

Europeiska unionens officiella tidning

L 347



Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

20 december 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG 25
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG ⁽¹⁾ 33
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG ⁽¹⁾ 50
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1289/2013 av den 11 december 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje-länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav 74

Pris: 15 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 ⁽¹⁾	81
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG ⁽¹⁾	104
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1292/2013 av den 11 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 294/2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation och teknik ⁽¹⁾	174
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1293/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007 ⁽¹⁾	185
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1294/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för tullfrågor i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Tull 2020) och om upphävande av beslut nr 624/2007/EG	209
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG ⁽¹⁾	221
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet ⁽¹⁾	238
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1297/2013 av den 11 december 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats eller hotas av stora svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet, vad gäller återtaganderegler för vissa medlemsstater samt vad gäller regler för slutbetalningar	253
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1298/2013 av den 11 december 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 vad gäller medel till vissa medlemsstater från Europeiska socialfonden	256
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete	259

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1285/2013

av den 11 december 2013

om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Syftet med den europeiska politiken för satellitnavigering är att ge unionen två satellitnavigeringssystem: systemet med ursprung i Galileoprogrammet samt Egnossystemet (nedan kallade *systemen*). Dessa system upprättas genom Galileoprogrammet och Egnosprogrammet. Varje infrastruktur består av satelliter och ett nät av markstationer.

(2) Syftet med Galileoprogrammet är att upprätta och driva den första globala infrastrukturen för satellitnavigering

och satellitpositionering särskilt utformad för civila ändamål, som kan användas av en mängd olika offentliga och privata aktörer både i Europa och över hela världen. Det system som upprättas genom Galileoprogrammet fungerar oberoende av alla andra befintliga eller kommande system och bidrar därigenom bland annat till unionens strategiska autonomi, vilket har betonats av Europaparlamentet och rådet.

(3) Syftet med Egnosprogrammet är att förbättra kvaliteten på de öppna signalerna från befintliga globala satellitnavigeringssystem (nedan kallade GNSS) samt signalerna från den öppna tjänst som erbjuds av det system som upprättas genom Galileoprogrammet, när dessa blir tillgängliga. De tjänster som erbjuds av Egnosprogrammet bör företrädesvis omfatta medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa, vilket för detta ändamål inkluderar Azorerna, Kanarieöarna och Madeira.

(4) Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén har hela tiden fullt ut ställt sig bakom Galileo- och Egnosprogrammen.

(5) Då Galileo- och Egnosprogrammen befinner sig i ett långt framskridet utvecklingsskede och står i begrepp att tas i drift, krävs det ett särskilt rättsligt instrument som bland annat svarar mot deras behov av styrning och säkerhet, uppfyller kraven på sund ekonomisk förvaltning och främjar systemens användning.

(6) Systemen utgör infrastruktur inom de transeuropeiska näten, vars användning sträcker sig långt bortom medlemsstaternas gränser. Dessutom bidrar tjänsterna från systemen till en rad olika ekonomiska och sociala verksamheter, bland annat de transeuropeiska nätens utveckling när det gäller infrastruktur för transport, telekommunikation och energi.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 179.

- (7) Galileo- och Egnosprogrammen är industripolitiska verktyg och ingår i strategin Europa 2020, vilket framhålls i kommissionens meddelande av den 17 november 2010 *En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum*. Det hänvisas även till dem i kommissionens meddelande av den 4 april 2011 *En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst*. Dessa program innebär många fördelar för unionens ekonomi och medborgare, med ett totalt värde på uppskattningsvis omkring 130 miljarder EUR under perioden 2014–2034.
- (8) Ett växande antal ekonomiska sektorer, särskilt transport-, telekommunikations-, jordbruks- och energisektorerna, använder i allt högre grad satellitnavigeringssystem. Även myndigheter kan dra nytta av dessa system på olika områden, exempelvis räddningstjänster, polisverksamhet, krishantering och gränsförvaltning. Att utveckla användningen av satellitnavigering medför enorma fördelar för ekonomin, samhället och miljön. Sådana samhällsekonomiska fördelar kan delas in i tre kategorier: direkta fördelar genom tillväxten på rymdmarknaden, direkta fördelar genom tillväxten på nedströmsmarknaden för GNSS-baserade tillämpningar och tjänster samt indirekta fördelar genom uppkomsten av nya tillämpningar i, eller tekniköverföring till, andra sektorer, vilket leder till nya marknadsmöjligheter i andra sektorer, produktivitetsvinster i hela industrin och fördelar för allmänheten genom minskade utsläpp eller förbättrad säkerhet och trygghet.
- (9) Därför är det viktigt att unionen stöder utvecklingen av tillämpningar och tjänster baserade på systemen. Det gör att unionens medborgare kan dra nytta av systemens fördelar och att allmänhetens förtroende för Galileo- och Egnosprogrammen upprätthålls. Det lämpliga instrumentet för att finansiera forskning och innovation med anknytning till utvecklingen av GNSS-baserade tillämpningar är Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (nedan kallat *Horisont 2020*) inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽¹⁾. En mycket specifik uppströmsdel av forsknings- och utvecklingsverksamheten bör dock finansieras via den budget som avsätts till Galileo- och Egnosprogrammen enligt denna förordning, om verksamheten avser grundläggande inslag såsom Galileokompatibla chipsets och mottagare, vilket kommer att underlätta utvecklingen av tillämpningar i olika ekonomiska sektorer. Sådan finansiering bör emellertid inte äventyra installationen eller driften av den infrastruktur som upprättas inom ramen för programmen.
- (10) Med tanke på den ökande användningen av satellitnavigering på många områden kan avbrott i tjänsterna medföra skada som blir omfattande i dagens samhälle och leda till förluster för många ekonomiska aktörer. Dessutom utgör satellitnavigeringssystem på grund av sin strategiska betydelse infrastruktur som är särskilt känslig för missbruk. Dessa faktorer kan påverka unionens, medlemsstaternas och unionsmedborgarnas säkerhet. Säkerhetskraven bör därför beaktas vid utformning, utveckling, installation och drift av den infrastruktur som upprättats enligt Galileo och Egnosprogrammen, i enlighet med gängse praxis.
- (11) Galileoprogrammet omfattar en utformningsfas som har avslutats, en utvecklings- och valideringsfas fram till 2013, en installationsfas som inleddes 2008 och som ska avslutas 2020 samt en driftsfas som bör inledas successivt 2014–2015 i syfte att ha ett fullständigt operativt system 2020. De fyra första operativa satelliterna har konstruerats och skjutits upp under utvecklings- och valideringsfasen, medan den fullständiga satellitkonstellationen bör slutföras under installationsfasen och upprustningen bör ske under driftsfasen. Den tillhörande markbaserade infrastrukturen bör utvecklas och drivas på motsvarande sätt.
- (12) Egnosprogrammet befinner sig i sin driftsfas sedan den öppna tjänsten förklarades operativ i oktober 2009 och tjänsten för skydd av människoliv förklarades operativ i mars 2011. Med förbehåll för tekniska och finansiella begränsningar och på grundval av internationella avtal kan den geografiska täckningen för de tjänster som tillhandahålls av Egnossystemet utvidgas till att omfatta andra regioner i världen, i synnerhet territorier i kandidatländer, i tredjeländer som är anknutna till det gemensamma europeiska luftrummet och i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken. En sådan utvidgning till andra regioner i världen bör emellertid inte finansieras med de budgetanslag som avsatts till Galileo- och Egnosprogrammen enligt rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽²⁾ och bör inte försena arbetet med att utvidga täckningen över medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa.
- (13) Den ursprungliga utformningen av Galileos tjänst för skydd av människoliv enligt Europaparlamentets och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020 och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG) (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

rådets förordning (EG) nr 683/2008 ⁽¹⁾ har omprofilerats för att trygga dess driftskompatibilitet med andra GNSS, ge effektiv respons på användarbehoven i tjänsten för skydd av människoliv och minska komplexiteten hos, samt riskerna och kostnaderna med, den erforderliga infrastrukturen.

- (14) För att Egnos tjänst för skydd av människoliv ska utnyttjas maximalt bör den tillhandahållas utan direkta användaravgifter. Galileos offentliga reglerade tjänst (PRS) bör också vara tillgänglig avgiftsfritt för följande PRS-deltagare i den mening som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU ⁽²⁾: medlemsstaterna, rådet, kommissionen, Europeiska utrikes-tjänsten (nedan kallad *utrikes-tjänsten*) och vederbörligen auktoriserade unionsbyråer. Frånvaron av avgifter bör inte anses påverka bestämmelserna om driftskostnaderna för en behörig PRS-myndighet i enlighet med beslut nr 1104/2011/EU.
- (15) För att tjänsterna ska utnyttjas på bästa sätt bör system, nät och tjänster med ursprung i Galileo- och Egnosprogrammen ha samverkansförmåga och driftskompatibilitet sinsemellan och i möjligaste mån även med andra system för satellitnavigering och med konventionella hjälpmedel för radionavigation, när sådan samverkansförmåga och driftskompatibilitet fastställs i ett internationellt avtal, dock utan att det påverkar målet om strategisk autonomi.
- (16) Eftersom Galileo- och Egnosprogrammen i princip är fullständigt finansierade genom unionens budget bör det föreskrivas att unionen är ägare till alla materiella och immateriella tillgångar som skapas eller utvecklas inom dessa program. För att grundläggande egendomsrättigheter ska respekteras till fullo bör nödvändiga överenskomelser träffas med befintliga ägare, särskilt om väsentliga delar av infrastrukturen och deras säkerhet. Bestämmelserna i denna förordning om äganderätt till immateriella tillgångar bör inte anses omfatta immateriella rättigheter som inte kan överlåtas enligt tillämplig nationell rätt. Unionens äganderätt bör inte påverka unionens möjlighet att, i enlighet med denna förordning och när så anses lämpligt på grundval av en bedömning från fall till fall, göra dessa tillgångar tillgängliga för tredje part eller att överlåta dem. I synnerhet bör det vara möjligt för unionen att till tredje part överlåta innehavet av eller ge licens för immateriella rättigheter som utvecklas genom arbete inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen. För att underlätta spridningen av satellitnavigering på marknaderna bör det särskilt säkerställas att tredje part på bästa sätt kan utnyttja immateriella

rättigheter som utvecklas inom Galileo- och Egnosprogrammen och innehas av unionen, inklusive i samhälls-ekonomiskt hänseende.

- (17) Tillgångar som skapas eller utvecklas utanför Galileo- och Egnosprogrammen berörs inte av bestämmelserna om äganderätt i denna förordning. Sådana tillgångar kan dock någon gång vara relevanta för genomförandet av programmen. För att uppmuntra till utveckling av ny teknik utanför Galileo- och Egnosprogrammen bör kommissionen uppmuntra tredje parter att framhålla relevanta immateriella tillgångar och bör, när det skulle vara fördelaktigt för programmen, förhandla om villkoren för lämplig användning av dem.
- (18) Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas bör helt finansieras av unionen. I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ bör dock medlemsstaterna ha möjlighet att enligt lämpliga avtal tillföra kompletterande medel eller bidrag in natura till Galileo- och Egnosprogrammen för att finansiera ytterligare delar i programmen som har koppling till de berörda medlemsstaternas eventuella särskilda mål. Tredjeländer och internationella organisationer bör också kunna bidra till programmen.
- (19) För att säkerställa Galileo- och Egnosprogrammets kontinuitet och stabilitet, och med tanke på deras europeiska dimension och inneboende europeiska mervärde, krävs tillräcklig och konsekvent finansiering under budgetperioderna. Dessutom är det lämpligt att ange det belopp för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 som krävs för att finansiera installationsfasen för Galileoprogrammet och driftsfasen för Galileo och Egnosprogrammet.
- (20) Förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 anslår högst 7 071,73 miljoner EUR i löpande priser för finansiering av verksamhet som avser Galileo- och Egnosprogrammen under perioden 1 januari 2014–31 december 2020. För tydlighetens skull och för att underlätta kontroll över kostnaderna bör denna totalsumma delas upp i olika kategorier. För att främja flexibiliteten och säkerställa att programmen fungerar väl bör dock kommissionen kunna omfördela medel från en kategori till en annan. Programverksamheten bör även omfatta skydd av systemen och driften av dem, inbegripet vid uppskjutning av satelliter. Därför skulle bidrag till de kostnader för tjänster som kan tillhandahålla detta skydd kunna utgöra verksamhet som kan få anslag från Galileo- och Egnosprogrammets budget, i den mån detta är möjligt med en strikt kostnadskontroll och med full hänsyn till det totalbelopp som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Sådana bidrag bör användas endast för tillhandahållande av data och tjänster och inte för inköp

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 9 juli 2008 om det fortsatta genomförandet av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo EUT L 196, 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU av den 25 oktober 2011 om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet (EUT L 287, 4.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella bestämmelser för unionens allmänna budget (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

av infrastruktur. I den här förordningen fastställs en finansieringsram för det fortsatta genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbete och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

- (21) De verksamheter som får finansieras med de medel ur unionens budget som anslås till Galileo- och Egnosprogrammen för perioden 2014–2020 bör anges i den här förordningen. Sådana medel bör anslås i första hand till verksamheter som rör Galileoprogrammets installationsfas, inklusive förvaltning och uppföljning av denna fas, samt verksamheter som rör driften av det system som inrättats genom Galileoprogrammet, inklusive åtgärder som föregår eller förbereder det programmens driftsfas, och samt för verksamhet som avser driften av Egnossystemet. Medlen bör även anslås till finansiering av viss annan verksamhet som krävs för förvaltning och uppfyllande av målen för Galileo- och Egnosprogrammen, i synnerhet stöd till forskning och utveckling av grundläggande inslag, såsom Galileokompatibla chipsets och Galileo-mottagare, i förekommande fall även programmoduler för positionsbestämning och integritetsövervakning. Dessa inslag utgör skärningspunkten mellan de tjänster som erbjuds av infrastrukturerna och nedströmstillämpningarna och underlättar utvecklingen av tillämpningar i olika ekonomiska sektorer. Deras utveckling fungerar som katalysator för att maximera de samhällsekonomiska fördelarna, eftersom marknadsgenomslaget för de erbjudna tjänsterna underlättas. Kommissionen bör årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken kostnadsförvaltningsstrategi som följts.
- (22) Det är viktigt att framhålla att systemens uppskattade investerings- och driftskostnader för perioden 2014–2020 inte omfattar oförutsedda ekonomiska skyldigheter som unionen kan behöva åta sig, särskilt i samband med ansvar som uppstår på grund av tjänsternas utförande eller unionens ägarskap till systemen, särskilt med avseende på brister i systemens funktion. Dessa skyldigheter kommer att granskas särskilt av kommissionen.
- (23) Det bör också påpekas att de budgetmedel som planeras enligt denna förordning inte täcker verksamhet som finansieras genom Horisont 2020, t.ex. utveckling av tillämpningar härledda från systemen. Sådan verksamhet kommer att göra det möjligt att optimera utnyttjandet

av Galileo- och Egnosprogrammets tjänster, trygga en god avkastning på unionens investeringar både ekonomiskt och i form av samhällsnytta samt öka unionsföretagens kunnande om satellitnavigeringsteknik. Kommissionen bör se till att de olika finansieringskällorna för programmets olika aspekter präglas av öppenhet och tydlighet.

- (24) Vidare bör systemens inkomster, i synnerhet från den kommersiella tjänst som tillhandahålls genom det system som inrättats genom Galileoprogrammet, tillfalla unionen för att delvis kompensera för de gjorda investeringarna och dessa inkomster bör användas till stöd för Galileo- och Egnosprogrammets mål. En mekanism för fördelning av inkomster kan även anges i kontrakt som ingås med privata enheter.
- (25) För att undvika de fördringar och förseningar som Galileo- och Egnosprogrammen drabbats av tidigare måste man öka satsningarna på att kontrollera risker som kan medföra merkostnader och/eller förseningar, vilket Europaparlamentet begärde i sin resolution av den 8 juni 2011 om halvtidsöversynen av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen: bedömning av genomförandet, framtida utmaningar och finansieringsutsikter⁽²⁾ och vilket rådet begärde i sina slutsatser av den 31 mars 2011, och vilket kommissionen anförde i sitt meddelande En budget för Europa 2020 av den 29 juni 2011.
- (26) En sund offentlig styrning av Galileo- och Egnosprogrammen kräver dels en tydlig uppdelning mellan ansvarsområdena och uppgifterna för i synnerhet kommissionen, Europeiska byrån för GNSS och Europeiska rymdorganisationen (ESA), dels att styrningen successivt anpassas till systemens operativa behov.
- (27) I sin egenskap av företrädare för unionen, som i princip ensam finansierar Galileo- och Egnosprogrammen och äger systemen, bör kommissionen svara för genomförandet av programmen och den övergripande övervakningen av dem. Kommissionen bör därför förvalta de medel som anslagits till programmen enligt denna förordning, övervaka genomförandet av all verksamhet inom programmen och säkerställa en tydlig ansvars- och uppgiftsfördelning, inte minst mellan Europeiska byrån för GNSS och ESA. Därför bör kommissionen förutom de uppgifter som rör dessa allmänna ansvarsområden och andra uppgifter som följer av denna förordning även anförtros vissa specifika uppgifter. Kommissionen bör kunna delegera vissa uppgifter genom delegeringsavtal i enlighet med

⁽¹⁾ EUT C 420 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 84.

förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att optimera resursanvändningen och på bästa sätt utnyttja de involverade parternas kompetens.

(28) Med tanke på den betydelse för Galileo- och Egnosprogrammen och den inverkan på systemens säkerhet som den markbaserade infrastrukturen har, bör fastställandet av infrastrukturens lokalisering vara en av de specifika uppgifter som tilldelas kommissionen. Installationen av systemens markbaserade infrastruktur bör även i fortsättningen följa en öppen och transparent process. Lokaliseringen av sådan infrastruktur bör fastställas med beaktande av geografiska och tekniska begränsningar kopplade till en optimal geografisk fördelning av denna markbaserade infrastruktur och med beaktande av eventuellt befintliga anläggningar och eventuellt befintlig utrustning som lämpar sig för de relevanta uppgifterna, och varje markstations säkerhetsbehov och varje medlemsstats nationella säkerhetskrav bör tillgodoseas.

(29) Europeiska byrån för GNSS inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010⁽¹⁾ för att uppfylla Galileo- och Egnosprogrammets mål och utföra vissa uppgifter inom ramen för dessa program. Byrån är ett unionsorgan som i egenskap av ett sådant organ som avses i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 måste iaktta de skyldigheter som gäller för unionens byråer. Byrån bör ges vissa uppgifter med anknytning till programmets säkerhet och sin eventuella utnämning till behörig PRS-myndighet. Den bör även bidra till främjande och marknadsföring av systemen, bland annat genom att upprätta kontakter med användare och potentiella användare av de tjänster som tillhandahålls inom Galileo- och Egnosprogrammen, och den bör samla information om deras krav och om utvecklingen på marknaden för satellitnavigering. Vidare bör byrån utföra sådana uppgifter som kommissionen anförtrot den enligt ett eller flera delegeringsavtal om olika specifika uppgifter i samband med programmen, särskilt uppgifter knutna till systemens driftsfaser, däribland programmets operativa förvaltning, främjande av tillämpningar och tjänster på marknaden för satellitnavigering samt främjande av utvecklingen av grundläggande inslag kopplade till programmet. För att kommissionen i egenskap av unionens företrädare ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter utan inskränkningar bör delegeringsavtalen innehålla allmänna villkor för förvaltningen av de medel som anförtrots Europeiska byrån för GNSS.

Ansvar för uppgifter knutna till Galileo- och Egnosprogrammets operativa förvaltning och drift bör överföras till Europeiska byrån för GNSS gradvis och vara beroende

av om en lämplig granskning av överföringen har färdigställts och om Europeiska byrån för GNSS är redo att ta på sig sådana uppgifter, så att dessa programs kontinuitet kan tryggas. För Egnos vidkommande bör överföringen ske den 1 januari 2014; för Galileo väntas den ske 2016.

(30) För Galileoprogrammets installationsfas bör unionen ingå ett delegeringsavtal med ESA där ESA:s uppgifter i den fasen anges. Kommissionen bör i sin egenskap av unionens företrädare göra allt för att ingå detta delegeringsavtal senast sex månader efter det att denna förordning har börjat tillämpas. För att kommissionen ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter utan inskränkningar bör delegeringsavtalet innehålla allmänna villkor för förvaltningen av de medel som anförtrots ESA. När det gäller verksamhet som enbart finansieras av unionen bör sådana villkor säkerställa en grad av kontroll som är jämförbar med den som skulle krävas om ESA var en unionsbyrå.

(31) För Galileo- och Egnosprogrammets driftsfas bör Europeiska byrån för GNSS ingå arbetsavtal med ESA, där ESA:s uppgifter anges i fråga om att utveckla framtida generationer av systemen och i fråga om att ge tekniskt stöd i samband med den befintliga generationen av system. Avtalen bör vara förenliga med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De bör inte omfatta ESA:s roll i verksamhet som rör forskning och teknik eller tidiga faser av utvecklings- och forskningsverksamhet som rör den infrastruktur som upprättats enligt Galileo- och Egnosprogrammen. Sådan verksamhet bör finansieras utanför ramarna för den budget som anslagits till programmen, exempelvis med medel som anslagits till Horisont 2020.

(32) Ansvar för Galileo- och Egnosprogrammets genomförande omfattar bland annat ansvar för programmets säkerhet, systemens säkerhet och driftens säkerhet. Utom vid tillämpning av den rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp⁽²⁾ – som behöver ses över för att återspegla Galileo- och Egnosprogrammets utveckling och styrning och ändringar av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt till följd av Lissabonfördraget – vilar ansvaret för säkerheten på kommissionen, även om vissa säkerhetsuppgifter anförtrots Europeiska byrån för GNSS. Det åligger kommissionen att införa mekanismer för adekvat samordning mellan de olika säkerhetsansvariga enheterna.

(33) Vid tillämpningen av denna förordning bör kommissionen i säkerhetsrelaterade frågor samråda med relevanta säkerhetsexperter i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010 av den 22 september 2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 276, 20.10.2010, s. 11).

⁽²⁾ Rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp av den 12 juli 2004 om de aspekter av driften av det europeiska systemet för satellitbaserad radionavigation som kan påverka säkerheten i Europeiska unionen (EUT L 246, 20.7.2004, s. 30).

- (34) Eftersom utrikestjänsten besitter särskilda fackkunskaper och regelbundet har kontakt med förvaltningarna i tredje-länder och internationella organisationer, är den väl lämpad att bistå kommissionen i genomförandet av vissa uppgifter med anknytning till systemens och Galileo- och Egnosprogrammets säkerhet i fråga om yttre förbindelser, i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.2 i det beslutet. Kommissionen bör se till att utrikestjänsten är fullt delaktig i dess verksamhet vid genomförandet av säkerhetsrelaterade uppgifter på området yttre förbindelser. Utrikestjänsten bör få allt nödvändigt tekniskt stöd för detta ändamål.
- (35) För att säkerställa ett säkert informationsflöde inom ramen för denna förordning bör tillämpliga säkerhetsbestämmelser erbjuda en skyddsnivå för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som motsvarar den som ges av säkerhetsbestämmelserna enligt bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽²⁾ och av rådets säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till rådets beslut 2013/488/EU ⁽³⁾. Varje medlemsstat bör se till att dess nationella säkerhetsbestämmelser är tillämpliga på varje fysisk person som är bosatt och varje juridisk person som är etablerad på dess territorium och som hanterar säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter om Galileo- och Egnosprogrammen. Säkerhetsbestämmelserna för ESA och beslut av den 15 juni 2011 av Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ⁽⁴⁾ bör anses vara likvärdiga säkerhetsbestämmelserna enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom och säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till beslut 2013/488/EU.
- (36) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av befintliga och framtida bestämmelser om tillgång till handlingar som antagits i enlighet med artikel 15.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förordningen bör heller inte anses medföra en skyldighet för medlemsstaterna att bortse från sina egna författningensliga krav om tillgång till handlingar.
- (37) För anslagsfördelningen av unionsmedel till Galileo- och Egnosprogrammen upp till ett tak som kommissionen inte bör överskrida, bör ändamålsenliga förfaranden för offentlig upphandling tillämpas och bör särskilt kontrakt förhandlas fram på ett sätt som säkerställer att resurserna används på bästa sätt, att tjänsterna tillhandahålls på ett tillfredsställande sätt, att programmen förlöper i god ordning, att riskerna hanteras väl och att tidplanen hålls. Den berörda upphandlande myndigheten bör anstränga sig att uppfylla dessa krav.
- (38) Eftersom Galileo- och Egnosprogrammen i princip kommer att finansieras helt av unionen, bör offentlig upphandling inom ramen för programmen överensstämma med unionens regler för offentlig upphandling och framför allt inriktas på att optimera resursanvändningen, kontrollera kostnaderna, minska riskerna, förbättra effektiviteten och minska beroendet av en enda leverantör. En öppen, sund konkurrens bör råda längs hela leveranskedjan, som möjliggör ett balanserat deltagande av olika branscher på alla nivåer, särskilt nya aktörer och små och medelstora företag. Missbruk av dominerande ställning och långvarigt beroende av enskilda leverantörer bör undvikas. För att minska riskerna med programmen, undvika beroende av en enskild leverantör och säkerställa en bättre övergripande kontroll över programmen, kostnaderna och tidsplanerna, är det viktigt att när så är lämpligt vända sig till flera leverantörer. Vidare bör utvecklingen av europeisk industri vidmakthållas och främjas på alla områden med anknytning till satellitnavigering i överensstämmelse med internationella avtal som unionen har är part i. Risken för bristfälligt fullgörande eller icke-fullgörande av ett kontrakt bör minskas så långt möjligt. I detta syfte bör uppdragstagarna visa att deras fullgörande av kontrakten är hållbart med avseende på de åtaganden som gjorts och kontraktets löptid. Därför bör de upphandlande myndigheterna, när så är lämpligt, specificera vilka krav som gäller för tillförlitlighet i leveranserna och de tillhandahållna tjänsterna.
- Dessutom får de upphandlande myndigheterna ställa särskilda krav på inköp av varor och tjänster av känslig art, särskilt för att värna informationssäkerheten. Företag i unionen bör ha möjlighet att anlita leverantörer etablerade utanför unionen för vissa komponenter och tjänster när det kan visas att fördelarna är väsentliga i fråga om kvalitet och kostnader, dock med hänsyn tagen till programmets strategiska karaktär och unionens krav på säkerhet och exportkontroll. Det är lämpligt att ta till vara de investeringar som gjorts och den erfarenhet och kompetens som finns i industrin, även sådan som förvärvats under programmets utformnings-, utvecklings- och valideringsfaser, och att samtidigt se till att reglerna om konkurrensutsatt upphandling inte åsidosätts.
- (39) För att bättre kunna uppskatta de totala kostnaderna för en vara, tjänst eller byggtreprenad som upphandlas, inbegripet dess långsiktiga operativa kostnader, bör när så är lämpligt de totala kostnaderna under hela livscykeln
- ⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).
- ⁽²⁾ 2001/844/EG, EKSG, Euratom: Kommissionens beslut av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EGT L 317, 3.12.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ 2013/488/EU: Rådets beslut av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).
- ⁽⁴⁾ EUT C 304, 15.10.2011, s. 7.

för den vara, tjänst eller byggtreprenad som är föremål för upphandlingen beaktas, genom tillämpning av en kostnadseffektivitetsmetod som exempelvis livscykelkostnader, om upphandlingen utgår från kriteriet om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet. För detta syfte bör den upphandlande myndigheten se till att den metod som ska användas för att beräkna kostnaderna för en vara, tjänst eller byggtreprenad under hela dess livscykel uttryckligen nämns i kontraktshandlingarna eller kontraktsmeddlandet och att metoden möjliggör verifiering av att uppgifterna som lämnas av anbudsgivarna är korrekta.

- (40) Satellitnavigering är en komplex och föränderlig teknik. Därav följer osäkerhet och risker för den offentliga upphandling som bedrivs inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt som upphandlingen kan röra utrustning eller tjänster på lång sikt. Därför bör det införas särskilda åtgärder för offentlig upphandling utöver dem som är tillämpliga enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Den upphandlande myndigheten bör på så vis kunna återställa likvärdiga förutsättningar när ett eller flera företag före en upphandling förfogar över privilegierad information om verksamhet med anknytning till upphandlingen. Den upphandlande myndigheten bör även kunna genomföra upphandling med villkorade flerfaskontrakt, på vissa villkor införa ett tillägg medan kontraktet fortfarande löper eller införa en viss minsta grad av underentreprenad. På grund av den tekniska osäkerhet som kännetecknar Galileo- och Egnosprogrammen kan det dessutom hända att priset för en upphandling inte alltid kan fastställas exakt och att det därför blir önskvärt att ingå kontrakt i särskild form där inga fasta, slutgiltiga priser anges, samtidigt som de förenas med villkor om skydd av unionens ekonomiska intressen.
- (41) Det bör konstateras att medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*) bör avstå från varje åtgärd som kan vara till skada för Galileo- och Egnosprogrammen eller tjänsterna. Det bör även klargöras att de berörda medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa skyddet av de markstationer som upprättats på deras territorier. Vidare bör medlemsstaterna och kommissionen samarbeta sinsemellan och med lämpliga internationella organ och tillsynsmyndigheter för att se till att nödvändigt radiospektrum för det system som upprättas enligt Galileoprogrammet finns tillgängligt och är skyddat, så att tillämpningar baserade på detta system kan utvecklas och genomföras till fullo, i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU ⁽¹⁾.
- (42) På grund av systemens världsomspännande karaktär måste unionen ingå avtal med tredjeländer och internationella organisationer inom ramen för Galileo- och

Egnosprogrammen, i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, bland annat för att kunna sörja för ett smidigt genomförande av programmen, hantera vissa frågor om säkerhet och avgiftsbeläggning, optimera tjänsterna till allmänheten i unionen och tillgodose tredjeländers och internationella organisationers behov. Det är även lämpligt att vid behov anpassa befintliga avtal till Galileo- och Egnosprogrammets utveckling. Vid förberedandet eller genomförandet av dessa avtal bör kommissionen kunna ta hjälp av utrikestjänsten, ESA och Europeiska byrån för GNSS inom ramen för de uppgifter de anförtrots enligt denna förordning.

- (43) Det bör bekräftas att kommissionen vid fullgörandet av vissa icke-föreskrivande uppgifter vid behov och i nödvändig utsträckning får anlita tekniskt bistånd från vissa utomstående parter. Andra enheter som medverkar i den offentliga styrningen av Galileo- och Egnosprogrammen får också utnyttja samma tekniska bistånd vid fullgörandet av de uppgifter som de anförtrots enligt denna förordning.
- (44) Unionen bygger på respekt för de grundläggande rättigheterna, och framför allt i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna erkänns uttryckligen den grundläggande rätten till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter. Skyddet av personuppgifter och av privatlivet bör garanteras inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen.
- (45) Europeiska unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgiftscykeln, bland annat åtgärder för att förebygga, avslöja och utreda oegentligheter, driva in belopp som gått förlorade, betalas ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, och eventuellt administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (46) Europaparlamentet och rådet bör regelbundet underrättas om genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt med avseende på riskhantering, kostnader, tidsplan och resultat. Dessutom bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen sammanträda i den interinstitutionella panelen för Galileo i enlighet med det gemensamma uttalande om den interinstitutionella panelen för Galileo som offentliggörs tillsammans med denna förordning.
- (47) Kommissionen bör genomföra utvärderingar, baserade på överenskomna indikatorer, för att bedöma verkan och effektiviteten i de åtgärder som vidtas för att nå Galileo- och Egnosprogrammets mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU av den 14 mars 2012 om inrättande av ett flerårigt program för radiospektrumpolitik (EUT L 81, 21.3.2012, s. 7).

- (48) I syfte att trygga systemsäkerheten och driftsäkerheten bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de högnivåmål som behövs för att trygga systemsäkerheten och driftsäkerheten. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (49) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. De befogenheterna bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (50) Eftersom sund offentlig styrning förutsätter en enhetlig förvaltning av Galileo- och Egnosprogrammen, snabbare beslutsfattande och lika tillgång till information, bör företrädare för både Europeiska byrån för GNSS och ESA kunna delta som observatörer i arbetet i kommittén för de europeiska GNSS-programmen (nedan kallad *kommittén*), som inrättats för att biträda kommissionen. Av samma anledning bör företrädare för tredjeländer och internationella organisationer som ingått ett internationellt avtal med unionen kunna delta i kommitténs arbete, med förbehåll för säkerhetsrestriktioner och i enlighet med avtalsvillkoren. Dessa företrädare för Europeiska byrån för GNSS, ESA, tredjeländer och internationella organisationer bör inte ha rösträtt i kommittén.
- (51) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bygga upp och driva satellitnavigeringssystem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att det överskrider varje enskild medlemsstats ekonomiska och tekniska kapacitet och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan genomföras på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (52) Det gemensamma företaget Galileo, som bildades genom rådets förordning (EG) nr 876/2002⁽²⁾, upphörde med sin verksamhet den 31 december 2006. Förordning (EG) nr 876/2002 bör därför upphävas.

- (53) Med tanke på behovet av att utvärdera Galileo- och Egnosprogrammen och på de betydande ändringar av förordning (EG) nr 683/2008 som ska göras, samt för tydlighetens och rättssäkerhetens skull, bör förordning (EG) nr 683/2008 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelserna för uppbyggnad och drift av systemen inom ramen för de europeiska satellitnavigeringsprogrammen, särskilt när det gäller styrning och unionens ekonomiska stöd.

Artikel 2

Europeiska system och program för satellitnavigering

1. De europeiska satellitnavigeringsprogrammen Galileo och Egnos ska omfatta alla åtgärder som krävs för utformning, utveckling, validering, uppbyggnad, drift, förnyelse och förbättring av de europeiska satellitnavigeringssystemen, nämligen det system som upprättas enligt Galileoprogrammet samt Egnossystemet, och för trygghet av deras säkerhet och driftskompatibilitet.

Dessa program ska även syfta till att maximera de samhälls-ekonomiska fördelarna med de europeiska satellitnavigeringssystemen, framför allt genom att främja systemens användning och utvecklingen av tillämpningar och tjänster som bygger på dessa system.

2. Det system som upprättas enligt Galileoprogrammet ska vara ett civilt system under civil kontroll och en autonom infrastruktur för globala satellitnavigeringssystem (GNSS), vilken omfattar en konstellation av satelliter och ett globalt nätverk av markstationer.

3. Egnossystemet ska vara en regional infrastruktur för satellitnavigeringssystem för övervakning och korrigering av öppna signaler som sänds ut av befintliga globala satellitnavigeringssystem liksom de signaler från den öppna tjänst som erbjuds av det system som upprättats enligt Galileoprogrammet, när dessa blir tillgängliga. Systemet består av markstationer och flera transpondrar installerade i geostationära satelliter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 876/2002 av den 21 maj 2002 om bildande av det gemensamma företaget Galileo (EGT L 138, 28.5.2002, s. 1).

4. Galileoprogrammets särskilda mål ska vara att säkerställa att signalerna som sänds ut av det system som upprättats enligt programmet kan användas för följande funktioner:

- a) Att erbjuda en öppen tjänst (*Open Service* eller OS) som är avgiftsfri för användarna och som tillhandahåller positions- och tidsbestämningsuppgifter huvudsakligen avsedda för satellitnavigeringstillämpningar med stor volym.
- b) Att via signalerna från Galileos öppna tjänst och/eller i samarbete med andra satellitnavigeringssystem bidra till integritetsövervakningstjänster avsedda för användare av tillämpningar inom tjänsten för skydd av människoliv (*Safety-of-life* eller *SoL*) i överensstämmelse med internationella standarder.
- c) Att erbjuda en kommersiell tjänst (*Commercial Service* eller CS) som gör det möjligt att utveckla yrkesmässiga eller kommersiella tillämpningar tack vare bättre prestanda och data med ett större mervärde än de som ingår i den öppna tjänsten.
- d) Att erbjuda en offentlig reglerad tjänst (*Public Regulated Service* eller PRS) som är förbehållen användare med myndighetstillstånd, för känsliga tillämpningar med stort behov av tjänstekontinuitet, och som är avgiftsfri för medlemsstaterna, rådet, kommissionen, utrikestjänsten och, när så är lämpligt, vederbörligen auktoriserade unionsorgan; denna tjänst använder starka krypterade signaler. Frågan om huruvida avgifter ska tillämpas på de andra PRS-deltagare som avses i artikel 2 i beslut nr 1104/2011/EU ska bedömas från fall till fall, och lämpliga bestämmelser ska fastställas i de avtal som ingås enligt artikel 3.5 i det beslutet.
- e) Att bidra till Cospas-Sarsat-systemets sök- och räddningstjänst (*Search and Rescue Support Service* eller SAR), vilket innebär att nödsignaler från radiosändare kan fångas upp och meddelanden sändas till dessa sändare.

5. Egnosprogrammets särskilda mål ska vara att se till att signalerna som sänds ut av Egnossystemet kan utnyttjas för följande funktioner:

- a) En öppen tjänst (OS) som är avgiftsfri för användarna och som tillhandahåller positions- och tidsbestämningsuppgifter huvudsakligen avsedda för satellitnavigeringstillämpningar med stor volym inom det område som täcks av Egnossystemet.
- b) En tjänst för spridning av kommersiella data (*Egnos Data Access Service* eller EDAS), som gör det möjligt att utveckla yrkesmässiga eller kommersiella tillämpningar tack vare bättre prestanda och data med större mervärde jämfört med data som ingår i dess öppna tjänst.

- c) En tjänst för skydd av människoliv (*Safety of Life Service* eller *SoL*), som riktar sig till användare för vilka säkerheten är avgörande; denna tjänst, som tillhandahålls utan direkta användaravgifter, uppfyller i synnerhet kraven inom vissa sektorer på kontinuitet, tillgänglighet och noggrannhet och omfattar en integritetsfunktion som varnar användaren vid störningar i, eller "utanför toleransen"-signaler från, system som utökas av Egnossystemet inom täckningsområdet.

Företrädesvis ska dessa funktioner så snart som möjligt tillhandahållas inom medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa.

Egnossystemets geografiska täckning får utvidgas till att omfatta andra regioner i världen, i synnerhet territorier i kandidatländer, i tredjeländer som är anknutna till det gemensamma europeiska luftrummet och i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, med förbehåll för den tekniska genomförbarheten och på grundval av internationella avtal. Kostnaderna för en sådan utvidgning, inklusive de driftskostnader som hör samman med denna, ska inte täckas av de medel som avses i artikel 9. En sådan utvidgning får inte försena arbetet med att utvidga Egnossystemets geografiska täckning över hela medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa.

Artikel 3

Galileoprogrammets faser

Galileoprogrammet ska omfatta följande faser:

- a) En utformningsfas, under vilken systemarkitekturen utarbetades och dess ingående komponenter fastställdes och vilken avslutades 2001.
- b) En utvecklings- och valideringsfas, som enligt planen ska avslutas senast den 31 december 2013 och som omfattar tillverkning och uppsändning av de första satelliterna, installation av de första markbundna delarna av infrastrukturen och allt arbete och alla åtgärder som krävs för systemets validering i omloppsbana.
- c) En installationsfas, som ska avslutas senast den 31 december 2020 och som omfattar
 - i) konstruktion, installation och skydd av all rymdbaserad infrastruktur, särskilt av alla de satelliter som behövs för att uppnå de särskilda målen i artikel 2.4 och av de extrasatelliter som krävs, samt tillhörande utvecklande underhåll och verksamhet,
 - ii) konstruktion, installation och skydd av all markbaserad infrastruktur, särskilt av den infrastruktur som behövs för att kontrollera satelliterna och behandla data från satellitbaserad radionavigation och av servicecentrum och andra markbaserade centrum, samt tillhörande utvecklande underhåll och verksamhet,

- iii) förberedelser inför driftsfasen, inklusive förberedande verksamhet för tillhandahållandet av de tjänster som avses i artikel 2.4,
- d) en driftsfas, som omfattar
 - i) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den rymdbaserade infrastrukturen, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
 - ii) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den markbaserade infrastrukturen, särskilt av servicecentrum och andra markbaserade centrum, nät och anläggningar, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
- iii) utveckling av framtida generationer av systemet och utveckling av de tjänster som avses i artikel 2.4,
- iv) certifierings- och standardiseringsverksamhet med anknytning till programmet,
- v) tillhandahållande och marknadsföring av de tjänster som avses i artikel 2.4,
- vi) samarbete med andra GNSS, och
- vii) all annan verksamhet som krävs för utvecklingen av systemet och ett framgångsrikt genomförande av programmet.

Driftsfasen ska inledas successivt mellan 2014 och 2015 med tillhandahållande av de första tjänsterna för den öppna tjänsten, sök- och räddningstjänsten och den offentliga reglerade tjänsten. Dessa första tjänster ska gradvis förbättras och de andra funktioner som specificeras i de särskilda målen i artikel 2.4 ska gradvis införas med syftet att uppnå fullständig operativ kapacitet senast den 31 december 2020.

Artikel 4

Egnos driftsfas

Egnos driftsfas ska huvudsakligen omfatta

- a) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den rymdbaserade infrastrukturen, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
- b) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den markbaserade infrastrukturen, särskilt nät, anläggningar och stödfunktioner, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
- c) utveckling av framtida generationer av systemet och utveckling av de tjänster som avses i artikel 2.5,

- d) certifierings- och standardiseringsverksamhet med anknytning till programmet,
- e) tillhandahållande och marknadsföring av de tjänster som avses i artikel 2.5,
- f) alla inslag som styrker tillförlitligheten hos systemet och dess drift,
- g) samordningsverksamhet för uppfyllandet av de särskilda målen enligt artikel 2.5 andra och tredje styckena.

Artikel 5

Samverkansförmåga och driftskompatibilitet mellan systemen

1. Systemen, näten och tjänsterna med ursprung i Galileo- och Egnosprogrammen ska ha samverkansförmåga och driftskompatibilitet ur teknisk synpunkt.
2. Systemen, näten och tjänsterna med ursprung i Galileo- och Egnosprogrammen ska ha samverkansförmåga och driftskompatibilitet med andra satellitnavigeringssystem och med konventionella hjälpmedel för radionavigation, när krav på sådan samverkansförmåga och driftskompatibilitet fastställs i ett internationellt avtal som ingåtts enligt artikel 29.

Artikel 6

Äganderätt

Unionen ska vara ägare till samtliga materiella tillgångar och innehavare till samtliga immateriella rättigheter som skapas eller utvecklas inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen. För detta ändamål ska avtal med tredje part i förekommande fall ingås när det gäller befintliga äganderätter.

Kommissionen ska genom en lämplig ram säkerställa optimal användning av de tillgångar som avses i denna artikel; i synnerhet ska den förvalta de immaterialrättigheter som rör Galileo- och Egnosprogrammen så effektivt som möjligt, med hänsyn till behovet av att skydda och ge värde åt unionens immaterialrättigheter, samtliga intressenters intressen och nödvändigheten av en harmonisk utveckling av marknaderna och av den nya tekniken. För detta ändamål ska den se till att de kontrakt som ingås inom Galileo- och Egnosprogrammen omfattar möjligheten att till tredje part överlåta eller ge licens för immateriella rättigheter som utvecklas genom arbete i dessa program.

KAPITEL II

BUDGETBIDRAG OCH BUDGETMEKANISMER

Artikel 7

Verksamhet

1. De anslag från unionens budget som genom denna förordning ska tilldelas programmen för perioden 2014–2020 syftar till att finansiera verksamhet kopplad till
 - a) avslutandet av Galileoprogrammets installationsfas enligt artikel 3 c,

- b) Galileoprogrammets driftsfas enligt artikel 3 d,
- c) Egnosprogrammets driftsfas enligt artikel 4,
- d) förvaltningen och övervakningen av Galileo- och Egnosprogrammen.

2. Anslagen från unionens budget till Galileo- och Egnosprogrammen syftar, i enlighet med artikel 9.2, även till att finansiera verksamhet med anknytning till forskning och utveckling av grundläggande inslag, såsom Galileokompatibla chipsets och mottagare.

3. Anslagen från unionens budget till Galileo- och Egnosprogrammen ska även tas i anspråk för kommissionens utgifter för förberedelser, uppföljning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för programmens förvaltning och för genomförandet av de särskilda mål som avses i artikel 2.4 och 2.5. Sådana utgifter får särskilt omfatta följande:

- a) Undersökningar och expertmöten.
- b) Information och kommunikation, inbegripet institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar i de fall dessa har direkt anknytning till målen för denna förordning, särskilt i syfte att skapa synergier med annan relevant unionspolitik.
- c) Nät för informationsteknik (IT) i syfte att behandla eller överföra uppgifter.
- d) Allt annat tekniskt eller administrativt stöd som ges till kommissionen för programmens förvaltning.

4. Kostnaderna för Galileo- och Egnosprogrammen och de olika programfaserna ska fastställas tydligt. Kommissionen ska i enlighet med principen om öppen förvaltning årligen informera Europaparlamentet, rådet och den kommitté som avses i artikel 36.1 (nedan kallad *kommittén*) om tilldelningen av unionsmedel, inklusive reserven för oförutsedda utgifter, till alla de verksamheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel samt om användningen av dessa medel.

Artikel 8

Finansiering av Galileo- och Egnosprogrammen

1. I enlighet med artikel 9 ska unionen finansiera sådan verksamhet kopplad till Galileo- och Egnosprogrammen som avses i artikel 7.1, 7.2 och 7.3 i syfte att uppfylla målen i artikel 2, utan att det påverkar eventuella bidrag från andra finansieringskällor, till exempel sådana som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

2. Medlemsstaterna får begära att få tillskjuta kompletterande medel för Galileo- och Egnosprogrammen för att täcka ytterligare inslag i särskilda fall, under förutsättning att sådana ytterligare inslag inte skapar någon finansiell eller teknisk börda eller några förseningar för det berörda programmet. Utifrån en begäran från en medlemsstat ska kommissionen, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3, besluta huruvida de dessa två villkor har uppfyllts. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommittén om alla konsekvenser som tillämpningen av denna punkt kan få för Galileo- och Egnosprogrammen.

3. Även tredjeländer och internationella organisationer får tillskjuta kompletterande medel för Galileo- och Egnosprogrammen. Villkor och former för deras deltagande ska fastställas i sådana internationella avtal som avses i artikel 29.

4. De kompletterande medel som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 9

Medel

1. Finansieringsramen för genomförandet av sådan verksamhet som avses i artikel 7.1, 7.2 och 7.3 och för att täcka de risker som sådan verksamhet är förenad med fastställs till 7 071,73 miljoner EUR i löpande priser för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Det belopp som avses i första stycket ska delas upp i följande utgiftskategorier i löpande priser:

- a) För verksamhet som avses i artikel 7.1 a: 1 930 miljoner EUR.
- b) För verksamhet som avses i artikel 7.1 b: 3 000 miljoner EUR.
- c) För verksamhet som avses i artikel 7.1 c: 1 580 miljoner EUR.
- d) För verksamhet som avses i artikel 7.1 d och artikel 7.3: 561,73 miljoner EUR.

2. Utan att det påverkar eventuella andra belopp som anslags till utveckling av tillämpningar baserade på systemen inom Horisont 2020 ska budgetanslagen till Galileo- och Egnosprogrammen, inklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål, finansiera den verksamhet som avses i artikel 7.2 med högst 100 miljoner EUR i fasta priser.

3 Kommissionen får omfördela medel från en utgiftskategori enligt punkt 1 tredje stycket a-d till en annan upp till ett tak på 10 % av det belopp som avses i punkt 1 första stycket. Om omfördelningen ger ett ackumulerat belopp på över 10 % av det belopp som avses i punkt 1 första stycket, ska kommissionen rådfråga kommittén i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2.

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om varje omfördelning av medel mellan olika utgiftskategorier.

4 Anslagen ska genomföras i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i denna förordning och förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

5 Budgetåtaganden för Galileo- och Egnosprogrammen ska verkställas genom årliga delbetalningar.

6 Kommissionen ska förvalta de ekonomiska medel som avses i punkt 1 på ett öppet och kostnadseffektivt sätt. Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken kostnadsförvaltningsstrategi som följts.

Artikel 10

Inkomster från Galileo- och Egnosprogrammen

1. Inkomsterna från driften av systemen ska samlas in av unionen, betalas till unionens budget och anslås till Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt till det mål som avses i artikel 2.1. Om inkomsterna visar sig vara större än vad som krävs för att finansiera programmets driftsfaser ska eventuella anpassningar av fördelningsprincipen vara föremål för Europaparlamentets och rådets godkännande på grundval av ett förslag från kommissionen.

2. En mekanism för inkomstdelning får föreskrivas i kontrakt som ingås med företag inom den privata sektorn.

3. Ränta från förfinansiering som utbetalas till enheter med ansvar att genomföra budgeten indirekt ska anslås till verksamheter som omfattas av delegeringsavtalet eller kontraktet mellan kommissionen och den aktuella enheten. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning ska enheter med ansvar att indirekt genomföra budgeten öppna konton som gör det möjligt att urskilja medel och motsvarande ränta.

KAPITEL III

OFFENTLIG

STYRNING AV GALILEO- OCH EGNOSPROGRAMMEN

Artikel 11

Principer för styrningen av Galileo- och Egnosprogrammen

Den offentliga styrningen av Galileo- och Egnosprogrammen ska byggas på följande principer:

- a) Tydlig uppgifts- och ansvarsfördelning mellan de involverade enheterna, särskilt kommissionen, Europeiska byrån för GNSS och ESA, under kommissionens övergripande ansvar.
- b) Uppriktigt samarbete mellan de enheter som avses i punkt a och medlemsstaterna.
- c) Sträng kontroll av programmen, bland annat för att kontrollera att alla involverade enheter inom sina respektive ansvarsområden strikt iakttar kostnader och tidsplaner för Galileo- och Egnosprogrammets mål.
- d) Optimering och rationalisering av användningen av befintliga strukturer, för att undvika dubblering av teknisk expertis.
- e) Användning av bästa praxis för projektförvaltningssystem och projektförvaltningsteknik i syfte att övervaka Galileo- och Egnosprogrammets genomförande, mot bakgrund av de särskilda kraven och med stöd från experter på området.

Artikel 12

Kommissionens uppgifter

1. Kommissionen ska ha det övergripande ansvaret för Galileo- och Egnosprogrammen. Kommissionen ska förvalta de medel som tilldelas enligt denna förordning och övervaka genomförandet av all verksamhet inom programmen, särskilt beträffande kostnaderna, tidsplanen och resultaten.

2. Utöver det övergripande ansvar som avses i punkt 1 och de specifika uppgifter som avses i denna förordning ska kommissionen

- a) säkerställa en tydlig uppgiftsfördelning mellan de olika enheter som är involverade i Galileo- och Egnosprogrammen och anförtro Europeiska byrån för GNSS och ESA de uppgifter som avses i artikel 14.2 respektive artikel 15, särskilt genom delegeringsavtal,
- b) säkerställa att Galileo- och Egnosprogrammen genomförs i god tid inom ramen för de medel som de tilldelats och i överensstämmelse med de mål som anges i artikel 2;

för detta ändamål ska kommissionen upprätta och införa lämpliga instrument och strukturåtgärder som behövs för att kartlägga, begränsa, minska och övervaka riskerna med programmen,

- c) för unionens räkning, och inom sitt behörighetsområde, sköta kontakterna med tredjeländer och internationella organisationer,

d) i god tid ge medlemsstaterna och Europaparlamentet all relevant information om Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt om riskhantering, övergripande kostnader, årliga driftskostnader för varje väsentlig del av Galileoinfrastrukturen, inkomster, tidsplan och resultat, samt en överblick över genomförandet av de projektförvaltningssystem och den projektförvaltningsteknik som avses i artikel 11 e,

e) bedöma möjligheterna att främja och säkerställa de europeiska satellitnavigeringssystemens användning i de olika sektorerna av ekonomin, bland annat genom att analysera hur fördelarna med systemen ska kunna tas till vara.

3. För att se till att Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas enligt artikel 3 respektive artikel 4 förlöper väl ska kommissionen vid behov vidta de åtgärder som krävs för att

a) hantera och minska riskerna i samband med Galileo- och Egnosprogrammen,

b) fastställa de beslutssteg som är avgörande för att övervaka och utvärdera programmets genomförande,

c) bestämma lokaliseringen av systemens markinfrastruktur i enlighet med säkerhetskraven, genom en öppen och transparent process, och säkerställa driften,

d) fastställa nödvändiga tekniska och operativa specifikationer för att uppfylla de funktioner som avses i artikel 2.4 b och c och för att genomföra systemutveckling.

Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

Artikel 13

Systemsäkerhet och driftsäkerhet

1. Kommissionen ska säkerställa Galileo- och Egnosprogrammets säkerhet, bland annat i fråga om systemen och deras drift. För detta ändamål ska kommissionen

a) beakta behovet av tillsyn och integrering av säkerhetsrelaterade krav och standarder i alla program,

b) se till att den samlade effekten av dessa krav och standarder gynnar programmets framgångsrika genomförande, särskilt i fråga om kostnader, riskhantering och tidsplan.

c) upprätta samordningsmekanismer mellan de olika involverade organen,

d) beakta gällande säkerhetsstandarder och säkerhetskrav för att inte sänka den allmänna säkerhetsnivån eller påverka funktionen i befintliga system som bygger på dessa standarder och krav.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 16 i denna förordning eller artikel 8 i beslut nr 1104/2011/EU, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att fastställa de högnivåmål som krävs för att säkerställa Galileo- och Egnosprogrammets säkerhet enligt punkt 1.

3. Kommissionen ska fastställa de tekniska specifikationer och andra åtgärder som krävs för att genomföra de högnivåmål som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

4. Utrikestjänsten ska fortsätta att bistå kommissionen när denna fullgör sina uppgifter på området yttre förbindelser, i enlighet med artikel 2.2 i beslut 2010/427/EU.

Artikel 14

Uppgifter för Europeiska byrån för GNSS

1 I enlighet med kommissionens riktlinjer ska Europeiska byrån för GNSS ansvara för följande:

a) När det gäller programmets säkerhet ska den, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13 och 16,

i) genom sin styrelse för säkerhetsackreditering svara för säkerhetsackrediteringen i enlighet med kapitel III i förordning (EU) nr 912/2010, och för detta ändamål inleda och övervaka tillämpningen av säkerhetsförfaranden och genomföra inspektioner av systemets säkerhet,

ii) svara för driften av säkerhetsövervakningscentrumet för Galileo, enligt artikel 6 d i förordning (EU) nr 912/2010, i enlighet med de standarder och krav som avses i artikel 13 i den här förordningen och anvisningarna enligt den gemensamma åtgärden 2004/552/Gusp.

b) Den ska utföra de uppgifter som anges i artikel 5 i beslut nr 1104/2011/EU och bistå kommissionen i enlighet med artikel 8.6 i det beslutet.

c) Den ska i samband med Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas bidra till att främja och marknadsföra de tjänster som avses i artikel 2.4 och 2.5, bland annat genom att genomföra nödvändiga marknadsanalyser, särskilt med hjälp av den årliga marknadsrapporten från Europeiska byrån för GNSS om marknaden för tillämpningar och tjänster, genom att upprätta nära kontakter med användare och potentiella användare av systemen i syfte att samla in information om deras behov, genom att följa utvecklingen på nedströmsmarknader för satellitnavigering och genom att utarbeta en handlingsplan för användarnas anammande av de tjänster som avses i artikel 2.4 och 2.5, som särskilt ska innehålla relevanta standardiserings- och certifieringsåtgärder.

2. Europeiska byrån för GNSS ska även utföra andra uppgifter som rör Galileo- och Egnosprogrammets genomförande, inklusive programförvaltningsuppgifter, och ska kunna hållas ansvarig för dem. Kommissionen ska anförtro den dessa uppgifter genom ett delegeringsavtal som antas på grundval av ett beslut om delegering, i enlighet med artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och uppgifterna ska omfatta bland annat följande:

- a) Driftsverksamhet, bland annat förvaltning av systeminfrastrukturen, underhåll och löpande förbättringar av systemen, certifierings- och standardiseringsverksamhet samt tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 2.4 och 2.5.
- b) Utvecklings- och installationsrelaterad verksamhet för vidareutveckling och framtida generationer av systemen och medverkan till att definiera tjänsternas vidareutveckling, bland annat upphandling.
- c) Främjande av utvecklingen av tillämpningar och tjänster baserade på systemen, samt medvetandegörande om sådana tillämpningar och tjänster, bland annat identifiering, sammankoppling och samordning av nätverket av europeiska kompetenscentrum i GNSS-tillämpningar och GNSS-tjänster, tillvaratagande av expertis i offentlig och privat sektor och utvärdering av åtgärder med anknytning till sådant främjande och medvetandegörande.
- d) Främjande av utvecklingen av grundläggande inslag, såsom Galileokompatibla chipsets och mottagare.

3. Det delegeringsavtal som avses i punkt 2 ska ge Europeiska byrån för GNSS en lämplig grad av självständighet och befogenhet, med särskild hänvisning till den upphandlande myndigheten, inom ramen för artiklarna 58.1 c och 60 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Vidare ska det innehålla allmänna villkor för förvaltningen av de medel som anförtrotts Europeiska byrån för GNSS, särskilt de åtgärder som ska genomföras, därtill hörande finansiering, förvaltningsförfaranden,

övervaknings- och inspektionsåtgärder, åtgärder som ska tillämpas om kontrakt inte genomförs på tillfredsställande sätt i fråga om kostnader, tidsplan och resultat samt bestämmelser om äganderätten till alla materiella och immateriella tillgångar.

I övervaknings- och inspektionsåtgärderna ska det särskilt ingå ett system för preliminär kostnadsberäkning, systematisk information till kommissionen om kostnaderna och tidsplanen och – i händelse av skillnader mellan planerad budget, resultat och tidsplan – korrigeringar som säkerställer att infrastrukturen byggs upp inom ramen för anslagna medel.

4. Europeiska byrån för GNSS ska ingå sådana arbetsavtal med ESA som är nödvändiga för utförandet av deras respektive uppgifter enligt denna förordning under Galileo- och Egnosprogrammets driftsfas. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommittén om sådana arbetsavtal som ingås av Europeiska byrån för GNSS och om eventuella ändringar av dessa. När det är lämpligt får Europeiska byrån för GNSS även överväga att anlita andra offentliga eller privata enheter.

5. Förutom de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2, och inom ramen för sitt uppdrag, ska Europeiska byrån för GNSS lämna sitt tekniska bistånd till kommissionen och förse kommissionen med alla de upplysningar som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning, även för att bedöma möjligheten att främja och säkerställa systemens användning enligt artikel 12.2 e.

6. Kommittén ska höras om det beslut om delegering som avses i punkt 2 i den här artikeln i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2. Europaparlamentet, rådet och kommittén ska underrättas i förväg om delegeringsavtal som ska ingås mellan unionen, företrädd av kommissionen, och Europeiska byrån för GNSS.

7. Kommissionen ska förse Europaparlamentet, rådet och kommittén med information om del- och slutresultaten från utvärderingen av alla upphandlingsförfaranden och alla kontrakt med privata enheter, inklusive sådan information som rör underentreprenad.

Artikel 15

Europeiska rymdorganisationens uppgifter

1. För Galileoprogrammets installationsfas enligt artikel 3 c ska kommissionen utan dröjsmål ingå ett delegeringsavtal med ESA där ESA:s uppgifter anges, särskilt i fråga om utformning, utveckling och upphandling av systemet. Delegeringsavtalet med ESA ska ingås på grundval av ett beslut om delegering som fattas av kommissionen i enlighet med artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

I den mån det är nödvändigt för de uppgifter och det budgetgenomförande som delegeras ska de allmänna villkoren för förvaltningen av de medel som anförtratts ESA fastställas i delegeringsavtalet, särskilt de åtgärder som ska genomföras i fråga om utformning, utveckling och upphandling av systemet, därtill hörande finansiering, förvaltningsförfaranden, övervaknings- och inspektionsåtgärder, åtgärder som ska tillämpas om kontrakt inte genomförs på tillfredsställande sätt i fråga om kostnader, tidsplan och resultat samt bestämmelser om äganderättigheter till alla materiella och immateriella tillgångar.

I övervaknings- och inspektionsåtgärderna ska det särskilt ingå ett system för preliminär kostnadsberäkning, systematisk information till kommissionen om kostnaderna och tidsplanen och – i händelse av skillnader mellan planerad budget, resultat och tidsplan – korrigeringar som säkerställer att infrastrukturen byggs upp inom ramen för anslagna medel.

2. Kommittén ska höras i samband med sådana beslut om delegering som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2. Europaparlamentet, rådet och kommittén ska underrättas i förväg om det delegeringsavtal som ska ingås mellan unionen, företrädd av kommissionen, och ESA.

3. Kommissionen ska förse Europaparlamentet, rådet och kommittén med information om del- och slutresultaten från utvärderingen av de upphandlingsförfaranden och de kontrakt med privata enheter som ESA ska ingå, inklusive sådan information som rör underentreprenad.

4. För Galileo- och Egnosprogrammets driftfas enligt artiklarna 3 d och 4 ska de arbetsavtal mellan Europeiska byrån för GNSS och ESA som avses i artikel 14.4 ta upp vilken roll ESA ska ha under denna fas och hur dess samarbete med Europeiska byrån för GNSS ska se ut, särskilt när det gäller

- a) utformning, utarbetande, övervakning, upphandling och validering i samband med utveckling av framtida generationer av systemen,
- b) tekniskt stöd i samband med drift och underhåll av den befintliga generationen av systemen.

Dessa arbetsavtal ska vara förenliga med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och med de åtgärder som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 12.3.

5. Utan att det påverkar det delegeringsavtal och de arbetsavtal som avses i punkterna 1 respektive 4 får kommissionen från ESA begära den tekniska expertis och den information som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

KAPITEL IV

ASPEKTER SOM RÖR UNIONENS ELLER DESS MEDLEMSSTATERS SÄKERHET

Artikel 16

Gemensam åtgärd

I samtliga fall där systemens drift kan skada Europeiska unionens eller dess medlemsstaters säkerhet, ska förfaranden enligt den gemensamma åtgärden 2004/552/Gusp tillämpas.

Artikel 17

Tillämpliga bestämmelser i fråga om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Vid tillämpningen av denna förordning

- a) ska varje medlemsstat se till att dess nationella säkerhetsbestämmelser erbjuder en skyddsnivå för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som är likvärdig den som ges av säkerhetsbestämmelserna enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom och av rådets säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till beslut 2013/488/EU,
- b) ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta kommissionen om de nationella säkerhetsbestämmelser som avses i led a,
- c) får fysiska personer som är bosatta och juridiska personer som är etablerade i tredjeländer hantera säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter om Galileo- och Egnosprogrammen endast om de i dessa länder omfattas av säkerhetsbestämmelser som säkerställer en skyddsnivå som är åtminstone likvärdig den som tillhandahålls genom kommissionens säkerhetsbestämmelser enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom och genom rådets säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till beslut 2013/488/EU; likvärdigheten när det gäller säkerhetsbestämmelser som tillämpas i ett tredjeland eller i en internationell organisation ska fastställas i ett informationssäkerhetsavtal mellan unionen och det tredjelandet eller den internationella organisationen i enlighet med förfarandet som föreskrivs i artikel 218 i EUF-fördraget och med beaktande av artikel 13 i beslut 2013/488/EU,
- d) får – utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 i beslut 2013/488/EU och bestämmelserna om industrisäkerhet enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom – en fysisk eller juridisk person, ett tredjeland eller en internationell organisation ges tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter när det, utifrån en bedömning från fall till fall, anses nödvändigt beroende på uppgifternas karaktär och innehåll, mottagarens behovsenliga behörighet och den fördel som unionen vinner därigenom.

KAPITEL V

OFFENTLIG UPPHANDLING

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser om offentlig upphandling i galileo-programmets installations- och driftsfaser och egnosprogrammets driftsfas

Artikel 18

Allmänna principer

Utan att det påverkar tillämpningen av sådana åtgärder som krävs för att skydda unionens väsentliga säkerhetsintressen eller den allmänna säkerheten, eller för att uppfylla unionens krav i fråga om exportkontroll, ska förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas på Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas. Vidare ska följande allmänna principer gälla för Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och för Egnosprogrammets driftsfas: öppen och sund konkurrens längs hela leveranskedjan, inledning av upphandlingsförfaranden med öppen information i rätt tid, tydlig information om tillämpliga upphandlingsregler, urvalskriterier och tilldelningskriterier samt all annan relevant information som möjliggör likvärdiga förutsättningar för alla potentiella anbudsgivare.

Artikel 19

Särskilda mål

Under upphandlingsförfarandet ska de upphandlande myndigheterna i sina anbudsinfordringar eftersträva följande mål:

- a) Främjande av ett så brett och öppet deltagande som möjligt av alla slags företag i hela unionen, framför allt nya aktörer och små och medelstora företag, bland annat genom att uppmuntra anbudsgivarna att anlita underentreprenörer.
- b) Undvikande av eventuellt missbruk av dominerande ställning och beroende av en enda leverantör.
- c) Utnyttjande av tidigare offentliga investeringar och lärdomar samt industriell erfarenhet och kompetens, inklusive den kompetens som uppnåtts under Galileo- och Egnosprogrammets utformnings-, utvecklings-, validerings- och installationsfaser, samtidigt som man ser till att bestämmelserna om konkurrensutsatta anbudsförfaranden efterlevs.
- d) Upphandling från flera leverantörer när så är lämpligt för att säkerställa bättre helhetskontroll över Galileo- och Egnosprogrammen, deras kostnader och deras tidsplan.
- e) När så är lämpligt, beaktande av den totala kostnaden under hela livscykeln för den vara, tjänst eller byggentreprenad som upphandlas.

AVSNITT 2

Särskilda bestämmelser om offentlig upphandling i galileo-programmets installations- och driftsfaser och egnosprogrammets driftsfas

Artikel 20

Sunda konkurrensvillkor

Den upphandlande myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att upprätta sunda konkurrensvillkor när ett företags tidigare deltagande i verksamhet med anknytning till den verksamhet som upphandlingen avser

- a) kan ge företaget väsentliga fördelar i fråga om privilegierad tillgång till uppgifter och därigenom föranleda oro för lika-behandlingsprincipens efterlevnad, eller
- b) påverkar normala konkurrensvillkor eller opartiskheten och objektiviteten vid tilldelningen eller genomförandet av kontraktet.

Dessa åtgärder får inte snedvrida konkurrensen eller äventyra likabehandling eller sekretess för insamlade uppgifter om företag, om deras kommersiella relationer eller om deras kostnadsstruktur. I detta sammanhang ska åtgärderna beakta det planerade kontraktets karaktär och former.

Artikel 21

Informationssäkerhet

Vid kontrakt som involverar, kräver och/eller innehåller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska den upphandlande myndigheten i upphandlingsdokumenten precisera vilka åtgärder och krav som är nödvändiga för att säkerställa säkerheten för denna information på erforderlig nivå.

Artikel 22

Tillförlitlighet hos leveranserna

Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten precisera vilka krav den ställer på tillförlitlighet hos leveranserna och tillhandahållandet av tjänsterna för fullgörande av kontraktet.

Artikel 23

Villkorade flerfaskkontrakt

1. Den upphandlande myndigheten får genomföra upphandling i form av villkorade flerfaskkontrakt.
2. Villkorade flerfaskkontrakt ska omfatta en fast fas, som ska åtföljas av ett budgetåtagande som resulterar i ett fast åtagande att tillhandahålla de kontraktensliga bygg- och anläggningsarbetena, varorna eller tjänsterna för denna fas, samt en eller flera faser där både budgeten och utförandet är villkorade. I upphandlingsdokumenten ska det anges vilka element som ingår i det villkorade flerfaskkontraktet. Särskilt ska föremål, pris eller former för fastställande av pris samt former för tillhandahållande av bygg- och anläggningsarbetena, varorna och tjänsterna i varje fas anges.

3. Prestationerna i den fasta fasen ska utgöra en sammanhängande helhet; samma sak gäller prestationerna i varje villkorad fas, med beaktande av alla föregående faser.

4. För utförandet av varje villkorad fas ska den upphandlande myndigheten fatta ett beslut som meddelas uppdragstagaren på de villkor som anges i kontraktet. När en villkorad fas bekräftas för sent eller inte bekräftas alls kan uppdragstagaren, om kontraktet medger detta, få ersättning i form av vänteersättning eller avtalsvite på de villkor som anges i kontraktet.

5. Om den upphandlande myndigheten konstaterar att de bygg- och anläggningsarbeten, leveranser av varor, eller tjänster som överenskommits inom en viss fas inte slutförts får den, om kontraktet medger detta, kräva skadestånd och säga upp kontraktet på de villkor som anges i detta.

Artikel 24

Självkostnadsbaserade kontrakt

1. Den upphandlande myndigheten kan, på de villkor som anges i punkt 2, välja att upphandla ett kontrakt som helt eller delvis är självkostnadsbaserat inom ramen för ett pristak.

Det pris som ska betalas för sådana kontrakt ska utgöras av ersättning för samtliga direkta utgifter som uppdragstagaren har haft på grund av kontraktets genomförande, såsom personalkostnader, materialkostnader eller kostnader för förbrukningsmateriel och användning av utrustning och infrastruktur som krävs för genomförande av kontraktet. Till dessa utgifter ska läggas antingen ett schablonbelopp som täcker allmänna omkostnader och vinst, eller ett belopp som täcker allmänna omkostnader och en andel som fastställs med ledning av måluppfyllelse och leverans i tid.

2. Den upphandlande myndigheten får välja helt eller delvis självkostnadsbaserade kontrakt när det är objektivt omöjligt att exakt ange ett fast pris och om det skäligen kan visas att ett sådant fast pris skulle bli orimligt högt på grund av osäkerhetsfaktorer kring genomförandet av kontraktet av något av följande skäl:

- a) Upphandlingen rör mycket komplexa element eller bygger på ny teknik och medför därför betydande teknisk osäkerhet.
- b) Den verksamhet som kontraktet avser måste av operativa skäl inledas utan dröjsmål trots att det ännu inte är möjligt att fastställa ett fast och slutgiltigt totalpris, eftersom det föreligger betydande osäkerhetsfaktorer eller eftersom kontraktets genomförande delvis beror på genomförandet av andra kontrakt.

3. Pristaket för ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt ska vara det maximala belopp som kan utbetalas. Det får inte överskridas utom i vederbörligen motiverade undantagsfall med den upphandlande myndighetens förhandsmedgivande.

4. I handlingarna för helt eller delvis självkostnadsbaserade kontrakt ska följande anges:

- a) Kontraktets karaktär, dvs. att det är fråga om ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt med ett pristak.
- b) För delvis självkostnadsbaserade kontrakt: vilka delar av upphandlingen som omfattas av självkostnadspris.
- c) Pristakets belopp.
- d) Tilldelningskriterier, som särskilt ska göra det möjligt att bedöma rimligheten i den preliminära budgeten, de ersättningsgilla kostnaderna, formerna för fastställande av sådana kostnader och sådan vinst som nämns i anbudet.
- e) Den typ av tillägg som enligt punkt 1 ska tillämpas på utgifterna.
- f) Bestämmelser och förfaranden för att fastställa huruvida anbudsgivarens planerade kostnader för kontraktets genomförande är ersättningsgilla, i enlighet med principerna i punkt 5.
- g) Bokföringsregler som anbudsgivarna ska följa.
- h) För delvis självkostnadsbaserade kontrakt som ska omräknas till kontrakt med fasta, slutgiltiga priser: parametrarna för denna omräkning.

5. De kostnader som uppdragstagaren ådrar sig under genomförandet av ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt ska berättiga till ersättning endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) De har verkligen uppstått under kontraktets löptid, med undantag för kostnader för utrustning, infrastruktur och immateriella tillgångar som krävs för genomförandet av kontraktet, vilka får betraktas som ersättningsgilla upp till hela sitt anskaffningsvärde.
- b) De anges i den preliminära budgeten, eventuellt ändrad av tilläggsavtal till det ursprungliga kontraktet.
- c) De är nödvändiga för genomförandet av kontraktet.
- d) De har sitt upphov i genomförandet av kontraktet och kan tillskrivas detta.

- e) De är särskiljbara, verifierbara, registrerade i uppdragstagarens bokföring och fastställda enligt de redovisningsstandarder som anges i kravspecifikationen och kontraktet.
- f) De uppfyller kraven i tillämplig skatte- och sociallagstiftning.
- g) De avviker inte från kontraktsvillkoren.
- h) De är rimliga, motiverade och förenliga med kraven på sund ekonomisk förvaltning, särskilt kraven på sparsamhet och resurseffektivitet.

Uppdragstagaren ska vara ansvarig för registrering av sina kostnader och för att god ordning råder i bokföringen och alla andra handlingar som krävs för att styrka att de kostnader för vilka ersättning begärs verkligen uppstått och överensstämmer med principerna i denna artikel. De kostnader som uppdragstagaren inte kan styrka ska betraktas som ogiltiga och ska inte leda till ersättning.

6. Den upphandlande myndigheten ska vara ansvarig för följande uppgifter för att säkerställa ett korrekt genomförande av självkostnadsbaserade kontrakt:

- a) Den ska bestämma ett så realistiskt pristak som möjligt och samtidigt lämna tillräckligt med flexibilitet för att tekniska osäkerhetsfaktorer ska kunna beaktas.
- b) Den ska räkna om delvis självkostnadsbaserade kontrakt till kontrakt med fasta, slutgiltiga totalpris, så snart som det under kontraktets genomförande är möjligt att fastställa ett sådant fast, slutgiltigt pris. Därför ska den fastställa parametrarna för omräkning av självkostnadsbaserade kontrakt till kontrakt med fast, slutgiltigt pris.
- c) Den ska vidta uppföljnings- och kontrollåtgärder, som särskilt inbegriper ett system för preliminär uppskattning av kostnaderna.
- d) Den ska fastställa adekvata principer, verktyg och förfaranden för genomförandet av kontraktet, särskilt för att kartlägga kostnader och kontrollera att uppdragstagarens och dennes underentreprenörers kostnader under genomförandet av kontraktet berättigar till ersättning, samt för att foga tilläggsavtal till kontraktet.
- e) Den ska kontrollera att uppdragstagaren och dennes underentreprenörer följer de redovisningsstandarder som anges i kontraktet och följer kravet att tillhandahålla redovisningshandlingar som ger en sann och rättvisande bild av bokföringen.
- f) Den ska under hela kontraktets genomförande löpande säkerställa effektiviteten i de principer, verktyg och förfaranden som avses i led d.

Artikel 25

Tilläggsavtal

Den upphandlande myndigheten och uppdragstagarna får ändra kontraktet genom ett tilläggsavtal, förutsatt att tilläggsavtalet uppfyller alla nedanstående villkor:

- a) Det ändrar inte föremålet för kontraktet.
- b) Det rubbar inte kontraktets ekonomiska jämvikt.
- c) Det innehåller inga nya villkor som, om de hade ingått i de ursprungliga upphandlingsdokumenten, skulle ha gjort det möjligt att godkänna andra anbudsgivare än dem som ursprungligen godkändes eller att välja ett annat anbud än det som ursprungligen valdes.

Artikel 26

Underentreprenad

1. Den upphandlande myndigheten ska begära av anbudsgivaren att denne genom konkurrensutsatt upphandling på lämpliga nivåer av underentreprenad lägger ut en del av upphandlingen på andra företag än dem som tillhör anbudsgivarens grupp av företag, särskilt på nya aktörer och små och medelstora företag.

2. Den upphandlande myndigheten ska ange hur stor del av kontraktet som ska läggas ut på underentreprenad i form av ett intervall från minsta möjliga till största möjliga procentandel. Den ska säkerställa att dessa procentandelar är proportionella i förhållande till kontraktets föremål och värde, med beaktande av den berörda verksamhetssektorns art och framför allt den konstaterade konkurrenssituationen och industripotentialen.

3. Om anbudsgivaren i sitt anbud meddelar sin avsikt att inte lägga ut någon del av kontraktet på underentreprenad eller bara lägga ut en del som understiger minsta möjliga procentandel i intervallet enligt punkt 2 ska anbudsgivaren meddela den upphandlande myndigheten skälen till detta. Den upphandlande myndigheten ska vidarebefordra denna information till kommissionen.

4. Den upphandlande myndigheten får avvisa underentreprenörer som valts av kandidaten i samband med tilldelningen av den huvudsakliga upphandlingen eller av den utvalde anbudsgivaren i samband med kontraktets genomförande. Avvisandet ska motiveras skriftligt och får inte grundas på andra kriterier än dem som användes för urval av anbudsgivare vid den huvudsakliga upphandlingen.

KAPITEL VI

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 27

Programplanering

Kommissionen ska anta ett årligt arbetsprogram i form av en plan för genomförande av de åtgärder som krävs för att uppnå Galileoprogrammets särskilda mål enligt artikel 2.4 under de olika faserna enligt artikel 3 samt Egnosprogrammets särskilda mål enligt artikel 2.5. Det årliga arbetsprogrammet ska även ta upp finansieringen av dessa åtgärder.

Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

Artikel 28

Medlemsstaternas åtgärder

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att Galileo- och Egnosprogrammen fungerar väl, däribland åtgärder som ska säkerställa skyddet av markstationerna på deras territorier och som minst ska motsvara de som krävs för att skydda europeisk kritisk infrastruktur i den mening som avses i rådets direktiv 2008/114/EG ⁽¹⁾. Medlemsstaterna ska avhålla sig från alla åtgärder som kan skada ett gott genomförande av programmen eller de tjänster som tillhandahålls via dessa, särskilt när det gäller kontinuiteten i driften av infrastrukturen.

Artikel 29

Internationella avtal

Unionen får ingå avtal med tredjeländer och internationella organisationer i samband med Galileo- och Egnosprogrammen enligt förfarandet i artikel 218 i EUF-fördraget.

Artikel 30

Tekniskt bistånd

För att utföra sådana uppgifter av teknisk karaktär som avses i artikel 12.2 får kommissionen anlita nödvändigt tekniskt bistånd, särskilt kapacitet och expertis från nationella rymdorgan, eller bistånd från oberoende experter samt organ som kan tillhandahålla opartiska analyser och yttranden om framstegen med Galileo- och Egnosprogrammets genomförande.

Även andra enheter än kommissionen som är involverade i den offentliga styrningen av programmen, särskilt Europeiska byrån för GNSS och ESA, får anlita samma tekniska bistånd vid utförandet av de uppgifter som de anförtrots enligt denna förordning.

Artikel 31

Skydd av personuppgifter och privatliv

1. Kommissionen ska se till att skyddet av personuppgifter och privatliv säkerställs vid utformningen, installationen och driften av systemen och att lämpliga garantier införs i dem.

2. Alla personuppgifter som behandlas i samband med sådana arbetsuppgifter och sådan verksamhet som avses i denna förordning ska behandlas i enlighet med tillämplig rätt om

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽³⁾.

Artikel 32

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underentreprenörer som erhållit unionsfinansiering enligt den här förordningen.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁴⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽⁵⁾, utföra utredningar inklusive kontroller och inspektioner på plats hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av sådan finansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt om unionsfinansiering.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra styckena ska befogenheten att, i enlighet med deras respektive befogenheter, utföra sådana revisioner och utredningar uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i bestämmelser i internationella avtal med tredjeländer och med internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och kontrakt som ingås med tillämpning av den här förordningen.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 33***Information till Europaparlamentet och rådet**

1. Kommissionen ska ansvara för genomförandet av denna förordning. Kommissionen ska varje år, i samband med presentationen av det preliminära budgetförslaget, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen. Rapporten ska innehålla all information som rör programmen, särskilt när det gäller riskhantering, övergripande kostnader, årliga driftskostnader, inkomster, tidsplan och resultat, enligt artikel 12.2 d och när det gäller tillämpningen av de delegeringsavtal som ingåtts i enlighet med artiklarna 14.2 och 15.1. Rapporten ska innehålla

- a) en överblick över tilldelningen och användningen av de medel som tilldelats programmen enligt artikel 7.4,
- b) information om den kostnadsförvaltningsstrategi som kommissionen följt enligt artikel 9.6,
- c) en bedömning av förvaltningen av immateriella rättigheter,
- d) en överblick över genomförandet av de projektförvaltnings-system och den projektförvaltningsteknik, inklusive riskhanteringssystem och riskhanteringsteknik, som avses i artikel 12.2 d,
- e) en utvärdering av de åtgärder som vidtagits för att maximera programmens samhällsekonomiska nytta.

2. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om del- och slutresultaten från utvärderingen av upphandlingsförfarandena och kontrakten med privata enheter, som genomförts av Europeiska byrån för GNSS och av ESA i enlighet med artiklarna 14.7 respektive 15.3.

Den ska även informera Europaparlamentet och rådet om

- a) vilka omfördelningar av medel mellan utgiftskategorier som gjorts i enlighet med artikel 9.3,
- b) vilka konsekvenser tillämpningen av artikel 8.2 fått för Galileo- och Egnosprogrammen.

*Artikel 34***Utvärdering av genomförandet av denna förordning**

1. Kommissionen ska senast den 30 juni 2017 till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport om genomförandet av denna förordning som underlag till ett beslut om förlängning, ändring eller upphävande av de åtgärder som vidtagits enligt denna förordning, där följande redovisas:

- a) Uppfyllande av åtgärdernas mål med avseende på både resultat och verkan.
- b) Effektiviteten i resursanvändningen.
- c) Det europeiska mervärdet.

Vid utvärderingen ska man även granska teknisk utveckling med anknytning till systemen, möjligheter till förenkling, intern och extern överensstämmelse med annan verksamhet, målens relevans och åtgärdernas bidrag till unionens prioriteringar i fråga om smart och hållbar tillväxt för alla. Hänsyn ska tas till resultat av utvärderingar av tidigare åtgärders långsiktiga verkan.

2. Vid utvärderingen ska hänsyn tas till framsteg med avseende på Galileo- och Egnosprogrammets särskilda mål enligt artikel 2.4 respektive 2.5, utgående från exempelvis följande resultatindikatorer:

a) För Galileo och

i) installationen av dess infrastruktur:

- antalet operativa satelliter och tillgången till dessa, och antalet tillgängliga extrasatelliter på marken jämfört med antalet planerade satelliter enligt delegeringsavtalet,
- faktisk tillgång till den markbaserade infrastrukturens beståndsdelar (såsom markstationer och kontrollcentrum) jämfört med den planerade tillgången,

ii) nivån på dess tjänster:

- karta över tjänsternas tillgänglighet per tjänst jämfört med det dokument där tjänsterna definieras,

iii) dess kostnader:

- kostnadsresultatindex per större kostnadspost i programmet på grundval av en kvot som jämför den faktiska kostnaden med den budgeterade,

iv) dess tidsplan:

- resultatindex för tidsplanen per varje större post i programmet på grundval av en jämförelse mellan den budgeterade kostnaden för utfört arbete och den budgeterade kostnaden för planerat arbete,

v) dess marknadsnivå:

- marknadstrend på grundval av Galileo- och Egnos-mottagarnas andel av det totala antalet mottagarmodeller som ingår i marknadsrapporten från Europeiska byrån för GNSS enligt artikel 14.1 c.

b) För Egnos och

i) utvidgningen av dess täckning:

- framstegen med att utvidga täckningen jämfört med den överenskomna planen för utvidgningen av täckningen,

ii) nivån på dess tjänster:

- index för tjänsternas tillgänglighet på grundval av antalet flygplatser med Egnosbaserade inflygningsprocedurer med operativ status jämfört med det totala antalet flygplatser med Egnosbaserade inflygningsprocedurer,

iii) dess kostnader:

- kostnadsresultatindex på grundval av en kvot som jämför den faktiska kostnaden med den budgeterade,

iv) dess tidsplan:

- resultatindex för tidsplanen på grundval av en jämförelse mellan den budgeterade kostnaden för utfört arbete och den budgeterade kostnaden för planerat arbete.

3. De organ som är involverade i genomförandet av denna förordning ska förse kommissionen med de data och uppgifter som krävs för uppföljning och utvärdering av de berörda åtgärderna.

KAPITEL VII

DELEGERING OCH GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Artikel 35

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 januari 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 13.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. Företrädare för Europeiska byrån för GNSS och ESA ska delta som observatörer i arbetet i kommittén enligt de villkor som fastställs i dess arbetsordning.

5. Internationella avtal som ingås av unionen i enlighet med artikel 29 får föreskriva att företrädare för tredjeländer eller internationella organisationer på lämpligt sätt ska delta i arbetet i kommittén enligt de villkor som fastställs i dess arbetsordning.

6. Kommittén ska sammanträda regelbundet, helst fyra gånger om året, en gång i kvartalet. Kommissionen ska vid varje möte lämna en rapport om framstegen med programmen. Dessa rapporter ska ge en allmän överblick över programmens status och utveckling, särskilt med avseende på riskhantering, kostnader, tidsplan och resultat. Minst en gång om året ska dessa rapporter innehålla sådana resultatindikatorer som avses i artikel 34.2.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 876/2002 och (EG) nr 683/2008 ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.
2. Alla åtgärder som antagits på grundval av förordning (EG) nr 876/2002 eller förordning (EG) nr 683/2008 ska fortsätta att gälla.

3. Hänvisningar till den upphävda förordningen (EG) nr 683/2008 ska tolkas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 38

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska börja tillämpas den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 683/2008	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12.1	Artikel 11
Artikel 12.2 och 12.3	Artikel 12
Artikel 13.1, 13.2 och 13.3	Artikel 13
Artikel 13.4	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artiklarna 18-26
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19.1–19.4	Artikel 36
Artikel 19.5	Artikel 35
Artikel 20	Artikel 31
Artikel 21	Artikel 32
Artikel 22	Artikel 33
Artikel 23	
Artikel 24	Artikel 38
Bilaga	Artikel 1

Gemensamt uttalande**från Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen om den INTERINSTITUTIONELLA PANELEN FÖR GALILEO (GIP)**

1. Med tanke på att de europeiska GNSS-programmen är betydelsefulla, unika och komplexa, att unionen äger de system som programmen lett fram till och att programmen finansieras fullt ut från unionens budget under perioden 2014–2020, inser Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen att det är nödvändigt med ett nära samarbete mellan de tre institutionerna.
 2. En interinstitutionell panel för Galileo (GIP) kommer att uppfylla målet att underlätta för var och en av institutionerna att utöva sina respektive befogenheter. GIP kommer därför att inrättas för att noggrant följa
 - a) hur genomförandet av de europeiska GNSS-programmen fortskrider, särskilt när det gäller genomförandet av upphandling och ingående av kontrakt, i synnerhet med avseende på ESA,
 - b) internationella avtal med tredjeländer, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - c) bearbetandet av marknaderna för satellitnavigering,
 - d) styrningsåtgärdernas verkningsfullhet, och
 - e) den årliga översynen av arbetsprogrammet.
 3. I enlighet med gällande bestämmelser kommer GIP att respektera behovet av diskretion, särskilt med tanke på att vissa uppgifter är affärshemligheter och av känslig art.
 4. Kommissionen kommer att ta hänsyn till synpunkterna från GIP.
 5. GIP kommer att bestå av sju företrädare, varav
 - tre från rådet,
 - tre från Europaparlamentet,
 - en från kommissionen,och kommer att ha regelbundna möten (i princip fyra gånger om året).
 6. GIP påverkar inte de fastställda befogenheterna eller de interinstitutionella förbindelserna.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1286/2013**av den 11 december 2013****om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 114 och 197,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Det fleråriga åtgärdsprogrammet för skattefrågor som gällde före 2014 har bidragit avsevärt till att underlätta och förbättra samarbetet mellan skattemyndigheter inom unionen. Programmets mervärde, inbegripet skyddet för unionens medlemsstaters och skattebetalarnas finansiella intressen, har erkänts av de deltagande ländernas skatteförvaltningar. De problem som identifierats för de kommande årtiondena kan inte lösas om medlemsstaterna inte ser utöver gränserna för sina egna administrativa territorier eller samarbetar intensivt med sina partnerländer. Fiscalisprogrammet, som genomförs av kommissionen i samarbete med deltagande länder, ger medlemsstaterna ett unionsramverk inom vilket ett sådant samarbete kan utvecklas, och vilket är mer kostnadseffektivt än om varje medlemsstat skulle inrätta individuella ramverk för samarbete på bilateral eller multilateral basis. Det programmet bör således fortsätta genom att man inrättar ett nytt program på samma område.
- (2) Programmet som inrättas enligt denna förordning, nedan kallat *Fiscalis 2020*, och dess framgång är av största betydelse i den nuvarande ekonomiska situationen och bör stödja samarbetet i skattefrågor.
- (3) Verksamheterna enligt *Fiscalis 2020*, nämligen europeiska informationssystem som de definieras i den här förordningen (europeiska informationssystem), gemensamma åtgärder för skattemyndigheternas tjänstemän

och gemensamma utbildningsinitiativ, väntas bidra till att Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla förverkligas genom att stärka den inre marknadens funktion, skapa ett ramverk för att stödja verksamheter som förbättrar skattemyndigheternas administrativa kapacitet och främja teknisk utveckling och innovation. Genom att tillhandahålla en ram för verksamheter som syftar till att effektivisera skattemyndigheternas arbete, stärka företagets konkurrenskraft, främja sysselsättningen och bidra till skyddet av unionens medlemsstaters och skattebetalarnas finansiella och ekonomiska intressen kommer *Fiscalis 2020* att på ett aktivt sätt förbättra skattesystemens funktion på den inre marknaden, samtidigt som det bidrar till att befintliga hinder och snedvridningar på den inre marknaden gradvis avskaffas.

- (4) Tillämpningsområdet för *Fiscalis 2020* bör anpassas till de nuvarande behoven genom att inriktas på alla typer av skatt som harmoniserats på unionsnivå samt andra skatter i den mån dessa är relevanta för den inre marknaden och för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna.
- (5) För att stödja tredjeländers anslutning och associering bör *Fiscalis 2020* vara öppet för deltagande av anslutande länder och kandidatländer samt potentiella kandidatländer och de partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda och att dessa länders deltagande endast stödjer verksamhet enligt *Fiscalis 2020* som syftar till att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande samt för att komma till rätta med aggressiv skatteplanering. Med tanke på den allt större sammanlänkningen av världsekonomin bör *Fiscalis 2020* fortsätta att ge möjlighet att bjuda in externa experter för att bidra till verksamheten enligt *Fiscalis 2020*. Externa experter, såsom företrädare för statliga myndigheter, ekonomiska aktörer och deras organisationer eller företrädare för internationella organisationer, bör endast bjudas in när deras bidrag bedöms som väsentliga för att uppnå målen för *Fiscalis 2020*.
- (6) Mål och prioriteringar för *Fiscalis 2020* beaktar de problem och utmaningar som konstaterats i beskattningshänseende för det kommande årtiondet. *Fiscalis 2020* bör fortsätta att spela en roll inom sådana viktiga områden som enhetligt genomförande av unionsrätten på skatteområdet, säkerställande av informationsutbyte samt stöd till administrativt samarbete och utbyggnad av skattemyndigheternas administrativa kapacitet. Med tanke på de nya utmaningarnas art bör ytterligare vikt läggas på stöd till kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering. Vikt bör också läggas på att minska skattemyndigheternas administrativa börda samt minska skattebetalarnas fullgörandekostnader och förhindra dubbelbeskattning.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 48 och EUT C 11, 15.1.2013, s. 84.

- (7) På operativ nivå bör Fiscalis 2020 genomföra, driva och stödja de europeiska informationssystemen och det administrativa samarbetet, öka skattetjänstemännens färdigheter och kompetens, öka förståelsen för och genomförandet av unionsrätten på beskattningsområdet samt stödja förbättringar av administrativa förfaranden liksom utbyte och spridning av god administrativ praxis. Dessa mål bör genomföras med tonvikt på stöd till kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering.
- (8) De programverktyg som tillämpades före Fiscalis 2020 bör kompletteras för att på ett adekvat sätt kunna motsvara de utmaningar som skattemyndigheterna står inför under det kommande årtiondet och för att även fortsättningsvis stå i överensstämmelse med unionsrättens utveckling. Fiscalis 2020 bör omfatta bilaterala eller multilaterala kontroller och andra former av administrativt samarbete enligt relevant unionsrätt om administrativt samarbete, expertgrupper, insatser för kapacitetsuppbyggnad inom offentlig förvaltning genom tillhandahållande av specifik och specialiserad coaching på skatteområdet för medlemsstater som står inför särskilda och exceptionella omständigheter som motiverar dylika riktade åtgärder samt i förekommande fall studier och gemensam kommunikationsverksamhet för att stödja genomförandet av unionsrätten på skatteområdet.
- (9) De europeiska informationssystemen har en viktig uppgift när det gäller att åstadkomma förbindelser mellan skattemyndigheterna och på så sätt förstärka unionens skattesystem och bör således även i fortsättningen finansieras och förbättras genom Fiscalis 2020. Dessutom bör det bli möjligt att i Fiscalis 2020 införliva nya skatterelaterade informationssystem som fastställts enligt unionsrätt. De europeiska informationssystemen bör i förekommande fall baseras på gemensamma utvecklingsmodeller och IT-strukturer.
- (10) När det gäller att mer generellt förbättra det administrativa samarbetet och stödja kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering kan det vara fördelaktigt för unionen att ingå avtal med tredjeländer, så att dessa länder kan använda unionskomponenterna i de europeiska informationssystemen till stöd för ett säkert informationsutbyte mellan dem och medlemsstaterna inom ramen för bilaterala skatteavtal.
- (11) Fiscalis 2020 bör även omfatta gemensam utbildningsverksamhet. Fiscalis 2020 bör även i fortsättningen stödja deltagande länder när det gäller att förbättra yrkesmässiga färdigheter och kunskaper i skattefrågor genom utökade och gemensamt framtagna utbildningsaktiviteter som riktar sig till skattetjänstemän och ekonomiska aktörer. Nuvarande tillvägagångssätt för Fiscalis 2020 avseende gemensam utbildning, som främst baserats på utveckling av centralt e-lärande, bör i det syftet utvecklas till ett mångfasetterat program för stöd till fortbildning i unionen.
- (12) Fiscalis 2020 bör täcka en period av sju år, så att dess löptid anpassas till den fleråriga budgetram som har fastställts i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela löptiden för Fiscalis 2020, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (14) I linje med det åtagande som kommissionen gjorde i sitt meddelande om 2010 års budgetöversyn att förenkla program för EU-finansiering och göra dem mer samstämmiga bör medel delas med andra instrument för EU-finansiering när de planerade verksamheterna enligt Fiscalis 2020 eftersträvar mål som är gemensamma för flera finansieringsinstrument, vilket dock inte får innefatta dubbelfinansiering.
- (15) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning i budgethänseende bör antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾, och med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (16) De deltagande länderna bör bära kostnaden för de nationella delarna i Fiscalis 2020 som bland annat skulle omfatta icke-unionskomponenter i de europeiska informationssystemen och utbildning som inte ingår i de gemensamma utbildningsinitiativen.
- (17) Med tanke på hur viktigt det är att deltagande länder medverkar fullt ut i gemensamma åtgärder är det möjligt att införa en medfinansieringsgrad på 100 % för de bidragsberättigande kostnaderna vad avser kostnader för resor och logi, kostnader i samband med organisation av evenemang samt dagtraktamenten, om detta är nödvändigt för att till fullo uppnå målen för Fiscalis 2020.
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).
- ⁽²⁾ EUT C 37, 20.12.2013, s. 1.
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

- (18) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens finansiella intressen skyddas med hjälp av lämpliga åtgärder som gör det möjligt att förebygga, upptäcka och utreda oriktigheter, återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och att vid behov fastställa sanktioner.
- (19) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter med avseende på utarbetandet av årliga arbetsprogram. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (20) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att upprätta ett flerårigt program för att förbättra skattesystemen på den inre marknaden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de inte i tillräcklig utsträckning kan genomföra det samarbete och den samordning som krävs för att uppnå detta mål, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Vid genomförandet av Fiscalis 2020 bör kommissionen biträdas av Fiscalis 2020-kommittén.
- (22) För att underlätta utvärderingen av Fiscalis 2020 bör en ordentlig ram för övervakning av de resultat Fiscalis 2020 uppnått inrättas från första början. Kommissionen bör, tillsammans med deltagande länder, införa justerbara indikatorer och på förhand fastställda utgångsvärden för övervakning av verksamheternas resultat enligt Fiscalis 2020. En halvtidsutvärdering där man behandlar uppnåendet av målen för Fiscalis 2020, dess effektivitet och mervärde på den europeiska nivån bör genomföras. I en slutlig utvärdering bör dessutom långsiktiga effekter och hållbarhetseffekter av Fiscalis 2020 tas upp. Fullständig öppenhet genom regelbunden rapportering om övervakningen och genom överlämnande av utvärderingsrapporter till Europaparlamentet och till rådet bör säkerställas.
- (23) När det gäller denna förordning regleras medlemsstaternas behandling av personuppgifter i medlemsstaterna av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽²⁾; detta är föremål för tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Kommissionens behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning och under överinseende av den europeiska datatillsynsmannen regleras av Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³⁾ och om den fria rörligheten för sådana uppgifter. Utbyte eller överföring av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med reglerna om överföring av personuppgifter i direktiv 95/46/EG, och kommissionens utbyte och överföring av personuppgifter bör ske i enlighet med reglerna om överföring av personuppgifter i förordning (EG) nr 45/2001.

- (24) Denna förordning ersätter Europaparlamentets och rådets beslut nr 1482/2007/EG ⁽⁴⁾. Det beslutet bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. Härmed inrättas ett flerårigt åtgärdsprogram, "Fiscalis 2020" (nedan kallat *programmet*), för att förbättra skattesystemens funktion på den inre marknaden och för att stödja det därmed sammanhängande samarbetet.

2. Programmet ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *skattemyndigheter*: de offentliga myndigheter och andra organ i de deltagande länderna som ansvarar för skatteförvaltning eller skatterelaterad verksamhet,
2. *externa experter*:
 - a) företrädare för statliga myndigheter, även från länder som inte deltar i programmet enligt artikel 3.2,
 - b) ekonomiska aktörer och organisationer som representerar ekonomiska aktörer,
 - c) företrädare för internationella organisationer och andra relevanta organisationer,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1482/2007/EG av den 11 december 2007 om ett gemenskapsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt på den inre marknaden (Fiscalis 2013) och upphävande av beslut nr 2235/2002/EG (EUT L 330, 15.12.2007, s. 1).

3. *skatter:*

- a) mervärdesskatt enligt rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾,
 - b) punktskatter på alkohol enligt rådets direktiv 92/83/EEG ⁽²⁾,
 - c) punktskatter på tobaksvaror enligt rådets direktiv 2011/64/EU ⁽³⁾,
 - d) skatter på energiprodukter och elektricitet enligt rådets direktiv 2003/96/EG ⁽⁴⁾,
 - e) andra skatter som omfattas av artikel 2.1 a i rådets direktiv 2010/24/EU ⁽⁵⁾ i den mån de är relevanta för den inre marknaden och för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna,
4. *bilateral eller multilateral kontroll:* samordnad kontroll av skyldigheten att betala skatt för en eller flera skattskyldiga personer som har förbindelser med varandra, vilka organiseras av två eller fler deltagande länder som har gemensamma eller kompletterande intressen, varav åtminstone två medlemsstater.

Artikel 3

Deltagande i programmet

1. De deltagande länderna ska utgöras av medlemsstaterna och de länder som avses i punkt 2, förutsatt att villkoren i den punkten är uppfyllda.
2. Programmet ska vara öppet för följande länders deltagande:
 - a) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi, i enlighet med de allmänna principer och villkor för dessa länders deltagande i unionens program som fastställs i respektive ramavtal, beslut av associeringsrådet eller liknande avtal.
 - b) De partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att dessa partnerländer i tillräcklig grad har tillnärmat sin relevanta lagstiftning och sina administrativa metoder till unionens lagstiftning och metoder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

De berörda partnerländerna som avses i första stycket b ska delta i programmet i enlighet med bestämmelser som ska fastställas tillsammans med dessa länder efter det att ramavtal om deras deltagande i unionens program har ingåtts. Deras deltagande ska stödja endast programverksamhet som syftar till att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande samt för att komma till rätta med aggressiv skatteplanering.

Artikel 4

Deltagande i programverksamheten

Externa experter kan inbjudas att bidra till utvalda verksamheter som organiseras inom ramen för programmet närhelst detta är avgörande för att man ska kunna uppnå de mål som avses i artiklarna 5 och 6. De externa experterna ska väljas ut av kommissionen tillsammans med de deltagande länderna på grundval av sina färdigheter, sin erfarenhet och sina kunskaper som är av relevans för de berörda åtgärderna, varvid hänsyn ska tas till potentiella intressekonflikter och en balans ska eftersträvas mellan företrädare för näringslivet och andra experter från det civila samhället. En förteckning över utvalda externa experter ska offentliggöras och ska regelbundet uppdateras.

Artikel 5

Övergripande mål och särskilt mål

1. Programmets övergripande mål ska vara att förbättra skattesystemens funktion på den inre marknaden genom ett ökat samarbete mellan de deltagande länderna, deras skattemyndigheter och tjänstemän.
2. Programmets särskilda mål ska vara att stödja kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering, stödja genomförandet av unionsrätten på skatteområdet genom att säkerställa utbyte av information, stödja det administrativa samarbetet samt, när så krävs och är lämpligt, öka de deltagande ländernas administrativa kapacitet, i syfte att bidra till att minska skattemyndigheternas administrativa börda och skattebetalarnas fullgörandekostnader.
3. Hur väl de mål som avses i denna artikel uppfylls ska mätas särskilt utifrån följande:
 - a) Tillgång och fullständigt tillträde till Gemensamma kommunikationsnätet för de europeiska informationssystemen.
 - b) Återkopplingen från deltagande länder vad avser programåtgärdernas resultat.

Artikel 6

Programmets operativa mål och prioriteringar

1. Programmet ska ha följande operativa mål och prioriteringar:
 - a) Att genomföra, förbättra, driva och stödja de europeiska informationssystemen på skatteområdet.
 - b) Att stödja administrativt samarbete.
 - c) Att öka skattetjänstemäns färdigheter och kompetens.

d) Att öka förståelsen för och genomförandet av unionsrätten på beskattningsområdet.

e) Att stödja förbättringen av administrativa förfaranden och utbyte av god administrativ praxis.

2. De mål och prioriteringar som avses i punkt 1 ska genomföras med särskild tonvikt på stöd till kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering.

KAPITEL II

Stödberättigande åtgärder

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

1. På de villkor som anges i det årliga arbetsprogrammet enligt artikel 14 ska ekonomiskt stöd genom programmet ges till följande:

a) Gemensamma åtgärder:

i) Seminarier och workshoppar.

ii) Projektgrupper, som i allmänhet består av företrädare från ett begränsat antal länder och verkar under en begränsad tid för att uppnå ett i förväg fastställt mål med ett exakt angivet resultat.

iii) Bilateral eller multilateral kontroll och annan verksamhet som föreskrivs i unionsrätt om administrativt samarbete som organiseras av två eller fler deltagande länder, däribland minst två medlemsstater.

iv) Arbetsbesök, som organiseras av deltagande länder eller ett annat land för att tjänstemän ska kunna förvärva eller utöka expertis eller kunskaper på skatteområdet.

v) Expertgrupper, som utgör strukturerade samarbetsformer av tillfällig natur och som sammanför expertis för att utföra uppdrag på vissa områden, särskilt i europeiska informationssystem, eventuellt med stöd i form av samarbetsjänster online, administrativt stöd samt infrastruktur och utrustning.

vi) Kapacitetsuppbyggnad inom offentlig förvaltning och därmed stödjande åtgärder.

vii) Studier.

viii) Kommunikationsprojekt.

ix) Alla andra verksamheter som bidrar till att de övergripande, särskilda och operativa mål och prioriteringar som anges i artiklarna 5 och 6 uppnås, förutsatt att det vederbörligen motiveras att sådana andra verksamheter är nödvändiga.

b) Uppbyggnad av europeiska informationssystem: Utveckling, underhåll, drift och kvalitetskontroll av unionskomponenter i europeiska informationssystem som anges i punkt A i bilagan, och nya europeiska informationssystem som inrättas

enligt unionsrätten, i syfte att åstadkomma effektiva förbindelser mellan skattemyndigheter.

c) Gemensam utbildningsverksamhet: Gemensamt framtagna utbildningsåtgärder för att främja de yrkesmässiga färdigheter och kunskaper som krävs på skatteområdet.

Arbetsbesök som avses i första stycket a iv ska inte vara längre än en månad. För arbetsbesök som organiseras i tredjeländer ska endast kostnader för resor och uppehåll (logi och dagtraktamenten) vara stödberättigande inom programmet.

Expertgrupper som avses i första stycket a v ska organiseras av kommissionen i samarbete med deltagande länder och ska inte ha längre varaktighet än ett år, om inte detta kan vederbörligen motiveras.

2. Medel till stödberättigande åtgärder som avses i denna artikel ska fördelas på ett väl avvägt sätt och i proportion till de verkliga behoven av dessa åtgärder.

3. Vid utvärderingen av programmet ska kommissionen bedöma behovet av att införa budgettak för de olika stödberättigande åtgärderna.

Artikel 8

Särskilda genomförandebestämmelser för gemensamma åtgärder

1. Deltagande i de gemensamma åtgärder som avses i artikel 7.1 första stycket a ska ske på frivillig basis.

2. De deltagande länderna ska se till att tjänstemän med lämplig profil och kvalifikationer, inbegripet språkkunskaper, utses till att delta i gemensamma åtgärder.

3. De deltagande länderna ska vid behov vidta nödvändiga åtgärder för att öka medvetenheten om de gemensamma åtgärderna och se till att resultaten kommer till användning.

Artikel 9

Särskilda genomförandebestämmelser för de europeiska informationssystemen

1. Kommissionen och de deltagande länderna ska se till att de europeiska informationssystem som avses i punkt A i bilagan utvecklas, drivs och underhålls på lämpligt sätt.

2. Kommissionen ska i samarbete med de deltagande länderna samordna de aspekter av införandet av och funktions sättet hos de europeiska informationssystemens unionskomponenter och icke-unionskomponenter enligt punkt A i bilagan som krävs för att se till att dessa system är funktionsdugliga och sammanlänkade samt kontinuerligt förbättras.

3. Icke-deltagande länders användning av unionskomponenterna i de europeiska informationssystem som avses i punkt A i bilagan ska omfattas av avtal med dessa länder, som ska ingås i enlighet med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 10

Särskilda genomförandebestämmelser för gemensam utbildningsverksamhet

1. Deltagande i sådan gemensam utbildningsverksamhet som avses i artikel 7.1 första stycket c ska ske på frivillig basis.
2. De deltagande länderna ska se till att tjänstemän med lämplig profil och kvalifikationer, inbegripet språkkunskaper, utses till att delta i gemensam utbildningsverksamhet.
3. De deltagande länderna ska i sina nationella utbildningsprogram där så är lämpligt införliva gemensamt utvecklat utbildningsinnehåll, inbegripet e-lärandemoduler, gemensamt utvecklade utbildningsprogram och gemensamt överenskomna utbildningsstandarder.

KAPITEL III

Budgetram

Artikel 11

Budgetram

1. Finansieringsramen för genomförande av programmet fastställs till 223 366 000 EUR i löpande priser.
2. Anslagen till programmet ska även täcka utgifter för de förberedelser samt den övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs regelbundet för att förvalta programmet och förverkliga programmålen, i synnerhet studier, expertmöten, informations- och kommunikationsverksamhet som har samband med de mål som fastställs i denna förordning, utgifter kopplade till IT-nätverk som fokuserar på databehandling och -utbyte, tillsammans med alla övriga utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen ådragit sig för förvaltningen av programmet.

Andelen administrativa utgifter ska generellt inte överstiga 5 % av programmets totala kostnader.

Artikel 12

Finansieringsform

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
2. Unionens ekonomiska stöd till de verksamheter som avses i artikel 7 ska ha följande former:
 - a) Bidrag.
 - b) Offentliga kontrakt.
 - c) Återbetalning av kostnader som externa experter som avses i artikel 4 ådrar sig.
3. Medfinansieringsgraden för bidrag ska vara upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna när det gäller kostnader för resor och logi, kostnader knutna till organisering av evenemang och dagtraktamenten.

Denna finansieringsgrad ska gälla för alla stödberättigande åtgärder, med undantag av de expertgrupper som avses i

artikel 7.1 första stycket a v. Den medfinansieringsgrad som ska tillämpas för expertgrupper när dessa åtgärder behöver bidrag ska anges i de årliga arbetsprogrammen.

4. Unionskomponenterna i de europeiska informationssystemen ska finansieras av programmet. De deltagande länderna ska särskilt bära kostnaderna för förvärv, utveckling, installation, underhåll och daglig drift av icke-unionskomponenter i de europeiska informationssystemen.

Artikel 13

Skydd av unionens finansiella intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens finansiella intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom ramen för denna förordning.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽²⁾, i syfte att fastställa om det i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller avtal som finansieras enligt den här förordningen, har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen.

KAPITEL IV

Genomförandebefogenheter

Artikel 14

Arbetsprogram

För att genomföra programmet ska kommissionen, med hjälp av genomförandeakter, anta årliga arbetsprogram, som ska innehålla en redogörelse för de eftersträfvade målen, de förväntade resultaten, genomförandemetoderna och det sammanlagda beloppet för detta. De ska också innehålla en kortfattad beskrivning av de insatser som ska finansieras, uppgifter om finansieringsbelopp för varje åtgärdestyp och en vägledande tidsplan för deras genomförande. För bidrag ska även prioriteringarna, de viktigaste utvärderingskriterierna och den högsta medfinansieringsgraden anges i de årliga arbetsprogrammen. Dessa genomförandeakter ska grundas på resultaten från de föregående åren och ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ((EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 15***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*KAPITEL V***Övervakning och utvärdering***Artikel 16***Övervakning av programåtgärder**

1. Kommissionen ska i samarbete med de deltagande länderna övervaka programmet och dess åtgärder.

2. Kommissionen och de deltagande länderna ska fastställa kvalitets- och kvantitetsindikatorer och, när så behövs, lägga till nya indikatorer under programmets gång. Indikatorerna ska användas för att mäta programmets effekter i förhållande till i förväg fastställda utgångsvärden.

3. Kommissionen ska göra resultatet av övervakningen som avses i punkt 1 och indikatorerna som avses i punkt 2 allmänt tillgängliga.

4. Resultaten av övervakningen ska användas för utvärderingen av programmet i enlighet med artikel 17.

*Artikel 17***Utvärdering och översyn**

1. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna utvärderingsrapporter efter halva tiden och slutliga utvärderingsrapporter, som ska beakta de frågor som avses i punkterna 2 och 3. Resultaten av dessa utvärderingar ska införlivas i beslut om eventuell förlängning eller ändring eller ett eventuellt avbrytande av detta program under efterföljande perioder. Dessa utvärderingar ska utföras av en oberoende extern utvärderare.

2. Kommissionen ska senast den 30 juni 2018 upprätta en utvärderingsrapport efter halva tiden om uppnåendet av programåtgärdernas mål, resursanvändningens effektivitet och programmets mervärde på den europeiska nivån. Denna rapport ska också ta upp förenklingar och målens fortsatta relevans samt programmets bidrag till unionens prioriteringar avseende en smart och hållbar tillväxt för alla.

3. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen upprätta en slutlig utvärderingsrapport om de frågor som avses i punkt 2 samt om programmets långsiktiga effekter och deras hållbarhet.

4. På begäran av kommissionen ska de deltagande länderna tillhandahålla alla tillgängliga data och upplysningar som är relevanta för kommissionens utvärderingsrapporter efter halva tiden och slutliga utvärderingsrapporter.

*KAPITEL VI***Slutbestämmelser***Artikel 18***Upphävande**

Beslut nr 1482/2007/EG ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.

Finansiella åtaganden som berör verksamhet inom ramen för det beslutet ska emellertid även fortsättningsvis omfattas av beslutet, fram till dess att verksamheten avslutats.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
V. LEŠKEVIČIUS
Ordförande

BILAGA

EUROPEISKA INFORMATIONSSYSTEM OCH DERAS UNIONSKOMPONENTER

A. Följande utgör europeiska informationssystem:

1. Det gemensamma kommunikationsnätet och gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI–CCN2), CCN mail3, CSI bridge, http bridge, CCN LDAP och relaterade verktyg, CCN web portal och CCN monitoring.
2. Stödsystem, särskilt applikationskonfigurationsverktyget för CCN, verktyget för verksamhetsrapportering (ART2), Taxuds elektroniska projektförvaltning online (Taxud electronic management of project online – TEMPO), service management tool (SMT), user management system (UM), BPM-systemet, instrumentpanelen för tillgänglighet (the availability dashboard) och AvDB, IT service management portal och katalogförvaltning och förvaltning av användartillträde (directory and user access management).
3. Programmes information and communication space (PICS).
4. Mervärdesskatterelaterade system, särskilt systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) och VAT refund, inklusive VIES initial application, verktyget för övervakning av VIES, Taxation statistical system, VIES-on-the-web, konfigurationsverktyget för VIES-on-the-web, testverktygen för VIES och VAT refund, algoritmer för beräkning av mervärdesskattenummer, utbyte av e-formulär i fråga om mervärdesskatt, mervärdesskatt på elektroniska tjänster (VoeS) och testverktyget för VoeS och testverktyget för e-formulär för mervärdesskatt, mini one stop shop (MoSS).
5. System för indrivning, i synnerhet e-formulär för indrivning av fordringar, e-formulär för enhetliga instrument som medger verkställighet (UIPE) och för enhetliga delgivningsformulär (UNF).
6. System för direkt beskattning, särskilt systemet för skatter på sparande, testverktyget för det systemet, e-formulär för direkt beskattning, systemet för skatteregistreringsnummer TIN-on-the-web, utbyten relaterade till artikel 8 i rådets direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ och därtill knutna testverktyg.
7. Andra skatterelaterade system, särskilt databasen över skatter i Europa (TEDB).
8. System för punktskatter, i synnerhet systemet för utbyte av uppgifter om punktskatter (SEED), systemet för förflyttning och kontroll av punktskattepliktiga varor (EMCS), e-formulär för systemet för kontroll av befordran (MVS) och Test application (TA).
9. Andra centrala system, särskilt medlemsstaternas informations- och kommunikationssystem för beskattningsfrågor (TIC), testsystemet med självbetjäning (self-service testing system – SSTs), skatterelaterade statistiksystem, den centrala applikationen för webbformulär och centrala tjänster/informationssystem för punktskatter (CS/MISE).

B. Följande utgör de europeiska informationssystemens unionskomponenter:

1. It-tillgångar som hårdvara, programvara och systemens nätverksanslutningar, inbegripet därtill knuten datainfrastruktur.
2. It-tjänster som krävs för att stödja utveckling, underhåll, förbättring och drift av systemen.
3. Andra delar som av skäl som har att göra med effektivitet, säkerhet och rationell resursanvändning identifieras av kommissionen som gemensamma för de deltagande länderna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1287/2013

av den 11 december 2013

om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 173 och 195,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen antog i mars 2010 ett meddelande med titeln *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). Meddelandet godkändes av Europeiska rådet i juni 2010. Europa 2020-strategin är en reaktion på den ekonomiska krisen och syftar till att förbereda unionen inför nästa årtionde. I den fastställs fem ambitiösa mål för klimat och energi, sysselsättning, innovation, utbildning och social delaktighet som ska uppnås till år 2020, och där anges också viktiga drivkrafter för tillväxt som syftar till att göra unionen mer dynamisk och konkurrenskraftig. I strategin understryks också vikten av att öka tillväxten i den europeiska ekonomin och samtidigt uppnå hög sysselsättning, koldioxidsnål, resurssnål och energieffektiv ekonomi samt social sammanhållning. Små och medelstora företag bör spela en avgörande roll för att uppnå Europa 2020-strategins mål. Deras roll återspeglas genom att små och medelstora företag nämns i sex av Europa 2020-strategins sju flaggskeppsinitiativ.

(2) För att säkerställa att företagen, särskilt små och medelstora företag, i hög grad ska kunna bidra till unionens

ekonomiska tillväxt, vilket är högsta prioritet, antog kommissionen i oktober 2010 ett meddelande med titeln *En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum*, vilket godkändes av rådet i december 2010. Detta är ett flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin. I meddelandet anges en strategi som syftar till att främja tillväxt och sysselsättning genom att upprätthålla och stödja en stark, diversifierad och konkurrenskraftig industribas i Europa, särskilt genom bättre grundförutsättningar för företagen, och genom att flera aspekter av den inre marknaden, bl.a. de företagsrelaterade tjänsterna, förstärks.

(3) I juni 2008 antog kommissionen ett meddelande med titeln *Tänk småskaligt först – En "Small Business Act" för Europa* (nedan kallad *småföretagsakten*), som välkomnades av rådet i december 2008. Denna småföretagsakt ger en övergripande politisk ram för små och medelstora företag, främjar entreprenörskap och förankrar principen om att *tänka småskaligt först* i lagar och politiska strategier, i syfte att stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft. Småföretagsakten innehåller tio principer och beskriver politiska åtgärder och lagstiftningsåtgärder som ska främja de små och medelstora företagens möjligheter att växa och skapa arbetstillfällen. Genomförandet av småföretagsakten bidrar till att målen i Europa 2020-strategin uppnås. Flera åtgärder för små och medelstora företag har redan fastställts i flaggskeppsinitiativen.

(4) Småföretagsakten har därefter varit föremål för en översyn som lades fram i februari 2011, vilken utgjorde underlag för rådets slutsatser av den 30 och 31 maj 2011. I denna översyn lämnas en redogörelse av genomförandet av småföretagsakten och en bedömning görs av företagens behov där de, under rådande ekonomiska omständigheter, finner det allt svårare att få tillgång till finansiering och till marknader. I denna ingår en sammanfattning av framstegen under de första två årens genomförande av småföretagsakten, förslag till nya åtgärder för att hantera de utmaningar som uppstått till följd av den ekonomiska krisen och som påtalats av berörda parter samt förslag till olika sätt att förbättra spridningen och genomförandet av småföretagsakten, med berörda parter och näringslivsorganisationer i främsta ledet. De särskilda målen i ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag bör återspegla prioriteringarna i översynen. Det är viktigt att se till att genomförandet av ett sådant program samordnas med genomförandet av småföretagsakten.

Åtgärderna enligt de särskilda målen bör särskilt bidra till att iakttä de ovan nämnda tio principerna och fullborda de nya åtgärder som fastställts under översynsprocessen av småföretagsakten.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 37.

- (5) I rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾, fastställs den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020. I den fleråriga budgetramen beskrivs hur de politiska målen för ökad tillväxt och sysselsättning i Europa, koldioxidsnål och mer miljömedveten ekonomi och en framträdande roll för unionen på den internationella arenan ska uppnås.
- (6) Ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (nedan kallat *Cosmeprogrammet*) bör inrättas, vars syfte ska vara att bidra till ökad konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, att stödja befintliga små och medelstora företag, att främja en företagarkultur och små och medelstora företags tillväxt, samt att bidra till främjandet av kunskapssamhället och till en utveckling som baseras på balanserad ekonomisk tillväxt.
- (7) I Cosmeprogrammet bör förenklingsplanen prioriteras högt, i enlighet med kommissionens meddelande av den 8 februari 2012 med titeln Förenklingsplan för den fleråriga budgetramen 2014–2020. Unionens och medlemsstaternas utgifter när det gäller företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag bör samordnas bättre för att säkra komplementaritet, bättre effektivitet och synlighet samt för att förbättra budgetsynergieffekterna.
- (8) Kommissionen har förbundit sig att integrera klimatåtgärder i unionens utgiftsprogram och att avsätta minst 20 % av unionens budget till klimatrelaterade mål. Det är viktigt att se till att såväl anpassning till klimatförändringar och åtgärder för att mildra effekterna av dessa förändringar, som riskförebyggande arbete främjas när Cosmeprogrammet förbereds, utformas och genomförs. Åtgärder som omfattas av denna förordning bör bidra till att främja övergången till en ekonomi och ett samhälle som präglas av koldioxidsnål förbrukning och klimattålighet.
- (9) Det framgår av rådets beslut 2001/822/EG ⁽²⁾ att enheter och organ i de utomeuropeiska länderna och territorierna kan delta i Cosmeprogrammet.
- (10) Syftet med unionens konkurrenskraftspolitik är att skapa institutionella och politiska förutsättningar för att företagen, särskilt små och medelstora företag, ska kunna växa på ett hållbart sätt. Att skapa konkurrenskraft och hållbarhet inbegriper en förmåga att uppnå och behålla företagens ekonomiska konkurrenskraft och tillväxt i enlighet med mål för hållbar utveckling. Ökad produktivitet, inbegripet resurs- och energiproduktivitet, är den viktigaste källan till en långsiktig ökning av inkomsterna. Konkurrenskraften är beroende av företagens förmåga att fullt ut utnyttja de möjligheter som exempelvis den inre marknaden erbjuder. Detta är särskilt viktigt för små och medelstora företag, som utgör 99 % av företagen i unionen, står för två av tre befintliga arbetstillfällen i den privata sektorn, skapar 80 % av de nya arbetstillfällena och bidrar med mer än hälften av det samlade mervärde som företagen i unionen skapar. De små och medelstora företagen är en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt, sysselsättning och social integration.
- (11) I kommissionens meddelande av den 18 april 2012 med titeln *Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning* beräknas att politik som främjar en övergång till en grön ekonomi, t.ex. åtgärder för resurseffektivitet och energieffektivitet och klimatförändringsåtgärder skulle kunna skapa mer än fem miljoner arbetstillfällen fram till 2020, särskilt inom sektorn för små och medelstora företag. Mot bakgrund av detta kan de särskilda åtgärderna inom Cosmeprogrammet omfatta främjande av utveckling av hållbara produkter, tjänster, tekniker och processer, samt resurs- och energieffektivitet och företagens sociala ansvar.
- (12) Konkurrenskraften har på grund av marknadsrelaterade, politiska och institutionella brister som undergräver konkurrenskraften hos företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, under de senaste åren stått i fokus för unionens arbete med att utforma nya politiska strategier.
- (13) Cosmeprogrammet bör därför åtgärda brister på marknaden som påverkar unionsekonomin konkurrenskraft på global nivå och som undergräver företagens, särskilt de små och medelstora företagens, möjligheter att konkurrera med sina motparter i andra delar av världen.
- (14) Cosmeprogrammet bör särskilt rikta sig till små och medelstora företag, enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽³⁾. Kommissionen bör samråda med alla berörda parter, bland annat med organisationer som företräder små och medelstora företag, vid tillämpningen av denna förordning. Särskild uppmärksamhet bör ägnas mikroföretag, hantverksföretag, egenföretagare, fria yrkesutövare och sociala företag. Uppmärksamhet bör också ägnas potentiella, nya, unga och kvinnliga företagare samt andra särskilda målgrupper som äldre företagare, invandrare och företagare som tillhör socialt mindre gynnade eller utsatta grupper, t.ex. personer med funktionsnedsättning och åt främjandet av företagsöverlåtelse, spin-off- och spin-out-företag och en andra chans för företagare.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (15) Många av unionens konkurrenskraftsproblem gäller de små och medelstora företagens problem med att få tillgång till finansiering, eftersom de har svårigheter att styrka sin kreditvärdighet och har svårt att få tillgång till riskkapital. Dessa svårigheter har en negativ effekt dels på antalet nya företag, dels på företagens kvalitet, tillväxt och överlevnadsandel samt på nya företagens vilja att ta över livskraftiga företag i samband med ägarbyten och generationsväxlingar. Unionens finansieringsinstrument som inrättades enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG⁽¹⁾ har tillfört ett mervärde och bidragit positivt till minst 220 000 små och medelstora företag. Det ökade mervärdet för unionen av de föreslagna finansieringsinstrumenten är bl.a. att de stärker den inre marknaden för riskkapital, bidrar till utvecklingen av en gemensam europeisk finansieringsmarknad för små och medelstora företag och hanterar marknadsbrister som inte kan hanteras av medlemsstaterna. Unionens åtgärder bör vara samstämmiga och enhetliga samt komplettera medlemsstaternas finansieringsinstrument för små och medelstora företag, ge en hävsångseffekt och inte skapa störningar på marknaden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾. De enheter som har ansvar för att genomföra åtgärderna bör se till att stödet innebär ett tillskott och undvika dubbelfinansiering genom unionsmedel.
- (16) Kommissionen bör synliggöra finansiering genom finansieringsinstrumenten i denna förordning i syfte att skapa kännedom om möjligheten att få unionsstöd och att se till att det stöd som tillhandahålls är erkänt på marknaden. Därför bör finansiella intermediärer också vara skyldiga att uttryckligen framhålla för slutmottagarna att finansieringen möjliggjordes genom stöd från finansieringsinstrumenten i denna förordning. Kommissionen och medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder, bland annat användarvänliga onlinesystem, för att sprida information om de tillgängliga finansieringsinstrumenten bland små och medelstora företag och intermediärer. Dessa system, som eventuellt kan inbegripa en enda portal, bör inte överlappa befintliga system.
- (17) Enterprise Europe Network (nedan kallat *nätverket*) har visat att det ger de små och medelstora företagen i Europa ett mervärde som en central kontaktpunkt, där företagen får hjälp att förbättra sin konkurrenskraft och utforska affärsmöjligheterna på och utanför den inre marknaden. En rationalisering av förfaranden och metoder och tillhandahållande av en europeisk dimension i företagstjänsterna kan endast åstadkommas på unionsnivå. Nätverket har särskilt hjälpt små och medelstora företag att finna partner för samarbete och tekniköverföring på den inre marknaden och i tredjeländer, samt stått till tjänst med råd om unionens finansieringskällor, unionsrätten, immateriella rättigheter och om unionens program för att främja miljöinnovation och hållbar produktion. Det har också fått återkoppling om unionsrätt och standarder. Dess unika erfarenhet är särskilt viktig för att undanröja diskrepanser i fråga om information och för att minska kostnaderna för internationella transaktioner.
- (18) Fortsatta ansträngningar krävs för att ytterligare optimera tjänsternas kvalitet och nätverkets prestation, särskilt vad gäller små och medelstora företags medvetenhet om och senare utnyttjande av de tjänster som erbjuds genom att ytterligare integrera internationaliserings- och innovationstjänster, förbättra nätverkets samarbete med regionala och lokala berörda parter inom de små och medelstora företagens organisationer, öka samrådet med och i högre grad involvera värddorganisationer, minska byråkratien, förbättra it-stödet, förbättra nätverkets synlighet och tjänster inom de täckta geografiska områdena.
- (19) Det begränsade antalet små och medelstora företag som etablerar sig internationellt i och utanför Europa påverkar konkurrenskraften. Enligt vissa uppskattningar har 25 % av unionens små och medelstora företag exporterat till andra länder under de senaste tre åren, medan endast 13 % av unionens små och medelstora företag exporterade regelbundet till länder utanför unionen och bara 2 % har investerat utanför det egna landet. En Eurobarometerundersökning från 2012 visar dessutom att det finns en outnyttjad potential för tillväxt i små och medelstora företag på gröna marknader, inom och utanför unionen, med avseende på internationalisering och tillgång till offentlig upphandling. I linje med småföretagsakten, där unionen och medlemsstaterna uppmanades att stödja och uppmuntra små och medelstora företag att dra nytta av tillväxten på marknaderna utanför unionen, ger unionen ekonomiskt stöd till ett flertal initiativ som Centrum för industriellt samarbete mellan EU och Japan och hjälpcentralen som ger små och medelstora företag råd om immateriella rättigheter i Kina. Mervärde för unionen skapas genom främjande av samarbete och genom tillhandahållande av tjänster på europeisk nivå som kompletterar men inte överlappar medlemsstaternas centrala handelsfrämjande tjänster och som stärker de samlade insatserna från offentliga och privata tjänsteleverantörer på området. Dessa tjänster bör omfatta information om immateriella rättigheter, normer och offentlig upphandling och möjligheter. Del II av rådets slutsatser av den 6 december 2011 med titeln *För ett starkt genomförande av industripolitiken i hela EU*, om kommissionens meddelande med titeln *En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum* bör beaktas till fullo. Därför bör en väldefinierad
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) (EUT L 310, 9.11.2006, s. 15).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

européisk strategi för kluster komplettera nationella och regionala insatser för att inrikta kluster mot spetskompetens och internationellt samarbete med beaktande av den omständigheten att det är mycket viktigt att små och medelstora företag sluter sig samman för att deras förmåga till innovation och etablering på utländska marknader ska kunna stärkas.

- (20) För att kunna förbättra konkurrenskraften i unionsföretagen, särskilt de små och medelstora företagen, måste medlemsstaterna och kommissionen skapa ett gynnsamt företagsklimat. De små och medelstora företagens intressen och de sektorer där de oftast är verksamma behöver ägnas särskild uppmärksamhet. Det behövs också initiativ på unionsnivå för att utbyta information och kunskap på europeisk nivå och digitala tjänster kan vara särskilt kostnadseffektiva på detta område. Sådana åtgärder kan bidra till att skapa lika villkor för små och medelstora företag.
- (21) Luckor, fragmentering och onödig byråkrati på den inre marknaden hindrar medborgare, konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag, från att till fullo dra nytta av dess fördelar. Därför är behovet av en gemensam insats från medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet och kommissionen för att hantera brister i fråga om genomförande, lagstiftning och information akut. Medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör också samarbeta i enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen för att minska och undvika onödiga administrativa och regelverksrelaterade bördor för små och medelstora företag. Åtgärderna i Cosmeprogrammet - som är det enda unionsprogrammet som är specifikt inriktat på små och medelstora företag - bör bidra till genomförandet av dessa mål, särskilt genom att bidra till att förbättra ramvillkoren för företagen. Kontroller av ändamålsenligheten och konsekvensanalyser som finansieras inom ramen för Cosmeprogrammet bör vara en del av dessa ansträngningar.
- (22) En annan faktor som påverkar konkurrenskraften är den relativt svaga företagargranden i unionen. Endast 45 % av unionsmedborgarna (och färre än 40 % av kvinnorna) skulle vilja vara egenföretagare, jämfört med 55 % av befolkningen i Förenta staterna och 71 % i Kina (enligt 2009 års Eurobarometerundersökning om företagande). Enligt småföretagsakten bör alla situationer som företagare möter uppmärksammas, däribland nystartande av företag, tillväxt, överlåtelse och konkurs (andra chansen). Främjande av utbildning i företagande och åtgärder för att förbättra samstämmigheten och enhetligheten, till exempel fastställande av referensvärden och utbyte av god praxis, ger ett högt unionsmervärde.
- (23) Erasmusprogrammet för unga företagare inleddes i syfte att göra det möjligt för nya eller blivande entreprenörer att inhämta näringslivserfarenheter i en annan medlemsstat än den egna och på så sätt ge dem möjlighet att

stärka sin förmåga till företagande. I samband med målet att förbättra ramvillkoren för att främja entreprenörskap och företagarkultur bör kommissionen kunna vidta åtgärder för att hjälpa nya entreprenörer att förbättra sin kapacitet att utveckla sakkunskap om och färdigheter när det gäller företagande samt företagarganda, liksom att förbättra sin tekniska kapacitet och företagsledning.

- (24) Global konkurrens, befolkningsutveckling, resursbegränsningar och nya sociala tendenser innebär både utmaningar och möjligheter för olika sektorer som står inför globala utmaningar och präglas av en stor andel små och medelstora företag. Formgivningsbaserade sektorer måste t.ex. anpassa sig för att kunna dra nytta av de outnyttjade möjligheter som den stora efterfrågan på personliga, kreativa och universella produkter erbjuder. Eftersom dessa utmaningar gäller alla små och medelstora företag i unionen inom dessa sektorer krävs en gemensam insats på unionsnivå för att skapa ytterligare tillväxt genom initiativ som påskyndar uppkomsten av nya produkter och tjänster.
- (25) För att stödja insatser i medlemsstaterna kan Cosmeprogrammet stödja initiativ med betydande potential till tillväxt och företagande, både på sektorsområden och sektorsövergripande områden, särskilt sådana med en hög andel små och medelstora företag, som påskyndar utvecklingen av konkurrenskraftiga och hållbara industrier, baserat på de mest konkurrenskraftiga verksamhetsmodellerna, förbättrade produkter och processer, organisationsstrukturer eller modifierade värdekedjor. Som konstaterades i kommissionens meddelande av den 30 juni 2010, Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism, som välkomnades av rådet i oktober 2010, är turistnäringen en viktig del av unionens ekonomi. Företag i denna sektor bidrar direkt med 5 % av unionens bruttonationalprodukt (BNP). Genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) framhävs vikten av turism samtidigt som unionens befogenheter på området anges. De europeiska initiativen på turismområdet kan komplettera medlemsstaternas insatser genom att främja uppkomsten av en gynnsam miljö och samarbete mellan medlemsstater, särskilt genom utbyte av god praxis. Exempel på åtgärder kan vara att förbättra kunskaperna om turism genom att tillhandahålla uppgifter och analyser samt utveckla gränsöverskridande samarbetsprojekt i nära samarbete med medlemsstaterna utan att ålägga unionens företag några obligatoriska krav.
- (26) Cosmeprogrammet innehåller åtgärder som gäller målen, den samlade finansieringsramen för att förverkliga dessa mål, en lägsta finansieringsramsnivå för finansieringsinstrument, olika former av genomförandeåtgärder och överskådliga metoder för övervakning och utvärdering samt skydd av unionens ekonomiska intressen.

- (27) Cosmeprogrammet kompletterar unionens övriga program samtidigt som varje enskilt instrument får fungera i enlighet med sina egna, särskilda förfaranden. Samma stödberättigande kostnader bör därför inte beviljas dubbel finansiering. För att unionens finansiering ska kunna skapa ett mervärde och få största möjliga verkan bör Cosmeprogrammet nära samverka med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽¹⁾ (*programmet Horisont 2020*), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽²⁾ (*strukturfonderna*) och andra unionsprogram.
- (28) Principerna om öppenhet och jämställdhet bör beaktas i samtliga program och åtgärder som omfattas av Cosmeprogrammet. Respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna bör också beaktas i dessa initiativ och åtgärder.
- (29) Tilldelningen av bidrag till små och medelstora företag bör föregås av ett öppet förfarande. Beviljandet av bidrag och utbetalningen av dem bör vara transparent, obyråkratiskt och i enlighet med gemensamma bestämmelser.
- (30) I denna förordning fastställs en finansieringsram för Cosmeprogrammets hela löptid fastställas, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet, enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾.
- (31) För att kunna säkerställa att finansieringen begränsas till åtgärder för att rätta till marknadsrelaterade, politiska och institutionella brister och för att undvika snedvridningar på marknaden, bör finansieringen från Cosmeprogrammet följa unionens regler för statligt stöd.
- (32) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och protokollen till associeringsavtalen innehåller bestämmelser om de berörda ländernas deltagande i unionens program. Andra tredjeländer bör kunna delta när en sådan möjlighet anges i avtal och förfaranden.
- (33) Det är viktigt att säkerställa att Cosmeprogrammet kännetecknas av sund ekonomisk förvaltning, genomförs så effektivt och användarvänligt som möjligt och samtidigt säkerställer rättslig förutsägbarhet och är tillgängligt för alla deltagare.
- (34) Cosmeprogrammet bör övervakas och utvärderas för att möjliggöra anpassningar. En årlig rapport om dess genomförande bör göras, som presenterar de framsteg som gjorts och de insatser som planeras.
- (35) Genomförandet av Cosmeprogrammet bör övervakas årligen med hjälp av nyckelindikatorer för bedömning av resultat och effekter. Dessa indikatorer, inklusive relevanta basnivåer, bör ge ett minimiunderlag för bedömningen av i vilken utsträckning Cosmeprogrammens mål uppnåtts.
- (36) Den interimrapport som kommissionen utarbetar av uppnåendet av målen för samtliga åtgärder som stöds genom Cosmeprogrammet bör även att inbegripa en utvärdering av låga deltagandenivåer för små och medelstora företag, när detta har konstaterats i ett betydande antal medlemsstater. När det är lämpligt kan medlemsstaterna i sin politik beakta resultaten i interimrapporten.
- (37) Under hela utgiftscykeln bör unionens finansiella intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att vid behov fastställa administrativa eller ekonomiska sanktioner i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (38) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta årliga arbetsprogram för genomförandet av Cosmeprogrammet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁴⁾. Några av de åtgärder som ingår i det årliga arbetsprogrammet inbegriper samordningen av åtgärder på nationell nivå. I detta sammanhang bör artikel 45.4 i den förordningen tillämpas.
- (39) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen med avseende på indikatorerna, ändringar av vissa specifika detaljer gällande finansieringsinstrumenten och ändringar av de vägledande belopp som med mer än 5 % skulle överskrida värdet

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (Se sidan 104 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

på finansieringsramen i varje enskilt fall. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker i så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (40) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl bör beslut nr 1639/2006/EG upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte

Artikel 1

Inrättande

Ett program för unionens åtgärder för att förbättra företagens konkurrenskraft, med särskild tonvikt på små och medelstora företag (nedan kallat *Cosmeprogrammet*), inrättas härmed för tidsperioden 1 januari 2014–31 december 2020.

Artikel 2

Definition

I denna förordning avses med *små och medelstora företag* mikroföretag och små och medelstora företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG.

Artikel 3

Allmänna mål

1. Cosmeprogrammet ska bidra till att följande allmänna mål uppnås, varvid i synnerhet behoven hos små och medelstora företag etablerade i unionen och i de tredjeländer som deltar i Cosmeprogrammet i enlighet med artikel 6 särskilt ska uppmärksammas:

- Stärka konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, i synnerhet hos små och medelstora företag.
 - Främja företagarkultur samt främja nyföretagande och tillväxt i fråga om små och medelstora företag.
2. I vilken mån de mål som avses i punkt 1 har uppnåtts ska mätas med hjälp av följande indikatorer:
- Resultatet för små och medelstora företag när det gäller hållbarhet.
 - Förändringar av den onödiga administrativa och regelverksrelaterade bördan för såväl nya som redan befintliga små och medelstora företag.
 - Förändringar i andelen små och medelstora företag som exporterar till länder inom eller utanför unionen.
 - Förändringar i små och medelstora företags tillväxt.

- Förändringar i andelen unionsmedborgare som vill vara egenföretagare.

3. En detaljerad förteckning över indikatorer och mål för Cosmeprogrammet återfinns i bilagan.

4. Cosmeprogrammet ska stödja genomförandet av Europa 2020-strategin och ska bidra till att förverkliga målet att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla. Cosmeprogrammet ska särskilt bidra till det övergripande sysselsättningsmålet.

KAPITEL II

Särskilda mål och insatsområden

Artikel 4

Särskilda mål

- Cosmeprogrammet ska ha följande särskilda mål:
 - Att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering i form av eget kapital och lån.
 - Att förbättra marknadstillträdet, särskilt inom unionen, men också globalt.
 - Att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt för små och medelstora företag, bl.a. inom turistnäringen.
 - Att främja entreprenörskap och företagarkultur.
- Företagens behov av att anpassa sig till en utsläppssnål, klimattålig samt energi- och resurseffektiv ekonomi ska främjas när Cosmeprogrammet genomförs.
- För att mäta Cosmeprogrammet effekter när det gäller att uppnå de särskilda mål som avses i punkt 1 ska de indikatorer som anges i bilagan användas.
- De årliga arbetsprogram som avses i artikel 13 ska i detalj ange alla åtgärder som ska genomföras enligt Cosmeprogrammet.

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av Cosmeprogrammet fastställs till 2 298,243 miljoner EUR i löpande priser, varav minst 60 % ska anslås till finansieringsinstrument.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Den finansieringsram som fastställs i denna förordning får också täcka utgifter för förberedelser, övervakning, tillsyn, revision och utvärdering som är nödvändiga för förvaltningen av Cosmeprogrammet och förverkligandet av programmålen. Framför allt ska de på ett kostnadseffektivt sätt täcka studier, expertmöten, informations- och kommunikationsinsatser, bl.a. insatser för sprida information om unionens politiska prioritering i den mån de är förknippade med de allmänna målen

i Cosmeprogrammet, utgifter för it-nät för informationsbearbetning och informationsutbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som belastar kommissionen vid förvaltningen av Cosmeprogrammet.

Dessa utgifter ska inte överstiga 5 % av värdet på finansieringsramen.

3. I finansieringsramen för Cosmeprogrammet ska ett vägledande belopp på 21,5 % av finansieringsramens värde anslås för det särskilda mål som avses i artikel 4.1 b, 11 % för det särskilda mål som avses i artikel 4.1 c och 2,5 % för det särskilda mål som avses i artikel 4.1 d. Kommissionen får avvika från dessa vägledande belopp men får inte överskrida dem med mer än 5 % av finansieringsramens värde i varje enskilt fall. Om ett överskridande av det taket visar sig nödvändigt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 om ändring av dessa vägledande belopp.

4. Anslagen får också täcka utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan Cosmeprogrammet och de åtgärder som antagits enligt beslut nr 1639/2006/EG. Vid behov får medel för att möjliggöra förvaltningen av åtgärder som ännu inte har slutförts den 31 december 2020 föras in i budgeten efter 2020 för att täcka liknande utgifter.

Artikel 6

Tredjeländers deltagande

1. Följande länder får delta i Cosmeprogrammet:

- a) Länder inom Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med villkoren i EES-avtalet, och andra europeiska länder, när detta är möjligt enligt avtal och förfaranden.
- b) Anslutningsländer, kandidatländer och potentiella kandidater i enlighet med de allmänna principer och villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och beslut av associeringsrådet eller liknande överenskommelser.
- c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, när avtal och förfaranden möjliggör detta, i enlighet med de allmänna principer och villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal, protokoll till associeringsavtal och beslut av associeringsrådet.

2. Enheter som är etablerade i länder som avses i punkt 1 får delta i de delar av Cosmeprogrammet som landet i fråga deltar i, på de villkor som fastställs i de avtal som avses i punkt 1.

Artikel 7

Deltagande av enheter i icke deltagande länder

1. I delar av Cosmeprogrammet där ett tredjeland som avses i artikel 6 inte deltar får enheter som är etablerade i detta land delta. Enheter som är etablerade i ett annat tredjeland får också delta i Cosmeprogrammets åtgärder.

2. De enheter som avses i punkt 1 ska inte ha rätt till ekonomiskt bidrag från unionen, utom i de fall då det är nödvändigt för Cosmeprogrammet, särskilt med tanke på unionsföretagens konkurrenskraft och marknadstillträde. Det undantaget ska inte gälla vinstdrivande enheter.

Artikel 8

Åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag

1. Kommissionen ska stödja åtgärder vilkas syfte är att för enkla och förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag under etablerings-, tillväxt- och överlåtelsefaserna, som ett komplement till medlemsstaternas användning av finansieringsinstrument för små och medelstora företag på nationell och regional nivå. För att säkerställa komplementariteten ska sådana åtgärder nära samordnas med de åtgärder som vidtas inom ramen för sammanhållningspolitiken, programmet Horisont 2020 och på nationell eller regional nivå. Åtgärderna ska syfta till att stimulera användningen av och tillgången till finansiering både i form av eget kapital och lån, som kan inbegripa startfinansiering, finansiering av företagsänglar och hybridkapitalfinansiering om marknaden efterfrågar detta, men inte utförsäljning av tillgångar (företagsplundring).

2. Utöver de åtgärder som avses i punkt 1 får unionen också stödja åtgärder för att förbättra gränsöverskridande finansiering och finansiering från flera länder, utan att detta leder till störningar på marknaden och på så sätt hjälpa små och medelstora företag att etablera internationell verksamhet i överensstämmelse med unionsrätten.

Kommissionen kan även undersöka möjligheten att utveckla innovativa finansieringsinstrument, såsom gränsöverskridande finansiering, om marknaden efterfrågar detta.

3. En närmare redogörelse för de åtgärder som avses i punkt 1 finns i artikel 17.

Artikel 9

Åtgärder för att förbättra marknadstillträdet

1. I syfte att fortsätta att förbättra unionsföretagens konkurrenskraft och marknadstillträde får kommissionen stödja åtgärder för att förbättra små och medelstora företags tillträde till den inre marknaden, bl.a. insatser för att sprida information (även via digitala tjänster) och höja medvetenheten bl. a. om unionsprogram, unionsrätt och unionsstandarder.

2. De särskilda åtgärderna ska syfta till att underlätta de små och medelstora företagens tillträde till marknader utanför unionen. Sådana åtgärder får avse tillhandahållande av information om befintliga marknadshinder och affärsmöjligheter, offentlig upphandling och tullförfaranden samt förbättring av stödtjänster vad gäller standarder och immateriella rättigheter i prioriterade tredjeländer. Dessa åtgärder ska komplettera men inte överlappa medlemsstaternas viktigaste handelsfrämjande åtgärder.

3. Åtgärderna i Cosmeprogrammet får syfta till att främja internationellt samarbete, bl.a. dialog med tredjeländer om näringslivspolitik och regelverk. Särskilda åtgärder får syfta till att minska skillnaderna mellan unionen och andra länder när det gäller regelverk för produkter, bidra till utvecklingen av företags- och näringslivspolitik och bidra till förbättringar av företagsklimatet.

Artikel 10

Enterprise Europe Network

1. Kommissionen ska stödja Enterprise Europe Network (nedan kallat *nätverket*) i arbetet med att tillhandahålla integrerade företagstjänster för unionens små och medelstora företag som vill utforska möjligheter på den inre marknaden och i tredjeländer. Nätverkets åtgärder kan bland annat gälla följande:

- a) Tillhandahållande av information och rådgivning om unionsinitiativ och unionsrätt, stöd till förbättrad ledningskapacitet för att öka små och medelstora företags konkurrenskraft, stöd till att förbättra den ekonomiska kunskapen vid små och medelstora företag, inbegripet information och rådgivning om finansieringsmöjligheter, tillgång till finansiering och därtill knutna coachnings- och mentorssystem, åtgärder för att öka små och medelstora företags tillträde till sakkunskap om energieffektivitet, klimat- och miljöfrågor samt främjande av unionens finansieringsprogram och finansieringsinstrument (bland annat programmet Horisont 2020 i samarbete med nationella kontaktpunkter och strukturfonder).
- b) Underlättande av gränsöverskridande samarbete inom företagande, forskning och utveckling, partnerskap för teknik- och kunskapsöverföring samt teknik och innovation.
- c) Tillhandahållande av en kanal för kommunikation mellan små och medelstora företag och kommissionen.

2. Nätverket kan också användas för att tillhandahålla tjänster genom andra unionsprogram, såsom programmet Horisont 2020. Detta kan omfatta särskilda rådgivningstjänster för att uppmuntra de små och medelstora företagens deltagande i andra unionsprogram. Kommissionen ska se till att de olika finansiella resurserna för nätverket samordnas effektivt och att de tjänster som utförs av nätverket för andra unionsprogram finansieras genom dessa program.

3. Nätverket ska genomföras i nära samarbete med medlemsstaterna, för att undvika dubblering av insatser i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Kommissionen ska utvärdera nätverket i fråga om dess effektivitet, styrning och tillhandahållande av tjänster av hög kvalitet i hela unionen.

Artikel 11

Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt för små och medelstora företag

1. Kommissionen ska stödja åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, så att effektiviteten, samordningen och samstämmigheten hos de nationella och regionala strategierna för att främja konkurrenskraften, hållbarheten och tillväxten hos företagen i unionen förbättras.

2. Kommissionen får stödja åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för företagen, särskilt små och medelstora företag, genom att minska och undvika onödiga administrativa och regelverksrelaterade bördor. Dessa åtgärder kan bl.a. inbegripa regelbunden mätning av effekterna av relevant unionsrätt på små och medelstora företag, i lämpliga fall genom en resultattavla, stöd till fristående expertgrupper och utbyte av information och god praxis, inbegripet systematisk tillämpning av småföretagstestet på unions- och medlemsstatsnivå.

3. Kommissionen får stödja åtgärder för att utveckla nya strategier för konkurrenskraft och affärsutveckling. Bland dessa åtgärder kan följande ingå:

- a) Åtgärder för att förbättra utformningen, genomförandet och utvärderingen av politiska åtgärder som påverkar företagens konkurrenskraft och hållbarhet, inklusive genom utbyte av god praxis när det gäller grundförutsättningar och förvaltning av världsledande kluster och företagsnätverk, och genom främjande av gränsöverskridande samarbete mellan kluster och företagsnätverk, utveckling av hållbara produkter, tjänster, teknik och processer, samt resurseffektivitet, energieffektivitet och företagens sociala ansvar.
- b) Åtgärder för att hantera de internationella aspekterna av strategierna för att främja konkurrenskraften, och särskilt fokusera på policysamarbete mellan medlemsstaterna, andra länder som deltar i Cosmeprogrammet och unionens globala handelspartner.
- c) Åtgärder för att förbättra utformningen av strategier för små och medelstora företag, samarbete mellan beslutsfattarna, inbördes utvärdering och utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna, med beaktande av tillgängliga styrkande uppgifter och synpunkter hos berörda parter, särskilt för att göra tillgången till unionsprogrammen och åtgärderna enklare för de små och medelstora företagen i enlighet med småföretagsaktens åtgärdsplan.

4. Kommissionen får genom att främja samordning stödja de åtgärder som medlemsstaterna vidtar i syfte att påskynda uppkomsten av konkurrenskraftiga branscher med marknadspotential. Detta stöd kan bland annat utgöras av åtgärder för att främja utbyte av god praxis och fastställande av utbildningskrav från branschen, särskilt från små och medelstora företag, framför allt gällande digital kompetens. Det kan också inbegripa åtgärder för att främja antagandet av nya affärsmodeller och samarbete mellan små och medelstora företag i nya värdekedjor samt kommersiell användning av relevanta idéer för nya produkter och tjänster.

5. Kommissionen får komplettera medlemsstaternas insatser för att stärka konkurrenskraften och hållbarheten hos de små och medelstora företagen i unionen på områden som kännetecknas av en betydande tillväxtpotential, särskilt sådana som präglas av en hög andel små och medelstora företag, t. ex. turistsektorn. Dessa insatser kan inbegripa främjande av samarbetet mellan medlemsstaterna, särskilt genom utbyte av god praxis.

Artikel 12

Åtgärder för att främja entreprenörskap

1. Kommissionen ska bidra till att främja entreprenörskap och företagarkultur genom att förbättra de grundförutsättningar som påverkar utvecklingen av entreprenörskap, inbegripet genom att minska hindren för att starta företag. Kommissionen ska stödja ett företagsklimat och en företagskultur som gynnar hållbara företag, nystartade företag, företagsstillväxt, företagsöverlåtelse, en andra chans (omstart) samt spin-off- och spin-out-företag.

2. Särskild uppmärksamhet ska ägnas potentiella, nya, unga och kvinnliga entreprenörer liksom andra särskilda målgrupper.

3. Kommissionen kan vidta åtgärder som program för rörlighet för nya entreprenörer för att förbättra deras förmåga att utveckla sakkunskap om och färdigheter när det gäller företagande samt företagarganda, liksom att förbättra deras tekniska kapacitet och företagsledning.

4. Kommissionen får stödja medlemsstaternas åtgärder för att utveckla och underlätta företagargutbildning, yrkesutbildning, färdigheter och företagarganda, särskilt bland potentiella och nya entreprenörer.

KAPITEL III

Genomförande av Cosmeprogrammet

Artikel 13

Årliga arbetsprogram

1. Kommissionen ska för Cosmeprogrammets genomförande anta årliga arbetsprogram i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. Varje årligt arbetsprogram ska genomföra målen i denna förordning och innehålla följande detaljerade uppgifter:

- En beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, de eftersträvar målen för varje åtgärd, vilka ska överensstämma med de allmänna och särskilda mål som anges i artiklarna 3 och 4, förväntade resultat, genomförandemetod, en uppgift om vilket belopp som ska anslås för varje åtgärd, sammanlagt belopp för samtliga åtgärder, en preliminär tidsplan för genomförandet och en betalningsprofil.
- Lämpliga kvalitativa och kvantitativa indikatorer för varje åtgärd, för analys och övervakning av hur väl resultaten och målen för den berörda åtgärden uppnås.
- När det gäller bidrag och därmed sammanhängande åtgärder, de viktigaste utvärderingskriterierna som bör fastställas så att Cosmeprogrammets mål bäst ska kunna uppfyllas och den högsta samfinansieringssatsen.
- Ett separat detaljerat kapitel om finansieringsinstrumenten som i enlighet med artikel 17 i denna förordning ska återspegla informationsskyldigheten enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, bl.a. med uppgifter om den förväntade fördelningen av finansieringsramen mellan egenkapitalinstrumentet för tillväxt och det lånegarantiinstrument som avses i artiklarna 18 respektive 19 i denna förordning samt uppgifter om garantinivån och förhållandet till programmet Horisont 2020.

2. Kommissionen ska genomföra Cosmeprogrammet i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Cosmeprogrammet ska genomföras så att det säkerställs att de åtgärder som får stöd även beaktar framtida utveckling och behov, särskilt efter den interimsvärdering som avses i artikel 15.3, och att de är relevanta för marknadernas utveckling, ekonomin och samhällsförändringarna.

Artikel 14

Stödåtgärder

1. Förutom de åtgärder som ingår i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 13 ska kommissionen regelbundet vidta stödåtgärder, bl.a. följande:

- Förbättring av analys och övervakning av branschspecifika och branschövergripande konkurrensfrågor.
- Kartläggning och spridning av god praxis och politiska strategier samt av hur de vidareutvecklas.
- Kontroller av befintlig rätt och konsekvensbedömningar av nya unionsåtgärder som är särskilt relevanta för företagens konkurrenskraft, med syftet att kartlägga befintliga rättsområden där förenklingar behövs och att se till att bördorna för små och medelstora företag minimeras på områden där ny lagstiftning föreslås.

- d) Utvärdering av lagstiftning som påverkar företagen, särskilt små och medelstora företag, och av åtgärder som rör näringslivspolitik och konkurrenskraft.
- e) Främjande av integrerade och användarvänliga onlinesystem som ger information om program med relevans för små och medelstora företag, samtidigt som det säkerställs att dessa inte överlappar befintliga portaler.

2. Den totala kostnaden för dessa stödåtgärder får inte överstiga 2,5 % av Cosmeprogrammets finansieringsram.

Artikel 15

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska övervaka genomförandet och förvaltningen av Cosmeprogrammet.
2. Kommissionen ska utarbeta en årlig övervakningsrapport om hur effektiva och ändamålsenliga de åtgärder som fått stöd varit, sett till ekonomiskt genomförande, resultat, kostnader och, där så är möjligt, effekter. Rapporten ska innehålla uppgifter om stödmottagare, när så är möjligt för varje ansökningsomgång, vilket belopp de klimatrelaterade utgifterna uppgår till, effekterna av stödet till klimatförändringsmålen, relevanta uppgifter om de lån på mer än eller mindre än 150 000 EUR som lånegarantiinstrumentet har beviljat, i den mån insamlingen av sådana uppgifter inte skapar en oberättigad administrativ börda för företagen, framför allt små och medelstora företag. Övervakningsrapporten ska inbegripa den årliga rapport om respektive finansieringsinstrument som krävs i artikel 140.8 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
3. Inför beslut om förlängning, ändring eller upphävande av åtgärderna ska kommissionen senast 2018 utarbeta en interimrapport där den utvärderar hur väl målen för samtliga åtgärder som fått stöd genom Cosmeprogrammet har uppnåtts med avseende på resultat och effekter, hur effektivt resurserna använts och vilket europeiskt mervärde som erhållits. Interimrapporten ska även behandla såväl eventuella möjligheter till förenkling som programmets interna och externa samstämmighet samt ta upp huruvida alla mål fortfarande är relevanta och i vilken mån åtgärderna bidragit till unionens prioriteringar om att uppnå en smart och hållbar tillväxt för alla. I rapporten ska hänsyn tas till utvärderingsresultat som rör de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder och den ska användas som underlag för ett beslut om eventuell förlängning, ändring eller upphävande av en påföljande åtgärd.
4. Kommissionen ska upprätta en slutgiltig utvärderingsrapport om åtgärdernas långsiktiga effekter och effekternas hållbarhet.
5. Alla stödmottagare och andra berörda parter som har erhållit unionsmedel enligt denna förordning ska tillhandahålla kommissionen de uppgifter som är relevanta och den information som krävs för att de berörda åtgärderna ska kunna övervakas och utvärderas.

6. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna de rapporter som avses i punkterna 2, 3 och 4 och offentliggöra dem.

KAPITEL IV

Finansiella bestämmelser och former av ekonomiskt stöd

Artikel 16

Former av ekonomiskt stöd

Unionens ekonomiska stöd enligt Cosmeprogrammet får genomföras indirekt genom att vissa uppgifter när det gäller genomförandet av budgeten delegeras till de enheter som anges i artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 17

Finansieringsinstrument

1. Cosmeprogrammets finansieringsinstrument, som inrättats i enlighet med avdelning VIII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska användas i syfte att underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag i deras etablerings-, tillväxt- och överlåtelsefaser. Finansieringsinstrumenten ska bl.a. bestå av ett instrument för eget kapital och ett lånegarantiinstrument. Vid fördelningen av medel till dessa instrument ska efterfrågan från finansiella intermediärer beaktas.
2. Finansieringsinstrumenten för små och medelstora företag får, i tillämpliga fall, kombineras med och kompletteras
 - a) andra finansieringsinstrument som medlemsstaterna och deras förvaltningsmyndigheter inrättat med hjälp av nationella eller regionala finansieringsmedel eller inom ramen för insatser enligt strukturfonderna, i enlighet med artikel 38.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013,
 - b) andra finansieringsinstrument som medlemsstaterna och deras förvaltningsmyndigheter inrättat med hjälp av nationella eller regionala program och som inte omfattas av insatser enligt strukturfonderna,
 - c) bidrag som finansieras av unionen, inklusive inom ramen för denna förordning.
3. Egetkapitalinstrumentet för tillväxt och lånegarantiinstrumentet som avses i artikel 18 respektive 19 kan kompletteras medlemsstaternas användning av finansieringsinstrument för små och medelstora företag inom ramen för unionens sammanhållningspolitik.
4. När så är möjligt får egetkapitalinstrumentet för tillväxt och lånegarantiinstrumentet förena sina ekonomiska resurser med de medlemsstater och/eller regioner som är beredda att bidra med en del av de strukturfondsanslag som de fått i enlighet med [artikel 33.1 a] i förordning (EU) nr 1303/2013.
5. Finansieringsinstrumenten får ge godtagbar avkastning i syfte att uppfylla andra partners eller investerares mål. Verksamheten inom egetkapitalinstrumentet för tillväxt kan ske på efterställd basis men ska syfta till att bevara värdet på de tillgångar som tillhandahålls genom unionens budget.

6. Egetkapitalinstrumentet för tillväxt och lånegarantiinstrumentet ska genomföras i enlighet med avdelning VIII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU, Euratom) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

7. Finansieringsinstrumenten i Cosmeprogrammet ska utvecklas och genomföras i komplementaritet och överensstämmelse med de instrument som inrättats inom programmet Horisont 2020 för små och medelstora företag.

8. I enlighet med artikel 60.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska de enheter till vilka genomförandet av dessa finansieringsinstrument delegerats säkerställa att unionens insats framgår tydligt när de förvaltar unionens medel. De enheter som anförtratts uppgifter ska därför se till att finansiella intermediärer uttryckligen informerar slutmottagarna om att finansieringen möjliggjordes genom stöd ur finansieringsinstrumenten i Cosmeprogrammet. Kommissionen ska se till att det efterföljande offentliggörandet av uppgifter om mottagarna i enlighet med artikel 60.2 e i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 är lättillgängligt för de potentiella slutmottagarna.

9. Återbetalningar som härrör från den andra delen i instrumentet för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt som inrättades genom beslut nr 1639/2006/EG och som mottagits efter den 31 december 2013 ska, i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, tillfalla egetkapitalinstrumentet för tillväxt som avses i artikel 18 i denna förordning.

10. Finansieringsinstrumenten ska genomföras i enlighet med gällande unionslagstiftning om statligt stöd.

Artikel 18

Egetkapitalinstrumentet för tillväxt

1. Egetkapitalinstrumentet för tillväxt ska fungera som en del av ett enda unionsinstrument för eget kapital genom att stödja forskning och innovation samt tillväxt i företagen i unionen, från den tidigaste fasen, inklusive såddfasen, fram till tillväxtfasen. Det enda unionsinstrumentet för eget kapital ska finansieras med stöd från programmet Horisont 2020 och Cosmeprogrammet.

2. Egetkapitalinstrumentet för tillväxt ska fokusera på fonder som tillhandahåller riskkapital och mezzaninfinansiering, t.ex. förlagslån och vinstandelslån, till företag som befinner sig i expansions- och tillväxtfasen, i synnerhet de som är verksamma i mer än ett land, samtidigt som det också har möjlighet att investera i fonder för investeringar på ett tidigt stadium, tillsammans med egetkapitalinstrumentet för FoU inom programmet Horisont 2020, och tillhandahålla instrument för gemensamma investeringar för företagsänglar. När det gäller investeringar på ett tidigt stadium får investeringen från egetkapitalinstrumentet för tillväxt inte överstiga 20 procent av unionens

totala investeringar, utom när det gäller fonder som beviljar finansiering under företagets olika utvecklingsfaser och fonder som investerar i andra fonder (*funds-of-funds*); i detta fall ska finansieringen från egetkapitalinstrumenten för tillväxt och FoU inom Horisont 2020 tillhandahållas proportionellt, baserat på fondernas investeringspolitik. Kommissionen kan besluta att ändra gränsvärdet på 20 % mot bakgrund av ändrade marknadsvillkor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

3. Egetkapitalinstrumentet för tillväxt och egetkapitalinstrumentet för FoU inom programmet Horisont 2020 ska använda samma leveransmekanism.

4. Stödet från egetkapitalinstrumentet för tillväxt ska ges i form av investeringar som görs

a) direkt av Europeiska investeringsfonden eller andra organ som ansvarar för genomförandet av egetkapitalinstrumentet för tillväxt på kommissionens vägnar, eller

b) av fonder som investerar i andra fonder (*funds-of-funds*) eller instrument som investerar över gränserna, och som inrättats av Europeiska investeringsfonden eller andra organ (inbegripet förvaltare från den privata eller offentliga sektorn) som ansvarar för genomförandet av egetkapitalinstrumentet för tillväxt på kommissionens vägnar tillsammans med investeringar från privata och/eller offentliga finansinstitut.

5. Egetkapitalinstrumentet för tillväxt ska investera i förmedlande riskkapitalfonder inklusive fonder som investerar i andra fonder och tillhandahålla investeringar för små och medelstora företag som i typiska fall befinner sig i expansions- och tillväxtstadiet. Investeringar inom egetkapitalinstrumentet för tillväxt ska vara långsiktiga, dvs. vanligen med positioner på 5 till 15 år i riskkapitalfonder. Inte under några omständigheter får investeringarna enligt egetkapitalinstrumentet för tillväxt sträcka sig längre än 20 år framåt räknat från undertecknandet av avtalet mellan kommissionen och det organ som ansvarar för dess genomförande.

Artikel 19

Lånegarantiinstrumentet

1. Lånegarantiinstrumentet ska tillhandahålla

a) motgarantier och andra riskdelningsavtal för garantisystem, inklusive när så krävs kompletterande garantier,

b) direkta garantier och andra riskdelningsavtal för alla andra finansiella intermediärer som uppfyller de kriterier för stödberättigande som avses i punkt 5.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

2. Lånegarantiinstrumentet ingår som en del i ett enda unionsinstrument för kreditfinansiering av forskning och innovation samt tillväxt i företagen i unionen och det ska genomföras på samma sätt som den efterfrågestyrda delen för små och medelstora företag i kreditgarantiinstrumentet för forskning och innovation inom programmet Horisont 2020 (RSI II).

3. Lånegarantiinstrumentet ska bestå av följande:

a) Garantier för skuldfinansiering (inklusive förlagslån och vinstandelslån, leasing eller bankgarantier), som ska minska små och medelstora företags särskilda problem med att få tillgång till finansiering, vilka beror antingen på en förmodad högre risk eller på bristande säkerhet.

b) Värdepapperisering av små och medelstora företags fordringar som ska mobilisera kompletterande skuldfinansiering för små och medelstora företag, i enlighet med lämpliga riskdelningsavtal med de berörda instituten. Stöd till dessa värdepapperiseringstransaktioner ges på villkor att finansinstituten åtar sig att ställa en betydande del av den uppnådda likviditeten eller det mobiliserade kapitalet till förfogande för ny utlåning till små och medelstora företag inom en rimlig tidsperiod. Storleken på denna nya skuldfinansiering ska beräknas utifrån storleken på den portföljrisk som det finns säkerhet för. Storleken ska tillsammans med löptiden förhandlas fram med varje enskilt finansinstitut.

4. Lånegarantiinstrumentet ska förvaltas direkt av Europeiska investeringsfonden eller av andra organ som ansvarar för genomförandet av egetkapitalinstrumentet för tillväxt på kommissionens vägnar. Individuella garantier i enlighet med lånegarantiinstrumentet får ha en löptid på upp till tio år.

5. Stödberättigande i enlighet med lånegarantiinstrumentet ska fastställas individuellt för varje förmedlare i förhållande till dennes verksamhet och hur effektiv denne är när det gäller att hjälpa små och medelstora företag att få tillgång till finansiering för bärkraftiga projekt. Lånegarantiinstrumentet får utnyttjas av förmedlare som stöder företag bland annat vid finansiering av införskaflande av realtillgångar och immateriella tillgångar, rörelsekapital samt överlåtelse av företag. De kriterier som rör värdepapperisering av små och medelstora företags fordringar, ska omfatta individuella transaktioner och transaktioner med flera partner, liksom transaktioner där flera länder ingår. Kriterierna för bidragsberättigande ska baseras på god marknadspraxis, särskilt när det gäller kreditvärdighet och riskspridning för den värdepapperiserade portföljen.

6. Lånegarantiinstrumentet ska, med undantag av lån i den värdepapperiserade portföljen, täcka lån på upp till 150 000 EUR och med ett minimikrav på återstående löptid på tolv månader. Lånegarantiinstrumentet ska också täcka lån på över 150 000 EUR i de fall där de små och medelstora företagen är behöriga enligt Cosmeprogrammet men inte uppfyller villkoren för att vara behöriga enligt delen för små och medelstora företag i kreditinstrumentet inom programmet Horisont 2020, och med ett minimikrav på återstående löptid på tolv månader.

Om det tröskelvärde överskrids ska det vara de finansiella intermedjärernas sak att visa huruvida små och medelstora företag är stödberättigade eller inte enligt delen för små och medelstora företag i kreditinstrumentet inom programmet Horisont 2020.

7. Lånegarantiinstrumentet ska utformas så att det går att rapportera om hur många små och medelstora företag som får lån och hur stora lånen är.

Artikel 20

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska påföljder.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare, underleverantörer och andra tredjeparter som erhållit unionsfinansiering enligt den här förordningen.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾, i syfte att uttröna om bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som har finansierats enligt denna förordning påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–3 ska samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av den här förordningen innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och av rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL V

Kommitté och slutbestämmelser

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 22

Delegerade akter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 när det gäller tillägg till indikatorerna i förteckningen i bilagan i de fall där dessa indikatorer kan bidra till att mäta i vilken utsträckning Cosmeprogrammets allmänna och särskilda mål uppnås.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 när det gäller ändringar av vissa specifika detaljer gällande finansieringsinstrumenten. Dessa detaljer är andelen investeringar från egetkapitalinstrumentet för tillväxt av de totala unionsinvesteringarna i riskkapitalfonder i inledningsskedet och sammansättningen av de värdepapperiserade låneportföljerna.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 med avseende på ändringar av de vägledande belopp som anges i artikel 5.3 som med mer än 5 % skulle överskrida värdet på finansieringsramen i varje enskilt fall om ett överskridande av det taket visar sig nödvändigt.

Artikel 23

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 22 ska ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 23 december 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 22 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 22 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av denna frist, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 24

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Beslut nr 1639/2006/EG ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.

2. Åtgärder som inletts enligt beslut nr 1639/2006/EG och finansiella skyldigheter med anknytning till dessa åtgärder ska emellertid fortsätta att omfattas av det beslutet tills de avslutas.

3. Det finansiella anslag som avses i artikel 5 får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan Cosmeprogrammet och de åtgärder som antagits enligt beslut nr 1639/2006/EG.

Artikel 25

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

INDIKATORER FÖR ALLMÄNNA OCH SÄRSKILDA MÅL OCH SYFTEN

Allmänt mål:	1. Att stärka konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, i synnerhet hos de små och medelstora företagen	
A. Indikator på verkan ⁽¹⁾	Nuläget	Långsiktigt mål och delmål (2020)
A.1. Resultatet för små och medelstora företag när det gäller hållbarhet	Kommer att mätas regelbundet, exempelvis genom en Eurobarometerundersökning	Ökning av andelen små och medelstora företag i unionen som tillverkar gröna, dvs. miljövänliga produkter ⁽²⁾ jämfört med referensvärdena (inledande mätning)
A.2. Förändringar av den onödiga administrativa och regelverksrelaterade bördan för såväl nya som redan befintliga små och medelstora företag ⁽³⁾	Antal dagar för att starta nya små eller medelstora företag år 2012: 5,4 arbetsdagar.	Betydligt färre dagar för att starta nya små eller medelstora företag
	Kostnader för att starta ett nytt företag 2012: 372 EUR	Kraftig minskning av den genomsnittliga kostnaden för att starta ett nytt företag i unionen jämfört med referensvärdena
	Antalet medlemsstater där den tid som krävs för att få licenser och tillstånd (inbegripet miljötillstånd) för att inleda och genomföra en specifik verksamhet är en månad: 2	Kraftig ökning av antalet medlemsstater där den tid som krävs för att få licenser och tillstånd (inbegripet miljötillstånd) för att inleda och genomföra en specifik verksamhet är en månad
	Antal medlemsstater med en enda kontaktpunkt för nystartade företag så att företagarna kan utföra alla nödvändiga förfaranden (exempelvis registrering, skatter, mervärdesskatt och socialförsäkringsavgifter) vid en enda administrativ kontaktpunkt, som antingen bör vara fysisk (ett kontor) eller virtuell (internet), eller både och under 2009: 18	Kraftig ökning av antalet medlemsstater med en enda kontaktpunkt för nystartade företag
A.3. Förändringar av andelen små och medelstora företag som exporterar till länder inom eller utanför unionen	25 % av de små och medelstora företagen exporterar och 13 % av de små och medelstora företagen exporterar utanför unionen (2009) ⁽⁴⁾	Ökning av andelen små och medelstora företag som exporterar och ökning av andelen små och medelstora företag som exporterar utanför unionen jämfört med referensvärdena
Allmänt mål:	2. Att främja en företagarkultur samt nyföretagande och tillväxt i fråga om små och medelstora företag	
Indikator på verkan	Nuläget	Långsiktigt mål och delmål (2020)
B.1. Förändringar i små och medelstora företags tillväxt	Under 2010 stod de små och medelstora företagen för mer än 58 % av unionens totala bruttoförädlingsvärde	Ökning av de små och medelstora företagens resultat (mervärde) och anställda jämfört med referensvärdena
	Under 2010 sysselsatte de små och medelstora företagen totalt 87,5 miljoner personer (67 % av arbetstillfällena inom privata sektorn i unionen)	
B.2. Förändringar i andelen unionsmedborgare som skulle vilja vara egenföretagare	Denna andel mäts vartannat eller vart tredje år genom en Eurobarometerundersökning Den senaste tillgängliga uppgiften är 37 % 2012 (45 % 2007 och 2009)	Ökad andel unionsmedborgare som skulle vilja vara egenföretagare jämfört med referensvärdena

Särskilt mål:	Att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering i form av eget kapital och lån	
C. Finansieringsinstrument för tillväxt	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
C.1. Antal företag som erhåller skuldfinansiering	Den 31 december 2012 hade 13,4 miljarder EUR mobiliserats för finansiering, och nådde 219 000 små och medelstora företag (garantiinstrumentet för små och medelstora företag (SMEG))	Värdet av finansiering som mobiliserats varierar mellan 14,3 miljarder EUR och 21,5 miljarder EUR. Antalet företag som erhåller finansiering med garantier från programmet varierar mellan 220 000 och 330 000
C.2. Antal riskkapitalinvesteringar från programmet och den totala investerade volymen	Den 31 december 2012 hade 2,3 miljarder EUR mobiliserats i riskkapitalfinansiering till 289 små och medelstora företag (Instrumentet för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt, GIF)	Det övergripande värdet på riskkapitalinvesteringar varierar mellan 2,6 miljarder EUR och 3,9 miljarder EUR. Antal företag som mottar riskkapitalinvesteringar från Cosmeprogrammet varierar mellan 360 och 540.
C.3. Skuldsättningsgrad	Skuldsättningsgrad för garantiinstrumentet för små och medelstora företag (SMEG) 1:32 Skuldsättningsgrad för instrumentet för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt (GIF): 1:6,7	Skuldinstrumentet 1:20–1:30; egetkapitalinstrumentet 1:4–1:6 (?)
C.4. Additionalitet från egetkapitalinstrumentet för tillväxt och lånegarantiinstrumentet	Additionalitet från SMEG: 64 % av de slutliga stödmottagarna angav att stödet var avgörande för att finna den finansiering de behövde. Additionalitet från GIF: 62 % av de slutliga stödmottagarna från GIF angav att stödet var avgörande för att finna den finansiering de behövde	Ökad andel av slutliga stödmottagare som anser att egetkapitalinstrumentet eller lånegarantiinstrumentet ger finansiering som inte skulle ha kunnat erhållas på något annat sätt jämfört med referensvärdena
Särskilt mål:	Att förbättra marknadstillträdet, särskilt inom unionen, men också globalt	
D. Internationellt näringslivssamarbete	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
D.1. Antal fall där unionens och tredjeländers bestämmelser angående industriprodukter har anpassats till varandra	När det gäller regleringssamarbetet med EU:s viktigaste handelspartner (USA, Japan, Kina, Brasilien, Ryssland, Kanada och Indien) har de tekniska föreskrifterna anpassats inom i genomsnitt två relevanta områden	De viktigaste handelsparterna (USA, Japan, Kina, Brasilien, Ryssland, Kanada och Indien) har i hög grad anpassat sina tekniska föreskrifter inom fyra relevanta områden
E. Enterprise Europe Network	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
E.1. Antal undertecknade partnerskapsavtal	Antal undertecknade partnerskapsavtal: 2 475 (2012)	Antal undertecknade partnerskapsavtal: 2 500 per år
E.2. Kännedom om nätverket bland små och medelstora företag	Kännedomen om nätverket bland små och medelstora företag kommer att mätas 2015	Ökad kännedom om nätverket bland små och medelstora företag jämfört med referensvärdena
E.3. Andelen små och medelstora företag som anger att de är nöjda och att det finns ett mervärde i nätverkets tjänster	Andelen små och medelstora företag som anger att de är nöjda och att det finns ett mervärde: 78 %	Andelen små och medelstora företag som anger att de är nöjda och att det finns ett mervärde: > 82 %
E.4. Antal små och medelstora företag som utnyttjar nätverkets tjänster	Antal små och medelstora företag som utnyttjar nätverkets tjänster: 435 000 (2011)	Antal små och medelstora företag som utnyttjar nätverkets tjänster: 500 000/år
E.5. Antal små och medelstora företag som utnyttjar nätverkets digitala tjänster (inklusive elektroniska informationstjänster)	Två miljoner små och medelstora företag som utnyttjar digitala tjänster per år	2,3 miljoner små och medelstora företag som utnyttjar digitala tjänster per år

Särskilt mål:	Att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt för små och medelstora företag, bl.a. inom turistnäringen	
F. Åtgärder för att förbättra konkurrenskraften	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
F.1. Antal vidtagna förenklingsåtgärder	Fem förenklingsåtgärder per år (2010)	Minst sju förenklingsåtgärder per år
F.2. Anpassa regelverket till ändamålet	Kontroller av ändamålsenligheten har inletts sedan 2010. Den enda relevanta kontrollen hittills är det pågående pilotprojektet (typgodkännande av motorfordon)	Upp till fem kontroller av ändamålsenligheten ska inledas under Cosmeprogrammets löptid
F.3. Antal medlemsstater som använder test för konkurrenskraftssäkring	Antal medlemsstater som använder test för konkurrenskraftssäkring: 0	Kraftig ökning av antalet medlemsstater som använder test för konkurrenskraftssäkring
F.4. Åtgärder för resurseffektivitet (som kan inkludera åtgärder för energi, råvaror eller vatten, återvinning, osv.) som vidtas av små och medelstora företag	Kommer att mätas regelbundet, exempelvis genom en Eurobarometerundersökning	Ökad andel små och medelstora företag inom unionen som vidtar minst en åtgärd för att bli mer resurseffektiva (som kan inkludera åtgärder för energi, råvaror eller vatten, återvinning, osv.) jämfört med referensvärdena (inledande mätning) Ökad andel små och medelstora företag inom unionen som planerar att genomföra ytterligare åtgärder för att bli mer resurseffektiva (som kan inkludera åtgärder för energi, råvaror eller vatten, återvinning, osv.) vartannat år jämfört med referensvärdena (inledande mätning)
G. Utveckling av politiken för små och medelstora företag	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
G.1. Antal medlemsstater som använder test för små och medelstora företag	Antal medlemsstater som använder test för små och medelstora företag: 15	Kraftig ökning av antalet medlemsstater som använder test för små och medelstora företag
Särskilt mål:	Att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt för små och medelstora företag, bl.a. inom turistnäringen	
H. Turism	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
H.1. Deltagande i gränsöverskridande samarbetsprojekt	Tre länder ingick i varje projekt under 2011	Ökat antal medlemsstater som deltar i gränsöverskridande samarbetsprojekt som finansieras genom Cosmeprogrammet jämfört med referensvärdena
H.2. Antal resmål som tillämpar de modeller för utveckling av hållbar turism som främjas med hjälp av utmärkelsen European Destinations of Excellence	Antal resmål som fått utmärkelsen European Destinations of Excellence totalt: 98 (i genomsnitt 20 per år: 10 år 2007, 20 år 2008, 22 år 2009, 25 år 2010, 21 år 2011)	Minst 200 resmål tillämpar de modeller för utveckling av hållbar turism som främjas med hjälp av utmärkelsen European Destinations of Excellence (ungefär 20 varje år)
I. Nya affärsmodeller	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
I.1. Antal nya produkter/tjänster på marknaden	Kommer regelbundet att mätas (Hittills endast ett begränsat analytiskt arbete)	En ökning av det sammanlagda antalet nya produkter/tjänster jämfört med referensvärdena (inledande mätning)

Särskilt mål:	Att främja entreprenörskap och företagarkultur	
J. Stöd till entreprenörskap	Senaste resultat (referensvärden)	Långsiktigt mål (2020)
J.1. Antal medlemsstater som genomför entreprenörskapsfrämjande åtgärder som bygger på den goda praxis som fastställts genom programmet	Antal medlemsstater som genomför entreprenörskapsfrämjande åtgärder: 22 (2010)	Kraftig ökning av antalet medlemsstater som genomför entreprenörskapsfrämjande åtgärder
J.2. Antal medlemsstater som genomför entreprenörskapsfrämjande åtgärder med inriktning på potentiella nya företagare, unga och kvinnliga företagare samt vissa andra målgrupper	För närvarande deltar tolv medlemsstater i det europeiska nätverket av mentorer för kvinnliga företagare. För närvarande har sex medlemsstater och två regioner en särskild strategi för entreprenörskapsutbildning, tio medlemsstater har införlivat nationella mål för entreprenörskapsutbildning i mer omfattande strategier för livslångt lärande och i åtta medlemsstater är strategier för entreprenörskapsutbildning för närvarande föremål för diskussion	Kraftig ökning av antalet medlemsstater som genomför entreprenörskapsfrämjande åtgärder med inriktning på potentiella nya företagare, unga och kvinnliga företagare samt vissa andra målgrupper jämfört med referensvärdena

(1) Dessa indikatorer gäller utvecklingen inom näringslivspolitik. Kommissionen är inte ensam ansvarig för att målen ska uppnås, utan ett antal andra faktorer som ligger utanför kommissionens kontroll påverkar också resultaten på detta område.

(2) Den avgörande funktionen hos miljövänliga produkter och tjänster är att de minskar miljörisker och minimerar föroreningar och resurser. Produkter med miljöegenskaper (ekodesignade, miljömärkta, ekologiskt producerade och med en betydande andel återvunnet material) ingår också. Källa: Flash Eurobarometer 342, "SMEs, Resource Efficiency and Green Markets".

(3) I rådets slutsatser av den 31 maj 2011 ingick en uppmaning till medlemsstaterna att minska starttiden för nya företag till tre arbetsdagar och kostnaden till 100 EUR senast 2012 och att minska den tid som krävs för att få licenser och tillstånd till tre månader före utgången av 2013 för att ge företag möjlighet att initiera och genomföra en specifik verksamhet.

(4) "Internationalisation of European SMEs", EIM, 2010, http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/market-access/files/internationalisation_of_european_smes_final_en.pdf

(5) 1 EUR från unionens budget kommer att leda till 20–30 EUR i lån och 4–6 EUR i investeringar av eget kapital under Cosmeprogrammets löptid.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1288/2013

av den 11 december 2013

om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 165.4 och 166.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens meddelande *En budget för Europa 2020* av den 29 juni 2011 föreslås inrättandet av ett samlat program som omfattar allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott, inklusive de internationella aspekterna av högre utbildning, i vilket man förenar handlingsprogrammet på området för livslångt lärande (*Livslångt lärande*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG ⁽⁴⁾, programmet Aktiv ungdom (*Aktiv ungdom*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG ⁽⁵⁾, handlingsprogrammet Erasmus Mundus (*Erasmus Mundus*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1298/2008/EG ⁽⁶⁾, ALFA III-programmet som

inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ⁽⁷⁾, samt Tempus- och Edulink-programmen för att säkerställa större resurseffektivitet, en tydligare strategisk fokusering och synergieffekter som kan utnyttjas mellan olika aspekter av det samlade programmet. Dessutom föreslår kommissionen att idrott ska bli en del av detta samlade program (nedan kallat *programmet*).

(2) Halvtidsrapporterna med utvärdering av de aktuella programmen Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus samt det offentliga samrådet om unionens framtida insatser inom allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom samt högre utbildning visade att det finns ett betydande och på vissa punkter tilltagande behov av fortsatt samarbete och rörlighet inom dessa områden på europeisk nivå. I utvärderingsrapporterna underströks vikten av en närmare koppling mellan unionens program och utvecklingen inom utbildnings- och ungdomspolitik. Dessutom framfördes önskemål om att unionsinsatserna skulle struktureras på ett sätt som bättre motsvarar modellen för livslångt lärande, att enklare, mer användarvänliga och flexibla metoder för att genomföra sådana insatser skulle införas och att de internationella samarbetsprogrammen för högre utbildning inte längre skulle vara uppsplittrade.

(3) Programmet bör lägga tonvikt vid tillgängligheten till finansiering och insyn i de administrativa förfarandena och finansieringsförfarandena, bland annat med hjälp av informations- och kommunikationsteknik (IKT) och digitalisering. Effektivare och enklare organisation och handhavande av programmet och ett bibehållet fokus på att minska de administrativa utgifterna är också viktiga aspekter för att programmet ska bli framgångsrikt.

(4) Det offentliga samrådet om unionens strategiska val för genomförandet av EU:s nya behörighet inom idrott och kommissionens utvärderingsrapport om förberedande insatser på idrottsområdet gav viktig information om prioriterade områden för unionens insatser och visade på det mervärde som unionen kan tillföra genom att stödja verksamhet som syftar till att generera, dela med sig av och sprida erfarenheter och kunskaper om olika frågor som påverkar idrotten på europeisk nivå, förutsatt att dessa särskilt inriktas på idrott på gräsrotsnivå.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 200.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 december 2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande (EUT L 327, 24.11.2006, s. 45).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av programmet Aktiv ungdom för perioden 2007–2013 (EUT L 327, 24.11.2006, s. 30).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1298/2008/EG av den 16 december 2008 om inrättande av handlingsprogrammet Erasmus Mundus 2009–2013 för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredjeländer (EUT L 340, 19.12.2008, s. 83).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

- (5) I Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla beskrivs unionens strategi för det närmaste decenniet för att stödja sådan tillväxt. I strategin anges fem långtgående mål som ska uppnås till 2020, framför allt på utbildningsområdet, där målet är att andelen ungdomar som lämnar skolan i förtid ska vara under 10 procent och minst 40 procent av personerna i åldrarna 30–34 år ska ha genomgått eftergymnasial eller motsvarande utbildning. Detta inkluderar också strategins flaggskeppsinitiativ, framför allt Unga på väg och En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen.
- (6) I sina slutsatser av den 12 maj 2009 efterlyste rådet en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) med fyra strategiska mål som ska svara på de utmaningar som kvarstår för att skapa ett kunskapsbaserat Europa och se till att livslångt lärande blir verklighet för alla.
- (7) Enligt artiklarna 8 och 10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), samt artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska programmet bl.a. främja jämställdhet mellan män och kvinnor och motverka diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Det finns ett behov av att öka tillträdet för personer från mindre gynnade och utsatta grupper och aktivt tillgodose de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning i samband med genomförandet av programmet.
- (8) Programmet bör ha en stark internationell dimension, framför allt vad gäller högre utbildning, inte bara för att förbättra kvaliteten på den europeiska högre utbildningen i strävan att nå de bredare målsättningarna i Utbildning 2020 och göra unionen till ett attraktivt studiemål, utan också för att främja förståelsen mellan människor och bidra till en hållbar utveckling av den högre utbildningen i partnerländer, liksom till den socioekonomiska utvecklingen i dessa länder, bland annat genom att uppmuntra till kompetensrörlighet genom rörlighetsinsatser för partnerlandsmedborgare. För att åstadkomma detta behöver medel göras tillgängliga från finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskapsinstrumentet, föranslutningsinstrumentet och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer. Medel skulle även kunna göras tillgängliga från Europeiska utvecklingsfonden i enlighet med de förfaranden som styr detta instrument. Bestämmelserna i denna förordning bör gälla för användningen av dessa medel samtidigt som överensstämmelse med respektive förordningar som fastställer dessa instrument och den fonden säkerställs.
- (9) I sin resolution av den 27 november 2009 om en förnyad ram för europeiskt samarbete på ungdomsområdet (2010–2018) framhöll rådet att alla unga människor bör betraktas som en resurs för samhället och att deras deltagande i utarbetandet av den politik som rör dem bör underlättas genom en löpande strukturerad dialog mellan beslutsfattare, ungdomar och ungdomsorganisationer på alla nivåer.
- (10) Genom att formellt, icke-formellt och informellt lärande samlas i ett enda program bör synergier skapas och det sektorsövergripande samarbetet mellan olika sektorer för allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom främjas. Under programmets genomförande bör de olika sektorernas särskilda behov och, i tillämpliga fall, de lokala och regionala myndigheternas roll vederbörligen beaktas.
- (11) För att stödja rörlighet, rättvisa och framstående studieresultat bör unionen inrätta ett pilotprojekt i form av en studielånegaranti för studenter för att göra det möjligt för studenter, oavsett social bakgrund, att avlägga masterexamen i ett annat land där deltagande i programmet är möjligt (nedan kallat *programlandet*). Denna facilitet bör vara tillgänglig för finansinstitut som godtar att erbjuda lån till studier på masternivå i andra programländer på gynnsamma villkor för studenter. Detta extra och innovativa verktyg för rörlighet i utbildningssyfte bör varken ersätta nuvarande, eller förhindra utvecklingen av framtida, bidrags- eller lånesystem för studenters rörlighet på lokal, nationell nivå eller unionsnivå. Studielånegarantin bör nära övervakas och utvärderas, särskilt i fråga om dess spridning på marknaden i olika länder. I enlighet med artiklarna 21.2 och 21.3 bör en halvtidsutvärderingsrapport läggas fram för Europaparlamentet och rådet senast vid utgången av 2017, som ska ge politisk vägledning om vad som längre fram bör ske med studielånegarantin.
- (12) Medlemsstaterna bör sträva efter att vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera väl. Däribland ingår att, om möjligt, lösa administrativa frågor som försvårar erhållandet av viseringar och uppehållstillstånd. I linje med rådets direktiv 2004/114/EG⁽¹⁾, uppmuntras medlemsstaterna att inrätta skyndsamma antagningsförfaranden.
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12).

- (13) I kommissionens meddelande av den 20 september 2011 *Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning* beskrivs den ram inom vilken unionen, medlemsstaterna och högskolor kan samarbeta för att öka antalet utexaminerade, förbättra utbildningens kvalitet och maximera den högre utbildningens och forskningens bidrag för att hjälpa medlemsstaters ekonomier och samhällen att bli starkare efter den globala ekonomiska krisen.
- (14) Effektivare åtgärder mot ungdomsarbetslösheten inom unionen förutsätter att särskild uppmärksamhet ägnas åt det gränsöverskridande samarbetet mellan å ena sidan högskolor och yrkesutbildningar på gymnasial och eftergymnasial nivå och å andra sidan företagen, för att förbättra studenternas anställbarhet och utveckla deras företaganda.
- (15) I Bolognaförklaringen, som undertecknades den 19 juni 1999 av utbildningsministrarna från 29 europeiska länder, fastställdes en mellanstatlig process för att inrätta ett europeiskt område för högre utbildning, vilket fordrar fortlöpande stöd på unionsnivå.
- (16) Yrkesutbildningens avgörande roll för uppnåendet av en rad mål som anges i Europa 2020-strategin är allmänt erkänd och fastställs i den förnyade Köpenhamnsprocessen (2011–2020), med beaktande särskilt av dess potential att åtgärda den höga arbetslösheten i Europa, i synnerhet ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten, genom att främja en kultur av livslångt lärande så att social utestängning kan motverkas och aktivt medborgarskap främjas. Praktik och lärlingsutbildning av god kvalitet, inbegripet de i mikroföretag och små och medelstora företag, behövs för att överbrygga klyftan mellan de kunskaper som förvärvats genom utbildning och de kompetenser och färdigheter som efterfrågas i arbetslivet. Dessutom måste ungdomarnas anställbarhet stärkas.
- (17) Det europeiska samarbetet mellan skolor och rörligheten för skolornas personal och elever måste fördjupas och omfattningen öka för att prioriteringarna för 2000-talet i En agenda för europeiskt samarbete om skolor ska kunna uppnås. I dessa prioriteringar ingår att skolutbildningens kvalitet i EU måste förbättras vad gäller kompetensutveckling, lika tillgång till och integrering i skolsystem och läroanstalter. Dessutom måste läraryrket och skolornas ledarskap stärkas och stödjas. I detta sammanhang bör de strategiska målen att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid och förbättra resultaten vad gäller grundläggande färdigheter samt deltagande och kvalitet inom förskoleundervisning och omvårdnad prioriteras vid sidan av målen att höja lärarnas och skolledarnas kompetens samt förbättra utbildningsmöjligheterna för barn med invandrarbakgrund och barn från en socioekonomiskt missgynnad miljö.
- (18) Den förnyade europeiska agendan för vuxenlärande som ingår i rådets resolution av den 28 november 2011 har som mål att underlätta för alla vuxna att utveckla och förstärka sina färdigheter och kompetenser genom hela livet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att förbättra utbildningsmöjligheterna för det stora antalet lågutbildade europeer, särskilt genom att förbättra deras läs- och skrivkunnighet och räknefärdighet och genom att främja flexibla inlärningsvägar och åtgärder för en andra chans till lärande.
- (19) Insatserna som vidtas i Europeiska ungdomsforumet, nätverket av nationella informationscentrum för akademiskt erkännande (NARIC), Eurydice-nätverket, Euroguidance-nätverket, Eurodesk-nätverket, de nationella stödcentren för eTwinning, de nationella Europass-centren och de nationella informationskontoren i grannskapsländerna är avgörande för att nå programmets målsättningar, särskilt genom att förse kommissionen med regelbunden, uppdaterad information om deras olika verksamhetsområden och genom spridning av programresultaten i unionen och i deltagande partnerländer.
- (20) Samarbetet enligt programmet med internationella organisationer inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott, framför allt med Europarådet, bör stärkas.
- (21) För att bidra till att i hela världen utveckla excellens på studierna om den europeiska integrationen och möta det tilltagande behovet av kunskap och dialog om den europeiska integrationsprocessen och dess utveckling är det viktigt att främja excellens inom undervisning, forskning och analyser på detta område genom att stödja högskolor, sammanslutningar som aktivt arbetar med europeisk integration och sammanslutningar med europeiska målsättningar, genom Jean Monnet-insatsen.
- (22) Samarbete enligt programmet med organisationer i det civila samhället inom allmän utbildning och yrkesutbildning, ungdoms- och idrottsfrågor, på nationell och unionsnivå, är mycket viktigt för att få till stånd en bred känsla av delaktighet med avseende på strategier och politik för livslångt lärande och för att ta hänsyn till intressenternas idéer och synpunkter på alla nivåer.

- (23) I kommissionens meddelande av den 18 januari 2011 *Utveckling av idrottens europeiska dimension* beskrivs kommissionens idéer för insatser på unionsnivå på idrottsområdet efter Lissabonfördragets ikraftträdande. Där föreslås också ett antal konkreta insatser för hur kommissionen och medlemsstaterna kan förstärka idrottens europeiska identitet inom tre breda områden: idrottens roll i samhället, idrottens ekonomiska aspekter och idrottens organisation. Det är också viktigt att beakta det mervärde och det bidrag som idrotten, inklusive inhemska idrottsformer, tillför unionens kulturarv och historiska arv.
- (24) Särskild uppmärksamhet måste riktas mot idrotten på gräsrotsnivå och frivilligarbetet inom idrotten eftersom dessa fyller en viktig funktion för att främja social inkludering, lika möjligheter och hälsofrämjande fysisk aktivitet.
- (25) Tydligare kvalifikationer och erkännande av kvalifikationer och färdigheter samt ökad acceptans för unionens verktyg för öppenhet och erkännande bör bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet samt underlätta rörligheten, både inom livslångt lärande och i yrkessyfte, över hela Europa, mellan länder och branscher. Ökat tillträde till metoder, rutiner och teknik för livslångt lärande i andra länder kommer att öka anställbarheten.
- (26) I det syftet rekommenderas att man utökar tillämpningen av den gemensamma unionsramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) inrättad genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG ⁽¹⁾, det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (EQAR) och den europeiska sammanslutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (ENQA) enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/143/EG ⁽²⁾, den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF) inrättad enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 ⁽³⁾, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) inrättad enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 ⁽⁴⁾ och den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EQAVET) inrättad enligt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 ⁽⁵⁾ samt det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS).
- (27) För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan kommunikationsinsatserna som vidtas på kommissionens initiativ bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsinsatser i enlighet med denna förordning också bidra till spridning av information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen för denna förordning.
- (28) Ett europeiskt mervärde bör säkerställas för alla insatser som genomförs inom programrets ram; insatserna bör även komplettera medlemsstaternas verksamhet i enlighet med artikel 167.4 i EUF-fördraget och med annan verksamhet, framför allt inom områden som kultur och media, sysselsättning, forskning och innovation, näringsliv och företagande, sammanhållnings- och utvecklingspolitik, utvidgningspolitik samt initiativ, instrument och strategier inom regionalpolitik och yttre förbindelser.
- (29) Syftet med programmet är att ha en positiv och varaktig påverkan på politiken och strategierna inom områdena allmän och yrkesinriktad utbildning, ungdom och idrott. Den systemeffekten bör uppnås med hjälp av programrets olika insatser och verksamheter som syftar till att hjälpa fram förändringar på institutionell nivå och, i förekommande fall, förnyelse på systemnivå. Enskilda projekt som ansöker om ekonomiskt stöd från programmet behöver inte i sig påverka systemet, utan det är det samlade resultatet av dessa projekt som bör bidra till att förnyelse på systemnivå uppnås.
- (30) För en effektiv resultatorienterad förvaltning, inklusive utvärdering och övervakning, krävs utveckling av specifika, mätbara och realistiska resultatindikatorer som kan mätas över tid och som återspeglar logiken i insatsen.
- (31) Kommissionen och medlemsstaterna bör optimera användningen av IKT och ny teknik för att underlätta tillträdet till insatser inom områdena allmän och yrkesinriktad utbildning, ungdom och idrott. Virtuell rörlighet kan ingå och komplettera, men inte ersätta, rörlighet i utbildningssyfte.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) (EUT L 390, 31.12.2004, s. 6).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation (2006/143/EG) av den 15 februari 2006 om ytterligare europeiskt samarbete om kvalitetssäkring i den högre utbildningen (EUT L 64, 4.3.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 111, 6.5.2008, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av ett europeiskt system för meritöverföring inom yrkesutbildningen (EUT C 155, 8.7.2009, s. 11).
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EUT C 155, 8.7.2009, s. 1).

- (32) I denna förordning fastställs för programmets hela löptid en total finansieringsram som utgör det särskilda referensbeloppet för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet, enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾.
- (33) I syfte att säkerställa kontinuiteten i det finansieringsstöd som föreskrivs i programmet till organens verksamhet, bör kommissionen under programmets inledande fas kunna bedöma att de kostnader som är direkt knutna till genomförandet av de aktiviteter som får stöd är stödberättigade, även om de uppkommit för stödmottagaren innan bidragsansökan lämnades in.
- (34) Det är nödvändigt att fastställa vilka resultatkriterier som ska ligga till grund för budgetfördelningen av budgetmedel mellan medlemsstaterna för de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren.
- (35) Kandidatländerna för anslutning till unionen samt de Europeiska frihandelssammanslutningsländer (Efta) som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) bör kunna delta i unionens program i enlighet med ramavtal, beslut från associeringsrådet eller liknande avtal.
- (36) Schweiziska edsförbundet får delta i unionens program i enlighet med ett avtal som ska tecknas mellan unionen och det landet.
- (37) Fysiska personer från ett utomeuropeiskt land eller territorium och behöriga offentliga och/eller privata organ och institutioner i ett utomeuropeiskt land eller territorium får delta i unionens program i enlighet med rådets beslut 2001/822/EG ⁽²⁾. Avståndsproblemen för de yttersta randområdena och de utomeuropeiska länderna och territorierna bör beaktas i samband med genomförandet av programmet.
- (38) I ett gemensamt meddelande av den 25 maj 2011 från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *Ny respons på ett grannskap i förändring* beskrevs bland annat målet att ytterligare underlätta grannskapsländernas möjligheter att delta i unionens insatser för rörlighet och kapacitetssuppleering inom högre utbildning och att det framtida utbildningsprogrammet skulle öppnas för grannskapsländerna.
- (39) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa påföljder vid behov. EU:s utrikestjänst har visserligen allt större finansieringsbehov men EU:s ekonomiska och budgetmässiga situation begränsar de resurser som finns tillgängliga för sådant stöd. Kommissionen bör därför sträva efter att använda tillgängliga resurser så effektivt och bärkraftigt som möjligt, framför allt genom att använda finansiella instrument med hävstångsverkan.
- (40) För att främja tillgången till programmet bör de bidrag som beviljas till stöd för enskilda personers rörlighet justeras i enlighet med levnads- och försörjningskostnaderna i värdmedlemsstaten. I enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna också uppmuntras att låta dessa bidrag vara befriade från skatter och sociala avgifter. Samma undantag bör gälla för offentliga eller privata organ som beviljar sådant ekonomiskt stöd till de berörda personerna.
- (41) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾, kan frivilligarbete betraktas som medfinansiering i form av naturabidrag.
- (42) I sitt meddelande av den 29 juni 2011 *En budget för Europa 2020* betonar kommissionen sitt åtagande att förenkla unionens finansiering. Tillkomsten av ett samlat program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott bör resultera i betydande förenklningar, rationaliseringar och synergier i samband med programmets förvaltning. Genomförandet av programmet bör ytterligare förenklas genom klumpsummor, enhetskostnader eller schablonfinansiering samt minskning av de formella och byråkratiska kraven för bidragsmottagare och medlemsstater.
- (43) Vid arbetet med att uppnå programmets mål och för att säkerställa den optimala användningen av de ekonomiska resurserna bör man ha som rättesnöre att genomförandet ska bli effektivare och pengarna användas bättre.
- (44) Det är viktigt att säkerställa att programmets ekonomiska förvaltning är sund och att det genomförs så effektivt och användarvänligt som möjligt, och samtidigt säkerställa en tydlig rättslig säkerhet och tillgänglighet för alla deltagare.
- (45) I syfte att säkerställa en snabb reaktion på föränderliga behov under programmets löptid bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelserna om de extrainsatser som förvaltas av de nationella programkontoren.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(46) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.

(47) Programmet bör omfatta tre olika områden och den kommitté som inrättas enligt denna förordning bör behandla såväl övergripande som sektoriella frågor. Det är medlemsstaternas ansvar att se till att de skickar rätt företrädare att närvara vid möten i den kommittén i enlighet med de frågor som står på dagordningen till denna kommitté, och kommitténs ordförande bör se till att dagordningarna för mötena tydligt anger vilken eller vilka sektorer som berörs och vilka frågor för varje sektor som behandlas vid varje möte. När så är lämpligt, och i enlighet med kommitténs arbetsordning och på ad hoc-basis, bör det vara möjligt att bjuda in externa experter, inklusive arbetsmarknadens parter, att delta i kommittémöten som observatörer.

(48) Ett korrekt slutförande av programmet bör säkerställas, särskilt när det gäller sådana fleråriga arrangemang för förvaltning av programmet som fortsätter att löpa, exempelvis finansiering av tekniskt och administrativt stöd. Från och med den 1 januari 2014 bör det tekniska och administrativa stödet vid behov säkerställa förvaltningen av insatser enligt föregående program som ännu inte slutförts före utgången av 2013.

(49) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta programmet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

(50) Beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(51) I syfte att säkerställa kontinuiteten i det finansieringsstöd som föreskrivs i detta program, bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2014. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Programmets räckvidd

1. Genom denna förordning inrättas "Erasmus+", ett program för unionens insatser inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott (nedan kallat *programmet*).

2. Programmet ska genomföras under perioden den 1 januari 2014 till 31 december 2020.

3. Programmet ska omfatta följande områden, samtidigt som medlemsstaternas strukturer och specifika behov inom de olika sektorerna beaktas:

a) Allmän och yrkesinriktad utbildning på alla nivåer med utgångspunkt från ett perspektiv om livslångt lärande, inklusive skolutbildning (Comenius), högre utbildning (Erasmus), internationell högre utbildning (Erasmus Mundus) yrkesutbildning (Leonardo da Vinci) och vuxenutbildning (Grundtvig).

b) Ungdom (Aktiv ungdom), särskilt inom ramen för icke-formellt och informellt lärande.

c) Idrott, särskilt idrott på gräsrotsnivå.

4. Programmet ska omfatta en internationell dimension som är avsedd att stödja unionens yttre åtgärder, bland annat dess utvecklingsmål, genom samarbete mellan unionen och partnerländer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *livslångt lärande*: all allmän utbildning, yrkesinriktad utbildning, icke-formellt och informellt lärande under hela livet som leder till bättre kunskaper, färdigheter, kompetenser eller samhällsdeltagande ur ett personligt, medborgerligt, kulturellt, samhälleligt och/eller arbetsrelaterat perspektiv, inklusive tillhandahållandet av rådgivning och vägledning,

2. *icke-formellt lärande*: lärande som äger rum genom planerad verksamhet (vad gäller mål och tid för lärande), där det finns visst stöd till lärandet (till exempel kontakt mellan elev och lärare), men som inte ingår i de formella utbildningssystemen,
3. *informellt lärande*: lärande till följd av daglig verksamhet i samband med arbete, familj eller fritid och som inte är organiserat eller strukturerat vad gäller mål, tid eller lärandestöd. Det kan vara oavsiktligt ur inlärares perspektiv,
4. *den strukturerade dialogen*: dialogen med ungdomar och ungdomsorganisationer, som fungerar som ett forum för fort-löpande gemensamma reflexioner om prioriteringar, genomförande och uppföljning av det europeiska samarbetet på ungdomsområdet,
5. *gränsöverskridande*: om inte annat anges, all verksamhet som omfattar minst två programländer som avses i artikel 24.1,
6. *internationell*: all verksamhet som omfattar minst ett programland och minst ett tredjeland (nedan kallat *partnerland*),
7. *rörlighet i utbildningssyfte*: att flytta fysiskt till ett annat land än hemlandet för studier, yrkesutbildning eller icke-formellt eller informellt lärande. Det kan ske i form av praktik, lärlingsutbildning, ungdomsutbyte, volontärarbete, undervisning eller deltagande i yrkesutvecklingsverksamhet. Det kan omfatta förberedande verksamhet, såsom undervisning i värdlandets språk samt utsändande- och mottagandeverksamhet och uppföljningsverksamhet,
8. *samarbete för innovation och utbyte av god praxis*: gränsöverskridande och internationella samarbetsprojekt som omfattar organisationer inom allmän utbildning, yrkesutbildning och/eller ungdomsfrågor och kan inkludera andra organisationer,
9. *stöd till politiska reformer*: all slags verksamhet som syftar till att stödja och underlätta en modernisering av utbildningssystemen samt stöd till utvecklingen av en europeisk ungdomspolitik genom ett förfarande för politiskt samarbete mellan medlemsstater, främst den öppna samordningsmetoden och den strukturerade dialogen med unga,
10. *virtuell rörlighet*: en uppsättning verksamheter med stöd av informations- och kommunikationsteknik, inklusive e-lärande, som organiseras på institutionell nivå och som förverkligar eller underlättar transnationella och/eller internationella samarbetsprojekt i samband med undervisning och/eller inläring,
11. *personal*: personer som antingen yrkesmässigt eller på frivillig grund är involverade i allmän utbildning, yrkesutbildning eller icke-formellt lärande för ungdomar. Det kan omfatta professorer, lärare, utbildare, skolledare, ungdomsarbetare och personal som inte undervisar,
12. *ungdomsarbetare*: en person som yrkesmässigt eller på frivillig grund arbetar med icke-formellt lärande, och som stöder unga människor i deras sociopedagogiska och yrkesmässiga utveckling,
13. *unga*: personer mellan 13 och 30 år,
14. *högskolor*:
 - a) alla slags högre utbildningsanstalter som i överensstämmelse med nationell rätt eller praxis utfärdar erkända examina eller erbjuder annan erkänd eftergymnasial utbildning, oavsett vad dessa utbildningsanstalter kallas,
 - b) alla utbildningsanstalter som tillhandahåller yrkesinriktad utbildning på eftergymnasial nivå enligt nationell rätt eller praxis,
15. *gemensamma examina*: ett integrerat utbildningsprogram som erbjuds av minst två högskolor och som ger ett enda examensbevis, utfärdat och undertecknat av samtliga deltagande högskolor gemensamt och erkänt officiellt i de länder där de deltagande högskolorna är belägna,
16. *dubbla/multipla examina*: är utbildningsprogram som erbjuds av minst två (dubbla) eller flera (multipla) högskolor och där studenten efter genomförda studier erhåller ett separat examensbevis från var och en av de deltagande högskolorna,
17. *ungdomsverksamhet*: en verksamhet utanför skolan (såsom ungdomsutbyte, frivilligarbete eller ungdomsutbildning) som utförs av en ung människa, antingen individuellt eller i en grupp, särskilt genom ungdomsorganisationer, och som utmärks av en icke-formell utbildningsstrategi,
18. *partnerskap*: ett avtal mellan en grupp av läroanstalter och/eller organisationer i olika programländer om att genomföra gemensam europeisk verksamhet inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor eller idrott eller som inrättar ett formellt eller informellt nätverk på ett relevant område, såsom gemensamma inlärningsprojekt för elever och deras lärare i form av utbyten mellan skolklasser och längre rörlighetsperioder för enskilda, intensiva program inom den högre utbildningen och samarbete mellan regionala och lokala myndigheter för att främja ett interregionalt, inklusive gränsöverskridande, samarbete. Partnerskapet får även utvidgas till att omfatta läroanstalter och/eller organisationer från partnerländer i syfte att stärka dess kvalitet,

19. *nyckelkompetenser*: den grundläggande uppsättning kunskaper, färdigheter och attityder som alla individer behöver för att förverkliga och utveckla sig själva samt för aktivt medborgarskap, social integrering och sysselsättning, i enlighet med Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG⁽¹⁾,
20. *den öppna samordningsmetoden*: en mellanstatlig metod som ger en ram för samarbete mellan medlemsstater, vars nationella politik därigenom kan riktas mot vissa gemensamma mål. Inom ramen för detta program tillämpas den öppna samordningsmetoden inom allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor,
21. *unionens verktyg för öppenhet och erkännande*: instrument som hjälper intressenter att förstå, uppskatta och i förekommande fall erkänna utbildningsresultat och kvalifikationer i hela unionen,
22. *grannskapsländer*: de länder och territorier som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken,
23. *parallell karriär*: en kombination av idrottsträning på hög nivå och allmän utbildning eller arbete,
24. *idrott på gräsrotsnivå*: idrott i organiserad form som utövas på lokal nivå av amatöriddrottare, samt idrott för alla.
- a) målen i Europa 2020-strategin, inklusive det överordnade målet för utbildning,
- b) målen i den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (nedan kallat *Utbildning 2020*), inklusive de relevanta riktmärkena,
- c) hållbar utveckling av den högre utbildningen i partnerländer,
- d) de övergripande målen för det förnyade ramverket för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018),
- e) målet att utveckla en europeisk dimension inom idrotten, särskilt på gräsrotsnivå, i enlighet med unionens arbetsplan för idrott samt
- f) främjande av europeiska värden i enlighet med artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen.

KAPITEL II

Allmän utbildning och yrkesutbildning

Artikel 5

Särskilda mål

1. I linje med det allmänna målet för programmet som avses i artikel 4, särskilt målen i Utbildning 2020, samt till stöd för hållbar utveckling i partnerländer i fråga om högre utbildning ska programmet ha följande särskilda mål inom området allmän utbildning och yrkesutbildning:
- a) Förbättra nyckelkompetenser och färdigheter, framför allt med avseende på deras relevans för arbetsmarknaden och deras bidrag till ett sammanhållet samhälle, särskilt genom bättre möjligheter till rörlighet i utbildningssyfte och genom ett förstärkt samarbete mellan utbildnings- och yrkesutbildningssektorn och arbetslivet.
- b) Främja kvalitetsförbättringar, innovation, excellens och internationalisering inom läroanstalter för allmän utbildning och yrkesutbildning, särskilt genom förstärkt gränsöverskridande samarbete mellan anordnare av utbildning och andra intressenter.
- c) Främja utvecklingen av och höja medvetenheten om ett europeiskt område för livslångt lärande, utformat för att komplettera politiska reformer på nationell nivå och stödja modernisering av utbildningssystemen, särskilt genom ett ökat politiskt samarbete, bättre utnyttjande av unionens verktyg för öppenhet och erkännande och genom spridning av god praxis.

Artikel 3

Europeiskt mervärde

1. Programmet ska enbart stödja de insatser och den verksamhet som har ett potentiellt europeiskt mervärde och bidrar till uppnåendet av det allmänna mål som anges i artikel 4.
2. det europeiska mervärdet hos programmets insatser och verksamheter ska framför allt säkerställas genom deras
- a) gränsöverskridande karaktär, framför allt med avseende på rörlighet och samarbete som syftar till att åstadkomma en varaktig systemeffekt,
- b) komplementaritet och synergier med andra program och strategier på nationell, unions- och internationell nivå,
- c) bidrag till en effektiv användning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande.

Artikel 4

Programmets allmänna mål

Programmet ska bidra till uppnåendet av följande:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (EUT L 394, 30.12.2006, s. 10).

d) Stärka den internationella dimensionen av allmän utbildning och yrkesutbildning, särskilt genom samarbete mellan unionens och partnerländers läroanstalter inom yrkesutbildning och högre utbildning genom att göra europeiska högskolor mer attraktiva och stödja unionens yttre åtgärder, inbegripet biståndsmålen, genom att främja rörlighet och samarbete mellan högskolorna i unionen och partnerländer och genom riktad kapacitetsuppbyggnad i partnerländer.

e) Förbättra språkundervisningen och språkinläringen samt främja en bred språklig mångfald och interkulturell medvetenhet i unionen.

f) Främja excellens inom undervisning och forskning som avser europeisk integration genom Jean Monnet-aktiviteter i hela världen, enligt vad som anges i artikel 10.

2. I syfte att utvärdera programmet ska mätbara och relevanta indikatorer för de särskilda målen som avses i punkt 1 fastställas i bilaga 1.

Artikel 6

Programområden

1. Programmets mål ska uppnås genom följande typer av insatser inom allmän och yrkesinriktad utbildning:

- a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte.
- b) Samarbete för innovation och utbyte av god praxis.
- c) Stöd till politiska reformer.

2. De särskilda Jean Monnet-aktiviteterna beskrivs i artikel 10.

Artikel 7

Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte

1. Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte ska stödja följande verksamhet i de programländer som avses i artikel 24.1:

- a) Studenters rörlighet inom alla nivåer av högre utbildning och studenter, lärlingars och elevers rörlighet inom yrkesutbildningen. Denna rörlighet kan ske i form av studier vid en partnerinstitution eller praktik, eller genom arbetslivserfarenhet utomlands som lärling, assistent eller praktikant. Rörlighet för studier på masternivå får stödjas genom en europeisk studielånsgaranti för studenter som avses i artikel 20.
- b) Rörligheten för personal inom programländerna som avses i artikel 24.1. Denna rörlighet kan anta formen av undervisning eller en assistenttjänst, eller deltagande i fortbildningsverksamhet utomlands.

2. Insatsen ska också stödja internationell rörlighet för studenter och personal till och från partnerländer i samband med högre utbildning, inklusive rörlighet som organiserats på grundval av gemensamma, dubbla eller multipla examina av hög kvalitet eller gemensam ansökningsomgång.

Artikel 8

Samarbete för innovation och utbyte av god praxis

1. Samarbete för innovation och utbyte av god praxis ska stödja

a) strategiska partnerskap mellan organisationer och/eller institutioner som är verksamma inom allmän utbildning och yrkesutbildning eller inom andra relevanta sektorer, i syfte att utarbeta och genomföra gemensamma initiativ och främja *peer learning* och utbyte av erfarenheter,

b) partnerskap mellan arbetslivet och institutioner för allmän utbildning och yrkesutbildning i form av

— kunskapsallianser, särskilt mellan högskolor och arbetsliv, som syftar till att främja kreativitet, innovation, arbetslivsbaserat lärande och entreprenörskap genom att erbjuda relevanta inlärningsmöjligheter, inklusive utarbetande av nya kursplaner och pedagogiska metoder,

— sektoriella kunskapsallianser mellan tillhandahållare av allmän och yrkesinriktad utbildning och arbetslivet, som syftar till att främja anställbarhet, bidrar till att skapa nya sektorspecifika eller sektorsövergripande kursplaner, utvecklar innovativa metoder för yrkesundervisning och yrkesutbildning och som tillämpar unionens verktyg för öppenhet och erkännande i praktiken.

c) IT-baserade stödplattformar, som omfattar alla utbildningssektorer, särskilt eTwinning, och möjliggör *peer learning*, virtuell rörlighet och utbyte av god praxis och som är öppna för deltagare från grannskapsländerna.

2. Insatsen ska också stödja utveckling, kapacitetsuppbyggnad, regional integration, kunskapsutbyte och moderniseringsprocesser genom internationella partnerskap mellan högskolor i unionen och partnerländer, särskilt för *peer learning* och gemensamma utbildningsprojekt samt genom främjande av regionalt samarbete och nationella informationskontor, framför allt med grannskapsländerna.

Artikel 9

Stöd till politiska reformer

1. Stöd till politiska reformer ska omfatta den verksamhet som initieras på unionsnivå, nämligen

- a) genomförandet av unionens politiska agenda för allmän utbildning och yrkesutbildning inom ramen för den öppna samordningsmetoden samt Bologna- och Köpenhamnsprocesserna,
 - b) genomförande av unionens verktyg för öppenhet och erkännande i programländerna, framför allt den enhetliga unionsramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter (nedan kallad *Europass*), den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF), det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS), det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet), den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EQAVET), det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (EQAR) och den europeiska sammanlutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (EN-QA) samt tillhandahålla stöd till unionsgemensamma nätverk och europeiska icke-statliga organisationer som verkar inom allmän utbildning och yrkesutbildning,
 - c) politisk dialog med relevanta europeiska intressenter inom allmän utbildning och yrkesutbildning,
 - d) NARIC, Eurydice-nätverket och Euroguidance-nätverket samt de nationella Europass-centren.
2. Insatsen ska också stödja politisk dialog med partnerländer och internationella organisationer.

Artikel 10

Jean Monnet-aktiviteter

Syftet med Jean Monnet-aktiviteterna ska vara att

- a) främja undervisning och forskning om den europeiska integrationen i hela världen bland forskare, studenter och medborgare, särskilt genom att inrätta Jean Monnet-professorer och andra akademiska insatser samt genom att erbjuda bistånd till andra kunskapsbyggande aktiviteter vid högskolor,
- b) stödja verksamheter inom akademiska institutioner eller föreningar som är aktiva inom europeiska integrationsstudier och som stöder en Jean Monnet-märkning för kvalitet,
- c) stödja följande institutioner med europeisk målsättning:
 - i) Europeiska universitetsinstitutet, Florens.
 - ii) Europeiska högskolan (Brygge och Natolin).
 - iii) Europeiska institutet för offentlig administration (EIPA), Maastricht.

iv) Europeiska rättsakademien, Trier.

v) Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd, Odense.

vi) Internationella centrumet för Europautbildning (Cife), Nice.

d) främja politisk debatt och utbyte mellan den akademiska världen och beslutsfattare om unionens politiska prioriteringar.

KAPITEL III

Ungdomsfrågor

Artikel 11

Särskilda mål

1. I linje med det allmänna målet för programmet som avses i artikel 4, särskilt målen för det förnyade ramverket för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018), ska programmet ha följande särskilda mål:

- a) Att förbättra unga människors nyckelkompetenser och färdigheter, även för unga människor med färre möjligheter, och unga människors deltagande i Europas demokratiska liv och på arbetsmarknaden, deras aktiva medborgarskap, interkulturella dialog, sociala integrering och solidaritet, särskilt genom bättre möjligheter till rörlighet i utbildningssyfte för unga människor, de som är aktiva inom ungdomsarbete eller i ungdomsorganisationer samt ungdomsledare, och genom närmare kopplingar mellan ungdomsområdet och arbetslivet.
- b) Att främja kvalitetsförbättringar i samband med ungdomsarbete, särskilt genom ett förstärkt samarbete mellan organisationer på ungdomsområdet och/eller andra intressenter.
- c) Att komplettera politiska reformer på lokal, regional och nationell nivå och stödja utvecklingen av en kunskaps- och evidensbaserad ungdomspolitik och erkännandet av icke-formellt och informellt lärande, särskilt genom förstärkt politiskt samarbete, bättre utnyttjande av unionens verktyg för öppenhet och erkännande samt genom spridning av god praxis.
- d) Att stärka den internationella dimensionen för ungdomsverksamhet och ungdomsarbetarnas och ungdomsorganisationernas roll som stödstrukturer för unga, som ett komplement till unionens yttre åtgärder, särskilt genom att främja rörlighet och samarbete mellan intressenter i unionen och partnerländer samt internationella organisationer på ungdomsområdet och genom riktad kapacitetsuppbyggnad i partnerländer.

2. I syfte att utvärdera programmet ska mätbara och relevanta indikatorer för de särskilda målen som avses i punkt 1 fastställas i bilaga 1.

Artikel 12

Programinsatser

Programmets mål ska uppnås genom följande typer av insatser:

- a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte.
- b) Samarbete för innovation och utbyte av god praxis.
- c) Stöd till politiska reformer.

Artikel 13

Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte

1. Insatsen för enskilda personers rörlighet ska stödja:
 - a) Ungas rörlighet inom ramen för verksamhet som avser icke-formellt och informellt lärande mellan programländerna. Denna rörlighet kan ta formen av ungdomsutbyte och volontärarbete inom ramen för Europeiska volontärtjänsten, och av innovativ verksamhet som bygger på befintliga bestämmelser om rörlighet.
 - b) Rörlighet för de personer som är aktiva inom ungdomsarbete eller i ungdomsorganisationer samt ungdomsledare; sådan rörlighet kan ta formen av utbildningsverksamhet och nätverksbyggande.
2. Insatsen ska också stödja rörlighet till och från partnerländer, särskilt grannskapsländer, för ungdomar, personer som är aktiva inom ungdomsarbete eller i ungdomsorganisationer samt ungdomsledare.

Artikel 14

Samarbete för innovation och utbyte av god praxis

1. Samarbete för innovation och utbyte av god praxis ska stödja
 - a) Strategiska partnerskap som syftar till att utveckla och genomföra gemensamma initiativ, inklusive ungdomsinitiativ och medborgarskapsprojekt som främjar aktivt medborgarskap, social innovation, deltagande i det demokratiska livet och entreprenörskap, genom *peer learning* och utbyte av erfarenheter.

- b) IT-baserade stödplattformar som möjliggör *peer learning*, kunskapsbaserat ungdomsarbete, virtuell rörlighet och utbyte av god praxis.

2. Insatsen ska också stödja utveckling, kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte genom partnerskap mellan organisationer i programländer och partnerländer, särskilt genom *peer learning*.

Artikel 15

Stöd till politiska reformer

1. Stödet till politiska reformer ska omfatta verksamhet som avser
 - a) genomförande av unionens politiska dagordning på ungdomsområdet genom den öppna samordningsmetoden,
 - b) tillämpning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande i programländerna, särskilt ungdomspasset, och stöd till unionsgemensamma nätverk och europeiska icke-statliga ungdomsorganisationer,
 - c) politisk dialog med relevanta europeiska intressenter och strukturerad dialog med ungdomar,
 - d) Europeiska ungdomsforumet, resurscentrum för utveckling av ungdomsarbete och Eurodesk-nätverket.
2. Insatsen ska också stödja politisk dialog med partnerländer och internationella organisationer.

KAPITEL IV

Idrott

Artikel 16

Särskilda mål

1. I linje med de allmänna målen för programmet som avses i artikel 4 och unionens arbetsplan för idrott ska programmet huvudsakligen inriktas på idrott på gräsrotsnivå och ha följande särskilda mål:
 - a) Motverka gränsöverskridande hot mot idrottens integritet, såsom dopning, uppgjorda matcher och våld samt alla former av intolerans och diskriminering.
 - b) Främja och stödja goda styrelseformer inom idrotten och parallella karriärer för idrottsutövare.
 - c) Främja frivilliginsatser inom idrotten samt social integrering, lika möjligheter och medvetenhet om betydelsen av hälsofrämjande fysisk aktivitet genom ökad idrottsutövning och lika tillgång till idrott för alla.

2. I syfte att utvärdera programmet ska mätbara och relevanta indikatorer för de särskilda mål som avses i punkt 1 fastställas i bilaga 1.

Artikel 17

Verksamhet

1. Samarbetsmålen ska uppnås genom följande gränsöverskridande verksamhet, som särskilt bör inriktas på idrott på gräsrotsnivå:

- a) Stöd till samarbetspartnerskap.
- b) Stöd till ideella europeiska idrottsevenemang, som rör flera olika programländer och som bidrar till de mål som anges i artikel 16.1 c.
- c) Stöd för att stärka det evidensbaserade beslutsunderlaget.
- d) Dialog med relevanta europeiska intressenter.

2. Den verksamhet som avses i punkt 1 får anskaffa kompletterande finansiering från tredje parter, såsom privata företag.

KAPITEL V

Finansiella bestämmelser

Artikel 18

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet från och med den 1 januari 2014 fastställs till 14 774 524 000 EUR i löpande priser.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Det belopp som avses i punkt 1 ska anslås till följande programinsatser, med en flexibilitetsmarginal på högst 5 procent av vart och ett av de anslagna beloppen:

- a) 77,5 procent till allmän utbildning och yrkesutbildning, varifrån följande minimianslag ska tilldelas:
 - i) 43 procent till högre utbildning, vilket utgör 33,3 procent av den totala budgeten,
 - ii) 22 procent till yrkesutbildning, vilket utgör 17 procent av den totala budgeten,
 - iii) 15 procent till skolutbildning, vilket utgör 11,6 procent av den totala budgeten,

iv) 5 procent till vuxenutbildning, vilket utgör 3,9 procent av den totala budgeten,

b) 10 procent till ungdomar,

c) 3,5 procent till studielånegarantin,

d) 1,9 procent till Jean Monnet,

e) 1,8 procent till idrott, varav högst 10 procent till den verksamhet som avses i artikel 17.1 b,

f) 3,4 procent som driftsanslag för de nationella programkontoren samt

g) 1,9 procent för att täcka administrativa utgifter.

3. Med avseende på de anslag som avses i punkt 2 a och b ska minst 63 procent avsättas för enskildas rörlighet i utbildningssyfte, minst 28 procent till samarbete för innovation och utbyte av god praxis och 4,2 procent till stöd till politiska reformer.

4. Förutom finansieringsramen som anges i punkt 1 och för att främja den internationella dimensionen av den högre utbildningen ska ytterligare medel som anges i de olika externa instrumenten (instrumentet för utvecklingssamarbete, europeiska grannskapsinstrumentet, föranslutningsinstrumentet och partnerskapsinstrumentet) anslås till insatser avseende rörlighet i utbildningssyfte till eller från partnerländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter/institutioner/organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i denna förordning ska gälla för användningen av dessa medel, samtidigt som överensstämmelse säkerställs med respektive förordningar som styr dessa externa instrument och i fallet med instrumentet för utvecklingssamarbetet också uppfylla kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av kommittén för utvecklingsbistånd inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

Medel ska göras tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag som omfattar de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av denna finansiering ska fastställas i den fleråriga vägledande programplaneringen i de externa instrument som avses i första stycket, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Samarbetet med icke medverkande länder får i förekommande fall baseras på ytterligare anslag från de länder som ska tillhandahållas enligt förfaranden som man enas om tillsammans med dem.

Rörlighetsinsatsen för studenter och personal mellan programländer och partnerländer som finansieras genom anslag från instrumentet för utvecklingssamarbete ska inriktas på områden som är relevanta för en hållbar utveckling för alla människor i utvecklingsländerna.

5. Budgeten för programmet får också täcka utgifter för den förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av programmet och för uppnåendet av dess mål, särskilt undersökningar, sammanträden med experter samt information och kommunikation, inbegripet spridning av information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i denna förordning, utgifter för IT rörande utbyte och behandling av information samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen uppbär för förvaltningen av programmet.

6. Budgeten får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits enligt beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG. Vid behov kan anslagen tas upp i budgeten efter 2020 för att täcka liknande utgifter och tillåta förvaltning av insatser och verksamhet som ännu inte slutförts den 31 december 2020.

7. De medel för enskilda personers rörlighet i utbildnings- syfte som avses i artiklarna 6.1 a och 12 a och som ska förvaltas av ett eller flera nationella kontor (nedan kallat *nationellt programkontor*) ska tilldelas på grundval av befolkningens storlek och levnadskostnaderna i medlemsstaten, avståndet mellan medlemsstaternas huvudstäder samt prestationer. Prestationsparametern svarar för 25 % av de totala medlen enligt de kriterier som avses i punkterna 8 och 9. Vad gäller strategiska partnerskap som avses i artiklarna 8.1 a och 14.1 a och som ska väljas ut och förvaltas av ett nationellt programkontor ska medlen tilldelas på grundval av kriterier som ska fastställas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3. Dessa formuler ska så långt det är möjligt vara neutrala i fråga om medlemsstaternas olika utbildningssystem, ska undvika omfattande minskningar av den årliga budget som medlemsstaterna tilldelas från ett år till nästa och ska minimera alltför stora obalanser vad gäller nivån på tilldelade anslag.

8. Fördelning av medel grundat på prestationer ska tillämpas för att främja ett effektivt resursutnyttjande. Kriterierna som används för att mäta prestationer ska grundas på de senaste tillgängliga uppgifterna och ska särskilt inriktas på

a) den årliga resultatnivån, och

b) den årliga betalningsnivån.

9. Tilldelningen av medel för år 2014 ska bygga på senaste tillgängliga uppgifter om genomförda insatser och budgetutnyttjande inom ramen för programmen Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus till och med den 31 december 2013.

10. Programmet kan tillhandahålla stöd genom särskilda innovativa finansieringsmodeller, framför allt de som anges i artikel 20.

Artikel 19

Särskilda finansieringsmodeller

1. Kommissionen ska genomföra unionens finansiella stöd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Kommissionen kan gå ut med gemensamma inbjudningar att lämna projektförslag med partnerländer eller deras organisationer och programkontor för att finansiera projekt på grundval av motpartsfonder. Projekt kan bedömas och väljas ut genom ett gemensamt bedömnings- och urvalsförfarande som de berörda finansierande organen ska enas om i enlighet med de principer som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Offentliga organ, liksom skolor, högskolor och organisationer inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott som har erhållit över 50 procent av sina årliga intäkter från offentliga källor under de senaste två åren ska anses besitta den nödvändiga finansiella, yrkesmässiga och administrativa kapaciteten för att utföra verksamhet inom programmet. De ska inte behöva bestyrka den kapaciteten ytterligare.

4. I vederbörligen motiverade fall och genom undantag från artikel 130.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får kommissionen betrakta de kostnader som uppkommit under de första sex månaderna av 2014, och som är direkt knutna till genomförandet av verksamheter som stöds, som kostnader som är berättigade till finansiering från och med den 1 januari 2014 även om de uppkom för stödmottagaren innan bidragsansökan lämnades in.

5. Det belopp som avses i artikel 137.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska inte gälla för finansiellt stöd för rörlighet i utbildningssyfte som beviljats enskilda personer.

Artikel 20

Studielånegarantin

1. Studielånegarantin ska ge finansförmedlare partiella garantier avseende lån, beviljade på så fördelaktiga villkor som möjligt, till studenter som studerar på avancerad nivå, såsom masternivå, vid en erkänd högskola i ett programland, som avses i artikel 24.1, som varken är det land där de är bosatta eller det land där de erhöi de kvalifikationer som gav dem behörighet till masterprogrammet.

2. De garantier som ges genom studielånegarantin ska täcka nya stödberättigade studielån på högst 12 000 EUR för ett masterprogram på ett år och högst 18 000 EUR för ett masterprogram på två år, eller motsvarande belopp i den lokala valutan.

3. Ansvar för förvaltningen av studielånegarantin på unionsnivå ska ges till Europeiska investeringsfonden (EIF) i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 på grundval av ett delegeringsavtal med kommissionen, vilket ska innehålla detaljerade bestämmelser och krav för genomförandet av studielånegarantin samt parternas respektive skyldigheter. Utgående från detta ska EIF ingå avtal med finansförmedlare såsom banker, nationella eller regionala studielåneinstitut eller andra erkända finansinstitut, och ska sträva efter att se till att en finansförmedlare från varje programland väljs ut, för att säkerställa att studenter från alla programländer har tillgång till studielånegarantin på ett konsekvent och icke-diskriminerande sätt.

4. Teknisk information om hur studielånegarantin fungerar återfinns i bilaga II.

KAPITEL VI

Resultat och spridning

Artikel 21

Övervakning och utvärdering av resultat

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna regelbundet övervaka och rapportera om programmets utveckling och resultat jämfört med målen, särskilt beträffande

- a) det europeiska mervärde som avses i artikel 3,
- b) fördelningen av medel till sektorerna allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom för att säkerställa en fördelning av finansieringen som garanterar en varaktig systemeffekt när programmet genomförs,
- c) användningen av medel från externa instrument som avses i artikel 18.4 och deras bidrag till respektive mål och principerna i de instrumenten.

2. Utöver att utöva den löpande övervakningen ska kommissionen överlämna en halvtidsrapport med utvärdering senast den 31 december 2017 för att bedöma effektiviteten av de vidtagna åtgärderna för programmets måluppfyllelse, samt att utvärdera programmets effektivitet och dess europeiska mervärde, vilken vid behov ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Halvtidsutvärderingsrapporten ska ta upp utrymmet för förenklingar av programmet, programmets interna och externa enhetlighet, den fortsatta relevansen för samtliga mål samt insatsernas bidrag till att genomföra Europa 2020-strategin. Den ska också beakta utvärderingsresultaten av de långsiktiga effekterna av de föregående programmen (Livslångt lärande, Aktiv ungdom, Erasmus Mundus och andra internationella program inom högre utbildning).

3. Kommissionen ska lägga fram den halvtidsrapport med utvärdering som avses i punkt 2 för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

4. Utan att det påverkar de krav som anges i kapitel VIII och de skyldigheter för de nationella programkontoren som avses i artikel 28 ska medlemsstaterna senast den 30 juni 2017 överlämna en rapport till kommissionen om programmets genomförande och resultat på respektive territorium.

5. Kommissionen ska lägga fram en slutlig utvärdering av programmet för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén senast den 30 juni 2022.

Artikel 22

Kommunikation och spridning

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa spridning av information, PR och uppföljning av alla insatser och all verksamhet som erhåller stöd från programmet, samt spridning av resultaten från de tidigare programmen Livslångt lärande, Aktiv ungdom och Erasmus Mundus.

2. Bidragsmottagarna i de projekt som stöds genom insatser och verksamheter, i enlighet med artiklarna 6, 10, 12, 17, och 20, bör se till att erhålla resultat och konsekvenser kommuniceras och sprids korrekt. Detta kan omfatta informationsutbyte mellan kolleger med avseende på rörlighetsmöjligheter.

3. De nationella programkontor som avses i artikel 28 ska utveckla en konsekvent politik med avseende på effektiv spridning och utnyttjande av resultaten från den verksamhet som stöds ur insatserna som de förvaltar inom ramen för programmet, ska bistå kommissionen med den allmänna uppgiften att sprida information om programmet, inklusive information avseende insatser och verksamhet som förvaltas på nationell nivå och unionsnivå, och dess resultat och ska informera relevanta målgrupper om insatserna som vidtagits i deras land.

4. De offentliga och privata organen inom de sektorer som omfattas av programmet ska använda varumärkesnamnet "Erasmus+" vid kommunikation och spridning av information i samband med programmet. För programmets olika sektorer ska följande varumärkesnamn användas:

- "Comenius" ska knytas till skolutbildning.
- "Erasmus" ska knytas till alla typer av högre utbildning i programländerna.
- "Erasmus Mundus" ska knytas till alla typer av högre utbildningsverksamheter mellan programländerna och partnerländer.
- "Leonardo da Vinci" ska knytas till yrkesutbildning.
- "Grundtvig" ska knytas till vuxenutbildning.

— "Aktiv ungdom" ska knytas till icke-formellt och informellt lärande på ungdomsområdet.

— "Idrott" ska knytas till aktiviteter på idrottsområdet.

5. Kommunikationsverksamheten ska också bidra till att sprida informationen om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i denna förordning.

KAPITEL VII

Tillträde till programmet

Artikel 23

Tillträde

1. Programmet ska vara öppet för ansökningar om finansiering för alla organ, offentliga eller privata, som är verksamma inom områdena allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom samt idrott på gräsrotsnivå. När det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 13.1 a och 14.1 a ska programmet även stödja deltagandet av grupper av unga människor som är verksamma inom ungdomsarbete men inte nödvändigtvis inom ramen för en ungdomsorganisation.

2. När programmet genomförs, bland annat med avseende på valet av deltagare och utdelningen av stipendier, ska kommissionen och medlemsstaterna ägna särskild uppmärksamhet åt att främja den sociala integreringen och deltagandet av personer med särskilda behov eller färre möjligheter.

Artikel 24

Deltagande länder

1. Programmet ska vara öppet för medverkan av följande länder (nedan kallade *programländerna*):

- a) Medlemsstaterna.
- b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi i enlighet med de allmänna principerna och villkoren för deras deltagande i unionens program i deras respektive ramavtal, beslut från associeringsrådet eller liknande överenskommelser.
- c) De Eftaländer som tillhör EES-avtalet i enlighet med bestämmelserna i det avtalet.
- d) Schweiziska edsförbundet, på grundval av ett bilateralt avtal som ska ingås med det landet.
- e) De länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och som har ingått avtal med unionen enligt vilka de kan delta i unionens program, med förbehåll för att ett bilateralt avtal ingås med unionen om villkoren för deras deltagande i detta program.

2. Programländerna ska omfattas av alla skyldigheter och fullgöra alla uppgifter som fastställs i denna förordning i förhållande till medlemsstaterna.

3. Programmet ska stödja samarbete med partnerländer, särskilt grannskapsländerna, i de insatser och den verksamhet som avses i artiklarna 6, 10 och 12.

KAPITEL VIII

Förvaltnings- och revisionssystem

Artikel 25

Komplementaritet

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa den övergripande överensstämmelsen och komplementariteten av programmet med

- a) relevant politik och relevanta program, framför allt sådana som rör kultur och media, sysselsättning, forskning och innovation, näringsliv och företagande, sammanhållnings- och utvecklingspolitik samt utvidgningspolitik och utvidgningsrelaterade initiativ, instrument och strategier inom regionalpolitik och yttre förbindelser.
- b) unionens övriga relevanta finansieringskällor för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott, framför allt Europeiska socialfonden och andra finansieringsinstrument som avser sysselsättning och social integrering, Europeiska regionala utvecklingsfonden, och *Horisont 2020* - ramprogrammet för forskning och innovation, samt finansieringsinstrument som avser rättvisa och medborgarskap, hälsa, programmen för yttre samarbete och föranslutningsstöd.

Artikel 26

Genomförandeorgan

Programmet ska genomföras på ett konsekvent sätt av följande organ:

- a) Kommissionen på unionsnivå.
- b) De nationella programkontoren på nationell nivå i programländerna.

Artikel 27

Nationell myndighet

1. Begreppet *nationell myndighet* avser en eller flera nationella myndigheter i enlighet med nationell rätt och praxis.

2. Senast den 22 januari 2014 ska medlemsstaterna i en formell underrättelse som vidarebefordras av deras ständiga representation meddela kommissionen namnen på den person eller de personer som är juridiskt behöriga att agera för deras räkning som nationell myndighet för de syften som anges i denna förordning. Om den nationella myndigheten ersätts under programperioden ska medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen i enlighet med samma förfarande.

3. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att avlägsna juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera korrekt, inbegripet, om möjligt, även åtgärder för att lösa administrativa frågor som försvårar erhållandet av viseringar.

4. Senast den 22 mars 2014, ska den nationella myndigheten utse ett eller flera nationella programkontor. Om det finns fler än ett nationellt programkontor ska medlemsstaterna inrätta en lämplig mekanism för samordnad förvaltning av programmets genomförande på nationell nivå, särskilt i syfte att säkerställa ett konsekvent och kostnadseffektivt genomförande av programmet och en fungerande kontakt med kommissionen i detta hänseende samt underlätta eventuell överföring av medel mellan kontor och på det sättet möjliggöra flexibilitet och bättre utnyttjande av de medel som tilldelas medlemsstaterna. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.3 ska varje medlemsstat besluta hur den ska organisera förhållandet mellan sin nationella myndighet och det nationella programkontoret, inbegripet sådana uppgifter som att fastställa det nationella programkontorets årliga arbetsprogram.

Den nationella myndigheten ska tillhandahålla kommissionen en förhandsbedömning av kravuppfyllelse som visar att det nationella programkontoret uppfyller artiklarna 58.1 c v och vi, samt 60.1, 60.2 och 60.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artikel 38 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012⁽¹⁾, samt unionens krav för interna kontrollstandarder för nationella programkontor och reglerna för förvaltning av programmets medel till bidragsstöd.

5. Den nationella myndigheten ska utse ett oberoende revisionsorgan, enligt vad som avses i artikel 30.

6. Den nationella myndigheten ska grunda sin förhandsbedömning av kravuppfyllelse på sina egna kontroller och revisioner och/eller kontroller och revisioner som utförts av det oberoende revisionsorgan som avses i artikel 30.

7. När det nationella programkontor som utses för programmet är detsamma som det nationella programkontor som hade ansvar för att förvalta de tidigare programmen Livslångt lärande eller Aktiv ungdom, kan kontroller och revisioner i samband med förhandsbedömningen av kravuppfyllelse begränsas till de krav som är nya och specifika för programmet.

8. Den nationella myndigheten ska övervaka och kontrollera programmets förvaltning på nationell nivå. Den ska underrätta kommissionen och rådgöra med den i god tid innan den fattar beslut som kan ha en betydande inverkan på programmets förvaltning, särskilt vad gäller dess nationella programkontor.

9. Den nationella myndigheten ska tillhandahålla adekvat medfinansiering för drift av de nationella programkontoren så att programmet förvaltas så att tillämpliga unionsbestämmelser följs.

10. Om kommissionen på grundval av sin utvärdering av förhandsbedömningen av kravuppfyllelse inte godtar det nationella programkontor som utsetts ska den nationella myndigheten se till att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas så att det nationella programkontoret uppfyller de minimikrav som anges av kommissionen eller utse ett annat organ till nationellt programkontor.

11. På grundval av den årliga förvaltningsförklaringen från det nationella programkontoret, det oberoende revisionsuttalandet och kommissionens analys av det nationella programkontorets efterlevnad och prestationer ska den nationella myndigheten senast den 31 oktober varje år informera kommissionen om sin övervaknings- och kontrollverksamhet med avseende på programmet.

12. Den nationella myndigheten ska ta ansvar för en korrekt förvaltning av de unionsmedel som kommissionen överför till det nationella programkontoret för det bidragsstöd som ska beviljas enligt programmet.

13. Vid fall av oriktigheter, försummelse eller bedrägeri som kan tillskrivas ett nationellt programkontor eller vid allvarliga brister eller undermåliga prestationer från det nationella programkontoret och i de fall där detta leder till att kommissionen ställer krav gentemot det nationella programkontoret ska den nationella myndigheten vara ansvarig gentemot kommissionen att ersätta de medel som inte återbetalats.

14. Vid de omständigheter som anges i punkt 13 kan den nationella myndigheten återkalla det nationella programkontorets mandat, antingen på eget initiativ eller på begäran av kommissionen. Om den nationella myndigheten vill återkalla det nationella programkontorets mandat av andra motiverade skäl ska den meddela kommissionen detta minst sex månader innan det nationella programkontorets mandat upphör att gälla. I sådana fall ska den nationella myndigheten och kommissionen formellt komma överens om särskilda och tidsbestämda övergångsåtgärder.

15. Vid ett eventuellt återkallande ska den nationella myndigheten genomföra de nödvändiga kontrollerna av unionsmedel som förvaltats av det återkallade nationella programkontoret och se till att dessa medel samt alla de dokument och förvaltningsverktyg som behövs för programmet överförs utan störningar till det nya nationella programkontoret. Den nationella myndigheten ska förse det återkallade nationella programkontoret med de nödvändiga finansiella resurserna för att det ska fortsätta utföra sina avtalsenliga skyldigheter gentemot programmets bidragsmottagare och kommissionen tills dessa skyldigheter har överförts till ett nytt nationellt programkontor.

16. På begäran av kommissionen ska den nationella myndigheten utse de institutioner eller organisationer, eller de kategorier av institutioner eller organisationer, som ska anses berättigade att delta i särskilda programinsatser på deras respektive territorier.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

Artikel 28

Det nationella programkontoret

1. Begreppet *nationellt programkontor* avser ett eller flera nationella programkontor i enlighet med nationell rätt och praxis.
2. Det nationella programkontoret ska
 - a) vara en juridisk person eller ingå i en enhet som är en juridisk person och lyda under lagarna i den berörda medlemsstaten; ett ministerium får inte utses till nationellt programkontor,
 - b) förfoga över tillräcklig ledningskapacitet, personal och infrastruktur för att kunna uppfylla sina åligganden tillfredsställande samt säkerställa en effektiv förvaltning av programmet och en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel,
 - c) förfoga över de operativa och rättsliga resurserna för att tillämpa de administrativa, avtalsenliga och finansiella förvaltningsregler som fastställts på unionsnivå,
 - d) erbjuda tillräckliga finansiella garantier, helst utfärdade av en offentlig myndighet, motsvarande nivån på de unionsmedel som kontoret ska förvalta,
 - e) utses för hela programperioden.
3. Det nationella programkontoret ska vara ansvarigt för att leda alla faser av projektets livscykel i följande programinsatser i enlighet med artikel 58.1 c v och vi i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och med artikel 44 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012:
 - a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte, med undantag av rörlighet som organiseras på grundval av gemensamma eller dubbla/multipla examina, storskaliga volontärprojekt och studielånegarantin.
 - b) Strategiska partnerskap inom insatsen Samarbete för innovation och utbyte av god praxis.
 - c) Förvaltningen av småskalig verksamhet till stöd för den strukturerade dialogen på ungdomsområdet inom insatsen Stöd till politiska reformer.
4. Med avvikelse från punkt 3 får de urvals- och tilldelningsbeslut för strategiska partnerskap som avses i punkt 3 b förvaltas på unionsnivå, om ett beslut med denna innebörd tas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3, och endast i specifika fall där det finns goda skäl för en sådan centralisering.

5. Det nationella programkontoret ska bevilja bidragsstöd till bidragsmottagare antingen genom ett bidragsavtal eller ett bidragsbeslut i enlighet med det som kommissionen bestämmer för den aktuella programinsatsen.

6. Det nationella programkontoret ska varje år rapportera till kommissionen och dess nationella myndighet i enlighet med artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för att genomföra de synpunkter som framförs av kommissionen efter dess analys av den årliga förvaltningsförklaringen och revisionsuttalandet efter den oberoende revisionen.

7. Det nationella programkontoret får inte utan ett skriftligt förhandsgodkännande från den nationella myndigheten och kommissionen delegera några av uppgifterna i programmet eller det budgetgenomförande som ålagts det till tredje part. Det nationella programkontoret ska ensamt ha hela ansvaret för uppgifter som delegeras till en tredje part.

8. När ett nationellt programkontors mandat återkallas ska det nationella programkontoret fortsätta ha det juridiska ansvaret för att uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter gentemot programmets bidragsmottagare och kommissionen tills dessa skyldigheter har överförts till ett nytt nationellt programkontor.

9. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för att förvalta och avsluta finansiella avtal avseende de tidigare programmen Livslångt lärande och Aktiv ungdom som fortfarande löper när programmet startar.

Artikel 29

Europeiska kommissionen

1. Inom två månader efter det att kommissionen har mottagit den förhandsbedömning av kravuppfyllelse som avses i artikel 27.4 ska kommissionen godta, med förbehåll godta eller avvisa förslaget till nationellt programkontor. Kommissionen ska inte ingå något avtalsförhållande med det nationella programkontoret förrän den har godkänt förhandsbedömningen. Om kommissionen godtar förslaget med förbehåll kan den besluta att vidta proportionella försiktighetsåtgärder som gäller avtalsförhållandet med det nationella programkontoret.

2. Kommissionen ska när den godkänner förhandsbedömningen av det nationella programkontor som utsetts för programmet formalisera de rättsliga skyldigheterna med avseende på finansiella avtal i samband med de tidigare programmen Livslångt lärande och Aktiv ungdom som fortfarande löper när programmet startar.

3. I enlighet med artikel 27.4 ska följande anges i det dokument som styr den avtalsreglerade förbindelsen mellan kommissionen och det nationella programkontoret:

- a) Interna kontrollstandarder för de nationella programkontoren och reglerna för de nationella programkontorens förvaltning av unionens medel för bidragsstöd.

b) Det nationella programkontorets arbetsprogram, som ska innehålla förvaltningsuppgifterna för det nationella programkontor som EU-stödet ges till.

c) Rapporteringskraven för det nationella programkontoret.

4. Kommissionen ska varje år ställa följande programmedel till det nationella programkontorets förfogande:

a) Medel för bidragsstöd i den berörda medlemsstaten för de insatser i programmet som det nationella programkontoret fått i uppdrag att förvalta.

b) Ett finansiellt bidrag som stöd till det nationella programkontorets uppgifter i samband med programförvaltningen. Detta ska ges i form av ett schablonbidrag till det nationella programkontorets driftskostnader. Det ska fastställas på grundval av beloppet för de unionsmedel till bidragsstöd som det nationella programkontoret fått ansvar för.

5. Kommissionen ska fastställa kraven för det nationella programkontorets arbetsprogram. Kommissionen ska inte ställa några programmedel till det nationella programkontorets förfogande förrän kommissionen formellt har godkänt det nationella programkontorets arbetsprogram.

6. Kommissionen ska granska de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen på grundval av efterlevnadskraven för nationella programkontor som avses i artikel 27.4, framför allt på grundval av förhandsbedömningen av kravuppfyllelse som den nationella myndigheten tillhandahåller, det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring och uttalandet från det oberoende revisionsorganet samt med vederbörlig hänsyn till den årliga informationen som den nationella myndigheten tillhandahåller om dess övervakning och kontroll avseende programmet.

7. Efter utvärdering av den årliga förvaltningsförklaringen och uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, ska kommissionen vidarebefordra sitt yttrande och sina synpunkter om dessa till det nationella programkontoret och den nationella myndigheten.

8. Om kommissionen inte kan godta den årliga förvaltningsförklaringen eller uttalandet från det oberoende revisionsorganet, eller om det nationella programkontorets genomförande av kommissionens iakttagelser är otillfredsställande kan kommissionen genomföra de försiktighetsåtgärder och korrigerande åtgärder som krävs för att skydda unionens finansiella intressen i enlighet med artikel 60.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

9. Kommissionen ska organisera regelbundna möten med nätverket av nationella programkontor för att säkerställa ett konsekvent genomförande av programmet i samtliga programländer.

Artikel 30

Oberoende revisionsorgan

1. Det oberoende revisionsorganet ska avge ett revisionsuttalande om den årliga förvaltningsförklaring som avses i artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Det oberoende revisionsorganet ska

a) besitta den nödvändiga yrkesmässiga kompetensen för att genomföra revisioner inom den offentliga sektorn,

b) se till att dess revisioner tar hänsyn till internationellt accepterade revisionsstandarder,

c) inte befinna sig i en intressekonflikt vad gäller den juridiska enhet som det nationella programkontoret ingår i. Det ska särskilt vara oberoende avseende sina funktioner från den juridiska enhet som det nationella programkontoret utgör en del av.

3. Det oberoende revisionsorganet ska ge kommissionen och dess företrädare samt revisionsrätten fullständig tillgång till all dokumentation och alla rapporter till stöd för det revisionsuttalande det avger om det nationella programkontorets årliga förvaltningsförklaring.

KAPITEL IX

Kontrollsystem

Artikel 31

Kontrollsystemets principer

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas i samband med insatser som finansieras enligt denna förordning genom att tillämpa åtgärder för att förhindra bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet med hjälp av effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom att belopp som otillbörligt betalats ut återkrävs samt, vid behov, genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

2. Kommissionen ska ha ansvar för övervakande kontroller med avseende på programmets insatser och aktiviteter som förvaltas av de nationella programkontoren. Den ska fastställa minimikrav för de nationella programkontorens och det oberoende revisionsorganets kontroller.

3. Det nationella programkontoret ska ha ansvar för de primära kontrollerna av bidragsmottagarna inom programmets insatser och aktiviteter enligt vad som avses i artikel 28.3. Dessa kontroller ska erbjuda en rimlig säkerhet för att de tilldelade bidragen används som avsetts och följer gällande unionsregler.

4. Vad gäller de programmedel som överförs till de nationella programkontoren ska kommissionen ombesörja en korrekt samordning av sina kontroller med de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren på grundval

av principen om samordnad granskning och efter en riskbaserad utvärdering. Denna bestämmelse gäller inte undersökningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Artikel 32

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen, dess företrädare och revisionsrätten ska ha rätt att utföra revisioner på grundval av handlingar och utföra kontroller på plats iförhållande till alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer eller annan tredje part som erhållit EU-finansiering. De får också utföra revisioner och kontroller i förhållande till de nationella programkontoren.

2. Olaf får i enlighet med förfarandet i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽¹⁾ utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av sådan finansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, ett bidragsbeslut eller ett avtal om unionsfinansiering.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska rätten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i sådana samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och avtal som ingås med tillämpning av den här förordningen.

KAPITEL X

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 33

Delegering av befogenheter till kommissionen

I syfte att placera förvaltningen av uppgifter på den nivå som är lämpligast ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 34 med avseende på ändringar av artikel 28.3, uteslutande avseende fastställande av ytterligare insatser som ska förvaltas av de nationella programkontoren.

Artikel 34

Delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 33 ska ges till kommissionen för programmets löptid.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 33 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten för delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt med artikel 33 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35

Genomförande av programmet

Kommissionen ska för att genomföra programmet anta årliga arbetsprogram genom genomföranderättsakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3. Varje årligt arbetsprogram ska säkerställa att de allmänna och särskilda målen som fastställs i artiklarna 4, 5, 11 och 16 genomförs årligen och konsekvent och ange de förväntade resultaten, metoden för genomförande och dess totala belopp. De årliga arbetsprogrammen ska också innehålla en beskrivning av de insatser som ska finansieras, en uppgift om det belopp som ska anslås till varje insats, samt fördelningen av medel mellan medlemsstaterna för de insatser som ska förvaltas av de nationella programkontoren och en vägledande tidsplan för genomförandet. De ska, för bidragen, innehålla den maximala andelen samfinansiering, som även ska ta hänsyn till målgruppernas särdrag, särskilt deras samfinansieringskapacitet och möjligheterna att locka till sig finansiering från tredje parter. I synnerhet ska, för insatser inriktade på organisationer med begränsad finansiell kapacitet, samfinansieringsandelen fastställas till minst 50 procent.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. Kommittén kan sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla sektoriella frågor och, när så är lämpligt och i enlighet med dess arbetsordning och på ad hoc-basis, får externa experter, inklusive arbetsmarknadsparterna, bjudas in att delta i sammanträdena som observatörer.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL XI

Slutbestämmelser

Artikel 37

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och beslut nr 1298/2008/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

2. Insatser påbörjade senast den 31 december 2013 på grundval av beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och beslut nr 1298/2008/EG ska i förekommande fall förvaltas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska på nationell nivå säkerställa en obehindrad övergång mellan de insatser som genomfördes i anslutning till de föregående programmen inom livslångt lärande, ungdomsfrågor och internationellt samarbete inom högre utbildning, och de insatser som ska genomföras i detta program.

Artikel 38

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 11 december 2013

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
M. SCHULZ

På rådets vägnar
Ordförande
V. LEŠKEVIČIUS

BILAGA I

INDIKATORER FÖR UTVÄRDERING AV PROGRAMMET

Programmet kommer noggrant att övervakas med utgångspunkt från en uppsättning indikatorer avsedda att mäta i vilken utsträckning de allmänna och specifika målen för programmet har uppnåtts samt i syfte att minimera administrativa bördor och kostnader. I det syftet kommer uppgifter att samlas in avseende följande huvudindikatorer:

Europa 2020 Överordnat mål för utbildning	Andelen personer i åldern 18–24 år med enbart grundskoleutbildning som inte deltar i allmän utbildning eller yrkesutbildning.
	Andelen i åldern 30–34 med avslutad eftergymnasial eller motsvarande utbildning.
Riktmärke för rörlighet, i enlighet med rådets slutsatser om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte	Andelen utexaminerade från högre utbildning som genomfört en till högre utbildning knuten studie- eller praktikperiod (inklusive yrkespraktik) utomlands.
	Andelen personer i åldern 18–34 med en grundläggande yrkesutbildning som har genomfört en till grundläggande utbildning knuten studie- eller praktikperiod (inklusive yrkespraktik) utomlands.
Kvantitativt (allmänt)	Antalet personal som stöds av programmet, per land och per sektor.
	Antalet deltagare med särskilda behov eller färre möjligheter.
	Antalet och typer av organisationer och projekt, per land och per insats.
Utbildning och yrkesbildning	Antalet elever, studenter och praktikanter som deltar i programmet, per land, sektor, insats och kön.
	Antalet högskolestudenter som mottar studiestöd i ett partnerland, samt antalet studenter från ett partnerland som kommer för att studera i ett programland.
	Antalet högskolor i partnerländer som deltar i insatser för rörlighet och samarbete.
	Antalet användare av Euroguidance.
	Antalet deltagare som har erhållit ett examens- eller utbildningsbevis eller någon annan form av formellt erkännande av sitt deltagande i programmet.
	Antalet deltagare som angett att de har förstärkt sina nyckelkompetenser.
	Antalet deltagare i längre rörlighetsperioder som angett att de har förbättrat sina språkfärdigheter.
	Antalet deltagare i längre rörlighetsperioder som angett att de har förbättrat sina språkfärdigheter.
Jean Monnet	Antalet studenter som får utbildning genom Jean Monnet-aktiviteter.
Ungdomsfrågor	Antalet ungdomar som deltar i rörlighetsinsatser som stöds av programmet, per land, insats och kön.
	Antalet ungdomsorganisationer från såväl programländer som partnerländer som deltar i insatser för internationell rörlighet och samarbete.
	Antalet användare av Eurodesk-nätverket.
	Antalet deltagare som har erhållit ett certifikat, t.ex. ett Youthpass, eller ett utbildningsbevis eller någon annan form av formellt erkännande för sitt deltagande i programmet.

	Antalet deltagare som angett att de har förstärkt sina nyckelkompetenser.
	Antalet deltagare i volontärverksamhet som angett att de har förbättrat sina språkkunskaper.
Idrott	Antalet medlemmar i idrottsorganisationer som ansökt om och deltagit i programmet, per land.
	Antalet deltagare som har använt resultaten från gränsöverskridande projekt för att a) bekämpa hot mot idrotten, b) förbättra god förvaltning och parallella karriärer, c) stärka social integrering, lika möjligheter och deltagarfrekvens.

BILAGA II

TEKNISKA UPPGIFTER OM STUDIELÅNEGARANTIN

1. Val av finansförmedlare

Efter en uppmaning att anmäla intresse ska finansförmedlarna väljas ut i enlighet med bästa marknadspraxis och med hänsyn bland annat till följande:

- a) Volymen av den finansiering som görs tillgänglig för studenter.
- b) De mest gynnsamma villkoren som erbjuds studenter, beroende på förenligheten med miniminormerna för lån, såsom beskrivs i punkt 2.
- c) Tillgång till finansiering för alla personer som är bosatta i ett programland, som avses i artikel 24.1.
- d) Bestämmelser om bedrägeribekämpning.
- e) Efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾.

2. Skydd för låntagare

Följande skyddsåtgärder utgör minimivillkor som måste uppfyllas av finansförmedlare som vill tillhandahålla studielån som garanteras genom studielånegarantin:

- a) Inga säkerheter eller garantier från föräldrar får begäras.
- b) Lån ska beviljas på icke-diskriminerande grund.
- c) Som en del av bedömningsförfarandet ska finansförmedlaren ta hänsyn till studentens risk för överskuldssättning, med beaktande av upplupna skuldnivåer och av beslut som gäller obetalda skulder.
- d) Återbetalningarna ska baseras på en hybridmodell som kombinerar hypotekslånsbaserade standardiserade betalningar med social trygghet, särskilt följande:
 - i) En räntesats som är betydligt lägre än marknadsräntorna.
 - ii) En inledande period med amorteringsfrihet, före återbetalningen, på minst tolv månader efter studieprogramets slut, eller, om nationell rätt inte medger en sådan fördröjning, en bestämmelse genom vilken nominell återbetalning görs under den tolv månadersperioden.
 - iii) En bestämmelse om en amorteringsfri period på minst tolv månader under lånets löptid, som kan utnyttjas på begäran av studenten, eller om nationell rätt inte medger en sådan fördröjning, en bestämmelse genom vilken nominell återbetalning görs under den tolv månadersperioden.
- iv) En möjlighet till att skjuta upp räntebetalningen under studieperioden.
- v) Försäkring vid dödsfall och funktionshinder.
- vi) Inga sanktioner för hel eller delvis återbetalning i förtid.

Finansförmedlarna får erbjuda inkomstrelaterad återbetalning, liksom förmånligare villkor såsom längre perioder av amorteringsfrihet eller längre löptider, för att ta hänsyn till studenters särskilda behov, t.ex. de studenter som går vidare till doktorandstudier, eller för att ge utexaminerade mer tid att hitta ett arbete. Beviljandet av sådana förmånligare villkor ska beaktas i förfarandet vid valet av finansförmedlare.

3. Övervakning och utvärdering

Studielånegarantin ska övervakas och utvärderas, såsom avses i artikel 21 i denna förordning, och på grundval av artikel 140.8 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

Som en del av denna process ska kommissionen rapportera om studielånegarantin effekter på stödmottagarna och systemen för högre utbildning. Kommissionens rapport ska bland annat inkludera uppgifter om, samt förslag till åtgärder för hanteringen av eventuella problematiska områden i fråga om

- a) antalet studenter som mottar lån som garanteras av studielånegarantin, inklusive uppgifter om i vilken utsträckning studierna har fullföljts,
- b) omfattningen av lån som tagits med finansförmedlares hjälp,
- c) räntenivåer,
- d) utestående skulder och graden av uteblivna återbetalningar, inklusive eventuella åtgärder som vidtas av finansförmedlare gentemot dem som försummar att återbetala sina lån,
- e) bedrägeribekämpningsåtgärder som vidtagits av finansförmedlare,
- f) stödmottagande studenter profil, däribland deras socioekonomiska bakgrund, ämnesval, ursprungsland och destinationsland, i enlighet med nationell uppgiftsskyddslagstiftning,
- g) den geografiska balansen när det gäller upptagandet, samt
- h) den geografiska täckningen av finansförmedlare.

Utan hinder av de befogenheter som getts till Europaparlamentets och rådets enligt artikel 140.9 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska kommissionen överväga att föreslå lämpliga regeländringar, även lagstiftningsändringar, om det prognostiserade genomslaget på marknaden eller finansförmedlarnas deltagande inte är tillfredsställande.

4. Budget

Budgetanslaget ska täcka hela kostnaden för studielånegarantin, inklusive betalningsskyldigheter gentemot deltagande finansförmedlare till vilka det utställts partiella garantier som de gör anspråk på och förvaltningsavgifterna för EIF.

Den budget som studielånegarantin tilldelas, i enlighet med artikel 18.2 c ska vara högst 3,5 procent av den totala budgeten för programmet.

5. Synlighet och medvetandehöjande åtgärder

Varje deltagande finansförmedlare ska bidra till främjande av studielånegarantin genom att förse blivande studenter med information. Kommissionen ska i detta syfte bland annat förse nationella programkontor i programländer med den information de behöver för att kunna fungera som kanaler för information rörande studielånegarantin.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1289/2013

av den 11 december 2013

om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 77.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den ömsesidighetsmekanism som ska genomföras om ett tredjeland som anges i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 539/2001 ⁽²⁾ tillämpar viseringskrav för medborgare i åtminstone en medlemsstat måste anpassas till följd av ikraftträdandet av Lissabonfördraget och Europeiska unionens domstols rättspraxis rörande rättsliga grunder i sekundärrätten. Dessutom behöver den mekanismen anpassas, så att det blir möjligt för unionen att reagera på ett solidariskt sätt om ett tredjeland som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001 tillämpar viseringskrav för medborgarna i åtminstone en medlemsstat.
- (2) Vid mottagande av en underrättelse från en medlemsstat om att ett tredjeland som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001 tillämpar viseringskrav för medborgare i den medlemsstaten bör alla medlemsstater reagera gemensamt och därigenom ge ett unionssvar på en situation som påverkar unionen i dess helhet och som utsätter dess medborgare för olika behandling.
- (3) Full ömsesidighet i fråga om viseringar är ett mål som unionen bör eftersträva på ett proaktivt sätt i sina förbindelser med tredjeländer. På så sätt kan unionen bidra till att göra sin utrikespolitik mer trovärdig och konsekvent.
- (4) Genom denna förordning bör det införas en mekanism för att i en nödsituation tillfälligt kunna upphäva

undantag från viseringskravet för ett tredjeland som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001 (nedan kallad *upphävandemekanismen*), när det krävs brådskan-
de åtgärder för att avhjälpa problem som drabbar åtmin-
stone en medlemsstat, och med beaktande av de över-
gripande konsekvenserna av denna situation för unionen
som helhet.

- (5) Vid tillämpning av upphävandemekanismen avses med en betydande och plötslig ökning en ökning som över-
skrider en tröskel på 50 %. Den ökningen kan även vara
lägre i en särskild situation som meddelats av den be-
rörda medlemsstaten, om kommissionen anser det vara
tillämpligt.
- (6) Vid tillämpning av upphävandemekanismen avses med en låg andel godkända ansökningar att andelen godkända
asylansökningar är ungefär 3 eller 4 %. Den andelen kan
även vara högre om kommissionen anser det vara till-
lämpligt i en särskild situation som meddelats av den
berörda medlemsstaten.
- (7) Det är nödvändigt att förhindra och motverka missbruk
till följd av undantag från viseringskravet för kortare vis-
telser för medborgare från ett tredjeland när de utgör ett
hot mot den allmänna ordningen (*ordre public*) och den
berörda medlemsstatens inre säkerhet.
- (8) Denna förordning bör erbjuda en rättslig grund för vise-
ringskrav eller för undantag från viseringskravet för in-
nehavare av resehandlingar som har utfärdats av vissa
enheter som erkänns av medlemsstaterna som folkrätts-
subjekt i internationell rätt och som inte är mellanstatliga
internationella organisationer.
- (9) Eftersom de regler som är tillämpliga på flyktingar och
statslösa som infördes genom rådets förordning (EG)
nr 1932/2006 ⁽³⁾ inte tillämpas på sådana personer om
de är bosatta i Förenade kungariket eller Irland, måste
situationen när det gäller visumkraven klargöras när det
gäller vissa flyktingar och statslösa som är bosatta i För-
enade kungariket eller Irland. Den här förordningen bör
överlåta åt medlemsstaterna att i enlighet med sina in-
ternationella förpliktelser besluta om undantag från vise-
ringskrav för denna kategori av personer. Medlemssta-
terna bör underrätta kommissionen om sådana beslut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 december 2013.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1932/2006 av den 21 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23).

- (10) Förordning (EG) nr 539/2001 bör inte påverka tillämpningen av internationella överenskommelser som Europeiska gemenskapen ingick före ikraftträdandet av den förordningen vilka gör det nödvändigt att avvika från de gemensamma bestämmelserna om visering, samtidigt som Europeiska unionens domstols rättspraxis beaktas.
- (11) I syfte att säkerställa en lämplig medverkan av Europaparlamentet och rådet i den andra fasen av tillämpningen av ömsesidighetsmekanismen, med tanke på den särskilt känsliga politiska arten av upphävandet av undantaget från viseringskravet för alla medborgare i ett tredjeland som anges i bilaga II i förordning (EG) nr 539/2001 samt dess övergripande konsekvenser för medlemsstaterna, de länder som deltar i Schengensamarbetet och unionen själv, särskilt för deras yttre förbindelser och Schengenområdet övergripande funktion, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på vissa delar av ömsesidighetsmekanismen. Genom att sådana befogenheter tilldelas kommissionen beaktas behovet av en politisk diskussion om unionens politik för viseringar i Schengenområdet. Det avspeglar också behovet av att säkerställa lämplig öppenhet och rättssäkerhet vid tillämpningen av ömsesidighetsmekanismen på alla medborgare i det berörda tredjelandet, särskilt genom den motsvarande tillfälliga ändringen av bilaga II i förordning (EG) nr 539/2001. Det är av särskilt betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (12) För att säkerställa en effektiv tillämpning av upphävandemekanismen och av vissa bestämmelser i ömsesidighetsmekanismen och särskilt för att möjliggöra att i tillräcklig mån beakta alla relevanta faktorer och de eventuella konsekvenserna av tillämpningen av de mekanismerna, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende fastställandet av de kategorier av medborgare i det berörda tredjelandet som bör omfattas av ett tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet inom ramen för ömsesidighetsmekanismen, och avseende motsvarande giltighetstid av det upphävandet samt befogenheter att genomföra upphävandemekanismen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av sådana genomförandebefogenheter.
- (13) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och
- Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁽²⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG⁽³⁾.
- (14) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽⁴⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁽⁵⁾.
- (15) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽⁶⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁽⁷⁾.
- (16) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG⁽⁸⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
- ⁽³⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).
- ⁽⁴⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.
- ⁽⁵⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).
- ⁽⁶⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).
- ⁽⁸⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

- (17) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁽¹⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (18) Förordning (EG) nr 539/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 539/2001 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om något av de tredjeländer som anges i bilaga II tillämpar viseringskrav för medborgare i åtminstone en medlemsstat ska nedanstående bestämmelser tillämpas:

- a) Inom 30 dagar från ett tredjelands genomförande av viseringskravet eller, i de fall då det befintliga viseringskravet den 9 januari 2014 upprätthålls, inom 30 dagar från det datumet, ska den berörda medlemsstaten skriftligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta.

Den underrättelsen

- i) ska ange vid vilken tidpunkt viseringskravet ska genomföras och vilken typ av resehandlingar och viseringar det rör sig om,
- ii) ska innehålla en detaljerad redogörelse för de preliminära åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit för att säkerställa viseringsfria resor i förhållande till tredjelandet i fråga och all relevant information,

Information om den underrättelsen ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*, inklusive information om vid vilken tidpunkt viseringskravet ska genomföras och vilka typer av resehandlingar och viseringar det rör sig om.

Om tredjelandet beslutar att upphäva viseringskravet före utgången av den tidsfrist som avses i första stycket i denna punkt ska ingen underrättelse lämnas eller underrättelsen dras tillbaka och informationen ska inte offentliggöras.

- b) Kommissionen ska, omedelbart efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket och i samråd med den berörda medlemsstaten vidta åtgärder tillsammans med myndigheterna i tredjelandet i fråga, särskilt på områdena för politik, ekonomi och handel, i syfte att återinföra eller införa viseringsfria resor och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om de åtgärderna.

- c) Om tredjelandet inom 90 dagar efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket trots alla åtgärder som vidtagits i enlighet med led b inte har upphävt viseringskravet, får den berörda medlemsstaten be kommissionen att upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i det tredjelandet. När en medlemsstat framför en sådan begäran ska den underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

- d) Kommissionen ska, när den överväger ytterligare åtgärder i enlighet med leden e, f eller h, beakta resultatet av de åtgärder som vidtagits av den berörda medlemsstaten för att säkerställa viseringsfria resor till det berörda tredjelandet, de åtgärder som vidtagits i enlighet med led b samt följderna av upphävande av undantaget från viseringskravet för unionens och dess medlemsstaters yttre förbindelser med tredjelandet i fråga.

- e) Om det berörda tredjelandet inte har upphävt viseringskravet ska kommissionen, senast sex månader efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket och senare med mellanrum som inte överstiger sex månader inom en sammanlagd period som inte får sträcka sig längre än till och med det datum då den delegerade akt som avses i led f får verkan eller blir föremål för en invändning

- i) på begäran av den berörda medlemsstaten eller på eget initiativ anta en genomförandeakt för att under en period på högst sex månader tillfälligt upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i det berörda tredjelandet. Den genomförandeakten ska fastställa en tidpunkt inom 90 dagar efter det att den trätt i kraft, då upphävandet av undantaget från viseringskravet får verkan, med beaktande av vilka resurser som finns tillgängliga vid medlemsstaternas konsulat. När senare genomförandeakter antas får kommissionen förlänga perioden för det upphävandet med ytterligare högst sex månader och får ändra de kategorier av medborgare i tredjelandet i fråga för vilka undantaget från viseringskravet upphävs.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

De genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4

ska, under perioderna för upphävande, alla kategorier av medborgare i det tredjeland som avses i genomförandeakten, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser, eller

- ii) för den kommitté som avses i artikel 4a.1 lägga fram en rapport med en bedömning av situationen och som anger skälen till kommissionens beslut att inte upphäva undantaget från viseringskravet samt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

Alla relevanta faktorer såsom de som avses i led d ska beaktas i den rapporten; Europaparlamentet och rådet får föra en politisk diskussion på grundval av den rapporten.

- f) Om det berörda tredjelandet inom 24 månader efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket inte har upphävt viseringskravet ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 4b för att tillfälligt upphäva tillämpningen av bilaga II under en tolv månadersperiod för medborgare i det tredjelandet. Den delegerade akten ska fastställa en dag, inom 90 dagar efter det att den trätt i kraft, då upphävandet av tillämpningen av bilaga II ska få verkan, med beaktande av vilka resurser som finns tillgängliga vid medlemsstaternas konsulat, samt ändra bilaga II i enlighet med detta. Den ändringen ska göras genom att det bredvid namnet på tredjelandet i fråga införs en fotnot i vilken det anges att undantaget från viseringskravet upphävs gentemot det tredjelandet, och i vilken perioden för det upphävandet anges.

Från och med det datum då upphävandet av tillämpningen av bilaga II avseende medborgare i det berörda tredjelandet får verkan eller när en invändning mot den delegerade akten görs i enlighet med artikel 4b.5 ska eventuella genomförandeakter som antagits enligt led e som rör det tredjelandet, upphöra att gälla.

När kommissionen lägger fram ett lagstiftningsförslag som avses i led h ska upphävandeperioden som avses i första stycket i det här ledet förlängas med sex månader. Fotnoten som avses i det stycket ska ändras i enlighet med detta.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska medborgarna i det tredjeland som berörs av den delegerade akten, under perioderna för detta upphävande, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

- g) Eventuella senare underrättelser, som i enlighet med led a lämnas av en annan medlemsstat avseende samma tredjeland under perioden för tillämpning av åtgärder som antagits enligt leden e eller f gentemot

det tredjelandet, ska infogas i dessa pågående förfaranden utan att tidsfristerna eller perioderna som fastställs i de leden förlängs.

- h) Om tredjelandet i fråga inom sex månader efter ikraftträdande av den delegerade akt som avses i led f inte har upphävt viseringskravet får kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning i syfte att överföra hänvisningen till tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

- i) De förfaranden som avses i leden e, f och h påverkar inte kommissionens rätt att när som helst lägga fram ett lagstiftningsförslag till ändring av denna förordning i syfte att överföra hänvisningen för det berörda tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

- j) Om det berörda tredjelandet upphäver viseringskravet, ska den berörda medlemsstaten omedelbart underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta. Denna underrättelse ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Eventuella genomförandeakter eller delegerade akter som antagits enligt leden e eller f och som rör tredjelandet i fråga ska upphöra att gälla sju dagar efter det offentliggörande som avses i första stycket i det här ledet. När det berörda tredjelandet har infört viseringskrav för medborgare i två eller flera medlemsstater ska de genomförandeakter eller delegerade akter som rör det tredjelandet upphöra att gälla sju dagar efter offentliggörandet av den underrättelse som gäller den sista medlemsstaten vars medborgare var föremål för viseringskrav från det tredjelandet. Den fotnot som avses i led f första stycket ska utgå när den berörda delegerade akten har upphört att gälla. Informationen om det upphörandet ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

När tredjelandet i fråga upphäver viseringskravet utan att den berörda medlemsstaten lämnar någon underrättelse om det i enlighet med första stycket i det här ledet ska kommissionen på eget initiativ utan dröjsmål gå vidare med det offentliggörande som avses i det stycket och andra stycket i det här ledet ska tillämpas."

- b) Punkt 5 ska utgå.

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 1a

1. Med avvikelse från artikel 1.2 ska undantag från viseringskrav för medborgare i ett tredjeland som förtecknas i bilaga II som en sista utväg upphävas tillfälligt vid nödsituationer i enlighet med denna artikel.

2. En medlemsstat får underrätta kommissionen om den, under en sexmånadersperiod i jämförelse med samma tidsperiod under föregående år eller med de senaste sex månaderna innan undantaget från viseringskravet för medborgare i ett tredjeland som anges i bilaga II började tillämpas, ställs inför en eller flera av följande omständigheter som leder till en nödsituation som den inte själv kan avhjälpa nämligen en betydande och plötslig ökning av antalet:

- a) Medborgare i det tredjeland vilka konstaterats vistas på medlemsstatens territorium utan att ha rätt till det.
- b) Asylansökningar för medborgare i det tredjelandet där andelen godkända ansökningar är låg, när en sådan ökning leder till att medlemsstatens asylsystem utsätts för särskilt tryck.
- c) Antal avvisade ansökningar om återtagande som gjorts av medlemsstaten eller det tredjelandet för dess egna medborgare.

Jämförelsen med sexmånadersperioden före tillämpningen av undantaget från viseringskravet som avses i första stycket ska endast vara tillämplig under en period på sju år från den dag då undantaget från viseringskravet började tillämpas för medborgare i det tredjelandet.

Underrättelsen som avses i första stycket ska ange de skäl som den grundas på och innehålla relevanta uppgifter och statistik samt en detaljerad redogörelse för de preliminära åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit för att avhjälpa situationen. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet omedelbart om en sådan underrättelse.

3. Kommissionen ska granska en eventuell underrättelse som en medlemsstat lämnat enligt punkt 2, med beaktande av

- a) huruvida någon av de situationer som anges i punkt 2 föreligger,
- b) antalet medlemsstater som påverkas av någon av de situationer som anges i punkt 2,
- c) de övergripande konsekvenserna av ökningarna som avses i punkt 2 när det gäller migrationssituationen i unionen, enligt de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna,
- d) rapporterna från den Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, Europeiska stödkontoret

för asylfrågor eller den Europeiska polisbyrån (Europol), om omständigheterna så kräver i det specifika fall som underrättelsen avser,

- e) den övergripande frågan om allmän ordning och inre säkerhet, i samråd med den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om resultaten av sin granskning.

4. När kommissionen på grundval av granskningen som avses i punkt 3 och med hänsyn till följderna av ett upphävande av undantaget från viseringskravet för unionen och dess medlemsstaters yttre förbindelser med det berörda tredjelandet, och i nära samarbete med det tredjelandet för att hitta alternativa lösningar på lång sikt beslutar att åtgärder behöver vidtas ska den inom tre månader efter mottagandet av underrättelsen som avses i punkt 2 anta en genomförandeakt om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgarna i det berörda tredjelandet under en sexmånadersperiod. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2. I genomförandeakten ska det fastställas vilken dag upphävandet av undantaget från viseringskravet ska få verkan.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska medborgarna i det tredjeland som berörs av genomförandeakten, under perioderna för det upphävandet, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

5. Före utgången av giltighetstiden för den genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 4 ska kommissionen, i samarbete med den berörda medlemsstaten, förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport. Rapporten får åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning i syfte att överföra hänvisningen till det berörda tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

6. Om kommissionen har lagt fram ett lagstiftningsförslag enligt punkt 5, får den förlänga giltighetstiden för genomförandeakten som antagits enligt punkt 4 med en period som inte överstiger tolv månader. Beslutet att förlänga giltighetstiden för genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2.

Artikel 1b

Den 10 januari 2018 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport som bedömer ömsesidighetsmekanismen som anges i artikel 1.4 och upphävandemekanismen som anges i artikel 1a och ska, vid behov, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Europaparlamentet och rådet ska besluta om förslaget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet."

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En medlemsstat får föreskriva undantag från viseringskravet i artikel 1.1 eller från undantag från detta krav enligt artikel 1.2 för

- a) innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller särskilda pass,
- b) civila besättningsmedlemmar på luftfartyg och på fartyg i samband med deras tjänsteutövning,
- c) civila besättningsmedlemmar på fartyg som när de går i land innehar en identitetshandling för sjömän som utfärdats i enlighet med antingen Internationella arbetsorganisationens konventioner nr 108 av den 13 maj 1958 eller nr 185 av den 16 juni 2003 eller enligt Internationella sjöfartsorganisationens konvention av den 9 april 1965 om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart,
- d) besättning och personal vid nödhjälps- eller räddningsinsatser vid katastrofer och olyckor,
- e) civila besättningsmedlemmar på fartyg som trafikerar internationella inre vattenvägar,
- f) innehavare av resehandlingar som utfärdats av mellanstatliga internationella organisationer i vilka åtminstone en medlemsstat är medlem eller av andra enheter som erkänts av den berörda medlemsstaten som folkrättssubjekt för tjänstemän i de organisationerna eller enheterna."

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"d) utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som följer av den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar som undertecknades i Strasbourg den 20 april 1959, erkända konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte innehar medborgarskap i något land och som är bosatta i Förenade kungariket eller i Irland och är innehavare av en resehandling som har utfärdats av Förenade kungariket eller Irland och som erkänns av den berörda medlemsstaten."

4. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 4a

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 4b

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1.4 f ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 9 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1.4 f får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.4 f ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Artikel 1a i förordning (EG) nr 539/2001 ändrad genom denna förordning och särskilt bestämmelserna i punkt 2 andra stycket, ska vara tillämpliga även på tredjeländer gentemot vars medborgare undantaget från viseringskravet infördes före 9 januari 2014.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1290/2013

av den 11 december 2013

om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 173, 183 och 188 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och in-
novation (2014–2020) (nedan kallat *Horisont 2020*) in-
rättades genom Europaparlamentets och rådets förord-
ning (EU) nr 1291/2013 ⁽⁴⁾. Den förordningen behöver
kompletteras med regler för deltagande i indirekta åtgär-
der som genomförs enligt Horisont 2020 och för utnytt-
jande och spridning av resultaten av de åtgärderna.

(2) Horisont 2020 bör genomföras i syfte att direkt bidra till
skapandet av industriellt ledarskap, tillväxt och sysselsätt-
ning samt till medborgarnas välfärd i Europa och bör
avspegla den strategiska visionen i meddelandet från
kommissionen av den 6 oktober 2010 med titeln *Flagg-
skeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen*,
i vilket kommissionen åtar sig att radikalt förenkla del-
tagarnas tillträde.

⁽¹⁾ EUT C 318, 20.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av
den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 - ram-
programmet för forskning och innovation (2014-2020) och upp-
hävande av beslut 1982/2006/EG (Se sidan 104 i detta nummer
av EUT).

(3) Horisont 2020 bör stödja uppbyggnaden av ett väl fun-
gerande europeiskt forskningsområde, där forskare, ve-
tenskapliga rön och teknik rör sig fritt, genom att stärka
samarbetet såväl mellan unionen och medlemsstaterna
som medlemsstaterna emellan, särskilt genom tillämp-
ningen av en sammanhängande uppsättning regler.

(4) Reglerna för deltagande, utnyttjande och spridning i Ho-
risont 2020 som föreskrivs i denna förordning (nedan
kallade *reglerna*) bör på ett tillfredsställande sätt avspegla
de rekommendationer som lämnats av Europaparlamen-
tet i dess resolution av den 11 november 2010 om för-
enklat genomförande av ramprogrammen för forsk-
ning ⁽⁵⁾ och av rådet avseende förenklingen av de ad-
ministrativa och finansiella kraven för ramprogrammen
för forskning. Reglerna bör innebära fortsatt tillämpning
av de förenklingsåtgärder som redan genomförts enligt
Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/
EG ⁽⁶⁾. De bör anamma rekommendationerna från ex-
pertgruppens slutrapport av den 12 november 2010
om den preliminära utvärderingen av sjunde rampro-
grammet och de bör möjliggöra fortsatt minskning av
deltagarnas administrativa börda och finansieringsbestäm-
melsernas komplexitet för att underlätta deltagandet och
minska antalet ekonomiska fel. Reglerna bör även veder-
börligen återspegla de synpunkter och rekommendatio-
ner från forskarvärlden som framkom vid den diskussion
som inleddes genom meddelandet från kommissionen av
den 29 april 2010 med titeln *Förenklat genomförande av
ramprogrammen för forskning* och den efterföljande grön-
boken av den 9 februari 2011 med titeln *Från utmaningar
till möjligheter: Mot ett gemensamt strategiskt ramverk för
EU:s finansiering av forskning och innovation*.

(5) Interimsutvärderingen av Horisont 2020 bör innehålla en
utvärdering av den nya finansieringsmodellen, med dess
inverkan på finansieringsnivåerna, deltagandet i Horisont
2020 och dess attraktionskraft.

(6) Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska
se till att vägledning och information görs tillgänglig för
alla potentiella deltagare samtidigt som ansöknings-
omgångar offentliggörs.

⁽⁵⁾ EUT C 74E, 13.3.2012, s. 34

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den
18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde rampro-
gram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling
och demonstration (2007–2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

- (7) För att säkerställa överensstämmelse med andra program för unionsfinansiering bör Horisont 2020 genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾ och vederbörlig hänsyn bör tas till forsknings- och innovationsverksamhetens särdrag.
- (8) Ett integrerat tillvägagångssätt bör säkras genom att verksamheter sammanförs inom sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007-2013) som antogs genom beslut nr 1982/2006/EG, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG ⁽³⁾ och Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 ⁽⁴⁾ i syfte att göra deltagandet lättare, skapa en enhetligare uppsättning instrument och öka de vetenskapliga och ekonomiska effekterna samtidigt som dubbelarbete och splittring undviks. Gemensamma regler bör tillämpas för att säkerställa ett sammanhängande ramverk som kan underlätta deltagande i program som får finansiellt bidrag från unionen via Horisont 2020-budgeten, inklusive deltagande i program som förvaltas av EIT, gemensamma företag eller andra organisationer enligt artikel 187 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och deltagande i program som genomförs av medlemsstaterna enligt artikel 185 i EUF-fördraget.
- Det bör dock vara möjligt att anta särskilda regler om det är motiverat av särskilda behov inom respektive åtgärder. För att ta hänsyn till särskilda behov i verksamheten enligt vad som fastställs inom ramen för relevant grundakt för organ som inrättas med stöd av artikel 187 i EUF-fördraget bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (9) Åtgärder som omfattas av denna förordning bör respektera grundläggande rättigheter och iakttä de principer som erkänns i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Dessa åtgärder bör vara förenliga med alla rättsliga skyldigheter, inklusive internationell rätt och relevanta kommissionsbeslut, till exempel kommissionens meddelande av den 28 juni 2013 ⁽⁵⁾, samt etiska principer, vilket innebär att alla former av överträdelse av forskningsintegriteten undviks.
- (10) I linje med målen för det internationella samarbete som beskrivs i artiklarna 180 och 186 i EUF-fördraget bör deltagande av rättsliga enheter etablerade i tredjeländer samt av internationella organisationer främjas. Genomförandet av reglerna bör överensstämma med de åtgärder som antas i enlighet med artiklarna 75 och 215 i EUF-fördraget och bör vara förenliga med internationell rätt. Vidare bör det vid tillämpningen av reglerna tas vederbörlig hänsyn till villkoren för deltagande av enheter från unionen i tredjeländers motsvarande program.
- (11) Reglerna bör skapa sammanhängande, övergripande och tydliga ramar för ett så effektivt genomförande som möjligt, med hänsyn till behovet av lättillgänglighet genom förenklade förfaranden för alla deltagare, särskilt mikroföretag och små och medelstora företag. Det finansiella stödet från unionen kan tillhandahållas i olika former.
- (12) I överensstämmelse med öppenhetsprincipen och som tillägg till de krav som anges avseende offentlighetsgörande i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och i förordning (EU) nr 1268/2012 bör kommissionen på webbplatsen för Horisont 2020 offentliggöra öppna ansökningsomgångar, genom särskilda informationskanaler, och bör se till att dessa får stor spridning, bland annat via nationella kontaktpunkterna samt, om möjligt, på begäran i tillgängliga format.
- (13) De kriterier för urval och beviljande som föreskrivs i denna förordning bör tillämpas på ett öppet sätt och i enlighet med objektiva och mätbara parametrar med beaktande av det övergripande syftet med Horisont 2020, nämligen att bidra till skapandet av ett väl fungerande europeiskt forskningsområde.
- (14) Som regel bör perioden mellan slutdatumet för inlämnandet av fullständiga ansökningar och den tidpunkt då bidragsavtal undertecknas med sökande eller då dessa meddelas bidragsbeslutet vara kortare än den period som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. I vederbörligen motiverade fall och med avseende på Europeiska forskningsrådets åtgärder bör en längre period medges.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).
- ⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007-2013) (EUT L 310, 9.11.2006, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning nr 294/2008 (EG) av den 11 mars 2008 om inrättandet av Europeiska institutet för innovation och teknik (EUT L 97, 9.4.2008, s. 1).
- ⁽⁵⁾ EUT C 205, 19.7.2013, s. 9.

- (15) Kommissionen bör genom förbättrade it-system fortsätta arbeta för att förenkla förfarandena, till exempel genom att ytterligare bygga ut deltagarportalen, vilken bör fungera som en enda inträdesport från och med offentliggörandet av öppna ansökningsomgångar, via inlämningen av ansökningar fram till genomförandet av åtgärden, med målet att etablera en enda kontaktpunkt. Genom systemet kan sökandena också få information om läget och tidsplanen för sina ansökningar.
- (16) Hanteringen av konfidentiella uppgifter och säkerhetsknyddsklassificerade uppgifter bör regleras av all relevant unionsrätt, inbegripet institutionernas interna regler såsom kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽¹⁾ som fastställer säkerhetsbestämmelserna för Europeiska unionens säkerhetsknyddsklassificerade uppgifter.
- (17) Det är nödvändigt att fastställa minimikrav för deltagande, både som en allmän regel och med hänsyn till särdragen hos åtgärderna inom Horisont 2020. I synnerhet bör regler fastställas om antalet deltagare och deras etableringsorter. När det gäller en åtgärd utan deltagande av en enhet etablerad i en medlemsstat bör de mål som anges i artiklarna 173 och 179 i EUF-fördraget eftersträvas.
- (18) Enligt rådets beslut 2001/822/EG ⁽²⁾ kan rättsliga enheter i utomeuropeiska länder och territorier delta i Horisont 2020 med förbehåll för de särskilda villkor som uppställs i den senare.
- (19) Vid övervägandet av tidpunkter för ansökningsomgångar och begäran om information bör kommissionen om möjligt ta hänsyn till sedvanliga semesterperioder.
- (20) Om kommissionen avslår ansökningar, bör den ge återkoppling till de berörda sökanden.
- (21) Genom tydliga och öppna mekanismer för utformning av ansökningsomgångar på specifika områden bör lika villkor möjliggöras, attraktionskraft för Horisont 2020 ökas och deltagandet ökas.
- (22) Kommissionen bör i allt som rör Horisont 2020 agera i överensstämmelse med principerna i den europeiska
- kodeksen för god förvaltningssed i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till kommissionens beslut 2000/633/EG, EKSG, Euratom ⁽³⁾.
- (23) Det är lämpligt att fastställa villkoren för unionsfinansiering för deltagare i åtgärder inom Horisont 2020. I syfte att minska komplexiteten i de nuvarande finansieringsreglerna bör ett förenklat system för kostnadsersättning antas, med ökad användning av klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader.
- (24) Ersättningsnivåerna i denna förordning anges som maximinivåer för att uppfylla kravet på avsaknad av vinstsyfte och principen om medfinansiering samt för att göra det möjligt för deltagare att begära en lägre nivå. I princip bör ersättningsnivåerna emellertid vara 100 % eller 70 %.
- (25) OECD-definitionerna av teknisk mognadsgrad (TRL) bör beaktas vid klassificeringen av teknisk forskning, produktutveckling och demonstrationsverksamheter.
- (26) Specifika utmaningar på området forskning och innovation bör mötas med nya finansieringsformer såsom priser, förkommersiell upphandling, offentlig upphandling av innovativa lösningar, det särskilda instrumentet för små och medelstora företag och pilotprojektet för ett snabbspår till innovationsåtgärder, vilket kräver särskilda regler.
- (27) För att upprätthålla lika villkor för alla företag som är verksamma på den inre marknaden, bör finansiering via Horisont 2020 utformas i enlighet med reglerna för statligt stöd, så att effektivitet i de offentliga utgifterna säkerställs och marknadssnedvridningar förhindras såsom att utestänga privata investeringar, skapa ineffektiva marknadsstrukturer eller bevara ineffektiva företag. Det viktigt att se till att finansiering av innovationsåtgärder varken leder till en snedvridning av konkurrensen eller till styrning av marknaden utan tillräcklig anledning.
- (28) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionerliga åtgärder, så att lämplig balans mellan förtroende och kontroll säkerställs.
- (29) I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 bör reglerna utgöra grunden för en ökad acceptans av stödmottagarnas sedvanliga praxis vad gäller kostnadsredovisning.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EGT L 317, 3.12.2001).

⁽²⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ 2000/633/EG, EKSG, Euratom: Kommissionens beslut av den 17 oktober 2000 om ändring av dess arbetsordning (EGT L 267, 20.10.2000, s. 63).

- (30) Den garantifond för deltagarna som upprättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1906/2006 ⁽¹⁾ och som förvaltas av kommissionen har visat sig vara en viktig skyddsmekanism som minskar riskerna med uteblivna återbetalningar från deltagarna. Därför bör en ny garantifond för deltagarna (nedan kallad *fonden*) upprättas. För att säkerställa effektivare förvaltning och bättre täckning av deltagarnas risk bör fonden omfatta åtgärder enligt det program som inrättats enligt beslut nr 1982/2006/EG, enligt det program som inrättats genom rådets beslut 2006/970/Euratom ⁽²⁾, enligt det program som inrättats genom rådets beslut 2012/93/Euratom ⁽³⁾ samt åtgärder enligt Horisont 2020 och rådets förordning (Euratom) nr 1314/2013 ⁽⁴⁾. Program som förvaltas av andra enheter än unionens finansieringsorgan bör inte omfattas av fonden.
- (31) För att öka öppenheten bör namnen på experter som har bistått kommissionen eller berörda finansieringsorgan i tillämpningen av denna förordning offentliggöras. Om namnets offentliggörande skulle äventyra expertens säkerhet eller integritet eller skada privatlivet bör kommissionen eller finansieringsorganen ha möjlighet att avstå från att offentliggöra namnet.
- (32) Experters personuppgifter bör behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽⁵⁾.
- (33) Regler för utnyttjande och spridning av resultaten bör fastställas för att säkerställa att deltagare skyddas, utnyttjas och sprider dessa resultat på lämpligt sätt, och för att föreskriva möjligheten att i europeiskt strategiskt intresse ange ytterligare villkor för utnyttjande. Deltagare som har erhållit unionsfinansiering, och som planerar att utnyttja resultat som uppnåtts med hjälp av sådan finansiering i första hand i tredjeländer utan anknytning till Horisont 2020, bör ange hur unionens stöd kommer att gynna Europas samlade konkurrenskraft (reciprocitetsprincipen), såsom det föreskrivs i bidragsavtalet.
- (34) När det gäller forskning med möjlighet att vidareutvecklas till ny medicinsk teknik (såsom läkemedel, vaccin och medicinsk diagnostik) bör åtgärder vidtas för att säkerställa omedelbart utnyttjande och spridning av resultaten av denna teknik i de fall detta är lämpligt.
- (35) Trots framgången med unionens befintliga skuld- och egetkapitalinstrument för forskning, utveckling, innovation och tillväxt förblir tillgången till riskkapital en nyckelfråga, i synnerhet för innovativa små och medelstora företag. För att uppnå maximal effekt bör skuld- och egetkapitalinstrument kunna kombineras med varandra och/eller med bidrag som finansieras genom unionens budget, inbegripet genom Horisont 2020. Kommissionen bör dessutom särskilt säkerställa kontinuiteten för finansieringsinstrumentet för riskdelning, vilket inrättades genom beslut nr 1982/2006/EG, och den första delen av det instrument för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt (GIF1), vilket inrättats enligt beslut nr 1639/2006/EG inom ramen för de efterföljande finansieringsinstrumenten enligt Horisont 2020, Unionens låne- och garantitjänst för forskning och innovation respektive Unionens egetkapitalinstrument för forskning och innovation. Härvid ska intäkter och återbetalningar som genereras av något av de finansieringsinstrumenten direkt tillgodoräknas de finansieringsinstrument som inrättats enligt Horisont 2020.
- (36) Kommissionen bör garantera tillräcklig överensstämmelse mellan instrumentet för små och medelstora företag inom Horisont 2020, finansieringsinstrumenten inom Horisont 2020 och Cosmeprogrammet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 ⁽⁶⁾ samt med sådana system och instrument som upprättats tillsammans med medlemsstaterna, exempelvis det gemensamma programmet Eurostars ⁽⁷⁾.
- (37) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 1906/2006 upphävas.
-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1906/2006 av den 18 december 2006 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i sjunde ramprogrammet och för spridning av forskningsresultat (2007–2013) (EUT L 391, 30.12.2006, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets beslut 2006/970/Euratom av den 18 december 2006 om sjunde ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2007–2011) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ 2012/93/Euratom: Rådets beslut av den 19 december 2011 om ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) (EUT L 47, 18.2.2012, s. 25).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 1314/2013 om Europeiska atomenergigemenskapens forsknings- och utbildningsprogram (2014–2018) som kompletterar Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (Se sidan 948 i detta nummer av EUT).
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för konkurrenskraft för företag och små och medelstora företag (Cosme) (2014–2020) och upphävande av beslut nr 1639/2006/EG (Se sidan 33 i detta nummer av EUT).
- ⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 743/2008/EG av den 9 juli 2008 om gemenskapens deltagande i ett forsknings- och utvecklingsprogram som inlett av flera medlemsstater och som syftar till att stödja små och medelstora företag som bedriver forskning och utveckling (EUT L 201, 30.7.2008, s. 58).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs särskilda regler för deltagande i indirekta åtgärder som genomförs enligt förordning (EU) nr 1291/2013, inbegripet deltagande i indirekta åtgärder som finansieras av finansieringsorganen i enlighet med artikel 9.2 i den förordningen.

I denna förordning fastställs också regler om utnyttjande och spridning av resultat.

2. Om inte annat följer av de särskilda reglerna i denna förordning ska de relevanta reglerna i (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012 tillämpas.

3. I förordning (EG) nr 294/2008 eller en grundläggande akt med stöd av vilken ett finansieringsorgan enligt artikel 185 i EUF-fördraget anförtrotts uppgifter som ingår i budgetgenomförandet får regler fastställas som avviker från dem som fastställs i denna förordning. För att ta hänsyn till särskilda behov i verksamheten enligt vad som fastställs i den relevanta grundläggande akten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 56, med avseende på de finansieringsorgan som inrättas enligt artikel 187 i EUF-fördraget när det gäller

a) villkoren för deltagande i ansökningsomgångar som initieras av finansieringsorgan etablerade på flygteknik i syfte att minska minsta antalet deltagare enligt artikel 9.1,

b) stödberättigandet enligt artikel 10, som gör det möjligt för finansieringsorgan etablerade på området biobaserade industrier och innovativa läkemedel att begränsa stödberättigandet till finansiering av särskilda typer av deltagare,

c) reglerna om utnyttjande och spridning av resultat som gör det möjligt för finansieringsorgan etablerade på området innovativa läkemedel att

i) utöka anknutna enheters, köparens och eventuella efterträdande enheters möjligheter att överföra och licensiera resultat och bakgrundsinformation, i enlighet med bidragsavtalet och utan samtycke från andra deltagare, som avses i artikel 44.1 och 44.2,

ii) tillåta särskilda avtal om deras egna nyttjanderätt till bakgrundsinformation för att utveckla resultat för kommersialisering eller för att kommersialisera resultat (direkt utnyttjande), som avses i artikel 48.2–48.4,

iii) komplettera reglerna genom att införa bestämmelser om äganderätt och tillgång till uppgifter, kunskap och information som faller utanför syftena med en åtgärd och som inte behövs för att genomföra och utnyttja åtgärden (sidoresultat), som avses i artikel 41.2 och artiklarna 45–48,

iv) utvidga regler om utnyttjande till att omfatta andra ändamål än genomförande av åtgärden (användning för forskningsändamål) eller för att utveckla resultat för kommersialisering eller för att kommersialisera resultat (direkt utnyttjande), som avses i artikel 48,

v) fastställa särskilda kriterier för att tillåta underlicensiering från en deltagare till en annan deltagare inom samma åtgärd, som avses i artikel 46.2,

vi) i enlighet med de villkor som fastställs i konsortieavtalet som avses i artikel 24.2 utvidga nyttjanderätterna för deltagare, anknutna enheter och tredjeparter i deras egenskap av licensinnehavare till att omfatta resultat eller bakgrundsinformation för andra ändamål än genomförande av åtgärden (användning för forskningsändamål) under lämpliga villkor, inklusive finansiella bestämmelser, eller för att utveckla resultat för kommersialisering eller kommersialisera resultat (direkt utnyttjande), som avses i artiklarna 46–48,

vii) villkora nyttjanderätterna för direkt utnyttjande till en överenskommelse mellan berörda deltagare, som avses i artikel 48,

viii) göra spridning genom vetenskapliga publikationer i form av sådan öppen tillgång som avses i artikel 43.2 frivillig,

d) finansieringen av åtgärderna, varvid finansieringsorganen inom områdena elektroniska komponenter och system får tillämpa andra ersättningsnivåer än de som anges i artikel 28.3 i fall där en eller flera medlemsstater medfinansierar en deltagare eller en åtgärd.

Ett finansieringsorgan som anförtrotts budgetgenomförandeuppgifter enligt artikel 58.1 c i eller ii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, får tillämpa regler som avviker från bestämmelserna i denna förordning, med förbehåll för kommissionens godkännande, om detta är nödvändigt på grund av särdragen i deras verksamhet. Kommissionen ska i sådana fall ge sitt samtycke endast om dessa regler överensstämmer med de allmänna principer som fastställs i den här förordningen.

4. Denna förordning ska inte tillämpas på direkta åtgärder som genomförs av Gemensamma forskningscentrumet (JRC).

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *nyttjanderätt*: rätt att använda resultat eller bakgrundsinformation på de villkor som fastställs i enlighet med denna förordning.
2. *anknuten enhet*: varje rättslig enhet som står under en deltagares direkta eller indirekta kontroll eller under samma direkta eller indirekta kontroll som deltagaren, eller som direkt eller indirekt kontrollerar en deltagare. Kontrollen kan utövas på något av de sätt som anges i artikel 8.2.
3. *associerat land*: ett tredjeland som är part i ett internationellt avtal som ingåtts med unionen, och som anges i artikel 7 i förordning (EU) nr 1291/2013.
4. *bakgrundsinformation*: alla uppgifter, know-how eller information oavsett form eller typ, konkret eller immateriell, inbegripet rättigheter såsom immateriella rättigheter som i) innehas av deltagare före anslutningen till åtgärden, ii) behövs för att utföra åtgärden eller för att utnyttja resultaten av åtgärden och iii) angetts av deltagarna, i enlighet med artikel 45.
5. *grundläggande akt*: en rättsakt antagen av unionens institutioner i form av en förordning, ett direktiv eller ett beslut, i den mening som avses i artikel 288 i EUF-fördraget, som ger en rättslig grund till åtgärden.
6. *innovationsåtgärd*: en åtgärd som främst består av verksamheter i direkt syfte att producera planer och arrangemang eller design för nya, ändrade eller förbättrade produkter, processer eller tjänster. De kan för detta syfte inbegripa prototyputveckling, testning, demonstration, pilotarbete, storskalig produktutvärdering och marknadsintroduktion.

7. *samordnings- och stödåtgärd*: en åtgärd som främst består av kompletterande åtgärder som t.ex. standardisering, spridning, information och kommunikation, nätverksarbete, samordnings- eller stödtjänster, politisk dialog samt övningar och studier för ömsesidigt lärande, inklusive förberedande studier för ny infrastruktur, och som också får innefatta kompletterande åtgärder för nätverksarbete och samordning mellan program i olika länder.
8. *spridning*: offentliggörande av resultaten på lämpligt sätt (andra än de som är ett resultat av att skydda eller utnyttja resultaten), inbegripet genom vetenskapliga publikationer oavsett medium.
9. *utnyttjande*: användning av resultat för annan ytterligare forskning än den som omfattas av åtgärden i fråga eller för att utveckla, skapa och marknadsföra en produkt eller process eller för att skapa och tillhandahålla en tjänst eller för standardisering.
10. *rättvisa och rimliga villkor*: lämpliga villkor, inbegripet eventuella finansiella bestämmelser eller villkor utan ersättningskrav, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i samband med en begäran om tillgång, till exempel det faktiska eller potentiella värdet av resultaten eller bakgrundsinformationen till vilken tillgången begärs och/eller det avsedda utnyttjandets omfattning, varaktighet eller andra särdrag.
11. *finansieringsorgan*: ett organ eller en myndighet, utom kommissionen, enligt artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, till vilket kommissionen har anförtrott uppgifter som avser budgetgenomförande i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1291/2013.
12. *internationell europeisk intresseorganisation*: internationell organisation, i vilken merparten av medlemmarna är medlemsstater eller associerade länder och vars främsta syfte är att främja vetenskapligt och tekniskt samarbete i Europa.
13. *rättslig enhet*: varje fysisk person, eller varje juridisk person som bildats och erkänts som sådan i enlighet med nationell rätt, unionsrätt eller internationell rätt, vilken har rättskapacitet och i eget namn kan ha rättigheter och skyldigheter.
14. *icke vinstdrivande rättslig enhet*: en rättslig enhet som genom sin rättsliga form saknar vinstsyfte eller som har en rättslig eller lagstadgad skyldighet att inte dela ut vinster till sina aktieägare eller enskilda medlemmar.

15. *deltagare*: en rättslig enhet som genomför en åtgärd eller del av en åtgärd enligt förordning (EU) nr 1291/2013 och har rättigheter och skyldigheter gentemot unionen eller ett annat finansieringsorgan enligt denna förordning.
16. *medfinansieringsåtgärd för program*: en åtgärd som finansieras genom ett bidrag och vars huvudsyfte är att komplettera enskilda ansökningsomgångar eller program finansierade av enheter, andra än unionens finansieringsorgan, som förvaltar program för forskning och innovation. En medfinansieringsåtgärd för program kan också innefatta kompletterande åtgärder för nätverksarbete och samordning mellan program i olika länder.
17. *förkommersiell upphandling*: upphandlingen av forsknings- och utvecklingstjänster med delning av risker och fördelar på marknadsvillkor och konkurrenspräglad utveckling i faser, där upphandlade forsknings- och utvecklingstjänster tydligt åtskiljs från introduktionen av slutprodukter i kommersiella mängder.
18. *offentlig upphandling av innovativa lösningar*: upphandling där en upphandlande myndighet fungerar som lanseringskund för innovativa varor eller tjänster som ännu inte är tillgängliga i stor skala på kommersiella grunder; kan omfatta konformitetstestning.
19. *resultat*: alla immateriella eller konkreta resultat av åtgärden, såsom uppgifter, kunskap eller information som uppkommer genom åtgärden, oavsett form eller typ, oavsett om den kan skyddas eller ej, samt alla tillhörande rättigheter, inbegripet immateriella rättigheter.
20. *små och medelstora företag*: mikroföretag och små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁾.
21. *arbetsprogram*: det dokument som antagits av kommissionen för genomförandet av det särskilda programmet i enlighet med artikel 5 i rådets beslut 2013/743/EU ⁽²⁾.
22. *arbetsplan*: det dokument som liknar kommissionens arbetsprogram och som antagits av finansieringsorgan som anförtratts en del av genomförandet av Horisont 2020 i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1291/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)

⁽²⁾ Rådets beslut 2013/743/EU av den 11 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) (Se sidan 965 i detta nummer av EUT).

2. I denna förordning ska en enhet som inte har någon rättskapacitet enligt tillämplig nationell rätt anses som jämställd med en rättslig enhet, under förutsättning att de villkor som fastställs i artikel 131.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artikel 198 i förordning (EU) nr 1268/2012 är uppfyllda.

3. I denna förordning ska bidragsmottagare inte anses vara finansieringsorgan.

Artikel 3

Konfidentialitet

Med förbehåll för de villkor som fastställs i tillämpningsavtal, beslut eller kontrakt, ska uppgifter, kunskap och information som inom ramen för en åtgärd meddelats som konfidentiella hållas konfidentiella, med vederbörlig hänsyn till unionsrätten avseende skydd av och tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Artikel 4

Information som ska göras tillgänglig

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska kommissionen på begäran göra tillgänglig för unionens institutioner, organ eller byråer, medlemsstater eller associerade länder all användbar information den förfogar över i fråga om resultat som uppnåtts av en deltagare inom en åtgärd som har erhållit unionsfinansiering, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Informationen är av allmänt intresse.
- b) Deltagarna inte har framfört välgrundade och tillräckliga skäl för att informationen ska hållas inne.

I åtgärder inom det särskilda målet *Trygga samhällen – Att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare* ska kommissionen på begäran för unionens institutioner, organ eller byråer eller medlemsstaternas myndigheter göra tillgänglig all användbar information den förfogar över i fråga om resultat som uppnåtts av en deltagare inom en åtgärd som har erhållit unionsfinansiering. Kommissionen ska informera deltagaren om sådant tillhandahållande av information. När en medlemsstat eller unionens institutioner, organ eller byråer begär att få sådan information ska kommissionen också delge alla medlemsstater denna.

2. Tillhandahållande av information enligt punkt 1 ska inte anses överföra rättigheter eller skyldigheter från kommissionen eller deltagarna till mottagaren. Mottagaren ska dock hantera sådan information som konfidentiell, såvida den inte offentliggörs eller görs allmänt tillgänglig av deltagarna eller såvida den inte gavs till kommissionen utan några begränsningar avseende konfidentialitet. Kommissionens säkerhetsbestämmelser ska tillämpas på säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Artikel 5

Vägledning och information till potentiella deltagare

I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012 ska kommissionen eller det berörda finansieringsorganet se till att tillräcklig vägledning och information görs tillgänglig för alla potentiella deltagare, särskilt den tillämpliga modellen för bidragsavtalet, samtidigt som ansökningsomgången offentliggörs.

AVDELNING II

REGLER FÖR DELTAGANDE

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

Stödformer

I enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1291/2013 får stöd ges i en eller flera av de former som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, framför allt bidrag, priser, upphandling eller finansieringsinstrument.

Artikel 7

Rättsliga enheter som får delta i åtgärder

1. Rättsliga enheter, oavsett etableringsort, eller internationella organisationer får delta i en åtgärd under förutsättning att de villkor som anges i denna förordning har uppfyllts, liksom eventuella villkor som fastställs i tillhörande arbetsprogram eller arbetsplan.

2. Det relevanta arbetsprogrammet får begränsa deltagandet i Horisont 2020 eller delar därav av rättsliga enheter etablerade i tredjeländer där villkoren för deltagande av rättsliga enheter från medlemsstater, eller deras anknutna enheter etablerade i ett tredjeländ, i tredjeländets program för forskning och innovation anses inverka negativt på unionens intressen.

3. Arbetsprogrammet eller arbetsplanen får utesluta enheter som inte kan ge tillfredsställande säkerhetsgarantier, inklusive vad gäller säkerhetsprövning av personal om detta är motiverat av säkerhetsskäl.

4. JRC får delta i åtgärder med samma rättigheter och skyldigheter som en rättslig enhet etablerad i en medlemsstat.

Artikel 8

Oberoende

1. Två rättsliga enheter ska anses vara oberoende av varandra om en av dem inte står under direkt eller indirekt kontroll av den andra eller under samma direkta eller indirekta kontroll som den andra.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 får kontroll framför allt utövas på något av följande sätt:

a) Direkt eller indirekt innehav av mer än 50 % av det nominella värdet av den rättsliga enhetens aktiekapital eller av majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas rösträtt i denna rättsliga enhet.

b) Direkt eller indirekt, faktiskt eller rättsligt, innehav av rätten att fatta beslut i den rättsliga enheten.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande förhållanden mellan rättsliga enheter inte i sig anses utgöra ett kontrollförhållande:

a) Samma offentliga investeringsföretag, institutionella investerare eller riskkapitalbolag innehar direkt eller indirekt mer än 50 % av det nominella värdet av aktiekapitalet eller av majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas rösträtt.

b) De berörda rättsliga enheterna ägs eller kontrolleras av samma offentliga organ.

KAPITEL II

Bidrag

Avsnitt I

Förfarande för beviljande

Artikel 9

Villkor för deltagande

1. Följande minimikrav ska gälla:

a) Minst tre rättsliga enheter ska delta i en åtgärd.

b) Tre rättsliga enheter ska vara etablerade i var sin medlemsstat eller ett associerat land.

c) De tre rättsliga enheterna som avses i b ska vara oberoende av varandra i den mening som avses i artikel 8.

2. Om en av deltagarna är JRC, eller en internationell europeisk intresseorganisation eller en enhet som upprättats i enlighet med unionsrätten, ska denna, vid tillämpningen av punkt 1, anses vara etablerad i en annan medlemsstat eller ett annat associerat land än övriga deltagare i samma åtgärd.

3. Genom undantag från punkt 1 ska minimivillkoret vara att en rättslig enhet etablerad i en medlemsstat eller ett associerat land deltar, när det gäller

- a) Europeiska forskningsrådets (EFR) åtgärder för spetsforskning,
- b) instrumentet för små och medelstora företag, när åtgärden har ett tydligt europeiskt mervärde,
- c) medfinansieringsåtgärder för program, och
- d) motiverade fall som föreskrivs i arbetsprogrammet eller arbetsplanen.

4. Genom undantag från punkt 1 ska minimikravet för samordnings- och stödåtgärder samt åtgärder för utbildning och rörlighet vara att minst en rättslig enhet deltar.

5. Om det är lämpligt och vederbörligen motiverat får i arbetsprogram eller arbetsplaner föreskrivas ytterligare villkor i enlighet med bestämda politiska krav eller åtgärdens typ och mål, bland annat villkor om antalet deltagare och typen av deltagare och etableringsort.

Artikel 10

Stödberättigande

1. Följande deltagare är berättigade till stöd från unionen:

- a) En rättslig enhet som är etablerad i en medlemsstat eller ett associerat land, eller som har upprättats i enlighet med unionsrätten.
- b) En internationell europeisk intresseorganisation.
- c) En rättslig enhet etablerad i ett tredjeland och identifierad i arbetsprogrammet.

2. För en deltagande internationell organisation eller en deltagande rättslig enhet etablerad i ett tredjeland som inte är berättigad till stöd enligt punkt 1 får stöd från unionen beviljas, under förutsättning att minst ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Deltagandet anses av kommissionen eller det berörda finansieringsorganet vara väsentligt för genomförandet av åtgärden.
- b) Stödet ges enligt ett bilateralt vetenskapligt och tekniskt avtal eller annan överenskommelse mellan unionen och den

internationella organisationen eller, för enheter som är etablerade i tredjeland, det land där den rättsliga enheten är etablerad.

Artikel 11

Ansökningsomgångar

1. Ansökningsomgångar ska anordnas i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/12, med beaktande av det särskilda behovet av öppenhet och icke-diskriminering, och av lämplig flexibilitet med tanke på mångfalden inom forsknings- och innovationssektorerna.

2. I undantagsfall och utan att det påverkar andra fall som regleras i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012 ska ansökningsomgångar inte anordnas för samordnings- och stödåtgärder och medfinansieringsåtgärder för program som genomförs av rättsliga enheter som anges i arbetsprogrammen eller arbetsplanerna, under förutsättning att åtgärden i fråga inte faller inom ramen för en befintlig ansökningsomgång.

3. I enlighet med de relevanta reglerna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012 ska rimliga tidsramar medges för utarbetande av ansökningar, med en rimlig förvarning om kommande ansökningsomgångar genom offentliggörande av arbetsprogram och också en rimlig tidsram från och med offentliggörandet av en ansökningsomgång till utgången av tidsfristen för att lämna in en ansökan.

Artikel 12

Gemensamma ansökningsomgångar med tredjeländer eller internationella organisationer

1. Gemensamma ansökningsomgångar med tredjeländer eller deras vetenskapliga och tekniska organisationer och organ eller med internationella organisationer får inledas för att gemensamt finansiera åtgärder på prioriterade områden av gemensamt intresse och förväntade ömsesidiga fördelar där det finns ett tydligt mervärde för unionen. Ansökningar ska bedömas och väljas ut genom de gemensamma bedömnings- och urvalsförfaranden som ska överenskommas. Sådana bedömnings- och urvalsförfaranden ska säkerställa överensstämmelse med principerna i avdelning VI i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och inbegripa en balanserad grupp av oberoende experter som utses av varje part.

2. Rättsliga enheter som erhåller finansiering från unionen ska sluta ett bidragsavtal med unionen eller det berörda finansieringsorganet. Bidragsavtalet ska omfatta en beskrivning av det arbete som ska utföras av de deltagarna och av de deltagande rättsliga enheterna från tredjeländer som berörs.

3. Rättsliga enheter som får finansiering från unionen ska ingå ett samordningsavtal med de deltagande rättsliga enheterna som får finansiering från berörda tredjeländer eller internationella organisationer.

Artikel 13

Ansökningar

1. Ansökningar ska innehålla ett utkast till plan för utnyttjande och spridning av resultat, när så anges i arbetsprogrammet eller arbetsplanen.
2. Ansökningar avseende forskning på mänskliga embryonala stamceller ska, i förekommande fall, innehålla detaljerade uppgifter om de åtgärder för tillståndsgivning och kontroll som kommer att vidtas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och om de etiska godkännanden som ska ges. För utvinning av mänskliga embryonala stamceller ska strikt tillståndsgivning och kontroll, i enlighet med de rättsliga ramarna i de berörda medlemsstaterna, tillämpas för institutioner, organisationer och forskare.
3. En ansökan som strider mot etiska principer eller tillämplig lagstiftning, eller som inte uppfyller de krav som fastställs i beslut nr 2013/743/EU, i arbetsprogrammet, i arbetsplanen eller i meddelandet om ansökningsomgång får när som helst utslutas ur förfarandena för bedömning, urval och beviljande.
4. När så är relevant och anges i arbetsprogrammet eller arbetsplanen ska det av ansökningarna framgå hur och i vilken omfattning jämförbarhetsanalys är relevant för innehållet i det planerade projektet.

Artikel 14

Etisk granskning

1. Kommissionen ska systematiskt göra etiska granskningar av ansökningar som väcker etiska frågor. Den granskningen ska kontrollera att etiska principer och lagstiftning följs och för forskning som bedrivs utanför unionen att samma forskning skulle ha varit tillåten i en medlemsstat.
2. Kommissionen ska se till att etiska granskningar sker på ett så transparent sätt som möjligt och att de utförs skyndsamt för att i förekommande fall undvika att handlingarna behöver skickas in på nytt.

Artikel 15

Urvals- och tilldelningskriterier

1. De inlämnade ansökningarna ska bedömas på grundval av följande kriterier:
 - a) Spetskompetens.
 - b) Effekter.
 - c) Kvalitet och effektivitet i genomförandet.
2. Endast det kriterium som avses i punkt 1 a ska tillämpas på ansökningar avseende EFR-åtgärder för spetsforskning.

3. Det kriterium som avses i punkt 1 b får ges högre viktning för ansökningar avseende innovationsåtgärder.

4. Arbetsprogrammet eller arbetsplanen ska innehålla närmare uppgifter om tillämpningen av de tilldelningskriterier som anges i punkt 1 samt uppgifter om viktning och trösklar.

5. Kommissionen ska i tillämpliga fall ta hänsyn till möjligheten till ett inlämningsförfarande i två steg enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012, när så är lämpligt och står i överensstämmelse med ansökningsomgångens mål.

6. Ansökningarna ska rangordnas enligt bedömningsresultaten. Urvalet ska göras på grundval av denna rangordning.

7. Bedömningen ska genomföras av oberoende experter.

8. När det gäller en rättslig enhet som avses i artikel 11.2 eller i andra vederbörligen motiverade undantagsfall får bedömningen genomföras på ett sätt som avviker från punkt 7. I varje enskilt fall av sådan bedömning ska kommissionen förse medlemsstaterna med detaljerad information om det bedömningsförfarande som tillämpats och resultatet av detta.

9. När den begärda finansieringen från unionen för åtgärden är minst 500 000 EUR, ska kommissionen eller det berörda finansieringsorganet, genom åtgärder som är förenliga med nationell rätt, förhandsgranska den finansiella kapaciteten hos endast koordinatörerna. Vidare ska kommissionen eller det berörda finansieringsorganet, om det finns skäl att ifrågasätta koordinatörernas eller övriga deltagares finansiella kapacitet på grundval av tillgänglig information, granska deras finansiella kapacitet.

10. Ingen granskning ska göras av den finansiella kapaciteten hos rättsliga enheter vars livskraft garanteras av en medlemsstat eller ett associerat land eller hos inrättningar för högskole- och sekundärutbildning.

11. Finansiell kapacitet får garanteras av en annan rättslig enhet vars finansiella kapacitet då i gengäld ska kontrolleras i enlighet med punkt 9.

Artikel 16

Förfarande för omprövning av bedömning

1. Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska ange ett transparent förfarande för omprövning av bedömningen för sökande som anser att bedömningen av deras ansökningar inte har gjorts i enlighet med de förfaranden som anges i denna förordning, tillhörande arbetsprogram, arbetsplan eller ansökningsomgång.

2. En begäran om omprövning ska avse en specifik ansökan och ska lämnas in av koordinatören av ansökan inom 30 dagar från den dag då kommissionen eller det berörda finansieringsorganet underrättar koordinatören om resultatet av bedömningen.

3. Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska ansvara för granskningen av den begäran som avses i punkt 2. Granskningen ska endast omfatta de formella aspekterna av bedömningen, och inte ansökans värde.

4. En kommitté för omprövning av bedömningen bestående av anställda vid kommissionen eller vid det berörda finansieringsorganet ska avge ett yttrande om de formella aspekterna av bedömningsförfarandet. Kommittén ska ledas av en tjänsteman vid kommissionen eller det berörda finansieringsorganet, från en annan avdelning än den som är ansvarig för den öppna ansökningsomgången. Kommittén får rekommendera något av följande:

a) Ny bedömning av ansökan i första hand utförd av bedömare som inte deltog i den föregående bedömningen.

b) Bekräftelse av den ursprungliga bedömningen.

5. På grundval av den rekommendation som avses i punkt 4 ska kommissionen eller det berörda finansieringsorganet fatta ett beslut som ska meddelas till koordinatören av ansökan. Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska fatta sådana beslut utan onödigt dröjsmål.

6. Omprövningsförfarandet får inte försena urvalet av ansökningar som inte är föremål för begäran om omprövning.

7. Omprövningsförfarandet ska inte hindra andra åtgärder som en deltagare kan vidta i enlighet med unionsrätten.

Artikel 17

Förfrågningar och klagomål

1. Kommissionen ska se till att det finns ett förfarande för deltagare att inkomma med förfrågningar eller klagomål om sin medverkan i Horisont 2020.

2. Kommissionen ska se till att information om hur angelägenheter, frågor eller klagomål registreras, görs tillgänglig för alla deltagare och offentliggörs via internet.

Artikel 18

Bidragsavtal

1. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta mallar för bidragsavtal mellan kommissionen eller det

berörda finansieringsorganet och deltagarna i enlighet med denna förordning. Om det visar sig vara nödvändigt att göra en betydande ändring av modellen för bidragsavtal ska kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna på lämpligt sätt revidera mallen.

2. Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska ingå ett bidragsavtal med deltagarna. Borttagning eller ersättning av en enhet före undertecknandet av bidragsavtalet ska vara vederbörligen motiverad.

3. I bidragsavtalet ska deltagarnas och antingen kommissionens eller det berörda finansieringsorganets rättigheter och skyldigheter fastställas i enlighet med denna förordning. Bidragsavtalet ska också fastställa såväl rättigheterna och skyldigheterna för rättsliga enheter som blir deltagare under åtgärdens genomförande som en konsortiekoordinators roll och arbetsuppgifter.

4. På grundval av ett krav i ett arbetsprogram eller en arbetsplan kan i bidragsavtalet fastställas deltagarnas rättigheter och skyldigheter i fråga om nyttjanderätt, utnyttjande och spridning, utöver dem som anges i denna förordning.

5. När så är lämpligt och i den utsträckning som är möjlig, ska i bidragsavtalet beaktas de allmänna principer som anges i kommissionens rekommendation om den europeiska stadgan för forskare och riktlinjer för rekrytering av forskare, principerna för forskningsintegritet, kommissionens rekommendation om immateriella rättigheter i samband med kunskapsöverföring, uppförandekoden för universitet och andra offentliga forskningsinstitutioner samt den jämställdhetsprincip som fastställs i artikel 16 i förordning (EU) nr 1291/2013.

6. Bidragsavtalet ska, när så är lämpligt, innehålla bestämmelser som säkerställer respekten för etiska principer, inbegripet inrättandet av en oberoende etisk nämnd och kommissionens rätt att genomföra en etisk revision utförd av oberoende experter.

7. I vederbörligen motiverade fall kan särskilda bidrag för åtgärder omfattas av ett rampartnerskap i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012.

Artikel 19

Bidragsbeslut

Om så är lämpligt och i vederbörligen motiverade fall får kommissionen, i enlighet med artikel 121.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, eller det berörda finansieringsorganet delge bidragsbeslut i stället för att ingå bidragsavtal. Bestämmelserna i den här förordningen avseende bidragsavtal ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 20

Tid för beviljande

1. Det datum före vilket alla sökande ska underrättas om resultatet av bedömningen av deras ansökningar och det preliminära datumet för undertecknande av bidragsavtal eller meddelande om bidragsbeslut ska, i enlighet med artikel 128.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, anges i inbjudan att lämna ansökan.

2. De datum som avses i punkt 1 ska baseras på följande perioder:

- a) En period på högst fem månader från slutdatumet för att lämna in fullständiga ansökningar, när det gäller att informera alla sökande om resultatet av den vetenskapliga bedömningen av deras ansökan.
- b) En period på högst tre månader från dagen då de sökande informerats om att deras ansökan har godkänts, när det gäller att underteckna bidragsavtal med sökande eller meddela dem om bidragsbeslut.

3. De perioder som avses i punkt 2 får överskridas när det gäller EFR och i vederbörligen motiverade undantagsfall, när åtgärder är komplicerade, om antalet ansökningar är betydande eller på begäran av sökandena.

4. Deltagare ska ges en rimlig tidsfrist för att inkomma med den information och dokumentation som krävs för undertecknandet av bidragsavtalet. Kommissionen ska fatta beslut och begära information så skyndsamt som möjligt. Nytt inskickande av dokumenten ska om möjligt undvikas.

Artikel 21

Tid för utbetalning

Deltagare ska betalas utan dröjsmål i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. När en betalning en gång har gjorts till koordinatören ska kommissionen eller det berörda finansieringsorganet meddela deltagarna om detta.

Artikel 22

Säkert elektroniskt system

Allt utbyte med deltagarna, inbegripet ingåendet av bidragsavtal, meddelande om bidragsbeslut och eventuella ändringar i beslutet, får göras via ett elektroniskt system för utbyte som inrättats av kommissionen eller det berörda finansieringsorganet i enlighet med artikel 179 i förordning (EU) nr 1268/2012.

Avsnitt II

Genomförande

Artikel 23

Genomförande av åtgärder

1. Deltagarna ska genomföra åtgärden i enlighet med alla villkor och skyldigheter som anges i denna förordning, förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012, beslut 2013/743/EU, arbetsprogrammet eller arbetsplanen, meddelandet om ansökningsomgång och bidragsavtalet.

2. Deltagarna ska inte ingå några åtaganden som är oförenliga med denna förordning eller bidragsavtalet. Om en deltagare underlåter att uppfylla sina skyldigheter i fråga om det tekniska genomförandet av åtgärden ska övriga deltagare uppfylla skyldigheterna utan ytterligare unionsfinansiering, såvida inte kommissionen eller det berörda finansieringsorganet uttryckligen befriar dem från skyldigheten. Om en deltagare inte uppfyller sina skyldigheter får kommissionen i enlighet med artikel 39.3 a överföra skuldbeloppet från garantifonden som avses i artikel 38 för deltagare till koordinatören för åtgärden. Varje deltagares finansiella ansvar ska vara begränsat till dess egna skulder, om inte annat följer av de bestämmelser som rör garantifond för deltagare. Deltagarna ska se till att kommissionen eller det berörda finansieringsorganet informeras i rätt tid om alla händelser som väsentligen kan påverka åtgärdens genomförande eller unionens intresse.

3. Deltagarna ska genomföra åtgärden och för detta vidta alla nödvändiga och rimliga åtgärder. De ska ha de lämpliga resurser som behövs och vid de tidpunkter som krävs för att genomföra åtgärden. Om så krävs för genomförandet av åtgärden får de anlita tredje parter, inklusive underleverantörer, för att utföra arbete inom åtgärden, eller utnyttja resurser som ställs till förfogande av tredje parter genom naturabidrag enligt villkoren i bidragsavtalet. Deltagarna ska ansvara inför kommissionen eller det berörda finansieringsorganet samt inför de övriga deltagarna för det arbete som utförs.

4. Tilldelning av underleverantörsavtal för genomförandet av vissa delar av åtgärden ska begränsas till de fall som anges i bidragsavtalet och till vederbörligen motiverade fall som inte klart kunnat förutses vid bidragsavtalets ikraftträdande.

5. Tredje parter som inte är underleverantörer får utföra arbete inom åtgärden i enlighet med de villkor som fastställs i bidragsavtalet. Den tredje parten och det arbete denne ska utföra ska anges i bidragsavtalet.

De tredje parternas kostnader får anses vara stödberättigande om den tredje parten uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Den skulle vara berättigad till finansiering om den vore deltagare.

b) Den är en anknuten enhet eller har en rättslig koppling till en deltagare som medför ett samarbete som inte är begränsat till åtgärden.

c) Den anges i bidragsavtalet.

d) Den uppfyller de regler som gäller för deltagaren enligt bidragsavtalet med avseende på stödberättigande kostnader och kontroll av utgifter.

e) Den godtar solidariskt ansvar med deltagaren för unionens bidrag motsvarande det belopp som redovisats av den tredje parten, om kommissionen eller det berörda finansieringsorganet så kräver.

6. Tredje parter får också tillhandahålla resurser till en deltagare med hjälp av naturbidrag till åtgärden. Tredje parter kostnader i samband med sådana bidrag som de tillhandahåller gratis är stödberättigande förutsatt att de uppfyller villkoren i bidragsavtalet.

7. Åtgärden får omfatta finansiellt stöd till tredje parter på de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012. De belopp som avses i artikel 137.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får överstridas om det är nödvändigt för att uppnå målen för en åtgärd.

8. Den åtgärd som genomförs av deltagare som är upphandlande myndigheter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG⁽³⁾ får inbegripa, eller ha som sitt primära syfte, förkommersiell upphandling och upphandling av innovativa lösningar, om detta anges i ett arbetsprogram eller en arbetsplan och är nödvändigt för dess genomförande. I sådana fall ska reglerna i artiklarna 51.2, 51.4 och 51.5 i denna förordning gälla för de upphandlingsförfaranden som deltagaren genomför.

9. Deltagare ska följa nationella lagar, bestämmelser och etiska regler i de länder där åtgärden kommer att genomföras.

Vid behov ska deltagarna begära godkännande från berörda nationella eller lokala etikkommittéer innan åtgärden inleds.

10. Arbete som inkluderar användning av djur ska utföras i enlighet med artikel 13 i EUF-fördraget och ska uppfylla kravet att ersätta, begränsa och förbättra användningen av djur för vetenskapliga ändamål i enlighet med unionsrätten och särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU⁽⁴⁾.

Artikel 24

Konsortium

1. De medlemmar av ett konsortium som vill delta i en åtgärd ska utse en av medlemmarna till koordinator, vilket ska anges i bidragsavtalet. Koordinatorn ska vara huvudkontaktpunkt mellan medlemmarna i konsortiet i förhållande till kommissionen eller det berörda finansieringsorganet, om inte annat föreskrivs i bidragsavtalet eller om koordinatorn underlättar att uppfylla sina skyldigheter enligt bidragsavtalet.

2. De medlemmar av ett konsortium som deltar i en åtgärd ska ingå ett internt avtal (nedan kallat *konsortieavtalet*) som fastställer deras rättigheter och skyldigheter med avseende på genomförandet av åtgärden i enlighet med bidragsavtalet, utom i vederbörligen motiverade fall som anges i arbetsprogrammet, arbetsplanen eller i meddelandet om ansökningsomgång. Kommissionen ska offentliggöra riktlinjer om de viktigaste frågorna som deltagarna kan ta upp i sina konsortieavtal.

3. Konsortieavtalet får bland annat fastställa

a) konsortiets interna organisation,

b) distributionen av unionens finansiering,

c) regler om spridning, användning och nyttjanderätt som kompletterar reglerna i kapitel I avdelning III i denna förordning, och reglerna i bidragsavtalet,

d) ordningar för lösning av interna tvister,

e) överenskommelser mellan parterna om skadeståndsansvar, skadeersättning och konfidentialitet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtjänster, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU av den 22 september 2010 om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål (EUT L 276, 20.10.2010, s. 33).

Medlemmarna i konsortiet får ordna konsortiet på alla sätt som de bedömer lämpliga, förutsatt att dessa sätt inte strider mot bidragsavtalet eller denna förordning.

4. Konsortiet får föreslå att en deltagare läggs till eller tas bort eller att koordinatören byts i enlighet med de relevanta bestämmelserna i bidragsavtalet, under förutsättning att detta är i överensstämmelse med villkoren för deltagande, inte negativt påverkar åtgärdens genomförande och inte strider mot principen om likabehandling.

Avsnitt III

Bidragsformer och finansieringsregler

Artikel 25

Bidragsformer

Bidrag får vara utformade på något av de sätt som anges i artikel 123 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, med beaktande av målen i åtgärden.

Artikel 26

Stödberättigande kostnader

1. Villkor för stödberättigande kostnader definieras i artikel 126 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Tredje parter kostnader inom åtgärden kan vara stödberättigande i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och i bidragsavtalet.

2. Icke stödberättigande kostnader är sådana som inte uppfyller villkoren i punkt 1, inbegripet särskilt reserver för eventuella framtida förluster eller debiteringar, valutakursförluster, kostnader förknippade med kapitalavkastning, kostnader som ersatts i samband med andra unionsåtgärder eller -program, skulder och avgifter för skulder samt utgifter som är orimliga eller som uppkommit genom vårdslös förbrukning av medel.

Artikel 27

Direkta stödberättigande personalkostnader

1. Utan att det påverkar de villkor som fastställs i artikel 26 ska direkta stödberättigande personalkostnader begränsas till löner och socialförsäkringsavgifter och andra kostnader som ingår i lönerna för åtgärdens personal, och som härrör från nationell rätt eller från anställningsavtalet.

2. Utan att det påverkar de villkor som fastställs i artikel 26 får lönetillägg till personal, hos deltagare i icke vinstdrivande rättsliga enheter, inklusive utbetalningar som grundar sig på tilläggsavtal oavsett art också ses som direkta stödberättigande personalkostnader upp till det belopp som avses i punkt 3, under förutsättning att de uppfyller följande ytterligare villkor:

a) De utgör en del av deltagarens vanliga lönepraxis och betalas ut på ett konsekvent sätt närhelst samma typ av arbete eller expertis krävs.

b) De kriterier som används för att beräkna tilläggsutbetalningarna är objektiva och tillämpas generellt av deltagaren, oberoende av den aktuella finansieringskällan.

3. Lönetillägg på upp till 8 000 EUR per person och år kan vara stödberättigande. För personer som inte uteslutande arbetar för åtgärden ska en begränsning per timme vara tillämplig. Begränsningen per timme ska beräknas genom att dela 8 000 EUR med det årliga antalet produktiva timmar som i sin tur beräknas i enlighet med artikel 31.

Artikel 28

Finansiering av åtgärden

1. Finansieringen för en åtgärd får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna minus intäkterna från åtgärden.

2. Följande ska betraktas som intäkter från åtgärden:

a) Resurser som görs tillgängliga av tredje parter till deltagarna genom finansiella överföringar eller kostnadsfria naturabidrag, för vilka värdet har redovisats som stödberättigande kostnader av deltagaren, förutsatt att de tillhandahållits av den tredje parten specifikt för användning i åtgärden.

b) Intäkter från åtgärden, utom intäkter som genereras genom utnyttjande av åtgärdens resultat.

c) Intäkter från försäljning av tillgångar som förvärvats i enlighet med bidragsavtalet upp till värdet av den kostnad som ursprungligen belastats åtgärden av deltagaren.

3. En enda ersättningsnivå för stödberättigande kostnader ska tillämpas per åtgärd för all verksamhet som finansieras inom den. Den högsta stödnivån ska fastställas i arbetsprogrammet eller arbetsplanen.

4. Horisont 2020-bidraget får högst uppgå till 100 % av de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden, utan att det påverkar tillämpningen av medfinansieringsprincipen.

5. Horisont 2020-bidraget ska vara begränsat till högst 70 % av de totala stödberättigande kostnaderna för innovationsåtgärder och medfinansieringsåtgärder för program.

Genom undantag från punkt 3, får Horisont 2020-bidraget för innovationsåtgärder uppgå till högst 100 % av de totala stödberättigande kostnaderna för icke vinstdrivande rättsliga enheter, utan att det påverkar tillämpningen av medfinansieringsprincipen.

6. De stödnivåer som fastställs i denna artikel ska gälla även för åtgärder där schablonbelopp, finansiering per enhet, eller klumpsummor fastställts för hela eller delar av åtgärden.

Artikel 29

Indirekta kostnader

1. Indirekta stödberättigande kostnader ska fastställas genom tillämpning av en schablonnivå på 25 % av de totala direkta stödberättigande kostnaderna, med undantag för direkta stödberättigande kostnader för underleverantörer och kostnader för resurser som tredje parter ställer till förfogande och som inte används i stödmottagarens lokaler samt ekonomiskt stöd till tredje parter.

2. Genom undantag från punkt 1 får indirekta kostnader redovisas i form av en klumpsumma eller enhetskostnad om detta anges i arbetsprogrammet eller arbetsplanen.

Artikel 30

Utvärdering av finansieringsnivåer

Interimsutvärderingen av Horisont 2020 ska innefatta en utvärdering av effekterna av de olika inslag som införs genom de nya finansieringsnivåerna enligt artiklarna 27, 28 och 29 i denna förordning, i syfte att utvärdera huruvida det nya tillvägagångssättet har lett till icke önskvärda situationer som negativt påverkar attraktionskraften för Horisont 2020.

Artikel 31

Årliga produktiva timmar

1. Stödberättigande personalkostnader får endast omfatta de faktiska arbetstimmar för de personer som direkt arbetar med åtgärden. Dokumentation om de faktiska arbetstimmar ska tillhandahållas av deltagaren, normalt genom ett tidsregistreringssystem.

2. För personer som arbetar endast för åtgärden krävs ingen tidsregistrering. I sådana fall ska deltagaren underteckna en försäkran om att personen i fråga har arbetat endast för åtgärden.

3. Bidragsavtalet ska innehålla

- a) minimikraven för tidsregistreringssystemet,
- b) möjlighet att välja mellan alternativet med ett bestämt antal årliga produktiva timmar och metoden för att fastställa det

årliga antalet produktiva timmar som ska användas för beräkningen av timkostnaden för personal med beaktande av deltagarens vanliga redovisningspraxis.

Artikel 32

Ägare av små och medelstora företag och fysiska personer utan lön

Ägarna till små och medelstora företag som inte erhåller lön och andra fysiska personer som inte erhåller lön får debitera personalkostnader på grundval av en enhetskostnad.

Artikel 33

Enhetskostnader

1. I enlighet med artikel 124 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får kommissionen fastställa metoder för att bestämma enhetskostnader på grundval av

- a) statistiska data eller liknande objektiva medel,
- b) historiska data om deltagaren.

2. Direkta stödberättigande personalkostnader får finansieras på grundval av enhetskostnader som fastställts i enlighet med deltagarens vanliga praxis för kostnadsredovisning, under förutsättning att de uppfyller följande kumulativa kriterier:

- a) De är beräknade på grundval av de totala faktiska personalkostnader som noterats i deltagarens allmänna räkenskaper vilka kan justeras av deltagaren på grundval av budgeterade eller uppskattade delar enligt de villkor som fastställs av kommissionen.
- b) De är förenliga med artiklarna 26 och 27.
- c) De uppfyller kravet avseende icke-vinstdrivande och undvikande av dubbelfinansiering av kostnader.
- d) De är beräknade med beaktande av artikel 31.

Artikel 34

Intyg om redovisning

Intyget om redovisning ska omfatta det totala bidragsbelopp som en deltagare begär i form av ersättning för faktiska kostnader och på grundval av enhetskostnader som avses i artikel 33.2, förutom de andra belopp än de som fastställs i enlighet med deltagarens vanliga praxis för kostnadsredovisning som redovisats på grundval av klumpsummor, schablonbelopp eller enhetskostnader. Intyget ska lämnas in endast om beloppet är lika med eller större än 325 000 EUR vid tiden för begäran om slutbetalning av bidraget.

Artikel 35

Intyg om metod

1. Deltagare som beräknar och debiterar direkta personalkostnader på grundval av enhetskostnader i enlighet med artikel 33.2 får lämna ett intyg om metoden till kommissionen. Metoden ska uppfylla villkoren i artikel 33.2 och uppfylla kraven i bidragsavtalet.

2. Om kommissionen godkänner ett intyg om metod, ska detta vara giltigt för alla åtgärder som finansieras enligt förordning (EU) nr 1291/2013 och deltagaren ska beräkna och debitera kostnader på grundval av detta. När kommissionen väl har godkänt ett intyg om metoden får den inte tillskriva den godkända metoden några systemfel eller återkommande fel.

Artikel 36

Revisorer som utfärdar intyg

1. De intyg om redovisning och metod som avses i artiklarna 34 och 35 ska upprättas av en oberoende revisor som är behörig att utföra lagstadgad revision av räkenskaper i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁽¹⁾ eller motsvarande nationella lagbestämmelser, eller av en kompetent och oberoende offentlig tjänsteman som enligt beslut av berörda nationella myndigheter har rättslig befogenhet att genomföra revision hos deltagaren och som inte har deltagit i redovisningsarbetet.

2. På begäran av kommissionen, revisionsrätten eller Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), ska den revisor som levererar intyget om redovisning och om metod ge tillgång till handlingar och revisionshandlingar på grundval av vilka ett intyg om redovisning eller om metod har utfärdats.

Artikel 37

Kumulativ finansiering

En åtgärd som fått bidrag från unionens budget kan också beviljas ett bidrag på grundval av förordning (EU) nr 1291/2013, under förutsättning att bidragen inte täcker samma kostnadsposter.

Avsnitt IV

Garantier

Artikel 38

Garantifond för deltagare

1. Härmed inrättas en garantifond för deltagarna (nedan kallad *fonden*) som ska täcka risken i samband med förfallna

skulder som inte betalas in till unionen inom åtgärder som finansieras genom bidrag från kommissionen enligt beslut nr 1986/2006/EG och av kommissionen eller unionens finansieringsorgan enligt Horisont 2020 i enlighet med reglerna i denna förordning. Fonden ska ersätta och efterträda den garantifond för deltagarna som inrättats enligt förordning (EG) nr 1906/2006.

2. Fondens verksamhet ska bedrivas i enlighet med artikel 39. Eventuell avkastning från fonden ska läggas till fonden och ska uteslutande tjäna de ändamål som anges i artikel 39.3.

3. Om avkastningen inte räcker för att täcka den verksamhet som beskrivs i artikel 39.3 ska fonden inte ingripa, och kommissionen eller unionens berörda finansieringsorgan ska återkräva förfallna belopp direkt från deltagare eller tredje parter.

4. Fonden ska anses som en tillräcklig garanti enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Ingen ytterligare garanti eller säkerhet får godtas av deltagarna eller åläggas dem utom i det fall som beskrivs i punkt 3 i den här artikeln.

5. Deltagare i insatser inom Horisont 2020 vars risk täcks av fonden ska bidra med 5 % av unionsfinansieringen för åtgärden. När åtgärden avslutas ska det belopp som betalats till fonden återbetalas till deltagarna via koordinatör.

6. Storleken på deltagarnas bidrag till fonden enligt punkt 5 får reduceras på grundval av interimsvärderingen av Horisont 2020.

Artikel 39

Drift av fonden

1. Fonden ska förvaltas av unionen, företrädd av kommissionen som verkställande organ på deltagarnas vägnar, i enlighet med de villkor som fastställs i bidragsavtalet.

Kommissionen får förvalta fonden direkt eller överlåta fondens finansiella förvaltning antingen till Europeiska investeringsbanken eller till ett lämpligt finansinstitut (nedan kallat *depositariebanken*). Depositariebanken ska förvalta fonden enligt kommissionens instruktioner.

2. Deltagarnas bidrag till fonden får avräknas från den inledande förfinansieringen och betalas till fonden på deltagarnas vägnar.

3. Om en deltagare har en skuld till unionen får kommissionen, utan att det påverkar sanktioner som den försumliga deltagaren kan bli föremål för, vidta någon av följande åtgärder:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

a) Överföra eller uppdrä åt depositariebanken att överföra det utestående beloppet direkt från fonden till åtgärdens koordinator. Överföringen ska göras efter det att den försumliga deltagaren har avslutat eller dragit tillbaka sitt deltagande om åtgärden är pågående och om de kvarvarande deltagarna är överens om att genomföra den enligt samma mål. Belopp som överförs från fonden ska betraktas som unionsfinansiering.

b) Effektivt återkräva beloppet från fonden.

Kommissionen ska utfärda ett betalningskrav gentemot den deltagaren eller tredje parten till förmån för fonden. I detta syfte får kommissionen fatta ett beslut om återkrav i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

4. De återkrävda beloppen ska utgöra intäkter som anvisas till fonden i den mening som avses i artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. När alla bidrag vars risk täcks genom fonden har genomförts ska eventuella utestående belopp återkrävas av kommissionen och tas upp i unionens budget, under förutsättning att beslut fattas av den lagstiftande myndigheten.

KAPITEL III

Experter

Artikel 40

Utseende av oberoende experter

1. Kommissionen och när så är lämpligt finansieringsorganen får utse oberoende experter som ska bedöma ansökningar i enlighet med artikel 15 eller ge råd om eller bistå med

a) bedömningen av ansökningar,

b) övervakningen av genomförandet av åtgärder som genomförs enligt förordning (EU) nr 1291/2013 samt av tidigare program för forskning och/eller innovation,

c) genomförandet av unionens politik och program för forskning och innovation, inklusive Horisont 2020, samt uppbyggnaden av ett väl fungerande europeiskt forskningsområde,

d) utvärderingen av program för forskning och innovation,

e) utformningen av unionens forsknings- och innovationspolitik inbegripet förberedelser för framtida program.

2. Oberoende experter ska väljas ut på grundval av deras kompetens, erfarenhet och kunskaper som är relevanta för

utförandet av de uppgifter som anförtros dem. Om oberoende experter måste hantera säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska en lämplig säkerhetsprövning krävas innan de utses.

Oberoende experter ska utses och väljas ut per ansökningsomgång till enskilda och omgång som riktar sig till berörda organisationer, till exempel forskningsorgan, forskningsinstitutioner, universitet, standardiseringsorgan, organisationer i det civila samhället eller företag, i syfte att upprätta en databas över kandidater.

Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet får, om så anses lämpligt och i vederbörligen motiverade fall, på ett öppet sätt, välja en oberoende expert med erforderlig kompetens som inte finns med i databasen.

Vid utseende av oberoende experter ska kommissionen eller det berörda finansieringsorganet vidta lämpliga åtgärder för att sträva efter en balanserad sammansättning inom expertgrupperna och bedömningspanelerna i fråga om olika kompetenser, erfarenheter, kunskaper, geografisk spridning och könsfördelning, samt med beaktande av situationen i åtgärdens ämnesområde. När så är lämpligt ska även balans mellan privat och offentlig sektor eftersträvas.

Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet får inhämta råd från rådgivande organ för utseendet av oberoende experter. När det gäller EFR:s åtgärder för spetsforskning ska kommissionen utse experter på grundval av ett förslag från EFR:s vetenskapliga råd.

3. Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska se till att en expert som står inför en intressekonflikt avseende en fråga som denne ska uttala sig om inte bedömer, ger råd om eller bistår i fråga om den specifika sakfrågan.

4. Allt utbyte med oberoende experter, inbegripet ingåendet av avtal om utseendet av dessa, med eventuella ändringar, får göras via elektroniska system för utbyte som inrättats av kommissionen eller det berörda finansieringsorganet i enlighet med artikel 287.4 i förordning (EU) nr 1268/2012.

5. Namnen på experter som utsetts på personliga mandat, vilka har bistått kommissionen eller finansieringsorganen i genomförandet av förordning (EU) nr 1291/2013 och beslut 2013/743/EU, ska med uppgift om deras sakkunskapsområde minst en gång om året offentliggöras på kommissionens eller det berörda finansieringsorganets webbplats. Dessa uppgifter ska inhämtas, hanteras och offentliggöras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001.

AVDELNING III

REGLER FÖR UTNYTTJANDE OCH SPRIDNING AV RESULTAT

KAPITEL I

Bidrag

Avsnitt I

Resultat

Artikel 41

Äganderätt till resultat

1. Resultat ska ägas av den deltagare som tar fram dem.
2. Om deltagare i en åtgärd gemensamt har tagit fram resultat och om deras respektive bidrag till de gemensamma resultaten inte kan fastställas, eller om det inte går att särskilja sådana gemensamma resultat när det gäller att ansöka om, utverka eller bevara relevant skydd av immateriella rättigheter, ska de ha samäganderätt till resultaten. Samägarna ska upprätta ett avtal om fördelningen och villkoren för utövande av samäganderätten i enlighet med sina skyldigheter enligt bidragsavtalet. Samägarna får enas om att inte fortsätta samägandet och i stället besluta om en alternativ ordning, till exempel genom att överföra sina ägarandelar till en enda ägare med nyttjanderätt för de övriga deltagarna, efter det att resultaten tagits fram.

Om inte annat överenskommits i samägandeavtalet ska var och en av samägarna ha rätt att bevilja icke-exklusiva licenser till tredje parter för att utnyttja samägda resultat, utan någon rätt att bevilja underlicenser, på följande villkor:

- a) Övriga samägare ska underrättas i förväg.
- b) Övriga samägare ska kompenseras på ett rättvist och rimligt sätt.

3. Om anställda eller en part som arbetar för en deltagare har rätt att hävda rättigheter till de framtagna resultaten ska deltagaren se till att de rättigheterna kan utövas på ett sätt som är förenligt med de skyldigheter som deltagaren har enligt bidragsavtalet.

Artikel 42

Skydd av resultat

1. Där resultaten kan eller rimligtvis kan förväntas ha potential för kommersiellt eller industriellt utnyttjande, ska den deltagare som äger dessa resultat undersöka möjligheten att skydda dem. Deltagaren ska, om det är möjligt, rimligt och motiverat med tanke på omständigheterna, på lämpligt sätt skydda dem under en tillräcklig tidsperiod och med en lämplig geografisk

täckning, med vederbörlig hänsyn till sina berättigade intressen och de berättigade intressena, framför allt kommersiella intressen, hos övriga deltagare i åtgärden.

2. Om en deltagare som erhållit unionsfinansiering inte har för avsikt att skydda de resultat som den tagit fram, av andra skäl än omöjlighet enligt unionsrätten eller nationell rätt eller brist på potential för kommersiellt eller industriellt utnyttjande, och såvida inte deltagaren har för avsikt att överföra dem till en annan rättslig enhet som är etablerad i en medlemsstat eller ett associerat land i syfte att skydda dem, ska denne informera kommissionen eller det berörda finansieringsorganet innan någon spridning som hänför sig till de resultaten äger rum. Kommissionen, såsom företrädare för unionen, eller det berörda finansieringsorganet får med den berörda deltagarens godkännande överta äganderätten till dessa resultat och vidta de åtgärder som krävs för att de ska få ett adekvat skydd.

Deltagaren får vägra att ge tillstånd endast om den kan visa att dess berättigade intressen skulle åsamkas betydande skada. Ingen spridning som hänför sig till de resultaten får ske förrän kommissionen eller det berörda finansieringsorganet har fattat ett beslut om att inte överta äganderätten till resultaten eller har beslutat sig för att överta äganderätten och har vidtagit de åtgärder som krävs för att säkerställa skydd av dem. Kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska fatta sådana beslut utan onödigt dröjsmål. Det ska i bidragsavtalet fastställas tidsfrister för detta.

3. Om en deltagare som erhållit unionsfinansiering har för avsikt att inte upprätthålla skydd av resultat, eller att inte söka förlängning av sådant skydd av andra skäl än brist på potential för kommersiellt eller industriellt utnyttjande ska denne, senast fem år efter det att slutbetalningen har utbetalats, underrätta kommissionen eller det berörda finansieringsorganet, som då får upprätthålla eller förlänga skyddet genom att överta äganderätten. Deltagaren får vägra att ge tillstånd endast om den kan visa att dess berättigade intressen skulle åsamkas betydande skada. Det ska i bidragsavtalet fastställas tidsfrister för detta.

Artikel 43

Utnyttjande och spridning av resultat

1. Varje deltagare som erhållit unionsfinansiering ska göra sitt bästa för att utnyttja de resultat som den äger, eller låta dem utnyttjas av en annan rättslig enhet, särskilt genom överlåtelse och licensiering av resultaten i enlighet med artikel 44.

Ytterligare skyldigheter avseende utnyttjande ska fastställas i bidragsavtalet. I fråga om forskningsverksamhet som har potential att möta stora samhällsliga utmaningar får ytterligare skyldigheter avseende utnyttjande inbegripa licensiering på icke-exklusiva villkor. Sådana ytterligare skyldigheter ska anges i arbetsprogrammet eller arbetsplanen.

2. Med förbehåll för restriktioner på grund av skyddet av immateriella rättigheter, säkerhetsbestämmelser eller legitima intressen ska varje deltagare så snart som möjligt på lämpligt sätt sprida de resultat den äger. I bidragsavtalet kan tidsfrister fastställas för detta.

Ytterligare skyldigheter avseende spridning ska fastställas i bidragsavtalet och anges i arbetsprogrammet eller arbetsplanen.

Med avseende på resultatens spridning genom vetenskapliga publikationer ska fri tillgång gälla på de villkor som anges i bidragsavtalet. Kostnader som är förknippade med fri tillgång till vetenskapliga publikationer som är resultat av forskning som finansierats inom ramen för Horisont 2020, och som uppkommit under ett projekts löptid, ska vara ersättningsberättigande enligt villkoren för bidragsavtalet. Med vederbörligt iakttagande av artikel 18 i förordning (EU) nr 1291/2013 ska bidragsavtalet inte innehålla några villkor för fri tillgång till publikationer som skulle leda till ytterligare publiceringskostnader efter en åtgärds genomförande.

Med avseende på spridning av forskningsdata får i bidragsavtalet, när det gäller fri tillgång till och bevarande av forskningsdata, fastställas villkor för hur fri tillgång till sådana resultat ska lämnas, framför allt när det gäller spetsforskning inom EFR liksom spetsforskning i fråga om framtida och ny teknik (FET) eller andra lämpliga områden, varvid avseende ska fästas vid deltagarnas legitima intressen och eventuella begränsningar på grund av dataskyddsregler, säkerhetsbestämmelser eller immateriella rättigheter. I sådana fall ska det i arbetsprogrammet eller arbetsplanen anges om fri tillgång krävs vid spridning av forskningsdata.

Övriga deltagare ska i förväg underrättas om spridning. Efter en sådan underrättelse får en deltagare göra invändningar om den kan visa att dess berättigade intressen med avseende på resultaten eller bakgrundsinformationen skulle lida betydande skada genom den avsedda spridningen. I sådana fall får inte spridningen ske utan att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda dessa berättigade intressen. I bidragsavtalet ska tidsfrister fastställas för detta.

3. För den övervakning och spridning som utförs av kommissionen eller det berörda finansieringsorganet ska deltagarna lämna alla uppgifter om den verksamhet de utför med anknytning till utnyttjande och spridning och tillhandahålla de handlingar som krävs i enlighet med de villkor som fastställs i bidragsavtalet. Sådana uppgifter ska offentliggöras, med förbehåll för de legitima intressen hos de deltagare som lämnat uppgifterna. I bidragsavtalet ska bland annat tidsfrister fastställas med avseende på sådana rapporteringsskyldigheter.

4. Alla patentansökningar, standarder, publikationer eller annan spridning, inbegripet de i elektronisk form, som rör resultaten ska om möjligt innehålla en förklaring, som får omfatta visuella medel, om att åtgärden har erhållit ekonomiskt stöd från unionen. Villkoren för förklaringen ska fastställas i bidragsavtalet.

Artikel 44

Överlåtelse och licensiering av resultat

1. En deltagare som överlåter äganderätten till resultat ska överföra sina skyldigheter enligt bidragsavtalet vad gäller dessa resultat till den övertagande parten, inklusive skyldigheten att överföra dem vid en eventuell senare överlåtelse.

Utan att det påverkar skyldigheter avseende konfidentialitet enligt lagar och andra författningar i samband med fusioner och förvärv, där andra deltagare fortfarande har nyttjanderätt eller fortfarande får begära nyttjanderätt till de resultat som avses överföras, ska en deltagare som har för avsikt att överlåta resultaten i förväg meddela de andra deltagarna och ge dem tillräcklig information om den avsedda nya ägaren av resultaten för att de andra deltagarna ska kunna analysera den planerade överlåtelserns effekter på ett eventuellt utövande av deras nyttjanderätt.

Efter meddelandet får en deltagare motsätta sig överlåtelser av äganderätt om den kan visa att den planerade överlåtelserna skulle påverka utövandet av dess nyttjanderätt på ett negativt sätt. I ett sådant fall får överlåtelserna inte ske innan en överenskommelse har nåtts mellan de berörda deltagarna. I bidragsavtalet ska tidsfrister fastställas för detta.

Övriga deltagare får genom skriftlig överenskommelse i förväg avstå från rätten att få förhandsmeddelande och att göra invändningar mot överlåtelser av äganderätt från en deltagare till en särskilt utpekad tredje part.

2. Förutsatt att nyttjanderätter till resultaten kan utövas och att ytterligare skyldigheter avseende utnyttjande fullgörs av den deltagare som äger resultaten får denne bevilja licenser eller på annat sätt ge rätt att utnyttja dem till varje rättslig enhet, även med exklusiv rätt. Exklusiva licenser till resultaten får beviljas om alla övriga berörda deltagare samtycker till att avstå från sin nyttjanderätt till dem.

3. När det gäller resultat som tas fram av deltagare som har erhållit unionsfinansiering får det i bidragsavtalet föreskrivas att kommissionen eller det berörda finansieringsorganet kan motsätta sig överlåtelse av äganderätt eller beviljande av exklusiv licens till tredje parter etablerade i ett tredjeland som inte är anslutet till Horisont 2020 om beviljandet eller överlåtelserna anses strida mot intresset att utveckla konkurrenskraften i unionens ekonomi eller mot etiska principer eller säkerhetshänsyn.

I sådana fall ska överlåtelserna av äganderätt eller beviljandet av exklusiv licens inte ske, såvida inte kommissionen eller det berörda finansieringsorganet förvissas om att lämpliga skyddsåtgärder kommer att vidtas.

När så är lämpligt ska det i bidragsavtalet anges att kommissionen eller det berörda finansieringsorganet i förväg ska informeras om alla sådana överlåtelser av äganderätt eller beviljanden av exklusiv licens. I bidragsavtalet ska tidsfrister fastställas för detta.

Avsnitt II

Nyttjanderätt till bakgrundsinformation och resultat

Artikel 45

Bakgrundsinformation

Deltagarna ska på något sätt ange bakgrundsinformationen för sina åtgärder i en skriftlig överenskommelse.

Artikel 46

Principer för nyttjanderätt

1. Begäran om att utöva nyttjanderätt eller avstå från nyttjanderätt ska göras skriftligen.
2. Nyttjanderätt ska inte innefatta rätten att utfärda underlicenser, såvida inte ägaren av resultaten eller bakgrundsinformationen samtycker till detta.
3. Deltagare i samma åtgärd ska innan de ansluter sig till bidragsavtalet underrätta varandra om eventuella rättsliga restriktioner eller begränsningar för att bevilja tillgång till sin bakgrundsinformation. I senare avtal om bakgrundsinformation som ingås med en deltagare ska det säkerställas att nyttjanderätterna kan utövas.
4. Om en deltagare avslutar sitt deltagande i en åtgärd, ska deltagarens skyldighet att bevilja tillgång enligt de villkor som fastställs i bidragsavtalet bestå.
5. Konsortieavtalet får föreskriva att om en deltagare inte fullgör sina skyldigheter och denna försummelse inte gottgörs, ska denna deltagare inte längre ha nyttjanderätt.

Artikel 47

Nyttjanderätt för genomförande

1. En deltagare ska ha nyttjanderätt till resultaten från en annan deltagare i samma åtgärd om resultaten är nödvändiga för att den förstnämnda ska kunna utföra sitt arbete inom åtgärden.

Denna tillgång ska beviljas utan ersättningskrav.

2. En deltagare ska ha nyttjanderätt till bakgrundsinformation från en annan deltagare i samma åtgärd om denna

bakgrundsinformation är nödvändig för att den förstnämnda ska kunna utföra sitt arbete inom åtgärden, med förbehåll för eventuella restriktioner eller begränsningar enligt artikel 46.3.

Sådan tillgång ska beviljas utan ersättningskrav, såvida inte annat avtalats av deltagarna innan de anslöt sig till bidragsavtalet.

Artikel 48

Nyttjanderätt för utnyttjande

1. En deltagare ska ha nyttjanderätt till resultaten från en annan deltagare i samma åtgärd om den förstnämnda deltagaren behöver den andra deltagarens resultat för att kunna utnyttja sina egna resultat.

Sådan tillgång ska efter överenskommelse beviljas på rättvisa och rimliga villkor.

2. En deltagare ska ha nyttjanderätt till bakgrundsinformation från en annan deltagare i samma åtgärd om den förstnämnda deltagaren behöver denna bakgrundsinformation för att kunna utnyttja sina egna resultat, med förbehåll för eventuella restriktioner eller begränsningar enligt artikel 46.3.

Sådan tillgång ska efter överenskommelse beviljas på rättvisa och rimliga villkor.

3. En anknuten enhet etablerad i en medlemsstat eller ett associerat land ska, såvida inte annat föreskrivs i konsortieavtalet, också ha nyttjanderätt till resultat och, med förbehåll för eventuella restriktioner eller begränsningar enligt artikel 46.3, bakgrundsinformation på rättvisa och rimliga villkor, om de resultaten och den bakgrundsinformationen är nödvändiga för att utnyttja de resultat som tagits fram av den deltagare till vilken enheten är anknuten. Sådan nyttjanderätt ska begäras och utverkas direkt från den deltagare som äger resultaten eller bakgrundsinformationen, om inte något annat överenskommit i enlighet med artikel 46.2.

4. En begäran om tillgång enligt punkterna 1, 2 eller 3 får lämnas in upp till ett år efter det att åtgärden slutförts, såvida deltagarna inte kommer överens om en annan tidsfrist.

Artikel 49

Nyttjanderätt för unionen och medlemsstaterna

1. Unionens institutioner, organ eller byråer ska, i det vederbörligen motiverade syftet att utveckla, genomföra och övervaka unionens politik eller program, ha nyttjanderätt endast till de resultat som uppnåtts av en deltagare som har erhållit unionsfinansiering. Sådan nyttjanderätt är begränsad till icke-kommersiell och icke-konkurrenspräglad användning.

Denna tillgång ska beviljas utan ersättningskrav.

2. För åtgärder inom det särskilda målet Trygga samhällen – Att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare som fastställs i del III i bilaga I till förordning (EU) nr 1291/2013 ska unionens institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas nationella myndigheter, i syfte att utveckla, genomföra och övervaka politik och program på detta område, ha nödvändig nyttjanderätt till resultaten från en deltagare som har erhållit unionsfinansiering. Sådan nyttjanderätt ska begränsas till icke-kommersiell och icke-konkurrenspräglad användning. Sådan nyttjanderätt ska beviljas utan ersättningskrav och genom ett bilateralt avtal som definierat särskilda villkor som syftar till att försäkra att de rättigheterna endast kommer att utnyttjas i avsett syfte och att det finns lämpliga skyldigheter avseende konfidentialitet. Sådan nyttjanderätt omfattar inte deltagarens bakgrundsinformation. Den begärande medlemsstaten, de begärande unionsinstitutionerna, -organen eller -byråerna ska underätta alla medlemsstater om en sådan begäran. Kommissionens säkerhetsbestämmelser ska tillämpas på säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

AVDELNING IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

Artikel 50

Priser

1. Unionsfinansiering kan utformas som priser enligt definitionen i avdelning VII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012.
2. Tilldelning av pris ska ske på villkor att lämpliga skyldigheter i fråga om publicitet godkänns. I fråga om spridning av resultat ska avdelning III i denna förordning tillämpas. Arbetsprogrammet eller arbetsplanen får ange särskilda skyldigheter i fråga om utnyttjande och spridning.

Artikel 51

Upphandling, förkommersiell upphandling och offentlig upphandling av innovativa lösningar

1. Varje upphandling som utförs av kommissionen för egen räkning eller tillsammans med medlemsstater ska omfattas av de regler för offentlig upphandling som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och förordning (EU) nr 1268/2012.
2. Unionsfinansiering kan utformas som förkommersiell upphandling eller upphandling av innovativa lösningar som utförs av kommissionen eller det berörda finansieringsorganet för egen räkning eller tillsammans med upphandlande myndigheter från medlemsstaterna och associerade länder.

Upphandlingsförfarandena

- a) ska följa principerna om öppenhet, icke-diskriminering, lika-behandling, sund ekonomisk förvaltning, proportionalitet och konkurrensregler samt i tillämpliga fall med direktiv

2004/17/EG, 2004/18/EG och 2009/81/EG eller, om kommissionen agerar för egen räkning, med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012,

- b) får föreskriva särskilda villkor, exempelvis att den upphandlade verksamheten för förkommersiell upphandling endast får utföras inom medlemsstaternas territorium eller i länder som är associerade till Horisont 2020, om detta är vederbörligen motiverat av målen för åtgärden,
- c) får tillåta att flera kontrakt beviljas genom samma förfarande (flera leverantörer),
- d) ska föreskriva tilldelning av kontrakt till den eller de anbudsgivare som har det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.

3. Om inte annat anges i inbjudan att lämna ansökningar ska resultat som erhållits genom upphandling genomförd av kommissionen ägas av unionen.

4. Särskilda bestämmelser om äganderätt, nyttjanderätt och licensiering ska fastställas i kontrakten om förkommersiell upphandling för att säkerställa största möjliga upptagning av resultaten och för att undvika otillbörligt gynnande. Den uppdragstagare som tar fram resultat i förkommersiell upphandling ska äga åtminstone de tillhörande immateriella rättigheterna. De upphandlande myndigheterna ska åtminstone ha nyttjanderätt utan ersättningskrav till resultaten för egen användning samt rätt att bevilja, eller ålägga deltagande uppdragstagare att bevilja, icke-exklusiva licenser till tredje parter att utnyttja resultaten på rättvisa och rimliga villkor utan rätt att bevilja underlicenser. Om en uppdragstagare inte lyckas utnyttja resultaten kommersiellt inom en i kontraktet fastställd period efter den förkommersiella upphandlingen ska denne överlåta äganderätten till resultaten till de upphandlande myndigheterna.

5. Särskilda bestämmelser om äganderätt, nyttjanderätt och licensiering får fastställas i kontrakten om offentlig upphandling av innovativa lösningar för att säkerställa största möjliga spridning av resultaten och för att undvika otillbörligt gynnande.

Artikel 52

Finansieringsinstrument

1. Finansieringsinstrument kan ta någon av de former som avses i och ska genomföras i enlighet med avdelning VIII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och får kombineras, såväl med varandra som med bidrag som finansieras genom unionens budget, inklusive enligt förordning (EU) nr 1291/2013.

2. Genom undantag från andra stycket i artikel 140.6 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska både intäkter och årliga utbetalningar som genereras av ett finansieringsinstrument som inrättats enligt förordning (EU) nr 1291/2013, i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, tilldelas det finansieringsinstrumentet.

3. Genom undantag från andra stycket i artikel 140.6 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska både intäkter och årliga utbetalningar som genereras av den finansieringsfacilitet med riskdelning som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG och den första delen av det instrument för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt (GIF1) som inrättats enligt beslut nr 1639/2006/EG, i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, tilldelas de efterföljande finansieringsinstrumenten enligt förordning (EU) nr 1291/2013.

Artikel 53

Instrument för små och medelstora företag

1. Endast små och medelstora företag får delta i ansökningsomgångar enligt det särskilda instrument för små och medelstora företag som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1291/2013. De får samarbeta med andra företag, och med forskningsorganisationer eller universitet.

2. När ett företag en gång bekräftats höra till kategorin små och medelstora företag ska denna rättsliga ställning förutsättas gälla under projektets hela löptid, till och med i sådana fall där företaget växer i sådan utsträckning att det längre fram överskrider gränsvärdena för definitionen på små och medelstora företag.

3. När det gäller instrumentet för små och medelstora företag eller bidrag från finansieringsorgan eller från kommissionen inriktade på små och medelstora företag får bidragsavtalet innehålla särskilda bestämmelser, särskilt om äganderätt, nyttjanderätt, utnyttjande och spridning.

Artikel 54

Snabbspår till innovation

1. I enlighet med artikel 7 får alla rättsliga enheter delta i åtgärder inom ramen för snabbspåret till innovation. Åtgärder som finansieras inom ramen för snabbspåret till innovation ska vara innovationsåtgärder. Ansökningsomgången för snabbspåret till innovation ska vara öppen för ansökningar med anknytning till alla tekniska områden inom ramen för det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik som fastställs i del II punkt 1 i bilaga I till förordning (EU) nr 1291/2013 eller till vart och ett av de särskilda mål under prioriteringen Samhällsutmaningar som anges i del III punkterna 1-7 i bilaga I till den förordningen.

2. Ansökningarna får inlämnas när som helst. Kommissionen ska bestämma tre brytdatum per år för bedömning av ansökningar. Perioden mellan ett brytdatum och undertecknandet av bidragsavtalet eller meddelandet om bidragsbeslut får inte överskrida sex månader. Ansökningarna ska rangordnas med avseende på effekt, kvalitet och effektivitet i genomförandet samt spetskompetens och kriteriet effekt ska ges högre viktning. Högst fem rättsliga enheter ska delta i en viss åtgärd. Bidragsbeloppet ska uppgå till högst tre miljoner EUR.

Artikel 55

Övriga särskilda bestämmelser

1. När det gäller åtgärder som inbegriper säkerhetsrelaterad verksamhet får i bidragsavtalet fastställas särskilda bestämmelser, i synnerhet om förkommersiell offentlig upphandling, upphandling av innovativa lösningar, ändringar i konsortiets sammansättning, säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, utnyttjande, spridning, fri tillgång till forskningspublikationer samt överlåtelse och licensiering av resultat.

2. När det gäller åtgärder för stöd till befintlig eller ny forskningsinfrastruktur får bidragsavtalet innehålla särskilda bestämmelser med avseende på användare av infrastrukturen och användarnas tillgång till den.

3. När det gäller EFR:s åtgärder för spetsforskning får bidragsavtalet innehålla särskilda bestämmelser, i synnerhet om nyttjanderätt, överförbarhet och spridning, eller i fråga om deltagare, forskare och alla parter som berörs av åtgärden.

4. När det gäller åtgärder för utbildning och rörlighet får bidragsavtalet innehålla särskilda bestämmelser om åtaganden i fråga om forskare som har nytta av åtgärden, äganderätt, nyttjanderätt och överförbarhet.

5. När det gäller samordnings- och stödåtgärder får bidragsavtalet innehålla särskilda bestämmelser, särskilt om äganderätt, nyttjanderätt, utnyttjande och spridning av resultat.

6. När det gäller EIT:s kunskaps- och innovationsgrupper får bidragsavtalet innehålla särskilda bestämmelser, i synnerhet om äganderätt, nyttjanderätt, utnyttjande och spridning.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 56

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1.3 ska ges till kommissionen under varaktigheten för Horisont 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 57

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Förordning (EG) nr 1906/2006 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska denna förordning inte inverka på de berörda åtgärdernas fortsättning eller modifiering, inbegripet helt eller delvis upphörande, fram till dess att de är avslutade, och inte heller på kommissionens eller finansieringsorgans beviljande av finansiellt stöd enligt beslut nr 1982/2006/EG, eller annan lagstiftning tillämplig på sådant stöd den 31 december 2013, vilket ska fortsätta att tillämpas för de berörda åtgärderna fram till dess att de är avslutade.

3. Alla belopp från den garantifond för deltagarna som upprättats genom förordning (EG) nr 1906/2006, samt alla dess rättigheter och skyldigheter, ska överföras till fonden den 31 december 2013. De deltagare i åtgärder enligt beslut nr 1982/2006/EG som undertecknar bidragsavtal efter den 31 december 2013 ska lämna sina bidrag till fonden.

Artikel 58

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1291/2013

av den 11 december 2013

om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 173.3 och 182.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Unionen har som mål att stärka sin vetenskapliga och tekniska bas genom att förverkliga ett europeiskt forskningsområde där forskare, vetenskapliga rön och teknik cirkulerar fritt och att uppmuntra unionen att utvecklas till ett kunskapssamhälle och bli en mer konkurrenskraftig och hållbar ekonomi, med avseende på näringslivet. För att eftersträva detta mål bör unionen genomföra verksamhet för forskning, teknisk utveckling, demonstration och innovation, främja internationellt samarbete, sprida och optimera resultat och stimulera utbildning och rörlighet.

(2) Unionen har också som mål att säkerställa att nödvändiga förutsättningar finns för konkurrenskraft hos unionens näringsliv. Därför bör åtgärder syfta till att främja

ett bättre utnyttjande av den industriella potentialen i politiken för innovation, forskning och teknisk utveckling.

(3) Unionen har åtagit sig att följa Europa 2020-strategin, som fastställer målet smart och hållbar tillväxt för alla, att belysa betydelsen av forskning och innovation som viktiga drivkrafter för socialt och ekonomiskt välbefinnande och miljöhållbarhet samt att sätta upp målet för unionen att öka utgifterna för forskning och utveckling i syfte att locka privata investeringar på upp till två tredjedelar av de sammanlagda investeringarna, så att det sammanlagda beloppet utgör 3 % av bruttonationalprodukten (BNP) senast 2020, samtidigt som en indikator för innovationsintensiteten utvecklas. Unionens allmänna budget bör avspegla detta ambitiösa mål genom att radikalt skifta tyngdpunkt mot finansiering av framtidsorienterade investeringar, såsom forskning, utveckling och innovation. I detta sammanhang fastställer Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ *Innovationsunionen* en strategisk och integrerad taktik för forskning och innovation, där de ramar och mål fastslås som unionens framtida finansiering för forskning och innovation bör bidra till. Forskning och innovation är också viktiga faktorer för andra flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin, särskilt *Ett resurseffektivt Europa*, *En industripolitik för en globaliserad tid* och *En digital agenda för Europa*, samt för andra politiska mål såsom klimat- och energipolitiken. För att Europa 2020-strategins mål för forskning och innovation ska kunna uppnås har dessutom sammanhållningspolitiken en nyckelroll genom kapacitetsuppbyggnad och genom tillhandahållande av en spetsforskningsstege.

(4) Kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 om översyn av unionens budget innehåller viktiga principer som bör ligga till grund för unionens framtida allmänna budget, nämligen fokusering på instrument med bevisat mervärde för unionen, ökad resultatstyrning och mobilisering av andra offentliga och privata finansieringskällor. Kommissionen föreslog också att slå samman hela uppsättningen av unionsinstrument för forskning och innovation till ett gemensamt strategiskt ramverk.

(5) Europaparlamentet efterlyste en radikal förenkling av unionens finansiering av forskning och innovation (resolution av den 11 november 2010 ⁽⁴⁾), belyste Innovationsunionens betydelse för ett Europa i världen efter

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 december 2013.

⁽⁴⁾ EUT C 74 E, 13.3.2012, s. 34.

krisen (resolution av den 12 maj 2011 ⁽¹⁾), riktade uppmärksamheten på viktiga erfarenheter av den preliminära utvärderingen av sjunde ramprogrammet (resolution av den 8 juni 2011 ⁽²⁾) och gav sitt stöd till tanken på ett gemensamt strategiskt ramverk för finansiering av forskning och innovation (resolution av den 27 september 2011 ⁽³⁾).

- (6) Den 26 november 2010 efterlyste rådet att framtida unionsfinansieringsprogram skulle fokuseras starkare på prioriteringarna i Europa 2020-strategin, ta itu med samhälleliga utmaningar och central teknik, främja forskningssamarbete och industridrivna forskning, rationalisera instrumenten, radikalt förenkla tillgången, förkorta *time to market* och ytterligare stärka excellens.
- (7) Vid sitt möte den 4 februari 2011 ställde sig Europeiska rådet bakom tanken med ett gemensamt strategiskt ramverk för unionens finansiering av forskning och innovation i syfte att effektivisera sådan finansiering på nationell nivå och unionsnivå och uppmanade unionen att snabbt ta itu med kvarstående hinder för att locka till sig talang och investeringar för att det europeiska forskningsområdet ska kunna fullbordas senast 2014 och en verklig inre marknad för kunskap, forskning och innovation ska kunna skapas.
- (8) Genom kommissionens grönbok av den 9 februari 2011 med titeln *Från utmaningar till möjligheter: Mot ett gemensamt strategiskt ramverk för EU:s finansiering av forskning och innovation* identifierades viktiga frågor om hur de ambitiösa målen i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 kan uppnås och inleddes ett omfattande samråd där berörda parter och unionens institutioner i stort sett ställde sig bakom idéerna i grönboken.
- (9) Vikten av en samordnad strategi underströks också i yttrandena från kommittén för det europeiska forskningsområdet och innovation (Erac) den 3 juni 2011, Regionkommittén den 30 juni 2011 ⁽⁴⁾ och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén den 13 juli 2011 ⁽⁵⁾.
- (10) I sitt meddelandet av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020* föreslog kommissionen att man inom en enda gemensam strategisk ram för forskning och innovation skulle ta itu med de områden som omfattades av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (nedan kallat *det sjunde ramprogrammet*) antaget genom Europaparlamentets

och rådets beslut nr 1982/2006/EG ⁽⁶⁾, innovationsdelen av ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (2007–2013), inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG ⁽⁷⁾ samt Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 ⁽⁸⁾, i syfte att bidra till att uppnå Europa 2020-strategins mål att öka utgifterna för forskning och utveckling till 3 % av BNP senast 2020. I det meddelandet åtog sig kommissionen även att integrera klimatförändringar i unionens utgiftsprogram och att avsätta minst 20 % av unionens allmänna budget till klimatrelaterade mål.

Klimatåtgärder och resurseffektivitet är mål för att uppnå en hållbar utveckling som ömsesidigt förstärker varandra. De särskilda målen för dem båda bör kompletteras genom de andra särskilda målen för Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) (nedan kallat *Horisont 2020*), inrättat genom denna förordning. Till följd av detta förväntas minst 60 % av den totala budgeten för Horisont 2020 avse hållbar utveckling. Det förväntas också att klimatrelaterade utgifter överstiger 35 % av den totala budgeten för Horisont 2020, inbegripet ömsesidigt förenliga åtgärder för att förbättra resurseffektiviteten. Kommissionen bör tillhandahålla information om omfattningen och resultaten av stödet till klimatförändringsmålen. Klimatrelaterade utgifter inom Horisont 2020 bör kunna spåras i enlighet med den metod som anges i det meddelandet.

- (11) Horisont 2020 är inriktat på tre prioriteringar, nämligen att utveckla vetenskaplig spetskompetens i syfte att stärka unionens globala spetskompetens inom vetenskap, främja industriellt ledarskap till stöd för företag, inbegripet mikroföretag och små och medelstora företag, och innovation samt att ta itu med samhällsutmaningar, i syfte att direkt bemöta de utmaningar som identifieras i Europa 2020-strategin genom stöd till verksamhet som omfattar hela spektrumet från forskning till marknad. Horisont 2020 bör stödja alla stadier i forsknings- och innovationskedjan, (inklusive icke-teknisk och social innovation, och verksamhet som ligger närmare marknaden) med innovations- och forskningsverksamhet som har en annan finansieringsgrad med utgångspunkt i principen att ju närmare marknaden verksamheten ligger ju större bör tilläggsfinansieringen från andra källor vara. Verksamhet som ligger närmare marknaden, ditinnovativa finansieringsinstrument räknas, har som mål att tillgodose behoven inom en lång rad av unionens strategiska områden genom att lägga tonvikten på bredast möjliga användning

⁽¹⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 259, 2.9.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 318, 29.10.2011, s. 121.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EG) nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) (EUT L 310, 9.11.2006, s. 15).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 av den 11 mars 2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation och teknik (EUT L 97, 9.4.2008, s. 1).

av kunskap som härrör från de verksamheter som fått stöd och fram till det kommersiella utnyttjandet av den kunskapen. Prioriteringarna i Horisont 2020 bör också stödjas genom ett program för forskning och utbildning på det kärntekniska området som inrättats genom rådets förordning (Euratom) nr 1314/2013 ⁽¹⁾.

- (12) Horisont 2020 bör vara öppet för nya deltagare för att möjliggöra ett brett samarbete av hög kvalitet med partner inom hela unionen och för att säkerställa ett integrerat europeiskt område för forskning och innovation.

- (13) Gemensamma forskningscentrumet (JRC) bör ge kundstyrt vetenskapligt och tekniskt stöd för unionens politik och samtidigt reagera flexibelt på nya politiska krav.

- (14) Mot bakgrund av kunskapstriangeln forskning, innovation och utbildning bör kunskaps- och innovationsgrupperna (KI-grupperna) inom ramen för EIT avsevärt bidra till målen för Horisont 2020, inbegripet samhällsutmaningarna, särskilt genom att integrera forskning, innovation och utbildning. EIT bör främja entreprenörskap inom sin högre utbildnings-, forsknings- och innovationsverksamhet. Det bör särskilt främja entreprenörsutbildning av hög kvalitet och stödja uppkomsten av nyetablerade företag och avknopningsföretag.

- (15) Horisont 2020 fastställer, i enlighet med artikel 182.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), det högsta totalbeloppet och de närmare villkoren för unionens finansiella deltagande samt de planerade verksamheternas andelar.

- (16) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela löptiden för Horisont 2020, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾.

- (17) En lämplig andel av budgeten för forskningsinfrastruktur bör anslås till e-infrastruktur.

- (18) Verksamhet inom ramen för det särskilda målet om framtida och ny teknik (FET) bör komplettera verksamheten inom ramen för andra delar av Horisont 2020 och om möjligt eftersträva synergier.

- (19) Det är lämpligt att säkerställa ett korrekt slutförande av Horisont 2020 och de program som föregått detta, särskilt när det gäller fortsättningen av fleråriga arrangemang för förvaltningen av dem, exempelvis finansieringen av tekniskt och administrativt stöd.

- (20) Förenkling är ett centralt mål för Horisont 2020 som fullt ut bör återspeglas i dess utformning, regler, ekonomiska förvaltning och genomförande. Horisont 2020 bör syfta till att locka deltagande från universitet, forskningscentrum och näringsliv, särskilt små och medelstora företag, och vara öppet för nya deltagare, då det sammanför allt stöd till forskning och innovation i ett gemensamt strategiskt ramverk, inbegripet en förenklad uppsättning stödformer, och tillämpar regler för deltagande med principer som gäller för alla åtgärder inom Horisont 2020. Enklare bidragsregler bör minska de administrativa kostnaderna för deltagande och kommer att bidra till förebyggande och minskning av antalet finansiella fel.

- (21) Horisont 2020 bör bidra till målen för de europeiska innovationspartnerskapen i linje med flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen, som sammanför alla relevanta aktörer i hela forsknings- och innovationskedjan med syftet att effektivisera, förenkla och bättre samordna instrument och initiativ.

- (22) I syfte att fördjupa förbindelserna mellan vetenskap och samhälle och stärka allmänhetens förtroende för vetenskapen bör Horisont 2020 främja ett välinformerat engagemang bland medborgarna och det civila samhället i frågor rörande forskning och innovation genom att främja vetenskaplig utbildning, genom att göra vetenskapliga rön mer tillgängliga, genom att ta fram ansvarsfulla dagordningar för forskning och innovation som uppfyller medborgarnas och det civila samhällets krav och förväntningar och genom att underlätta deras deltagande i verksamheten inom Horisont 2020. Medborgarnas och det civila samhällets engagemang bör förenas med verksamhet som når ut till allmänheten, i syfte att skapa och upprätthålla stöd hos allmänheten för Horisont 2020.

- (23) Det bör råda god balans mellan små och stora projekt inom prioriteringen *Samhällsutmaningar* och det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik*.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 1314/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska atomenergigemenskapens forsknings- och utbildningsprogram (2014–2018) som kompletterar Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (Se sidan 948 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (24) Genomförandet av Horisont 2020 bör avspegla framväxande möjligheter och behov inom vetenskap och teknik, industri, politik och samhälle. Dagordningarna bör i sig fastställas i nära samarbete med intressenter från alla berörda sektorer, och tillräcklig flexibilitet bör finnas för nya händelseutvecklingar. Extern rådgivning bör sökas kontinuerligt under den tid som Horisont 2020 pågår, och relevanta strukturer som till exempel europeiska teknikplattformar, initiativ för gemensam programplanering och europeiska innovationspartnerskap bör, liksom råd från vetenskapliga paneler såsom den vetenskapliga styrgruppen för hälsofrågor, utnyttjas.
- (25) Verksamheten inom Horisont 2020 bör främja jämställdhet mellan kvinnor och män inom forskning och innovation, i synnerhet genom att ta itu med de bakomliggande orsakerna till obalansen mellan könen, genom att utnyttja hela den potential som finns hos både kvinnliga och manliga forskare, och genom att integrera jämställdhetsaspekten i forsknings- och innovationsinnehållet samt genom att ägna särskild uppmärksamhet åt att garantera en jämn könsfördelning, beroende på situationen på det berörda området forskning och innovation, inom utvärderingspaneler och andra relevanta rådgivande organ eller expertgrupper i syfte att förbättra forskningens kvalitet och stimulera innovation. Verksamhet bör också syfta till genomförande av de principer om jämställdhet mellan kvinnor och män som fastställs i artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 8 i EUF-fördraget.
- (26) Horisont 2020 bör bidra till att göra forskningsyrket i unionen mer attraktivt. Lämplig uppmärksamhet bör ägnas den europeiska stadgan för forskare och riktlinjerna för rekrytering av forskare, som återfinns i kommissionens rekommendation av den 11 mars 2005 ⁽¹⁾ samt andra relevanta referensramar som fastställts inom ramen för det europeiska forskningsområdet, samtidigt som man beaktar att de till sin natur är frivilliga.
- (27) I syfte att kunna konkurrera globalt och för att effektivt hantera de stora samhällsutmaningarna samt uppnå målen för Europa 2020-strategin bör unionen utnyttja sina mänskliga resurser fullt ut. Horisont 2020 bör bidra till att förverkliga det europeiska forskningsområdet, uppmuntra utarbetandet av ramvillkor för att göra det möjligt för europeiska forskare att stanna kvar i eller återvända till Europa, locka till sig forskare från hela världen och göra det mer attraktivt för de bästa forskarna att komma till Europa.
- (28) För att öka spridningen och utnyttjandet av kunskap bör fri tillgång till vetenskapliga publikationer säkerställas.
- Dessutom bör man främja fri tillgång till vetenskapliga uppgifter som är resultatet av offentligt finansierad forskning inom ramen för Horisont 2020, varvid hänsyn ska tas till begränsningar som betingas av omsorg om privatlivets integritet, nationell säkerhet och immateriell äganderätt.
- (29) Forsknings- och innovationsverksamhet som stöds av Horisont 2020 bör vara förenlig med grundläggande etiska principer. Yttrandena från Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik bör beaktas. Artikel 13 i EUF-fördraget bör beaktas i forskningsverksamhet och användningen av djur i forsknings- och försökssammanhang bör minskas, med målet att till slut ersätta djurförsök med annat. En hög hälsoskyddsnivå för människor bör säkerställas vid all verksamhet i enlighet med artikel 168 i EUF-fördraget.
- (30) Horisont 2020 bör se till att likabehandling och icke-diskriminering effektivt främjas och vederbörligen beaktas i forsknings- och innovationsinnehåll i alla skeden av forskningscykeln.
- (31) Kommissionen uppmuntrar inte uttryckligen till användning av stamceller från mänskliga embryon. Eventuell användning av mänskliga stamceller, oavsett om de är adulta eller embryonala, beror på den bedömning som görs av forskarna mot bakgrund av de mål de vill uppnå och är föremål för strikt etisk granskning. Projekt som innebär att stamceller från mänskliga embryon används måste godkännas av medlemsstaterna för att få bidrag. Verksamhet som är förbjuden i samtliga medlemsstater bör inte finansieras. Verksamhet som är förbjuden i en medlemsstat bör inte finansieras där.
- (32) För största möjliga effekt bör Horisont 2020 utveckla nära synergier med andra unionsprogram på områden som t.ex. utbildning, rymden, miljö, energi, jordbruk och fiske, konkurrenskraft och små och medelstora företag, inre säkerhet, kultur och medier.
- (33) Både Horisont 2020 och sammanhållningspolitiken eftersträvar en mer omfattande anpassning till Europa 2020-strategins mål. Denna strategi kräver ökad synergi mellan Horisont 2020 och sammanhållningspolitiken. Horisont 2020 bör även utveckla ett nära samarbete med de europeiska struktur- och investeringsfonderna som särskilt kan bidra till att stärka lokal, regional och nationell forsknings- och innovationsförmåga, i synnerhet inom ramen för strategier för smart specialisering.

⁽¹⁾ EUT L 75, 22.3.2005, s. 67.

- (34) Små och medelstora företag är en viktig källa till innovation, tillväxt och sysselsättning i Europa. Därför behövs ett stort deltagande i Horisont 2020 av små och medelstora företag, i enlighet med definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽¹⁾. Detta bör gynna syftena i Small Business Act, som återfinns i kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 med titeln *Tänk småskaligt först - En "Small Business Act" för Europa*. I Horisont 2020 bör det finnas en rad olika medel för att stödja små och medelstora företags forsknings- och innovationsverksamhet och forsknings- och innovationsmöjligheter i alla de olika stegen i innovationscykeln.
- (35) Kommissionen bör utvärdera och rapportera om i hur hög grad små och medelstora företag deltar i Horisont 2020. Om målet på 20 % av den totala sammanlagda budgeten för det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik* och industriteknik och prioriteringen *Samhällsutmaningar* går till små och medelstora företag inte uppnås bör kommissionen undersöka orsakerna till detta och snarast föreslå adekvata nya åtgärder för att de små och medelstora företagen ska kunna öka sitt deltagande.
- (36) Genomförandet av Horisont 2020 kan ge upphov till tilläggsprogram där endast vissa medlemsstater deltar, till deltagande av unionen i program som genomförs av flera medlemsstater eller till bildande av gemensamma företag eller andra arrangemang enligt artiklarna 184, 185 och 187 i EUF-fördraget. Sådana tilläggsprogram bör fastställas och genomföras effektivt med öppenhet och insyn.
- (37) I syfte att förkorta tiden mellan idé och marknadsanläggning, genom en bottom-up-strategi, och öka näringslivets, små och medelstora företags och företagångssökandes deltagande i Horisont 2020 bör pilotverksamheten med snabbspåret till innovation genomföras inom det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* samt inom prioriteringen *Samhällsförändringar*. Det bör uppmuntra den privata sektorns investeringar i forskning, utveckling och innovation, främja forskning och innovation som inriktas på värdeskapande och påskynda utvecklingen av teknikbaserade innovativa produkter, tjänster och processer.
- (38) Vid genomförandet av Horisont 2020 bör det fullt ut beaktas att universiteten i egenskap av institutioner med spetskompetens spelar en unik roll inom unionens vetenskapliga och tekniska bas och att de har en viktig roll när det gäller att koppla det europeiska området för högre utbildning till det europeiska forskningsområdet.
- (39) För största möjliga effekt av unionens finansiering bör Horisont 2020 utveckla närmare synergier, vilket också kan ske i form av partnerskap mellan offentliga aktörer, med nationella, internationella och regionala program för stöd till forskning och innovation. I detta sammanhang bör Horisont 2020 uppmuntra till optimal resursanvändning och se till att onödigt dubbelarbete undviks.
- (40) Större effekt bör också uppnås genom att kombinera Horisont 2020 med medel från den privata sektorn inom offentlig-privata partnerskap på nyckelområden där forskning och innovation kan bidra till Europas konkurrensmål i ett större perspektiv, uppbåda privata investeringar och bidra till att ta itu med samhällsutmaningar. Dessa partnerskap bör grunda sig på ett långsiktigt åtagande som omfattar ett välvägt bidrag från samtliga partner, ansvara för att deras mål uppnås och anpassas till unionens strategiska mål för forskning, utveckling och innovation. Dessa partnerskap bör styras och fungera med öppenhet, insyn, effektivitet och ändamålsenlighet och många olika intresserade aktörer, verksamma inom deras speciella områden, bör ges möjlighet att delta. Offentlig-privata partnerskap i form av gemensamma teknikinitiativ, som inlett inom ramen för sjunde ramprogrammet, får fortsätta, med mer ändamålsenliga strukturer.
- (41) Horisont 2020 bör främja samarbete med tredjeländer på grundval av gemensamma intressen och ömsesidig nytta. Internationellt samarbete inom vetenskap, teknik och innovation bör vara inriktat på att bidra till att nå Europa 2020-strategins mål att stärka konkurrenskraften, bidra till att ta itu med samhällsutmaningar och stödja unionens externa politik och utvecklingspolitik, bland annat genom att utveckla synergier med externa program och bidra till unionens internationella åtaganden såsom exempelvis uppnåendet av Förenade nationernas millennieutvecklingsmål. Det internationella samarbetet bör upprätthållas på i varje fall samma nivå som inom det sjunde ramprogrammet.
- (42) För att bibehålla likvärdiga förutsättningar för samtliga företag som är verksamma på den inre marknaden bör finansiering genom Horisont 2020 utformas i enlighet med reglerna om statligt stöd så att effektiviteten i de offentliga utgifterna säkerställs och snedvridning av marknaden, t.ex. undanträngning av privat finansiering, skapande av ineffektiva marknadsstrukturer eller bevarande av ineffektiva företag, förhindras.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EGT L 124, 20.5.2003, s. 36).

(43) Behovet av en ny metod för kontroll och riskhantering för unionens finansiering av forskning konstaterades av Europeiska rådet den 4 februari 2011, då en bättre balans mellan förtroende och kontroll och mellan risktagande och riskförebyggande efterlystes. I sin resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning efterlyste Europaparlamentet en pragmatisk övergång till administrativ och finansiell förenkling och sade att förvaltningen av den europeiska forskningsfinansieringen bör vara mer baserad på förtroende och risktolerans gentemot deltagare. Slutsatsen i rapporten om den preliminära utvärderingen av sjunde ramprogrammet är att det behövs en mer radikal strategi om ett stort steg framåt för förenkling ska kunna åstadkommas och att balansen mellan risk och förtroende måste återupprättas.

(44) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder, däribland att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva belopp som förlorats, betalningar som skett på felaktig grund eller belopp som använts felaktigt och att fastställa sanktioner vid behov. En reviderad kontrollstrategi, med en ändrad fokusering från minimering av felprocent till riskbaserad kontroll och upptäckt av bedrägerier, bör minska kontrollbördan för deltagarna.

(45) Det är viktigt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av Horisont 2020 och genomförandet av det på ett så effektivt och användarvänligt sätt som möjligt samtidigt som Horisont 2020 är rättsligt säkert och tillgängligt för samtliga deltagare. Det är nödvändigt att se till att Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ och kraven på förenkling och bättre lagstiftning efterlevs.

(46) För en effektiv resultatorienterad förvaltning, inklusive utvärdering och övervakning, krävs utveckling av specifika resultatindikatorer som kan mätas över tiden, som är realistiska och avspeglar logiken i insatsen och som är relevanta för en lämplig rangordning av mål och verksamheter. Lämpliga mekanismer bör inrättas för samordningen av å ena sidan genomförandet och övervakningen av Horisont 2020 och å andra sidan övervakningen av det europeiska forskningsområdets utveckling, resultat och funktionssätt.

(47) Senast i slutet av 2017 bör såväl befintliga som nya offentlig-privata partnerskap, däribland gemensamma teknikinitiativ, som en del av halvtidsöversynen inom Horisont 2020 genomgå en ingående utvärdering som bland annat bör omfatta en analys av öppenhet, insyn och effektivitet. I syfte att möjliggöra en utvärdering som

grundar sig på samma principer bör man vid denna utvärdering beakta den utvärdering av EIT som föreskrivs i förordning (EU) nr 294/2008.

(48) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka den övergripande ramen för forskning och innovation och samordna forskningsinsatserna i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, i syfte att undvika dubbelarbete, upprätthålla en kritisk massa på viktiga områden och säkerställa att offentliga medel används optimalt, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går Horisont 2020 inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(49) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl bör beslut nr 1982/2006/EG upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) (nedan kallat *Horisont 2020*) – och fastställs ramarna för unionens stöd till forsknings- och innovationsverksamhet; det ska stärka den europeiska vetenskapliga och tekniska basen, gynna uppkomsten av fördelar för samhället och främja ett bättre utnyttjande av den ekonomiska och industriella potentialen i politiken för innovation, forskning och teknisk utveckling.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. forsknings- och innovationsverksamhet: hela spektrumet av verksamheter inom forskning, teknisk utveckling, demonstration och innovation, inbegripet främjande av samarbete med tredjeländer och internationella organisationer, spridning och optimering av resultat och stimulerande av högkvalitativ utbildning och rörlighet för forskare i unionen.

2. direkta åtgärder: forsknings- och innovationsverksamhet som genomförs av kommissionen via gemensamma forskningscentrumet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. indirekta åtgärder: forsknings- och innovationsverksamhet som unionen ger ekonomiskt stöd till och som genomförs av deltagare.
4. offentlig-privat partnerskap: partnerskap där partner från den privata sektorn, unionen och, i förekommande fall, andra partner, till exempel offentliga myndigheter, åtar sig att gemensamt stödja utvecklingen och genomförandet av program eller verksamheter för forskning och innovation.
5. partnerskap mellan offentliga aktörer: partnerskap där lokala, regionala, nationella eller internationella offentliga myndigheter eller organ med offentliga förvaltningsuppgifter tillsammans med unionen åtar sig att gemensamt stödja utvecklingen och genomförandet av program eller verksamheter för forskning och innovation.
6. forskningsinfrastrukturer: anläggningar, resurser och tjänster som forskarvärlden använder för att bedriva forskning och främja innovation inom sina områden; de kan vid behov också användas utanför forskningen, exempelvis inom undervisning eller offentliga tjänster; de inbegriper viktig vetenskaplig utrustning (eller instrumentuppsättningar), kunskapsbaserade resurser såsom samlingar, arkiv eller vetenskapliga data, e-infrastrukturer som datasystem och kommunikationsnätverk och alla andra eventuella infrastrukturer av unik karaktär som är av avgörande vikt för att uppnå spetskompetens inom forskning och innovation. Sådana infrastrukturer kan vara *lokala*, *virtuella* eller *spridda*.
- 7) smart specialiseringsstrategi: samma innebörd som smart specialiseringsstrategi i enlighet med definitionen i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽¹⁾.

Artikel 3

Inrättande av Horisont 2020

Horisont 2020 inrättas för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

Artikel 4

Mervärde för unionen

Horisont 2020 ska maximera mervärdet och effekterna för unionen, och har inriktats på mål och verksamheter som inte på ett ändamålsenligt sätt kan genomföras av medlemsstaterna

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

på egen hand. Horisont 2020 ska spela en central roll i genomförandet av Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla genom att tillhandahålla en gemensam strategisk ram för unionens finansiering av framstående forskning och innovation och därmed fungera som hävstång för privata och offentliga investeringar, skapa nya arbetstillfällen och säkerställa hållbarhet, tillväxt, ekonomisk utveckling, social delaktighet och industriell konkurrenskraft på lång sikt i Europa samt ta sig an samhällsutmaningar i unionen.

Artikel 5

Allmänt mål, prioriteringar och särskilda mål

1. Det allmänna målet för Horisont 2020 är att bidra till att skapa ett samhälle och en ekonomi som baseras på kunskap och innovation inom unionen genom att fungera som hävstång för ytterligare finansiering av forskning, utveckling och innovation och bidra till att nå målet med en finansieringsandel på 3 procent av BNP till forskning och utveckling inom unionen senast 2020. Det ska därvid stödja genomförandet av Europa 2020-strategin och andra unionsstrategier samt förverkligandet av det europeiska forskningsområdet och dess funktionssätt. Den första uppsättningen relevanta indikatorer för att bedöma framstegen mot det allmänna målet anges i inledningen till bilaga I.

2. Det övergripande mål som anges i punkt 1 ska uppnås genom tre prioriteringar som förstärker varandra och som avser följande:

a) Vetenskaplig spetskompetens.

b) Industriellt ledarskap.

c) Samhällsutmaningar.

De särskilda mål som svarar mot var och en av dessa tre prioriteringar anges i delarna I–III i bilaga I tillsammans med huvuddragen för verksamheterna.

3. Det övergripande mål som anges i punkt 1 ska också uppnås genom de särskilda målen *Spridning av spetskompetens och bredare deltagande* och *Vetenskap med och för samhället* återges i del IV respektive V i bilaga I, tillsammans med huvuddragen för verksamheten.

4. Gemensamma forskningscentrumet ska bidra till de övergripande mål och prioriteringar som anges i punkterna 1 respektive 2 genom att ge vetenskapligt och tekniskt stöd till unionens politik, i förekommande fall i samarbete med relevanta, berörda nationella och regionala forskningsaktörer, till exempel avseende utvecklingen av smarta specialiseringsstrategier. De särskilda målen och huvuddragen för verksamheten anges i del VI i bilaga I.

5. Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), ska bidra till det övergripande mål och de prioriteringar som anges i punkterna 1 respektive 2, med det särskilda målet att integrera kunskapstriangeln högre utbildning, forskning och innovation. De relevanta resultatindikatorerna för EIT anges i inledningen till bilaga I och det särskilda målet tillsammans med huvud dragen för verksamheterna beskrivs i del VII i bilaga I.

6. Inom ramen för de prioriteringar, särskilda mål och huvuddrag för verksamheterna som avses i punkterna 2 och 3 får hänsyn tas till nya och oförutsedda behov som uppstår under perioden för genomförandet av Horisont 2020. Detta kan i vederbörligen motiverade fall inbegripa reaktioner på nya möjligheter, kriser och hot och reaktioner på behov som rör utvecklingen av ny unionspolitik.

Artikel 6

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av Horisont 2020 fastställs till 77 028,3 miljoner EUR i löpande priser, varav högst 74 316,9 miljoner EUR ska anslås till verksamheter inom ramen för avdelning XIX i EUF-fördraget.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Beloppet för verksamheter inom ramen för avdelning XIX i EUF-fördraget ska fördelas på följande sätt mellan de prioriteringar som anges i artikel 5.2 i denna förordning:

- a) Vetenskaplig spetskompetens, 24 441,1 miljoner EUR i löpande priser.
- b) Industriellt ledarskap, 17 015,5 miljoner EUR i löpande priser.
- c) Samhällsutmaningar, 29 679 miljoner EUR i löpande priser.

Det högsta totalbeloppet för unionens finansiella bidrag genom Horisont 2020 till de särskilda målen i artikel 5.3 och till gemensamma forskningscentrumets icke-nukleära direkta åtgärder ska vara följande:

- i) Del IIIa - Spridning av spetskompetens och bredare deltagande, 816,5 miljoner EUR i löpande priser.
- ii) Del IIIb - Vetenskap med och för samhället, 462,2 miljoner EUR i löpande priser.
- iii) Del IV - Gemensamma forskningscentrumets icke-nukleära direkta åtgärder, 1 902,6 miljoner EUR i löpande priser.

Den preliminära fördelningen för de prioriteringar och särskilda mål som avses i artikel 5.2 och 5.3 anges i bilaga II.

3. EIT ska finansieras med ett bidrag från Horisont 2020 på högst 2 711,4 miljoner EUR i löpande priser i enlighet med vad som anges i bilaga II.

4. Finansieringsramen för Horisont 2020 får täcka utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av Horisont 2020 och för att dess mål ska kunna uppnås, särskilt undersökningar och möten med experter, i den mån dessa har samband med målen för Horisont 2020, utgifter knutna till it-nät inriktade på utbyte och behandling av uppgifter samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen ådrar sig för förvaltningen av Horisont 2020.

Vid behov får anslag i vederbörligen motiverade fall föras in i Horisont 2020-budgeten efter 2020 för att täcka utgifter för tekniskt och administrativt stöd, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som ännu inte har avslutats den 31 december 2020. Horisont 2020 ska inte finansiera vare sig anläggandet eller driften av Galileoprogrammet, Copernicusprogrammet eller det europeiska gemensamma företaget för Iter.

5. För att kunna reagera på oförutsedda situationer eller ny utveckling och nya behov får kommissionen, efter den preliminära utvärdering av Horisont 2020 som avses i artikel 32.3 och resultaten av den översyn av EIT som avses i artikel 32.2, inom ramen för det årliga budgetförfarandet se över de belopp som fastställs för prioriteringarna och de särskilda målen *Spridning av spetskompetens och breddat deltagande* och *Vetenskap med och för samhället* i punkt 2 i den här artikeln och den preliminära fördelning mellan särskilda mål inom dessa prioriteringar som anges i bilaga II och bidraget till EIT i punkt 3 i den här artikeln. Kommissionen får också, på samma villkor, överföra anslag mellan prioriteringarna, de särskilda målen och EIT på upp till högst 7,5 % av den sammanlagda ursprungliga tilldelningen för varje prioritering och de särskilda målen *Spridning av spetskompetens och breddat deltagande* och *Vetenskap med och för samhället* och upp till högst 7,5 % av den ursprungliga preliminära fördelningen för varje särskilt mål och upp till högst 7,5 % av bidraget till EIT. En sådan överföring ska inte tillåtas i fråga om det belopp som anges för de direkta åtgärder som vidtas av gemensamma forskningscentrumet i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 7

Associering av tredjeländer

1. Horisont 2020 ska vara öppet för associering av

- a) anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och allmänna villkor för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och rambeslut av associeringsråd eller liknande avtal,

b) medlemmar i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) eller länder eller territorier som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken som uppfyller samtliga följande kriterier, nämligen

i) god kapacitet inom vetenskap, teknik och innovation,

ii) goda tidigare resultat vid deltagande i unionens program för forskning och innovation,

iii) rättvis och jämlik behandling av immateriella rättigheter,

c) länder och territorier som är associerade till sjunde ramprogrammet.

2. Särskilda villkor för deltagande av associerade länder i Horisont 2020, inklusive det finansiella bidraget på grundval av det associerade landets BNP ska fastställas genom internationella avtal mellan unionen och de associerade länderna.

De villkor för deltagande av Eftaländer som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) ska fastställas i enlighet med bestämmelserna i EES-avtalet.

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE

KAPITEL I

Genomförande, förvaltning och stödformer

Artikel 8

Genomförande med hjälp av ett särskilt program och bidraget till EIT

Horisont 2020 ska genomföras genom ett konsoliderat särskilt program, inrättat genom rådets beslut nr 743/2013 ⁽¹⁾ som ska fastställa mål och närmare villkor för genomförandet samt genom ett finansiellt bidrag till EIT.

Det särskilda programmet ska omfatta en del för var och en av de tre prioriteringarna i artikel 5.2 första stycket, en del för vart och ett av de särskilda målen i artikel 5.3 och en del för gemensamma forskningscentrumets icke-nukleära direkta åtgärder.

De tre prioriteringarna i Horisont 2020 ska samordnas effektivt.

⁽¹⁾ Rådets beslut nr 743/2013 av den 3 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG (Se sidan 965 i detta nummer av EUT).

Artikel 9

Förvaltning

1. Horisont 2020 ska genomföras av kommissionen i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Kommissionen får också överlåta delar av genomförandet av Horisont 2020 till de finansieringsorgan som avses i artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 10

Former för unionens stöd

1. Horisont 2020 ska stödja indirekta åtgärder genom en eller flera av de finansieringsformer som föreskrivs i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, framför allt bidrag, priser, upphandlingskontrakt och finansieringsinstrument. Finansieringsinstrument ska vara den övervägande finansieringsformen för verksamhet som ligger nära marknaden och som får stöd inom ramen för Horisont 2020.

2. Horisont 2020 ska också stödja direkta åtgärder som vidtas av gemensamma forskningscentrumet.

3. I de fall gemensamma forskningscentrumets direkta åtgärder bidrar till initiativ som inrättats i enlighet med artikel 185 eller artikel 187 i EUF-fördraget ska detta bidrag inte betraktas som en del av det finansiella bidrag som anslagits till dessa initiativ.

Artikel 11

Regler för deltagande och spridning av resultat

De regler för deltagande och spridning av resultat som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 ⁽²⁾ ska vara tillämpliga på indirekta åtgärder.

KAPITEL II

Programplanering

Avsnitt I

Allmänna principer

Artikel 12

Extern rådgivning och samhällsengagemang

1. För genomförandet av Horisont 2020 ska hänsyn tas till råd och synpunkter från oberoende rådgivande grupper med experter på hög nivå som inrättats av kommissionen, från en bred konstellation av aktörer inklusive forskarvärlden, näringslivet och civilsamhället för att tillhandahålla de nödvändiga tvärvetenskapliga och ämnesövergripande perspektiven med hänsyn till relevanta befintliga initiativ på europeisk, nationell och regional nivå. Andra synpunkter kommer att ges via strukturer för

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i "Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006" (Se sidan 81 i detta nummer av EUT).

dialog som skapats inom ramen för internationella avtal om vetenskap och teknik, framtidsinriktad verksamhet, riktade offentliga samråd, samråd med nationella och regionala myndigheter och aktörer i förekommande fall, och öppna och interaktiva processer som säkerställer stöd till ansvarsfull forskning och innovation.

I förekommande fall ska även utlåtanden om angivande och utformning av de strategiska prioriteringarna från kommittén för det europeiska forskningsområdet och innovation (Erac), andra grupper med anknytning till det europeiska forskningsområdet och den näringslivspolitiska gruppen beaktas.

2. Full hänsyn ska även tas till relevanta aspekter av dagordningar för forskning och innovation som fastställts av bland annat EIT, europeiska teknikplattformar och europeiska innovationspartnerskap och till råd från vetenskapliga paneler såsom den vetenskapliga styrgruppen för hälsofrågor.

Artikel 13

Synergier med nationella program och gemensam programplanering

1. För genomförandet av Horisont 2020 ska man beakta behovet av att skapa lämpliga synergier och komplementariteter mellan nationella och europeiska program för forskning och innovation, till exempel på områden där samordningsinsatser görs genom initiativen för gemensam programplanering.

2. Unionsstöd till initiativ för gemensam programplanering får övervägas med allt stöd som ges genom de instrument som avses i artikel 26, under förutsättning att de föreskrivna villkoren och kriterierna för dessa instrument uppfylls.

Artikel 14

Övergripande frågor

1. Förbindelser och gränssnitt ska skapas mellan och inom prioriteringarna för Horisont 2020. Särskild uppmärksamhet ska i detta avseende ägnas

- a) utveckling och tillämpning av viktig möjliggörande teknik och industriteknik samt framtida och framväxande teknik,
- b) områden med anknytning till överbryggande av avståndet mellan upptäckt och marknadstillämpning,
- c) tvärvetenskaplig och ämnesövergripande forskning och innovation,
- d) samhällsvetenskap, ekonomisk vetenskap och humaniora,
- e) klimatförändringar och hållbar utveckling,

f) främjande av det europeiska forskningsområdets och flaggskeppsinitiativet *Innovationsunionens* förverkligande och funktionssätt,

g) ramvillkor till stöd för *Innovationsunionen*,

h) bidragande till alla relevanta flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020 (inklusive den digitala agendan för Europa),

i) breddat deltagande i forskning och innovation i hela unionen och bidragande till att forsknings- och innovationsklyftan i Europa utplånas,

j) internationella nätverk för framstående forskare och innovatörer såsom det europeiska samarbetet inom vetenskaplig och teknisk forskning (Cost),

k) samarbete med tredjeländer,

l) ansvarsfull forskning och innovation inklusive genusperspektivet,

m) små och medelstora företags deltagande i forskning och innovation samt bredare deltagande från den privata sektorn,

n) insatser för att göra forskningsyrket mer attraktivt, och

o) underlättande av gränsöverskridande och sektorsövergripande rörlighet för forskare.

2. När stöd ges till en indirekt åtgärd som är av stor relevans för flera av de prioriteringar eller särskilda mål som avses i artikel 5.2 och 5.3 får de belopp som anslagits till respektive prioritering eller särskilda mål som berörs kombineras till beloppet för den åtgärden.

Artikel 15

Förändringar inom vetenskap, teknik, innovation, ekonomier och samhället

Horisont 2020 ska genomföras på ett sätt som garanterar att de prioriteringar och åtgärder som får stöd är relevanta för föränderliga behov och beaktar förändringar inom vetenskap, teknik, innovation, ekonomier och samhälle i en globaliserad värld, där innovation även omfattar affärsmässiga, organisatoriska, tekniska och samhällsrelaterade aspekter. Vid förslag till ändringar av prioriteringar och åtgärder inom ramen för Horisont 2020 ska sådan extern rådgivning som avses i artikel 12 och rekommendationerna från den preliminära utvärdering som avses i artikel 32 beaktas.

Artikel 16

Jämställdhet mellan kvinnor och män

Horisont 2020 ska se till att jämställdhet mellan kvinnor och män och jämställdhetsaspekten främjas effektivt i forsknings- och innovationsinnehåll. Särskild uppmärksamhet bör beroende på situationen inom det berörda forsknings- och innovationsområdet ägnas åt att garantera en jämn könsfördelning inom utvärderingspaneler och organ såsom rådgivande grupper och expertgrupper.

Jämställdhetsaspekten ska integreras tillräckligt i forsknings- och innovationsinnehållet i strategier, program och projekt och uppföljas i alla skeden av forskningscykeln.

Artikel 17

Forskarkarriären

Horisont 2020 ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 1290/2013, vilket ska bidra till att stärka den inre marknaden för forskare och till att göra forskarkarriären mer attraktiv i hela unionen inom ramen för det europeiska forskningsområdet, genom att beakta den gränsöverskridande karaktären hos merparten av de åtgärder som stöds genom programmet.

Artikel 18

Fri tillgång

1. Fri tillgång till vetenskapliga publikationer som är resultatet av offentligfinansierad forskning inom ramen för Horisont 2020 ska säkerställas. Detta ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 1290/2013.

2. Fri tillgång till vetenskapliga uppgifter som är resultatet av offentligfinansierad forskning inom ramen för Horisont 2020 ska främjas. Detta ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 1290/2013.

Artikel 19

Etiska principer

1. All forsknings- och innovationsverksamhet som genomförs inom ramen för Horisont 2020 ska följa etiska principer och relevant lagstiftning på nationell och internationell nivå och på unionsnivå, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess tilläggsprotokoll.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas proportionalitetsprincipen, rätten till integritet, rätten till skydd av personuppgifter, en persons rätt till fysisk och mental integritet, rätten till icke-diskriminering och behovet av att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa.

2. Verksamhet för forskning och innovation som genomförs inom ramen för Horisont 2020 ska enbart vara inriktad på civila tillämpningar.

3. Följande forskningsområden får inte finansieras:

- a) Forskningsverksamhet som syftar till mänsklig kloning för reproduktionsändamål.
- b) Forskningsverksamhet som syftar till förändring av människors arvs massa som kan leda till att sådana förändringar blir ärftliga ⁽¹⁾.
- c) Forskningsverksamhet som syftar till skapandet av mänskliga embryon enbart för forskningsändamål eller för produktion av stamceller, inbegripet genom somatisk överföring av cellkärnor.

4. Forskning på mänskliga stamceller, både adulta och embryonala, får finansieras beroende både på innehållet i forskningsansökan och på regelverket i de berörda medlemsstaterna. Forskningsverksamhet som är förbjuden i samtliga medlemsstater får inte finansieras. Verksamhet som är förbjuden i en medlemsstat får inte finansieras där.

5. De forskningsområden som anges i punkt 3 i denna artikel får ses över i samband med den preliminära utvärdering som anges i artikel 32.3, mot bakgrund av vetenskapliga framsteg.

Artikel 20

Komplementaritet med andra unionsprogram

Horisont 2020 ska genomföras på ett sätt som kompletterar unionens andra stödprogram och övriga politik, däribland de europeiska struktur- och investeringsfonderna, den gemensamma jordbrukspolitiken, programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) (2014-2020), Erasmus+-programmet och Life-programmet.

Artikel 21

Synergier med de europeiska struktur- och investeringsfonderna

Jämte unionens, den nationella och den regionala strukturpolitiken ska Horisont 2020 också bidra till att överbrygga den klyfta som finns inom unionen när det gäller forskning och innovation genom att främja synergier med de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Där det är möjligt får kumulativ finansiering användas i enlighet med förordning (EU) nr 1290/2013.

⁽¹⁾ Forskning om cancerbehandling av gonader kan finansieras.

Avsnitt II

Särskilda åtgärdsområden

Artikel 22

Mikroföretag och små och medelstora företag

1. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt att säkerställa att mikroföretag och små och medelstora företag deltar och berörs av forskning och innovation på lämpligt sätt under hela genomförandet av Horisont 2020. Kvantitativa och kvalitativa bedömningar av små och medelstora företags deltagande ska göras som en del av arrangemangen för utvärdering och övervakning.

2. Utöver skapandet av bättre förutsättningar för att små och medelstora företags ska kunna ta del av alla relevanta möjligheter i Horisont 2020 ska särskilda åtgärder genomföras. Framför allt ska ett särskilt instrument för små och medelstora företag som är inriktat på alla typer av små och medelstora företag med innovationspotential, i vid bemärkelse, inrättas inom ramen för ett system med gemensam förvaltning och i huvudsak tillämpas nedifrån och upp genom en ständigt öppen ansökningsomgång som anpassas till behoven hos små och medelstora företag enligt det särskilda målet *Innovation i små och medelstora företag* i punkt 3.3 a i del II i bilaga I. Det instrumentet ska ta hänsyn till det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* som anges i punkt 1 i del II i bilaga I och vart och ett av de särskilda målen under prioriteringen *Samhällsutmaningar* som anges i punkterna 1–7 i del III i bilaga I och ska genomföras på ett enhetligt sätt.

3. Det integrerade tillvägagångssätt som anges i punkterna 1 och 2 och förenklingen av förfaranden bör leda till att minst 20 % av den totala sammanlagda budgeten för det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* och prioriteringen *Samhällsutmaningar* går till små och medelstora företag.

4. Särskild vikt ska läggas vid att små och medelstora företag på lämpligt sätt representeras i offentlig-privata partnerskap som avses i artikel 25.

Artikel 23

Projekt för forskningssamverkan och partnerskapsprogram

Horisont 2020 bör genomföras huvudsakligen genom gränsöverskridande projekt för forskningssamverkan, vilka förverkligas genom ansökningsomgångar inom ramen för de arbetsprogram för Horisont 2020 som föreskrivs i beslut nr 743/2013. Dessa projekt kommer att kompletteras med offentlig-privata partnerskap och partnerskap mellan offentliga aktörer. Partnerskapen kommer att utformas med medlemsstaternas medverkan och ska utarbeta principer för sin inre förvaltning.

Artikel 24

Snabbspår till innovation

Snabbspåret till innovation ska genomföras i form av en fullskalig pilotverksamhet i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) nr 1290/2013, som inrättar en ansökningsomgång för snabbspåret till innovation, med början 2015.

Artikel 25

Offentlig-privata partnerskap

1. Horisont 2020 får genomföras med hjälp av offentlig-privata partnerskap där alla partner åtar sig att stödja utvecklingen och genomförandet av forskning före det konkurrensutsatta stadiet och av innovationsverksamhet av strategisk betydelse för unionens konkurrenskraft och industriella ledarskap eller för hanteringen av särskilda samhällsutmaningar. Offentlig-privata partnerskap ska genomföras så att de inte hindrar de bästa europeiska aktörerna att delta fullt ut.

2. Unionens engagemang i offentlig-privata partnerskap ska utnyttja befintliga rationaliserade förvaltningsstrukturer och kan ske i någon av följande former:

- a) Finansiella bidrag från unionen till gemensamma företag som bildats enligt artikel 187 i EUF-fördraget inom ramen för sjunde ramprogrammet, med förbehåll för ändring av de grundläggande rättsakterna för dem, till nya offentlig-privata partnerskap som bildats enligt artikel 187 i EUF-fördraget, och till andra finansieringsorgan som avses i artikel 58.1 c iv och vii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Denna form av partnerskap ska endast tillämpas då omfattningen av de eftersträvade målen och storleken på de resurser som krävs motiverar det med full hänsyn till relevanta konsekvensbedömningar och när andra former av partnerskap inte skulle uppfylla målen eller skapa de nödvändiga hävsångseffekterna.
- b) Avtal mellan de partner som avses i punkt 1, som anger målen för partnerskapet, parternas respektive åtaganden, viktiga resultatindikatorer samt resultat som ska uppvisas, inklusive identifiering av forsknings- och innovationsverksamhet som kräver stöd från Horisont 2020.

I syfte att engagera intresserade partner, i förekommande fall även slutanvändare, universitet, små och medelstora företag och forskningsinstitutioner, ska offentlig-privata partnerskap ställa offentliga medel till förfogande genom öppna processer och huvudsakligen genom konkurrensutsatta ansökningsomgångar med regler för deltagande som stämmer överens med dem som gäller för Horisont 2020. Undantag från användningen av konkurrensutsatta ansökningsomgångar bör vara vederbörligen motiverade.

3. Offentlig-privata partnerskap ska identifieras och genomföras på ett öppet, transparent och effektivt sätt. Identifieringen ska grunda sig på samtliga följande kriterier:

- a) Ett påvisat mervärde av åtgärden på unionsnivå och av valet av de instrument som ska användas.
- b) Omfattningen av effekterna på industrins konkurrenskraft, skapande av arbetstillfällen, hållbar tillväxt och socioekonomiska frågor, inbegripet samhällsutmaningar, bedömda mot bakgrund av tydligt fastställda och mätbara mål.

- c) Det långsiktiga engagemanget, inbegripet ett välavvägt bidrag från alla partner på grundval av en gemensam vision och tydligt definierade mål.
- d) Omfattningen av de resurser som berörs och förmågan att mobilisera ytterligare investeringar i forskning och innovation.
- e) En tydlig definition av varje partners uppgifter och överenskomna viktiga resultatindikatorer under den valda perioden.
- f) Komplementaritet med andra delar av Horisont 2020 och anpassning till unionens strategiska prioriteringar för forskning och innovation, särskilt de inom Europa 2020-strategin.

Komplementaritet mellan medlemsstaternas prioriteringar och verksamheter och engagemang ska i förekommande fall säkerställas i offentlig-privata partnerskap.

4. De forskningsprioriteringar som omfattas av offentlig-privata partnerskap kan i förekommande fall omfattas av reguljära ansökningsomgångar inom ramen för arbetsprogram som ingår i Horisont 2020 i syfte att utveckla nya synergier med forsknings- och innovationsverksamheter av strategisk betydelse.

Artikel 26

Partnerskap mellan offentliga aktörer

1. Horisont 2020 ska i lämplig omfattning och vid behov bidra till starkare partnerskap mellan offentliga aktörer där åtgärder på regional, nationell eller internationell nivå genomförs gemensamt inom unionen.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas initiativ för gemensam programplanering mellan medlemsstaterna. Gemensamma programplaneringsinitiativ som får stöd genom Horisont 2020 ska förbli öppna för alla medlemsstaters eller associerade länders deltagande.

2. Partnerskap mellan offentliga aktörer får stödjas antingen inom eller mellan de prioriteringar som anges i artikel 5.2, särskilt genom

- a) ett ERA-NET-instrument som använder bidrag för att stödja partnerskap mellan offentliga aktörer i deras utarbetande av, inrättande av nätverksstrukturer för, utformning av samt genomförande och samordning av gemensam verksamhet samt unionens komplettering av högst en gemensam ansökningsomgång per år och av åtgärder av gränsöverskridande karaktär,
- b) unionens deltagande i program som genomförs av flera medlemsstater tillsammans, i enlighet med artikel 185 i EUF-fördraget, om deltagandet är motiverat med hänsyn till målens omfattning och storleken på de erforderliga resurserna.

Vid tillämpningen av första stycket led a ska kompletterande stöd vara beroende av att åtgärdens mervärde påvisats på unionsnivå och att de enheter som deltar i de gemensamma ansökningsomgångarna och åtgärderna har gjort betydande tidigare, preliminära finansiella åtaganden i form av kontanter eller naturaförmåner. Ett av målen för ERA-NET-instrumentet kan, där det är möjligt, vara att harmonisera regler och närmare bestämmelser för genomförande av de gemensamma ansökningsomgångarna och åtgärderna, när sådan harmonisering är möjlig. Det kan också användas för att förbereda ett initiativ enligt artikel 185 i EUF-fördraget.

Vid tillämpning av första stycket led b ska sådana initiativ endast föreslås när det behövs en särskild genomförandestruktur och där de deltagande ländernas engagemang för integration på vetenskaplig, förvaltningsmässig och finansiell nivå är stort. Dessutom ska förslag till sådana initiativ fastställas på grundval av samtliga av följande kriterier:

- a) En tydlig definition av det mål som eftersträvas och dess relevans för målen i Horisont 2020 och för unionens politiska mål mer generellt.
- b) Preliminära finansiella åtaganden från de deltagande länderna, i form av kontanter eller naturaförmåner, inbegripet tidigare åtaganden att inbördes anpassa nationella och/eller regionala investeringar för transnationell forskning och innovation och i förekommande fall sammanföra resurser.
- c) Mervärdet av åtgärder på unionsnivå.
- d) En kritisk massa med avseende på berörda programs storlek och antal, i vilken utsträckning de verksamheter som omfattas liknar eller kompletterar varandra och vilken andel av den relevanta forskningen de täcker.
- e) Huruvida artikel 185 i EUF-fördraget är lämplig för att uppnå målen.

Artikel 27

Internationellt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

1. Rättsliga enheter, enligt definitionen i punkt 13 i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1290/2013, som är etablerade i tredjeländer och internationella organisationer ska kunna delta i indirekta åtgärder inom Horisont 2020 på de villkor som fastställs i den förordningen. Internationellt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer ska främjas inom och integreras med Horisont 2020 för att uppnå särskilt följande mål:

- a) Att förstärka unionens spetskompetens och attraktivitet när det gäller forskning och innovation samt dess ekonomiska och industriella konkurrenskraft.

b) Att effektivt kunna ta itu med gemensamma samhällsutmaningar.

c) Att stödja målen för unionens externa politik och utvecklingspolitik, som komplement till externa program och utvecklingsprogram inklusive internationella åtaganden och relaterade mål såsom att uppnå Förenta nationernas millennieutvecklingsmål. Synergier med unionens övriga politik kommer att eftersträvas.

2. Riktade insatser med målet att främja samarbete med särskilda tredjeländer eller grupper av tredjeländer inklusive unionens strategiska partner ska genomföras på grundval av ett strategiskt tillvägagångssätt och gemensamt intresse, gemensamma prioriteringar och ömsesidig nytta, med hänsyn till deras vetenskapliga och tekniska kapacitet och särskilda behov, marknadsmöjligheter, och den förväntade effekten av sådana insatser.

Ömsesidigt tillträde till program i tredjeländ bör uppmuntras och vid behov övervakas. För att maximera effekterna av internationellt samarbete ska samordning och synergi med initiativ från medlemsstaterna och associerade länder främjas. Samarbetets karaktär kan variera beroende på de specifika partnerländerna.

Prioriteringar inom samarbetet ska beakta utvecklingen inom unionens politik, möjligheter till samarbete med tredjeländer och rättvis och jämlik behandling av immateriella rättigheter.

3. Dessutom ska horisontell och övergripande verksamhet för att främja strategisk utveckling av internationellt samarbete genomföras inom Horisont 2020.

Artikel 28

Information, kommunikation, utnyttjande och spridning

Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder beträffande Horisont 2020, inbegripet kommunikationsåtgärder beträffande projekt som får stöd samt resultat. Särskilt ska den tillhandahålla utförlig information till medlemsstaterna i rätt tid.

Den del av budgeten för Horisont 2020 som anslagits för kommunikation ska även bidra till att täcka gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar, under förutsättning att de har ett samband med det övergripande målet för denna förordning.

Verksamhet för spridning av information och genomförande av kommunikationsverksamhet ska vara en integrerad del inom alla åtgärder som får stöd genom Horisont 2020. Information och kommunikation som rör Horisont 2020, inbegripet kommunikationsåtgärder som rör projekt som får stöd, ska göras tillgängliga och åtkomliga i digital form.

Dessutom ska följande särskilda åtgärder stödjas:

a) Initiativ som syftar till att öka medvetenheten och underlätta tillgången till finansiering genom Horisont 2020, i synnerhet för regioner eller typer av deltagare som deltar i relativt låg grad.

b) Riktat stöd till projekt och konsortier så att de får tillräcklig tillgång till den kompetens som krävs för att optimera kommunikation, utnyttjande och spridning av resultat.

c) Åtgärder som sammanför och sprider resultat från en rad projekt, däribland projekt som kan finansieras från andra källor, för att tillhandahålla användarvänliga databaser och rapporter som sammanfattar viktiga resultat samt, i relevanta fall, kommunicera och sprida dem till forskarvärlden, näringslivet och allmänheten i stort.

d) Spridning till beslutsfattare, inklusive standardiseringsorgan, i syfte att främja användningen av politiskt relevanta resultat bland lämpliga organ på internationell, nationell och regional nivå samt unionsnivå.

e) Initiativ för att främja dialog och debatt med allmänheten kring frågor om vetenskap, teknik och innovation genom att engagera forskar- och innovationsvärlden och organisationer i det civila samhället och att dra nytta av sociala medier och annan innovativ teknik och metodik, särskilt för att bidra till att öka allmänhetens medvetenhet om de fördelar som forskning och innovation medför när det gäller att anta samhällets utmaningar.

KAPITEL III

Kontroll

Artikel 29

Kontroll och revision

1. Det kontrollsystem som införs för genomförandet av denna förordning ska vara utformat för att ge rimliga garantier för en tillräcklig minskning och tillfredsställande hantering av de risker som är förknippade med insatsernas effektivitet och ändamålsenlighet samt för laglighet och korrekthet i de underliggande transaktionerna, med beaktande av programmets fleråriga karaktär samt de berörda utbetalningarnas typ.

2. Kontrollsystemet ska säkerställa en lämplig balans mellan förtroende och kontroll, med hänsyn till administrativa och andra kostnader för kontroller på alla nivåer, särskilt för deltagarna, så att målen med Horisont 2020 kan uppnås och de mest framstående forskarna och de mest innovativa företagen lockas.

3. Som en del av kontrollsystemet ska revisionsstrategin för utgifter för indirekta åtgärder inom Horisont 2020 baseras på den finansiella revisionen av ett representativt urval av utgifter inom hela Horisont 2020. Detta representativa urval ska kompletteras med ett urval som grundas på en bedömning av de risker som är förknippade med utgifterna.

Revision av utgifter för indirekta åtgärder inom Horisont 2020 ska genomföras på ett konsekvent sätt i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet för att minimera revisionsbördan för deltagarna.

Artikel 30

Skyddet av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen vid genomförandet av åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av betalningar som skett på felaktig grund samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa påföljder och böter.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom ramen för Horisont 2020.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får kommissionen genomföra revisioner upp till två år efter slutbetalningen.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾, utföra utredningar inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller avtal som inom ramen för Horisont 2020.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att, i enlighet med deras respektive befogenheter, utföra sådana revisioner och utredningar uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i bestämmelser i samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och avtal som följer av tillämpningen av den här förordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL IV

Övervakning och utvärdering

Artikel 31

Övervakning

1. Kommissionen ska årligen övervaka genomförandet av Horisont 2020, dess särskilda program och EIT:s verksamhet. Denna övervakning, som ska grunda sig på kvantitativa och vid behov kvalitativa bevis, ska även innefatta information om övergripande frågor som samhällsvetenskap, ekonomisk vetenskap och humaniora, hållbarhet och klimatförändringar, inklusive information om storleken på klimatrelaterade utgifter, små och medelstora företags deltagande, privata sektorns deltagande, jämställdhet, breddat deltagande och framsteg i förhållande till resultatindikatorer. Övervakningen ska också avse information om omfattningen av finansiering för offentlig-privata partnerskap och partnerskap mellan offentliga aktörer, inbegripet gemensamma programplaneringsinitiativ. Övervakningen av finansieringen för offentlig-privata partnerskap ska vid behov genomföras i nära samråd med deltagarna.

2. Kommissionen ska rapportera om och offentliggöra resultaten av denna övervakning.

Artikel 32

Utvärdering

1. Utvärderingar ska göras i tillräckligt god tid för att kunna beaktas i beslutsprocessen.

2. Senast den 31 december 2017 ska kommissionen, med bistånd av oberoende experter som ska väljas ut på grundval av ett öppet förfarande göra en översyn av EIT, med beaktande av den utvärdering som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 294/2008. KI-gruppernas ansökningsomgång för 2018 ska inledas om utfallet av den översynen är positivt. Vid översynen ska de framsteg som gjorts vid EIT bedömas i förhållande till följande:

a) Förbrukningsnivån för och effektiviteten vid användningen av tilldelningen av medel enligt artikel 6.3 i den här förordningen, med åtskillnad mellan det belopp som används för utveckling av den första omgången KI-grupper och effekten av såddkapital för de följande omgångarna, och förmågan hos EIT att locka till sig medel från partner i KI-grupperna och särskilt från den privata sektorn, i enlighet med förordning (EG) nr 294/2008.

b) Bidragen från EIT och från KI-grupperna till prioriteringen om *Samhällsutmaningar* och det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* samt resultaten bedömda med utgångspunkt i de indikatorer som fastställs i bilaga I.

c) Bidragen från EIT och KI-grupperna till integreringen av högre utbildning, forskning och innovation.

- d) KI-gruppernas förmåga att integrera nya relevanta partner där de kan skapa mervärde.

3. Senast den 31 december 2017, och med beaktande av efterhandsutvärderingen av sjunde ramprogrammet som ska slutföras senast den 31 december 2015 och översynen av EIT, ska kommissionen, med bistånd av oberoende experter som ska väljas ut på grundval av ett öppet förfarande, göra en preliminär utvärdering av Horisont 2020, inbegripet Europeiska forskningsrådet, dess särskilda program och verksamheten i EIT.

Den preliminära utvärderingen ska bedöma framstegen inom olika delar av Horisont 2020 i förhållande till

- a) hur målen (beträffande resultat och framsteg avseende uppnådda effekter, i tillämpliga fall på grundval av de indikatorer vars huvuddrag anges i bilaga II i det särskilda programmet) för Horisont 2020 har uppnåtts, och alla därtill hörande åtgärders fortsatta relevans,
- b) resursernas effektivitet och utnyttjande, med särskild hänsyn till ämnesövergripande frågor och andra inslag som avses i artikel 14.1, och
- c) mervärdet för unionen.

Som ett led i den preliminära utvärderingen ska både befintliga och nya offentlig-privata partnerskap, inklusive de gemensamma teknikinitiativen, bli föremål för en ingående bedömning som bland annat ska omfatta en analys av deras öppenhet, insyn och effektivitet. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till den utvärdering av EIT vars huvuddrag anges i artikel 16 i förordning (EG) nr 294/2008 för att möjliggöra en bedömning som grundar sig på samma principer.

Som ett led i den preliminära utvärderingen ska snabbspåret till innovation bli föremål för en ingående bedömning som kommer att omfatta bland annat bidrag till innovation, deltagande från näringslivet, deltagande av nya sökande, driftseffektivitet och finansiering, och uppbådan av privata investeringar. Eventuell ytterligare tillämpning av snabbspåret till innovation ska avgöras på grundval av utvärderingsresultaten och kan anpassas eller utvidgas utifrån dessa.

Den preliminära utvärderingen ska beakta aspekter som rör spridning och utnyttjande av forskningsresultat.

Den preliminära utvärderingen ska också beakta utrymmet för ytterligare förenkling samt aspekter som rör tillträde till finansieringsmöjligheter för deltagare i alla regioner och för den privata sektorn, framför allt små och medelstora företag, samt utrymmet för att främja en jämn könsfördelning. Den ska desutom beakta åtgärdernas bidrag till Europa 2020-strategins mål, resultaten avseende de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder samt graden av synergi och interaktion med andra av unionens finansieringsprogram, inbegripet strukturfonderna.

Som en del av den preliminära utvärderingen ska finansieringsmodellen för Horisont 2020 utvärderas ingående, bland annat i förhållande till följande indikatorer:

- Deltagande från deltagare som förfogar över avancerade forskningsinfrastrukturer eller som tidigare har använt sig av självkostnadskalkyl inom sjunde ramprogrammet.
- Förenkling för deltagare som förfogar över avancerade forskningsinfrastrukturer eller som tidigare har använt sig av självkostnadskalkyl inom sjunde ramprogrammet.
- Godkännande av mottagarnas sedvanliga redovisningspraxis.
- I hur stor utsträckning lönetillägg till personal används, i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) nr 1290/2013.

Den preliminära utvärderingen ska också i förekommande fall beakta uppgifter om samordning med forsknings- och innovationsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna, bland annat på områden med gemensamma initiativ för programplanering.

4. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen, med bistånd av oberoende experter som ska väljas ut på grundval av ett öppet förfarande, göra en efterhandsutvärdering av Horisont 2020, dess särskilda program och EIT:s verksamhet. Den utvärderingen ska omfatta den logiska grunden, genomförandet och resultaten samt åtgärdernas effekter och hållbarhet på längre sikt, och bilda underlag för ett beslut om att eventuellt förlänga, ändra eller upphäva en efterföljande åtgärd. Utvärderingen ska beakta aspekter som rör spridning och utnyttjande av forskningsresultat.

5. Resultatindikatorerna för att bedöma framstegen mot det allmänna målet för Horisont 2020 och för EIT, i enlighet med vad som anges i inledningen i bilaga I, och för de särskilda mål som fastställs i det särskilda programmet, inbegripet relevanta referensnivåer, ska utgöra den minsta grunden för bedömning av i vilken utsträckning målen för Horisont 2020 har uppnåtts.

6. När så är lämpligt ska medlemsstaterna förse kommissionen med uppgifter och upplysningar som krävs för att möjliggöra övervakning och utvärdering av de berörda åtgärderna.

7. Kommissionen ska till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna slutsatserna av de utvärderingar som avses i denna artikel åtföljda av de iakttagelser som kommissionen gjort.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 33

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Beslut nr 1982/2006/EG ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2014.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska åtgärder som inletts inom ramen för beslut nr 1982/2006/EG och finansiella skyldigheter med anknytning till dessa åtgärder fortsätta att omfattas av det beslutet tills de avslutas.
3. Den finansieringsram som avses i artikel 6 i denna förordning får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången från de åtgärder som antagits inom ramen för beslut nr 1982/2006/EG till Horisont 2020.

Artikel 34

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA I

Huvuddragen för de särskilda målen och verksamheterna

Det övergripande målet för Horisont 2020 är att skapa ett samhälle och en världsledande ekonomi som baseras på kunskap och innovation inom hela unionen och samtidigt bidra till en hållbar utveckling. Det ska stödja Europa 2020-strategin och annan unionspolitik samt bidra till att det europeiska forskningsområdet förverkligas och fungerar.

Resultatindikatorerna för bedömning av framsteg i förhållande till detta övergripande mål är följande:

- Målet för forskning och utveckling (FoU) för Europa 2020-strategin (3 % av BNP).
- Indikatorn för innovationsresultaten inom ramen för Europa 2020-strategin ⁽¹⁾.
- Andelen forskare inom den yrkesverksamma befolkningen.

Detta övergripande mål ska uppnås genom tre olika men ömsesidigt förstärkande prioriteringar som var och en innehåller ett antal särskilda mål. De ska genomföras på ett sammanhängande sätt för att främja samverkan mellan de olika särskilda målen, undvika dubbelarbete och förstärka sina kombinerade effekter.

Gemensamma forskningscentrumet ska bidra till det övergripande målet och prioriteringarna för Horisont 2020 med det särskilda målet att tillhandahålla kundstyrt vetenskapligt och tekniskt stöd till unionens politik.

Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) ska bidra till det övergripande målet och prioriteringarna för Horisont 2020 med det särskilda målet att integrera kunskapstriangeln högre utbildning, forskning och innovation. Indikatorerna för att bedöma EIT:s resultat är följande:

- Organisationer från universitet, näringsliv och forskning som integrerats i kunskaps- och innovationsgrupperna (KI-grupperna).
- Samarbete inom kunskapstriangeln som leder till utvecklingen av innovativa produkter, tjänster och processer.

I denna bilaga beskrivs huvuddragen för de särskilda mål och verksamheter som avses i artikel 5.2, 5.3, 5.4 och 5.5.

Övergripande frågor och stödåtgärder inom Horisont 2020

Mellan särskilda mål för de tre prioriteringarna kommer övergripande frågor, som anges i en vägledande förteckning som finns i artikel 14, efter behov att främjas för att utveckla ny kunskap, nyckelkompetenser och viktiga tekniska genombrott samt omvandla kunskap till ekonomiskt och samhälleligt värde. Dessutom kommer det i många fall att bli nödvändigt att utveckla tvärvetenskapliga lösningar som omfattar flera särskilda mål inom Horisont 2020. Horisont 2020 kommer att innehålla incitament till sådana åtgärder som berör övergripande frågor, bland annat genom en effektiv sammanläggning av budgetar.

Samhällsvetenskap och humaniora

Forskningen inom samhällsvetenskap och humaniora kommer att vara helt integrerad i var och en av prioriteringarna för Horisont 2020 och vart och ett av de särskilda målen och kommer att bidra till faktabaserat beslutsfattande på internationell nivå, unionsnivå, nationell nivå, regional nivå och lokal nivå. När det gäller samhällsutmaningar ingår samhällsvetenskap och humaniora också som en viktig del av de verksamheter som behövs för att hantera de olika samhällsutmaningarna för att förbättra deras effekt. Det särskilda målet för samhällsutmaningen Europa i en föränderlig värld - Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen kommer att stödja samhällsvetenskaplig och humanistisk forskning genom att fokusera på inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen.

Vetenskap och samhälle

Förhållandet mellan vetenskap och samhälle, främjandet av ansvarsfull forskning och innovation, utbildningen i vetenskap och kultur ska fördjupas och allmänhetens tillit till vetenskapen förstärkas genom åtgärder inom Horisont 2020 som gynnar medborgarnas och civilsamhällets välinformerade engagemang i forsknings- och innovation.

⁽¹⁾ COM(2013) 624.

Könsaspekten

Att främja jämställdhet mellan könen inom vetenskap och innovation är ett av unionens åtaganden. I Horisont 2020 kommer könsaspekten att behandlas som en övergripande fråga för att rätta till obalansen mellan kvinnor och män och integrera ett jämställdhetsperspektiv när det gäller programplanering och innehåll som rör forskning och innovation.

Små och medelstora företag

Horisont 2020 kommer att uppmuntra och stödja de små och medelstora företagens medverkan på ett integrerat sätt när det gäller alla särskilda mål. I enlighet med artikel 22 ska de åtgärder som avses i det särskilda målet *Innovation inom små och medelstora företag* (det särskilda instrumentet för små och medelstora företag) tillämpas inom ramen för det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industri teknik* och i prioriteringen *Samhällsutmaningar*.

Snabbspår till innovation

Snabbspåret till innovation enligt artikel 24 kommer att stödja innovationsåtgärder inom det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industri teknik* och inom prioriteringen *Samhällsutmaningar* med en logik som följer bottom-up-principen på grundval av ständigt öppna ansökningsomgångar och en handläggningstid för beviljande av stöd på högst sex månader.

Breddat deltagande

Forsknings- och innovationspotentialen skiljer sig fortfarande mycket åt mellan medlemsstaterna, trots viss konvergens den senaste tiden, med stora skillnader mellan "innovationsledare" och "måttliga innovatörer". Verksamheten ska bidra till att minska forsknings- och innovationsklyftan i Europa genom att främja synergier med de europeiska struktur- och investeringsfonderna och även genom särskilda åtgärder för att frigöra spetskompetens i lågpresterande regioner när det gäller forskning, utveckling och innovation och därigenom öka deltagandet i Horisont 2020 och bidra till förverkligandet av ett europeiskt forskningsområde.

Internationellt samarbete

Internationellt samarbete med tredjeländer och internationella, regionala eller globala organisationer är nödvändigt för att effektivt ta itu med många av de särskilda mål som fastställs i Horisont 2020. Internationellt samarbete är viktigt för att spets- och grundforskningen ska kunna dra nytta av fördelarna med framväxande vetenskaps- och teknikmöjligheter. Det krävs samarbete för att ta itu med samhällsutmaningarna och öka konkurrenskraften för det europeiska näringslivet. Att främja forskarnas och innovatörernas rörlighet i ett internationellt perspektiv är också avgörande för att stärka detta globala samarbete. Internationellt forsknings- och innovationssamarbete är en viktig aspekt av unionens globala åtaganden. Internationellt samarbete kommer därför att främjas inom ramen för var och en av de tre prioriteringarna inom Horisont 2020. Dessutom kommer särskild horisontell och övergripande verksamhet att stödjas för att säkerställa en konsekvent och effektiv utveckling av det internationella samarbetet inom hela Horisont 2020.

Hållbar utveckling och klimatförändringar

Horisont 2020 kommer att uppmuntra och stödja verksamhet som syftar till att utnyttja Europas ledande ställning i kapplöpningen om utveckling av nya processer och ny teknik som främjar hållbar utveckling i vid mening och bekämpar klimatförändringar. Denna horisontella ansats kommer, om den fullt ut inarbetas i samtliga Horisont 2020-strategier, att hjälpa unionen att lyckas i en värld med låga koldioxidutsläpp och ansträngda resurser och samtidigt skapa en resurs-effektiv, hållbar och konkurrenskraftig ekonomi.

Överbryggande av avståndet mellan upptäckt och marknadstillämpning

Syftet med åtgärderna i hela Horisont 2020 för överbryggande av detta avstånd är att föra upptäckter till marknadstillämpning, vilket leder till utnyttjande och saluföring av idéer, när så är lämpligt. Åtgärderna bör grundas på ett brett innovationskoncept och stimulera till sektorsövergripande innovation.

Övergripande stödåtgärder

De övergripande frågorna kommer att stödjas genom ett antal övergripande stödåtgärder, bland annat stöd till insatser för att göra forskningsyrket mer attraktivt, inbegripet de allmänna principerna i den europeiska stadgan för forskare, för att stärka faktabasen och utvecklingen av och stödet för det europeiska forskningsområdet (bl.a. de fem ERA-initiativen) och för Innovationsunionen, för att förbättra ramvillkor till stöd för Innovationsunionen, inbegripet principerna i kommissionens rekommendation om förvaltningen av immateriella rättigheter⁽¹⁾ och en utredning av möjligheten att inrätta ett valoriseringsinstrument för europeiska immateriella rättigheter, förvaltning och samordning av internationella nätverk för de bästa forskarna och innovatörerna, t.ex. Cost.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation om förvaltningen av immateriella rättigheter i samband med kunskapsöverföring och en uppförandedekod för universitet och andra offentliga forskningsorganisationer (K(2008) 1329, 10.4.2008).

DEL I.

PRIORITERINGEN *Vetenskaplig spetskompetens*

Syftet med denna del är att stärka och utvidga spetskompetensen inom unionens vetenskapliga bas och att konsolidera det europeiska forskningsområdet i syfte att göra unionens forsknings- och innovationssystem mer konkurrenskraftigt på global nivå. Den består av följande fyra särskilda mål:

- a) *Europeiska forskningsrådet (EFR)* ska tillhandahålla attraktiv och flexibel finansiering för att talangfulla och kreativa enskilda forskare och deras forskarlag ska kunna fortsätta på de mest lovande vägarna vid vetenskapens yttersta gränser, på grundval av unionsomfattande konkurrens.
- b) *Framtida och ny teknik (FET)* ska stödja forskningssamverkan i syfte att öka Europas kapacitet för avancerad och nyskapande innovation. Den ska främja vetenskapligt samarbete mellan olika ämnesområden kring radikalt nya idéer med hög risk och påskynda utvecklingen av de mest lovande framväxande områdena inom vetenskap och teknik samt unionsomfattande strukturer av motsvarande forskarsamfund.
- c) *Marie Skłodowska-Curie-åtgärder* ska tillhandahålla innovativ forskarutbildning av hög kvalitet och attraktiva karriär- och kunskapsutbytesmöjligheter genom gränsöverskridande och sektorsövergripande rörlighet för forskare för att på bästa sätt förbereda dem för dagens och framtidens samhällsutmaningar.
- d) *Forskningsinfrastrukturer* ska utveckla och stödja framstående europeiska forskningsinfrastrukturer och bistå dem i syfte att bidra till ERA genom att främja deras innovationspotential, locka till sig forskare av världsklass och utbilda humankapital och komplettera detta med tillhörande unionspolitik och internationellt samarbete.

Vart och ett av dessa mål har visat sig ha ett högt mervärde för unionen. Tillsammans utgör de en stark och balanserad uppsättning verksamheter som, tillsammans med verksamhet på nationell, regional och lokal nivå, avser hela skalan av Europas behov när det gäller avancerad vetenskap och teknik. Genom att sammanföra dem i ett enda program kommer de att kunna fungera med större samstämmighet, på ett rationaliserat, förenklat och mer fokuserat sätt, samtidigt som den kontinuitet som är av avgörande betydelse för att målens effektivitet ska upprätthållas.

Verksamheterna är i sig sådana som blickar framåt, bygger upp kompetens på lång sikt, fokuserar på nästa generations vetenskap, teknik, forskare och innovationer och ger stöd till nya begåvade personer från hela unionen och från associerade länder, och även globalt. Mot bakgrund av verksamheternas vetenskapsdrivna natur och deras forskardrivna finansieringsformer som i stort bygger på bottom-up-principen kommer den europeiska forskarvärlden att spela en framträdande roll när det gäller att bestämma vilka forskningsvägar som kommer att följas inom ramen för Horisont 2020.

DEL II.

PRIORITERINGEN *Industriellt ledarskap*

Denna del syftar till att påskynda utveckling av teknik och innovationer som kommer att ligga till grund för morgondagens företag och hjälpa innovativa europeiska små och medelstora företag att växa till världsledande företag. Den består av följande tre särskilda mål:

- a) *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* ska tillhandahålla särskilt stöd till forskning, utveckling och demonstration och i förekommande fall standardisering och certifiering avseende informations- och kommunikationsteknik (IKT), nanoteknik, avancerade material, bioteknik, avancerad tillverkning, bearbetning och rymden. Tonvikten ska läggas på interaktion och konvergens mellan olika typer av teknik och deras förhållande till samhällsutmaningar. Användarnas behov ska beaktas inom alla dessa områden.
- b) *Tillgång till riskfinansiering* ska syfta till att undanröja underskott i tillgången på finansiering genom lån och eget kapital för FoU- och innovationsdrivna företag och projekt på alla utvecklingsstadier. Det ska, tillsammans med egetkapital-instrumentet inom programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) (2014-2020), stödja utvecklingen av riskkapital på unionsnivå.
- c) *Innovation i små och medelstora företag* ska ge stöd som är skräddarsytt för små och medelstora företag för att stimulera all typ av innovation i små och medelstora företag, med inriktning på dem som har potential att växa och agera internationellt inom och utom hela den inre marknaden.

Verksamheten ska följa en affärsdriven dagordning. Budgetarna för de särskilda målen *Tillgång till riskfinansiering och Innovation i små och medelstora företag* ska följa en logik som är efterfrågestyrd och följer bottom-up-principen. Dessa budgetar ska kompletteras genom användning av finansiella instrument. Ett särskilt instrument för små och medelstora företag ska tillämpas huvudsakligen enligt bottom-up-principen och vara skräddarsytt för små och medelstora företag, med hänsyn till de särskilda målen för prioriteringen *Samhällsutmaningar* och det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik*.

För Horisont 2020 ska ett integrerat angreppssätt användas för små och medelstora företags deltagande, varvid hänsyn ska tas till bland annat till deras kunskaps- och tekniköverföringsbehov, vilket bör leda till att minst 20 % av de totala sammanlagda budgetarna för alla särskilda mål avseende prioriteringen *Samhällsutmaningar* och det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* avsätts för små och medelstora företag.

Det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* ska följa en teknikdriven strategi för att utveckla möjliggörande teknik som kan användas inom flera områden, industrier och tjänster. Tillämpningar inom sådan teknik för hantering av samhällsutmaningar ska stödjas tillsammans med prioriteringen *Samhällsutmaningar*.

DEL III.

PRIORITERINGEN *Samhällsutmaningar*

Denna del är en direkt reaktion på de politiska prioriteringar och samhällsutmaningar som identifierats i Europa 2020-strategin och som syftar till att stimulera den kritiska massa av insatser för forskning och innovation som krävs för att uppnå unionens politiska mål. Finansieringen ska inriktas på följande särskilda mål:

- a) Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande.
- b) Livsmedelstrygghet, hållbart jord- och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomin.
- c) Säker, ren och effektiv energi.
- d) Smarta, gröna och integrerade transporter.
- e) Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror.
- f) Europa i en föränderlig värld: Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen.
- g) Säkra samhällen: Att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare.

All verksamhet ska utgå ifrån att anta utmaningar vilket kan omfatta grundforskning, tillämpad forskning, kunskapsöverföring eller innovation, med fokus på politiska prioriteringar utan att på förhand fastställa det exakta valet av teknik eller lösningar som bör utvecklas. Icke-teknisk, organisatorisk innovation och systeminnovation samt innovation inom den offentliga sektorn kommer att uppmärksammas jämte teknikbaserade lösningar. Tonvikten ska ligga på att samla en kritisk massa av resurser och kunskap avseende olika områden, typer av teknik och vetenskapliga ämnesområden och forskningsinfrastrukturer för att man ska kunna ta itu med utmaningarna. Verksamheterna ska omfatta hela cykeln från grundforskning till marknad, med en ny inriktning på innovationsrelaterad verksamhet såsom utprovning, demonstrationsverksamheter, provningsanläggningar, stöd för offentlig upphandling, utformning, slutanvändarbaserad innovation, social innovation, kunskapsöverföring och marknadsgenomslaget för innovationer och standardisering.

DEL IV.

DET SÄRSKILDA MÅLET SPRIDNING AV SPETSKOMPETENS OCH BREDARE DELTAGANDE

Det särskilda målet *Spridning av spetskompetens och bredare deltagande* består i att fullt ut utnyttja potentialen hos EU:s samlade kompetens och se till att fördelarna med en innovationsdriven ekonomi både maximeras och sprids vida omkring i unionen i enlighet med principen om excellens.

DEL V.

DET SÄRSKILDA MÅLET VETENSKAP MED OCH FÖR SAMHÄLLET

Det särskilda målet *Vetenskap med och för samhället* syftar till att bygga upp ett effektivt samarbete mellan forskning och samhälle, rekrytera nya forskartalanger och förena vetenskaplig spetskompetens med socialt medvetande och ansvarsstagande.

DEL VI.

GEMENSAMMA FORSKNINGSCENTRUMETS ICKE-NUKLEÄRA DIREKTA ÅTGÄRDER

Gemensamma forskningscentrumets verksamhet ska vara en integrerad del av Horisont 2020, med syftet att tillhandahålla tillförlitligt och faktabaserat stöd för unionens politik. Detta ska styras av kundernas behov och kompletteras med framåtblickande verksamhet.

DEL VII.

EUROPEISKA INSTITUTET FÖR INNOVATION OCH TEKNIK (EIT)

EIT ska ha en viktig roll genom att sammanföra framstående forskning, innovation och högre utbildning och därigenom integrera kunskapstriangeln. EIT ska framför allt göra detta genom KI-grupperna. Dessutom ska EIT se till att erfarenheter utbyts, genom åtgärder för riktad spridning och kunskapsdelning, mellan och utanför KI-grupperna och därigenom främja ett snabbare anammande av innovationsmodeller inom unionen.

DEL I

VETENSKAPLIG SPETSKOMPETENS

1. Europeiska Forskningsrådet (Efr)

1.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att stärka spetskompetensen, dynamiken och kreativiteten inom europeisk forskning.

Europa har fastställt sin ambition att övergå till en ny ekonomisk modell grundad på smart och hållbar tillväxt för alla. Denna typ av övergång kommer att behöva mer än stegvisa förbättringar av nuvarande teknik och kunskap. Den kommer att kräva mycket högre kapacitet för grundforskning och vetenskapligt grundad innovation som drivs av radikalt ny kunskap, som gör det möjligt för Europa att spela en ledande roll när det gäller att skapa de vetenskapliga och tekniska paradigmskiften som kommer att bli de centrala drivkrafterna för produktivitetssökning, konkurrenskraft, välbefinnande, hållbar utveckling och sociala framsteg i framtida industrier och sektorer. Sådana paradigmskiften har historiskt sett tenderat att härröra från den vetenskapliga basen inom den offentliga sektorn innan de gått vidare till att lägga grunden för helt nya industrier och sektorer.

Världsledande innovation är nära förknippad med vetenskaplig spetskompetens. Europa, som en gång var den ohotade ledaren, har halkat efter i kapplöpningen om att ta fram den allra bästa spetsvetenskapen och har spelat en underordnad roll i förhållande till Förenta staterna när det gäller efterkrigstidens viktigaste tekniska framsteg. Trots att unionen fortfarande är världens största producent av vetenskapliga publikationer producerar Förenta staterna dubbelt så många av de mest inflytelserika vetenskapliga skrifterna (räknat som den översta procenten av antalet citeringar). En internationell rangordning av universitet visar också att universitet i Förenta staterna dominerar i toppen. Av världens Nobelpristagare är dessutom 70 % baserade i Förenta staterna.

En del av utmaningen är att medan Europa och Förenta staterna investerar liknande belopp i den vetenskapliga basen inom sina offentliga sektorer har unionen nästan tre gånger så många forskare inom den offentliga sektorn, vilket innebär en betydligt mindre investering per forskare. Dessutom är Förenta staternas finansiering mer selektiv när det gäller att anslå resurser till ledande forskare. Detta bidrar till att förklara varför unionens forskare inom den offentliga sektorn i genomsnitt är mindre produktiva och, totalt sett, får mindre sammanlagd vetenskaplig genomslagskraft än sina betydligt färre motparter i Förenta staterna.

En annan viktig del av utmaningen är att den offentliga och privata sektorn i många europeiska länder fortfarande inte erbjuder tillräckligt attraktiva villkor för de mest framstående forskarna. Det kan ta många år innan begåvade unga forskare har möjlighet att bli oberoende forskare på egna meriter. Detta leder till ett mycket stort slöseri med Europas forskningspotential genom att fördröja och i vissa fall till och med förhindra framväxten av nästa generations forskare, som kommer med nya idéer och energi, och genom att fresta framstående forskare i början av sin yrkesbana att söka sin framtid på annat håll.

Tillsammans bidrar dessa faktorer till att göra Europa relativt oattraktivt i den globala konkurrensen om vetenskaplig talang.

1.2 Motivering och mervärde för unionen

EFR inrättades för att ge Europas bästa forskare, både kvinnor och män, de resurser de behöver för att kunna konkurrera bättre på global nivå, genom att finansiera enskilda forskarlag på grundval av alleuropeisk konkurrens. Det fungerar självständigt – ett oberoende vetenskapligt råd som består av vetenskapsmän, ingenjörer och akademiska forskare med högsta renommé och sakkunskap, däribland både kvinnor och män i olika åldersgrupper,

fastställer den övergripande vetenskapliga strategin och har full beslutsrätt om vilken typ av forskning som ska finansieras. Dessa är väsentliga egenskaper hos EFR vilka garanterar effektiviteten hos dess vetenskapliga program, kvaliteten på dess verksamhet och process för expertgranskning och dess trovärdighet i forskarvärlden.

EFR är verksamt i hela Europa på konkurrensutsatt grund och har tillgång till ett större urval av talanger och idéer än vad som skulle vara möjligt för något nationellt program. De bästa forskarna och de bästa idéerna konkurrerar med varandra. De sökande vet att de måste prestera på högsta nivå och att belöningen är flexibel finansiering på lika villkor, oavsett lokala flaskhalsar eller tillgången till nationell finansiering.

Spetsforskning som finansieras genom EFR förväntas därmed ha en avsevärd direkt effekt i form av framsteg vid gränserna för vår kunskap, vilket banar väg för nya och ofta oväntade vetenskapliga och tekniska resultat och nya områden för forskning, vilket i slutändan kan få fram radikalt nya idéer som kommer att driva på innovation och upptäckningsförmåga i näringslivet och ta itu med samhällsutmaningar. Denna kombination av framstående enskilda forskare och innovativa idéer ligger till grund för varje del i innovationskedjan.

Utöver detta ger EFR betydande strukturell effekt genom att skapa kraftfull stimulans för ökad kvalitet i det europeiska forskningssystemet, utöver de forskare och projekt som EFR finansierar direkt. EFR-finansierade projekt och forskare utgör ett tydligt och inspirerande mål för spetsforskning i Europa, stärker dess profil och gör den mer attraktiv för de bästa forskarna på global nivå. Den prestige det innebär att vara värd för EFR-stipendiater, och den *spetskompetensstämpel* som detta medför, ökar konkurrensen mellan Europas universitet och andra forskningsorganisationer om att erbjuda de mest attraktiva villkoren för de bästa forskarna. Nationella system och individuella forskningsinstituters förmåga att locka till sig och vara värd för EFR-stipendiater fastställer dessutom ett riktämärke som gör det möjligt för dem att bedöma sina relativa styrkor och svagheter och reformera sin politik och praxis i enlighet med detta. Finansieringen från EFR är därför ett komplement till pågående insatser på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå för att reformera, bygga upp kapacitet och frigöra hela potentialen och dragningskraften hos det europeiska forskningssystemet.

1.3 Huvuddragen för verksamheten

EFR:s grundläggande verksamhet ska vara att tillhandahålla attraktiv långsiktig finansiering för att stödja framstående forskare och deras forskarlag vid bedrivandet av banbrytande högriskforskning med hög vinstpotential.

Finansiering från EFR ska beviljas i enlighet med följande väletablerade principer. Vetenskaplig spetskompetens ska vara det enda kriteriet för beviljandet av EFR-stipendier. EFR ska agera enligt bottom-up-principen utan i förhand fastställda prioriteringar. EFR-stipendier ska vara tillgängliga för enskilda forskarlag för forskare i alla åldrar, oavsett kön och från alla länder i världen, som arbetar i Europa. EFR ska sträva efter att främja sund konkurrens i hela Europa på grundval av stabila, transparenta och opartiska utvärderingsförfaranden som särskilt tar itu med könsdiskriminering.

EFR ska särskilt prioritera stöd till de bästa nya forskare som har utmärkta idéer för övergången till självständighet genom att tillhandahålla lämpligt stöd i det kritiska skede när de upprättar eller konsoliderar ett eget forskarlag eller forskningsprogram. EFR ska även fortsätta att i tillräcklig grad stödja etablerade forskare.

EFR ska också, efter behov, ge stöd till nya arbetsmetoder i den vetenskapliga världen med potential att skapa genombrottsresultat och underlätta undersökning av möjligheterna till kommersiell och social innovation hos den forskning som finansieras av EFR.

EFR ska därför sträva efter att senast 2020 kunna visa att de bästa forskarna deltar i EFR:s ansökningsomgångar, att finansiering från EFR har lett till vetenskapliga publikationer av högsta kvalitet och till forskningsresultat med stort genomslag i samhället och ekonomin och att EFR på ett avsevärt sätt har bidragit till att göra Europa till en mer attraktiv miljö för världens bästa forskare. I synnerhet ska EFR sträva efter en mätbar ökning av unionens andel inom den översta procenten av världens mest citerade publikationer. Dessutom ska EFR sträva efter en betydande ökning av antalet framstående forskare från länder utanför Europa som finansieras av EFR. EFR ska utbyta erfarenheter och bästa praxis med regionala och nationella forskningsfinansieringsorgan för att främja stöd till framstående forskare. Dessutom ska EFR göra sina program än mer synliga.

EFR:s vetenskapliga råd ska fortlöpande övervaka EFR:s verksamhet och utvärderingsförfaranden och överväga hur dess mål bäst ska kunna uppfyllas med hjälp av stipendiesystem som betonar ändamålsenlighet, tydlighet, stabilitet och enkelhet, både för sökande och för genomförandet och förvaltningen av dem, och, om så behövs, för att tillgodose framväxande behov. Det ska sträva efter att upprätthålla och ytterligare förbättra EFR:s system med expertgranskning av världsklass som bygger på helt öppen, rättvis och opartisk behandling av ansökningar så att banbrytande vetenskaplig spetskompetens, banbrytande idéer och talang kan identifieras oavsett forskarens kön,

nationalitet, institut eller ålder. Slutligen ska EFR fortsätta att genomföra egna strategiska studier i syfte att förbereda och stödja sin verksamhet, upprätthålla nära kontakter med forskarvärlden, de regionala och nationella finansieringsorganen och andra berörda parter och se till att dess verksamheter kompletterar den forskning som bedrivs på andra nivåer.

EFR ska garantera en öppen kommunikation om sina verksamheter och resultat med forskarvärlden och allmänheten och föra uppdaterade uppgifter från finansierade projekt.

2. Framtida och Ny Teknik (Fet)

2.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att, genom att utforska nya idéer och idéer med hög risk som bygger på vetenskaplig grund, gynna radikalt ny teknik med möjlighet att öppna upp nya områden för vetenskapliga rön och teknik och bidra till nästa generation av industrier i Europa. Syftet är att genom att erbjuda flexibelt stöd till målinriktad och tvärvetenskaplig forskningssamverkan i olika omfattning och genom att anamma innovativa forskningsmetoder identifiera och utnyttja möjligheter med långsiktig nytta för medborgarna, ekonomin och samhället. FET kommer att tillföra mervärde från unionen till den moderna forskningens gränser.

FET ska främja sådan forskning och teknik som ligger utanför det som är känt, vedertaget eller vida spritt och ska främja nytt och visionärt tänkande för att öppna upp lovande vägar mot kraftfull ny teknik, varav viss teknik kan utvecklas till ledande tekniska och intellektuella paradigmer för de kommande decennierna. FET ska främja ansträngningar för fortsatta småskaliga forskningsmöjligheter inom alla områden, inbegripet nya ämnesområden och stora vetenskapliga och tekniska utmaningar som kräver nära samarbete mellan program inom och utanför Europa. Detta tillvägagångssätt ska baseras på spetsforskning och sträcker sig till att utforska idéer före det konkurrensutsatta stadiet för utformning av framtidens teknik, så att samhället och industrin kan dra nytta av tvärvetenskapligt forskningssamverkan som behöver bedrivas på europeisk nivå genom att en koppling skapas mellan forskning som drivs av vetenskap och forskning som drivs av samhällsmål och samhällsutmaningar eller av industriell konkurrenskraft.

2.2 Motivering och mervärde för unionen

Radikala genombrott med omvälvande inverkan bygger i allt högre grad på intensivt samarbete mellan ämnesområden inom vetenskap och teknik (t.ex. information och kommunikation, biologi, bioteknik och robotteknik, kemi, fysik, matematik, medicinsk modellering, geovetenskap, materialkunskap, neuro- och kognitionsvetenskap, samhällsvetenskap och ekonomi) och med beteendevetenskap och humaniora. Detta kan kräva inte bara spetskompetens inom vetenskap och teknik utan också nya attityder och nya samspel mellan en rad olika forskningsaktörer.

Vissa idéer kan utvecklas i liten skala, men andra kan vara så krävande att betydande samarbetsinsatser behövs under en längre tid. Stora ekonomier i världen har insett detta, och det finns en växande global konkurrens för att identifiera och sträva efter nya tekniska möjligheter vid vetenskapens yttersta gränser som kan få betydande inverkan på innovation och fördelar för samhället. För att vara effektiva kan dessa typer av verksamheter behöva byggas upp snabbt och i stor skala med en gemensam europeisk ansträngning kring gemensamma mål för att skapa en kritisk massa, främja synergier och få optimala hävstångseffekter.

FET ska omfatta hela spektrumet av vetenskapligt driven innovation, från småskaliga tidiga bottom-up-undersökningar av bräckliga idéer på fosterstadiet till uppbyggandet av nya forsknings- och innovationsgrupper kring framväxande omvälvande forskningsområden och stora gemensamma initiativ för forskningssamverkan uppbyggda kring en forskningsdagordning som syftar till att uppnå ambitiösa och visionära mål. Var och en av dessa tre insatsnivåer har sitt eget särskilda värde, samtidigt som de kompletterar varandra och samverkar. Småskaliga undersökningar kan t.ex. avslöja behov att utveckla nya teman som kan leda till storskaliga åtgärder som bygger på lämpliga färdplaner. De kan innefatta ett brett spektrum av forskningsaktörer, inbegripet unga forskare och forskningsintensiva små och medelstora företag, och grupper av berörda aktörer (det civila samhället, offentliga beslutsfattare, näringslivet och forskare inom den offentliga sektorn) samlade kring framväxande forskningsdagordningar i takt med att dessa tar form, mognar och diversifieras.

2.3 Huvuddragen för verksamheten

Även om FET syftar till att vara visionärt, omvälvande och okonventionellt ska dess verksamhet följa olika logiska grunder, från en helt öppen till sådana med olika grader av strukturering av ämnen, grupper och finansiering.

Verksamheterna ska ge fastare form för olika logiska grunder för åtgärder, i lämplig skala, för identifiering och tillvaratagande av möjligheter som är till långsiktig nytta för medborgarna, ekonomin och samhället:

- a) Genom att främja nya idéer (*FET Open*) ska FET stödja vetenskaps- och teknikforskning som befinner sig i ett tidigt skede och som undersöker nya grunder för radikalt ny framtida teknik genom att utmana gällande paradigmen och våga sig in på okända områden. Genom ett bottom-up-urvalsförfarande som i hög grad är öppet för vilka forskningsidéer som helst ska en portfölj bestående av olika riktade projekt byggas upp. Tidig upptäckt av lovande nya områden, utvecklingsmöjligheter och trender, samtidigt som nya forsknings- och innovationsaktörer med stor potential lockas, kommer att vara av central betydelse.
- b) Genom att främja framväxande teman och grupper (*FET Proactive*) ska FET i nära förening med temana om samhällsutmaningar och industriellt ledarskap omfatta ett antal lovande teman för förberedande forskning med potential att generera en kritisk massa av sammanhängande projekt som tillsammans på ett brett och mångfacetterat sätt utforskar dessa teman och bygger upp en europeisk kunskapsreserv.
- c) Genom att ta itu med stora ämnesövergripande vetenskapliga och tekniska utmaningar (*FET Flagships*) ska FET med beaktande av resultaten av förberedande FET-projekt stödja ambitiös, storskalig, vetenskapligt och tekniskt driven forskning som syftar till att uppnå ett vetenskapligt och tekniskt genombrott på områden som på ett öppet och transparent sätt under medverkan av medlemsstaterna och relevanta berörda parter har fastställts som relevanta. Sådana verksamheter kan gynnas av samordning mellan europeiska, nationella och regionala dagordningar. De vetenskapliga framstegen bör ge en stark och bred bas för framtida teknisk innovation och ekonomisk tillämpning, och dessutom nya fördelar för samhället. Dessa verksamheter ska förverkligas genom utnyttjande av befintliga finansieringsinstrument.

40 % av FET:s resurser kommer att gå till FET Open.

3. Marie Skłodowska-Curie-Åtgärder

3.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att garantera optimal utveckling och dynamisk användning av Europas intellektuella kapital för att generera, utveckla och överföra ny kompetens, kunskap och innovation och därigenom utnyttja dess fulla potential inom alla sektorer och regioner.

Välutbildade, dynamiska och kreativa forskare är den viktigaste faktorn för den bästa vetenskapen och den mest produktiva forskningsbaserade innovationen.

Även om Europa har en stor och diversifierad grupp av kvalificerade mänskliga resurser för forskning och innovation måste denna ständigt fyllas på, förbättras och anpassas till de snabbt föränderliga behoven på arbetsmarknaden. Under 2011 arbetade endast 46 % av denna grupp inom företagssektorn, vilket är mycket lägre än i Europas viktigaste ekonomiska konkurrenter, t.ex. Kina (69 %), Japan (73 %) och Förenta staterna (80 %). Demografiska faktorer innebär dessutom att ett oproportionerligt stort antal forskare kommer att nå pensionsåldern inom de närmaste åren. Detta kommer, i kombination med behovet av många fler högkvalitativa arbetstillfällen inom forskningen allt eftersom forskningsintensiteten i den europeiska ekonomin ökar, att vara en av de viktigaste utmaningarna för Europas forsknings-, innovations- och utbildningssystem under de kommande åren.

Det nödvändiga reformarbetet måste inledas under de första stadierna av forskarnas karriär, under deras doktandtid eller jämförbar forskarutbildning. Europa måste utveckla toppmoderna, innovativa utbildningsprogram som är förenliga med de mycket konkurrenspräglade och allt mer tvärvetenskapliga krav som finns på området forskning och innovation. Ett betydande engagemang bland företag, även små och medelstora företag och andra socioekonomiska aktörer, kommer att krävas för att ge forskare den övergripande innovations- och entreprenörsförmåga som krävs av morgondagens yrken och uppmuntra dem att överväga en karriär inom industrin eller vid de mest innovativa företagen. Det kommer också att vara viktigt att öka rörligheten bland dessa forskare, eftersom den för närvarande ligger på en alltför låg nivå – under 2008 hade bara 7 % av europeiska doktorander utbildats i en annan medlemsstat, medan målet är 20 % senast 2030.

Denna reform måste fortsätta genom varje stadium under forskarnas karriärer. Det är viktigt att öka rörligheten bland forskare på alla nivåer, inbegripet rörligheten mitt i karriären, inte bara mellan länder utan också mellan den offentliga och den privata sektorn. Detta skapar en stark stimulans för lärande och för att utveckla nya färdigheter. Det är också en viktig faktor för samarbete mellan universitet, forskningscentrum och näringsliv i olika länder. Den mänskliga faktorn är grunden för ett hållbart samarbete, vilket är den viktigaste drivkraften för ett innovativt och kreativt Europa som kan ta itu med samhällsutmaningar, och en avgörande faktor för att fragmenteringen av nationella strategier ska kunna stoppas. Att samarbeta och utbyta kunskaper, genom individuell rörlighet på alla

stadier under karriären och genom utbyte av högkvalificerad personal inom forskning och innovation, är avgörande för att Europa ska kunna hitta tillbaka till vägen mot hållbar tillväxt, ta itu med samhällsutmaningar och därigenom bidra till att överbrygga skillnader avseende forsknings- och innovationsförmågan.

I detta sammanhang bör Horisont 2020 också uppmuntra till karriärutveckling och rörlighet för forskare genom förbättrade villkor som ska fastställas för överförbarhet av bidrag från Horisont 2020.

Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att garantera faktiska lika möjligheter vad avser kvinnliga och manliga forskares rörlighet, bland annat genom särskilda åtgärder för att avlägsna hinder.

Europa måste för att kunna mäta sig med sina konkurrenter inom forskning och innovation dels uppmuntra fler unga kvinnor och män uppmuntras att slå in på forskarbanan, dels tillhandahålla mycket attraktiva möjligheter och förutsättningar för forskning och innovation. De mest talangfulla personerna, från Europa och övriga världen, bör betrakta Europa som en överlägsen plats att arbeta på. Jämställdhet, högkvalitativa och tillförlitliga anställnings- och arbetsvillkor samt erkännande är avgörande aspekter som måste säkerställas på ett konsekvent sätt i hela Europa.

3.2 Motivering och mervärde för unionen

Varken bara unionsfinansiering eller de enskilda medlemsstaterna kommer att kunna möta denna utmaning. Även om medlemsstaterna har infört reformer för att förbättra sina institutioner för högre utbildning och modernisera sina utbildningssystem är utvecklingen fortfarande ojämn i Europa, med stora skillnader mellan länderna. Totalt sett är det vetenskapliga och tekniska samarbetet mellan den offentliga och den privata sektorn generellt fortfarande dåligt i Europa. Detsamma gäller för jämställdhet och insatserna för att attrahera studerande och forskare utanför det europeiska forskningsområdet. För närvarande är omkring 20 % av doktoranderna i unionen tredje-landsmedborgare, medan cirka 35 % i Förenta staterna kommer från utlandet. För att påskynda denna förändring krävs ett strategiskt tillvägagångssätt på unionsnivå som sträcker sig över nationsgränserna. Unionsfinansiering är av avgörande betydelse för att skapa incitament för och uppmuntra till de nödvändiga strukturreformerna.

Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna har gjort beaktansvärda framsteg när det gäller att främja rörlighet, både mellan länder och mellan sektorer, och att skapa förutsättningar för forskarkarriärer på europeisk och internationell nivå, med mycket goda anställnings- och arbetsvillkor i enlighet med principerna i den europeiska stadgan för forskare och riktlinjerna för rekrytering av forskare. Det finns ingen motsvarighet i medlemsstaterna när det gäller deras omfattning och räckvidd, finansiering, internationella karaktär, kunskapsbildning och överföring av kunskap. De har stärkt resurserna för de institut som kan locka till sig forskare internationellt och därigenom uppmuntrat spridningen av kunskapscentrum i hela unionen. De har fungerat som förebild med en uttalat strukturerande inverkan genom att sprida sin bästa praxis på nationell nivå. Marie Skłodowska-Curie-åtgärdernas bottom-up-strategi har också gjort det möjligt för en stor majoritet av dessa institut att utbilda och kompetensutveckla en ny generation forskare med förmåga att ta itu med samhällsutmaningar.

Ytterligare utveckling av Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att bidra mycket till utvecklingen av det europeiska för forskningsområdet. Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer, med sin europatäckande konkurrenspräglade finansieringsstruktur, samtidigt som de respekterar subsidiaritetsprincipen, att uppmuntra till nya, kreativa och innovativa typer av utbildning såsom gemensamma eller flerfaldiga doktorsexamina och industriella doktorsexamina, som inbegriper aktörer inom forskning, innovation och utbildning som måste konkurrera globalt för ett anseende förknippat med spetskompetens. Genom att tillhandahålla unionsfinansiering till de bästa programmen för forskning och utbildning i enlighet med principerna för innovativ doktorandutbildning i Europa kommer de också att främja mer omfattande spridning och utnyttjande, i riktning mot en mer strukturerad doktorandutbildning.

Marie Skłodowska-Curie-stipendierna ska också utvidgas till att omfatta tillfällig rörlighet för erfarna forskare och ingenjörer från offentliga institutioner till den privata sektorn eller vice versa, för att på så sätt uppmuntra och stödja universitet, forskningscentrum och företag samt andra socioekonomiska aktörer att samarbeta med varandra på europeisk och internationell nivå. Med hjälp av sitt väletablerade, öppna och rättvisa utvärderingssystem kommer Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna att identifiera framstående begåvningar inom forskning och innovation inom en internationell tävlan som ger prestige och därför motivation för forskare att fortsätta sin karriär i Europa.

De samhällsutmaningar som högt kvalificerade forskare och högkvalificerad personal inom innovation ska ta itu med är inte bara Europas problem. De är kolossalt komplexa och omfattande internationella utmaningar. De bästa forskarna i Europa och världen måste samarbeta, mellan länder, sektorer och ämnesområden. Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att spela en viktig roll i detta avseende genom att stödja utbyte av personal, vilket kommer att främja ett samverkansinriktat tänkande via det internationella och sektorsövergripande kunskapsutbyte som är så avgörande för öppen innovation.

Mekanismen för samfinansiering av Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att vara avgörande för att öka Europas tillgång till talanger. Den numeriska och strukturella effekten av unionens åtgärder kommer att ökas genom uppbådande av regional, nationell och internationell finansiering, såväl offentlig som privat, för att skapa nya program med liknande och kompletterande mål och anpassa de befintliga programmen till internationell och sektorsövergripande utbildning, rörlighet och karriärutveckling. En sådan mekanism kommer att stärka banden mellan forsknings- och utbildningsinsatser på nationell nivå och unionsnivå.

Alla verksamheter inom ramen för denna utmaning kommer att bidra till att skapa ett helt nytt tankesätt i Europa som är avgörande för kreativitet och innovation. Insatserna för finansiering genom Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att stärka sammanförandet av resurser i Europa och därigenom leda till förbättringar av samordning och styrning av forskares utbildning, rörlighet och karriärutveckling. De kommer att bidra till de politiska mål som beskrivs i flaggskeppsinitiativet *Innovationsunionen*, *Unga på väg* och *En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen* och kommer att vara avgörande för att det europeiska forskningsområdet ska kunna bli verklighet. Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer därför att utvecklas i nära samverkan med andra program som stöder dessa politiska mål, bland annat Erasmus+-programmet och EIT:s KI-grupper.

3.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Att främja nya färdigheter genom högkvalitativ grundutbildning för forskare

Målet är att utbilda en ny generation kreativa och innovativa forskare med förmåga att omvandla kunskap och idéer till produkter och tjänster för ekonomisk och social nytta i unionen.

Huvudverksamheten ska vara att ge forskare i början av sin yrkesbana högkvalitativ och innovativ forskarutbildning genom tvärvetenskapliga projekt, inklusive mentorsystem för överföring av kunskaper och erfarenheter mellan forskare, eller doktorandprogram som underlättar för forskare att utveckla sin forskningskarriär och som omfattar universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, företag, små och medelstora företag och andra socioekonomiska grupper från olika medlemsstater, associerade länder och/eller tredjeländer. Detta kommer att förbättra karriärsiktigheterna för unga doktorander inom både den offentliga och den privata sektorn.

b) Att främja spetskompetens genom gräns- och sektorsöverskridande rörlighet

Målet är att stärka erfarna forskares kreativa och innovativa potential på alla karriärnivåer genom att skapa möjligheter till gräns- och sektorsöverskridande rörlighet.

Huvudverksamheten ska vara att uppmuntra erfarna forskare att genom rörlighet utvidga eller fördjupa sin kompetens genom att skapa attraktiva karriärmöjligheter vid universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, företag, små och medelstora företag och andra socioekonomiska grupper i och utanför Europa. Detta bör stärka den privata sektorns innovationskraft och främja sektorsöverskridande rörlighet. Möjligheter att utbilda sig och förvärva nya kunskaper vid ett forskningsinstitutioner på hög nivå i ett tredjeländ, att återuppta forskarkarriären efter ett avbrott och att som forskare få (få tillbaka) en mer långsiktig forskartjänst i Europa, även i ursprungslandet, efter att ha skaffat sig erfarenhet av transnationell/internationell rörlighet, inklusive återkomst och återintegrering ska också främjas.

c) Att stimulera innovation genom utbyte av kunskap

Målet är att stärka internationell gräns- och sektorsöverskridande samverkan inom forskning och innovation genom utbyte av personal inom forskning och innovation för att bättre kunna möta globala utmaningar.

Huvudverksamheten ska vara att stödja utbyte av personal inom forskning och innovation inom ramen för partnerskap mellan universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, företag, små och medelstora företag och andra socioekonomiska grupper, både inom Europa och globalt. Detta kommer att innebära att främja samarbete med tredjeländer.

d) Att öka den strukturella effekten genom samfinansiering av verksamheterna

Målet är att, genom att fungera som hävstång för ytterligare finansiering, öka Marie Skłodowska-Curie-åtgärdernas numeriska och strukturella effekt och att främja spetskompetens på nationell nivå i forskares utbildning, rörlighet och karriärutveckling.

Huvudverksamheten ska vara att, med hjälp av en mekanism för samfinansiering, uppmuntra såväl offentliga som privata regionala, nationella och internationella organisationer att skapa nya program och att anpassa befintliga sådana till internationell och sektorsövergripande utbildning, rörlighet och karriärutveckling. Detta

kommer att öka kvaliteten på forskarutbildningen i Europa i alla skeden av karriären, även på doktorandnivå, främja fri rörlighet för forskare och vetenskapliga rön i Europa, främja attraktiva forskningskarriärer genom öppen rekrytering och lockande arbetsförhållanden och stödja samarbete inom forskning och innovation mellan universitet, forskningsinstitutioner och företag samt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer.

e) Särskilda stödåtgärder och politiska åtgärder

Målen är att övervaka framstegen, upptäcka brister och hinder i Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna och att öka deras inverkan. I detta sammanhang ska indikatorer utvecklas och uppgifter om forskares rörlighet, färdigheter, karriärer och jämställdhet analyseras, samtidigt som man ska eftersträva synergier och nära samordning med de politiska stödåtgärderna avseende forskare och deras arbetsgivare och finansörer som bedrivs inom det särskilda målet *Europa i en föränderlig värld: Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen*. Verksamheten ska också syfta till att öka medvetenheten om forskarkarriärens betydelse och attraktionskraft och till att sprida forsknings- och innovationsresultat som härrör från arbete som fått stöd genom Marie Skłodowska-Curie-åtgärder.

4. Forskningsinfrastrukturer

4.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att förse Europa med forskningsinfrastrukturer av världsklass som är åtkomliga för alla forskare i och utanför Europa, och fullt ut utnyttja deras potential för vetenskaplig utveckling och innovation.

Forskningsinfrastrukturer är viktiga faktorer för Europas konkurrenskraft på alla vetenskapliga områden och är av avgörande betydelse för vetenskapligt baserad innovation. På många områden är forskning omöjligt utan tillgång till superdatorer, analysresurser, strålkällor för nya material, renrum och avancerad mätutrustning för nanoteknik, specialutrustade laboratorier för biologisk och medicinsk forskning, databaser för genetik och samhällsvetenskap, observatorier och sensorer för geovetenskap och miljö, bredbandsnät för mycket snabb överföring av data osv. Forskningsinfrastrukturer är nödvändiga för att kunna genomföra den forskning som krävs för att ta itu med de stora samhällsutmaningarna. De driver på samarbetet över gränser och ämnesgränser och skapar ett enhetligt och öppet europeiskt område för forskning online. De främjar rörlighet för personer och idéer, sammanför de bästa forskarna från hela Europa och världen och förbättrar vetenskaplig utbildning. De utmanar forskare och innovativa företag att utveckla spjutspetsteknik. På så sätt stärker de Europas högteknologiska, innovativa industri. De fungerar som drivkraft för spetskompetensen inom de europeiska forsknings- och innovationsgrupperna och kan vara enastående skyltfönster för vetenskapen gentemot samhället i stort.

Europa måste på grundval av gemensamt överenskomna kriterier upprätta en lämplig och stabil grund för byggande, underhåll och drift av forskningsinfrastrukturer om dess forskning av världsklass ska kunna vidmakthållas. Detta kräver omfattande och effektivt samarbete mellan europeiska, nationella och regionala finansörer för vilket starka band med sammanhållningspolitiken kommer att eftersträvas för att synergieffekter och ett samstämmigt tillvägagångssätt ska kunna garanteras.

Detta särskilda mål tar itu med ett centralt åtagande inom flaggskeppsinitiativet *Innovationsunionen*, vilket understryker den viktiga roll som forskningsinfrastrukturer av världsklass har när det gäller att möjliggöra banbrytande forskning och innovation. Initiativet betonar behovet av att slå samman resurser i hela Europa, och i vissa fall globalt, för att forskningsinfrastruktur ska kunna byggas och drivas. Likaledes betonar i flaggskeppsinitiativet *En digital agenda för Europa* behovet av att stärka Europas e-infrastrukturer och vikten av att utveckla innovationskluster för att Europas innovativa fördel ska kunna byggas upp.

4.2 Motivering och mervärde för unionen

Toppmoderna forskningsinfrastrukturer blir alltmer komplexa och kostsamma och kräver ofta integrering av olika typer av utrustning, tjänster och datakällor samt omfattande gränsöverskridande samverkan. Inget enskilt land har tillräckligt med resurser för alla forskningsinfrastrukturer det behöver. Den europeiska modellen för forskningsinfrastrukturer har gjort anmärkningsvärda framsteg under senare år med det kontinuerliga utvecklandet och genomförandet av det europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (Esfris) färdplan för infrastrukturen, integreringen och öppnandet av nationella forskningsanläggningar och utvecklingen av e-infrastrukturer som ligger till grund för ett öppet digitalt europeiskt forskningsområde. Forskningsinfrastrukturnäten i Europa stärker den mänskliga resursbasen genom att tillhandahålla utbildning i världsklass för en ny generation forskare och ingenjörer och främja tvärvetenskapligt samarbete. Synergier med Marie Curie Skłodowska-åtgärder kommer att uppmuntras.

Ytterligare utveckling och bredare användning av forskningsinfrastrukturer på europeisk nivå kommer att bidra betydligt till utvecklingen av det europeiska forskningsområdet. Även om medlemsstaternas roll förblir av central betydelse när det gäller att utveckla och finansiera forskningsinfrastruktur spelar unionen en viktig roll när det gäller att stödja infrastruktur på europeisk nivå, t.ex. att uppmuntra samordning av europeiska forskningsinfrastrukturer, genom att stödja framväxten av nya och integrerade anläggningar, skapa och stödja bred tillgång till nationella och europeiska infrastrukturer och säkerställa att regionala, nationella, europeiska och internationella strategier är konsekventa och effektiva. Det är nödvändigt att undvika dubbelarbete och splittring av ansträngningarna, att främja samordnad och effektiv användning av anläggningarna och i förekommande fall att sammanföra resurser så att Europa också kan förvärva och driva forskningsinfrastrukturer av världsklass.

IKT har förändrat forskningen i grunden genom att möjliggöra samverkan på distans, massiv databehandling, datorbaserade försök och tillgång till distansresurser. Forskningen blir därför alltmer gräns- och sektorsövergripande, vilket kräver IKT-infrastrukturer som är lika övernationella som vetenskapen själv.

Effektivitetsvinsterna när det gäller omfattning och räckvidd som uppnås genom en europeisk strategi för uppförande, användning och förvaltning av forskningsinfrastrukturer, inbegripet e-infrastrukturer, kommer att bidra avsevärt till att öka Europas forsknings- och innovationspotential och göra unionen mer konkurrenskraftig på internationell nivå.

4.3 Huvuddragen för verksamheten

Verksamheterna ska syfta till att utveckla europeiska forskningsinfrastrukturer inför 2020 och därefter, främja deras innovationspotential och personalresurser och stärka den europeiska politiken för forskningsinfrastruktur.

a) Att utveckla de europeiska forskningsinfrastrukturerna inför 2020 och därefter

Målet ska vara att underlätta och stödja åtgärder med anknytning till 1) förberedelserna inför och genomförandet och driften av Esfri och andra forskningsinfrastrukturer av världsklass, inbegripet utveckling av regionala partneranläggningar, förutsatt att unionens insatser skulle ge ett tydligt mervärde, 2) integration av och transnationell åtkomst till nationella och regionala forskningsinfrastrukturer av europeiskt intresse så att europeiska forskare, oavsett var de befinner sig, kan bedriva forskning på toppnivå, 3) utveckling, ibruktagande och drift av IKT-baserade e-infrastrukturer för att garantera världsledande kapacitet inom nätverksbyggande, databehandling och vetenskapliga data.

b) Att främja innovationspotentialen hos forskningsinfrastrukturer och deras personalresurser.

Målen ska vara att uppmuntra forskningsinfrastrukturer att fungera som tidiga anammare eller utvecklare av spetsteknik, att främja FoU-partnerskap med näringslivet, att underlätta industriell användning av forskningsinfrastrukturer och att stimulera skapandet av innovationskluster. Denna verksamhet ska också stödja utbildning och/eller utbyte av personal som förvaltar och driver forskningsinfrastrukturer.

c) Att stärka europeisk politik för forskningsinfrastruktur och internationellt samarbete

Målet ska vara att stödja partnerskap mellan berörda politiska beslutsfattare och finansieringsorgan, kartläggnings- och bevakningsinstrument för beslutsfattande samt internationellt samarbete. De europeiska forskningsinfrastrukturernas internationella förbindelser får stödjas.

Målen för verksamheten i b och c ska, om lämpligt, eftersträvas genom särskilda åtgärder samt genom de åtgärder som ska utvecklas inom ramen för verksamheten i a.

DEL II

INDUSTRIELLT LEDARSKAP

1. Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik

Det särskilda målet är att upprätthålla och bygga globalt ledarskap genom forskning och innovation inom möjliggörande teknik och rymdforskning, vilket stöder konkurrenskraften inom en rad befintliga och framväxande industrier och sektorer.

Det globala affärsklimatet förändras snabbt och målen för Europa 2020-strategin innebär utmaningar och möjligheter för den europeiska industrin. Europa måste påskynda innovationen och omvandla den kunskap som genereras för att stödja och förbättra befintliga produkter, tjänster och marknader samt skapa nya sådana och samtidigt stå fast vid inriktningen på kvalitet och hållbarhet. Innovation bör utnyttjas i sin vidaste bemärkelse och inte bara inbegripa teknik utan även affärsmässiga, organisatoriska och sociala aspekter.

För att stanna kvar i ledningen i den globala konkurrensen med en solid teknisk bas och industriell kapacitet krävs ökade strategiska investeringar i forskning, utveckling, validering och utprovning inom IKT, nanoteknik, avancerade material, bioteknik, avancerad tillverkning och bearbetning samt rymdforskning.

Framgångsrik hantering, integrering och ibruktage av möjliggörande teknik från den europeiska industrins sida är en viktig faktor när det gäller att stärka Europas produktivitet och innovationskapacitet och se till att Europa har en avancerad, hållbar och konkurrenskraftig ekonomi, globalt ledarskap på områden för högteknologiska tillämpningar och förmåga att utveckla effektiva och hållbara lösningar för samhällsutmaningar. Den stora genomslagskraften för sådan verksamhet kan sporra till ytterligare framsteg genom kompletterande uppfinningar, tillämpningar och tjänster, som garanterar en högre avkastning på investeringarna i denna teknik än på något annat område.

Dessa verksamheter kommer att bidra till målen för flaggskeppsinitiativen *Innovationsunionen*, *Ett resurseffektivt Europa*, *En industripolitik för en globaliserad tid* och *En digital agenda för Europa* inom Europa 2020-strategin samt till målen för unionens rymdpolitik.

Komplementaritet med andra verksamheter inom Horisont 2020

Verksamheterna inom det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* kommer i första hand att vara baserade på dagordningar för forskning och innovation som på ett öppet och transparent sätt i huvudsak fastställts av industrin och näringslivet (inbegripet små och medelstora företag) tillsammans med forskarvärlden och medlemsstaterna och som har starkt fokus på uppbådande av investeringar från den privata sektorn och på innovation.

Integreringen av möjliggörande teknik i lösningar för samhällsutmaningarna ska stödjas tillsammans med de relevanta utmaningarna. Tillämpningar av möjliggörande teknik som inte omfattas av samhällsutmaningarna men som är viktiga för att stärka den europeiska industrins konkurrenskraft ska stödjas inom ramen för det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik*. Man bör eftersträva lämplig samordning med prioriteringarna *Vetenskaplig spetskompetens* och *Samhällsutmaningar*.

En gemensam strategi

Strategin ska omfatta både verksamhet som utgår ifrån en viss dagordning och mer öppna områden för att främja innovativa projekt och banbrytande lösningar som omfattar hela värdekedjan, däribland FoU, storskaliga pilotprojekt och demonstrationsverksamheter, provningsanläggningar och levande laboratorier, prototypframställning och produktvalidering inom pilotverksamheter. Verksamheterna ska utformas för att förbättra industrins konkurrenskraft genom att stimulera näringslivet, särskilt små och medelstora företag, till att investera mer i forskning och innovation, bland annat genom öppna ansökningsomgångar. Tillräcklig uppmärksamhet kommer att ägnas åt projekt i liten och mellanstor skala.

En integrerad strategi för viktig möjliggörande teknik

En viktig del av det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik* är viktig möjliggörande teknik, definierad som mikro- och nanoelektronik, fotonik, nanoteknik, bioteknik, avancerade material och avancerade tillverkningssystem⁽¹⁾. Dessa tvärvetenskapliga, kunskaps- och kapitalintensiva typer av teknik spänner över många olikartade sektorer och utgör grunden för betydande konkurrensfördelar för den europeiska industrin för tillväxstimulans och för skapande av nya arbetstillfällen. En integrerad strategi som främjar kombination, konvergens och korsbefruktnings effekter inom viktig möjliggörande teknik i olika innovationscykler och värdekedjor kan ge lovande forskningsresultat och bana väg för nya typer av industriell teknik, produkter, tjänster och nya tillämpningar (t.ex. inom rymden, transporter, jordbruk, fiske, skogsbruk, miljön, livsmedel, hälsa och energi). De många interaktionerna mellan viktig möjliggörande teknik och annan industriell möjliggörande teknik kommer därför att utnyttjas på ett flexibelt sätt, som en viktig källa för innovation. Detta kommer att komplettera stödet till forskning och innovation inom viktig möjliggörande teknik som kan tillhandahållas av nationella eller regionala myndigheter med hjälp av resurser från sammanhållningspolitiken inom ramen för strategier för smart specialisering.

Innovation förutsätter ökade forskningsinsatser som omfattar olika typer av teknik. Därför bör tvärvetenskapliga projekt med viktig möjliggörande teknik och projekt med flerfaldig viktig möjliggörande teknik utgöra en integrerad del av prioriteringen *Industriellt ledarskap*. Genomförandestrukturen för Horisont 2020 som stöder viktig möjliggörande teknik och övergripande verksamheter för viktig möjliggörande teknik (flerfaldig viktig möjliggörande teknik) bör garantera synergier och effektiv samordning med bland annat samhällsutmaningar. Dessutom kommer synergieffekter att eftersträvas, när så är lämpligt, mellan verksamheter för viktig möjliggörande teknik och verksamhet inom sammanhållningspolitiken 2014-2020 samt med EIT.

⁽¹⁾ COM(2009) 512.

För all möjliggörande teknik och industriteknik, inklusive viktig möjliggörande teknik, kommer ett viktigt mål att vara att främja samverkan dels mellan teknikutrypen, dels med tillämpningarna inom ramen för samhällsutmaningarna. Detta ska beaktas fullt ut när dagordningarna och prioriteringarna utvecklas och genomförs. Det kräver att berörda parter som företräder de olika perspektiven är fullt delaktiga i fastställandet av prioriteringar och i genomförandet. I vissa fall kommer det också att kräva åtgärder som finansieras gemensamt av möjliggörande teknik och industriteknik och av de relevanta samhällsutmaningarna. Detta kan innefatta gemensam finansiering av offentlig-privata partnerskap som syftar till att utveckla teknik, främja innovation och tillämpa sådan teknik för att ta itu med samhällsutmaningar.

IKT spelar en viktig roll eftersom den tillhandahåller grundläggande infrastruktur, teknik och system för avgörande ekonomiska och sociala processer och nya privata och offentliga produkter och tjänster. Den europeiska industrin måste finnas kvar i framkanten av den tekniska utvecklingen inom IKT, där många typer av teknik nu träder in i en ny banbrytande fas, vilket skapar nya möjligheter.

Rymdsektorn växer snabbt och levererar information som är av avgörande betydelse för många områden i det moderna samhället och som uppfyller dess grundläggande krav, bemöter allmängiltiga vetenskapliga frågor och säkrar unionens ställning som en viktig aktör på den internationella arenan. Rymdforskningen ligger till grund för all verksamhet som genomförs på området för rymdfrågor, men behandlas för närvarande i program som drivs av medlemsstaterna, Europeiska rymdorganisationen (ESA) eller inom ramen för unionens ramprogram för forskning. Åtgärder och investering i rymdforskning på unionsnivå krävs i enlighet med artikel 189 i EUF-fördraget för att man ska kunna bibehålla konkurrensfördelar, bevara unionens rymdbaserade infrastruktur och program som Copernicus och Galileo och behålla en framtida roll för Europa på rymdområdet.

Dessutom är innovativa tjänster och användarvänliga tillämpningar som använder information som härrör från rymdområdet en viktig källa till tillväxt och sysselsättningsskapande, och utvecklingen av dessa innebär en viktig möjlighet för unionen.

Partnerskap och mervärde

Europa kan uppnå en kritisk massa genom partnerskap, kluster och nätverk, standardisering, främjande av samarbete mellan olika vetenskapliga och tekniska discipliner och sektorer med liknande forsknings- och utvecklingsbehov, vilket leder till genombrott, ny teknik och innovativa produkter, tjänster och processlösningar.

Utveckling och genomförande av dagordningar för forskning och innovation, inbegripet genom offentlig-privata partnerskap men också genom upprättande av effektiva förbindelser mellan industrin och den akademiska världen, uppbådande av ytterligare investeringar, tillgång till riskkapital, standardisering och stöd till förkommersiell upphandling och upphandling av innovativa produkter och tjänster, är aspekter som är väsentliga när det gäller konkurrenskraft.

I detta avseende är också starka kopplingar till EIT nödvändiga för att få fram och uppmuntra de duktigaste entreprenörstalangerna och påskynda innovation genom att sammanföra personer från olika länder, discipliner och organisationer.

Samverkan på unionsnivå kan också stödja möjligheter till handel genom stöd till utveckling av europeiska eller internationella standarder för nya framväxande produkter och tjänster och ny framväxande teknik. Framtagandet av sådana standarder efter samråd med berörda aktörer från bl.a. forskarvärlden och näringslivet kan få positiva effekter. Verksamhet till stöd för standardisering och driftskompatibilitet, säkerhet och verksamhet innan bestämmelser fastställs kommer att främjas.

1.1 Informations- och kommunikationsteknik (IKT)

1.1.1 Särskilt mål för IKT

Det särskilda målet för forskning och innovation (FoI) inom IKT är, i linje med flaggskeppsinitiativet *En digital agenda för Europa* ⁽¹⁾, att göra det möjligt för Europa att stödja, utveckla och utnyttja de möjligheter som framstegen inom IKT medför, till nytta för medborgare, företag och forskarvärlden.

⁽¹⁾ COM(2010) 245.

Europa är världens största ekonomi och har störst andel av den globala IKT-marknaden, som var värd mer än 2 600 miljarder EUR år 2011 och bör därmed ha legitima ambitioner att dess företag, offentliga myndigheter, forsknings- och utbildningscentrum och universitet ska leda den europeiska och globala utvecklingen inom IKT, utveckla ny affärsverksamhet och investera mer i IKT-innovationer.

IKT-sektorn i Europa bör senast 2020 stå för åtminstone motsvarigheten av dess andel av den globala IKT-marknaden, som år 2011 var cirka en tredjedel. Europa bör också få fram innovativa företag inom IKT så att en tredjedel av alla företagsinvesteringar inom FoU för IKT i unionen, som uppgick till mer än 35 miljarder EUR år 2011) görs av företag som bildats under de senaste två årtiondena. Detta skulle kräva dels en ökning av de offentliga investeringarna i FoU för IKT på sätt som ökar den privata sektorns utgifter, med målet att förstärka investeringarna under det kommande årtiondet, dels betydligt fler europeiska poler och kluster med spetskompetens i världsklass inom IKT.

För att alltmer komplexa och tvärvetenskapliga teknik- och handelskedjor inom IKT ska kunna behärras krävs partnerskap, riskdelning och skapande av en kritisk massa inom EU. Åtgärder på unionsnivå bör hjälpa industrin med ett inretningsperspektiv och att uppnå stordrifts- och diversifieringsfördelar. Samverkan kring gemensamma, öppna teknikplattformar med spridnings- och förstärkningseffekter kommer att göra det möjligt för många olika aktörer att dra nytta av ny utveckling och göra ytterligare innovationer. Partnerskap på unionsnivå möjliggör också konsensusbyggande, fastställer en synlig kontaktpunkt för internationella partner och kommer att stödja utveckling av standarder och kompatibla lösningar i unionen och globalt.

1.1.2 Motivering och mervärde för unionen

IKT ligger till grund för innovation och konkurrenskraft inom många olika privata och offentliga marknader och sektorer och möjliggör vetenskapliga framsteg inom alla ämnesområden. Under det kommande årtiondet kommer de omvälvande effekterna av digital teknik och IKT-komponenter, IKT-infrastrukturer och IKT-tjänster att bli alltmer synliga på alla områden. Resurser för databehandling, kommunikation och datalagring kommer att fortsätta att spridas under kommande år. Våldiga mängder information och data, bland annat realtidsinformation och realtidsdata, kommer att genereras av sensorer, maskiner och informationsförstärkta produkter, vilket kommer att göra åtgärder på distans till en vardagsföreteelse, möjliggöra globalt ibruktagande av affärsprocesser och hållbara produktionsanläggningar som gör det möjligt att skapa många olika tjänster och tillämpningar.

Många viktiga kommersiella och offentliga tjänster och alla centrala processer för kunskapsproduktion inom vetenskap, utbildning, näringsliv, den kulturella och kreativa sektorn och den offentliga sektorn kommer att tillhandahållas genom IKT och därmed göras mer tillgängliga. IKT kommer att tillhandahålla den kritiska infrastrukturen för produktions- och affärsprocesser, kommunikation och transaktioner. IKT kommer också att vara oumbärlig inför viktiga samhällsutmaningar, samt samhällsprocesser som gemenskapsbildande, konsumentbeteende, politiskt deltagande och offentliga styrelseformer, till exempel genom sociala medier samt plattformar och redskap för kollektivt medvetande. Det är oerhört viktigt med stöd till och integrering av användarcentrerad forskning för att utveckla konkurrenskraftiga lösningar.

Unionens stöd till forskning och innovation inom IKT ger ett viktigt bidrag till utvecklingen av nästa generations teknik och tillämpningar, eftersom det utgör en betydande del av de totala utgifterna för samverkansbaserad FoU med medelhög till hög risk i Europa. Offentliga investeringar i forskning och innovation inom IKT på unionsnivå har varit och är fortfarande av största vikt för att skapa den kritiska massa som leder till genombrott och till större spridning och bättre utnyttjande av innovativa lösningar, produkter och tjänster. De fortsätter att spela en central roll för utvecklingen av öppna plattformar och öppen teknik som kan tillämpas i hela unionen, för utprovning av och försöksverksamhet med innovationer i verkliga alleuropeiska miljöer och för optimering av resurser för unionens konkurrenskraft och gemensamma samhällsutmaningar. Unionens stöd till forskning och innovation inom IKT gör det också möjligt för högteknologiska små och medelstora företag att växa och dra nytta av storleken på unionsomfattande marknader. Det stärker samverkan och spetskompetens bland vetenskapsmän och ingenjörer i unionen, förstärker synergier med och mellan nationella budgetar och tjänar som kontaktpunkt för samverkan med partner utanför Europa.

Flera på varandra följande utvärderingar av IKT-verksamheter inom sjunde ramprogrammet har visat att fokuserade investeringar i forskning och innovation inom IKT på unionsnivå har varit av stor betydelse för att skapa industriellt ledarskap inom områden som mobil kommunikation och säkerhetskritiska IKT-system och för att ta itu med utmaningar såsom energieffektivitet, hälsa, livsmedelstrygghet, transport eller demografiska förändringar. Unionens investeringar i forskningsinfrastrukturer på IKT-området har gett europeiska forskare världens bästa forskningsnätverk och databehandlingsresurser.

1.1.3 Huvuddragen för verksamheten

Ett antal verksamhetsområden ska inriktas på utmaningar för industriellt och tekniskt ledarskap inom IKT och omfatta dagordningar för generisk forskning och innovation inom IKT, framför allt följande:

- a) En ny generation komponenter och system: Konstruktion av avancerade, inbyggda och energi- och resurs-effektiva komponenter och system.
- b) Nästa generations databehandling: avancerade och säkra system och avancerad och säker teknik för databehandling, inbegripet datormoln.
- c) Framtidens internet: mjukvara, hårdvara, infrastrukturer, teknik och tjänster.
- d) Innehållsteknik och informationshantering: IKT för digitalt innehåll och för kulturella och kreativa industrier.
- e) Avancerade gränssnitt och robotar: robotteknik och smarta miljöer.
- f) Mikro- och nanoelektronik samt fotonik: viktig möjliggörande teknik i samband med mikro- och nanoelektronik och med fotonik, som även omfattar kvantteknik.

Dessa sex huvudsakliga verksamhetsområden förväntas täcka alla behov med beaktande av det europeiska näringslivets konkurrenskraft i ett globalt perspektiv. De skulle inbegripa industriellt ledarskap inom generiska IKT-baserade lösningar, produkter och tjänster som behövs för att hantera stora samhällsutmaningar samt dagordningar för tillämpningsinriktad forskning och innovation inom IKT som kommer att stödjas tillsammans med tillämplig samhällsutmaning. Med tanke på de allt större tekniska framstegen på alla områden i människors liv kommer interaktionen mellan människan och tekniken att vara en viktig fråga i detta avseende och en del av den ovan nämnda tillämpningsinriktade IKT-forskningen.

Dessa sex verksamhetsområden ska också omfatta dels IKT-specifika forskningsinfrastrukturer såsom levande laboratorier för experimentering, dels infrastrukturer för bakomliggande viktig möjliggörande teknik och integreringen av denna i avancerade produkter och innovativa intelligenta system, inklusive utrustning, verktyg, stöd-tjänster, renrum och tillgång till gjutier för prototypframställning.

Horisont 2020 kommer att stödja forskning och utveckling av IKT-system med full hänsyn till människans grundläggande fri- och rättigheter, i synnerhet rätten till integritet.

1.2 Nanoteknik

1.2.1 Särskilt mål för nanoteknik

Det särskilda målet för nanoteknisk forskning och innovation är att säkra unionens ledarskap på denna globala marknad med hög tillväxt genom att främja vetenskapliga och teknologiska framsteg och investeringar i nanoteknik samt användning av den i konkurrenskraftiga produkter och tjänster med högt mervärde inom en rad olika tillämpningar och sektorer.

Senast 2020 kommer nanotekniken att vara genomgående och fullständigt integrerad i de flesta typer av teknik och tillämpningar, styrt av fördelarna för konsumenterna, livskvaliteten, hälso- och sjukvård, en hållbar utveckling och den stora industriella potentialen att förverkliga tidigare otillgängliga lösningar för produktivitet och resurseffektivitet.

Europa måste också fastställa det globala riktmärket för ibruktage och styrning av nanoteknik på ett säkert och ansvarsfullt sätt som säkerställer stora vinster för samhället och industrin i kombination med högt ställda säkerhets- och hållbarhetsnormer.

Produkter med nanoteknik utgör en världsmarknad som Europa inte har råd att bortse ifrån. Värdet av de produkter där nanoteknik ingår som viktigaste komponent kommer enligt marknadsbedömningar att uppgå till 700 miljarder EUR 2015 och 2 biljoner EUR 2020, med 2 miljarder respektive 6 miljarder arbetstillfällen. Europas företag på området för nanoteknik bör utnyttja denna tvåsiffriga marknadsstillväxt och kunna erövra en marknadsandel som åtminstone motsvarar Europas andel av den globala forskningsfinansieringen (dvs. en fjärdedel) senast 2020.

1.2.2 Motivering och mervärde för unionen

Nanotekniken utgör ett spektrum av teknik under utveckling med bevisad potential, med revolutionerande effekter för t.ex. material, IKT, rörlighet på transportområdet, biovetenskap, hälso- och sjukvård (inklusive behandling), konsumentvaror och tillverkning när väl forskningen omsätts i banbrytande, hållbara och konkurrenskraftiga produkter och tillverkningsprocesser.

Nanoteknik spelar en avgörande roll när det gäller att ta itu med de utmaningar som identifieras i Europa 2020-strategin. Ett framgångsrikt ibruktage av denna viktiga möjliggörande teknik kommer att bidra till konkurrenskraften hos unionens industri genom att möjliggöra nya och förbättrade produkter eller effektivare processer och tillhandahålla lösningar på nutida och framtida samhällsutmaningar.

Den globala finansieringen av forskning om nanoteknik fördubblades från omkring 6,5 miljarder EUR 2004 till cirka 12,5 miljarder EUR under 2008, varav unionen stod för omkring en fjärdedel. Unionen har en erkänt ledande ställning när det gäller forskning inom nanovetenskap och nanoteknik med uppskattningsvis cirka 4 000 företag år 2015. Denna ledande ställning inom forskningen måste behållas, förstärkas och i ännu högre grad omsättas i praktisk användning och kommersialisering.

Europa måste nu säkra och bygga vidare på sin ställning på den globala marknaden genom att främja vittomfattande samarbete inom och mellan många olika värdekedjor och mellan olika industrisektorer för att genomföra processskalökningen av denna teknik till säkra, hållbara och lönsamma kommersiella produkter. Frågorna om riskbedömning och riskhantering samt en ansvarsfull styrning växer fram som avgörande faktorer när det gäller nanoteknikens framtida effekter på samhälle, miljö och ekonomi.

Fokus för verksamheten ska därför ligga på en utbredd, ansvarsfull och hållbar tillämpning av nanotekniken i ekonomin, för att fördelar med stora effekter för samhälle och industri ska kunna möjliggöras. För att de potentiella möjligheterna ska kunna garanteras, inbegripet att bilda nya företag och skapa nya arbetstillfällen, bör forskningen tillhandahålla de nödvändiga verktygen för att möjliggöra ett korrekt genomförande av standardisering och reglering.

1.2.3 Huvuddragen för verksamheten

- a) Att utveckla nästa generations nanomaterial, nanoapparater och nanosystem

Inriktning på i grunden nya produkter som möjliggör hållbara lösningar inom en rad olika sektorer.

- b) Att garantera en säker och hållbar utveckling och tillämpning av nanoteknik

Att främja vetenskapliga rön om nanoteknikens och nanosystemens potentiella inverkan på hälsa eller miljö och tillhandahålla redskap för bedömning och hantering av risker under hela livscykeln, inbegripet standardiseringsfrågor.

- c) Att utveckla nanoteknikens samhällsdimension

Att fokusera på förvaltning av nanoteknik till nytta för samhället och miljön.

- d) Effektiv och hållbar sammanställning och tillverkning av nanomaterial, komponenter och system

Att fokusera på nya förfaranden, smart integrering av nya och befintliga processer, inbegripet teknisk konvergens samt skalökning för att åstadkomma massproduktion med hög precision av produkter och flexibla anläggningar med flera syften som garanterar effektiv omvandling av kunskap till industriell innovation.

- e) Att utveckla och standardisera kapacitetshöjande teknik, mätmetoder och utrustning

Att fokusera på bakomliggande teknik som stöder utveckling och marknadsintroduktion av säkra, komplexa nanomaterial och nanosystem.

1.3 Avancerade material

1.3.1 Särskilt mål för avancerade material

Det särskilda målet för forskning och innovation inom avancerade material är att utveckla material med nya funktioner och förbättrad prestanda vid användning, för konkurrenskraftigare och säkrare produkter som minimerar inverkan på miljön och förbrukningen av resurser.

Material är av central betydelse för industriell innovation och en avgörande möjliggörande faktor. Avancerade material med högre kunskapsinnehåll, nya funktioner och förbättrad prestanda är en oundgänglig förutsättning för industriell konkurrenskraft och för hållbar utveckling inom en bred uppsättning tillämpningar och sektorer.

1.3.2 Motivering och mervärde för unionen

Nya avancerade material behövs för att utveckla hållbara produkter och processer med högre prestanda och för att ersätta knappa resurser. Sådana material är en del av lösningen på våra industriella och samhällsliga utmaningar och erbjuder bättre effektivitet, lägre resurs- och energibehov samt hållbarhet under produkternas hela livscykel.

Tillämpningsstyrd utveckling inbegriper ofta utformning av helt nya material, med förmåga att leverera planerade prestanda vid användningen. Sådana material är en viktig del i distributionskedjan vid tillverkning av produkter med högt värde. De är också grunden för framsteg inom områden för övergripande teknik (t.ex. hälsovårdsteknik, biovetenskap, elektronik och fotonik) och inom nästan alla marknadssektorer. Själva materialen är väsentliga för att öka produkters värde och förbättra deras prestanda. Det beräknade värdet på och inverkan av avancerade material är betydande, med en årlig tillväxttakt på ca 6 % och en förväntad marknad på omkring 100 miljarder EUR 2015.

Material ska utformas enligt ett synsätt som är baserat på hela livscykeln, från försörjning av tillgängliga material till slutanvändning (vagga till vagga), med innovativa strategier för att minimera de resurser (inklusive energi) som krävs för att omvandla dem eller för att minimera de negativa effekterna på människor och miljö. Kontinuerlig användning, återvinning eller sekundär användning av uttjänta material ska också omfattas samt därmed förknippad samhällelig innovation, till exempel ändrat konsumentbeteende och nya affärsmodeller.

För att påskynda utvecklingen ska ett tvärvetenskapligt och samstämmigt tillvägagångssätt främjas som omfattar kemi, fysik, ingenjörsvetenskap, teoretisk och datoriserad modellering, biologi och allt kreativare industridesign.

Nya miljövänliga innovationsallianser och industriell symbios ska uppmuntras, vilket gör det möjligt för näringsgrenar att diversifiera sin verksamhet och utvidga sina affärsmodeller och återanvända sitt avfall för ny produktion.

1.3.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Övergripande och möjliggörande materialteknik

Forskning om designade material, funktionella material, multifunktionella material med högre kunskapsinnehåll, nya funktioner och förbättrade prestanda samt strukturella material för innovationer inom alla industriella områden, även kreativa industrier.

b) Materialutveckling och materialomvandling

Forskning och utveckling för att säkerställa effektiv, säker och hållbar utveckling och skalökning i syfte att möjliggöra industriell tillverkning av framtida designbaserade produkter för en materialhantering *utan avfall* i Europa.

c) Hantering av materialkomponenter

Forskning och utveckling för nya och innovativa metoder för material och komponenter till dessa samt system.

d) Material för en hållbar, resurseffektiv industri med låga utsläpp

Utveckling av nya produkter och tillämpningar, affärsmodeller och ansvarsfullt konsumentbeteende som minskar efterfrågan på energi samt främjande av produktion med låga koldioxidutsläpp.

e) Material för kreativa industrier, inbegripet kulturarvsindustrin

Tillämpning av utformning och utveckling av konvergerande teknik för att skapa nya affärsmöjligheter, inbegripet bevarande och restaurering av material med historiskt eller kulturellt värde liksom nya material.

f) Metrologi, karakterisering, standardisering och kvalitetsstyrning

Främjande av teknik som t.ex. karakterisering, modeller för icke-skadlig utvärdering, fortlöpande bedömning och övervakning och prognostisering av prestanda för framsteg och resultat inom materialvetenskap och materialteknik.

g) Optimerad materialanvändning

Forskning och utveckling för att undersöka substitution av och alternativ till användning av material och innovativa synsätt på affärsmodeller samt fastställande av kritiska resurser.

1.4 Bioteknik

1.4.1 Särskilt mål för bioteknik

Det särskilda målet för forskning och innovation inom bioteknik är att utveckla konkurrenskraftiga, hållbara, säkra och innovativa industriella produkter och processer samt att bidra som drivkraft för innovation inom en rad europeiska sektorer som jordbruk, skogsbruk, livsmedel, energi, kemikalier och hälsa samt den kunskapsbaserade bioekonomin.

En stark bas för vetenskap, teknik och innovation inom biotekniken kommer att hjälpa europeiska industrier att säkra en ledande ställning inom denna viktiga möjliggörande teknik. Denna ställning kommer att förstärkas ytterligare genom integrering av såväl bedömningen och hanteringen av säkerhet och hälsa som vad användningen av denna teknik för med sig för ekonomi och miljö och förvaltningsaspekterna av de övergripande och specifika riskerna vid användningen av bioteknik.

1.4.2 Motivering och mervärde för unionen

Biotekniken drivs på av de allt större kunskaperna om levande system och är redo att tillhandahålla en ström nya tillämpningar samt att stärka unionens industriella bas och dess innovationskapacitet. Exempel på den ökande betydelsen av bioteknik finns inom industriella tillämpningar, inbegripet biofarmaceutiska läkemedel, livsmedelsproduktion och fodertillverkning och biokemiska ämnen, där marknadsandelen för den senare förväntas öka med upp till 12–20 % av den kemiska produktionen fram till 2015. Ett antal av den gröna kemins s.k. tolv principer beaktas också inom biotekniken, på grund av biosystemens selektivitet och effektivitet. Eventuella ekonomiska bördor för företagen i unionen kan minskas genom att potentialen hos biotekniska processer och biobaserade produkter utnyttjas för att minska koldioxidutsläppen, som uppskattningsvis kommer att variera med mellan 1 och 2,5 miljarder ton koldioxidekvivalenter per år fram till 2030.

Inom den biofarmaceutiska sektorn i Europa härrör redan ungefär 20 % av läkemedlen, och upp till 50 % av nya läkemedel, från biotekniken. Bioteknik kommer att få stor betydelse vid övergången till en biobaserad ekonomi genom att den utvecklar nya industriprocesser. Bioteknik öppnar också nya vägar för att utveckla ett hållbart jord-, vatten- och skogsbruk och för att utnyttja den enorma potentialen hos marina resurser för produktion av innovativa tillämpningar för industri, hälsa, energi, kemi och miljö. Den nya sektorn för marin (blå) bioteknik har förutspått öka med 10 % per år.

Andra viktiga källor till innovation finns i gränssnittet mellan bioteknik och annan möjliggörande och konvergerande teknik, i synnerhet nanoteknik och IKT, med tillämpningar som t.ex. sensorer och diagnostik.

1.4.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Främjande av modern bioteknik som en framtida drivkraft för innovation

Utveckling av framväxande teknikområden som syntetisk biologi, bioinformatik och systembiologi, som är mycket lovande för innovativa produkter, innovativ teknik och helt nya tillämpningar.

b) Bioteknikbaserade industriprodukter och industriprocesser

Utveckling av industriell bioteknik och utformning av bioprocesser i industriell skala för konkurrenskraftiga industriprodukter och hållbara processer (t.ex. kemikalier, hälsa, gruvsdrift, energi, pappersmassa och papper, fiberbaserade produkter och trä, textil, stärkelse, bearbetning av livsmedel), och dess miljö- och hälsodimension, inbegripet saneringsinsatser.

c) Innovativ och konkurrenskraftig plattformsteknik

Utveckling av plattformsteknik (t.ex. genomik, metagenomik, proteomik, metabolomik, molekylära redskap, expressionssystem, plattformar för fenotypning och cellbaserade plattformar) i syfte att förstärka ledningen och konkurrensfördelarna inom ett stort antal sektorer av ekonomisk betydelse.

1.5 Avancerad tillverkning och bearbetning

1.5.1 Särskilt mål

Det särskilda målet för forskning och innovation inom avancerad tillverkning och bearbetning är att omvandla dagens tillverkningsföretag, system och processer genom att bl.a. dra nytta av hävstångseffekten hos viktiga former av möjliggörande teknik för att åstadkomma mer kunskapsintensiva, hållbara, resurs- och energieffektiva sektorsövergripande typer av tillverknings- och processteknik, vilket leder till mer innovativa produkter, processer och tjänster. Eftersom den avancerade tillverkningen och bearbetningen möjliggör nya, hållbara produkter, processer och tjänster är den också viktig för att målen för prioriteringen Samhällsutmaningar ska nås.

1.5.2 Motivering och mervärde för unionen

Tillverkningsindustrin är av stor betydelse för den europeiska ekonomin och bidrog med cirka 17 % av BNP och stod för omkring 22 miljoner arbetstillfällen i unionen under 2007. Till följd av lägre ekonomiska handelshinder och kommunikationsteknikens möjliggörande effekter har tillverkningen blivit föremål för hård konkurrens och tenderat att flyttas över till länder med den lägsta totala kostnaden. Den europeiska produktionsstrategin måste därför förändras radikalt för att den ska kunna förbli konkurrenskraftig på global nivå, och Horisont 2020 kan bidra till att samla alla relevanta aktörer för att uppnå detta.

Europa måste öka investeringar på unionsnivå för att bevara Europas ledande ställning och kompetens inom området för tillverkningsteknik och övergå till kunskapsintensiva varor med högt värde, vilket skapar förutsättningar och tillgångar för hållbar produktion och tillhandahållande av livscykeljänster kring en tillverkad produkt. Resursintensiva tillverknings- och processindustrier måste uppbåda ytterligare resurser och kunskap på unionsnivå och öka investeringarna i forskning, utveckling och innovation för att möjliggöra ytterligare framsteg mot en konkurrenskraftig, resurseffektiv och hållbar ekonomi med låga koldioxidutsläpp och för att genomföra den överenskomna unionsomfattande minskningen av växthusgasutsläppen för industrisektorer fram till 2050 ⁽¹⁾.

Med en stark unionspolitik skulle Europa expandera sin befintliga industri och stimulera framtidens nya industrier. Värdet på och effekterna av sektorn för avancerade tillverkningsystem beräknas bli betydande, med en förväntad marknad på omkring 150 miljarder EUR 2015 och en kumulerad årlig tillväxttakt på omkring 5 %.

Det är mycket viktigt att behålla kunskap och kompetens för att produktions- och bearbetningskapacitet ska kunna bevaras inom Europa. Forsknings- och innovationsverksamheten ska vara inriktad på hållbar och säker tillverkning och bearbetning och på att införa de tekniska innovationer och den kundorientering som krävs för framställning av produkter och tjänster med högt kunskapsinnehåll och låg material- och energiförbrukning.

Europa måste också överföra denna möjliggörande teknik och kunskap till andra produktionssektorer, t.ex. byggsektorn, som är en stor källa för växthusgaser och där byggindustrin svarar för omkring 40 % av all energiförbrukning i Europa och för 36 % av koldioxidutsläppen. Byggsektorn står för 10 % av BNP och omkring 16 miljoner arbetstillfällen i Europa i 3 miljoner företag, varav 95 % är små och medelstora företag, och denna sektor måste börja använda innovativa material och tillverkningsmetoder för att minska sin miljöpåverkan.

1.5.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Teknik för framtidens fabriker

Att främja hållbar industriell tillväxt genom att underlätta en strategisk övergång i Europa från kostnadsbaserad tillverkning till ett synsätt som baseras på resurseffektivitet och skapande av produkter med högt mervärde och av IKT-stödd, intelligent och högpresterande tillverkning i ett integrerat system.

b) Teknik som möjliggör energieffektiva system och energieffektiva byggnader med låg miljöpåverkan

Att minska energiförbrukningen och koldioxidutsläppen genom forskning, utveckling och ibruktagande av hållbar byggnadsteknik och hållbara system som inriktar sig på hela värdekedjan och minskar byggnadernas miljöpåverkan överlag.

⁽¹⁾ COM(2011)0112.

c) Hållbar, resurseffektiv och koldioxidsnål teknik i energiintensiva bearbetningsindustrier

Att öka bearbetningsindustrins konkurrenskraft genom kraftigt ökad resurs- och energieffektivitet och minskad miljöpåverkan av sådan industriell verksamhet genom hela värdekedjan, och därvidlag främja anammandet av koldioxidsnål teknik, hållbarare industriella processer och i tillämpliga fall integrering av förnybara energikällor.

d) Nya hållbara affärsmodeller

Att ta fram koncept och metoder för anpassningsbara, "kunskapsbaserade" affärsmodeller med skräddarsydda strategier, inklusive alternativa resursproduktiva metoder.

1.6 Rymdkomponenten

1.6.1 Särskilt mål för rymdfrågor

Det särskilda målet för rymdrelaterad forskning och innovation är att främja en kostnadseffektiv, konkurrenskraftig och innovativ rymdindustri (inbegripet små och medelstora företag) och rymdforskning för att utveckla och utnyttja rymdinfrastruktur i syfte att tillgodose unionens framtida politiska och samhälleliga behov.

Att stärka den europeiska offentliga och privata rymdsektorn genom att främja rymdrelaterad forskning och innovation är avgörande för att bevara och trygga Europas möjlighet att utnyttja rymden till stöd för unionens politik, internationella strategiska intressen och konkurrenskraften gentemot etablerade och framväxande rymdnationer. Åtgärder på unionsnivå kommer att genomföras i anslutning till medlemsstaternas och Europeiska rymdorganisationens (ESA) verksamheter inom rymdforskning, med syftet att bygga upp komplementaritet mellan olika aktörer.

1.6.2 Motivering och mervärde för unionen

Rymden är en viktig men ofta osynlig möjliggörande faktor bakom olika tjänster och produkter av central betydelse för dagens samhälle, t.ex. navigering och kommunikation samt väderprognoser och geografisk information som satelliter tillhandahåller genom jordobservation. Utformningen och genomförandet av politiken på europeisk, nationell och regional nivå beror i allt högre grad på rymdbaserad information. Den globala rymdsektorn växer snabbt och expanderar till nya regioner (t.ex. Kina, Sydamerika och Afrika). Den europeiska industrin är för närvarande en betydande exportör av första klassens satelliter för kommersiella och vetenskapliga ändamål. Den ökande globala konkurrensen hotar Europas position inom detta område.

Europa har alltså intresse av att se till att dess industri fortsätter att ha framgång på denna ytterst konkurrenspräglade marknad. Dessutom har data från europeiska vetenskapssatelliter och sonder lett till några av de största vetenskapliga genombrotten under de senaste årtiondena inom geovetenskap, fysisk grundforskning, astronomi och planetologi. Dessutom har innovativ rymdteknik, t.ex. robotteknik, bidragit till kunskaps- och teknikutveckling i Europa. Med denna unika kapacitet har den europeiska rymdsektorn en viktig roll att spela när det gäller att ta itu med de utmaningar som identifieras i Europa 2020-strategin.

Forskning, teknisk utveckling och innovation ligger till grund för kapaciteten i rymden, vilket är av avgörande betydelse för det europeiska samhället. Medan Förenta staterna lägger cirka 25 % av sin rymdbudget på FoU lägger unionen mindre än 10 %. Rymdforskningen i unionen tas dessutom upp i medlemsstaternas nationella program, ESA-program och unionens ramprogram för forskning.

För att upprätthålla Europas tekniska fördelar och konkurrensfördelar och dra nytta av investeringarna krävs med hänsyn till artiklarna 4.3 och 189 i EUF-fördraget åtgärder på unionsnivå tillsammans med den rymdforskning som bedrivs av medlemsstaterna och ESA, som på ESA-medlemsstaternas vägnar har förvaltat den industriella satellitutvecklingen och uppdragen i yttre rymden på mellanstatlig grund sedan 1975. Åtgärder på unionsnivå krävs även för att främja deltagande av de bästa forskarna från alla medlemsstater och minska hindren för forskningssamverkan kring rymdprojekt över nationsgränserna.

Dessutom kommer de uppgifter som erhålls genom europeiska satelliter att erbjuda en allt större potential för ytterligare utveckling av innovativa satellitbaserade tjänster i senare led. Detta är ett typiskt verksamhetsområde för små och medelstora företag och bör stödjas genom forsknings- och innovationsåtgärder för att man ska kunna dra full nytta av denna möjlighet, och då särskilt av de avsevärda investeringar som gjorts i de två unionsprogrammen Galileo och Copernicus.

Rymden sträcker sig av naturliga skäl över markbundna gränser och tillhandahåller en unik fördelaktig ställning av global dimension, och ger därmed upphov till storskaliga projekt som utförs i internationellt samarbete. För att kunna spela en viktig roll inom sådan internationell rymdverksamhet under de kommande decennierna krävs både en gemensam europeisk rymdpolitik och verksamhet för rymdforskning och innovation på europeisk nivå.

Rymdforskning och innovation inom Horisont 2020 ligger i linje med prioriteringarna för unionens rymdpolitik och behoven inom de europeiska operativa programmen i takt med att de definieras av rådet och kommissionen ⁽¹⁾.

Europeisk rymdinfrastruktur som Copernicus- och Galileoprogrammen är strategiska investeringar, och utveckling av innovativa tillämpningar i senare led krävs. Därför ska tillämpning av rymdteknik stödjas, i förekommande fall, genom respektive särskilda mål inom prioriteringen Samhällsutmaningar i syfte att säkerställa socioekonomiska vinster samt avkastning på investeringar och en ledande ställning för Europa inom tillämpningar i senare led.

1.6.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Att möjliggöra europeisk konkurrenskraft, icke-beroende och innovation inom den europeiska rymdsektorn

Detta innebär att man måste bevara och vidareutveckla en konkurrenskraftig, hållbar och driftig rymdindustri i kombination med rymdforskning av världsklass för att behålla och stärka Europas ledande och icke-beroende ställning inom rymdsystem för att främja innovation inom rymdsektorn och möjliggöra rymdbaserad markbunden innovation, t.ex. genom att använda fjärranalys och navigationsdata.

b) Att möjliggöra framsteg inom rymdteknik

Avsikten är att utveckla avancerad och möjliggörande rymdteknik och operativa koncept från idé till demonstration i rymden. Här ingår teknik för befrämjande av tillgång till rymden, teknik för skydd av rymdresurser mot hot såsom rymdskrot och soleruption och för satellittelekommunikation, navigering och fjärranalys. För att utveckla och tillämpa avancerad rymdteknik krävs utbildning och fortbildning av högkvalificerade ingenjörer och forskare samt starka kopplingar mellan dessa och rymdtillämpningarnas användare.

c) Att möjliggöra utnyttjande av rymddata

Ett avsevärt ökat utnyttjande av data från europeiska satelliter (vetenskapliga, offentliga eller kommersiella) kan åstadkommas om ytterligare ansträngningar görs för bearbetning, lagring, validering och standardisering av och hållbar tillgång till rymddata och för att stödja utvecklingen av nya informationsprodukter och informationstjänster som härrör från dessa data, med hänsyn till artikel 189 i EUF-fördraget, inbegripet innovation avseende datahantering, förmedling av data och interoperabilitet av data, framför allt främjandet av tillgång till och utbyte av geovetenskapliga data och metadata. Dessa verksamheter kan också säkerställa en högre avkastning på investeringar i rymdinfrastruktur och bidra till att ta itu med samhällsutmaningar, i synnerhet om de samordnas i en global insats som t.ex. genom det globala systemet av jordobservationssystem (Geoss), nämligen om man fullt ut drar nytta av Copernicus-programmet som dess främsta europeiska bidrag, det europeiska systemet för satellitnavigering Galileo eller den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) för klimatförändringsfrågor. Ett snabbt införande av dessa innovationer i den relevanta tillämpningen och i beslutsprocesser kommer att stödjas. I detta ingår dessutom utnyttjande av data för fortsatt vetenskaplig undersökning.

d) Att möjliggöra europeisk forskning till stöd för internationella rymdpartnerskap

Rymdföretag har en till grunden global karaktär. Detta är särskilt tydligt för verksamheter som t.ex. Space Situational Awareness (SSA) och många projekt inom rymdvetenskap och för utforskning av rymden. Utvecklingen av den senaste rymdtekniken äger i allt högre grad rum inom ramen för sådana internationella partnerskap. Att säkerställa tillgången till dessa utgör en viktig framgångsfaktor för europeiska forskare och den europeiska industrin. För detta mål är det viktigt att fastställa och genomföra långsiktiga färdplaner och att verka i samordning med internationella partner.

2. Tillgång till riskfinansiering

2.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att göra det enklare att hantera marknadens brister när det gäller tillgången till riskfinansiering för forskning och innovation.

⁽¹⁾ COM(2011) 152.

Situationen när det gäller investering i FoI är bekymmersam, framför allt för innovativa små och medelstora företag och medelstora marknadsnoterade företag med hög tillväxtpotential. Det finns flera stora brister på marknaden när det gäller att tillhandahålla finansiering eftersom de innovationer som krävs för att uppnå de politiska målen i allmänhet visar sig vara för riskabla för marknaden och de mer generella samhällsvinsterna därför inte tillvaratas helt och hållet.

Ett instrument för lån (nedan kallat *låneinstrument*) och ett instrument för egetkapital (nedan kallat *egetkapitalinstrument*) kommer att hjälpa till att få bukt med dessa problem genom att förbättra finansieringen och riskprofilerna för den FoI-verksamhet som berörs. Detta kommer i sin tur att underlätta tillgången för företag och andra stödmottagare till lån, garantier och andra former av riskfinansiering, främja investeringar i ett tidigt skede och utvecklingen av redan existerande och nya riskkapitalfonder, förbättra kunskapsöverföring och marknaden för immateriell äganderätt, locka medel till riskkapitalmarknaden och överlag hjälpa till att främja övergången från utformning, utveckling och demonstration av nya produkter och tjänster till kommersialiseringen av dem.

Den övergripande effekten blir att öka beredvilligheten hos den privata sektorn att investera i FoI och därigenom bidra till att nå ett centralt mål för Europa 2020: att 3 % av unionens BNP ska investeras i FoU före slutet av decenniet, varav två tredjedelar från den privata sektorn. Användningen av finansieringsinstrument kommer också att bidra till att uppnå FoI-målen för alla sektorer och politikområden av avgörande betydelse för att ta itu med samhällsutmaningarna, höja konkurrenskraften och stödja en hållbar tillväxt för alla och tillhandahållandet av miljömässiga och andra kollektiva nyttigheter.

2.2 Motivering och mervärde för unionen

Ett låneinstrument för FoI på unionsnivå behövs för att öka sannolikheten för att lån och garantier ges och FoI-politiska mål uppnås. Den nuvarande klyftan på marknaden mellan efterfrågan och tillgång på lån och garantier för riskfyllda FoI-investeringar, som det nuvarande finansieringsinstrumentet för riskdelning ska bidra till att avhjälpa, kan förväntas bestå, eftersom affärsbankerna i stort sett är frånvarande när det gäller utlåning med hög risk. Efterfrågan på lånefinansiering genom finansieringsinstrumentet för riskdelning har varit hög sedan lanseringen av instrumentet i mitten av 2007 – under den första fasen (2007–2010) överskred utnyttjandet de ursprungliga förväntningarna med mer än 50 % i termer av beviljade aktiva lån (7,6 miljarder EUR jämfört med förutsedda 5 miljarder EUR).

Dessutom saknar bankerna vanligtvis möjlighet att värdera kunskapstillgångar, t.ex. immateriella rättigheter, och är därför ofta ovilliga att investera i kunskapsbaserade företag. Följden blir att många etablerade innovativa företag – både stora och små – inte kan få lån till riskfylld FoI-verksamhet. Vid utformandet och genomförandet av kommissionens instrument, som i överensstämmelse med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 kommer att genomföras i partnerskap med en eller flera enheter som ansvarar för vissa uppgifter, kommer kommissionen att se till att man tar hänsyn till lämpliga nivåer och former av tekniska och finansiella risker så att de fastställda behoven kan tillgodoses.

Dessa marknadsbrister härrör ursprungligen från osäkerhet, informationsasymmetri och de höga kostnaderna för försöken att behandla dessa frågor: nyligen upprättade företag har för kort meritlista för att tillfredsställa potentiella långivare, även etablerade företag kan ofta inte ge tillräckligt med information och vid början av en FoI-investering är det inte alls säkert att de åtgärder som vidtagits verkligen kommer leda till en framgångsrik innovation.

Företag i konceptutvecklingsskedet eller med verksamhet inom framväxande områden saknar oftast dessutom tillräcklig säkerhet. En annan hämmande faktor är att även om FoI-verksamheter kan ge upphov till en kommersiell produkt eller process är det inte alls säkert att företaget som har gjort ansträngningarna ensamt kommer att kunna tillgodogöra sig vinsterna av den.

När det gäller mervärdet för unionen kommer låneinstrumentet att bidra till att avhjälpa marknadsbrister som hindrar den privata sektorn från att investera i FoI på en optimal nivå. Genomförandet av det kommer att göra det möjligt att samla en kritisk massa av resurser från unionens budget och, på grundval av riskdelning, från finansinstitut som ansvarar för dess genomförande. Det kommer att uppmuntra företagen att satsa mer av sina egna pengar i FoI än vad de annars skulle ha gjort. Dessutom kommer låneinstrumentet att hjälpa organisationer, både offentliga och privata, att minska riskerna i samband med förkommersiell upphandling eller upphandling av innovativa produkter och tjänster.

Ett egetkapitalinstrument för FoI på unionsnivå behövs för att förbättra tillgången till finansiering med eget kapital för tidiga investeringar och investeringar i tillväxtstadiet och för att främja utvecklingen av unionens riskkapitalmarknad. Under tekniköverförings- och etableringsfasen hamnar nya företag i ett dödläge där det offentliga forskningsstödet upphör och det är omöjligt att få privat finansiering. Offentligt stöd med syftet att dra till sig privat sådd- och nyföretagsfinansiering för att rädda företagen från denna situation är för närvarande alltför fragmenterat och periodiskt, eller också har de ansvariga för förvaltningen av stödet inte den nödvändiga expertisen. De flesta riskkapitalfonder i Europa är dessutom för små för att kunna stödja innovativa företags fortsatta tillväxt och har inte den kritiska massa som krävs för att de ska kunna specialisera sig och verka på en tvärnationell nivå.

Följderna är allvarliga. Före finanskrisen uppgick de europeiska riskkapitalfondernas investeringar i små och medelstora företag till ungefär 7 miljarder EUR per år, medan siffrorna för 2009 och 2010 var på 3–4 miljarder EUR. Minskade medel till riskkapital har påverkat antalet nystartade företag med finansiering från riskkapitalfonder – under 2007 fick 3 000 små och medelstora företag riskkapitalfinansiering, jämfört med bara omkring 2 500 under 2010.

När det gäller mervärdet för unionen kommer egetkapitalinstrumentet för FoI att komplettera nationella och regionala system som inte kan användas för gränsöverskridande investeringar i FoI. Tillämpningen av instrumentet kommer i inledningsfasen också att skapa en demonstrationseffekt som kan gynna offentliga och privata investerare i hela Europa. Under tillväxtfasen är det endast på europeisk nivå möjligt att uppnå den nödvändiga omfattning och det stora deltagande av privata investerare som krävs för att en självgående riskkapitalmarknad fungera.

Låne- och egetkapitalinstrumenten, som stöds av en uppsättning kompletterande åtgärder, kommer att stödja genomförandet av de politiska målen i Horisont 2020. De kommer för detta ändamål att användas för att befästa och höja kvaliteten på Europas vetenskapliga bas, för att främja forskning och innovation med en affärsdriven dagordning och för att ta itu med samhällsutmaningar, med fokus på verksamheter såsom utprovning, demonstration, provningsanläggningar och marknads lansering. Särskilda stödåtgärder såsom information och handledning för små och medelstora företag bör tillhandahållas. Regionala myndigheter, sammanslutningar av små och medelstora företag, handelskammare och relevanta finansiella intermediärer får i förekommande fall konsulteras när det gäller programplaneringen och genomförandet av verksamheterna.

Dessutom kommer de att hjälpa medlemsstaterna att hantera FoI-målen inom andra program och politikområden, t.ex. den gemensamma jordbrukspolitik, klimatarbetet (övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp och anpassning till klimatförändringar) och den gemensamma fiskeripolitiken. Komplementaritet med nationella och regionala finansieringsinstrument kommer att utvecklas i samband med den gemensamma strategiska ramen för sammanhållningspolitiken 2014–2020, där en ökad roll för finansieringsinstrumenten ingår.

Låne- och egetkapitalinstrumentens utformning tar hänsyn till behovet av att åtgärda de särskilda marknadsbrister, egenskaper (såsom graden av dynamik och skapande av företag) och finansieringsbehov som finns inom dessa och andra områden, dock utan snedvridning av marknaden. Användningen av finansiella instrument måste ge ett tydligt europeiskt mervärde och bör ge hävstångseffekt och fungera som ett komplement till nationella instrument. Budgetfördelningen mellan instrumenten får anpassas under Horisont 2020 som reaktion på förändrade ekonomiska villkor.

Egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentets del för små och medelstora företag kommer att genomföras som en del av två av unionens finansieringsinstrument för bidrag med eget kapital och lån för att stödja de små och medelstora företagens FoI och tillväxt, i kombination med egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentet inom Cosme. Komplementaritet mellan Horisont 2020 och Cosme kommer att säkerställas.

2.3 Huvuddragen för verksamheten

- a) Låneinstrument som tillhandahåller lånefinansiering för FoI: "Unionens låne- och garantitjänst för forskning och innovation"

Målet är att förbättra tillgången till finansiering med lån – lån, garantier, motgarantier och andra former av låne- och riskfinansiering – för offentliga och privata enheter och offentlig-privata partnerskap som ägnar sig åt verksamhet inom forskning och innovation som kräver riskfyllda investeringar för att bära frukt. Fokus ska ligga på att stödja forskning och innovation med hög potential för spetskompetens.

Med tanke på att ett av målen för Horisont 2020 är att bidra till att minska den befintliga klyftan mellan FoU och innovation genom att främja utsläppandet på marknaden av nya eller förbättrade produkter och tjänster och genom att beakta koncepttestfasens avgörande roll i kunskapsöverföringen kan man ta fram mekanismer som gör det möjligt att finansiera de koncepttestfaser som krävs för att validera angelägenheten av, relevansen hos och den framtida innovativa inverkan av de forskningsresultat eller den uppfinning som överföringen gäller.

De slutliga stödmottagarna i målgruppen ska potentiellt vara rättsliga enheter av alla storlekar som kan låna och betala tillbaka pengar, i synnerhet små och medelstora företag med innovationspotential och som kan växa snabbt, medelstora marknadsnoterade företag och stora företag, universitet och forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer och innovationsinfrastruktur, offentlig-privata partnerskap och specialföretag eller specialprojekt.

Finansieringen av låneinstrumentet ska bestå av två huvuddelar:

1. Efterfrågestyrd – att ge lån och garantier enligt först-till-kvarn-principen, med särskilt stöd till mottagare som små och medelstora företag och medelstora marknadsnoterade företag. Denna del ska svara mot den konstaterade stabila och kontinuerliga ökningen av volymen av utlåning genom finansieringsinstrumentet för riskdelning, som är efterfrågestyrd. Under delen för små och medelstora företag ska verksamhet stödjas som syftar till att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag och andra enheter som är FoU- och/eller innovationsdrivna. Detta skulle kunna inbegripa stöd till instrumentet för små och medelstora företag under dess tredje fas, beroende på nivån på efterfrågan.
2. Riktad – med inriktning på politik och nyckelsektorer som är avgörande för att ta itu med samhällsutmaningar, förbättra det industriella ledarskapet och konkurrenskraften, stödja hållbar tillväxt för alla med låga koldioxidutsläpp och tillhandahålla miljömässiga och andra kollektiva nyttigheter. Denna del ska hjälpa unionen att gripa sig an forsknings- och innovationsaspekter av sektoriella politiska mål.

b) Egetkapitalinstrument som tillhandahåller finansiering med eget kapital för FoI: *Unionens egetkapitalinstrument för forskning och innovation*

Målet är att bidra till att rätta till bristerna på den europeiska riskkapitalmarknaden och tillhandahålla eget kapital och sekundärt eget kapital för att täcka utvecklings- och finansieringsbehoven hos innovativa företag från såddfasen fram till tillväxt och expansion. Fokus ska ligga på att stödja målen för Horisont 2020 och därtill hörande politik.

De slutliga stödmottagarna ska potentiellt vara företag av alla storlekar som bedriver eller inleder innovationsverksamhet, med särskild inriktning på innovativa små och medelstora företag och medelstora marknadsnoterade företag.

Egetkapitalinstrumentet kommer att inriktas på riskkapitalfonder för nystartade företag och fondandelsfonder som tillhandahåller riskkapital och sekundärt eget kapital (inklusive mezzaninkapital) till portföljbolag. Instrumentet kommer också att ha möjlighet att göra investeringar för expansion och tillväxt tillsammans med egetkapitalinstrumentet för tillväxt inom ramen för Cosme, för att säkerställa ett kontinuerligt stöd under start och utveckling av företag.

Egetkapitalinstrumentet, som huvudsakligen kommer att vara efterfrågestyrt, ska använda en portföljstrategi där riskkapitalfonder och andra jämförbara mellanhänder väljer ut företag att investera i.

Öronmärkning får tillämpas för att göra det lättare att uppnå specifika politiska mål, med utgångspunkt i de positiva erfarenheterna av ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (2007-2013) med öronmärkning för miljöinnovation, till exempel för att uppnå mål med anknytning till de samhällsutmaningar som har identifierats.

Startdelen, för stöd under sådd- och inledningsfaserna, ska möjliggöra aktieinvestering i bland annat organisationer för kunskapsöverföring och liknande organisationer genom stöd till tekniköverföring (inbegripet överföring till produktionssektorn av de forskningsresultat som genererats och de innovationer som tagits fram inom den offentliga forskningen, till exempel genom koncepttest), såddkapitalfonder, gränsöverskridande sådd- och startkapitalfonder, verktyg för saminvestering med affärsänglar, immaterialrättsliga tillgångar, plattformar för utbyte och handel med immateriella rättigheter och riskkapitalfonder för nystartade företag samt fondandelsfonder med gränsöverskridande verksamhet som investerar i riskkapitalfonder. Detta skulle kunna inbegripa stöd till instrumentet för små och medelstora företag under dess tredje fas, beroende på nivån på efterfrågan.

Tillväxtdelen ska göra investeringar för expansion och tillväxt tillsammans med egetkapitalinstrumentet för tillväxt inom ramen för Cosme, inbegripet fondandelsfonder inom den privata och den offentliga sektorn med gränsöverskridande verksamhet som investerar i riskkapitalfonder, varav de flesta kommer att ha en tematisk inriktning som stöder målen för Europa 2020-strategin.

3. Innovation i små och medelstora företag

3.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att stimulera hållbar ekonomisk tillväxt genom att höja innovationsnivån i små och medelstora företag, täcka deras olika innovationsbehov under hela innovationscykeln för alla typer av innovation och därigenom skapa fler snabbväxande, internationellt verkamma små och medelstora företag.

Med tanke på de små och medelstora företagens centrala roll i Europas ekonomi kommer forskning och innovation i små och medelstora företag att spela en avgörande roll när det gäller att öka konkurrenskraften, stärka den ekonomiska tillväxten och sysselsättningsskapandet och således när det gäller att uppnå målen för Europa 2020-strategin, i synnerhet dess flaggskeppsinitiativ *Innovationsunionen*.

De små och medelstora företagen har emellertid – trots sin betydelse för ekonomi och sysselsättning och betydande innovationspotential – flera slags problem med att bli mer innovativa och konkurrenskraftiga, bland vilka märks brist på ekonomiska resurser och möjligheter att få kapital, brist på kompetens inom innovationshantering, bristfällig förmåga att skapa nätverk med utomstående och samarbeta med dem samt att den offentliga upphandlingen inte används i tillräcklig grad för att stimulera till innovation i de små och medelstora företagen. Även om det i Europa startas lika många nya företag som i Förenta staterna har de europeiska små och medelstora företagen det mycket svårare att växa till stora företag än sina motparter i Förenta staterna. Det internationaliserade företagsklimatet, med allt mer sammankopplade värdekedjor, lägger ytterligare press på dem. De små och medelstora företagen behöver stärka sin forsknings- och innovationskapacitet. De måste generera, tillägna sig och kommersialisera nya kunskaper och affärsidéer snabbare och i större utsträckning för att kunna konkurrera framgångsrikt på globala marknader som utvecklar sig snabbt. Utmaningen är att stimulera till ökad innovation i små och medelstora företag och därigenom öka deras konkurrenskraft, hållbarhet och tillväxt.

De föreslagna åtgärderna syftar till att komplettera nationella och regionala strategier och program för företagsinnovation, främja samarbete mellan små och medelstora företag, inbegripet transnationellt samarbete, kluster och andra innovationsrelevanta aktörer i Europa, överbygga klyftan mellan FoU och lyckad marknads lansering, ge näringslivet mer innovationsvänliga förutsättningar, inbegripet åtgärder på efterfrågesidan och åtgärder som är inriktade på att stärka kunskapsöverföringen, och stöd med beaktande av den växlande karaktären hos innovationsprocesser, ny teknik, marknader och affärsmodeller.

Starka band med sektorspecifik unionspolitik, särskilt Cosme och resurserna från sammanhållningspolitiken, kommer att upprättas för att skapa synergier och ett samstämmigt tillvägagångssätt.

3.2 Motivering och mervärde för unionen

Små och medelstora företag är centrala drivkrafter för innovation tack vare deras förmåga att snabbt och effektivt omsätta nya idéer i framgångsrik verksamhet. De är viktiga kanaler för kunskapsspridning genom att föra ut forskningsresultat på marknaden. De små och medelstora företagen spelar en avgörande roll för överföringen av teknik och kunskap och bidrar till att innovationer som härrör från forskning vid universitet, forskningsorgan samt forskningsbedrivande företag förs ut till marknaden. Under de senaste tjugo åren har hela sektorer förnyats och nya industrier skapats till följd av innovativa små och medelstora företag. Snabbväxande företag är avgörande för utvecklingen av framväxande industrier och för att påskynda de strukturella förändringar som Europa behöver för att bli en kunskapsbaserad och hållbar ekonomi med varaktig tillväxt och högkvalitativa arbetstillfällen.

Små och medelstora företag återfinns inom alla ekonomiska sektorer. De utgör en viktigare del av den europeiska ekonomin än i andra regioner, t.ex. Förenta staterna. Alla typer av små och medelstora företag kan vara innovativa. De måste få uppmuntran och stöd att investera i forskning och innovation och att höja sin kapacitet att hantera innovationsprocesser. Genom att göra så bör de kunna utnyttja hela innovationspotentialen på den inre marknaden och inom det europeiska forskningsområdet för att skapa nya affärsmöjligheter i och utanför Europa och bidra till att hitta lösningar på viktiga samhällsutmaningar.

Deltagandet i forskning och innovation i unionen stärker de små och medelstora företagens kapacitet inom FoU och teknik, ökar deras förmåga att generera, ta till sig och använda ny kunskap, stärker det ekonomiska utnyttjandet av nya lösningar, stimulerar till innovation när det gäller produkter, tjänster och affärsmodeller, främjar affärsverksamhet på större marknader och internationaliserar de små och medelstora företagens nätverk för kunskap. Små och medelstora företag som har en bra ledning för innovation, varvid de ofta förlitar sig på extern expertis och kompetens, presterar bättre än andra.

Gränsöverskridande samverkan utgör ett viktigt inslag i de små och medelstora företagens innovationsstrategi för att lösa några av sina storleksrelaterade problem, t.ex. tillgång till teknisk och vetenskaplig kompetens och nya marknader. De bidrar till att omvandla idéer till vinst och företagstillväxt och samtidigt till att öka de privata investeringarna i forskning och innovation.

Regionala och nationella program för forskning och innovation, som ofta backas upp av den europeiska sammanhållningspolitiken, spelar en central roll när det gäller att främja små och medelstora företag. Särskilt resurserna från sammanhållningspolitiken har en viktig roll att spela genom att bygga upp kapacitet och tillhandahålla en spetsforskningsstege för små och medelstora företag så att utmärkta projekt kan utvecklas som kan konkurrera om finansiering inom ramen för Horisont 2020. Trots det är det bara ett fåtal nationella och regionala program som

tillhandahåller finansiering för transnationell forskning och innovation som bedrivs av små och medelstora företag, unionsomfattande spridning och ibruktage av innovativa lösningar eller gränsöverskridande innovationsstödjande tjänster. Utmaningen är att förse små och medelstora företag med tematiskt öppet stöd för att genomföra internationella projekt i linje med företagens innovationsstrategier. Åtgärder på unionsnivå är därför nödvändiga för att komplettera de verksamheter som genomförs på nationell och regional nivå, för att öka deras genomslagskraft och för att öppna stödsystemen för forskning och innovation.

3.3 Huvuddragen för verksamheten

- a) Integrering av stöd till små och medelstora företag, i synnerhet via ett särskilt instrument för små och medelstora företag

Små och medelstora företag ska stödjas genom Horisont 2020. För detta ändamål, att delta i Horisont 2020, ska bättre förutsättningar för små och medelstora företag skapas. Dessutom ska ett särskilt instrument för små och medelstora företag stegvis och kontinuerligt tillhandahålla stöd som omfattar hela innovationscykeln. Instrumentet för små och medelstora företag ska vara inriktat på alla typer av innovativa små och medelstora företag som visar en stark strävan att utvecklas, växa och internationaliseras. Det ska tillhandahållas för alla typer av innovation, inbegripet tjänsteinnovation, icke-teknisk och social innovation, förutsatt att varje verksamhet har tydligt europeiskt mervärde. Syftet är att utveckla och utnyttja innovationspotentialen hos små och medelstora företag genom att avhjälpa bristen på finansiering av inledande forskning och innovation med hög risk, stimulera innovation och öka privat kommersialisering av forskningsresultat.

Instrumentet kommer att arbeta med en enda centraliserad förvaltningsstruktur, en lätt förvaltning och en gemensam kontaktpunkt. Det ska främst genomföras enligt bottom-up-principen, med ständigt öppna ansökningsomgångar.

Alla särskilda mål avseende prioriteringen *Samhällsutmaningar* och det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande och industriell teknik* kommer att tillämpa det särskilda instrument för små och medelstora företag och anslå ett belopp för detta.

- b) Stöd till forskningsintensiva små och medelstora företag

Målet är att främja transnationell marknadsorienterad innovation inom små och medelstora företag som bedriver FoU. En särskild åtgärd ska inriktas på forskningsintensiva små och medelstora företag inom de sektorer som visar förmåga att kommersiellt utnyttja projektresultaten. Denna åtgärd kommer att bygga på Eurostarsprogrammet.

- c) Ökning av de små och medelstora företagens innovationskapacitet

Transnationell verksamhet för att stödja genomförandet och komplettera de särskilda åtgärderna för små och medelstora företag inom Horisont 2020 ska stödjas, särskilt för att öka de små och medelstora företagens innovationskapacitet. Denna verksamhet ska i lämpliga fall samordnas med liknande nationella åtgärder. Ett nära samarbete planeras med nätverket för de nationella kontaktpunkterna och Enterprise Europe Network (EEN).

- d) Stöd till marknadsbaserad innovation

Stöd ska ges till transnationell marknadsbaserad innovation för att förbättra ramvillkoren för innovation och de särskilda hinder som hindrar i synnerhet tillväxten av innovativa små och medelstora företag ska åtgärdas.

DEL III

SAMHÄLLSUTMANINGAR

1. Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande

1.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är bättre livslång hälsa och välbefinnande för alla.

Livslång hälsa och välbefinnande för alla, såväl för barn som vuxna och äldre, högkvalitativa, ekonomiskt hållbara och innovativa hälso- och sjukvårdssystem som en del av välfärdssystemen och möjligheter till nya arbetstillfällen och tillväxt är målen för stödet till forskning och innovation som reaktion på denna utmaning, och kommer att bidra avsevärt till Europa 2020.

Kostnaderna för unionens hälso- och sjukvårdssystem ökar, med allt dyrare vårdinsatser och förebyggande åtgärder i alla åldrar – i Europa förväntas antalet personer över 65 år nästan fördubblas från 85 miljoner 2008 till 151 miljoner 2060, och antalet personer över 80 år förväntas stiga från 22 till 61 miljoner under samma period. Huruvida dessa kostnader ska kunna minskas eller hållas i schack så att de inte blir ohållbara beror delvis på om man kan förbättra allas livslånga hälsa och välbefinnande och därmed på om sjukdomar och funktionshinder kan förebyggas, behandlas och hanteras på ett effektivt sätt.

Kroniska sjukdomar är de viktigaste orsakerna till funktionshinder, ohälsa och sjukpensionering samt för tidig död och medför betydande sociala och ekonomiska kostnader.

I unionen står hjärt-kärlsjukdomarna för mer än 2 miljoner dödsfall varje år och kostar mer än 192 miljarder EUR medan cancer står för en fjärdedel av alla dödsfall och är den främsta dödsorsaken i åldersgruppen 45–64 år. Över 27 miljoner människor i unionen lider av diabetes, och över 120 miljoner av reumatiska och muskuloskeletala sjukdomstillstånd. Sällsynta sjukdomarna fortsätter att vara en stor utmaning, med ca 30 miljoner drabbade i hela Europa. Den totala kostnaden för störningar i hjärnan (bl.a. de som rör psykisk hälsa, däribland depression) har uppskattats till 800 miljarder EUR. 165 miljoner människor i unionen beräknas vara drabbade av psykiska sjukdomar, till en kostnad av 118 miljarder EUR. Dessa siffror förväntas fortsätta att öka avsevärt, merendels som ett resultat av att Europas befolkning åldras, med den ökning av neurodegenerativa sjukdomar som detta för med sig. Miljömässiga, yrkesrelaterade, livsstilsrelaterade och socioekonomiska faktorer är relevanta för flera av dessa tillstånd, och upp till en tredjedel av den globala sjukdomsburden beräknas vara knuten till dessa.

Infektionssjukdomar (t.ex. hiv/aids, tuberkulos och malaria) är en global angelägenhet och står för 41 % av de 1,5 miljarder funktionsjusterade levnadsåren i världen, med 8 % av dessa i Europa. Även fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar är ett globalt problem. Framväxande epidemier, infektionssjukdomar som kommer tillbaka, inbegripet vattenrelaterade sjukdomar, och hotet från ökad antimikrobiell resistens måste man också förbereda sig inför. Den ökade risken för sjukdomar som överförs från djur bör tas i beaktande.

Samtidigt blir processerna för utveckling av läkemedel och vacciner allt dyrare och mindre effektiva. Ansträngningarna för att göra utvecklingen av läkemedel och vacciner framgångsrikare innefattar alternativa metoder som kan ersätta klassisk säkerhets- och effektivitetstestning. Ihållande ojämlikhet i hälsa måste åtgärdas och behoven hos vissa särskilda befolkningsgrupper (till exempel personer som lider av sällsynta sjukdomar) måste tillgodoses. Dessutom måste tillgång till effektiv och kompetent hälso- och sjukvård säkerställas för alla i Europa oavsett ålder och bakgrund.

Även andra faktorer som nutrition, fysisk aktivitet, välbefinnande, inkludering, engagemang, socialt kapital och arbete påverkar hälsa och välbefinnande och det krävs en helhetssyn.

Ålders- och befolkningsstrukturen i Europa kommer att förändras på grund av att den förväntade livslängden ökar. Därför blir forskning som främjar livslång hälsa, aktivt åldrande och välbefinnande för alla en viktig förutsättning om samhället med framgång ska kunna anpassas till den demokratiska förändringen.

1.2 Motivering och mervärde för unionen

Sjukdomar och funktionshinder kan inte hejdas av nationsgränser. En lämplig insats på europeisk nivå i form av forskning, utveckling och innovation, i samarbete med tredjeländer och under medverkan av alla aktörer, inklusive patienter och slutanvändare, kan och bör utgöra ett viktigt bidrag till att lösa dessa globala problem och till att uppnå Förenta nationernas millennieutvecklingsmål, skapa bättre hälsa och välbefinnande för alla och ge Europa en ledande ställning på de snabbt expanderande globala marknaderna för innovationer för hälsa och välbefinnande.

Insatsen är beroende av spetskompetens inom forskningen för att förbättra vår grundläggande förståelse för bestämningsfaktorerna för hälsa, sjukdomar, funktionshinder, hälsosamma anställningsvillkor, utveckling och åldrande (inbegripet förväntad livslängd) och av en sammanhängande och omfattande överföring av genererad och befintlig kunskap till innovativa, skalbara, effektiva, tillgängliga och säkra produkter, strategier, åtgärder och tjänster. Dessa utmaningar är relevanta i hela Europa, och i många fall även globalt, och därför krävs en reaktion som kännetecknas av långsiktigt och samordnat stöd till samarbete mellan framstående, tvärvetenskapliga och sektorsövergripande forskarlag. Det är även nödvändigt att ta sig an utmaningen genom samhällsvetenskap, ekonomisk vetenskap och humaniora.

Eftersom utmaningen är så komplex och dess beståndsdelar ömsesidigt beroende av varandra krävs likaledes en reaktion på europeisk nivå. Många metoder, verktyg och typer av teknik är användbara på många områden för forskning och innovation inom detta problemområde och stöds bäst på unionsnivå. Dessa innefattar förståelsen av den molekylära grunden för sjukdomar, identifieringen av innovativa behandlingsstrategier och nya modellsystem, en tvärvetenskaplig tillämpning av kunskaper inom fysik, kemi och systembiologi, utvecklingen av långsiktiga kohorter och genomförande av kliniska prövningar (med bl.a. fokus på utveckling och effekter av läkemedel för alla åldersgrupper), den kliniska användningen av "-omikrotekniker", systembiomedicin samt utvecklingen av IKT och dess tillämpningar inom hälso- och sjukvården, särskilt e-hälsa. Kraven hos specifika grupper hanteras också bäst på ett integrerat sätt, exempelvis vid utvecklingen av stratifierad och/eller individualiserad medicin, behandlingen av sällsynta sjukdomar och tillhandahållandet av lösningar för stöd i hemmet och självständigt boende.

För att maximera effekterna av åtgärder på unionsnivå kommer stöd att tillhandahållas för hela spektrumet av verksamhet för forskning, utveckling och innovation, från grundforskning via omsättningen av kunskap om sjukdomar till nya behandlingsformer till stora försök, pilot- och demonstrationsåtgärder, vilket uppbådar privata investeringar, till offentlig och förkommersiell upphandling av nya produkter, tjänster och anpassningsbara lösningar, som vid behov är driftskompatibla och får stöd genom definierade standarder och/eller gemensamma riktlinjer. Denna samordnade europeiska insats kommer att öka den vetenskapliga kapaciteten inom hälsoforskning och bidra till den pågående utvecklingen av det europeiska forskningsområdet. Den kommer också att samverka, när så är lämpligt, med de verksamheter som utvecklats i samband med programmet *Hälsa för tillväxt, gemensamma programplaneringsinitiativ*, inbegripet *Forskning inom området neurodegenerativa sjukdomar*, *Sunda kostvanor för en sund livsstil*, *Antimikrobiell resistens och Längre liv, bättre livskvalitet* samt *det europeiska innovationspartnerskapet om aktivt och hälsosamt äldre*.

Den vetenskapliga styrgruppen för hälsofrågor kommer att vara en vetenskapsstyrd plattform för berörda parter som utarbetar vetenskapliga underlag som rör denna samhällsutmaning. Den kommer att bidra med sammanhängande vetenskapsinriktad analys av flaskhalsarna och möjligheterna för forskning och innovation med koppling till denna samhällsutmaning, bidra till fastställandet av dess forsknings- och innovationsprioriteringar samt uppmuntra unionsomspännande vetenskapligt deltagande i den. Genom aktivt samarbete med berörda parter kommer den att bidra till kapacitetsuppbyggnad och till främjande av kunskapsutbyte och av starkare samverkan i unionen på detta område.

1.3 Huvuddragen för verksamheten

Effektivt främjande av hälsa, med en solid faktabas som underlag, förebygger sjukdom, bidrar till välbefinnandet och är kostnadseffektivt. Främjande av hälsa, aktivt äldre, välbefinnande och förebyggande av sjukdomar beror också på förståelse av bestämningsfaktorerna för hälsa, effektiva förebyggande verktyg, effektiv hälso- och sjukdomsövervakning och hälso- och sjukdomsberedskap samt effektiva program för undersökning. Effektivt främjande av hälsa underlättas även av tillhandahållande av bättre information till medborgarna, i vilken de uppmuntras till ansvarsfulla val i frågor som berör deras hälsa.

Framgångsrika insatser för att förhindra, tidigt upptäcka, hantera, behandla och bota sjukdomar, funktionshinder, sårbarhet och nedsatt funktionsnivå bygger på den grundläggande förståelsen av deras bestämningsfaktorer och orsaker, förlopp och effekter, liksom av faktorer som ligger till grund för god hälsa och välbefinnande. Förbättrad förståelse av hälsa och sjukdomar kommer att förutsätta nära kopplingar mellan grundforskning och klinisk, epidemiologisk och socioekonomisk forskning. Effektivt utbyte av uppgifter, standardiserad behandling av uppgifter och kopplingen av dessa uppgifter till storskaliga kohortstudier är också väsentligt, liksom omsättningen av forskningsresultat i klinisk verksamhet, särskilt genom genomförande av kliniska prövningar, som bör beakta alla åldersgrupper för att garantera att läkemedlen är anpassade till sina användningsområden.

Återkomsten av gamla infektionssjukdomar, däribland tuberkulos, och den ökade förekomsten av sjukdomar som kan förebyggas med vaccin understryker behovet av en omfattande strategi för fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar. Det växande problemet med antimikrobiell resistens kräver likaledes en lika omfattande strategi.

Individanpassade läkemedel bör utvecklas för att anpassa förebyggande strategier och behandlingsstrategier till patienternas behov, och de måste understödjas av tidig sjukdomsupptäckt. Det är en samhällsutmaning att anpassa sig till de ytterligare krav på hälso- och sjukvården som uppstår på grund av den äldre befolkningen. För att ett effektivt hälso- och sjukvårdsarbete ska kunna bibehållas för människor i alla åldrar krävs åtgärder för att förbättra beslutsfattandet inom förebyggande och behandlande verksamhet, för att identifiera och stödja spridningen av

bästa praxis inom hälso- och sjukvården och för att stödja integrerad vård. Bättre förståelse av åldrande och förhindrande av åldersrelaterade sjukdomar är av grundläggande betydelse om europeiska medborgare ska kunna hållas friska och aktiva under hela deras liv. Lika viktig är en bred användning av tekniska, organisatoriska och sociala innovationer som ger framförallt äldre personer, personer med kroniska sjukdomar och personer med funktionshinder möjlighet att förbli aktiva och oberoende. Detta bidrar till att förbättra människors fysiska, sociala och mentala välbefinnande under längre tid.

Alla dessa verksamheter ska genomföras på ett sådant sätt att de ger stöd under hela forsknings- och innovationscykeln och stärker konkurrenskraften för europabaserad industri och utvecklingen av nya marknadsmöjligheter. Tonvikt kommer också att läggas vid att engagera alla som berörs av hälsofrågor, inbegripet patienter och patientorganisationer samt vårdgivare, för att utveckla en dagordning för forskning och innovation till vilken medborgarna aktivt kan medverka och som återspeglar deras behov och förväntningar.

De särskilda verksamheterna ska omfatta förståelse av bestämningsfaktorerna för hälsan (inbegripet nutrition, fysisk aktivitet och könsbetingade faktorer, samt miljö-, socioekonomiska, yrkesrelaterade och klimatrelaterade faktorer), ökat främjande av hälsa och förebyggande av sjukdomar, förståelse av sjukdomar och förbättrad diagnostik och prognos, utveckling av effektiva förebyggande- och undersökningsprogram och förbättrad bedömning av mottaglighet för sjukdomar, förbättrad övervakning av infektionssjukdomar och beredskap för att bekämpa epidemier och nya sjukdomar, utveckling av nya och bättre förebyggande och terapeutiska vacciner och läkemedel, användning av medicinska datormodeller (in silico) för förbättrad sjukdomskontroll och prognostisering, utveckling av regenerativ medicin och anpassade behandlingar och sjukdomsbehandling, inbegripet palliativ medicin, överföring av kunskap till klinisk praxis och skalbara innovationsinsatser, bättre hälsoinformation och förbättrad insamling och användning av hälso- och kohortsdata och administrativa uppgifter, standardiserad dataanalys och standardiserade data-metoder, aktivt åldrande, och självständigt boende och stöd i hemmet, individuell medvetenhet och individuellt självbestämmande för hantering av den egna hälsan, främjande av integrerad vård, inbegripet psykosociala aspekter, förbättrade vetenskapliga verktyg och metoder till stöd för beslutsfattande och regleringsbehov, optimerad effektivitet och ändamålsenlighet inom hälso- och sjukvården samt minskade skillnader och ojämlikheter i fråga om hälsa genom evidensbaserat beslutsfattande och spridning av bästa praxis samt innovativ teknik och innovativa metoder. Ett aktivt engagemang från vårdgivarnas sida måste uppmuntras för att säkra en snabb upptagning och ett snabbt genomförande av resultaten.

2. Livsmedelstrygghet, hållbart jord- och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomi

2.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att säkerställa tillräcklig försörjning av säkra, hälsosamma och högkvalitativa livsmedel och andra biobaserade produkter genom utveckling av produktiva, hållbara och resurseffektiva system för primärproduktion, främjande av därmed sammanhängande ekosystemtjänster och återställande av biologisk mångfald samt konkurrenskraftiga och koldioxidsnåla försörjnings-, bearbetnings- och saluföringskedjor. Detta kommer att påskynda övergången till en hållbar europeisk bioekonomi, så att klyftan mellan ny teknik och tillämpningen av denna överbryggas.

Under de kommande årtiondena kommer Europa att ställas inför ökad konkurrens om begränsade och ändliga naturresurser, inför effekter av klimatförändringarna, särskilt på systemen för primärproduktion (jordbruk inklusive djurhållning och trädgårdsnäring, skogsbruk, fiske och vattenbruk), och inför behovet av att tillhandahålla en hållbar, säker och tryggad livsmedelsförsörjning för befolkningen i Europa och för en allt större global befolkning. En ökning av världens livsmedelsförsörjning med 70 % är enligt beräkningarna nödvändig för att föda världens befolkning på 9 miljarder människor 2050. Jordbruket står för ungefär 10 % av unionens utsläpp av växthusgaser, och även om de minskar i Europa beräknas de globala utsläppen från jordbruket öka med upp till 20 % fram till 2030. Dessutom kommer Europa att behöva säkerställa en tillräcklig och hållbart producerad tillgång på råvaror, energi och industriprodukter, samtidigt som de fossila kolresurserna minskar (produktionen av olja och flytande gas förväntas minska med cirka 60 % fram till 2050), och samtidigt bevara sin konkurrenskraft. Bioavfall (uppskattningsvis upp till 138 miljoner ton per år i unionen, varav upp till 40 % deponeras) utgör ett problem och en kostnad av enorma mått, trots sitt höga potentiella mervärde.

T.ex. kasseras uppskattningsvis 30 % av alla livsmedel som produceras i industriländerna. Stora förändringar krävs för att minska denna mängd med 50 % i unionen fram till 2030 ⁽¹⁾. Nationsgränser är dessutom betydelselösa för införande och spridning av skadedjur, växtskadegörare, djur- och växtsjukdomar, inbegripet zoonotiska sjukdomar, och livsmedelsburna patogener. Även om effektiva nationella förebyggande åtgärder krävs är åtgärder på unionsnivå nödvändiga för fullständig kontroll och en effektivt fungerande inre marknad. Utmaningen är komplicerad, berör ett brett spektrum av sinsemellan förbundna sektorer och kräver en helhetssyn och systemansats.

⁽¹⁾ COM(2011)0112.

Mer och mer biologiska resurser behövs för att tillgodose marknadens efterfrågan på säker och hälsosam livsmedelsförsörjning, biomaterial, biobränslen och biobaserade produkter, från konsumtionsvaror till kemikalier i bulk. Kapaciteten i de terrestra och akvatiska ekosystem som krävs för produktion av detta är emellertid begränsad, samtidigt som det finns konkurrerande anspråk för användningen av dem och de ofta inte förvaltas optimalt, vilket t.ex. framgår av den allvarliga minskningen av markens kolinnehåll och jordens bördighet samt utarmningen av fiskbestånd. Det finns ytterligare utrymme för att främja ekosystemtjänster från jordbruksmark, skogar, marina vatten och sötvatten genom integrering av agronomiska, miljömässiga och sociala mål i hållbar produktion och konsumtion.

Den potential som finns hos biologiska resurser och ekosystem skulle kunna användas på ett mycket mer hållbart, effektivt och integrerat sätt. Exempelvis skulle potentialen hos biomassa från jordbruk, skog och avfallsflöden från jordbruk, vatten, industri och kommuner också kunna utnyttjas bättre.

I grund och botten behövs en övergång mot optimalt och förnybart utnyttjande av biologiska resurser och mot hållbara system för primärproduktion och bearbetning som kan producera mer livsmedel, fiber och andra biobaserade produkter med minsta möjliga mängd insatsvaror, miljöpåverkan och utsläpp av växthusgaser, förbättrade ekosystemtjänster, inget avfall och adekvat samhällsvärde. Målet är att skapa livsmedelsproduktionssystem som konsoliderar, stärker och främjar resursbasen och möjliggör ett hållbart skapande av välbefinnande. Det är viktigt att bättre förstå och utveckla det sätt på vilket vi producerar, distribuerar, marknadsför, konsumerar och reglerar livsmedelsproduktionen. En avgörande insats med sammankopplad forskning och innovation och en fortlöpande dialog mellan politiska, sociala, ekonomiska och andra grupper av aktörer är en viktig faktor för att åstadkomma detta, i och utanför Europa.

2.2 Motivering och mervärde för unionen

Jordbruk, skogsbruk, fiske och vattenbruk är tillsammans med biobaserad industri de huvudsakliga sektorerna som ligger till grund för bioekonomin. Bioekonomin utgör en stor och växande marknad och beräknas vara värd över 2 biljoner EUR, tillhandahålla 20 miljoner arbetstillfällen och stå för 9 % av den totala sysselsättningen i unionen 2009. Investeringar i forskning och innovation inom ramen för denna samhällsutmaning kommer att göra det möjligt för Europa att få en ledande ställning på de berörda marknaderna och kommer att spela en roll när det gäller att uppnå målen i Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsinitiativ *Innovationsunionen* och *Ett resurseffektivt Europa*.

Ett fullt fungerande europeisk bioekonomi – som omfattar hållbar produktion av förnybara resurser från mark-, fiske- och vattenbruksmiljöer och deras omvandling till livsmedel, foder, fiber, biobaserade produkter och bioenergi samt därmed relaterade kollektiva nyttigheter – kommer att skapa högt mervärde för unionen. Jämsides med de marknadsrelaterade funktionerna understödjer bioekonomin också en rad funktioner som är kollektiva nyttigheter, den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster. Om den förvaltas på ett hållbart sätt kan den minska primärproduktionens och försörjningskedjans sammanlagda miljöpåverkan. Den kan öka deras konkurrenskraft, stärka Europas självförsörjningskapacitet och skapa arbetstillfällen och affärsmöjligheter som är viktiga för utvecklingen av landsbygd och kustområden. De utmaningar som är förknippade med tryggad livsmedelsförsörjning, hållbarhet inom jordbruk, produktion i vattenmiljö, skogsbruk och bioekonomin generellt är europeiska och globala. Åtgärder på unionsnivå är avgörande för att kluster ska kunna sammanföras i syfte att åstadkomma den nödvändiga bredden och kritiska massan för att komplettera ansträngningar som gjorts av en enstaka medlemsstat eller grupper av medlemsstater. En metod med flera aktörer kommer att säkerställa den nödvändiga korsbefruktningen med samverkan mellan forskare, företag, jordbrukare/tillverkare, rådgivare och slutanvändare. Unionsnivån krävs också för att säkerställa konsekvens när man tar itu med denna utmaning mellan sektorerna, och med starka kopplingar till relevant unionspolitik. Samordning av forskning och innovation på unionsnivå kommer att uppmuntra och hjälpa till att påskynda de förändringar som krävs i unionen.

Forskning och innovation kommer att växelverka med och stödja utvecklingen av ett brett spektrum av unionspolitik och tillhörande mål, inbegripet den gemensamma jordbrukspolitiken (särskilt politiken för landsbygdsutveckling, gemensamma programplaneringsinitiativ, inbegripet *Jordbruk, livsmedelstrygghet och klimatförändringar*, *Sunda kostvanor för en sund livsstil* och *Friska och produktiva hav och oceaner*) och europeiska innovationspartnerskapet *produktivitet och hållbarhet inom jordbruket*, det europeiska innovationspartnerskapet om vatten, den gemensamma fiskeripolitiken, den integrerade havspolitikerna, det europeiska klimatförändringsprogrammet, vattenramdirektivet⁽¹⁾, ramdirektivet om en marin strategi⁽²⁾, EU-handlingsplanen för skogsbruket, den temainriktade strategin för markskydd, unionens 2020-strategi för biologisk mångfald, den strategiska planen för energiteknik, unionens innovations- och industripolitik, strategier för bistånd till tredje land och utvecklingsbistånd, växtskyddsstrategier,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolicens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

strategier för djurhälsa och djurskydd och rättsliga ramar för att skydda miljö, hälsa och säkerhet, främja resurseffektivitet och klimatåtgärder, och för att minska avfallet. En bättre integrering av hela cykeln från grundläggande forskning till innovation i relaterad unionspolitik kommer att avsevärt förbättra mervärdet för unionen, skapa hävstångseffekter, öka samhällsbetydelsen, tillhandahålla hälsosamma livsmedel och bidra till att ytterligare utveckla en hållbar förvaltning av mark, hav och oceaner och marknader för bioekonomi.

För att stödja unionens politik för bioekonomi och för att underlätta styrning och övervakning av forskning och innovation kommer socioekonomisk forskning och framtidsinriktad verksamhet att utföras i samband med strategin för bioekonomi, inbegripet utveckling av indikatorer, databaser, modeller, framsyn och prognoser, och bedömning av konsekvenserna av initiativ för ekonomi, samhälle och miljö.

Utmaningsinriktade åtgärder med fokus på sociala, ekonomiska och miljörelaterade fördelar och modernisering av de bioekonomirelaterade sektorerna och marknaderna ska stödjas genom tvärvetenskaplig forskning som driver på innovation och som leder till utveckling av nya strategier, metoder, hållbara produkter och processer. Ett brett förhållningssätt till innovation ska också antas, från teknisk, icke-teknisk, organisatorisk, ekonomisk och social innovation till exempelvis metoder för tekniköverföring, nya affärsmodeller, varumärkesprofilering och tjänster. Jordbrukarnas samt de små och medelstora företagens möjligheter att bidra till innovation måste tas fasta på. Förhållningssättet till bioekonomin ska ta hänsyn till hur viktigt det är med lokalkännedom och mångfald.

2.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Hållbart jord- och skogsbruk

Syftet är att producera tillräckligt med livsmedel, foder, biomassa och andra råvaror, samtidigt som naturresurser, t.ex. vatten, mark och den biologiska mångfalden, skyddas i ett europeiskt och världsomfattande perspektiv och ekosystemtjänster förbättras, inbegripet hantering och begränsning av klimatförändringar. Verksamheten ska inriktas på att öka kvaliteten och värdet på jordbruksprodukterna genom att åstadkomma mer hållbara och produktiva system för jordbruk, inklusive djurhållning, och skogsbruk som är mångsidiga, stabila och resurseffektiva (vilket innebär att de är koldioxid- och vattensnåla samt föga krävande i fråga om externa insatsvaror), skyddar naturresurserna, producerar mindre avfall och kan anpassa sig till en miljö i förändring. Dessutom ska verksamheten inriktas på utveckling av tjänster, koncept och strategier för en blomstrande försörjning på landsbygden och uppmuntra till hållbar konsumtion.

Särskilt när det gäller skogsbruket är målet att på hållbart sätt producera biomassa och biobaserade produkter och tillhandahålla ekosystemtjänster, med vederbörligt beaktande av de ekonomiska, ekologiska och sociala aspekterna av skogsbruk. Verksamheten kommer att inriktas på vidareutveckling av produktionen och hållbarheten av resurseffektiva skogsbrukssystem som av avgörande betydelse när det gäller att stärka skogens återhämtning och skyddet av den biologiska mångfalden och som kan tillgodose den ökade efterfrågan på biomassa.

Samspelet mellan funktionella växter och hälsa och välbefinnande kommer i likhet med utnyttjandet av trädgårdsnäring och utveckling av miljöanpassade städer också att övervägas.

b) Hållbar och konkurrenskraftig jordbruksbaserad livsmedelsindustri för säker och hälsosam kost

Syftet är att uppfylla medborgarnas och miljöns krav på säkra och hälsosamma livsmedel till rimliga priser, och att göra bearbetningen, distributionen och konsumtionen av livsmedel och foder mer hållbar och livsmedelssektorn mer konkurrenskraftig, samtidigt som livsmedelskomponentens kultureller aspekter beaktas. Verksamheten ska koncentreras på hälsosamma och säkra livsmedel för alla, informerade konsumentval, sådana lösningar och innovationer på kostområdet som ger bättre hälsa och konkurrenskraftiga metoder för livsmedelsbearbetning som använder mindre resurser och tillsatssämnen och producerar mindre biprodukter, avfall och växthusgaser.

c) Frigöra potentialen hos levande akvatiska resurser

Målet är att förvalta, på ett hållbart sätt utnyttja och bevara levande akvatiska resurser för att maximera den sociala och ekonomiska nyttan av/avkastningen från Europas oceaner, hav och inlandsvatten och samtidigt skydda den biologiska mångfalden. Verksamheten ska inriktas på optimalt bidrag till en tryggad livsmedelsförsörjning genom utveckling av hållbart och miljövänligt fiske, hållbar förvaltning av ekosystem som ger varor och tjänster, konkurrenskraftigt och miljövänligt europeiskt vattenbruk inom den globala ekonomin och på att främja innovation på havs- och sjöfartsområdet genom bioteknik för att driva på smart "blå" tillväxt.

d) Hållbar och konkurrenskraftig bioindustri och stöd till utvecklingen av en europeisk bioekonomi

Syftet är att främja koldioxidsnål, resurseffektiv, hållbar och konkurrenskraftig europeisk biobaserad industri. Verksamheten ska inriktas på att främja den kunskapsbaserade bioekonomin genom att omvandla konventionella industriella processer och produkter till sådana som använder biobaserade resurser och är energieffektiva, utveckling av integrerad bioraffinering av andra generationen och därpå följande generationer, optimering av användningen av biomassa från primärproduktion, inbegripet restprodukter, bioavfall och biobaserade industri-biprodukter och öppnande av nya marknader genom att stödja standardiserings och certifieringssystem, verksamhet för reglering och demonstration/fältförsök bl.a., och samtidigt ta hänsyn till bioekonomins konsekvenser för markanvändning och ändrad markanvändning samt till synpunkter och önskemål från det civila samhället.

e) Övergripande havs- och sjöfartsforskning

Målet är att öka inverkan av unionens hav och oceaner på samhället och den ekonomiska tillväxten genom hållbart utnyttjande av marina resurser och användning av olika havsenergiällor och de många olika användningsområdena för haven.

Verksamheten ska fokusera på övergripande vetenskapliga och tekniska havs- och sjöfartsutmaningar i syfte att frigöra havens och oceanernas potential för hela havs- och sjöfartsindustrin och samtidigt skydda miljön och genomföra anpassningar till klimatförändringarna. Ett strategiskt samordnat angreppssätt för havs- och sjöfartsforskning för alla utmaningar och prioriteringar i Horisont 2020 ska även stödja genomförandet av relevant unionspolitik för att uppfylla viktiga blå tillväxtmål.

3. Säker, ren och effektiv energi

3.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att klara övergången till ett tillförlitligt, allmänt accepterat, hållbart och konkurrenskraftigt energisystem med en rimlig kostnad, med syftet att minska beroendet av fossila bränslen trots allt knappare resurser, ökande energibehov och klimatförändringar.

Unionen har för avsikt att fram till 2020 minska utsläppen av växthusgaser med 20 % under 1990 års nivåer, och att minska dem ytterligare till 80–95 % senast 2050. Dessutom bör förnybar energi motsvara 20 % av den slutliga energiförbrukningen 2020, vilket är kopplat till energibesparingsmålet på 20 %. För uppnå dessa mål kommer en omarbetning av energisystemet att krävas, med en kombination av en profil för låga koldioxidutsläpp och utveckling av alternativ till fossila bränslen, energisäkerhet och överkomliga priser, samtidigt som Europas ekonomiska konkurrenskraft förstärks. Europa är för närvarande långt ifrån detta övergripande mål. 80 % av det europeiska energisystemet förlitar sig fortfarande på fossila bränslen, och sektorn producerar 80 % av växthusgasutsläppen i unionen. För att uppnå unionens långsiktiga klimat- och energimål är det lämpligt att öka den andel av budgeten som anslås för förnybar energi, effektiv slutanvändning av energi, smarta nät och verksamhet med koppling till energilagring jämfört med det sjunde ramprogrammet och öka budgetmedlen för marknadsanpassning av innovationsverksamhet på energiområdet inom ramen för programmet Intelligent energi – Europa inom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (2007-2013). Målet är att det totala anslaget till dessa verksamheter ska nå minst 85 % av budgetmedlen för denna samhällsutmaning. Varje år används 2,5 % av unionens bruttonationalprodukt (BNP) till energiimport, och denna kommer sannolikt att öka. Denna utveckling skulle leda till ett totalt beroende av olje- och gasimport 2050. Med instabila energipriser på världsmarknaden i kombination med oro för försörjningstryggheten spenderar industrin och konsumenterna en ökande andel av sin inkomst på energi. De europeiska städerna svarar för 70–80 % ⁽¹⁾ av unionens totala energiförbrukning och ungefär samma andel av utsläppen av växthusgaser.

Färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050 ⁽²⁾ visar att de riktade minskningarna av växthusgasutsläppen till stor del kommer att behöva uppfyllas inom unionen. Detta skulle innebära en minskning av koldioxidutsläppen med över 90 % till 2050 i kraftsektorn, över 80 % i industrin, minst 60 % inom transportsektorn, och omkring 90 % i bostadssektorn och tjänstesektorn. Färdplanen visar också att bland annat naturgas på kort och medellång sikt kan bidra till omvandlingen av energisystemet, i kombination med tekniken för avskiljning och lagring av koldioxid.

För att åstadkomma dessa ambitiösa minskningar måste betydande investeringar göras inom forskning, utveckling, demonstration och marknadsintroduktion till överkomliga priser för effektiva, säkra och tillförlitliga typer av energiteknik och energitjänster med låga koldioxidutsläpp, inbegripet gas, lagring av el och införande av energisystem i liten skala och mikroskala. Dessa måste gå hand i hand med icke-tekniska lösningar på både utbuds- och efterfrågesidan, bl.a. genom att processer för deltagande inleds och konsumenterna integreras. Allt detta måste vara en del av en integrerad hållbar politik för låga koldioxidutsläpp, inbegripet förmågan att bemästra viktig möjliggörande teknik, särskilt IKT-lösningar och avancerad tillverkning, bearbetning och material. Målet är att utveckla

⁽¹⁾ World Energy Outlook 2008, OECD-IEA, 2008.

⁽²⁾ COM(2011)0112.

och producera effektiv energiteknik och effektiva energitjänster, inbegripet integreringen av förnybar energi, som kan börja användas i stor utsträckning på europeiska och internationella marknader, och att införa intelligent efterfrågestyrning baserad på en öppen och transparent energimarknad och säkra intelligenta styrsystem för energieffektivisering.

3.2 Motivering och mervärde för unionen

Ny teknik och nya lösningar måste konkurrera med kostnader och tillförlitlighet mot energisystem med väletablerade operatörer och typer av teknik. Forskning och innovation är avgörande för att göra dessa nya, renare, koldioxidsnåla och effektivare energikällor kommersiellt attraktiva i den omfattning som behövs. Varken industrin eller enskilda medlemsstater klarar av att stå för kostnaderna och riskerna, för vilka de viktigaste drivkrafterna (övergång till en koldioxidsnål ekonomi, tillhandahållande av en trygg energiförsörjning till överkomligt pris) ligger utanför marknaden.

För att påskynda denna utveckling kommer ett strategiskt tillvägagångssätt på unionsnivå att krävas, som spänner över energiförsörjning, efterfrågan och användning i byggnader, tjänster, hushållens användning, transporter och industriella värdekedjor. Detta kommer att kräva en anpassning av resurser inom hela unionen, däribland resurser från sammanhållningspolitiken, särskilt genom de nationella och regionala strategierna för smart specialisering, system för handel med utsläppsrätter, offentlig upphandling och andra finansieringsmekanismer. Det kommer också att krävas en politik för reglering och utbyggnad av förnybara energikällor och energieffektivitet, skräddarsytt tekniskt bistånd och kapacitetsuppbyggnad för att undanröja icke-tekniska hinder.

Den strategiska planen för energiteknik (SET-planen) innehåller ett sådant strategiskt tillvägagångssätt. Den erbjuder en långsiktig dagordning för att komma till rätta med de viktigaste flaskhalsarna för innovation som energitekniken står inför inom spetsforskningen och under stadierna för FoU/funktionsvisning och i demonstrationsfasen när företag söker kapital för att finansiera stora projekt som är först i sitt slag och inleder processen för marknads-lansering. Ny teknik med långtgående potential kommer inte att glömmas bort.

De resurser som behövs för att genomföra SET-planen i sin helhet har uppskattats till 8 miljarder EUR per år under de närmaste tio åren⁽¹⁾. Detta är långt utöver kapaciteten hos enskilda medlemsstater eller aktörer inom forskning och industri. Investeringar i forskning och innovation på unionsnivå behövs, i kombination med mobilisering av insatser i Europa i form av gemensamt genomförande och risk- och kapacitetsdelning. Unionens finansiering av forskning och innovation på energiområdet ska därför komplettera medlemsstaternas verksamheter genom att fokusera på den senaste tekniken och verksamheter med tydligt mervärde för unionen, särskilt sådana med stora möjligheter att mobilisera nationella medel och skapa arbetstillfällen i Europa. Åtgärder på unionsnivå ska också stödja långsiktiga program med hög risk och höga kostnader som överstiger de enskilda medlemsstaternas förmåga, sammanföra insatser för att minska investeringsriskerna i storskaliga verksamheter såsom industriell demonstration och utveckla Europaomfattande driftskompatibla energilösningar.

Genomförandet av SET-planen som pelaren för forskning och innovation inom europeisk energipolitik kommer att förstärka unionens försörjningstrygghet och övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, bidra till att koppla samman program för forskning och innovation med transeuropeiska och regionala investeringar i energiinfrastruktur och öka viljan hos investerare att frigöra kapital för projekt med långa ledtider och betydande tekniska eller marknadsmässiga risker. Det kommer att skapa möjligheter till innovation för små och stora företag och hjälpa dem att bli eller förbli konkurrenskraftiga på världsnivå, där möjligheterna för energiteknik är omfattande och ökar.

På den internationella arenan innebär åtgärder som vidtas på unionsnivå en kritisk massa för att öka intresset bland andra ledare på det tekniska området och främja internationella partnerskap för att uppnå unionens mål. Det kommer att göra det lättare för internationella partner att interagera med unionen inför gemensamma åtgärder där det finns nytta och intresse för alla inblandade.

Verksamheten inom denna samhällsutmaning kommer därför att utgöra den tekniska grundvalen för den europeiska energi- och klimatpolitiken. Den kommer också att bidra till genomförandet av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen på energiområdet och till de politiska mål som beskrivs i flaggskeppsinitiativen Ett resurseffektivt Europa, En industripolitik för en globaliserad tid och En digital agenda för Europa.

⁽¹⁾ COM(2009)0519.

Forsknings- och innovationsverksamhet för kärnklyvning och fusionsenergi genomförs i Euratom-programmet som inrättades genom förordning (Euratom nr 1314/2013). I förekommande fall bör eventuella synergier mellan denna samhällsutmaning och Euratom-programmet beaktas.

3.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Minska energiförbrukning och koldioxidavtryck genom smart och hållbar användning

Verksamheterna ska inriktas på forskning och fullskaliga tester av nya koncept, icke-tekniska lösningar, effektivare, socialt acceptabla och ekonomiskt överkomliga tekniska komponenter och system med inbyggd intelligens, för att möjliggöra energihushållning i realtid för nya och befintliga byggnader med nästan inga utsläpp, nära-nollenergibyggnader och plusenergihus, renoverade byggnader, städer och distrikt, förnybar uppvärmning och nedkylning, högeffektiv industri och ibruktagande på bred front av lösningar och tjänster för energieffektivitet och energibesparingar från företags, enskildas, samhällens och städers sida.

b) Koldioxidsnål elförsörjning till låg kostnad

Verksamheterna ska inriktas på forskning, utveckling och fullskalig demonstration av innovativa förnybara energikällor, effektiva, flexibla kraftverk som drivs med fossila bränslen men som ger upphov till låga koldioxidutsläpp och teknik för avskiljning och lagring eller återanvändning av koldioxid som erbjuder miljövänlig teknik i större skala, till lägre kostnader, med högre omvandlingsverkningsgrad och större tillgänglighet för olika marknads- och driftsvillkor.

c) Alternativa bränslen och mobila energikällor

Verksamheterna ska inriktas på forskning, utveckling och fullskalig demonstration av teknik och värdekedjor för konkurrenskraftigare och hållbarare bioenergi och andra alternativa bränslen för kraft och värme samt land-, sjö-, och flygtransport, med potential till mer effektiv energiomvandling, för minskad tid före utsläppande på marknaden av vätgas och bränsleceller och för utveckling av nya alternativ med långsiktig potential till marknadsstadiet.

d) Ett enda smart europeiskt elnät

Verksamheterna ska inriktas på forskning, utveckling och fullskalig demonstration av ny, smart energinätsteknik, reserv- och balanseringsteknik som möjliggör ökad flexibilitet och effektivitet, inbegripet konventionella kraftverk, och på flexibel utformning av energilagring, energisystem och energimarknader för planering, övervakning, kontroll och säker drift av driftskompatibla nät, inbegripet standardiseringsfrågor, på en öppen, miljömässigt hållbar, klimatsäker och konkurrenssatt marknad där fossila bränslen fasats ut, under normala förhållanden och i nödsituationer.

e) Ny kunskap och teknik

Verksamheterna ska inriktas på tvärvetenskaplig forskning om ren, säker och hållbar energiteknik (inbegripet visionära åtgärder) och gemensamt genomförande av alleuropeiska forskningsprogram och anläggningar i världsklass.

f) Stabilt beslutsfattande och allmänhetens engagemang

Verksamheterna ska inriktas på utveckling av verktyg, metoder, modeller samt framtidsblickande scenarier och perspektivscenarier för stabilt och genomsynligt stöd för beslutsprocessen, inbegripet verksamhet för allmänhetens acceptans och engagemang, användarnas delaktighet och miljökonsekvens- och hållbarhetsbedömningar som ökar kunskapen om energirelaterade samhällsekonomiska trender och utsikter.

g) Marknads lansering av innovation på energiområdet på grundval av Intelligent energi – Europa

Verksamheterna ska bygga vidare på och ytterligare förbättra verksamheterna inom programmet Intelligent energi – Europa. De ska inriktas på tillämpad innovation och främjande av standarder för att underlätta marknads lansering av energiteknik och -tjänster, undanröja icke-tekniska hinder och påskynda ett kostnads-effektivt genomförande av unionens energipolitik. Innovation till förmån för smart och hållbar användning av befintlig teknik kommer också att uppmärksammas.

4. Smarta, gröna och integrerade transporter

4.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att skapa ett europeiskt transportsystem som är resurseffektivt, klimat- och miljövänligt, säkert och sammanhängande till förmån för alla medborgare, ekonomin och samhället.

Europa måste förena människors och varors ökade behov av rörlighet och de föränderliga behov som formas av nya demografiska och samhälleliga utmaningar med det absoluta behovet av ekonomisk prestanda och kraven på ett energieffektivt samhälle med låga koldioxidutsläpp och en klimattålig ekonomi. Trots tillväxten måste transportsektorn åstadkomma en väsentlig minskning av utsläpp av växthusgaser och andra negativa miljöeffekter, bryta sitt beroende av olja och andra fossila bränslen och samtidigt bibehålla hög effektivitet och rörlighet och främja territoriell sammanhållning.

Hållbar rörlighet kan endast uppnås genom en radikal förändring av transportsystemet, även i kollektivtrafiken, vilket bygger på genombrott inom transportforskningen, långtgående innovation och ett sammanhängande all-europeiskt genomförande av miljövänligare, säkrare, tillförlitligare och smartare transportlösningar.

Forskning och innovation måste leda till fokuserade och snabba framsteg för alla transportsätt som kan bidra till unionens viktigaste politiska mål, och samtidigt öka den ekonomiska konkurrenskraften, stödja övergången till en klimattålig, energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp och upprätthålla den globala ledningen på marknaden både för servicesektorn och för tillverkningsindustrin.

Även om de nödvändiga investeringarna i forskning, innovation och utveckling blir betydande kommer en utebliven förbättring av hållbarheten inom hela transport- och rörlighetssystemet och ett misslyckande när det gäller att upprätthålla Europas tekniska ledarroll på transportområdet att resultera i oacceptabla sociala, ekologiska och ekonomiska kostnader på lång sikt samt skadliga följder för europeisk sysselsättning och långsiktig ekonomisk tillväxt.

4.2 Motivering och mervärde för unionen

Transportsektorn är en viktig drivkraft för Europas ekonomiska konkurrenskraft och tillväxt. Den säkerställer den rörlighet för människor och varor som behövs för en integrerad europeisk inre marknad, territoriell sammanhållning och ett öppet och mer inkluderande samhälle. Den är en av Europas största tillgångar i form av industriell kapacitet och tjänstekvalitet, och spelar en ledande roll på många världsmarknader. Transportbranschen och tillverkningen av transportmedel utgör tillsammans 6,3 % av unionens BNP. Transportsektorns sammanlagda bidrag till unionens ekonomi är ännu större om man tar hänsyn till handel, tjänster och arbetstagares rörlighet. Samtidigt står den europeiska transportbranschen inför en allt hårdare konkurrens från andra delar av världen. Banbrytande teknik kommer att krävas för att säkra Europas framtida konkurrenskraft och minska nackdelarna med vårt nuvarande transportsystem.

Transportsektorn är en av viktig källa för utsläpp av växthusgaser och står för upp till en fjärdedel av alla utsläpp. Den bidrar dessutom i hög grad till andra luftföroreningsproblem. Transportsektorn är fortfarande till 96 % beroende av fossila bränslen. Det är nödvändigt att minska denna miljöpåverkan genom riktade tekniska förbättringar med beaktande av att varje enskilt transportsätt står inför varierande utmaningar och befinner sig i olika integreringscykler för teknik. Dessutom är trafikstockningar ett allt större problem; systemen är ännu inte tillräckligt smarta, alternativen för att växla till hållbarare transportsätt är inte alltid attraktiva; antalet dödsolyckor på vägarna är fortfarande enormt högt med 34 000 per år i unionen; människor och företag förväntar sig ett transportsystem som är tillgängligt för alla, säkert och tryggt. Städerna innebär särskilda utmaningar och ger möjligheter till hållbara transporter och bättre livskvalitet.

Inom några decennier skulle den förväntade tillväxten inom transportsektorn leda till trafikchaos i Europa och göra de ekonomiska kostnaderna och påverkan på samhället när det gäller detta outhärdliga, med ogynnsamma följder för ekonomin och samhället som följd. Om den aktuella trenden håller i sig väntas antalet passagerarkilometer fördubblas under de kommande 40 åren och växa dubbelt så snabbt för flygresor. Koldioxidutsläppen skulle öka med 35 % fram till 2050 ⁽¹⁾. Kostnaderna för trafikstockningar skulle öka med omkring 50 %, till nästan 200 miljarder EUR årligen. De externa kostnaderna för olyckor skulle öka med omkring 60 miljarder EUR jämfört med 2005.

⁽¹⁾ Vitbok från kommissionen – Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem – COM(2011)0144.

Oförändrade förhållanden är därför inte ett alternativ. Forskning och innovation, som styrs av politiska mål och med inriktning på de viktigaste utmaningarna, ska i hög grad bidra till att uppnå unionens mål att begränsa den globala temperaturökningen till 2° C, minska ⁽¹⁾ koldioxidutsläppen från transporter med 60 %, drastiskt minska trafikstockningar och kostnader för olyckor, och praktiskt taget eliminera antalet trafikolyckor fram till 2050.

Problemen med föroreningar, trafikstockningar, säkerhet och trygghet är gemensamma för hela unionen och kräver samordnade europeiska åtgärder. Att påskynda utvecklingen och användningen av ny teknik och innovativa lösningar för fordon ⁽¹⁾, infrastruktur- och transportförvaltning kommer att vara avgörande för att skapa ett renare, tryggare, säkrare, tillgängligare och effektivare intermodalt och kombinerat transportsystem i unionen, åstadkomma de resultat som krävs för att minska klimatförändringarna och förbättra resurseffektiviteten, och upprätthålla Europas ledande position på världsmarknaden för transportrelaterade produkter och tjänster. Dessa mål kan inte uppnås genom uppsplittrade enbart nationella insatser.

Finansiering på unionsnivå av forskning och innovation på transportområdet kommer att komplettera medlemsstaternas verksamheter genom att fokusera på verksamheter med ett klart europeiskt mervärde. Detta innebär att tonvikten kommer att läggas på prioriterade områden som motsvarar europeiska politiska mål, där en kritisk massa för insatserna krävs, där Europaomfattande driftskompatibla transportlösningar eller multimodala integrerade transportlösningar kan hjälpa till att få bort flaskhalsar i transportsystemet, eller där sammanförandet av insatser transnationellt och ett bättre utnyttjande och en effektiv spridning av befintliga forskningsresultat kan minska riskerna vid investering i forskning, bana väg för gemensamma standarder och förkorta tiden för marknadsintroduktion av forskningsresultat.

Verksamhet för forskning och innovation ska omfatta en rad initiativ, även relevanta offentlig-privata partnerskap, som täcker hela innovationskedjan och har ett helhetsperspektiv på innovativa transportlösningar. Flera verksamheter är särskilt avsedda att hjälpa till att föra ut resultat på marknaden – en programmatisk inställning till forskning och innovation, demonstrationsprojekt, åtgärder för marknadspenetration och stöd till standardisering, reglering och innovativa strategier för upphandling tjänar alla detta mål. Att utnyttja berörda parter engagemang och expertis kommer dessutom att bidra till att överbrygga klyftan mellan forskningsresultat och tillämpning av dem i transportsektorn.

Investeringar i forskning och innovation för ett miljövänligare, smartare och helt integrerat, tillförlitligt transportsystem kommer på ett avsevärt sätt att bidra till att uppfylla målen för Europa 2020-strategin och målen för dess flaggskeppsinitiativ *Innovationsunionen*. Verksamheterna kommer att stödja genomförandet av vitboken Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem. De kommer också att bidra till de politiska mål som beskrivs i flaggskeppsinitiativen *Ett resurseffektivt Europa*, *En industripolitik för en globaliserad tid* och *En digital agenda för Europa*. De kommer också att växelverka med relevanta gemensamma programplaneringsinitiativ.

4.3 Huvuddragen för verksamheten

Verksamheten kommer att organiseras så att en integrerad strategi och en strategi för varje transportslag möjliggörs beroende på vad som är lämpligt. Synlighet och kontinuitet kommer att krävas under många år för att beakta särdragen inom varje transportslag och utmaningarnas holistiska karaktär liksom relevanta strategiska dagordningar för forskning och innovation inom ramen för europeiska teknikplattformar för transport.

a) Resurseffektiva transporter som respekterar miljön

Syftet är att minimera transportsystemets inverkan på klimat och miljö (även buller och luftförorening) genom att förbättra dess kvalitet och effektivitet vad gäller utnyttjandet av naturresurser och bränsle och genom att minska utsläppen av växthusgaser och beroendet av fossila bränslen.

Fokuseringen för verksamheten ska vara att minska resursförbrukningen, särskilt av fossila bränslen, utsläppen av växthusgaser och bullernivåerna, och förbättra transporternas och fordonens effektivitet, påskynda utvecklingen, tillverkningen och ibruktagandet av en ny generation rena, elektriska, vätedrivna och andra fordon utan eller med låga utsläpp, inbegripet genom genombrott och optimering när det gäller motorer, energilagring och infrastruktur, utforska och utnyttja potentialen hos alternativa och hållbara bränslen och innovativa och effektivare framdrivnings- och driftsystem, inklusive bränsleinfrastruktur och laddning, optimera planeringen och användningen av infrastruktur med hjälp av intelligenta transportsystem, logistik och intelligent utrustning, och att öka användningen av efterfrågestyrning och offentliga och icke-motoriserade transporter och intermodala transportkedjor, särskilt i stadsområden. Innovation som syftar till låga eller inga utsläpp inom samtliga transporttyper kommer att uppmuntras.

⁽¹⁾ Termen fordon ska tolkas i vid bemärkelse och omfattar här samtliga transportmedel.

b) Bättre rörlighet, mindre trafikstockningar, ökad säkerhet och trygghet

Syftet är att förena de ökade behoven av rörlighet med förbättrade transportflöden, genom innovativa lösningar för sammanhängande, intermodala, allomfattande, tillgängliga, säkra, trygga, hälsosamma och tillförlitliga transportsystem till rimligt pris.

Fokus för verksamheten ska vara att minska trafikstockningarna, förbättra tillgängligheten, driftskompatibiliteten och passagerarnas valmöjligheter och tillgodose användarnas behov genom att utveckla och främja integrerad transport, mobilitetsplanering och logistik från dörr till dörr, främja intermodalitet och spridningen av smarta lösningar för planering och förvaltning, och att radikalt minska förekomsten av olyckor och konsekvenserna av hot mot säkerheten.

c) Global ledning för den europeiska transportindustrin

Syftet är att stärka konkurrenskraften och effektiviteten hos den europeiska tillverkningsindustrin inom transportområdet, och tillhörande tjänster (inbegripet logistikprocesser, underhåll, reparationer, nyutrustning och återvinning) samtidigt som man värnar om de områden på vilka Europa är ledande (t.ex. flygteknik).

Fokuseringen för verksamheten ska vara att utveckla nästa generation innovativa luft-, sjö- och marktransportmedel säkerställa hållbar tillverkning av innovativa system och utrustning och bereda mark för framtida transportmedel, genom att utarbeta ny teknik och nya koncept och former, intelligenta kontrollsystem och driftskompatibla standarder, effektiva produktionsprocesser, innovativa tjänster och certifieringsförfaranden, kortare utvecklingstider och minskad livscykelkostnad utan att sänka kraven på säker och trygg drift.

d) Socioekonomisk och beteendevetenskaplig forskning och framtidsinriktad verksamhet för beslutsfattande

Målet är att stödja bättre beslutsfattande, vilket krävs för att främja innovation och ta itu med utmaningarna inom transportsektorn och de samhällsbehov som är förknippade med den.

Fokuseringen för verksamheten ska vara att förbättra kunskaperna om transportrelaterade socioekonomiska konsekvenser, tendenser och framtidsutsikter, inbegripet den framtida efterfrågeutvecklingen, och förse beslutsfattarna med evidensbaserade uppgifter och analyser. Spridningen av resultaten av denna verksamhet kommer också att uppmärksammas.

5. Klimatåtgärder, Miljö, Resurseffektivitet och Råvaror

5.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att skapa en ekonomi och ett samhälle som är resurseffektiva – och vattensnåla – samt klimattåliga, ett skydd och en hållbar förvaltning av naturtillgångar och ekosystem samt en hållbar tillgång på och användning av råvaror för att tillgodose behoven hos en växande global befolkning inom de hållbara begränsningarna för jordens naturresurser och ekosystem. Verksamheterna kommer att bidra till att öka Europas konkurrenskraft och råvaruförsörjning och förbättra välfärden och samtidigt garantera miljöintegritet, motståndskraft och hållbarhet i syfte att begränsa den globala uppvärmningen till under 2 °C och möjliggöra för ekosystem och samhälle att anpassa sig till klimatförändringarna och andra miljöförändringar.

Under 1900-talet ökade världen både användningen av fossila bränslen och utvinningen av materiella resurser med tio gånger. Denna tid av till synes rikliga och billiga resurser går nu mot sitt slut. Råvaror, vatten, luft, biologisk mångfald och landbaserade, akvatiska och marina ekosystem står alla under tryck. Många av världens stora ekosystem är skadade, och upp till 60 % av de tjänster de erbjuder används på ett ohållbart sätt. I unionen används cirka 16 ton material per person varje år, varav 6 ton går till spillo, och hälften går till deponering. Den globala efterfrågan på resurser fortsätter att öka med växande befolkning och stigande förväntningar, särskilt bland medelinkomsttagare inom framväxande ekonomier. Den ekonomiska tillväxten måste frikopplas från resursförbrukningen.

Medeltemperaturen på jordens yta har ökat med ca 0,8 °C under de senaste 100 åren och förväntas öka med mellan 1,8 och 4 °C före utgången av 2000-talet (i förhållande till genomsnittet under 1980–1999) ⁽¹⁾. Den troliga påverkan på naturliga och mänskliga system i samband med dessa förändringar kommer att utmana jorden och dess förmåga att anpassa sig samt hota framtida ekonomiska utveckling och människans välbefinnande.

⁽¹⁾ IPCC:s fjärde bedömningsrapport 2007, (www.ipcc.ch).

Den ökande påverkan från klimatförändring och miljöproblem, t.ex. försurning av haven, ändrade havsströmmar, höjd havsvattentemperatur, ismältningen i Arktis och lägre salthalt i havsvattnet, markförstörelse och markanvändning, minskad markbördighet, vattenbrist, torka och översvämningar, seismiska och vulkaniska risker, förändringar i arters geografiska utbredning, kemisk förorening, överutnyttjande av resurser och förlust av biologisk mångfald visar att jorden närmar sig hållbarhetens gränser. Om inte effektiviteten förbättras inom alla sektorer, inbegripet genom innovativa vattensystem, förväntas t.ex. efterfrågan på vatten överskrida försörjningen med 40 % om 20 år, vilket kommer att leda till allvarlig vattenstress och vattenbrist. Skogarna försvinner i alarmerande takt motsvarande 5 miljoner hektar per år. Samspelet mellan resurser kan orsaka systemrisker – en resurs som försvinner kan leda till oåterkalleliga förändringar hos andra resurser och ekosystem. Med utgångspunkt i nuvarande tendens kommer motsvarigheten av mer än två jordklot att behövas 2050 för att klara den växande globala befolkningen.

Hållbar försörjning och resurseffektiv förvaltning av råvaror, inklusive prospektering, utvinning, bearbetning, återanvändning, återvinning och substitution, är avgörande för att de moderna samhällena och deras ekonomier ska fungera. Europeiska sektorer, exempelvis byggsektorn, kemikalier, fordon, luftfart, maskiner och utrustning, som ger ett sammanlagda mervärde på cirka 1,3 biljoner EUR och sysselsätter omkring 30 miljoner människor, är i hög grad beroende av tillgången på råvaror. Tillgången på råvaror till unionen står emellertid under allt större tryck. Dessutom är unionen starkt beroende av import av strategiskt viktiga råvaror som i mycket stor omfattning berörs av snedvridning av marknaden.

Dessutom har unionen fortfarande värdefulla mineralfyndigheter, men prospektering, utvinning och förädling av dem begränsas av brist på lämplig teknik, bristfällig hantering av avfallscykler och brist på investeringar och hindras av den ökade globala konkurrensen. Med tanke på betydelsen av råvaror för den europeiska konkurrenskraften, ekonomin och för deras tillämpning i innovativa produkter är hållbar tillgång och resurseffektiv förvaltning av råvaror en viktig prioritering för unionen.

Ekonomins förmåga att anpassa sig och bli mer motståndskraftig mot klimatförändringar och resurseffektiv och samtidigt behålla konkurrenskraften är beroende av hög grad av samhällelig, ekonomisk, organisatorisk och teknisk miljöinnovation. Den globala marknaden för miljöinnovation är värd cirka 1 biljon EUR per år och förväntas tredubblas fram till 2030; miljöinnovation innebär därmed en stor möjlighet att öka konkurrenskraften och sysselsättningen i de europeiska ekonomierna.

5.2 Motivering och mervärde för unionen

För att uppfylla unionens och internationella mål för utsläppen och koncentrationerna av växthusgaser och hantera effekterna av klimatförändringen krävs övergång till ett koldioxidsnålt samhälle och utveckling och användning av kostnadseffektiva och hållbara tekniska och icke-tekniska lösningar och åtgärder för att mildra effekterna och anpassningsåtgärder samt en fördjupad förståelse av samhällseliga lösningar på dessa utmaningar. De politiska ramarna i unionen och globalt måste säkerställa att ekosystemen och den biologiska mångfalden skyddas, värderas och återställas på lämpligt sätt så att deras förmåga att tillhandahålla resurser och tjänster i framtiden bevaras. Man behöver ta itu med vattenutmaningar i landsbygds, stads- och industrimiljöer för att främja innovation och resurseffektivitet på området för vattensystem och skydda de akvatiska ekosystemen. Forskning och innovation kan bidra till att säkra tillförlitlig och hållbar tillgång på och utnyttjande av råvaror på land och på havsbotten och säkerställa en betydande minskning av resursanvändning och spill.

Unionens åtgärder ska därför inriktas på att stödja unionens viktigaste mål och politik som omfattar hela innovationscykeln och kunskapstriangelns beståndsdelar, inbegripet Europa 2020-strategin, flaggskeppsinitiativen *Innovationsunionen*, *Industripolitik för en globaliserad tid*, *En digital agenda för Europa* och *Ett resurseffektivt Europa och motsvarande färdplan* ⁽¹⁾, *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050*, *Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram* ⁽²⁾, *Råvaruinitiativet* ⁽³⁾, *unionens strategi för hållbar utveckling* ⁽⁴⁾, *En integrerad havspolitik för unionen* ⁽⁵⁾, *ramdirektivet om en marin strategi*, *vattenramdirektivet* och de direktiv som grundar sig på det direktivet, *översvämningsdirektivet* ⁽⁶⁾, *handlingsplanen för miljöinnovation* och *det allmänna miljöhandlingsprogrammet för unionen till 2020* ⁽⁷⁾. Dessa åtgärder ska i lämpliga fall växelverka med europeiska innovationspartnerskap och relevanta initiativ för gemensam programplanering. Dessa åtgärder ska förstärka samhällets möjlighet att bli mer motståndskraftigt mot miljö- och klimatförändringar och säkerställa tillgången på råvaror.

⁽¹⁾ COM (2011)0571.

⁽²⁾ COM(2009)0147.

⁽³⁾ COM(2011)0025.

⁽⁴⁾ COM(2009)0400.

⁽⁵⁾ COM(2007)0575.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽⁷⁾ COM(2012)0710.

Med tanke på den gränsöverskridande och globala karaktären hos klimat och miljö, deras omfattning och komplexitet och den internationella dimensionen hos försörjningskedjan för råvaror måste verksamheten genomföras både inom och utanför unionen. Den ämnesövergripande karaktären hos den nödvändiga forskningen kräver att kompletterande kunskaper och resurser sammanförs för att man effektivt ska kunna ta itu med denna utmaning på hållbart sätt. För att minska resursanvändningen och de miljömässiga konsekvenserna, och samtidigt öka konkurrenskraften, kommer en avgörande samhällelig och teknisk övergång att krävas till en ekonomi baserad på ett hållbart förhållande mellan naturen och människans välbefinnande. Samordnad forsknings- och innovationsverksamhet kommer att förbättra förståelsen av och prognoserna för klimat- och miljöförändringar med ett systematiskt och sektorsövergripande perspektiv, minska osäkerheten, identifiera och bedöma sårbarhet, risker, kostnader och möjligheter, liksom att öka utbudet av och förbättra effektiviteten hos samhälleliga och politiska åtgärder och lösningar. Insatserna kommer också att syfta till att förbättra genomförande och spridning av forskning och innovation som stöd vid beslutsfattande och att ge aktörer på alla nivåer i samhället möjlighet att aktivt delta i denna process.

När det gäller tillgången på råvaror krävs samordnade insatser för forskning och innovation inom flera olika discipliner och sektorer för att man ska kunna bidra till tillhandahållandet av säkra, ekonomiskt genomförbara, miljövänliga och socialt godtagbara lösningar längs hela värdekedjan (prospektering, utvinning, förädling, utformning, hållbar användning och återanvändning, återvinning samt substitution). Innovation på dessa områden kommer att skapa möjligheter för tillväxt och sysselsättning, samt innovativa möjligheter som inbegriper vetenskap, teknik, ekonomi, samhälle, politik och förvaltning. Därför har europeiska innovationspartnerskap för vatten och råvaror inletts.

Ansvarsfull miljöinnovation kan ge värdefulla nya möjligheter för tillväxt och sysselsättning. Lösningar som utvecklats genom åtgärder på unionsnivå kommer att motverka viktiga hot mot industrins konkurrenskraft och möjliggöra snabb spridning och reproduktion inom och utanför den inre marknaden. Detta kommer att möjliggöra övergången till en miljövänlig ekonomi som tar hänsyn till hållbar resursanvändning. Partner i denna strategi kommer bl.a. att vara internationella, europeiska och nationella beslutsfattare, program för forskning och innovation internationellt och i medlemsstaterna, europeiskt näringsliv och europeisk industri, Europeiska miljöbyrå och nationella miljöorgan, och andra berörda parter.

Utöver bilateralt och regionalt samarbete kommer åtgärderna på unionsnivå också att stödja relevanta internationella insatser och initiativ, inbegripet Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) och gruppen för jordobservation (GEO).

5.3 Huvuddragen för verksamheten

a) Motverkande av och anpassning efter klimatförändringar

Målet är att utveckla och utvärdera innovativa, kostnadseffektiva och hållbara anpassnings- och begränsningsåtgärder och anpassnings- och begränsningsstrategier med inriktning både på koldioxid och andra växthusgaser än koldioxid samt aerosoler, och framhålla både tekniska och icke-tekniska miljövänliga lösningar, genom utarbetande av underlag för välgrundade, tidiga och effektiva åtgärder och nätverk av erforderlig kompetens. Verksamheten ska inriktas på bättre kunskaper om klimatförändringen och de risker som hänger samman med extrema händelser och drastiska klimatrelaterade förändringar i syfte att tillhandahålla tillförlitliga klimatprognoser, bedömning av effekter på global, regional och lokal nivå, och sårbarheter, utveckling av innovativa kostnadseffektiva åtgärder för anpassning, riskförebyggande och riskhantering, och stöd till politik och strategier för begränsning, inbegripet studier med inriktning på konsekvenserna av annan sektorspolitik.

b) Skydd av miljön, hållbar förvaltning av naturresurser, vatten, biologisk mångfald och ekosystem

Syftet är att ge kunskap och verktyg för förvaltningen och skyddet av naturresurser för att uppnå en hållbar balans mellan begränsade resurser och samhällets och ekonomins nuvarande och kommande behov. Verksamheten ska inriktas på fördjupad förståelse av den biologisk mångfalden och ekosystemens funktion, deras interaktioner med sociala system och deras roll för att upprätthålla ekonomin och människors välfärd, utveckling av integrerade strategier för vattenrelaterade utmaningar och en omläggning till hållbar förvaltning och användning av vattentillgångar och vattentjänster samt tillhandahållande av kunskap och verktyg för effektivt beslutsfattande och allmänhetens deltagande.

c) Säkerställa hållbar försörjning av råvaror som inte är energi- eller jordbruksbaserade

Syftet är att förbättra kunskapsbasen beträffande råvaror och utveckla innovativa lösningar för kostnads- och resurseffektiv och miljövänlig prospektering, utvinning, förädling, användning och återanvändning och återvinning av råvaror och för substitution av dem med ekonomiskt tilltalande och miljömässigt hållbara alternativ med lägre miljöpåverkan, inbegripet processer och system med slutna kretslopp. Verksamheten ska inriktas på

att förbättra kunskapsbasen beträffande tillgången till råvaror, främja hållbar och effektiv försörjning, användning och återanvändning av råvaror, inbegripet mineralresurser, från land och hav, hitta alternativ till viktiga råvaror, och förbättra samhällets medvetenhet och kompetens när det gäller råvaror.

d) Möjliggöra övergången till en miljövänlig ekonomi och ett miljövänligt samhälle med hjälp av miljöinnovation

Syftet är att främja alla former av miljöinnovation som möjliggör övergången till en miljövänlig ekonomi. Verksamheten ska bland annat bygga vidare på och ytterligare förbättra åtgärderna inom miljöinnovationsprogrammet och inriktas på att stärka miljöinnovativa typer av teknik, processer, tjänster och produkter, vilket inbegriper utforskning av sätt att minska mängden råvaror i produktionen och konsumtionen och problemlösning i det sammanhanget, öka spridning på marknaden och reproduktion av dem, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag, stödja innovativ politik, hållbara ekonomiska modeller och samhällsliga förändringar, mäta och bedöma utvecklingen mot en miljövänlig ekonomi, och främja resurseffektivitet med hjälp av digitala system.

e) Utveckla omfattande och hållbara globala system för miljöobservation och miljöinformation

Syftet är att säkerställa tillhandahållandet av de långsiktiga data och uppgifter som behövs för att ta itu med denna utmaning. Verksamheterna ska inriktas på kompetens, teknik och datainfrastruktur för observation och övervakning av jorden via både fjärranalys och mätningar på plats, som kontinuerligt kan tillhandahålla korrekta uppgifter i rätt tid och möjliggöra prognoser och beräkningar. Fri, öppen och obegränsad tillgång till driftskompatibla data och uppgifter kommer att uppmuntras. Verksamheterna ska bidra till fastställandet av Copernicusprogrammets operativa verksamhet och öka användningen av Copernicusdata inom forskningen.

f) Kulturarvet

Syftet är att forska om strategier, metoder och verktyg som behövs för att möjliggöra ett dynamiskt och hållbart kulturarv i Europa som svar på klimatförändringarna. Kulturarvet i dess olika fysiska former ger en livsmiljö för motståndskraftiga samhällen som reagerar på ett stort antal olika förändringar. Forskning om kulturarv kräver en tvärvetenskaplig hållning för att förbättra förståelsen av historiskt material. Verksamheten ska inriktas på att fastställa motståndskraftsnivåer via iakttagelse, övervakning och modellering och sörja för bättre förståelse av hur samhällen uppfattar och reagerar på klimatförändringen och seismiska och vulkaniska risker.

6. Europa i en Föränderlig Värld: Inkluderande, Innovativa och Reflekterande Samhällen

6.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att främja ökad förståelse om Europa, att tillhandahålla lösningar och att stödja inkluderande, innovativa och reflekterande europeiska samhällen i en tid av oerhörda omvandlingar och växande globala ömsesidiga beroendeförhållanden.

Europa står inför stora socioekonomiska utmaningar som väsentligt påverkar dess gemensamma framtid. Bland dessa kan nämnas växande ekonomiska och kulturella ömsesidiga beroenden, åldrande och demografisk förändring, social utslagning och fattigdom, integration och splittring, ojämlikhet och migrationsströmmar, den växande digitala klyftan, främjande av en kultur för innovation och kreativitet i samhälle och företag, och ett minskande förtroende för demokratiska institutioner och mellan människor inom och över gränserna. Dessa utmaningar är enorma och kräver en gemensam europeisk strategi som grundar sig på vetenskapliga rön som bland annat samhällsvetenskap och humaniora gemensamt kan bidra med.

Det finns fortfarande stora ojämlikheter i unionen, både mellan länder och inom dem. Index för mänsklig utveckling – ett sammanlagt mått på framsteg inom hälsa, utbildning och inkomst – rankade 2011 medlemsstaterna på mellan 0,771 och 0,910, vilket avspeglar betydande skillnader mellan länderna. Det finns även fortfarande stora brister i jämställdheten mellan könen – t.ex. löneklyftan mellan könen ligger i medeltal i unionen fortfarande på 17,8 % till förmån för männen⁽¹⁾. 2011 löpte en av sex unionsmedborgare (ungefär 80 miljoner människor) risken att drabbas av fattigdom. Under de senaste två decennierna har fattigdomen bland unga vuxna och barnfamiljer ökat. Ungdomsarbetslösheten är över 20 %. 150 miljoner människor i Europa (cirka 25 %) har aldrig använt internet och kommer eventuellt aldrig att få tillräckliga datakunskaper. Den politiska likgiltigheten och polariseringen i valen har också ökat, vilket återspeglar medborgarnas sviktande förtroende för nuvarande politiska system.

⁽¹⁾ COM(2010)0491.

Dessa siffror tyder på att vissa sociala grupper och gemenskaper ständigt utelämnas från den sociala och ekonomiska utvecklingen och/eller demokratiska strategier. Dessa ojämlika förhållanden stoppar inte bara samhällsutvecklingen utan hindrar också ekonomierna i unionen och minskar forsknings- och innovationsförmågan i och mellan länderna.

En central utmaning när det gäller att ta itu med dessa ojämlikheter gäller att främja miljöer där europeiska, nationella och etniska identiteter kan leva sida vid sida och ömsesidigt berika varandra.

Antalet europeer som är äldre än 65 år förväntas dessutom öka med 42 %, från 87 miljoner 2010 till 124 miljoner 2030. Det är en stor utmaning för ekonomin, samhället och hållbarheten i de offentliga finanserna.

Europas produktivitet och ekonomiska tillväxt har minskat relativt under fyra årtionden. Dessutom minskar dess andel av den globala kunskapsproduktionen och dess innovationsledning snabbt i förhållande till viktiga framväxande ekonomier som Brasilien och Kina. Europa har visserligen en stark forskningsbas, men denna bas måste göras till en viktig tillgång för innovativa varor och tjänster.

Det är välkänt att Europa måste investera mera i vetenskap och innovation och att Europa också måste samordna dessa investeringar bättre än tidigare. Sedan den finansiella krisen började har många ekonomiskt och socialt ojämlika förhållanden förvärrats än mer och den ekonomiska tillväxt som rådde före krisen verkar mycket avlägsen för större delen av unionen. Den rådande krisen ger även vid handen att det är en utmaning att finna lösningar på kriser som avspeglar medlemsstaternas heterogenitet och enskilda intressen.

Dessa utmaningar måste hanteras tillsammans och på innovativa och tvärvetenskapliga sätt eftersom de samverkar på komplexa och ofta oväntade sätt. Innovation kan leda till mindre inkluderande, vilket kan ses exempelvis i fenomenet den digitala klyftan och segmenteringen på arbetsmarknaden. Social innovation och socialt förtroende är ibland svårt att förena i politiken, exempelvis i socialt eftersatta områden i stora städer i Europa. Dessutom leder kombinationen av innovation och medborgarnas nya krav också till att politiska beslutsfattare och ekonomiska och sociala aktörer måste finna nya svar, utan hänsyn till fastställda gränser mellan sektorer, verksamheter, varor eller tjänster. Fenomen som utbredningen av internet och de finansiella systemen, den åldrande ekonomin och det ekologiska samhället visar tydligt hur man måste tänka och reagera inför dessa frågor, över deras dimensioner av inkluderande och innovation på samma gång.

Dessa utmaningars inbyggda komplexitet och utvecklingen av efterfrågan gör det således nödvändigt att utveckla innovativ forskning och nya smarta typer av teknik, processer och metoder, mekanismer för social innovation, samordnade åtgärder och strategier som kan föregripa eller påverka viktiga förändringar för Europa. Det kräver en förnyad förståelse av innovationens avgörande faktorer. Vidare uppmanar detta till förståelse av de bakomliggande trender och effekter inom dessa utmaningar, och till återupptäckt eller återupppfinnande av framgångsrika former för solidaritet, beteende, samordning och kreativitet som gör Europa till en särskiljande modell i fråga om inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen jämfört med andra regioner i världen.

Detta kräver även ett mer strategiskt tillvägagångssätt när det gäller samarbete med tredjeländer byggt på en fördjupad förståelse av unionens historia och dess nuvarande och framtida roll som global aktör.

6.2 Motivering och mervärde för unionen

Dessa utmaningar sträcker sig över de nationella gränserna och kräver således en mer komplex jämförande analys för att man ska kunna utveckla en bas utifrån vilken nationell och europeisk politik kan förstås bättre. Sådana jämförande analyser bör beröra rörlighet (för personer, varor, tjänster och kapital, men även av kompetens, kunskap och idéer) och former för institutionellt samarbete, interkulturell interaktion och internationellt samarbete. Om man inte förstår och föregriper dessa utmaningar bättre tvingar globaliseringskrafterna även europeiska länder att konkurrera med varandra snarare än att samarbeta, vilket ytterligare framhäver skillnaderna i Europa snarare än gemensamma drag och den rätta balansen mellan samarbete och konkurrens. Att ta itu med sådana kritiska frågor, däribland socioekonomiska utmaningar, bara på nationell nivå medför en risk för ineffektivt utnyttjande av resurser, externalisering av problem till andra europeiska och icke-europeiska länder och ökade sociala, ekonomiska och politiska spänningar som direkt kan påverka målen i fördragen med avseende på dess värderingar, särskilt avdelning I i fördraget om Europeiska unionen.

För att inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen ska kunna förstås, analyseras och byggas behöver Europa åtgärder som lyfter fram de gemensamma idéernas potential för Europas framtid när det gäller att skapa ny kunskap, teknik och kapacitet. Begreppet inkluderande samhällen utgör ett erkännande av mångfalden av kulturer, regioner och samhällsekonomiska sammanhang som en europeisk styrka. Det är nödvändigt att omvandla den europeiska mångfalden till en källa för innovation och utveckling. Sådana försök kommer att hjälpa Europa att hantera sina utmaningar, inte bara internt utan också som global aktör på den internationella scenen. Detta kommer i sin tur också att hjälpa medlemsstaterna att dra nytta av erfarenheter på annat håll och göra det möjligt för dem att bättre fastställa sina egna särskilda åtgärder som motsvarar deras respektive sammanhang.

Att främja nya former av samarbete mellan länder inom unionen och i övriga världen, samt mellan relevanta forsknings- och innovationsgrupper, kommer följaktligen att vara en central uppgift inom ramen för denna samhällsutmaning. Man kommer systematiskt att stödja processer för social och teknisk innovation, uppmuntra smart och deltagarorienterad offentlig förvaltning ge riktlinjer för och främja kunskapsbaserat beslutsfattande i syfte att förbättra relevansen av alla dessa verksamheter för beslutsfattare, sociala och ekonomiska aktörer och medborgare. Forskning och innovation kommer att vara en förutsättning för konkurrenskraften hos europeiska företag och tjänster, med särskild uppmärksamhet på hållbarhet, främjande av utbildning, ökad sysselsättning och fattigdomsminskning.

Unionens stöd inom ramen för denna utmaning kommer således att stödja utveckling, genomförande och anpassning av unionens viktigaste politikområden, särskilt målen för Europa 2020-strategin. Det kommer när så är lämpligt att växelverka med gemensamma programplaneringsinitiativ, bland andra Kulturarvet, Längre liv, bättre livskvalitet och Ett urbant Europa och samordning med gemensamma forskningscentrumets direkta åtgärder kommer att eftersträvas.

6.3 Huvuddragen för verksamheten

6.3.1 Inkluderande samhällen

Syftet är att få större förståelse för samhällsförändringarna i Europa och deras påverkan på den sociala sammanhållningen samt att analysera och utveckla den sociala, ekonomiska och politiska integrationen och den positiva dynamiken mellan kulturerna i Europa och med internationella partner, genom spetsvetenskap och tvärvetenskap, tekniska framsteg och organisatoriska innovationer. Bland de viktigaste utmaningarna för de europeiska modellerna för social sammanhållning och välfärd återfinns bland annat migration, integration, demografisk förändring, ett åldrande samhälle och funktionshinder, utbildning och livslångt lärande samt fattigdomsminskning och social utslagning, med beaktande av olika regionala och kulturella särdrag.

Samhällsvetenskap och humaniora spelar här en ledande roll eftersom man inom dessa områden undersöker förändringarna i ett tids- och rumperspektiv och möjliggör undersökningar av hypotetiska framtidsscenerier. Europa har en enormt omfattande gemensam historia som rymmer både samarbete och konflikter. Den dynamiska kulturella interaktionen i Europa bidrar med inspiration och möjligheter. Det finns behov av forskning för att förstå en identitet och tillhörighet som går utöver gemenskaper, regioner och nationer. Forskningen kommer att stödja beslutsfattare vid utformningen av politik för att främja sysselsättningen, bekämpa fattigdomen och förebygga utvecklingen av olika former av delning, konflikter, politisk och social utestängning, diskriminering och ojämlikhet, t.ex. brister i jämställdheten mellan generationerna och könen, diskriminering på grund av funktionshinder eller etniskt ursprung eller digitala klyftor eller innovationsklyftor, i de europeiska samhällena och i andra regioner i världen. Den ska särskilt bidra till genomförandet och anpassningen av Europa 2020-strategin och till unionens omfattande externa åtgärder.

Verksamheten ska vara inriktad på att förstå och främja eller genomföra

- a) de mekanismer som främjar smart och hållbar tillväxt för alla,
- b) de betrodda organisationer, metoder, tjänster och strategier som krävs för att skapa motståndskraftiga, inkluderande, deltagande, öppna och kreativa samhällen i Europa, särskilt för att beakta migration, integration och demografisk förändring,
- c) Europas roll som global aktör, framför allt i fråga om mänskliga rättigheter och global rättvisa,
- d) främjandet av hållbara och inkluderande miljöer genom innovativ fysisk planering och stadsplanering.

6.3.2 Innovativa samhällen

Syftet är att främja utvecklingen av innovativa samhällen och strategier i Europa genom deltagande av medborgare, civilsamhällets organisationer, företag och användare inom forskning och innovation och främjande av samordnad forskning och innovationspolitik inom ramen för globaliseringen och behovet av att främja högsta tänkbara etiska normer. Särskilt stöd kommer att avsättas för utvecklingen av det europeiska forskningsområdet och utvecklingen av ramvillkor för innovation.

Kultur- och samhällskunskaper är en viktig källa till kreativitet och innovation, bland annat kommersiell, offentlig och social innovation. I många fall föregår sociala och användarstyrda innovationer dessutom utveckling av innovativ teknik, innovativa tjänster och ekonomiska processer. De kreativa industrierna utgör en betydelsefull resurs för att ta itu med samhällsutmaningar och för konkurrenskraften. Det råder ett komplext förhållande mellan social och teknisk innovation. Det är sällan rätlinjigt och det behövs mer forskning, bland annat sektorsövergripande och tvärvetenskaplig forskning, om utvecklingen av alla typer av innovation och verksamhet som finansieras för främja dess faktiska utveckling inför framtiden.

Verksamheten ska vara inriktad på att

- a) stärka kunskapsbasen och stödet för flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen och det europeiska forskningsområdet,
- b) undersöka nya former av innovation, med särskild betoning på social innovation och kreativitet, och att förstå hur alla former av innovation växer fram, blir framgångsrika eller misslyckas,
- c) dra nytta av alla generationers innovativa, kreativa och produktiva potential,
- d) främja sammanhängande och effektivt samarbete med tredjeländer.

6.3.3 Reflekerande samhällen – kulturarv och europeisk identitet

Syftet är att bidra till förståelse av Europas intellektuella bas – dess historia och de många influenserna från Europa och annat håll som inspirationskälla för dagens människor. Europa kännetecknas av en mängd olika folk (inklusive minoriteter och ursprungsbefolkningar), traditioner och nationella identiteter och dessutom av olika utvecklingsnivåer vad avser ekonomi och samhälle. Migration och rörlighet, media, industri och transport bidrar till att det finns en mängd olika synsätt och livsstilar. Denna mångfald och de möjligheter den erbjuder bör erkännas och beaktas.

De europeiska samlingarna i bibliotek, inbegripet digitala samlingar, arkiv, museer, gallerier och andra offentliga institutioner är en skattkammare av riklig, outnyttjad dokumentation och studiemöjligheter. Dessa arkivresurser representerar tillsammans med det immateriella kulturarvet inte bara den enskilda medlemsstatens historia utan även det kollektiva arv som växt fram i unionen under årens lopp. Materialet bör göras tillgängligt för forskare och allmänhet, bland annat genom ny teknik, så att det blir möjligt att se framåt med hjälp av arkiven om det förflutna. Kulturarvets tillgänglighet och bevarande i dessa former behövs för att det nuvarande engagemanget inom och mellan europeiska kulturer ska förbli levande och bidrar till en hållbar ekonomisk tillväxt.

Verksamheten ska vara inriktad på att

- a) studera Europas arv, minne, identitet, integration och kulturella samverkan och omsättning, inbegripet hur detta återspeglas i kulturella och vetenskapliga samlingar, arkiv och museer, för att skapa ett bättre underlag och en förståelse för nutiden genom rikare tolkningar av det förflutna,
- b) forskning om europeiska länders och regioners historia, litteratur, konst, filosofi och religioner och om hur dessa har bildat underlag för den samtida europeiska mångfalden,
- c) forskning om Europas roll i världen, om influenser och band mellan regioner i världen och om de europeiska kulturerna betraktade utifrån.

7. Säkra Samhällen: Att Skydda Europas Frihet, Säkerhet och Medborgare

7.1 Särskilt mål

Det särskilda målet är att främja säkra europeiska samhällen i en tid av oerhörda omvandlingar och växande globala ömsesidiga beroendeförhållanden och hot, samtidigt som detta stärker den europeiska kulturen med frihet och rättvisa.

Europa har aldrig varit så fredligt förenat och de trygghetsnivåer som Europas medborgare åtnjuter är höga jämfört med andra delar av världen. Europa är dock fortfarande sårbart i en allt mer globaliserad värld där samhällen står inför allt större och mer sofistikerade säkerhetshot och utmaningar.

Hotet om storskaliga militära angrepp har minskat och farhågorna på säkerhetsområdet rör främst nya mångfasetterade, ömsesidigt sammanhängande och tvärnationella hot. Hänsyn behöver tas till aspekter som mänskliga rättigheter, miljöförstöring, politisk stabilitet och demokrati, sociala frågor, kulturell och religiös identitet och migration. Här är de inre och yttre säkerhetsaspekterna oupplöstligt förenade. För att slå vakt om friheten och säkerheten behöver unionen ändamålsenliga åtgärder genom en rad vittomfattande och innovativa säkerhetsverktyg. Forskning och innovation kan spela en tydlig roll som stöd men kan inte på egen hand garantera säkerhet. Forskning och innovation bör syfta till att vi ska förstå, upptäcka, förhindra, avskräcka från, bereda oss på och ge skydd mot säkerhetshot. Vidare innebär säkerhet grundläggande utmaningar som inte kan mötas genom fristående och sektorsspecifik hantering, utan i stället krävs ambitiösare och mer samordnade och helhetsbetonade metoder.

Många former av otrygghet, t.ex. på grund av brott, våld, terrorism, naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människor, it-attacker, integritetsövergrepp och andra former av sociala och ekonomiska störningsmoment påverkar allmänheten i allt större utsträckning.

Enligt uppskattningar är upp till 75 miljoner människor direkt utsatta för brott varje år i Europa⁽¹⁾. De direkta kostnaderna för brottslighet, terrorism, olaglig verksamhet, våld och katastrofer i Europa har för 2010 beräknats till minst 650 miljarder EUR (ca 5 % av unionens BNP). Terrorismen har visat sina dödliga konsekvenser i flera delar av Europa och resten av världen, kostat många liv och lett till förlust av stora ekonomiska värden. Den har även fått betydande kulturella och globala konsekvenser.

Medborgare, företag och institutioner är i allt högre grad delaktiga i digital interaktion och digitala transaktioner på sociala, finansiella och kommersiella områden, men utvecklingen av internet har också lett till it-brottslighet som omfattar miljarder euro varje år och it-angrepp på kritisk infrastruktur samt integritetsbrott som påverkar enskilda eller enheter över hela kontinenten. Genom otrygghetens förändrade karaktär och förändringen av hur den uppfattas i vardagen påverkas troligen människors tilltro inte bara till institutioner utan även till varandra.

För att förutse, förebygga och hantera dessa hot krävs förståelse av orsakerna, utveckling och användning av innovativa tekniker, lösningar, prognosverktyg och kunskaper, stimulans av samarbete mellan leverantörer och användare, nya lösningar för civil säkerhet, förbättrad konkurrenskraft för de europeiska säkerhets- och tjänsteindustrierna, inbegripet IKT-industrin, samt förebyggande och motverkande av brott mot integritet och mänskliga rättigheter på internet eller någon annanstans samtidigt som medborgarna i Europa måste garanteras enskilda rättigheter och frihet.

För att förbättra det gränsöverskridande samarbetet mellan olika slag av räddningstjänster bör särskild uppmärksamhet ägnas åt kompatibilitet och standardisering.

Slutligen, eftersom politiken för trygghet bör samverka med olika typer av social politik, kommer en starkare samhällsdimension inom forskningen om trygghet att vara en viktig aspekt av denna samhällsutmaning.

Respekten för grundläggande värden såsom frihet, demokrati, jämlikhet och rättsstatsprincipen måste ligga till grund för all eventuell verksamhet som bedrivs inom ramen för denna utmaning och som syftar till att skapa trygghet för Europas medborgare.

7.2 Motivering och mervärde för unionen

Unionen och dess medborgare, industri och internationella partner är utsatta för många olika typer av säkerhets-hot, som kriminalitet, terrorism, olaglig handel och krissituationer som beror på naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människor. De här hoten kan vara gränsöverskridande och vara inriktade på fysiska mål eller cyberrymden och attackerna kan komma från vitt skilda håll. Attacker mot offentliga myndigheters eller privata organs informations- och kommunikationssystem underminerar till exempel inte bara medborgarnas förtroende för informations- och kommunikationssystem utan leder även till direkta ekonomiska förluster och förlorade affärsmöjligheter och kan allvarligt påverka kritisk infrastruktur och tjänster som energi, luftfart och övrig transport, vatten- och livsmedelsförsörjning, hälsa, finans eller telekommunikationer.

Dessa risker kan hota vårt samhälle i dess innersta grundvalar. Tekniken och kreativ formgivning kan ge ett viktigt bidrag vid de eventuella insatser som detta kräver. Ändå bör nya lösningar utvecklas, samtidigt som man måste ta hänsyn till om sättet är lämpligt och om lösningarna är adekvata för samhällets behov, särskilt med avseende på säkerställandet av medborgarnas grundläggande rättigheter och friheter.

Slutligen utgör säkerheten även en stor ekonomisk utmaning med tanke på Europas andel av den snabbt växande globala säkerhetsmarknaden. Med tanke på den potentiella inverkan som vissa hot skulle kunna ha på tjänster, nätverk och företag har ett ibruktage av lämpliga säkerhetslösningar blivit viktigt för ekonomin och konkurrenskraften för Europas tillverkningsindustri. Samarbete mellan medlemsstaterna och även med tredjeländer och internationella organisationer är en del av denna utmaning.

Unionsfinansiering av forskning och innovation inom ramen för denna samhällsutmaning kommer således att stödja utveckling, genomförande och anpassning av unionens viktigaste politikområden, särskilt målen för Europa 2020-strategin, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och strategin för inre säkerhet i unionen och flaggskeppsinitiativet En digital agenda för Europa. Samordning med gemensamma forskningscentrumets direkta åtgärder kommer att eftersträvas.

⁽¹⁾ COM(2011)0274.

7.3 Huvuddragen för verksamheten

Målet är att stödja unionens politik för inre och yttre säkerhet och säkerställa it-säkerhet, förtroende och integritet på den digitala inre marknaden och samtidigt förbättra konkurrenskraften för unionens säkerhets- och tjänstein-
dustrier, inbegripet IKT-industrin. Verksamheten kommer också att vara inriktad på forskning och utveckling av
nästa generation innovativa lösningar genom att utarbeta nya koncept, former och driftskompatibla standarder.
Detta ska ske genom utveckling av innovativ teknik och innovativa lösningar som tar itu med luckor i säkerheten
och leder till minskade risker vid säkerhetshot.

Dessa problemorienterade åtgärder kommer att integrera kraven från olika slutanvändare (privatpersoner, företag,
civilsamhällets organisationer och förvaltningar, inbegripet nationella och internationella myndigheter, civilskydd,
brottsbekämpning, gränsbevakning osv.) för att ta hänsyn till utvecklingen av säkerhetshot och integritetsskydd och
nödvändiga samhälleliga aspekter.

Verksamheten ska vara inriktad på att

- a) bekämpa brottslighet, olaglig handel och terrorism och bland annat att förstå och hantera terroristers idéer och
uppfattningar,
- b) skydda och förbättra motståndskraften hos kritisk infrastruktur, försörjningskedjor och transportsätt,
- c) förstärka säkerheten genom gränsförvaltning,
- d) förbättra it-säkerheten,
- e) öka Europas förmåga att stå emot kriser och katastrofer,
- f) säkerställa integritet och frihet på internet och förbättra förståelsen av samhälls-, rätts- och etikaspekterna på
alla områden inom säkerhet, risk och förvaltning,
- g) förbättra standardisering och driftskompatibilitet, inbegripet för krishantering,
- h) stödja unionens politik för yttre säkerhet, inbegripet konfliktförebyggande och fredsbyggande arbete.

DEL IV

SPRIDNING AV SPETSKOMPETENS OCH BREDDAT DELTAGANDE

1. Särskilt mål

Det särskilda målet är att fullt ut utnyttja potentialen i EU:s samlade kompetens och se till att fördelarna med en
innovationsdriven ekonomi både maximeras och sprids vida omkring i EU i enlighet med principen om excellens.

Trots att de olika länderna på sistone närmast sig varandra i fråga om innovationsresultat kvarstår det fortfarande
markanta skillnader mellan medlemsstaterna. Begränsningarna av de nationella budgetarna under den pågående
finansiella krisen hotar dessutom att öka klyftorna. Att utnyttja potentialen i den samlade kompetens som finns i
Europa samt maximera och sprida innovationsvinster i hela unionen är avgörande för Europas konkurrenskraft
och dess möjligheter att hantera samhällsförändringar i framtiden.

2. Motivering och mervärde för unionen

För att kunna utvecklas mot ett hållbart, inkluderande och smart samhälle måste EU använda den begåvning som
finns tillgänglig inom unionen på bästa sätt och frigöra outnyttjad forsknings- och innovationspotential.

Genom att främja och sammanlänka spetskompetenscentrum kommer den föreslagna verksamheten att bidra till
att stärka det europeiska forskningsområdet.

3. Huvuddragen för verksamheten

Särskilda åtgärder kommer att underlätta spridningen av spetskompetens och breddat deltagande genom följande
insatser:

- Samarbete mellan spetsforskningsinstitutioner och regioner som är lågpresterande när det gäller FoU och
innovation med syftet att inrätta nya (eller på ett betydande sätt höja kvaliteten på befintliga) kompetenscent-
rum i medlemsstater och regioner som är lågpresterande när det gäller FoU och innovation.

- Partnersamverkan mellan forskningsinstitutioner med syftet att på ett betydande sätt förstärka ett visst forskningsområde vid ett framväxande institut via kopplingar till minst två internationellt ledande institut inom ett visst område.
- Inrättande av lärostolar kopplade till det europeiska forskningsområdet för att locka framstående akademiker till institutioner med tydlig potential för spetskompetens inom forskning, för att hjälpa institutionerna att realisera hela denna potential och därigenom skapa likvärdiga förutsättningar för forskning och innovation inom det europeiska forskningsområdet. Man bör undersöka möjligheterna till synergier med EFR:s verksamhet.
- En enhet för politiskt stöd för att förbättra utformningen, genomförandet och utvärderingen av nationell/regional forsknings- och innovationspolitik.
- Stöd till tillgång till internationella nätverk för framstående forskare och innovatörer som inte är tillräckligt delaktiga i europeiska och internationella nätverk, däribland Cost.
- Förstärkning av den administrativa och operativa kapaciteten hos transnationella nätverk av nationella kontaktpunkter, inbegripet genom utbildning, så att dessa på ett bättre sätt kan stödja potentiella deltagare.

DEL V

VETENSKAP MED OCH FÖR SAMHÄLLET

1. Särskilt mål

Målet är att bygga upp ett effektivt samarbete mellan vetenskapen och samhället, rekrytera nya vetenskapstalanger och förena vetenskaplig spetskompetens med socialt medvetande och ansvarstagande.

2. Motivering och mervärde för unionen

Det europeiska vetenskaps- och tekniksystemets styrka är beroende av det systemets kapacitet att utnyttja talanger och idéer, oavsett var de finns. Detta kan endast uppnås om en givande och rik dialog och ett aktivt samarbete utvecklas mellan vetenskapen och samhället för att garantera en mer ansvarsfull vetenskap och möjliggöra utvecklingen av politik som är mer relevant för medborgarna. De snabba framstegen inom samtida vetenskaplig forskning och innovation har väckt viktiga etiska, rättsliga och sociala frågor som påverkar förhållandet mellan vetenskapen och samhället. Ett förbättrat samarbete mellan vetenskapen och samhället för att möjliggöra ett bredare socialt och politiskt stöd för vetenskap och teknik i samtliga medlemsstater är i allt högre grad en avgörande fråga som ställts på sin spets i och med den nuvarande ekonomiska krisen. Offentliga vetenskapsinvesteringar kräver en omfattande samhällelig och politisk uppslutning kring vetenskapens värderingar, där man känner till och deltar i vetenskapens processer och vet att inse dess bidrag till kunskap, samhället och ekonomiska framsteg.

3. Huvuddragen för verksamheten

Verksamheten ska vara inriktad på följande:

- a) Att göra vetenskaps- och teknikkarriärer attraktiva för unga elever och studenter och främja ett hållbart samspel mellan skolor, forskningsinstitutioner, näringslivet och civilsamhällets organisationer.
- b) Att främja jämlikhet mellan könen, särskilt genom stöd till strukturella förändringar i organisationen av forskningsinstitutioner och i forskningsverksamhetens innehåll och utformning.
- c) Att integrera samhällslivet i forsknings- och innovationsfrågor, forsknings- och innovationspolitik och forsknings- och innovationsverksamhet för att ta hänsyn till medborgarnas intressen och värderingar och öka forsknings- och innovationsresultatens kvalitet, relevans, sociala godtagbarhet och hållbarhet på olika verksamhetsområden, från social innovation till områden som bioteknik och nanoteknik.
- d) Att uppmuntra medborgare att engagera sig i vetenskapen genom formell och informell vetenskapsutbildning och främja spridning av vetenskapsbaserad verksamhet i forskningscentrum och genom andra lämpliga kanaler.
- e) Att utveckla tillgången till och användningen av resultaten från offentligt finansierad forskning.
- f) Att utveckla styrningen för främjande av ansvarsfull forskning och innovation från alla intressenters sida (forskare, offentliga myndigheter, näringslivet och civilsamhällets organisationer), med lyhördhet för samhällets behov och krav, och verka för ett etiskt regelverk för forskning och innovation.

- g) Att vidta rimliga och proportionerliga försiktighetsåtgärder när det gäller forsknings- och innovationsverksamhet genom att förutse och bedöma potentiella effekter på miljö, hälsa och sjukvård samt säkerhet.
- h) Att förbättra kunskaperna om vetenskaplig kommunikation för att förbättra kvaliteten och effektiviteten i samspelet mellan vetenskapsmän, allmänna medier och allmänheten.

DEL VI

GEMENSAMMA FORSKNINGSCENTRUMETS (JRC) ICKE-NUKLEÄRA DIREKTA ÅTGÄRDER**1. Särskilt mål**

Det särskilda målet är att tillhandahålla kundstyrt vetenskapligt och tekniskt stöd till unionens politik och samtidigt reagera flexibelt på nya politiska behov.

2. Motivering och mervärde för unionen

Unionen har fram till 2020 en ambitiös politisk dagordning som innehåller ett antal komplicerade och inbördes nära förbundna utmaningar, såsom hållbar förvaltning av resurser och konkurrenskraft. För att framgångsrikt ta itu med dessa utmaningar behövs solida vetenskapliga belägg som griper över olika vetenskapliga discipliner och möjliggör en gedigen bedömning av politiska alternativ. JRC kommer att i enlighet med sin roll som den vetenskapliga tjänsten för unionens politiska arbete ge erforderligt vetenskapligt och tekniskt bistånd under den politiska beslutsprocessens alla stadier, från utformning till genomförande och utvärdering. För att bidra till detta särskilda mål ska JRC tydligt inrikta sin forskning på unionens politiska prioriteringar och samtidigt förstärka den övergripande kompetensen och samarbetet med medlemsstaterna.

JRC:s oberoende gentemot särintressen, såväl privata som nationella, i kombination med dess roll som vetenskaplig och teknisk referens gör det möjligt att underlätta nödvändigt skapande av konsensus mellan olika aktörer och beslutsfattare. Medlemsstater och unionsmedborgare drar nytta av JRC:s forskning, vilket är mest synligt inom områden som hälsa och konsumentskydd, miljö, säkerhet och trygghet, och hantering av kriser och katastrofer.

I synnerhet kommer medlemsstater och regioner även att dra nytta av stöd för sina smarta specialiseringsstrategier.

JRC är en integrerad del av det europeiska forskningsområdet och kommer att fortsätta att aktivt stödja dess funktion genom nära samarbete med sakkunniga och intressenter, största möjliga tillgång till dess anläggningar, utbildning av forskare och nära samarbete med medlemsstaterna och de internationella institutioner som har samma mål. Detta kommer också att främja integreringen av nya medlemsstater och associerade länder – till dessa kommer JRC att fortsätta att tillhandahålla särskild utbildning på grundval av den vetenskapliga och tekniska grunden för JRC i unionsrätten. JRC kommer att upprätta länkar för samordning med andra relevanta särskilda mål inom Horisont 2020. Som komplement till JRC:s direkta åtgärder och för ytterligare integrering och nätverksbyggande inom det europeiska forskningsområdet kan JRC även delta i indirekta åtgärder och samordningsinstrument inom Horisont 2020 på områden där det har lämplig expertis för att åstadkomma mervärde för unionen.

3. Huvuddragen för verksamheten

JRC:s verksamhet inom ramen för Horisont 2020 kommer att inriktas på unionens politiska prioriteringar och de samhällsutmaningar som hanteras av dem. Dessa verksamheter ligger i linje med målen för Europa 2020-strategin, och med rubriken Säkerhet och medborgarskap och Europa i världen inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2014-2020.

JRC:s centrala kompetensområden ska vara energi, transport, miljö och klimatförändring, jordbruk och livsmedelstrygghet, hälsa och konsumentskydd, informations- och kommunikationsteknik, referensmaterial och säkerhet (inbegripet kärnsäkerhet, inom ramen för Euratomprogrammet). JRC-verksamheten på dessa områden kommer att bedrivas med hänsyn till relevanta initiativ på region-, medlemsstats- eller unionsnivå inom ramen för utformandet av det europeiska forskningsområdet.

Dessa kompetensområden kommer att förstärkas avsevärt med kapacitet att hantera hela den politiska processen och att bedöma politiska alternativ. Detta omfattar

- a) föregripande och framsyn – proaktiva strategiska underrättelser om tendenser och händelser inom vetenskap, teknik och samhälle samt möjliga konsekvenser för offentlig politik,

- b) nationalekonomi – för en integrerad tjänst som omfattar både vetenskapligt-tekniska och makroekonomiska aspekter,
- c) modellering – fokusera på hållbarhet och nationalekonomi och göra kommissionen mindre beroende av externa leverantörer för avgörande scenarieanalyser,
- d) politisk analys – möjliggöra sektorsövergripande undersökning av politiska alternativ,
- e) konsekvensanalys – tillhandahålla vetenskapliga belägg till stöd för politiska alternativ.

JRC ska fortsätta att sträva efter spetskompetens inom forskningen och omfattande samverkan med forskningsinstitutioner som grundval för trovärdigt och stabilt vetenskapligt och tekniskt stöd för politiken. I detta syfte kommer det att stärka samarbetet med europeiska och internationella partner, bland annat genom deltagande i indirekta åtgärder. Det kommer även att genomföra förberedande forskning och bygga upp kompetens inom framväxande, politiskt relevanta områden på selektiv basis.

JRC ska fokusera på följande:

3.1 Vetenskaplig spetskompetens

Bedriva forskning för att förbättra den vetenskapliga faktabasen för beslutsfattande, samt undersöka framväxande områden inom vetenskap och teknik, inbegripet genom ett program för förberedande forskning.

3.2 Industriellt ledarskap

Bidra till europeisk konkurrenskraft genom stöd till standardiseringsarbetet och standarder med forskning före standardisering, utveckling av referensmaterial och referensmätningar, och harmonisering av metoder på fem huvudområden (energi, transport, flaggskeppsinitiativet Digital agenda för Europa, trygghet och säkerhet, konsumentskydd). Genomföra säkerhetsbedömningar för ny teknik på områden som t.ex. energi, transport, hälsa och konsumentskydd. Bidra till att underlätta användning, standardisering och validering av rymdteknik och rymddata, i synnerhet för att ta itu med samhällsutmaningar.

3.3 Samhällsutmaningar

a) Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande

Bidra till hälsa och konsumentskydd med hjälp av vetenskapligt och tekniskt stöd inom områden som livsmedel, foder och konsumentprodukter, miljö och hälsa, hälsorelaterade metoder för diagnostik och undersökning, samt näringslära och kostvanor.

b) Livsmedelstrygghet, hållbart jord- och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomin

Stöd till utveckling, genomförande och övervakning av den europeiska jordbruks- och fiskeripolitiken, inbegripet livsmedelssäkerhet och -trygghet och utvecklingen av en bioekonomi genom t.ex. prognoser för vegetabilieproduktion, tekniska och socioekonomiska analyser och modeller samt främjande av friska och produktiva hav.

c) Säker, ren och effektiv energi

Stödja klimat- och energimålen 20/20/20 med forskning kring tekniska och ekonomiska aspekter av energiförsörjning, effektivitet, teknik med låga koldioxidutsläpp och energi-/elöverföringsnät.

d) Smarta, gröna och integrerade transporter

Stödja unionens politik för hållbar, säker och trygg rörlighet för personer och varor med laboratorieundersökningar, modellering och övervakning, inbegripet teknik med låga koldioxidutsläpp för transporter, t.ex. elektrifiering, rena och effektiva fordon och alternativa bränslen och smarta system för mobilitet.

e) Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror

Undersöka de sektorsövergripande utmaningar som hållbar förvaltning av naturresurser innebär genom övervakning av centrala miljövariabler och utvecklingen av en ram för integrerad modellering för hållbarhetsbedömning.

Stödja resurseffektivitet, utsläppsminskningar och hållbar försörjning av råvaror genom integrerade sociala, miljömässiga och ekonomiska bedömningar av processer, teknik, produkter och tjänster för ren produktion.

Stödja målen för unionens utvecklingspolitik med forskning för att bidra till att säkerställa adekvat försörjning av väsentliga resurser med inriktning på övervakning av miljö- och resursparametrar, analyser av livsmedels-säkerhet och -trygghet och kunskapsöverföring.

f) Europa i en föränderlig värld: Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen

Bidra till och övervaka genomförandet av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen med makroekonomiska analyser av drivkrafter och hinder för forskning och innovation, och utveckling av metoder, resultattavlor och indikatorer.

Stödja det europeiska forskningsområdet genom övervakning av hur det fungerar och analys av drivkrafterna bakom och hindren för några av dess viktigaste delar, och genom forskningsnätverk, utbildning, öppnande av JRC:s anläggningar och databaser för användare i medlemsstaterna, kandidatländerna och associerade länder.

Bidra till de centrala målen för flaggskeppsinitiativet *Digital agenda för Europa* genom kvalitativa och kvantitativa analyser av ekonomiska och sociala aspekter (digital ekonomi, digitalt samhälle, digital tillvaro).

g) Säkra samhällen: Att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare

Stöd för inre säkerhet och trygghet genom identifiering och bedömning av sårbarheten hos kritiska infrastrukturer som väsentliga beståndsdelar hos samhällsfunktioner, och genom bedömning av den operativa prestandan hos samt social och etisk utvärdering av teknik med anknytning till digital identitet. Ta itu med utmaningar i fråga om global säkerhet, inbegripet framväxande eller blandade hot, genom utveckling av avancerade verktyg för sökning och analys av information samt för krishantering.

Stärka unionens kapacitet att hantera naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor genom att förbättra övervakningen av infrastruktur och utvecklingen av testanläggningar och globala informationssystem för tidig varning och riskhantering vid flera faror, med hjälp av instrument för satellitbaserad jordobservation.

DEL VII

EUROPEISKA INSTITUTET FÖR INNOVATION OCH TEKNIK (EIT)

1. Särskilt mål

Det särskilda målet är att integrera kunskapstriangeln högre utbildning, forskning och innovation och därmed stärka unionens innovationsförmåga och ta itu med samhällsutmaningar.

Europa står inför ett antal strukturella svagheter när det gäller innovationskapacitet och förmåga att leverera nya tjänster, produkter och processer och försvårar därigenom hållbar ekonomisk tillväxt och skapande av sysselsättning. Bland de viktigaste frågorna är Europas relativt dåliga resultat när det gäller att locka och behålla talanger, underutnyttjandet av befintlig forskningskapacitet i fråga om att skapa ekonomiskt eller socialt värde, bristen på forskningsresultat som når marknaden, svagt utvecklad företaganda och svagt utvecklat företagartänkande, lågt uppbådande av privata investeringar i FoU, otillräckliga resurser, däribland mänskliga resurser, i poler med spetskompetens för att man ska kunna konkurrera globalt, och ett alltför stort antal hinder för samarbete inom kunskapstriangeln med högre utbildning, forskning och innovation på europeisk nivå.

2. Motivering och mervärde för unionen

Om Europa ska kunna konkurrera på internationell nivå måste dessa strukturella svagheter åtgärdas. De faktorer som anges ovan är gemensamma för alla medlemsstater och påverkar unionens innovationskapacitet i sin helhet.

EIT kommer att ta itu med dessa frågor genom att främja strukturella förändringar i Europas innovationslandskap. Det kommer EIT att göra genom att främja integrering av högre utbildning, forskning och innovation av högsta standard, framför allt genom sina kunskaps- och innovationsgrupper (KI-grupper), och därigenom skapa nya miljöer som främjar innovation, genom att främja och stödja en ny generation entreprenörer samt genom att stimulera till att innovativa avknopningsföretag och nyetablerade företag skapas. Därigenom kommer EIT att bidra fullt ut till målen för Europa 2020-strategin, och i synnerhet till flaggskeppsinitiativen *Innovationsunionen* och *Unga på väg*.

Dessutom bör EIT och KI-grupperna eftersträva synergier och samverkan mellan prioriteringarna i Horisont 2020 och med andra relevanta initiativ. EIT:s verksamhet genom KI-grupperna kommer särskilt att bidra till de särskilda målen inom prioriteringen *Samhällsutmaningar* och det särskilda målet *Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik*.

Att integrera utbildning och företagsamhet med forskning med innovation

Den särskilda egenskapen hos EIT är att integrera högre utbildning och företagsamhet med forskning med innovation som länkar i en enda innovationskedja genom hela unionen och även utanför, vilket bland annat bör leda till att fler innovativa tjänster, produkter och processer förs till marknaden.

Affärslogik och en resultatinriktad strategi

EIT fungerar, via dess KI-grupper, enligt affärslogik och är resultatinriktad. Stark ledning är en förutsättning – varje KI-grupp drivs av en verkställande direktör. KI-gruppens partner representeras av enskilda juridiska personer för att möjliggöra ett smidigare beslutsfattande. KI-grupperna måste lägga fram tydligt definierade årliga verksamhetsplaner med en flerårsstrategi och en omfattande portfölj av verksamheter från utbildning till nyföretagande, med tydliga mål och delresultat, där man både strävar efter marknads- och samhällseffekter. De gällande reglerna för deltagande, utvärdering och övervakning av KI-grupperna möjliggör snabba affärsmässiga beslut. Affärsverksamheten och entreprenörer bör ges en viktig roll för att driva på verksamheten i KI-grupper och KI-grupperna bör kunna mobilisera investeringar och ett långsiktigt engagemang från företagssektorn.

Undvika splittring med hjälp av långsiktiga integrerade partnerskap

EIT:s KI-grupper är starkt integrerade företag som på ett öppet, ansvarigt och transparent sätt sammanför partner från industrin, inbegripet små och medelstora företag, högre utbildning, forskningsinstitutioner och tekniska institut som är kända för sin spetskompetens. KI-grupperna gör det möjligt för partner från hela unionen och utanför unionen att samlas i nya, gränsöverskridande konfigurationer, optimera befintliga resurser och skapa tillgång till nya affärsmöjligheter via nya värdekedjor som hanterar mer storskaliga utmaningar med högre risker. KI-grupperna är öppna för nya deltagare som tillför partnerskapet ett mervärde, inbegripet små och medelstora företag.

Att driva upp Europas viktigaste innovationstillgång – sina mycket begåvade människor

Talang är en central beståndsdel inom innovation. EIT stimulerar människor och samspelet mellan dem, genom att studenter, forskare och företagare placeras i centrum för innovationsmodellen. EIT kommer att ge entreprenörsinriktad och tvärvetenskaplig utbildning med kreativ kultur till begåvade människor med hjälp av EIT-märkta magister- och doktorsexamina, avsedda att erkännas internationellt för spetskompetens. Därigenom främjar EIT i hög grad rörligheten och utbildningen inom kunskapstriangeln.

3. Huvuddragen för verksamheten

EIT kommer främst att utföra sitt arbete genom KI-grupper, särskilt på områden som erbjuder en verklig innovationspotential. Även om KI-grupperna överlag har en hög grad av självständighet när de fastställer sina strategier och verksamheter finns ett antal innovativa element som är gemensamma för alla KI-grupper där samordning och synergier ska eftersträvas. EIT kommer dessutom att förstärka sin genomslagskraft genom att sprida bra praxis om hur kunskapstriangeln bör integreras och entreprenörskap utvecklas, genom att integrera nya relevanta partner om dessa kan tillföra ett mervärde och genom att aktivt främja en ny kultur för kunskapsdelning.

a) Överföring och tillämpning av högre utbildnings-, forsknings- och innovationsverksamhet för nyföretagande

EIT ska sträva efter att skapa en miljö som utvecklar den innovativa potentialen hos människor och utnyttja deras idéer, oavsett deras plats i innovationskedjan. Därigenom kan EIT också bidra till att ta itu med den "europeiska paradoxen" som innebär att befintlig forskning av hög kvalitet långt ifrån utnyttjas till fullo. Därigenom ska EIT bidra till att föra ut idéer på marknaden. Detta kommer, huvudsakligen via KI-grupperna och EIT:s inriktning mot att främja entreprenörmässigt tänkande, att skapa nya affärsmöjligheter både i form av nyetablerade företag och avknopningsföretag, men även inom befintlig industri. Man kommer att fokusera på alla typer av innovation, inbegripet teknisk, social och icke-teknisk innovation.

b) Spetsforskning och innovationsdriven forskning på områden av särskilt ekonomiskt intresse och samhällsintresse

EIT:s strategi och verksamhet ska drivas av en fokusering på områden som erbjuder en verklig innovationspotential och som har en tydlig relevans för de samhällsutmaningar som tas upp i Horisont 2020. Genom att ta itu med centrala samhällsutmaningar på ett övergripande sätt kommer EIT att främja tvärvetenskapliga och mångvetenskapliga metoder och bidra till att fokusera den forskning som bedrivs av de partner som ingår i KI-grupperna.

c) Utveckling av begåvade, kompetenta och entreprenörsinriktade människor med hjälp av utbildning

EIT ska fullt ut integrera utbildning i alla stadier av karriären och stödja och underlätta utarbetandet av nya och innovativa kursplaner för att återspegla behovet av nya profiler till följd av komplexa samhällsutmaningar och ekonomiska utmaningar. I det sammanhanget kommer EIT att spela en viktig roll för att med respekt för subsidiaritetsprincipen främja nya gemensamma eller flerfaldiga examina och utbildningsbevis i medlemsstaterna.

EIT kommer också att spela en viktig roll i finjusteringen av begreppet "entreprenörskap", via sina utbildningsprogram som främjar entreprenörskap i ett kunskapsintensivt sammanhang, bygger på innovativ forskning och bidrar till lösningar av stor relevans för samhället.

d) Spridning av bästa praxis och systematisk kunskapsdelning

EIT ska sträva efter att bana väg för nya tillvägagångssätt för innovation och utveckla en gemensam kultur för innovation och kunskapsöverföring, inbegripet i små och medelstora företag. Detta skulle bland annat kunna göras genom att sprida KI-gruppernas erfarenheter via olika spridningsmekanismer, t.ex. en plattform för berörda parter och ett stipendieprogram.

e) Den internationella dimensionen

EIT agerar samvetsgrant i sitt globala sammanhang och ska bidra till att knyta kontakter med viktiga internationella partner i enlighet med artikel 27.2. Genom att öka spetsforskningscentrumen via KI-grupperna och genom att främja nya utbildningsmöjligheter ska EIT sträva efter att göra Europa mer attraktivt för talanger från utlandet.

f) Förbättrad genomslagskraft i hela Europa genom en innovativ finansieringsmodell

EIT kommer att bidra avsevärt till målen i Horisont 2020, framför allt genom att ta itu med samhällsutmaningar på ett sätt som kompletterar andra initiativ inom dessa områden. Det kommer inom ramen för Horisont 2020 att prova ut nya och förenklade metoder för finansiering och förvaltning och därigenom spela en ledande roll i det europeiska innovationslandskapet. En del av det årliga bidraget kommer att tilldelas KI-grupperna under konkurrens. EIT:s strategi för finansiering kommer att vara fast baserad på en stark hävstångseffekt, för att mobilisera både offentliga och privata medel nationellt och på unionsnivå, och kommer att redovisas på ett öppet sätt för medlemsstaterna och relevanta intressenter. Det kommer dessutom att använda helt nya metoder för riktat stöd till individuella verksamheter genom EIT-stiftelsen.

g) Koppling av regional utveckling till europeiska möjligheter

Via KI-grupperna och deras centrum för samlokalisering – knutpunkter för spetskompetens, där högre utbildning, forskning och näringslivspartner sammanförs på en bestämd geografisk plats – kommer EIT också att få en regionalpolitisk koppling. Det ska framför allt säkerställa bättre förbindelser mellan anstalter för högre utbildning, arbetsmarknaden och regional innovation och tillväxt, i samband med regionala och nationella strategier för smart specialisering. Därmed kommer man att bidra till målen för unionens sammanhållningspolitik.

BILAGA II

Fördelning av budgeten

Den preliminära fördelningen för Horisont 2020 är följande:

	Miljoner EUR i löpande priser
I Vetenskaplig spetskompetens, varav:	24 441,1
1. Europeiska forskningsrådet	13 094,8
2. Framtida och ny teknik	2 696,3
3. Marie Skłodowska-Curie-åtgärder	6 162
4. Forskningsinfrastrukturer	2 488
II Industriellt ledarskap, varav:	17 015,5
1. Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik (*), (****)	13 557
2. Tillgång till riskfinansiering (**)	2 842,3
3. Innovation i små och medelstora företag (***)	616,2
III Samhällsutmaningar, varav (****):	29 679
1. Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande	7 471,8
2. Livsmedelstrygghet, hållbart jord- och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomin	3 851,4
3. Säker, ren och effektiv energi	5 931,2
4. Smarta, gröna och integrerade transporter	6 339,4
5. Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror	3 081,1
6. Europa i en föränderlig värld: inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen	1 309,5
7. Säkra samhällen: Att skydda EU:s frihet, säkerhet och medborgare	1 694,6
IV Spridning av spetskompetens och breddat deltagande	816,5
V Vetenskap med och för samhället	462,2
VI Gemensamma forskningscentrumets icke-nukleära direkta åtgärder	1 902,6
VII Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT)	2 711,4
SUMMA	77 028,3

(*) Inbegripet 7 711 miljoner EUR för informations- och kommunikationsteknik (IKT) varav 1 594 miljoner EUR för fotonik och mikro- och nanoelektronik, 3 851 miljoner EUR för nanoteknik, avancerade material och avancerad tillverkning och bearbetning, 516 miljoner EUR för bioteknik och 1 479 miljoner EUR för rymdsektorn. Följaktligen kommer 5 961 miljoner EUR att vara tillgängliga för stöd till viktig möjliggörande teknik.

(**) Cirka 994 miljoner EUR av detta belopp får gå till genomförandet av projekt inom ramen för den strategiska planen för energiteknik (SET-planen). Ungefär en tredjedel av detta får gå till små och medelstora företag.

(***) Inom ramen för målet att avsätta minst 20 % av de totala sammanlagda budgeterna för det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik och prioriteringen Samhällsutmaningar till små och medelstora företag kommer minst 5 % av dessa sammanlagda budgetar inledningsvis att avsättas för förbundna instrumentet för små och medelstora företag. Minst 7 % av de totala budgetarna för det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik och prioriteringen Samhällsutmaningar kommer under löptiden för programmet Horisont 2020 att avsättas för förbundna instrumentet för små och medelstora företag.

(****) Pilotprojekt för ett snabbspår till innovation kommer att finansieras via det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik och från de relevanta särskilda målen inom prioriteringen Samhällsutmaningar. Ett tillräckligt antal projekt kommer att inledas för att möjliggöra en fullständig bedömning av pilotprojektet.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1292/2013

av den 11 december 2013

om ändring av förordning (EG) nr 294/2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation och teknik

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 173.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt Europa 2020-strategin för smart och hållbar till-
växt för alla ska Europeiska institutet för innovation och
teknik (EIT) spela en framträdande roll och bidra till ett
antal flaggskeppsinitiativ.

(2) Under perioden 2014–2020 bör EIT bidra till målen för
"Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och
innovation", som inrättats genom Europaparlamentets
och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽³⁾ ("Horisont
2020"), genom att integrera kunskapstriangeln högre ut-
bildning, forskning och innovation.

(3) För att skapa en sammanhängande ram för deltagarna i
Horisont 2020 bör Europaparlamentets och rådets för-
ordning (EU) nr 1290/2013 ⁽⁴⁾ (*regler för deltagande*) gälla
för EIT.

(4) I reglerna för deltagande fastställs vad som gäller för
förvaltningen av immateriella rättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 122.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av
den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ram-
programmet för forskning och innovation (2014–2020) (Se sidan
104 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av
den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning
i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation
(2014–2020) (Se sidan 81 i detta nummer av EUT).

(5) Reglerna för associering av tredjeländer fastställs i Hori-
sont 2020.

(6) EIT bör främja entreprenörskap i sin högre utbildning,
forskning och innovation. I synnerhet bör institutet
främja en förstklassig företagartutbildning och stödja ska-
pandet av startup-företag och avknopningsföretag.

(7) EIT bör involvera nationella och regionala företrädare
och andra aktörer längs hela innovationskedjan för att
skapa nytta på båda sidor. För att en sådan dialog och ett
sådant utbyte ska ske mer systematiskt bör ett EIT-forum
anordnas, där berörda parter i vid mening möts kring
horisontella frågor. EIT bör även bedriva informations-
och kommunikationsverksamhet som riktar sig till rele-
vanta intressenter.

(8) EIT bör främja ett välbalanserat deltagande mellan de
olika aktörer från kunskapstriangeln som är engagerade
i kunskaps- och innovationsgrupperna (*KI-grupperna*).
Dessutom bör ett stort deltagande från den privata sek-
torn, i synnerhet mikroföretag samt små och medelstora
företag, främjas.

(9) EIT:s bidrag till KI-grupperna bör fastställas, liksom var
KI-gruppernas medel ska komma ifrån.

(10) Sammansättningen av EIT:s organ bör förenklas. Arbets-
sättet för EIT:s styrelse bör rationaliseras, och styrelsens
och direktörens respektive roller och uppgifter bör klar-
göras ytterligare.

(11) Nya KI-grupper bör inrättas och deras prioriterade om-
råden samt tillvägagångssätt och tidsplaner för urvalspro-
cessen bör fastställas i enlighet med det strategiska inno-
vationsprogrammet, med användning av ett öppet, in-
synsvänligt och konkurrensutsatt förfarande.

(12) KI-grupperna bör vidga sin utbildningsverksamhet för att
öka kunskapsbasen i unionen genom att tillhandahålla
yrkesinriktade och andra lämpliga kurser.

(13) Kommissionen och EIT måste samarbeta om organisa-
tion, övervakning och utvärdering av KI-grupperna i syfte
att säkerställa att de överensstämmer med unionens sys-
tem för övervakning och utvärdering. Framför allt bör
det finnas tydliga principer för övervakning av KI-grup-
perna och EIT.

- (14) KI-grupperna bör sträva efter synergieffekter med relevanta unionsinitiativ och nationella och regionala initiativ.
- (15) För att säkerställa ett brett deltagande av organisationer från olika medlemsstater i KI-grupperna bör partnerorganisationerna vara etablerade i minst tre olika medlemsstater.
- (16) EIT och KI-grupperna bör bedriva utåtriktad verksamhet och sprida bästa praxis genom bland annat det regionala innovationssystemet (RIS).
- (17) Kriterierna och förfarandena för finansiering, övervakning och utvärdering av KI-gruppernas verksamhet bör antas av EIT innan urvalsprocessen av KI-grupper inleds.
- (18) I EIT:s treåriga arbetsprogram bör man beakta kommissionens yttrande om EIT:s särskilda mål enligt Horisont 2020 och institutets komplementaritet med unionens politikområden och instrument.
- (19) Eftersom EIT omfattas av Horisont 2020 kommer det att vara en del av den modell för att integrera kostnaderna för klimatförändringar som fastställs i Horisont 2020.
- (20) Utvärderingen av EIT bör kunna utgöra ett underlag i tid inför utvärderingen av Horisont 2020 åren 2017 och 2023.
- (21) Kommissionen bör stärka sin roll när det gäller att övervaka genomförandet av vissa aspekter av EIT:s verksamhet.
- (22) I denna förordning fastställs en finansieringsram för Horisont 2020:s hela löptid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet. Det ekonomiska bidraget till EIT bör komma från Horisont 2020.
- (23) Tvärtemot vad som ursprungligen förväntats kommer EIT-stiftelsen inte att få något direkt bidrag från unionens budget, och unionens förfarande för att bevilja ansvarsfrihet bör därför inte användas.
- (24) Av tydlighetsskäl bör bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008⁽²⁾ upphävas och ersättas med en ny bilaga.
- (25) Förordning (EG) nr 294/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 av den 11 mars 2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation och teknik (EUT L 97, 9.4.2008, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 294/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 1 ska ersättas med följande:

"1. innovation: den process, inbegripet dess resultat, genom vilken nya idéer tillgodoser samhällseliga eller ekonomiska behov och ger upphov till nya varor, tjänster eller företags- och organisationsmodeller som framgångsrikt introduceras på en befintlig marknad eller som kan skapa nya marknader och bidra med ett värde till samhället."

b) Led 2 ska ersättas med följande:

"2. kunskaps- och innovationsgrupp (KI-grupp): ett autonomt partnerskap mellan högre utbildningsanstalter, forskningsorganisationer, företag och andra intressenter i innovationsprocessen i form av ett strategiskt nät, som bygger på gemensam innovationsplanering på medellång till lång sikt för att möta EIT:s utmaningar och bidra till att nå de målsättningar som fastställts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 (*) (Horisont 2020), oberoende av partnerskapets exakta rättsliga form.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 - ramprogrammet för forskning och innovation (2014-2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.)."

c) Led 3 ska ersättas med följande:

"3. samlokaliseringscentrum: ett geografiskt område där de viktigaste partnererna i kunskapstriangeln är baserade och lätt kan samverka med varandra, vilket utgör en kontaktpunkt för KI-gruppernas verksamhet inom detta område."

d) Led 4 ska utgå.

e) Led 5 ska ersättas med följande:

"5. partnerorganisation: en organisation som ingår i en KI-grupp, särskilt högre utbildningsanstalter, forskningsorganisationer, offentliga eller privata företag, finansinstitut, regionala och lokala myndigheter, stiftelser samt ideella organisationer."

f) Led 9 ska ersättas med följande:

"9. strategiskt innovationsprogram (SIP): ett policydokument där EIT:s prioritetsområden och långsiktiga strategi för framtida initiativ redovisas, inklusive en översikt över planerad högre utbildnings-, forsknings- och innovationsverksamhet under en sjuårsperiod."

g) Följande led ska läggas till:

"9a. regionalt innovationssystem: ett utåtriktat system som syftar till att skapa partnerskap mellan högre utbildningsanstalter, forskningsorganisationer, bolag och andra intressenter för att främja innovation i hela unionen."

h) Följande led ska läggas till:

"10. forum: en plattform för företrädare för nationella, regionala och lokala myndigheter, organiserade intressegrupper och enskilda aktörer inom näringsliv, högre utbildning, forskning, sammanslutningar, civilsamhället och klusterorganisationer samt andra berörda parter från kunskapstriangelns alla sidor."

11. KI-gruppernas värdeadderande verksamhet: verksamhet som genomförs av partnerorganisationer eller i tillämpliga fall KI-gruppernas juridiska personer och som bidrar till att integrera kunskapstriangelns högre utbildning, forskning och innovation, även KI-gruppernas inrättande och deras förvaltnings- och samordningsverksamhet, samt bidrar till de övergripande målen för EIT."

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Uppdrag och mål

EIT:s uppdrag är att bidra till en hållbar europeisk ekonomisk tillväxt och konkurrenskraft genom att öka medlemsstaternas och unionens innovationsförmåga för att kunna bemöta stora utmaningar som det europeiska samhället står inför. Institutet ska göra detta genom att främja synergier och samarbete mellan samt integrera högre utbildning, forskning och innovation av högsta standard, inklusive genom att främja entreprenörskap.

EIT:s allmänna mål, särskilda mål och resultatindikatorer för perioden 2014–2020 fastställs i Horisont 2020."

3. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) En styrelse bestående av framstående medlemmar med dokumenterad erfarenhet inom högre utbildning, forskning, innovation och näringsliv. Den ska ansvara för styrning av EIT:s verksamhet, för att välja ut, utse och utvärdera KI-grupperna samt för övriga strategiska beslut. Styrelsen ska stödjas av ett verkställande utskott."

b) Led b ska utgå.

c) Led c ska ersättas med följande:

"c) En direktör, utsedd av styrelsen, som inför styrelsen ska ansvara för EIT:s administrativa och ekonomiska förvaltning och vara dess rättsliga företrädare."

4. Artikel 5.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) Identifiera, i enlighet med SIP, sina prioriteringar och sin verksamhet."

b) Led c ska ersättas med följande:

"c) Välja ut och utse KI-grupper på de prioriterade områdena i enlighet med artikel 7 och fastställa deras rättigheter och skyldigheter genom avtal, stödja grupperna på lämpligt sätt, vidta lämpliga åtgärder för kvalitetskontroll, löpande övervaka och regelbundet utvärdera gruppernas verksamhet, säkerställa lämplig samordning mellan dem samt underlätta kommunikation och tematiskt samarbete mellan grupperna."

c) Led f ska ersättas med följande:

"f) Arbeta för att sprida bästa praxis för kunskapstriangelns integration, även bland KI-grupperna, i syfte att utveckla en gemensam innovations- och kunskapsöverföringskultur och uppmuntra deltagande i utåtriktad verksamhet, inklusive inom det regionala informationssystemet."

d) Led h ska ersättas med följande:

"h) Främja en tvärvetenskaplig ansats i fråga om innovation, däribland införlivande av tekniska, samhällsliga och icke-tekniska lösningar, organisationsmetoder och nya företagsmodeller."

e) Följande led ska läggas till:

- "i) Sörja för komplementaritet och synergi mellan EIT:s verksamhet och andra unionsprogram, i förekommande fall.
- j) Främja KI-grupperna som innovationspartner med excellens inom och utanför unionen.
- k) Upprätta ett forum för att informera om EIT:s verksamhet, erfarenheter, bästa praxis och bidrag till unionens politik och mål inom innovation, forskning och utbildning och tillåta berörda parter att uttrycka sina åsikter. Forumet ska sammankallas minst en gång per år. Medlemsstaternas företrädare ska mötas i en särskild konstellation inom forumets sammanträde för att säkerställa lämplig kommunikation och ett lämpligt informationsflöde med EIT och få information om resultaten och ge råd åt och utbyta erfarenheter med EIT och KI-grupperna. Den särskilda konstellationen med medlemsstaternas företrädare inom forumet ska även sörja för lämplig synergi och komplementaritet mellan EIT och KI-gruppernas verksamhet med nationella program och initiativ, inklusive en potentiell nationell samfinansiering av KI-gruppernas verksamhet."

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

- "b) Banbrytande och innovationsdriven forskning på områden som är av stort ekonomiskt intresse och samhällsintresse och som utnyttjar resultaten av europeisk och nationell forskning med potential att stärka Europas konkurrenskraft internationellt och finna lösningar på de stora samhällsutmaningarna som det europeiska samhället står inför."

ii) Led c ska ersättas med följande:

- "c) Utbildning på magisternivå och doktorandnivå samt yrkesinriktade kurser inom ämnesområden som kan motsvara Europas framtida samhälls-ekonomiska behov och som utvidgar unionens talangbas, främjar utvecklingen av kvalitet i fråga om innovation, stärker kompetensen i fråga om företagsamhet och entreprenörskap ökar rörligheten för forskare och studerande samt främjar kunskapsutbyte, mentorskap och nätverksbyggande bland mottagarna av EIT-märkta examina och utbildningar."

iii) Led d ska ersättas med följande:

- "d) Utåtriktade verksamhet och spridning av bästa praxis inom innovationssektorn, med fokus på utveckling av samarbete mellan den högre utbildningen, forskningen och näringslivet, inklusive tjänste- och finanssektorn."

iv) Följande led ska läggas till:

- "e) Att söka synergi och komplementaritet mellan KI-gruppernas verksamhet och befintliga europeiska, nationella och regionala program, i förekommande fall."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

- "2. KI-grupperna ska ha en väsentlig generell frihet att utforma sin interna organisation och sammansättning, liksom i fråga om sin exakta dagordning och sina arbetsmetoder. KI-grupperna ska i synnerhet

a) upprätta styrningssystem som speglar kunskapstriangeln högre utbildning, forskning och innovation,

b) sträva efter att stå öppna för nya medlemmar så snart dessa tillför partnerskapet ett mervärde,

c) fungera på ett öppet och insynsvänligt sätt, i enlighet med sina interna bestämmelser,

d) upprätta verksamhetsplaner med målsättningar och centrala resultatindikatorer,

e) utveckla strategier för ekonomisk hållbarhet."

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

- "1. Ett partnerskap ska väljas ut och utses av EIT till KI-grupp genom ett konkurrensutsatt förfarande under insyn och öppenhet. Utförliga kriterier för urval av KI-grupper, grundade på principerna om excellens och innovationsrelevans, ska antas och offentliggöras av EIT. Externa och oberoende experter ska anlitas vid urvals-förfarandet."

b) Följande punkt ska införas:

- "1a. EIT ska se till att KI-grupperna väljs ut och utses i enlighet med de prioriterade områdena och den tidsplan som fastställs i SIP."

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I enlighet med de principer som anges i punkt 1 ska urvalskriterierna för KI-grupper innefatta bland annat

a) befintlig och potentiell innovationsförmåga, inklusive entreprenörskap, inom partnerskapet och dess excellens i fråga om högre utbildning, forskning och innovation,

b) partnerskapets kapacitet att uppnå SIP-mål och därmed bidra till det allmänna målet och prioriteringarna i Horisont 2020,

c) en tvärvetenskaplig ansats i fråga om innovation, däribland införlivande av tekniska, samhälleliga och icke-tekniska lösningar,

d) partnerskapets förmåga att säkerställa en hållbar och långsiktig självförsörjande finansiering, inklusive betydande och ökande bidrag från den privata sektorn, näringslivet och tjänstesektorn,

e) ett lämpligt, balanserat deltagande i partnerskapet av organisationer som arbetar inom kunskapstriangeln högre utbildning, forskning och innovation,

f) uppvisande av en plan för förvaltning av immateriella rättigheter som är anpassad till den berörda sektorn, inbegripet det sätt på vilket hänsyn tagits till bidrag från olika partnerorganisationer,

g) åtgärder för att stödja medverkan av och samarbete med den privata sektorn, bland annat finanssektorn och i synnerhet små och medelstora företag, samt bildandet av startup-företag, avknoppningsföretag samt små och medelstora företag i syfte att åstadkomma en kommersiell användning av resultaten från KI-gruppernas verksamhet,

h) beredskap att införa konkreta åtgärder för att interagera och samarbeta med den offentliga sektorn respektive den tredje sektorn,

i) beredskap att interagera med andra organisationer och nätverk utanför KI-grupperna i syftet att dela med sig av bästa praxis och excellens,

j) beredskap att skapa konkreta förslag till synergieffekter med unionsinitiativ och andra relevanta initiativ."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Minimivillkoret för att bilda en KI-grupp är att minst tre partnerorganisationer, vilka är etablerade i minst tre medlemsstater, deltar. Samtliga partnerorganisationer måste vara oberoende av varandra, i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 - ramprogrammet för forskning och innovation (2014-2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 81.)."

e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Utöver det villkor som anges i punkt 3 ska minst två tredjedelar av de partnerorganisationer som bildar en KI-grupp vara etablerade i medlemsstaterna. Minst en högre utbildningsanstalt och minst ett privat företag ska ingå i varje KI-grupp."

f) Följande punkt ska läggas till:

"5. EIT ska anta och offentliggöra kriterier och förfaranden för finansiering, övervakning och utvärdering av KI-gruppernas verksamhet innan urvalsprocessen för nya KI-grupper inleds. Den särskilda konstellationen med medlemsstaternas företrädare inom forumet ska omedelbart informeras om dessa."

7. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 7a

Principer för utvärdering och övervakning av KI-grupperna

EIT ska, i samarbete med kommissionen och på grundval av prestandaindikatorer som anges i bland annat förordning (EU) nr 1291/2013 och i SIP, anordna kontinuerlig övervakning och återkommande oberoende utvärderingar av varje KI-grupps resultat och effekt. Resultaten av sådan övervakning och utvärdering ska rapporteras till Europaparlamentet och till rådet samt offentliggöras.

Artikel 7b

En KI-grupps varaktighet, förlängning och avveckling

1. Med förbehåll för resultatet av den löpande övervakningen och de regelbundna utvärderingarna och särdragen inom enskilda områden ska en KI-grupp normalt ha en varaktighet på 7–15 år.

2. EIT får sluta ett ramavtal om partnerskap med en KI-grupp för en inledande period på sju år.

3. Styrelsen får besluta att förlänga ett ramavtal om partnerskap med en KI-grupp utöver den ursprungligen fastlagda tiden inom gränserna för den finansieringsram som avses i artikel 19, om detta är det lämpligaste sättet att uppnå EIT:s mål.
4. Om utvärderingar av en KI-grupp visar på otillräckliga resultat ska styrelsen vidta lämpliga åtgärder, som kan vara minskning, ändring eller återkallande av dess ekonomiska stöd eller uppsägning av avtalet."
8. I artikel 8.2 ska följande led införas:
- "aa) sprida bästa praxis om horisontella frågor,"
9. Artikel 10 ska utgå.
10. Artikel 13.2 ska ersättas med följande:
- "2. EIT ska offentliggöra sin arbetsordning, sina särskilda finansiella bestämmelser som avses i artikel 21.1 och de detaljerade kriterier för val av KI-grupper som avses i artikel 7 före inbjudan att lämna förslag till val av KI-grupperna."
11. Artikel 14.2 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- "2. KI-grupperna ska särskilt finansieras genom följande källor:
- a) bidrag från partnerorganisationer, som utgör en betydande finansieringskälla,
- b) frivilliga bidrag från medlemsstater, tredjeländer eller myndigheter i dessa länder,
- c) bidrag från internationella organ eller institutioner,
- d) inkomster från KI-gruppernas egna tillgångar och verksamhet och royalties från immateriella rättigheter,
- e) kapital, även sådant som förvaltas av EIT-stiftelsen,
- f) testamentsgåvor, donationer och bidrag från individer, institutioner, stiftelser och andra nationella organ,
- g) bidrag från EIT,
- h) finansieringsinstrument, inklusive sådana som finansieras ur unionens allmänna budget.
- Bidragen får omfatta bidrag in natura."
- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- "4. Bidraget från EIT till KI-grupperna får täcka upp till 100 % av den sammanlagda bidragsberättigande kostnaden för KI-gruppernas mervärdesverksamhet."
- c) Följande punkter ska läggas till:
- "6. EIT:s bidrag ska i genomsnitt inte överskrida 25 % av KI-gruppernas totala finansiering.
7. EIT ska inrätta en konkurrensinriktad översyns-mekanism för tilldelningen av en lämplig andel av sitt årliga finansiella bidrag till KI-grupperna. Denna ska innefatta en bedömning av KI-gruppernas verksamhetsplaner och resultat, vilken ska göras genom kontinuerlig övervakning."
12. Artikel 15 ska ersättas med följande:
- "Artikel 15
- Programplanering och rapportering**
1. EIT ska anta ett rullande treårigt arbetsprogram som ska grundas på SIP, när det har antagits, och som ska innehålla en redogörelse för EIT:s och KI-gruppernas huvudsakliga prioriteringar och planerade initiativ, inklusive en uppskattning av finansieringsbehov och finansieringskällor. Det ska också innehålla lämpliga indikatorer för övervakningen av KI-gruppernas och EIT:s verksamhet enligt en resultatnriktad metod. EIT ska lämna in det preliminära rullande treåriga arbetsprogrammet till kommissionen senast den 31 december det år som avslutas två år innan det berörda treåriga arbetsprogrammet träder i kraft (år N-2).
- Kommissionen ska inom tre månader från inlämnandet av arbetsprogrammet lämna ett yttrande över EIT:s särskilda mål som de fastställs i Horisont 2020 samt hur dessa stämmer överens med unionens politikområden och instrument. EIT ska ta vederbörlig hänsyn till kommissionens yttrande, och om EIT inte instämmer ska det motivera sin åsikt. EIT ska överlämna det slutliga arbetsprogrammet till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén för kännedom. På begäran ska direktören lägga fram det slutgiltiga arbetsprogrammet för ansvarigt utskott i Europaparlamentet.
2. EIT ska anta en årlig rapport senast den 30 juni varje år. Rapporten ska innehålla en beskrivning av EIT:s och KI-gruppernas verksamhet under det föregående kalenderåret och en bedömning av resultaten i förhållande till fastställda mål, indikatorer och tidsramar, de risker som är förknippade med verksamheten, resursanvändningen och EIT:s allmänna funktionssätt. EIT ska överlämna den årliga rapporten till Europaparlamentet och rådet och minst en gång om året informera dem om EIT:s verksamhet, dess bidrag till Horisont 2020 och till unionens politik och mål inom innovation, forskning och utbildning."

13. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska "vart femte år" ersättas med "vart tredje år".

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Kommissionen får genomföra ytterligare utvärderingar av strategiskt viktiga ämnesområden eller frågor med hjälp av oberoende experter, för att granska EIT:s framsteg i förhållande till de uppställda målen, fastställa vilka faktorer som bidrar till genomförandet av verksamheten och fastställa bästa praxis. Därvid ska kommissionen fullt ut beakta de administrativa effekterna på EIT och KI-grupperna."

14. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I SIP ska prioriteringsområden för EIT:s långsiktiga strategi fastställas och de socioekonomiska konsekvenserna och möjligheten att skapa det bästa mervärdet i fråga om innovation bedömas. SIP ska beakta resultaten från den övervakning och utvärdering av EIT som avses i artikel 16."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. SIP ska innehålla en analys av möjliga och lämpliga synergieffekter och komplementariteter mellan EIT:s verksamhet och andra unionsinitiativ, instrument och program."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. SIP ska på grundval av ett förslag från kommissionen antas av Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 173.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt."

15. Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Budgetåtaganden

1. Finansieringsramen från Horisont 2020 för genomförandet av denna förordning under perioden 1 januari 2014–31 december 2020 ska vara 2 711,4 miljoner EUR i löpande priser.

2. Detta belopp ska utgöra den särskilda referensen för Europaparlamentet och rådet under budgetförordningen, i enlighet med punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och

kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (*).

3. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom ramen för budgetramen. EIT:s ekonomiska bidrag till KI-grupperna ska tillhandahållas inom denna finansieringsram.

(*) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1."

16. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Styrelsen ska godkänna den preliminära beräkningen, som ska åtföljas av ett utkast till tjänsteförteckning och det preliminära rullande treåriga arbetsprogrammet, och överlämna dessa till kommissionen senast den 31 december år N-2."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. På grundval av denna beräkning ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget ta upp de beräkningar som den anser vara nödvändiga med avseende på de bidrag som belastar den allmänna budgeten."

17. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Det ekonomiska bidraget till EIT ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 1290/2013 och med förordning (EU) nr 1291/2013."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. På rekommendation av rådet ska Europaparlamentet före den 15 maj år N+2 besluta om ansvarsfrihet för år N för direktören avseende genomförandet av EIT:s budget."

18. Artikel 22.4 ska utgå.

19. Följande artikel ska införas:

"Artikel 22a

Avveckling av EIT

EIT ska vid en eventuell avveckling likvideras under kommissionens överinseende och i enlighet med tillämplig lagsiftning. I avtalen med KI-grupperna och i rättsakten om inrättande av EIT-stiftelsen ska tillämpliga bestämmelser om en sådan situation anges."

Artikel 2

Bilagan till förordning (EG) nr 294/2008 ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

Stadgar för Europeiska tekniska institutet

AVSNITT 1

STYRELSENS SAMMANSÄTTNING

1. Styrelsen ska bestå av både utnämnda och företrädande ledamöter.
2. Det ska finnas tolv utnämnda ledamöter. De ska utses av kommissionen som ska ta hänsyn till balansen mellan erfarenheter från näringsliv, högre utbildning och forskning. De ska utses för en mandatperiod på fyra år som inte får förlängas.

Vid behov ska styrelsen lägga fram förslag på nya ledamöter inför kommissionen. Kandidaterna ska utses på grundval av ett transparent och öppet förfarande, som omfattar samråd med berörda parter.

Kommissionen ska beakta balansen mellan erfarenheter från högre utbildning, forskning, innovation och näringsliv och de ska också ta hänsyn till könsfördelningen och den geografiska fördelningen samt en bedömning av de olika miljöerna för innovation, forskning och högre utbildning i unionen.

Kommissionen ska utnämna ledamöterna och informera Europaparlamentet och rådet om urvalsarbetet och den slutliga utnämningen av dessa styrelseledamöter.

Om en utnämnd ledamot inte kan fullgöra sin mandatperiod, ska en ersättare utnämnas med samma förfarande som användes för den ledamot som är förhindrad att fullgöra mandatperioden. En ersättare som utsetts för en period kortare än två år får utses på nytt av kommissionen för ytterligare fyra år, på begäran av styrelsen.

Under en övergångsperiod får de styrelseledamöter som utsetts för en sexårsperiod fullgöra sina mandatperioder. Under övergångsperioden ska det finnas 18 utnämnda ledamöter. Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft ska en tredjedel av de tolv ledamöter som utses under 2012 väljas av styrelsen med kommissionens godkännande för en tvåårsperiod, en tredjedel ska väljas för en fyraårsperiod och en tredjedel för en sexårsperiod.

I välmotiverade undantagsfall och för att bevara styrelsens integritet får kommissionen på eget initiativ avsluta mandatet för en styrelseledamot.

3. Det ska finnas tre företrädande ledamöter som KI-grupperna väljer från sina partnerorganisationer. De ska ha ett mandat på två år som kan förlängas en gång. Deras mandat ska upphöra om de lämnar KI-gruppen.

Villkoren och förfarandena för val och ersättning av de företrädande ledamöterna ska antas av styrelsen på förslag av direktören. Förfarandet ska säkerställa en lämplig representation av mångfalden, samtidigt som KI-gruppernas utveckling beaktas.

Under en övergångsperiod får de företrädande ledamöter som utsetts för en treårsperiod fullgöra sina mandatperioder. Under övergångsperioden ska det finnas fyra företrädande ledamöter.

4. Styrelseledamöterna ska handla i EIT:s intresse och främja dess mål, uppdrag, identitet, självständighet och enhetlighet på ett oberoende och insynsvänligt sätt.

AVSNITT 2

STYRELSENS UPPGIFTER

Styrelsen ska fatta nödvändiga strategiska beslut, och särskilt

- a) fastställa EIT:s strategiska innovationsprogram (SIP), det treåriga rullande arbetsprogrammet, budgeten, årsredovisningen och balansräkningen samt den årliga verksamhetsrapporten på grundval av ett förslag från direktören,
- b) anta kriterier och förfaranden för finansiering, övervakning och utvärdering av KI-gruppernas verksamhet, på grundval av ett förslag från direktören,
- c) fastställa förfarandet för urval av KI-grupper,

- d) välja ut och utse ett partnerskap till KI-grupp eller vid behov återkalla utnämningen,
- e) se till att KI-gruppernas verksamhet utvärderas löpande,
- f) anta sin egen arbetsordning, en arbetsordning för det verkställande utskottet samt EIT:s särskilda finansiella bestämmelser,
- g) med kommissionens godkännande fastställa lämpliga arvoden för ledamöter i styrelsen och i det verkställande utskottet, som ska vara jämförbara med liknande ersättning i medlemsstaterna,
- h) anta ett förfarande för val av medlemmar i det verkställande utskottet och av direktör,
- i) utnämna och, om nödvändigt, entlediga direktören, samt vara ansvarig för disciplinåtgärder beträffande direktören,
- j) utse räkenskapsförare och medlemmar i det verkställande utskottet,
- k) anta en uppförandekod i fråga om intressekonflikter,
- l) inrätta rådgivande grupper, där så är lämpligt, eventuellt för en i förväg fastställd tidsperiod,
- m) inrätta en intern revisionsfunktion i enlighet med kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 ⁽¹⁾,
- n) ha befogenhet att grunda en stiftelse med särskild uppgift att främja och stödja EIT:s verksamhet,
- o) besluta om EIT:s språkordning med beaktande av gällande principer om flerspråkighet och de praktiska krav dess verksamhet ställer.
- p) främja EIT internationellt, för att öka dess attraktionskraft och göra det till ett organ i världsklass för excellens inom högre utbildning, forskning och innovation.

AVSNITT 3

STYRELSENS ARBETSFORMER

1. Styrelsen ska välja sin ordförande bland de utnämnda ledamöterna. Ordförandens mandatperiod ska vara två år och kan förlängas en gång.
2. Utan att detta påverkar punkt 3 ska styrelsen fatta beslut med enkel majoritet av samtliga ledamöter med rösträtt.

Dock ska beslut enligt leden a, b, c, i och o i avsnitt 2 samt punkt 1 i detta avsnitt kräva en majoritet på två tredjedelar av de ledamöter som har rösträtt.
3. De företrädande ledamöterna får inte rösta vid beslut enligt leden b, c, d, e, f, g, i, j, k, o och p i avsnitt 2.
4. Styrelsen ska ha ordinarie sammanträden minst tre gånger om året och extraordinära sammanträden om ordföranden sammankallar till ett sådant, eller om minst en tredjedel av samtliga ledamöter begär det.
5. Styrelsen ska biträdas av ett verkställande utskott. Det verkställande utskottet ska bestå av tre utsedda ledamöter och av styrelseordföranden som också ska vara ordförande i det verkställande utskottet. De tre ledamöterna utöver ordföranden ska väljas av styrelsen bland de utnämnda styrelseledamöterna. Styrelsen får delegera särskilda uppgifter till det verkställande utskottet.

AVSNITT 4

DIREKTÖREN

1. Direktören ska vara en person med kunnande och högt anseende på de områden där EIT är verksamt. Direktören ska utses av styrelsen och förordnas på fyra år. Styrelsen får förlänga förordnandet med en fyraårsperiod om den anser att det tjänar EIT:s intressen bäst.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) av den 23 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 31.12.2002, s. 72).

2. Direktören ska ansvara för verksamheten och den dagliga ledningen av EIT och vara dess rättsliga företrädare. Direktören ska vara ansvarig inför styrelsen och löpande rapportera till den om hur EIT:s verksamhet utvecklas.
3. Den verkställande direktören ska särskilt
 - a) organisera och leda EIT:s verksamhet,
 - b) stödja styrelsen och det verkställande utskottet i deras arbete, tillhandahålla sekretariatshjälp för deras sammanträden och förse dem med all information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter,
 - c) utarbeta ett utkast till SIP, ett preliminärt rullande treårigt arbetsprogram, ett utkast till årsrapport samt ett utkast till årsbudget som ska läggas fram inför styrelsen,
 - d) förbereda och genomföra urvalet av KI-grupper och se till att de olika etapperna i förfarandet utförs på ett genomsynligt och objektivt sätt,
 - e) förbereda, förhandla om och ingå avtal med KI-grupperna,
 - f) anordna forum för de berörda parterna, inbegripet den särskilda konstellationen med medlemsstaternas företrädare,
 - g) säkra genomförandet av effektiva övervaknings- och utvärderingsförfaranden när det gäller EIT:s verksamhet i enlighet med artikel 16 i denna förordning,
 - h) ansvara för administrativa och ekonomiska frågor, inklusive genomförandet av EIT:s budget, med vederbörligt beaktande av råd från funktionen för internrevision,
 - i) ansvara för alla personalfrågor,
 - j) lämna förslag till EIT:s årsredovisning och balansräkning till internrevisionen och därefter till styrelsen genom det verkställande utskottet,
 - k) se till att EIT:s åtaganden fullgörs enligt de avtal och överenskommelser som ingås.
 - l) se till att det finns en effektiv kommunikation med unionsinstitutionerna,
 - m) handla i EIT:s intresse och främja dess mål, uppdrag, identitet, självständighet och enhetlighet på ett oberoende och insynsvänligt sätt.

AVSNITT 5

EIT:S PERSONAL

1. EIT:s personal ska vara anställd direkt av EIT på viss tid. Anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen ska gälla för EIT:s direktör och personal.
 2. Experter får utsändas till EIT under en begränsad period. Styrelsen ska anta bestämmelser som gör det möjligt för utsända experter att arbeta vid EIT och där deras rättigheter och skyldigheter anges.
 3. EIT ska utöva de befogenheter som delegerats till tillsättningsmyndigheten gentemot sin personal.
 4. En medlem av personalen får åläggas att helt eller delvis gottgöra skada som vållats EIT till följd av allvarligt fel i eller i anslutning till tjänsten.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1293/2013

av den 11 december 2013

om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Unionens politik och lagstiftning på miljö- och klimat-
området har lett till märkbara förbättringar av miljösitua-
tionen. Stora utmaningar kvarstår emellertid på miljö-
och klimatområdet, och om inget görs kommer detta
att få betydande följder för unionen.

(2) Åtgärder för att hantera dessa miljö- och klimatmässiga
utmaningar bör, på grund av deras omfattning och kom-
plexitet, huvudsakligen finansieras genom unionens stora
finansieringsprogram. I sitt meddelande av den 29 juni
2011 med titeln *En budget för Europa 2020*, där kom-
missionen erkänner den utmaning som klimatföränd-
ringen utgör, tillkännagav kommissionen att den har
för avsikt att öka den klimatrelaterade andelen av

unionens budget till minst 20 % med bidrag från olika
politikområden. Denna förordning bör bidra till att
uppnå detta mål.

(3) Unionens finansieringsprogram kan inte uppfylla alla
specifika behov rörande miljö och klimatpolitik. För mil-
jön och klimatpolitik krävs specifika strategier för att
hantera en ojämn integrering av de politiska målen i
medlemsstaternas praxis, ett ojämnt och otillräckligt ge-
nomförande av lagstiftningen i medlemsstaterna samt
otillfredsställande spridning av information om, och
främjande av, politiska mål. Det är lämpligt att följa
upp programmet som inrättas genom Europaparlamen-
tets och rådets förordning (EG) nr 614/2007 ⁽⁴⁾ och att
anta en ny förordning. Genom den här förordningen bör
det därför fastställas ett särskilt finansieringsprogram för
miljö och klimatpolitik (nedan kallat *Life-programmet*). För
att unionens finansiering ska få största möjliga effekt bör
man sträva efter synergi- och kompletteringseffekter mel-
lan Life-programmet och andra av unionens finansie-
ringsprogram.

(4) De miljömässiga tillgångarna är ojämnt fördelade inom
unionen, men de har fördelar som berör hela unionen.
Unionens skyldighet att bevara dessa tillgångar kräver en
konsekvent tillämpning av principerna om solidaritet och
delat ansvar, och detta förutsätter att vissa av unionens
miljö- och klimatproblem åtgärdas bättre på regional el-
ler lokal nivå. Sedan 1992 har Life-programmen spelat
en väsentlig roll för en bättre solidaritet och delat ansvar
för att bevara unionens gemensamma miljö- och klimat-
tillgångar. Life-programmet bör fortsätta att spela den
rollen.

(5) Med tanke på Life-programmets egenskaper och storlek
kan det inte lösa alla miljö- och klimatproblem. Syftet
bör snarare vara att fungera som en katalysator för för-
ändringar i utvecklingen och genomförandet av politiken
genom att tillhandahålla och sprida lösningar och bästa
praxis för att nå miljö- och klimatmålen och genom att
främja innovativ miljö- och klimatförändringsteknik. I
den strävan bör Life-programmet stödja genomförandet
av det allmänna miljöhandlingsprogrammet för
unionen till 2020 *Att leva gott inom planetens gränser*,
inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut ⁽⁵⁾
(nedan kallat *sjunde miljöhandlingsprogrammet*).

⁽¹⁾ EUT L 191, 29.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT L 277, 13.9.2012, s. 61.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 december 2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 614/2007 av den
23 maj 2007 om det finansiella instrumentet för miljön (Life+) (EUT
L 149, 9.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut av den 20 november 2013 om
ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 "Att leva
gott inom planetens gränser".

- (6) I denna förordning fastställs, för Life-programmets hela löptid, en finansieringsram på totalt 3 456 655 miljoner EUR i löpande priser, vilket motsvarar 0,318 % av det totala beloppet för åtagandebemyndiganden i enlighet med rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311 /2013 ⁽¹⁾, som utgör det särskilda referensbeloppet för Europaparlamentet och rådet inom ramen för det årliga budgetförfarandet enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾.
- (7) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg i december 1997 och Europeiska rådet i Thessaloniki i juni 2003 bör kandidatländerna och länderna på västra Balkan som ingår i stabiliserings- och associeringsprocessen samt länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken vara berättigade att delta i unionsprogram i enlighet med de villkor som fastställs i relevanta bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts med dessa länder.
- (8) I enlighet med rådets beslut 2001/822/EG ⁽³⁾ (ULT-beslutet) kan enskilda personer från utomeuropeiska länder och territorier, och, i tillämpliga fall, relevanta offentliga och/eller privata organ och institutioner i utomeuropeiska länder och territorier, ta del av unionsprogram, under förutsättning att de följer regler och mål för programmen och de villkor som gäller för den medlemsstat som det utomeuropeiska landet eller territoriet tillhör.
- (9) Om miljö- och klimatpolitiska investeringar inom unionen ska vara effektiva måste vissa verksamheter genomföras utanför dess gränser. Investeringarna kan inte alltid finansieras inom ramen för unionens finansiella instrument för yttre åtgärder. Insatser i länder som inte direkt deltar i Life-programmet och deltagande av juridiska personer baserade i dessa länder i verksamhet som finansieras via Life-programmet bör undantagsvis vara möjliga, förutsatt att specifika villkor som anges i denna förordning uppfylls.
- (10) Denna förordning bör också tillhandahålla en ram för samarbete med och för att ge stöd till berörda internationella organisationer, i syfte att tillgodose miljö- och klimatpolitiska behov som inte omfattas av de finansiella instrumenten för yttre åtgärder, exempelvis vissa studier.
- (11) Miljö- och klimatkrav bör integreras i unionens politik och verksamhet. Life-programmet bör därför komplettera andra av unionens finansieringsprogram, däribland Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽⁴⁾, Europeiska socialfonden ⁽⁵⁾, Sammanhållningsfonden ⁽⁶⁾, Europeiska garantifonden för jordbruket ⁽⁷⁾ och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling ⁽⁸⁾, Europeiska havs- och fiskerifonden och Horisont 2020-ramprogrammet för forskning och innovation ⁽⁹⁾ (nedan kallat *Horisont 2020*).

Kommissionen och medlemsstaterna bör säkerställa sådan komplementaritet på alla nivåer. På unionsnivå ska komplementariteten säkerställas genom att man upprättar ett strukturerat samarbete mellan Life-programmet och unionens finansieringsprogram med delad förvaltning inom den gemensamma strategiska ramen, inrättad genom Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr /2013 ⁽¹⁰⁾ (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*), i synnerhet för att främja finansiering av verksamheter som kompletterar integrerade projekt eller för att stödja användningen av lösningar, metoder och strategier som utarbetats inom ramen för Life-programmet. Life-programmet bör också uppmuntra införandet av miljö- och klimatrelaterade forsknings- och innovationsresultat från Horisont 2020. I detta sammanhang bör det erbjuda möjligheter till medfinansiering av projekt med tydliga fördelar på miljö- och klimatområdet för att skapa synergier mellan Life-programmet och Horisont 2020. Samordning krävs för att förebygga dubbelfinansiering. Kommissionen bör vidta åtgärder för att förhindra överlappningar och ytterligare administrativa bördor för stödmottagande projekt som härrör från rapporteringskrav från olika finansiella instrument. För att säkerställa tydlighet och praktisk genomförbarhet för de integrerade projekten inom ramen för Life-programmet bör eventuella arrangemang för samarbete upprättas på

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020.

⁽²⁾ EGT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (Se sidan 281 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1081/2006 (Se sidan 104 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av Sammanhållningsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1084/2006 (Se sidan 281 i detta nummer av EUT).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Förordning (EG) nr 1290/2005.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 [om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 1982/2006/EG (Se sidan 104 i detta nummer av EUT)].

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

ett tidigt stadium. Medlemsstaterna bör tänka på att ta upp sådana arrangemang i sina partnerskapsavtal så att fördelarna med de integrerade projekten kan beaktas under utarbetandet av operativa program eller program för landsbygdsutveckling.

- (12) Att stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald och förbättra resurseffektiviteten samt att ta itu med miljö- och hälsorelaterade problem är fortfarande nyckelfrågor för unionen. Dessa frågor kräver ökade insatser på unionsnivå för att erbjuda lösningar och bästa praxis som kan bidra till att uppnå målen i kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (nedan kallat *Europa 2020-strategin*). Dessutom är förbättrad styrning, särskilt genom åtgärder för ökad medvetenhet och medverkan av aktörer, avgörande för att nå miljömålen. Därför bör delprogrammet Miljö ha tre prioriterade åtgärdsområden: Miljö- och resurseffektivitet, Natur och biologisk mångfald samt Miljöstyrning och miljöinformation. Projekt som finansieras via Life-programmet bör kunna bidra till att nå de specifika målen för mer än ett av de prioriterade områdena, och fler än en medlemsstat bör kunna delta i projekten.

- (13) I kommissionens meddelande av den 20 september 2011 med titeln *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* föreslås milstolpar och åtgärder som krävs för att leda in unionen på vägen till en resurseffektiv och hållbar tillväxt. Därför bör det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet stödja de offentliga och privata sektorernas effektiva genomförande av unionens miljöpolitik, särskilt i de miljösektorer som omfattas av färdplanen för ett resurseffektivt Europa, genom att underlätta utveckling och spridning av nya lösningar och bästa praxis. I detta sammanhang bör kommissionen säkerställa samstämmighet och undvika överlappning med Horisont 2020.

- (14) Kommissionens meddelande av den 3 maj 2011 med titeln *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020* (nedan kallat *unionens strategi för biologisk mångfald fram till 2020*) anges mål för att stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald. Dessa mål är bland annat ett fullständigt genomförande av rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ och

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁽²⁾, samt bevarande och återställande av ekosystem och ekosystemtjänster. Life-programmet bör bidra till att uppnå dessa mål. Därför bör det prioriterade området Natur och Biologisk mångfald inriktas på genomförande och förvaltning av det Natura 2000-nätverk som inrättats genom direktiv 92/43/EEG, särskilt när det gäller den prioriterade plan som utarbetats på grundval av artikel 8 i det direktivet, på utarbetande och spridning av bästa praxis när det gäller biologisk mångfald och direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG samt på de bredare utmaningarna för den biologiska mångfalden som anges i unionens strategi för biologisk mångfald fram till 2020.

- (15) Life-programmets bidrag till Natura 2000-nätverkets årliga finansieringsbehov bör ses mot bakgrund av de utgifter för biologisk mångfald som säkras av unionens andra fonder. Särskilt vikt bör läggas vid integrerade projekt inom ramen för Life-programmet som en samordnad finansieringsmekanism för Natura 2000-nätverket, med tanke på deras potential att dra till sig medel och att andra unionsmedel i större utsträckning kan användas för Natur och biologisk mångfald.

- (16) Skogarna spelar en viktig roll för miljö och klimat, exempelvis när det gäller biologisk mångfald, vatten, mark, samt anpassning till och begränsning av klimatförändringar. Skogar och mark hjälper till att reglera klimatet genom att ta upp koldioxid (CO₂) från atmosfären och lagra stora mängder kol. För att optimera den rollen krävs relevanta och kompatibla uppgifter och information. Denna förordning bör därför också utgöra en ram för att stödja samverkan mellan miljö- och klimatin-satser när det gäller skogar och mark inbegripet övervakningen av dessa insatser. Andra områden för ökade synergier är vattenbrist och torka samt hanteringen av översvämningsrisker.

- (17) För att optimera användningen av resurserna i Life-programmen bör synergier uppmuntras mellan åtgärder under delprogrammet Miljö, framför allt för att skydda den biologiska mångfalden, och åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar under delprogrammet Klimatpolitik.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (18) I kommissionens meddelande av den 15 december 2011 med titeln *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050* (nedan kallad *färdplan 2050*) fastställs det att testning av nya strategier för att begränsa klimatförändring fortsättningsvis skulle ha en central betydelse för övergången till ett koldioxidsnålt samhälle. Klimatanpassning, som en övergripande unionsprioritet, behöver också säkerställas. Dessutom är främjande av styrning och åtgärder för ökad medvetenhet avgörande för att ge konstruktiva resultat och säkerställa att de berörda parterna medverkar. Därför bör delprogrammet Klimatpolitik ge stöd för insatser som bidrar till tre prioriterade områden: Begränsning av klimatförändringar, Klimatanpassning samt Klimatstyrning och klimatinformation. Projekt som finansieras via Life-programmet bör kunna bidra till att uppnå de specifika målen för mer än ett av de prioriterade områdena, och fler än en medlemsstat bör kunna delta i projekten.
- (19) Det prioriterade området Begränsning av klimatförändringar bör bidra till utarbetandet och genomförandet av unionens klimatrelaterade politik och lagstiftning, särskilt när det gäller övervakning och rapportering av växthusgaser, politik för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, bevarande av naturliga kolsänkor, system för handel med utsläppsrätter, medlemsstaternas insatser för att minska utsläppen av växthusgaser, avskiljning och lagring av koldioxid, förnybar energi, energieffektivitet, transport och bränslen, skydd av ozonskiktet och fluorerade gaser. Genomförande av infrastrukturprojekt för avskiljning och lagring av koldioxid anses ligga utanför Life-programmets räckvidd och kommer därför inte att stödjas.
- (20) De första följderna av klimatförändringen kan redan ses i Europa och världen över, exempelvis i form av extrema väderförhållanden som leder till översvämningar och torka samt stigande temperaturer och havsnivåer. Det prioriterade området Klimatanpassning bör hjälpa populationer, ekonomiska sektorer och regioner att anpassa sig till dessa följder genom specifika åtgärder och strategier för anpassning för att säkerställa en mer motståndskraftig union. Åtgärder på detta område bör komplettera åtgärder som är berättigade till finansiering inom ramen för det finansiella instrumentet för civilskydd som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2013/EU⁽¹⁾. Genomförande av stor infrastruktur anses ligga utanför Life-programmets räckvidd och kommer därför inte att stödjas.
- (21) Ett fullständigt genomförande av politiken och lagstiftningen på miljö- och klimatområdet hänger samman med uppnåendet av bättre styrning, större medverkan av berörda parter och informationsspridning. Därför bör de prioriterade områdena Klimatstyrning och klimatinformation i båda delprogrammen ge stöd till utarbetandet av samarbetsplattformar och utbyte av bästa praxis för mer effektiv efterlevnad och verkställighet, inbegripet utbildning för domare och åklagare, samt generera stöd från allmänheten och de berörda parterna för unionens politiska beslut på miljö- och klimatområdena. De bör särskilt leda till förbättringar vad gäller kunskapsspridning, utbyte av bästa praxis och genomförandet av unionslagstiftningen, ökad medvetenhet, allmänhetens deltagande, tillgång till information och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.
- (22) Inom ramen för denna förordning bör stöd ges i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾. Projekt som finansieras inom Life-programmet bör uppfylla kriterier för stödberättigande och tilldelningskriterier för att säkerställa bästa möjliga användning av unionens medel samt ett mervärde för unionen. När kommissionen utvärderar mervärdet för unionen bör den, avseende de prioriterade områdena, särskilt uppmärksamma om projekten kan reproduceras och överföras, hur hållbara deras resultat är och hur de bidrar till att uppfylla de allmänna och specifika målen för de prioriterade områdena samt de tematiska prioriteringarna som genomförs genom projektmålen. Projekt med sektorsövergripande effekter bör uppmuntras. Kommissionen bör också främja och uppmuntra användning av miljöanpassad offentlig upphandling, särskilt vid genomförande av projekt.
- (23) För att bibehålla lika villkor för alla företag som är verksamma på den inre marknaden och för att undvika en otillbörlig snedvridning av konkurrensen, bör finansiering som ges inom ramen för Life-programmet i förekommande fall inriktas på marknadsmisslyckanden. Om finansieringen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör den utformas i enlighet med reglerna om statligt stöd i syfte att förhindra marknadsstörningar, exempelvis utträngning av privat finansiering, som skapar ineffektiva marknadsstrukturer eller bevarar ineffektiva företag, och får inte sättas i kraft förrän den

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (Se sidan 924 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

har godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget, såvida den inte uppfyller en förordning som antagits enligt rådets förordning (EG) nr 994/98 ⁽¹⁾.

- (24) För att förbättra genomförandet av miljö- och klimatpolitiken och öka integreringen av miljö- och klimatmål i andra politikområden bör Life-programmet främja projekt som stöder genomförandet av integrerade strategier för genomförande av lagstiftning och politik på miljö- och klimatområdet. Sådana integrerade projekt bör fungera som konkreta instrument för att införliva miljö- och klimatmål i unionens övriga politik och i unionens övergripande utgifter i enlighet med Europa 2020-strategin. De bör ge exempel på god praxis för ett effektivt och väl samordnat genomförande av unionens miljö- och klimatmål i medlemsstaterna och regionerna. För delprogrammet Miljö bör de integrerade projekten framför allt inriktas på genomförandet av unionens strategi för biologisk mångfald fram till 2020, med särskild inriktning på att effektivt förvalta och befästa de Natura 2000-nätverk som inrättats genom direktiv 92/43/EEG via genomförandet av de prioriterade planer som utarbetats på grundval av artikel 8 i det direktivet, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽²⁾ och lagstiftningen om avfall och luft.
- (25) De integrerade projekten inriktas på fastställda teman, men bör samtidigt ha flera syften (exempelvis miljöfördelar och kapacitetsuppbyggnad) som gör det möjligt att nå resultat på andra politikområden, särskilt den marina miljön i enlighet med målen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽³⁾. Dessa integrerade projekt kan också övervägas på andra miljöområden. För delprogrammet Klimatpolitik bör sådana projekt särskilt avse strategier och handlingsplaner för anpassning till och begränsning av klimatförändringen.
- (26) Integrerade projekt bör endast stödja ett antal specifika verksamheter och åtgärder, medan annan verksamhet som kompletterar den som ingår i projektet bör finansieras från andra av unionens finansieringsprogram, samt från nationella, regionala eller privata medel. Finansiering genom Life-programmet bör utnyttja synergier och säkerställa att unionens olika finansieringskällor är förenliga
- med varandra genom att ge ett strategiskt miljö- och klimatfokus, och samtidigt säkerställa att förfarandena förenklas.
- (27) Integrerade projekt är inriktade på genomförandet av unionens lagstiftning och politik på miljö- och klimatområdet, genom integrerade strategier, och förutsätter åtgärder i alla delar av unionen och inom alla målsektorer i denna förordning. Detta kräver en fördelning i urvalsförfarandet för den geografiska jämviktens skull och medlemsstaterna ska, vid behov med hjälp av ett projekt för tekniskt stöd inom ramen för Life, utarbeta och föreslå minst ett integrerat projekt under Life-programperioden.
- (28) Med tanke på att integrerade projekt är en ny metod bör de berörda parterna vid behov ges tekniskt stöd. Ett ansökningsförfarande i två steg bör underlätta ansökningsfasen. I det första steget bör det i en finansieringsplan anges vilka andra unionsmedel eller nationella eller privata finansieringskällor som ska mobiliseras och i vilken utsträckning. Först i ett andra steg bör avsiktsförklaringar från minst en annan finansieringskälla krävas för att säkerställa att kravet på mobilisering av ytterligare en finansieringskälla uppfylls. Den utsträckning i vilken andra unionsmedel mobiliseras bör beaktas under tilldelningsfasen.
- (29) Om integrerade projekt ska lyckas krävs ett nära samarbete mellan nationella, regionala och lokala myndigheter och icke-statliga aktörer som berörs av målen i Life-programmet. Principerna om öppenhet och offentliggörande av beslut som rör utarbetandet, genomförandet, utvärderingen och uppföljningen av projekt bör därför tillämpas.
- (30) För projekt under delprogrammet Miljö, som inte är integrerade projekt, bör medlen genom vägledande nationell tilldelning fördelas proportionellt bland alla medlemsstater under löptiden för det första fleråriga arbetsprogrammet enligt principerna om solidaritet och ansvarsfördelning.
- (31) För att bygga upp medlemsstaternas kapacitet att delta i Life-programmet bör garanterad finansiering för kapacitetsuppbyggnadsprojekt göras tillgänglig för alla medlemsstater som uppfyller relevanta krav som fastställs i denna förordning. Sådan finansiering bör göras tillgänglig på grundval av en överenskommen kapacitetsuppbyggnadsplan som skisserar de insatser och den finansiering som krävs.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd, (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (32) Kvalitet bör vara det överordnade kriteriet vid utvärdering och tilldelning av projekt i Life-programmet. Fördelning för den geografiska jämviktens skull är vägledande och bör inte antyda garanterad finansiering eller tilldelning per medlemsstat.
- (33) Unionen är part i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (nedan kallad *Århuskonventionen*). Det arbete som utförs av icke-statliga organisationer och nätverk av ideella organisationer som eftersträvar mål av allmänt unionsintresse bör därför stödjas, eftersom det effektivt främjar Århuskonventionens mål genom att framföra farhågor och synpunkter från unionsmedborgare som en del av den politiska utvecklingen, genom att stödja genomförandet av politiken och genom att öka medvetenheten om miljö- och klimatrelaterade problem och politiska lösningar. Life-programmet bör stödja ett brett spektrum av icke-statliga organisationer samt nätverk av ideella organisationer som arbetar mot mål av allmänt unionsintresse, som främst är aktiva inom miljö- och/eller klimatpolitik, genom en konkurrensutsatt och öppen tilldelning av driftsbidrag, i syfte att hjälpa dem att effektivt bidra till unionens politik, främja och stärka genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av unionens miljö- och klimatmål samt bygga och stärka sin kapacitet att bli effektivare partner.
- (34) För att utföra sina uppgifter vid initieringen av miljö- och klimatpolitikens utarbetande och genomförande bör kommissionen använda medel från Life-programmet för att stödja initiering, genomförande och integrering av unionslagstiftningen inom miljö- och klimatpolitik, inbegripet inköp av varor och tjänster. Finansiella medel för kommunikationsverksamhet enligt denna förordning bör även omfatta en kommunikationspolicy för unionens politiska prioriteringar samt genomförande- och införlivandestatus för all viktig unionslagstiftning på miljö- och klimatområdet.
- (35) Den nuvarande klyftan på marknaden mellan efterfrågan och utbud på lån, eget kapital och riskkapital kan förväntas bestå i samband med den finansiella krisen, och det är därför lämpligt att tillåta användning av finansiella instrument för att stödja projekt med inkomstgenererande kapacitet på miljö- eller klimatområdena. Finansiella instrument med stöd från Life-programmet bör användas för att hantera specifika behov på marknaden på ett kostnadseffektivt sätt i enlighet med programmets mål, och bör inte tränga ut privat finansiering. Det bör vara möjligt att kombinera finansieringsinstrument med bidrag som finansieras genom unionens budget, inbegripet genom denna förordning.
- (36) Erfarenheter från tidigare Life-program har tydliggjort behovet av att inrikta insatserna på konkreta miljö- och klimatpolitiska prioriteringar och åtgärdsområden. De tematiska prioriteringarna bör inte vara uttömmande, utan det ska vara möjligt för sökande att lämna förslag även på andra områden, föra in nya idéer och reagera på nya utmaningar. Fleråriga arbetsprogram bör också vara flexibla för att uppnå Life-programmets mål och samtidigt ge projektämnen som genomför de tematiska prioriteringarna den nödvändiga stabiliteten så att potentiella sökande kan planera, förbereda och lägga fram förslag. Det första fleråriga arbetsprogrammet bör vara giltigt i fyra år och följas av ett andra arbetsprogram som har en löptid på tre år. Båda arbetsprogrammen bör innehålla en icke-uttömmande förteckning över projektämnen som genomför de tematiska prioriteringarna.
- (37) Erfarenheten från tidigare Life-program har visat på vikten av nationella Life-kontaktpunkter, särskilt när det gäller att tillhandahålla stöd till sökande och stödmottagare och därmed bidra till ett framgångsrikt genomförande av programmet. Systemet med nationella och regionala Life-kontaktpunkter bör därför bibehållas och, när det är möjligt, stärkas, särskilt i medlemsstater med få projekt, och samarbetet mellan kommissionen och de nationella kontaktpunkterna samt mellan nationella och regionala kontaktpunkter bör förstärkas. Erfarenheten från tidigare Life-program har också visat på vikten av en effektiv spridning av projektresultat och nätverksverksamhet för att öka hävstångseffekten för Life-programmet och dess mervärde för unionen, särskilt genom anordnande av seminarier, workshoppar och annan verksamhet som syftar till utbyte av erfarenhet, kunskaper och god praxis inom unionen. Kommissionen bör därför fortsätta att stärka sina insatser för riktad spridning, inbegripet insatser med ett särskilt fokus på integrerade projekt, särskilt i medlemsstater med få projekt, och på specifika sektorer, och att underlätta samarbetet och erfarenhetsutbytet mellan Life-stödmottagare och andra. Kommissionen bör också fortsätta att regelbundet offentliggöra förteckningar över projekt som finansierats via Life-programmet, tillsammans med en kortfattad beskrivning av de mål och resultat som nåtts och en sammanfattning av anslagna medel, med användning av lämpliga media och lämplig teknik.

- (38) I syfte att förenkla Life-programmet och minska den administrativa bördan för sökande och bidragsmottagare bör man i större utsträckning använda schabloner och enhetsbelopp, utan att det hindrar att moms och kostnaderna för fast anställd personal är stödberättigande i enlighet med villkoren i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Summan av de offentliga organisationernas (som samordnande stödmottagare och/eller associerade stödmottagare) bidrag till projektet bör överstiga minst 2 % av summan av lönekostnaderna för de tjänstemän som avsatts för projektet. Unionsmedel bör inte användas för att subventionera nationella budgetar för att t.ex. täcka momskostnader. Endast begränsad information finns dock tillgänglig om vilka belopp av unionsmedel som används för att täcka momskostnader. Kommissionen bör därför i halvtids- och efterhandsutvärderingen av Life-programmet tillhandahålla en översikt om återbetalning av moms per medlemsstat som stödmottagande projekt inom Life-programmet har begärt i slutbetalningsskedet.
- (39) Den maximala medfinansieringsgraden bör ligga på de nivåer som krävs för att upprätthålla en effektiv stödnivå från Life-programmet.
- (40) Life-programmet och dess delprogram bör regelbundet övervakas och utvärderas på grundval av motsvarande resultatindikatorer för att möjliggöra anpassningar, inbegripet nödvändig översyn av de tematiska prioriteringarna. När resultatindikatorer för utvärdering av program och projekt fastställs närmare, bör kommissionen understryka kvalitetskontroll på basis av resultatindikatorer och förväntade resultat och förväntad verkan. Kommissionen bör även föreslå en metod för övervakning av projektens långsiktiga framgång, särskilt på det prioriterade området Natur och biologisk mångfald. I syfte att bevisa den positiva samverkan som båda delprogrammen kan medföra för klimatpolitik och biologisk mångfald och att ge information om utgiftsnivån, bör man vid övervakningen av Life-programmet spåra utgifter för klimat och biologisk mångfald i enlighet med meddelandet *En budget för Europa 2020*. Spårningen bör baseras på en enkel metod genom att utgifter placeras i en av tre kategorier: Endast utgifter för klimat/biologisk mångfald (räknas som 100 %), utgifter för signifikant klimat/biologisk mångfald (räknas som 40 %), utgifter för ej klimat/biologisk mångfald (räknas som 0 %). Man bör inte utesluta användningen av mer precisa metoder vid behov.
- (41) Med tanke på den långa erfarenhet kommissionen har i fråga om att förvalta Life-programmet och Life-projekten och Life-stödmottagarnas positiva erfarenheter av de externa övervakningsgrupperna, bör kommissionen fortsätta att förvalta Life-programmet. En ändring i förvaltningsstrukturen av Life-programmet och Life-projekten bör föregås av en kostnads-nyttoanalys och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att säkerställa adekvat och omfattande sakkunskap, särskilt på det prioriterade området Natur och biologisk mångfald.
- (42) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder i hela utgiftscykeln, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oegentligheter, krav på återbetalning av belopp som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt och, eventuellt, sanktioner.
- (43) I syfte att säkerställa bästa möjliga utvärdering av användningen av unionsmedel, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på resultatindikatorer som är tillämpliga på tematiska prioriteringar för delprogram för Miljö och de prioriterade områdena för delprogrammet Klimatpolitik, ändring av de tematiska prioriteringarna i bilaga III och höjning av procentandelen av den budget som tilldelas projekt för bevarande av natur och biologisk mångfald. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning i samband med antagandet av de fleråriga arbetsprogrammen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Om kommittén för Life-programmet för miljö och klimatpolitik inte avger något yttrande om ett utkast till genomförandeakt bör kommissionen, i enlighet med andra stycket i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 182/2011 inte anta utkastet till genomförandeakt. Användningen av detta förfarande bör motiveras med bl.a. behovet av att bedöma att medel fördelas proportionellt mellan integrerade projekt, särskilt det högsta belopp som ett enskilt integrerat projekt kan få.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av regler och allmänna principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (46) För att säkerställa en effektiv övergång mellan de åtgärder som antagits enligt förordning (EG) nr 614/2007 och Life-programmet är det nödvändigt att fortsätta övervaka, granska och kvalitetsbedöma den verksamhet som finansieras inom ramen för den förordningen efter att den löpt ut.
- (47) Life-programmets mervärde härrör från dess specifika tillvägagångssätt och inriktning, som gör insatserna särskilt anpassade till miljö- och klimatbehoven. Life-programmet kan bidra till ett effektivare genomförande av miljöpolitiken jämfört med en medlemsstat som agerar ensam genom att det ökar koncentration av resurser och expertis. Programmet utgör också en plattform för att utveckla och utbyta bästa praxis och kunskap, förbättra, generera och påskynda förändringar i genomförandet av unionens regelverk och bygga upp kapacitet, stödja privata aktörer, särskilt små och medelstora företag, vid testning av småskaliga tekniker och lösningar och göra det möjligt för medlemsstater och berörda parter att lära sig av varandra. Dessutom skapar Life-programmet synergier mellan unionsmedel och nationella medel och genererar samtidigt ytterligare privata medel, vilket ökar samstämmigheten i unionens åtgärder och främjar ett mer enhetligt genomförande av unionens regelverk.
- (48) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att bidra till genomförandet och utvecklingen av unionens politik och lagstiftning på miljö- och klimatområdena, bland annat integrering av miljö- och klimatmålen i andra politikområden och främjande av bättre styrning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av denna förordnings omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (49) Förordning (EG) nr 614/2007 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

PROGRAMMET FÖR MILJÖ OCH KLIMATPOLITIK (LIFE)

Artikel 1

Inrättande

Ett program för miljö och klimatpolitik som omfattar perioden 1 januari 2014–31 december 2020 (nedan kallat *Life-programmet*) inrättas härmed.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) pilotprojekt: projekt som gäller en teknik eller metod som inte har tillämpats eller testas tidigare eller på annan plats, som ger potentiella fördelar för miljö eller klimat jämfört med nuvarande bästa praxis, och som sedan kan tillämpas i en större skala på liknande situationer,
- b) demonstrationsprojekt: projekt där man omsätter i praktiken, testar, utvärderar och sprider åtgärder, metoder eller tillvägagångssätt som är nya eller okända i projektets specifika sammanhang, som exempelvis kan vara geografiskt, ekologiskt eller socioekonomiskt, och som skulle kunna tillämpas någon annanstans under liknande omständigheter,
- c) bästa praxis-projekt: projekt som på lämpligt och kostnads-effektivt sätt tillämpar de senaste teknikerna, metoderna och tillvägagångssätten med beaktande av projektets specifika sammanhang,
- d) integrerade projekt: projekt med en större geografisk omfattning, särskilt regionalt, multiregionalt, nationellt eller transnationellt, med strategier eller handlingsplaner för miljö eller klimat som krävs enligt specifik unionslagstiftning om miljö eller klimat, som utvecklats enligt andra unionsakter eller som utarbetats av medlemsstaters myndigheter, främst inom områdena natur, inbegripet bl.a. förvaltningen av Natura 2000-nätverket, vatten, avfall, luft och begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, samtidigt som man säkerställer berörda parter medverkan och främjar samordningen med och mobiliseringen av minst en annan relevant nationell eller privat finansieringskälla eller unionsmedel,
- e) projekt för tekniskt stöd: projekt som genom verksamhetsbidrag tillhandahåller finansiellt stöd för att hjälpa sökande att förbereda integrerade projekt och särskilt i syfte att säkerställa att dessa projekt är förenliga med de tidsmässiga, tekniska och finansiella kraven för Life-programmet och de fonder som avses i artikel 8.3,
- f) projekt för kapacitetsuppbyggnad: projekt som genom verksamhetsbidrag tillhandahåller finansiellt stöd till verksamhet som krävs för medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad, inklusive nationella eller regionala kontaktpunkter, i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att delta mer effektivt i Life-programmet,

- g) förberedande projekt: projekt som i första hand fastställts av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna för att stödja specifika behov för utarbetandet och genomförandet av unionens politik och lagstiftning på klimat- eller miljöområdena,
- h) projekt för information, ökad medvetenhet och kunskaps-spridning: projekt som syftar till att stödja kommunikation, sprida information och öka medvetenheten på områdena för delprogrammen Miljö och Klimatpolitik.

Artikel 3

Allmänna mål och resultatindikatorer

1. Life-programmet ska särskilt ha följande allmänna mål:
- a) Att bidra till övergången till ett resurseffektivt, koldioxidsnålt och klimattåligt samhälle, till skydd och förbättring av miljön och till att stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald, inbegripet stöd till Natura 2000-nätverket och åtgärder för att motverka förstöringen av ekosystem.
- b) Att förbättra utarbetandet, genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av unionens politik och lagstiftning på miljö- och klimatområdena, och fungera som en katalysator för och främja integreringen av miljö- och klimatmål i unionens övriga politik och i de offentliga och privata sektorernas praxis, exempelvis genom att öka de offentliga och privata sektorernas kapacitet.
- c) Att stödja bättre miljö- och klimatstyrning på alla nivåer, inbegripet ökad medverkan från civilsamhället, icke-statliga organisationer och lokala aktörer.
- d) Att stödja genomförandet av det sjunde miljöhandlingsprogrammet.

I strävan efter att nå dessa mål ska Life-programmet bidra till hållbar utveckling och uppnåendet av målen för Europa 2020-strategin och unionens relevanta miljö- och klimatstrategier och planer.

2. De allmänna mål som anges i punkt 1 ska eftersträvas genom följande delprogram:

- a) Delprogrammet Miljö.
- b) Delprogrammet Klimatpolitik.

3. Genomförandet av Life-programmet ska bedömas mot särskilt följande indikatorer:

- a) Avseende det allmänna mål som avses i punkt 1 a kopplade till förbättringar av miljö och klimat. I samband med målet att bidra till att stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald ska hänförliga miljöförbättringar mätas som den procentandel Natura 2000-nätverk som återställts eller underställts god förvaltning, återställda ekosystems typ och yta samt antal och typ av målhabitat och målarter som fått en bättre bevarandestatus.

- b) Avseende de allmänna mål kopplade till utarbetande och genomförande enligt som avses i punkt 1 b, antalet insatser som utarbetats eller utförts för genomförande av planer, program eller strategier på miljöområdet och enligt unionens politik och lagstiftning på miljö- och klimatområdena, och antalet insatser som lämpar sig för upprepning eller överföring.

- c) Avseende de allmänna mål kopplade till integrering som avses i punkt 1 b, antalet insatser som leder till synergier med eller som integreras i andra unionsstödprogram, eller som integreras i den offentliga eller privata sektorn.

- d) Avseende det allmänna mål som avses i punkt 1 c, antalet insatser för att säkerställa bättre styrning, spridning av information och ökad medvetenhet om miljö- och klimataspekter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 och närmare fastställa resultatindikatorer mot bakgrund av dessas tillämpning på de prioriterade områden och tematiska prioriteringar som avses i artikel 9 respektive bilaga III i fråga om delprogrammet Miljö, och i artikel 13 i fråga om delprogrammet Klimatpolitik.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsramen för genomförande av Life-programmet ska vara 3 456 655 000 EUR i löpande priser vilket motsvarar 0,318 % av det totala beloppet för åtagandebemyndiganden i enlighet med förordning (EU) nr 1311 /2013.

De årliga anslagen ska bemyndigas av Europaparlamentet och rådet inom ramen för den fleråriga budgetramen.

2. Fördelningen av budgeten för delprogrammen ska vara följande:

- a) 2 592 491 250 EUR av den övergripande finansieringsram som avses i punkt 1 ska fördelas till delprogrammet Miljö.

- b) 864 163 750 EUR av den övergripande finansieringsram som avses i punkt 1 ska fördelas till delprogrammet Klimatpolitik.

Artikel 5

Tredjeländers deltagande i Life-programmet

Life-programmet ska vara öppet för deltagande från följande länder:

- a) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).
- b) Kandidatländer, potentiella kandidatländer och anslutande länder till unionen.
- c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.
- d) Länder som har blivit medlemmar i Europeiska miljöbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 933/1999 ⁽¹⁾.

Deltagande ska ske i enlighet med de villkor som fastställs i respektive bilaterala eller multilaterala avtal om de allmänna principerna för dessa tredjeländers deltagande i unionsprogram.

Artikel 6

Verksamhet utanför unionen eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 får Life-programmet finansiera verksamhet utanför unionen och i de utomeuropeiska länderna och territorierna i enlighet med beslut 2001/822/EG (ULT- beslutet) under förutsättning att denna verksamhet är nödvändig för att uppnå unionens mål på miljö- och klimatområdena och för att säkerställa att insatser som genomförs på territorierna i de medlemsstater som omfattas av fördragen är effektiva.

2. En juridisk person som är etablerad utanför unionen får delta i de projekt som avses i artikel 18, förutsatt att stödtagaren som samordnar projektet är baserad i unionen och att den verksamhet som utförs utanför unionen uppfyller de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 7

Internationellt samarbete

Under genomförandet av Life-programmet ska samarbete med relevanta internationella organisationer, och med deras institutioner och organ vara möjligt om det krävs för att uppnå de allmänna mål som anges i artikel 3.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 993/1999 av 29 april 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1210/90 om inrättande av Europeiska miljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning (EGT L 117, 5.5.1999, s. 1).

Artikel 8

Komplementaritet

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att stödet från Life-programmet är förenligt med unionens politik och prioriteringar och att det kompletterar unionens övriga finansiella instrument och samtidigt säkerställa att förenklingsåtgärder genomförs.

2. Verksamhet som finansieras inom ramen för Life-programmet ska uppfylla unionslagstiftning och nationell lagstiftning, inklusive unionens regler om statligt stöd. I synnerhet ska finansiering via Life-programmet som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget anmälas av medlemsstaterna till kommissionen och får inte betalas ut för rån den har godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget, såvida den inte uppfyller en förordning som antagits enligt artiklarna 2.1 och 8 i förordning (EG) nr 994/98.

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, säkerställa samordningen mellan Life-programmet och Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, i syfte att skapa synergier, särskilt inom ramen för integrerade projekt, och för att främja användningen av lösningar, metoder och strategier som utarbetats inom ramen för Life-programmet. Sådan samordning ska ske inom den ram som fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser och genom den gemensamma strategiska ramen och de mekanismer som fastställs i partnerskapsavtalet i enlighet med den förordningen.

4. Kommissionen ska även säkerställa samstämmighet och synergier samt undvika överlappning mellan Life-programmet och unionens övriga politikområden och finansiella instrument, särskilt vad gäller Horisont 2020 och de som omfattas av unionens yttre åtgärder.

AVDELNING II

DELPROGRAMMEN

KAPITEL 1

Delprogrammet Miljö

Artikel 9

Prioriterade områden för delprogrammet Miljö

1. Delprogrammet Miljö ska ha tre prioriterade områden:

- a) Miljö och resurseffektivitet.

- b) Natur och biologisk mångfald.
- c) Miljöstyrning och miljöinformation.

2. De prioriterade områden som avses i punkt 1 omfattar de tematiska prioriteringarna i bilaga III.

Kommissionen ska ges befogenhet att vid behov anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 om tillägg, strykning eller ändring av de tematiska prioriteringarna i bilaga III på grundval av följande kriterier:

- a) Prioriteringarna i det sjunde miljöhandlingsprogrammet.
- b) De specifika målen för varje prioriterat område som avses i artiklarna 10, 11 och 12.
- c) Erfarenheterna från genomförandet av det fleråriga arbetsprogrammet som avses i artikel 24.
- d) Erfarenheterna från genomförandet av de integrerade projekten.
- e) Prioriteringarna i den nya unionens miljölagstiftning som antagits efter den 23 december 2013.
- f) Erfarenheterna från genomförandet av unionens befintliga miljölagstiftning och miljöpolitik.

Kommissionen ska se över och vid behov revidera de tematiska prioriteringarna i bilaga III senast vid den halvtidsutvärdering av Life-programmet som avses i artikel 27.2a.

3. Minst 55 % av de budgetmedel som tilldelas projekt som får stöd genom verksamhetsbidrag inom ramen för delprogrammet Miljö ska gå till projekt som stöder bevarandet av natur och biologisk mångfald.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att öka den procentandel som anges i punkt 3 i den här artikeln med högst 10 %, under förutsättning att de totala medlen, som begärts för två på varandra följande år för förslag som gäller det prioriterade området Natur och biologisk mångfald och som uppfyller minimikraven för kvalitet, överstiger med mer än 20 % motsvarande belopp som beräknats för de två föregående åren.

Artikel 10

Specifika mål för det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet

De specifika målen för delprogrammet Miljö för det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet ska i synnerhet vara att

- a) Utveckla, prova och demonstrera policy- eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar, inbegripet utveckling

och demonstration av innovativ teknik, på miljöproblem som lämpar sig för att upprepas, spridas eller integreras, bl.a. med hänsyn till sambandet mellan miljö och hälsa samt till stöd för politik och lagstiftning om resurseffektivitet, inbegripet färdplanen för ett resurseffektivt Europa.

- b) stödja tillämpning, utarbetande, testning och demonstration av integrerade strategier för genomförande av planer och program i enlighet med unionens miljöpolitik och miljölagstiftning, främst när det gäller vatten, avfall och luft,
- c) förbättra kunskapsbasen för utarbetande, genomförande, bedömning, övervakning och utvärdering av unionens miljöpolitik och miljölagstiftning, och för bedömning och övervakning av de faktorer, påfrestningar och reaktioner som påverkar miljön i och utanför unionen.

Artikel 11

Specifika mål för det prioriterade området Natur och biologisk mångfald

De specifika målen för delprogrammet Miljö för det prioriterade området Natur och biologisk mångfald ska i synnerhet vara att

- a) bidra till utarbetandet och genomförandet av unionens politik och lagstiftning om natur och biologisk mångfald, inklusive genomförandet av strategin för biologisk mångfald till 2020, direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG, i synnerhet genom utveckling, testning och demonstration av bästa praxis och lösningar,
- b) stödja ytterligare utarbetande, genomförande och förvaltning av de Natura 2000-nätverk som inrättas genom artikel 3 i direktiv 92/43/EEG, och särskilt tillämpningen, utarbetandet, testningen och demonstrationen av integrerade strategier för genomförandet av de prioriterade planer som utarbetats på grundval av artikel 8 i det direktivet,
- c) förbättra kunskapsbasen för utarbetande, genomförande, bedömning, övervakning och utvärdering av unionens politik och miljölagstiftning om natur och biologisk mångfald, och för bedömning och övervakning av de faktorer, påfrestningar och reaktioner som påverkar natur och biologisk mångfald i och utanför unionen.

Artikel 12

Specifika mål för det prioriterade området Miljöstyrning och miljöinformation

De specifika målen för delprogrammet Miljö för det prioriterade området Miljöstyrning och miljöinformation ska i synnerhet vara att

- a) främja ökad medvetenhet om miljöfrågor, inbegripet att få allmänheten och berörda parter att stödja unionens beslutsfattande på miljöområdet, och att främja kunskap om hållbar utveckling och nya mönster för hållbar konsumtion,
- b) stödja kommunikation, förvaltning och informationsspridning på miljöområdet, och att underlätta kunskapsutbyte om framgångsrika miljölösningar och praxis på området, bland annat genom att utveckla plattformar för samarbete mellan berörda parter samt utbildning,
- c) främja och bidra till effektivare efterlevnad och kontroll av efterlevnad av unionens miljölagstiftning, särskilt genom att främja utarbetande och spridning av bästa praxis och strategier,
- d) främja bättre miljöstyrning genom att bredda berörda parters deltagande, inbegripet icke-statliga organisationer, i samråd om och genomförande av politiken.

KAPITEL 2

Delprogrammet Klimatpolitik

Artikel 13

Prioriterade områden för delprogrammet Klimatpolitik

Delprogrammet Klimatpolitik ska ha tre prioriterade områden:

- a) Begränsning av klimatförändringar.
- b) Klimatanpassning.
- c) Klimatstyrning och klimatinformation.

Artikel 14

Specifika mål för det prioriterade området Begränsning av klimatförändringar

I syfte att bidra till minskade utsläpp av växthusgaser ska det prioriterade området Begränsning av klimatförändring i synnerhet ha följande specifika mål:

- a) Bidra till genomförandet och utarbetandet av unionens politik och lagstiftning om begränsning av klimatförändring, inbegripet integrering i alla politikområden, i synnerhet genom att utarbeta, testa och demonstrera politiska strategier eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar för att begränsa klimatförändringar.
- b) Förbättra kunskapsbasen för utarbetande, bedömning, övervakning, utvärdering och genomförande av effektiva åtgärder

för begränsning av klimatförändring och åtgärder och att stärka förmågan att tillämpa denna kunskap i praktiken.

- c) Underlätta utveckling och genomförande av integrerade strategier, t.ex. för strategier för begränsning av klimatförändring och handlingsplaner, på lokal, regional eller nationell nivå.
- d) Bidra till utveckling och demonstration av innovativa tekniker, system, metoder och instrument för begränsning av klimatförändring som lämpar sig för upprepning, spridning eller integrering.

Artikel 15

Specifika mål för det prioriterade området Klimatanpassning

I syfte att bidra till att stödja insatser som leder till ökad motståndskraft mot klimatförändringar ska det prioriterade området Klimatanpassning i synnerhet ha följande specifika mål:

- a) Bidra till utarbetandet och genomförandet av unionens politik om anpassning av klimatförändring, inbegripet integrering i alla politikområden, särskilt genom att utveckla, testa och demonstrera politiska strategier eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar för klimatanpassning, inbegripet, i förekommande fall, ekosystembaserade strategier.
- b) Förbättra kunskapsbasen för utarbetande, bedömning, övervakning, utvärdering och genomförande av effektiva ekosystembaserade anpassningsåtgärder avseende klimatförändring och i förekommande fall prioritera dem som tillämpar en ekosystembaserad strategi och stärka förmågan att tillämpa denna kunskap i praktiken.
- c) Underlätta utarbetande och genomförande av ekosystembaserade integrerade strategier, t.ex. för anpassningsstrategier och handlingsplaner avseende klimatförändring, på lokal, regional eller nationell nivå och i förekommande fall prioritera ekosystembaserade strategier.
- d) Bidra till utarbetande och demonstration av innovativa tekniska lösningar, system, metoder och instrument för anpassning som lämpar sig för upprepning, spridning eller integrering.

Artikel 16

Specifika mål för det prioriterade området Klimatstyrning och klimatinformation

De specifika målen för det prioriterade området Klimatstyrning och klimatinformation ska i synnerhet vara att

- a) främja ökad medvetenhet om klimatfrågor, inbegripet att få allmänheten och berörda parter att stödja unionens beslutsfattande på klimatområdet, och att främja kunskap om hållbar utveckling,

- b) stödja kommunikation, förvaltning och informationsspridning på klimatområdet, och att underlätta kunskapsutbyte om framgångsrika klimatlösningar och praxis, bland annat genom att utveckla plattformar för samarbete mellan berörda parter samt utbildning,
- c) främja och bidra till effektivare efterlevnad och kontroll av efterlevnad av unionens klimatlagstiftning, särskilt genom att främja utarbetande och spridning av bästa praxis och strategier,
- d) främja bättre klimatstyrning genom att bredda berörda parter deltagande, inbegripet icke-statliga organisationer, i samråd om och genomförande av politiken.

AVDELNING III

GEMENSAMMA TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Finansiering

Artikel 17

Typer av finansiering

1. Unionens finansiering får ske på följande sätt:

- a) Bidrag.
- b) Avtal om offentlig upphandling.
- c) Bidrag till finansieringsinstrument i enlighet med bestämmelser om finansieringsinstrument enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, särskilt artiklarna 139 och 140, och i enlighet med operativa krav som fastställs i specifika unionsakter.
- d) Andra insatser som behövs för att uppnå de allmänna målen i artikel 3.

2. Kommissionen ska genomföra denna förordning i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Finansiering inom ramen för denna förordning som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget ska genomföras i överensstämmelse med unionens tillämpliga regler för statligt stöd.

4. Minst 81 % av budgetmedlen för Life-programmet ska tilldelas projekt som får stöd genom verksamhetsbidrag eller, i förekommande fall, de finansieringsinstrument som avses i punkt 1 c.

Kommissionen får inkludera dessa finansieringsinstrument som en del av det fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 24,

och som ska underkastas en förhandsutvärdering som avses i artikel 140.2 f i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

5. Högst 30 % av budgetmedlen som går till verksamhetsbidrag i överensstämmelse med punkt 4 får tilldelas integrerade projekt. Denna högsta andel ska ses över inom ramen för den halvtidsutvärdering av Life-programmet som avses i artikel 27.2a och vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 18

Projekt

Bidrag till insatser får finansiera följande projekt:

- a) Pilotprojekt.
- b) Demonstrationsprojekt.
- c) Bästa praxis-projekt.
- d) Integrerade projekt.
- e) Projekt för tekniskt stöd.
- f) Projekt för kapacitetsuppbyggnad.
- g) Förberedande projekt.
- h) Projekt för information, ökad medvetenhet och kunskaps-spridning.
- i) Andra projekt som behövs för att uppnå de allmänna målen i artikel 3.

Artikel 19

Urvals- och tilldelningskriterier för projekt

1. Projekt som avses i artikel 18 ska uppfylla urvalskriterier som bygger på definitionerna i artikel 2 och följande tilldelningskriterier:

- a) Vara av unionsintresse genom att bidra väsentligt till att ett av de allmänna målen för Life-programmet som anges i artikel 3 uppnås samt de specifika målen för de prioriterade områden som anges i artikel 9, de tematiska prioriteringarna i bilaga III eller de särskilda målen för de prioriterade områden som anges i artikel 13.
- b) Säkerställa ett kostnadseffektivt tillvägagångssätt och vara tekniskt och finansiellt enhetliga.
- c) Ha ett korrekt förslag till genomförande.

2. En förutsättning för tilldelning till projekt är att projekten uppfyller minimikraven för kvalitet i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Projekt som finansieras genom Life-programmet inom ett prioriterat område ska undvika att äventyra miljö- och klimatmålen inom ett annat prioriterat område och om möjligt främja synergier mellan olika mål samt främja användning av miljöanpassad offentlig upphandling.

4. Kommissionen ska säkerställa geografisk jämvikt för integrerade projekt genom att som vägledning tilldela minst tre integrerade projekt till varje medlemsstat, varav minst ett integrerat projekt inom delprogrammet Miljö och minst ett integrerat projekt inom delprogrammet Klimatpolitik under den Life-programperiod som avses i artikel 1.

Integrerade projekt ska fördelas i syfte att uppfylla de mål som fastställts i enlighet med artikel 24.2 c för vart och ett av de områden som avses artikel 2 d.

För en bedömning av hur förslag till integrerade projekt uppfyller bestämmelsen om mobilisering av unionsmedel, nationella eller privata medel som avses i artikel 2 d ska förslagen åtföljas av

- a) i första skedet av ansökningsförfarandet: en finansieringsplan, och
- b) i andra skedet av ansökningsförfarandet: åtminstone en avsiktsförklaring som visar i vilken utsträckning andra relevanta unionsmedel, nationella eller privata medel som kommer att mobiliseras, med angivande av dessa finansieringskällor.

5. Kommissionen ska under löptiden för det första fleråriga arbetsprogrammet säkerställa geografisk balans för andra projekt än integrerade projekt som angetts inom delprogrammet Miljö, genom att medel fördelas proportionellt bland alla medlemsstater enligt vägledande nationella tilldelningar som fastställs i enlighet med kriterierna i bilaga I. När vägledande nationell tilldelning inte är tillämplig ska projektfördelningen enbart ske med utgångspunkt i förtjänst.

6. Om summan av den medfinansiering som är nödvändig för att finansiera andra projekt än integrerade projekt som angetts av en medlemsstat, och som finns i den förteckning som kommissionen sammanställt i slutet av urvalsförfarandet, är mindre än den vägledande tilldelningen för den medlemsstaten ska kommissionen, under förutsättning att villkoren i punkterna 1 och 2 uppfylls, använda överskottet för att medfinansiera de projekt som angetts av andra medlemsstater, utom projekt i utomeuropeiska länder och territorier, som bidrar mest till att de allmänna målen i artikel 3 uppnås.

När kommissionen lägger fram förteckningen över projekt som ska medfinansieras ska den rapportera till kommittén för Life-programmet för miljö och klimatpolitik hur tilldelningskriterierna i punkterna 4 och 5 har beaktats.

7. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till transnationella projekt när transnationellt samarbete är av avgörande betydelse för att garantera miljöskyddet och klimatmålen, och ska sträva efter att se till att minst 15 % av budgetmedlen för projekt tilldelas transnationella projekt. Kommissionen ska överväga tilldelning av bidrag till transnationella projekt även om den vägledande nationella tilldelningen för en eller flera medlemsstater som deltar i de transnationella projekten har överskridits.

8. Under det första fleråriga arbetsprogrammet ska en medlemsstat vara stödberättigad för ett projekt för kapacitetsuppbyggnad till ett belopp av högst 1 000 000 EUR förutsatt att ett av följande kriterier uppfylls:

- a) Medlemsstatens genomsnittliga upptagningsgrad av dess vägledande nationella tilldelning för åren 2010, 2011 och 2012, som fastställs enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 614/2007 är under 70 %.
- b) Medlemsstatens BNP per invånare 2012 var lägre än 90 % av unionsgenomsnittet, eller
- c) medlemsstaten anslöt sig till unionen efter den 1 januari 2013.

Under det andra fleråriga arbetsprogrammet ska en medlemsstat vara stödberättigad för ett projekt för kapacitetsuppbyggnad till ett belopp av högst 750 000 EUR förutsatt att följande kriterier uppfylls:

- a) Medlemsstatens genomsnittliga upptagningsgrad av dess vägledande nationella tilldelning för åren 2014, 2015 och 2016 som avses i punkt 5 är under 70 %.
- b) Medlemsstatens genomsnittliga upptagningsgrad av dess vägledande nationella tilldelning för åren 2014, 2015 och 2016 har ökat jämfört med den genomsnittliga upptagningsgraden för åren 2010, 2011 och 2012.

En medlemsstat ska för att vara stödberättigad för ett kapacitetsuppbyggnadsprojekt åta sig att upprätthålla resurser för Life-programmet, inbegripet bl.a. antalet anställda, på nivåer som inte är lägre än 2012, under löptiden för det relevanta fleråriga arbetsprogrammet. Det åtagandet ska fastställas i den kapacitetsuppbyggnadsplan som anges i punkt 9.

En medlemsstat ska inte vara stödberättigad för kapacitetsuppbyggnadsprojekt om dess BNP per invånare 2012 var högre än 105 % av unionsgenomsnittet, varvid bestämmelserna i första och andra stycket om stödberättigande under hela löptiden för Life-programmet inte gäller. Medel till kapacitetsuppbyggnadsprojekt ska begränsas till ett projekt per medlemsstat per flerårigt arbetsprogram.

9. Kommissionen ska inrätta ett påskyndat tilldelningsförfarande för kapacitetssuppleveringsprojekt. Ansökningar om sådana kapacitetssuppleveringsprojekt kan lämnas in från och med den 23 december 2013. Ansökningarna ska baseras på en kapacitetssuppleveringsplan som medlemsstaterna och kommissionen ska komma överens om, med de insatser som ska finansieras av Life-programmet i syfte att utveckla medlemsstatens kapacitet att lämna in framgångsrika ansökningar om finansiering av projekt inom delprogrammen Miljö och Klimatpolitik. Insatserna ska omfatta minst följande:

- a) Rekrytering av ny personal och utbildning för nationella och regionala Life-kontaktpunkter.
- b) Främjande av utbyte av erfarenheter och bästa praxis samt spridning och användning av resultat av projekt inom Life-programmet.
- c) Metoder för att *utbilda utbildaren*.
- d) Utbytes- och stödprogram mellan myndigheter i medlemsstaterna, särskilt utbyte vad gäller mest framgångsrika metoder.

Insatserna som omfattas av kapacitetssuppleveringsplanen kan inkludera experter som ska ta itu med tillfälliga brister i teknik- och processkapaciteten, men inte inkludera experter vars främsta funktion är att utarbeta förslag för inlämning inom ramen för den årliga ansökningsomgången.

Kapacitetssuppleveringsplanen ska också innehålla kostnadsberäkningar för sådana insatser.

Artikel 20

Medfinansieringsnivåer och stödberättigande för projektkostnader

1. Den maximala medfinansieringsgraden för de projekt som avses i artikel 18 ska vara

- a) under löptiden för det första fleråriga arbetsprogrammet, upp till 60 % av stödberättigande kostnader för alla projekt, andra än de som anges i led c, som finansieras inom båda delprogrammen Miljö och Klimatpolitik,
- b) under löptiden för det andra fleråriga arbetsprogrammet, upp till 55 % av stödberättigande kostnader för alla projekt, andra än de som anges i led c, som finansieras inom båda delprogrammen Miljö och Klimatpolitik,
- c) för hela löptiden för Life-programmet

i) upp till 60 % av stödberättigande kostnader för projekt som avses i artikel 18 d, e och g,

ii) med förbehåll för led iii, upp till 60 % av stödberättigande kostnader för projekt som finansieras inom det

prioriterade området Natur och biologisk mångfald i delprogrammet Miljö,

iii) upp till 75 % av stödberättigande kostnader för de projekt som finansieras inom det prioriterade området Natur och biologisk mångfald i delprogrammet Miljö som rör prioriterade livsmiljöer eller arter, för genomförande av direktiv 92/43/EEG eller de fågelarter som bör prioriteras för finansiering enligt den kommitté för anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling som inrättats i enlighet med artikel 16 i direktiv 2009/147/EG, när det är nödvändigt för att nå bevarandemålet,

iv) upp till 100 % av stödberättigande kostnader för projekt som avses i artikel 18 f.

2. Villkor för stödberättigande kostnader fastställs i artikel 126 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Sådana kostnader ska omfatta moms och personalkostnader.

Kommissionen ska i halvtids- och efterhandsutvärderingen av Life-programmet tillhandahålla en översikt om återbetalning av moms per medlemsstat som stödmottagande enligt Life-programmet har begärt i slutbetalningsskedet.

3. Kostnader för förvärv av mark ska anses stödberättigande för unionsfinansiering av projekt som avses i artikel 18 förutsatt att

- a) köpet kommer att bidra till att förbättra, bevara och återställa integriteten hos Natura 2000-nätverk som upprättats enligt artikel 3 i direktiv 92/43/EEG, däribland genom förbättrade möjligheter till sammankoppling genom skapande av korridorer eller förbindelsefunktioner eller genom att förbättra andra aspekter av grön infrastruktur,
- b) förvärv av mark är det enda eller det mest kostnadseffektiva sättet att uppnå det önskade bevaranderesultatet,
- c) den förvärvade marken långsiktigt reserveras för användning som är förenlig med de mål som anges i artiklarna 11, 14 eller 15, och
- d) den berörda medlemsstaten, genom överföring eller på annat sätt, säkerställer att sådan mark långsiktigt tilldelas naturbevarande ändamål.

Artikel 21

Driftsbidrag

1. Driftsbidrag ska gå till vissa drifts- och förvaltningskostnader för ideella organisationer som arbetar för mål av allmänt unionsintresse, som främst är aktiva inom miljö och/eller klimatpolitik och som deltar i utarbetande, genomförande och kontroll av efterlevnaden avseende unionens politik och lagstiftning.

2. Den högsta medfinansieringsnivån från unionen för driftsbidrag som avses i punkt 1 ska uppgå till 70 % av de stödbemyndigande kostnaderna.

Artikel 22

Andra typer av verksamhet

Life-programmet kan finansiera verksamhet som genomförs av kommissionen för att stödja initieringen, genomförandet och integreringen av unionens politik och lagstiftning på miljö- och klimatområdet i syfte att uppnå de allmänna målen i artikel 3. Sådan verksamhet kan innefatta följande:

- a) Information och kommunikation, däribland åtgärder för att öka medvetenheten. Ekonomiska resurser som tilldelas kommunikationsverksamhet enligt denna förordning ska också omfatta gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar samt om genomförande- och införlivandestatus för all viktig unionslagstiftning på miljö- och klimatområdet.
- b) Studier, undersökningar, utveckling av modeller och scenarier.
- c) Förberedelser, genomförande, övervakning, kontroll och utvärdering av projekt, politik, program och lagstiftning.
- d) Workshoppar, konferenser och möten.
- e) Samarbete i nätverk och plattformar för bästa praxis.
- f) Annan verksamhet som behövs för att uppnå de allmänna mål som avses i artikel 3.

Artikel 23

Stödmottagare

Life-programmet kan finansiera offentliga och privata organ.

I syfte att säkerställa Life-programmets synlighet ska stödmottagarna ge publicitet åt Life-programmet och resultaten av deras projekt och alltid ange vilket unionsstöd som mottagits. Life-programmets logotyp som avbildas i bilaga II ska användas för all kommunikationsverksamhet och visas på anslagstavlor på strategiska platser som är synliga för allmänheten. Alla varaktiga varor som erhålls inom ramen för ett Life-program ska bära Life-programmets logotyp såvida inte kommissionen har angivit något annat.

KAPITEL 2

Genomförandeåtgärder

Artikel 24

Fleråriga arbetsprogram

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta fleråriga arbetsprogram för Life-programmet. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.2.

Löptiden för det första fleråriga arbetsprogrammet ska vara fyra år och löptiden för det andra fleråriga arbetsprogrammet ska vara tre år.

2. Varje flerårigt arbetsprogram ska i enlighet med de allmänna mål som fastställs i artikel 3 innehålla uppgifter om följande:

- a) Tilldelningen av medel mellan prioriterade områden och mellan olika typer av finansiering inom varje delprogram i enlighet med artiklarna 9.3, 17.4 och 17.5. Ingen ytterligare förhandstilldelning för verksamhetsbidrag mellan eller inom varje prioriterat område ska äga rum, med undantag för projekt för tekniskt stöd och kapacitetsuppbyggnadsprojekt.
- b) De projektämnen som genomför de tematiska prioriteringarna i bilaga III för projekt som finansieras under den period som omfattas av det fleråriga arbetsprogrammet.
- c) Kvalitativa och kvantitativa resultat, indikatorer och mål för varje prioriterat område och typ av projekt för den period som omfattas av det fleråriga arbetsprogrammet i överensstämmelse med resultatindikatorerna i artikel 3.3 och de särskilda målen för varje prioriterat område i artiklarna 10, 11, 12, 14, 15 och 16.
- d) Den tekniska metoden för förfarandet för val av projekt och urvals- och tilldelningskriterier för bidrag i enlighet med artiklarna 2 och 19 i denna förordning och de relevanta bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- e) Vägledande tidsplaner för ansökningsomgångarna under den period som omfattas av det fleråriga arbetsprogrammet.

3. Inom ramen för det fleråriga arbetsprogrammet ska kommissionen offentliggöra den årliga inbjudan att lämna projektförslag för de prioriterade områdena enligt artiklarna 9.1 och 9.13. Kommissionen ska se till att oanvända medel i en viss ansökningsomgång omfördelas mellan de olika slags projekt som avses i artikel 18.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt revidera det fleråriga arbetsprogrammet senast vid halvtidsutvärderingen av Life-programmet. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 25

Metoder för genomförande

Kommissionen ska genomföra verksamheten för att uppnå de allmänna mål som avses i artikel 3 i denna förordning i enlighet med de metoder för budgetens genomförande som anges i artikel 58 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, i synnerhet genom direkt eller indirekt förvaltning av kommissionen, centralt eller gemensamt med internationella organisationer.

Artikel 26

Administrativt och tekniskt stöd

Den ekonomiska fördelningen av Life-programmet kan också täcka nödvändiga utgifter i samband med förberedelser, övervakning, tillsyn, revision, kommunikation och utvärdering som är direkt nödvändiga för att förvalta Life-programmet och förverkliga de allmänna målen i artikel 3.

Kommissionen ska regelbundet och i samarbete med nationella Life-kontaktpunkter anordna seminarier och workshoppar, offentliggöra förteckningar över projekt som finansierats inom Life-projektet eller genomföra annan verksamhet för att underlätta utbytet av erfarenheter, kunskaper och bästa praxis i fråga om alla projekt och spridning och överföring av projektresultat i hela unionen. I detta syfte ska kommissionen genomföra verksamhet som är inriktad på spridning av projektresultat bland Life-stödmottagare och andra med ett särskilt fokus, om tillämpligt, på medlemsstater med låg Life-finansiering. Kommissionen ska främja kommunikation och samarbete mellan avslutade eller pågående projekt och nya stödmottagande projekt, sökande eller aktörer inom samma område.

Kommissionen ska också anordna särskilda seminarier, workshoppar eller, om tillämpligt, annan slags verksamhet minst varannat år för att främja utbyte av erfarenheter, kunskap och bästa praxis om utformning, utarbetande och genomförande av integrerade projekt samt om hur effektivt det stöd är som tillhandahålls genom projekt för tekniskt stöd. Verksamheten ska inbegripa nationella eller regionala förvaltningar som handhar andra unionsmedel och övriga berörda aktörer.

Artikel 27

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska regelbundet övervaka och rapportera om genomförandet av Life-programmet (och dess delprogram), inbegripet beloppet för klimatrelaterade utgifter och utgifter som rör biologisk mångfald. Kommissionen ska också bedöma synergier mellan Life-programmet och andra kompletterande

unionsprogram, särskilt mellan dess delprogram. Kommissionen ska beräkna vägledande nationell tilldelning, i enlighet med kriterierna i bilaga I, för det andra fleråriga arbetsprogrammets löptid, uteslutande i syfte att jämföra medlemsstaternas resultat.

2. Kommissionen ska till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt till de nationella parlamenten överlämna följande rapporter:

a) Senast den 30 juni 2017: en extern och oberoende utvärderingsrapport efter halva tiden om Life-programmet (och dess delprogram), inklusive kvalitativa och kvantitativa aspekter av genomförandet, klimatrelaterade utgifter och utgifter som rör biologisk mångfald, i vilken utsträckning synergier mellan målen har uppnåtts samt programmets komplementaritet med andra relevanta unionsprogram, uppnåendet av målen för alla åtgärder (om möjligt på resultat- och effektnivå), effektivitet vid resursanvändning och unionsmervärdet av programmet, i syfte att fatta ett beslut om förnyelse, ändring eller tillfälligt upphävande av åtgärderna. Den utvärderingsrapporten efter halva tiden ska också innehålla en kvantitativ och kvalitativ analys av hur Life-programmet bidrar till att bevara de livsmiljöer och arter som är förtecknade i direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG. Utvärderingen ska dessutom gälla möjligheterna till förenkling, programmets interna och externa överensstämmelse, målens relevans även i framtiden samt hur åtgärderna i Life-programmet bidrar till Europa 2020-strategins mål och till hållbar utveckling. Den ska ta hänsyn till utvärderingsresultat om de långsiktiga effekterna av tidigare Life-program. Utvärderingsrapporten efter halva tiden ska åtföljas av kommissionens kommentarer såsom det sätt på vilket resultaten av utvärderingen efter halva tiden ska beaktas vid genomförandet av Life-programmet, och särskilt i vilken utsträckning de tematiska prioriteringarna i bilaga III behöver ändras.

Utvärderingsrapporten efter halva tiden ska innehålla eller åtföljas av en noggrann bedömning av innehållet och kvaliteten i efterfrågan på, planeringen av och genomförandet av integrerade projekt. Särskilt fokus ska läggas på projektens uppnådda eller förväntade resultat när det gäller att frigöra andra unionsmedel, med beaktande av fördelarna med ökad samstämmighet med unionens övriga finansieringsinstrument, omfattningen av aktörernas delaktighet och den utsträckning i vilken de tidigare projekt inom Life+ har omfattats av eller förväntas omfattas av integrerade projekt.

b) Senast den 31 december 2023: en extern och oberoende utvärderingsrapport i efterhand om genomförandet och resultaten av Life-programmet och dess delprogram, inbegripet beloppet för klimatrelaterade utgifter och utgifter som rör biologisk mångfald, i vilken utsträckning Life-programmet som helhet och samtliga delprogram har uppnått sina mål, i vilken utsträckning synergier mellan de olika målen har

uppnått och Life-programmets bidrag till Europa 2020-strategins mål. Utvärderingsrapporten i efterhand ska också undersöka i vilken utsträckning miljö- och klimatmål har integrerats i övrig unionspolitik och i största möjliga utsträckning undersöka vilka ekonomiska fördelar som uppnått genom Life-programmet samt konsekvenserna och mervärdet för den befolkning som varit inblandad.

3. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av de utvärderingar som görs i enlighet med denna artikel.

Artikel 28

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. När verksamhet som finansieras enligt denna förordning genomförs, ska kommissionen se till att unionens finansiella intressen skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom verkningfulla kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom att belopp som betalats ut på felaktig grund återkrävs samt, vid behov, genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa eller ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen, dess företrädare och revisionsrätten ska ha rätt att granska stödjande handlingar och utföra kontroller på plats hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom ramen för programmet.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾, utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av unionsfinansiering, i syfte att utröna om bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras med unionsmedel påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra styckena ska rätten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och andra avtal som ingås vid tillämpning av denna förordning.

3. Efter den sista utbetalningen för ett projekt ska mottagaren av unionsmedel under fem år efter hålla alla underlag för utgifter i samband med projektet tillgängliga för kommissionen.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utvärdering av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.3, 9.2 och 9.4 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 23 december 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.3, 9.2 och 9.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid en senare i beslutet angiven tidpunkt. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.3, 9.2 eller 9.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för Life-programmet för miljö och klimatpolitik. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 31

Upphävande

Förordning (EG) nr 614/2007 ska upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 32***Övergångsbestämmelser**

1. Med avvikelse från artikel 31 första stycket, ska åtgärder som inleddes före den 31 december 2013 i enlighet med förordning (EG) nr 614/2007, tills de slutförs, fortsätta att omfattas av den förordningen och ska följa de tekniska bestämmelser som fastställs där. Den kommitté som avses i artikel 30.1 i den här förordningen ska ersätta den kommitté som avses i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 614/2007 från och med den 23 december 2013.

2. Finansieringsramen för Life-programmet kan också omfatta utgifter för tekniskt och administrativt stöd, inklusive eventuell obligatorisk övervakning, kommunikation och utvärdering som krävs enligt förordning (EG) nr 614/2007 efter att den har upphört att gälla, för att säkerställa övergången och de bestämmelser som antagits enligt förordning (EG) nr 614/2007 och Life-programmet.

3. De belopp som krävs inom finansieringsramen för att möjliggöra övervaknings-, kommunikations- och revisionsåtgärder efter den 31 december 2020 ska anses vara bekräftade endast om de stämmer överens med den nya finansieringsram som är tillämplig från och med den 1 januari 2021.

4. Anslag som motsvarar specifika inkomster från återbetalningar av belopp som betalats ut på felaktiga grunder i enlighet med förordning (EG) nr 614/2007 ska användas, i enlighet med artikel 21 i förordning (EG, Euratom) nr 966/2012, för att finansiera Life-programmet.

*Artikel 33***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

*BILAGA I***Kriterier för att inrätta vägledande nationell tilldelning till projekt, andra än integrerade projekt, som angetts inom delprogrammet Miljö.**

Kommissionen ska, enligt principerna om solidaritet och ansvarsfördelning, tilldela medel bland alla medlemsstater för den Life-programperiod som avses i artikel 1 för andra projekt än integrerade projekt utifrån följande kriterier:

a) Befolkning

- i) Den totala befolkningen i varje medlemsstat (50 % viktning).
- ii) Befolkningstätheten i varje medlemsstat, upp till en gräns på två gånger unionens genomsnittliga befolkningstäthet (5 % viktning).

b) Natur och biologisk mångfald

- i) Den totala arealen för Natura 2000-områden i varje medlemsstat uttryckt som andelen av den totala arealen Natura 2000-områden (25 % viktning),
 - ii) Andelen av en medlemsstats territorium som täcks av Natura 2000-områden (20 % viktning).
-

*BILAGA II***Life-programmets logotyp**

BILAGA III

Tematiska prioriteringar för delprogrammet Miljö som avses i artikel 9.**A. Det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet**

- a) Tematiska prioriteringar för vatten, inbegripet havsmiljön: verksamhet för att genomföra de särskilda målen för vatten som fastställs i färdplanen för ett resurseffektivt Europa och det sjunde miljöhandlingsprogrammet, särskilt
- i) integrerade strategier för genomförandet av direktiv 2000/60/EG,
 - ii) verksamhet för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG ⁽¹⁾,
 - iii) verksamhet för genomförande av åtgärdsprogrammet i direktiv 2008/56/EG i syfte att uppnå god miljöstatus för havsvatten,
 - iv) verksamhet för att säkerställa säker och effektiv användning av vattenresurser, förbättra den kvantitativa vattenförvaltningen, bevara en hög vattenkvalitet och undvika missbruk och förstöring av vattenresurser.
- b) Tematiska prioriteringar för avfall: verksamhet för att genomföra de särskilda målen för avfall som fastställs i färdplanen för ett resurseffektivt Europa och det sjunde miljöhandlingsprogrammet, särskilt
- i) integrerade strategier för genomförandet av avfallsplaner och avfallsprogram,
 - ii) verksamhet för genomförande och utarbetande av unionens avfallsagstiftning, med särskild betoning på de första stegen i unionens avfallshierarki (förebyggande, återanvändning och materialåtervinning),
 - iii) verksamhet för resurseffektivitet och produkters livslängd, konsumtionsmönster och avmaterialisering av ekonomin.
- c) Tematiska prioriteringar för resurseffektivitet, inbegripet mark och skog, och ett miljövänligt kretsloppssamhälle: verksamhet för att genomföra färdplanen för ett resurseffektivt Europa och det sjunde miljöhandlingsprogrammet som inte omfattas av andra tematiska prioriteringar som avses i denna bilaga, särskilt
- i) verksamhet för industriell symbios och kunskapsöverföring och utarbetande av nya modeller för övergång till ett miljövänligt kretsloppssamhälle,
 - ii) verksamhet för en strategi för markskydd (kommissionens meddelande av den 22 september 2006 *Mot en temainriktad strategi för markskydd*) med särskild betoning på lindring och kompensation för hårdgörning av marken samt förbättrad markanvändning,
 - iii) verksamhet för skogsövervakning och informationssystem och för att förhindra skogsbränder.
- d) Tematiska prioriteringar för Miljö och hälsa, inbegripet kemikalier och buller: stöd till verksamhet för genomförande av de särskilda målen för miljö och hälsa i det sjunde miljöhandlingsprogrammet, särskilt
- i) stöd till verksamhet för genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽²⁾ (Reach) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 ⁽³⁾ (förordningen om biocidprodukter) för en säkrare och mer hållbar eller ekonomisk användning av kemikalier (inbegripet nanomaterial),

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 27).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

- ii) stöd till verksamhet för att främja genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG ⁽¹⁾ (bullerdirektivet) i syfte att uppnå bullernivåer som inte leder till betydande negativa konsekvenser och risker för människors hälsa,
- iii) stöd till verksamhet för att undvika allvarliga olyckshändelser, särskilt underlättande av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU ⁽²⁾ (Seveso III-direktivet),
- e) Tematiska prioriteringar för luftkvalitet och utsläpp, inbegripet miljön i städer: stöd till verksamhet för att genomföra de särskilda målen för luft och utsläpp som fastställs i färdplanen för ett resurseffektivt Europa och det sjunde miljöhandlingsprogrammet, särskilt
 - i) integrerade strategier för genomförandet av lagstiftningen om luftkvalitet,
 - ii) stöd till verksamhet för att underlätta uppfyllande av unionens standarder för luftkvalitet och utsläpp, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG ⁽³⁾ (direktivet om nationella utsläppstak),
 - iii) stöd till verksamhet för förstärkt genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁴⁾ (industriutsläppsdirektivet) med särskild betoning på att förbättra processen för att definiera och genomföra bästa tillgängliga teknik, och säkra att informationen är lättillgänglig för allmänheten och förstärka utsläppsdirektivets bidrag till innovation.

B. Det prioriterade området Natur och biologisk mångfald

- a) Tematiska prioriteringar för natur: verksamhet för genomförande av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG, särskilt
 - i) verksamhet som syftar till att förbättra bevarandestatus för livsmiljöer och arter, inbegripet havsmiljöer och arter, även fågelarter, av unionsintresse,
 - ii) verksamhet till stöd för Natura 2000-nätverkets biogeografiska seminarier,
 - iii) integrerade strategier för genomförande av prioriterade åtgärdsplaner.
- b) Tematiska prioriteringar för biologisk mångfald: verksamhet för genomförande av unionens strategi för biologisk mångfald fram till 2020, särskilt
 - i) verksamhet som syftar till att bidra till uppnåendet av Mål 2,
 - ii) verksamhet som syftar till att bidra till uppnåendet av Mål 3, 4 och 5.

C. Det prioriterade området Miljöstyrning och miljöinformation

- a) Information, kommunikation och åtgärder för att öka medvetenheten enligt prioriteringarna i det sjunde miljöhandlingsprogrammet,
- b) verksamhet till stöd för effektiva kontrollprocesser samt åtgärder för att unionens miljölagstiftning ska följas, och till stöd för informationssystem och informationsverktyg om genomförandet av unionens miljölagstiftning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller (EGT L 189, 18.7.2002, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

Kommissionens uttalanden

Maxbelopp som ett enda integrerat projekt kan erhålla

Kommissionen lägger stor vikt vid att säkerställa en proportionell fördelning av medel mellan integrerade projekt för att kunna finansiera så många integrerade projekt som möjligt och garantera en balanserad fördelning av dem bland alla medlemsstater. I detta sammanhang kommer kommissionen i diskussionerna om utkastet till arbetsprogram med medlemmarna i Life-kommittén att föreslå det maximala belopp som ett enda integrerat projekt kan erhålla. Förslaget kommer att läggas fram som en del av metodiken för projekturval och antas som en del av det fleråriga arbetsprogrammet.

Situationen för finansiering av biologisk mångfald i utomeuropeiska länder och territorier

Kommissionen fäster stor vikt vid skyddet av miljön och den biologiska mångfalden i utomeuropeiska länder och territorier (ULT). Detta framgår av förslaget till beslut rörande ULT, vilket omfattar nämnda sektorer när det gäller samarbete mellan Europeiska unionen och ULT. I förslaget anges även de olika åtgärder som skulle kunna vara berättigade till finansiering av Europeiska unionen i detta avseende.

Den förberedande åtgärden Best har varit ett framgångsrikt initiativ som ULT har anslutit sig till. Den har lett till konkreta resultat för tjänster som rör biologisk mångfald och ekosystem. Eftersom Best håller på att avslutas vill kommissionen gärna följa upp detta inom ramen för ett av sina nya instrument, nämligen programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar inom ramen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete DCI.

Denna specifika möjlighet att finansiera skyddet av biologisk mångfald i ULT kommer att kompletteras med de möjligheter som erbjuds i artikel 6 i Life-programmet för perioden 2014–2020.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1294/2013**av den 11 december 2013****om ett åtgärdsprogram för tullfrågor i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Tull 2020) och om upphävande av beslut nr 624/2007/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 33,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Det fleråriga åtgärdsprogrammet för tullfrågor som gällde före 2014 har bidragit avsevärt till att underlätta och förbättra samarbetet mellan tullmyndigheter inom unionen. Många av aktiviteterna på tullområdet är av gränsöverskridande karaktär och involverar och berör samtliga medlemsstater, och de kan således inte bedrivas av enskilda medlemsstater på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Ett tullprogram på unionsnivå, som genomförs av kommissionen, ger medlemsstaterna en unionsram för att utveckla dessa samarbeten, vilket är mer kostnadseffektivt än om varje medlemsstat skulle inrätta individuella samarbeten på bilateral eller multilateral basis. Det är därför lämpligt att säkerställa en fortsättning på det fleråriga åtgärdsprogrammet genom att ett nytt program inrättas på samma område, Tull 2020-programmet (nedan kallat *programmet*).

(2) Verksamheterna enligt programmet, nämligen de europeiska informationssystemen, gemensamma åtgärder för tulltjänstemän och gemensamma utbildningsinitiativ, kommer att bidra till att Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla förverkligas genom att stärka den inre marknadens funktion. Genom att tillhandahålla en ram för verksamheter som syftar till att effektivisera och modernisera tullmyndigheternas arbete, stärka företagens konkurrenskraft, främja sysselsättningen

samt rationalisera och samordna medlemsstaternas insatser för att skydda sina och unionens finansiella och ekonomiska intressen, kommer programmet att på ett aktivt sätt förbättra tullunionens funktion, så att företagen och medborgarna kan utnyttja den inre marknadens och den globala handelns hela potential.

(3) För att stödja tredjeländers anslutning och associering bör programmet vara öppet för deltagande av anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater och de partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Med tanke på den allt större sammanlänknings av världsekonomin, bör programmet fortsätta att ge möjlighet att involvera externa experter, exempelvis tjänstemän i tredjeländer, företrädare för internationella organisationer eller ekonomiska aktörer i vissa verksamheter. Deltagande av externa experter anses vara väsentligt så snart målen för ett program inte kan uppnås utan bidrag från dessa experter. Inrättandet av Europeiska utrikes-tjänsten under ledning av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik bidrar till att uppnå större samstämmighet och samordning i politiken på detta område, som är av stor vikt i unionens externa strategier och åtgärder, både bilateralt och multilateralt.

(4) Programmets mål bör ta hänsyn till de problem och utmaningar som konstaterats i tullhänseende för det kommande årtiondet. Programmet bör fortsätta att spela en roll på viktiga områden som det konsekventa genomförandet av unionsrätten på tullområdet och därmed sammanhängande frågor. Dessutom bör programmets inriktning ligga på att skydda unionens finansiella och ekonomiska intressen och garantera skydd och säkerhet. Detta bör bland annat innefatta samarbete och informationsutbyte mellan marknadstillsynsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå och tullmyndigheterna. Dessutom bör programmet inriktas på att underlätta handeln, bland annat genom samarbete inom bedrägeribekämpning och genom att öka tullmyndigheternas administrativa kapacitet. Utifrån detta perspektiv bör en kostnads-nyttoanalys av detekteringsutrustning och tillhörande teknik utföras för att underlätta för tullmyndigheterna att anskaffa moderna tullkontrollverktyg efter 2020. Även metoder som underlättar anskaffande av moderna tullkontrollverktyg bör undersökas, däribland gemensam offentlig upphandling.

(5) De programverktyg som tillämpades före 2014 har visat sig vara adekvata och bör därför behållas. Mot bakgrund av behovet av ett mer strukturerat operativt samarbete bör ytterligare verktyg utvecklas, nämligen expertgrupper

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT)

bestående av unions- och nationella experter som tillsammans utför uppgifter inom specifika områden, och insatser för kapacitetsuppbyggnad inom offentlig förvaltning som bör ge särskilt stöd till de deltagande länder som har behov av administrativ kapacitetsuppbyggnad.

- (6) De europeiska informationssystemen har en viktig uppgift när det gäller att förstärka unionens tullsystem och bör således även i fortsättningen finansieras genom programmet. Dessutom bör det ges en möjlighet att i programmet införliva nya tullrelaterade informationssystem som inrättas enligt unionsrätten. De europeiska informationssystemen bör, i förekommande fall, baseras på gemensamma utvecklingsmodeller och it-strukturer, i syfte att öka tullförvaltningens flexibilitet och effektivitet.
- (7) Kompetensuppbyggnad bör också ske genom gemensam utbildning och genomföras inom ramen för programmet. Tulltjänstemän behöver utveckla och uppdatera sina kunskaper och de färdigheter som krävs för att tjäna unionens intressen. Programmet bör vara av största vikt för kompetensutveckling genom ökat stöd till fortbildning riktad till tulltjänstemän samt ekonomiska aktörer. Unionens nuvarande tillvägagångssätt för gemensam utbildning, som främst baserats på utveckling av centralt e-lärande, bör i det syftet utvecklas till ett mångfasetterat program för stöd till fortbildning i unionen.
- (8) Inom ramen för programmet bör vederbörlig vikt läggas vid befintliga europeiska informationssystem på tullområdet och utvecklingen av nya europeiska informationssystem som krävs för genomförandet av unionens tullkodex, och en lämplig andel av budgeten bör anslås till detta. Samtidigt bör lämpliga resurser läggas på verksamheter som sammanför tjänstemän som arbetar med tullfrågor och på kompetensuppbyggnad. Programmet bör vidare tillåta en viss budgetflexibilitet så att hänsyn kan tas till ändringar av de politiska prioriteringarna.
- (9) Programmet bör täcka en period av sju år, så att dess löptid anpassas till den fleråriga budgetram som fastställs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (10) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det

interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

- (11) I linje med det åtagande som kommissionen gjorde i sitt meddelande av den 19 oktober 2010 med titeln EU:s budgetöversyn, att förenkla finansieringsprogram och göra dem mer samstämmiga, bör medel delas med andra av unionens finansieringsinstrument när programmets planerade verksamheter eftersträvar mål som är gemensamma för flera finansieringsinstrument, vilket dock inte får innefatta dubbelfinansiering. Programmets åtgärder bör säkerställa samstämmighet i användningen av unionens medel till stöd för tullunionens funktion.
- (12) De åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning i budgethänseende ska antas i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾, och med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (13) Under hela utgiftscykeln bör unionens finansiella intressen skyddas genom lämpliga åtgärder som gör det möjligt att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, återkräva medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och vid behov fastställa sanktioner.
- (14) Samarbete om rationell riskbedömning är viktigt för att ge tillförlitliga företag som följer reglerna största möjliga fördel av den förenklade e-förvaltningen av tullförfarandet och för att göra det möjligt att inrikta sig på oegentligheter.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter med avseende på utarbetandet av årliga arbetsprogram. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av en flerårig budgetram för perioden 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).

- (16) För att möjliggöra en lämplig respons på ändringar av de politiska prioriteringarna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer för att mäta i vilken utsträckning de särskilda målen uppnåtts och ändra de vägledande belopp som anslagits till varje åtgärdsstyp. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (17) Eftersom målet för förordningen, nämligen att inrätta ett flerårigt program för att förbättra tullunionens funktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva, då dessa inte på ett effektivt sätt kan uppnå det samarbete och den samordning som krävs för att genomföra programmet, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (18) För genomförandet av programmet bör kommissionen biträdas av Tull 2020-kommittén.
- (19) För att underlätta utvärderingen av programmet bör en ordentlig ram för övervakning av de resultat programmet uppnått inrättas från första början. En halvtidsutvärdering där man behandlar uppnåendet av målen för programmet, dess effektivitet och mervärde på den europeiska nivån bör göras. I en slutlig utvärdering bör dessutom långsiktiga effekter och hållbarhetseffekter av programmet tas upp. Fullständig öppenhet genom regelbunden rapportering om övervakningen och utvärdering till Europaparlamentet och rådet bör säkerställas. Dessa utvärderingar bör bygga på indikatorer som mäter effekterna av programmet i förhållande till i förväg fastställda utgångsvärden. Indikatorerna bör bland annat mäta hur lång tid Gemensamma kommunikationsnätet är tillgängligt utan systemavbrott, eftersom detta är förutsättningen för att alla de europeiska informationssystemen ska kunna fungera korrekt och tullmyndigheterna ska kunna samarbeta effektivt inom tullunionen.
- (20) När det gäller denna förordning regleras medlemsstaternas behandling av personuppgifter i medlemsstaterna av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾; detta är föremål för tillsyn av medlemsstaternas behöriga

myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Kommissionens behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning och under överinseende av den europeiska datatillsynsmannen regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾. Utbyte eller överföring av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna ska ske i enlighet med reglerna om överföring av personuppgifter i direktiv 95/46/EG, och kommissionens utbyte och överföring av uppgifter bör ske i enlighet med reglerna om överföring av personuppgifter i förordning (EG) nr 45/2001.

- (21) Denna förordning ersätter Europaparlamentets och rådets beslut nr 624/2007/EG⁽³⁾. Det beslutet bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Härmed inrättas ett flerårigt åtgärdsprogram "Tull 2020" (nedan kallat *programmet*) till stöd för en fungerande tullunion.
2. Programmet ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) tullmyndigheter: de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av regler om tullar.
- 2) externa experter:
 - a) företrädare för statliga myndigheter, inbegripet de från länder som inte deltar i programmet enligt artikel 3.2,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 624/2007/EG av den 23 maj 2007 om ett åtgärdsprogram för tullfrågor i gemenskapen (Tull 2013) (EUT L 154, 14.6.2007, s. 25).

- b) ekonomiska aktörer och organisationer som företräder ekonomiska aktörer,
- c) företrädare för internationella och andra relevanta organisationer.

Artikel 3

Deltagande i programmet

1. De deltagande länderna ska utgöras av medlemsstaterna och de länder som avses i punkt 2, förutsatt att villkoren i den punkten är uppfyllda.
2. Programmet ska vara öppet för följande länders deltagande:
 - a) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater som omfattas av en föranslutningsstrategi, i enlighet med de allmänna principer och villkor för dessa länders deltagande i unionens program som fastställs i respektive ramavtal, beslut av associeringsrådet eller liknande avtal.
 - b) De partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att dessa länder i tillräcklig grad har tillnärmat sin relevanta lagstiftning och sina administrativa metoder till unionens lagstiftning och metoder.

De partnerländer som avses i första stycket b ska delta i programmet i enlighet med bestämmelser som ska fastställas tillsammans med dessa länder efter det att ramavtal om deras deltagande i unionens program har ingåtts.

Artikel 4

Bidrag till programmets verksamheter

Externa experter kan inbjudas att bidra till utvalda verksamheter närhelst detta är väsentligt för att uppnå de mål som anges i artiklarna 5 och 6. De externa experterna ska väljas ut av kommissionen, tillsammans med de deltagande länderna, på grundval av sina färdigheter, erfarenheter och kunskaper som är av relevans för de specifika verksamheterna.

Artikel 5

Allmänna och särskilda mål

1. Programmets allmänna mål är att stödja tullunionens funktion och modernisering i syfte att stärka den inre marknaden genom samarbete mellan de deltagande länderna, deras tullmyndigheter och tjänstemän. Det allmänna målet ska uppfyllas genom att särskilda delmål uppnås.

2. De särskilda målen är att bistå tullmyndigheterna när det gäller att skydda unionens och medlemsstaternas finansiella och ekonomiska intressen genom bland annat bedrägeribekämpning och skydd av immateriella rättigheter, för att öka säkerheten, skydda medborgarna och miljön, förbättra tullmyndigheternas administrativa kapacitet och stärka de europeiska företagens konkurrenskraft.

De särskilda målen ska i första hand uppnås genom

- a) datorisering,
- b) säkerställande av moderna och harmoniserade tullförfaranden och tullkontroller,
- c) underlättande av laglig handel,
- d) minskning av kostnaderna för efterlevnad och minskning av den administrativa bördan,
- e) förbättring av tullmyndigheternas funktion.

3. Hur väl de särskilda målen uppfylls ska mätas utifrån de indikatorer som anges i bilaga I. När så krävs får dessa indikatorer ses över under programmets löptid.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer som anges i bilaga I.

Artikel 6

Operativa mål

Programmets ska ha följande operativa mål:

- a) Att stödja utarbetande, samstämmig tillämpning och ändamålsenligt genomförande av unionsrätten och unionspolitiken på tullområdet.
- b) Att utveckla, förbättra, driva och stödja de europeiska informationssystemen på tullområdet.
- c) Att identifiera, utveckla, utbyta och tillämpa bästa arbetsmetoder och administrativa förfaranden, särskilt efter riktmärkning.
- d) Att stärka tulltjänstemännens färdigheter och kompetens.
- e) Att förbättra samarbetet mellan tullmyndigheter och internationella organisationer, tredjeländer, andra statliga myndigheter, bland annat marknadstillsynsmyndigheter på unionsnivå och nationell nivå, samt ekonomiska aktörer och organisationer som företräder ekonomiska aktörer.

KAPITEL II

STÖDBERÄTTIGANDE ÅTGÄRDER

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

På de villkor som anges i det årliga arbetsprogrammet enligt artikel 14 ska ekonomiskt stöd genom programmet ges till följande typer av åtgärder:

a) Gemensamma åtgärder:

- i) Seminarier och workshoppar.
- ii) Projektgrupper, som i allmänhet består av företrädare från ett begränsat antal länder och som verkar under en begränsad tid för att uppnå ett i förväg fastställt mål med ett exakt angivet resultat inbegripet samordning eller riktmärkning.
- iii) Arbetsbesök, som organiseras av deltagande länder eller ett annat land för att tjänstemän ska kunna förvärva eller utöka expertis eller kunskaper på tullområdet. När det gäller arbetsbesök som organiseras i tredjeländer ska endast kostnader för resor och uppehälle (logi och dagtraktamenten) vara stödberättigande inom programmet.
- iv) Övervakning genom gemensamma grupper bestående av kommissionens tjänstemän och tjänstemän från de deltagande länderna, för att analysera vilka metoder tullen använder, identifiera eventuella svårigheter vid genomförandet av reglerna och, där så är lämpligt, lämna förslag till anpassning av unionens regler och arbetsmetoder.
- v) Expertgrupper, som utgör strukturerade samarbetsformer av tillfällig eller permanent natur och sammanför expertis för att utföra uppdrag på vissa områden eller för att genomföra viss operativ verksamhet, eventuellt med stöd i form av samarbetstjänster online, administrativt stöd, infrastruktur och utrustning.
- vi) Kapacitetsuppbyggnad inom tullförvaltning och stödjande åtgärder.
- vii) Studier.
- viii) Gemensamt framtagna kommunikationsåtgärder.
- ix) Alla andra verksamheter som bidrar till att de allmänna, särskilda och operativa mål som anges i artiklarna 5 och 6 uppnås.

b) It-kapacitetsuppbyggnad: utveckling, underhåll, drift och kvalitetskontroll av unionskomponenter i de europeiska informationssystem som anges i avsnitt A i bilaga II och nya europeiska informationssystem som inrättas enligt unionsrätten.

c) Kompetensuppbyggnad: gemensamma utbildningsåtgärder för att främja de färdigheter och yrkeskunskaper som krävs på tullområdet.

Artikel 8

Särskilda genomförandebestämmelser för gemensamma åtgärder

1. Deltagande i de gemensamma åtgärder som avses i artikel 7 a ska ske på frivillig basis.
2. De deltagande länderna ska se till att tjänstemän med passande profil och kvalifikationer utses till att delta i de gemensamma åtgärderna.
3. De deltagande länderna ska vid behov vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de gemensamma åtgärderna, särskilt genom att öka medvetenheten om sådana åtgärder och säkerställa en optimal användning av resultaten.

Artikel 9

Särskilda genomförandebestämmelser för uppbyggnad av it-kapacitet

1. Kommissionen och de deltagande länderna ska se till att de europeiska informationssystem som avses i avsnitt A i bilaga II utvecklas, drivs och underhålls på lämpligt sätt.
2. Kommissionen ska i samarbete med de deltagande länderna samordna de aspekter av införandet av och funktionen hos de unionskomponenter som förtecknas i avsnitt B i bilaga II och de icke-unionskomponenter som beskrivs i avsnitt C i bilaga II, i de europeiska informationssystem som avses i avsnitt A i bilaga II, vilka krävs för att se till att dessa är funktionsdugliga och sammanlänkade samt kontinuerligt förbättras.
3. Unionen ska bekosta inköp, utveckling, installation, underhåll och daglig drift av unionskomponenterna. De deltagande länderna ska bekosta inköp, utveckling, installation, underhåll och daglig drift av icke-unionskomponenterna.

Artikel 10

Särskilda genomförandebestämmelser för kompetensuppbyggnad

1. Deltagande i de gemensamma utbildningsåtgärder som avses i artikel 7 c ska ske på frivillig basis.

2. De deltagande länderna ska i sina nationella utbildningsprogram där så är lämpligt införliva gemensamt utvecklat utbildningsinnehåll, inbegripet e-lärandemoduler, utbildningsprogram och gemensamt överenskomna utbildningsstandarder.

3. De deltagande länderna ska se till att deras tjänstemän får nödvändig grund- och vidareutbildning för att uppnå den gemensamma yrkeskompetens och fackkunskap som avses i utbildningsprogrammen.

4. De deltagande länderna ska tillhandahålla den språkutbildning som krävs för att tjänstemän ska besitta nödvändiga språkfärdigheter för att delta i programmet.

KAPITEL III

BUDGETRAM

Artikel 11

Budgetram

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2014-2020 fastställs till 522 943 000 EUR i löpande priser.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Inom programmets finansieringsram ska vägledande belopp anslås till stödberättigande åtgärder som förtecknas i artikel 7, inom de procentandelar som fastställs i bilaga III för varje åtgärdestyp. Kommissionen får frångå den vägledande tilldelningen av medel som fastställs i den bilagan men får inte höja den anslagna andelen av finansieringsramen med mer än 10 % för varje åtgärdestyp.

Om det visar sig nödvändigt att överskrida denna gräns, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 för att ändra den vägledande tilldelningen av medel som fastställs i bilaga III.

Artikel 12

Finansieringsform

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Unionens ekonomiska stöd till de stödberättigande åtgärder som avses i artikel 7 ska ha följande former:

- Bidrag.
- Offentliga kontrakt.
- Återbetalning av kostnader som de externa experter som avses i artikel 4 ådrar sig.

3. Medfinansieringsgraden för bidrag ska vara upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna när det gäller dagtraktamenten, resor, logi och kostnader knutna till organiseringen av evenemang.

Den medfinansieringsgrad som ska tillämpas när åtgärder behöver bidrag ska anges i de årliga arbetsprogrammen.

4. Anslagen till programmet får även täcka

- utgifter för de förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av programmet och för att dess mål ska kunna uppnås, i synnerhet studier, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, inbegripet kommunikation till företag om unionens politiska prioriteringar vad gäller målen för detta program,
- utgifter kopplade till it-nätverk som fokuserar på informationsbehandling och informationsutbyte,
- alla övriga tekniska och administrativa stödutgifter som kommissionen ådragit sig för förvaltningen av programmet.

Artikel 13

Skydd av unionens finansiella intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens finansiella intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av både handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom ramen för programmet.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

nr 2185/96 ⁽¹⁾, i syfte att fastställa om det i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller avtal om unionsfinansiering har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen.

KAPITEL IV

GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 14

Arbetsprogram

1. För att genomföra programmet ska kommissionen anta årliga arbetsprogram genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2.

Inom ramen för varje årligt arbetsprogram ska programmålen genomföras genom att nedanstående fastställs:

a) Åtgärder i överensstämmelse med de allmänna, särskilda och operativa mål som anges i artiklarna 5 och 6, metoden för genomförandet inbegripet, i förekommande fall, villkoren för hur de expertgrupper som avses i artikel 7a v ska inrättas samt de förväntade resultaten.

b) Uppdelning av budgeten efter åtgärdestyp.

c) Medfinansieringsnivån för bidrag som avses i artikel 12.3.

2. När den utarbetar det årliga arbetsprogrammet ska kommissionen ta hänsyn till det gemensamma förhållningssättet till tullpolicy. Detta förhållningssätt ska regelbundet ses över och fastställas i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i tullpolicygruppen, som består av cheferna för medlemsstaternas tullförvaltningar eller deras företrädare och företrädare för kommissionen.

Kommissionen ska regelbundet informera tullpolicygruppen om åtgärder som gäller genomförandet av programmet.

Artikel 15

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.3 andra stycket och artikel 11.2 andra stycket ska ges till kommissionen från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.3 andra stycket och artikel 11.2 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.3 andra stycket och artikel 11.2 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 17

Övervakning av programmets åtgärder

1. Kommissionen ska i samarbete med de deltagande länderna övervaka genomförandet av programmet och dess åtgärder utifrån de indikatorer som avses i bilaga I.

2. Kommissionen ska offentliggöra resultatet av övervakningen.

3. Övervakningsresultaten ska användas vid utvärderingen av programmet i enlighet med artikel 18.

*Artikel 18***Utvärdering**

1. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport efter halva tiden och en slutlig utvärderingsrapport av programmet, som ska beakta de frågor som avses i punkterna 2 och 3. Resultaten av dessa utvärderingar, inbegripet större brister som identifierats, ska införlivas i beslut om en eventuell förlängning, ändring eller avbrytande av efterföljande program. Dessa utvärderingar ska utföras av en oberoende extern utvärderare.

2. Kommissionen ska senast den 30 juni 2018 upprätta en utvärderingsrapport efter halva tiden om uppnåendet av målen för programmets åtgärder, resursanvändningens effektivitet och programmets mervärde på den europeiska nivån. Denna rapport ska också ta upp förenklingar och målens fortsatta relevans samt programmets bidrag till unionens prioriteringar avseende en smart och hållbar tillväxt för alla.

3. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen upprätta en slutlig utvärderingsrapport om de frågor som avses i punkt 2 samt om programmets långsiktiga effekter och deras hållbarhet.

4. På begäran av kommissionen ska de deltagande länderna tillhandahålla den alla data och upplysningar som är relevanta

för dess utvärderingsrapporter efter halva tiden och slutliga utvärderingsrapporter.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19***Upphävande**

Beslut nr 624/2007/EG ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.

Finansiella åtaganden som berör verksamhet inom ramen för det beslutet ska emellertid även fortsättningsvis omfattas av beslutet fram till dess att verksamheten avslutats.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

*BILAGA I***Indikatorer**

Hur väl de särskilda mål som avses i artikel 5.2 uppfylls ska mätas utifrån följande indikatorer:

- a) Indexet för återkoppling från deltagare i programmets åtgärder och programmets användare, som ska ge en uppfattning om vad de som berörs av programmet anser om programmets åtgärders effekter på bland annat
 - i) nätverksarbetet och
 - ii) samarbetet.
- b) Antalet riktlinjer och rekommendationer som utfärdats till följd av programmets verksamheter med anknytning till moderna och harmoniserade strategier för tullförfaranden.
- c) Indikatorn för Gemensamma kommunikationsnätet för de europeiska informationssystemen, som ska mäta det gemensamma nätets tillgänglighet, som är en förutsättning för att de tullrelaterade europeiska informationssystemen ska fungera. Nätet bör vara tillgängligt 98 % av tiden.
- d) Indexet för tillämpningen och genomförandet av unionsrätten och unionspolitik, som ska mäta framstegen i utarbetandet, tillämpningen och genomförandet av unionsrätten och unionspolitik på tullområdet utifrån bland annat
 - i) hur många av programmets åtgärder som anordnas på detta område, särskilt med anknytning till skydd av immateriella rättigheter, säkerhetsfrågor, bedrägeribekämpning och säkerhet i leveranskedjan och
 - ii) antalet rekommendationer som utfärdats till följd av dessa åtgärder.
- e) Indikatorn för det europeiska informationssystemets tillgänglighet, som ska mäta tillgängligheten till unionskomponenterna inom it-applikationer på tullområdet. Under kontorstid bör dessa vara tillgängliga 97 % av tiden och därutöver 95 % av tiden.
- f) Indexet för bästa praxis och riktlinjer, som ska mäta utvecklingen vad gäller fastställande, utarbetande, utbyte och tillämpning av bästa arbetsmetoder och administrativa förfaranden utifrån bland annat
 - i) hur många av programmets åtgärder som anordnats på området och
 - ii) hur mycket riktlinjer och bästa praxis som utbyts.
- g) Lärandeindexet, som ska mäta vilka framsteg de av programmets åtgärder som syftar till att stärka tulltjänstemännens färdigheter och kompetens har lett till, utifrån bland annat
 - i) antalet tjänstemän som fått utbildning genom unionens gemensamma utbildningsmaterial och
 - ii) antalet gånger programmets e-lärandemoduler laddats ned.
- h) Indikatorn för samarbete med tredje part, som ska fastställa hur programmet stöder andra myndigheter än medlemsstaternas tullmyndigheter genom att mäta hur många av programmets åtgärder som stöder detta mål.

BILAGA II

Europeiska informationssystem och deras unionskomponenter och icke-unionskomponenter

A. Följande utgör europeiska informationssystem:

- 1) Det gemensamma kommunikationsnätet och gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI–CCN2), CCN mail3, CSI bridge, http bridge, CCN LDAP och relaterade verktyg, CCN web portal och CCN monitoring.
- 2) Stödsystem, särskilt applikationskonfigurationsverktyget för CCN, verktyget för verksamhetsrapportering (ART2), Taxuds elektroniska projektförvaltning online (Taxud electronic management of project online – TEMPO), service management tool (SMT), user management system (UM), BPM-systemet, the availability dashboard och AvDB, IT service management portal- och katalogförvaltning och förvaltning av användartillträde (directory and user access management).
- 3) Programmes' information and communication space (PICS).
- 4) Tullsystemen för befordran av varor, särskilt det (nya) datoriserade transiteringssystemet ((N)CTS), NCTS TIR för Ryssland, exportkontrollsystemet (ECS) och importkontrollsystemet (ICS). Följande applikationer/komponenter stöder dessa system: systemet för att utbyta data med tredjeländer (SPEED bridge), SPEED Edifact Converter Node (SPEED-ECN), Standard SPEED Test Application (SSTA), Standard Transit Test Application (STTA), Transit Test Application (TTA), Central Services/Reference Data (CSRD2) och Central Services/Management Information System (CS/MIS).
- 5) Gemenskapens system för riskhantering (CRMS), som omfattar riskinformationsformulär (RIF) och funktionsdomäner för Common Profiles CPCA.
- 6) Systemet för ekonomiska aktörer (EOS), som omfattar registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (EORI), godkända ekonomiska aktörer (AEO), reguljära fartygsförbindelser (RSS) och ömsesidigt erkännande av partnerländers funktionsdomäner. Generic Web Service är en stödkomponent för detta system.
- 7) Tulltaxesystemet (TARIC3), som är ett referenssystem för andra applikationer som systemet för kvotförvaltning (QUOTA2), systemet för övervakning av handel (SURV2), det europeiska informationssystemet för bindande klassificeringsbesked (EBT13) och Europeiska tullförteckningen över kemiska ämnen (ECICS2). Applikationerna för Kombinerade nomenklaturen (CN) och tillfälliga upphävanden (Suspensions) hanterar rättslig information med direkt koppling till tulltaxesystemet.
- 8) Applikationer för kontrolländamål, i synnerhet Specimen Management System (SMS) och informationssystemet – bearbetningsförfaranden (ISPP).
- 9) Systemet mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning (anti-COunterfeit and anti-PIracy System – COPIS).
- 10) Dataspridningssystemet (DDS2), som hanterar all information som är tillgänglig för allmänheten på Internet.
- 11) Informationssystemet för bedrägeribekämpning (AFIS).
- 12) alla andra system som ingår i den fleråriga strategiska plan som föreskrivs i artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets beslut 70/2008/EG⁽¹⁾ och efterföljarna till den planen.

B. Följande utgör de europeiska informationssystemens unionskomponenter:

- 1) It-tillgångar som hårdvara, programvara och systemens nätverksanslutningar, inbegripet därtill knuten datainfrastruktur.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln (EUT L 23, 26.1.2008, s. 21).

-
- 2) It-tjänster som krävs för att stödja utveckling, underhåll, förbättring och drift av systemen.
 - 3) Andra delar som av skäl som har att göra med effektivitet, säkerhet och rationell resursanvändning identifieras av kommissionen som gemensamma för de deltagande länderna.
- C. De europeiska informationssystemens icke-unionskomponenter är alla komponenter som inte anges som unionskomponenter i avsnitt B.
-

BILAGA III

Vägledande tilldelning av medel

Den vägledande tilldelningen av medel till stödberättigande åtgärder som förtecknas i artikel 7 är som följer:

Åtgärdsstyper	Andel av finansieringsramen (i %)
Gemensamma åtgärder	maximalt 20 %
It-kapacitetsutveckling	åtminstone 75 %
Kompetensutveckling	maximalt 5 %

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1295/2013

av den 11 december 2013

om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 166.4, artikel 167.5 första strecksatsen samt
artikel 173.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-
fördraget) syftar till en allt närmare union mellan Europas
folk och ger bland annat unionen i uppgift att bidra till
att medlemsstaternas kulturer blomstrar alltmedan deras
nationella och regionala mångfald respekteras, och sam-
tidigt ser till att förutsättningarna för unionens konkur-
renskraft är på plats. I det hänseendet stöder och kom-
pletterar unionen, där detta är nödvändigt, medlemssta-
ternas insatser som syftar till att respektera och främja
den kulturella och språkliga mångfalden, i enlighet med
artikel 167 i EUF-fördraget och Unescos konvention från
2005 om skydd för och främjande av mångfalden av
kulturella uttryck (nedan kallad 2005 års Unescokonven-
tion), samt förstärker konkurrenskraften i kulturella och
kreativa sektorer och underlättar anpassningen till för-
ändringar i näringslivet.

(2) Unionens stöd till de kulturella och kreativa sektorerna
bygger huvudsakligen på erfarenheterna från de
unionsprogram som återfinns i Europaparlamentets och
rådets beslut nr 1718/2006/EG ⁽⁴⁾ (*Mediaprogrammet*),

Europaparlamentets och rådets beslut nr 1855/2006/
EG ⁽⁵⁾ (*Kulturprogrammet*) och Europaparlamentets och rå-
dets beslut nr 1041/2009/EG ⁽⁶⁾ (*Media Mundus*). Europa-
parlamentets och rådets beslut nr 1622/2006/EG ⁽⁷⁾ (*ge-
menskapsåtgärden för Europeisk kulturhuvudstad*) samt Euro-
parlamentets och rådets beslut nr 1194/2011 ⁽⁸⁾ (*insat-
sen för det europeiska kulturarvsmärket*) bidrar också till
unionens stöd för de kulturella och kreativa sektorerna.

(3) I kommissionens meddelande om En europeisk agenda
för en kultur i en alltmer globaliserad värld, som god-
kändes av rådet i dess resolution av den 16 november
2007 ⁽⁹⁾ och av Europaparlamentet i dess resolution av
den 10 april 2008 ⁽¹⁰⁾, anges målen för unionens fram-
tida verksamhet inom de kulturella och kreativa sektorerna.
Verksamheten syftar till att främja kulturell mångfald
och interkulturell dialog, kulturen som en katalysator för
kreativitet inom ramen för tillväxt och sysselsättning och
som ett väsentligt inslag i unionens internationella för-
bindelser.

(4) Vad gäller Europeiska unionens stadga om de grundläg-
gande rättigheterna och i synnerhet artiklarna 11, 21 och
22 utgör de kulturella och kreativa sektorerna ett viktigt
bidrag i kampen mot alla slag av diskriminering, inbegrip-
et rasism och främlingsfientlighet, och de är viktiga
plattformar för yttrandefriheten och för främjandet av
respekten för den kulturella och språkliga mångfalden.

(5) 2005 års Unescokonvention, som trädde i kraft den
18 mars 2007, och som unionen är part i, understryker
att kulturella verksamheter, varor och tjänster är av både
ekonomisk och kulturell art eftersom de är bärare av
identiteter, värderingar och betydelser och därför inte
bör behandlas som om de enbart har ett ekonomiskt
värde. Konventionen syftar till att stärka det internatio-
nella samarbetet, däribland internationella avtal om sam-
produktion och samdistribution, och solidaritet för att
främja alla länders och personers kulturella uttryck. Det
anges även i konventionen att vederbörlig hänsyn ska tas
till de särskilda villkoren och behoven hos olika sociala

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 156.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 november 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 december 2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1718/2006/EG av den
15 november 2006 om genomförandet av ett stödprogram för
den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) (EUT L 327,
24.11.2006, s. 12).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1855/2006/EG av den
12 december 2006 om inrättande av programmet Kultur
(2007–2013) (EUT L 372, 27.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1041/2009/EG av den
21 oktober 2009 om inrättande av ett program för audiovisuellt
samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus)
(EUT L 288, 4.11.2009, s. 10).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1622/2006/EG av den
24 oktober 2006 om inrättande av en gemenskapsåtgärd för even-
emanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2007 till 2019
(EUT L 304, 3.11.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1194/2011/EU av den
16 november 2011 om inrättande av Europeiska unionens insats
för det europeiska kulturarvsmärket (EUT L 303, 22.11.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ EUT C 287, 29.11.2007, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 32.

grupper, däribland personer som tillhör minoriteter. Ett stödprogram för de kulturella och kreativa sektorerna bör därför främja kulturell mångfald på internationell nivå i linje med den konventionen.

- (6) Främjandet av det materiella och immateriella kulturarvet, med beaktande av bland annat. Unescos konvention om skydd för det immateriella kulturarvet från 2003 och Unescos konvention om skydd för världens kultur- och naturarv från 1972, bör också bidra till att öka de berörda platsernas värde samtidigt som det ska ge människorna en känsla av samhörighet med dessa platser kulturella och historiska värde.
- (7) I kommissionens meddelande med titeln *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (Europa 2020-strategin) fastställs en strategi som syftar till att göra unionen till en smart och hållbar ekonomi för alla med en hög nivå av sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning. I det meddelandet noterade kommissionen att unionen måste tillhandahålla mer attraktiva ramvillkor för innovation och kreativitet. De kulturella och kreativa sektorerna är i det avseendet en källa till innovativa idéer som kan omvandlas till produkter och tjänster som skapar tillväxt och arbetstillfällen och bidrar till att hantera samhällsförändringar. Dessutom är spetskompetens och konkurrenskraft i dessa sektorer huvudsakligen resultatet av insatser från konstnärer, kreatörer och yrkesverksamma som behöver främjas. I det syftet bör därför tillgången till finansiering för de kulturella och kreativa sektorerna förbättras.
- (8) I dess slutsatser om informationstjänster och rörlighet för konstnärer och kulturarbetare ⁽¹⁾ bekräftar rådet att rörlighet för konstnärer och kulturarbetare är viktig för unionen och för att uppnå dess mål i Europa 2020-strategin, och medlemsstaterna och kommissionen uppmanades att inom sina respektive kompetensområden och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen underlätta tillhandahållandet av heltäckande och korrekt information till konstnärer och kulturarbetare som vill röra sig inom unionen.
- (9) För att bidra till en förstärkning av det gemensamma kulturområdet är det viktigt att främja den transnationella rörligheten för kulturella och kreativa aktörer och den transnationella cirkulationen för kulturella och kreativa verk, inbegripet audiovisuella verk och produkter, och därmed främjar kulturutbyte och en interkulturell dialog.
- (10) Media-, Kultur- och Media Mundusprogrammen har varit föremål för regelbunden kontroll och extern utvärdering, och det har hållits offentliga samråd kring deras framtid, av vilka det framgår att programmen har en mycket viktig uppgift när det gäller att värna om och främja Europas kulturella och språkliga mångfald och att de är av betydelse för de kulturella och kreativa sektorernas behov. Det framgår också av dessa kontroll-, utvärderings- och samrådsverksamheter, samt av olika oberoende undersökningar, särskilt undersökningen om de kulturella och kreativa näringarnas entreprenörsdimension, att dessa sektorer står inför gemensamma utmaningar, nämligen den snabba förändringen till följd av övergången till digital teknik och globaliseringen, marknadsfragmenteringen på grund av den språkliga mångfalden, svårigheter att få tillgång till finansiering, komplexa administrativa förfaranden och brist på jämförbara data, vilka alla kräver insatser på unionsnivå.
- (11) De europeiska kulturella och kreativa sektorerna är till sin natur diversifierade mellan olika länder och språk, vilket leder till ett kulturellt rikt och mycket oberoende kulturlandskap som låter de olika kulturella traditionerna i Europas kulturarv komma till uttryck. En sådan diversifiering leder dock också till en rad hinder som försvårar en smidig transnationell cirkulation för kulturella och kreativa verk och begränsar rörligheten för kulturella och kreativa aktörer i och utanför unionen, vilket kan skapa geografisk obalans, och följaktligen till ett begränsat val för konsumenten.
- (12) Eftersom de europeiska kulturella och kreativa sektorerna kännetecknas av språklig mångfald, vilket i vissa sektorer leder till fragmentering mellan olika språk, är textning, dubbning och syntolkning avgörande för cirkulation av kulturella och kreativa verk, inbegripet audiovisuella verk.
- (13) Övergången till digital teknik har en mycket stark inverkan på hur kulturella och kreativa varor och tjänster framställs, sprids, konsumeras och omräknas i pengar. Behovet av att hitta en ny balans mellan den ökade tillgången till kulturella och kreativa verk, en skälig ersättning för konstnärer och kreatörer och framväxten av nya affärsmodeller erkänns, men samtidigt erbjuder förändringarna till följd av övergången till digitalteknik stora möjligheter för de kulturella och kreativa sektorerna i Europa och det europeiska samhället i allmänhet. Lägre distributionskostnader, nya distributionskanaler, potentialen för nya och utvidgade publikgrupper och nya möjligheter för nischprodukter kan underlätta tillgången till och öka cirkulationen av kulturella och kreativa verk i hela världen. För att till fullo utnyttja de möjligheterna och anpassa sig till det läge som det digitala skiftet och

⁽¹⁾ EUT C 175, 15.6.2011, s. 5.

globaliseringen skapar måste de kulturella och kreativa sektorerna utarbeta nya färdigheter och de behöver bättre tillgång till finansiering för att uppgradera sin utrustning, utveckla nya produktions- och distributionsmetoder och anpassa sina affärsmodeller.

- (14) Rådande distributionsformer ligger till grund för systemet för filmfinansiering. Det finns dock ett allt större behov att främja framväxten av attraktiva lagliga utbud på nätet och uppmuntra till innovation. Därför är det väsentligt att främja nya distributionssätt för att få nya affärsmodeller att växa fram.
- (15) Digitaliseringen av biografer har varit ett långvarigt problem för många små biografägare, särskilt av ensalongsbiografer, på grund av de höga kostnaderna för den digitala utrustningen. Medlemsstaterna har visserligen huvudansvaret för kultur och bör därför fortsätta att behandla den frågan på nationell, regional och lokal nivå, beroende på vad som är tillämpligt, men det finns möjligheter till finansiering från unionens program och fonder, särskilt från sådana som är inriktade på lokal och regional utveckling.
- (16) Publikutveckling, i synnerhet vad gäller unga, kräver ett särskilt åtagande från unionens sida att särskilt stödja medie- och filmkunnighet.
- (17) En av de största utmaningarna för de kulturella och kreativa sektorerna, särskilt mikroföretag och små och medelstora företag, samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer, däribland icke-vinstdrivande och icke-statliga organisationer, är deras svårighet att anskaffa de medel de behöver för att bekosta sin verksamhet, växa och behålla och öka sin konkurrenskraft eller göra sin verksamhet mer internationell. Medan det är en vanlig utmaning för små och medelstora företag allmänt sett, är situationen avsevärt svårare i de kulturella och kreativa sektorerna på grund av att många av deras tillgångar är immateriella, att deras verksamhet är av prototypisk art och att de har ett ofrånkomligt behov av att ta risker och experimentera för att kunna nyskapa. Sådant risktagande måste få förståelse och stöd, även av finanssektorn.
- (18) Som pilotprojekt är alliansen för europeiska kreativa sektorer ett sektorsövergripande initiativ som i första hand stöder de kreativa företagen på policynivå. Initiativet syftar till att anskaffa ytterligare medel för de kreativa näringarna och främja efterfrågan på dessa näringars tjänster hos andra branscher och sektorer. Nya verktyg för bättre stöd till innovation inom de kreativa näringarna kommer att testas och detta kommer att delas inom en policyutvecklingsplattformbestående av intressenter på europeisk, nationell och regional nivå.

- (19) Sammanförandet av de nuvarande Media-, Kultur- och Media Mundusprogrammen inom de kulturella och kreativa sektorerna i ett enda övergripande program (nedan kallat *programmet*) skulle mer effektivt stödja små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer i deras ansträngningar att ta till vara de möjligheter som övergången till digital teknik och globaliseringen erbjuder, och skulle dessutom hjälpa dem att ta itu med de frågor som för närvarande leder till en fragmentering av marknaden. För att programmet ska bli effektivt bör med hjälp av skräddarsydda tillvägagångssätt inom två oberoende delprogram och ett sektorsövergripande programområde hänsyn tas till de olika sektorernas specifika natur, deras olika målgrupper och specifika behov. Det är särskilt viktigt att se till att det vid genomförandet finns synergieffekter mellan programmet och de nationella och regionala strategierna för smart specialisering. För det ändamålet bör programmet inrätta en sammanhängande stödstruktur för de olika kulturella och kreativa sektorerna, bestående av ett bidragssystem och ett kompletterande finansieringsinstrument.
- (20) Programmet bör ta kulturens och den kulturella verksamhetens dubbla funktion i beaktande genom ett erkännande av å ena sidan det inneboende och artistiska värdet av kulturen och å andra sidan det ekonomiska värdet av dessa sektorer inbegripet deras bidrag till kreativitet, innovation och social delaktighet i samhället i vidare bemärkelse.
- (21) Vid genomförandet av programmet bör hänsyn tas till det inneboende värdet av kulturen och de kulturella och kreativa sektorernas specifika karaktär, inbegripet betydelsen av icke vinstdrivande organisationer och projekt inom delprogrammet Kultur.
- (22) Ett självfinansieringsinstrument, lånegarantin för de kulturella och kreativa sektorerna (nedan kallad *långnegarantin*), bör göra det möjligt för dessa sektorer i stort att växa, och bör framför allt tillhandahålla tillräckliga resurser för nya insatser och möjligheter. Utvalda finansiella förmedlare bör agera till förmån för kulturella och kreativa projekt för att säkerställa en balanserad låneportfölj i fråga om geografisk täckning och sektorsmässig representation. Dessutom har offentliga och privata organisationer en viktig roll att spela i det sammanhanget för att ett brett angreppssätt för lånegarantin ska kunna uppnås.
- (23) Finansiering bör även tillhandahållas för gemenskapsåtgärden för Europeisk kulturhuvudstad och för administrationen av insatsen för det europeiska kulturarvsmärket, eftersom de bidrar till en starkare känsla av att tillhöra ett gemensamt kulturområde, till att stimulera interkulturell dialog och ömsesidig förståelse och till att framhäva kulturarvets värde.

- (24) Förutom medlemsstater och utomeuropeiska länder och territorier som får delta i programmet enligt artikel 58 i rådets beslut 2001/822/EG ⁽¹⁾, bör programmet också, på vissa villkor, vara öppet för deltagande av de länder i den europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är parter till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och för Schweiz. Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer som omfattas av anslutningsstrategin liksom länderna som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör också kunna få delta i programmet, med undantag avseende lånegarantin.
- (25) Programmet bör dessutom vara öppet för bilateralt eller multilateralt samarbete med tredjeländer på grundval av tilläggsanslag som ska fastställas och särskilda arrangemang som de berörda parterna ska komma överens om.
- (26) Samarbetet bör främjas på de kulturella och det audiovisuella områdena mellan programmet och internationella organisationer såsom Unesco, Europarådet, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och Världspanorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo).
- (27) Det är nödvändigt att säkerställa att alla åtgärder och verksamheter inom programmet har ett europeiskt mervärde, att de kompletterar medlemsstaternas verksamhet samt överensstämmer med artikel 167.4 i EUF-fördraget och är förenliga med annan unionsverksamhet, särskilt inom utbildning, sysselsättning, den inre marknaden, företagande, ungdom, hälsa, medborgarskap och rättvisa, forskning och innovation, industri- och sammanhållningspolitik, turism och yttre förbindelser, handel och utveckling samt den digitala agendan.
- (28) Enligt principerna för resultatbedömning bör förfarandena för kontroll och utvärdering av programmet inbegripa utförliga årliga rapporter och hänvisa till specifika, mätbara, uppnåeliga, relevanta och tidsbundna mål och indikatorer, även kvalitativa. Förfarandena för kontroll och utvärdering bör beakta det arbete som utförs av relevanta aktörer, såsom Eurostat och resultaten av kulturprojektet inom ESS-net samt Unescos statistikinstitut. I det sammanhanget bör, vad gäller den audiovisuella sektorn, unionens deltagande i Europeiska audiovisuella observationsorganet (nedan kallat *observatoriet*) fortsätta.
- (29) I syfte att garantera en optimal kontroll och utvärdering av programmet under hela dess löptid bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av ytterligare kvantitativa och kvalitativa indikatorer. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (30) Enligt kommissionens rapport av den 30 juli 2010 om effekterna av Europaparlamentets och rådets ändring av de rättsliga grunderna för de europeiska programmen inom livslångt lärande, kultur, ungdom och medborgarskap har den avsevärt förkortade tiden för ansökningsförfaranden ökat programmets effektivitet. Det bör särskilt ses till att administrativa och finansiella förfaranden fortsätter att förenklas, bland annat genom användning av sunda, objektiva och regelbundet uppdaterade system för att bestämma fasta belopp, enhetskostnader och finansiering till en schablonsats.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionens tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (32) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 ⁽³⁾ har kommissionen sedan 2009 anförtrott genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur genomförandeuppgifter för förvaltningen av programmet för unionsverksamhet inom områdena utbildning, audiovisuella medier och kultur. Kommissionen får därför med ledning av en analys om kostnadseffektivitet använda ett befintligt genomförandeorgan för genomförandet av programmet, enligt vad som föreskrivs i den förordningen.
- (33) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det

⁽¹⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(34) Unionens ekonomiska intressen bör under hela utgifts-cykeln skyddas med hjälp av proportionerliga åtgärder, inklusive åtgärder för förebyggande, spårning och utredning av oriktigheter, återkrävande av sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och vid behov fastställande av administrativa sanktioner och bötesstraff, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*).

(35) Vad gäller Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och enligt rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁴⁾, bör lämpliga åtgärder utarbetas och genomföras för att förhindra bedrägerier samt för att driva in medel som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt.

(36) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att skydda, utveckla och främja Europas kulturella och språkliga mångfald, att främja Europas kulturarv och att stärka konkurrenskraften för de kulturella och kreativa sektorerna i Europa, särskilt den audiovisuella sektorn, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, med hänsyn till programmets transnationella och internationella natur, utan snarare, på grund av dess skalfördelar och förväntade effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(37) Beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG bör därför upphävas.

(38) Det bör fastställas åtgärder för övergången från Media-, Kultur- och Media Mundusprogrammen till programmet.

⁽¹⁾ EGT C 420, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

(39) I syfte att säkerställa kontinuiteten i det finansieringsstöd som föreskrivs i detta program, bör kommissionen kunna bedöma att de kostnader som är direkt knutna till genomförandet av de åtgärder och verksamheter som får stöd som bidragsberättigande, även om de uppkommit för bidragsmottagaren innan ansökan om bidrag lämnades in.

(40) I syfte att säkerställa kontinuiteten i det finansieringsstöd som föreskrivs i detta program, bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2014. Av bråds-kande skäl bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Inrättande och varaktighet

1. Genom denna förordning inrättas programmet Kreativa Europa (nedan kallat *programmet*) för att stödja de kulturella och kreativa sektorerna i Europa.

2. Programmet ska genomföras från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *de kulturella och kreativa sektorerna*: alla sektorer vars verksamhet bygger på kulturella värden och/eller konstnärliga och andra kreativa uttryck, oavsett om den verksamheten är marknadsorienterad eller inte, oavsett vilken struktur som genomför den och oavsett hur den strukturen är finansierad. I verksamheten ingår utveckling, skapande, produktion, spridning och bevarande av varor och tjänster som kroppsliga kulturella, konstnärliga eller andra kreativa uttryck samt närliggande funktioner som utbildning eller förvaltning. I de kulturella och kreativa sektorerna ingår bland annat arkitektur, arkiv, bibliotek och museer, konsthantverk, det audiovisuella området (detta inkluderar film, television, dataspel och multimedia), materiellt och immateriellt kulturarv, design, festivaler, musik, litteratur, scenkonst, förlags-verksamhet, radio och bildkonst,

2. *små och medelstora företag*: mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

3. *medverkande finansiella förmedlare*: finansiella intermediärer i den mening som avses i artikel 139.4 andra stycket budgetförordningen, som valts ut i enlighet med lånegarantin i enlighet med budgetförordningen och bilaga I till den här förordningen, och som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla
- a) lån till små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer inom de kulturella och kreativa sektorerna (garantier från Europeiska investeringsfonden (EIF) eller
- b) lånegarantier till andra finansiella förmedlare som tillhandahåller lån till små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer inom de kulturella och kreativa sektorerna (motgarantier från EIF).
- 4) *tillhandahållare av kapacitetssupplyggnadstjänster*: enheter med förmåga att tillhandahålla sakkunskap i enlighet med bilaga I för att göra det möjligt för medverkande finansiella förmedlare att effektivt bedöma särdrag hos och risker förbundna med små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer som är verksamma inom de kulturella och kreativa sektorerna och med deras projekt.

Artikel 3

Allmänna mål

Programmets allmänna mål ska vara följande:

- a) Skydda, utveckla och främja Europas kulturella och språkliga mångfald och främja Europas kulturarv.
- b) Stärka de europeiska kulturella och kreativa sektorernas konkurrenskraft, särskilt den audiovisuella sektorn, för att främja smart och hållbar tillväxt för alla.

Artikel 4

Särskilda mål

Programmet ska ha följande särskilda mål:

- a) Stödja de europeiska kulturella och kreativa sektorernas förmåga att verka transnationellt och internationellt.
- b) Främja den transnationella cirkulationen för kulturella och kreativa verk och kulturella och kreativa aktörers transnationella rörlighet, i synnerhet konstnärer, och nå ut till ny och större publik samt förbättra tillgången till kulturella och kreativa verk i och utanför unionen med särskild inriktning på barn, unga, personer med funktionsnedsättningar samt underrepresenterade grupper.
- c) Stärka den finansiella kapaciteten hos små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer inom kulturella och kreativa sektorer på ett

hållbart sätt, samtidigt som säkerställande av en välavvägd geografisk täckning och sektorsmässig representation strävas efter.

- d) Främja utarbetandet av policyutveckling, innovation, kreativitet, publikutveckling och nya affärs- och ledningsmodeller genom stöd till transnationellt policysamarbete.

Artikel 5

Europeiskt mervärde

1. Som ett erkännande av kulturens inneboende och ekonomiska värde ska programmet stödja åtgärder och verksamheter som har ett europeiskt mervärde inom de kulturella och kreativa sektorerna. Det ska bidra till att uppnå målen i Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsinitiativ.

2. Det europeiska mervärdet ska säkerställas med hjälp av en eller fler av följande:

- a) Åtgärdernas och verksamheternas transnationella natur som kompletterar regionala, nationella, internationella och andra unionsprogram och politikområden och effekten av sådana åtgärder och verksamheter på de kulturella och kreativa sektorerna samt på medborgare och deras kunskap om andra kulturer än den egna.
- b) Utvecklingen och främjandet av transnationellt samarbete mellan kulturella och kreativa aktörer, inbegripet konstnärer, audiovisuellt yrkesverksamma, kulturella och kreativa organisationer och audiovisuella operatörer, med fokus på att stimulera mer omfattande, snabba, effektiva och långsiktiga reaktioner på globala utmaningar.
- c) Skalfördelar och kritisk massa som unionsstödet främjar och skapar hävstångseffekter för ytterligare finansiering.
- d) Säkerställande av att det finns mer lika villkor inom de europeiska kulturella och kreativa sektorerna genom att hänsyn tas till länder med låg produktionsförmåga och/eller länder eller regioner med begränsat geografiskt och/eller språkligt område.

Artikel 6

Programmets struktur

Programmet ska bestå av följande:

- a) Ett delprogram Media.
- b) Ett delprogram Kultur.
- c) Ett sektorsövergripande programområde.

Artikel 7

Delprogrammets logotyper

1. Kommissionen ska säkerställa programmets synlighet genom att använda logotyper, vilka ska vara specifika för varje delprogram.
2. Delprogrammet Medias stödmottagare ska använda logotypen som fastställs i bilaga II. Kommissionen ska ange specifikationer för användningen av den logotypen och ska informera stödmottagarna om detta.
3. Delprogrammet Kulturs stödmottagare ska använda en logotyp, vilken ska fastställas av kommissionen. Kommissionen ska fastställa specifikationer för användningen av den logotypen och ska informera stödmottagarna om detta.
4. Kommissionen och de kontaktkontor för Kreativa Europa som avses i artikel 16 ska också ha rätt att använda delprogrammets logotyper.

Artikel 8

Tillträde till programmet

1. Programmet ska främja kulturell mångfald på internationell nivå i linje med 2005 års Unescokonvention.
2. Programmet ska vara öppet för deltagande från medlemsstaterna.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska programmet vara öppet för deltagande från följande länder, under förutsättning att de betalar tilläggsanslag och att de, för delprogrammet Media, uppfyller villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU ⁽¹⁾:
 - a) Anslutande länder, kandidatländer och de potentiella kandidatländer som omfattas av anslutningsstrategin, i enlighet med de allmänna principer, villkor och förfaranden för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i ramavtalen, respektive associeringsråds beslut eller liknande avtal.
 - b) Eftaländer som är parter till EES-avtalet i enlighet med det avtalet.
 - c) Schweiz, på grundval av ett bilateralt avtal med det landet.
 - d) De länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de förfaranden som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

4. De länder som avses i punkt 3 a och 3 d ska vara uteslagna från deltagande i lånegarantin.

5. Programmet ska vara öppet för bilateralt eller multilateralt samarbete som riktas till utvalda länder eller regioner på grundval av tilläggsanslag som betalats av dessa länder eller regioner och särskilda arrangemang, som de länderna eller regionerna ska komma överens om.

6. Programmet ska tillåta samarbete och gemensam verksamhet med länder som inte deltar i programmet och med internationella organisationer som är verksamma inom de kulturella och kreativa sektorerna, till exempel Unesco, Europarådet, OECD och Wipo på grundval av gemensamma bidrag till förverkligandet av programmets mål.

KAPITEL II

Delprogrammet Media

Artikel 9

Prioriteringar för delprogrammet Media

1. Följande ska prioriteras för att stärka den europeiska audiovisuella sektorns förmåga att verka transnationellt:
 - a) Underlätta för audiovisuellt yrkesverksamma att förvärva och förbättra färdigheter och kompetens liksom utvecklingen av nätverk, inbegripet användning av digital teknik för att säkerställa anpassningen till utvecklingen på marknaden, testande av nya tillvägagångssätt för publikutveckling och testande av nya affärsmodeller.
 - b) Öka kapaciteten hos audiovisuella operatörer att utveckla europeiska audiovisuella verk som har potential att cirkulera i och utanför unionen och underlätta europeisk och internationell samproduktion, däribland med TV-bolag.
 - c) Uppmuntra till utbyten mellan företag genom att underlätta tillträdet till marknaderna för audiovisuella operatörer, och ge dem affärsverktyg för att öka synligheten för deras projekt på unionsmarknaderna och de internationella marknaderna.
2. Följande ska prioriteras för att främja transnationell cirkulation:
 - a) Stödja biografdistribution genom transnationell marknadsföring, varumärkesutveckling, distribution och visning av audiovisuella verk.
 - b) Främja transnationell marknadsföring, varumärkesutveckling och distribution av audiovisuella verk på alla andra plattformar än biografer.

- c) Stödja publikutveckling som ett sätt att främja intresset för och förbättra tillgången till europeiska audiovisuella verk, särskilt via marknadsföring, evenemang, filmkunnighet och festivaler.
- d) Främja nya distributionssätt för att möjliggöra framväxt av nya affärsmodeller.

Artikel 10

Stödåtgärder för delprogrammet Media

För att prioriteringarna i artikel 9 ska kunna genomföras, ska delprogrammet Media stödja följande:

- a) Utveckling av ett heltäckande utbud av utbildningsåtgärder för att uppmuntra audiovisuellt yrkesverksamma att förvärva och förbättra färdigheter och kompetenser samt för att främja kunskapsutbyte och nätverksinitiativ, inbegripet integrering av digital teknik.
- b) Utveckling av europeiska audiovisuella verk, särskilt filmer och tv-produktioner såsom fiktion, dokumentärer, barnproduktioner och animationer, liksom interaktiva verk såsom dataspel och multimedia, med större potential att cirkulera över gränserna.
- c) Verksamhet som syftar till att stödja europeiska audiovisuella produktionsbolag, särskilt oberoende produktionsbolag, i syfte att underlätta europeisk och internationell samproduktion av audiovisuella verk, inbegripet tv-produktioner.
- d) Verksamhet som bidrar till att europeiska och internationella samproduktionspartner träffas och/eller ger indirekt stöd till samproducerade audiovisuella verk genom internationella samproduktionsfonder baserade i ett land som deltar i programmet.
- e) Underlättande av tillträdet till audiovisuella branschevenemang och marknader och användningen av online-affärsverktyg i och utanför unionen.
- f) Inrättande av stödssystem för distribution av icke-nationella europeiska filmer genom biografdistribution och på alla andra plattformar, samt för aktiviteter knutna till internationell försäljning, särskilt textning, dubbning och syntolkning av audiovisuella verk.
- g) Underlättande av cirkulationen av europeiska filmer i hela världen och av internationella filmer i unionen på alla distributionsplattformar, via internationella samarbetsprojekt inom den audiovisuella sektorn.
- h) Ett europeiskt nätverk av biografägare där en betydande andel icke-nationella europeiska filmer visas.

- i) Initiativ som presenterar och främjar en mångfald av europeiska audiovisuella verk, inbegripet kortfilmer, till exempel festivaler och andra PR-evenemang.
- j) Verksamhet som syftar till att främja filmkunnighet och öka publikens kunskap om och intresse för europeiska audiovisuella verk, inbegripet det audiovisuella arvet och filmarvet, särskilt för en ung publik.
- k) Innovativa insatser där nya affärsmodeller och verktyg testas på områden som kan komma att påverkas av införandet och användningen av digitalteknik.

Artikel 11

Europeiska audiovisuella observationsorganet

1. Unionen ska vara medlem i observatoriet under programmet hela löptid.
2. Unionens deltagande i observatoriet ska bidra till att delprogrammet Medias prioriteringar uppnås genom att
 - a) främja transparens och skapa lika villkor i fråga om tillträde till rättslig och finansiell information/marknadsinformation samt arbeta för att förbättra jämförbarheten av rättslig och statistisk information,
 - b) tillhandahålla uppgifter och marknadsanalyser som kan användas vid utarbetandet av handlingslinjerna för delprogrammet Media och vid utvärderingen av handlingslinjernas effekter på marknaden.
3. Kommissionen ska företräda unionen i dess kontakter med observatoriet.

KAPITEL III

Delprogrammet Kultur.

Artikel 12

Prioriteringar för delprogrammet Kultur

1. Följande ska prioriteras för att stärka de kulturella och kreativa sektorernas förmåga att agera transnationellt:
 - a) Stöd till insatser som ger kulturella och kreativa aktörer de färdigheter, den kompetens och de kunskaper som kan bidra till att stärka de kulturella och kreativa sektorerna, inbegripet främjande av anpassning till digital teknik, testande av innovativa tillvägagångssätt för publikutveckling och testande av nya affärs- och ledningsmodeller.

b) Stöd till insatser som gör att kulturella och kreativa aktörer kan samarbeta internationellt och kan internationalisera sina yrkeskarriärer och sin verksamhet, i och utanför unionen, när så är möjligt på grundval av långsiktiga strategier.

c) Stöd till insatser för att stärka europeiska kulturella och kreativa organisationer och internationellt nätverksarbete för att underlätta tillträdet till nya yrkesmöjligheter.

2. Följande ska prioriteras för att främja transnationell cirkulation och rörlighet:

a) Stöd till internationella turnéer, evenemang, utställningar och festivaler.

b) Stöd till cirkulation för europeisk litteratur i syfte att säkerställa dess högsta möjliga tillgänglighet.

c) Stöd till publikutveckling som ett sätt att främja intresset för och förbättra tillgången till europeiska kulturella och kreativa verk och materiellt och immateriellt kulturarv.

Artikel 13

Stödåtgärder för delprogrammet Kultur

1. För att prioriteringarna i artikel 12 ska kunna genomföras, ska delprogrammet Kultur stödja följande:

a) Transnationella samarbetsprojekt som för samman kulturella och kreativa organisationer från olika länder i verksamhet inom eller över sektorerna.

b) Verksamhet som utförs av europeiska nätverk av kulturella och kreativa organisationer från olika länder.

c) Verksamhet i organisationer med ett europeiskt perspektiv som främjar utvecklingen av nya begåvningar och främjar transnationell rörlighet för kulturella och kreativa aktörer samt cirkulationen av verk, med möjlighet att utöva en bred påverkan på de kulturella och kreativa sektorerna och ge varaktiga effekter.

d) Litterära översättningar och deras vidare spridning.

e) Särskilda insatser för att ge större synlighet åt de europeiska kulturernas rikedom och mångfald och stimulera interkulturell dialog och ömsesidig förståelse, till exempel via unionens kulturpriser, gemenskapsåtgärden för Europeisk kulturhuvudstad och insatsen för det europeiska kulturarvsmärket.

2. De åtgärder som anges i punkt 1 ska särskilt stödja icke vinstdrivande projekt.

KAPITEL IV

Det sektorsövergripande programområdet

Artikel 14

Lånegaranti för de kulturella och kreativa sektorerna

1. Kommissionen ska inrätta en lånegaranti för de kulturella och kreativa sektorerna.

Lånegarantin ska drivas som ett fristående instrument och ska inrättas och förvaltas i enlighet med avsnitt VIII i budgetförordningen.

2. Lånegarantin ska ha följande prioriteringar:

a) Underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer i de kulturella och kreativa sektorerna.

b) Förbättra medverkande finansiella förmedlares förmåga att bedöma risker i samband med små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer inom de kulturella och kreativa sektorerna och deras projekt, däribland genom tekniskt bistånd, kunskapsuppbyggande och åtgärder för arbete i nätverk.

Prioriteterna ska genomföras i enlighet med bilaga I.

3. I enlighet med artikel 139.4 i budgetförordningen ska kommissionen genomföra lånegarantin genom indirekt förvaltning och delegera befogenheter till EIF såsom avses i artikel 58.1 c iii i den förordningen, i enlighet med villkoren i ett avtal mellan kommissionen och EIF.

Artikel 15

Transnationellt policysamarbete

1. För att främja det transnationella policysamarbetet ska det sektorsövergripande programområdet stödja följande:

a) Transnationellt utbyte av erfarenheter och kunnande i förhållande till nya affärs- och ledningsmodeller, lärande av varandra och nätverksarbete bland kulturella och kreativa organisationer och beslutsfattare som är kopplade till utvecklingen av de kulturella och kreativa sektorerna och, när så är lämpligt, främjande av digitalt nätverksarbete.

b) Insamling av uppgifter om marknaden, undersökningar, analyser av arbetsmarknads- och kompetensbehov, analyser av europeisk och nationell kulturpolitik och stöd till statistiska undersökningar baserade på sektorspecifika instrument och kriterier, inbegripet mätningar av alla aspekter av programets effekter.

c) Betalning av avgifter till unionens medlemskap i observatoriet för att främja insamlingen av uppgifter och analyser i den audiovisuella sektorn.

d) Testande av nya och sektorsövergripande affärsmetoder när det gäller finansiering, distribution och kommersialisering av kreativa verk.

e) Konferenser, seminarier och policydialog, däribland inom kultur- och mediekunnighet som, när så är lämpligt, främjar digitalt nätverksarbete.

f) De kontaktkontor för Kreativa Europa som avses i artikel 16, och fullgörandet av deras arbetsuppgifter.

2. Före den 30 juni 2014 ska kommissionen göra en genomförbarhetsstudie om möjligheten att samla in och analysera uppgifter i de kulturella och kreativa sektorerna förutom i den audiovisuella sektorn, och ska överlämna resultaten till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen får beroende på resultaten av genomförbarhetsstudien lägga fram förslag om ändring av denna förordning i enlighet med detta.

Artikel 16

Kontaktkontor för Kreativa Europa

1. De länder som deltar i programmet ska tillsammans med kommissionen upprätta ett nätverk av kontaktkontor för Kreativa Europa i enlighet med deras nationella rätt och praxis (nedan kallat *kontaktkontor för Kreativa Europa*).

2. Kommissionen ska stödja ett nätverk av kontaktkontor för Kreativa Europa.

3. Kontaktkontorerna för Kreativa Europa ska med beaktande av varje sektors särart utföra följande uppgifter:

a) Informera om och främja programmet i sina länder.

b) Bistå de kulturella och kreativa sektorerna i samband med programmet och tillhandahålla grundläggande information om andra relevanta möjligheter att få stöd inom ramen för unionspolitiken.

c) Stimulera gränsöverskridande samarbete inom de kulturella och kreativa sektorerna.

d) Stödja kommissionen genom att bistå den när det gäller de kulturella och kreativa sektorerna i de länder som deltar i programmet, till exempel genom att tillhandahålla tillgängliga uppgifter om dessa sektorer.

e) Stödja kommissionen genom att se till att kommunikationen är god och sprida programmets resultat och effekter.

f) Säkerställa kommunikationen och spridningen av information om vilken unionsfinansiering som beviljats och de resultat som uppnåtts för landet.

4. Kommissionen ska tillsammans med medlemsstaterna och genom regelbunden och oberoende kontroll och utvärdering säkerställa kvaliteten på och resultaten av de tjänster som kontaktkontor för Kreativa Europa utför.

KAPITEL V

Resultat och spridning

Artikel 17

Enhetlighet och komplementaritet

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa programmets enhetlighet och komplementaritet med följande:

a) Relevant unionspolitik, t.ex. inom utbildning, sysselsättning, hälso- och sjukvård, den inre marknaden, den digitala agendan, ungdomsfrågor, medborgarskap, yttre förbindelser, handel, forskning och innovation, näringsliv, turism, rättsliga frågor, utvidgning och utveckling.

b) Annan relevant unionsfinansiering inom kultur- och mediepolitik, särskilt Europeiska socialfonden, Europeiska regionalutvecklingsfonden och forsknings- och innovationsprogrammen, samt de finansieringsinstrument som är kopplade till rättsliga frågor och medborgarskap, program för externt samarbete och instrument inför anslutningen.

2. Denna förordning ska tillämpas och genomföras utan att det påverkar unionens internationella åtaganden.

Artikel 18

Kontroll och utvärdering

1. Kommissionen ska se till att programmet regelbundet kontrolleras och utvärderas av ett externt organ i förhållande till de kvalitativa och kvantitativa resultatindikatorer som fastställs nedan.

a) Indikatorer för de allmänna mål som avses i artikel 3:

i) De kulturella och kreativa sektorernas storlek, förändringar och andel av sysselsättning och bruttonationalprodukt.

ii) Antalet personer som har tillgång till europeiska kulturella och kreativa verk, inbegripet verk från andra länder än sina egna när detta är möjligt.

b) Indikatorer för det särskilda mål som avses i artikel 4 a:

- i) Omfattningen av de kulturella och kreativa organisationernas internationella verksamhet och antalet inrättade transnationella partnerskap.
- ii) Antalet tillfällen till lärande och verksamheter som stöds av programmet och som har förbättrat kompetensen och ökat anställbarheten för kulturella och kreativa aktörer, inbegripet audiovisuellt yrkesverksamma.

c) Indikatorer för det särskilda mål som avses i artikel 4 b vad gäller delprogrammet Media:

- i) Antal besökare till visningar på biografer av icke-nationella europeiska filmer i Europa och av europeiska filmer runt om i världen (på de tio viktigaste icke-europeiska marknaderna).
- ii) Procentandelen europeiska audiovisuella verk som visas på biografer, på tv och på digitala plattformar.
- iii) Antalet personer i medlemsstaterna som har tillgång till icke-nationella europeiska audiovisuella verk och antalet personer i de länder som deltar i programmet som har tillgång till europeiska audiovisuella verk.
- iv) Antalet europeiska dataspel som produceras i unionen samt i de länder som deltar i programmet.

d) Indikatorer för det särskilda mål som avses i artikel 4 b vad gäller delprogrammet Kultur:

- i) Antalet personer som nåtts direkt eller indirekt av projekt som får stöd ur programmet.
- ii) Antalet projekt som riktar sig till barn, ungdomar och underrepresenterade grupper samt beräknat antal personer som nåtts.

e) Indikatorer för det särskilda mål som avses i artikel 4 c:

- i) Volymen av lån som garanterats inom ramen för lånegarantin, indelat efter små och medelstora företags samt mikroorganisationers och små och medelstora organisationers nationella ursprung, storlek och sektorer.
- ii) Volymen av lån som beviljats av medverkande finansiella förmedlare, indelat efter nationellt ursprung.
- iii) Antalet och den geografiska fördelningen av medverkande finansiella förmedlare.

iv) Antalet små och medelstora företag samt mikroorganisationers och små och medelstora organisationer som utnyttjar lånegarantin, indelat efter nationellt ursprung, storlek och sektorer.

v) Den genomsnittliga andelen obetalda lån.

vi) Den uppnådda hävstångseffekten för garanterade lån i förhållande till den vägledande hävstångseffekten (1:5,7).

f) Indikatorer för det särskilda mål som avses i artikel 4 d:

- i) Antalet medlemsstater som använder sig av resultaten av den öppna samordningsmetoden i utformningen av sin nationella policyutveckling.
- ii) Antalet nya initiativ och resultatet av policyarbetet.

2. Resultaten av kontrollen och utvärderingen ska beaktas vid genomförandet av programmet.

3. Förutom den regelbundna kontrollen av programmet ska kommissionen på grundval av extern och oberoende utvärdering upprätta en halvtidsutvärderingsrapport som

- a) innehåller kvalitativa och kvantitativa inslag för att bedöma programmets effektivitet avseende att uppnå dess mål, resurseffektiviteten i programmet och dess europeiska mervärde,
- b) belyser möjligheterna till förenkling av programmet, dess interna och externa samstämmighet, hur relevanta dess samtliga mål är för framtiden samt hur åtgärderna bidrar till unionens prioriteringar om smart och hållbar tillväxt för alla,
- c) tar hänsyn till utvärderingsresultaten om de långsiktiga effekterna av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG.

4. Kommissionen ska överlämna den halvtidsutvärderingsrapport som avses i punkt 3 till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2017.

5. Kommissionen ska på grundval av en slutlig extern och oberoende utvärdering upprätta en slutlig utvärderingsrapport i vilken programmets inverkan på längre sikt och hållbarheten i programmets effekter på grundval av utvalda kvantitativa och kvalitativa indikatorer utvärderas. Vad gäller det särskilda mål som avses i artikel 4 c ska kommissionen även utvärdera hur lånegarantin har påverkat tillgången till banklån och därtill hörande kostnader för små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer inom de kulturella och kreativa sektorerna.

6. Kommissionen ska överlämna den slutliga utvärderingsrapport som avses i punkt 5 till Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni 2022.

Artikel 19

Kommunikation och spridning

1. Kommissionen ska förse de länder som deltar i programmet med uppgifter om projekt som beviljats unionsfinansiering genom att översända urvalsbesluten inom två veckor från och med att de antagits.
2. De ansvariga för projekt som får bidrag ur programmet ska säkerställa att uppgifter om den unionsfinansiering de fått och om resultaten kommuniceras och sprids.
3. Kommissionen ska säkerställa att relevanta uppgifter sprids till kontaktkontoren för Kreativa Europa.

KAPITEL VI

Delegering av befogenheter

Artikel 20

Delegering av befogenheter till kommissionen

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 21 för att komplettera de kvalitativa och kvantitativa resultatindikatorer som anges i artikel 18.1.

Artikel 21

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 20 ska ges till kommissionen för hela den tid som programmet pågår.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VII

Genomförandebestämmelser

Artikel 22

Genomförande av programmet

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med budgetförordningen.
2. Kommissionen ska genom genomförandakter anta ett årligt arbetsprogram för de delprogram och det sektorsövergripande programområdet. Kommissionen ska i de årliga arbetsprogrammen säkerställa att de allmänna och specifika mål som anges i artiklarna 3 och 4 samt de prioriteringar som anges i artiklarna 9 och 12 genomförs varje år på ett konsekvent sätt och ska beskriva de förväntade resultaten, genomförandemetoden och det sammanlagda beloppet i finansieringsplanen. Det årliga arbetsprogrammet ska även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, uppgifter om de belopp som är avsatta för varje åtgärd och en preliminär tidsplan för genomförandet.

För bidrag ska det årliga arbetsprogrammet ange prioriteringarna, kriterierna för stödberättigande, urval och tilldelning samt högsta andel samfinansiering. Det finansiella stödet från programmet får vara högst 80 % av de bidragsberättigade kostnaderna.

För lånegarantin ska det årliga arbetsprogrammet ange kriterierna för stödberättigande och urvalskriterier för finansiella förmedlare, uteslutningskriterier avseende innehållet i projekt som lämnats in till medverkande finansiella förmedlare, det årliga anslaget till EIF och kriterierna för stödberättigande, urval och tilldelning för tillhandahållare av kapacitetsuppbyggnadstjänster.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.4.

3. De allmänna riktlinjerna för genomförandet av programmet ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 23.3.

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (kommittén för Kreativa Europa). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. Kommittén för Kreativa Europa får sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla konkreta frågor angående delprogrammen och de sektorsövergripande programområdena.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 24***Finansiella bestämmelser**

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet under perioden från och med den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 fastställs till 1 462 724 000 EUR i löpande priser.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Finansieringsramen som avses i punkt 1 ska fördelas enligt följande:

a) Minst 56 % för delprogrammet Media.

b) Minst 31 % för delprogrammet Kultur.

c) Högst 13 % för det sektorsövergripande programområdet, varvid minst 4 % ska tilldelas de transnationella samarbetsåtgärder som förtecknas i artikel 15 och kontaktkontorena för Kreativa Europa.

3. De administrativa kostnaderna för genomförandet av programmet ska ingå i de anslag som anges i punkt 2 och får totalt sett inte överstiga 7 % av programmets budget, av vilket 5 % ska tilldelas genomförandet av delprogrammet Media och 2 % till genomförandet av delprogrammet Kultur.

4. Finansieringsramen som avses i punkt 1 får omfatta utgifter i samband med den förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är direkt nödvändiga för programmets förvaltning och för att uppnå dess mål; detta gäller i synnerhet undersökningar, expertmöten, informations- och kommunikationsinsatser, bl.a. institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar i den mån de är förknippade med de allmänna målen i programmet, utgifter för it-nät för informationsbearbetning och informationsutbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som belastar kommissionen vid förvaltningen av programmet.

5. Finansieringsramen som avses i punkt 1 får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången från de åtgärder som antagits enligt beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG och denna förordning.

Vid behov får medel för att möjliggöra förvaltningen av åtgärder som ännu inte har slutförts den 31 december 2020 föras in i budgeten efter 2020 för att täcka liknande utgifter.

6. I vederbörligen motiverade fall och genom undantag från artikel 130.2 i budgetförordningen får kommissionen betrakta kostnader som är direkt kopplade till genomförandet av åtgärder och verksamhet som får stöd som bidragsberättigande, även om de uppkom för bidragsmottagaren innan ansökan om bidrag lämnades in.

*Artikel 25***Skyddet av unionens ekonomiska intressen**

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och inspektioner och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrävande av sådana medel som utbetalats felaktigt samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och finansiella påföljder.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats och inspektioner, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt programmet.

3. Olaf får genomföra utredningar, bland annat kontroller på plats och inspektioner, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 i syfte att utröna om bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras inom ramen för programmet påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeländer och internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra revision och genomföra utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

*KAPITEL VIII***Slutbestämmelser***Artikel 26***Upphävande och övergångsbestämmelser**

1. Beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2014.

2. Den verksamhet som påbörjas senast den 31 december 2013 på grundval av de beslut som avses i punkt 1 ska fram till dess att den avslutas fortsätta att förvaltas i enlighet med de besluten.

*Artikel 27***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
M. SCHULZ

På rådets vägnar
Ordförande
V. LEŠKEVIČIUS

BILAGA I

FORMERNA FÖR GENOMFÖRANDET AV LÅNEGARANTIN FÖR DE KULTURELLA OCH KREATIVA SEKTORERNA

Det finansiella stöd som ges genom lånegarantin ska öronmärkas för små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer inom de kulturella och kreativa sektorerna och vara anpassat till dessa sektors specifika behov och marknadsföras som ett sådant stöd.

1. Uppgifter

Lånegarantin ska tillhandahålla följande:

- a) Garantier till medverkande finansiella förmedlare i alla länder som deltar i lånegarantin.
- b) Ytterligare sakkunskap till medverkande finansiella förmedlare för bedömning av risker förbundna med små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer och deras kulturella och kreativa projekt.

2. Urval av medverkande finansiella förmedlare

EIF ska välja ut medverkande finansiella förmedlare i enlighet med bästa marknadspraxis och de särskilda mål som avses i artikel 4 c. Urvalskriterierna ska särskilt omfatta:

- a) Volymen av finansiering med lån som ställs till förfogande för små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer.
- b) Riskbedömningsstrategin för lånetransaktioner, särskilt avseende kulturella och kreativa projekt.
- c) Förmågan att bygga upp en diversifierad låneportfölj och att föreslå en marknadsföringsplan och PR-plan för små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer i olika regioner och sektorer.

3. Varaktighet för lånegarantin

Individuella garantier får ha en löptid på upp till tio år.

I enlighet med artikel 21.3 i i budgetförordningen ska de återbetalningar som garantierna ger upphov till tilldelas lånegarantin för en period som inte får överstiga åtagandeperioden plus tio år. De återbetalningar som genererats i enlighet med bestämmelserna i relevanta avtal om delegering genom de insatser i programmet Medias produktionsgarantifond som fastställdes före 2014 ska tilldelas lånegarantin under perioden 2014–2020. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om sådana tilldelade medel genom kommittén för Kreativa Europa.

4. Uppbyggande av kapacitet

Uppbyggandet av kapacitet inom lånegarantin består i tillhandahållandet av sakkunskap till medverkande finansiella förmedlare för att öka deras förståelse för de kulturella och kreativa sektorerna (t.ex. att tillgångarna är immateriella, att marknaden är för liten för att uppnå kritisk massa och att varorna och tjänsterna handlar om prototyper) och för att förse varje medverkande finansiell förmedlare med ytterligare sakkunskap när det gäller att bygga upp portföljer och bedöma risker i samband med kulturella och kreativa projekt.

De resurser som avsätts för kapacitetsbyggande ska begränsas till 10 % av lånegarantins budget.

EIF ska välja ut tillhandahållarna av kapacitetsbyggande för lånegarantins räkning och under uppsikt av kommissionen genom ett offentligt och öppet upphandlingsförfarande på grundval av kriterier såsom erfarenhet av att finansiera de kulturella och kreativa sektorerna, sakkunskap, geografisk täckning, leveranskapacitet och marknadskunskaper.

5. Budget

Budgetanslaget ska täcka hela kostnaden för lånegarantin, inbegripet sådana betalningsskyldigheter till medverkande finansiella förmedlare som förluster som härrör från garantier, förvaltningsarvoden för EIF som förvaltar EU:s medel, liksom alla andra bidragsberättigande kostnader.

6. Synlighet och information

EIF ska bidra till att främja lånegarantin inom den europeiska banksektorn. Dessutom ska alla medverkande finansiella förmedlare och EIF bidra till att främja en lämplig nivå på synlighet och transparens för det stöd som ges genom lånegarantin genom att tillhandahålla målgruppen små och medelstora företag samt mikroorganisationer och små och medelstora organisationer information om finansieringsmöjligheterna.

Därför ska kommissionen bland annat tillhandahålla nätverket av kontaktkontor för Kreativa Europa nödvändig information så att de kan utföra sina uppgifter.

7. Lånetyper

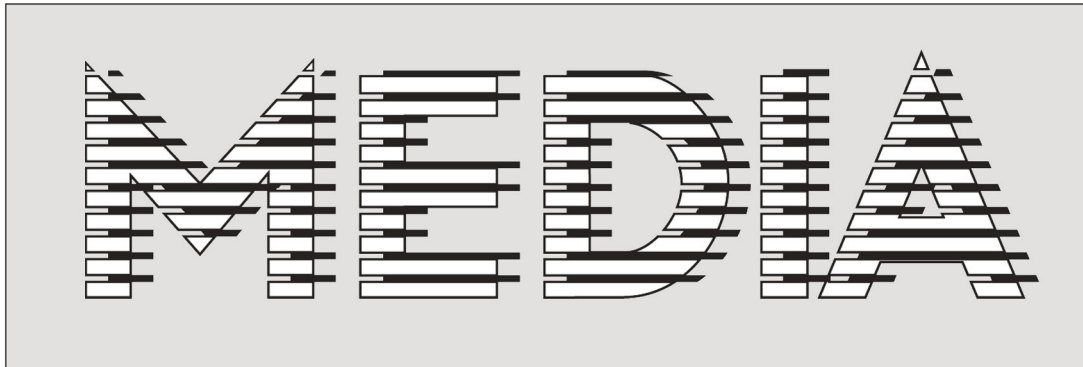
Lånetyper som täcks av lånegarantin ska särskilt omfatta

- a) investeringar i materiella eller immateriella tillgångar,
 - b) företagsöverlåtelser,
 - c) rörelsekapital (till exempel tillfällig eller överbryggande finansiering, kassaflöde, krediter etc.).
-

BILAGA II

LOGOTYP FÖR DELPROGRAMMET MEDIA

Logotypen för delprogrammet Media ska vara följande:



EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1296/2013

av den 11 december 2013

om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 46 d, 149, 153.2 a och 175 tredje
stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I linje med kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln En budget för Europa 2020, som rekommenderar att unionens finansieringsinstrument ska rationaliseras och förenklas och att deras fokus på unionsmervärde, effekter och resultat ska stärkas, inrättas genom denna förordning Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (nedan kallat *programmet*) för att fortsätta och utveckla den verksamhet som bedrivs på grundval av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1672/2006/EG ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 ⁽⁵⁾, kommissionens genomförandebeslut 2012/733/EU ⁽⁶⁾ samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 283/2010/EU som inrättade

ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet ⁽⁷⁾ (nedan kallat *instrumentet*).

- (2) Den 17 juni 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag till en Europa 2020-strategi för sysselsättning och smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*), som omfattar fem överordnade mål (däribland de som behandlar sysselsättning, kampen mot fattigdom och social utestängning respektive utbildning) och sju flaggskeppsinitiativ och som utgör en sammanhängande politisk ram för det kommande årtiondet. Europeiska rådet förespråkade full mobilisering av passande unionsinstrument och unionspolitik för att bidra till att de gemensamma målen uppnås, och uppmanade medlemsstaterna att utöka de samordnade åtgärderna.
- (3) I enlighet med artikel 148.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) antog rådet den 21 oktober 2010 riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Dessa riktlinjer utgör, tillsammans med de allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken i medlemsstaterna och unionen som antas i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, de integrerade riktlinjerna för Europa 2020-strategin. Programmet bör bidra till att uppnå målen för Europa 2020-strategin, särskilt de mål om fattigdomsminskning och sysselsättning som fastställs i sysselsättningsriktlinjerna. I det syftet bör programmet stödja genomförandet av flaggskeppsinitiativen, med särskilt fokus på den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning. En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen samt Unga på väg, liksom Ungdoms-sysselsättningspaketet.
- (4) I Europa 2020-strategins båda flaggskeppsinitiativ med titeln *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning* och *Innovationsunionen* framhålls social innovation som ett kraftfullt verktyg för att hantera dels de samhällsutmaningar som följer av en åldrande befolkning, fattigdom, arbetslöshet och nya arbetsmönster och livsstilar, dels medborgarnas förväntningar på social rättvisa, utbildning samt hälso- och sjukvård. Programmet bör stödja åtgärder i syfte att öka social innovation för att tillgodose de sociala behov som inte uppfylls eller endast delvis uppfylls när det gäller att bekämpa fattigdom och social utestängning, främja en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, garantera ett fullgott och fattigdomsförebyggande socialt skydd, förbättra arbetsvillkoren och förbättra tillgången till utbildning för utsatta personer, samtidigt som hänsyn tas till

⁽¹⁾ EUT L 143, 22.5.2012, s. 88.

⁽²⁾ EUT L 225, 27.7.2012, s. 167.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1672/2006/EG av den 24 oktober 2006 om inrättande av ett gemenskapsprogram för sysselsättning och social solidaritet – Progress (EUT L 315, 15.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 24 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2012/733/EU av den 26 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen med avseende på förmedling av lediga platser och platsansökningar och nyinrättandet av Eures-nätverket (EUT L 328, 28.11.2012, s. 21).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 283/2010/EU av den 25 mars 2010 om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 87, 7.4.2010, s. 1).

- de regionala och lokala myndigheternas roll. Programmet bör också fungera som en katalysator för gränsöverskridande partnerskap och nätverk mellan aktörer inom den offentliga, privata och tredje sektorn. Dessutom bör programmet uppmuntra aktörerna att delta i utformningen och genomförandet av nya strategier i syfte att bemöta akuta sociala behov och utmaningar.
- (5) Programmet bör framför allt medverka till att identifiera och analysera innovativa lösningar samt öka det praktiska genomförandet av dem genom nyskapande sociala projekt, så att man vid behov kan hjälpa medlemsstaterna att effektivisera sina arbetsmarknader och ytterligare förbättra sin politik för socialt skydd och social delaktighet. Nyskapande sociala projekt avser projektbaserade fältstudier av sociala innovationer som gör det möjligt att ta reda på om de sociala innovationerna är genomförbara. Det bör vara möjligt att följa upp framgångsrika idéer i större skala med ekonomiskt stöd från Europeiska socialfonden (ESF) och från andra källor.
- (6) Den öppna samordningsmetoden har redan bevisat sin flexibilitet och operativa effektivitet inom sysselsättning och socialpolitik och bör användas allmänt och gynnas av de åtgärder som stöds av programmet.
- (7) Framsteg mot en socialt och miljömässigt hållbar utveckling i Europa kräver att man förutser och utvecklar ny kunskap och kompetens, med bättre villkor för jobbskapande, sysselsättningskvalitet och arbetsförhållanden genom utbildnings-, arbetsmarknads- och socialpolitiska stödsatser i samband med att industrier och tjänster omvandlas. Programmet bör därför bidra till att främja skapandet av hållbar grön och vit sysselsättning och arbetstillfällen inom IKT av god kvalitet, liksom framförhållning och utveckling av ny kunskap och kompetens för nya högkvalitativa och hållbara arbetstillfällen, genom att sysselsättnings- och socialpolitiken kopplas till industri- och strukturpolitiken till stöd för en övergång i riktning mot en resurseffektiv och koldioxidsnål ekonomi. Programmet bör särskilt fungera som en katalysator för att undersöka den jobbskapande potentialen hos gröna och sociala investeringar ledda av den offentliga sektorn och hos lokala och regionala sysselsättningsinitiativ.
- (8) Där det är relevant bör programmet ta hänsyn till den territoriella dimensionen av arbetslöshet, fattigdom och social utestängning, och särskilt till den ökande ojämlikheten inom och mellan regioner, mellan landsbygdsområden och städer och inom städer.
- (9) De sociala dimensionerna av den inre marknaden måste stärkas. Med tanke på behovet att förbättra förtroendet för den inre marknaden, inklusive den fria rörligheten för tjänster, genom respekt för arbetstagarnas rättigheter, är det nödvändigt att säkerställa att såväl arbetstagare som företagare har samma rätt till fri rörlighet inom hela unionen.
- (10) I likhet med Europa 2020-strategin bör programmet ha en sammanhängande strategi för att främja högkvalitativ och hållbar sysselsättning samt bekämpa och förebygga social utestängning och fattigdom, med hänsyn till behovet av att säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män. Genomförandet av programmet bör rationaliseras och förenklas, särskilt genom inrättandet av en uppsättning gemensamma regler om bland annat allmänna mål och rutiner för övervakning och utvärdering. Programmet bör inriktas på projekt som oavsett storlek tillför ett tydligt mervärde på unionsnivå. I syfte att minska de administrativa bördorna bör programmet stödja skapandet och utvecklingen av nätverk och partnerskap. Dessutom bör man i högre grad använda förenklade kostnadsalternativ (klumpsummor och schablonfinansiering), särskilt vid genomförandet av rörlighetsprogram, samtidigt som insynen i förfarandena säkerställs. Programmet bör vara en gemensam plattform (*one-stop shop*) för instanser som tillhandahåller mikrofinansiering på unionsnivå, och finansiera mikrokrediter och socialt entreprenörskap, förenkla tillgången till lån och tillhandahålla tekniskt stöd.
- (11) Med tanke på de begränsade medel som står till programmetns förfogande samt den preliminära tilldelningen av dessa till olika programdelar bör prioritet ges åt att finansiera utveckling av strukturer med en tydlig multiplikatoreffekt som gynnar även andra projekt och initiativ. Lämpliga åtgärder bör också vidtas för att undvika överlappningar med eller dubbelfinansiering från andra fonder eller program, framför allt ESF.
- (12) Unionen bör skaffa sig ett underlag som baseras på en välgrundad analys för att stödja utformningen av sysselsättnings- och socialpolitiken, med särskilt fokus på konsekvenserna av finansiella och ekonomiska kriser. Ett sådant underlag kan tillföra mervärde till nationella insatser genom att det dels ger en unionsdimension, dels möjliggör jämförelser vid datainsamling genom utveckling av statistiska verktyg och metoder och av gemensamma indikatorer, i syfte att skapa en heltäckande bild av situationen för sysselsättning, social trygghet och arbetsvillkor i hela unionen och att skapa förutsättningar för en högkvalitativ utvärdering av politikens och programmets effektivitet och ändamålsenlighet, bland annat för att uppnå målen för Europa 2020-strategin.

- (13) Unionen har unika förutsättningar att erbjuda en plattform för utbyte om politiska riktlinjer i unionen och ömsesidigt utbyte av information och erfarenheter mellan länder som deltar i programmet inom områdena sysselsättning, socialt skydd, social delaktighet och socialt entreprenörskap. Kunskap om hur politiken tillämpas i andra länder och om dess resultat, bland annat resultat som uppnåtts genom nyskapande sociala projekt på lokal, regional och nationell nivå, ger beslutsfattare fler alternativ och stimulerar därmed till utveckling av ny politik.
- (14) Ett centralt inslag i unionens socialpolitik är att se till att det finns miniminormer och att arbetsvillkoren i unionen stadigt förbättras. Unionen spelar en viktig roll för att se till att lagstiftningen anpassas till nya arbetsmönster och nya risker för säkerhet och hälsa, med hänsyn till principerna om *anständigt arbete* och *smart lagstiftning*. Unionen har också en viktig roll att spela när det gäller finansiering av åtgärder för att förbättra efterlevnaden av arbetsnormer enligt ratificerade ILO-konventioner och av unionsbestämmelser om skydd av arbetstagarnas rättigheter. Detta gäller i synnerhet åtgärder för att öka medvetenheten (exempelvis med hjälp av en social märkning), sprida information och främja debatten om de huvudsakliga utmaningarna och politiska frågorna när det gäller arbetsvillkor, inklusive bland arbetsmarknadens parter och andra intressenter, samt främja åtgärder för balans mellan arbete och fritid, ta initiativ till förebyggande åtgärder och främja en förebyggande kultur på arbetsmiljöområdet.
- (15) Arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer spelar en nyckelroll för att främja sysselsättning av god kvalitet, bekämpa social utestängning och fattigdom samt motverka arbetslöshet. Därför bör arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer där så är lämpligt delta i ömsesidigt lärande och i utvecklingen, genomförandet och spridningen av ny politik. Kommissionen bör informera och samråda med arbetsmarknadens parter i unionen och det civila samhällets organisationer om resultatet av genomförandet av programmet.
- (16) Unionen strävar efter att stärka globaliseringens sociala dimension och bekämpa social dumpning genom att främja anständigt arbete och skäliga arbetsnormer, inte bara i länder som deltar i programmet utan även på internationell nivå, antingen direkt mot tredjeländer eller indirekt genom samarbete med internationella organisationer. Följaktligen behöver lämpliga förbindelser utvecklas med tredjeländer som inte deltar i programmet i syfte att bidra till att uppnå programmålen, med hänsyn till eventuella relevanta avtal mellan sådana länder och unionen. Detta kan innebära att företrädare för dessa tredjeländer deltar i evenemang av ömsesidigt intresse (som konferenser, workshoppar och seminarier) som äger rum i de länder som deltar i programmet. Dessutom bör samarbete utvecklas med de berörda internationella organisationerna, särskilt ILO och andra relevanta FN-organ, Europarådet samt Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), så att programmet genomförs med hänsyn till dessa organisationers roller.
- (17) I enlighet med artiklarna 45 och 46 i EUF-fördraget fastställs i förordning (EU) nr 492/2011 bestämmelser som syftar till fri rörlighet för arbetstagare på icke-diskriminerande villkor genom att säkerställa ett nära samarbete mellan medlemsstaternas centrala arbetsmarknadsmyndigheter och med kommissionen. Eures, som är det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar bör främja bättre fungerande arbetsmarknader genom att underlätta arbetstagares frivilliga gränsöverskridande geografiska rörlighet, öka insynen på arbetsmarknaden och förmedlingen av lediga platser och platsansökningar samt stödja verksamhet inom platsförmedling, rekrytering, rådgivning och vägledning på nationell och gränsöverskridande nivå och därigenom bidra till målen i Europa 2020-strategin. Medlemsstaternas bör uppmuntras att när så är lämpligt integrera Eures tjänster och göra dem tillgängliga i en gemensam plattform.
- (18) Eures tillämpningsområde bör utvidgas så att det omfattar utveckling av och stöd till riktade program för rörlighet på unionsnivå, efter förslagsinfordringar, med sikte på att tillsätta lediga platser på områden där brister på arbetsmarknaden har konstaterats. I enlighet med artikel 47 i EUF-fördraget bör sådana program bidra till att underlätta frivillig rörlighet bland unga arbetstagare i unionen. Målinriktade rörlighetsprogram, såsom de som baseras på den förberedande åtgärden "Ditt första Eures-jobb", är till för att göra det lättare för ungdomar att ta del av anställningserbjudanden och få anställning i en annan medlemsstat, och bör även uppmuntra arbetsgivarna att erbjuda unga mobila arbetstagare anställning. Programmen för rörlighet får dock inte avskräcka unionen och medlemsstaterna från att hjälpa ungdomar att hitta ett första jobb i hemlandet.
- (19) I många gränsregioner spelar Eures gränsöverskridande partnerskap en viktig roll för utvecklingen av en verkligt europeisk arbetsmarknad. Eures gränsöverskridande partnerskap omfattar minst två medlemsstater eller en medlemsstat och ett annat deltagande land. Följaktligen har de en tydlig övergripande natur och utgör en källa till mervärde för unionen. Eures gränsöverskridande partnerskap bör därför även fortsättningsvis stödjas genom övergripande unionsverksamhet, med möjligheten att komplettera dem med nationella resurser eller av ESF.

- (20) Vid utvärderingen av Eures verksamhet bör kvalitativa och kvantitativa kriterier beaktas. Eftersom utgående platsförmedling i en medlemsstat innebär inkommande platsförmedling i en annan, allt efter den ständigt växande arbetsmarknaden och därtill kopplade rörlighetsmönster, bör fokus för utvärderingen inte enbart vara på inkommande eller utgående platsförmedling i enskilda medlemsstater utan även på aggregerade uppgifter på unionsnivå. Dessutom bör det hållas i minnet att rådgivning inte alltid leder till mätbar rörlighet eller platsförmedling.
- (21) Enligt Europa 2020-strategin, och särskilt riktlinje 7 som föreskrivs i rådets beslut 2010/707/EU ⁽¹⁾ är egenföretagande och entreprenörskap avgörande i strävan att skapa en smart och hållbar tillväxt för alla.
- (22) Svårighet att få tillgång till krediter, eget kapital eller därmed likställt kapital är ett av de största hindren för nyföretagande, särskilt bland dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Unionen och medlemsstaterna måste göra större ansträngningar för att öka utbudet av och tillgången till mikrofinansiering och tillgodose efterfrågan från dem som behöver finansieringen mest, särskilt arbetslösa, kvinnor och utsatta personer som vill starta eller vidareutveckla ett mikroföretag, även som egenföretagare, men som har svårt att få finansiering. Dessutom utgör mikroföretagen huvuddelen av de nybildade företagen i unionen. Därför bör det vara möjligt att med hjälp av mikrokrediter snabbt åstadkomma mervärde och uppnå konkreta resultat. Som ett första steg inrättade Europaparlamentet och rådet 2010 instrumentet för mikrokrediter. Informationsinsatserna om de möjligheter till mikrofinansiering som finns på unionsnivå och i medlemsstaterna bör förbättras så att informationen bättre når ut till dem som behöver mikrokrediter.
- (23) Mikrofinansiering och stöd till socialt entreprenörskap bör nå ut till potentiella mottagare och bör ha en långvarig effekt. Det bör bidra till en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet och tjäna som katalysator för både den ekonomiska politiken och politiken för lokal utveckling. För att åstadkomma bästa möjliga förutsättningar för att skapa livskraftiga företag bör de åtgärder som rör mikrofinansiering och socialt entreprenörskap åtföljas av program för mentorskap och utbildning samt all relevant information, som bör uppdateras regelbundet och göras tillgänglig för allmänheten av den berörda finansören. I detta syfte är det viktigt med tillfredsställande finansiering, särskilt genom ESF.
- (24) Om mikrokrediter ska bli mer tillgängliga på unionens unga mikrofinansmarknad måste den institutionella kapaciteten hos de instanser som tillhandahåller mikrokrediter ökas, särskilt hos mikrofinansinstitut utanför banksektorn, i enlighet med kommissionens meddelande av den 13 november med titeln *Ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning* och kommissionens rapport av den 25 juli 2008 med titeln *Främjande av kvinnliga innovatörer och kvinnligt företagande (Promotion of Women Innovators and Entrepreneurship)*.
- (25) Den sociala ekonomin och socialt entreprenörskap utgör en integrerad del av EU:s pluralistiska sociala marknads ekonomi och spelar en viktig roll för att skapa större social konvergens i Europa. De bygger på principer om solidaritet och ansvar, och om att individen och de sociala målen ska ges företräde framför kapital samt på främjande av socialt ansvarstagande, social sammanhållning och social delaktighet. Sociala företag kan fungera som drivkraft för sociala förändringar genom att erbjuda innovativa lösningar, som främjar inkluderande arbetsmarknader och sociala tjänster som är tillgängliga för alla. De kan därför ge ett värdefullt bidrag till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål. Programmet bör förbättra de sociala företagens tillgång till olika former av finansiering genom att tillhandahålla lämpliga instrument som tillgodoser deras specifika finansiella behov under hela livsrytmen.
- (26) För att utnyttja erfarenheterna från enheter såsom Europeiska investeringsbanksgruppen bör åtgärder som rör mikrofinansiering och socialt entreprenörskap genomföras indirekt av kommissionen genom att budgetgenomförande åtgärder delegeras till sådana enheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*). Med hjälp av unionens resurser kan hävstångseffekten från internationella finansinstitut och andra investerare utnyttjas mer effektivt, synergier mellan medlemsstaternas och unionens åtgärder skapas och strategier kan samordnas på ett bättre sätt. Det förbättrar således särskilt riskutsatta grupper och unga människors tillgång till finansiering och mikrofinansieringens förmåga att nå ut till dessa. Tillgången till finansiering för mikroföretag, inklusive egenföretagare och sociala företag, förbättras också. Unionens bidrag stöder därmed utvecklingen av den framväxande sektorn för socialt företagande och mikrofinansmarknaden i unionen och uppmuntrar gränsöverskridande verksamhet. Unionens åtgärder bör komplettera medlemsstaternas användning av finansieringsinstrument för mikrokrediter och socialt entreprenörskap. De enheter som har ansvar för att genomföra åtgärderna bör se till att dessa tillför ett mervärde för unionen och att dubbelfinansiering med unionsmedel förhindras.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/707/EU av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 308, 24.11.2010, s. 46).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (27) I överensstämmelse med Europa 2020-strategin bör programmet bidra till att lösa det akuta problemet med ungdomsarbetslösheten. Därför bör unga människor erbjudas en framtid och en möjlighet att spela en nyckelroll i den sociala och ekonomiska utvecklingen i Europa, vilket är särskilt viktigt i kristider.
- (28) Programmet bör även peka på småföretagens särskilda roll och betydelse för utbildning, expertis och traditionellt kunnande samt säkerställa att unga får tillgång till mikrofinansiering. Programmet bör underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och andra länder som deltar i programmet på alla dessa områden.
- (29) Programmets åtgärder bör bidra till medlemsstaternas och arbetsmarknadsaktörernas genomförande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 ⁽¹⁾ beträffande inrättandet av en ungdomsgaranti. I den rekommendationen anges att alla unga under 25 år inom en period av fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning bör få ett högkvalitativt erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik. Programmet bör underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och andra länder som deltar i programmet på detta område.
- (30) Enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 8 i EUF-fördraget är det nödvändigt att se till att programmet i alla sina programdelar och all sin verksamhet bidrar till jämställdhet mellan kvinnor och män, även genom jämställdhetsintegrering och vid behov genom specifika insatser för att främja kvinnors sysselsättning och sociala delaktighet. I enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget bör programmet säkerställa att de prioriterade insatserna genomförs på ett sätt som bidrar till att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etnisk bakgrund, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Programmet bör därför övervakas och utvärderas för att det ska gå att bedöma hur diskrimineringsfrågor beaktas inom programmets verksamhet.
- (31) Programmet Progress för perioden 2007-2013 innehåller avsnitt om antidiskriminering och mångfald samt jämställdhet, och dessa insatser måste fortsätta och vidareutvecklas inom programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap för perioden 2014-2020. Det är dock ytterst viktigt att behålla ett starkt fokus på jämställdhet mellan kvinnor och män och diskrimineringsfrågor i alla relevanta initiativ och åtgärder som ingår i detta program, särskilt i fråga om att förbättra kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden och arbetsvillkoren samt skapa bättre möjligheter att förena yrkes- och privatliv.
- (32) Enligt artikel 9 i EUF-fördraget och målen i Europa 2020-strategin bör programmet bidra till att säkerställa hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, till att garantera ett fullgott socialt skydd och till att bekämpa fattigdom och social utestängning, och det bör ta hänsyn till de krav som är knutna till en hög hälso-skyddsnivå för människor.
- (33) Programmet bör komplettera andra unionsprogram och samtidigt låta varje enskilt instrument fungera i enlighet med sina egna, särskilda förfaranden. Samma stödberättigande kostnader bör därför inte beviljas dubbel finansiering. För att unionens finansiering ska tillföra ett mervärde och få väsentlig inverkan bör en nära samverkan utvecklas mellan programmet, andra unionsprogram och strukturfonderna, särskilt ESF och ungdomssysselsättningsinitiativet. Programmet bör komplettera andra program och initiativ från unionen som fokuserar på att bekämpa ungdomsarbetslösheten.
- (34) Programmet bör genomföras på ett sådant sätt att det underlättar för den eller de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat att medverka till att programmets mål uppnås.
- (35) För att göra kommunikationen med allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de informationsinsatser som görs på kommissionens initiativ bör de medel som anslås för informations- och kommunikationsverksamhet inom ramen för denna förordning också bidra till förmedling av och information om unionens politiska prioriteringar som knyter an till de allmänna målen för detta program.
- (36) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet [av den 2 december 2013] mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (37) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oriktigheter, återkräva belopp som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt samt, i förekommande fall, besluta om sanktioner i enlighet med budgetförordningen.

⁽¹⁾ Rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti (EUT C 120, 26.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1

- (38) I syfte att se till att programmet är tillräckligt flexibelt för att under hela sin löptid kunna reagera på förändrade behov och motsvarande politiska prioriteringar bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på omfördelning av stöd mellan de olika programdelarna och till de enskilda tematiska avsnitten inom programdelarna. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (40) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och konsekvenser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (nedan kallat *programmet*), vars syfte är att bidra till genomförandet av Europa 2020-strategin inbegripet dess övergripande mål, integrerade riktlinjer och flaggskeppsinitiativ, genom att ge ekonomiskt stöd till unionens mål att främja en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, garantera ett fullgott och skäligt socialt skydd, bekämpa social utestängning och fattigdom samt förbättra arbetsvillkoren.

2. Programmet ska pågå från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) *socialt företag*: ett företag som, oavsett juridisk form,
 - a) enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra juridiska handlingar genom vilka det upprättats i första hand strävar efter att uppnå mätbara, positiva sociala effekter snarare än att generera vinst till sina bolagsägare, medlemmar och aktie- eller andelsägare, och som
 - i) tillhandahåller tjänster eller varor som genererar social avkastning, och/eller
 - ii) använder en metod för produktion av varor eller tjänster som uttrycker dess sociala mål,
- b) använder sina vinster för att i första hand uppnå sitt primära mål och har på förhand fastställda förfaranden och regler för utdelning av vinst till aktie- eller andelsägare och bolagsägare, med syftet att säkerställa att sådan utdelning inte äventyrar det primära målet, och
- c) drivs på ett affärsmässigt, ansvarigt och transparent sätt, särskilt genom delaktighet av anställda, kunder och/eller intressenter som påverkas av dess affärsverksamhet.

2) *mikrokredit*: ett lån på upp till 25 000 EUR.

3) *mikroföretag*: ett företag, inklusive en egenföretagare, som sysselsätter färre än tio personer och vars omsättning eller balansräkning inte överstiger 2 miljoner EUR per år, i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽²⁾.

4) *mikrofinansiering*: garantier, mikrokrediter, eget kapital och därmed likställt kapital till personer och mikroföretag som har svårt att få tillgång till krediter.

5) *social innovation*: innovation som är social både till sitt ändamål och sina medel och i synnerhet sådan som avser utveckling och genomförande av nya idéer (beträffande produkter, tjänster och modeller), och som samtidigt tillgodoser sociala behov och skapar nya sociala relationer eller samarbeten, varigenom samhället gynnas och dess förmåga att agera förstärks.

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 6) *nyskapande sociala projekt*: politiska åtgärder som erbjuder innovativa svar på sociala behov och som genomförs i liten skala och under omständigheter som gör det möjligt att mäta deras inverkan innan de upprepas i större skala, om resultaten är övertygande.

Artikel 3

Programmets struktur

1. Programmet ska bestå av följande tre komplementära delar:

- a) Programdelen Progress, som dels ska stödja utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av unionens instrument och politik som avses i artikel 1 och relevant unionsrätt, dels ska främja evidensbaserat beslutsfattande och social innovation och social utveckling, i partnerskap med arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer och offentliga och privata organ.
- b) Programdelen Eures, som ska stödja verksamhet som utförs av Eures, det vill säga de särskilda förmedlingar som EES-länderna och Schweiz utser, tillsammans med arbetsmarknadens parter, andra arbetsförmedlare och andra berörda parter, för att utveckla utbyte och spridning av information och andra former av samarbete, såsom gränsöverskridande partnerskap, för att främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet på ett rättvist sätt och bidra till en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet.
- c) Programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap, som ska öka tillgången till och utbudet av finansiering för juridiska och fysiska personer enligt vad som avses i artikel 26.

2. De gemensamma bestämmelser som fastställs i denna avdelning ska tillämpas på samtliga de tre programdelar som anges i punkt 1 a, b och c, utöver särskilda bestämmelser i avdelning II.

Artikel 4

Programmets allmänna mål

1. Programmet ska ha följande allmänna mål:
- a) Stärka egenansvaret bland beslutsfattare på alla nivåer och få till stånd konkreta, samordnade och innovativa åtgärder på både unionsnivå och medlemsstatsnivå, i fråga om unionens mål på de områden som avses i artikel 1, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället samt offentliga och privata organ.
 - b) Stödja utveckling av tillräckliga, tillgängliga och effektiva sociala trygghetssystem och arbetsmarknader och underlätta

politiska reformer på de områden som avses i artikel 1, särskilt genom att främja anständigt arbete och anständiga arbetsvillkor, en förebyggande kultur på arbetsmiljöområdet, en sundare balans mellan yrkesliv och privatliv, goda styrelseformer för sociala ändamål, däribland konvergens, liksom ömsesidigt lärande och social innovation.

- c) Se till att unionsrätten på de områden som avses i artikel 1 verkligen tillämpas och, där så krävs, bidra till en modernisering av unionsrätten i linje med principen om anständigt arbete och med hänsyn till principen om smart lagstiftning.
 - d) Främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet på ett rättvist sätt och göra det lättare att hitta arbete genom att utveckla högkvalitativa och inkluderande arbetsmarknader i unionen som är öppna och tillgängliga för alla, samtidigt som arbetstagarnas rättigheter respekteras i hela unionen, inklusive den fria rörligheten.
 - e) Främja sysselsättning och social delaktighet genom att öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för utsatta personer som vill starta ett mikroföretag, liksom för befintliga mikroföretag, och genom att öka de sociala företagens tillgång till finansiering.
2. För att uppnå dessa mål ska programmet i alla sina programdelar och åtgärder syfta till att
- a) särskilt uppmärksamma utsatta grupper, såsom ungdomar,
 - b) främja jämställdhet mellan kvinnor och män, även genom jämställdhetsintegrering och vid behov jämställdhetsbudgetering,
 - c) bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,
 - d) vid utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet främja en hög sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet och garantera ett fullgott och skäligt socialt skydd samt bekämpa långtidsarbetslöshet, fattigdom och social utestängning.

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet under perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 ska uppgå till 919 469 000 EUR i löpande priser.
2. Följande vägledande procentandelar ska tilldelas de programdelar som anges i artikel 3.1:
- a) 61 % till programdelen Progress.

b) 18 % till programdelen Eures.

c) 21 % till programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.

3. Kommissionen får utnyttja upp till 2 % av den finansieringsram som avses i punkt 1 för att finansiera driftskostnader till stöd för genomförandet av programmet.

4. Kommissionen får utnyttja den finansieringsram som avses i punkt 1 för att finansiera tekniskt och/eller administrativt stöd, särskilt när det gäller kontroll, utläggning av översättning, möten med experter samt informations- och kommunikationsverksamhet till ömsesidig nytta för kommissionen och stödmotagarna.

5. Årliga anslag ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom de gränser som fastställs i den fleråriga budgetramen.

Artikel 6

Gemensamma åtgärder

Åtgärder som är stödberättigande enligt programmet får genomföras gemensamt med andra unionsinstrument, förutsatt att sådana åtgärder uppfyller målen för såväl programmet som för de andra instrument som berörs.

Artikel 7

Samstämmighet och komplementaritet

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se till att verksamhet som utförs inom ramen för programmet överensstämmer med och kompletterar andra av unionens åtgärder, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, enligt vad som anges i den gemensamma strategiska ramen som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽¹⁾, i synnerhet inom ESF.

2. Programmet ska komplettera andra unionsprogram, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda förfarandena i de programmen. Samma stödberättigande kostnader ska inte beviljas dubbel finansiering, och en nära samverkan ska utvecklas mellan programmet, andra unionsprogram och de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt ESF.

3. Den verksamhet som stöds genom programmet ska vara förenlig med både unionsrätten och nationell rätt, inklusive regler för statligt stöd, och med de grundläggande ILO-konventionerna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

4. Samstämmighet och komplementaritet ska även säkras genom ett aktivt deltagande av lokala och regionala myndigheter.

Artikel 8

Samarbete med berörda organ

Kommissionen ska upprätta de förbindelser som krävs med sysselsättningskommittén, kommittén för socialt skydd, den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor, gruppen med generaldirektörer med ansvar för arbetsmarknadsfrågor och den rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetskraft för att se till att de regelbundet och på lämpligt sätt informeras om framstegen när det gäller programmens genomförande. Kommissionen ska också informera andra kommittéer som behandlar politikområden, instrument och åtgärder av betydelse för programmet.

Artikel 9

Information och spridning av resultat

1. Kommissionen ska informera intressenterna i unionen, däribland arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället, om resultaten av programmets genomförande och ska bjuda in till ett åsiktsutbyte i detta avseende.

2. Resultaten av de åtgärder som genomförts inom programmet ska presenteras och spridas regelbundet och på lämpligt sätt till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, liksom till arbetsmarknadens parter och allmänheten, så att deras inverkan, hållbarhet och mervärde för unionen maximeras.

3. Informationsinsatserna ska även bidra till information om unionens politiska prioriteringar, i den mån de anknyter till de allmänna målen i denna förordning, och ska förse allmänheten med information om dessa prioriteringar.

Artikel 10

Finansiella bestämmelser

1. Kommissionen ska förvalta mikrokreditinstrumentet i enlighet med budgetförordningen.

2. I bidragsavtalet ska det anges vilken del av unionens ekonomiska bidrag som ska baseras på ersättning av faktiska stödberättigande kostnader och vilken del som ska baseras på schablonatser, enhetskostnader eller klumpsummor.

Artikel 11

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. När åtgärder som finansieras inom ramen för detta program genomförs ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas mot bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet, med hjälp av verk samma kontroller och, där oegentligheter uppdragats, återkrävande av medel, i första hand genom avräkning av belopp som betalats ut på felaktiga grunder men även, när så

är lämpligt, genom åläggande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i enlighet med artikel 325 i EUF-fördraget, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ och budgetförordningen.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ges befogenhet att på grundval av handlingar och genom kontroller på plats granska alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har tagit emot medel från unionen inom ramen för programmet.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ och i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³⁾, genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, beslut om bidrag eller avtal som finansieras genom programmet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska avtal, bidragsavtal och beslut om bidrag som följer av genomförandet av detta program innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att genomföra sådana revisioner och utredningar som avses i de punkterna i enlighet med sina respektive behörigheter.

Artikel 12

Övervakning

I syfte att utföra en regelbunden övervakning av programmet, och för att göra de eventuella anpassningar som krävs på grund av de politiska och finansieringsrelaterade prioriteringarna, ska kommissionen utarbeta en inledande kvalitativ och kvantitativ övervakningsrapport som omfattar det första året, följd av tre rapporter som omfattar följande tvåårsperioder, och ska överlämna dessa rapporter till Europaparlamentet och rådet. Rapporterna ska även vidarebefordras till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén för kännedom. Rapporterna ska omfatta programmets resultat och i vilken omfattning principerna om jämställdhet mellan kvinnor och män och jämställdhetsintegrering har tillämpats och hur diskrimineringsfrågor, inbegripet tillgänglighetsfrågor, har beaktats i programverksamheten. I syfte att öka insynen i programmet ska rapporterna göras tillgängliga för allmänheten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 13

Utvärdering

1. En halvtidsutvärdering av programmet ska genomföras senast den 1 juli 2017 för att kvalitativt och kvantitativt mäta de framsteg som gjorts när det gäller att uppfylla programmets mål, ta upp den sociala miljön i unionen och eventuella större förändringar som införts genom unionslagstiftningen, avgöra huruvida resurserna har använts effektivt samt bedöma programmets unionsmervärde. Resultaten från halvtidsutvärderingen ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.

2. Om den utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln, eller en utvärdering som genomförs i enlighet med artikel 19 i beslut nr 1672/2006/EG eller artikel 9 i beslut nr 283/2010/EU, visar på stora brister i programmet, ska kommissionen vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet som omfattar lämpliga ändringar av programmet för att ta hänsyn till resultatet från utvärderingen.

3. Innan den lägger fram ett förslag om förlängning av programmet efter 2020, ska kommissionen för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén lägga fram en utvärdering av styrkorna och svagheter i konceptet för programmet under perioden 2014–2020.

4. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen genomföra en efterhandsutvärdering för att mäta programmets effekter och unionsmervärde och lämna en rapport med denna utvärdering till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Rapporten ska göras tillgänglig för allmänheten.

AVDELNING II

SPECIFIKA BESTÄMMELSER FÖR PROGRAMDELARNA

KAPITEL I

Programdelen progress

Artikel 14

Tematiska avsnitt och finansiering

1. Programdelen Progress ska stödja åtgärder inom ett eller flera av de tematiska avsnitt som förtecknas i leden a, b och c. Under hela programperioden ska den vägledande fördelning av anslagen mellan de olika avsnitten som anges i artikel 5.2 a respektera följande minimiandelar:

a) Sysselsättning, i synnerhet för bekämpning av ungdomsarbetslöshet: 20 %.

b) Socialt skydd, social delaktighet samt minskning och förebyggande av fattigdom: 50 %.

c) Arbetsvillkor: 10 %.

En eventuell återstod ska fördelas till ett eller flera av de tematiska avsnitt som avses i led a, b eller c, eller till en kombination av dessa.

2. Från de totala anslagen till programdelen Progress och inom dess olika tematiska avsnitt ska 15–20 % användas för att främja nyskapande sociala projekt som en metod för att testa och utvärdera innovativa lösningar med sikte på att genomföra dem i större skala.

Artikel 15

Specifika mål

Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Progress ha följande specifika mål:

- a) Utveckla och sprida jämförande analytisk kunskap av hög kvalitet, i syfte att säkerställa att unionens politik på de områden som avses i artikel 1 bygger på välgrundade fakta och är relevanta för behoven, problemen och förutsättningarna i de enskilda medlemsstaterna och övriga länder som deltar i programmet.
- b) Underlätta ett ändamålsenligt och integrerat informationsutbyte, ömsesidigt lärande och dialog om unionens politik på de områden som avses i artikel 1, på unionsnivå, nationell och internationell nivå, i syfte att hjälpa medlemsstaterna och övriga länder som deltar i programmet att utveckla sin politik och medlemsstaterna att genomföra unionsrätten.
- c) Tillhandahålla ekonomiskt stöd för att pröva social- och arbetsmarknadspolitiska innovationer, och vid behov bygga upp de viktigaste aktörernas kapacitet att utforma och genomföra nyskapande sociala projekt och göra relevant kunskap och expertis tillgänglig.
- d) Ge unionens organisationer och de nationella organisationerna ekonomiskt stöd för att öka deras kapacitet att utveckla, främja och stödja genomförandet av unionens instrument och politik som avses i artikel 1 samt av unionsrätten.

Artikel 16

Typer av åtgärder

Följande typer av åtgärder kan finansieras av programdelen Progress:

1. Analysverksamhet:

- a) Insamling av uppgifter och statistik, med hänsyn till både kvalitativa och kvantitativa kriterier, och utveckling av gemensamma metoder, klassificeringar, mikrosimuleringar, indikatorer och referensvärden, där så är lämpligt uppdelade efter kön och ålder.

- b) Undersökningar, studier, analyser och rapporter, bland annat genom finansiering av nätverk av experter och utveckling av expertis inom tematiska avsnitt.

- c) Kvalitativa och kvantitativa utvärderingar och konsekvensbedömningar som genomförs av såväl offentliga som privata organ.

- d) Övervakning och utvärdering av införlivande och tillämpning av unionsrätten.

- e) Utarbetande och genomförande av nyskapande sociala projekt som en metod för prövning och utvärdering av innovativa lösningar, i syfte att omsätta dem i större skala.

- f) Spridning av resultaten från denna analysverksamhet.

2. Verksamhet för ömsesidigt lärande, medvetandehöjande och spridning:

- a) Utbyte och spridning av god praxis, innovativa strategier och erfarenheter, inbördes utvärderingar, riktmärkning och ömsesidigt lärande på europeisk nivå.

- b) Evenemang, konferenser och seminarier som anordnas inom ramen för rådsordförandeskapen.

- c) Utbildning för personer verksamma inom det rättsliga eller politiska området.

- d) Utarbetande och publicering av vägledningar, rapporter och utbildningsmaterial och åtgärder för information och kommunikation samt mediebevakning av de initiativ som stöds genom programmet.

- e) Informations- och kommunikationsverksamhet.

- f) Utveckling och underhåll av informationssystem i syfte att utbyta och sprida information om unionens politik och lagstiftning samt arbetsmarknadsinformation.

3. Stöd med avseende på:

- a) Driftskostnaderna för de centrala nätverk på unionsnivå vars verksamhet berör och bidrar till målen för programdelen Progress.

- b) Kapacitetsuppbyggnad hos nationella förvaltningar och facktjänster som medlemsstaterna utsett att ansvara för att främja den geografiska rörligheten och hos mikrokreditgivare.

- c) Inrättande av arbetsgrupper med nationella tjänstemän som övervakar genomförandet av unionsrätten.

- d) Nätverkande och samarbete mellan fackorgan och andra relevanta intressenter, nationella, regionala och lokala myndigheter samt arbetsförmedlingar på europeisk nivå.
- e) Finansiering av olika observationscentrum på europeisk nivå, bland annat i fråga om centrala tematiska avsnitt.
- f) Utbyte av personal mellan nationella förvaltningar.

Artikel 17

Unionens medfinansiering

Unionen får bidra till finansieringen av verksamhet inom programdelen Progress som finansieras efter förslagsinfordran, dock som en allmän regel med högst 80 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna. Ekonomiskt stöd som överskrider detta tak får beviljas endast i vederbörligen motiverade undantagsfall.

Artikel 18

Deltagande

1. Programdelen Progress ska vara öppen för deltagande från:
 - a) medlemsstaterna,
 - b) EES-länderna, i enlighet med EES-avtalet, och medlemsstaterna i Efta,
 - c) kandidatländerna samt potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principerna och allmänna villkoren i de ramavtal som ingåtts med dessa länder för deras deltagande i unionens program.
2. Programdelen Progress ska vara öppen för alla offentliga och/eller privata organ, aktörer och institutioner, särskilt
 - a) nationella, regionala och lokala myndigheter,
 - b) arbetsförmedlingar,
 - c) fackorgan som föreskrivs i unionsrätten,
 - d) arbetsmarknadens parter,
 - e) icke-statliga organisationer,
 - f) institutioner för högre utbildning och forskningsinstitut,
 - g) experter på utvärdering och konsekvensanalys,
 - h) nationella statistikbyråer,
 - i) medierna.

3. Kommissionen får samarbeta med internationella organisationer, särskilt Europarådet, OECD, ILO och andra FN-organ samt Världsbanken.

4. Kommissionen får samarbeta med tredjeländer som inte deltar i programmet. Företrädare för dessa tredjeländer får delta i evenemang av ömsesidigt intresse (såsom konferenser, workshops och seminarier) som äger rum i de länder som deltar i programmet, och kostnaderna för deras deltagande får täckas av programmet.

KAPITEL II

Programdelen EURES

Artikel 19

Tematiska avsnitt och finansiering

Programdelen Eures ska stödja åtgärder inom ett eller flera tematiska avsnitt som förtecknas i leden a, b och c. Under hela programperioden ska den vägledande fördelning av anslagen mellan de olika avsnitten som anges i artikel 5.2 b respektera följande minimiandelar:

- a) Lättillgänglighet i fråga om information om lediga platser, platsansökningar samt all tillhörande information för sökande och arbetsgivare: 32 %.
- b) Utveckling av tjänster för rekrytering och anställning av arbetstagare genom förmedling av lediga platser och platsansökningar på unionsnivå, i synnerhet riktade program för rörlighet: 30 %.
- c) Gränsöverskridande partnerskap: 18 %.

En eventuell återstod ska fördelas till ett eller flera av de tematiska avsnitt som avses i led a, b eller c, eller till en kombination av dessa.

Artikel 20

Specifika mål

Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Eures ha följande specifika mål:

- a) Se till att information om lediga platser, platsansökningar samt motsvarande information och rådgivning, liksom all tillhörande information, såsom information om boende- och arbetsvillkor, görs lättillgänglig för potentiella sökande respektive arbetsgivare. Detta ska uppnås genom utbyte och spridning av sådan information på transnationell, interregional och gränsöverskridande nivå med hjälp av standardformulär för interoperabilitet för lediga platser och platsansökningar samt på andra lämpliga sätt, såsom individuell rådgivning och mentorskap, särskilt för lågkvalificerade arbetstagare.

- b) Stödja tillhandahållandet av Eures-tjänster för rekrytering och anställning av arbetstagare i sysselsättning som är hållbar och av god kvalitet, genom förmedling av lediga platser och platsansökningar. Stödet till Eures-tjänster ska omfatta olika skeden i platsförmedlingen, från förberedelser för rekrytering till stöd efter anställning, för att hjälpa den sökande att komma in på arbetsmarknaden; sådana stödtjänster kan innefatta riktade program för rörlighet för att tillsätta lediga platser inom en viss sektor, ett visst yrke, ett visst land eller en grupp länder eller för särskilda grupper av arbetstagare, såsom rörelsebenägna ungdomar, där ett tydligt ekonomiskt behov har konstaterats.

Artikel 21

Typer av åtgärder

Programdelen Eures får användas för att finansiera åtgärder för att främja frivillig rörlighet för enskilda inom unionen, på ett rättvist sätt, och för att undanröja hinder för rörligheten, i synnerhet följande åtgärder:

- a) Utveckling av och verksamhet inom Eures gränsöverskridande partnerskap på begäran av tjänster med territoriellt ansvar för gränsregioner.
- b) Tillhandahållande av tjänster för information, rådgivning, platsförmedling och rekrytering åt gränsöverskridande arbetstagare.
- c) Utveckling av den flerspråkiga digitala plattformen för förmedling av lediga platser och platsansökningar.
- d) Utveckling av riktade program för rörlighet, efter förslagsinfordringar, för att tillsätta lediga platser på områden där brister på arbetsmarknaden har konstaterats, och/eller för att hjälpa rörelsebenägna arbetstagare på områden där ett tydligt ekonomiskt behov har konstaterats.
- e) Ömsesidigt lärande mellan Eures-aktörer och utbildning av Eures-rådgivare, inklusive rådgivare inom Eures gränsöverskridande partnerskap.
- f) Informations- och kommunikationsverksamhet för att öka medvetenheten om vinsterna med geografisk och yrkesmässig rörlighet i allmänhet och om Eures verksamhet och tjänster.

Artikel 22

Unionens medfinansiering

Unionen får bidra till finansieringen av verksamhet inom programdelen Eures som finansieras efter förslagsinfordran, dock som en allmän regel med högst 95 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna. Ekonomiskt stöd som överskrider detta tak får beviljas endast i vederbörligen motiverade undantagsfall.

Artikel 23

Övervakning av rörlighetsmönster

I syfte att upptäcka och förhindra negativa effekter i samband med geografisk rörlighet inom unionen ska kommissionen, tillsammans med medlemsstaterna, i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 492/2011 regelbundet övervaka rörlighetsflöden och rörlighetsmönster.

Artikel 24

Deltagande

1. Programdelen Eures ska vara öppen för deltagande från:

- a) Medlemsstaterna.
- b) EES-länderna, i enlighet med EES-avtalet, och Schweiziska edsförbundet i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer ⁽¹⁾.

2. Programdelen Eures ska vara öppen för alla organ, aktörer och institutioner som har utsetts av en medlemsstat eller av kommissionen och som uppfyller villkoren för deltagande i Eures enligt kommissionens genomförandebeslut 2012/733/EU. Sådana organ, aktörer och institutioner ska särskilt inkludera

- a) nationella, regionala och lokala myndigheter,
- b) arbetsförmedlingar,
- c) arbetsmarknadens parter och andra berörda parter.

KAPITEL III

Programdelen mikrofinansiering och socialt entreprenörskap

Artikel 25

Tematiska avsnitt och finansiering

Programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska stödja åtgärder inom ett eller flera av de tematiska avsnitt som förtecknas i leden a och b. Under hela programperioden ska den vägledande fördelning av anslagen mellan de olika avsnitten som anges i artikel 5.2 c respektera följande minimiandelar:

- a) Mikrofinansiering till utsatta grupper och mikroföretag: 45 %.
- b) Socialt entreprenörskap: 45 %.

⁽¹⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6.

En eventuell återstod ska fördelas till de tematiska avsnitt som avses i led a eller b, eller till en kombination av dessa.

Artikel 26

Specifika mål

Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ha följande specifika mål:

- a) Öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för
 - i) utsatta personer som har förlorat eller riskerar att förlora sitt arbete eller som har svårigheter att komma in på eller tillbaka till arbetsmarknaden, eller som hotas av eller befinner sig i ett socialt utanförskap, och som missgynnas när det gäller tillgång till den traditionella kreditmarknaden och vill starta eller utveckla ett eget mikroföretag,
 - ii) mikroföretag i både inlednings- och utvecklingsskedet, särskilt mikroföretag som anställer personer som avses i led a.
- b) Bygga upp den institutionella kapaciteten för mikrokreditgivare.
- c) Stödja utvecklingen av den sociala investeringsmarknaden och underlätta tillgången till finansiering för sociala företag genom att tillgängliggöra eget kapital och därmed likställt kapital, låneinstrument samt bidrag på upp till 500 000 EUR för sociala företag som antingen har en årlig omsättning som inte överstiger 30 miljoner EUR eller en årlig balansräkning som inte överstiger 30 miljoner EUR och som inte är fondföretag.

För att trygga komplementariteten ska kommissionen och medlemsstaterna inom sina respektive behörighetsområden nära samordna dessa åtgärder med åtgärder som vidtas inom ramen för sammanhållningspolitiken och nationell politik.

Artikel 27

Typer av åtgärder

Stöd till mikrofinansiering och sociala företag, även för institutionell kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet genom de finansieringsinstrument som föreskrivs i del I avdelning VIII i budgetförordningen, och bidrag får tillhandahållas genom programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.

Artikel 28

Deltagande

1. Deltagande i programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska vara öppet för offentliga och privata organ

på nationell, regional eller lokal nivå i de länder som avses i artikel 18.1 och som i dessa länder tillhandahåller

- a) mikrofinansiering till personer och mikroföretag, och/eller
- b) finansiering till sociala företag.

2. Kommissionen ska säkerställa att programdelen är tillgänglig utan diskriminering för alla offentliga och privata organ i medlemsstaterna.

3. För att nå ut till de slutliga stödmottagarna och skapa konkurrenskraftiga och livskraftiga mikroföretag ska de offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ha ett nära samarbete med organisationer som företräder de slutliga mottagarna av mikrokrediter, däribland organisationer i det civila samhället, och med organisationer – i synnerhet sådana som stöds av ESF – och ska tillhandahålla program för mentorskap och utbildning till sådana slutliga stödmottagare. I detta avseende ska tillräcklig uppföljning av stödmottagarna säkerställas både före och efter bildandet av mikroföretaget.

4. Offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ska tillämpa strikta normer i fråga om styrning, förvaltning och kundskydd, i enlighet med den europeiska uppförandekoden för tillhandahållande av mikrokrediter, och sträva efter att motverka att personer och företag blir över-skuldsatta, till exempel för att de beviljas krediter till mycket höga räntor eller på villkor som riskerar att leda till insolvens.

Artikel 29

Ekonomiskt stöd

Utom när det gäller gemensamma åtgärder ska de medel som anslagits för programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap täcka hela kostnaden för åtgärder som genomförs genom finansieringsinstrument, inklusive betalningsskyldigheter gentemot finansiella mellanhänder, såsom förluster som härrör från garantier, förvaltningsarvoden till de enheter som förvaltar EU:s medel samt alla andra bidragsberättigande kostnader.

Artikel 30

Förvaltning

1. För att genomföra de instrument och bidrag som avses i artikel 27 får kommissionen sluta avtal med de enheter som förtecknas i artikel 139.4 i budgetförordningen, och i synnerhet med Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden. Sådana avtal ska innehålla detaljerade bestämmelser om genomförandet av de uppgifter som anförtros dessa enheter, inklusive bestämmelser för att se till att åtgärderna kompletteras och är samordnade med unionens och medlemsstaternas befintliga finansieringsinstrument och för att fördela resurserna på ett balanserat sätt mellan medlemsstaterna och de övriga deltagande länderna. Finansieringsinstrument enligt del I avdelning VIII i budgetförordningen får tillhandahållas via ett för ändamålet avsett investeringsverktyg som får finansieras av programmet och/eller av andra investerare.

2. Det investeringsverktyg som avses i punkt 1 får tillhandahålla bland annat lån, eget kapital och riskdelningsinstrument för mellanhänder, direkt finansiering för sociala företag eller bådadera. Eget kapital kan tillhandahållas bland annat i form av öppna kapitalandelar, passivt deläggande, aktie- eller andelsägarlån samt kombinationer av olika slags kapitalandelar som emitterats till investerarna.

3. Villkoren, exempelvis räntorna, för mikrokrediter som direkt eller indirekt stöds av denna programdel ska återspegla nyttan av stödet och vara motiverade med hänsyn till underliggande risker och de faktiska kreditkostnaderna.

4. I enlighet med artikel 140.6 i budgetförordningen ska årliga återbetalningar som genereras av ett finansieringsinstrument tilldelas det finansieringsinstrumentet fram till den 1 januari 2024, medan intäkter ska återföras till unionens allmänna budget efter avdrag för förvaltningskostnader och -avgifter. För finansieringsinstrument som redan inrättats under den fleråriga budgetramen för perioden 2007–2013 ska årliga återbetalningar och intäkter som genereras av insatser som inletts under den föregående perioden tilldelas den nuvarande periodens finansieringsinstrument.

5. När de avtal som slutits med de enheter som avses i punkt 1 löper ut, eller efter investeringsperioden för de specialiserade investeringsverktygen, ska skuldsaldo till unionen betalas till unionens allmänna budget.

6. De enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och, där så är relevant, deras fondförvaltare, ska sluta skriftliga avtal med de offentliga och privata organ som avses i artikel 28. I dessa avtal ska fastställas att offentliga och privata tjänsteleverantörer är skyldiga att använda de medel som tillhandahålls inom programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap i enlighet med de mål som anges i artikel 26, samt att de är skyldiga att lämna uppgifter för utarbetandet av de årliga genomföranderapporter som föreskrivs i artikel 31.

Artikel 31

Genomföranderapporter

1. De enheter som avses i artikel 30.1 och, i förekommande fall, fondförvaltarna ska överlämna årliga genomföranderapporter till kommissionen med uppgifter om vilka verksamheter som beviljats stöd, det ekonomiska genomförandet samt fördelningen av och tillgången till finansiering och investering per sektor, geografiskt område och typ av stödmottagare. Rapporterna ska också innehålla uppgifter om godkända och avslagna ansökningar med avseende på varje specifikt mål och, de avtal som slutits av berörda offentliga och privata aktörer, de åtgärder som finansierats och deras resultat, inklusive de sociala följderna, skapandet av sysselsättning samt de stödmottagande företagens hållbarhet. Kommissionen ska översända dessa rapporter till Europaparlamentet för kännedom.

2. Uppgifterna i de årliga genomföranderapporterna ska inarbetas i de övervakningsrapporter som ska läggas fram vartannat år enligt artikel 12. Sådana övervakningsrapporter ska omfatta de årsrapporter som föreskrivs i artikel 8.2 i beslut

nr 283/2010/EU, utförlig information om kommunikationsverksamhet samt information om komplementaritet med andra unionsinstrument, särskilt ESF.

AVDELNING III

ARBETSPROGRAM OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Arbetsprogram

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa arbetsprogram som omfattar de tre programdelarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

Arbetsprogrammen ska, i tillämpliga fall, avse en löpande treårsperiod och ska innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, förfarandena för valet av åtgärder som ska finansieras av unionen, geografisk täckning, målgrupper samt en vägledande tidsplan för genomförandet. I arbetsprogrammen ska också anges vilket belopp som anslås för varje specifikt mål, och de ska återspegla omfördelningen av anslag i enlighet med artikel 33. Arbetsprogrammen ska förstärka programmets samstämmighet genom att kopplingarna mellan de tre programdelarna anges.

Artikel 33

Omfördelning av anslag mellan programdelarna och till de enskilda tematiska avsnitten inom programdelarna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att omfördela anslag mellan programdelar och till enskilda tematiska avsnitt inom varje programdel vilka skulle överskrida det vägledande beloppet i varje fall med mer än 5 % och upp till 10 %, om den socioekonomiska utvecklingen eller resultatet av den halvtidsutvärdering som avses i artikel 13.1 kräver detta. Omfördelningen av anslag till de tematiska avsnitten inom varje programdel ska avspeglas i de arbetsprogram som avses i artikel 32.

Artikel 34

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 33 ska ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 1 januari 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 33 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 33 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden har meddelat kommissionen att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35

Ytterligare genomförandeåtgärder

Åtgärder som krävs för att genomföra programmet, såsom kriterierna för utvärdering av det, inklusive kriterier för kostnads-effektivitet och arrangemang för spridning och överföring av resultat, ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 37

Övergångsåtgärder

Åtgärder som avses i artiklarna 4, 5 och 6 i beslut nr 1672/2006/EG och som inleds före den 1 januari 2014 ska fortsätta

att omfattas av det beslutet. I fråga om sådana åtgärder ska kommissionen biträdas av den kommitté som avses i artikel 36 i denna förordning.

Artikel 38

Utvärdering

1. Den slutliga utvärdering som föreskrivs i artikel 13.4 i denna förordning ska omfatta den slutliga utvärderingen enligt artikel 9 i beslut nr 283/2010/EU.

2. Kommissionen ska göra en särskild slutlig utvärdering av programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap senast ett år efter det att avtalen med enheterna har löpt ut.

Artikel 39

Ändringar av beslut nr 283/2010/EU

Beslut nr 283/2010/EU ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 5 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Efter att mikrokreditinstrumentet har löpt ut ska skuldsaldot till unionen göras tillgängligt för stöd till mikrofinansiering och sociala företag i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) (*).

(*) EUT L 347, 20.12.2013, s. 238"

2) I artikel 8 ska punkterna 3 och 4 utgå.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1297/2013

av den 11 december 2013

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats eller hotas av stora svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet, vad gäller återtaganderegler för vissa medlemsstater samt vad gäller regler för slutbetalningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 177,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den bestående globala finanskrisen, som är den svåraste hittills, och konjunkturnedgången har vållat den ekonomiska tillväxten och den finansiella stabiliteten stor skada, och medfört en kraftig försämring av de finansiella, ekonomiska och sociala förhållandena i medlemsstaterna. Vissa medlemsstater har drabbats av eller hotas av stora svårigheter, särskilt när det gäller deras ekonomiska tillväxt och finansiella stabilitet, och deras situation i fråga om underskott och skuldsättning håller på att förvärras, bland annat till följd av det ekonomiska och finansiella världsläget.
- (2) Även om det redan har gjorts en rad viktiga satsningar för att motverka de negativa effekterna av finanskrisen, t.ex. lagstiftningsändringar, är dess effekter på den reala ekonomin, arbetsmarknaden och medborgarna mycket kännbara. Trycket på de nationella ekonomiska resurserna ökar och mer bör göras brådskande för att minska detta tryck genom att maximera och optimera användningen av medlen från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden (nedan kallade *fonderna*). Eftersom de

ekonomiska svårigheterna består är det nödvändigt att utvidga tillämpningen av de åtgärder som antogs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1311/2011 ⁽³⁾. De åtgärderna antogs enligt artiklarna 122.2, 136 och 143 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- (3) För att underlätta förvaltningen av unionsmedlen, påskynda investeringarna i medlemsstaterna och regionerna samt förbättra tillgången till finansiering för ekonomin, ändrades rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽⁴⁾ genom förordning (EU) nr 1311/2011, för att höja de mellanliggande betalningarna från fonderna med tio procentenheter jämfört med den aktuella medfinansieringssatsen för varje prioriterat område, för medlemsstater som har drabbats av stora svårigheter med den finansiella stabiliteten och som begärt att få dra nytta av denna åtgärd.
- (4) Artikel 77.6 i förordning (EG) nr 1083/2006 gör det möjligt att tillämpa en högre medfinansieringssats fram till den 31 december 2013. Eftersom medlemsstaterna fortfarande har stora svårigheter med den finansiella stabiliteten bör dock tillämpningen av en höjd medfinansieringssats inte vara begränsad till den 31 december 2013.
- (5) I överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådets möte den 7–8 februari 2013 och enligt vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽⁵⁾ kommer den med tio procentenheter höjda medfinansieringssatsen att tillämpas för programperioden 2014–2020 fram till den 30 juni 2016, då höjningen kommer att ses över. Eftersom programperioderna 2007–2013 och 2014–2020 överlappar varandra måste det säkerställas att de medlemsstater som får ekonomiskt stöd under båda perioderna behandlas på ett

⁽¹⁾ Yttrande av den 19 september 2013 (EUT C 341, 21.11.2013, s. 27).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 december 2013.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1311/2011 av den 13 december 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats eller hotas av stora svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

konsekvent och enhetligt sätt. Därför bör de medlemsstater som får ekonomiskt stöd även dra nytta av ökningen av medfinansieringssatsen till slutet av perioden för stödberättigande och begära det i sina ansökningar om slutbetalning, även om det ekonomiska stödet inte längre ges.

- (6) Med förordning (EU) nr 1303/2013 försöker man att på ett lämpligt sätt koncentrera sammanhållningsmedlen till de minst utvecklade regionerna och medlemsstaterna. För att bidra till en minskning av skillnaderna i genomsnittlig stödintensitet per capita förutses det att den högsta nivån för överföring från fonderna till varje enskild medlemsstat i de nya förordningarna kommer att fastställas till 2,35 % av medlemsstatens BNP. Den övre gränsen ska tillämpas på årsbasis och ska i tillämpliga fall proportionellt minska alla överföringar (med undantag för de mer utvecklade regionerna och målet Europeiskt territoriellt samarbete) till den berörda medlemsstaten i syfte att uppnå den maximala överföringsnivån. För medlemsstater som anslöt sig till unionen före 2013 och vars genomsnittliga reala BNP-tillväxt för perioden 2008–2010 var lägre än –1 % ska den högsta nivån för överföring fastställas till 2,59 % av deras BNP.
- (7) Förordning (EU) nr 1303/2013 begränsar anslagen per medlemsstat till 110 % av den nivå de hade i reala termer under perioden 2007–2013. Medlemsstater som påverkas av begränsningen behöver ytterligare skydd mot automatiskt återtagande av anslag under perioden 2007–2013.
- (8) I sina slutsatser av den 8 februari 2013 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att undersöka praktiska lösningar för att minska risken för automatiskt återtagande av medel från det nationella anslaget för Rumänien och Slovakien för 2007–2013, inklusive ändringen av förordning (EG) nr 1083/2006.
- (9) Europeiska rådet framhöll också att man måste se till att utbetalningarna inom alla rubriker går att hantera, i syfte att begränsa de utestående åtagandena, i synnerhet genom att tillämpa regler för automatiskt återtagande i alla rubriker. Därför bör de bestämmelser som mjukar upp återtaganderegler för de medlemsstater som påverkas av begränsningen i förordning (EU) nr 1303/2013 vara balanserade när man ser till effekterna på utestående budgetåtaganden.
- (10) Tidsfristen för beräkning av det automatiska återtagandet av de årliga åtagandena för 2011 och 2012 bör skjutas upp ett år, men åtagandena för 2012 som fortfarande är

utestående den 31 december 2015 måste motiveras senast den 31 december 2015. Denna förlängning bör bidra till att förbättra upptagandet av medel som anslags till operativa program i de medlemsstater vars framtida anslag inom sammanhållningspolitiken har begränsats till 110 % av den nivå de hade i reala termer under perioden 2007–2013. En sådan flexibilitet behövs eftersom programmen genomförs långsammare än förväntat särskilt i de medlemsstaterna.

- (11) Begränsade justeringar av det maximala stödbeloppet från fonderna för varje prioriterat område bör tillämpas när man fastställer beloppet för den slutbetalning som ska betalas till de operativa programmen, i syfte att optimera utnyttjandet av fonderna.
- (12) På grund av den svåra krisen krävs det att stödåtgärder vidtas snabbt och därför bör denna förordning träda i kraft den dag den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (13) Förordning (EG) nr 1083/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1083/2006 ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 77 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

"2. Med avvikelse från artikel 53.2, från andra meningen i artikel 53.4 samt från de tak som anges i bilaga III, ska beloppen för mellanliggande betalningar och slutbetalningar höjas med tio procentenheter jämfört med medfinansieringssatsen för varje prioriterat område, som dock inte får överstiga 100 %, och denna höjning ska tillämpas på de stödberättigande utgifter som nyligen redovisats i varje attesterad utgiftsdeklaration som lämnats in till slutet av programperioden, då en medlemsstat, efter 21 december 2013, uppfyller något av följande villkor:

- a) Ekonomiskt bistånd har ställts till dess förfogande i enlighet med rådets förordning (EU) nr 407/2010 (*) eller av andra medlemsstater i euroområdet innan den förordningen trädde i kraft.
- b) Medelfristigt ekonomiskt bistånd har ställts till dess förfogande i enlighet med rådets förordning (EG) nr 332/2002 (**).
- c) Ekonomiskt bistånd har ställts till dess förfogande i enlighet med fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen efter dess ikraftträdande.

(*) Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

(**) Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EUT L 53, 23.2.2002, s. 1)."

b) Punkt 6 ska utgå.

c) Följande punkt ska läggas till:

"12. Med avvikelse från punkt 10 får unionens bidrag genom slutbetalningar för varje prioriterat område inte överskrida det maximala stödbeloppet från fonderna för varje prioriterat område med mer än 10 %, enligt

kommissionens beslut om godkännande av det operativa programmet. Unionens bidrag genom slutbetalningar får dock inte överskrida det offentliga redovisade bidraget och det maximala stödbeloppet från varje fond till varje operativt program, enligt kommissionens beslut om godkännande av det operativa programmet."

2) Artikel 93 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"2b. Med avvikelse från punkt 1 första stycket och punkt 2, för medlemsstater vars anslag inom sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020 har begränsats till 110 % av deras nivå i reala termer för perioden 2007–2013, ska den tidsfrist som avses i punkt 1 vara den 31 december det tredje året efter det år då det årliga budgetåtagandet gjordes under perioden 2007–2012 enligt deras operativa program."

b) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

"Det första stycket ska inte påverka hur den tidsfrist som fastställs i punkt 2b tillämpas på åtagandet för 2012 för den medlemsstat som avses i den punkten."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1298/2013**av den 11 december 2013****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 vad gäller medel till vissa medlemsstater från Europeiska socialfonden**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 177,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Mot bakgrund av förhandlingarna om den fleråriga bud-
getramen för 2014–2020 bör vissa frågor som är följden
av slutresultatet från förhandlingarna åtgärdas.

(2) Vid sitt möte den 27–28 juni 2013 ansåg Europeiska
rådet att en budgetlösning bör finnas på dessa frågor
för de medlemsstater som påverkas mest, nämligen
Frankrike, Italien och Spanien.

(3) Med hänsyn till den pågående ekonomiska krisen, i syfte
att stärka unionens ekonomiska, sociala och territoriella
sammanhållning samt som ett led i den särskilda an-
strängning som krävs för att åtgärda problemen med
den särskilt höga arbetslösheten, framför allt bland ung-
domar, fattigdomen och den sociala utslagningen i Frank-
rike, Italien och Spanien, bör Europeiska socialfondens
(ESF) bidrag till dessa medlemsstater för 2013 höjas.

(4) För att fastställa anslagen till de berörda medlemsstaterna
enligt bilaga I till rådets förordning (EG) nr

1083/2006 ⁽²⁾ bör man anpassa bestämmelserna om fon-
dernas totala medel för de tre mål till vilka de bidrar
samt bilaga II till den förordningen om kriterier och
metoder för den preliminära årliga fördelningen av åta-
gandebemyndiganden per medlemsstat.

(5) För att säkerställa att åtagandebemyndigandena för 2013
verkligen höjs och för att underlätta genomförandet av
de operativa programmen bör man beakta absorptions-
förmågan hos de berörda medlemsstaterna när det gäller
fondernas mål beträffande konvergens respektive regional
konkurrenskraft och sysselsättning.

(6) För att ge tillräckligt med tid för de operativa program-
men att dra nytta av ytterligare anslag från ESF är det
också nödvändigt att senarelägga tidsfristen för budgetå-
tagandena för de operativa program för vilka nya belopp
föreskrivs i bilaga II till förordning (EG) nr 1083/2006.

(7) Eftersom dessa åtagandebemyndiganden avser år 2013
bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

(8) Förordning (EG) nr 1083/2006 bör därför ändras i en-
lighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1083/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”De medel som är tillgängliga för åtaganden från fon-
derna för perioden 2007–2013 ska uppgå till
308 542 551 107 EUR i 2004 års priser med en fördel-
ning per år enligt bilaga I.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 november 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 december 2013.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om
allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden,
Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upp-
hävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 31.7.2006,
s. 25).

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De belopp som avses i punkterna 12–30 och 32 i bilaga II ska omfattas av beloppen i artiklarna 19, 20 och 21 och ska klart fastställas i programdokumenten."

2. Artiklarna 19 och 20 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Medel till konvergensmålet

De totala medlen för konvergensmålet ska uppgå till 81,53 % av de medel som avses i artikel 18.1 (dvs. totalt 251 543 760 146 EUR) och fördelas enligt följande:

- a) 70,50 % (dvs. totalt 177 338 880 991 EUR) till den finansiering som avses i artikel 5.1, varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshetsnivå ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- b) 4,98 % (dvs. totalt 12 521 289 405 EUR) till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 8.1, varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshetsnivå ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- c) 23,23 % (dvs. totalt 58 433 589 750 EUR) till den finansiering som avses i artikel 5.2, varvid befolkning, nationellt välstånd samt areal ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- d) 1,29 % (dvs. totalt 3 250 000 000 EUR) till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 8.3.

5. Bilaga I ska ersättas med följande:

"BILAGA I

Årlig fördelning av åtagandebemyndiganden 2007–2013

(som avses i artikel 18)

(EUR, 2004 år priser)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 843 551 107";

6. I bilaga II ska följande stycke läggas till:

Artikel 20

Medel till målet Regional konkurrenskraft och sysselsättning

De totala medlen för målet Regional konkurrenskraft och sysselsättning ska uppgå till 15,96 % av de medel som avses i artikel 18.1 (dvs. totalt 49 239 337 841 EUR) och fördelas enligt följande:

- a) 78,91 % (dvs. totalt 38 854 031 211 EUR) till den finansiering som avses i artikel 6, varvid stödberättigande befolkning, regionalt välstånd, arbetslöshetsnivå, sysselsättningsgrad och befolkningstäthet ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat.
- b) 21,09 % (dvs. totalt 10 385 306 630 EUR) till det särskilda stöd under en övergångsperiod som avses i artikel 8.2, varvid stödberättigande befolkning, regionalt respektive nationellt välstånd samt arbetslöshetsnivå ska utgöra kriterier vid beräkningen av den preliminära fördelningen per medlemsstat."

3. I artikel 21.1 ska första meningen ersättas med följande:

"De totala medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 2,51 % av de medel som avses i artikel 18.1 (dvs. totalt 7 759 453 120 EUR) och ska, med undantag för det belopp som avses i punkt 22 i bilaga II, fördelas enligt följande:"

4. I artikel 75 ska följande punkt införas:

"1b. Genom undantag från punkt 1 ska budgetåtaganden för de belopp som avses i punkt 32 i bilaga II göras senast den 30 juni 2014."

tilldelas Frankrike, 25 102 658 EUR ska tilldelas Italien och 16 735 105 EUR ska tilldelas Spanien."

Artikel 2

"32. För 2013 ska ett extra anslag på 125 513 290 EUR från ESF fördelas på följande sätt: 83 675 527 EUR ska

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourgu den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1299/2013**av den 17 december 2013****om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 178,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är syftet med Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) att bidra till att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln och artikel 174 andra och tredje stycket i EUF-fördraget bör Eruf bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivå och minska eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild uppmärksamhet ska fästas vid landsbygdsområden, områden som påverkas av industriövergång och regioner som kännetecknas av allvarliga och permanenta naturrelaterade eller demografiska nackdelar, t.ex. de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet samt öregioner, gränsöverskridande regioner och bergsregioner.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ fastställs de bestämmelser som är gemensamma för Eruf, Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs- och

fiskerifonden (EHFF). I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 ⁽⁴⁾ anges särskilda bestämmelser om den typ av insatser som kan finansieras genom Eruf och mål för dessa insatser definieras. Dessa förordningar är inte helt anpassade till de särskilda behov som gäller för målet Europeiskt territoriellt samarbete där minst två medlemsstater eller en medlemsstat och ett tredjeländ samarbetar. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser som specifikt gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete, rörande räckvidd, geografisk täckning, ekonomiska resurser, tematisk koncentration och investeringsprioriteringar, programplanering, övervakning och utvärdering, tekniskt stöd, stödberättigande, förvaltning, kontroll och utnämning, deltagande av tredjeländer samt ekonomisk förvaltning.

(3) För att öka det mervärde som unionens sammanhållningspolitik kan ge bör de särskilda bestämmelserna syfta till betydande förenklingar för alla berörda parter, dvs. stödmottagare, programmyndigheter, myndigheter i deltagande medlemsstater på lokal, regional eller nationell nivå, beroende på vad som är tillämpligt, och tredjeländer samt kommissionen.

(4) För att stödja harmonisk utveckling inom unionens territorium på olika nivåer bör Eruf ge stöd till gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

(5) Syftet med gränsöverskridande samarbete bör vara att åtgärda gemensamma utmaningar som identifierats gemensamt i gränsregionerna, såsom dålig tillgänglighet, särskilt vad gäller tillgång till informations- och kommunikationsteknik (IKT) och transportinfrastruktur, lokala industrier på tillbakagång, olämplig affärsmiljö, brist på nätverk mellan lokala och regionala förvaltningar, låga nivåer av forskning och innovation och utnyttjande av IKT, miljöföreningar, förebyggande av risker, negativa attityder gentemot grannländernas medborgare, och att använda outnyttjad tillväxtpotential i gränsområdet (utveckling av infrastruktur och kluster för gränsöverskridande forskning och innovation, gränsöverskridande integrering på arbetsmarknaden och samarbete mellan utbildningsinstitutioner, inklusive högskolor, eller mellan hälso- och vårdcentraler) samtidigt som samarbetsprocessen stärks i syfte att nå en övergripande harmonisk utveckling i unionen.

⁽¹⁾ EUT L 191, 29.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 277, 13.9.2012, s. 96.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (Se sidan 289 i detta nummer av EUT).

- (6) Det transnationella samarbetet bör ha som syfte att stärka samarbetet genom åtgärder som leder till integrerad territoriell utveckling med kopplingar till unionens prioriteringar inom sammanhållningspolitiken och bör även inbegripa gränsöverskridande havsområdessamarbete som inte omfattas av program för gränsöverskridande samarbete.
- (7) Det interregionala samarbetet bör ha som syfte att stärka sammanhållningspolitikens effektivitet genom att uppmuntra utbyte av erfarenheter mellan regioner om tematiska mål och stadsutveckling, inbegripet kopplingar mellan stad och landsbygd, att förbättra genomförandet av territoriella samarbetsprogram och åtgärder samt att främja analys av utvecklingstrender inom området territoriell sammanhållning genom undersökningar, insamling av data och andra åtgärder. Utbytet av erfarenheter om tematiska mål i syfte att bidra till att främst förbättra de operativa programmens utformning och genomförande inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning men också, i tillämpliga fall, programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, inbegripet främjande av ömsesidigt fördelaktigt samarbete mellan innovativa forskningsintensiva kluster och utbyte mellan forskare och forskningsinstitut både i utvecklade och mindre utvecklade regioner, med beaktande av erfarenheterna från initiativen Kunskapsregioner och Forskningspotential i konvergensregioner och yttersta randområden inom det sjunde ramprogrammet för forskning.
- (8) Objektiva kriterier för val av stödberättigande regioner och områden bör fastställas. I detta syfte bör fastställandet av regioner och områden på unionsnivå bygga på det gemensamma klassificeringssystem för regioner som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003⁽¹⁾.
- (9) Det gränsöverskridande samarbetet bör medföra stöd till regioner belägna vid land- eller vid sjögränser. På grundval av erfarenheterna från tidigare programperioder bör kommissionen på ett enklare sätt definiera förteckningen över de gränsområden som ska få stöd enligt programmen för gränsöverskridande samarbete per samarbetsprogram. När kommissionen upprättar den förteckningen bör den beakta de justeringar som behövs för att trygga samstämmigheten, särskilt avseende land- och sjögränser, samt kontinuiteten för programområden för programperioden 2007–2013. Dessa justeringar kan innebära en minskning eller ökning av befintliga programområden eller antalet program för gränsöverskridande samarbete, och tillåta möjlighet till geografisk överlappning.
- (10) Kommissionen bör definiera områdena för transnationellt samarbete med beaktande av vilka åtgärder som behövs för att främja integrerad territoriell utveckling. Kommissionen bör när den definierar dessa områden använda sig av de erfarenheter som man fått genom tidigare program och, i förekommande fall, makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- (11) För att säkerställa att alla regioner i unionen kan dra fördel av utbytet av erfarenhet och god praxis, bör interregionala samarbetsprogram omfatta hela unionen.
- (12) Det är nödvändigt att fortsätta att ge stöd till eller, beroende på vad som är lämpligt, etablera gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete med tredjeländer som gränsar till unionen eftersom ett sådant samarbete är ett viktigt politiskt verktyg för regional utveckling och bör gynna de regioner i medlemsstaterna som gränsar till tredjeländer. Med tanke på detta bör Eruf att bidra till de gränsöverskridande program och havsområdesprogram som inrättats inom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) enligt en framtida unionslagstiftningsakt rörande det europeiska grannskapsinstrumentet för perioden 2014–2020 (nedan kallad *ENI-lagstiftningsakten*) och instrumentet för föranslutningsstöd (IPA II) enligt en framtida unionslagstiftningsakt rörande föranslutningsstödet för perioden 2014–2020 (nedan kallad *IPA II-lagstiftningsakten*).
- (13) Utöver åtgärder vid de yttre gränserna i gränsregioner i och utanför unionen med stöd från unionens instrument för yttre förbindelser, bör det vara möjligt för samarbetsprogram som erhåller stöd från Eruf att omfatta regioner både i och, i vissa fall, utanför unionen, medan regionerna utanför unionen inte täcks av instrument för yttre förbindelser, antingen för att de inte är definierade som mottagarländer eller för att sådana program för yttre samarbete inte kan inrättas. Det är dock nödvändigt att se till att stöd från Eruf för insatser som genomförs på tredjeländers territorium främst gynnar unionens regioner. Kommissionen bör, när den fastställer förteckningen över områden för gränsöverskridande och transnationella program, inom dessa begränsningar tillåtas att även ta med regioner i tredjeländer.
- (14) Det är nödvändigt att fastställa de resurser som fördelas till var och en av de olika komponenterna inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, samtidigt som en betydande koncentration bibehålls när det gäller gränsöverskridande samarbete, inbegripet varje medlemsstats del av de totala beloppen för gränsöverskridande och transnationellt samarbete och medlemsstaternas möjligheter vad gäller flexibilitet mellan dessa komponenter och en tillräcklig medelstilleddelning till samarbete mellan de yttersta randområdena säkerställs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

- (15) För att gynna unionens regioner bör man inrätta en mekanism för att organisera stödet från Eruf till unionens politiska instrument för yttre förbindelser, såsom ENI och IPA II, även i fall där program för yttre samarbete inte kan antas eller måste avbrytas. Denna mekanism bör användas för att uppnå optimal funktion hos och maximal samordning mellan dessa instrument.
- (16) Merparten av Erufs anslag till program för gränsöverskridande och transnationellt samarbete bör koncentreras på ett begränsat antal tematiska mål i syfte att maximera sammanhållningspolitikens verkningar i hela unionen. Koncentrationen på tematiska mål inom programmet interregionalt samarbete bör dock återspeglas i syftet för varje insats, inte som en begränsning av antalet tematiska mål, för att få ut så mycket som möjligt av det interregionala samarbetet för att stärka sammanhållningspolitikens ändamålsenlighet främst inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning och även, när så är lämpligt, målet Europeiskt territoriellt samarbete. När det gäller andra interregionala samarbetsprogram ska den tematiska koncentrationen härledas från deras specifika räckvidd.
- (17) För att uppnå mål och resultat unionens strategi för en smart och hållbar tillväxt för alla bör Eruf när det gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete bidra till de tematiska målen om att utveckla en ekonomi baserad på kunskap, forskning och innovation – bland annat genom att främja samarbete mellan företag, särskilt små och medelstora företag, och genom att främja inrättande av system för gränsöverskridande informationsutbyte inom IKT – genom att främja en grönare, resurseffektivare och konkurrenskraftigare ekonomi – bland annat genom att främja hållbar gränsöverskridande rörlighet – främja hög sysselsättning som skapar social och territoriell sammanhållning – bland annat genom aktiviteter som stöder hållbar turism, kultur och natur som en del av en territoriell strategi för en sysselsättningsfrämjande tillväxt – och förbättra den administrativa kapaciteten. Förteckningen över investeringsprioriteringar inom de olika tematiska målen bör dock även anpassas till de specifika behov som gäller för målet Europeiskt territoriellt samarbete, genom att tillhandahålla ytterligare investeringsprioriteringar så att särskilt det gränsöverskridande samarbetet kan fortsätta inom rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan medborgare och institutioner samt samarbete inom områdena för sysselsättning, utbildning, integration av samhällen och social delaktighet i ett gränsöverskridande perspektiv, genom att se till att det transnationella samarbetet kan fortsätta inom och genom att utveckla och samordna makroregionala och havsområdesstrategier inom gränsöverskridande samarbete. Dessutom bör särskilda eller extra investeringsprioriteringar fastställas för vissa interregionala samarbetsprogram för att återspegla de särskilda aktiviteterna inom dessa.
- (18) Inom det tematiska målet att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom och med hänsyn till dess praktiska betydelse är det nödvändigt att se till att Eruf, när det gäller gränsöverskridande Peace-program mellan Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland till stöd för fred och försoning, även bidrar till att främja social och ekonomisk stabilitet i de berörda regionerna, framför allt genom åtgärder för att främja sammanhållning mellan lokalsamhällen. Mot bakgrund av särdragen i det gränsöverskridande programmet bör vissa regler för val av insatser i denna förordning inte tillämpas på det gränsöverskridande programmet.
- (19) Det är nödvändigt att anpassa kraven på innehållet i samarbetsprogrammen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete till behoven i sådana program. Dessa krav bör därför även omfatta aspekter som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av programmen på de deltagande medlemsstaternas territorium, såsom avseende organ med ansvar för revision och kontroll, förfarande för att inrätta ett gemensamt sekretariat och fördelning av ansvar vid eventuella finansiella korrigeringar. Om medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier och havsområdesstrategier bör det fastställas i samarbetsprogrammen hur åtgärderna kan bidra till dessa strategier. På grund av de interregionala samarbetsprogrammarnas övergripande karaktär bör dessutom innehållet i sådana samarbetsprogram anpassas, särskilt när det gäller att fastställa stödmottagare inom de aktuella programmen Interact och Espon.
- (20) För att förbättra samordningen av Eruf-stöd till samarbetsprogram som antagits enligt denna förordning och som omfattar de yttersta randområdena med eventuell kompletterande finansiering från Europeiska utvecklingsfonden, ENI, IPA II och Europeiska investeringsbanken (EIB), bör de medlemsstater och tredjeländer eller utomeuropeiska länder eller territorier (de senare nedan kallade *territorier*) som deltar i samarbetsprogrammen inrätta samordningsmekanismer i enlighet med dessa samarbetsprogram.
- (21) Tredjeländer eller territorier som har godtagit inbjudan att delta i ett samarbetsprogram bör lämpligen delta på förberedelsestadiet. Särskilda förfaranden för sådant deltagande bör fastställas i denna förordning. När samarbetsprogrammen omfattar de yttersta randområdena och tredjeländer eller territorier bör de deltagande medlemsstaterna genom undantag från det normala förfarandet samråda med respektive tredjeländer eller territorier innan de lämnar in programutkastet till kommissionen. I syfte att göra tredjeländernas eller territoriernas engagemang i samarbetsprogrammen mer effektivt och pragmatiskt bör det även vara möjligt att ange godkännanden

av samarbetsprogrammets innehåll och eventuella bidrag från tredjeländer eller territorier i de formellt godkända protokollen från överläggningar med dessa tredjeländer eller territorier eller i de formellt godkända protokollen från överläggningar i regionala samarbetsorganisationer. Med hänsyn till principerna om delad förvaltning och förenkling bör godkännandeförfarandet för samarbetsprogrammen vara sådant att kommissionen endast godkänner huvuddelarna i samarbetsprogrammen medan de övriga delarna bör godkännas av den eller de deltagande medlemsstaterna. Av hänsyn till rättslig säkerhet och insyn är det nödvändigt att säkerställa, i de fall då den eller de deltagande medlemsstaterna ändrar en del av ett samarbetsprogram som inte är föremål för kommissionens godkännande, att den förvaltande myndigheten för det programmet anmäler ett sådant ändringsbeslut till kommissionen inom en månad från det datum då ändringsbeslutet fattades.

- (22) De europeiska struktur- och investeringsfonderna bör, i linje med unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla tillämpa ett mer integrerat och inkluderande synsätt när det gäller att åtgärda lokala problem. För att stärka detta synsätt bör stödet från Eruf i gränsregioner samordnas med stödet från (Ejflu) och EHFF och bör, där det är lämpligt, inbegripa europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) inrättade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 ⁽¹⁾ i de fall där lokal utveckling är ett av målen.
- (23) Med stöd av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör villkoren för val av insatser förtydligas och stärkas för att se till att endast genuint gemensamma insatser väljs ut. På grund av den speciella kontexten och särdragen hos samarbetsprogram mellan de yttersta randområdena och tredjeländer eller territorier bör förenklade samarbetsvillkor för insatser inom dessa program fastställas och antas. Användningen av begreppet enda stödmottagare bör fastställas, och sådana stödmottagare bör tillåtas bedriva samarbetsinsatser på egen hand.
- (24) Ansvar för samordnande stödmottagare, som har det övergripande ansvaret för genomförandet av insatserna, bör fastställas.
- (25) Kravet på genomföranderapporter bör anpassas till samarbetsprogrammets särdrag, och återspegla programmets

genomförandecykel. Med tanke på sund förvaltning bör det vara möjligt att genomföra den årliga översynen skriftligt.

- (26) Enligt förordning (EU) nr 1303/2013 ska den förvaltande myndigheten säkerställa att utvärderingar av samarbetsprogram genomförs på grundval av utvärderingsplanen, och att de omfattar utvärderingar av dessa programs effektivitet och resultat. Åtminstone en gång under programperioden ska man med hjälp av en utvärdering bedöma hur stödet har bidragit till att uppnå målen för programmet. Dessa utvärderingar bör innehålla information om alla justeringar som föreslagits under programperioden.
- (27) En gemensam uppsättning aktivitetsindikatorer bör anges i en bilaga till denna förordning för att underlätta bedömningen av hur programgenomförandet framskrider, och dessa indikatorer bör vara anpassade till de särdrag som gäller för samarbetsprogram. Dessa indikatorer bör kompletteras med programspecifika resultatindikatorer och vid behov av programspecifika aktivitetsindikatorer.
- (28) Då flera medlemsstater deltar och de administrativa kostnaderna därför är högre, särskilt för kontroller och över sättning, bör utgiftstaket för tekniskt stöd vara högre än det för målet Investering för tillväxt och sysselsättning. För att kompensera för de högre administrativa kostnaderna bör medlemsstaterna när så är möjligt uppmuntras att minska den administrativa bördan för genomförandet av gemensamma projekt. Dessutom bör samarbetsprogram med begränsat stöd från Eruf få ett visst lägsta belopp för tekniskt stöd vilket kan överstiga 6 % i syfte att säkerställa medel för ett effektivt tekniskt stöd.
- (29) Eftersom flera medlemsstater deltar är den allmänna regeln i förordning (EU) nr 1303/2013, enligt vilken varje medlemsstat ska anta sina nationella regler för stödberättigande, inte lämplig för målet Europeiskt territoriellt samarbete. På grundval av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör en klar hierarki fastställas för reglerna om stödberättigande och en övergång till gemensamma regler på unionsnivå för stödberättigande framhållas för att undvika motsägelser eller inkonsekvens mellan olika förordningar och mellan förordningar och nationella regler. På grundval av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör kommissionen särskilt anta regler för stödberättigande, grundade på kostnads-kategorier som fastställs i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion (Se sidan 303 i detta nummer av EUT).

- (30) Eftersom insatserna ofta genomförs med personal från flera medlemsstater och personalkostnaderna ofta utgör en betydande komponent, bör ett schablonbelopp för personalkostnader tillämpas baserat på de övriga direkta kostnaderna för samsamarbetsinsatser, för att undvika att ledningen behöver redovisa sådana insatser separat.
- (31) Det bör finnas enklare flexibilitetsregler när det gäller att tillåta insatser utanför programområdet. Det är också nödvändigt att genom särskilda åtgärder ge stöd till och underlätta effektivt gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete med tredjeländer eller territorier som gränsar till unionen, när detta är en förutsättning för att regionerna i medlemsstaterna verkligen får stöd som hjälper dem i deras utveckling. Som en undantagsåtgärd, och under vissa omständigheter, bör Eruf därför få finansiera projekt utanför unionsdelen av programområdet, och på territoriet för de tredjeländer som gränsar till unionen, under förutsättning att dessa projekt gagnar regioner inom unionen.
- (32) Medlemsstaterna bör uppmuntras att överlåta den förvaltande myndighetens roll till en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) eller att ge en sådan gruppering ansvaret för förvaltning av den del av ett samsamarbetsprogram som avser den grupperingens territorium.
- (33) Den förvaltande myndigheten bör inrätta ett gemensamt sekretariat som bland annat bör förse sökande med information, bereder projektansökningar och bistår stödmotagarna vid genomförandet av insatserna.
- (34) De förvaltande myndigheterna bör ansvara för de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013, inklusive förvaltningskontroller för att säkerställa enhetliga krav i hela programområdet. När en europeisk gruppering för territoriellt samarbete har utsetts som förvaltande myndighet bör dock sådana granskningar utföras av, eller under ansvar av, den förvaltande myndigheten åtminstone för de medlemsstater och tredjeländer eller territorier som företräds av ledamöter som deltar i grupperingen. Kontrollanterna bör endast användas i övriga medlemsstater och tredjeländer eller territorier. Även om ingen sådan gruppering har utsetts bör den förvaltande myndigheten få befogenheter från de deltagande medlemsstaterna att utföra granskningar av hela programområdet.
- (35) Attesterande myndigheter bör ansvara för den attesterande myndighetens uppgifter enligt förordning nr 1303/2013. Medlemsstaten bör ha möjlighet att utse den förvaltande myndighet som även ska genomföra den attesterande myndighetens uppgifter.
- (36) En enda revisionsmyndighet bör ansvara för att genomföra alla de uppgifter som tillfaller revisionsmyndigheten enligt förordning (EU) nr 1303/2013 för att säkerställa enhetliga krav i hela programområdet. Om detta inte är möjligt bör en grupp revisorer bistå programmets revisionsmyndighet.
- (37) I syfte att förstärka unionens ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning samt för att stärka effektiviteten i sammanhållningspolitiken bör tredjeländer tillåtas delta i transnationella och interregionala samsamarbetsprogram genom ett bidrag i form av resurser till IPA II och ENI. Insatser som samfinansieras inom ramen för sådana program bör dock även i fortsättningen arbeta för att fullfölja sammanhållningspolitikens mål, även om de helt eller delvis genomförs utanför unionens territorium. I detta sammanhang är bidraget till målen för unionens externa åtgärder endast indirekt eftersom samsamarbetsprogrammets tyngdpunkt bör fastställas med utgångspunkt i sammanhållningspolitikens tematiska mål och investeringsprioriteringar. För att se till att tredjeländer faktiskt deltar i samsamarbetsprogram som förvaltas i enlighet med principen om gemensam förvaltning bör villkoren för programmens genomförande fastställas i själva samsamarbetsprogrammen och vid behov även i de finansieringsavtal som ingås mellan kommissionen, regeringarna i tredjeländerna och den medlemsstat som är värdland för den förvaltande myndighet som ansvarar för samsamarbetsprogrammet i fråga. Villkoren för programmens genomförande bör överensstämma med tillämplig unionsrätt och, om så är relevant, med de bestämmelser i nationell rätt i de deltagande medlemsstaterna som berör dess tillämpning.
- (38) Det bör inrättas en tydlig kedja för det ekonomiska ansvaret för återkrav av felaktiga betalningar, från stödmotagare till den samordnande stödmottagaren, den förvaltande myndigheten och kommissionen. Det bör finnas bestämmelser om medlemsstaternas kvarstående ansvar i fall där det inte är möjligt att återvinna ett felaktigt utbetalt belopp.
- (39) På grundval av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör ett uttryckligt undantag fastställas för omräkning av utgifter i annan valuta än euro, genom tillämpning av den månatliga växelkursen en dag som ligger så nära utgiftsdagen som möjligt eller den månad under vilken utgifterna överlämnades för kontroll eller den månad under vilken utgifterna rapporterades till den samordnande stödmottagaren. Finansieringsplaner, rapporter och räkenskaper rörande gemensamma samsamarbetsprojekt bör endast lämnas in i euro till det gemensamma sekretariatet, programmyndigheterna och övervakningskommittén. Kontroll bör ske av att omräkningen har genomförts korrekt.

- (40) I syfte att fastställa särskilda regler för ändring av gemensamma aktivitetsindikatorer och för stödberättigande utgifter, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av förteckningen över gemensamma aktivitetsindikatorer och med avseende på särskilda regler för stödberättigandet för samarbetsprogrammets utgifter. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (41) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller förteckningarna över gränsområden och transnationella områden, förteckningen över alla samarbetsprogram och över totalbeloppet för från Eruf till respektive samarbetsprogram, nomenklaturen för insatskategorier samt modeller för samarbetsprogram och genomföranderapporter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (42) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att anta beslut om godkännande av vissa delar av samarbetsprogrammen och eventuella påföljande ändringar av dessa delar.
- (43) Denna förordning bör inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾ eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning bör följaktligen tillämpas på detta stöd eller på de berörda insatserna fram till dess att de avslutas. Ansökningar om stöd som inlämnats eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1080/2006 bör fortsätta att vara giltiga.
- (44) Eftersom målet för denna förordning nämligen att stärka ekonomisk, social och territoriell sammanhållning genom att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen

inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av de omfattande skillnaderna i utvecklingsnivå mellan regionerna och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna samt de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (45) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs Erufs tillämpningsområde när det gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete samt särskilda bestämmelser om detta mål.

2. I denna förordning anges för målet Europeiskt territoriellt samarbete Erufs prioriterade mål och organisation, kriterierna för medlemsstaternas och regionernas berättigande till stöd från Eruf, de ekonomiska resurser som finns tillgängliga för stöd från Eruf samt kriterierna för hur de fördelas.

I förordningen fastställs också de bestämmelser som krävs för att trygga effektivt genomförande samt effektiv övervakning, ekonomisk förvaltning och kontroll av de operativa programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (nedan kallade *samarbetsprogram*), även i fall där tredjeländer deltar i sådana samarbetsprogram.

3. Förordning (EU) nr 1303/2013 och kapitel I i förordning (EU) nr 1301/2013 ska gälla för målet Europeiskt territoriellt samarbete och samarbetsprogrammen inom det målet, utom om annat särskilt anges i den här förordningen eller om dessa bestämmelser endast kan gälla målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 1).

Artikel 2

Komponenterna inom målet Europeiskt territoriellt samarbete

Inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska Eruf ge stöd till följande komponenter:

1. Gränsöverskridande samarbete mellan intilliggande regioner för att främja integrerad regional utveckling mellan närliggande land- och sjögränsregioner som tillhör två eller flera medlemsstater eller mellan närliggande regioner i minst en medlemsstat och ett tredjeland vid unionens yttre gränser utöver sådana som omfattas av program inom unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser.
2. Transnationellt samarbete över större transnationella territorier, där nationella, regionala och lokala parter medverkar, eller gränsöverskridande samarbete avseende havsområden i fall där gränsöverskridande samarbete inte är tillämpligt, i syfte att nå en högre grad av territoriell integrering för dessa territorier.
3. Interregionalt samarbete för att stärka sammanhållningspolitikens verkan genom att främja
 - a) utbyte av erfarenheter mellan parter i hela unionen om främst tematiska mål, inbegripet om den utveckling av regioner som avses i artikel 174 i EUF-fördraget när det gäller att kartlägga och sprida god praxis med tanke på att överföra denna främst till operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning, men även, där det är relevant, till samarbetsprogram,
 - b) utbyte av erfarenheter när det gäller att kartlägga, överföra och sprida god praxis rörande hållbar stadsutveckling, däribland kopplingar mellan stad och landsbygd,
 - c) utbyte av erfarenheter när det gäller att kartlägga, överföra och sprida god praxis och innovativa synsätt kring genomförandet av territoriella samarbetsprogram och åtgärder samt användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete,
 - d) analys av utvecklingstrender för syftena för territoriell sammanhållning, inbegripet territoriella aspekter rörande ekonomisk och social sammanhållning, och en harmonisk utveckling av unionens territorium genom undersökningar, insamling av data och andra åtgärder.

Artikel 3

Geografisk täckning

1. För gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd vara Nuts 3-regioner i unionen, längs alla inre och yttre

markgränser, utöver sådana som omfattas av program inom unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, samt alla unionens Nuts 3-regioner längs sjögränser som är separerade med högst 150 km, utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att trygga samarbetsåtgärdens enhetlighet och kontinuitet i programområden för programperioden 2007–2013.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut för att fastställa förteckningen över gränsområden som ska få stöd, med uppdelning efter samarbetsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarandet enligt artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

I förteckningen ska det också anges vilka Nuts 3-regioner i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Eruf till gränsöverskridande samarbete längs alla inre gränser och sådana yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, såsom ENI) enligt ENI-lagstiftningsakten och IPA II enligt IPA II-lagstiftningsakten.

När medlemsstaterna lämnar in utkast till program för gränsöverskridande samarbete kan de, i vederbörligen motiverade fall och för att trygga sammanhållningen mellan gränsöverskridande områden, begära att andra Nuts 3-regioner än de som förtecknas i det beslut som avses i andra stycket, läggs till ett visst gränsöverskridande samarbetsområde.

För att underlätta gränsöverskridande samarbete längs sjögränser för de yttersta randområdena och utan att det påverkar bestämmelserna i första stycket får kommissionen, på begäran av den eller de berörda medlemsstaterna, i det beslut som avses i andra stycket inkludera Nuts 3-regioner i yttersta randområden längs sjögränser som ligger minst 150 km från varandra bland de gränsområden som kan få stöd från de tillämpliga anslagen för dessa medlemsstater.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 kan gränsöverskridande samarbetsprogram omfatta regioner i Norge och Schweiz samt även omfatta Liechtenstein, Andorra, Monaco och San Marino samt tredjeländer eller territorier som gränsar till de yttersta randområdena, som samtliga ska vara på en nivå som motsvarar Nuts 3-regioner.

3. För transnationellt samarbete ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut för att fastställa förteckningen över transnationella områden som ska få stöd med uppdelning efter samarbetsprogram och omfattande Nuts 2-regioner samtidigt som kommissionen ser till att samarbetet på grundval av tidigare program kan fortsätta i större sammanhängande områden, med beaktande av makroregionala strategier och havsområdesstrategier när så är lämpligt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

När medlemsstaterna lämnar in utkast till program för transnationellt samarbete kan de begära att ytterligare Nuts 2-regioner beläggas intill regionerna som förtecknas i det beslut som avses i första stycket läggs till ett visst transnationellt område. Medlemsstaterna ska motivera en sådan begäran.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 får de transnationella samarbetsprogrammen omfatta regioner från följande tredjeländer eller territorier:

- a) De tredjeländer och territorier som förtecknas eller avses i punkt 2 i denna artikel.
- b) Färöarna och Grönland.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 får transnationella samarbetsprogram även omfatta regioner i tredjeländer som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, såsom det ENI enligt ENI-lagstiftningsakten, inklusive relevanta regioner i Ryssland, och IPA II enligt IPA II-lagstiftningsakten. De årliga anslagen som motsvarar stödet från ENI och IPA II till dessa program ska göras tillgängliga, förutsatt att programmen i tillräckligt hög grad inriktas på de relevanta målen för det yttre samarbetet.

Sådana regioner ska vara på en nivå som motsvarar Nuts 2-regioner.

5. För interregionalt samarbete ska stödet från Eruf omfatta unionens hela territorium.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 får interregionala samarbetsprogram omfatta hela eller delar av tredjeländer eller territorier som avses i punkt 4 första stycket leden a och b i denna artikel.

6. De regioner i tredjeländer eller territorier som avses i punkterna 2 och 4 ska nämnas upplysningsvis i de förteckningar som avses i punkterna 1 och 3.

7. I vederbörligen motiverade fall kan de yttre randområdena för att göra genomförandet av programmet mer effektivt, kombinera stödet för gränsöverskridande samarbete och stödet för transnationellt samarbete från Eruf i ett enda program, inklusive det extra anslag som föreskrivs i artikel 4.2, så länge som reglerna för dessa anslag följs.

Artikel 4

Resurser för målet Europeiskt territoriellt samarbete

1. Resurserna för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 2,75 % av de totala resurserna tillgängliga för budgetåtaganden från Eruf, ESF och sammanhållningsfonden för programperioden 2014–2020 i förordning (EU) nr 1303/2013 (dvs. totalt 8 948 259 330 EUR) och ska fördelas enligt följande:

- a) 74,05 % (dvs. totalt 6 626 631 760) EUR) för gränsöverskridande samarbete.
- b) 20,36 % (dvs. totalt 1 821 627 570 EUR) för transnationellt samarbete.
- c) 5,59 % (dvs. totalt 500 000 000 EUR) för interregionalt samarbete.

2. De yttersta randområdena ska, för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, tilldelas minst 150 % av det stöd från Eruf som de erhöll för samarbetsprogram under programperioden 2007–2013. Dessutom ska beloppet 50 000 000 EUR från anslaget för interregionalt samarbete reserveras för de yttersta randområdenas samarbete. Vad gäller tematisk koncentration ska artikel 6.1 tillämpas på detta extra anslag.

3. Kommissionen ska meddela varje medlemsstat dess andel av de totala beloppen för sådant gränsöverskridande samarbete och transnationellt samarbete som avses i punkt 1 a och b, uppdelat per år. Befolkningsstorleken i de områden som avses i artikel 3.1 andra stycket och artikel 3.3 första stycket ska användas som kriterium för den årliga uppdelningen per medlemsstat.

Med utgångspunkt i de belopp som meddelats enligt första stycket ska varje medlemsstat informera kommissionen huruvida och på vilket sätt den har utnyttjat den möjlighet till överföring som föreskrivs i artikel 5 samt om den därav följande fördelningen av medel mellan de gränsöverskridande och transnationella program som medlemsstaten deltar i. Kommissionen ska, med utgångspunkt i den information som medlemsstaterna lämnar, genom genomförandeakter, anta ett beslut med en förteckning över alla samarbetsprogram och med uppgift om totalbeloppet för det sammanlagda stödet från Eruf till respektive program. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

4. Anslaget från Eruf till de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI och till de gränsöverskridande programmen inom IPA II ska fastställas av kommissionen och de berörda medlemsstaterna. Det bidrag från Eruf som fastställts för varje enskild medlemsstat får inte omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i ett senare skede.

5. Stödet från Eruf till individuella gränsöverskridande program och havsområdesprogram inom ENI och till gränsöverskridande program inom IPA II ska beviljas förutsatt att minst motsvarande belopp erhålls från ENI och IPA II. Denna motsvarighet ska omfattas av ett maximibelopp som fastställs i ENI-lagstiftningsakten eller IPA II-lagstiftningsakten.

6. De årliga anslag som motsvarar Erufs bidrag till de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI och de gränsöverskridande programmen inom IPA II ska anges i de relevanta budgetposterna för dessa instrument i 2014 års budgetförfarande.

7. De årliga anslagen från Eruf till programmen inom ENI och IPA II, för vilka inga program har översänts till kommissionen senast den 30 juni inom de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI, och inom de gränsöverskridande programmen inom IPA II, och som inte omfördelats till ett annat program som lämnats in inom samma kategori program för yttre samarbete, ska 2015 och 2016 fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som den eller de berörda medlemsstaterna deltar i.

Om det den 30 juni 2017 fortfarande finns gränsöverskridande program och havsområdesprogram inom ENI och gränsöverskridande program inom IPA II som inte har lämnats in till kommissionen ska hela det stöd till Eruf som avses i punkt 4 i dessa program för de återstående åren fram till 2020 och som inte har omfördelats till ett annat antaget program inom samma kategori program för yttre samarbete fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som den eller de berörda medlemsstaterna deltar i.

8. De gränsöverskridande program och havsområdesprogram som avses i punkt 4 som har antagits av kommissionen ska avbrytas eller tilldelningen till programmen minskas i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden, i synnerhet om

- a) inget av partnerskapsländerna som omfattas av ett program har undertecknat det relevanta finansieringsavtalet inom den tidsfrist som fastställs i enlighet med ENI-lagstiftningsakten eller IPA II-lagstiftningsakten, eller
- b) programmet inte kan genomföras som planerat på grund av problem i relationerna mellan de deltagande länderna.

I så fall ska det bidrag från Eruf som avses i punkt 4 motsvarande de årliga betalningar som ännu inte har slutförts eller årliga betalningar som slutförts och återtagits helt eller delvis under samma budgetår men som inte omfördelats till något annat program i samma kategori program för yttre samarbete fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som den eller de berörda medlemsstaterna deltar i, på deras begäran.

9. Kommissionen ska till den kommitté som inrättats enligt artikel 150.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 tillhandahålla en årlig sammanfattning av genomförandet av budgeten för de gränsöverskridande program och havsområdesprogram inom ENI och de gränsöverskridande program inom IPA II, i enlighet med den här artikeln, som får anslag från Eruf.

Artikel 5

Överföringsmöjlighet

Varje medlemsstat får överföra upp till 15 % av sitt finansiella anslag från var och en av de komponenter som avses i artikel 4.1 a och b från en av dessa komponenter till den andra.

KAPITEL II

Tematisk koncentration och investeringsprioriteringar

Artikel 6

Tematisk koncentration

1. Minst 80 % av Eruf-anslaget för respektive program för gränsöverskridande samarbete och transnationellt program ska inriktas på högst fyra av de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013.

2. Alla de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 får väljas för interregionala samarbetsprogram enligt artikel 2.3 a i den här förordningen.

Artikel 7

Investeringsprioriteringar

1. Eruf ska, inom den räckvidd som fastställts i artikel 3 i förordning (EU) nr 1301/2013 bidra till de tematiska mål som fastställts i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 genom gemensamma åtgärder inom ramen för gränsöverskridande, transnationella och interregionala samarbetsprogram. Utöver de investeringsprioriteringar som fastställs i artikel 5 i förordning (EU) nr 1301/2013 kan Eruf också ge stöd till följande investeringsprioriteringar inom de tematiska målen för varje komponent inom det europeiska territoriella samarbetet:

- a) Inom gränsöverskridande samarbete:
 - i) Främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet genom integrering av gränsöverskridande arbetsmarknader, inklusive gränsöverskridande rörlighet, gemensamma lokala sysselsättningsinitiativ, informations- och rådgivningstjänster samt gemensam utbildning.
 - ii) Främja social delaktighet och bekämpning av fattigdom och diskriminering genom främjande av jämställdhet och lika möjligheter samt integration av samhällen över gränserna.
 - iii) Investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom utveckling och genomförande av gemensamma system för utbildning och yrkesutbildning.

- iv) Förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen genom främjande av rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan medborgare och institutioner.
- b) Inom transnationellt samarbete: Förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning genom utveckling och genomförande av makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- c) Inom interregionalt samarbete:
- i) Förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning genom attsprida god praxis och expertis samt utnyttja resultaten av utbytet av erfarenheter rörande hållbar stadsutveckling, inklusive kopplingar mellan stad och landsbygd, enligt artikel 2.3 b,
- ii) främja utbytet av erfarenheter för att göra territoriella samarbetsprogram och åtgärder mer effektiva samt användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, enligt artikel 2.3 c,
- iii) förstärka evidensbasen för att göra sammanhållningspolitiken mer effektiv och förbättra arbetet med att uppnå de tematiska målen genom analys av utvecklingstendenser, enligt artikel 2.3 d,
2. När det gäller det gränsöverskridande Peace-programmet och inom de tematiska målen för främjande av social delaktighet, bekämpning av fattigdom och diskriminering ska Eruf också bidra till att främja social och ekonomisk stabilitet i berörda regioner, i synnerhet genom åtgärder som främjar sammanhållningen mellan samhällen.
2. Ett samarbetsprogram ska bidra till unionens strategi för en smart och hållbar tillväxt för alla samt till att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och ska innehålla följande:
- a) En motivering av valet av tematiska mål och motsvarande investeringsprioriteringar, med beaktande av den gemensamma strategiska ram som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1303/2013 grundad på en analys av behoven inom programområdet som helhet och den strategi som valts för att hantera dessa behov, som när så är lämpligt omfattar saknade förbindelselänkar i gränsöverskridande infrastruktur med beaktande av resultaten från förhandsutvärderingen i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) Nr 1303/2013.
- b) För varje insatsområde, utom tekniskt stöd, ska följande ingå:
- i) Investeringsprioriteringarna och motsvarande särskilda mål.
- ii) De förväntade resultaten för de enskilda målen samt motsvarande resultatindikatorer, med ett utgångsvärde och ett målvärde, när så är lämpligt kvantifierade, i enlighet med artikel 16, i syfte att stärka programplaneringens resultatinriktning.
- iii) En beskrivning av den typ av åtgärder, med exempel, som ska stödjas inom ramen för varje investeringsprioritering och deras förväntade bidrag till de specifika mål som anges i led i, inbegripet principerna för valet av insatser och, i lämpliga fall, angivande av huvudsakliga målgrupper, särskilda typer av territorier och typer av stödmottagare, hur man planerar att använda finansieringsinstrumenten och större projekt.
- iv) Gemensamma och specifika aktivitetsindikatorer, inbegripet det kvantifierade målvärdet, som förväntas bidra till resultaten, i enlighet med artikel 16, för varje investeringsprioritering.
- v) Fastställande av etapper för genomförandet samt ekonomiska indikatorer och när det är lämpligt aktivitetsindikatorer som kan utgöra delmål och mål för resultatramen i enlighet med artikel 21.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 och bilaga II till den förordningen.
- vi) När så är lämpligt, en sammanfattning av den planerade användningen av tekniskt stöd som vid behov omfattar åtgärder för att stärka förvaltningskapaciteten hos myndigheter som deltar i förvaltningen och kontrollen av programmet och stödmottagare samt vid behov åtgärder för främjande av berörda parter förvaltningskapacitet för deltagande i genomförandet av programmen.

KAPITEL III

Programplanering

Artikel 8

Samarbetsprogrammets innehåll, antagande och ändring

1. Ett samarbetsprogram ska bestå av prioriterade områden. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 59 i förordning nr 1303/2013 ska ett insatsområde motsvara ett tematiskt mål samt bestå av en eller flera av de investeringsprioriteringar för det tematiska målet i överensstämmelse med artiklarna 6 och 7 i den här förordningen. När så är lämpligt, och för att förstärka dess effekter och ändamålsenlighet genom en tematiskt sammanhängande, integrerad strategi för att uppnå målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, får ett insatsområde i vederbörligen motiverade fall kombinera en eller flera kompletterande investeringsprioriteringar från olika tematiska mål för att maximera deras bidrag till det prioriterade området.

- vii) Motsvarande insatskategorier på grundval av en nomenklatur som antagits av kommissionen och den ungefärliga fördelningen av de planerade programresurserna.
- c) För varje insatsområde rörande tekniskt stöd ska följande ingå:
- i) Särskilda mål.
 - ii) Förväntade resultat för varje specifikt mål samt, i objektivet motiverade fall med hänsyn till åtgärdernas innehåll, motsvarande resultatindikatorer, med utgångsvärde och målvärde, i enlighet med artikel 16.
 - iii) En beskrivning av åtgärder som ska stödjas och deras förväntade bidrag till de specifika mål som avses i led i.
 - iv) De aktivitetsindikatorer som förväntas bidra till resultaten.
 - v) Motsvarande insatskategorier baserat på en nomenklatur som antagits av kommissionen och en preliminär uppdelning av de anslagna medlen.
- Led ii ska inte tillämpas när unionens bidrag till det eller insatsområdena för tekniskt stöd i ett samarbetsprogram inte överstiger 15 000 000 EUR.
- d) En finansieringsplan som innehåller följande tabeller (utan uppdelning efter deltagande medlemsstat):
- i) En tabell som innehåller en fördelning efter år, i enlighet med reglerna för medfinansieringsnivåer i artiklarna 60, 120 och 121 i förordning (EU) nr 1303/2013, de totala planerade anslagen för stödet från Eruf.
 - ii) En tabell som för hela programperioden, för samarbetsprogrammet och för varje insatsområde visar de totala anslagen i form av stöd från Eruf och den nationella samfinansieringen. För prioriterade områden där man kombinerar investeringsprioriteringar från olika tematiska mål ska tabellen visa de totala anslagen och den nationella medfinansieringen för vart och ett av de motsvarande tematiska målen. Om den nationella samfinansieringen består av offentlig och privat samfinansiering ska tabellen innehålla en ungefärlig uppdelning mellan de offentliga och privata delarna. Tabellen ska också i informationssyfte visa det eventuella bidraget från de tredjeländer som deltar i programmet liksom Europeiska investeringsbankens planerade deltagande.
 - e) en förteckning över större projekt för vilka genomförandet planeras under programperioden.

Kommissionen ska anta genomförandeakter rörande den nomenklatur som avses i första stycket leden b vii och c v. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Ett samarbetsprogram ska, med beaktande av dess innehåll och mål, beskriva det integrerade tillvägagångssättet vid territoriell utveckling, även i fråga om regioner och områden som avses i artikel 174.3 i EUF-fördraget, varvid hänsyn ska tas till partnerskapsöverenskommelsen, och visa hur det operativa programmet bidrar till uppfyllandet av dess mål och förväntade resultat och, i lämpliga fall, ange följande:

- a) tillvägagångssättet vid användning av instrument för lokalt ledd utveckling samt principerna för fastställande av områden där det kommer att genomföras,
- b) principerna för fastställande av stadsområden där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och vägledande årsanslag för stödet från Eruf till sådana åtgärder,
- c) användningen av instrumentet för integrerad territoriell investering som avses i artikel 11, i fall som inte omfattas av led b, samt deras preliminära finansiella anslag från varje insatsområde,
- d) om medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier och havsområdesstrategier, bidraget till de planerade åtgärderna inom samarbetsprogrammet till de strategierna, i enlighet med de behov inom programområdet som identifierats av de berörda medlemsstaterna och i tillämpliga fall med beaktande av de strategiskt viktiga projekt som har identifierats inom de strategierna.

4. Samarbetsprogrammet ska även innehålla uppgifter om

- a) Genomförandebestämmelser som
 - i) identifierar den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och, i tillämpliga fall, revisionsmyndigheten,
 - ii) identifierar det eller de organ som ansvarar för kontroller,
 - iii) identifierar det eller de organ som ansvarar för att genomföra revisioner,
 - iv) fastställer förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet,
 - v) anger en kortfattad beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemen,

- vi) anger ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna om den förvaltande myndigheten eller kommissionen ålägger dem finansiella korrigeringar.
- b) det organ som kommissionen kommer att göra utbetalningarna till,
- c) de åtgärder som vidtagits för att engagera parterna i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 i utarbetandet av samarbetsprogrammet och dessa parters roll vid utarbetande och genomförande av samarbetsprogrammet, bland annat genom medverkan i övervakningskommittén.
5. Med beaktande av partnerskapsöverenskommelsens innehåll och medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar ska även följande anges i samarbetsprogrammet:
- a) Mekanismerna för att trygga effektiv samordning mellan Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, Ejflu, EHFF och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå inbegripet samordning och eventuell kombination med Fonden för ett sammanlänkat Europa, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013⁽¹⁾, det europeiska grannskapsinstrumentet, Europeiska utvecklingsfonden och IPA II samt tillsammans med Europeiska investeringsbanken (EIB), med beaktande av bestämmelserna i bilaga I till förordning (EU) nr 1303/2013, i de fall där medlemsstater och tredjeländer eller territorier deltar i samarbetsprogram som innefattar användning av anslag från Eruf för yttre randområden och resurser från Europeiska utvecklingsfonden, samarbetsmekanismer på lämplig nivå för underlättande av effektiv samordning vid utnyttjandet av dessa anslag och resurser.
- b) en sammanfattning av bedömningen av den administrativa bördan för stödmottagarna och, vid behov, de åtgärder som planeras, inklusive en preliminär tidsplan för dessa åtgärder, för att minska den administrativa bördan.
6. Uppgifter som krävs enligt punkterna 2 första stycket a, 2 första stycket b i-vii, 3 och 5 a ska anpassas till samarbetsprogrammets speciella karaktär enligt artikel 2.3 b, c och d. Uppgifter som krävs enligt punkterna 2 första stycket e och 5 b ska inte ingå i samarbetsprogrammen enligt artikel 2.3 c och d.
7. Varje enskilt samarbetsprogram ska, om det är lämpligt och i enlighet med berörda medlemsstaters vederbörligen motiverade bedömning av deras relevans för programmets innehåll och mål, innehålla följande:
- a) Särskilda åtgärder som genomförs för att beakta miljöskydds krav, resurseffektivitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, motståndskraft mot katastrofer, förebyggande av risker och riskhantering vid valet av insatser.
- b) De särskilda åtgärderna för att främja lika möjligheter och förebygga diskriminering på grundval av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning medan samarbetsprogrammet utarbetas, utformas och genomförs, särskilt när det gäller tillgång till finansiering, med beaktande av behoven hos de olika målgrupper som riskerar att utsättas för sådan diskriminering och kraven på att personer med funktionshinder ska ha tillgång.
- c) Samarbetsprogrammets bidrag till att främja jämställdheten mellan män och kvinnor och, när så är lämpligt, system som tryggar att genusperspektivet byggs in på program- och insatsnivå.
- Leden a och b i första stycket ska inte gälla samarbetsprogram enligt artikel 2.3 b, c och d.
8. I samarbetsprogram enligt artikel 2.3 c och d ska programmets stödmottagare anges, medan beslutsprocedur får anges.
9. Deltagande medlemsstater och, när de har godtagit inbjudan om deltagande i samarbetsprogrammet, deltagande tredjeländer eller territorier ska, där det är tillämpligt, skriftligen bekräfta att de godkänner samarbetsprogrammets innehåll innan det överlämnas till kommissionen. Denna bekräftelse ska också innehålla ett åtagande från alla deltagande medlemsstater och, i tillämpliga fall, tredjeländer eller territorier, om att tillhandahålla den medfinansiering som krävs för att genomföra samarbetsprogrammet och, i tillämpliga fall, tredjeländernas eller territoriernas åtagande om att bidra till finansieringen.
- Genom undantag från första stycket ska de berörda medlemsstaterna när det gäller samarbetsprogram som omfattar de yttre randområdena och tredjeländer eller territorier samråda med de berörda tredjeländerna eller territorierna innan de lägger fram samarbetsprogrammen för kommissionen. I det fallet får godkännande av innehållet i samarbetsprogrammen och det eventuella bidraget från tredjeländerna eller territorierna i stället anges i de formellt godkända protokollen från samrådsmötena med tredjeländerna eller territorierna eller överläggningarna i regionala samarbetsorganisationer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

10. Deltagande medlemsstater och, när de har godtagit inbjudan om deltagande i samarbetsprogrammet, deltagande tredjeländer eller territorier ska utarbeta samarbetsprogrammen i enlighet med den mall som kommissionen har fastställt.

11. Kommissionen ska anta den mall som avses i punkt 9 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

12. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut där man godkänner alla beståndsdelar (inklusive framtida ändringar) som omfattas av denna artikel med undantag för de delar som omfattas av punkterna 2 b vii, 2 c v, 2 e, 4 a i, 4 c, 5 och 7 i denna artikel, som fortfarande faller under de deltagande medlemsstaternas ansvar.

13. Den förvaltande myndigheten ska underrätta kommissionen om varje beslut om ändring av delar av samarbetsprogrammet som inte omfattas av det beslut av kommissionen som avses i punkt 12, inom en månad från dagen för ändringsbeslutet. Ändringsbeslutet ska ange ikraftträdandedatum, som inte får vara tidigare än datum för antagande.

Artikel 9

Gemensam handlingsplan

Om en gemensam handlingsplan enligt artikel 104.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 genomförs under ansvar av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete i egenskap av stödmottagare, kan personalen hos samarbetsprogrammets gemensamma sekretariat och ledamöterna i grupperingens församling bli medlemmar i den styrkommitté som avses i artikel 108.1 i förordning (EU) nr 1303/2013. Ledamöterna i gruppens församling får inte utgöra majoriteten i denna styrkommitté.

Artikel 10

Lokalt ledd utveckling

Lokalt ledd utveckling enligt artikel 32 i förordning (EU) nr 1303/2013 kan genomföras i gränsöverskridande samarbetsprogram, förutsatt att den lokala utvecklingsgruppen består av företrädare för minst två länder, varav en medlemsstat.

Artikel 11

Integrerad territoriell investering

För samarbetsprogram ska det förmedlande organ som ska sköta förvaltning och genomförande av en integrerad territoriell investering som avses i artikel 36.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 vara ett organ som har inrättats enligt lagstiftningen i ett av de deltagande länderna, förutsatt att organet inrättas av myndigheter eller organ i minst två deltagande länder eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.

Artikel 12

Urval av insatser

1. Urval av insatser inom samarbetsprogram ska göras av en övervakningskommitté som avses i artikel 47 i förordning (EU) nr 1303/2013. Den övervakningskommittén får för urval av insatser inrätta en styrkommitté som agerar under övervakningskommitténs ansvar.

2. De insatser som väljs ut inom gränsöverskridande och transnationellt samarbete ska inbegripa stödmottagare från minst två deltagande länder, varav minst det ena landet ska vara en medlemsstat. En insats kan genomföras i ett enda land förutsatt att gränsöverskridande eller transnationella effekter eller fördelar har kunnat fastställas.

Insatser inom interregionalt samarbete som avses i artikel 2.3 a och b ska inbegripa stödmottagare från minst tre länder, varav minst två medlemsstater.

De villkor som anges i första stycket ska inte gälla för sådana insatser inom ramen för gränsöverskridande Peace-program mellan Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland till stöd för fred och försoning som avses i artikel 7.2.

3. Utan hinder av punkt 2 får en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller ett annat organ som inrättats enligt lagstiftningen i ett av de deltagande länderna lämna in ansökan som enda stödmottagare för en insats, förutsatt att grupperingen eller organet har inrättats av myndigheter eller offentliga organ från minst två deltagande länder i fråga om gränsöverskridande och transnationellt samarbete och från minst tre deltagande länder i fråga om interregionalt samarbete.

Ett rättsligt organ som inför ett ekonomiskt instrument respektive en fond-i-fond kan vara den enda stödmottagaren av en insats, utan att de krav som anges i första stycket behöver uppfyllas.

4. Stödmottagarna ska samarbeta när det gäller utveckling och genomförande av insatser. Dessutom ska de samarbeta när det gäller antingen bemanning eller finansiering av projekt, eller både bemanning och finansiering av projekt.

När det gäller insatser i program inrättade mellan de yttersta randområdena och tredjeländer eller territorier ska stödmottagarna vara skyldiga att samarbeta endast på två av de områden som avses i första stycket.

5. För varje insats ska den förvaltande myndigheten förse den samordnande eller enda stödmottagaren med ett dokument som beskriver stödvillkoren för insatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras inom insatsen samt finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet.

Artikel 13

Stödmottagare

1. Om det finns två eller flera stödmottagare för ett projekt inom ett samarbetsprogram ska stödmottagarna tillsammans utse en av dem som samordnande stödmottagare.

2. Den samordnande stödmottagaren ska

a) fastställa arrangemangen med andra stödmottagare i ett avtal som innehåller bestämmelser bl.a. om garantier för sund ekonomisk förvaltning av de medel som har beviljats för insatsen, inbegripet system för återkrav av felaktigt utbetalda belopp,

b) åta sig ansvaret för att se till att hela insatsen genomförs,

c) se till att de utgifter som stödmottagarna lägger fram gäller genomförandet av insatsen, motsvarar den verksamhet som alla stödmottagare har kommit överens om och är i överensstämmelse med det dokument som den förvaltande myndigheten har tillhandahållit enligt artikel 12.5,

d) se till att de utgifter som de övriga stödmottagarna lägger fram har kontrollerats av en eller flera kontrollanter om denna verifiering inte genomförs av den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 23.3.

3. Den samordnande stödmottagaren ska, om inget annat angetts inom ramen för de arrangemang som fastställts i enlighet med punkt 2 a, se till att de övriga stödmottagarna får det totala bidragsbeloppet från fonderna så snabbt som möjligt och i sin helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska det beloppet till andra stödmottagare får tas ut.

4. De samordnande stödmottagarna ska vara belägna i en medlemsstat som deltar i samarbetsprogrammet. Medlemsstater och tredjeländer eller territorier som deltar i ett samarbetsprogram får dock komma överens om att den samordnande stödmottagaren ska vara belägen i ett tredjeland eller tredjeteritorium som deltar i samarbetsprogrammet i fråga, under förutsättning att den förvaltande myndigheten är övertygad om att den samordnande stödmottagaren kan utföra de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3 och att förvaltnings-, kontroll- och revisionskraven är uppfyllda.

5. Enda stödmottagare ska vara registrerade i en medlemsstat som deltar i samarbetsprogrammet. De får emellertid, under förutsättning att de villkor som anges i artikel 12.3 är uppfyllda, vara registrerade i en medlemsstat som inte deltar i programmet.

KAPITEL IV

Övervakning och utvärdering

Artikel 14

Genomföranderapporter

1. Senast den 31 maj 2016 och senast samma dag varje efterföljande år till och med 2022 ska den förvaltande myndigheten förse kommissionen med en årlig genomföranderapport i enlighet med artikel 50.1 i förordning (EU) nr 1303/2013. Den genomföranderapport som lämnas in 2016 ska omfatta budgetåren 2014 och 2015 samt perioden mellan startdatum för utgifternas stödberättigande och den 31 december 2013.

2. För de rapporter som inlämnas 2017 och 2019 ska den tidsfrist som avses i punkt 1 vara den 30 juni.

3. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla följande information:

a) Samarbetsprogrammets genomförande i enlighet med artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

b) I förekommande fall framsteg i förberedelser och genomförande av större projekt och gemensamma handlingsplaner.

4. De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 ska innehålla de uppgifter som krävs enligt artikel 50.4 respektive 50.5 i förordning (EU) nr 1303/2013, en bedömning av dem, uppgifterna enligt punkt 2 i den här artikeln samt följande uppgifter:

a) Framsteg i genomförandet av utvärderingsplanen och uppföljningen av utvärderingsresultaten.

b) Resultaten av informations- och publicitetsåtgärder som har genomförts inom kommunikationsstrategin.

c) Parternas deltagande i genomförande, övervakning och utvärdering av samarbetsprogrammet.

De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 får, beroende på varje samarbetsprogramms innehåll och mål, innehålla och utvärdera följande uppgifter:

a) Framsteg i genomförandet av det integrerade tillvägagångssättet för territoriell utveckling, inbegripet hållbar stadsutveckling och lokalt ledda initiativ inom samarbetsprogrammet.

- b) Framsteg i genomförandet av åtgärder för att stärka myndigheternas och mottagarnas kapacitet att förvalta och utnyttja Eruf.
- c) I tillämpliga fall, bidrag till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- d) Särskilda åtgärder som vidtagits för att främja jämställdhet och icke-diskriminering, särskilt tillgänglighet för funktionshindrade personer, samt åtgärder som vidtagits för att inarbeta genusperspektivet i det operativa programmet och i insatserna.
- e) Åtgärder för att främja en hållbar utveckling.
- f) Framsteg i genomförandet av åtgärder inom social innovation.

5. De årliga genomföranderapporterna och den slutliga genomföranderapporten ska utarbetas enligt mallar som kommissionen har antagit genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 15

Årlig översyn

Det årliga översynsmötet ska anordnas i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Om ett årligt översynsmöte inte anordnas i enlighet med artikel 51.3 i förordning (EU) nr 1303/2013, får den årliga översynen genomföras skriftligt.

Artikel 16

Indikatorer för målet Europeiskt territoriellt samarbete

1. Gemensamma aktivitetsindikatorer enligt bilagan till denna förordning, programspecifika resultatindikatorer och, i tillämpliga fall, programspecifika aktivitetsindikatorer ska användas i enlighet med artikel 27.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 8.2 första stycket b ii och iv och c ii och iv i den här förordningen.

2. För gemensamma och programspecifika aktivitetsindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Kumulativa kvantifierade målvärden för dessa indikatorer ska fastställas för 2023.

3. För programspecifika resultatindikatorer som avser investeringsprioriteringar ska utgångsvärdet fastställas med hjälp av senast tillgängliga uppgifter och målen fastställas för år 2023. Målen får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 i syfte att ändra förteckningen över gemensamma aktivitetsindikatorer i bilagan så att justeringar kan göras i motiverade fall för att se till att utvärderingen av hur programgenomförandet framskrider utförs effektivt.

Artikel 17

Tekniskt stöd

Det belopp som anslås från Eruf till tekniskt stöd ska vara begränsat till 6 % av det totala belopp som fördelas till ett samarbetsprogram. För program med ett anslag som inte överstiger 50 000 000 EUR totalt ska det belopp som anslås från Eruf till tekniskt stöd vara begränsat till 7 % av det totala belopp som anslås, men ska inte understiga 1 500 000 EUR och inte överstiga 3 000 000 EUR.

KAPITEL V

Stödberättigande

Artikel 18

Regler om utgifternas stödberättigande

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att fastställa särskilda regler för stödberättigandet för samarbetsprogrammets utgifter för personalkostnader, kontorsutgifter och administrativa utgifter, kostnader för resor och logi, kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster samt utgifter för utrustning. Kommissionen ska senast den 22 april 2014 samtidigt delge Europaparlamentet och rådet de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 29.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de regler om stödberättigande som fastställs i artiklarna 65–71 i förordning (EU) nr 1303/2013, förordning (EU) nr 1301/2013, den här förordningen eller den delegerade akt som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska de medlemsstater som deltar i övervakningskommittén fastställa ytterligare regler om stödberättigande för samarbetsprogrammet som helhet.

3. För aspekter som inte täcks av de regler för stödberättigande som fastställs i, eller på grundval av, artiklarna 65–71 i förordning (EU) nr 1303/2013, förordning (EU) nr 1301/2013, i den delegerade akt som avses i punkt 1 eller i regler som fastställs gemensamt av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, ska de nationella reglerna i den medlemsstat där utgiften uppstår gälla.

Artikel 19

Personalkostnader

Personalkostnaderna för en insats får beräknas som ett schablonbelopp upp till 20 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader.

Artikel 20

Stödberättigande beroende på belägenhet för insatser i samarbetsprogram

1. Insatser inom samarbetsprogram ska, med förbehåll för de undantag som avses i punkterna 2 och 3, göras i den del av programområdet som utgör en del av unionens territorium (nedan kallad *programrådets unionsdel*).
2. Den förvaltande myndigheten får godkänna att hela insatsen eller delar av den genomförs utanför programrådets unionsdel förutsatt att alla följande villkor är uppfyllda:
 - a) Insatsen gynnar programområdet.
 - b) Det totala belopp som inom samarbetsprogrammet fördelas till insatser som görs utanför programrådets unionsdel överskrider inte 20 % av stödet från Eruf på programnivå eller 30 % för samarbetsprogram där programrådets unionsdel ligger i de yttersta randområdena.
 - c) De skyldigheter som gäller för förvaltnings- och revisionsmyndigheterna i fråga om förvaltning, kontroll och granskning av insatsen sköts av samarbetsprogrammets myndigheter, eller så sluter samarbetsprogrammets myndigheter avtal med myndigheterna i den medlemsstat, det tredjeland eller det territorium där insatsen genomförs.
3. Utgifter i samband med insatser som gäller tekniskt stöd eller marknadsföring och kapacitetsutbyggnad får uppstå utanför programrådets unionsdel förutsatt att villkoren enligt punkt 2 a och c uppfylls.

KAPITEL VI

Förvaltning, kontroll och utnämning

Artikel 21

Utnämning av myndigheter

1. Medlemsstater som deltar i ett samarbetsprogram ska, i enlighet med artikel 123.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 utse en enda förvaltande myndighet, och med avseende på artikel 123.2 i den förordningen en enda attesterande myndighet samt med avseende på artikel 123.4 i den förordningen en enda revisionsmyndighet. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten ska vara belägna i samma medlemsstat.

Medlemsstater som deltar i ett samarbetsprogram får fastställa att den förvaltande myndigheten även ska ansvara för att utföra den attesterande myndighetens uppgifter. En sådan utnämning ska inte påverka ansvarsfördelningen vid tillämpningen av de finansiella korrigeringsarna mellan de deltagande medlemsstaterna enligt samarbetsprogrammets bestämmelser.

2. Den attesterande myndigheten ska ta emot utbetalningarna från kommissionen och ska i regel verkställa utbetalningar till den samordnande stödmottagaren enligt artikel 132 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Förfarandet för utnämning av den förvaltande myndigheten och, i förekommande fall, den attesterande myndigheten, enligt artikel 124 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska genomföras av den medlemsstat där myndigheten är belägen.

Artikel 22

Europeisk gruppering för territoriellt samarbete

Medlemsstater som deltar i ett samarbetsprogram kan använda sig av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete i syfte att göra den ansvarig för förvaltningen av samarbetsprogrammet eller delar av det, särskilt genom att överlåta den förvaltande myndighetens ansvar till grupperingen.

Artikel 23

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel, ska den förvaltande myndigheten för ett samarbetsprogram utföra de uppgifter som föreskrivs i artikel 125 i förordning (EU) nr 1303/2013.
2. Den förvaltande myndigheten ska efter samråd med medlemsstaterna och eventuella tredjeländer som deltar i ett samarbetsprogram inrätta ett gemensamt sekretariat.

Det gemensamma sekretariatet ska bistå den förvaltande myndigheten och övervakningskommittén när de utför sina respektive uppgifter. Det gemensamma sekretariatet ska också tillhandahålla information till potentiella stödmottagare om samarbetsprogrammets möjligheter och bistå stödmottagare vid genomförandet av insatserna.

3. Om den förvaltande myndigheten är en europeisk gruppering för territoriellt samarbete ska kontrollera enligt artikel 125.4 a i förordning (EU) nr 1303/2013 utföras av, eller under ansvar av, den förvaltande myndigheten åtminstone för de medlemsstater och tredjeländer eller territorier som företräds av ledamöter i grupperingen.

4. Om förvaltningsmyndigheten inte genomför kontroller enligt artikel 125.4 a i förordning (EU) nr 1303/2013 i hela programområdet, eller om kontrollerna inte genomförs av eller under ansvar av förvaltningsmyndigheterna för de medlemsstater och tredjeländer eller territorier som företräds av ledamöter i grupperingen i enlighet med punkt 3, ska varje medlemsstat eller, när det har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet, varje tredjeland eller territorium utse det organ eller den person som har ansvaret för att genomföra sådana verifikationer när det gäller stödmottagare inom deras territorium (nedan kallade *kontrollanter*).

De kontrollanter som avses i första stycket får vara samma organ som ansvarar för sådana kontroller för de operativa programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller, i fråga om tredjeländer, som ansvarar för jämförbara kontroller inom unionens politiska instrument för yttre förbindelser.

Förvaltningsmyndigheten ska förvisa sig om att utgifterna från varje stödmottagare som deltar i en insats har kontrollerats av en utsedd kontrollant.

Varje medlemsstat ska se till att en stödmottagares utgifter kan kontrolleras inom tre månader från det att den berörda stödmottagaren lägger fram handlingarna.

Varje medlemsstat eller, när det har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet, varje tredjeland ska ansvara för de verifikationer som utförs inom dess territorium.

5. Om kontrollen av att samfinansierade varor och tjänster har levererats endast kan göras för insatsen som helhet, ska kontrollen göras av den förvaltande myndigheten eller kontrollanten i den medlemsstat där den samordnande stödmottagaren är belägen.

Artikel 24

Den attesterande myndighetens uppgifter

Den attesterande myndigheten för ett samarbetsprogram ska utföra de uppgifter som föreskrivs i artikel 126 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 25

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. De medlemsstater och tredjeländer som deltar i ett samarbetsprogram får bemyndiga revisionsmyndigheten att direkt utföra de uppgifter som anges i artikel 127 i förordning (EU) nr 1303/2013 i hela det territorium som omfattas av ett samarbetsprogram. De ska ange vilka förhållanden som kräver att revisionsmyndigheten åtföljs av en revisor från en medlemsstat eller ett tredjeland.

2. Om revisionsmyndigheten inte har de befogenheter som avses i punkt 1 ska den bistås av en grupp revisorer med företrädare från varje medlemsstat eller tredjeland som deltar i samarbetsprogrammet och som utför de uppgifter som anges i artikel 127 i förordning (EU) nr 1303/2013. Varje medlemsstat eller, när det har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet, varje tredjeland ska ansvara för de revisioner som utförs inom dess territorium.

Varje företrädare från varje medlemsstat eller tredjeland som deltar i samarbetsprogrammet ska ha ansvaret för att tillhandahålla de uppgifter som hör samman med utgifter på hans/hennes territorium och som krävs för revisionsmyndighetens bedömning.

Revisorsgruppen ska utses inom tre månader från det att samarbetsprogrammet har godkänts. Den ska själv fastställa sin arbetsordning och ska ha samarbetsprogrammets revisionsmyndighet som ordförande.

3. Revisorerna ska vara funktionellt oberoende av de kontrollanter som utför kontroller enligt artikel 22.

KAPITEL VII

Tredjeländers deltagande i transnationella och interregionala samarbetsprogram

Artikel 26

Villkor för genomförande för tredjeländers deltagande

De tillämpliga villkor för programmets genomförande som avser den ekonomiska förvaltningen samt programplanering, övervakning, utvärdering och kontroll av tredjeländers deltagande genom anslag av IPA II- eller ENI-resurser till transnationella och interregionala samarbetsprogram ska fastställas i det relevanta samarbetsprogrammet och där det är nödvändigt även i finansieringsavtalet mellan kommissionen, regeringarna i de berörda tredjeländerna och den medlemsstat som står värd för samarbetsprogrammets förvaltande myndighet. Programmets villkor för genomförande ska vara förenliga med bestämmelserna för unionens sammanhållningspolitik.

KAPITEL VIII

Ekonomisk förvaltning

Artikel 27

Budgetåtaganden, utbetalningar och återkrav

1. Stödet från Eruf till samarbetsprogrammen ska utbetalas till ett enda konto utan nationella underkonton.

2. Den förvaltande myndigheten ska se till att alla belopp som har utbetalats oriktigt återkrävs från den samordnande eller enda stödmottagaren. Stödmottagarna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande stödmottagaren.

3. Om den samordnande stödmottagaren inte lyckas utverka en återbetalning från andra stödmottagare eller om den förvaltande myndigheten inte lyckas utverka en återbetalning från den samordnande eller enda stödmottagaren, ska den medlemsstat eller det tredjeland på vars territorium stödmottagaren är belägen eller, i fråga om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, registrerad återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de berörda beloppen återbetalas till unionens allmänna budget, i enlighet med ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna enligt samarbetsprogrammet.

Artikel 28

Användning av euro

Genom undantag från artikel 133 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska stödmottagarna omvandla utgifter som uppstått i annan valuta än euro till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs antingen för den månad under vilken utgifterna antingen

- a) uppstod,
- b) överlämnades för kontroll till den förvaltande myndigheten eller till kontrollanten enligt artikel 23 i denna förordning, eller
- c) rapporterades till den samordnande stödmottagaren.

Vald metod ska anges i samarbetsprogrammet och tillämpas för samtliga stödmottagare.

Omräkningen ska kontrolleras av den förvaltande myndigheten eller kontrollanten i den medlemsstat eller det tredjeland där stödmottagaren är belägen.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 29

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 16.4 och 18.1 ska ges kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 16.4 och 18.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som avses i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.4 och artikel 18.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från det att akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvist inställande, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1080/2006 eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning ska följaktligen fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2013 på detta stöd eller på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas. Med avseende på tillämpningen av denna punkt ska stöd omfatta operativa program och större projekt.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1080/2006 före den 1 januari 2014 ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 31

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2020 i enlighet med artikel 178 i EUF-fördraget.

Artikel 32

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 4 och 27 och 28 ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

M. SCHULZ

På rådets vägnar

Ordförande

R. ŠADŽIUS

BILAGA

GEMENSAMMA AKTIVITETSINDIKATORER FÖR MÅLET EUROPEISKT TERRITORIellt SAMARBETE

	ENHET	NAMN
Produktiv investering		
	företag	Antal företag som får stöd
	företag	Antal företag som får bidrag
	företag	Antal företag som får annat ekonomiskt stöd än bidrag
	företag	Antal företag som får stöd som inte är av ekonomisk karaktär
	företag	Antal nya företag som får stöd
	företag	Antal företag som deltar i gränsöverskridande, transnationella eller interregionala forskningsprojekt
	organisationer	Antal forskningsinstitut som deltar i gränsöverskridande, transnationella eller interregionala forskningsprojekt
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till företag (bidrag)
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till företag (annat än bidrag)
	heltidsekvivalenter	Sysselsättningsökning i företag som får stöd
Hållbar turism	besök/år	Ökning i antalet förväntade besök på kultur- och naturarvsplatser och turistattraktioner som får stöd
IKT-infrastruktur	hushåll	Ytterligare hushåll med tillgång till bredband på minst 30 Mbps
Transport		
Järnväg	kilometer	Total längd av nya järnvägslinjer
		varav TEN-T
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade järnvägar
		varav TEN-T
Vägar	kilometer	Total längd av nybyggda vägar
		varav TEN-T
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade vägar
		varav TEN-T
Stadstransport	kilometer	Total längd av nya eller förbättrade spårvagns- och tunnelbanelinjer
Inre vattenvägar	kilometer	Total längd av nya eller förbättrade inre vattenvägar
Miljö		
Fast avfall	ton/år	Ny kapacitet för avfallsåtervinning

	ENHET	NAMN
Vattenförsörjning	personer	Antal invånare som fått tillgång till bättre vattenförsörjning
Behandling av avloppsvatten	personekvivalenter	Antal invånare som fått förbättrad avloppsvattenbehandling
Risikoförebyggande och förvaltning	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämning
	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot skogsbränder
Markrehabilitering	hektar	Total yta med återställd mark
Natur och biologisk mångfald	hektar	Ytareal med livsmiljöer som får stöd för att uppnå bättre bevarandestatus
Forskning och innovation		
	heltidsekvivalenter	Antal nya forskare i stödmottagande enheter
	heltidsekvivalenter	Antal forskare som arbetar vid anläggningar med förbättrad forskningsinfrastruktur
	företag	Antal företag som samarbetar med forskningsinstitutioner
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till FoU-projekt
	företag	Antal företag som får stöd för att lansera nya produkter på marknaden
	företag	Antal företag som får stöd för att lansera nya produkter för företaget
Energi och klimatförändring		
Förnybar energi	MW	Extra produktionskapacitet för förnybar energi
Energieffektivitet	hushåll	Antal hushåll med bättre energiförbrukningsklass
	kWh/år	Minskning av den årliga förbrukningen primärenergi i offentliga byggnader
	användare	Antal nya energianvändare som är anslutna till smarta nät
Minskning av växthusgaser	ton CO2-ekvivalenter	Uppskattad årlig minskning av växthusgaser
Social infrastruktur		
Barntillsyn och utbildning	personer	Kapacitet hos barntillsyn eller utbildningsinfrastruktur som får stöd
Hälsa	personer	Befolkning som har tillgång till förbättrade vårdtjänster
Särskilda indikatorer för stadsutveckling		
	personer	Befolkning i områden med integrerade strategier för stadsutveckling
	kvadratmeter	Nyskapade eller återställda grönområden i stadsområden

	ENHET	NAMN
	kvadratmeter	Offentliga eller kommersiella byggnader som har byggts eller renoverats i stadsområden
	bostäder	Återställda bostäder i stadsområden
Arbetsmarknad och utbildning ⁽¹⁾		
	personer	Antal deltagare i gränsöverskridande rörlighetsinitiativ
	personer	Antal deltagare i gemensamma initiativ för lokal sysselsättning och gemensam utbildning
	personer	Antal deltagare i projekt för att främja jämlikhet, lika möjligheter och social delaktighet över gränser
	personer	Antal deltagare i gemensamma utbildningssystem för stöd till ungdomssysselsättning, utbildningsmöjligheter samt högre utbildning och yrkesutbildning över gränserna

⁽¹⁾ I förekommande fall ska uppgifterna om deltagare delas upp efter arbetsmarknadsstatus, med uppgift om de är "sysselsatta", "arbetslösa", "långtidsarbetslösa", "ej yrkesverksamma" eller "ej yrkesverksamma och ej deltagare i utbildning".

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 6 i Eruf-förordningen, artikel 15 i ETS-förordningen och artikel 4 i Sammanhållningsfondsförordningen

Europaparlamentet och rådet noterar kommissionens försäkring till EU-lagstiftaren att de gemensamma utfallsindikatorerna för Eruf-förordningen, ETS-förordningen och Sammanhållningsfondsförordningen, som ska tas med i en bilaga till varje förordning, är resultatet av en längre förberedande process som inbegriper utvärderingsexperter från både kommissionen och medlemsstaterna och i princip förväntas förbli stabila.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1300/2013**av den 17 december 2013****om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 177 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 174 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör unionen utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Sammanhållningsfonden, som inrättas genom denna förordning, bör därför bidra ekonomiskt till projekt på miljöområdet och till transeuropeiska nät inom området transportinfrastruktur.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ fastställer bestämmelser som är gemensamma för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden. Den förordningen utgör

en ny ram för de europeiska struktur och investeringsfonderna inklusive Sammanhållningsfonden. Det är därför nödvändigt att klargöra uppgifterna för Sammanhållningsfonden mot bakgrund av den ramen och Sammanhållningsfondens syfte enligt EUF-fördraget.

(3) Det bör antas särskilda bestämmelser om vilka verksamheter som Sammanhållningsfonden kan stödja för att bidra till investeringsprioriteringarna i de tematiska mål som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013.

(4) Genom Sammanhållningsfonden skulle unionen kunna bidra till verksamheter för att uppnå dess mål på miljöområdet i enlighet med artiklarna 11 och 191 i EUF-fördraget, nämligen energieffektivitet och förnybar energi och, i transportsektorn utanför de transeuropeiska näten, järnvägs-, flod-, och sjötransporter, intermodala transportsystem och deras driftskompatibilitet, förvaltning av väg-, sjö- och lufttransporter, ren stadstrafik och kollektiva transportmedel.

(5) Det bör noteras att när åtgärder som grundas på artikel 192.1 i EUF-fördraget innebär kostnader som anses vara oproportionella för de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och ekonomiskt stöd ges från Sammanhållningsfonden i enlighet med artikel 192.5 i EUF-fördraget, bör dock principen om att förorenaren betalar tillämpas.

(6) De projekt inom området transeuropeiskt transportnät (TEN-T) som stöds av Sammanhållningsfonden måste vara förenliga med de riktlinjer som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 ⁽⁴⁾. Insatserna bör koncentreras i detta avseende, varför projekt av allmänintresse bör prioriteras enligt definitionen i den förordningen.

(7) Investering som syftar till att minska utsläppen av växthusgaser från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁵⁾ bör inte berättiga till stöd från Sammanhållningsfonden eftersom de redan stöds ekonomiskt genom tillämpningen av det direktivet. Det undantaget bör

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 38.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 143.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

inte begränsa möjligheten att använda Sammanhållningsfonden för att stödja verksamheter som inte tas upp i bilaga I till direktiv 2003/87/EG även om de verksamheterna genomförs av samma ekonomiska aktörer, till exempel investering i energieffektivitet i fjärrvärme- och kraftnät, smarta energiöverföringsnät, lagring och överföring och åtgärder som syftar till att minska luftföroreningar, även om sådana verksamheter indirekt leder till en minskning av utsläppen av växthusgaser eller förtecknas i den nationella plan som avses i direktiv 2003/87/EG.

- (8) Med undantag för åtgärder som syftar till att främja energieffektivitet eller användning av förnybar energi, är det inte möjligt för investering i bostäder att vara berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden eftersom de inte omfattas av tillämpningsområdet för stöd från Sammanhållningsfonden såsom det definieras i EUF-fördraget.
- (9) För att påskynda utvecklingen av transportinfrastrukturen inom unionen bör Sammanhållningsfonden stödja transportinfrastrukturprojekt med europeiskt mervärde som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013⁽¹⁾ med totalt 10 000 000 000 EUR. Tilldelningen av stöd till de projekten från Sammanhållningsfonden bör följa de regler som fastställs enligt artikel 92.6 i förordning (EU) nr 1303/2013. I enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013 bör stöd endast vara tillgängligt för medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden med de medfinansieringsnivåer som är tillämpliga på den fonden.
- (10) Det är viktigt att se till att hänsyn tas vid främjandet av investering i riskhantering till särskilda risker på regional och gränsöverskridande nivå.
- (11) Komplementaritet och synergieffekter mellan insatser som stöds av Sammanhållningsfonden, Eruf, europeiskt territoriellt samarbete och Fonden för ett sammanlänkat Europa bör säkerställas för att undvika dubbelarbete och säkerställa en optimal länk mellan olika typer av infrastruktur på lokal, regional och nationell nivå och inom unionen.
- (12) För att på bästa sätt tillgodose Sammanhållningsfondens särskilda behov och i enlighet med unionens strategi om

smart och hållbar tillväxt för alla är det nödvändigt att inom varje tematiskt mål som anges i förordning (EU) nr 1303/2013 ange de Sammanhållningsfondsspecifika verksamheterna som investeringsprioriteringar. De investeringsprioriteringarna bör innehålla detaljerade mål som inte utesluter varandra och som Sammanhållningsfonden bör bidra till. Sådana investeringsprioriteringar bör ligga till grund för definitionen av särskilda mål i de operativa programmen som tar hänsyn till programområdenas behov och särdrag. I syfte att öka flexibiliteten och minska den administrativa bördan genom ett gemensamt genomförande bör investeringsprioriteringarna för Eruf och Sammanhållningsfonden under motsvarande tematiska mål bringas i överensstämmelse.

- (13) Ett antal gemensamma utfallsindikatorer för bedömningen av de sammanlagda framstegen på unionsnivå när det gäller genomförandet av operativa program bör anges i en bilaga till denna förordning. De indikatorerna bör motsvara investeringsprioriteringen och typen av åtgärd som stöds i enlighet med denna förordning och berörda bestämmelser i förordning (EU) nr 1303/2013. De gemensamma utfallsindikatorerna bör kompletteras med programspecifika resultatindikatorer och vid behov av programspecifika utfallsindikatorer.
- (14) I syfte att ändra denna förordning med avseende på vissa icke-väsentliga delar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av förteckningen över gemensamma utfallsindikatorer i bilaga I till denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (15) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen i syfte att främja hållbar utveckling inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av de omfattande skillnaderna i utvecklingsnivå mellan regionerna och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna samt de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

- (16) Eftersom denna förordning ersätter rådets förordning (EU) nr 1084/2006⁽¹⁾, bör den förordningen upphöra att gälla. Den här förordningen bör dock inte påverka vare sig det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1084/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning bör följaktligen fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller på de berörda insatserna tills de har avslutats. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1084/2006 bör fortsätta att gälla.
- (17) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som framgår av denna förordning bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sammanhållningsfondens inrättande och syfte

1. En Sammanhållningsfond inrättas härmed i syfte att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen för att främja hållbar utveckling.
2. I denna förordning fastställs uppgifterna för Sammanhållningsfonden och tillämpningsområdet för dess stöd vad gäller målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 89 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 2

Tillämpningsområde för stödet från Sammanhållningsfonden

1. Sammanhållningsfonden ska enligt varje medlemsstats särskilda behov av investering i infrastruktur stödja följande och därvid säkerställa en lämplig balans:
 - a) Miljöinvestering, inklusive områden som rör hållbar utveckling och energi med miljömässiga fördelar.
 - b) TEN-T i överensstämmelse med de riktlinjer som antogs genom förordning (EU) nr 1315/2013.
 - c) Tekniskt stöd.
2. Sammanhållningsfonden ska inte stödja följande:
 - a) Avveckling eller anläggande av kärnkraftverk.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1084/2006 av den 11 juli 2006 om inrättande av Sammanhållningsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1164/94 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 79).

- b) Investering för att uppnå minskning av utsläpp av växthusgaser från verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.
- c) Investering i bostäder, utom för att främja energieffektivitet eller användning av förnybar energi.
- d) Tillverkning, bearbetning och utsläppande på marknaden av tobak och tobaksvaror.
- e) Företag i svårigheter enligt definitionen i unionens regler om statligt stöd.
- f) Investering i flygplatsinfrastruktur, såvida den inte är relaterad till miljöskydd eller åtföljs av investering som är nödvändig för att begränsa eller minska den negativa miljöpåverkan.

Artikel 3

Sammanhållningsfondens stöd till transportinfrastrukturprojekt inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa

Sammanhållningsfonden ska stödja transportinfrastrukturprojekt med europeiskt mervärde i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013 på 10 000 000 000 EUR, i enlighet med artikel 92.6 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 4

Investeringsprioriteringar

Sammanhållningsfonden ska stödja följande investeringsprioriteringar inom de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 i enlighet med det utvecklingsbehov och den tillväxtpotential som avses i artikel 15.1 a i i den förordningen och som fastställs i partnerskapsöverenskommelsen.

- a) Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer genom att
 - i) främja produktion och distribution av energi som framställts av förnybara källor,
 - ii) främja energieffektivitet och användning av förnybar energi i företag,
 - iii) stödja energieffektivitet, smart energiförvaltning och användning av förnybar energi i offentlig infrastruktur, även i offentliga byggnader och inom bostadssektorn,
 - iv) utveckla och tillämpa smarta distributionssystem som fungerar på låg- och medelspänningsnivå,

- v) främja koldioxidsnåla strategier för alla typer av områden, särskilt stadsområden, bland annat genom att främja hållbar multimodal stadstrafik och anpassningsåtgärder för att begränsa klimatförändringarna,
- vi) främja användningen av högeffektiv kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme.
- b) Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar genom att
- i) stödja investering för anpassning till klimatförändringar, inklusive ekosystembaserade metoder,
- ii) främja investering för att hantera särskilda risker, säkra motståndskraften mot katastrofer och utveckla katastrofhanteringssystem.
- c) Att bevara och skydda miljön och främja en hållbar användning av resurser genom att
- i) investera i avfallssektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning och tillgodose de investeringsbehov som medlemsstaterna har identifierat utöver de kraven,
- ii) investera i vattensektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning och tillgodose de investeringsbehov som medlemsstaterna har identifierat som går utöver de kraven,
- iii) skydda och återställa den biologiska mångfalden och marken samt främja ekosystemtjänster, inklusive genom Natura 2000 och miljövänlig infrastruktur,
- iv) vidta åtgärder för att förbättra stadsmiljön, förnya städer, sanering och dekontaminering av industriområden (inbegripet omvandlingsområden), minskning av luftföroreningar och främjande av bullerminskande åtgärder.
- d) Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastuktur genom att
- i) stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i TEN-T,
- ii) utveckla och förbättra miljövänliga, inbegripet tystare, och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och havstransporter, hamnar, multimodala förbindelser och flygplatsinfrastruktur för att främja hållbar regional och lokal trafik,
- iii) utveckla och upprusta omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerreducerande åtgärder.
- e) Att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter samt effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom åtgärder för att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av Sammanhållningsfonden.

Artikel 5

Indikatorer

1. Gemensamma utfallsindikatorer enligt bilaga I till denna förordning, programspecifika resultatindikatorer och, i tillämpliga fall, programspecifika utfallsindikatorer ska användas i enlighet med artikel 27.4 och artikel 96.2 b ii och iv och 96.2 c ii och iv i förordning (EU) nr 1303/2013
2. För gemensamma och programspecifika utfallsindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Kumulativa kvantifierade målvärden för de indikatorerna ska fastställas för år 2023.
3. För programspecifika resultatindikatorer som avser investeringsprioriteringar ska utgångsvärdet fastställas med hjälp av senast tillgängliga uppgifter och målen fastställas för år 2023. Målen får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 7 i syfte att ändra den förteckning över gemensamma utfallsindikatorer som framgår av bilaga I så att justeringar i motiverade fall kan göras i syfte att tillse att det sker en korrekt utvärdering av hur genomförandet av operativa program framskrider.

Artikel 6

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive hel eller delvis annullering, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1084/2006 eller någon annan rättsakt som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen och annan tillämplig lagstiftning ska följaktligen fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2013 på detta stöd eller på de berörda insatserna fram till dess att de avslutas. I denna punkt ska stöd omfatta operativa program och större projekt.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1084/2006 ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 7

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.4 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten för delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och

rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 8

Upphävande

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6 i denna förordning ska förordning (EG) nr 1084/2006 upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 9

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2020, i enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

BILAGA I

GEMENSAMMA UTFALLSINDIKATORER FÖR SAMMANHÅLLNINGSFONDEN

	ENHET	BETECKNING
Miljö		
Fast avfall	ton/år	Ny kapacitet för avfallsåtervinning
Vattenförsörjning	personer	Antal invånare som fått förbättrad vattenförsörjning
Behandling av avloppsvatten	pe (person-ekvivalent	Antal invånare som fått förbättrad avloppsvattenbehandling
Riskförebyggande åtgärder och riskhantering	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämning
	personer	Befolkning som omfattas av skyddsåtgärder mot skogsbränder
Återställande av mark	hektar	Yta med återställd mark
Natur och biologisk mångfald	hektar	Ytarea av habitat som får stöd för att uppnå bättre bevarandestatus
Energi och klimatförändringar		
Förnybar energi	MW	Extra produktionskapacitet för förnybar energi
Energieffektivitet	hushåll	Antal hushåll med förbättrad energiförbrukningsklass
	kWh/år	Minskning av den årliga förbrukningen primär-energi i offentliga byggnader
	användare	Antal nya energianvändare som är anslutna till smarta elnät
Minskning av växthusgaser	ton koldioxid-ekvivalenter	Uppskattad årlig minskning av växthusgaser
Transporter		
Järnväg	kilometer	Total längd av nya järnvägslinjer
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade järnvägslinjer
Vägar	kilometer	Total längd av nybyggda vägar
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade vägar
Stadstransporter	kilometer	Total längd, nya eller förbättrade spårvagns- och tunnelbanelinjer
Inre vattenvägar	kilometer	Total längd, nya eller förbättrade inre vattenvägar

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1084/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
—	Artikel 3
—	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 5a	—
—	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 6 i Eruf-förordningen, artikel 15 i ETS-förordningen och artikel 4 i Sammanhållningsfondsförordningen

Europaparlamentet och rådet konstaterar att kommissionens försäkran till EU-lagstiftaren att de gemensamma utfallsindikatorer för Eruf-förordningen, ETS-förordningen och Sammanhållningsfondsförordningen som ska tas med i en bilaga till varje förordning är resultatet av en längre förberedande process som inbegriper utvärderingsexperter från både kommissionen och medlemsstaterna och i princip förväntas förbli stabila.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1301/2013**av den 17 december 2013****om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 178 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är syftet med Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) att bidra till att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln samt artikel 174 andra och tredje stycket i EUF-fördraget ska Eruf således bidra till att minska skillnaderna i utvecklingsnivå mellan olika regioner och minska eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild uppmärksamhet bör fästas vid regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska utmaningar, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ fastställs de bestämmelser som är ge-

mensamma för Eruf, Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden.

(3) Det bör antas särskilda bestämmelser om vilka verksamheter som Eruf kan stödja i syfte att bidra till investeringsprioriteringarna inom de tematiska mål som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013. Samtidigt bör aktiviteter som ligger utanför Erufs tillämpningsområde definieras och förtydligas, inklusive investering för att uppnå en minskning av utsläpp av växthusgaser från verksamheter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁴⁾. För att undvika alltför omfattande finansiering bör sådan investering inte vara berättigad till stöd från Eruf eftersom den redan kan dra ekonomisk nytta genom tillämpning av direktiv 2003/87/EG. Det undantaget bör inte begränsa möjligheten att använda Eruf för att stödja aktiviteter som inte förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG även om de aktiviteterna genomförs av samma ekonomiska aktörer och inbegriper aktiviteter som investeringar i energieffektivitet i fjärrvärmenät, smarta energiöverföringsnät, lagring och överföring och i åtgärder som syftar till att minska luftföroreningar, även om sådana aktiviteter indirekt leder till en minskning av utsläppen av växthusgaser eller förtecknas i den nationella plan som avses i direktiv 2003/87/EG.

(4) Vilka ytterligare aktiviteter som kan stödjas genom Eruf inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete måste specificeras.

(5) Eruf bör bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, så att en större koncentration av Erufstöd till unionens prioriteringar säkerställs. Beroende på vilken regionkategori som Erufstödet ges till, bör stödet enligt målet Investering för tillväxt och sysselsättning koncentreras på forskning och innovation, informations- och kommunikationsteknik (IKT), små och medelstora företag (SMF) samt främjande av en utsläppssnål ekonomi. Den tematiska koncentrationen bör uppnås på nationell nivå men bör möjliggöra flexibilitet i de operativa programmen och mellan olika regionkategorier. Den tematiska koncentrationen bör vid behov anpassas för att beakta de medel som anslås från Sammanhållningsfonden för att stödja de investeringsprioriteringar rörande övergången till en koldioxidsnål ekonomi som avses i

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 114.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013⁽¹⁾. Graden av tematisk koncentration bör anpassas till regionens utvecklingsnivå, bidraget från Sammanhållningsfondsresurser, om tillämpligt, och de särskilda behoven hos regioner vars BNP per capita som ett urvalskriterium för programperioden 2007–2013 var lägre än 75 % av BNP-genomsnittet för EU-25 under referensperioden, regioner som fått avvecklingsstatus under programperioden 2007-2013 samt vissa Nuts 2-regioner som uteslutande består av ömedlemsstater eller öar.

- (6) Det bör vara möjligt med stöd från Eruf enligt investeringsprioriteringen Lokalt ledd utveckling för att bidra till alla de tematiska mål som avses i denna förordning.
- (7) För att på bästa sätt tillgodose Erufs särskilda behov och i enlighet med unionens strategi om smart och hållbar tillväxt för alla är det nödvändigt att inom varje tematiskt mål som anges i förordning (EU) nr 1303/2013 ange de åtgärder som är specifika för Eruf som investeringsprioriteringar. De investeringsprioriteringarna bör fastställa närmare, icke ömsesidigt uteslutande mål som Eruf ska bidra till. Sådana investeringsprioriteringar bör ligga till grund för definitionen av särskilda mål i programmen som tar hänsyn till programområdets behov och särdrag.
- (8) Det är nödvändigt att främja innovation och utveckling av SMF inom framväxande områden med anknytning till europeiska och regionala utmaningar, exempelvis kulturindustrier och innovativa tjänster som speglar nya krav i samhället eller produkter och tjänster med anknytning till en åldrande befolkning, hälso- och sjukvård, miljöinnovation, koldioxidsnål ekonomi och resurseffektivitet.
- (9) För att, i enlighet med förordning (EU) nr 1303/2013, optimera mervärdet av investeringar som helt eller delvis finansieras genom unionens budget inom forskning och innovation kommer synergier att eftersträvas mellan framför allt Eruf och Horisont 2020 - ramprogrammet för forskning och innovation samtidigt som deras skilda mål respekteras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 (Se sidan 281 i detta nummer av EUT).

- (10) Vid främjande av investeringar i riskhantering är det viktigt att säkerställa att särskilda risker på regional, gränsöverskridande och transnationell nivå beaktas.
- (11) För att maximera bidraget till målet att stödja sysselsättningsfrämjande tillväxt bör verksamheter som stöder hållbar turism samt kultur- och naturarv ingå i en territoriell strategi för särskilda områden, inbegripet omstrukturering av industriregioner på tillbakagång. Stödet till denna verksamhet bör även bidra till att stärka innovation och användning av IKT, SMF, miljö- och resurseffektivitet eller främjande av social delaktighet.
- (12) För att främja hållbar regional eller lokal rörlighet eller minska luft- och bullerföroreningar är det nödvändigt att främja sunda, hållbara och säkra transportsätt. Investeringar i flygplatsinfrastruktur som stöds av Eruf bör främja en miljömässigt hållbar luftfart, bland annat när den regionala rörligheten förstärks genom att sekundära och tertiära knutpunkter kopplas till transeuropeiska transportnätets (TEN-T) infrastruktur, inbegripet genom multimodala knutpunkter.
- (13) För att främja uppnåendet av de energi- och klimatmål som unionen uppställt inom ramen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, bör Eruf stödja investeringar för att främja energieffektivitet och tryggad energiförsörjning i medlemsstaterna genom bland annat utveckling av smarta system för distribution, lagring och överföring av energi, inbegripet genom integration av distribuerad produktion från förnybara källor. För att tillgodose sina krav på tryggad försörjning på ett sätt som överensstämmer med deras mål i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, bör medlemsstaterna kunna investera i energiinfrastrukturer som överensstämmer med deras valda energimix.
- (14) SMF, vilket kan innefatta företag inom den sociala ekonomin, bör förstås i enlighet med den definition som föreskrivs i förordning (EU) nr 1303/2013, nämligen att omfatta mikroföretag samt SMF som de definieras i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽²⁾.
- (15) För att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom, särskilt i marginaliserade samhällsgrupper, är det nödvändigt att förbättra tillgången till sociala tjänster samt kultur- och rekreationstjänster genom att tillhandahålla

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

småskalig infrastruktur, med beaktande av de särskilda behov som personer med funktionsnedsättning och äldre har.

stadsutveckling och innovativa åtgärder på området hållbar stadsutveckling och som komplement till befintliga program och organ är det nödvändigt att inrätta ett nätverk för stadsutveckling på unionsnivå.

- (16) Tjänster i närområdet bör omfatta alla former av tjänster i hemmet, familjebaserade tjänster, tjänster i bostadsområdet och andra samhällstjänster som stöder alla människors rätt att leva i samhället med lika valmöjligheter och som syftar till att förhindra isolering och avskildhet från samhället.
- (17) För att öka flexibiliteten och minska den administrativa bördan genom ett gemensamt genomförande, bör Erufs och Sammanhållningsfondens investeringsprioriteringar enligt motsvarande tematiska mål bringas i överensstämmelse.
- (18) Ett antal gemensamma utfallsindikatorer för bedömningen av de sammanlagda framstegen på unionsnivå när det gäller genomförandet av program bör anges i en bilaga till denna förordning. De indikatorerna bör motsvara den investeringsprioritering och typ av åtgärd som stöds i enlighet med denna förordning och berörda bestämmelser i förordning (EU) nr 1303/2013. De gemensamma utfallsindikatorerna bör kompletteras med programspecifika resultatindikatorer och vid behov programspecifika utfallsindikatorer.
- (19) Inom ramen för en hållbar stadsutveckling anses det nödvändigt att stödja integrerade åtgärder för att tackla de såväl ekonomiska, miljö- och klimatmässiga som demografiska och samhälleliga utmaningar som påverkar stadsområdena, inbegripet funktionella stadsområden, samtidigt som behovet av att främja kopplingar mellan stad och landsbygd beaktas. För att främja hållbar stadsutveckling, ska kriterier för urval av stadsområden där integrerade åtgärder för den utvecklingen ska genomföras och vägledande belopp för dessa verksamheter bör fastställas i partnerskapsöverenskommelsen, och minst 5 % av Erufmedlen som tilldelas på nationell nivå bör gå till detta ändamål. Omfattningen av eventuell delegering av uppgifter till stadsmyndigheter bör beslutas av den förvaltande myndigheten i samråd med den berörda stadsmyndigheten.
- (20) För att kartlägga eller pröva nya lösningar för att hantera frågor som rör hållbar stadsutveckling med relevans på unionsnivå, bör Eruf stödja innovativa åtgärder på området hållbar stadsutveckling.
- (21) För att stärka kapacitetsuppbyggnad, nätverkssamarbete och utbyte av erfarenheter mellan program och organ som ansvarar för genomförandet av strategier för hållbar
- (22) Eruf bör uppmärksamma de ytterst glesbefolkade områdenas problem när det gäller tillgänglighet och långa avstånd till stora marknader, i enlighet med protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt om särskilda bestämmelser om mål 6 inom ramen för strukturfonderna i Finland och Sverige. Eruf bör också uppmärksamma de särskilda svårigheter som finns såväl på vissa öar som i gränsområden, bergsområden och glesbygdsområden, eftersom deras geografiska läge hämmar deras utveckling, i syfte att se till att stödja en hållbar utveckling.
- (23) De yttersta randområdena måste ägnas särskild uppmärksamhet genom att åtgärder antas enligt artikel 349 i EUF-fördraget och undantagsvis utvidgar Erufs tillämpningsområde för stöd till att omfatta driftsstöd, för att kompensera för de extra kostnader som förorsakas av de regionernas särskilda ekonomiska och sociala situation, vilken ytterligare försvåras av de faktorer som anges i artikel 349 i EUF-fördraget, nämligen avlägsen belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiskt beroende av ett fåtal produkter. Kombinationen av dessa faktorer av bestående natur hämmar allvarligt områdenas utveckling. Driftsstöd som beviljas av medlemsstater i det sammanhanget är undantaget från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget, om stödet vid den tidpunkt då det beviljas uppfyller villkoren i en förordning där vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget och antagits enligt rådets förordning (EG) nr 994/98 ⁽¹⁾.
- (24) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet av den 7-8 februari 2013, och med beaktande av de särskilda målen som föreskrivs i EUF-fördraget för de yttersta randområden som avses i artikel 349 i det fördraget, har Mayottes ställning ändrats till följd av Europeiska rådets beslut 2012/419/EU (?) till att bli ett nytt yttersta randområde från och med den 1 januari 2014. För att underlätta och främja målinriktad och snabb infrastrukturutveckling på Mayotte, bör det undantagsvis göras möjligt att tilldela minst 50 % av Erufs del av Mayottes anslag till de fem av de tematiska målen som föreskrivs i förordning (EU) nr 1303/2013.
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).
- ⁽²⁾ Europeiska rådets beslut av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (25) För att komplettera denna förordning med vissa icke väsentliga delar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på detaljerade bestämmelser avseende kriterierna för urvalet och förvaltningen av innovativa verksamheter. Sådan befogenhet bör också delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga I till denna förordning om det är motiverat, för att säkerställa en effektiv bedömning av framstegen i genomförandet av operativa program. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd, även på expertnivå, under sitt förberedande arbete. När kommissionen förbereder och utformar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (26) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen genom att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av de omfattande skillnaderna i utvecklingsnivå mellan regionerna och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna samt de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (27) Denna förordning ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006⁽¹⁾. Av tydlighetsskäl bör därför förordning (EG) nr 1080/2006 upphöra att gälla. Denna förordning bör dock inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1080/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning bör följaktligen fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller på de berörda insatserna tills de har avslutats. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1084/2006 bör fortsätta att gälla.
- (28) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som framgår av denna förordning bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs uppgifterna för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), tillämpningsområdet för dess stöd vad gäller målen Investering för tillväxt och sysselsättning och Europeiskt territoriellt samarbete samt särskilda bestämmelser om Eruf-stödet till målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

Artikel 2

Uppgifter för Eruf

Eruf ska bidra till finansieringen av stöd som ska förstärka den ekonomiska, sociala och territoriala sammanhållningen genom att motverka de viktigaste regionala obalanserna i unionen genom en hållbar utveckling och strukturell anpassning av regionala ekonomier, bland annat omstrukturering av industriregioner på tillbakagång och regioner vars utveckling släpar efter.

Artikel 3

Tillämpningsområde för stödet från Eruf

1. Eruf ska stödja följande verksamheter för att bidra till de investeringsprioriteringar som anges i artikel 5:

- Produktiv investering som bidrar till att skapa och bevara varaktig sysselsättning, genom direktstöd för investering i SMF.
- Produktiv investering, oberoende av det berörda företags storlek, som bidrar till de investeringsprioriteringar som anges i artikel 5.1 och 5.4 och, där investeringen gäller samarbete mellan stora företag och SMF, i artikel 5.2.
- Investering i infrastruktur för grundläggande tjänster till medborgarna på områdena energi, miljö, transport samt IKT.
- Investering i infrastruktur inom det sociala området samt inom vård, forskning, innovation, näringsliv och utbildning.
- Investering i utvecklingen av inneboende möjligheter genom fasta investeringar i utrustning och småskalig infrastruktur, inbegripet infrastruktur för småskalig kulturturism och hållbar turism, tjänster inriktade på företag, stöd till forsknings- och innovationsorgan samt investeringar i teknik och tillämpad forskning hos företag.

f) Nätverksarbete, samarbete och utbyte av erfarenheter mellan behöriga myndigheter på såväl regional och lokal nivå som stadsnivå och andra offentliga myndigheter, ekonomiska och sociala parter och relevanta organ som företräder det civila samhället som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1303/2013, undersökningar, förberedande åtgärder och kapacitetsuppbyggnad.

2. Enligt målet Europeiskt territoriellt samarbete får Eruf också ge stöd till gemensam användning av anläggningar och personella resurser och alla typer av gränsöverskridande infrastruktur i alla regioner.

3. Eruf ska inte stödja

- a) Avveckling eller anläggande av kärnkraftverk.
- b) Investering för att uppnå minskningen av utsläpp av växthusgaser från aktiviteter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.
- c) Tillverkning, bearbetning och utsläppande på marknaden av tobak och tobaksvaror.
- d) Företag i svårigheter enligt definitionen i unionens regler för statligt stöd.
- e) Investering i flygplatsinfrastruktur, såvida den inte är relaterad till miljöskydd eller åtföljs av investering som är nödvändig för att begränsa eller minska dess negativa miljöpåverkan.

Artikel 4

Tematisk koncentration

1. De tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 och de motsvarande investeringsprioriteringar som anges i artikel 5 i den här förordningen vilka Eruf kan bidra till enligt målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska koncentreras på följande vis:

- a) I mer utvecklade regioner ska
 - i) minst 80 % av de sammanlagda Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas minst två av de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1, 2, 3 och 4 i förordning (EU) nr 1303/2013, och
 - ii) minst 20 % av de sammanlagda Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkt 4 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- b) I övergångsregioner ska
 - i) minst 60 % av de sammanlagda Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas minst två av de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1, 2, 3 och 4 i förordning (EU) nr 1303/2013, och

- ii) minst 15 % av de sammanlagda Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkt 4 i förordning (EU) nr 1303/2013.

c) I mindre utvecklade regioner ska

- i) minst 50 % av de sammanlagda Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas minst två av de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1, 2, 3 och 4 i förordning (EU) nr 1303/2013, och
- ii) minst 12 % av de sammanlagda Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkt 4 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Vid tillämpning av denna artikel ska regioner vars BNP per capita används som ett urvalskriterium under programperioden 2007-2013 och som var lägre än 75 % av medelvärdet av BNP i EU-25 under referensperioden och regioner som tilldelas avvecklingsstatus under programperioden 2007-2013, men som är stödberättigade inom kategorin mer utvecklade regioner som avses i artikel 90.2 första stycket led c i förordning (EU) nr 1303/2013 under programperioden 2014-2020, anses vara övergångsregioner.

Vid tillämpning av denna artikel ska alla Nuts 2-regioner som uteslutande består av ömedlemsstater eller öar som är en del av medlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden, eller som utgör yttersta randområden, anses vara mindre utvecklade regioner.

2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln får den minimiandel av Eruf-medel som tilldelas en regionkategori vara mindre än den som anges i den punkten, förutsatt att denna minskning kompenseras av en ökning i den del som tilldelas andra regionkategorier. Summan av beloppen för alla regionkategorier ska på nationell nivå i fråga om de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1, 2, 3 och 4 i förordning (EU) nr 1300/2013 och de som anges i artikel 9 första stycket punkt 4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska följaktligen inte understiga den summa på nationell nivå som erhålls genom tillämpning av de minimiandelar av Eruf-medel som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln.

3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln får medel som tilldelats ur Sammanhållningsfonden för stöd till de investeringsprioriteringar som föreskrivs i artikel 4 a i förordning (EU) nr 1300/2013 medräknas för att överensstämme med de minimiandelar som anges i punkt 1 första stycket a ii, b ii och c ii i den här artikeln ska uppnås. I så fall ska den andel som avses i punkt 1 första stycket c ii i den här artikeln höjas till 15 %. I tillämpliga fall ska de medlen tilldelas de olika regionkategorierna i proportion till deras relativa befolkningsmängd i förhållande till den berörda medlemsstatens totala befolkningsmängd.

Artikel 5

Investeringsprioriteringar

Eruf ska stödja följande investeringsprioriteringar inom de tematiska mål som anges i artikel 9 i förordning (EU) nr 1303/2013, i enlighet med det utvecklingsbehov och den tillväxtpotential som avses i artikel 15.1 a i i den förordningen och som fastställs i partnerskapsöverenskommelsen.

1. Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation genom att
 - a) förbättra forsknings- och innovationsinfrastrukturen och kapaciteten att utveckla spetskompetens inom forskning och innovation samt främja kompetenscentrum, särskilt sådana som är av europeiskt intresse,
 - b) främja företagsinvesteringar inom forskning och innovation och utveckla kopplingar och synergieffekter mellan företag, forsknings- och utvecklingscentrum och den högre utbildningssektorn, särskilt främjande av investering i produkt- och tjänsteutveckling, tekniköverföring, social innovation, miljöinnovation, offentliga tillämpningar, efterfrågestimulans, nätverk, kluster och öppen innovation genom smart specialisering, och stödja teknisk och tillämpad forskning, pilotverksamhet, tidiga produktvalideringsåtgärder och kapacitet för avancerad produktion och förstagångsproduktion, särskilt vad gäller viktig möjliggörande teknik och spridning av teknik för allmänna ändamål.
2. Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på IKT genom att
 - a) öka utbyggnaden av bredband och höghastighetsnät och stödja valet av ny teknik och nätverk för den digitala ekonomin,
 - b) utveckla IKT-produkter och IKT-tjänster, e-handel och främja efterfrågan på IKT,
 - c) stärka IKT-tillämpningar för e-förvaltning, e-lärande, e-integration, e-kultur och e-hälsovård.
3. Att öka konkurrenskraften för SMF genom att
 - a) främja entreprenörskap, särskilt genom att underlätta det ekonomiska utnyttjandet av nya idéer och främja skapandet av nya företag, inklusive genom företagskuvöser,
 - b) utveckla och tillämpa nya företagsmodeller för SMF, särskilt med avseende på internationalisering,
 - c) stödja skapandet och utvidgandet av avancerade kapaciteter för produkt- och tjänsteutveckling,
 - d) stödja kapacitet för SMF att växa på regionala, nationella och internationella marknader och att ägna sig åt innovationsprocesser.
4. Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer genom att
 - a) främja produktion och distribution av energi som hämtas från förnybara källor,
 - b) främja energieffektivitet och användning av förnybar energi i företag,
 - c) stödja energieffektivitet, smart energiförvaltning och användning av förnybar energi inom offentliga infrastrukturer, även i offentliga byggnader och inom bostadssektorn,
 - d) utveckla och tillämpa smarta distributionssystem som fungerar på låg- och medelspänningsnivå,
 - e) främja koldioxidsnåla strategier för alla sorters områden, särskilt stadsområden, inklusive genom att främja hållbar multimodal stadstrafik och anpassningsåtgärder som är relevanta för en begränsning av klimatförändringarna,
 - f) främja forskning och innovation i samt tillämpning av koldioxidsnål teknik,
 - g) främja användningen av högeffektiv kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme.
5. Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar genom att
 - a) stödja investeringar för anpassning till klimatförändringar, inklusive ekosystembaserade metoder,
 - b) främja investering för att hantera särskilda risker, säkra motståndskraften mot katastrofer och utveckla katastrofhanteringssystem.
6. Att bevara och skydda miljön och främja en hållbar användning av resurser genom att

- a) investera i avfallssektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning och tillgodose de investeringsbehov som medlemsstaterna har identifierat som går utöver de kraven,
 - b) investera i vattensektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning och tillgodose de investeringsbehov som medlemsstaterna har identifierat som går utöver dessa krav,
 - c) bevara, skydda, främja och utveckla natur- och kulturarvet,
 - d) skydda och återställa den biologiska mångfalden och marken samt främja ekosystemtjänster, inklusive genom Natura 2000, och miljövänlig infrastruktur,
 - e) vidta åtgärder för att förbättra stadsmiljön, förnya städer, sanera och dekontaminera industriområden (inbegripet omvandlingsområden), minska luftföroreningar och främja bullerminskande åtgärder,
 - f) främja innovativ teknik för att förbättra miljöskyddet och resurseffektiviteten i avfallssektorn och vattensektorn och med avseende på mark eller att minska luftföroreningarna,
 - g) stödja industriell omställning till en resurseffektiv ekonomi, främja grön tillväxt, miljöinnovation och miljöledning i den offentliga och den privata sektorn.
7. Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinфраstruktur genom att
- a) stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom investering i TEN-T,
 - b) främja regional rörlighet genom att koppla ihop sekundära och tertiära knutpunkter med TEN-T infrastruktur, inklusive multimodala knutpunkter,
 - c) utveckla och förbättra miljövänliga, inbegripet tystare, och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och havstransporter, hamnar, multimodala förbindelser och flygplatsinfrastruktur för att främja hållbar regional och lokal trafik,
 - d) utveckla och upprusta omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem samt främja bullerreducerande åtgärder,
 - e) förbättra energieffektivitet och energiförsörjningstrygghet genom att utveckla smarta system för distribution, lagring och överföring av energi och genom integration av distribuerad produktion från förnybara källor.
8. Att främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet genom att
- a) stödja utvecklingen av företagskuvöser och investeringsstöd för egenföretagande, mikroföretag och nyföretagande,
 - b) stödja sysselsättningsvänlig tillväxt genom utveckling av den inneboende potentialen som ett led i en territoriell strategi för specifika områden, inbegripet omvandling av industriregioner på tillbakagång samt ökad tillgång till och utveckling av specifika natur- och kultureresurser,
 - c) stödja lokala utvecklingsinitiativ samt stöd till ett nät av tjänster i närmiljön som syftar till att skapa sysselsättningstillfällen, när sådana åtgärder ligger utanför tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 ⁽¹⁾,
 - d) investera i infrastruktur för arbetsförmedlingstjänster.
9. Att främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och diskriminering genom att
- a) investera i infrastruktur på vårdområdet och det sociala området vilken bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, minska skillnader i hälsostatus, främja social delaktighet genom förbättrad tillgång till sociala och kulturella tjänster samt rekreationstjänster och främja övergången från institutionella tjänster till tjänster i närsamhället,
 - b) tillhandahålla stöd för fysiskt, ekonomiskt och socialt återställande av utarmade samhällen i stads- och landsbygdsområden,
 - c) tillhandahålla stöd för socialt företagande,
 - d) investera i samband med gemenskapsledda lokala utvecklingsstrategier.
10. Att investera i utbildning, fortbildning och yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (Se sidan 470 i detta nummer av EUT).

11. Att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter samt effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom verksamheter för att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av Eruf, och för att stödja verksamheter enligt ESF för att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar.

Artikel 6

Indikatorer för målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Gemensamma utfallsindikatorer enligt bilaga I till denna förordning, programspecifika resultatindikatorer och, i tillämpliga fall, programspecifika utfallsindikatorer ska användas i enlighet med artikel 27.4 och artikel 96.2 b ii och iv och 96.2 c ii och iv i förordning (EU) nr 1303/2013.
2. För gemensamma och programspecifika utfallsindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Kumulativa kvantifierade målvärden för de indikatorerna ska fastställas för år 2023.
3. För programspecifika resultatindikatorer som avser investeringsprioriteringar ska utgångsvärdet fastställas med hjälp av senast tillgängliga uppgifter och målen ska fastställas för år 2023. Målen får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 i syfte att ändra förteckningen över gemensamma utfallsindikatorer enligt bilaga I, så att justeringar i motiverade fall kan göras i syfte att tillse att det sker en korrekt utvärdering av hur genomförandet av operativa program framskrider.

KAPITEL II

Särskilda bestämmelser för territoriella särdrag

Artikel 7

Hållbar utveckling i städerna

1. Eruf ska inom de operativa programmen stödja hållbar utveckling i städerna genom strategier som fastställer integrerade åtgärder för att tackla de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga, demografiska samt samhällsliga utmaningar som påverkar stadsområdena, samtidigt som de beaktar behovet av att främja förbindelser mellan stad och landsbygd.
2. Hållbar stadsutveckling ska ske genom de integrerade territoriella investeringar som avses i artikel 36 i förordning

(EU) nr 1303/2013 eller genom ett särskilt operativt program eller genom ett särskilt prioriterat område i enlighet med artikel 96.1 första stycket c i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Med beaktande av sin specifika territoriella situation ska varje medlemsstat i sin partnerskapsöverenskommelse fastställa principerna för urvalet av stadsområden där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och ett preliminärt bidrag till de åtgärderna på nationell nivå.

4. Minst 5 % av Eruf-medlen som tilldelats på nationell nivå till målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska tilldelas integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling, där organ på stadsnivå, subregional eller lokal nivå som ansvarar för genomförandet av hållbara stadsstrategier (nedan kallade *myndigheter på stadsnivå*) ska ansvara för uppgifter som åtminstone gäller urvalet av insatser i enlighet med artikel 123.6 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller, om tillämpligt, i enlighet med artikel 123.7 i den förordningen. Det vägledande belopp som ska avsättas för tillämpning av punkt 2 i den här artikeln ska fastställas i det berörda operativa programmet.

5. Den förvaltande myndigheten ska i samråd med myndigheten på stadsnivå bestämma omfattningen av de uppgifter för förvaltningen av integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling som myndigheter på stadsnivå ska utföra. Den förvaltande myndigheten ska dokumentera sitt beslut formellt i skrift. Den förvaltande myndigheten får behålla sin rätt att före ett godkännande göra en slutlig verifiering av att insatserna är stödberättigade.

Artikel 8

Innovativa åtgärder på området hållbar utveckling av stadsområden

1. På kommissionens initiativ får Eruf stödja innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling i enlighet med artikel 92.8 i förordning (EU) nr 1303/2013. Sådana åtgärder ska omfatta studier och pilotprojekt för att kartlägga eller testa nya lösningar för att hantera frågor inom hållbar stadsutveckling med relevans på unionsnivå. Kommissionen ska främja deltagandet av berörda partner som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 i förberedelserna och genomförandet av innovativa åtgärder.
2. Genom undantag från artikel 4 i denna förordning får innovativa åtgärder stödjas genom all verksamhet som krävs för att uppnå de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 och de motsvarande investeringsprioriteringar som fastställs i artikel 5 i den här förordningen.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 med avseende på detaljerade bestämmelser för principerna för urvalet och förvaltningen av de innovativa aktiviteter som ska stödjas av Eruf i enlighet med denna förordning.

Artikel 9

Nätverket för stadsutveckling

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58 i förordning (EU) nr 1303/2013 inrätta ett nätverk för stadsutveckling för att främja kapacitetsbyggande, nätverkssamarbete samt utbyte av erfarenheter på unionsnivå mellan myndigheter på stadsnivå som är ansvariga för genomförandet av hållbara stadsutvecklingsstrategier i enlighet med artikel 7.4 och 7.5 i den här förordningen samt myndigheter som är ansvariga för innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling i enlighet med artikel 8 i den här förordningen.

2. Aktiviteter inom ramen för nätverket för stadsutveckling ska komplettera den verksamhet som genomförs inom ramen för mellanregionalt samarbete enligt artikel 2.3 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013⁽¹⁾.

Artikel 10

Områden med naturbetingade och demografiska nackdelar

I operativa program som samfinansieras av Eruf i områden med svåra och beständiga naturbetingade och demografiska nackdelar som avses i artikel 121.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska särskild uppmärksamhet inriktas på de specifika svårigheterna i de områdena.

Artikel 11

De nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet

Artikel 4 är inte tillämplig på det särskilda tilläggsanslaget för de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet. Det anslaget ska tilldelas de tematiska mål som fastställs i artikel 9 första stycket punkterna 1, 2, 3, 4 och 7 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 12

De yttersta randområdena

1. Artikel 4 är inte tillämplig på de särskilda tilläggsanslagen för regionerna i de yttersta randområdena. Det anslaget ska användas för att kompensera för extrakostnader som är kopplade till de speciella egenskaper och begränsningar som avses i artikel 349 i EUF-fördraget och som uppkommer i de yttersta randområdena i samband med stöd till

a) de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013,

b) godstransporter och startstöd för transporttjänster,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (Se sidan 259 i detta nummer av EUT).

c) insatser rörande begränsade lagringsmöjligheter, en överdimensionerad produktionsapparat och underhåll av denna, samt arbetskraftsbristen på den lokala marknaden.

2. De särskilda tilläggsanslag som avses i punkt 1 får också användas som ett bidrag till finansieringen av driftstöd och utgifter för allmännyttiga skyldigheter och avtal i de yttersta randområdena.

3. Det belopp för vilket samfinansieringsandelen gäller ska stå i proportion till de extra kostnader som avses i punkt 1 och som stödmottagaren ådragit sig bara när det gäller driftstöd och utgifter endast för allmännyttiga skyldigheter och avtal men kan omfatta de totala stödberättigande kostnaderna för utgifter för investering.

4. De särskilda tilläggsanslag som avses i punkt 1 i denna artikel får inte användas för

a) stöd av insatser som rör sådana varor som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget,

b) stöd för transport av personer enligt artikel 107.2 a i EUF-fördraget,

c) undantag från skatteplikt och undantag från sociala avgifter.

5. Genom undantag från artikel 3.1 a och 3.1 b, får Eruf stödja produktiv investering i företag i de yttersta randområdena, oavsett storleken på de företagen.

6. Artikel 4 är inte tillämplig på Erufs andel av anslaget för Mayotte i egenskap av yttersta randområde i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget, och minst 50 % av den Eruf-andelen ska tilldelas de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1, 2, 3, 4 och 6 i förordning (EU) nr 1303/2013.

KAPITEL III

Slutbestämmelser

Artikel 13

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvis annullering, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1080/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen och annan tillämplig lagstiftning ska fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller på de berörda insatserna fram till dess att de avslutas. I denna punkt ska stöd omfatta operativa program och större projekt.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1080/2006 ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 14

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.4 och 8.3 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.4 och 8.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.4 och 8.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Upphävande

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 i den här förordningen ska förordning (EG) nr 1080/2006 upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 16

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2020 i enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget.

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12.6 ska tillämpas med verkan från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

BILAGA I

GEMENSAMMA UTFALLSINDIKATORER FÖR ERUF-STÖD INOM MÅLET INVESTERING FÖR TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING (ARTIKEL 6)

	ENHET	BETECKNING
Produktiv investering		
	företag	Antal företag som får stöd
	företag	Antal företag som får bidrag.
	företag	Antal företag som får annat ekonomiskt stöd än bidrag
	företag	Antal företag som får annat stöd än ekonomiskt stöd
	företag	Antal nya företag som får stöd
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till företag (bidrag)
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till företag (annat än bidrag)
	heltidsekvivalenter	Sysselsättningsökning i företag som får stöd
Hållbar turism	besök/år	Ökning av antalet förväntade besök på kultur- och naturarvsplatser och turistattraktioner som får stöd
IKT-infrastruktur	hushåll	Ytterligare hushåll som har tillgång till bredband på minst 30 Mbps
Transporter		
Järnväg	kilometer	Total längd av nya järnvägslinjer varav: TEN-T
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade järnvägslinjer varav: TEN-T
Vägar	kilometer	Total längd av nybyggda vägar varav: TEN-T
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade vägar varav: TEN-T
Stadstransporter	kilometer	Total längd av nya eller förbättrade spårvagns- och tunnelbanelinjer
Inre vattenvägar	kilometer	Total längd av nya eller förbättrade inre vattenvägar
Miljö		
Fast avfall	ton/år	Ny kapacitet för avfallsåtervinning
Vattenförsörjning	personer	Antal invånare som fått förbättrad vattenförsörjning
Behandling av avloppsvatten	pe (personekvivalent)	Antal invånare som fått förbättrad avloppsvattenbehandling
Riskförebyggande åtgärder och riskhantering	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämning
	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot skogsbränder

	ENHET	BETECKNING
Återställande av mark	hektar	Yta med återställd mark
Natur och biologisk mångfald	hektar	Ytarea av med livsmiljöer som får stöd för att uppnå bättre bevarandestatus
Forskning och innovation		
	heltidsekvivalenter	Antal nya forskare i stödmottagande enheter
	heltidsekvivalenter	Antal forskare som arbetar vid anläggningar med förbättrad forskningsinfrastruktur
	företag	Antal företag som samarbetar med forskningsinstitutioner
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till innovations- eller FoU-projekt
	företag	Antal företag som får stöd för att introducera för marknaden nya produkter
	företag	Antal företag som får stöd för att introducera för marknaden nya produkter
Energi och klimatförändringar		
Förnybar energi	MW	Extra produktionskapacitet för förnybar energi
Energieffektivitet	hushåll	Antal hushåll med förbättrad energiförbrukningsklass
	kWh/år	Minskning av den årliga förbrukningen av primärenergi i offentliga byggnader
	användare	Antal nya energianvändare som är anslutna till smarta elnät
Minskning av växthusgaser	ton koldioxid-ekvivalenter	Uppskattad minskning av växthusgaser per år
Social infrastruktur		
Barntillsyn och utbildning	personer	Kapacitet hos barntillsyns- och utbildningsinfrastruktur som får stöd
Hälsö- och sjukvård	personer	Befolkning som har tillgång till förbättrade vårdtjänster
Stadsutveckling, specifika indikatorer		
	personer	Befolkning i områden med integrerade strategier för stadsutveckling
	kvadratmeter	Nyskapade eller återställda grönområden i stadsområden
	kvadratmeter	Offentliga eller kommersiella byggnader som har byggts eller renoverats i stadsområden
	bostadsenheter	Återställda bostäder i stadsområden

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1080/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	—
Artikel 7	—
—	Artikel 6
Artikel 8	Artikel 7
—	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	—
Artikel 13	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	—
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 23	Artikel 15
Artikel 24	Artikel 16
Artikel 25	Artikel 17

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 6 i Eruf-förordningen, artikel 15 i ETS-förordningen och artikel 4 i Sammanhållningsfondsförordningen

Europaparlamentet och rådet konstaterar att kommissionens försäkring till EU-lagstiftaren om att de gemensamma utfallsindikatorerna för Eruf-förordningen, ETS-förordningen och Sammanhållningsfondsförordningen ska tas med i en bilaga till varje förordning, är resultatet av en längre förberedande process som inbegriper utvärderingsexperter från både kommissionen och medlemsstaterna och som i princip förväntas förbli stabil.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1302/2013

av den 17 december 2013

om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
tens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 ⁽³⁾ antog kommissionen den 29 juli 2011 en rapport till Europaparlamentet och rådet om den förordningens tillämpning. I rapporten förklarade kommissionen sin avsikt att föreslå ett begränsat antal ändringar av förordning (EG) nr 1082/2006 för att underlätta såväl bildandet av grupperingar som deras verksamhet, och att föreslå förtydliganden av vissa befintliga bestämmelser. Hinder för att bilda nya grupperingar bör avskaffas samtidigt som man bibehåller kontinuiteten hos och underlättar driften av befintliga grupperingar, så att grupperingar kan användas i större utsträckning och bättre kan bidra till en konsekvent politik och samarbete mellan offentliga organ, utan att de nationella förvaltningsorganen och unionens förvaltningar får en tyngre administrativ börda att bära.
- (2) Det bör vara medlemmarna i en gruppering och deras nationella myndigheter som beslutar att bilda en sådan, och detta bildande medför inte automatiskt med några rättsliga eller ekonomiska fördelar på unionsnivå.
- (3) Genom Lissabonfördraget har en territoriell dimension lagts till sammanhållningspolitiken och ordet *gemenskapen* har ersatts med *unionen*. Den nya terminologin bör därför införas i förordning (EG) nr 1082/2006.

(4) Grupperingar kan ha potential att stärka främjandet och förverkligandet av en harmonisk utveckling av unionen som helhet och den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen av dess regioner i synnerhet samt att bidra till att uppfylla målen i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). Grupperingarna kan även bidra positivt till att minska hindren för territoriellt samarbete mellan regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, inklusive den särskilda situationen i de yttersta randområdena, och de kan utgöra ett instrument för att öka samarbetet mellan tredjeländer, utomeuropeiska länder och territorier samt unionens gränsregioner, bland annat genom användning av unionens externa samarbetsprogram.

(5) Erfarenheterna av de grupperingar som bildats hittills visar att grupperingar som ett rättsligt instrument också används för samarbete vad gäller annan unionspolitik än sammanhållningspolitik, inbegripet genom att genomföra program eller delar av program med annat ekonomiskt stöd från unionen än stödet från sammanhållningspolitiken. Grupperingarnas måluppfyllelse och effektivitet bör förbättras genom att de får en bredare profil, genom att kvarstående hinder undanröjs och genom att grupperingarnas bildande och verksamhet underlättas, samtidigt som medlemsstaternas möjlighet att begränsa vilka insatser grupperingar får utföra utan ekonomiskt stöd från unionen upprätthålls. Enligt förordning (EU) nr 1082/2006 har grupperingar i varje medlemsstat den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den medlemsstatens nationella lagstiftning, inbegripet möjligheten att ingå avtal med andra grupperingar eller andra juridiska enheter i syfte att genomföra gemensamma samarbetsprojekt för att bland annat åstadkomma ett effektivare genomförande av makroregionala strategier.

(6) Per definition verkar grupperingar i mer än en medlemsstat. Följaktligen finns det enligt förordning (EG) nr 1082/2006 en möjlighet att i avtalet och stadgarna för en gruppering ange tillämplig lagstiftning i vissa frågor. De fall där ett sådant angivande innebär att man, inom den hierarki för tillämplig lagstiftning som anges i den förordningen, ska ge prioritet åt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte bör klargöras. Samtidigt bör bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i förordning (EG) nr 1082/2006 utökas till att gälla en grupperings agerande och verksamhet som är föremål för rättslig kontroll från medlemsstaternas sida i varje enskilt fall.

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 113, 18.4.2012, s. 22.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

(7) Det faktum att lokala och regionala organ kan ha olika status i medlemsstaterna resulterar i att behörigheterna kan vara regionala på en sida av gränsen samtidigt som

de är nationella på den andra sidan, särskilt i mindre eller centraliserade medlemsstater. Det bör därför vara möjligt för nationella myndigheter att bli medlemmar i en gruppering jämsides med medlemsstaten.

- (8) Enligt förordning (EG) nr 1082/2006 får organ som bildats enligt privaträttslig lagstiftning bli medlemmar i en gruppering på villkor att de betraktas som offentligrättsliga organ enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾, men i framtiden bör det ges en möjlighet att använda grupperingarna för gemensam förvaltning av offentliga tjänster med särskild inriktning på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller på infrastruktur. Andra privata eller offentligrättsliga aktörer bör därför också kunna bli medlemmar av en gruppering. Följaktligen bör förordningen också omfatta offentligrättsliga organ enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG ⁽²⁾ samt företag som anförtrots uppgiften att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, inom områden såsom utbildning, sjukvård, sociala behov i samband med hälsovård och omsorg, barnomsorg, tillgång till och återinträde på arbetsmarknaden, subventionerat boende samt vård och social integrering av utsatta grupper.
- (9) Förordning (EG) nr 1082/2006 innehåller inte några närmare bestämmelser om deltagande av enheter från tredjeländer i en gruppering som bildats i enlighet med förordningen, dvs. mellan medlemmar från minst två medlemsstater. Med tanke på ytterligare anpassning av bestämmelserna för samarbetet mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer – framför allt i samband med gränsöverskridande samarbete inom ramen för det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) och instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II), men även i samband med kompletterande finansiering från Europeiska utvecklingsfonden och transnationellt samarbete inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete, där anslag från ENI och IPA II ska överföras för att slå samman sådana anslag med anslagen från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) inom ramen för gemensamma samarbetsprogram – bör det fastställas uttryckliga bestämmelser om deltagande av medlemmar från tredjeländer som gränsar till en medlemsstat, inbegripet dess yttersta randområden, i grupperingar som bildas mellan minst två medlemsstater. Detta bör vara möjligt om lagstiftningen i ett tredjeland eller avtal mellan minst en deltagande medlemsstat och ett tredjeland tillåter detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 1).

- (10) I syfte att stärka unionens ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning och därför särskilt öka effektiviteten när det gäller det territoriella samarbetet, inbegripet samarbetet på antingen gränsöverskridande, transnationell eller interregional nivå eller flera av dessa nivåer mellan medlemmarna i en gruppering, bör tredjeländer som gränsar till en medlemsstat (inbegripet dess yttersta randområden) tillåtas att delta i en gruppering. Insatser inom ramen för program för europeiskt territoriellt samarbete bör därför, om de medfinansieras av unionen, fortsätta att syfta till uppfyllandet av unionens sammanhållningspolitiska mål, även om de delvis eller helt genomförs utanför unionens territorium och en grupperings verksamhet således genomförs åtminstone i viss utsträckning utanför unionens territorium. I detta sammanhang, och när så är relevant, bör bidraget från verksamheten inom en gruppering som även innehåller medlemmar från tredjeländer som gränsar till minst en medlemsstat (inbegripet dess yttersta randområde) till målen för unionens utrikespolitik (t.ex. mål för utvecklingssamarbete eller ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete) förbli uteslutande indirekt, eftersom tyngdpunkten för de berörda samarbetsprogrammen och följdaktligen en grupperings verksamhet främst bör ligga på unionens sammanhållningspolitiska mål. Följaktligen är eventuella mål i fråga om utvecklingssamarbete eller ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete i förhållandet mellan endast en medlemsstat (inbegripet dess yttersta randområden) och ett eller flera tredjeländer endast bimbål till de sammanhållningspolitiskt baserade målen för det territoriella samarbetet mellan medlemsstaterna (inbegripet deras yttersta randområden). Därför utgör tredje stycket i artikel 175 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) tillräcklig rättslig grund för antagandet av denna förordning.

- (11) Som en följd av godkännandet av deltagande i en gruppering när det gäller nationella, regionala, subregionala och lokala myndigheter och organisationer, samt, i tillämpliga fall, andra offentliga organ eller institutioner, inbegripet tillhandahållare av allmännyttiga tjänster, från ett utomeuropeiskt land eller territorium, på grundval av rådets beslut 2013/755/EU ⁽³⁾ och med beaktande av avsikten att under programperioden 2014–2020 genom ett särskilt tilläggsanslag inom ramen för den fleråriga budgetramen förstärka samarbetet mellan å ena sidan unionens yttersta randområden och å andra sidan angränsande tredjeländer och vissa utomeuropeiska länder och territorier enligt bilaga II till EUF-fördraget, och som angränsar till dessa yttre randområden bör grupperingarna som ett rättsligt instrument även vara öppna för medlemmar från utomeuropeiska länder och territorier. Med hänsyn till rättssäkerhet och öppenhet bör särskilda godkännandeförfaranden inrättas för anslutning av medlemmar från ett utomeuropeiskt land eller territorium till en gruppering, och vid behov även särskilda bestämmelser om tillämplig lag för den berörda grupperingen med medlemmar från ett utomeuropeiskt land eller territorium.

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av utomeuropeiska länder och territorier med unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (12) I förordning (EG) nr 1082/2006 görs skillnad mellan avtalet, där villkoren för bildandet av den framtida grupperingen fastställs, och stadgan, där villkoren för genomförandet fastställs. Det har dock krävts enligt den förordningen att stadgan innehåller alla bestämmelser i avtalet. Även om både avtalet och stadgan ska sändas till medlemsstaterna är de två helt åtskilda dokument, och godkännandeförfarandet bör begränsas till avtalet. Dessutom bör en del moment som för närvarande omfattas av stadgan istället ingå i avtalet.
- (13) Erfarenheterna från bildandet av grupperingar visar att man sällan har lyckats få avtalet godkänt av en medlemsstat inom den föreskrivna tremånadsperioden. Den tidsfristen bör därför förlängas till sex månader. För att trygga rättssäkerheten bör avtalet å andra sidan betraktas som godkänt genom tyst medgivande sedan den tidsperioden löpt ut, i tillämpliga fall, i enlighet med de berörda medlemsstaternas nationella lagstiftning (inbegripet deras respektive konstitutionella krav). Den medlemsstat där grupperingens föreslagna säte kommer att vara beläget bör dock formellt godkänna avtalet. Medlemsstaterna bör kunna tillämpa nationella bestämmelser på förfarandet för godkännande av en potentiell medlem i grupperingen eller införa särskilda regler inom ramen för de nationella bestämmelserna för genomförandet av förordning (EG) nr 1082/2006, men undantag från bestämmelsen rörande tyst medgivande efter sexmånadersperioden bör inte få förekomma utom enligt vad som fastställs i den här förordningen.
- (14) Grunderna för en medlemsstats möjlighet att inte godkänna en potentiell medlems deltagande eller avtalet bör fastställas. Nationell lagstiftning som föreskriver andra regler och förfaranden än dem som fastställs i förordning (EG) nr 1082/2006 bör dock inte beaktas när beslut om godkännandet fattas.
- (15) Eftersom förordning (EG) nr 1082/2006 inte kan tillämpas i tredjeländer, bör den medlemsstat där grupperingens registrerade säte föreslås ligga när den godkänner deltagande av potentiella medlemmar från tredjeländer vars bildande omfattas av lagstiftningen i dessa tredjeländer, förvissa sig om, i samråd med de medlemsstater enligt vars lagstiftning de potentiella medlemmarna har bildats, att tredjeländerna har tillämpat villkor och förfaranden som är likvärdiga med de som anges i förordning (EU) nr 1082/2006 eller följt internationella bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts mellan Europarådets medlemsstater, oavsett om de även är medlemsstater i unionen, på grundval av den europeiska ramkonventionen om samarbete över riksgränser mellan lokala och regionala samhällsorgan som undertecknades i Madrid den 21 maj 1980 och de tilläggsprotokollen som antagits enligt den konventionen. Det bör också anges att om flera unionsmedlemsstater och ett eller flera tredjeländer är involverade, bör det räcka att ett sådant avtal har slutits mellan tredjelandet och en deltagande unionsmedlemsstat.
- (16) För att nya medlemmar ska uppmuntras ansluta sig till en befintlig gruppering, bör förfarandet för att ändra avtal i sådana fall förenklas. Följaktligen bör sådana ändringar, om det rör sig om en ny medlem från en medlemsstat som redan har godkänt avtalet, inte anmälas till alla deltagande medlemsstater utan endast till den medlemsstat enligt vars lagstiftning den potentiella medlemmen är inrättad samt den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte. Påföljande ändringar av avtalet bör anmälas till samtliga berörda medlemsstater. Denna förenkling av ändringsförfarandet bör dock inte gälla i fråga om en ny potentiell medlem från en medlemsstat som ännu inte har godkänt avtalet eller från ett tredje land eller ett utomeuropeiskt land eller territorium, eftersom det är nödvändigt att ge alla deltagande medlemsstater möjligheten att kontrollera om en sådan anslutning överensstämmer med deras allmänintresse eller allmänna ordning.
- (17) Förfarandena för godkännande av deltagande av potentiella medlemmar från utomeuropeiska länder och territorier bör involvera dessa medlemsstater. Beroende på det särskilda styrningsförhållandet mellan medlemsstaten och det utomeuropeiska landet eller territoriet bör medlemsstaten antingen godkänna deltagande av den blivande medlemmen från det utomeuropeiska landet eller territoriet eller lämna skriftlig bekräftelse till den medlemsstat där det registrerade sätet för grupperingen föreslås ligga att de behöriga myndigheterna i det utomeuropeiska landet eller territoriet har godkänt den blivande medlemmens deltagande i enlighet med villkor och förfaranden som är likvärdiga med dem som fastställs i förordning (EG) nr 1082/2006. Samma förfarande bör tillämpas om en blivande medlem från ett utomeuropeiskt land eller territorium vill ansluta sig till en befintlig gruppering.
- (18) Eftersom stadgan inte längre kommer att innehålla alla bestämmelser i avtalet, bör både avtalet och stadgan registreras eller offentliggöras. Av öppenhetsskäl bör desutom ett meddelande om beslutet att bilda en gruppering offentliggöras i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*. Av konsekvensskäl bör det meddelandet innehålla de uppgifter som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1082/2006 ändrad genom den här förordningen.
- (19) Syftet med en gruppering bör utvidgas till att omfatta underlättande och främjande av territoriellt samarbete i allmänhet, inklusive strategisk planering och hantering av regionala och lokala frågor i linje med sammanhållningspolitiken och andra av unionens politikområden, vilket därmed bidrar till Europa 2020-strategin eller till genomförandet av makroregionala strategier. En gruppering bör därför kunna genomföra insatser med annat ekonomiskt stöd än stöd från unionens sammanhållningspolitik. Desutom bör varje medlem i varje medlemsstat eller tredje land som är representerade ha varje befogenhet som krävs för att en gruppering ska fungera effektivt, såvida inte medlemsstaten eller tredjelandet godkänner att en

medlem som inrättats enligt dess nationella lagstiftning deltar trots att medlemmen i fråga inte har behörighet för alla de uppgifter som anges i avtalet.

- (20) Grupperingen som rättsligt instrument är inte avsedd att kringgå de ramar som Europarådets regelverk tillhandahåller genom sina olika möjligheter och ramar för regionala och lokala myndigheters samarbete över gränserna, inklusive den nyligen inrättade möjligheten att bilda euroregionala samarbetsgrupperingar ⁽¹⁾, eller att tillhandahålla ett antal särskilda gemensamma bestämmelser som enhetligt skulle styra alla sådana avtal i hela unionen.
- (21) Både en grupperings specifika uppgifter och medlemsstaternas möjlighet att begränsa vilken verksamhet en gruppering får bedriva utan ekonomiskt stöd från unionen, bör anpassas till bestämmelserna för Eruf, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden under programperioden 2014–2020.
- (22) Det har fastställts i förordning (EG) nr 1082/2006 att en grupperings uppgifter bl.a. inte omfattar rätten att utfärda föreskrifter, som kan få olika rättsliga konsekvenser i olika medlemsstater, men icke desto mindre bör en grupperings församling kunna fastställa, om det uttryckligen fastställs i avtalet, och i överensstämmelse med unionsrätten och nationell lagstiftning, villkoren för användning av en infrastruktur som grupperingen förvaltar eller villkoren enligt vilka en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse kan tillhandahållas, inklusive vilka avgifter användarna ska betala.
- (23) Eftersom grupperingarna öppnas upp för medlemmar från tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier, bör avtalet fastställa de regler som gäller för deras deltagande.
- (24) Utöver en hänvisning till tillämplig lagstiftning i allmänhet, såsom anges i artikel 2 i förordning (EG) nr 1082/2006, bör avtalet även innehålla en förteckning över unionsrätt och nationell lagstiftning som är tillämplig på grupperingen. Dessutom bör sådan nationell lagstiftning kunna vara lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingens organ utövar sina befogenheter, särskilt när det gäller den personal som arbetar under direktören och som befinner sig i en annan medlemsstat än den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte. Avtalet bör också förteckna tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning som är direkt relevant för den verksamhet som grupperingen bedriver enligt de uppgifter som anges i avtalet, inklusive när grupperingen förvaltar offentliga tjänster av allmänt intresse eller infrastrukturer.

- (25) Denna förordning bör inte omfatta de problem som drabbar grupperingar i samband med gränsöverskridande upphandling.
- (26) Med tanke på vikten av de regler som gäller för grupperingens personal och de principer som styr formerna för personalförvaltning och rekryteringsförfaranden, bör dessa regler och principer anges i avtalet och inte i stadgan. Det bör vara möjligt att i avtalet ange olika alternativ beträffande valet av de bestämmelser som ska gälla för grupperingens personal. De särskilda formerna för personalförvaltning och rekryteringsförfaranden bör behandlas i stadgan.
- (27) Medlemsstaterna bör ytterligare använda sig av möjligheterna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁾ att komma överens om att tillåta undantag när det gäller fastställandet av tillämplig lagstiftning enligt den förordningen till förmån för vissa personer eller persongrupper och att betrakta grupperingens personal som en sådan persongrupp.
- (28) Med tanke på vikten av de bestämmelser som gäller för medlemmarnas ansvarsskyldighet bör dessa bestämmelser anges i avtalet och inte i stadgan.
- (29) Om en gruppering som sitt enda mål har att förvalta ett samarbetsprogram eller en del av ett sådant, som får stöd av Eruf, eller om en gruppering rör mellanregionalt samarbete eller mellanregionala nätverk, bör det inte vara nödvändigt att lämna uppgifter om det territorium där grupperingen får utföra sina uppgifter. I det förra fallet bör territoriets utsträckning definieras, och i förekommande fall ändras, i det berörda samarbetsprogrammet. I det senare fallet skulle kravet på sådan information kunna omintetgöra anslutningen av nya medlemmar till mellanregionalt samarbete eller mellanregionala nätverk, eftersom det i de flesta fall rör sig om immateriell verksamhet.
- (30) De olika bestämmelserna om kontroll av förvaltningen av offentliga medel å ena sidan och revisionen av grupperingens räkenskaper å andra sidan bör förtydligas.
- (31) Grupperingar vars medlemmar har begränsat ansvar bör särskiljas på ett tydligare vis från dem vars medlemmar har obegränsat ansvar. För att ge grupperingar vars medlemmar har begränsat ansvar möjlighet att genomföra verksamhet som potentiellt skulle kunna resultera i skulder, bör medlemsstaterna dessutom få möjlighet att kräva att sådana grupperingar tecknar lämpliga försäkringar eller att sådana grupperingar omfattas av en lämplig finansiell garanti för att täcka de särskilda risker som verksamheten innebär.

⁽¹⁾ Protokoll nr 3 till den europeiska ramkonventionen om samarbete över riksgränser mellan lokala och regionala samhällsorgan, öppnat för undertecknande den 16 november 2009.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 200, 7.6.2004, s. 1).

(32) Medlemsstaterna bör till kommissionen översända alla bestämmelser, samt eventuella ändringar av dessa, som antagits för att genomföra förordning (EG) nr 1082/2006. För att förbättra utbytet av information och samordningen mellan medlemsstaterna, kommissionen och Regionkommittén, bör kommissionen översända dessa bestämmelser till medlemsstaterna och Regionkommittén. Regionkommittén har inrättat en grupperingsplattform som ger alla berörda parter möjlighet att utbyta såväl erfarenheter som god praxis samt att förbättra kommunikationen när det gäller möjligheter och utmaningar för grupperingar, genom att underlätta erfarenhetsutbytet när det gäller bildandet av grupperingar på territoriell nivå och genom att dela med sig av kunskaper om bästa praxis i fråga om territoriellt samarbete.

(33) En ny tidsfrist för rapporten om tillämpningen av förordning (EG) nr 1082/2006 bör fastställas. I enlighet med kommissionens förändring i riktning mot mer evidensbaserad politik, bör man i den rapporten behandla de viktigaste utvärderingsfrågorna, inklusive resurseffektivitet, verkan, relevans, europeiskt mervärde samt utrymme för förenklingar och hållbarhet. Resurseffektivitet bör bland annat bedömas med avseende på karaktären av de försök internt inom kommissionens olika avdelningar och mellan kommissionen och andra organ, såsom Europeiska utrikestjänsten, att sprida kunskap om EGTS-instrumentet. Kommissionen bör vidarebefordra den rapporten till Europaparlamentet, rådet och, i enlighet med artikel 307 första stycket i EUF-fördraget, till Regionkommittén. Den rapporten bör översändas senast den 1 augusti 2018.

(34) I syfte att fastställa en förteckning över indikatorer som ska användas vid utvärderingen och utarbetandet av rapporten om tillämpningen av förordning (EG) nr 1082/2006, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(35) Befintliga grupperingar bör inte vara skyldiga att anpassa sina avtal och stadgor till ändringarna av förordning (EU) nr 1082/2006 som införts genom den här förordningen.

(36) Det är nödvändigt att ange enligt vilket regelverk som ska gälla för godkännandet av en gruppering som redan inlett ett godkännandeförfarande innan tillämpningsdagen för denna förordning.

(37) För att man ska kunna anpassa befintliga nationella bestämmelser i syfte att genomföra den här förordningen innan programmen inom målet Europeiskt territoriellt

samarbete måste lämnas till kommissionen, bör den här förordningen börja tillämpas sex månader efter datumet för dess ikraftträdande. När medlemsstaterna anpassar sina befintliga nationella bestämmelser bör de se till att behöriga myndigheter med ansvar för godkännande av grupperingar utses och att, i enlighet med deras rättsliga och administrativa arrangemang, de myndigheterna bör vara samma organ som de som ansvarar för att ta emot underrättelser i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1082/2006.

(38) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra det rättsliga instrument som grupperingarna utgör, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet, eftersom bildandet av en gruppering är frivilligt, i enlighet med varje medlemsstats konstitutionella system.

(39) Förordning (EG) nr 1082/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 1082/2006

Förordning (EG) nr 1082/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. En europeisk gruppering för territoriellt samarbete (nedan kallad *gruppering*) får bildas på unionens territorium enligt de villkor och bestämmelser som föreskrivs i denna förordning.

2. En gruppering ska ha som mål att underlätta och främja i synnerhet territoriellt samarbete, inklusive ett eller flera samarbeten av samma eller olika natur, gränsöverskridande, transnationell och/eller mellanregional, mellan dess medlemmar i enlighet med artikel 3.1, med målet att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. En grupperings registrerade säte ska vara beläget i en medlemsstat enligt vars lagstiftning minst en av medlemmarna inrättats."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En grupperings organs insatser ska styras av följande bestämmelser:

a) Denna förordning.

b) Det avtal som avses i artikel 8, under förutsättning att det uttryckligen medges enligt denna förordning.

c) När det gäller frågor som inte eller endast delvis regleras av denna förordning, den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte.

När det är nödvändigt att fastställa tillämplig lagstiftning enligt unionsrätten eller internationell privaträtt ska grupperingen betraktas som en enhet i den medlemsstat där den har sitt registrerade säte."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. En grupperings verksamhet när det gäller att genomföra uppgifter som avses i artikel 7.2 och 7.3 inom unionen ska regleras av tillämplig unionsrätt och den nationella lagstiftning som anges i det avtal som avses i artikel 8.

En grupperings verksamhet som medfinansieras genom unionens budget ska uppfylla de krav som fastställs i tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning rörande tillämpning av den unionsrätten."

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 första stycket ska ersättas med följande:

"1. Följande enheter får bli medlemmar i en grupp:

a) Medlemsstater och myndigheter på nationell nivå.

b) Regionala myndigheter.

c) Lokala myndigheter.

d) Offentliga företag i den mening som avses i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG (*) eller offentligt rättsliga organ i den mening som avses i artikel 1.9 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG (**).

e) Företag som anförtrots driften av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning.

f) Nationella, regionala och lokala myndigheter eller organ eller offentliga företag, likvärdiga med dem som avses i led d, från tredjeländer, med förbehåll för de villkor som anges i artikel 3a.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 314, 30.4.2004, s. 114)."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. En grupp ska bestå av medlemmar som finns på minst två medlemsstaters territorium, utom när det gäller grupperingar som anges i artikel 3a.2 och 3a.5."

4. Följande artikel ska införas:

*"Artikel 3a***Anslutning av medlemmar från tredjeländer eller utomeuropeiska länder eller territorier**

1. I enlighet med artikel 4.3a får en grupp utgöras av medlemmar som finns på minst två medlemsstaters territorier och av ett eller flera tredjeländer som gränsar till minst en av medlemsstaterna, inbegripet deras yttersta randområden, om dessa medlemsstater och tredjeländer tillsammans genomför territoriella samarbetsinsatser eller program som stöds av unionen.

Med avseende på tillämpningen av denna förordning anses ett tredjeland eller ett utomeuropeiskt land eller territorium gränsa till en medlemsstat, inbegripet dess yttersta randområden, om tredjelandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet och den medlemsstaten har en gemensam landgräns eller om både tredjelandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet och en medlemsstat omfattas av ett gemensamt gränsöverskridande eller transnationellt maritimt program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller av något annat samarbetsprogram som är gränsöverskridande, havsöverskridande eller som rör havsområden, även om de skiljs åt av internationellt vatten.

2. En grupp får utgöras av medlemmar som finns på endast en medlemsstats territorium och på ett eller flera tredjeländers territorier som gränsar till den medlemsstaten, inbegripet dess yttersta randområden, om den berörda medlemsstaten anser att den grupperingen är förenlig med tillämpningsområdet för dess territoriella samarbete inom ramen för gränsöverskridande eller transnationellt samarbete eller bilaterala förbindelser med de berörda tredjeländerna.

3. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska tredjeländer som gränsar till en medlemsstat, inbegripet dess yttersta randområden, innefatta sjögränser mellan de berörda länderna.

4. I enlighet med artikel 4a och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 i den här artikeln får en gruppering även utgöras av medlemmar som finns på minst två medlemsstaters territorier, inbegripet deras yttersta randområden, och ett eller flera utomeuropeiska länder eller territorier, med eller utan medlemmar från ett eller flera tredjeländer.

5. I enlighet med artikel 4a och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 2 i den här artikeln får en gruppering även utgöras av medlemmar som finns på endast en medlemsstats territorium, inbegripet dess yttersta randområden, och av ett eller flera utomeuropeiska länder eller territorier, med eller utan medlemmar från ett eller flera tredjeländer.

6. En gruppering får inte bildas mellan endast medlemmar från en medlemsstat och ett eller flera utomeuropeiska länder och territorier med anknytning till den medlemsstaten."

5. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Efter underrättelse enligt punkt 2 av en blivande medlem ska den medlemsstat som har mottagit underrättelsen, med beaktande av sin konstitutionella struktur, godkänna den blivande medlemmens deltagande i grupperingen och avtalet, såvida den medlemsstaten inte anser att

a) ett sådant deltagande eller avtalet är oförenligt med

i) denna förordning,

ii) annan unionsrätt som rör grupperingens insatser och verksamhet, eller

iii) nationell lagstiftning som rör den blivande medlemmens befogenheter och behörighet,

b) ett sådant deltagande inte är motiverat av skäl som gäller allmänintresset eller den allmänna ordningen i den medlemsstaten, eller

c) stadgan är oförenlig med avtalet.

Om godkännande inte ges ska medlemsstaten lämna en motivering till varför den vägrar ge sitt godkännande samt, när så är lämpligt, föreslå nödvändiga ändringar av avtalet.

Medlemsstaten ska fatta sitt beslut med avseende på godkännande inom en period av sex månader från dagen för mottagandet av en underrättelse i enlighet med punkt 2. Om den medlemsstat som har mottagit underrättelsen inte framför någon invändning inom den perioden ska den blivande medlemmens deltagande och avtalet anses vara godkänt. Den medlemsstat där grupperingens föreslagna registrerade säte kommer att vara beläget ska dock formellt godkänna avtalet innan grupperingen kan inrättas.

Om medlemsstaten begär ytterligare information från den blivande medlemmen ska den tidsfrist som avses i tredje stycket avbrytas. Perioden för avbrottet ska inledas dagen efter den dag då medlemsstaten sände sina synpunkter till den blivande medlemmen och ska vara åtminstone fram tills den blivande medlemmen har lämnat ett svar på synpunkterna.

Den tidsfrist som avses i tredje stycket ska dock inte avbrytas om den blivande medlemmen besvarar medlemsstatens synpunkter inom tio arbetsdagar efter inledningen av perioden för avbrottet.

När beslut fattas om en blivande medlems deltagande i en gruppering får medlemsstaterna tillämpa sina nationella regler."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. När det gäller en gruppering med blivande medlemmar från ett eller flera tredjeländer, ska den medlemsstat där grupperingens föreslagna registrerade säte kommer att vara beläget, i samråd med de övriga berörda medlemsstaterna, förvissa sig om att de villkor som fastställs i artikel 3a är uppfyllda och att varje tredjeland har godkänt de blivande medlemmarnas deltagande i enlighet med antingen

a) villkor och förfaranden som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning, eller

b) ett avtal som ingåtts mellan minst en medlemsstat enligt vars lagar en blivande medlem har inrättats och ett sådant tredjeland."

c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Medlemmarna ska enas om det avtal som avses i artikel 8 och se till att det överensstämmer med godkännandet i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

6. Varje ändring av avtalet eller stadgan ska anmälas av grupperingen till de medlemsstater enligt vars lagstiftning grupperingens medlemmar har inrättats. Varje

ändring av avtalet, utom vid anslutning av en ny medlem enligt punkt 6a a – ska godkännas av dessa medlemsstater enligt förfarandet i denna artikel."

d) Följande punkt ska läggas till:

"6a. Följande bestämmelser ska gälla vid anslutning av nya medlemmar till en befintlig gruppering:

- a) Vid anslutning av en ny medlem från en medlemsstat som redan har godkänt avtalet ska sådan anslutning endast godkännas av den medlemsstat enligt vars lagar den nya medlemmen har inrättats, i enlighet med det förfarande som anges i punkt 3, samt anmälas till den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte.
- b) Vid anslutning av en ny medlem från en medlemsstat som ännu inte har godkänt avtalet, ska det förfarande som anges i punkt 6 tillämpas.
- c) Vid anslutning av en ny medlem från ett tredjeland till en befintlig gruppering ska anslutningen vara föremål för granskning av den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte i enlighet med det förfarande som anges i punkt 3a."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 4a

Deltagande av medlemmar från ett utomeuropeiskt land eller territorium

När det gäller en gruppering med en blivande medlem från ett utomeuropeiskt land eller territorium ska den medlemsstat till vilken det utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet förvissa sig om att villkoren i artikel 3a är uppfyllda och, med beaktande av sitt förhållande till det utomeuropeiska landet eller territoriet, antingen

- a) godkänna den blivande medlemmens deltagande i enlighet med artikel 4.3, eller
- b) lämna skriftlig bekräftelse till den medlemsstat där grupperingens föreslagna registrerade säte kommer att vara beläget att de behöriga myndigheterna i det utomeuropeiska landet eller territoriet har godkänt den blivande medlemmens deltagande i enlighet med villkor och förfaranden som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning."

7. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Förvärvande av status som juridisk person och offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

1. Avtalet och stadgan samt varje senare ändring av dessa ska registreras eller offentliggöras, eller båda, i den

medlemsstat där den berörda grupperingen har sitt registrerade säte, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning i den medlemsstaten. Grupperingen ska få status som juridisk person den dag då den registreras eller då avtalet och stadgan offentliggörs, beroende på vilket som inträffar först. Medlemmarna ska underrätta de berörda medlemsstaterna och Regionkommittén om registreringen eller offentliggörandet av avtalet och stadgan.

2. Grupperingen ska se till att inom tio arbetsdagar efter registreringen eller offentliggörandet av avtalet och stadgan till Regionkommittén sända en begäran i enlighet med mallen i bilagan till denna förordning. Regionkommittén ska därefter sända begäran till Europeiska unionens publikationsbyrå för offentliggörande i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* av ett meddelande om att grupperingen bildats, tillsammans med de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning."

8. Artikel 6.4 ska ersättas med följande:

"4. Trots vad som sägs i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln ska relevant lagstiftning om kontrollen av medel som tillhandahålls från unionen tillämpas när grupperingens uppgifter enligt artikel 7.3 omfattar åtgärder som samfinansieras av unionen."

9. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. En gruppering ska verka inom gränserna för sina uppgifter, nämligen att underlätta och främja territoriellt samarbete för att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen inom unionen och övervinna hinder för den inre marknaden. Varje uppgift ska fastställas av grupperingens medlemmar som omfattas av varje medlems behörighet, såvida inte medlemsstaten eller tredjelandet godkänner att en medlem som inrättats enligt dess nationella lagstiftning deltar trots att medlemmen i fråga inte har behörighet för alla de uppgifter som anges i avtalet.

3. En gruppering får genomföra särskilda insatser inom territoriellt samarbete mellan medlemmarna i syfte att uppfylla det mål som avses i artikel 1.2, med eller utan ekonomiskt stöd från unionen.

Huvudsakligen får en grupperings uppgifter röra genomförandet av samarbetsprogram, eller delar därav, eller genomförandet av insatser som stöds av unionen genom Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och/eller Sammanhållningsfonden.

Medlemsstaterna får begränsa vilka uppgifter grupperingarna får genomföra utan ekonomiskt stöd från unionen. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 gäller dock att medlemsstaterna inte får utesluta uppgifter som rör investeringsprioriteringarna enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT 347, 20.12.2013, s. 259)."

b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

"En grupperings församling enligt artikel 10.1 a får dock, i enlighet med unionsrätt och nationell lagstiftning, fastställa villkoren för användningen av en infrastruktur som grupperingen förvaltar, eller villkoren enligt vilka en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse tillhandahålls, inklusive vilka avgifter som användarna ska betala."

10. Artikel 8.2 ska ersättas med följande:

"2. I avtalet ska följande anges:

- a) Namnet på grupperingen och dess registrerade säte.
- b) Det territorium inom vilket grupperingen får utföra sina uppgifter.
- c) Grupperingens mål och uppgifter.
- d) Grupperingens varaktighet och de villkor som gäller dess upplösning.
- e) En förteckning över grupperingens medlemmar.
- f) En förteckning över grupperingens organ och deras respektive befogenheter.
- g) Tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte med avseende på tolkningen och genomförandet av avtalet.
- h) Tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning i den medlemsstat där grupperingens organ verkar.
- i) Formerna för deltagande av medlemmar från tredjeländer eller från utomeuropeiska länder och territorier i tillämpliga fall, inbegripet fastställande av tillämplig lagstiftning i fall där grupperingen utför uppgifter i tredjeländer eller utomeuropeiska länder eller territorier.

j) Tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning som är direkt relevant för grupperingens verksamhet som utförs enligt de uppgifter som anges i avtalet.

k) De bestämmelser som ska tillämpas för grupperingens personal och de principer som styr personalförvaltning och rekryteringsförfaranden.

l) Regler rörande grupperingens och dess medlemmars ansvar enligt artikel 12.

m) De lämpliga formerna för ömsesidigt erkännande, bl.a. för finansiell kontroll av förvaltningen av offentliga medel.

n) Förfarandena för antagande av stadgan och ändring av avtalet, vilka ska överensstämma med de åligganden som anges i artiklarna 4 och 5.

3. När en grupperings uppgifter endast rör förvaltningen av ett samarbetsprogram, eller en del av ett sådant, enligt förordning (EU) nr 1299/2013, eller när en gruppering bildats för mellanregionalt samarbete eller nätverk, krävs inte de uppgifter som anges i punkt 2 b."

11. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Stadgan

1. En grupperings stadga ska antas av dess medlemmar genom enhälligt beslut på grundval av och i enlighet med avtalet.

2. Grupperingens stadga ska minst innehålla följande:

- a) Bestämmelser om arbetssätt för grupperingens organ och deras befogenheter samt uppgift om antalet företrädare för medlemmarna i de relevanta organen.
- b) Bestämmelser om grupperingens beslutsförfaranden.
- c) Bestämmelser om grupperingens arbetspråk.
- d) Bestämmelser om hur verksamheten ska bedrivas.
- e) Bestämmelser om förfaranden för personalförvaltning och rekrytering.
- f) Arrangemang för de ekonomiska bidragen från medlemmarna.
- g) Tillämpliga redovisnings- och budgetregler för medlemmarna.
- h) Bestämmelser för utnämmandet av den oberoende externa revisor som ska granska grupperingens räkenskaper.

- i) Bestämmelser om förfaranden för att ändra stadgan, vilka ska överensstämma med de åligganden som anges i artiklarna 4 och 5."

12. Artikel 11.2 ska ersättas med följande:

"2. Upprättandet av grupperingens årsredovisning, inklusive, när så krävs, årsberättelsen samt revisionen och offentliggörandet av denna redovisning ska regleras av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte."

13. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"En gruppering ska vara ansvarig för alla sina skulder."

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om grupperingens tillgångar är otillräckliga för att täcka dess skulder, ska grupperingens medlemmar, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, vara ansvariga för grupperingens skulder oavsett vilken typ av skulder det gäller, och varje medlems andel ska fastställas i förhållande till dess ekonomiska bidrag. Överenskommelser för de ekonomiska bidragen ska fastställas i stadgan.

Grupperingens medlemmar får i stadgan föreskriva att de, även sedan deras medlemskap i grupperingen har upphört, fortsatt kommer att vara ansvariga för skyldigheter som uppkommit i samband med grupperingens verksamhet under den tid de var medlemmar.

2a. Om grupperingen har minst en medlem från en medlemsstat vars ansvar är begränsat som en följd av den nationella lagstiftning enligt vilken den har inrättats, får också de andra medlemmarna begränsa sitt ansvar i avtalet såvida detta är möjligt enligt den nationella lagstiftning genom vilken denna förordning genomförs.

Namnet på en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska innehålla ordet begränsat.

Kraven på offentliggörande av avtal, stadga och räkenskaper när det gäller en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska motsvara minst de krav som gäller för andra rättssubjekt med begränsat ansvar enligt lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte.

Om grupperingens medlemmar har begränsat ansvar, får varje berörd medlemsstat kräva att grupperingen ska teckna lämpliga försäkringar eller att den ska omfattas av en garanti utställd av en bank eller annat finansinstitut som är etablerat i en medlemsstat eller omfattas av ett instrument som en offentlig myndighet eller

medlemsstaten lämnar som garanti för att täcka de risker som är förknippade med grupperingens verksamhet."

14. I artikel 15.2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Unionsrätten om behörighet ska tillämpas på tvister som en gruppering är inblandad i om inget annat föreskrivs i denna förordning. I de fall som inte omfattas av unionsrätten ska domstolarna i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte vara behöriga att avgöra tvister."

15. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska anta åtgärder för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning, inklusive när det gäller fastställande av de behöriga myndigheter som ansvarar för godkännandeförfarandet i enlighet med deras rättsliga och administrativa arrangemang.

Om så krävs enligt den nationella lagstiftningen i en medlemsstat, får denna upprätta en uttömmande förteckning över vilka uppgifter som redan åligger medlemmarna av en gruppering i den mening som avses i artikel 3.1 som bildats enligt dess lagstiftning, i fråga om territoriellt samarbete inom den medlemsstaten.

Medlemsstaten ska till kommissionen överlämna alla bestämmelser som antagits enligt denna artikel samt alla ändringar av dem. Kommissionen ska översända dessa bestämmelser till de andra medlemsstaterna och till Regionkommittén."

- b) Följande punkt ska införas:

"1a. De bestämmelser som avses i punkt 1 ska, i den mån de rör en medlemsstat till vilken ett utomeuropeiskt land eller territorium har anknytning och med beaktande av medlemsstatens förhållande till det utomeuropeiska landet eller territoriet, även säkerställa den faktiska tillämpningen av denna förordning med avseende på det utomeuropeiska landet eller territoriet som gränsar till andra medlemsstater eller deras yttersta randområden."

16. Artikel 17 ska ersättas med följande:

"Artikel 17

Rapport

Senast den 1 augusti 2018 ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning med utvärdering, baserad på indikatorer, av dess effektivitet, verkan, relevans, europeiskt mervärde och utrymme för förenkling.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17a för att fastställa förteckningen över de indikatorer som avses i första stycket."

17. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 17 andra stycket ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 21 december 2013.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 17 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 17 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 2

Övergångsbestämmelser

1. Grupperingar som bildats före den 21 december 2013 är inte skyldiga att anpassa sitt avtal och sina stadgar till bestämmelserna i förordning (EG) nr 1082/2006, ändrad genom den här förordningen.

2. För grupperingar för vilka ett förfarande enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1082/2006 inleddes före den 22 juni 2014 och för vilka endast registreringen eller offentliggörandet enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1082/2006 återstår, ska avtalet och stadgarna registreras och/eller offentliggöras enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1082/2006 i dess lydelse innan den ändrades genom den här förordningen.

3. Grupperingar för vilka ett förfarande enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1082/2006 inleddes mer än sex månader före den 22 juni 2014 ska godkännas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1082/2006 i dess lydelse innan den ändrades genom den här förordningen.

4. Andra grupperingar än de som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln för vilka ett förfarande enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1082/2006 inleddes före den 22 juni 2014 ska godkännas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1082/2006 i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna de nödvändiga ändringar av de nationella bestämmelserna som antagits i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EG) nr 1082/2006, ändrad genom den här förordningen, senast den 22 juni 2014.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 22 juni 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

[illegible]

III. KOMPLETTERANDE UPPGIFTER OM GRUPPERINGENS NAMN (om tillämpligt)

Namn på (ange tillämpligt språk)												
BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	HR	IT	LV
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	Annat: _____	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Fullständigt namn (om tillämpligt): _____												
Förkortat namn (om tillämpligt): _____												

----- Fyll i avsnitt III så många gånger som behövs -----

IV. MEDLEMMAR*

IV. 1) Totalt antal medlemmar i grupperingen*: ☐ ☐ ☐

IV. 2) Information om medlem*		
Officiellt namn*:		
Postadress:		
Ort:	Postnummer:	Land*:
Kontaktpunkt(er):	Tfn:	
Att.:		
E-postadress:	Fax:	
Internetadress(er) (om tillämpligt)		

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om information och artikel 4 och 4a i EGTS förordningen

Europaparlamentet, rådet och kommissionen beslutar att vidta mer samordnade åtgärder för att sprida information mellan och inom institutionerna och medlemsstaterna om EGTS som ett alternativt instrument för territoriellt samarbete på alla politikområden i unionen.

I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet, rådet och kommissionen särskilt medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för samordning och kommunikation mellan nationella myndigheter och mellan myndigheter i olika medlemsstater för att garantera tydlighet, effektivitet och öppenhet i förfarandena för godkännande av nya grupperingar inom de fastställda tidsfristerna.

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om artikel 1.9 i EGTS förordningen

Europaparlamentet, rådet och kommissionen beslutar följande: När medlemsstaterna genom tillämpning av artikel 9.2 i i förordning (EU) nr 1082/2006, i dess ändrade lydelse, utvärderar de bestämmelser som enligt förslaget till avtal ska tillämpas för grupperingens personal ska de sträva efter att beakta de olika anställningsformer som grupperingen kan välja mellan, både privaträttsliga och offentligrättsliga.

Om anställningsavtalen för grupperingens personal regleras av privaträttsliga bestämmelser ska medlemsstaterna också beakta relevant unionslagstiftning, t.ex. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) samt tillhörande rättspraxis i de medlemsstater som ingår i grupperingen.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen fastslår också att om anställningsavtalen för grupperingens personal regleras av offentligrättsliga bestämmelser ska tillämplig nationell rätt vara den som gäller i den medlemsstat där grupperingens respektive organ är beläget. Offentlig nationell rätt i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte kan dock tillämpas på de personer som redan omfattas av dessa bestämmelser innan de anställs av grupperingen.

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om Regionkommitténs roll i samband med EGTS-plattformen

Europaparlamentet, rådet och kommissionen erkänner Regionkommitténs viktiga arbete med EGTS-plattformen och uppmuntrar Regionkommittén att fortsätta att följa verksamheten i aktiva och planerade grupperingar, att organisera utbyte av bästa metoder och att kartlägga gemensamma problem.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1303/2013

av den 17 december 2013

om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 177,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttranden ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttranden ⁽²⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttranden ⁽³⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, och att särskild uppmärksamhet ägnas landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturuomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. Enligt artikel 175 i EUF-fördraget ska unionen understödja strävandena att uppnå dessa mål genom åtgärder som den vidtar genom utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska investeringsbanken och andra instrument.

(2) För att förbättra samordningen och harmonisera genomförandet av de fonder som ger stöd inom ramen för

sammanhållningspolitiken, nämligen Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden, med fonden för landsbygdsutveckling, det vill säga Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), och för havs- och fiskeripolitiken, det vill säga åtgärder som finansieras inom den delade förvaltningen Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), bör gemensamma bestämmelser fastställas för alla dessa fonder (nedan kallade *de europeiska struktur- och investeringsfonderna*). Dessutom innehåller denna förordning allmänna bestämmelser som är tillämpliga på Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, men som inte gäller för Ejflu och EHFF samt allmänna bestämmelser som är tillämpliga på Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF, men som inte är tillämpliga på Ejflu. På grund av varje europeisk struktur- och investeringsfonds särdrag bör särskilda bestämmelser för varje enskild europeisk struktur- och investeringsfond och för målet Europeiskt territoriellt samarbete inom Eruf anges i särskilda förordningar.

(3) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte den 17 juni 2010, då unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla antogs, bör unionen och medlemsstaterna skapa smart och hållbar tillväxt för alla, samtidigt som de främjar en harmonisk utveckling av unionen och minskar skillnaderna mellan regionerna. De europeiska struktur- och investeringsfonderna bör spela en viktig roll för att uppnå målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

(4) Vad gäller den gemensamma jordbrukspolitiken har man redan åstadkommit betydande synergieffekter genom att harmonisera och samordna förvaltnings- och kontrollregler för den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare (Europeiska garantifonden för jordbruket - EGFJ) och andra pelare (Ejflu). Den starka kopplingen mellan EGFJ och Ejflu bör därför behållas och likaså bör de strukturer som redan finns i medlemsstaterna bevaras.

(5) De yttersta randområdena bör omfattas av specifika åtgärder och erhålla ytterligare finansiering för att kompensera för deras sociala och ekonomiska strukturella förhållanden och de nackdelar som följer av de faktorer som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

(6) De nordliga glesbefolkade områdena bör omfattas av särskilda åtgärder och erhålla ytterligare finansiering för att kompensera för de allvarliga naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 30, EUT C 44, 15.2.2013, s. 76 och EUT C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 58 och EUT C 17, 19.1.2013, s. 56.

⁽³⁾ EUT C 47, 17.2.2011, s. 1, EUT C 13, 16.1.2013, s. 1 och EUT C 267, 17.9.2013, s. 1.

- (7) För att säkerställa att bestämmelserna tolkas på ett korrekt och enhetligt sätt och för att bidra till rättssäkerhet för medlemsstaterna och stödmottagarna, är det nödvändigt att definiera vissa termer som används i denna förordning.
- (8) Om en tidsfrist fastställts för kommissionen att anta eller ändra ett beslut, i enlighet med denna förordning, ska tidsfristen för antagandet eller ändringen av ett sådant beslut inte inbegripa perioden från och med den dag då kommissionen skickade sina synpunkter till medlemsstaten till och med den dag då medlemsstaten svarade på dessa.
- (9) Denna förordning består av fem delar, varav den första fastställer syfte och definitioner, den andra bestämmelser för alla europeiska struktur- och investeringsfonder, den tredje bestämmelser endast för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden (nedan kallade *fonderna*) den fjärde innehåller bestämmelser som endast är tillämpliga på fonderna och EHFF och den femte innehåller slutbestämmelser. För att säkerställa överensstämmelse i tolkningen av de olika delarna i denna förordning samt mellan denna förordning och de fondspecifika förordningarna är det viktigt att tydligt fastställa deras inbördes förhållanden. Dessutom kan specifika bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna vara komplementära men bör endast avvika från de motsvarande bestämmelserna i denna förordning när den avvikelser särskilt föreskrivs i denna förordning.
- (10) Enligt artikel 317 i EUF-fördraget och i samband med delad förvaltning bör det anges på vilka villkor kommissionen kan utöva sina befogenheter att genomföra unionens budget och medlemsstaternas ansvar att samarbeta bör förtydligas. Dessa villkor bör göra det möjligt för kommissionen att få säkerhet om att medlemsstaterna använder de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*). Medlemsstaterna – på lämplig territoriell nivå, i överensstämmelse med sina institutionella, rättsliga och finansiella ramar, och de organ som medlemsstaterna utsett i detta syfte, bör ansvara för utformningen och genomförandet av programmen. Dessa villkor bör också säkerställa att man uppmärksammar vikten av att säkerställa att berörda unionsinsatser är komplementära och sammanhängande, att proportionalitetsprincipen respekteras och att den allmänna målsättningen att minska den administrativa bördan beaktas.
- (11) För varje partnerskapsöverenskommelse och varje enskilt program bör varje medlemsstat organisera ett partnerskap med företrädare för behöriga regionala och lokala

myndigheter, stadsförvaltningar och andra myndigheter, näringslivet och arbetsmarknadens parter samt andra relevanta organ som företräder civilsamhället, inklusive miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organ med ansvar för att främja social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering samt, i förekommande fall, paraplyorganisationer för sådana myndigheter och organ. Syftet med sådana partnerskap är att säkerställa respekten för principerna om flernivåstyre, men också för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och särdragen hos medlemsstaternas olika institutionella och rättsliga ramar samt att säkerställa att berörda parter tar ansvar för planerade insatser och att bygga på relevanta aktörers erfarenheter och sakkunskap. Medlemsstaterna bör identifiera de mest representativa relevanta parterna. Dessa parter bör inbegripa institutioner, organisationer och grupper som har förmåga att påverka utformningen eller kunde påverkas av utformningen och genomförandet av programmen. I detta sammanhang bör det också vara möjligt för medlemsstaterna att när så är lämpligt som relevanta parter ange paraplyorganisationer som är föreningar, sammanslutningar eller förbund av relevanta regionala och lokala myndigheter, stadsförvaltningar eller andra organ i enlighet med tillämplig nationell rätt och praxis.

Kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt för att föreskriva en Europeisk uppförandekod om partnerskap för att stödja och underlätta för medlemsstater att organisera partnerskap när det gäller att se till att de relevanta parterna deltar i utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av partnerskapsöverenskommelser och program på ett konsekvent sätt. Den antagna delegerade akten bör under inga omständigheter ha retroaktiv effekt och bör inte på något sätt tolkas som att den har det eller ligga till grund för att fastställa oriktigheter som leder till finansiella korrigeringar. Den antagna delegerade akten bör inte fastställa en dag för ikraftträdande som infaller tidigare än den dag då den antas. Genom den antagna delegerade akten bör medlemsstaterna kunna fastställa närmare bestämmelser för hur partnerskapet bäst kan genomföras i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar samt nationella och regionala behörighet, under förutsättning att målen för akten, enligt denna förordning, uppnås.

- (12) De europeiska struktur- och investeringsfondernas verksamhet och de insatser de stöder bör överensstämma med tillämplig unionsrätt och berörd nationell rätt som direkt eller indirekt genomför denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.
- (13) Som ett led i sina satsningar på ökad ekonomisk, territoriell och social sammanhållning bör unionen i alla skeden av genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna sträva efter att undanröja ojämlikhet, främja jämställdhet och integrera ett jämställdhetsperspektiv, liksom att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

artikel 10 i EUF-fördraget och artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt ta särskild hänsyn till tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning, samt artikel 5.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken ingen får tvingas utföra tvångsarbete eller annat påtvingat arbete.

- (14) Målen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna bör eftersträvas inom ramen för hållbar utveckling och unionens arbete för att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren betalar. I detta syfte bör medlemsstaterna lämna information om stödet till klimatförändringsmålen i linje med ambitionen att använda minst 20 % av unionens budget för dessa mål, med hjälp av en metod grundad på kategorierna av insatser, fokusområden eller åtgärder som kommissionen antar genom en genomförandeakt och som återspeglar proportionalitetsprincipen.
- (15) För att bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och de fondspecifika uppdragen enligt respektive fonds fördragsbaserade mål, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, bör de europeiska struktur- och investeringsfonderna inrikta sitt stöd på ett begränsat antal gemensamma tematiska mål. Det exakta tillämpningsområdet för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna bör fastställas i de fondspecifika bestämmelserna. Det bör vara möjligt att begränsa tillämpningsområdet till bara vissa av de tematiska mål som anges i denna förordning.
- (16) För att maximera bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och för att fastställa strategiska riktlinjer för att underlätta programplaneringen i medlemsstaterna och regionerna bör en gemensam strategisk ram antas. Den gemensamma strategiska ramen bör underlätta den sektorsvisa och territoriella samordningen av unionens insatser genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och med andra relevanta politikområden och instrument inom unionen i enlighet med målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, med hänsyn till viktiga territoriella utmaningar för olika typer av territorier.
- (17) I den gemensamma strategiska ramen bör man därför ange hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna kommer att bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, åtgärder för att främja en integrerad användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, bestämmelser för samordning mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och unionens andra relevanta politikområden och instrument, övergripande principer och genomgående politiska mål för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, metoder för att hantera de största territoriella utmaningarna och prioriterade områden för samarbetsverksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- (18) Medlemsstaterna och regionerna ställs inför allt större utmaningar som är kopplade till globaliseringens effekter, miljö- och energifrågor, en åldrande befolkning och demografiska förskjutningar, teknisk omvandling och innovationskrav samt social segregering. På grund av komplexiteten i dessa utmaningar och deras inbördes samband bör de lösningar som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vara integrerade, sektorsövergripande och mångfasetterade. I detta sammanhang och för att öka åtgärdernas verkan och resurseffektivitet bör de europeiska struktur- och investeringsfonderna kunna kombineras med integrerade paket som är skräddarsydda för att passa särskilda territoriella behov.
- (19) Kombinationen av en minskande förvärvsarbetande befolkning och en ökande andel pensionärer av den allmänna befolkningen samt problem med ojämn befolkningsfördelning, förväntas fortsättningsvis sätta press bland annat på medlemsstaternas stödstrukturer för utbildning och sociala frågor, och därmed även på unionens ekonomiska konkurrenskraft. Anpassningen till sådana demografiska förändringar utgör en av de viktigaste utmaningar som medlemsstaterna och regionerna kommer att stå inför under kommande år och man bör därför ta särskilt stor hänsyn till detta i fråga om de regioner som påverkas mest av demografiska förändringar.
- (20) På grundval av den gemensamma strategiska ramen bör varje medlemsstat utarbeta en partnerskapsöverenskommelse i samarbete med sina parter och i dialog med kommissionen. Partnerskapsöverenskommelsen bör omsätta innehållet i den gemensamma strategiska ramen till ett nationellt sammanhang och innehålla fasta åtaganden för hur unionens mål ska uppnås genom de europeiska struktur- och investeringsfondernas programplanering. Partnerskapsöverenskommelsen bör innehålla åtgärder för anpassning till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt fondspecifika uppdrag i enlighet med de fördragsbaserade målen, åtgärder för ett effektivt och verkkningsfullt genomförande och åtgärder för partnerskapsprincipen och en integrerad strategi för territoriell utveckling. En åtskillnad bör göras mellan de viktigaste delarna i partnerskapsöverenskommelsen som omfattas av kommissionens beslut och övriga delar som inte omfattas av kommissionens beslut och som kan ändras av medlemsstaten. Det är nödvändigt att föreskriva speciella arrangemang för att lägga fram och anta partnerskapsöverenskommelsen och programmen om ikraftträdandet av en eller flera av de mer fondspecifika förordningarna försenas eller om en sådan försening förutses. Bestämmelser måste därför fastställas som gör det möjligt att lägga fram och anta partnerskapsöverenskommelsen även om vissa delar i de europeiska struktur- och investeringsfonderna saknas till följd av försening och om framläggande av en reviderad partnerskapsöverenskommelse vid en senare tidpunkt efter det att den eller de försenade fondspecifika förordningarna trätt i kraft. Eftersom de program som samfinansierats genom de av förseningen påverkade europeiska struktur- och investeringsfonderna i detta fall bör läggas fram och antas först efter det att den

berörda fondspecifika förordningen trätt i kraft, bör även lämpliga tidsfrister för att lägga fram de berörda programmen fastställas.

berörda prioriteringarna. Resultatindikatorer bör inte beaktas med avseende på innehållanden eller finansiella korrigeringar.

(21) Medlemsstaterna bör koncentrera sitt stöd så att det på ett väsentligt vis bidrar till att unionens mål uppnås, i enlighet med deras särskilda nationella och regionala utvecklingsbehov. Förhandsvillkor samt en kortfattad och uttömmande uppsättning objektiva kriterier för bedömningen av dessa bör fastställas, så att de nödvändiga förutsättningarna för en verkningsfull och effektiv användning av unionens stöd föreligger. Därför bör ett förhandsvillkor tillämpas på en prioritering inom ett visst program endast om det har ett direkt och verkligt samband med och en direkt inverkan på det faktiska och effektiva uppnåendet av ett specifikt mål för en investeringsprioritering eller en unionsprioritering, eftersom varje specifikt mål inte nödvändigtvis är kopplat till ett förhandsvillkor som fastställts i de fondspecifika bestämmelserna. Bedömningen av ett förhandsvillkors relevans bör när det är lämpligt ske med hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen med beaktande av nivån på det stöd som har anslagits. Medlemsstaten bör bedöma om de relevanta förhandsvillkoren är uppfyllda i samband med att den utarbetar programmen och, vid behov, partnerskapsöverenskommelsen. Kommissionen bör bedöma om den information som lämnats av medlemsstaten är sammanhängande och relevant. I de fall då ett tillämpligt förhandsvillkor inte uppfylls inom den fastställda tidsfristen bör kommissionen ha befogenhet att hålla inne de mellanliggande betalningarna till de relevanta prioriteringarna i programmet enligt exakt definierade villkor.

(22) Kommissionen bör i samarbete med medlemsstaterna genomföra en resultatöversyn med utgångspunkt i resultatramar, under 2019. Resultatramen bör definieras för varje program, i syfte att övervaka måloppfyllelsen för varje prioritet under programperioden 2014-2020 (nedan kallad *programperioden*). För att säkerställa att unionens budget inte används på ett slösaktigt eller ineffektivt sätt, när det föreligger bevis för att man inom en prioritering allvarligt har misslyckats med att uppnå genomföranderamens delmål endast i fråga om finansiella indikatorer, resultatindikatorer och viktiga etapper i genomförandet, på grund av tydligt identifierade brister i genomförande som kommissionen tidigare påpekat och medlemsstaten har underlåtit att vidta de nödvändiga korrigerande åtgärderna, bör kommissionen kunna hålla inne betalningarna till programmet eller, vid programperiodens slut, tillämpa finansiella korrigeringar. Vid tillämpningen av finansiella korrigeringar bör hänsyn, med vederbörlig respekt för proportionalitetsprincipen, tas till absorptionsnivån och de externa faktorer som bidragit till misslyckandet. Finansiella korrigeringar bör inte tillämpas om det faktum att målen inte nåtts beror på socioekonomiska eller miljömässiga faktorer, väsentliga ändringar av de ekonomiska eller miljömässiga förhållandena i en medlemsstat eller på grund av force majeure som allvarligt påverkar genomförandet av de

(23) För att underlätta inriktningen på resultat och uppfyllande av målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla bör en resultatreserv på 6 % av de totala anslagen till målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt till Ejflu och för åtgärder som finansieras under delad förvaltning i enlighet med kommande unionsrättsakter som fastställer villkor för ekonomiskt stöd till havs- och fiskeripolitiken för programperioden 2014-2020 (nedan kallad *EHFF-förordningen*) fastställas för samtliga medlemsstater. Det bör inte finnas någon resultatreserv för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, eftersom dessa program är av olika typ och omfattar flera olika länder. Medel som anslagits till sysselsättningsinitiativet för unga, enligt definitionen i det operativa programmet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 ⁽¹⁾ (nedan kallad *ESF-förordningen*), medel som anslagits till tekniskt stöd på kommissionens initiativ, överföringar från den första pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken till Ejflu enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽²⁾ överföringar till Ejflu enligt bestämmelserna om frivillig anpassning av direktstöd 2013 och överföringar till Ejflu enligt rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽³⁾ för kalenderåren 2013 och 2014, medel som överförts till FSE från Sammanhållningsfonden, medel som överförts till Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, enligt definitionen i en kommande unionsrättsakt, och innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling, bör undantas vid beräkningen av resultatreserven.

(24) En närmare koppling mellan sammanhållningspolitiken och unionens ekonomiska styrning behövs för att säkerställa att genomslagskraften för de europeiska struktur- och investeringsfondernas utgifter stöds av en sund ekonomisk politik och att de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan styras om för att hantera ekonomiska problem i en medlemsstat, om det skulle behövas. Inom den första delen av åtgärder som kopplar de europeiska struktur- och investeringsfondernas effektivitet till sund ekonomisk politik bör kommissionen kunna

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1081/2006 (Se sidan 470 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

begära ändringar av partnerskapsöverenskommelsen och av programmen i syfte att stödja genomförandet av rådets relevanta rekommendationer eller se till att tillgängliga medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna ger största möjliga effekt på tillväxt och konkurrenskraft då medlemsstaterna tar emot relevant ekonomiskt stöd. Omfördelning bör bara tillgripas i de fall där det verkligen kan ha en direkt effekt på korrigeringen av de problemområden som har pekats ut i rådets relevanta rekommendationer inom ramen för de ekonomiska styrmekanismerna i syfte att undvika återkommande omfördelning, vilket skulle störa medelförvaltningens förutsebarhet. I den andra delen av åtgärder som kopplar de europeiska struktur- och investeringsfondernas effektivitet till sund ekonomisk politik, om en medlemsstat misslyckas med att vidta effektiva åtgärder i samband med processen med ekonomisk styrning, bör kommissionen lägga fram ett förslag till rådet om att delvis eller helt hålla inne åtaganden eller betalningar för den medlemsstatens program. Olika förfaranden för att hålla inne åtaganden respektive betalningar måste fastställas. När kommissionen föreslår ett innehållande bör den dock i båda fallen beakta all relevant information och ta vederbörlig hänsyn till alla uppgifter som framkommer vid, och åsikter som uttrycks genom, den strukturerade dialogen med Europaparlamentet.

Omfattningen och nivån på ett innehållande bör vara proportionella och effektiva samt följa principen om likabehandling av medlemsstaterna. Vidare bör man vid ett innehållande ta hänsyn till den ekonomiska och sociala situationen i den berörda medlemsstaten samt de eventuella övergripande ekonomiska effekterna på en medlemsstat av de olika stegen i förfarandet vid alltför stora underskott och förfarandet vid alltför stora obalanser.

- (25) Enligt protokoll nr 15 om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, är vissa bestämmelser om det alltför stora underskottet och därtill hörande förfaranden inte tillämpliga på Förenade kungariket. Bestämmelser om innehållande av alla utbetalningar och åtaganden, eller delar av dessa, bör därför inte tillämpas på Förenade kungariket.
- (26) Mot bakgrund av medfinansieringsprincipens avgörande betydelse för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, för att säkerställa ansvars tagande för strategierna lokalt, och i linje med den proportionella tillämpningen av innehållanden, bör alla beslut om innehållanden inom den andra delen av åtgärder som kopplar de europeiska struktur- och investeringsfondernas effektivitet till sund ekonomisk politik fattas med beaktande av specifika krav som är tillämpliga på den berörda medlemsstatens specifika för att tillhandahålla medfinansiering av de program som finansieras genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Innehållanden bör dras tillbaka och medlen göras tillgängliga igen så snart medlemsstaten vidtar de åtgärder som krävs.

- (27) De europeiska struktur- och investeringsfonderna bör genomföras genom program som omfattar programplaneringsperioden i enlighet med partnerskapsöverenskommelsen. Programmen bör utformas av medlemsstaterna på grundval av öppna förfaranden, i överensstämmelse med deras institutionella och rättsliga ramar. Medlemsstaterna och kommissionen bör samarbeta för att se till att programbestämmelserna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna är enhetliga. Eftersom programmens och partnerskapsöverenskommelsens innehåll är nära sammanlänkade, bör programmen läggas fram inom tre månader från den dag då partnerskapsöverenskommelsen lämnas in. En tidsfrist på nio månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande bör planeras för inlämning av program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eftersom dessa program omfattar flera olika länder. Man bör särskilt skilja mellan de viktigaste delarna i partnerskapsöverenskommelsen och programmen som bör ingå i kommissionens beslut och övriga delar som inte ingår i kommissionens beslut och som kan ändras under medlemsstatens ansvar. Programplaneringen bör säkerställa överensstämmelse med den gemensamma strategiska ramen och partnerskapsöverenskommelsen, samordning mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och med andra befintliga finansieringsinstrument och, i förekommande fall, Europeiska investeringsbankens bidrag.
- (28) För att säkerställa enhetlighet mellan program som får stöd genom olika europeiska struktur- och investeringsfonder, särskilt i samband med säkerställande av ett bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, måste gemensamma minimikrav fastställas för programinnehållet, som kan kompletteras av fonspecifika bestämmelser för att beakta varje europeisk struktur- och investeringsfonds särdrag.
- (29) Tydliga förfaranden för kommissionens bedömning, antagande och ändring av program måste fastställas. För att uppnå enhetlighet mellan partnerskapsöverenskommelsen och programmen, bör det anges att programmen, med undantag för program inom Europeiskt territoriellt samarbete, inte kan godkännas förrän kommissionen har beslutat att godkänna partnerskapsöverenskommelsen. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna bör alla kommissionens godkännanden av ändringar av vissa delar av programmen automatiskt leda till att de berörda delarna av partnerskapsöverenskommelsen ändras. Vidare bör man se till att medel som avsatts för sysselsättningsinitiativet för unga omedelbart mobiliseras genom att det inrättas särskilda bestämmelser för förfarandet för att föreslå och godkänna särskilda operativa program för sysselsättningsinitiativet för unga som avses i ESF-förordningen.

- (30) För att optimera mervärdet av investeringar som finansieras helt eller delvis genom unionens forsknings- och innovationsbudget bör synergieffekter eftersträvas, i synnerhet mellan insatser inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020, som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽¹⁾, samtidigt som deras skilda mål respekteras. De viktigaste mekanismerna för att uppnå dessa synergier bör vara erkännandet av schablonsatser för stödberättigande kostnader från Horisont 2020 för samma insats och stödmottagare samt möjligheten att kombinera finansiering från olika unionsinstrument, bland annat de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020, i samma insats och samtidigt undvika dubbelfinansiering. För att stärka de nationella och regionala aktörernas forsknings- och innovationskapacitet och nå målet att ta fram en "spetsforskningsstege" i mindre utvecklade regioner och medlemsstater och regioner med lågpresterande forskning, utveckling och innovation (FoU och innovation) bör täta synergier utvecklas mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020 på alla relevanta prioriterade programområden.
- (31) Genom EUF-fördraget har territoriell sammanhållning lagts till målen ekonomisk och social sammanhållning, och det är därför nödvändigt att ta upp den roll som spelas av städer, funktionella geografiska områden och subregionala områden med särskilda geografiska eller demografiska problem. För att bättre ta vara på lokal potential är det nödvändigt att stärka och underlätta inslaget av lokalt ledd utveckling genom att fastställa gemensamma regler och säkerställa samordning för alla relevanta europeiska struktur- och investeringsfonder. Lokalt ledd utveckling bör omfatta lokala behov och möjligheter samt relevanta sociokulturella drag. En viktig princip är att ge ansvaret för utformningen och genomförandet av lokalt ledda utvecklingsstrategier till lokala aktionsgrupper som representerar lokalsamhällets intressen. Närmare förfaranden för att fastställa det område och den befolkning som strategierna för lokalt ledd utveckling omfattar bör fastställas i de relevanta programmen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.
- (32) För att bidra till att den lokalt ledda utvecklingens integration i programplaneringen blir hanterbar bör den utföras inom ett enda tematiskt mål, antingen för att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom eller för att främja sysselsättning och arbetskraftens rörlighet, även om åtgärder som finansieras som en del av den lokalt ledda utvecklingen kan bidra till alla andra tematiska mål.
- (33) Om en utvecklingsstrategi för en stad eller ett territorium förutsätter ett integrerat tillvägagångssätt eftersom det involverar investeringar från mer än ett insatsområde inom ett eller flera operativa program, bör det vara möjligt att genomföra åtgärder som får stöd från fonderna, vilka kan kompletteras med ekonomiskt stöd från Ejflu eller EHFF, som en integrerad territoriell investering inom ett eller flera operativa program.
- (34) Finansieringsinstrumenten blir allt viktigare eftersom de har en hävstångseffekt på de europeiska struktur- och investeringsfonderna, eftersom de kombinerar olika former av offentliga och privata medel till stöd för politiska mål och eftersom revolverande finansieringsformer gör stödet hållbart på längre sikt.
- (35) Finansieringsinstrument med stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna bör användas för att hantera särskilda behov på marknaden på ett kostnadseffektivt sätt, i enlighet med programmets mål, och bör inte utesluta privat finansiering. Beslutet att finansiera stödåtgärder via finansieringsinstrument bör därför fattas på grundval av en förhandsbedömning där man funnit bevis för marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer och den beräknade nivån och omfattningen på de offentliga investeringsbehoven. De nödvändiga inslagen i förhandsbedömningarna bör anges tydligt i denna förordning. Med tanke på hur detaljerad förhandsbedömningen är bör den kunna utföras i etapper och den bör även kunna ses över och uppdateras under genomförandet.
- (36) Finansieringsinstrumenten bör utformas och tillämpas på ett sätt som uppmuntrar till ett avsevärt engagemang från privata investerare och finansinstitutioner med en lämplig riskfördelning. För att vara tillräckligt attraktiva för den privata sektorn är det avgörande att finansieringsinstrumenten utformas och tillämpas flexibelt. De förvaltande myndigheterna bör därför besluta om hur man på lämpligaste sätt genomför finansieringsinstrumenten för att svara på målregionernas särskilda behov, i överensstämmelse med det relevanta programmets mål, resultaten från förhandsbedömningen och tillämpliga regler för statligt stöd. I tillämpliga fall bör denna flexibilitet också innefatta möjligheten att använda en del av de medel som betalats tillbaka under stödberättigandeperioden i syfte att tillhandahålla förmånlig ersättning till privata investerare eller offentliga investerare som verkar enligt den marknadsekonomiska principen. Den förmånliga ersättningen bör ta hänsyn till marknadsnormer och säkerställa att allt statligt stöd är förenligt med tillämplig unionsrätt och nationell rätt samt begränsas till det minsta belopp som krävs för att kompensera för bristen på tillgängligt privat kapital, med beaktande av marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1291/2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (Se sidan 104 i detta nummer av EUT).

- (37) För att ta hänsyn till återbetalningspliktigt stöd som tillhandahålls genom finansieringsinstrument och för anpassning till marknadspraxis bör stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, som ges till slutmottagarna i form av investeringar i eget kapital eller därmed likställt kapital, lån eller garantier eller andra riskdelningsinstrument, kunna omfatta samtliga investeringar som görs av slutmottagarna utan åtskillnad av momsrelaterade kostnader. Endast i de fall när finansieringsinstrument kombineras med bidrag bör det därför vara relevant hur mervärdesskatten beaktas på slutmottagarens nivå när utgifternas stödberättigande fastställs i samband med bidraget.
- (38) Om delar av en investering inte genererar direkta intäkter kan det vara berättigat att kombinera finansieringsinstrument med bidragsstöd i den utsträckning som tillåts enligt tillämpliga regler för statligt stöd så att projekten blir ekonomiskt hållbara. Särskilda villkor för att förebygga dubbelfinansiering i sådana fall bör fastställas.
- (39) För att säkerställa att de medel som fördelats till finansieringsinstrument till förmån för små och medelstora företag (SMF) får en effektiv kritisk massa av den nya lånefinansieringen till SMF bör det vara möjligt att använda dessa medel på den berörda medlemsstatens hela territorium utan hänsyn till regionkategorier. Det bör dock även vara möjligt att förhandlingar om finansieringsavtalet mellan medlemsstaten och EIB att medge en avkastning pro rata till en region eller en grupp av regioner inom samma medlemsstat som en del av ett enhetligt nationellt program per ekonomiskt bidrag från Eruf och Ejflu.
- (40) Bidragen från medlemsstaterna till gemensamma finansieringsinstrument för obegränsade garantier och värdepapperisering till förmån för SMF bör fördelas över åren 2014, 2015 och 2016, och tidpunkterna för de belopp som medlemsstaterna ska betala till EIB bör fastställas i enlighet därmed i finansieringsavtalet, i överensstämmelse med sedvanlig bankpraxis och i syfte att sprida effekterna om betalningsbemyndiganden under ett enskilt år.
- (41) Vid värdepapperiseringstransaktioner bör det vid avslutandet av programmet säkerställas att minst ett belopp motsvarande unionens bidrag har använts till att stödja SMF i överensstämmelse med principerna för finansieringsinstrument i budgetförordningen.
- (42) De förvaltande myndigheterna bör ha flexibilitet att bidra med medel från programmen till finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå och förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen, och till instrument på nationell, regional, transnationell eller gränsöverskridande nivå som förvaltas av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar. De förvaltande myndigheterna bör också ha möjlighet att genomföra finansieringsinstrumenten direkt, genom befintliga eller nyinrättade fonder eller fondandelsfonder som inrättats för att bidra med stöd från programmen till flera organ som genomför finansieringsinstrument.
- (43) För att säkerställa proportionella kontrollstrategier och säkra finansieringsinstrumentens mervärde bör de avsedda slutmottagarna inte avskräckas av orimliga administrativa bördor. De organ som ansvarar för programrevisionerna bör i första hand utföra revisioner i förvaltande myndigheter och i organ som genomför finansieringsinstrument, inklusive fondandelsfonder. Det kan dock finnas speciella tillfällen då de dokument som behövs för att göra en revision inte är tillgängliga hos förvaltande myndigheter eller hos organ som genomför finansieringsinstrument eller då dessa dokument inte ger en sanningsenlig och korrekt bild av stödet. För dessa specialfall är det nödvändigt att fastställa vissa bestämmelser för att även medge revisioner på slutmottagnivå.
- (44) Summan av de belopp som vid varje tidpunkt betalas ut från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrumenten bör motsvara det belopp som krävs för att genomföra planerade investeringar och utbetalningar till de slutliga stödmottagarna, inklusive förvaltningskostnader och avgifter. Ansökningar om mellanliggande betalningar bör följaktligen också ske i etapper. Det belopp som ska betalas ut som mellanliggande betalning bör omfattas av ett tak på 25 % av det totala programbidrag som anslagits för finansieringsinstrumentet enligt det relevanta finansieringsavtalet med efterföljande mellanliggande betalningar som är avhängiga av en minimiprocentsats av de faktiska beloppen i tidigare ansökningar som gått till stödberättigande utgifter.
- (45) Det är nödvändigt att ange särskilda regler för vilka belopp som kan godtas som stödberättigande vid avslutandet av ett program, för att säkerställa att de belopp, inklusive förvaltningskostnader och avgifter, som betalas från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrumenten verkligen används för investeringar i slutmottagare. Reglerna bör vara flexibla nog för att möjliggöra stöd till instrument som bygger på eget kapital till utvalda företag och bör därför ta hänsyn till vissa utmärkande egenskaper för instrument som bygger på eget kapital för företag, såsom marknadspraxis i förhållande till tillhandahållandet av efterföljande finansiering på området för riskkapitalfonder. I enlighet med de villkor som fastställts i denna förordning bör utvalda företag kunna få fortsatt stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till sådana instrument efter utgången av den stödberättigande perioden.

- (46) Det är också nödvändigt att ange särskilda regler för användning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfonderna fram till utgången av den stödberättigande perioden och att fastställa ytterligare regler för användningen av medel efter utgången av den stödberättigande perioden.
- (47) Som allmän regel bör stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna inte användas för att finansiera investeringar som redan avslutats fysiskt eller genomförts då investeringsbeslutet fattas. När det gäller infrastrukturinvesteringar för att stödja stadsutveckling eller stadsförnyelse eller liknande infrastrukturinvesteringar i syfte att diversifiera annan verksamhet än jordbruksverksamhet i landsbygdsområden kan visst stöd behövas för en omorganisering av skuldportföljen för den infrastruktur som ingår i en ny investering. I dessa fall bör det vara möjligt att använda stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att omorganisera en skuldportfölj till ett belopp på högst 20 % av det totala programstödet från det finansieringsinstrumentet till investeringen.
- (48) Medlemsstaterna bör övervaka programmen för att granska genomförande och måluppfyllelse. Medlemsstaterna bör därför inrätta övervakningskommittéer för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i enlighet med sina institutionella, rättsliga och finansiella ramar, och man bör fastställa hur de ska vara sammansatta och hur de ska fungera. Mot bakgrund av särdragen i programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete bör särskilda regler fastställas för övervakningskommittéerna för dessa program. Gemensamma övervakningskommittéer kan inrättas för att underlätta samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna. För effektivitetens skull bör en övervakningskommitté kunna framföra synpunkter till de förvaltande myndigheterna om programgenomförandet och utvärderingen, inbegripet åtgärder för att minska stödmottagarnas administrativa börda, och de bör övervaka åtgärder som vidtas på grund av dessa synpunkter.
- (49) Det är nödvändigt att samordna övervakningen och rapporteringen inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att förenkla förvaltningen på alla nivåer. Det är viktigt att rapporteringskraven är proportionella men också att det finns omfattande information om vilka framsteg som gjorts vid viktiga översynstillfällen. Rapporteringskraven måste därför återspegla informationsbehovet under vissa bestämda år, och de ska samordnas med resultatöversynerna.
- (50) För övervakning av programmets framsteg bör ett årligt översynsmöte hållas mellan varje medlemsstat och kommissionen. Medlemsstaten och kommissionen bör dock kunna komma överens om att inte ordna ett sådant möte, förutom 2017 och 2019, för att undvika en onödigt administrativ börda.
- (51) För att kommissionen ska kunna övervaka framstegen mot uppnåendet av unionens mål samt fondspecifika uppdrag i enlighet med de fördragsbaserade målen, bör medlemsstaterna lämna framstegsrapporter om genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna. Utifrån dessa rapporter bör kommissionen utarbeta en strategisk framstegsrapport 2017 och 2019. I syfte att få till stånd en regelbunden strategisk politisk debatt om de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till att uppnå unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och för att förbättra kvaliteten på utgifterna och effektiviteten i politiken i enlighet med den europeiska planeringsterminen bör de strategiska rapporterna diskuteras i rådet. På grundval av resultatet från den diskussionen bör rådet kunna bidra till den utvärdering som görs vid Europeiska rådets vårmöte om den roll som unionens politik och instrument spelar för en hållbar sysselsättningsskapande tillväxt i unionen.
- (52) Det är nödvändigt att utvärdera verkan, effektivitet och effekt av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, för att kunna förbättra kvaliteten på utformningen och genomförandet av program, och för att fastställa programmets effekter i förhållande dels till målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, dels, med beaktande av programmets storlek, i förhållande till bruttonationalprodukt (BNP) och arbetslöshet i det berörda programområdet, i förekommande fall. Medlemsstaternas och kommissionens respektive ansvar i detta avseende bör fastställas.
- (53) För att förbättra kvaliteten på utformningen av varje program och för att kontrollera om dess mål kan uppnås bör man göra en förhandsbedömning av varje program.
- (54) Den förvaltande myndigheten eller medlemsstaten bör upprätta en utvärderingsplan. Den utvärderingsplanen bör kunna omfatta mer än ett program. Under programplaneringsperioden bör de förvaltande myndigheterna se till att utvärderingar utförs för att bedöma programmets verkan, effektivitet och effekter. Övervakningskommittén och kommissionen bör informeras om resultatet av utvärderingarna så att förvaltningsbesluten underlättas.
- (55) Efterhandsutvärderingar bör göras för att man ska kunna bedöma såväl de europeiska struktur- och investeringsfondernas verkan och effektivitet som deras bidrag till de övergripande målen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna och unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, med hänsyn till de mål som fastställts för den unionsstrategin. Kommissionen bör för varje europeisk struktur- och investeringsfond utarbeta en sammanfattande rapport med de viktigaste slutsatserna från efterhandsutvärderingarna.

- (56) De typer av åtgärder som kan vidtas på kommissionens och medlemsstaternas initiativ som tekniskt stöd med stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna bör specificeras.
- (57) För att säkerställa effektiv användning av unionens medel och undvika överfinansiering av insatser som generar nettointkomster när de avslutats, bör olika metoder användas för att fastställa vilka nettointäkter som genererats av sådana insatser, inklusive en förenklad strategi grundad på schablonsatser för sektorer eller undersektorer. Schablonsatserna bör bygga på äldre uppgifter som kommissionen har tillgång till, möjligheterna till kostnads- täckning och, i tillämpliga fall, principen att förorenaren betalar. Det ska också gå att genom en delegerad akt utvidga schablonsatserna till nya sektorer, införa undersektorer eller se över satserna för framtida insatser när nya uppgifter blir tillgängliga. Användningen av schablonsatser kan vara särskilt lämplig för insatser inom informations- och kommunikationsteknik (IKT), FoU och innovation samt energieffektivitet. Vidare är det, för att se till att proportionalitetsprincipen tillämpas och andra tillämpliga avtalsregler och bestämmelser beaktas, nödvändigt att ange undantagen för dessa regler.
- (58) Det är viktigt att se till att kraven är proportionella och att man undviker dubbelarbete vid kontroll av finansieringsbehoven i samband med verksamhet som genererar nettointkomst efter det att den avslutats och som också omfattas av bestämmelserna om statligt stöd, förutsatt att det i dessa bestämmelser även fastställs gränser för det stöd som kan beviljas. Vid stöd av mindre betydelse, statligt stöd till SMF som är förenligt med bestämmelserna och där en gräns för stödintensitet eller stödbelopp tillämpas eller vid statligt stöd till stora företag som är förenligt med bestämmelserna och där en individuell kontroll av finansieringsbehoven gjorts bör bestämmelserna som kräver en beräkning av nettointkomsten därför inte tillämpas. Medlemsstaterna bör dock kunna tillämpa metoder för att beräkna nettointkomsten om nationella bestämmelser kräver det.
- (59) Offentlig-privata partnerskap kan vara ett effektivt sätt att leverera insatser som säkerställer att politiska mål uppnås genom att sammanföra olika slags offentliga och privata resurser. För att göra det lättare att använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna till stöd för insatser med en struktur som offentlig-privata partnerskap, beaktas i denna förordning vissa särdrag som kännetecknar offentlig-privata partnerskap genom anpassning av vissa av de gemensamma bestämmelserna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- (60) Start- och slutdatum för utgifternas stödberättigande bör fastställas så att det skapas en enhetlig och rättvis regel som är tillämplig på genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i hela unionen. För att underlätta genomförandet av programmen är det lämpligt att fastställa att den första dagen då utgifterna är stödberättigande kan infalla före den 1 januari 2014 om den berörda medlemsstaten lämnar in ett program före det datumet. Med hänsyn till det akuta behovet av att mobilisera medel som anslagits för sysselsättningsinitiativet för unga för att stödja dess omedelbara tillämpning, bör startdatumet för utgifternas stödberättigande undantagsvis vara den 1 september 2013. För att säkerställa ett effektivt genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och för att minska risken för unionens budget är det lämpligt att införa begränsningar för stödet till genomförda insatser.
- (61) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och med förbehåll för undantag enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 ⁽¹⁾, ESF-förordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽⁴⁾ och EHFF-förordningen, bör medlemsstaterna anta nationella regler om stödberättigande utgifter.
- (62) För att förenkla användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och minska risken för fel och samtidigt möjliggöra differentiering där politikens särdrag så kräver, bör det stadgas om former för stöd, harmoniserade villkor för återbetalning av bidrag och återbetalningspliktigt stöd, finansiering till schablonsatser, särskilda regler om berättigande till bidrag och återbetalningspliktigt stöd och särskilda villkor för stödberättigande för insatser beroende på det geografiska läget.
- (63) Det bör vara möjligt att ge stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna i form av bidrag, priser, återbetalningspliktigt stöd eller finansieringsinstrument, eller en kombination därav i syfte att ge de ansvariga organen möjligheten att välja den mest lämpliga stödformen för att hantera de behov som identifierats.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 (Se sidan 289 i detta nummer av EUT).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 (Se sidan 281 i detta nummer av EUT).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (Se sidan 259 i detta nummer av EUT).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).

- (64) För att säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfondernas insatser är effektiva, rättvisa och leder till hållbara resultat, bör det finnas bestämmelser som garanterar att investeringar i företag och infrastruktur har en lång livslängd och förhindrar att de europeiska struktur- och investeringsfonderna utnyttjas på ett otillbörligt sätt. Erfarenheterna visar att en femårsperiod är en lämplig minimiperiod att tillämpa, om inte en annan period föreskrivs i reglerna om statligt stöd. Emellertid är det, i linje med proportionalitetsprincipen, möjligt att en mer begränsad tidsperiod på tre år vore motiverad när investeringen gäller upprätthållande av investeringar eller arbetstillfällen som skapats av SMF. När det rör sig om en insats som omfattar investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar och om stödmottagarna inte är SMF, bör den insatsen återbetala bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om den produktiva verksamheten omlokaliseras utanför unionen inom tio år från slutbetalningen till stödmottagaren. Det är lämpligt att från det allmänna kravet på varaktighet undanta åtgärder som får stöd från ESF och de som inte medför produktiva investeringar eller investeringar i infrastruktur, om inte kraven följer av tillämpliga regler om statligt stöd, samt att undanta bidrag till eller från finansieringsinstrument. Belopp som utbetalats på felaktiga grunder bör återbetalas och bli föremål för förfaranden som är tillämpliga vid oriktigheter.
- (65) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att garantera att deras förvaltnings- och kontrollsystem inrättas och fungerar på bästa sätt för att försäkra att de europeiska struktur- och investeringsfonderna används på ett lagligt och korrekt sätt. Det bör därför fastställas vilka skyldigheter medlemsstaterna har när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem för programmen samt förebyggande, upptäckande och korrigerande av oriktigheter och överträdelse av unionsrätten.
- (66) I enlighet med principerna om delad förvaltning bör medlemsstaterna och kommissionen ansvara för programmens förvaltning och kontroll. Medlemsstaterna bör, genom sina förvaltnings- och kontrollsystem, ha huvudansvaret för att genomföra och kontrollera verksamheten inom programmen. Den förvaltande myndighetens roll måste fastställas för att förbättra kontrollen över urval och genomförande av insatser samt förvaltnings- och kontrollsystemens funktioner.
- (67) Medlemsstaterna bör fullgöra sina skyldigheter när det gäller förvaltning, kontroll och revision och åta sig det ansvar som följer därav enligt bestämmelserna om delad förvaltning i denna förordning, budgetförordningen och de fondspecifika bestämmelserna. Medlemsstaterna bör se till att det i enlighet med villkoren i denna förordning finns effektiva arrangemang för undersökning av klagomål rörande de europeiska struktur- och investeringsfonderna. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna på begäran av kommissionen undersöka de klagomål som lämnats in till kommissionen som omfattas av deras arrangemang och på begäran informera kommissionen om resultaten av dessa undersökningar.
- (68) Kommissionens befogenheter och skyldighet i fråga om att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen verkligen fungerar och att ålägga medlemsstaterna att vidta åtgärder bör fastställas. Kommissionen bör också ha befogenhet att genomföra revisioner och kontroller på plats inriktade på frågor som rör sund ekonomisk förvaltning, för att kunna dra slutsatser om de europeiska struktur- och investeringsfondernas resultat.
- (69) Unionens budgetåtaganden bör verkställas årligen. För att säkerställa effektiv programförvaltning är det nödvändigt att fastställa gemensamma regler för förfinansiering, ansökningar om mellanliggande betalningar och slutsaldot, utan att det påverkar de särskilda regler som krävs för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- (70) Utbetalningen av förfinansieringen vid programmets start säkerställer att en medlemsstat har tillräckliga medel för att ge stödmottagarna stöd från början av genomförandet av programmen så att dessa stödmottagare vid behov får förhandsstöd för att göra de investeringar som planeras och ersätts snabbt då betalningsansökningar lämnats in. Därför bör det föreskrivas vilka belopp som ska betalas ut som inledande förskott från de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Det inledande förskottet bör regleras i sin helhet vid avslutandet av programmet.
- (71) För att skydda unionens ekonomiska intressen, bör det finnas åtgärder som är tidsbegränsade och som gör det möjligt för den behöriga utanordnaren att avbryta utbetalningar när det finns klara indikationer som tyder på allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet, indikationer på allvarliga oriktigheter i samband med en begäran om utbetalning eller underlåtenhet att lämna in dokument för granskning och godtagande av räkenskaper. Utbetalningarna bör kunna avbrytas i upp till sex månader, med en möjlighet att förlänga denna period upp till nio månader med medlemsstatens tillåtelse, för att ge tillräckligt med tid att åtgärda orsakerna till avbrottet och på så sätt undvika att utbetalningarna hålls inne.
- (72) För att skydda unionens budget kan det bli nödvändigt för kommissionen att genomföra finansiella korrigeringar. För att säkerställa rättssäkerhet för medlemsstaterna är det viktigt att fastställa under vilka omständigheter överträdelse av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt vad avser dess genomförande kan leda till att kommissionen genomför finansiella korrigeringar. För att säkerställa att de finansiella korrigeringar som kommissionen ålägger medlemsstaterna rör skyddet av unionens ekonomiska intressen bör dessa korrigeringar endast avse fall där

överträdelsen av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt vad avser genomförande av relevant unionsrätt direkt eller indirekt rör stödberättigande, korrekthet, förvaltning eller kontroll av insatserna och motsvarande utgifter som deklarerats till kommissionen. För att säkerställa proportionaliteten är det viktigt att kommissionen tar hänsyn till överträdelsens art och svårighetsgrad och de därav följande ekonomiska följderna för unionens budget när den fastställer en finansiell korrigering.

- (73) För att uppmuntra budgetdisciplin bör det anges hur en del av budgetåtagandena för ett program kan dras tillbaka, särskilt om ett belopp kan undantas från tillbakadragandet, särskilt när förseningar i genomförandet beror på omständigheter som den berörda parten inte råder över, onormala eller oförutsägbara omständigheter eller omständigheter vars följder inte kan undvikas trots vederbörlig omsorg och i situationer där en betalningsansökan har gjorts, men för vilken betalningsfristen har avbrutits eller betalningen hållits inne.
- (74) Återkravsförfarandet är också en nödvändig del av mekanismen för tilldelning av resultatreserven, och i sådana fall bör det vara möjligt att omforma anslagen för att senare använda dem för andra program och prioriteringar. Vid genomförandet av vissa specifika finansieringsinstrument till förmån för SMF, där återkravet är en följd av att en medlemsstat har avbrutit sin medverkan i sådana finansieringsinstrument, bör dessutom en senare omformning av åtagandebemyndiganden för användning i andra program föreskrivas. Eftersom det krävs ytterligare bestämmelser i budgetförordningen för att möjliggöra sådan omformning av anslag bör dessa förfaranden inte tillämpas förrän efter det att motsvarande ändring av budgetförordningen har trätt i kraft.
- (75) Kompletterande allmänna bestämmelser behövs för verksamheten inom fonderna. För att öka fondernas mervärde och för att de bättre ska kunna bidra till prioriteringarna i unionens strategi för en smart och hållbar tillväxt för alla och de fondspecifika uppdragen enligt deras fördragsbaserade mål, bör deras verksamhet förenklas och koncentreras till målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete.
- (76) Kompletterande bestämmelser för verksamheten inom Ejflu och EHFF återfinns i den sektorsspecifika lagstiftningen.
- (77) För EUF-fördragets mål om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning bör målet Investering för tillväxt

och sysselsättning omfatta alla regioner. För att ge ett välavvägt och successivt stöd som återspeglar den ekonomiska och samhälleliga utvecklingsnivån bör medel enligt det målet anslås från Eruf och ESF till de mindre utvecklade regionerna, övergångsregionerna och de mer utvecklade regionerna i förhållande till deras bruttonationalprodukt per capita jämfört med genomsnittet i EU-27. För att investeringar från Eruf och ESF ska hålla på lång sikt och för att framsteg beträffande utveckling ska konsolideras och ekonomisk tillväxt och social sammanhållning ska stimuleras i Europas regioner bör regioner vilkas BNP per capita under programperioden 2007–2013 var mindre än 75 % av genomsnittet i EU-25 under referensperioden, men vilkas BNP per capita har ökat till mer än 75 % av genomsnittet i EU-27 bör få minst 60 % av sina preliminära genomsnittliga årliga anslag under perioden 2007–2013. De totala anslagen från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden för en medlemsstat bör vara minst 55 % av dess individuella totala anslag för 2007–2013. Medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är mindre än 90 % av genomsnittet i unionen bör få medel inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning från Sammanhållningsfonden.

- (78) Objektiva kriterier bör fastställas för att avgöra vilka regioner och områden som är berättigade till stöd från fonderna. I detta syfte bör fastställandet av regioner och områden på unionsnivå bygga på det gemensamma klassificeringssystem för regioner som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 105/2007 ⁽²⁾.
- (79) I syfte att fastställa lämpliga finansiella ramar för fonderna bör kommissionen genom genomförandeakter, med en objektiv och genomsynlig metod, besluta om en preliminär årlig fördelning av tillgängliga åtagandebemyndiganden, i syfte att koncentrera stödet till de regioner som släpar efter i utvecklingen, inklusive de regioner som får övergångsstöd. I syfte att ta hänsyn till den särskilt svåra situationen i medlemsstater som drabbats av krisen och i enlighet med rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ bör kommissionen se över samtliga medlemsstaters totala anslag 2016 på grundval av de då tillgängliga mest uppdaterade statistiska uppgifterna och när det föreligger en sammanlagd divergens på mer än +/- 5 % justera dessa anslag. De nödvändiga justeringarna bör fördelas på lika stora delar mellan åren 2017–2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 105/2007 av den 1 februari 2007 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 39, 10.2.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).

- (80) För att uppmuntra det nödvändiga påskyndandet av utvecklingen av infrastrukturen för transporter, energi samt IKT i unionen inrättas Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013⁽¹⁾. Stöd bör ges från Sammanhållningsfonden till projekt som genomför stomnät eller projekt och horisontell verksamhet som fastställs i del I i bilaga I till den förordningen.
- (81) Tilldelning av årliga anslag från fonderna till en medlemsstat bör begränsas genom ett tak som kan fastställas med hänsyn till den berörda medlemsstatens BNP.
- (82) Det är nödvändigt att fastställa gränserna för medlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning, liksom att fastställa objektiva kriterier för fördelningen av dem till regioner och medlemsstater. Medlemsstaterna bör koncentrera stödet till att se till att tillräckliga investeringar görs i åtgärder för sysselsättning för ungdomar, arbetskraftens rörlighet, kunskap, social delaktighet och fattigdomsbekämpning, för att på så sätt se till att ESF:s procentuella andel av de totala kombinerade anslagen för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden på unionsnivå inte ligger under 23,1 % i medlemsstaterna, ej medräknat stödet från Sammanhållningsfonden till transportinfrastruktur genom FSE och stödet från strukturfonderna till de sämst ställda.
- (83) Med tanke på den brådsakande och prioriterade uppgiften att ta itu med ungdomsarbetslösheten i unionens mest drabbade regioner och i unionen som helhet, inrättas ett särskilt sysselsättningsinitiativ för unga och det finansieras genom en särskild tilldelning och genom riktade investeringar från ESF, för att komplettera och stärka det betydande stöd som redan ges via de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Sysselsättningsinitiativet för unga bör inriktas på att stödja ungdomar som varken arbetar eller deltar i utbildning och som är bosatta i de stödberättigade regionerna. Sysselsättningsinitiativet för unga bör genomföras som en del av målet Investering för tillväxt och sysselsättning.
- (84) I linje med det överordnade målet att minska fattigdomen är det också nödvändigt att ändra inriktning på fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, för att främja social delaktighet. En mekanism bör planeras för att överföra medel till detta instrument från strukturfondernas bidrag till varje medlemsstat.
- (85) Med hänsyn till de nuvarande ekonomiska omständigheterna bör den maximala nivån på överföringar (den övre gränsen) till varje enskild medlemsstat inte leda till att anslagen per medlemsstat överstiger 110 % av den nivå de hade i reala termer under programperioden 2007–2013.
- (86) För att säkerställa en lämplig fördelning mellan regionkategorier bör medel från fonden inte överföras mellan mindre utvecklade regioner, övergångsregioner och mer utvecklade regioner, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall, där det gäller att uppfylla ett eller flera tematiska mål. Sådana överföringar får utgöra högst 3 % av det samlade anslaget till den regionkategorin.
- (87) För att säkerställa en reell ekonomisk verkan bör stöd från fonderna inte ersätta offentliga utgifter eller likvärdiga strukturutgifter i medlemsstaterna enligt villkoren i denna förordning. För att den vidare ekonomiska situationen ska beaktas i samband med stöd från fonderna bör dessutom storleken på de offentliga utgifterna bestämmas med hänsyn till de allmänna makroekonomiska förhållanden under vilka finansieringen äger rum, på grundval av indikatorerna i de stabilitets- och konvergensprogram som medlemsstaterna ska lämna in varje år i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1466/97⁽²⁾. Kommissionens kontroller av additionalitetsprincipen bör inriktas på de medlemsstater där minst 15 % av befolkningen bor i de mindre utvecklade regionerna eller övergångsregionerna, på grund av omfattningen av de medel som anslås till dem.
- (88) Det är nödvändigt att fastställa kompletterande bestämmelser för programplanering, förvaltning, övervakning och kontroller av operativa program som får stöd av fonderna för att öka inriktningen på resultat. Framför allt är det nödvändigt att ange närmare krav på innehållet i de operativa programmen. Detta borde göra det lättare att lägga fram en sammanhängande strategi för att ta itu med konstaterade utvecklingsbehov, fastställa ramar för resultatbedömning och stödja ett effektivt genomförande av fonderna. Som allmän princip bör prioriterade områden omfatta ett tematiskt mål, en fond och en regionkategori. I förekommande fall och för att öka effektiviteten hos ett tematiskt sammanhängande och integrerat tillvägagångssätt bör det vara möjligt för ett insatsområde att avse mer än en regionkategori samt kombinera en eller flera komplementära investeringsprioriteringar från Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden enligt ett eller flera tematiska mål.
- (89) Under förhållanden då en medlemsstat endast förbereder högst ett operativt program för varje fond, så att både programmen och partnerskapsöverenskommelsen utformas på nationell nivå, bör särskilda arrangemang fastställas för att se till att dessa dokument kompletterar varandra.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

- (90) För att väga medlemsstatens behov av konkreta operativa program med tydliga åtaganden mot behovet av flexibilitet för att möjliggöra anpassning till ändrade omständigheter, bör en åtskillnad göras mellan de viktigaste delarna i det operativa programmet som bör ingå i kommissionens beslut och de övriga delarna som inte bör ingå i kommissionens beslut och som kan ändras av medlemsstaten. Förfaranden bör därför fastställas som gör det möjligt att ändra dessa icke-väsentliga delar av de operativa programmen på nationell nivå utan något beslut från kommissionen.
- (91) För att öka komplementariteten och förenkla genomförandet bör det vara möjligt att kombinera stöd från Sammanhållningsfonden och Eruf med stöd från ESF i gemensamma operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.
- (92) Större projekt står för en stor del av unionens utgifter och de är ofta av strategisk betydelse för att genomföra unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla. Det är därför berättigat att insatser som överskrider vissa trösklar även i fortsättningen omfattas av särskilda godkännandeförfaranden i enlighet med denna förordning. Tröskeln bör fastställas i förhållande till sammanlagd stödberättigande kostnad, med hänsyn tagen till de nettointäkter med högre tröskel som förväntas för transportprojekt på grund av att investeringarna i denna sektor normalt är större. För tydlighetens skull bör därför innehållet i större projektansökningar anges. Ansökan bör innehålla nödvändig information för att säkerställa att ekonomiska bidrag från fonderna inte leder till en betydande förlust av arbetstillfällen på befintliga orter inom unionen.
- (93) För att främja utformningen och genomförandet av större projekt på en gedigen ekonomisk och teknisk grund och uppmuntra användningen av expertrådgivning i ett tidigt skede, där oberoende experter med stöd av tekniskt stöd från kommissionen eller, efter överenskomelse med kommissionen, med stöd av andra oberoende experter, kan lämna tydliga uttalanden om större projekts genomförbarhet och ekonomiska bärkraft, bör kommissionens godkännandeförfarande rationaliseras. Kommissionen får endast neka ekonomiskt bidrag i de fall då projektet uppvisat betydliga brister vid den oberoende kvalitetsgranskningen.
- (94) Om en oberoende kvalitetsgranskning av ett större projekt inte gjorts bör medlemsstaten lämna alla nödvändiga uppgifter, och kommissionen bör bedöma större projekt för att avgöra om ansökan om ekonomiskt bidrag är berättigat.
- (95) Av hänsyn till kontinuiteten i genomförandet, bör onödiga administrativa bördor undvikas och anpassning ske till kommissionens beslut om riktlinjer för avslutning av programplaneringsperioden 2007–2013 har bestämmelser om etappindelningen fastställts för stora projekt som godkänts enligt rådets förordning (EG) nr 1083/2006⁽¹⁾ och vilkas genomförandeperiod förväntas sträcka sig över den programplaneringsperiod som styrs av den här förordningen. Det bör under vissa villkor finnas ett snabbt förfarande för anmälan och godkännande av en andra eller påföljande etapp av ett större projekt för vilket kommissionen godkänt en eller flera föregående etapper under programplaneringsperioden 2007–2013. Varje enskild etapp i en etappindeld insats som har samma övergripande mål bör genomföras i enlighet med reglerna för den berörda programplaneringsperioden.
- (96) För att ge medlemsstaterna möjlighet att genomföra delar av ett operativt program med ett resultatbaserat tillvägagångssätt är det lämpligt att föreskriva om en gemensam handlingsplan bestående av ett projekt eller en grupp av projekt som ska genomföras av stödmottagaren för att bidra till det operativa programets mål. För att förenkla och stärka fondernas resultatriktning bör förvaltningen av den gemensamma handlingsplanen enbart bygga på gemensamt överenskomna delmål, utfall och resultat, i enlighet med kommissionens beslut om antagande av den gemensamma handlingsplanen. Kontroller och revision av en gemensam handlingsplan bör också begränsas till huruvida den uppfyller sina delmål, utfall och resultat. Därför bör det fastställas bestämmelser om utarbetande, innehåll, antagande, finansiell förvaltning och kontroll av gemensamma handlingsplaner.
- (97) Det är nödvändigt att anta särskilda bestämmelser för övervakningskommitténs arbete och de årliga genomföranderapporterna för de operativa program som får stöd från fonderna. Kompletterande bestämmelser för verksamheten inom Ejflu fastställs i den sektorsspecifika lagstiftningen.
- (98) För att säkerställa att nödvändiga och uppdaterade uppgifter om programmets genomförande finns att tillgå måste medlemsstaterna regelbundet förse kommissionen med de viktigaste uppgifterna. För att undvika en extra börda för medlemsstaterna bör detta begränsas till uppgifter som samlas in kontinuerligt, och överföringen av uppgifterna bör ske elektroniskt.
- (1) Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

- (99) För att stärka övervakningen av framstegen i fråga om genomförandet av fonderna och underlätta den finansiella förvaltningen är det nödvändigt att se till att grundläggande ekonomiska uppgifter om framstegen i genomförandet är tillgängliga inom skälig tid.
- (100) I enlighet med artikel 175 i EUF-fördraget ska kommissionen vart tredje år lämna en sammanhållningsrapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén rörande framstegen med att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen. Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om innehållet i den rapporten.
- (101) Det är viktigt att göra allmänheten uppmärksam på vad fonderna utträttat och att öka medvetenheten om sammanhållningspolitikens mål. Medborgarna bör ha rätt att veta hur unionens medel används. Ansvaret för att säkerställa att lämpliga uppgifter kommuniceras till allmänheten bör vila på de förvaltande myndigheterna och stödmottagarna. För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan kommunikationsåtgärder på kommissionens initiativ, bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsåtgärder enligt denna förordning också bidra till att täcka övergripande kommunikation om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen i denna förordning.
- (102) För att göra informationen om finansieringsmöjligheter och stödmottagande projekt mera lättillgänglig och öppen bör det i varje medlemsstat finnas en enda webbplats eller webbportal med information om alla operativa program, inklusive förteckningar över insatser som fått stöd inom varje operativt program.
- (103) För att säkerställa en vid spridning av information om fondernas landvinningar och unionens betydelse för detta och för att informera potentiella stödmottagare om finansieringsmöjligheterna bör närmare regler för informations- och kommunikationsåtgärderna, samt vissa tekniska krav i sammanhanget, anges i denna förordning, med beaktande av de operativa programmens storlek och i enlighet med proportionalitetsprincipen.
- (104) För att säkerställa att anslagen för varje fond inriktas på unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och de fondspecifika uppdragen enligt deras fördragsbaserade mål måste tak fastställas för medlemsstatens anslag till tekniskt stöd. Det måste också säkerställas att den rättsliga ramen för programplaneringen av tekniskt stöd underlättar inrättandet av enhetliga resultatarrangemang i ett sammanhang där medlemsstaterna genomför flera fonder parallellt och den ramen bör kunna omfatta flera regionkategorier.
- (105) Det är nödvändigt att fastställa de faktorer som kan ändra fondernas medfinansieringsgrad för insatsområden, särskilt för att öka unionsmedlens multiplikatoreffekt. Det är också nödvändigt att fastställa de högsta medfinansieringsgraderna per regionkategori, för att säkerställa att medfinansieringsprincipen följs genom en lämplig nivå på medlemsstaternas offentliga eller privata stöd.
- (106) Det är nödvändigt att medlemsstaterna utser en förvaltande myndighet, en attesterande myndighet och en fristående revisionsmyndighet för varje operativt program. För att ge medlemsstaterna flexibilitet när de inrättar kontrollsystem är det lämpligt att ge dem möjlighet att välja att låta den attesterande myndighetens uppgifter utföras av den förvaltande myndigheten. Medlemsstater bör också ha rätt att utse förmedlande organ för att utföra vissa av den förvaltande myndighetens eller den attesterande myndighetens uppgifter. Medlemsstater bör i så fall tydligt fastställa deras ansvarsområden och funktioner.
- (107) För att ta hänsyn till den särskilda organisationen av förvaltnings- och kontrollsystemen för fonderna och EHFF och behovet av att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt bör särskilda bestämmelser fastställas för utnämning av förvaltande myndigheter och attesterande myndigheter. För att undvika onödiga administrativa bördor bör förhandskontrollen av överensstämmelsen med de kriterier för utnämning som anges i denna förordning begränsas till den förvaltande och den attesterande myndigheten och i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning bör inga extra revisioner krävas när systemet i grund och botten är detsamma som under programperioden 2007–2013. Det bör inte finnas några krav på kommissionens godkännande av utnämningen. För att öka rättsäkerheten bör medlemsstaterna emellertid ha möjlighet att lämna in handlingar gällande utnämningen till kommissionen på vissa villkor som fastställs i denna förordning. Den kontroll av efterlevnaden av utnämningsskriterierna som gjorts på grundval av kontroll- och revisionssystem bör, då resultaten visar att efterlevnaden av kriterierna inte respekterats, ge upphov till korrigerande åtgärder, och eventuellt till att utnämningen återkallas.
- (108) Den förvaltande myndigheten har huvudansvaret för att fonderna och EHFF genomförs effektivt och har därför ett stort antal funktioner som rör programförvaltning och övervakning, ekonomisk förvaltning och kontroller samt urval av projekt. Följaktligen bör den förvaltande myndighetens ansvarsområden och funktioner fastställas.

- (109) Den attesterande myndigheten bör upprätta betalningsansökningar och lämna in dem till kommissionen. Den bör upprätta räkenskaper, attestera att de är fullständiga, exakta och sanningsenliga och att de bokförda utgifterna i dessa överensstämmer med tillämpliga unionsregler och nationella regler. Den attesterande myndighetens ansvarsområden och funktioner bör fastställas.
- (110) Revisionsmyndigheten bör se till att revision genomförs av förvaltnings- och kontrollsystemen, av ett lämpligt urval insatser och av räkenskaperna. Revisionsmyndighetens ansvarsområden och funktioner bör fastställas. Revision av deklarerade utgifter bör göras på ett representativt urval av insatser så att resultaten kan extrapoleras. I allmänhet bör en statistisk urvalsmetod användas så att ett tillförlitligt representativt urval kan fås. Revisionsmyndigheter bör dock i vederbörligen motiverade fall kunna använda sig av en icke-statistisk urvalsmetod förutsatt att villkoren i denna förordning uppfylls.
- (111) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter när det gäller finansiell kontroll bör samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område utökas och det bör fastställas kriterier som gör att kommissionen, inom ramen för sin strategi för kontroll av nationella system, kan avgöra vilken säkerhetsgrad som bör krävas från de nationella revisionsorganen.
- (112) Förutom gemensamma regler för den finansiella förvaltningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, bör kompletterande bestämmelser för fonderna och EHFF fastställas. För att kommissionen ska få en rimlig säkerhet inför godtagandet av räkenskaper, bör särskilt ansökningar om mellanliggande betalningar återbetalas till 90 % av det belopp som blir resultatet när medfinansierungsgraden för varje insats i enlighet med beslutet om antagande av det operativa programmet tillämpas på de stödberättigande utgifterna inom insatsen. Återstående belopp bör betalas ut till medlemsstaterna efter godtagandet av räkenskaperna, under förutsättning att kommissionen kan konstatera att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga.
- (113) Stödmottagarna bör ha fått hela stödet senast 90 dagar efter det att stödmottagaren lämnat in betalningsansökan, förutsatt att medel finns tillgängliga i det inledande och årliga förskottet och de mellanliggande betalningarna. Den förvaltande myndigheten bör kunna avbryta betalningsfristen om verifikationerna inte är fullständiga eller det finns bevis på oegentligheter som kräver vidare undersökning. Inledande och årligt förskott bör därför tillhandahållas, så att medlemsstaterna har tillräckliga medel för att genomföra program. Årligt förskott bör ha räknats av varje år vid godtagandet av räkenskaperna.
- (114) För att minska risken för att oriktiga utgifter deklarerar bör det vara möjligt för en attesterande myndighet att, utan någon ytterligare motivering, låta de belopp som kräver ytterligare kontroll ingå i en ansökan om mellanliggande betalning efter det räkenskapsår under vilket de infördes i myndighetens redovisningssystem.
- (115) För att säkerställa korrekt tillämpning av de allmänna reglerna om tillbakadragande av medel bör reglerna för fonderna och EHFF i detalj beskriva hur tidsfristerna för tillbakadragande fastställs.
- (116) I syfte att tillämpa kraven i budgetförordningen på den ekonomiska förvaltningen av fonderna och EHFF är det viktigt att fastställa förfaranden för utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaperna som bör säkerställa en tydlig bas och rättslig säkerhet för dessa system. För att göra det möjligt för en medlemsstat att till fullo uppfylla sina skyldigheter bör det dessutom vara möjligt för medlemsstaten att utesluta belopp som är föremål för en pågående granskning av huruvida de är lagliga och korrekta.
- (117) För att minska stödmottagarnas administrativa börda bör specifika tidsperioder fastställas under vilka de förvaltande myndigheterna är skyldiga att säkerställa tillgång till dokument för insatser efter rapporteringen av utgifter eller slutförandet av en insats. I enlighet med proportionalitetsprincipen bör perioden för bevarande av dokument anpassas till de totala stödberättigande utgifterna för insatsen.
- (118) Eftersom räkenskaper kontrolleras och godkänns varje år, bör förfarandet för att avsluta räkenskaper förenklas avsevärt. Ett programs avslutande bör därför endast baseras på dokument som gäller det sista räkenskapsåret, den sista genomföranderapporten eller den senaste årliga genomföranderapporten, utan att några ytterligare handlingar behöver tas fram.
- (119) För att skydda unionens ekonomiska intressen och skapa förutsättningar för att säkerställa att programmen genomförs effektivt bör bestämmelser fastställas som ger kommissionen möjlighet att hålla inne utbetalningar inom prioriteringar eller operativa program.
- (120) För att skapa rättssäkerhet för medlemsstaterna är det lämpligt att fastställa särskilda former och förfaranden för medlemsstaternas och kommissionens finansiella korrigeringar för fonderna och EHFF med respekt för proportionalitetsprincipen.

(121) Det är nödvändigt att fastställa rättsliga ramar med gedigna förvaltnings- och kontrollsystem på nationell och regional nivå och en lämplig uppdelning av uppgifter och ansvarsområden i samband med delad förvaltning. Kommissionens roll bör därför preciseras och förtydligas och proportionella regler anges för kommissionens tillämpning av finansiella korrigeringar.

(122) Intervallerna mellan revisionerna bör stå i proportion till omfattningen av unionens stöd från fonderna och EHFF. Framför allt bör antalet revisioner minskas när de totala stödberättigade utgifterna för en insats inte överstiger 200 000 EUR för Eruf och Sammanhållningsfonden, 150 000 EUR för ESF och 100 000 EUR för EHFF. Det bör dock vara möjligt att utföra revisioner när som helst när det finns tecken på oriktigheter eller oegentligheter eller, när en genomförd insats avslutats, som en del i ett granskningsurval. Kommissionen bör kunna granska revisionsmyndighetens verifieringskedja eller delta i revisionsmyndighetens revisioner på plats. Om kommissionen inte på dessa sätt får en nödvändig försäkran om att revisionsmyndigheten fungerar effektivt bör det vara möjligt för kommissionen att göra om revisionerna om det är förenligt med internationellt accepterade revisionsstandarder. För att nivån på kommissionens revision ska stå i proportion till risken bör kommissionen kunna minska sitt revisionsarbete rörande de operativa programmen, om det inte finns några större brister eller om revisionsmyndigheten är tillförlitlig. För att minska stödmottagarnas administrativa börda bör särskilda regler införas för att minska risken för att revisionsrättens, kommissionens eller revisionsmyndighetens revision av samma insatser överlappar varandra.

(123) I syfte att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på en europeisk uppförandekod för partnerskapet, tillägg och ändringar av avsnitt av 4 och 7 i den gemensamma strategiska ramen, kriterier för att fastställa den nivå av finansiell korrigering som ska tillämpas, specifika bestämmelser om förvärv av mark och om kombination av tekniskt stöd och finansieringsinstrument, om vilka funktioner, skyldigheter och ansvarsuppgifter som organ som genomför finansieringsinstrument ska ha, förvaltning och kontroll av finansieringsinstrument, tillbakadragande av utbetalningar till finansieringsinstrument, och för följdjusteringar av betalningsansökningar, införande av ett system med kapitalisering av årliga delbetalningar till finansieringsinstrument, specifika bestämmelser för kriterier för att fastställa förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter på grundval av resultatet och tillämpliga tröskelvärden samt bestämmelser för återbetalning av kapitaliserade förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter för instrument som bygger på eget kapital och mikrokredit, anpassning av schablonsatsen för insatser som generar nettointkomster

i vissa sektorer eller undersektorer, samt fastställande av schablonsatsen för vissa sektorer eller undersektorer inom IKT-området, forskning,

utveckling och innovation samt energieffektivitet och tillägg av sektorer eller undersektorer, metoden för beräkning av det diskonterade värdet av nettointäkten för vinstdrivande insatser, ytterligare bestämmelser om utbyte av stödmottagare inom ramen för offentlig-privata partnerskap, minimikrav som ska ingå i avtal om offentlig-privata partnerskap vilka är nödvändiga för tillämpningen av ett undantag rörande stödberättigande för utgifter, fastställande av schablonsatser för indirekta bidragskostnader som bygger på befintliga metoder och motsvarande satser som tillämpas i unionens politik, den metod som ska användas för att utföra kvalitetsgranskningen av ett större projekt, kriterier för att avgöra vilka fall av oegentligheter som ska rapporteras, vilka uppgifter som ska lämnas och vilka villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra huruvida belopp som inte går att återvinna ska ersättas av medlemsstaterna, uppgifter som ska registreras och lagras i datoriserat format i det övervakningssystem som inrättas av de förvaltande myndigheterna, minimikrav för verifikationskedjan, omfattningen och innehållet i revisioner och urvalsmetoden, användningen av uppgifter som inhämtats under revisioner och kriterier för att fastställa allvarliga brister i förvaltningen och kontrollsystemens sätt att fungera, för att fastställa hur omfattande finansiella korrigeringar som ska göras och för att tillämpa schablonsatser eller göra en extrapolerad finansiell korrigering. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(124) Kommissionen bör ges befogenhet att för alla europeiska struktur- och investeringsfonder, genom genomförandekoder, anta beslut om godkännande av delar av partnerskapsöverenskommelser och ändringar av dessa, beslut som godkänner delar av den reviderade partnerskapsöverenskommelsen, beslut om program och prioriteringar som har nått sina delmål och kan gynnas av tilldelning av resultatreserven, beslut om ändring av program som en följd av korrigeringar rörande överföringen av finansiella anslag till andra program, beslut om årliga planer för åtgärder som ska finansieras som tekniskt stöd på kommissionens initiativ och i fråga om återkrav och, vid fall av återkrav av medel, beslut om ändring av beslut om antagande av program; när det gäller Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, beslut om fastställande av regioner och medlemsstater som uppfyller kriterierna för investering för tillväxt och sysselsättning, beslut om den årliga fördelningen av åtagandebemyndiganden till medlemsstaterna, beslut om vilka belopp som ska överföras

från Sammanhållningsfondsanslaget för varje medlemsstat till FSE, beslut om vilka belopp som ska överföras från strukturfondsanslaget för varje medlemsstat till de sämst ställda, beslut om godkännande av överföringar av anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete till målet Investering för tillväxt och sysselsättning, beslut om huruvida en finansiell korrigering ska genomföras eller inte när

additionalitetsreglerna inte har efterlevts, beslut om antagande och ändring av operativa program, beslut om att inte bevilja ett ekonomiskt bidrag för ett större projekt, beslut om godkännande av ett finansiellt bidrag till ett utvalt större projekt och förlängning av perioden för villkoret för godkännande av större projekt och beslut om gemensamma handlingsplaner, och i fråga om Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF, beslut om att inte godkänna räkenskaper och om de belopp som ska krävas om räkenskaperna inte godkänts, beslut om innehållande av mellanliggande betalningar och beslut om finansiella korrigeringar.

- (125) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter i fråga om den modell som ska användas för inlämnande av framstegsrapporten, modellen för operativa program för fonderna, den metod som ska användas för att utföra kostnads-nyttoanalys för större projekt, formatet för information om större projekt, modellen för den gemensamma handlingsplanen, modellen för årliga och slutliga genomföranderapporter, tidsintervallerna för rapportering av oegentligheter och den form som ska användas för denna, modellen för förvaltningsförklaringen och modeller för revisionsstrategin, yttrandet och den årliga kontrollrapporten. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

- (126) För att säkerställa att medlemsstaterna kan lämna de uppgifter som behövs och att de kan delta i större utsträckning då kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter avseende denna förordning på vissa särskilt känsliga politiska områden i samband med de europeiska struktur- och investeringsfonderna och för att stärka medlemsstaternas roll när det gäller att anta enhetliga villkor inom dessa områden eller andra verkställande åtgärder med avsevärda följder eller som kan få avsevärd inverkan på antingen den nationella ekonomin, den nationella budgeten eller den offentliga administrationens funktion i medlemsstaterna, bör de genomförandeakter som rör metoder för att tillhandahålla information om stödet till klimatförändringsmålen, detaljerade förfaranden för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för

att fastställa delmål och mål för resultatramen för varje prioritering och för att utvärdera om delmålen och målen uppnåtts, standardvillkor för övervakning av finansieringsinstrument, detaljerade bestämmelser för metoderna för överföring och förvaltning av programbidrag som förvaltas av organ som genomför finansieringsinstrument, en modell för finansieringsavtalet om gemensamma finansieringsinstrumenten för obegränsade garantier och värdepapperisering till förmån för SMF, de modeller som ska användas vid inlämnande av kompletterande uppgifter rörande finansieringsinstrument tillsammans med betalningsansökningarna till kommissionen och vid rapportering om finansieringsinstrument till kommissionen, villkoren för systemet för elektroniskt databyte om förvaltning och kontroll, nomenklaturen, som ska utgöra grunden för insatskategorierna

för de prioriterade områdena i operativa program, formatet för meddelandet om det utvalda större projektet, tekniska krav på informations- och kommunikationsåtgärder gällande verksamheter samt anvisningar för skapande av emblem och definition av standardfärger, den modell som ska användas för inlämnandet av ekonomiska uppgifter till kommissionen i övervakningssyfte, detaljerade bestämmelser om utbyte av information mellan stödmottagare och förvaltande myndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och förmedlande organ, modellen för det oberoende revisionsorganets rapport och beskrivningen av uppgifterna och förfarandena för förvaltande myndigheter, och vid behov, attesterande myndigheter, de tekniska specifikationerna för förvaltnings- och kontrollsystemen, modellen för betalningsansökningar och modellen för räkenskaper bör antas i enlighet med det granskningsförfarande som fastställs i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011.

- (127) För vissa genomförandeakter som ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som fastställs i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 är den eventuella effekten och de eventuella följderna så betydelsefulla för medlemsstaterna att ett undantag från den allmänna regeln är motiverat. Således bör inte kommissionen anta utkastet till genomförandeakt om kommittén inte avger något yttrande. Dessa genomförandeakter gäller fastställande av metoder för att tillhandahålla information om stödet till klimatförändringsmålen, utarbetandet av metoder för att fastställa delmål för resultatramarna, fastställandet av standardvillkor för finansieringsinstrumenten, fastställandet av närmare förfaranden för överföring och förvaltning av programbidrag som rör vissa finansieringsinstrument, antagandet av en modell för finansieringsavtalet om gemensamma finansieringsinstrument för obegränsade garantier och värdepapperisering till förmån för SMF, fastställandet av den modell som ska användas vid rapportering om finansieringsinstrument till kommissionen, fastställandet av nomenklaturen, som ska utgöra grunden för insatskategorierna för de prioriterade områdena i operativa program, fastställandet av tekniska krav på informations- och kommunikationsåtgärder gällande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

insatser samt anvisningar för skapande av emblem och definition av standardfärger och fastställandet av de tekniska specifikationerna för registrering och datalagring avseende förvaltnings- och kontrollsystem. Artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska därför tillämpas på dessa genomförandeakter.

(128) Eftersom den här förordningen ersätter förordning (EG) nr 1083/2006 bör den förordningen upphävas. Den här förordningen bör emellertid varken påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1083/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Ansökningar som gjorts eller godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1083/2006 bör därför förbli giltiga. Särskilda övergångsbestämmelser bör också fastställas genom undantag från artikel 59.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006 gällande när en förvaltande myndighet kan utföra den attesterande myndighetens uppgifter för operativa program som genomförs i enlighet med det tidigare rättsliga ramverket, med avseende på kommissionens bedömning enligt artikel 73.3 i förordning (EG) nr 1083/2006 vid tillämpning av artikel 123.5 i den här förordningen och gällande förfarandet för godkännande av större projekt enligt artikel 102.1 a i den här förordningen.

(129) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av skillnaderna i utvecklingsnivå mellan de olika regionerna och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna och medlemsstaternas och regionernas begränsade finansiella resurser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(130) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som framgår av denna förordning bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL ETT

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de gemensamma reglerna för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska

socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), som verkar inom en gemensam ram (nedan kallade *de europeiska struktur- och investeringsfonderna*). Den fastställer även bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfonderna fungerar effektivt och att fonderna samordnas med varandra och med andra unionsinstrument. De gemensamma regler som är tillämpliga på de europeiska struktur- och investeringsfonderna anges i del två.

I del tre fastställs de allmänna reglerna för Eruf och ESF (nedan kallade *strukturfonderna*) samt Sammanhållningsfonden vad gäller uppgifter, prioriterade mål och organisation för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden (nedan kallade *fonderna*), kriterier för när medlemsstaterna och regionerna är berättigade till stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, tillgängliga ekonomiska medel samt kriterier för tilldelning av dessa.

I del fyra fastställs allmänna regler för fonderna och EHFF om förvaltning och kontroll, ekonomisk förvaltning, räkenskaper samt finansiella korrigeringar.

Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas om inget annat följer av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾ eller de särskilda bestämmelserna i följande förordningar (nedan kallade *de fondspecifika förordningarna*) i enlighet med femte stycket i denna artikel:

1. Förordning (EU) nr 1301/2013 (nedan kallad *Eruf-förordningen*).
2. Förordning (EU) nr 1304/2013 (nedan kallad *ESF-förordningen*).
3. Förordning (EU) nr 1300/2013 (nedan kallad *Sammanhållningsfunds-förordningen*).
4. Förordning (EU) nr 1299/2013 (nedan kallad *ETS-förordningen*).
5. Förordning (EU) nr 1305/2013 (nedan kallad *Ejflu-förordningen*).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EGC) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT)

6. En framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för det ekonomiska biståndet för havs- och fiskepolitiken för programperioden 2014-2020 (nedan kallad EHFF-förordningen).

Del två i den här förordningen ska tillämpas på samtliga europeiska struktur- och investeringsfonder förutom när den uttryckligen medger undantag. Del tre och fyra i den här förordningen ska fastställa kompletterande bestämmelser till del två som ska tillämpas både på fonderna och på fonderna och EHFF och som uttryckligen kan fastställa undantag i de berörda fondspecifika förordningarna. De fondspecifika förordningarna kan fastställa kompletterande bestämmelser till del två i den här förordningen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, till del tre i den här förordningen för fonderna och till del fyra i den här förordningen för fonderna och för EHFF. De kompletterande bestämmelserna i de fondspecifika förordningarna får inte strida mot del två, tre eller fyra i den här förordningen. Vid tvekan om vilka bestämmelser som ska tillämpas ska del två i den här förordningen ha företräde framför de fondspecifika bestämmelserna, och del två, tre och fyra i den här förordningen ska ha företräde framför de fondspecifika förordningarna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla: de gemensamma mål för medlemsstaterna och unionen som anges i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 17 juni 2010 som bilaga I (En ny europeisk strategi för sysselsättning och tillväxt – EU:s överordnade mål), rådets rekommendation av den 13 juli 2010⁽¹⁾ och rådets beslut 2010/707/EU⁽²⁾, samt eventuella ändringar av dessa gemensamma mål.
2. strategisk politisk ram: ett eller flera dokument som fastställts på nationell eller regional nivå med ett begränsat antal sammanhängande prioriteringar fastställda på grundval av faktaunderlag och en tidsram för genomförandet av dessa prioriteringar och som kan innehålla en övervakningsmekanism.
3. strategi för smart specialisering: nationella och regionala innovationsstrategier där prioriteringar fastställs för att skapa konkurrensfördelar genom att utveckla och matcha styrkorna inom forskning och innovation med företagens behov för att hantera nya möjligheter och marknadsutvecklingen på ett samstämt sätt, samtidigt som man undviker dubbelarbete och uppsplittring av insatser; en strategi för smart specialisering som får ha formen av eller ingå i en strategisk politisk ram för nationell eller regional forskning och innovation.
4. fondspecifika bestämmelser: bestämmelser som fastställs i, eller på grundval av, del tre eller del fyra i den här förordningen eller en förordning om en eller flera av de europeiska struktur- och investeringsfonder som avses eller förtecknas i artikel 1 fjärde stycket.
5. programplanering: processen att i flera steg, under medverkan av parter i överensstämmelse med artikel 5, organisera, fatta beslut och tilldela finansiella resurser för att unionen och medlemsstaterna i ett flerårigt perspektiv ska genomföra gemensamma åtgärder för att uppnå målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.
6. program: ett operativt program som avses i del tre eller del fyra i den här förordningen och i EHFF-förordningen, och ett program för landsbygdsutveckling som avses i Ejflu-förordningen.
7. programområde: ett geografiskt område som omfattas av ett särskilt program eller, ifråga om ett program som omfattar mer än en regionkategori, ska det geografiska området motsvara varje separat regionkategori.
8. prioritering: i del två och fyra i denna förordning, insatsområde som avses i del tre i denna förordning för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och unionens prioritering som avses i EHFF-förordningen och i Ejflu-förordningen.
9. insats: ett projekt, ett avtal, en åtgärd eller en grupp projekt som valts ut av den förvaltande myndigheten för det berörda programmet eller på myndighetens ansvar och som bidrar till målen för den eller de prioriteringar som berörs; när det gäller finansieringsinstrumenten består insatsen av de ekonomiska bidragen från ett program till finansieringsinstrumenten och efterföljande ekonomiska stöd från dessa finansieringsinstrument.
10. stödmottagare: ett offentligt eller privat organ och, endast vid tillämpning av Ejflu-förordningen och av EHFF-förordningen, en fysisk person, med ansvar för att inleda eller för att både inleda och genomföra insatser; när det gäller statligt stöd, enligt definitionen i punkt 13 i denna artikel, det organ som tar emot stödet, och när det gäller finansieringsinstrument inom ramen för del två avdelning IV i den här förordningen det organ som genomför finansieringsinstrumentet eller fondandelsfonden, beroende på vad som är lämpligt.
11. finansieringsinstrument: finansieringsinstrument enligt definitionen i budgetförordningen, om inget annat föreskrivs i den här förordningen.

⁽¹⁾ Rådets rekommendation av den 13 juli 2010 om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (EUT L 191, 23.7.2010, s. 28).

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/707/EU av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 308, 24.11.2010, s. 46).

12. slutmottagare: en juridisk eller fysisk person som tar emot ekonomiskt stöd från ett finansieringsinstrument.
13. statligt stöd: stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, som i denna förordning ska anses omfatta även stöd av mindre betydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 ⁽¹⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 ⁽³⁾.
14. genomförd insats: en insats som har byggts färdigt eller genomförts fullt ut, och för vilken stödmottagarna genomfört alla utbetalningar och mottagit motsvarande offentliga bidrag.
15. offentliga utgifter: alla offentliga bidrag för att finansiera insatser som kommer från nationella, regionala eller lokala myndigheters budget, från unionens budget för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, från offentligrättsliga organs budget eller från budgeten för en sammanslutning av myndigheter eller offentligrättsliga organ, och när det gäller att fastställa medfinansieringsgraden för ESF-program eller prioriteringar, insatser som kan omfatta alla ekonomiska resurser till vilka arbetsgivare och arbetstagare gemensamt bidrar.
16. offentligrättsligt organ: ett organ som är offentligrättsligt organiserat enligt artikel 1.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG ⁽⁴⁾ eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (nedan kallad *gruppering*) som bildats i enlighet med Europaparlaments och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 ⁽⁵⁾, oavsett om grupperingen enligt relevanta nationella genomförandebestämmelser anses vara ett offentligrättsligt eller ett privaträttsligt organ.
17. dokument: ett papper eller ett elektroniskt medium med information som är relevant i samband med denna förordning.
18. förmedlande organ: ett offentligt eller privat organ som en förvaltande myndighet eller en attesterande myndighet ansvarar för eller som utför uppgifter för en sådan myndighets räkning gentemot stödmottagare som genomför insatser.
19. lokalt ledd utvecklingsstrategi: en sammanhängande uppsättning insatser som syftar till att svara mot lokala mål och behov, och som bidrar till att uppnå unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och som är utformad av och genomförs av en lokal insatsgrupp.
20. partnerskapsöverenskommelse: ett dokument som utarbetats av en medlemsstat tillsammans med parter i enlighet med principen om flernivåstyre; i dokumentet anges medlemsstatens strategi, prioriteringar och arrangemang för att använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett effektivt sätt som bidrar till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla; dokumentet godkänns av kommissionen efter bedömning och dialog med den berörda medlemsstaten.
21. regionkategori: regionerna delas in i *mindre utvecklade regioner*, *övergångsregioner* och *mer utvecklade regioner* i enlighet med artikel 90.2.
22. begäran om utbetalning: en ansökan om utbetalning eller en utgiftsdeklaration som medlemsstaten lämnar in till kommissionen.
23. EIB: Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden eller dotterbolag till Europeiska investeringsbanken.
24. offentlig-privata partnerskap: sådana former av samarbete mellan offentliga organ och den privata sektorn som syftar till att förbättra tillhandahållande av investeringar i infrastrukturprojekt eller andra typer av insatser som tillhandahåller offentliga tjänster genom riskdelning, sammanförande av sakkunskap från den privata sektorn eller av ytterligare kapitalkällor.
25. insats inom ramen för offentlig-privata partnerskap: en insats som genomförs eller är avsedd att genomföras inom ramen för en offentlig-privat partnerskapsstruktur.
26. spärrkonto: bankkonto som omfattas av ett skriftligt avtal mellan den förvaltande myndigheten eller ett förmedlande organ och den enhet som genomför ett finansieringsinstrument eller, när det gäller en insats som avser ett offentlig-privat partnerskap, ett skriftligt avtal mellan det offentliga organ som är stödmottagare och den privata parter som den förvaltande myndigheten eller det förmedlande organet utsett och som inrättats särskilt för att hålla medel som ska betalas ut efter tiden för stödberättigande, enkom för de ändamål som föreskrivs i artiklarna 42.1 c, 42.2, 42.2a och 64, eller ett bankkonto som inrättats på villkor som ger motsvarande garantier med avseende på utbetalningar från fonderna.
-
- ⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).
- ⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter (EUT L 337, 21.12.2007, s. 35).
- ⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning (EG) nr 1860/2004 (EUT L 193, 25.7.2007, s. 6).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 114).
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

27. fondandelsfond: en fond som inrättats med syftet att bidra med stöd från ett eller flera program till flera olika finansieringsinstrument; i de fall där finansieringsinstrument genomförs genom en fondandelsfond ska det organ som genomför fondandelsfonden anses vara den enda stödmottagaren i den mening som avses i punkt 10 i denna artikel.
28. SMF: mikroföretag och små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁾.
29. räkenskapsår: med avseende på tillämpningen av del tre och del fyra avses perioden 1 juli–30 juni, utom för programperiodens första räkenskapsår, som omfattar perioden från den första dagen då utgifterna är stödberättigande till den 30 juni 2015; det sista räkenskapsåret omfattar perioden 1 juli 2023–30 juni 2024.
30. budgetår: med avseende på tillämpningen av del tre och del fyra avses perioden 1 januari–31 december.
31. makroregional strategi: av Europeiska rådet godkänd integrerad ram som kan få stöd från bl.a. de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som är avsedd att hantera utmaningar som är gemensamma för ett avgränsat geografiskt område som avser medlemsstater och tredjeländer i samma geografiska område som därigenom gagnas av stärkt samarbete som bidrar till uppnåendet av ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
32. havsområdesstrategi: en strukturerad ram för samarbete avseende ett visst geografiskt område, vilken utarbetats av unionens institutioner, medlemsstaterna, regionerna eller eventuella tredjeländer som delar ett havsområde. I havsområdesstrategin tas hänsyn till havsområdets geografiska, klimatmässiga, ekonomiska och politiska särdrag.
33. relevant förhandsvillkor: en konkret och på förhand exakt definierad avgörande faktor som är en nödvändig förutsättning för och har ett direkt och verkligt samband med och en direkt inverkan på det faktiska och effektiva uppnåendet av ett specifikt mål för en investeringsprioritering eller en unionsprioritering.
34. specifikt mål: det resultat till vilket en investeringsprioritering eller unionsprioritering bidrar i en specifik nationell eller regional kontext genom insatser eller åtgärder som genomförs inom ramen för en sådan prioritering.
35. relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget: rekommendationer om strukturella utmaningar som bör hanteras genom fleråriga investeringar som direkt omfattas av det i de fondspecifika förordningarna angivna tillämpningsområdet för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
36. oriktighet: överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift;
37. ekonomisk aktör: fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet.
38. systembetingad oriktighet: oriktighet, som kan vara av återkommande slag, som med stor sannolikhet förekommer inom liknande insatser och som är följden av allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion, t.ex. underlåtenheten att inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.
39. allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion: vid genomförandet av fonderna och EHFF i del fyra, en brist som kräver väsentliga förbättringar av systemet, som utsätter fonderna och EHFF för en betydande risk för oriktigheter och vars existens är oförenlig med ett revisionsuttalande utan reservationer om förvaltnings- och kontrollsystemets funktion.

Artikel 3

Beräkning av tidsfrister för kommissionens beslut

I de fall där det i enlighet med artiklarna 16.2, 16.3, 29.3, 30.2, 102.2, 107.2 och 108.3 har fastställts en tidsfrist för kommissionens antagande eller ändrande av ett beslut genom en genomförandeakt, ska tidsfristen inte innefatta den tidsperiod som inleds dagen efter den dag då kommissionen skickar sina synpunkter till medlemsstaten och som löper ut när medlemsstaten svarar på synpunkterna.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

DEL TVÅ**GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA****AVDELNING I****PRINCIPER FÖR UNIONENS STÖD TILL DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA****Artikel 4****Allmänna principer**

1. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genom fleråriga program tillhandahålla stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala insatser, för att bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt genom de fonspecifika uppdragen enligt deras fördragsbaserade mål, inklusive ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, med hänsyn till de relevanta integrerade riktlinjerna för Europa 2020 och de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget och när detta är lämpligt på nationell nivå, de nationella reformprogrammen.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska, med hänsyn till den specifika situationen i varje medlemsstat, se till att stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna är förenligt med unionens relevanta politik, de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 samt unionens prioriteringar och att det kompletterar unionens övriga instrument.

3. Stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

4. Medlemsstaterna, på lämplig territoriell nivå i överensstämmelse med deras institutionella, rättsliga och finansiella ram, och de myndigheter som medlemsstaterna utsett i detta syfte ska ansvara för utarbetandet och genomförandet av programmen och genomföra sina uppgifter i partnerskap med de berörda parter som avses i artikel 5 i enlighet med denna förordning och de fonspecifika bestämmelserna.

5. Bestämmelserna för genomförandet och användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt de ekonomiska och administrativa medel som krävs för utarbetandet och genomförandet av program när det gäller övervakning, rapportering, utvärdering, förvaltning och kontroll, ska respektera proportionalitetsprincipen med hänsyn till nivån på det stöd som anslags, och ska beakta det allmänna målet att minska den administrativa bördan för de organ som är deltar i förvaltning och kontroll av programmen.

6. Kommissionen och medlemsstaterna ska, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, säkerställa samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och unionens övriga relevanta politikområden, strategier och instrument, inklusive unionens yttre åtgärder.

7. Den del av unionens budget som anslås till de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras inom ramen för delad förvaltning mellan medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med artikel 59 i budgetförordningen, med undantag av stödbelopp från Sammanhållningsfonden som överförs till FSE som avses i artikel 92.6 i denna förordning och innovativa åtgärder på kommissionens initiativ enligt artikel 8 i Eruf-förordningen samt stöd till direkt förvaltning enligt EHFF-förordningen.

8. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillämpa principen om sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artikel 30 i budgetförordningen.

9. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfonderna fungerar effektivt under utarbetandet och genomförandet när det gäller övervakning, rapportering och utvärdering.

10. Kommissionen och medlemsstaterna ska utföra sina respektive uppgifter när det gäller de europeiska struktur- och investeringsfonderna med målsättningen att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

Artikel 5**Partnerskap och flernivåstyre**

1. För partnerskapsöverenskommelsen och för varje program ska varje medlemsstat i enlighet med sin institutionella och rättsliga ram organisera ett partnerskap med behöriga regionala och lokala myndigheter. Partnerskapet ska också inbegripa följande deltagare:

- a) Behöriga lokala och andra myndigheter.
- b) Näringslivets och arbetsmarknadens organisationer.
- c) Relevanta företrädare för civilsamhället, även miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organisationer som arbetar för social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering.

2. Enligt principen om flernivåstyre ska medlemsstaterna låta de parter som avses i punkt 1 delta i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelser och lägesrapporter under utformningen och genomförandet av programmen, däribland genom att delta i övervakningskommittéerna för de programmen i enlighet med artikel 48.

3. Kommissionen ska vara ges befogenhet att anta en delegerad akt enligt artikel 149 för att föreskriva en europeisk uppförandekod för partnerskap (nedan kallad *uppförandekoden*) i syfte att stödja och underlätta myndigheternas arbete med att organisera partnerskap i enlighet med punkterna 1 och 2 i den

här artikeln. Uppförandekoden ska utgöra den ram inom vilken medlemsstaterna i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar samt nationella och regionala befogenheter ska genomföra partnerskapen. I uppförandekoden ska följande faktorer fastställas med fullständig respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna:

- a) De viktigaste principerna för öppna förfaranden som ska följas vid urval av lämpliga parter, i förekommande fall inklusive deras paraplyorganisationer, för att göra det lättare för medlemsstaterna att utse de mest representativa relevanta parterna i enlighet med deras institutionella och rättsliga ram.
- b) De viktigaste principerna och god praxis när det gäller deltagande av olika kategorier av relevanta parter enligt punkt 1; vid utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen och under de olika genomförandefaserna, den information som ska lämnas om deras deltagande.
- c) God praxis avseende fastställandet av medlemskapsregler och interna förfaranden för övervakningskommittéerna ska i förekommande fall beslutas av medlemsstaterna eller övervakningskommittéerna för program i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.
- d) De viktigaste syftena och god praxis i fall där den förvaltande myndigheten låter relevanta parter delta i utarbetandet av inbjudningar att lämna förslag, särskilt god praxis för att undvika eventuella intressekonflikter i fall där det är möjligt att relevanta parter också är mottagare, och för de relevanta parternas deltagande i utarbetandet av lägesrapporter och i samband med övervakning och utvärderingar av program i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.
- e) Vägledande områden, teman och god praxis rörande hur medlemsstaternas behöriga myndigheter kan använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive tekniskt stöd för att stärka de relevanta parternas institutionella kapacitet i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.
- f) Kommissionens roll i spridandet av god praxis.
- g) De viktigaste principer och den goda praxis som kan underlätta medlemsstaternas utvärderingar av genomförandet av partnerskapen och deras mervärde.

Bestämmelserna i uppförandekoden får under inga omständigheter strida mot de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

4. Kommissionen ska samtidigt delge Europaparlamentet och rådet senast den 18 april 2014 den delegerade akt som avses punkt 3 i denna artikel, en om en europeisk uppförandekod för partnerskap. Den delegerade akten ska inte fastställa ett tillämpningsdatum som är tidigare än datumet för dess antagande.

5. En överträdelse av en skyldighet för medlemsstaterna, antingen enligt denna artikel eller enligt en delegerad akt som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel, utgör inte en oegentlighet som leder till en finansiell korrigering i enlighet med artikel 85.

6. För varje europeisk struktur- och investeringsfond ska kommissionen minst en gång om året samråda med de organisationer som företräder parterna på unionsnivå om genomförandet av stödet från den europeiska struktur- och investeringsfonden, och ska rapportera om resultatet till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 6

Förenlighet med unionsrätt och nationell rätt

Insatser som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska vara förenliga med tillämplig unionsrätt och med nationell rätt om tillämpningen av denna (nedan kallad *tillämplig rätt*).

Artikel 7

Jämställdhet och icke-diskriminering

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att jämställdhet och integration av jämställdhetsperspektivet genomgående beaktas och främjas vid förberedelse och genomförande av program, inbegripet vad gäller övervakning, rapportering och utvärdering.

Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra varje form av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i samband med förberedelser inför och genomförandet av programmen. Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska särskilt beaktas under förberedelserna inför och genomförandet av programmen.

Artikel 8

Hållbar utveckling

Målen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska eftersträvas i linje med principen om hållbar utveckling och med unionens mål att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet enligt artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren betalar.

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att miljöskydds-krav, resurseffektivitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald, motståndskraft mot katastrofer samt riskförebyggande och riskhantering främjas i samband med förberedelser och genomförande av partnerskapsöverenskommelser och program. Medlemsstaterna ska tillhandahålla information om stödet till klimatförändringsmålen med hjälp av en metod, grundad på kategorierna av insatser, fokusområden eller åtgärder som är lämpliga för varje enskild europeisk struktur- och investeringsfond. Den metoden ska bestå av att särskild viktning tilldelas stöd inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna till en nivå som återspeglar den omfattning i vilken stödet bidrar till målen för begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Den särskilda viktning som tilldelats ska differentieras med utgångspunkt i huruvida stödet bidrar väsentligt eller måttligt till klimatförändringsmålen. Om stödet inte bidrar till dessa mål eller om bidraget är obetydligt ska viktningen vara noll. När det gäller Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden ska viktningarna knytas till insatskategorierna i den nomenklatur som kommissionen antagit. När det gäller Ejflu ska viktningarna knytas till de fokusområden som fastställts i Ejflu-förordningen, och när det gäller EHFF, de åtgärder som fastställts i EHFF-förordningen.

Kommissionen ska fastställa enhetliga villkor för varje europeisk struktur- och investeringsfond avseende tillämpningen av den metod som avses i andra stycket genom en genomförandeakt. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

AVDELNING II

STRATEGI

KAPITEL I

Tematiska mål för de europeiska struktur- och investeringsfonderna och en gemensam strategisk ram

Artikel 9

Tematiska mål

För att bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och till de fondspecifika uppgifterna enligt deras fördragsbaserade mål, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, ska varje europeisk struktur- och investeringsfond stödja följande tematiska mål:

1. Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation.
2. Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på IKT.
3. Att öka konkurrenskraften hos SMF, inom jordbruket (för Ejflu) samt inom fiske och vattenbruk (för EHFF).
4. Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi inom alla sektorer.
5. Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar.
6. Att bevara och skydda miljön och främja ett effektivt resursutnyttjande.
7. Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinфраstruktur.
8. Att främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet.
9. Att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom och diskriminering.
10. Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande.
11. Att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning.

Tematiska mål ska omsättas i prioriteringar som är specifika för varje europeisk struktur- och investeringsfond och fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.

Artikel 10

En gemensam strategisk ram

1. För att främja en harmonisk, balanserad och hållbar utveckling av unionen inrättas härmed en gemensam strategisk ram, som fastställs i bilaga I. Den gemensamma strategiska ramen fastställer strategiska vägledande principer för att underlätta programplanering och den sektorsvisa och territoriella samordningen av unionens insatser genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och med andra relevanta politikområden och instrument inom unionen, i enlighet med målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla med hänsyn tagen till de huvudsakliga territoriella utmaningarna i olika typer av territorier.
2. De strategiska vägledande principerna i den gemensamma strategiska ramen ska inrättas enligt ändamålet med och omfattningen av det stöd som ges genom varje europeisk struktur- och investeringsfond samt enligt bestämmelserna för varje europeisk struktur- och investeringsfond enligt denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna. Den gemensamma strategiska ramen ska inte införa ytterligare skyldigheter för medlemsstaterna utöver dem som fastställs inom ramen för unionens relevanta sektorspolitik.
3. Den gemensamma strategiska ramen ska underlätta utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen i enlighet med proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen och med beaktande av nationell och regional behörighet, för att besluta om särskilda och lämpliga politiska åtgärder och samordningsåtgärder.

Artikel 11

Innehåll

I den gemensamma strategiska ramen ska följande fastställas:

- a) Mekanismer för att säkerställa de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och för att se till att programplaneringen i de europeiska struktur- och investeringsfonderna är enhetlig och samstämmig med de relevanta landspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och med relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, samt i förekommande fall på nationell nivå, till det nationella reformprogrammet.
- b) Åtgärder för att främja en integrerad användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- c) Bestämmelser för samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna med unionens andra relevanta politikområden och instrument, inklusive externa samarbetsinstrument.
- d) Övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och genomgående politiska mål för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- e) Sätt att ta itu med de största territoriella utmaningarna för stads-, landsbygds-, kust- och fiskeriområden, regionernas demografiska utmaningar samt särskilda behov hos geografiska områden med sådana allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 174 i EUF-fördraget och de specifika utmaningarna för de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.
- f) Prioriterade områden för samarbetsverksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

Artikel 12

Översyn

Vid större ändringar i unionens sociala och ekonomiska situation eller om förändringar genomförs av unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla kan kommissionen lägga fram ett förslag om översyn av den gemensamma strategiska ramen, eller Europaparlamentet eller rådet får i enlighet med artiklarna 225 eller 241 i EUF-fördraget uppmana kommissionen att lägga fram ett sådant förslag.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att ersätta eller ändra avsnitt 4 och avsnitt 7 i bilaga I när det är nödvändigt för att ta hänsyn till sådana ändringar i unionens politik eller instrument som avses i avsnitt 4 eller ändringar i de samarbetsverksamheter som avses i avsnitt 7 eller till införandet av nya politiska åtgärder, instrument eller samarbetsverksamheter för unionen.

Artikel 13

Vägledning för stödmottagarna

1. Kommissionen ska utarbeta vägledning om hur man får tillgång till och använder de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett effektivt sätt och hur man utnyttjar komplementariteten med andra instrument inom relevant unionspolitik.
2. Vägledningen ska utarbetas senast den 30 juni 2014 och ska för varje tematiskt mål innehålla en översikt över de tillgängliga relevanta finansieringsinstrumenten på unionsnivå med detaljerade informationskällor, exempel på god praxis att kombinera tillgängliga finansieringsinstrument inom och mellan politikområden, en beskrivning av relevanta myndigheter och organ som är delaktiga i förvaltningen av varje instrument och en checklista för potentiella stödmottagare för att hjälpa dem att hitta de lämpligaste finansieringsresurserna.
3. Vägledningen ska offentliggöras på kommissionens relevanta generaldirektorats webbplatser. Kommissionen och de förvaltande myndigheter som verkar i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna, och i samarbete med Regionkommittén, ska se till att vägledningen når ut till potentiella stödmottagare.

KAPITEL II

Partnerskapsöverenskommelse

Artikel 14

Utarbetande av partnerskapsöverenskommelsen

1. Varje medlemsstat ska utarbeta ett partnerskapsöverenskommelse för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
2. Medlemsstaterna ska upprätta partnerskapsöverenskommelsen i samarbete med de parter som avses i artikel 5. Partnerskapsöverenskommelsen ska utarbetas i dialog med kommissionen. Medlemsstaterna ska utarbeta partnerskapsöverenskommelsen på grundval av förfaranden som är öppna för allmänheten och i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar.
3. Partnerskapsöverenskommelsen ska omfatta allt stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna i medlemsstaten.
4. Varje medlemsstat ska överlämna sin partnerskapsöverenskommelse till kommissionen senast den 22 april 2014.
5. Om en eller flera av de fondspecifika förordningarna inte träder i kraft eller inte förväntas träda i kraft senast den 22 februari 2014 ska det inte krävas att partnerskapsöverenskommelsen som en medlemsstat lagt fram som avses i punkt 4 innehåller de delar som avses i artikel 15.1 a ii, 15.1 a iii, 15.1 a iv och 15.1 a vi för den europeiska struktur- och investeringsfond som drabbats av en sådan försening eller förväntad försening av ikraftträdandet av den fondspecifika förordningen.

Artikel 15

Partnerskapsöverenskommelsens innehåll

1. Partnerskapsöverenskommelsen ska innehålla följande:

a) Bestämmelser som säkerställer att avtalet överensstämmer med unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt med fondspecifika uppdrag i enlighet med respektive fonds fördragsbaserade mål, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, inklusive följande:

i) En analys av skillnader, utvecklingsbehov och tillväxtpotential med hänvisning till tematiska mål och territoriella utmaningar och med beaktande av nationella reformprogram, om så är lämpligt, samt relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget.

ii) En sammanfattning av förhandsutvärderingarna av programmen eller de viktigaste resultaten av förhandsutvärderingarna av partnerskapsöverenskommelsen när sådana utförs av medlemsstaten på eget initiativ.

iii) Utvalda tematiska mål, och för vart och ett av dem, en sammanfattning av de viktigaste förväntade resultaten för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

iv) En vägledande fördelning av unionens stöd per tematiskt mål på nationell nivå för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, samt det preliminära sammanlagda stödbelopp som förutses för mål om klimatförändringar.

v) Tillämpning av övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och politiska mål för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

vi) Förteckningen över program inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, utom program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, samt inom Ejflu och EHFF, med preliminära anslag per europeisk struktur- och investeringsfond och per år.

vii) Information om tilldelning av resultatreserven, per europeisk struktur- och investeringsfond och, vid behov, per regionkategori, samt om de anslag som inte tagits med i syfte att beräkna resultatreserven i enlighet med artikel 20.

b) Bestämmelser för att säkerställa effektivt genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive följande:

i) Bestämmelser enligt medlemsstaternas institutionella ramar för samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med EIB.

ii) De uppgifter som krävs för en förhandskontroll av överensstämmelsen med additionalitetsreglerna, så som de fastställs i del tre.

iii) En sammanfattning av bedömningen av hur de förhandsvillkor som är relevanta på nationell nivå har uppfyllts i enlighet med artikel 19 och bilaga XI och, i de fall då tillämpliga förhandsvillkor inte är uppfyllda, av de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen samt en tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.

iv) En metod och mekanismer för att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av resultatramen i enlighet med artikel 21.

v) En bedömning av om det finns behov av att förbättra den administrativa kapaciteten hos de myndigheter som är delaktiga i förvaltningen och kontrollen av programmen och, där så är relevant, stödmottagarna, samt, vid behov, en sammanfattning av de åtgärder som ska vidtas av den anledningen.

vi) En sammanfattning av de åtgärder som planeras i programmen, inklusive en vägledande tidsplan, för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

c) Bestämmelser om den partnerskapsprincip som avses i artikel 5.

d) En vägledande förteckning över de parter som avses i artikel 5 och en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits för att engagera dem i enlighet med artikel 5 och över deras roll i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och den lägesrapport som avses i artikel 52.

2. I partnerskapsöverenskommelsen ska även följande anges:

a) Ett integrerat tillvägagångssätt för territoriell utveckling som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller en sammanfattning av de integrerade tillvägagångssätten för territoriell utveckling som grundas på innehållet i programmen, där följande anges:

i) Bestämmelser för att säkerställa en integrerad användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för den territoriella utvecklingen av specifika subregionala områden, särskilt genomförandebestämmelserna för artiklarna 32, 33 och 36, som ska åtföljas av principerna för fastställande av stadsområden där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras.

- ii) De viktigaste prioriterade områdena för samarbete inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- iii) Där så är relevant, ett integrerat tillvägagångssätt för att hantera särskilda behov i områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller social utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper, personer med funktionsnedsättning, långtidsarbetslösa och ungdomar som inte har anställning eller inte genomgår utbildning eller yrkesinriktad utbildning.
- iv) Där så är relevant, ett integrerat tillvägagångssätt för att ta itu med demografiska utmaningar i regioner eller särskilda behov i geografiska områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 174 i EUF-fördraget.
- b) Bestämmelser för att säkerställa effektivt genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive en bedömning av befintliga system för elektroniskt datautbyte, och en sammanfattning av planerade åtgärder för att allt utbyte av information mellan stödmottagare och de myndigheter som ansvarar för förvaltning och kontroll av programmen steg för steg ska kunna genomföras på elektronisk väg.

Artikel 16

Antagande och ändring av partnerskapsöverenskommelsen

1. Kommissionen ska bedöma om partnerskapsöverenskommelsen överensstämmer med denna förordning, med beaktande av det nationella reformprogrammet, om så är lämpligt, och de relevanta landspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget samt förhandsutvärderingarna av programmen, och den ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att partnerskapsöverenskommelsen lämnas in av medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla alla ytterligare uppgifter som behövs och om det är lämpligt revidera partnerskapsöverenskommelsen.
2. Kommissionen ska, inom fyra månader från det datum då partnerskapsöverenskommelsen lämnats in av medlemsstaten, genom genomförandeakter anta ett beslut om godkännande av de delar av partnerskapsöverenskommelsen som omfattas av artikel 15.1 och de som omfattas av artikel 15.2, i de fall då en medlemsstat använt bestämmelserna i artikel 96.8 med avseende på de delar för vilka det krävs ett beslut av kommissionen i enlighet med artikel 96.10, under förutsättning att eventuella synpunkter från kommissionen beaktats på ett adekvat sätt. Partnerskapsöverenskommelsen ska träda i kraft tidigast den 1 januari 2014.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2015 för varje medlemsstat utarbeta en rapport om resultatet av förhandlingarna om partnerskapsöverenskommelserna och programmen, inklusive en översikt av de viktigaste frågorna. Den rapporten ska samtidigt översändas till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

4. Om en medlemsstat föreslår en ändring av de delar av partnerskapsöverenskommelsen som omfattas av kommissionens beslut som avses i punkt 2 ska kommissionen göra en bedömning i enlighet med punkt 1 och, om det är lämpligt, anta ett beslut genom genomförandeakter om godkännande av ändringen inom tre månader från den dag ändringsförslaget lämnades in av medlemsstaten.

5. Om en medlemsstat ändrar delar av partnerskapsöverenskommelsen som inte omfattas av kommissionens beslut som avses i punkt 2, ska den underrätta kommissionen om detta inom en månad från dagen för beslutet att göra ändringen.

Artikel 17

Antagande av den reviderade partnerskapsöverenskommelsen om en fondspecifik förordning ikraftträdande försenas

1. Om artikel 14.5 tillämpas ska varje medlemsstat, inom två månader från och med den dag den fondspecifika förordningen som försenades trädde i kraft, för kommissionen lägga fram en reviderad partnerskapsöverenskommelse som innehåller de delar som saknas i partnerskapsöverenskommelsen för den berörda europeiska struktur- och investeringsfonden.

2. Kommissionen ska bedöma om den reviderade partnerskapsöverenskommelsen är förenligt med denna förordning i enlighet med artikel 16.1 och genom genomförandeakter anta ett beslut om godkännande av den ändrade partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 16.2.

KAPITEL III

Tematisk koncentration, förhandsvillkor och resultatöversyn

Artikel 18

Tematisk koncentration

Medlemsstaterna ska, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna koncentrera sitt stöd till de insatser som tillför störst mervärde avseende unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla genom att beakta de viktigaste territoriella utmaningarna för olika typer av territorier i linje med den gemensamma strategiska ramen, de utmaningar som identifieras i nationella reformprogram, när det är lämpligt, och relevanta landspecifika rekommendationer enligt artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits enligt artikel 148.4 i EUF-fördraget. Reglerna om tematisk koncentration enligt de fondspecifika bestämmelserna är inte tillämpliga på tekniskt stöd.

*Artikel 19***Förhandsvillkor**

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar och i samband med utarbetandet av programmen och, när det är lämpligt, partnerskapsöverenskommelsen, bedöma om förhandsvillkoren som fastställs i de respektive fondspecifika bestämmelserna och de allmänna förhandsvillkor som fastställs i del II i bilaga XI är tillämpliga på de specifika mål som ingår i prioriteringarna för deras program och om de tillämpliga förhandsvillkoren är uppfyllda.

Förhandsvillkor ska tillämpas endast i den mån som och förutsatt att de överensstämmer med definitionen i artikel 2.33 med avseende på de specifika mål som eftersträvas enligt programmets prioriteringar. Utan att det påverkar tillämpningen av definitionen i artikel 2.33 ska, vid bedömningen av relevans och när så är lämpligt, hänsyn tas till proportionalitetsprincipen i enlighet med artikel 4.5 med beaktande av den tilldelade stödnivån, när det är lämpligt. Bedömningen av hur villkoren uppfylls ska begränsas till de kriterier som anges i de fondspecifika bestämmelserna i del II i bilaga XI.

2. Partnerskapsöverenskommelsen ska omfatta en sammanfattning av bedömningen av om de tillämpliga förhandsvillkoren uppfylls på nationell nivå samt för dem som, enligt den bedömning som avses i punkt 1, inte uppfylls den dag då partnerskapsöverenskommelsen lämnas in, de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen samt en tidsplan för genomförandet av åtgärderna. Varje program ska fastställa vilka av de förhandsvillkor som fastställs i de relevanta fondspecifika bestämmelserna och de allmänna förhandsvillkor som fastställs i del II i bilaga XI som är tillämpliga på det, och vilka av dem, i enlighet med den bedömning som avses i punkt 2, som är uppfyllda den dag då partnerskapsöverenskommelsen och programmen lämnas in. Om tillämpliga förhandsvillkor inte är uppfyllda bör programmet innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen och tidtabellen för genomförandet av åtgärderna. Medlemsstaterna ska uppfylla dessa förhandsvillkor senast den 31 december 2016 och lämna in en rapport om uppfyllandet av dessa senast i den årliga genomföranderapporten 2017 i enlighet med artikel 50.4 eller i framstegsrapporten 2017 i enlighet med artikel 52.2 c.

3. Kommissionen ska bedöma konsekvensen av och tillförlitligheten i de uppgifter den fått från medlemsstaten om förhandsvillkorens tillämplighet och om hur de tillämpliga förhandsvillkoren uppfylls i samband med sin bedömning av programmen och, när så är lämpligt, av partnerskapsöverenskommelsen.

Vid kommissionens tillämplighetsbedömning ska hänsyn, i överensstämmelse med artikel 4.5, vid behov tas till proportionalitetsprincipen med beaktande av nivån på det stöd som har anslagits. Kommissionens bedömning av hur villkoren uppfylls ska begränsas till de kriterier som anges i de fondspecifika bestämmelserna och i del II i bilaga XI och ska respektera nationella och regionala behörigheter att besluta om specifika och lämpliga politiska åtgärder, däribland innehållet i strategier.

4. Vid oenighet mellan kommissionen och en medlemsstat om tillämpligheten i ett förhandsvillkor för det specifika målet med ett programs prioriteringar eller hur det uppfylls, ska kommissionen styrka såväl tillämpligheten i enlighet med definitionen i artikel 2.33 som den bristande uppfyllelsen.

5. Kommissionen får när den antar ett program besluta att helt eller delvis hålla inne de mellanliggande betalningarna till den relevanta prioriteringen inom det programmet i väntan på att de åtgärder som avses i punkt 2 genomförts, om det är nödvändigt för att undvika allvarliga hinder för det faktiska och effektiva uppfyllandet av den berörda prioriteringens specifika mål. Om åtgärderna för att uppfylla ett tillämpligt förhandsvillkor som inte har uppfyllts den dag då partnerskapsöverenskommelsen och de respektive programmen lämnas in inte är genomförda när den tidsfrist som anges i punkt 2 löper ut ska detta utgöra en grund för kommissionen att hålla inne de mellanliggande betalningarna till de prioriteringar inom programmet som berörs. I båda dessa fall ska innehållandets omfattning stå i proportion till de åtgärder som ska vidtas och de medel som riskerar att gå förlorade.

6. Punkt 5 ska inte tillämpas om kommissionen och medlemsstaten är eniga om att ett förhandsvillkor inte är tillämpligt eller att ett tillämpligt förhandsvillkor har uppfyllts, vilket framgår av godkännandet av programmet och partnerskapsöverenskommelsen, eller om kommissionen inte har yttrat sig inom 60 dagar från det att den relevanta rapport som avses i punkt 2 lämnats in.

7. Kommissionen ska utan dröjsmål häva innehållandet av mellanliggande betalningar till en prioritering om en medlemsstat har genomfört åtgärder för att uppfylla de förhandsvillkor som är tillämpliga på det berörda programmet och som inte var uppfyllda vid tidpunkten för kommissionens beslut om innehållande. Den ska också utan dröjsmål häva innehållandet om det berörda förhandsvillkoret inte längre är relevant till följd av en ändring av det program som hänför sig till den berörda prioriteringen.

8. Punkterna 1–7 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

*Artikel 20***Resultatreserv**

6 % av de medel som anslagits till Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden inom ramen för det mål för Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 89.2 a i den här förordningen samt till Ejflu och till åtgärder som finansieras under delad förvaltning i enlighet med EHFF-förordningen, ska utgöra en resultatreserv, som ska fastställas i partnerskapsöverenskommelsen och programmen och anslås till särskilda prioriteringar i enlighet med artikel 20 i den här förordningen.

Följande medel undantas vid beräkning av resultatreserven:

- a) Medel som anslagits till sysselsättningsinitiativet för unga, enligt definitionen i det operativa programmet i enlighet med artikel 18 i ESF-förordningen.
- b) Medel som anslagits till tekniskt stöd på kommissionens initiativ.
- c) Medel som överförts från den första pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken till Ejflu enligt artiklarna 7.2 och 14.1 i förordning (EG) nr 1307/2013.
- d) Överföringar till Ejflu i enlighet med artiklarna 10b, 136 och 136 b i rådets förordning (EG) nr 73/2009 för kalenderåren 2013 respektive 2014.
- e) Medel som överförts till FSE från Sammanhållningsfonden i enlighet med artikel 92.6 i den här förordningen.
- f) Medel som överförts till Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt i enlighet med artikel 92.7 i den här förordningen.
- g) Medel som anslagits till innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling i enlighet med artikel 92.8 i den här förordningen.

Artikel 21

Resultatöversyn

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se över resultaten av programmen i varje medlemsstat under 2019 (nedan kallad *resultatöversynen*), med hänvisning till de resultatramar som anges i respektive program. Metod för inrättande av resultatramen anges i bilaga II.
2. Vid översynen ska man undersöka hur man uppnått delmålen i programmen när det gäller prioriteringarna, på grundval av uppgifter och bedömningar i den årliga genomföranderapport som medlemsstaterna lämnar in 2019.

Artikel 22

Tillämpning av resultatramen

1. Resultatreserven ska bestå av mellan 5 och 7 % av anslagen för varje prioritering inom ett program med undantag av de prioriteringar som avsatts för tekniskt stöd och program som avsatts för finansieringsinstrument i enlighet med artikel 39. Den totala andelen av resultatreserven som tilldelats per europeisk struktur- och investeringsfond och regionkategori ska vara 6 %. Belopp som motsvarar resultatreserven ska fastställas

i program som indelats i prioritetsordning och, vid behov, per europeisk struktur- och investeringsfond och per regionkategori.

2. På grundval av resultatöversynen ska kommissionen inom två månaderna från det att den har mottagit de årliga genomföranderapporterna 2019 anta ett beslut genom genomförandakter för att för varje europeisk struktur- och investeringsfond och medlemsstat fastställa för vilka program och prioriteringar som delmålen uppnåtts, fastställa dessa uppgifter för varje europeisk struktur- och investeringsfond och regionkategori där en prioritering omfattar mer än en fond eller regionkategori.

3. Resultatreserven ska endast tilldelas program och prioriteringar som nått sina delmål. Om prioriteringarna har nått sina delmål ska det belopp i resultatreserven som fastställts för prioriteringen betraktas som definitivt fördelat på grundval av det beslut från kommissionen som avses i punkt 2.

4. Om prioriteringarna inte har nått sina delmål ska medlemsstaten föreslå en omfördelning av motsvarande belopp i resultatreserven till de prioriteringar som fastställts i det beslut från kommissionen som avses i punkt 2, samt andra ändringar av programmet som beror på en omfördelning i resultatreserven, senast tre månader efter det att det beslut som avses i punkt 2 antagits.

Kommissionen ska godkänna ändringar av de berörda programmen i enlighet med artikel 30.3 och 30.4. Om en medlemsstat inte lämnar in uppgifter i enlighet med artikel 50.5 och 50.6 ska resultatreserven för de berörda programmen eller prioriteringarna inte anslås till de berörda programmen eller prioriteringarna.

5. Medlemsstatens förslag att omfördela resultatreserven ska vara förenligt med kraven på tematisk koncentration och minsta anslag i den här förordningen och i de fondspecifika bestämmelserna. Om en eller flera av de prioriteringar som hänger samman med kraven på tematisk koncentration och minsta anslag inte har uppnått sina delmål kan medlemsstaten i undantagsfall föreslå en omfördelning av reserven som inte överensstämmer med de ovan nämnda kraven och minsta anslagen.

6. Om det vid en resultatöversyn framgår att man inom en prioritering allvarligt har misslyckats med att uppnå de delmål endast avseende finansiella indikatorer, aktivitetsindikatorer och avgörande genomförandesteg som anges i resultatramen och att det misslyckandet beror på tydligt identifierade brister i genomförandet som kommissionen tidigare har påtalat i enlighet med artikel 50.8, efter nära samråd med den berörda medlemsstaten, och om medlemsstaten inte har vidtagit korrigerande åtgärder för att avhjälpa dessa brister, kan kommissionen, tidigast fem månader efter det meddelandet, helt eller delvis hålla inne en mellanliggande betalning till en prioritering inom ett program i enlighet med det förfarande som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.

Kommissionen ska utan dröjsmål häva innehållandet av de mellanliggande betalningarna när medlemsstaten har vidtagit de nödvändiga korrigerande åtgärderna. Om de korrigerande åtgärderna gäller överföring av anslag till andra program eller prioriteringar för vilka delmålen har uppnåtts ska kommissionen genom en genomförandeakt godkänna de nödvändiga ändringarna för de berörda programmen i enlighet med artikel 30.2. Genom undantag från artikel 30.2 ska kommissionen i sådana fall besluta om ändringen senast två månader efter det att en medlemsstat har lämnat in en begäran om ändring.

7. Om kommissionen utifrån en granskning av den slutliga genomföranderapporten för programmet fastställer att man till följd av påtagliga brister i genomförandet, som kommissionen tidigare meddelat enligt artikel 50.8 efter nära samråd med den berörda medlemsstaten, allvarligt misslyckats med att uppnå de mål i resultatramen som enbart är knutna till ekonomiska indikatorer, aktivitetsindikatorer och viktiga genomförandesteg, och medlemsstaten har underlåtit att vidta de nödvändiga korrigerande åtgärder som krävs, kan kommissionen trots bestämmelserna i artikel 85 göra finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

När kommissionen tillämpar finansiella korrigeringar ska den, med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, ta hänsyn till absorptionsnivån och de externa faktorer som bidragit till misslyckandet.

Finansiella korrigeringar ska inte tillämpas om misslyckandet med att nå målen beror på socioekonomiska eller miljömässiga faktorer, väsentliga ändringar av de ekonomiska eller miljömässiga förhållandena i medlemsstaten i fråga eller på grund av force majeure som allvarligt påverkar genomförandet av de berörda prioriteringarna.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att fastställa närmare bestämmelser om kriterier för att avgöra hur omfattande finansiella korrigeringar som ska göras.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser för att säkerställa en enhetlig metod för att fastställa delmål och mål i resultatramen för varje prioritering och för bedömning av huruvida dessa delmål och mål uppnåtts. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

KAPITEL IV

Åtgärder kopplade till sund ekonomisk styrning

Artikel 23

Åtgärder som sammanlänkar effektiva europeiska struktur- och investeringsfonder med sund ekonomisk styrning

1. Kommissionen får begära att en medlemsstat ser över och föreslår ändringar av sin partnerskapsöverenskommelse och av

relevanta program när så krävs för att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer från rådet eller för att maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas inverkan på tillväxten och konkurrensen i medlemsstater som får finansiellt stöd.

En sådan begäran får göras i följande syften:

- a) Att stödja genomförandet av en relevant landsspecifik rekommendation som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och en relevant rådsrekommendation som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, som riktar sig till den berörda medlemsstaten.
- b) Att stödja genomförandet av relevanta rådsrekommendationer som riktar sig till medlemsstaten i fråga och som antagits i enlighet med artiklarna 7.2 eller 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽¹⁾ under förutsättning att dessa ändringar anses nödvändiga för att korrigera de makroekonomiska obalanserna.
- c) Att maximera de tillgängliga europeiska struktur- och investeringsfondsmedlens effekt på tillväxt och konkurrenskraft, om en medlemsstat uppfyller något av följande villkor:
 - i) Medlemsstaten får ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med rådets förordning (EU) nr 407/2010 ⁽²⁾.
 - ii) Ekonomiskt stöd har ställts till dess förfogande i enlighet med rådets förordning (EG) nr 332/2002 ⁽³⁾.
 - iii) Medlemsstaten får ekonomiskt stöd som resulterar i ett makroekonomiskt anpassningsprogram i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 ⁽⁴⁾ eller som resulterar i ett beslut från rådet i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Vid tillämpningen av andra stycket led b ska samtliga villkor anses vara uppfyllda om bistånd gjorts tillgängligt till medlemsstaten före eller efter den 21 december 2013 och även i fortsättningen förblir tillgängligt för medlemsstaten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

2. En begäran från kommissionen till en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska motiveras, med hänvisning till behovet av att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer eller för att vid behov maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas inverkan på tillväxten och konkurrensen, och den ska ange de program eller de prioriteringar som den anser att berörs samt hurdana ändringar som planeras. En sådan begäran får inte göras före 2015 eller efter 2019, och inte heller för samma program under två på varandra följande år.

3. Medlemsstaten ska svara på den begäran som avses i punkt 1 inom två månader efter det att den mottagit begäran och fastställa de ändringar som den anser nödvändiga i partnerskapsöverenskommelsen och programmen, redogöra för orsakerna till dessa ändringar, identifiera de berörda programmen och redogöra för arten av ändringar som föreslås och deras förväntade effekter på genomförandet av rekommendationerna och genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Kommissionen ska lämna eventuella synpunkter inom en månad efter det att den erhållit medlemsstatens svar.

4. Medlemsstaten ska lägga fram ett förslag om att ändra partnerskapsöverenskommelsen och de relevanta programmen inom två månader från och med det datum då det svar som avses i punkt 3 lämnades.

5. Om kommissionen inte har lagt fram några synpunkter eller om kommissionen finner att synpunkterna vederbörligen beaktats ska kommissionen utan oskäligt dröjsmål, och under inga omständigheter senare än tre månader efter det att medlemsstaten lagt fram synpunkterna i enlighet med punkt 3, anta ett beslut om godkännande av ändringarna till partnerskapsöverenskommelsen och relevanta program.

6. Om en medlemsstat underlåter att vidta effektiva åtgärder som svar på den begäran som gjorts i enlighet med punkt 1, inom de tidsfrister som fastställts i punkterna 3 och 4, får kommissionen inom tre månader efter att ha lämnat sina synpunkter enligt punkt 3 eller efter det att medlemsstaten lämnat in sitt förslag enligt punkt 4 föreslå för rådet att det helt eller delvis håller inne utbetalningarna till de berörda programmen eller prioriteringarna. I sitt förslag ska kommissionen ange skälen för slutsatsen att medlemsstaten underlåtit att vidta effektiva åtgärder. Då kommissionen lägger fram sitt förslag ska den ta hänsyn till all relevant information och den ska ta vederbörlig hänsyn till alla element som ingår i och åsikter som uttryckts under den strukturerade dialog som avses i punkt 15.

Rådet ska genom genomförandeakter besluta om detta förslag. Den genomförandeakten ska endast tillämpas med avseende på betalningsansökningar som lagts fram efter den dag då den genomförandeakten antogs.

7. Omfattningen och nivån på det innehållande av betalningar som beslutats i enlighet med punkt 5 ska vara proportionella och effektiva och respektera principen om likabehandling av medlemsstater, särskilt när det gäller effekten av

innehållandet på den berörda medlemsstatens ekonomi. Vilka program som ska avbrytas tillfälligt ska fastställas på grundval av behoven i begäran i punkterna 1 och 2.

Innehållandet av utbetalningarna får inte överstiga 50 % av utbetalningarna för vart och ett av de berörda programmen. Beslutet kan föreskriva att nivån på de inställda betalningarna stiger till 100 % om medlemsstaten underlåter att vidta effektiva åtgärder som svar på en begäran som gjorts i enlighet med punkt 1, inom tre månader från beslutet att innehålla de betalningar som avses i punkt 6.

8. Om medlemsstaten har förslagit ändringar av partnerskapsöverenskommelsen och de relevanta programmen enligt kommissionens begäran ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om att häva innehållandet av utbetalningarna.

9. Kommissionen ska föreslå för rådet att helt eller delvis hålla inne åtagandena eller betalningarna för en medlemsstats program i följande fall:

- a) Rådet beslutar i enlighet med artikel 126.8 eller 126.11 i EUF-fördraget att medlemsstaten inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott.
- b) Rådet antar två på varandra följande rekommendationer i samma förfarande vid alltför stora obalanser, i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1176/2011 på grund av att en medlemsstat har lämnat in en otillräcklig plan för korrigering åtgärder.
- c) Rådet antar två på varandra följande beslut i samma förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr 1176/2011 där man fastställer en medlemsstats bristande efterlevnad på grundval av att den inte har vidtagit rekommenderade korrigering åtgärder.
- d) Kommissionen finner att medlemsstaten inte har vidtagit åtgärder för att genomföra det saneringsprogram som avses i förordning (EU) nr 407/2010 eller förordning (EG) nr 332/2002 och följaktligen beslutar att inte tillåta utbetalningen av det ekonomiska bistånd som beviljats medlemsstaten.
- e) Rådet beslutar att en medlemsstat inte uppfyller det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i rådets förordning (EU) nr 472/2013 eller de åtgärder som krävs i ett beslut från rådet som antagits i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Då kommissionen lägger fram sitt förslag ska den ta hänsyn till bestämmelserna i punkt 11 och beakta all relevant information i detta avseende, och den ska ta vederbörlig hänsyn till alla element som ingår i och åsikter som uttryckts under den strukturerade dialog som avses i punkt 15.

Innehållande av åtaganden bör prioriteras: betalningar ska endast hållas inne när omedelbara åtgärder begärs och vid betydande överträdelser. Innehållandet av betalningar ska tillämpas på betalningsansökningar som lagts fram för det berörda programmet efter det datum då beslutet om innehållande fattades.

10. Ett förslag från kommissionen som avses i punkt 9 i samband med innehållande av åtaganden ska betraktas som antaget av rådet om inte rådet genom en genomförandeakt beslutar att förkasta förslaget med kvalificerad majoritet inom en månad från det att kommissionen lagt fram sitt förslag. Innehållandet av åtaganden ska tillämpas på åtaganden från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för den berörda medlemsstaten från och med den 1 januari det år som följer på beslutet om innehållande.

Rådet ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om ett förslag från kommissionen som avses i punkt 9 i samband med innehållandet av betalningar.

11. Omfattningen och nivån på innehållandet av åtaganden och betalningar som ska beslutas på grundval av punkt 10 ska vara proportionella, respektera principen om likabehandling av medlemsstater och ta hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten, särskilt arbetslöshetsnivån i den berörda medlemsstaten i förhållande till unionens genomsnitt och effekterna av innehållandet på den berörda medlemsstatens ekonomi. Särskild hänsyn ska tas till effekterna av innehållandet på program som är viktiga för att åtgärda negativa ekonomiska och sociala förhållanden.

Detaljerade bestämmelser för att fastställa innehållandets omfattning och nivå fastställs i bilaga III.

Innehållandet av åtagandena ska omfattas av det lägre av följande tak:

- a) Ett tak på 50 % av åtagandena rörande det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i det första fallet av bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora underskott som avses i punkt 9 första stycket led a och ett tak på 25 % av åtagandena rörande det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i det första fallet av bristande överensstämmelse med en plan för korregerande åtgärd i samband med ett förfarande vid alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led b eller bristande överensstämmelse med rekommenderade korregerande åtgärder i samband med ett förfarande vid alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led c.

Nivån på innehållandet ska gradvis öka till 100 % av åtagandena för det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i samband med ett förfarande vid alltför stora överskott och till 50 % av åtagandena för det därpå följande budgetåret för de europeiska

struktur- och investeringsfonderna vid ett förfarande vid alltför stora obalanser, beroende på hur allvarlig den bristande överensstämmelsen är.

- b) Ett tak på 0,5 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas i det första fallet med bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora överskott som avses i punkt 9 första stycket led a och ett tak på 0,25 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas i det första fallet av bristande överensstämmelse med en plan för korregerande åtgärder i samband med ett förfarande för alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led b eller bristande överensstämmelse med rekommenderade korregerande åtgärder i samband med ett förfarande vid alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led c.

Om överstämelsen med de korregerande åtgärderna som avses i punkt 9 första stycket, leden a, b och c fortsätter att vara bristfällig ska procentandelen för detta BNP-tak gradvis ökas till

— högst 1 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas vid fortsatt bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora överskott enligt punkt 9 första stycket led a, och

— högst 0,5 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas vid fortsatt bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med punkt 9 första stycket led b eller c beroende på hur allvarlig den bristande överensstämmelsen är,

- c) ett tak på 50 % av åtagandena rörande därpå följande budgetår för de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller ett tak på 0,5 % av den nominella BNP-nivån i det första fallet av bristande överensstämmelse som avses i punkt 9 första stycket, leden d och e.

Då nivån på innehållandet ska fastställas och beslut tas om huruvida åtaganden eller betalningar ska hållas inne, ska hänsyn tas till i vilket skede i programcykeln man befinner sig, med särskild hänsyn till den period som återstår för att använda medlen efter det att de innehållna åtagandena omfördelats i budgeten.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av de återkravsbestämmelser som fastställts i artiklarna 86-88 ska kommissionen utan dröjsmål häva innehållandet av åtaganden eller betalningar i följande fall:

- a) Förfarandet vid alltför stora underskott hålls vilande i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1467/97⁽¹⁾ eller rådet har beslutat i enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva beslutet om att ett alltför stort överskott föreligger.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskynande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

b) Rådet har godkänt den plan för korrigerande åtgärder som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1176/2011 eller förfarandet vid alltför stora obalanser hålls vilande i enlighet med artikel 10.5 i den förordningen eller rådet har avslutat förfarandet vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 11 i den förordningen.

c) Kommissionen har beslutat att den berörda medlemsstaten har vidtagit ändamålsenliga åtgärder för att genomföra det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 472/2013 eller de åtgärder som krävs i ett beslut från rådet som antagits i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Då innehållandet hävs ska kommissionen ombudgetera de inställda åtagandena i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

Ett beslut om att häva innehållandet av betalningar ska tas av rådet på förslag av kommissionen om de tillämpliga villkoren i första stycket leden a, b och c uppfylls.

13. Punkterna 6, 9 och 6-12 ska inte tillämpas på Förenade kungariket om innehållandet av åtaganden eller betalningar rör frågor som fattas av punkt 1 andra stycket leden a, b och c iii eller punkt 9 första stycket leden a, b eller c.

14. Denna artikel ska inte tillämpas på program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

15. Kommissionen ska hålla Europaparlamentet informerat om genomförandet av denna artikel. I synnerhet ska kommissionen, om ett av villkoren i punkt 6 eller punkt 9 första stycket leden a-e uppfylls i fråga om en medlemsstat, omedelbart informera Europaparlamentet och lämna uppgifter om de europeiska struktur- och investeringsfonderna och programmen som skulle kunna bli föremål för innehållandet av åtaganden eller betalningar.

Europaparlamentet kan inbjuda kommissionen till en strukturerad dialog om tillämpningen av denna artikel, med beaktande i synnerhet av överföringen av den information som avses i det första stycket.

Kommissionen ska överlämna förslaget om innehållande av åtaganden eller betalningar eller förslaget om att häva ett sådant innehållande till Europaparlamentet och rådet omedelbart efter det att det antagits. Europaparlamentet kan inbjuda kommissionen att redogöra för orsakerna till sitt förslag.

16. År 2017 ska kommissionen göra en översyn av tillämpningen av denna artikel. Kommissionen ska i detta syfte utarbeta en rapport som den ska överlämna till Europaparlamentet och rådet och vid behov bifoga ett lagstiftningsförslag.

17. Vid större ändringar i unionens sociala och ekonomiska situation får kommissionen lägga fram ett förslag om översyn av tillämpningen av den här artikeln; Europaparlamentet och rådet får i enlighet med artiklarna 225 eller 241 i EUF-fördraget uppmana kommissionen att lägga fram ett sådant förslag.

Artikel 24

Ökade utbetalningar för medlemsstater med tillfälliga budgetproblem

1. På begäran av en medlemsstat kan mellanliggande betalningar och utbetalningar av slutsaldot ökas med tio procentenheter över den medfinansieringsgrad som gäller för varje prioritering inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och för varje åtgärd inom Ejflu och EHFF. Om en medlemsstat uppfyller att av följande villkor efter den 21 december 2013 ska den höjda medfinansieringsgraden, som inte får överstiga 100 %, tillämpas på den medlemsstatens betalningsansökningar för perioden till och med den 30 juni 2016:

- a) Den berörda medlemsstaten får ett lån från unionen i enlighet med rådets förordning (EU) nr 407/2010.
- b) Den berörda medlemsstaten får medelfristigt ekonomiskt stöd i enlighet med förordning (EC) nr 332/2002 som är villkorat till genomförandet av ett makroekonomiskt justeringsprogram.
- c) Det ekonomiska stödet till medlemsstaten är villkorat till genomförandet av det makroekonomiska justeringsprogram som fastställts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013.

Denna punkt ska inte tillämpas på program inom ETS-förordningen.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 får unionens stöd genom mellanliggande betalningar och utbetalningar av slutsaldo inte vara högre än det offentliga stödet eller det maximala stödbeloppet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för varje prioritering inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och för varje åtgärd inom Ejflu och EHFF, i enlighet med kommissionens beslut om godkännande av programmet.

3. Kommissionen ska granska tillämpningen av punkterna 1 och 2, och ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport med sin utvärdering, och vid behov, ett lagstiftningsförslag före den 30 juni 2016.

*Artikel 25***Förvaltning av tekniskt stöd till medlemsstater med tillfälliga budgetproblem**

1. På begäran av en medlemsstat med tillfälliga budgetproblem som uppfyller villkoren i artikel 24.1 kan en del av de medel som fastställts i artikel 59 och som planerats enligt de fondspecifika bestämmelserna, i samförstånd med kommissionen, överföras till tekniskt stöd på kommissionens initiativ för genomförande av åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 58.1 tredje stycket led k genom direkt eller indirekt förvaltning.

2. De medel som avses i punkt 1 ska beviljas utöver de belopp som fastställts i enlighet med taken i de fondspecifika bestämmelserna för tekniskt stöd på kommissionens initiativ. Om ett tak för tekniskt stöd på en medlemsstats initiativ fastställts i de fondspecifika bestämmelserna ska det belopp som ska överföras inbegripas då man beräknar om åtgärden är förenlig med detta tak.

3. En medlemsstat ska ansöka om den överföring som avses i punkt 2 för ett kalenderår då det uppfyller villkoren i artikel 24.1 senast den 31 januari det år då överföringen ska göras. Ansökan ska åtföljas av ett förslag om ändring av det eller de program från vilket eller vilka överföringen kommer att göras. Motsvarande ändringar ska göras till partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 30.2 som ska fastställa det totala belopp som varje år ska överföras till kommissionen.

Om en medlemsstat den 1 januari 2014 uppfyller villkoren i artikel 24.1 får den lämna in ansökan för det året samtidigt som den lämnar in sin partnerskapsöverenskommelse, i vilket det belopp som ska överföras till tekniskt stöd på kommissionens initiativ ska fastställas.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna*Artikel 26***Utformning av programmen**

1. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras genom program i enlighet med partnerskapsöverenskommelserna. Varje program ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. Programmen ska upprättas av medlemsstaterna eller av en myndighet de utser, i samarbete med de parter som avses i artikel 5. Medlemsstaterna ska utarbeta programmen på grundval av förfaranden som är öppna för allmänheten, och i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta för att säkerställa en effektiv samordning av utarbetandet och

genomförandet av programmen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive om så är lämpligt, program som får stöd från flera av fonderna, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

4. Medlemsstaterna ska lämna in programmen till kommissionen inom tre månader från inlämnandet av partnerskapsöverenskommelserna. Program inom Europeiskt territoriellt samarbete ska lämnas in senast den 22 september 2014. Till alla program ska den förhandsutvärdering som avses i artikel 55 bifogas.

5. Om en eller flera fondspecifika förordningar för de europeiska struktur- och investeringsfonderna träder i kraft mellan den 22 februari 2014 och den 22 juni 2014, ska det eller de program som stöds av den europeiska struktur- och investeringsfond som drabbats av den fondspecifika förordningens försenade ikraftträdande läggas fram inom tre månader från inlämnandet av den reviderade partnerskapsöverenskommelsen som avses i artikel 17.1.

6. Om en eller flera fondspecifika förordningar för de europeiska struktur- och investeringsfonderna träder i kraft senare än den 22 juni 2014 ska det eller de program som stöds av den europeiska struktur- och investeringsfond som drabbats av den fondspecifika förordningens försenade ikraftträdande läggas fram inom tre månader från det att den fondspecifika förordningen som försenades trätt i kraft.

*Artikel 27***Programmets innehåll**

1. Alla program ska innehålla en strategi för hur programmet ska bidra till unionens strategi för smart och hållbar utveckling för alla, som överensstämmer med denna förordning, de fondspecifika bestämmelserna och innehållet i partnerskapsöverenskommelsen.

Alla program ska innehålla arrangemang för hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan genomföras på ett effektivt och samordnat sätt, samt åtgärder för att minska stödmot-tagarnas administrativa börda.

2. Alla program ska innehålla prioriteringar, med specifika mål, anslagen för ekonomiskt stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och motsvarande nationell medfinansiering, inklusive belopp relaterade till resultatreserven, som kan vara offentlig eller privat i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

3. När medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier eller havsområdesstrategier ska de planerade insatsernas bidrag till dessa strategier anges i det berörda programmet enligt de behov för programområdet som fastställts av medlemsstaten.

4. För varje prioritering ska indikatorer och motsvarande mål uttryckta i kvalitativa och kvantitativa termer anges i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna för att bedöma framsteg

avseende genomförande av program, som syftar till att uppnå mål, vilka ska ligga till grund för övervakning, bedömning och resultatöversyn. Dessa indikatorer ska inbegripa

- a) finansiella indikatorer för anslagna utgifter,
- b) aktivitetsindikatorer för de insatser som får stöd,
- c) resultatindikatorer för den berörda prioriteringen.

För varje europeisk struktur- och investeringsfond ska man i de fondspecifika bestämmelserna fastställa gemensamma indikatorer och man kan också fastställa bestämmelser om programspecifika indikatorer.

5. Alla program, utom de som endast omfattar tekniskt stöd, ska innehålla en beskrivning, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna, av åtgärder för att beakta principerna i artiklarna 5, 7 och 8.

6. Alla program, utom de där det tekniska stödet genomförs inom ett särskilt program, ska innehålla det preliminära stödbelopp som ska användas för mål om klimatförändringar på grundval av den metod som avses i artikel 8.

7. Medlemsstaterna ska utarbeta programmet enligt de fondspecifika bestämmelserna.

Artikel 28

Särskilda bestämmelser om innehållet i programmen för gemensamma instrument för obegränsade garantier och värdepapperisering för kapitallättnad som genomförs av EIB

1. Genom undantag från artikel 27 ska de program som avses i artikel 39.4 första stycket led b innehålla:

- a) alla inslag som anges i artikel 27.1 första stycket punkterna 2, 3 och 4 i den artikeln vad gäller de principer som anges i artikel 5,
- b) uppgifter om de organ som avses i artiklarna 125, 126 och 127 i den här förordningen och artikel 65.2 i Ejflu-förordningen och som är relevanta för den berörda fonden,
- c) för varje förhandsvillkor som fastställts i enlighet med artikel 19 och bilaga XI som är tillämpligt på programmet, en bedömning av huruvida förhandsvillkoret är uppfyllt den dag då partnerskapsöverenskommelsen och programmet lämnas in; när ett förhandsvillkor inte är uppfyllt, en beskrivning av

de åtgärder som behövs för att uppfylla det, berörda organ och en tidsplan för sådana åtgärder i enlighet med sammanfattningen i partnerskapsöverenskommelsen.

2. Genom undantag från artikel 55 ska den förhandsbedömning som avses i artikel 39.4 första stycket led a betraktas som förhandsbedömning av dessa program.

3. I de program som avses i artikel 39.4 första stycket led b i denna förordning ska artikel 6.2 och artikel 59.5 och 59.6 i Ejflu-förordningen inte gälla. Utöver de inslag som avses i punkt 1 ska endast bestämmelserna i artikel 8.1 c i, 8.1 f, 8.1 h, 8.1 i och 8.1 m i)–iii) i Ejflu-förordningen tillämpas på program under Ejflu.

Artikel 29

Förfarande för antagande av program

1. Kommissionen ska bedöma hur programmen överensstämmer med denna förordning och med de fondspecifika bestämmelserna samt om de effektivt bidrar till de utvalda tematiska målen och till unionens prioriteringar för varje europeisk struktur- och investeringsfond samt till partnerskapsöverenskommelsen, med hänsyn till de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget samt till förhandsutvärderingen. I bedömningen ska man särskilt beakta programstrategins lämplighet, motsvarande mål, indikatorer och fördelningen av budgetmedel.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska kommissionen inte behöva bedöma om de särskilda operativa programmen för satsningsinitiativet för unga som avses i artikel 18 andra stycket a i ESF-förordningen och de särskilda program som avses i artikel 39.4 första stycket led b i den här förordningen är förenliga med partnerskapsöverenskommelsen om en medlemsstat inte lagt fram sin partnerskapsöverenskommelse den dag då sådana särskilda program läggs fram.

3. Kommissionen ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att programmet lämnats in. Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla ytterligare uppgifter som behövs och om nödvändigt revidera förslaget till program.

4. I enlighet med de fondspecifika bestämmelserna ska kommissionen godkänna varje program inom sex månader efter det att det lämnats in av den berörda medlemsstaten, under förutsättning att eventuella synpunkter från kommissionen har beaktats på ett adekvat sätt, men inte före den 1 januari 2014 eller innan kommissionen antagit ett beslut om godkännande av partnerskapsöverenskommelsen.

Med avvikelse från det krav som avses i första stycket får program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete godkännas av kommissionen före antagandet av beslutet om godkännande av partnerskapsöverenskommelsen, och de särskilda operativa programmen för sysselsättningsinitiativet för unga som avses i artikel 18 andra stycket led a iii a i ESF-förordningen och de program som avses i artikel 39.4 första stycket led b i denna förordning får godkännas av kommissionen innan partnerskapsöverenskommelsen läggs fram.

Artikel 30

Ändring av program

1. Ansökningar om ändring av program som lämnats in av en medlemsstat ska vederbörligen motiveras och ska särskilt ange hur ändringarna förväntas påverka unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och de specifika målen i programmet, med beaktande av denna förordning och fondspecifika bestämmelser, de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och partnerskapsöverenskommelsen. De ska åtföljas av det ändrade programmet.

2. Kommissionen ska bedöma de uppgifter som lämnats in i enlighet med punkt 1, med beaktande av medlemsstatens motivering. Kommissionen kan komma med synpunkter inom en månad efter den inlämningen av det ändrade programmet och medlemsstaten ska förse kommissionen med alla nödvändiga kompletterande uppgifter. I enlighet med de fondspecifika bestämmelserna ska kommissionen godkänna ansökningar om ändring av ett program snarast möjligt och senast tre månader efter det att ansökan lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning av att kommissionens synpunkter beaktats på ett adekvat sätt.

Om en ändring av ett program påverkar uppgifterna i partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 15.1 a iii, 15.1 a iv och 15.1 a vi ska kommissionens godkännande av ändringen av programmet samtidigt utgöra ett godkännande av den senare revideringen av uppgifterna i partnerskapsöverenskommelsen.

3. Om en ansökan om ändring lämnas in till kommissionen i syfte att omfördela resultatreserven efter resultatöversynen ska kommissionen, som ett undantag från punkt 2, komma med synpunkter endast på de delar där den anser att den föreslagna tilldelningen inte följer gällande bestämmelser, inte stämmer överens med medlemsstatens eller regionens utvecklingsbehov eller innebär stor risk att målen i förslaget inte kan uppnås. Kommissionen ska godkänna ansökan om ändring av ett program snarast möjligt och senast två månader efter det att ansökan lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktats på ett adekvat sätt. Kommissionens godkännande av ändringen av programmet ska samtidigt utgöra godkännande av den senare översynen av uppgifterna i partnerskapsöverenskommelsen.

4. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 kan särskilda förfaranden för ändring av operativa program fastställas i EHFF-förordningen.

Artikel 31

Deltagande av EIB

1. EIB kan, på medlemsstaternas begäran, delta i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen samt i förberedelserna av insatserna, särskilt större projekt, finansieringsinstrument och offentlig-privata partnerskap.

2. Kommissionen kan samråda med EIB innan den antar partnerskapsöverenskommelsen eller programmen.

3. Kommissionen kan begära att EIB granskar den tekniska kvaliteten och den ekonomiska och finansiella hållbarheten samt bärkraften hos större projekt och att banken bistår kommissionen vid genomförandet eller utvecklingen av finansieringsinstrument.

4. När kommissionen genomför bestämmelserna i denna förordning kan den bevilja EIB bidrag eller tjänstekontrakt, vilka omfattar initiativ som genomförs i ett flerårigt perspektiv. Unionens budgetåtaganden för dessa bidrag eller tjänstekontrakt ska göras årligen.

KAPITEL II

Lokalt ledd utveckling

Artikel 32

Lokalt ledd utveckling

1. Lokalt ledd utveckling ska stödjas av Ejflu, som ska väljas till Leaders strategi för lokal utveckling och kan stödjas av Eruf, ESF eller EHFF. Med avseende på tillämpningen av detta kapitel kallas dessa fonder nedan de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Lokalt ledd utveckling ska

- vara inriktad på specifika subregionala områden,
- ledas av lokala aktionsgrupper som består av företrädare för offentliga och privata lokala socioekonomiska intressegrupper och där varken offentliga myndigheter, såsom dessa definieras i de nationella bestämmelserna, eller någon enskild intressegrupp har mer än 49 % av rösterna på beslutsfattande nivå,
- genomföras genom integrerade och sektorsövergripande områdesbaserade lokala utvecklingsstrategier, samt
- utformas med hänsyn till lokala behov och möjligheter samt ska omfatta innovativa drag i det lokala sammanhanget, nätverksarbete samt, när så är möjligt, samarbete.

3. De berörda europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till lokalt ledd utveckling ska vara konsekvent och samordnas mellan de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna. Detta ska säkerställas bl.a. genom samordnat kapacitetsbyggande, urval, godkännande och finansiering av lokalt ledda utvecklingsstrategier och lokala aktionsgrupper.

4. När den urvalskommitté för lokalt ledda utvecklingsstrategier som inrättats i enlighet med artikel 33.3 fastställer att genomförandet av den utvalda lokalt ledda utvecklingsstrategin kräver stöd från mer än en fond kan den i enlighet med nationella bestämmelser och förfaranden utse en samordnande fond som ska stödja alla löpande kostnader och ledningskostnader enligt artikel 35.1 d och 35.1 e för den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

5. Lokalt ledd utveckling som stöds av de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras enligt en eller flera av prioriteringarna i det eller de relevanta programmen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna för de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Artikel 33

Lokalt ledda utvecklingsstrategier

1. En lokalt ledd utvecklingsstrategi ska innehålla åtminstone följande delar:

- a) Uppgifter om område och befolkning som omfattas av strategin.
- b) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter, inklusive en analys av starka och svaga sidor, möjligheter och hot.
- c) En beskrivning av strategin och dess mål, en beskrivning av på vilket sätt strategin är integrerad och innovativ samt en hierarki av mål, inklusive mätbara mål för utfall eller resultat. När det gäller resultat kan målen uttryckas kvantitativt eller kvalitativt. Strategin ska vara förenlig med relevanta program inom samtliga berörda europeiska struktur- och investeringsfonder.
- d) En beskrivning av hur lokalsamhället varit delaktigt i utvecklingen av strategin.
- e) En handlingsplan som visar hur målen omsätts i åtgärder.
- f) En beskrivning av förvaltnings- och övervakningsbestämmelserna för strategin, som visar att den lokala aktionsgruppen har kapacitet att genomföra strategin, samt en beskrivning av de särskilda bestämmelserna om utvärdering.
- g) Strategins finansieringsplan, inklusive planerade anslag från var och en av de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Medlemsstaterna ska fastställa kriterierna för urvalet av lokalt ledda utvecklingsstrategier.

3. Lokalt ledda utvecklingsstrategier ska väljas ut av en kommitté som inrättats för detta syfte av den eller de ansvariga

förvaltande myndigheterna och godkänts av den eller de ansvariga förvaltande myndigheterna.

4. Den första omgången av urval av lokalt ledda utvecklingsstrategier ska ha avslutats senast två år efter dagen för partnerskapsöverenskommelsens godkännande. Medlemsstaterna får välja ut ytterligare lokalt ledda utvecklingsstrategier efter denna dag men inte senare än den 31 december 2017.

5. I beslut om godkännande av en lokalt ledd utvecklingsstrategi ska anslagen för var och en av de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna fastställas. Ansvar för förvaltnings- och kontrolluppgifterna för den lokalt ledda utvecklingsstrategin enligt programmet eller programmen ska också anges i beslutet.

6. Befolkningen i det område som avses i punkt 1 a får inte understiga 10 000 och inte överstiga 150 000 invånare. I vederbörligen motiverade fall och på grundval av ett förslag från en medlemsstat får kommissionen emellertid anta eller ändra dessa befolkningsgränser i sitt beslut enligt artikel 15.2 och 15.3 för att godkänna eller ändra partnerskapsöverenskommelsen för den medlemsstaten för att ta hänsyn till glest eller tätt befolkade områden i syfte att säkerställa territoriell samstämmighet i områden som omfattas av de lokalt ledda utvecklingsstrategierna.

Artikel 34

Lokala aktionsgrupper

1. Lokala aktionsgrupper ska utforma och genomföra de lokalt ledda utvecklingsstrategierna.

Medlemsstaterna ska definiera den roll som den lokala aktionsgruppen respektive de myndigheter som är ansvariga för genomförandet av de relevanta programmen ska spela vid den lokalt leda utvecklingsstrategins genomförande.

2. Den eller de ansvariga förvaltande myndigheterna ska se till att de lokala aktionsgrupperna antingen väljer en part inom gruppen som samordnande part i administrativa och ekonomiska frågor, eller att de tillsammans bildar en lagligt etablerad gemensam struktur.

3. De lokala aktionsgrupperna ska ha följande uppgifter:

- a) Främja de lokala aktörernas kapacitet att utveckla och genomföra insatser, även genom att främja deras projektförvaltningskapacitet.
- b) Införa ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande och objektiva kriterier för urval av insatser, som inte leder till intressekonflikter, som säkerställer att minst 50 % av rösterna i urvalsbesluten avges av parter som inte är offentliga myndigheter och som gör det möjligt att genomföra urval med ett skriftligt förfarande.

- c) Säkra överensstämmelsen med den lokalt ledda utvecklingsstrategin vid urvalet av insatser genom att prioritera dessa insatser efter hur väl de bidrar till att uppnå målen för strategin.
- d) Förbereda och offentliggöra inbjudningar att lämna förslag eller ett förfarande för att kontinuerligt lämna in projekt, och även fastställa urvalskriterier.
- e) Ta emot och bedöma ansökningar om stöd.
- f) Välja ut insatser och fastställa stödbeloppet och, i tillämpliga fall, lägga fram förslagen till det organ som är ansvarigt för att slutkontrollen av stödberättigande innan de godkänns.
- g) Övervaka genomförandet av den lokalt ledda utvecklingsstrategin och de insatser som får stöd samt genomföra särskilda utvärderingar kopplade till den strategin.

4. Om inget annat följer av punkt 3 b kan den lokala aktionsgruppen vara stödmottagare och genomföra insatser i enlighet med den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

5. I fall av samarbetsverksamhet mellan lokala aktionsgrupper som avses i artikel 35.1 c kan de uppgifter som anges i punkt 3 f i den här artikeln utföras av den ansvariga förvaltande myndigheten.

Artikel 35

Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till lokalt ledd utveckling

1. Stöd från de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna till lokalt ledd utveckling ska omfatta följande:

- a) Kostnaderna för förberedande stöd ska omfatta kapacitetsuppbyggnad, utbildning och nätverksbildning i syfte att utarbeta och genomföra en lokalt ledd utvecklingsstrategi.

Kostnaderna kan omfatta en eller flera av följande delar:

- i) Utbildning av lokala aktörer.
- ii) Studier kring området i fråga.
- iii) Kostnader för utformning av den lokalt ledda utvecklingsstrategin, inklusive konsultkostnader och kostnader för åtgärder i samband med samråd med berörda aktörer i fråga om utarbetandet av strategin.

- iv) Administrativa kostnader (drifts- och personalkostnader) för organisationer som ansöker om förberedande stöd under förberedelsefasen.

- v) Stöd till små pilotprojekt.

Sådant förberedande stöd ska vara stödberättigande oavsett om en lokalt ledd utvecklingsstrategi som utformats av en lokal aktionsgrupp som mottar stöd väljs ut för finansiering av en urvalskommitté som inrättats i enlighet med artikel 33.3.

- b) Genomförande av insatser inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin.
- c) Förberedelser inför och genomförande av den lokala aktionsgruppens samarbetsverksamhet.
- d) Löpande kostnader kopplade till förvaltningen av den lokalt ledda utvecklingsstrategins genomförande, bestående av driftskostnader, personalkostnader, utbildningskostnader, kostnader kopplade till pr-verksamhet, finansiella kostnader samt kostnaderna kopplade till övervakning och utvärdering av strategin enligt artikel 34.3 g.
- e) Ledningsfunktioner inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin för att underlätta utbyte mellan berörda parter för att ge information, främja strategin och stödja potentiella stödmottagare i syfte att utveckla insatser och utarbeta ansökningar.

2. Stödet för de löpande kostnader och ledningsfunktioner som avses i punkterna 1 d-e får inte överstiga 25 % av de sammanlagda offentliga utgifterna inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

KAPITEL III

Territoriell utveckling

Artikel 36

Integrerad territoriell investering

1. När en strategi för stadsutveckling eller en annan territoriell strategi eller territoriell pakt som avses i artikel 12.1 i ESF-förordningen kräver ett integrerat tillvägagångssätt med investeringar från ESF, Eruf eller Sammanhållningsfonden inom mer än ett insatsområde inom ett eller flera operativa program kan åtgärderna genomföras i form av en integrerad territoriell investering.

Åtgärder som genomförs inom ramen för en integrerad territoriell investering kan kompletteras av finansiellt stöd från Ejflu eller EHFF.

2. I fall där en integrerad territoriell investering stöds av ESF, Eruf eller Sammanhållningsfonden ska det inom det eller de relevanta operativa programmen ges en beskrivning av användningen av den integrerade territoriella investeringen och det preliminära finansiella anslaget från varje insatsområde i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

I fall där en integrerad territoriell investering kompletteras av finansiellt stöd från Ejflu eller EHFF ska det preliminära finansiella anslaget och de omfattade åtgärderna anges i det eller de relevanta programmen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

3. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten kan utse ett eller flera förmedlande organ, som kan vara lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer, till att ansvara för förvaltningen och genomförandet av den integrerade territoriella investeringen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

4. Medlemsstaten eller de relevanta förvaltande myndigheterna ska säkerställa att det i övervakningssystemet för programmet eller programmen anges vilka insatser och utfall av ett insatsområde eller en unionsprioritering som bidrar till en integrerad territoriell investering.

AVDELNING IV

FINANSIERINGSINSTRUMENT

Artikel 37

Finansieringsinstrument

1. De europeiska struktur- och investeringsfonderna kan användas för att stödja finansieringsinstrument inom ett eller flera program, även när de är organiserade som fondandelsfonder, för att bidra till att specifika mål inom en prioritering uppnås.

Finansieringsinstrumenten ska genomföras för att stödja investeringar som förväntas vara finansiellt hållbara och som inte ger upphov till tillräcklig finansiering från marknadskällor. Vid tillämpningen av denna avdelning ska de förvaltande myndigheterna, de organ som genomför fondandelsfonder och de organ som genomför finansieringsinstrument iakttä tillämplig rätt, särskilt i fråga om statligt stöd och offentlig upphandling.

2. Stöd till finansieringsinstrument ska grunda sig på en förhandsbedömning där man fastställt belägg för marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer samt den beräknade nivån och omfattningen av de offentliga investeringsbehoven, inbegripet typer av finansieringsinstrument som ska stödjas. En sådan förhandsbedömning ska omfatta följande:

- a) En analys av marknadsmisslyckanden, icke-optimala investeringssituationer samt investeringsbehov för politikområden och tematiska mål eller investeringsprioriteringar som ska behandlas för att bidra till att uppnå specifika mål som fastställts inom en prioritering och som ska stödjas genom finansieringsinstrument. Den analysen ska grundas på tillgängliga metoder för god praxis.
- b) En bedömning av mervärdet av de finansieringsinstrument som övervägs för stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, samstämmighet med andra former av offentliga insatser riktade mot samma marknad, eventuella

konsekvenser vad gäller statligt stöd, proportionaliteten när det gäller den planerade insatsen och åtgärder för att minimera snedvridning av marknaden.

- c) En uppskattning av de ytterligare offentliga och privata medel som kan anskaffas genom finansieringsinstrumentet ned till slutmottagarnivå (förväntad hävstångseffekt), om så är relevant inklusive en bedömning av behovet av och nivån på förmånliga ersättningar för att attrahera motpartsmedel från privata källor och/eller en beskrivning av de mekanismer som ska användas för att fastställa behovet och omfattningen av sådan förmånlig ersättning, till exempel ett konkurrenskraftigt eller tillräckligt oberoende bedömningsförfarande.
- d) En bedömning av tidigare erfarenheter från liknande instrument och förhandsbedömningar som genomförts av medlemsstaten, samt av hur dessa erfarenheter kommer att tillämpas i fortsättningen.
- e) Den föreslagna investeringsstrategin, inbegripet en granskning av olika möjliga genomförandebestämmelser i den mening som avses i artikel 38, finansiella produkter som kommer att erbjudas, utsedda slutmottagare och i tillämpliga fall planerad kombination med bidrag.
- f) Angivelse av förväntade resultat och hur finansieringsinstrumentet i fråga förväntas bidra till att uppnå de specifika målen för den relevanta prioriteringen, inbegripet indikatorer för detta bidrag.
- g) Bestämmelser som vid behov möjliggör översyn och uppdatering av förhandsbedömningen i samband med genomförandet av finansieringsinstrument som har genomförts på grundval av en sådan bedömning, om den förvaltande myndigheten under genomförandefasen anser att förhandsbedömningen eventuellt inte längre korrekt speglar de marknadsvillkor som råder vid tidpunkten för genomförandet.

3. Den förhandsbedömning som avses i punkt 2 kan genomföras i etapper. Den ska under alla omständigheter slutföras innan den förvaltande myndigheten beslutar att lämna programbidrag till ett finansieringsinstrument.

Sammanfattning av resultaten och slutsatserna från förhandsbedömningar avseende finansieringsinstrument ska offentliggöras inom tre månader från det att de slutförts.

Förhandsbedömningen ska lämnas in till övervakningskommittén i informationssyfte i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

4. I de fall där finansieringsinstrument stöder finansiering av företag, inklusive SMF, ska stödet inriktas på inrättande av nya företag, kapital i inledningsskedet, dvs. såddkapital och startkapital, expensionskapital, kapital för att stärka ett företags allmänna aktiviteter eller genomförande av nya projekt, etablering på nya marknader eller nya projekt inom befintliga företag, om

inte annat följer av tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd och i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Stödet får omfatta investeringar i både materiella och immateriella tillgångar samt rörelsekapital inom gränserna för tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd och i syfte att stimulera den privata sektorn att bidra med finansiering till företag. Det får även omfatta kostnader för överföring av äganderätt i företag under förutsättning att sådan överföring sker mellan oberoende investerare.

5. Investeringar som stöds genom finansieringsinstrument får inte ha fullbordats eller genomförts fullt ut då investeringsbeslutet tas.

6. Om finansieringsinstrumentet ger stöd till slutmottagare vid infrastrukturinvesteringar för att stödja stadsutveckling, stadsförnyelse eller liknande infrastrukturinvesteringar i syfte att diversifiera annan verksamhet än jordbruksverksamhet i landsbygdsområden kan detta belopp inbegripa det stöd som krävs för att omorganisera skuldportföljen för den infrastruktur som ingår i den nya investeringen till ett belopp på högst 20 % av det totala programstödet från finansieringsinstrumentet till investeringen.

7. Finansieringsinstrumenten får kombineras med bidrag, räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter. Om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna tillhandahålls genom finansieringsinstrument och kombineras i en enda insats med andra former av stöd med direkt koppling till finansieringsinstrument som riktar sig mot samma slutmottagare, inbegripet tekniskt stöd, räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter, ska de bestämmelser som är tillämpliga på finansieringsinstrument gälla för samtliga stödformer inom ramen för insatsen i fråga. I sådana fall ska tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd iakttas, och varje stödform ska bokföras separat.

8. Slutmottagare som får stöd genom ett finansieringsinstrument inom en europeisk struktur- och investeringsfond kan också få stöd från en annan europeisk struktur- och investeringsfond eller ett program eller från ett annat instrument som stöds genom unionens budget i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd. I det fallet ska varje stödform bokföras separat och stödet från instrumentet inom den europeiska struktur- och investeringsfonden ska vara en del av en insats med stödberättigande utgifter som är skild från andra källor till stöd.

9. Kombinationer av stöd från bidrag och finansieringsinstrument enligt punkterna 7 och 8 får, om inget annat följer av tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd, omfatta samma utgiftspost förutsatt att den sammanlagda summan av alla stödformer inte överstiger det totala beloppet för utgiftsposten i fråga. Bidrag får inte användas för att återbetala stöd från finansieringsinstrument. Finansieringsinstrument får inte användas för att förhandsfinansiera bidrag.

10. Naturbidrag ska inte utgöra stödberättigande utgifter när det gäller finansieringsinstrumenten, utom mark och fastigheter när det gäller investeringar för att stödja landsbygdsutveckling, stadsutveckling eller stadsförnyelse, där mark eller fastigheter ingår i investeringen. Sådana bidrag i form av mark eller fastigheter ska vara stödberättigande om villkoren i artikel 69.1 är uppfyllda.

11. Mervärdesskatt ska inte utgöra en stödberättigande utgift för en insats, förutom i de fall då mervärdesskatten inte är återbetalningsbar enligt nationell mervärdesskattelagstiftning. Mervärdesskatt vad gäller investeringar som görs av slutmottagare ska inte inkluderas vid fastställandet av stödberättigande för utgifter inom finansieringsinstrumentet. Då finansieringsinstrument kombineras med bidrag i enlighet med punkterna 7 och 8 i denna artikel ska bestämmelserna i artikel 69.3 vara tillämpliga på bidraget.

12. När det gäller tillämpningen av denna artikel ska de tillämpliga unionsreglerna om statligt stöd vara de som är i kraft vid den tidpunkt då den förvaltande myndigheten eller det organ som genomför fondandelsfonden genom ett avtal tilldelar ett finansieringsinstrument programbidrag, eller i tillämpliga fall, då finansieringsinstrumentet genom ett avtal tilldelar slutmottagaren programbidrag.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med ytterligare särskilda bestämmelser om förvärv av mark och om kombination av tekniskt stöd och finansieringsinstrument.

Artikel 38

Genomförande av finansieringsinstrument

1. När de förvaltande myndigheterna genomför artikel 37 kan de lämna ett ekonomiskt bidrag till följande finansieringsinstrument:

- a) Finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå och som förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen.
- b) Finansieringsinstrument som inrättats på nationell, regional, transnationell eller gränsöverskridande nivå och som förvaltas av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar.

2. Bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument enligt punkt 1 a ska bokföras på separata konton och, i enlighet med målen för respektive europeisk struktur- och investeringsfond, användas för att stödja åtgärder och slutmottagare i överensstämmelse med det eller de program som beviljat bidragen.

Bidrag till de finansieringsinstrument som avses i första stycket ska omfattas av denna förordning om inte undantag uttryckligen medges.

Andra stycket påverkar inte bestämmelserna om inrättande och funktion av finansieringsinstrument enligt budgetförordningen, om inte de bestämmelserna strider mot bestämmelserna i den här förordningen, då den här förordningen ska ha företräde.

3. För finansieringsinstrument enligt punkt 1 b kan den förvaltande myndigheten lämna ett ekonomiskt bidrag till följande finansieringsinstrument:

- a) Finansieringsinstrument som överensstämmer med standardvillkor som kommissionen fastställt.
- b) Befintliga eller nyinrättade finansieringsinstrument som är särskilt utformade för att uppnå de specifika mål som anges i den berörda prioriteringen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om standardvillkor som finansieringsinstrument som avses i första stycket led a ska uppfylla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

4. När den förvaltande myndigheten stöder de finansieringsinstrument som avses i punkt 1 b får den

- a) investera i kapital hos befintliga eller nyinrättade juridiska personer, även sådana som finansieras genom andra europeiska struktur- och investeringsfonder, som är inrättade för att genomföra finansieringsinstrument i enlighet med målen för respektive europeisk struktur- och investeringsfond och som kommer att utföra uppgifter i samband med genomförandet; stödet till sådana enheter ska begränsas till de belopp som är nödvändiga för att genomföra nya investeringar i enlighet med artikel 37 och på ett sätt som är förenligt med målen i denna förordning
- b) delegera uppgifter i samband med genomförandet till
 - i) EIB,
 - ii) internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare eller ett finansinstitut som etablerats i en medlemsstat med målet att främja allmänintresset under en myndighets kontroll,
 - iii) ett privaträttsligt eller offentligt rättsligt organ, eller.
- c) utföra uppgifter i samband med genomförandet direkt, när det gäller finansieringsinstrument som består enbart av lån

eller garantier; i det fallet ska den förvaltande myndigheten betraktas som stödmottagare enligt definitionen i artikel 2.10.

Vid genomförandet av finansieringsinstrumentet ska de organ som avses i leden a, b och c i första stycket säkerställa att tillämplig rätt följs, inbegripet bestämmelser avseende de europeiska struktur- och investeringsfonderna, statligt stöd, offentlig upphandling och relevanta normer samt tillämplig lagstiftning om förhindrande av penningtvätt, kamp mot terrorism och skattebedrägeri. Dessa organ får inte inrättas och får inte ha affärsförbindelser med enheter som är registrerade i territorier vars jurisdiktioner inte samarbetar med unionen när det gäller tillämpning av internationellt överenskomna skattenormer och de ska införliva sådana krav i sina avtal med de utvalda finansiella intermediärerna.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa ytterligare specifika bestämmelser om vilka funktioner, skyldigheter och ansvarsuppgifter som organ som genomför finansieringsinstrument ska ha, berörda urvalskriterier och produkter som kan levereras via finansieringsinstrument i enlighet med artikel 37. Kommissionen ska samtidigt delge Europaparlamentet och rådet de delegerade akterna senast den 22 april 2014.

5. De organ som avses i punkterna 4 första stycket led a och 4 första stycket led b får, när de genomför fondandelsfonder, anförtro delar av förvaltningen åt finansiella intermediärer, förutsatt att de enheterna på eget ansvar ser till att dessa intermediärer uppfyller kriterierna i artikel 140.1, 140.2 och 140.4 i budgetförordningen. De finansiella intermediärerna ska väljas ut på ett öppet, proportionellt och icke-diskriminerande sätt, som inte leder till intressekonflikter.

6. De organ som avses i första stycket punkt 4 b till vilka genomförandeuppgifter har delegerats ska öppna förvaltningskonton i eget namn för den förvaltande myndighetens räkning, eller inrätta finansieringsinstrumentet som en separat ekonomisk enhet inom ett finansinstitut. Om det rör sig om en separat ekonomisk enhet ska programresurser som investeras i finansieringsinstrumentet bokföras separat från övriga tillgängliga resurser inom finansinstitutet. Tillgångarna på förvaltningskonton och sådana separata ekonomiska enheter ska förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning samt enligt lämpliga försiktighetsprinciper och ska ha en tillräcklig likviditet.

7. Om ett finansieringsinstrument genomförs enligt punkt 4 första stycket led a och 4 första stycket led b ska villkoren för bidrag från program till finansieringsinstrument, beroende på finansieringsinstrumentets genomförandestruktur, fastställas i finansieringsavtal i enlighet med bilaga III på följande nivåer:

- a) I tillämpliga fall mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare och det organ som genomför fondandelsfonden.

b) Mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare, eller i tillämpliga fall det organ som genomför fondandelsfonden, och det organ som genomför finansieringsinstrumentet.

8. För finansieringsinstrument som genomförs enligt punkt 4 första stycket led c ska villkoren för bidrag från program till finansieringsinstrument fastställas i ett strategidokument i enlighet med bilaga IV som ska granskas av övervakningskommittén.

9. Nationella offentliga och privata bidrag, inbegripet i tillämpliga fall naturabidrag som avses i artikel 37.10, kan ges på fondandelsnivå, på finansinstrumentsnivå eller på slutmottagarnivå, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för närmare bestämmelser för överföring och förvaltning av programbidrag som förvaltas av de organ som avses i artikel 33.4 första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.

Artikel 39

Bidrag från Eruf och Ejflu till gemensamma finansieringsinstrument för obegränsade garantier och värdepapperisering till förmån för SMF som genomförs av EIB

1. I denna artikel avses med lånefinansiering: lån, leasing eller garantier.

2. Medlemsstaterna kan använda Eruf och Ejflu för att beskriva om ekonomiska bidrag till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 a i denna förordning, och som förvaltas indirekt av kommissionen genom genomförandeuppgifter som anförtros åt EIB i enlighet med artikel 58.1 c iii och artikel 139.4 i budgetförordningen, i fråga om följande:

a) obegränsade garantier som ger finansiella intermediärer kapitallättnad för nyinrättade lånefinansieringsportföljer till stödberättigade SMF i enlighet med artikel 37.4 i denna förordning,

b) värdepapperisering, enligt definitionen i artikel 4.1 punkt 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾, av något av följande alternativ

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

i) befintliga lånefinansieringsportföljer till SMF eller andra företag med mindre än 500 anställda,

ii) nyinrättade lånefinansieringsportföljer till SMF.

Det ekonomiska bidrag som avses i leden a och b i första stycket i denna punkt ska gå till lägre prioriterade trancher och/eller mellanliggande trancher i de portföljer som nämns i dessa punkter, förutsatt att de berörda finansiella intermediärerna står för en tillräcklig stor del av risken i portföljerna, men de ska minst uppfylla kraven på bibehållande av riskexponering i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾ och förordning (EU) nr 575/2013 för att säkerställa en adekvat anpassning av räntor. Vid värdepapperisering första stycket led b i denna punkt måste den finansiella intermediären anskaffa ny lånefinansiering till stödberättigade SMF i enlighet med artikel 37.4 i den här förordningen.

Medlemsstater som ämnar delta i dessa finansieringsinstrument ska bidra med ett belopp som motsvarar lånefinansieringsbehoven för SMF i en viss medlemsstat och den uppskattade efterfrågan på sådan lånefinansiering för SMF, med beaktande av den förhandsbedömning som avses i punkt 4 första stycket led a, och som under inga omständigheter får överstiga 7 % av Erufs och Ejflus anslag till medlemsstaten. Det totala Eruf- och Ejflubidraget till alla deltagande medlemsstater ska omfattas av ett globalt tak på 8 500 000 000 EUR (i 2011 års priser).

Om kommissionen i samråd med EIB anser att det totala minimibidraget till instrumentet, bestående av samtliga bidrag från alla deltagande medlemsstater, inte är tillräckligt, med vederbörlig hänsyn tagen till den minsta kritiska massan i den förhandsbedömning som avses i punkt 4 första stycket led a, ska genomförandet av det finansieringsinstrumentet avbrytas och bidragen returneras till medlemsstaterna.

Om medlemsstaten och EIB inte kan enas om villkoren i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c i denna artikel ska medlemsstaten inge en ansökan om ändring av det program som avses i punkt 4 första stycket led b och omfördela bidraget till andra program eller prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

Om de villkor för att avbryta medlemsstatens bidrag till instrumentet i finansieringsavtalet mellan den berörda medlemsstaten och EIB som avses i punkt 4 c har kunnat uppfyllas ska medlemsstaten inge en ansökan om ändring av det program som avses i punkt 4 b och omfördela det återstående bidraget

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

till andra program eller prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

Om en medlemsstats deltagande avbryts ska den medlemsstaten inge en ansökan om ändring av programmet. Om budgetåtaganden som inte använts återkrävs ska åtagandena göras tillgängliga igen för den berörda medlemsstaten, för att omfördelas för andra program och prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

3. SMF, som får ny lånefinansiering till följd av en ny portfölj som tagits fram av den finansiella intermediären i samband med det finansieringsinstrument som avses i punkt 2, ska betraktas som slutmottagare av bidraget från Eruf och Ejflu till det berörda finansieringsinstrumentet.

4. Det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 ska uppfylla följande villkor:

a) Genom undantag från artikel 37.2 ska det basera sig på en förhandsbedömning av EIB och kommissionen på unionsnivå.

På grundval av de tillgängliga datakällorna om lånefinansiering och SMF ska förhandsbedömningen bland annat omfatta en analys av finansieringsbehoven för SMF på unionsnivå, villkoren för och behovet av finansiering för SMF samt en angivelse om finansieringsklyftan för SMF i varje medlemsstat, en profil för den ekonomiska och finansiella situationen på medlemsstatsnivå för SMF, den minsta kritiska massa för de totala bidragen, en uppskattning av den totala lånevolymen till följd av sådana bidrag samt det mervärde som detta tillför.

b) Varje deltagande medlemsstat ska ge bidraget som en del av ett enhetligt nationellt program per ekonomiskt bidrag från Eruf och Ejflu som stöd till de tematiska målen i artikel 9 första stycket punkt 3.

c) Det ska uppfylla villkoren i ett finansieringsavtal som slutits mellan varje deltagande medlemsstat och EIB, om bland annat

- i) EIB:s uppgifter och skyldigheter, inklusive ersättning,
- ii) minsta hävstångseffekt som ska vara uppnådd vid klart fastställda delmål under den stödberättigandeperiod som anges i artikel 65.2,
- iii) villkor för ny lånefinansiering
- iv) bestämmelser som gäller icke-stödberättigande verksamhet och utslagningskriterier,
- v) tidsplan för utbetalningarna,

vi) påföljder om de finansiella intermediärerna inte uppfyller sina förpliktelser,

vii) urval av finansiella intermediärer,

viii) övervakning, rapport och kontroll,

ix) synlighet,

x) villkor för uppsägning av avtalet.

För genomförandet av instrumentet kommer EIB att ingå avtal med utvalda finansiella intermediärer.

d) Om det finansieringsavtal som avses i led c inte sluts inom sex månader från och med antagandet av det program som avses i led b ska medlemsstaten ha rätt att omfördela detta bidrag till andra program eller prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

Kommissionen ska för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel anta en genomförandeakt för att fastställa en modell för det finansieringsavtal som avses i första stycket led c. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

5. Minsta hävstångseffekt ska uppnås i samtliga deltagande medlemsstater vid de delmål som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c, och beräknas som förhållandet mellan den nya lånefinansieringen till stödberättigade SMF från finansiella intermediärer och motsvarande bidrag från Eruf och Ejflu från den berörda medlemsstaten till finansieringsinstrumenten. Denna minsta hävstångseffekt kan variera mellan de deltagande medlemsstaterna.

Om den finansiella intermediären inte uppnår de minimihävstångseffekter som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c måste den enligt avtal betala böter till den deltagande medlemsstaten, i enlighet med villkoren i finansieringsavtalet.

Varken de garantier som beviljats eller de värdepapperiseringstransaktioner som gjorts ska påverkas om den finansiella intermediären inte nått den minsta hävstångseffekt som fastställts i finansieringsavtalet.

6. Genom undantag från artikel 38.2 första stycket kan de ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 i den här artikeln placeras i separata konton per medlemsstat eller, om två eller flera deltagande medlemsstater ger sitt samtycke, i ett enda konto som täcker alla dessa medlemsstater och användas i enlighet med de specifika målen i de program för vilka bidragen gavs.

7. Genom undantag från artikel 41.1 och 41.2 vad gäller de ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 i den här artikeln ska medlemsstatens betalningsansökning till kommissionen göras på grundval av 100 % av de belopp som medlemsstaten ska betala till EIB i enlighet med den tidsplan som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c i den här artikeln. Betalningsansökningarna ska basera sig på de belopp som EIB krävt och som anses nödvändiga för att täcka åtagandena för garantiavtal eller värdepapperiseringstransaktioner som ska avslutas inom de tre därpå följande månaderna. Betalningar från medlemsstater till EIB ska göras omedelbart och i vilket fall som helst innan åtagandena inkommit till EIB.

8. När ett program avslutas ska de stödberättigande utgifterna vara det programbidragsbelopp som betalats till finansieringsinstrumentet och som ska motsvara

- a) för den verksamhet som avses i punkt 2 första stycket led a, de resurser som avses i artikel 42.3 första stycket led b,
- b) för den verksamhet som avses i punkt 2 första stycket led b i denna artikel, det totala beloppet för den nya lånefinansieringen till följd av värdepapperiseringstransaktionerna, som betalats ut till förmån för stödberättigade SMF inom den stödberättigande period som fastställts i artikel 65.2.

9. Vid tillämpningen av artiklarna 44 och 45 ska de garantier som inte infodrats och de belopp som återkrävts av obegränsade garantier och värdepapperiseringstransaktioner betraktas som medel som betalats tillbaka till finansieringsinstrumenten. Då finansieringsinstrumenten avvecklas ska likvidationsöverskottet, efter det att kostnader, avgifter och betalningen av fordringsägares skulder som utgör delar som är mer seniora än de som Eruf och Ejflu stod för dragits av, återbördas till de berörda medlemsstaterna i förhållande till deras bidrag till finansieringsinstrumentet.

10. Den rapport som avses i artikel 46.1 ska omfatta följande extra inslag:

- a) Det totala stödet från Eruf och Ejflu till finansieringsinstrumentet i förhållande till obegränsade garantier eller värdepapperiseringstransaktioner, per program, prioritering eller åtgärd.
- b) De framsteg som gjorts för att skapa den nya lånefinansieringen i enlighet med artikel 32.3 för stödberättigade SMF.

11. Trots bestämmelserna i artikel 93.1 kan de medel som fördelats till instrument under punkt 2 i den här artikeln användas för att skapa ny lånefinansiering till SMF på medlemsstatens hela territorium utan hänsyn till regionkategorier om

inte annat framgår av det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c.

12. Artikel 70 ska inte tillämpas på program som inrättats för att genomföra finansieringsinstrument enligt den här artikeln.

Artikel 40

Förvaltning av och kontroll över finansieringsinstrument

1. De organ som utsetts i enlighet med artikel 124 i denna förordning för Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF, EHFF och i enlighet med artikel 65 i Ejflu-förordningen för Ejflu ska inte genomföra kontroller på plats av insatser som omfattar finansieringsinstrument som genomförs enligt artikel 38.1 a. Dessa utsedda organ ska ta emot regelbundna kontrollrapporter från de organ till vilka genomförandet av de finansieringsinstrumenten delegerats.

2. De organ som ansvarar för programrevisionen ska inte genomföra en revision av de insatser som omfattar finansieringsinstrument som genomförs enligt artikel 38.1 a eller revision av förvaltnings- och kontrollsystem i samband med dessa finansieringsinstrument. De ska ta emot regelbundna kontrollrapporter från de revisorer som utses i avtalen om inrättande av de finansieringsinstrumenten.

3. De organ som ansvarar för programrevisionen får endast utföra revisioner på slutmottagarnivå när en eller flera av följande situationer uppstår:

- a) Verifikationer avseende stöd från ett finansieringsinstrument till slutmottagare samt dess användning för avsedda ändamål i överensstämmelse med tillämplig rätt är inte tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller hos organen som genomför finansieringsinstrumentet.
- b) Det finns bevis för att de dokument som är tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller de organ som genomför finansieringsinstrumenten inte ger en sanningsenlig och korrekt bild av stödet.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för förfaranden för förvaltning och kontroll av de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b, inklusive kontroller som ska utföras av förvaltnings- och revisionsmyndigheterna, system för att bevara verifikationer, delar som ska styrkas genom verifikationer och förvaltnings-, kontroll- och revisionssystem. Kommissionen ska samtidigt delge Europaparlamentet och rådet de delegerade akterna, senast den 22 april 2014.

5. Organ som genomför finansieringsinstrument ska ansvara för att verifikationerna är tillgängliga och får inte ställa redovisningskrav på slutmottagarna som går utöver vad som är nödvändigt för dem att uppfylla detta ansvar.

Artikel 41

Ansökningar om utbetalningar som innehåller utgifter för finansieringsinstrument

1. När det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 a och finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b som har genomförts i enlighet med artikel 38.4 a och 38.4 b, ska mellanliggande betalningar tillämpas stegvis för programbidrag till finansieringsinstrumentet under stödberättigandeperioden som fastställs i artikel 65.2 (nedan kallad *stödberättigandeperioden*), i enlighet med följande villkor:

- a) Det programbidragsbelopp som betalas ut till finansieringsinstrumentet som anges i en ansökan om mellanliggande betalning som lämnas in under stödberättigandeperioden får inte överstiga 25 % av det totala programbidragsbelopp som anslagits till finansieringsinstrumentet enligt det relevanta finansieringsavtalet, motsvarande utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d som förväntas betalas ut under stödberättigandeperioden. Ansökningar om mellanliggande betalningar som lämnas in efter stödberättigandeperioden ska innehålla det sammanlagda beloppet för stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 42.
- b) Varje ansökan om mellanliggande betalning som avses i led a i denna punkt får omfatta högst 25 % av det sammanlagda beloppet för den nationella medfinansiering som avses i artikel 38.9 och som förväntas betalas ut till finansieringsinstrumentet, eller på slutmottagarnivå, för utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d, inom stödberättigandeperioden.
- c) Efterföljande ansökningar om mellanliggande betalningar som lämnas in under stödberättigandeperioden ska endast lämnas
 - i) för den andra ansökan om mellanliggande betalning om minst 60 % av det belopp som angavs i den första ansökan om mellanliggande betalning har använts som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d,
 - ii) för den tredje och efterföljande ansökningar om mellanliggande betalningar om minst 85 % av de summor som angetts i de tidigare ansökningarna om mellanliggande betalningar har använts som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d.
- d) Varje ansökan om mellanliggande betalning som innehåller utgifter som rör finansieringsinstrument ska separat ange det totala programbidragsbelopp som betalats ut till finansieringsinstrumentet och de belopp som betalats ut som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d.

Vid avslutandet av ett program ska ansökan om utbetalning av slutsaldot innehålla angivelse av de totala stödberättigande utgifter som avses i 42.

2. När det gäller de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b och som genomförs i enlighet med artikel 38.4 c, ska ansökningar om mellanliggande betalningar och utbetalning av slutsaldot omfatta det sammanlagda belopp som betalats ut av den förvaltande myndigheten för investeringar i slutmottagare enligt artikel 42.1 a och 42.1 b.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa bestämmelser för tillbakadragande av utbetalningar till finansieringsinstrument och för följdjusteringar av betalningsansökningar.

4. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller som ska användas vid inlämning av kompletterande uppgifter rörande finansieringsinstrument tillsammans med betalningsansökningarna till kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

Artikel 42

Stödberättigande utgifter vid avslutande

1. När ett program avslutas ska de stödberättigande utgifterna för finansieringsinstrumentet vara det programbidragsbelopp som finansieringsinstrumentet faktiskt har betalat ut eller, när det gäller garantier, gjort åtaganden för, inom stödberättigandeperioden, vilket omfattar följande:

- a) Utbetalningar till slutmottagare och, när det gäller de fall som avses i artikel 37.7, utbetalningar till förmån för slutmottagare.
- b) Medel som anslagits för garantiavtal, vare sig det rör sig om ett utestående åtagande eller ett som redan förfallit, om garantin återopas vid förluster som beräknas på grundval av en försiktig förhandsbedömning av riskerna och som omfattar flera belopp av underliggande nya lån eller andra riskbärande instrument för nya investeringar i slutmottagarna.
- c) Kapitaliserade räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter, som ska betalas under högst tio år efter stödberättigandeperioden, som används i kombination med finansieringsinstrument och som betalas in på ett särskilt spärrkonto för att effektivt kunna betalas ut efter stödberättigandeperioden, men som när det gäller lån och andra riskbärande instrument betalas för investeringar i slutmottagare inom stödberättigandeperioden.
- d) Återbetalning av förvaltningskostnader eller betalning av förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 om specifika bestämmelser för inrättande av ett system för kapitalisering av årliga delbetalningar för räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter som avses i punkt c i första stycket.

2. Kapitaliserade förvaltningskostnader och avgifter som ska betalas under högst sex år efter stödberättigandeperioden för investeringar i slutmottagare som uppstått under stödberättigandeperioden, och som inte kan omfattas av artiklarna 44 eller 45, får, när det gäller instrument som bygger på eget kapital och mikrokredit, betraktas som stödberättigande utgifter när de sätts in på ett spärkonto som särskilt öppnats för ändamålet.

3. När det gäller instrument som bygger på eget kapital som stöder finansiering av de företag som avses i artikel 37.4 för vilka det finansieringsavtal som avses i artikel 38.7 b undertecknats före den 31 december 2017 och som i slutet av stödberättigandeperioden investerat minst 55 % av de överenskomna programresurserna i det berörda finansieringsavtalet, kan begränsade utbetalningar för investeringar i slutmottagare under högst fyra år efter den stödberättigande periodens slut betraktas som stödberättigande utgifter, när de sätts in på ett spärkonto som särskilt öppnats för ändamålet, förutsatt att bestämmelserna för statligt stöd följs och att alla villkor som fastställts nedan uppfylls.

Belopp som betalas in på spärkontot

- a) ska endast användas för uppföljningsinvesteringar i slutmottagare som fått ursprunglig investering i eget kapital från finansieringsinstrumentet inom den stödberättigande perioden, som fortfarande helt eller delvis återstår,
- b) ska endast användas för uppföljningsinvesteringar som ska göras i enlighet med marknadsnormer och avtalsbestämmelser avseende marknadsnormer och begränsas till det absolut nödvändiga för att stimulera saminvestering från den privata sektorns sida samtidigt som kontinuitet i finansieringen för de utvalda företagen säkerställs så att både offentliga och privata investerare kan dra nytta av investeringarna,
- c) får inte överstiga 20 % av de stödberättigande utgifterna för instrumentet som bygger på eget kapital som avses i punkt 1 första stycket led a, varifrån maximikapitalresurser och vinster som återförs till detta finansieringsinstrument som bygger på eget kapital under stödberättigandeperioden ska dras av.

Eventuella belopp som betalats till spärkonto och som inte används för investeringar i slutmottagare under den period som avses i första stycket ska användas i enlighet med artikel 45.

4. De stödberättigande utgifter som angetts i enlighet med punkterna 1 och 2 får inte överstiga summan av

- a) det totala stödbelopp som de europeiska struktur- och investeringsfonderna betalat ut för de syften som avses i punkterna 1 och 2, och

b) motsvarande nationell medfinansiering.

5. De förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som avses i punkterna 1 första stycket led d och 2 i denna artikel kan tas ut av det organ som genomför fondandelsfonden eller de organ som genomför finansieringsinstrumenten i enlighet med artikel 38.4 a och 38.4 b och får inte överstiga de tröskelvärden som fastställs i den delegerade akt som avses i punkt 6 i den här artikeln. Förvaltningskostnader ska omfatta direkta eller indirekta kostnadsposter som återbetalas mot verifikationer för kostnaderna, förvaltningsavgifter ska i tillämpliga fall hänvisa till ett överenskommet pris för tillhandahållna tjänster fastställt via ett konkurrensutsatt marknadsförfarande. Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter ska grundas på en resultatbaserad beräkningsmetod.

Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter får omfatta arrangemangsavgifter. När arrangemangsavgifter eller någon del av dessa belastar slutmottagarna ska de inte deklarerars som stödberättigande utgifter.

Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter, inbegripet kostnaderna för förberedande arbete i samband med finansieringsinstrumenten före undertecknandet av det relevanta finansieringsavtalet, ska vara stödberättigande från och med datumet för undertecknande av det relevanta finansieringsavtalet.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa specifika bestämmelser för kriterier för att fastställa förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter på grundval av resultatet och tillämpliga tröskelvärden samt bestämmelser för återbetalning av kapitaliserade förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter för instrument som bygger på eget kapital och mikrokredit.

Artikel 43

Räntor och andra vinster som genereras av de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten

1. Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrumenten ska sättas in på konton i finansinstitut i medlemsstaterna och ska temporärt investeras i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

2. Ränta och andra vinster som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten ska användas för samma syften, inklusive återbetalning av förvaltningskostnader eller betalning av förvaltningsavgifter från finansinstrument i enlighet med artikel 42.1 d och utgifter som utbetalats i enlighet med artikel 42.2, som det ursprungliga stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna antingen inom samma finansieringsinstrument, eller efter det att finansinstrumentet avslutats, i andra finansinstrument eller stödformer i enlighet med de specifika mål som fastställts inom en prioritering, fram till slutet av stödberättigandeperioden.

3. Den förvaltande myndigheten ska se till att användningen av ränta och andra vinster registreras på lämpligt sätt.

Artikel 44

Återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd fram till slutet av stödberättigandeperioden

1. Medel som betalas tillbaka till finansieringsinstrumenten från investeringar eller från frigjorda medel från garantiavtal, inbegripet återbetalningar av kapital och kapitalvinster och andra inkomster, såsom räntor, garantiavgifter, utdelningar, kapitalvinster eller andra inkomster från investeringar och som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd, ska återinvesteras för följande syften, upp till de nödvändiga beloppen och i den ordning som överenskommits i de relevanta finansieringsavtalen:

- a) Ytterligare investeringar genom samma eller andra finansieringsinstrument, i enlighet med de specifika mål som fastställts inom en prioritering.
- b) I tillämpliga fall, förmånlig ersättning till privata investerare eller offentliga investerare som verkar enligt den marknads-ekonomiska investerarprincipen, som tillhandahåller motpartsmedel till de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten eller som saminvesterar på slutmottagnivå.
- c) I tillämpliga fall, återbetalning av förvaltningskostnader och betalning av förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.

Behovet av och nivån på förmånlig ersättning enligt första stycket led b i ska fastställas i förhandsbedömningen. Den förmånliga ersättningen ska inte överstiga vad som är nödvändigt för att skapa incitament som attraherar privata motpartsmedel och ska inte överkompensera privata investerare eller offentliga investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi. Anpassning av räntor ska säkerställas genom lämplig risk- och vinstdelning och ska genomföras på normal kommersiell grund och vara förenlig med unionsbestämmelserna om statligt stöd.

2. Den förvaltande myndigheten ska se till att användningen av de medel som avses i punkt 1 registreras.

Artikel 45

Användning av medel efter utgången av stödberättigandeperioden

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medel som återbetalats till finansieringsinstrumenten, inbegripet återbetalningar av kapital och vinster och andra inkomster som har genererats under minst åtta år efter utgången av stödberättigandeperioden, och som kan härledas från de

europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten i enlighet med artikel 37 används i överensstämmelse med programmets eller programmens syfte, antingen inom samma finansieringsinstrument eller, efter det att dessa resurser tagits ut från finansieringsinstrumentet, i andra finansieringsinstrument; under förutsättning att en bedömning av marknadsförhållandena i båda fallen visar att det finns ett fortsatt behov av sådana investeringar eller andra stödformer.

Artikel 46

Rapport om genomförande av finansieringsinstrument

1. Den förvaltande myndigheten ska sända en särskild rapport till kommissionen om insatserna, även finansieringsinstrumenten, som bilaga till den årliga genomföranderapporten.

2. Den särskilda rapport som avses i punkt 1 ska för varje finansieringsinstrument omfatta följande uppgifter:

- a) Från vilket program och vilken prioritering eller åtgärd de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd kommer.
- b) Beskrivning av finansieringsinstrumentet och genomförandebestämmelserna.
- c) Organ som genomför finansieringsinstrument och organ som genomför fondandelsfonder i förekommande fall, som avses i artiklarna 38.1 a, 38.4 a, 38.4 b och 38.4 c, samt de finansiella intermediärer som avses i artikel 38.6.
- d) Det totala programbidraget per prioritering eller åtgärd som utbetalats till finansieringsinstrumentet.
- e) Det totala stödbelopp som finansieringsinstrumentet betalats ut till slutmottagarna eller till förmån för slutmottagarna, eller anslagit i garantikontrakt för investeringar i slutmottagare samt även förvaltningskostnader som uppstått eller förvaltningsavgifter som betalats ut, per program och prioritering eller åtgärd.
- f) Finansieringsinstrumentets resultat inklusive framgången med dess inrättande och val av organ som genomför finansieringsinstrumentet, inklusive organ som genomför en fondandelsfond.
- g) Ränta och andra vinster som genererats genom stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument och programmedel som betalats tillbaka från investeringar i enlighet med artiklarna 43 och 44.
- h) Framgången med att uppnå den förväntade hävstångseffekten för finansieringsinstrumentets investeringar samt värdet av investeringar och deltagande.

- i) Värdet av investeringar i eget kapital, med avseende på tidigare år.
- j) Finansieringsinstrumentets bidrag till att uppnå indikatorerna för prioriteringen eller åtgärden i fråga.

Informationen i första stycket leden h och j får endast inkluderas i bilagan till de årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 samt i den slutliga genomföranderapporten. Rapporteringsskyldigheterna enligt första stycket leden a–j ska inte tillämpas på slutmottagnivå.

3. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller som ska användas för rapportering om finansieringsinstrument till kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.3.

4. Från 2016 ska kommissionen varje år och inom sex månader från den tidsfrist för inlämning av de årliga genomföranderapporter som avses i artikel 111.1 för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, i artikel 75 i Ejflu-förordningen för Ejflu samt i relevanta bestämmelser om fondspecifika bestämmelser för EHFF, tillhandahålla sammanfattningar av uppgifter om de framsteg som uppnåtts i finansieringen och genomförandet av finansieringsinstrumenten, vilka de förvaltande myndigheterna skickat i enlighet med denna artikel. Dessa sammanfattningar ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras.

AVDELNING V

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

KAPITEL I

Övervakning

Avsnitt I

Övervakning av program

Artikel 47

Övervakningskommitté

1. Inom tre månader från dagen för anmälan till medlemsstaten av kommissionens beslut att anta ett program, ska medlemsstaten inrätta en kommitté i enlighet med sina institutionella, rättsliga och finansiella ramar för att övervaka genomförandet av programmet i samförstånd med den förvaltande myndigheten (nedan kallad *övervakningskommittén*).

En medlemsstat får inrätta en enda övervakningskommitté för mer än ett program som samfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Varje övervakningskommitté ska utarbeta och anta sin egen arbetsordning i enlighet med den berörda medlemsstatens institutionella, rättsliga och finansiella ramar.

3. Övervakningskommittén för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska inrättas av den medlemsstat som deltar i samarbetsprogrammet och tredjeländer om de har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet. Detta ska ske enligt överenskommelse med den förvaltande myndigheten inom tre månader från det datum då beslutet om antagandet av samarbetsprogrammet har meddelats till medlemsstaten. Den övervakningskommittén ska utarbeta och anta sin egen arbetsordning.

Artikel 48

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Medlemsstaten ska besluta om övervakningskommitténs sammansättning, under förutsättning att den består av de berörda myndigheterna i medlemsstaten, förmedlande organ samt företrädare för de parter som avses i artikel 5. Parternas företrädare ska bemyndigas att ingå i övervakningskommittén av respektive parter enligt öppna förfaranden. Varje ledamot av övervakningskommittén får vara röstberättigad.

Sammansättningen av en övervakningskommitté för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska överenskommas mellan den medlemsstat som deltar i programmet och tredjeländer när de har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet. Övervakningskommittén ska bestå av relevanta företrädare för dessa medlemsstater och tredjeländer. Övervakningskommittén får inbegripa företrädare för den europeiska gruppering för territoriellt samarbete som utför verksamheterna i programmet inom programområdet.

2. Förteckningen över övervakningskommitténs medlemmar ska offentliggöras.

3. Kommissionen ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

4. Om EIB bidrar till ett program, får den delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

5. Övervakningskommitténs ordförande ska vara en företrädare för medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten.

Artikel 49

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska programmets genomförande och framstegen när det gäller att uppnå dess mål. Vid granskningen ska den ta hänsyn till ekonomiska uppgifter och allmänna och programspecifika indikatorer, inklusive förändringar i värdet från resultatindikatorerna och framsteg i riktning mot kvantifierade målvärden och de delmål som anges i de resultatramar som avses i artikel 21.1 och, där så behövs, resultaten av kvalitativa analyser.

2. Övervakningskommittén ska undersöka alla frågor som påverkar programmets resultat, inklusive resultatöversynen.

3. Övervakningskommittén ska rådfrågas och ska, om den anser att det är lämpligt, avge ett yttrande om alla ändringar av programmet som föreslås av den förvaltande myndigheten.

4. Övervakningskommittén får lämna synpunkter till den förvaltande myndigheten om genomförandet och utvärderingen av programmet, inklusive åtgärder för att minska stödmottagarnas administrativa börda. Övervakningskommittén ska övervaka åtgärder som vidtas till följd av synpunkterna.

Artikel 50

Genomföranderapporter

1. Från och med 2016 och till och med 2023 ska varje medlemsstat till kommissionen lämna in en årlig rapport om genomförandet av programmet under föregående budgetår. Varje medlemsstat ska till kommissionen lämna in en slutrapport om genomförandet av programmet för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och en årlig genomföranderapport för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeisk havs- och fiskerifond inom den tidsfrist som fastställts i de fondspecifika bestämmelserna.

2. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla sammanfattade uppgifter om genomförandet av programmet och dess prioriterade områden i förhållande till de ekonomiska uppgifterna, allmänna och programspecifika indikatorer och kvantifierade målvärden, inklusive förändringar i värdet av resultatindikatorerna där så är lämpligt, och från och med den årliga genomföranderapport som läggs fram 2017, de delmål som anges i resultatramarna. De uppgifter som lämnas ska gälla värden för indikatorer för fullt genomförda insatser och även, där så är möjligt med tanke på hur långt genomförandet nått, för utvalda insatser. De ska också ange en sammanfattning av resultaten från alla bedömningar av programmet som har blivit tillgängliga under föregående budgetår, eventuella frågor som påverkar programmets resultat och de åtgärder som vidtas. I den årliga genomföranderapport som läggs fram 2016 får även åtgärder som vidtagits för att uppfylla förhandsvillkoren anges om så är relevant.

3. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 kan särskilda bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas fastställas i ESF-förordningen.

4. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2017 ska innehålla och utvärdera de uppgifter som krävs enligt punkt 2 och framstegen när det gäller att uppnå programmets mål, inklusive bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till förändringar i värdet av resultatindikatorerna, när bevisning finns att tillgå i relevanta utvärderingar. Den årliga genomföranderapporten ska innehålla de åtgärder som vidtagits för att uppfylla de förhandsvillkor som inte hade uppfyllts när programmen antogs. Rapporten ska också innehålla en bedömning av genomförandet av åtgärder för att beakta principerna i artiklarna 7 och 8, den roll som de parter som anges i artikel 5 ska spela i genomförandet av programmet och redogöra för stödet till klimatförändringsmålen.

5. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2019 och den slutliga genomföranderapporten för de europeiska

struktur- och investeringsfonderna ska, utöver de uppgifter och den bedömning som avses i punkterna 2 och 3, innehålla uppgifter om och bedömning av framstegen när det gäller att uppnå programmets mål och dess bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

6. För att anses godtagbara, ska de årliga genomföranderapporter som avses i punkterna 1–5 innehålla alla uppgifter som krävs i de punkterna och i de fondspecifika bestämmelserna.

Kommissionen ska inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den årliga genomföranderapporten informera medlemsstaten om rapporten inte är godtagbar, och om detta inte sker ska den anses godtagbar.

7. Kommissionen ska granska den årliga och den slutliga genomföranderapporten och lämna sina synpunkter till medlemsstaten inom två månader från dagen för mottagande av den årliga genomföranderapporten och inom fem månader från dagen för mottagande av den slutliga genomföranderapporten. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom dessa tidsfrister, ska rapporterna anses godkända.

8. Kommissionen får lämna synpunkter till den förvaltande myndigheten om frågor som i betydande grad påverkar genomförandet av programmet. Om sådana synpunkter har lämnats, ska den förvaltande myndigheten lämna alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits.

9. De årliga och de slutliga genomföranderapporterna, samt en sammanfattning av deras innehåll ska göras tillgängliga för allmänheten.

Artikel 51

Årligt översynsmöte

1. Ett årligt översynsmöte ska varje år under perioden 2016–2023 anordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat för att granska resultatet för varje program, med beaktande av den årliga genomföranderapporten och kommissionens synpunkter, där så är tillämpligt.

2. Det årliga översynsmötet kan omfatta mer än ett program. Åren 2017 och 2019 ska översynsmötet omfatta alla program i medlemsstaten och man ska också beakta de framstegsrapporter som varje medlemsstat lämnat in i enlighet med artikel 52 under de åren.

3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaten och kommissionen enas om att inte anordna ett årligt översynsmöte för ett program under andra år än 2017 och 2019.

4. Kommissionen eller, om medlemsstaten begär detta, medlemsstaten och kommissionen ska vara ordförande vid det årliga översynsmötet.

5. Medlemsstaten ska säkerställa att kommissionens synpunkter följs upp på lämpligt sätt efter det årliga översynsmötet rörande frågor som väsentligt påverkar programmets genomförande och ska, om så är befogat, informera kommissionen inom tre månader om vilka åtgärder som har vidtagits.

Avsnitt II

Strategiska framsteg

Artikel 52

Framstegsrapport

1. Senast den 31 augusti 2017 och den 31 augusti 2019 ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en framstegsrapport om läget för genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen den 31 december 2016 respektive den 31 december 2018.

2. Framstegsrapporten ska innehålla uppgifter om och en bedömning av

- a) hur utvecklingsbehoven i medlemsstaten har förändrats sedan partnerskapsöverenskommelsen antogs,
- b) vilka framsteg som gjorts när det gäller unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt i de fondspecifika uppdrag som avses i artikel 4.1 genom de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till de valda tematiska målen, och särskilt när det gäller de delmål som anges i resultatramarna för varje program och det stöd som använts till mål om klimatförändringar,
- c) om åtgärder för att uppfylla de relevanta förhandsvillkor som anges i partnerskapsöverenskommelsen och som inte hade uppfyllts när partnerskapsöverenskommelsen antogs har genomförts i enlighet med den fastställda tidsplanen; detta led ska endast gälla den framstegsrapport som ska lämnas in 2017,
- d) hur väl man har genomfört mekanismer för att säkerställa samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med EIB,
- e) genomförandet av det integrerade tillvägagångssättet vid territoriell utveckling eller en sammanfattning av de integrerade tillvägagångssätten baserade på programmen, inklusive vilka framsteg som gjorts när det gäller de prioriterade områden som fastställts för samarbetet,
- f) där så är lämpligt, vilka åtgärder som vidtagits för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller att förvalta och använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna,
- g) vilka åtgärder som vidtagits och vilka framsteg som gjorts för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna,

h) vilken roll parterna spelar i enlighet med artikel 5 i genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen, och

i) en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits när det gäller tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och politiska målen för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

3. Om kommissionen fastslår att de inlämnade uppgifterna är ofullständiga eller oklara på ett sätt som i betydande grad påverkar kvaliteten och tillförlitligheten i den berörda bedömningen, får den inom två månader efter det att framstegsrapporten har lämnats in begära ytterligare uppgifter från medlemsstaten, förutsatt att den begäran inte ger upphov till omotiverade fördröjningar och att kommissionen motiverar den angivna bristen avseende kvalitet och tillförlitlighet. Medlemsstaten ska inom tre månader förse kommissionen med de uppgifter som begärts och, där så är lämpligt, revidera framstegsrapporten i enlighet med detta.

4. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa den modell som ska användas för inlämnandet av framstegsrapporten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 53

Kommissionens rapportering och diskussion om de europeiska struktur- och investeringsfonderna

1. Kommissionen ska varje år från och med 2016 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén lämna en sammanfattande rapport om programmen inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna på grundval av de årliga genomföranderapporter som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med artikel 50 och en sammanfattning av resultaten av tillgängliga bedömningar av programmen. Åren 2017 och 2019 ska den sammanfattande rapporten ingå i den strategiska rapport som avses i punkt 2.

2. Åren 2017 och 2019 ska kommissionen sammanställa en strategisk rapport som sammanfattar medlemsstaternas framstegsrapporter, som den senast den 31 december 2017 respektive den 31 december 2019 ska lämna till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och de institutionerna ska uppmanas att diskutera rapporten.

3. Rådet ska särskilt diskutera den strategiska rapporten med avseende på de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till att uppnå unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och ska uppmanas att bidra till Europeiska rådets vårmöte.

4. Vartannat år från och med 2018 ska kommissionen i sin årliga framstegsrapport till Europeiska rådets vårmöte lägga till ett avsnitt med en sammanfattning av den senaste av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2, särskilt med avseende på de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till de framsteg som gjorts rörande unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

KAPITEL II

Utvärdering

Artikel 54

Allmänna bestämmelser

1. Syftet med utvärderingar är att förbättra kvaliteten på programmens utformning och genomförande samt att bedöma deras effektivitet och verkan. Programmens verkan ska utvärderas mot bakgrund av de respektive europeiska struktur- och investeringsfondernas uppdrag i förhållande till målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och med hänsyn till programmets omfattning i förhållande till BNP och arbetslöshetsrelaterade mål inom det berörda programområdet, där så är lämpligt.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla de resurser som krävs för att genomföra utvärderingarna, och säkerställa att förfaranden finns för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingar, inklusive uppgifter rörande allmänna och, där så är lämpligt, programspecifika indikatorer.

3. Utvärderingarna ska utföras av interna eller externa experter som fungerar fristående från de myndigheter som har ansvaret för genomförandet av programmet. Kommissionen ska lämna vägledning om hur utvärderingarna ska utföras omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande.

4. Alla utvärderingar ska göras tillgängliga för allmänheten.

Artikel 55

Förhandsutvärdering

1. Medlemsstaterna ska genomföra förhandsutvärderingar för att förbättra kvaliteten på utformningen av varje program.

2. Den myndighet som är ansvarig för utarbetandet av programmen ska ansvara för förhandsutvärderingarnas genomförande. Förhandsutvärderingarna ska lämnas in till kommissionen samtidigt som programmet och åtföljas av en sammanfattning. De fondspecifika bestämmelserna får innehålla tröskelvärden under vilka förhandsutvärderingen kan kombineras med utvärderingen för ett annat program.

3. Genom förhandsutvärderingarna ska man bedöma

- a) hur väl programmet bidrar till unionens strategi för smart och hållbar utveckling för alla, i förhållande till de utvalda tematiska målen och prioriterade områdena och med utgångspunkt i nationella och regionala behov och utvecklingspotential samt erfarenheter från tidigare programplaneringsperioder,
- b) om det föreslagna programmet eller verksamheten är sammanhållen och konsekvent och hur programmet förhåller sig till andra relevanta instrument,
- c) om fördelningen av budgetmedel överensstämmer med programmets mål,
- d) om de utvalda tematiska målen, prioriteringarna och motsvarande mål i programmen överensstämmer med den

gemensamma strategiska ramen, partnerskapsöverenskomsten och de relevanta landsspecifika rekommendationerna som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och, där så är lämpligt på nationell nivå, det nationella reformprogrammet,

- e) hur relevanta och tydliga de föreslagna programindikatorerna är,
- f) hur det förväntade utfallet kommer att bidra till resultaten,
- g) om de kvantifierade målvärdena för indikatorerna är realistiska i förhållande till det planerade stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna,
- h) vilka skäl som finns för de föreslagna stödformerna,
- i) hur väl personella resurser och administrativ kapacitet har anpassats till förvaltningen av programmet,
- j) hur lämpliga förfarandena är för övervakning av programmet och för att samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna,
- k) hur lämpliga de utvalda delmålen är för resultatramarna,
- l) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja jämställdhet och förhindra eventuell diskriminering, och särskilt när det gäller tillgång för personer med funktionsnedsättning,
- m) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja hållbar utveckling,
- n) planerade åtgärder för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

4. Förhandsutvärderingarna ska, där så är lämpligt, inbegripa de krav för strategisk miljöbedömning som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽¹⁾, med beaktande av behovet av anpassning till klimatförändringen.

Artikel 56

Utvärdering under programplaneringsperioden

1. En plan för utvärdering ska upprättas av den förvaltande myndigheten eller medlemsstaten och får omfatta mer än ett program. Den ska lämnas in enligt de fondspecifika bestämmelserna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämplig utvärderingskapacitet finns att tillgå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

3. Under programplaneringsperioden ska den förvaltande myndigheten sörja för att utvärderingar, inklusive utvärderingar av effektivitet och verkan för varje program med utgångspunkt i utvärderingsplanen, genomförs och att varje utvärdering följs upp på lämpligt sätt i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Åtminstone en gång under programperioden ska man med hjälp av en utvärdering bedöma hur stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna har medverkat till målen för varje insatsområde. Alla utvärderingar ska granskas av övervakningskommittén och sändas till kommissionen.

4. Kommissionen får på eget initiativ genomföra utvärderingar av program. Kommissionen ska underrätta den förvaltande myndigheten och resultaten ska översändas till denna och läggas fram för den berörda övervakningskommittén.

5. Punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln ska inte tillämpas på de särskilda program som avses i artikel 39.4 första stycket led b.

Artikel 57

Utvärdering i efterhand

1. Utvärderingar i efterhand ska genomföras av kommissionen eller av medlemsstaterna i nära samarbete med kommissionen. Utvärderingarna i efterhand ska avse de europeiska struktur- och investeringsfondernas verkan och resurseffektivitet samt deras bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla med hänsyn till de mål som fastställts för unionsstrategin och i enlighet med de särskilda kraven i de fondspecifika bestämmelserna.

2. Utvärderingarna i efterhand ska vara slutförda senast den 31 december 2024.

3. Den efterhandsutvärdering av de särskilda programmen som avses i artikel 39.4 första stycket led b ska utföras av kommissionen och den ska vara avslutad före den 31 december 2019.

4. Kommissionen ska senast den 31 december 2025 för varje europeisk struktur- och investeringsfond utarbeta en sammanfattande rapport med de viktigaste slutsatserna från efterhandsutvärderingarna.

AVDELNING VI

TEKNISKT STÖD

Artikel 58

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ får de europeiska struktur- och investeringsfonderna stödja de åtgärder när det gäller förberedelser, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som krävs för genomförandet av den här förordningen.

De åtgärder som avses i första stycket får vidtas antingen direkt av kommissionen eller indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med artikel 60 i budgetförordningen.

De åtgärder som avses i första stycket får särskilt omfatta:

- a) Stöd till projektens utformning och bedömning, inbegripet stöd från EIB.
- b) Stöd till en förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten för effektiv förvaltning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- c) Studier kopplade till kommissionens rapporter om de europeiska struktur- och investeringsfonderna och sammanhållningsrapporten.
- d) Åtgärder som rör analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, liksom åtgärder rörande genomförandet av kontrollsystemen samt tekniskt och administrativt stöd.
- e) Utvärderingar, expertrapporter, statistik och studier, även av allmän natur, om hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna fungerar nu och i framtiden, som där så är lämpligt kan genomföras av EIB.
- f) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete, utföra kommunikationsinsatser, öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer.
- g) Inrättande, drift och sammanlänkning av datasystem för förvaltning, övervakning, revision, kontroll och utvärdering.
- h) Insatser för att förbättra utvärderingsmetoderna och informationsutbytet om utvärderingspraxis.
- i) Insatser rörande revision.
- j) Förstärkning av nationell och regional kapacitet när det gäller investeringsplanering, behovsbedömning, förberedelser, utformning och genomförande av finansieringsinstrument, gemensamma handlingsplaner och större projekt, inklusive initiativ tillsammans med EIB.
- k) Spridning av god praxis för att hjälpa medlemsstaterna att stärka kapaciteten hos de relevanta parter som avses i artikel 5 och deras paraplyorganisationer.
- l) Åtgärder för att identifiera, prioritera och genomföra strukturella och administrativa reformer som svar på ekonomiska och sociala utmaningar i medlemsstaterna som uppfyller de villkor som fastställts i artikel 24.1.

För att effektivisera kommunikationen med allmänheten i stort och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsåtgärder som vidtas på kommissionens initiativ, ska de budgetmedel som anslås för kommunikationsåtgärder enligt den här förordningen också bidra till att sprida övergripande kommunikation om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör den här förordningens allmänna mål.

2. Kommissionen ska varje år genom genomförandeakter fastställa sina planer för sådana insatser som är kopplade till de åtgärder som anges i punkt 1, när ett bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna planeras.

Artikel 59

Tekniskt stöd på initiativ av medlemsstaterna

1. På initiativ av en medlemsstat får de europeiska struktur- och investeringsfonderna stödja insatser för förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, nätverksarbete, beslut om klagomål samt kontroll och revision. De europeiska struktur- och investeringsfonderna får användas av medlemsstaterna för insatser för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna, inklusive system för elektroniskt datautbyte och insatser för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller förvaltning och användning av dessa fonder. De europeiska struktur- och investeringsfonderna får även användas till stöd för åtgärder för att öka kapaciteten hos relevanta parter i enlighet med artikel 5.3 e och för att stödja utbyte av god praxis mellan dessa parter. De insatser som avses i denna punkt kan gälla både tidigare och påföljande programplaneringsperioder.

2. I de fondspecifika bestämmelserna får man lägga till eller utesluta insatser som kan finansieras genom tekniskt stöd från varje europeisk struktur- och investeringsfond.

AVDELNING VII

EKONOMISKT STÖD FRÅN DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA

KAPITEL I

Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna

Artikel 60

Fastställande av medfinansieringsgrader

1. I kommissionens beslut om antagande av ett program ska medfinansieringsgraden eller medfinansieringsgraderna och det maximala stödbeloppet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna fastställas i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

2. Tekniska stödåtgärder på kommissionens initiativ, eller på dess vägnar, kan finansieras till 100 %.

Artikel 61

Insatser som generar nettoinkomster när de avslutats

1. Denna artikel ska vara tillämplig på insatser som genererar nettoinkomster när de har avslutats. I denna artikel avses med nettoinkomst kassainflöden som betalats direkt av användarna för de varor eller tjänster som tillhandahållits genom insatsen, till exempel avgifter som användarna betalar direkt för användning av infrastruktur, försäljning eller uthyrning eller utarrendering av mark eller byggnader, eller betalning för tjänster så när som på driftskostnader och kostnader för ersättning av utrustning med kort livslängd som tillkommit under motsvarande period. Besparingar avseende driftskostnader som genererats

genom insatsen ska behandlas som nettoinkomst såvida de inte kompenseras av en motsvarande minskning av driftsstödet.

När inte alla investeringskostnader berättigar till medfinansiering ska nettoinkomsten fördelas proportionellt mellan de stödberättigande och de icke-stödberättigande delarna av investeringskostnaderna.

2. De stödberättigande utgifter för insatsen som ska samfinansieras ur de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska reduceras i förväg med hänsyn till insatsens potential att generera nettoinkomst under en särskild referensperiod som omfattar både insatsens genomförande och perioden efter det att den avslutats.

3. Den potentiella nettoinkomsten från insatsen ska fastställas i förväg genom en av följande metoder som väljs av den förvaltande myndigheten för en sektor, undersektor eller typ av insats:

- a) Tillämpning av en inkomstprocentsats enligt en schablonsats för den sektor eller undersektor som är tillämplig på insatsen i fråga enligt bilaga V eller någon av de delegerade akter som avses i andra, tredje och fjärde styckena.
- b) Beräkning av det diskonterade värdet av nettoinkomsten av insatsen, med hänsyn till den referensperiod som är lämplig för den sektor eller undersektor som insatsen avser, till den normalt förväntade lönsamheten för den investeringskategori som det gäller, till tillämpningen av principen om att förorenaren betalar, där så är lämpligt, mot bakgrund av överväganden om skälighet kopplade till den berörda medlemsstatens eller regionens relativa välbästand.

Kommissionen ska i motiverade fall ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att ändra bilaga V genom att justera de schablonsatser som fastställts i denna bilaga med hänsyn till historiska data och potentialen för kostnadstäckning och i förekommande fall principen förorenaren betalar.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa schablonsatser för sektorer eller undersektorer inom IKT-området, FoU och innovation samt energieffektivitet. Kommissionen ska delge Europaparlamentet och rådet dessa delegerade akter senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska dessutom ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 i vederbörligen motiverade fall avseende tillägg av ytterligare sektorer eller undersektorer, inklusive undersektorer för sektorer i bilaga V, inom de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket och där stöd beviljas från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

När den metod som avses i första stycket led a tillämpas anses alla nettoinkomster som genererats under insatsens genomförande och efter dess avslutande ha beaktats genom tillämpningen av schablonsatsen och ska därför inte dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen.

När en schablonsats fastställs för en ny sektor eller undersektor genom antagandet av en delegerad akt i enlighet med tredje och fjärde styckena får en förvaltande myndighet välja att tillämpa den metod som anges i första stycket led a för nya insatser inom aktuell sektor eller undersektor.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med bestämmelser om den metod som avses i första stycket led b. När den metoden tillämpas ska nettoinkomster som genererats under insatsens genomförande och som inte tagits med i beräkningen vid fastställandet av insatsens potentiella nettoinkomst, dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

4. Den metod enligt vilken nettoinkomsten dras från utgifterna för den insats som ingår i den ansökan om utbetalning som lämnats till kommissionen ska fastställas i enlighet med nationella bestämmelser.

5. Som ett alternativ till att tillämpa metoderna i punkt 3 får den maximala medfinansieringsgrad som avses i artikel 60.1 på begäran av en medlemsstat minskas i samband med antagandet av ett program för ett insatsområde eller en åtgärd enligt vilket alla insatser som ska beviljas stöd inom ramen för det prioriterade området eller den åtgärden kan tillämpa en enhetlig schablonsats i enlighet med punkt 3 första stycket led a. Minskningen ska inte understiga det belopp som beräknats genom att multiplicera den maximala medfinansieringsgrad för unionen som är tillämplig i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna med den schablonsats som avses i punkt 3 första stycket led a.

När den metod som avses i första stycket tillämpas anses alla nettoinkomster som genererats under insatsens genomförande och efter dess avslutande ha beaktats genom tillämpningen av den minskade medfinansieringsgraden och ska därför inte dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen.

6. Om det objektivt inte är möjligt att uppskatta inkomsterna i förväg på grundval av någon av de metoder som anges i punkterna 3 eller 5, ska de nettoinkomster som genererats inom tre år från det att en insats avslutats eller senast vid tidsfristen för att lämna in dokument för avslutande av program som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna, beroende på vilken dag som infaller först, dras av från de utgifter som deklarerats till kommissionen.

7. Punkterna 1–6 är inte tillämpliga på

- a) insatser eller delar av insatser som endast får stöd av ESF,
- b) insatser vars totala stödberättigande kostnad före tillämpningen av punkterna 1–6 inte överstiger 1 000 000 EUR,
- c) återbetalningspliktigt stöd med krav på fullständig återbetalning och priser,

d) tekniskt stöd,

e) stöd till eller från finansieringsinstrument,

f) insatser där offentligt stöd ges i form av schablonbelopp eller standardiserade skalor av enhetskostnader,

g) insatser som genomförs enligt en gemensam handlingsplan,

h) insatser vars stödbelopp eller stödnivåer fastställs i bilaga II till Ejflu-förordningen.

Trots vad som sägs i led b i första stycket i denna punkt får en medlemsstat som tillämpar punkt 5 inkludera relevant prioritering eller åtgärd i de insatser vars totala stödberättigande kostnad före tillämpningen av punkterna 1–6 inte överstiger 1 000 000 EUR.

8. Dessutom är inte punkterna 1–6 tillämpliga på insatser vars stöd enligt programmet består av

- a) stöd av mindre betydelse,
- b) statligt stöd till SMF som är förenligt med bestämmelserna och där en gräns för stödintensitet eller stödbelopp tillämpas på statligt stöd,
- c) statligt stöd som är förenligt med bestämmelserna och där en individuell kontroll av finansieringsbehovet i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna för statligt stöd gjorts.

Trots vad som sägs i första stycket får en förvaltande myndighet tillämpa bestämmelserna i punkterna 1–6 på insatser som omfattas av leden a–c i första stycket i den här punkten om detta fastställs i nationella bestämmelser.

KAPITEL II

Särskilda regler om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till offentlig-privata partnerskap

Artikel 62

Offentlig-privata partnerskap

De europeiska struktur- och investeringsfonderna får användas för att stödja insatser som genomförs eller är avsedda att genomföras inom ramen för offentlig-privata partnerskap. Sådana insatser ska följa tillämplig rätt, i synnerhet om statligt stöd och offentlig upphandling.

Artikel 63

Stödmottagare vid insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap

1. I samband med insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap, och med avvikelse från vad som sägs i artikel 2.10, kan stödmottagare vara antingen

- a) det offentlighetsrättsliga organ som initierat insatsen, eller

b) ett privaträttsligt organ i en medlemsstat (nedan kallad *privat part*) som väljs ut eller kommer att väljas ut för genomförandet av insatsen.

2. Det offentligrättsliga organ som initierat insatsen inom ramen för offentlig-privata partnerskap får föreslå att den privata part som ska väljas ut efter det att insatsen har godkänts ska fungera som stödmottagare för stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna. I detta fall ska beslutet om godkännande ha som villkor att den förvaltande myndigheten försäkras sig om att den utvalda privata partnern tar på sig och fullgör alla skyldigheter som åligger en stödmottagare enligt denna förordning.

3. Den privata part som väljs ut för att genomföra insatsen får ersättas som stödmottagare under genomförandets gång när detta krävs i enlighet med de bestämmelser och villkor som gäller för det offentlig-privata partnerskapet eller finansieringssavtalet mellan den privata partnern och det finansinstitut som samfinansierar insatsen. I det fallet ska den ersättande privata partnern eller det offentligrättsliga organet fungera som stödmottagare under förutsättning att den förvaltande myndigheten försäkras sig om att den utvalda privata partnern tar på sig och fullgör alla skyldigheter som åligger en stödmottagare enligt denna förordning.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med ytterligare bestämmelser om utbytet av stödmottagare och förändring av det ansvar som är förenat med detta.

5. Ett utbyte av en stödmottagare ska inte betraktas som en förändring av ägandeförhållandena i den mening som avses i artikel 71.1 b, om det utbytet uppfyller de tillämpliga villkoren i punkt 3 i den här artikeln och i en delegerad akt som antagits enligt punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 64

Stöd till insatser inom offentlig-privata partnerskap

1. När det gäller en insats inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap där stödmottagaren är ett offentligrättsligt organ, får utgifter som den privata partnern har ådragit sig och betalats genom undantag från artikel 65.2 anses ha ådragits och betalats av en stödmottagare och får inbegripas i en begäran om utbetalning till kommissionen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Stödmottagaren har ingått ett avtal om offentlig-privata partnerskap med en privat part.
- b) Den förvaltande myndigheten har kontrollerat att de utgifter som stödmottagaren har deklarerat har betalats av den privata partnern och att insatsen överensstämmer med tillämpliga bestämmelser på unionsnivå och nationell nivå, samt med programmet och villkoren för stöd till insatser.

2. Betalningar till stödmottagare för utgifter som ingår i begäran om utbetalning i enlighet med punkt 1 ska sättas in på ett spärkonto som för ändamålet öppnats i stödmottagarens namn.

3. De medel som betalas in på ett spärkonto enligt punkt 2 ska användas för betalningar i enlighet med avtalet om offentlig-privata partnerskap, inbegripet eventuella betalningar som ska göras om avtalet om offentlig-privata partnerskap sägs upp.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa de minimikrav som ska införas i avtal om offentlig-privata partnerskap och som är nödvändiga för tillämpningen av det undantag som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, inbegripet bestämmelser i samband med en uppsägning av avtalet om offentlig-privata partnerskap och för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja.

KAPITEL III

Stödberättigande för utgifter och varaktighet

Artikel 65

Stödberättigande

1. Stödberättigande för utgifter ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den här förordningen eller de fondspecifika bestämmelserna.

2. Utgifter ska berättiga till bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om stödmottagaren har ådragit sig dessa och de har betalats mellan den dag då programmet lämnades in till kommissionen eller från och med den 1 januari 2014, beroende på vilken dag som infaller först, och den 31 december 2023. Dessutom ska inte utgifter berättiga till bidrag från Ejflu, om stödet i fråga de facto betalas ut av det utbetalande organet mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023.

3. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 kommer utgifter inom ramen för sysselsättningsinitiativet för unga att bli stödberättigande från och med den 1 september 2013.

4. När det gäller kostnader som återbetalas enligt artikel 67.1 första stycket leden b och c, ska de insatser som ligger till grund för utbetalningen genomföras mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023.

5. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 4 ska startdatumet vara den 1 september 2013 för kostnader som ersätts på grundval av artikel 67.1 första stycket leden b och c för åtgärder inom ramen för sysselsättningsinitiativet.

6. Insatser ska inte väljas ut för stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om de fysiskt har avslutats eller fullt ut genomförts innan stödmottagaren lämnar in sin ansökan om stöd inom programmet till den förvaltande myndigheten, oavsett om stödmottagaren har gjort alla utbetalningar eller inte.

7. Denna artikel ska inte gälla bestämmelserna om stödberättigande för tekniskt stöd på kommissionens initiativ i enlighet med artikel 58.

8. Denna punkt ska tillämpas på insatser som genererar nettoinkomst under genomförandet och för vilka bestämmelserna i artikel 61.1–61.6 inte gäller.

De stödberättigande utgifter för en insats som ska samfinansieras ur de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska minskas med den nettoinkomst som genererats av en insats medan den pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av en insats senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren. Om inte alla kostnader är stödberättigande för medfinansiering, ska nettointäkten fördelas proportionellt mellan de stödberättigande och de icke-stödberättigande delarna av kostnaderna.

Denna punkt ska inte gälla

- a) tekniskt stöd,
- b) finansieringsinstrument,
- c) återbetalningspliktigt stöd med krav på fullständig återbetalning,
- d) priser,
- e) insatser som omfattas av bestämmelserna om statligt stöd,
- f) insatser där det offentliga stödet har formen av klumpsummor eller standardskalor för enhetskostnader, under förutsättning att nettoinkomsten har beaktats på förhand,
- g) insatser som genomförs inom ramen för en gemensam åtgärdsplan under förutsättning att nettoinkomsten har beaktats på förhand,
- h) insatser vars stödbelopp eller stödnivåer fastställs i bilaga II till Ejflu-förordningen, eller
- i) insatser vars sammanlagda stödberättigande kostnad inte överstiger 50 000 EUR.

Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 61 ska en betalning som mottagits av stödmottagaren som grundas på avtalssenliga viten till följd av en överträdelse av ett avtal mellan stödmottagaren och en tredje part, eller som följer av att tredje part som utsetts enligt reglerna för offentlig upphandling (nedan kallad *deponering*) återtagit sitt erbjudande, inte betraktas som inkomst och ska inte dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen.

9. Utgifter som blir stödberättigande till följd av en ändring av ett programmet ska endast vara stödberättigande från och med den dag då begäran om ändring lämnas in till kommissionen eller, om artikel 96.11 tillämpas, från och med den dag då beslutet om ändring av programmet träder i kraft.

De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får avvika från första stycket.

10. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 9 kan särskilda bestämmelser om datum för inledande av stödberättigande fastställas i Ejflu-förordningen.

11. En insats kan få stöd från en eller flera europeiska struktur- och investeringsfonder eller från ett eller flera program och från andra unionsinstrument, förutsatt att den utgiftspost som tagits upp i ansökan om återbetalning från en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna inte får stöd från någon annan fond eller något annat unionsinstrument eller stöd från samma fond inom ett annat program.

Artikel 66

Stödformer

De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska användas för stöd i form av bidrag, priser, återbetalningspliktigt stöd och finansieringsinstrument, eller en kombination därav.

När det gäller återbetalningspliktigt stöd, ska det stöd som återbetalas till det organ som tillhandahöll det eller till en annan behörig myndighet i medlemsstaten sättas in på ett separat konto eller separeras med hjälp av kontokoder och återanvändas för samma ändamål eller i enlighet med programmets mål.

Artikel 67

Bidragsformer och återbetalningspliktigt stöd

1. Bidrag och återbetalningspliktigt stöd kan vara utformade på något av följande sätt:

- a) Återbetalning av stödberättigande kostnader som mottagaren faktiskt ådragit sig och betalat, tillsammans med naturabidrag och avskrivningar, där så är tillämpligt.
- b) Standardiserade skalor av enhetskostnader.
- c) Klumpsummor som inte överstiger 100 000 EUR i offentligt stöd.
- d) Finansiering till schablonsats som bestäms genom tillämpning av en procentsats på en eller flera definierade kostnadskategorier.

Fondspecifika bestämmelser kan begränsa de bidragsformer eller det återbetalningspliktiga stöd som är tillämpliga på vissa insatser.

2. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 kan ytterligare stödformer och beräkningsmetoder fastställas i EHFF-förordningen.

3. De valmöjligheter som avses i punkt 1 får kombineras endast om var och en omfattar olika kostnadskategorier eller om de används för olika projekt som ingår i en insats eller för på varandra följande etapper i en insats.

4. Om en insats eller ett projekt som ingår i en insats enbart genomförs genom offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten, varor eller tjänster, ska endast punkt 1 första stycket led a gälla. Om offentlig upphandling inom en insats eller ett projekt som ingår i en insats är begränsad till vissa kostnadskategorier, får alla de valmöjligheter som anges i punkt 1 tillämpas.

5. De belopp som anges i punkt 1 första stycket leden b, c och d ska fastställas på ett av följande sätt:

- a) En rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - i) statistiska uppgifter eller annan objektiv information,
 - ii) kontrollerade äldre uppgifter för enskilda stödmottagare eller
 - iii) tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.
- b) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardskalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas i unionens program för liknande typer av insatser och stödmottagare.
- c) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardskalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av insatser och stödmottagare.
- d) Satser som fastställs i den här förordningen eller i de fondspecifika bestämmelserna.
- e) Särskilda metoder för att bestämma de belopp som fastställts i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

6. I det dokument där stödvillkoren för varje insats anges ska det föreskrivas vilken metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalningen av bidraget.

Artikel 68

Schablonfinansiering för indirekta kostnader och personalkostnader för bidrag och återbetalningspliktigt stöd

1. Om genomförandet av en insats ger upphov till indirekta kostnader, får de beräknas som en schablonsats på ett av följande sätt:

- a) En schablonsats på upp till 25 % av stödberättigande direkta kostnader, under förutsättning att satsen beräknas på grundval av en rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod eller en metod som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av insatser och stödmottagare.

- b) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

- c) En schablonsats på stödberättigande direkta kostnader baserad på befintliga metoder och motsvarande satser, som tillämpas i unionens program för liknande typer av insatser och stödmottagare.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 142 rörande definitionen av den schablonsats och de metoder som avses i första stycket led c i denna punkt.

2. För att fastställa personalkostnader för genomförandet av en insats får den tillämpliga timsatsen beräknas genom att de senaste dokumenterade bruttopersonalkostnader divideras med 1 720 timmar.

Artikel 69

Särskilda bestämmelser för berättigande till bidrag och återbetalningspliktigt stöd

1. Naturabidrag i form av bygg- och anläggningsarbeten, varor, tjänster, mark och fastigheter för vilka det inte erlagts någon kontant betalning, verifierad genom fakturor eller dokument med bevisvärde likvärdigt med fakturor, får vara stödberättigande på villkor att de europeiska struktur- och investeringsfondernas och programmets bestämmelser för stödberättigande tillåter detta och att följande kriterier uppfylls:

- a) Det offentliga stöd som betalas till insatsen och som inbegriper naturabidrag överskrider inte de totala stödberättigande utgifterna, naturabidragen oräknade, när insatsen avslutas.
- b) Det värde som tillskrivs naturabidragen får inte överskrida de kostnader som i allmänhet accepteras på marknaden i fråga.
- c) Värdet på och genomförandet av bidraget kan bli föremål för oberoende bedömning och kontroll.
- d) När det gäller tillhandahållande av mark eller fastigheter kan en kontantbetalning ske i enlighet med ett leasingavtal med ett nominellt årligt belopp som inte överstiger en enhet av medlemsstatens valuta.
- e) När det gäller naturabidrag i form av oavlönat arbete, ska värdet av det arbetet bestämmas med beaktande av nedlagd tid och normal lön för likvärdigt arbete.

Värdet av mark eller fastigheter som avses i första stycket led d i denna punkt ska intygas av en oberoende kvalificerad expert eller ett vederbörligen auktoriserat officiellt organ, och får inte överskrida den gräns som anges i punkt 3 b.

2. Avskrivningskostnader får anses stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:

- a) Programmets regler för stödberättigande tillåter det.
- b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts genom verifikationer med bevisvärde likvärdigt med fakturor för stödberättigande kostnader, när de återbetalas i den form som anges i artikel 67.1 första stycket led a.
- c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken insatsen får stöd.
- d) Offentliga bidrag har inte bidragit till förvärvet av de avskrivna tillgångarna.

3. Följande kostnader ska inte berättiga till bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och från det stödbelopp som överförts från Sammanhållningsfonden till FSE som avses i artikel 92.6:

- a) Skuldräntor, förutom avseende bidrag som ges i form av räntesubventioner eller subventioner av garantiavgifter.
- b) Förvärv av obebyggd och bebyggd mark för ett belopp som överskrider 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga. För övergivna tomter och tomter som tidigare använts för industriellt bruk där det finns byggnader ska denna gräns höjas till 15 %. I vederbörligen motiverade undantagsfall kan denna gräns höjas över respektive föregående procentsatser för miljöbevarande insatser.
- c) Återbetalningsbar mervärdesskatt utom sådan som inte kan återbetalas enligt nationell lagstiftning för mervärdesskatt.

Artikel 70

Insatsers stödberättigande beroende på geografiskt läge

1. Insatser som får stöd genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska, om inte annat följer av de undantag som avses i punkterna 2 och 3 och de fondspecifika bestämmelserna, vara belägna i programområdet.
2. Den förvaltande myndigheten får godta att en insats genomförs utanför programområdet men inom unionen, förutsatt att alla villkor nedan är uppfyllda:

- a) Insatsen gagnar programområdet.
- b) Det belopp som beviljats genom programmet till insatser belägna utanför programområdet överskrider inte 15 % av stödet från Eruf, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden på prioriteringsnivån, eller 5 % av stödet från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling på programnivån.
- c) Övervakningskommittén har gett sitt samtycke till insatsen eller typerna av insatser i fråga.

- d) De skyldigheter som myndigheterna för programmet har när det gäller förvaltning, kontroll och revision av insatsen uppfylls av de myndigheter som är ansvariga för det program genom vilket insatsen får stöd, eller så har dessa myndigheter slutit avtal med myndigheterna i det område där insatsen genomförs.

3. För insatser rörande tekniskt stöd eller marknadsföringsåtgärder får utgifter ha uppkommit utanför unionen, förutsatt att villkoren i punkt 2 a och skyldigheterna när det gäller förvaltning, kontroll och revision av insatsen är uppfyllda.

4. Punkterna 1–3 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete och punkterna 2 och 3 ska inte gälla för insatser som får stöd från ESF.

Artikel 71

Insatsernas varaktighet

1. En insats som omfattar investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska återbetala bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om insatsen, inom fem år från slutbetalningen till stödmottagaren eller inom den tidsfrist som föreskrivs i reglerna för statligt stöd, där så är tillämpligt, blir föremål för något av följande:

- a) Ett upphörande eller en omlokalisering av en produktionsverksamhet utanför programområdet.
- b) En förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur som innebär att ett företag eller ett offentligt organ får en felaktig förmån.
- c) En väsentlig förändring som påverkar dess karaktär, mål eller villkoren för dess genomförande som skulle resultera i att dess ursprungliga mål underminerades.

Felaktigt utbetalade belopp som gäller insatsen ska återkrävas av medlemsstaten i proportion till den period under vilken kraven inte har uppfyllts.

Medlemsstaterna får förkorta tidsfristen i första stycket till tre år när det gäller upprätthållande av investeringar eller bevarande av arbetstillfällen som skapats av SMF.

2. En insats som består av investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska återbetala bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om den produktiva verksamheten omlokaliseras utanför unionen inom tio år från slutbetalningen till stödmottagaren, utom i det fall stödmottagaren är ett litet eller medelstort företag. Om bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna utgörs av statligt stöd ska perioden på tio år ersättas av den tillämpliga tidsfristen enligt reglerna om statligt stöd.

3. För insatser som får ESF-stöd och insatser som får stöd genom andra europeiska struktur- och investeringsfonder och som inte är investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska bidraget från fonden återbetalas endast om de är skyldiga att upprätthålla investeringarna enligt tillämpliga bestämmelser om statligt stöd och om de berörs av ett upphörande eller en omlokalisering av en produktionsverksamhet inom den tidsfrist som föreskrivs i de bestämmelserna.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla bidrag till eller från finansieringsinstrument eller en insats som berörs av ett upphörande av en produktionsverksamhet på grund av en konkurs där det inte rör sig om bedrägeri.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla fysiska personer som är mottagare av ett investeringsstöd och som, efter det att insatsen har slutförts, blir berättigade till stöd och mottar stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013, i de fall den berörda investeringen är direkt knuten till den verksamhetstyp som konstaterats vara berättigad till stöd ur Europeiska fonden för justering för globaliserings-effekter.

AVDELNING VIII

FÖRVALTNING OCH KONTROLL

KAPITEL I

Förvaltnings- och kontrollsystem

Artikel 72

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

Förvaltnings- och kontrollsystemen ska, i enlighet med artikel 4.8 innehålla föreskrifter om

- a) en beskrivning av de funktioner varje organ som deltar i förvaltningen och kontrollen har och fördelningen av funktioner inom varje organ,
- b) efterlevnad av principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom sådana organ,
- c) förfaranden för att säkerställa att de attesterade utgifterna är korrekta,
- d) datoriserade system för redovisning, lagring och överföring av ekonomiska uppgifter samt uppgifter om indikatorer för övervakning och rapportering,
- e) system för rapportering och övervakning i de fall det ansvariga organet överlämnar verkställandet av uppgifterna till ett annat organ,
- f) rutiner för revision av hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar,
- g) system och förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja,

- h) förebyggande, upptäckande och korrigering av oriktigheter, inklusive bedrägeri, och återkrävande av felaktigt utbetalda stödbelopp, tillsammans med eventuell ränta vid sen betalning.

Artikel 73

Ansvar vid delad förvaltning

I enlighet med principen om delad förvaltning ska medlemsstaterna och kommissionen ha ansvaret för att förvalta och kontrollera programmen i enlighet med sina respektive ansvarsuppgifter enligt denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

Artikel 74

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska fullgöra sina skyldigheter när det gäller förvaltning, kontroll och revision och åta sig det ansvar som följer därav enligt bestämmelserna om delad förvaltning i budgetförordningen och de fondspecifika bestämmelserna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystem för programmen har inrättats i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna och att de systemen fungerar effektivt.

3. Medlemsstaterna ska se till att det finns effektiva arrangemang för hantering av klagomål rörande de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Omfattningen av samt reglerna och förfarandena för sådana arrangemang ska vara medlemsstaternas ansvar i enlighet med deras institutionella och rättsliga ramar. Medlemsstaterna ska på begäran från kommissionen hantera klagomål som lämnats in till kommissionen som omfattas av deras arrangemang. Medlemsstaterna ska på begäran underrätta kommissionen om resultaten av dessa.

4. Allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaten och kommissionen ska ske via ett elektroniskt system för datautbyte. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa villkoren som det elektroniska systemet ska uppfylla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

KAPITEL II

Kommissionens befogenheter och ansvar

Artikel 75

Kommissionens befogenheter och ansvar

1. Kommissionen ska utifrån tillgänglig information, inklusive information om utnämningen av organ som ska ansvara för förvaltning och kontroll, de dokument som varje år, i enlighet med artikel 59.5 i budgetförordningen, lämnas av de utsedda organen, kontrollrapporter, årliga genomföranderapporter och revisioner som utförts av nationella organ och unionsorgan, försäkra sig om att medlemsstaten har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som överensstämmer med den här förordningen och de fondspecifika bestämmelserna, och att dessa system fungerar effektivt under genomförandet av programmen.

2. Kommissionstjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen får utföra revisioner på plats eller kontroller under förutsättning att detta har meddelats minst tolv arbetsdagar i förväg till behörig nationell myndighet, utom i brådskande fall. Kommissionen ska respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta behovet av att undvika att dubblera medlemsstaternas revisioner eller kontroller, risknivån med avseende på unionens budget och behovet av att minimera de administrativa bördorna för stödmottagarna i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. De får omfatta framför allt kontroll av att förvaltnings- och kontrollsystemen i ett program eller delar av ett program fungerar effektivt, kontroll och revision av insatser samt bedömning av om den ekonomiska förvaltningen av insatserna och programmen är sund. Medlemsstatens tjänstemän eller bemyndigade företrädare får delta i sådana revisioner eller kontroller.

Kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen som i vederbörlig ordning bemyndigats att utföra revisioner eller kontroller på plats, ska få tillgång till all nödvändig dokumentation och alla nödvändiga handlingar och metadata, oavsett på vilket sätt de lagras, som gäller de insatser som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller förvaltnings- och kontrollsystemen. Medlemsstaterna ska, om kommissionen begär det, tillhandahålla kopior av sådan dokumentation, sådana handlingar och metadata.

De befogenheter som anges i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning. Kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare får bl.a. inte delta i hembesök eller formella förhör med personer inom ramen för den nationella lagstiftningen. Dessa tjänstemän och företrädare ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt, utan att de nationella domstolarnas befogenheter påverkas och med fullständig respekt för de berörda rättssubjektens grundläggande rättigheter.

3. Kommissionen får begära att en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dess förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt eller att utgifterna är korrekta i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

AVDELNING IX

EKONOMISK FÖRVALTNING, GRANSKNING OCH GODKÄNNANDE AV RÄKENSKAPER OCH FINANSIELLA KORRIGERINGAR, ÅTERKRAV

KAPITEL I

Ekonomisk förvaltning

Artikel 76

Budgetåtaganden

Unionens budgetåtaganden för varje program ska göras årligen för varje fond under perioden 1 januari 2014–31 december 2020. Budgetåtagandena för resultatreserven i varje program ska göras separat från de kvarstående anslagen till programmet.

Kommissionens beslut om antagande av ett program ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 84 i

budgetförordningen, och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande i den mening som avses i den förordningen.

För varje program ska budgetåtaganden för den första utbetalningen göras när kommissionen har antagit programmet.

Budgetåtaganden för följande delbetalningar ska göras av kommissionen före den 1 maj varje år, på grundval av det beslut som avses i andra stycket i denna artikel, utom när artikel 16 i budgetförordningen gäller.

Vid tillämpning av resultatramen enligt artikel 22, och då man inom en prioritering inte har uppnått delmålen, ska kommissionen vid behov frigöra motsvarande medel som anslagits till de berörda programmen som del av resultatreserven och göra dem tillgängliga igen för de program vars anslag har ökat till följd av en ändring som kommissionen har godkänt i enlighet med artikel 22.5.

Artikel 77

Gemensamma regler för utbetalningar

1. Kommissionens utbetalning av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till varje program ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att det finns medel tillgängliga. Varje betalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet för den berörda fonden.

2. Betalningar kopplade till anslag från resultatreserven ska inte göras innan resultatreserven definitivt har tilldelats, i enlighet med artikel 22.3 och 22.4.

3. Betalningarna ska ske i form av förhandsfinansiering, mellanliggande betalningar och utbetalning av slutsaldot.

4. När det gäller stödformer enligt artiklarna 67.1 första stycket leden b, c och d, 68 och 69 ska kostnader beräknade på tillämplig basis betraktas som stödberättigande utgifter.

Artikel 78

Gemensamma regler för beräkning av mellanliggande betalningar och slutlig utbetalning

De fondspecifika bestämmelserna ska innehålla regler för beräkning av det belopp som ska betalas tillbaka som mellanliggande betalning och slutlig utbetalning. Beloppet beror på den specifika medfinansieringsgrad som ska tillämpas för de stödberättigande utgifterna.

Artikel 79

Betalningsansökningar

1. Det särskilda förfarandet och vilka uppgifter som ska lämnas in i samband med betalningsansökningar avseende alla europeiska struktur- och investeringsfonder ska fastställas i de fondspecifika bestämmelserna.

2. Den begäran om utbetalning som ska lämnas in till kommissionen ska innehålla alla uppgifter som kommissionen behöver för sin redovisning i enlighet med artikel 68.3 i budgetförordningen.

Artikel 80

Användning av euro

Belopp i de program som medlemsstaterna lämnat in, prognoser över utgifter, utgiftsdeklarationer, betalningsansökningar, räkenskaper samt utgifter som nämns i de årliga och slutliga genomföranderapporterna ska anges i euro.

Artikel 81

Utbetalning av förskott

1. När kommissionen har beslutat att anta ett program ska den betala ut ett förskott för hela programplaneringsperioden. Det inledande förskottet ska betalas ut i flera omgångar beroende på budgetbehoven. Delbetalningarnas nivå ska fastställas i de fondspecifika bestämmelserna.

2. Inledande förskott ska användas enbart för utbetalningar till stödmottagare i samband med genomförandet av programmet. Den ska därför omedelbart göras tillgänglig för ansvarigt organ.

Artikel 82

Avräkning av förskott

Det belopp som betalats ut som inledande förskott ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper senast när programmet avslutas.

Artikel 83

Avbrott i betalningsfristen

1. Betalningsfristen för en ansökning om mellanliggande betalning kan i följande fall avbrytas av den bemyndigade utanordnaren enligt budgetförordningen i högst sex månader:

- a) Om det enligt uppgifter från ett revisionsorgan på nationell nivå eller unionsnivå finns tydliga indikationer på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemen.
- b) Om den bemyndigade utanordnaren måste genomföra ytterligare kontroller till följd av uppgifter som kommit till den kändedom som tyder på att utgifter i en begäran om utbetalning har samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder.
- c) Om något av de dokument som krävs enligt artikel 59.5 i budgetförordningen inte har lämnats in.

Medlemsstaten får samtycka till en förlängning av avbrottsperioden med ytterligare tre månader.

De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får ange specifika grunder för att avbryta utbetalningar kopplade till bristande efterlevnad av regler som är tillämpliga enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och av huruvida den är återkommande.

2. Den bemyndigade utanordnaren ska begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som omfattas av den betalningsansökan som berörs av omständigheter som avses i punkt 1 första stycket, såvida det inte är omöjligt att identifiera den del av utgifterna som påverkas. Den delegerade utanordnaren ska omedelbart och skriftligen informera medlemsstaten och den förvaltande myndigheten om anledningen till avbrottet och be dem att åtgärda situationen. Den delegerade utanordnaren ska låta avbrottet upphöra så snart nödvändiga åtgärder har vidtagits.

KAPITEL II

Granskning och godkännande av räkenskaper

Artikel 84

Tidsfrist för kommissionens granskning och godkännande av räkenskaper

Senast den 31 maj året efter räkenskapsperiodens slut ska kommissionen i enlighet med artikel 59.6 i budgetförordningen tillämpa förfaranden för granskning och godkännande av räkenskaper och informera medlemsstaten om huruvida den godkänner räkenskaperna som rättvisande, fullständiga och korrekta i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

KAPITEL III

Finansiella korrigeringar

Artikel 85

Kommissionens finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom att helt eller delvis ställa in unionens bidrag till ett program och genom att från en medlemsstat återvinna, i syfte att utesluta utgifter som betalats ut i strid med tillämplig rätt från unionens finansiering.

2. Överträdelser av tillämplig lagstiftning ska leda till finansiella korrigeringar bara med avseende på utgifter som har deklarerats för kommissionen och när ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Överträdelsen har påverkat det ansvariga organets urval av insatser som ska få stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att fastställa den påverkan, det föreligger en styrkt risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.
- b) Det finns en risk att överträdelsen har eller skulle ha kunnat påverka de utgifter som deklarerats för återbetalning ur unionens budget eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att kvantifiera dess ekonomiska verkningar, men det föreligger en styrkt risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.

3. När kommissionen beslutar om en finansiell korrigerings enligt punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till av vilken art och hur allvarlig överträdelsen av tillämplig lagstiftning är, och dess ekonomiska följder för unionens budget. Kommissionen ska informera Europaparlamentet om beslut om tillämpning av finansiella korrigeringar.

4. Kriterierna och förfarandet för att tillämpa finansiella korrigeringar ska fastställas i de fondspecifika bestämmelserna.

KAPITEL IV

Återkrav

Artikel 86

Principer

1. Alla program ska genomgå ett återkravsförfarande som inrättats eftersom återkrav för belopp som inte omfattas av förskott eller betalningsansökningar inom en viss tidsperiod ska återkrävas, inbegripet betalningsansökningar av vilka alla eller en del är föremål för ett avbrott i betalningsfristen eller ett innehållande av betalningar.

2. Åtaganden för periodens sista år ska återkrävas i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.

3. I de fondspecifika bestämmelserna ska den exakta tillämpningen av återkravsregeln fastställas för varje europeisk struktur- och investeringsfond.

4. Den del av åtagandena som fortfarande är öppen ska återkrävas om något av de dokument som behövs för avslutandet inte har lämnats in till kommissionen inom de tidsfrister som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.

5. Budgetanslagen beträffande resultatreserven ska endast omfattas av återkrävandeförfarandet i punkt 4.

Artikel 87

Undantag från återkrav

1. Det belopp som berörs av återkrav ska minskas med belopp motsvarande den del av budgetåtagandet för vilken:

a) insatserna hålls inne genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan.

b) det inte har varit möjligt att lämna in någon begäran om utbetalning på grund av force majeure som allvarligt påverkat genomförandet av hela eller delar av programmet.

De nationella myndigheter som åberopar force majeure enligt första stycket led b ska visa de direkta följderna av force majeure för genomförandet av hela eller delar av programmet.

För tillämpningen av första stycket leden a och b får minskningen begäras en gång om innehållandet av medel eller force majeure varade högst ett år, eller mer än en gång om innehållandet eller ett antal gånger som motsvarar varaktigheten av force majeure eller antalet år mellan den dag då insatsen hålls inne genom ett rättsligt eller administrativt beslut och dagen för ett slutligt rättsligt eller administrativt beslut.

2. Senast den 31 januari ska medlemsstaten informera kommissionen om de undantag som avses i punkt 1 första stycket leden a och b för det belopp som ska deklarerars vid utgången av föregående år.

Artikel 88

Förfarande

1. Kommissionen ska i god tid informera den berörda medlemsstaten och den förvaltande myndigheten när det finns risk för tillämpning av återkravsregeln enligt artikel 86.

2. På grundval av de uppgifter som kommissionen mottagit från den 31 januari, ska den informera medlemsstaterna och den förvaltande myndigheten om det beloppet för återkrav, till följd av de uppgifterna, kommer att uppgå till.

3. Medlemsstaten ska ha två månader på sig att godkänna det belopp som ska återkrävas eller lämna synpunkter.

4. Senast den 30 juni ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en reviderad finansieringstabell som avspeglar det minskade stödbeloppet för en eller flera prioriteringar inom programmet för det berörda budgetåret med hänsyn till tilldelning per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall. Om medlemsstaten underlåter att göra det ska kommissionen revidera finansieringstabellen genom att minska bidragen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för det berörda budgetåret. Den minskningen ska göras proportionellt för varje prioritering.

5. Kommissionen ska ändra sitt beslut om antagande av programmet genom genomförandeakter senast den 30 september.

DEL TRE

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR ERUF, EFS OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN

AVDELNING I

MÅL OCH BUDGETRAM

KAPITEL I

Uppgift, mål och stödets geografiska täckning

Artikel 89

Uppgift och mål

1. Fonderna ska bidra till att utveckla och fullfölja unionens åtgärder för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget.

De åtgärder som stöds av fonderna ska också bidra till förverkligandet av unionsstrategin för smart och hållbar tillväxt för alla.

2. För den uppgift som avses i punkt 1, ska följande syften eftersträvas:

- a) Investering för tillväxt och sysselsättning i medlemsstater och regioner, som ska stödjas av fonderna.
- b) Europeiskt territoriellt samarbete, som ska stödjas av Eruf.

Artikel 90

Investering för målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Strukturfonderna ska stödja målet Investering för tillväxt och sysselsättning i alla regioner som motsvarar nivå 2 i den gemensamma nomenklatur för statistiska territoriella enheter (nedan kallad Nuts 2) som inrättats genom förordning (EG) nr 1059/2003 ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 105/2007.

2. Medel för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska anslås till följande tre kategorier av Nuts 2-regioner:

- a) Mindre utvecklade regioner, vars BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27.
- b) Övergångsregioner, vars BNP per capita är mellan 75 % och 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.
- c) Mer utvecklade regioner, vars BNP per capita är högre än 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.

Klassificeringen av regioner i en av de tre kategorierna ska fastställas utifrån hur varje regions BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2007–2009, förhåller sig till genomsnittlig BNP i EU-27 under samma period.

3. Sammanhållningsfonden ska stödja de medlemsstater vars BNI per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2008–2010, är lägre än 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 under samma period.

De medlemsstater som är berättigade till medel från Sammanhållningsfonden 2013 men vars nominella BNI per capita överstiger 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 beräknat enligt första stycket, ska under en övergångsperiod få stöd från Sammanhållningsfonden på särskilda grunder.

4. Omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut med en förteckning över de regioner som uppfyller kriterierna

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

för de tre regionkategorierna i punkt 2 och de medlemsstater som uppfyller kriterierna i punkt 3. Den förteckningen ska gälla under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

5. År 2016 ska kommissionen se över vilka medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden på grundval av BNI-talen från unionen för EU-27 under perioden 2012–2014. De medlemsstater vars nominella BNI per capita underskrider 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 ska på nytt vara berättigade att få stöd från Sammanhållningsfonden och de medlemsstater som var berättigade att få stöd från Sammanhållningsfonden och vars nominella BNI per capita överstiger 90 % ska upphöra att vara stödberättigade och få stöd från Sammanhållningsfonden på särskilda grunder under en övergångsperiod.

KAPITEL II

Budgetram

Artikel 91

Medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

1. De medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som är tillgängliga för budgetåtaganden under perioden 2014–2020 ska uppgå till 325 145 694 739 EUR i 2011 års priser, i enlighet med den uppdelning per år som återfinns i bilaga VI, varav 322 145 694 739 EUR utgör de samlade medel som tilldelas Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och 3 000 000 000 EUR utgör en särskild tilldelning för sysselsättningsinitiativet för unga. Medlen för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning ska indexregleras med 2 % per år inför programplanering och senare budgetering i unionens budget.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen inom målet investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete och den årliga fördelningen per medlemsstat av medlen från den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga samt en förteckning över stödberättigade regioner, i enlighet med de kriterier och den metod som anges i bilagorna VII respektive VIII, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln eller artikel 92.8.

3. Av de samlade medlen efter det avdrag för stödet till FSE som avses i artikel 92.6 och stödet till de mest utsatta enligt artikel 92.7 ska 0,35 % anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ.

Artikel 92

Medel för Investering för målet tillväxt och sysselsättning och för målet Europeiskt territoriellt samarbete

1. Medlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska uppgå till 96,33 % av de samlade medlen (dvs. till 313 197 435 409 EUR) och de ska fördelas på följande sätt:

- a) 52,45 % (dvs. 164 279 015 916 EUR) till mindre utvecklade regioner.

- b) 10,24 % (dvs. 32 084 931 311 EUR) till övergångsregioner.
- c) 15,67 % (dvs. 49 084 308 755 EUR) till mer utvecklade regioner.
- d) 21,19 % (dvs. 66 362 384 703 EUR) till medlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden.
- e) 0,44 % (dvs. 1 386 794 724 EUR) som tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som anges i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

2. Utöver de belopp som anges i artikel 91 och punkt 1 i den här artikeln ska ytterligare ett belopp på 94 200 000 EUR respektive 92 400 000 EUR för åren 2014 och 2015 göras tillgängliga enligt "kompletterande justeringar" enligt bilaga VII. Dessa belopp ska fastställas i det beslut av kommissionen som avses i artikel 91.2.

3. År 2016 ska kommissionen i sin tekniska justering för 2017 i enlighet med artikel 4 och 5 i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 se över de totala anslagen till målet Investering för tillväxt och sysselsättning för varje medlemsstat under perioden 2017–2020, och tillämpa den tilldelningsmetod som fastställts i punkterna 1–16 i bilaga VII på grundval av den senast tillgängliga statistiken och, för de medlemsstater som omfattas av utgiftstak, en jämförelse mellan den samlade brutonationalprodukten för 2014–2015 och den samlade brutonationalprodukten för samma period som beräknats 2012 i enlighet med punkt 10 i bilaga VII. Om den sammanlagda avvikelserna mellan de reviderade tilldelningarna och de totala tilldelningarna är mer än $\pm 5\%$ ska de totala tilldelningarna justeras därefter. I enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ska justeringarna fördelas jämnt över åren 2017–2020 och budgetramens utgiftstak för åren i fråga anpassas därefter. Den totala nettoeffekten av justeringarna, vare sig den är positiv eller negativ, får inte överstiga 4 000 000 000 EUR. Efter de tekniska justeringarna ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut om en ändrad årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen.

4. För att se till att tillräckliga investeringar riktas till sysselsättning av ungdomar, arbetskraftens rörlighet, kunskap, social delaktighet och bekämpning av fattigdom ska den andel av strukturfondernas medel som är tillgänglig för programplanering för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som tilldelats ESF i varje medlemsstat inte vara lägre än motsvarande ESF-andel för den medlemsstaten, som fastställs i de operativa programmen för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning för programperioden 2007–2013. Till denna andel tillkommer ytterligare ett belopp för varje medlemsstat i enlighet med den metod som anges i bilaga IX i syfte att se till att ESF-andelen i % av de totala sammanlagda medlen för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden på unionsnivå, utom stöd från Sammanhållningsfonden till transportinfrastruktur inom FSE enligt

punkterna 4–6 och stöd från strukturfonderna för livsmedelsstöd till de sämst ställda som avses i punkt 7, är minst 23,1 % i medlemsstaterna. För tillämpningen av denna punkt ska en investering som tillhandhålls från ESF till sysselsättningsinitiativet för unga betraktas som en del av de medel från strukturfonderna som anslås till ESF.

5. Medlen för sysselsättningsinitiativet för unga ska uppgå till 3 000 000 000 EUR från den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga och minst 3 000 000 000 EUR från riktade investeringar från ESF.

6. Det stödbelopp från Sammanhållningsfonden som ska överföras till FSE ska uppgå till 10 000 000 000 EUR. Det ska enbart användas till transportinfrastrukturprojekt i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013 i de medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden.

Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut där den på proportionella grunder fastställer det belopp som ska överföras från Strukturfondsanslaget till FSE för varje medlemsstat för hela perioden. Sammanhållningsfondens anslag till varje medlemsstat ska minskas proportionellt i enlighet därmed.

De årliga anslagen för det stöd från Sammanhållningsfonden som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för FSE från och med 2014 års budgetförfarande.

Det belopp som överförts från Sammanhållningsfonden till FSE, som avses i första stycket, ska genomföras genom att anordna särskilda ansökningsomgångar för projekt för genomförandet av stomnät eller för projekt och horisontell verksamhet som fastställts i del I i bilaga I till förordning (EU) nr 1316/2013.

Regler tillämpliga på transportsektorn enligt förordning (EU) nr 1316/2013 ska tillämpas för de särskilda ansökningsomgångar som avses i fjärde stycket. Fram till den 31 december 2016 ska projekt som är berättigade till finansiering väljas ut med respekt för de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden. Från och med den 1 januari 2017 ska medel som överförts till FSE, och som inte har anslagits för ett transportinfrastrukturprojekt, göras tillgängliga för alla medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden för att finansiera transportinfrastrukturprojekt i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013.

För att stödja medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden och som kan ha svårt att utse projekt med tillräcklig mognad, kvalitet eller båda delarna, och som har tillräckligt unionsmervärde, ska särskild uppmärksamhet ägnas åt åtgärder för programstöd som syftar till att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster i samband med utveckling och genomförande av sådana projekt som anges i del I i bilagan till förordning (EU) nr 1316/2013. För att de överförda medlen ska

utnyttjas maximalt i alla medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden får kommissionen anordna fler ansökningsomgångar.

7. Stödet från strukturfonderna för stöd till de sämst ställda inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska uppgå till minst 2 500 000 000 EUR och kan ökas med upp till 1 000 000 000 EUR genom frivilligt extra stöd från medlemsstaterna.

Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut där den fastställer det belopp som ska överföras från strukturfondsanslaget för stöd till de sämst ställda för hela perioden. Strukturfondsanslaget för varje medlemsstat ska minskas med motsvarande belopp i förhållande till minskningen för varje regionkategori.

De årliga anslagen för det stöd från strukturfonderna som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för stöd till de sämst ställda vid 2014 års budgetförfarande.

8. Av strukturfondsmedlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska 330 000 000 EUR anslås till innovativa åtgärder under kommissionens direkta eller indirekta förvaltning på området hållbar stadsutveckling.

9. Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 2,75 % av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från fonderna under perioden 2014–2020 (dvs. 8 948 259 330 EUR).

10. För tillämpningen av den här artikeln, artiklarna 18, 91, 93, 95, 99, 120, bilaga I och bilaga X till denna förordning, för tillämpningen av artikel 4 i Eruf-förordningen, artiklarna 4 och 16-23 i ESF-förordningen och artikel 3.3 i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete, ska det yttersta randområdet Mayotte anses utgöra en Nuts 2-region som omfattas av kategorin mindre utvecklade regioner. För tillämpningen av artikel 3.1 och 3.2 i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete ska Mayotte och Saint-Martin anses utgöra Nuts 3-regioner.

Artikel 93

Ej överförbara medel mellan regionkategorier

1. Det ska inte vara möjligt att överföra de samlade anslagen för varje medlemsstat för mindre utvecklade regioner, övergångsregioner respektive mer utvecklade regioner mellan de olika regionkategorierna.

2. I vederbörligen motiverade fall som rör genomförandet av ett eller flera tematiska mål kan kommissionen, som ett undantag från punkt 1, godta ett förslag från en medlemsstat när den först lämnar in partnerskapsöverenskommelsen eller, i vederbörligen motiverade fall, vid tilldelningen av resultatreserven eller

en större revidering av partnerskapsöverenskommelsen, om att överföra högst 3 % av det samlade anslaget för en regionkategori till andra regionkategorier.

Artikel 94

Ej överförbara medel mellan mål

1. Det ska inte vara möjligt att överföra de samlade anslagen för varje medlemsstat för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete mellan dessa mål.

2. Med avvikelse från punkt 1 kan kommissionen, i syfte att upprätthålla effektiva bidrag från fonderna till de åtgärder som avses i artikel 89.1, i vederbörligen motiverade fall, och med förbehåll för villkoren i punkt 3, genom en genomförandeakt anta ett förslag från en medlemsstat när den först lämnar in partnerskapsöverenskommelsen om att överföra en del av sitt anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete till målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

3. Andelen av målet Europeiskt territoriellt samarbete i den medlemsstat som lägger fram det förslag som avses i punkt 2 ska utgöra minst 35 % av de samlade anslagen till den medlemsstaten för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete, och den ska efter överföringen utgöra minst 25 % av de samlade anslagen.

Artikel 95

Additionalitet

1. I denna artikel och i bilaga X gäller följande definitioner:

1. *fast bruttoinvestering*: inhemska producenters förvärv, minus avyttringar, av fasta tillgångar under en viss period, plus vissa tillägg till värdet av icke-producerade tillgångar som uppstått genom en producents eller institutionell enhets produktiva verksamhet, enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2223/96 ⁽¹⁾.

2. *fasta tillgångar*: materiella eller immateriella tillgångar tillkomna som resultat av produktionsprocesser som själva används upprepat eller kontinuerligt i produktionsprocesser under mer än ett år.

3. *offentlig sektor*: de institutionella enheter som sammantagna, utöver att utöva sitt politiska ansvar och reglera ekonomin, tillhandahåller huvudsakligen icke marknadsproducerade tjänster (och möjligen även varor) för enskild eller kollektiv förbrukning samt omfördelar inkomster och förmögenhet.

4. *offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder*: den offentliga sektorns fasta bruttoinvesteringar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (EGT L 310, 30.11.1996, s. 1).

2. Stöd från fonderna för målet Investering för tillväxt och sysselsättning får inte ersätta en medlemsstats offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder.

3. Under perioden 2014–2020 ska medlemsstaterna se till att deras genomsnittliga årliga offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder håller sig på minst den referensnivå som anges i partnerskapsöverenskommelsen.

Vid fastställandet av den referensnivå som avses i första stycket ska kommissionen och medlemsstaterna beakta det allmänna makroekonomiska läget och särskilda eller exceptionella omständigheter, t.ex. privatiseringar, en ovanligt hög nivå på de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder i en medlemsstat under programperioden 2007–2013 samt utvecklingen för andra indikatorer för offentliga investeringar. De ska också beakta förändringar i de nationella anslagen från fonderna i förhållande till åren 2007–2013.

4. En kontroll av om de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning har bibehållits under perioden ska endast göras i de medlemsstater där minst 15 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.

I de medlemsstater där minst 65 % av den totala befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell nivå.

I de medlemsstater där mer än 15 % och mindre än 65 % av den totala befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell och regional nivå. Medlemsstaterna ska i detta syfte förse kommissionen med information om utgifterna i de mindre utvecklade regionerna och övergångsregionerna vid varje etapp i kontrollförfarandet.

5. Kontrollen av om nivån på de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning ligger kvar på en oförändrad nivå ska göras när partnerskapsöverenskommelsen lämnas in (nedan kallad *förhandskontroll*), år 2018 (nedan kallad *kontroll efter halva tiden*) och 2022 (nedan kallad *efterhandskontroll*).

De närmare bestämmelserna om kontroll av additionaliteten återfinns under punkt 2 i bilaga X.

6. Om kommissionen vid efterhandskontrollen fastställer att en medlemsstat inte har upprätthållit den referensnivå för de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som anges i partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med bilaga X, kan kommissionen, i förhållande till i vilken grad skyldigheterna fullgjorts, genomföra en finansiell korrigering genom att anta ett beslut genom en genomförandeakt. När kommissionen beslutar om den ska genomföra en finansiell korrigering eller inte ska den beakta om den ekonomiska situationen i medlemsstaten

har förändrats väsentligt sedan kontrollen efter halva tiden. Närmare bestämmelser om satserna för finansiell korrigering återfinns under punkt 3 i bilaga X.

7. Punkterna 1–6 ska inte gälla för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser för fonderna

Artikel 96

Innehållet i samt antagande och ändring av de operativa programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Ett operativt program ska omfatta prioriterade områden. Ett insatsområde ska beröra en fond och en regionkategori, med undantag för Sammanhållningsfonden, och ska utan att det påverkar tillämpningen av artikel 59 motsvara ett tematiskt mål och omfatta en eller flera investeringsprioriteringar för det tematiska målet i fråga, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Om så är lämpligt och för att det, genom ett tematiskt enhetligt och integrerat tillvägagångssätt, ska bli mer verkningsfullt och effektivt, får ett insatsområde

- a) omfatta mer än en regionkategori,
- b) omfatta en eller flera kompletterande investeringsprioriteringar från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF inom ramen för ett enda tematiskt mål,
- c) i vederbörligen motiverade fall kombinera en eller flera kompletterande investeringsprioriteringar från olika tematiska mål för att maximera deras bidrag till det prioriterade området,
- d) när det gäller ESF, kombinera investeringsprioriteringar från de olika tematiska mål som anges i punkterna 8, 9, 10 och 11 i artikel 9 första stycket för att andra prioriterade områden lättare ska kunna få bidrag från investeringsprioriteringarna och för att genomföra social innovation och transnationellt samarbete.

Medlemsstaterna får kombinera två eller flera av valmöjligheterna i leden a–d.

2. Ett operativt program ska bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och till att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, och ska innehålla följande:

- a) En motivering till valet av tematiska mål, motsvarande investeringsprioriteringar och finansiell fördelning, med beaktande av partnerskapsöverenskommelserna, på grundval av en kartläggning av regionala och, i förekommande fall, nationella behov, inbegripet behov när det gäller att hantera de

utmaningar som anges i de relevanta landspecifika rekommendationerna som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rekommendationer från rådet som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, med beaktande av förhandsutvärderingen i enlighet med artikel 55.

b) För vart och ett av de prioriterade områdena, utom tekniskt stöd, ska det innehålla

i) investeringsprioriteringarna och motsvarande specifika mål,

ii) de förväntade resultaten för varje enskilt mål samt motsvarande resultatindikatorer, med utgångsvärde och målvärde, när så är lämpligt kvantifierade, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna, i syfte att stärka programplaneringens resultatriktning,

iii) en beskrivning av den typ av åtgärder, med exempel, som ska stödjas inom ramen för varje investeringsprioritering och deras förväntade bidrag till de specifika mål som anges i led i, inbegripet principerna för valet av insatser och, i lämpliga fall, angivande av huvudsakliga målgrupper, särskilda geografiska målområden, typ av stödmottagare, hur man planerar att använda finansieringsinstrumenten och större projekt,

iv) aktivitetsindikatorer, inbegripet det kvantifierade målvärdet, som förväntas bidra till resultaten i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna för varje investeringsprioritering,

v) fastställande av etapper för genomförande samt ekonomiska indikatorer och, när det är lämpligt, aktivitetsindikatorer som kan utgöra delmål och mål för resultatramen i enlighet med artikel 19.1 och bilaga II,

vi) motsvarande insatskategorier baserat på en nomenklatur som antagits av kommissionen och en preliminär uppdelning av de anslagna medlen,

vii) om så är lämpligt, en sammanfattning av den planerade användningen av tekniskt stöd, vid behov inklusive åtgärder för att öka den administrativa kapaciteten hos de myndigheter som ansvarar för förvaltning och kontroll av programmen och stödmottagarna,

c) För vart och ett av insatsområdena rörande tekniskt stöd ska det innehålla

i) särskilda mål,

ii) förväntade resultat för varje specifikt mål samt, i objektivet motiverade fall med hänsyn till åtgärdernas innehåll, motsvarande resultatindikatorer, med utgångsvärde och målvärde, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna,

iii) en beskrivning av åtgärder som ska stödjas och deras förväntade bidrag till de specifika målen i led i,

iv) de aktivitetsindikatorer som förväntas bidra till resultaten,

v) motsvarande insatskategorier baserat på en nomenklatur som antagits av kommissionen och en preliminär uppdelning av de anslagna medlen.

Led ii ska inte tillämpas när unionens bidrag till det eller de prioriterade områdena för tekniskt stöd i ett operativt program inte överskrider 15 000 000 EUR.

d) En finansieringsplan med följande tabeller:

i) Tabeller där det för varje år anges vilka totala finansiella anslag som man planerar att avsätta för stöd från varje enskild fond, i enlighet med artiklarna 60, 120 och 121, och fastställs belopp anknutna till resultatreserven.

ii) Tabeller där det för hela programperioden, för det operativa programmet och för varje insatsområde anger hela anslaget för stöd från var och en av fonderna och medlemsstaternas medfinansiering, och fastställs belopp anknutna till resultatreserven. För prioriterade områden som berör flera regionkategorier ska tabellerna visa de totala anslagen från fonderna och den nationella medfinansieringen för varje regionkategori.

För prioriterade områden där man kombinerar investeringsprioriteringar från olika tematiska mål ska tabellen visa de totala anslagen från var och en av fonderna och medlemsstaternas medfinansiering för vart och ett av de motsvarande tematiska målen.

Om den nationella medfinansieringen består av offentlig och privat medfinansiering ska tabellen innehålla en ungefärlig uppdelning mellan de offentliga och privata delarna. Tabellen ska också i informationssyfte visa EIB:s planerade deltagande.

e) En förteckning över större projekt för vilka genomförandet planeras under programperioden.

Kommissionen ska anta genomförandeakter rörande den nomenklatur som avses i första stycket leden b vi och c v. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

3. Ett operativt program ska, med beaktande av dess innehåll och mål, beskriva det integrerade tillvägagångssättet vid territoriell utveckling, varvid hänsyn ska tas till partnerskapsöverenskommelsen, och visa hur det operativa programmet bidrar till uppfyllandet av dess mål och förväntade resultat och, i lämpliga fall, ange följande:

- a) Tillvägagångssättet vid användning av instrument för lokal utveckling samt principerna för fastställande av områden där det kommer att genomföras.
- b) Det preliminära beloppet för Eruf-stödet för integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling, som ska genomföras i enlighet med artikel 7.3 i Eruf-förordningen och det preliminära ESF-stödet till integrerade åtgärder.
- c) Tillvägagångssätt vid användning av instrumentet för integrerad territoriell investering, utom i de fall som omfattas av led b, samt ett preliminärt finansiellt anslag från varje insatsområde.
- d) Bestämmelser för interregionala och transnationella åtgärder inom de operativa programmen, där stödmottagarna finns i mer än en medlemsstat.
- e) När medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier och havsområdesstrategier, de enligt programmet planerade insatsernas bidrag till dessa strategier, enligt de behov för programområdet som fastställts av medlemsstaten.

4. Dessutom ska följande anges i det operativa programmet:

- a) I tillämpliga fall, fastställande av huruvida och hur det möter särskilda behov i geografiska områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper och personer med funktionsnedsättning, och, i relevanta fall, bidraget till det integrerade tillvägagångssätt som anges i partnerskapsöverenskommelsen för detta syfte.
- b) I tillämpliga fall, fastställande av huruvida och hur det möter de befolkningsmässiga utmaningar för regioner eller särskilda behov i områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 174 i EUF-fördraget samt bidraget till det integrerade tillvägagångssätt som anges i partnerskapsöverenskommelsen för detta syfte.

5. Det operativa programmet ska innehålla uppgift om

- a) förvaltande myndighet, i tillämpliga fall attesterande myndighet och revisionsmyndighet,
- b) det organ som kommissionen ska göra utbetalningarna till,

c) de åtgärder som vidtagits för att engagera parterna i artikel 5 i utformningen av det operativa programmet och parternas roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det operativa programmet.

6. Med beaktande av partnerskapsöverenskommelsens innehåll och medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar ska även följande anges det i det operativa programmet:

- a) Mekanismerna för att säkerställa samordningen mellan fonderna, Ejflu, EHFF och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt EIB, med beaktande av de relevanta bestämmelserna i den gemensamma strategiska ramen.
- b) För varje förhandsvillkor som fastställts i enlighet med artikel 19 och bilaga XI, som är tillämpligt på det operativa programmet, en utvärdering av huruvida förhandsvillkoret är uppfyllt den dag då partnerskapsöverenskommelsen och det operativa programmet lämnas in; när ett förhandsvillkor inte är uppfyllt, en beskrivning av de åtgärder som krävs för att uppfylla det, ansvariga organ och en tidsplan för sådana åtgärder i enlighet med sammanfattningen i partnerskapsöverenskommelsen.
- c) En sammanfattning av bedömningen av den administrativa bördan för stödmottagarna och, vid behov, planerade åtgärder tillsammans med en preliminär tidsram för att minska den administrativa bördan.

7. För varje operativt program, utom för dem där det tekniska stödet ges inom ett specifikt operativt program, ska, med förbehåll för medlemsstatens vederbörligen motiverade bedömning att det är relevant med tanke på de operativa programmens innehåll och mål, ingå en beskrivning av

- a) de specifika åtgärderna för att ta hänsyn till miljöskydds krav, resurseffektivitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, motståndskraft mot katastrofer samt riskförebyggande och riskhantering, vid urvalet av insatser,
- b) de specifika åtgärderna för att främja lika möjligheter och förhindra diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning i samband med förberedelsen, utarbetandet och genomförandet av det operativa programmet, särskilt när det gäller tillgång till finansiering, med hänsyn till behoven hos olika målgrupper som riskerar att drabbas av sådan diskriminering, särskilt kraven på att säkerställa tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning,
- c) hur det operativa programmet bidrar till att främja jämställdhet, och när så är lämpligt, bestämmelser för att säkerställa att jämställdhetsperspektivet integreras både på program- och insatsnivå.

Medlemsstaterna får lämna in ett yttrande från de nationella jämställdhetsorganen om de åtgärder som anges i första stycket leden b och c tillsammans med förslaget till operativt program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

8. När en medlemsstat utarbetar högst ett operativt program för varje fond får de delar av det operativa programmet som omfattas av punkterna 2 första stycket led a, 3 a, 3 c, 3 d, 4 och 6 införlivas endast i de relevanta bestämmelserna i partnerskapsöverenskommelsen.

9. Det operativa programmet ska utarbetas i enlighet med en modell. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta en genomförandeakt för att fastställa den modellen. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 143.2.

10. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om godkännande av alla delar (inbegripet eventuella framtida ändringar) av det operativa programmet som omfattas av denna artikel, utom de som omfattas av punkterna 2 första stycket leden b vi, c v och e, 4, 5, 6 a, 6 c och 7, för vilka medlemsstaterna förblir ansvariga.

11. Den förvaltande myndigheten ska delge kommissionen alla beslut som ändrar delar av de operativa programmen som inte omfattas av kommissionens beslut som avses i punkt 10 inom en månad från dagen för det ändringsbeslutet. Beslutet ska ange datum för ikraftträdande, som inte får vara tidigare än datum för antagande.

Artikel 97

Särskilda bestämmelser om programplaneringen för stöd till det gemensamma instrumentet för obegränsade garantier och värdepapperisering inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

I enlighet med artikel 28 ska det operativa program som avses i artikel 39.4 första stycket led b endast omfatta de delar som avses i artikel 96.2 b i, 96.2 b ii, 96.2 b iv, 96.2 d, 96.5 och 96.6 b.

Artikel 98

Gemensamt stöd från fonderna inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Fonderna får tillsammans stödja operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

2. Eruf och ESF kan komplettera varandra och inom en gräns på 10 % unionsfinansiering för varje insatsområde inom ett

operativt program kan de finansiera en del av en insats där kostnaderna berättigar till stöd från den andra fonden, enligt den fondens regler för stödberättigande, under förutsättning att dessa kostnader är nödvändiga för att insatsen ska kunna genomföras på ett tillfredsställande sätt och att de är direkt kopplade till den.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Artikel 99

Geografiskt tillämpningsområde för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

Om inte annat avtalats mellan kommissionen och medlemsstaten ska de operativa programmen för Eruf och ESF inrättas på lämplig geografisk nivå, minst på Nuts 2-nivå, i överensstämmelse med medlemsstatens särskilda institutionella och rättsliga ram.

Operativa program som får stöd från Sammanhållningsfonden ska utarbetas på nationell nivå.

KAPITEL II

Större projekt

Artikel 100

Innehåll

Som ett led i ett eller flera operativa program som har varit föremål för ett kommissionsbeslut enligt artikel 96.10 i denna förordning eller enligt artikel 8.12 i ETS-förordningen får Eruf och Sammanhållningsfonden stödja insatser som omfattar en rad bygg- och anläggningsarbeten, insatser eller tjänster som syftar till att fullgöra en odelbar uppgift av en precis ekonomisk eller teknisk natur med tydligt fastställda mål och för vilka de totala stödberättigande kostnaderna överstiger 50 000 000 EUR och i de fall insatserna bidrar till de tematiska målen enligt artikel 9 första stycket punkt 7 då de totala stödberättigande kostnaderna överstiger 75 000 000 EUR (nedan kallat *större projekt*). Finansieringsinstrument ska inte betraktas som större projekt.

Artikel 101

Uppgifter som är nödvändiga för godkännande av större projekt

Innan ett större projekt godkänns ska den förvaltande myndigheten se till att följande uppgifter är tillgängliga:

- Uppgifter om det organ som ska ansvara för genomförandet av det större projektet och dess mandat.
- En beskrivning av investeringen och dess läge.
- Sammanlagd kostnad och sammanlagd stödberättigande kostnad, med beaktande av kraven i artikel 61.
- De genomförbarhetsstudier som genomförts, inklusive analys av alternativ och resultat.

- e) En kostnads-nyttoanalys, där det ingår en ekonomisk och finansiell analys, samt en riskbedömning.
- f) En miljökonsekvensbeskrivning där hänsyn tas till behovet av begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt motståndskraft mot katastrofer.
- g) En förklaring om på vilket sätt det större projektet överensstämmer med relevanta prioriterade områden inom det eller de berörda operativa programmen, och hur man förväntar sig att det kan bidra till att de specifika målen inom de prioriterade områdena kan uppnås samt det förväntade bidraget till socioekonomisk utveckling.
- h) En finansieringsplan där det redogörs för de totala ekonomiska medel som planeras ingå och det planerade stödet från fonderna, EIB och andra finansieringskällor, tillsammans med fysiska och finansiella indikatorer för att övervaka framstegen med beaktande av de identifierade riskerna.
- i) En tidsplan för genomförandet av det större projektet och, om genomförandeperioden förväntas bli längre än programperioden, de olika etapper för vilka stöd från fonderna kommer att krävas under programperioden.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av den metod på grundval av erkänd god praxis som ska användas vid genomförandet av den kostnads-nyttoanalys som avses i första stycket led e. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

På en medlemsstats initiativ får uppgifterna i första stycket leden a–i bedömas av oberoende experter med stöd av tekniskt stöd från kommissionen eller, efter överenskommelse med kommissionen, av andra oberoende experter (nedan kallad *kvalitetsgranskning*). I övriga fall ska medlemsstaten lämna de uppgifter som avses i första stycket leden a–i till kommissionen så snart de är tillgängliga.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med avseende på fastställande av den metod som ska användas för att utföra kvalitetsgranskningen av ett större projekt.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av formatet för inlämnande av de uppgifter som anges i leden a–i i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 143.2.

Artikel 102

Beslut om större projekt

1. När oberoende experter har bedömt ett större projekt positivt i en kvalitetsgranskning på grundval av deras bedömning av de uppgifter som avses i artikel 101 första stycket får den förvaltande myndigheten välja ut större projekt i enlighet med artikel 125.3. Den förvaltande myndigheten ska anmäla utvalda större projekt till kommissionen. Den anmälan ska innehålla följande:

- a) Det dokument som avses i artikel 125.3 c med
 - i) uppgifter om det organ som ska ansvara för genomförandet av det större projektet.
 - ii) en beskrivning av investeringen, dess läge, tidsplan och hur det större projektet förväntas bidra till de specifika målen för det eller de relevanta prioriterade området eller områdena.
 - iii) uppgift om sammanlagd kostnad och sammanlagd stödberättigande kostnad, med beaktande av kraven i artikel 61.
 - iv) finansieringsplanen samt fysiska och finansiella indikatorer för att övervaka framstegen med beaktande av de identifierade riskerna.
- b) De oberoende experternas kvalitetsgranskning med tydliga uttalanden om investeringens genomförbarhet och det större projektets ekonomiska bärkraft.

Det ekonomiska bidraget till det större projekt som medlemsstaten valt ska anses vara godkänt av kommissionen genom en genomförandeakt om det inom tre månader efter den dag för anmälan som avses i första stycket inte föreligger något beslut om att inte bevilja det ekonomiska bidraget. Kommissionen ska fatta beslut om att inte bevilja ett ekonomiskt bidrag endast med anledning av att projektet uppvisat betydliga brister vid den oberoende kvalitetsgranskningen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för den anmälan som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

2. I andra fall än de som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen bedöma ett större projekt på grundval av de uppgifter som avses i artikel 101 för att avgöra om ansökan om ekonomiskt bidrag till det större projekt som valts av den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 125.3 är berättigad. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av det ekonomiska bidraget till det valda större projektet senast tre månader efter det att de uppgifter som anges i artikel 101 lämnades in.

3. Kommissionens godkännande enligt punkt 1 första stycket och punkt 2 ska villkoras av att det första bygg- och anläggningskontraktet eller, i fråga om insatser som genomförs inom ramen för offentlig-privata partnerskapsstrukturer, att avtalet om sådana partnerskap undertecknas inom tre år efter godkännandet. På en vederbörligen motiverad begäran från medlemsstaten, i synnerhet vid förseningar till följd av administrativa och rättsliga förfaranden i samband med genomförandet av större projekt, som inlämnats inom samma treårsperiod, får kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut om förlängning av perioden med upp till två år.

4. Om kommissionen inte godkänner det ekonomiska bidraget till det valda större projektet ska den i sitt beslut ange skälen till detta.

5. Större projekt som anmäls till kommissionen enligt punkt 1 eller lämnas in för godkännande enligt punkt 2 ska ingå i förteckningen över större projekt i ett operativt program.

6. Utgifter som rör ett större projekt får tas med i en betalningsansökan efter den anmälan som avses i punkt 1 eller efter det att ansökan om godkännande som avses i punkt 2 lämnats in. Om kommissionen inte godkänner det större projekt som den förvaltande myndigheten valt ska den utgiftsdeklaration som görs efter det att kommissionen antagit sitt beslut korrigeras i enlighet därmed.

Artikel 103

Beslut om större projekt som genomförs i etapper

1. Med avvikelse från vad som sägs i artiklarna 101 tredje stycket, 102.1 och 102.2 ska de förfaranden som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln gälla för en insats som uppfyller följande villkor:

- a) Insatsen består av den andra eller efterföljande fasen i ett större projekt som omfattas av den föregående programperioden för vilket den/de föregående fasen/faserna godkännts av kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 senast den 31 december 2015. Alternativt, när det gäller medlemsstater som anslöt sig till unionen efter den 1 januari 2013, senast den 31 december 2016.
- b) De sammanlagda stödberättigande kostnaderna för samtliga faser i det större projektet överstiger de respektive nivåer som anges i artikel 100.
- c) Ansökan och kommissionens bedömning avseende det större projektet inom ramen för den föregående programperioden omfattade samtliga planerade faser.
- d) Det har inte gjorts några väsentliga förändringar av de uppgifter som avses i artikel 101 första stycket i den här förordningen med avseende på det större projektet jämfört med de uppgifter som lämnades vid den ansökan avseende det större projektet som lämnades in inom ramen för förordning (EG) nr 1083/2006, i synnerhet vad gäller samtliga stödberättigande utgifter.
- e) Den fas av det större projektet som ska genomföras inom ramen för den föregående programperioden är eller kommer före utgången av tidsfristen för inlämnande av avslutandedokumentationen för ifrågasvarande program att vara klar att användas för det tänkta ändamål som anges i kommissionens beslut.

2. Den förvaltande myndigheten får välja ut större projekt i enlighet med artikel 125.3, lämna in underrättelsen med alla

inslag som anges i artikel 102.1 första stycket led a och samtidigt bekräfta att villkoret inom ramen för punkt 1 d i den här artikeln är uppfyllt. Det ska inte krävas någon kvalitetsgranskning av uppgifterna utförd av oberoende experter.

3. Det ekonomiska bidraget till det större projekt som den förvaltande myndigheten valt ska anses vara godkänt av kommissionen genom en genomförandeakt om det inom tre månader efter den dag för anmälan som avses i punkt 2 inte föreligger något beslut om att inte bevilja det ekonomiska bidraget. Kommissionen ska endast avslå det ekonomiska bidraget av det skälet att det har gjorts väsentliga förändringar av de uppgifter som avses i punkt 1 d eller att det större projektet inte är förenligt med det prioriterade området för det/de berörda operativa programmet/programmen.

4. Artikel 102.3–102.6 ska tillämpas på beslut om större projekt som genomförs i etapper.

KAPITEL III

Gemensam handlingsplan

Artikel 104

Tillämpningsområde

1. En gemensam handlingsplan är en insats vars omfattning fastställs och som förvaltas utifrån de utfall och resultat som den ska uppnå. Den omfattar ett projekt eller en grupp av projekt, dock inte satsningar på infrastruktur, som genomförs under stödmottagarens ansvar som en del i ett eller flera operativa program. Medlemsstaten och kommissionen ska tillsammans enas om den gemensamma handlingsplanens utfall och resultat, som ska bidra till de specifika målen för de operativa programmen och ligga till grund för stödet från fonderna. Resultaten ska hänföra sig till den gemensamma handlingsplanens direkta effekter. Stödmottagaren i en gemensam handlingsplan ska vara ett offentligt organ. Gemensamma handlingsplaner ska inte betraktas som större projekt.

2. De offentliga utgifter som anslås till en gemensam handlingsplan ska vara minst 10 000 000 EUR eller 20 % av det offentliga stödet till det eller de operativa programmen, om det beloppet är lägre. För genomförande av pilotprojekt får det minimum av offentliga utgifter som anslås till en gemensam handlingsplan för varje operativt program minskas till 5 000 000 EUR.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas på insatser som stöds genom sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 105

Utarbetande av gemensamma handlingsplaner

1. Medlemsstaten, den förvaltande myndigheten eller ett därtill utsett offentligt organ kan lämna in ett förslag till en gemensam handlingsplan samtidigt med eller efter inlämnandet av de berörda operativa programmen. Det förslaget ska innehålla alla uppgifter som anges i artikel 106.

2. En gemensam handlingsplan ska omfatta en del av perioden 1 januari 2014–31 december 2022. Utfallet och resultaten av en gemensam handlingsplan ska leda till återbetalning endast om de uppnåtts efter det att beslutet om godkännande av den handlingsplan som avses i artikel 107 har antagits och före slutet av den genomförandeperiod som fastställs i det beslutet.

Artikel 106

Innehållet i gemensamma handlingsplaner

En gemensam handlingsplan ska innehålla följande:

1. En analys av de utvecklingsbehov och mål som motiverar handlingsplanen, med beaktande av målen för de operativa programmen och, om tillämpligt, de relevanta nationella rekommendationerna, de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som medlemsstaterna ska ta hänsyn till i sin sysselsättningspolitik i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget.
2. En ram som beskriver förhållandet mellan de allmänna och specifika målen i den gemensamma handlingsplanen, delmålen och målen för utfall och resultat samt vilka projekt eller typer av projekt som planeras.
3. De allmänna och specifika indikatorer som används för att övervaka utfall och resultat, eventuellt uppdelade efter insatsområde.
4. Information om dess geografiska täckning och målgrupper.
5. Dess planerade genomförandeperiod.
6. En analys av hur den bidrar till att främja jämställdhet och förebygga diskriminering.
7. En analys av hur den bidrar till att främja hållbar utveckling, i förekommande fall.
8. Genomförandebestämmelser för den gemensamma handlingsplanen, inklusive
 - a) utnämning av den stödmottagare som ska vara ansvarig för genomförandet av den gemensamma handlingsplanen, med garantier för att vederbörande är behörig på det berörda området samt har tillräcklig administrativ och finansiell förvaltningskapacitet,
 - b) bestämmelserna för hur den gemensamma handlingsplanen ska styras, i enlighet med artikel 108,
 - c) bestämmelserna för hur den gemensamma handlingsplanen ska övervakas och utvärderas, även när det gäller kvalitet, insamling och lagring av uppgifter om hur delmål, utfall och resultat uppnåtts,
 - d) bestämmelser om spridning av information och kommunikation när det gäller den gemensamma handlingsplanen och fonderna.

9. Dess finansieringsordningar, inklusive

- a) kostnaderna för att uppnå delmål och mål när det gäller utfall och resultat som avses i punkt 2, utifrån de metoder som anges i artikel 67.5 i denna förordning och artikel 14 i ESF-förordningen,
- b) en preliminär tidsplan för utbetalningarna till stödmottagarna, kopplade till delmål och mål,
- c) en finansieringsplan per operativt program och insatsområde, inklusive det sammanlagda stödberättigande beloppet och beloppet av de offentliga utgifterna.

Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa utformningen av modellen för den gemensamma handlingsplanen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 107

Beslut om den gemensamma handlingsplanen

1. Kommissionen ska bedöma den gemensamma handlingsplanen på grundval av de uppgifter som avses i artikel 106 för att kunna avgöra om det föreslagna stödet från fonderna är berättigat.

Om kommissionen inom två månader efter det att förslaget till gemensam handlingsplan har lämnats in anser att planen inte uppfyller de bedömningskrav som avses i artikel 104, ska den framföra sina synpunkter till medlemsstaten. Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla ytterligare uppgifter som begärts och om nödvändigt revidera den gemensamma handlingsplanen.

2. Om synpunkterna beaktats på ett adekvat sätt ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av den gemensamma handlingsplanen inom fyra månader efter det att den lämnats in av medlemsstaten men inte innan berörda operativa program har antagits.

3. Det beslut som avses i punkt 2 ska innehålla uppgifter om stödmottagare och allmänna och specifika mål för den gemensamma handlingsplanen, delmål och mål för utfall och resultat, kostnader för att uppnå dessa delmål, mål för utfall och resultat samt finansieringsplan per operativt program och insatsområde, inklusive det sammanlagda stödberättigande beloppet och de offentliga utgifternas belopp, genomförandeperioden för den gemensamma handlingsplanen och i förekommande fall handlingsplanens geografiska täckning och målgrupper.

4. Om kommissionen nekar att, genom en genomförandeakt, tillåta att stöd från fonderna tilldelas en gemensam handlingsplan ska den inom den tidsperiod som anges i punkt 2 underätta medlemsstaten om skälen till detta.

Artikel 108

Styrkommitté och ändring av den gemensamma handlingsplanen

1. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska inrätta en styrkommitté för den gemensamma handlingsplanen, som är avskild från övervakningskommittén för de relevanta operativa programmen. Styrkommittén ska mötas minst två gånger per år och ska rapportera till den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten ska informera den relevanta övervakningskommittén om resultaten av styrkommitténs arbete och om framstegen med genomförandet av den gemensamma handlingsplanen i enlighet med artiklarna 110.1 e och 125.2 a.

Styrkommitténs sammansättning ska beslutas av medlemsstaten i samförstånd med den relevanta den förvaltande myndigheten, med hänsyn till principen om partnerskap.

Kommissionen kan delta i styrkommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

2. Styrkommittén ska utföra följande uppgifter:

- a) Granska framstegen när det gäller att uppnå delmål och mål när det gäller utfall och resultat av den gemensamma handlingsplanen.
- b) Bedöma och godkänna förslag om ändring av den gemensamma handlingsplanen, för att ta hänsyn till eventuella problem som påverkar resultaten.

3. Ansökningar om ändringar av gemensamma handlingsplaner som lämnas in av en medlemsstat till kommissionen ska vederbörligen motiveras. Kommissionen ska bedöma om ansökan om ändring är berättigad och ta hänsyn till de uppgifter som medlemsstaten lämnat. Kommissionen får komma med synpunkter och medlemsstaten ska förse kommissionen med alla nödvändiga kompletterande uppgifter. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om ansökan om ändring inom tre månader efter det att den lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter

beaktats på ett tillfredsställande sätt. Ändringen ska träda i kraft den dag då beslutet antas, om inget annat anges i beslutet.

Artikel 109

Ekonomisk förvaltning och kontroll av den gemensamma handlingsplanen

1. Utbetalningar till stödmottagaren enligt en gemensam handlingsplan ska behandlas som standardbelopp eller standardiserade skalor av enhetskostnader. Taket för standardbelopp i artikel 67.1 första stycket led c ska inte tillämpas.

2. Den ekonomiska förvaltningen, kontrollen och revisionen av den gemensamma handlingsplanen ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för utbetalning som fastställs i beslutet om godkännande av den gemensamma handlingsplanen har uppfyllts.

3. Stödmottagaren i en gemensam handlingsplan och de organ som står under dess ansvar får tillämpa sin gängse redovisningspraxis för att redovisa kostnaderna för genomförandet av insatser. Denna redovisningspraxis och de kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig ska inte bli föremål för revision av revisionsmyndigheten eller kommissionen.

AVDELNING III

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING, INFORMATION OCH KOMMUNIKATION

KAPITEL I

Övervakning och utvärdering

Artikel 110

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska i synnerhet granska
 - a) frågor som påverkar det operativa programmets resultat,
 - b) framstegen när det gäller genomförandet av utvärderingsplanen och uppföljningen av resultaten av utvärderingarna,
 - c) genomförandet av kommunikationsstrategin,
 - d) genomförandet av större projekt,
 - e) genomförandet av gemensamma handlingsplaner,
 - f) åtgärder för att främja jämställdhet, lika möjligheter och icke-diskriminering, inklusive tillgänglighet för personer med funktionsnedsättningar,
 - g) åtgärder för att främja hållbar utveckling,
 - h) om tillämpliga förhandsvillkor inte är uppfyllda den dag då partnerskapsöverenskommelsen och det operativa programmet lämnas in, framsteg med åtgärderna för att uppfylla de tillämpliga förhandsvillkoren,
 - i) finansieringsinstrument.

2. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 49.3 ska övervakningskommittén granska och godkänna följande:

- a) Den metod och de kriterier som används för att välja ut insatser.
- b) Årsrapporter och slutrapporter om genomförandet.
- c) Utvärderingsplanen för det operativa programmet och eventuella ändringar av planen, inbegripet där någon av dem ingår i en gemensam utvärderingsplan enligt artikel 114.1.
- d) Kommunikationsstrategin för det operativa programmet och eventuella ändringar av strategin.
- e) Eventuella förslag till ändringar av det operativa programmet från den förvaltande myndigheten.

Artikel 111

Genomföranderapporter för målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Senast den 31 maj 2016 och senast samma dag varje efterföljande år till och med 2023 ska medlemsstaterna i enlighet med artikel 50.1 lämna in en årlig genomföranderapport till kommissionen. Den rapport som lämnas in 2016 ska omfatta budgetåren 2014–2015 samt perioden från startdatumet för utgifternas stödberättigande och den 31 december 2013.

2. För de rapporter som lämnas in 2017 och 2019 ska den tidsfrist som avses i punkt 1 vara den 30 juni.

3. Årliga genomföranderapporter ska innehålla uppgifter om

- a) genomförandet av det operativa programmet enligt artikel 50.2 och
- b) vilka framsteg som gjorts när det gäller förberedelserna och genomförandet av större projekt och gemensamma handlingsplaner.

4. De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 ska innehålla en bedömning av de uppgifter som krävs enligt artikel 50.3 respektive 50.5, uppgifterna i punkt 3 i den här artikeln tillsammans med följande uppgifter:

- a) Framstegen när det gäller genomförandet av utvärderingsplanen och uppföljning av resultaten av utvärderingarna.
- b) Resultaten av fondernas informations- och offentlighetsåtgärder som genomförts inom kommunikationsstrategin.
- c) Det sätt på vilket parterna deltar i genomförande, övervakning och utvärdering av det operativa programmet.

De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 får, beroende på innehållet och målen för det operativa programmet, innehålla uppgifter om och bedöma följande:

- a) Framsteg när det gäller genomförandet av det integrerade tillvägagångssättet för territoriell utveckling, inklusive utveckling av territorier med permanenta eller allvarliga naturbetingade och demografiska nackdelar, hållbar stadsutveckling och lokalt ledd utveckling inom det operativa programmet.
- b) Framsteg när det gäller genomförandet av åtgärder för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna att förvalta och utnyttja fonderna.
- c) Framsteg när det gäller genomförandet av interregionala och transnationella åtgärder.
- d) I tillämpliga fall, bidrag till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- e) De särskilda åtgärder som vidtagits för att såväl främja jämställdhet som förhindra diskriminering, särskilt tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och de bestämmelser som införts för att säkerställa att jämställdhetsperspektivet integreras i det operativa programmet och insatserna.
- f) Åtgärder som vidtagits för att främja hållbar utveckling i enlighet med artikel 8.
- g) Framsteg när det gäller genomförandet av åtgärder inom social innovation, om så är lämpligt.
- h) Framsteg när det gäller genomförandet av åtgärder för att tackla de särskilda behoven i områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller social utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper samt personer med funktionsnedsättning, långtidsarbetslösa och ungdomar som inte har anställning, och om lämpligt, de ekonomiska medel som använts.

Genom undantag från första och andra styckena och för att säkerställa överensstämmelse mellan partnerskapsöverenskommelserna och framstegrapporterna får medlemsstater som endast har ett operativt program per fond inbegripa uppgifter om de förhandsvillkor som avses i artikel 50.3, de uppgifter som krävs enligt artikel 50.4 och de uppgifter om framstegsrapporten som avses i andra stycket leden a, b, c och h i denna punkt i stället för de årliga genomföranderapporter och den slutliga genomföranderapport som lämnas in 2017 respektive 2019, utan att det påverkar artikel 110.2 b.

5. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller för de årliga och slutliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 112

Överföring av ekonomiska uppgifter

1. I övervakningssyfte ska medlemsstaten senast den 31 januari, den 31 juli och den 31 oktober för vart och ett av de operativa programmen, och efter insatsområde, på elektronisk väg överlämna följande uppgifter till kommissionen:

a) De sammanlagda och offentliga stödberättigande kostnaderna för insatserna och antalet insatser som valts ut för stöd.

b) Det sammanlagda belopp av stödberättigande utgifter som stödmottagarna har redovisat till den förvaltande myndigheten.

2. Den överföring som görs senast den 31 januari ska desutom innehålla ovannämnda uppgifter uppdelade efter insatskategori. Överföringen ska anses uppfylla kraven för överföring av ekonomiska uppgifter som avses i artikel 50.2.

3. En prognos för vilka belopp medlemsstaterna förväntas ansöka om utbetalning under innevarande och påföljande budgetår ska åtfölja överföringar som görs mellan den 31 januari och den 31 juli.

4. Slutdatum för de uppgifter som lämnas in enligt denna artikel ska vara slutet av den månad som föregår inlämningsmånaden.

5. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa den modell som ska användas för inlämnandet av ekonomiska uppgifter till kommissionen i övervakningssyfte. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.

Artikel 113

Sammanhållningsrapport

Den rapport från kommissionen som avses i artikel 175 i EUF-fördraget ska innehålla följande:

a) En redogörelse för de framsteg som gjorts för att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, inklusive regionernas socioekonomiska situation och utveckling samt integrationen av unionens prioriteringar.

b) En redogörelse för den roll som fonderna, EIB-finansiering och övriga finansieringsorgan spelar och vilken effekt övrig

unionspolitik eller nationell politik har haft på de framsteg som gjorts.

c) I tillämpliga fall, en angivelse av framtida åtgärder och politik på unionsnivå som krävs för att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och uppfylla unionens prioriteringar.

Artikel 114

Utvärdering

1. Den förvaltande myndigheten eller en medlemsstat ska utarbeta en utvärderingsplan för ett eller flera operativa program. Utvärderingsplanen ska läggas fram för övervakningskommittén senast ett år efter det att det operativa programmet antogs.

2. Senast den 31 december 2022 ska de förvaltande myndigheterna för varje operativt program för kommissionen lägga fram en rapport med en sammanfattning av resultaten av de utvärderingar som gjorts under programperioden samt en bedömning av det operativa programmens huvudsakliga utfall och resultat, med synpunkter på de inrapporterade uppgifterna.

3. Kommissionen ska göra en efterhandsutvärdering i nära samarbete med medlemsstaten och de förvaltande myndigheterna.

4. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte tillämpas på de särskilda program som avses i artikel 39.4 första stycket led b.

KAPITEL II

Information och kommunikation

Artikel 115

Information och kommunikation

1. Medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna ska ansvara för att:

a) Upprätta kommunikationsstrategier.

b) Inrätta en enda webbplats eller en enda webbportal med information om, och tillgång till, alla operativa program i den medlemsstaten, inklusive information om tidpunkten för genomförandet av programplaneringen och eventuella offentliga samråd i samband med detta.

c) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom de operativa programmen.

d) Hålla unionsmedborgarna underrättade om den roll sammanhållningspolitiken och fonderna spelar samt om vilka resultat som uppnåtts, genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av partnerskapskontrakt, operativa program och verksamheter.

2. För att säkerställa insyn rörande stöd som tillhandahålls från fonderna ska medlemsstaterna eller de förvaltande myndigheterna upprätthålla en förteckning över verksamheterna inom varje operativt program och inom varje fond i kalkylbladsformat, vilket gör det möjligt att sortera, göra sökningar, hämta och jämföra uppgifter och att enkelt offentliggöra dem på internet, till exempel i csv- eller xml-format. Förteckningen över verksamheterna ska finnas tillgänglig via den enda webbsidan eller webbportalen, där det ska finnas en förteckning och en kort beskrivning av alla operativa program i den medlemsstaten.

I syfte att uppmuntra till senare användning av förteckningen över insatser inom den privata sektorn, det civila samhället eller nationell offentlig förvaltning, kan webbsidan även på ett tydligt sätt ange de tillämpliga licensbestämmelser enligt vilka uppgifterna har offentliggjorts.

Förteckningen över verksamheterna ska uppdateras minst var sjätte månad.

Vilka uppgifter som minst måste anges i förteckningen över insatser anges i bilaga XII.

3. Närmare regler för informations- och kommunikationsåtgärder som riktar sig till allmänheten samt informationsåtgärder för sökande och stödmottagare finns i bilaga XII.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter om tekniska krav på informations- och kommunikationsåtgärderna gällande verksamheterna samt anvisningar för skapande av emblem och en definition av standardfärger. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.

Artikel 116

Kommunikationsstrategi

1. Medlemsstaten eller de förvaltande myndigheterna ska upprätta en kommunikationsstrategi för vart och ett av de operativa programmen. En gemensam kommunikationsstrategi kan upprättas för flera operativa program. I kommunikationsstrategin ska man ta hänsyn till det eller de berörda operativa programmens omfattning i enlighet med proportionalitetsprincipen.

Kommunikationsstrategin ska omfatta de uppgifter som anges i bilaga XII.

2. Kommunikationsstrategin ska föreläggas övervakningskommittén för godkännande i enlighet med artikel 110.2 d senast sex månader efter antagandet av det eller de operativa programmen i fråga.

Om en gemensam kommunikationsstrategi upprättas för flera operativa program och berör flera övervakningskommittéer, får medlemsstaten utse en övervakningskommitté som i samråd med övriga relevanta övervakningskommittéer ska ansvara för

godkännandet av den gemensamma kommunikationsstrategin och för godkännandet av eventuella senare ändringar av strategin.

Vid behov får medlemsstaten eller de förvaltande myndigheterna ändra kommunikationsstrategin under programperioden. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram den ändrade kommunikationsstrategin för godkännande av övervakningskommittén i enlighet med artikel 110.2 d.

3. Genom undantag från punkt 2 tredje stycket ska den förvaltande myndigheten minst en gång om året informera den eller de ansvariga övervakningskommittéerna om de framtida steg som gjorts i genomförandet av den kommunikationsstrategi som avses i artikel 110.1 c och om myndighetens analys av resultaten samt om vilka informations- och kommunikationsåtgärder som planeras för nästa år. Övervakningskommittén ska om den anser det vara lämpligt avge ett yttrande om de åtgärder som planeras för nästa år.

Artikel 117

Informations- och kommunikationsansvariga och deras nätverk

1. Varje medlemsstat ska utse en informations- och kommunikationsansvarig som ska samordna alla informations- och kommunikationsåtgärder för en eller flera fonder, inklusive relevanta program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete och informera kommissionen om detta.

2. Den informations- och kommunikationsansvariga ska ansvara för samordningen av det nationella nätverket för kommunikationsansvariga för fonderna, om ett sådant nätverk finns, inrättandet och uppdateringen av den webbsida eller webbportal som avses i bilaga XII och tillhandahållandet av en översikt över vilka kommunikationsåtgärder som vidtagits på medlemsstatnivå.

3. De förvaltande myndigheterna ska utse en person som ska ansvara för information och kommunikation för varje operativt program, och myndigheterna ska informera kommissionen om vem som utsetts. Vid behov kan en person utses för flera operativa program.

4. Kommissionen ska inrätta unionsnätverk med medlemmar som utsetts av medlemsstaterna, för att man ska kunna utbyta information om resultaten av genomförandet av kommunikationsstrategierna, erfarenheter från genomförandet av informations- och kommunikationsåtgärder och exempel på goda lösningar.

AVDELNING IV

TEKNISKT STÖD

Artikel 118

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

Fonderna får med beaktande av de minskningar som gjorts i enlighet med artikel 91.3 ge tekniskt stöd på upp till 0,35 % av deras årliga tilldelning.

Artikel 119

Tekniskt stöd från medlemsstaterna

1. Det belopp som fonderna anslår till tekniskt stöd får utgöra högst 4 % av fondernas totala anslag till operativa program i en medlemsstat inom varje regionkategori, i tillämpliga fall, inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning. En medlemsstat får beakta det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för ungdomar vid beräkningen av gränsen för det totala beloppet på de medel som anslagits till tekniskt stöd för medlemsstaten.

2. Varje fond får stödja tekniskt stöd som är stödberättigande inom någon av de andra fonderna. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får anslagen för tekniskt stöd från en fond, i tillämpliga fall, inte överstiga 10 % av de totala anslagen från den fonden till operativa program i en medlemsstat inom varje regionkategori inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

3. Genom undantag från artikel 70.1 och 70.2 får tekniskt stöd genomföras utanför programområdet, men inom unionen, under förutsättning att det är till gagn för det operativa programmet eller, om det gäller ett operativt program för tekniskt stöd, till gagn för övriga berörda program.

4. När de anslag från strukturfonderna som avses i punkt 1 används för tekniskt stöd till mer än en regionkategori kan utgifterna för dessa insatser genomföras inom ett insatsområde där olika regionkategorier kombineras och fördelas i proportion till tilldelningen till varje regionkategori som en andel av de totala anslagen till medlemsstaten.

5. Genom undantag från punkt 1 får det belopp som anslås till tekniskt stöd – om fondernas totala anslag till en medlemsstat inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning inte överstiger 1 000 000 000 EUR – höjas till 6 % eller 50 000 000 EUR, beroende på vilket som är lägst.

6. Det tekniska stödet ska utgöra ett insatsområde som finansieras via en enda fond, inom ett operativt program eller ett särskilt operativt program, eller båda.

AVDELNING V

EKONOMISKT STÖD FRÅN FONDERNA

Artikel 120

Fastställande av medfinansieringsgrader

1. I kommissionens beslut om antagande av ett operativt program ska medfinansieringsgraden och det maximala stödbeloppet från fonderna fastställas för varje insatsområde. Om ett insatsområde omfattar mer än en regionkategori eller mer än en fond ska medfinansieringsgraden per regionkategori och fond vid behov fastställas i kommissionens beslut.

2. För varje insatsområde ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida medfinansieringsgraden för det insatsområdet ska tillämpas på

a) de totala stödberättigande utgifterna, inklusive offentliga och privata utgifter, eller or

b) de stödberättigande offentliga utgifterna.

3. Medfinansieringsgraden för varje insatsområde, och när det är relevant, för varje regionkategori och fond, för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning får utgöra högst

a) 85 % för Sammanhållningsfonden,

b) 85 % för de mindre utvecklade regionerna i medlemsstater vars genomsnittliga BNP per capita för perioden 2007–2009 låg under 85 % av genomsnittet för EU-27 under samma period, samt för de yttersta randområdena, inbegripet extra anslag till de yttersta randområdena i enlighet med artikel 92.1 e och artikel 4.2 i ETS-förordningen,

c) 80 % för de mindre utvecklade regioner i medlemsstaterna som inte avses i leden b och för alla regioner vars BNP per capita, använt som kriterium för stödberättigande, för programperioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet i EU-25 men vars BNP per capita ligger över 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27 samt för regioner som definieras i artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1083/2006 och som erhåller övergångsstöd för programperioden 2007–2013,

d) 60 % för övergångsregioner som inte avses i led c,

e) 50 % för mer utvecklade regioner som inte avses i led c.

För perioden 1 januari 2014–30 juni 2017 ska medfinansieringsgraden för varje insatsområde inom alla operativa program på Cypern inte vara högre än 85 %.

Kommissionen ska genomföra en översyn för att bedöma om det är motiverat att behålla den medfinansieringsgrad som avses i andra stycket efter den 30 juni 2017 och ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag före den 30 juni 2016.

Medfinansieringsgraden för varje insatsområde i de operativa programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete får inte överskrida 85 %.

Den högsta medfinansieringsgraden enligt första stycket leden b, c, d och e ska höjas för varje insatsområde som genomför sysselsättningsinitiativet för unga. Den höjningen ska där ett prioriterat område avser social innovation eller transnationellt samarbete eller en kombination av båda. Ökningen ska fastställas i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

4. Medfinansieringsgraden för tilläggsanslagen i enlighet med artikel 92.1 e ska inte överskrida 50 % för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

5. Den maximala medfinansieringsgraden enligt punkt 3 för ett insatsområde ska höjas med tio procentenheter om hela det prioriterade området omfattas av finansieringsinstrument eller lokalt ledd utveckling.

6. Stödet från fonderna för varje insatsområde får inte vara mindre än 20 % av de stödberättigande offentliga utgifterna.

7. Man får inrätta ett separat insatsområde med en medfinansieringsgrad på upp till 100 % inom ett operativt program för att stödja verksamhet som genomförs genom finansieringsinstrument på unionsnivå och som förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen. Om ett separat insatsområde inrättas för detta ändamål får stödet inom detta område inte genomföras på annat sätt.

Artikel 121

Anpassning av medfinansieringsgraden

Medfinansieringsgraden från fonderna till ett insatsområde kan anpassas för att ta hänsyn till följande:

1. Det prioriterade områdets betydelse för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, med beaktande av de särskilda klyftor som måste överbryggas.
2. Miljöskydd och miljöförbättring, främst genom tillämpning av försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder samt principen att förorenaren betalar.
3. Andelen privata finansieringskällor som mobiliserats.
4. Områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar definieras enligt följande:
 - a) Öar som är medlemsstater och berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden och andra öar med undantag av sådana där medlemsstatens huvudstad är belägen eller som har en fast förbindelse till fastlandet.
 - b) Bergsområden enligt definitionen i medlemsstatens nationella lagstiftning.
 - c) Glest (d.v.s. mindre än 50 invånare per kvadratkilometer) och mycket glest (mindre än åtta invånare per kvadratkilometer) befolkade områden.

- d) Täckning av gemenskapens yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

DEL FYRA

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR FONDERNA OCH EHFF

AVDELNING I

FÖRVALTNING OCH KONTROLL

KAPITEL I

Förvaltnings- och kontrollsystem

Artikel 122

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystemen för operativa program inrättas i enlighet med artiklarna 72, 73 och 74.

2. Medlemsstaterna ska förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska meddela kommissionen om oriktigheter som överstiger 10 000 EUR i bidrag från fonderna och hålla kommissionen underrättad om betydande framsteg inom därtill hörande administrativa och rättsliga förfaranden.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om oriktigheter rörande följande:

- a) Fall där oriktigheten endast består av underlåtenhet att helt eller delvis verkställa en insats som ingår i ett medfinansierat operativt program på grund av stödmottagarens konkurs.
- b) Fall som stödmottagaren, antingen före eller efter det att det offentliga stödet betalats ut, har rapporterat till den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten, om rapporteringen har gjorts på eget initiativ och innan den behöriga myndigheten har uppmärksammat omständigheterna.
- c) Fall som den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten upptäckt och korrigerat innan de berörda utgifterna tagits med i en utgiftsdeklaration som lämnats till kommissionen.

I alla andra fall, särskilt i de fall som föregår konkurs eller där bedrägeri misstänks, ska de upptäckta oriktigheterna tillsammans med motsvarande förebyggande eller korrigering åtgärder rapporteras till kommissionen.

Om belopp betalats ut på felaktiga grunder till en stödmottagare inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida, ska medlemsstaten vara skyldig att återbetala de förlorade beloppen till unionens budget. Medlemsstaterna får besluta att inte återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder om det belopp som ska återkrävas från stödmottagaren exklusive räntor inte överstiger 250 EUR i bidrag från fonderna.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 149, med ytterligare detaljerade bestämmelser om kriterierna för att avgöra vilka fall av oriktigheter som ska rapporteras, vilka uppgifter som ska lämnas och vilka villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra huruvida be-
lopp som inte går att återvinna ska ersättas av medlemsstaterna.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ange tidsintervallerna för rapportering och den form som ska användas för denna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2

3. Medlemsstaterna ska se till att alla uppgiftsutbyten mellan stödmottagare och en förvaltande myndighet, en attesterande myndighet, en revisionsmyndighet och förmedlande organ kan genomföras senast den 31 december 2015 på elektronisk väg.

De system som avses i första stycket ska främja funktionalitet mellan nationella ramar och unionsramar och göra det möjligt för stödmottagarna att lämna alla de uppgifter som avses i första stycket en gång.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om uppgiftsutbyten enligt denna punkt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

4. Punkt 3 är inte tillämplig på EHFF.

KAPITEL II

Förvaltnings- och kontrollmyndigheter

Artikel 123

Utnämning av myndigheter

1. För varje operativt program ska varje medlemsstat utse en nationell, regional eller lokal offentlig myndighet eller ett nationellt, regionalt eller lokalt offentligt eller privat organ till förvaltande myndighet. Samma förvaltande myndighet får utses för flera operativa program.

2. För varje operativt program ska medlemsstaten utse en nationell, regional eller lokal offentlig myndighet eller ett nationellt, regionalt eller lokalt offentligt organ som attesterande myndighet, utan att detta påverkar punkt 3. Samma attesterande myndighet får utses för flera operativa program.

3. För ett operativt program får medlemsstaten utse en förvaltande myndighet som är en offentlig myndighet eller ett offentligt organ för att även utföra den attesterande myndighetens uppgifter.

4. För varje operativt program ska medlemsstaten utse en nationell, regional eller lokal myndighet eller ett nationellt, regionalt eller lokalt organ som fungerar som revisionsmyndighet, oberoende av den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten. Samma revisionsmyndighet kan utses för flera operativa program.

5. I fråga om fonder knutna till målet investering för tillväxt och sysselsättning och i fråga om EHFF får den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten, i förekommande fall, och revisionsmyndigheten vara en del av samma offentliga myndighet eller organ, förutsatt att principen om åtskillnad av funktioner respekteras.

För operativa program för vilka det sammanlagda stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 EUR, eller 100 000 000 EUR för EHFF, får revisionsmyndigheten dock vara en del av samma offentliga myndighet eller organ som den förvaltande myndigheten om kommissionen enligt de bestämmelser som är tillämpliga på föregående programperiod före den dag då det operativa programmet antogs har informerat medlemsstaten om att den dragit slutsatsen att den i huvudsak kan stödja sig på dess revisionsuttalande, eller om kommissionen på grundval av erfarenheterna från den tidigare programperioden är övertygad om att revisionsmyndighetens institutionella organisation och ansvar ger tillräckliga garantier för dess funktionella oberoende och tillförlitlighet.

6. Medlemsstaten kan utse en eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa av förvaltnings- eller den attesterande myndighetens uppgifter under denna myndighets ansvar. Relevanta fördragen mellan den förvaltande eller attesterande myndigheten och de förmedlande organen ska dokumenteras formellt i skrift.

7. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten får anförtro förvaltningen av en del av ett operativt program till ett förmedlande organ genom ett skriftligt avtal mellan det förmedlande organet och medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten (nedan kallat *ett samlat bidrag*). Det förmedlande organet ska lämna garantier för sin solvens och sin kompetens inom det berörda området samt inom administrativ och ekonomisk förvaltningskapacitet.

8. Medlemsstaten får på eget initiativ utse ett samordnande organ vars ansvar ska vara att stå i nära kontakt med och lämna information till kommissionen, samordna andra berörda utsedda organs verksamhet och främja en harmoniserad tillämpning av tillämplig rätt.

9. Medlemsstaten ska fastställa skriftliga bestämmelser om sina förbindelser med de förvaltande myndigheterna, de attesterande myndigheterna och revisionsmyndigheterna, om dessa myndigheters inbördes förbindelser och om förbindelser mellan myndigheterna och kommissionen.

Artikel 124

Förfarande för utnämning av den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten

1. Medlemsstaten ska meddela kommissionen om dagen och formen för utnämningarna, vilka ska ske på lämplig nivå, av den förvaltande myndigheten och, i förekommande fall, av den attesterande myndigheten, före inlämningen av den första ansökan om mellanliggande betalning till kommissionen.

2. De utnämningar som avses i punkt 1 ska grundas på en rapport och ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan som bedömer myndigheternas efterlevnad av kriterierna avseende intern kontrollmiljö, riskhantering, förvaltnings- och kontrollverksamhet och övervakning enligt bilaga XIII. Det oberoende revisionsorganet ska vara revisionsmyndigheten, eller ett annat offentligt eller privaträttsligt organ med erforderlig revisionskapacitet, som är oberoende av den förvaltande myndigheten och, i tillämpliga fall, av den attesterande myndigheten, och som ska utföra sitt arbete med beaktande av internationellt accepterade revisionsstandarder. Om det oberoende revisionsorganet drar slutsatsen att den del av förvaltnings- och kontrollsystemet, som avser den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten, är väsentligen densamma som för föregående programperiod och att det, utifrån det revisionsarbete som utförts i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1083/2006 och rådets förordning (EG) nr 1198/2006 ⁽¹⁾, framgår att de har fungerat effektivt under denna period, kan det dra slutsatsen att de relevanta kriterierna har uppfyllts utan att utföra ytterligare revisionsarbete.

3. Om det totala stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 EUR eller från EHFF överstiger 100 000 000 EUR kan kommissionen, inom en månad efter underrättelsen om de utnämningar som avses i punkt 1, begära att få den rapport och det yttrande från det oberoende revisionsorganet som avses i punkt 2 samt beskrivningen av den förvaltande myndighetens eller, i förekommande fall, den attesterande myndighetens, uppgifter och förfaranden. Kommissionen ska besluta huruvida de handlingarna ska begäras, utifrån en riskbedömning, med beaktande av information om betydande förändringar av den förvaltande myndighetens eller, i förekommande fall, den attesterande myndighetens, uppgifter och förfaranden jämfört med föregående programperiod, samt relevanta uppgifter som visar att de fungerar effektivt.

Kommissionen kan lämna synpunkter inom två månader efter det att den tagit emot de handlingar som avses i första stycket. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 83 ska granskningen av dessa handlingar inte avbryta behandlingen av ansökningar om mellanliggande betalningar.

4. Om det sammanlagda stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 EUR eller från EHFF överstiger 100 000 000 EUR och det har skett betydande förändringar av den förvaltande myndighetens eller, i tillämpliga fall, den attesterande myndighetens, uppgifter och förfaranden jämfört med föregående programperiod, får medlemsstaten på eget initiativ, inom två månader efter underrättelsen om de utnämningar som avses i punkt 1, lämna in de handlingar som avses i punkt 3 till kommissionen. Kommissionen ska lämna synpunkter på dessa handlingar inom tre månader efter mottagandet av dem.

5. Om befintliga revisions- och kontrollresultat visar att den utsedda myndigheten inte längre uppfyller de kriterier som avses

i punkt 2 ska medlemsstaten, på lämplig nivå, i enlighet med problemets allvarlighetsgrad, fastställa en provotid under vilken nödvändiga korrigerande åtgärder ska vidtas.

Om den utsedda myndigheten inte lyckas genomföra de erforderade korrigerande åtgärderna inom den provotid som fastställts av medlemsstaten, ska medlemsstaten, på lämplig nivå, avsluta dess utnämning.

Medlemsstaten ska utan dröjsmål meddela kommissionen när en utsedd myndighet sätts på provotid, och då lämna uppgifter om den berörda provotiden, när provotiden, efter det att korrigerande åtgärder genomförts, avslutas samt när utnämningen av en myndighet avslutas. Underrättelsen om att ett utnämnt organ sätts på provotid av medlemsstaten ska, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 83, inte avbryta behandlingen av ansökningar om mellanliggande betalningar.

6. Om utnämningen av en förvaltande myndighet eller en attesterande myndighet avslutas ska medlemsstaterna, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkt 2, utnämna ett nytt organ som, efter utnämningen, ska ta över den förvaltande myndighetens eller den attesterande myndighetens uppgifter, och meddela kommissionen detta.

7. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter avseende modellen för rapporten och yttrandet från det oberoende revisionsorganet samt beskrivningen av den förvaltande myndighetens och, i förekommande fall, den attesterande myndighetens uppgifter och förfaranden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

Artikel 125

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att det operativa programmet förvaltas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. När det gäller det operativa programmets förvaltning ska den förvaltande myndigheten göra följande:

a) Stödja arbetet i den övervakningskommitté som avses i artikel 47 och förse den med de uppgifter den behöver för att utföra arbetet, särskilt uppgifter om utvecklingen när det gäller det operativa programmets måluppfyllelse, ekonomiska uppgifter och uppgifter om indikatorer och delmål.

b) Utarbeta och, efter godkännande av övervakningskommittén, skicka de årsrapporter och slutrapporter om genomförandet som avses i artikel 50 till kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1)

- c) Ge förmedlande organ och stödmottagare tillgång till de uppgifter som de behöver för att utföra sina uppgifter och genomföra verksamheter.
- d) Upprätta ett system för att i elektronisk form registrera och lagra uppgifter om varje verksamhet som är nödvändig för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner, inklusive uppgifter om enskilda deltagare i verksamheterna, när så är lämpligt.
- e) Se till att de uppgifter som avses i led d samlas in, matas in och lagras i det system som avses i led d och att uppgifter om indikatorer delas upp efter kön, när detta krävs i bilagorna I och II i ESF-förordningen.
3. När det gäller urvalet av insatser ska den förvaltande myndigheten göra följande:
- a) Utarbeta och, när de är godkända, tillämpa lämpliga urvalsförfaranden och kriterier som
- i) säkerställer att verksamheterna bidrar till att uppnå de specifika målen och resultaten inom de prioriterade områdena,
- ii) är icke-diskriminerande och öppna,
- iii) tar hänsyn till de allmänna principerna i artiklarna 7 och 8.
- b) Se till att de utvalda verksamheterna omfattas av den eller de berörda fondernas tillämpningsområde och att de kan hänföras till en insatskategori eller, när det gäller EHFF, en åtgärd som anges i prioriteringen eller prioriteringarna i det operativa programmet.
- c) Säkerställa att stödmottagaren ges ett dokument som fastställer stödvillkoren för varje verksamhet, inklusive särskilda krav för de varor eller tjänster som ska tillhandahållas inom verksamheten, finansieringstabellen och tidsfristen för genomförandet.
- d) Försäkra sig om att stödmottagaren har den administrativa, ekonomiska och operativa förmågan att uppfylla de villkor som avses i led c innan verksamheten godkänns.
- e) Försäkra sig om att tillämplig lagstiftning om verksamheten följs, om verksamheten har påbörjats innan någon stödansökan har lämnats in till den förvaltande myndigheten.
- f) Se till att insatser som valts ut för stöd från fonderna inte inbegriper insatser som ingår i en insats som har omfattats eller borde ha omfattats av återkrav i enlighet med artikel 71 efter en omlokalisering av en produktionsverksamhet utanför programområdet.
- g) Bestämma vilken insatskategori eller, när det gäller EHFF, vilka åtgärder som utgifterna för en verksamhet ska avsättas till.
4. När det gäller det operativa programmets ekonomiska förvaltning och kontroll ska den förvaltande myndigheten göra följande:
- a) Kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats och att de utgifter som deklarerats av stödmottagarna verkligen har betalats och överensstämmer med tillämplig lagstiftning, samt med det operativa programmet och villkoren för stöd till insatsen.
- b) Se till att stödmottagare som deltar i genomförandet av de insatser som återbetalas på grundval av stödberättigande kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som har samband med en verksamhet.
- c) Införa effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning med beaktande av konstaterade risker.
- d) Införa rutiner i syfte att säkerställa att alla dokument som rör utgifter och revision som krävs för att säkerställa att en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 72 g.
- e) Utarbeta den förvaltningsförklaring och den årliga sammanfattning som avses i artikel 59.5 a och 59.5 b i budgetförordningen.
- Med avvikelse från vad som sägs i första stycket led a kan ETS-förordningen fastställa särskilda bestämmelser om kontroller tillämpliga på samarbetsprogram.
5. De kontroller som avses i punkt 4 första stycket led a ska omfatta följande förfaranden:
- a) Administrativa kontroller av varje ansökan om betalning som lämnas in av stödmottagarna.
- b) Kontroller på plats av enskilda insatser.
- Intervallerna för och omfattningen av kontrollerna på plats ska stå i proportion till det offentliga stöd som tilldelats en verksamhet och den risknivå som revisionsmyndigheten konstaterat för förvaltnings- och kontrollsystemen i sin helhet vid dessa kontroller och revisioner.
6. Kontroller på plats av enskilda insatser enligt punkt 5 första stycket led b kan genomföras på urvalsbasis.
7. Om den förvaltande myndigheten också får stöd inom det operativa programmet ska rutinerna för de kontroller som avses i punkt 4 första stycket led a vara sådana att de säkerställer tillräcklig åtskillnad av funktioner.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa bestämmelser om vilken information som ska ingå i de uppgifter som ska registreras och lagras elektroniskt i det övervakningssystem som inrättas genom punkt 2 d i den här artikeln.

Kommissionen ska anta genomförandeakter med de tekniska specifikationerna för det system som inrättas genom punkt 2 d i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att fastställa detaljerade minimikrav för verifikationskedjan i punkt 4 första stycket led d i den här artikeln med avseende på de räkenskaper som ska sparas och de stödjande handlingar som ska bevaras hos den attesterande myndigheten, den förvaltande myndigheten, förmedlande organ och stödmottagare.

10. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för modellen för den förvaltningsförklaring som avses i punkt 4 första stycket e i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 126

Den attesterande myndighetens uppgifter

Den attesterande myndigheten för ett operativt program ska särskilt ansvara för följande:

- a) Att utarbeta och lämna in ansökningar om utbetalning till kommissionen och att attestera att de härrör från tillförlitliga bokföringssystem, är baserade på kontrollerbara stödjande handlingar och har kontrollerats av den förvaltande myndigheten.
- b) Att utarbeta de redovisningar som avses i artikel 59.5 a i budgetförordningen.
- c) Att attestera att redovisningarna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de bokförda utgifterna överensstämmer med tillämplig rätt och har uppstått i samband med insatser som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet samt i överensstämmelse med tillämplig rätt.
- d) Att se till att det finns ett system för att i elektronisk form registrera och spara utförliga räkenskaper för varje verksamhet vilket stödjer alla uppgifter som krävs för att utarbeta ansökningar om utbetalningar och redovisningar, inklusive registreringar av de belopp som kan återkrävas, belopp som återkrävs och belopp som dragits tillbaka sedan stödet till en verksamhet eller ett operativt program helt eller delvis har upphävts.

e) Att se till att den vid utarbetandet och inlämnandet av ansökningar om utbetalning har mottagit tillräckliga uppgifter från den förvaltande myndigheten om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller utgifterna.

f) Att vid utarbetandet och inlämnandet av ansökningar om utbetalning ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som utförts av revisionsmyndigheten eller på dess ansvar.

g) Att i elektronisk form spara räkenskaper för utgifter som deklarerats till kommissionen och för motsvarande offentliga stöd som utbetalats till stödmottagarna.

h) Att föra räkenskaper över de belopp som kan återkrävas och de belopp som har dragits tillbaka sedan stödet till en verksamhet helt eller delvis har upphävts. De återvunna beloppen ska återbetalas till unionens budget innan det operativa programmet avslutats genom att de dras av från påföljande utgiftsdeklaration.

Artikel 127

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten ska se till att revision genomförs av att förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar korrekt och av ett lämpligt urval av insatser på grundval av attesterade utgifter. De attesterade utgifterna ska revideras på grundval av ett representativt urval och regelmässigt med hjälp av statistiska urvalsmetoder.

En icke-statistisk urvalsmetod kan användas efter en yrkesmässig bedömning från revisionsmyndigheten i vederbörligen motiverade fall och i enlighet med internationellt erkända revisionsstandarder samt i fall där antalet insatser under ett räkenskapsår är för litet för att den statistiska metoden ska kunna tillämpas.

I sådana fall ska urvalet vara tillräckligt stort för att göra det möjligt för revisionsmyndigheten att utarbeta ett giltigt revisionsuttalande i enlighet med artikel 59.5 andra stycket i budgetförordningen.

Den icke-statistiska urvalsmetoden ska gälla minst 5 % av insatserna för vilka utgifter under ett räkenskapsår har deklarerats till kommissionen och 10 % av de utgifter som under ett räkenskapsår har deklarerats för kommissionen.

2. Om revisionerna genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten ska denna se till att detta organ i sin verksamhet har den oberoende ställning som krävs.

3. Revisionsmyndigheten ska se till att internationellt accepterade revisionsstandarder beaktas i revisionsarbetet.

4. Senast åtta månader efter det att ett operativt program har antagits ska revisionsmyndigheten utarbeta en revisionsstrategi för genomförandet av revisioner. I revisionsstrategin ska man fastställa revisionsmetoden och urvalsmetoden för revisioner av verksamheterna samt planeringen av revisioner under det innevarande och de två påföljande räkenskapsåren. Revisionsstrategin ska uppdateras varje år under perioden 2016–2024. Om ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem gäller mer än ett operativt program kan en enda revisionsstrategi utarbetas för de berörda operativa programmen. Revisionsmyndigheten ska på begäran överlämna revisionsstrategin till kommissionen.

5. Revisionsmyndigheten ska utarbeta följande:

- a) Ett revisionsuttalande i enlighet med artikel 59.5 andra stycket i budgetförordningen.
- b) En kontrollrapport med de viktigaste resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med punkt 1, inklusive de brister som konstaterats i förvaltnings- och kontrollsystemen, och de föreslagna och genomförda korrigerande åtgärderna.

Om ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem gäller för mer än ett operativt program kan de uppgifter som krävs enligt första stycket led b samlas i en enda rapport.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller för revisionsstrategin, revisionsuttalandet och kontrollrapporten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att fastställa omfattningen och innehållet i revisioner av insatserna och av räkenskaperna och metoden för det urval av insatser som avses i punkt 1 i den här artikeln.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 med närmare regler för användning av uppgifter som inhämtats under revisioner som genomförts av kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen.

KAPITEL III

Samarbete med revisionsmyndigheterna

Artikel 128

Samarbete med revisionsmyndigheterna

1. Kommissionen ska samarbeta med revisionsmyndigheterna för att samordna revisionsplanerna och revisionsmetoderna, och ska också sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystemen med de myndigheterna.

2. Om en medlemsstat utser mer än en revisionsmyndighet får medlemsstaten utse ett samordningsorgan för att underlätta samordningen.

3. Kommissionen, revisionsmyndigheterna och eventuella samordningsorgan ska sammanträda regelbundet, och i regel åtminstone en gång om året om de inte sinsemellan kommit överens om något annat, för att tillsammans granska den årliga kontrollrapporten, revisionsuttalandet och revisionsstrategin samt utbyta åsikter om frågor som rör bättre förvaltning och kontrollsystem.

AVDELNING II

EKONOMISK FÖRVALTNING, UTARBETANDE, GRANSKNING, GODKÄNNANDE OCH AVSLUT AV RÄKENSKAPER SAMT FINANSIELLA KORRIGERINGAR

KAPITEL I

Ekonomisk förvaltning

Artikel 129

Gemensamma regler för utbetalningar

Medlemsstaten ska, vid avslutningen av det operativa programmet, säkerställa att de offentliga utgifter som betalats ut till stödmottagarna minst motsvarar det stöd från fonderna som kommissionen betalat ut till medlemsstaten.

Artikel 130

Gemensamma regler för beräkning av mellanliggande betalningar och slutbetalningar

1. Kommissionen ska i form av mellanliggande betalningar återbetala 90 % av det belopp som blir resultatet när medfinansieringsgraden för varje prioritering i enlighet med beslutet om antagande av det operativa programmet tillämpas på de stödberättigande utgifter inom den prioritering som omfattas av betalningsansökan. Kommissionen ska fastställa återstående belopp som ska återbetalas i form av mellanliggande betalningar eller som ska återkrävas i enlighet med artikel 139.

2. Bidraget från fonderna eller EHFF till en prioritering i form av mellanliggande betalningar och slutlig utbetalning får inte vara högre än

- a) de stödberättigande offentliga utgifter som anges i betalningsansökan för prioriteringen, eller
- b) det stöd från fonderna eller EHFF till den prioritering som fastställs i kommissionens beslut om godkännande av det operativa programmet.

Artikel 131

Betalningsansökningar

1. Ansökningarna om utbetalning ska för varje prioritering innehålla följande:

- a) Det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter som uppstått hos stödmottagarna och som betalats i samband med genomförandet, som de bokförts i redovisningssystemet av den attesterande myndigheten.

b) Det sammanlagda beloppet av offentliga utgifter som uppstått i samband med genomförandet, som de bokförts i redovisningssystemet av den attesterande myndigheten.

2. Stödberättigande utgifter som ingår i en betalningsansökan ska styrkas med kvitterade fakturor eller andra likvärdiga redovisningsdokument, utom när det gäller stödformer i enlighet med artiklarna 67.1 första stycket leden b, c och d, 68, 69.1 och 109 i den här förordningen samt i enlighet med artikel 14 i ESF-förordningen. För dessa stödformer ska beloppen i betalningsansökan vara de kostnader som beräknas på tillämpliga grunder.

3. När det gäller stödsystemen enligt artikel 107 i EUF-fördraget, ska offentligt stöd som motsvarar utgifter som omfattas av en betalningsansökan ha betalats ut till de stödberättigade av det stödbeviljande organet.

4. Genom undantag från punkt 1 får betalningsansökan, i fråga om statligt stöd, omfatta de förskott som stödbeviljande organ betalar ut till den stödberättigade om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

a) Förskotten underställs en garanti utställd av en bank eller något annat finansinstitut etablerat i någon av medlemsstaterna eller omfattas av en stödmekanism som en offentlig enhet eller medlemsstaten utfärdar.

b) Förskotten överstiger inte 40 % av det totala stödbeloppet till en stödmottagare för ett givet projekt.

c) Förskotten täcks av utgifter som stödmottagarna haft vid genomförande av insatsen och styrkas med kvitterade fakturor eller likvärdiga redovisningshandlingar av motsvarande bevisvärde inom tre år från det år förskottet betalats ut, eller den 31 december 2023, beroende på vilket som infaller först och om detta inte sker ska nästa betalningsansökan korrigeras i enlighet därmed.

5. I varje betalningsansökan som innefattar förskott av den typ som avses i punkt 4 ska det totala beloppet som betalats ut från det operativa programmet i form av förskott, det belopp som täckts med utgifter som stödmottagare haft inom en period på tre år från det att förskottet betalades ut enligt punkt 4 c samt det belopp som inte har täckts med utgifter som stödmottagare haft under en period på tre år som ännu inte löpt ut redovisas separat.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa en modell för betalningsansökningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

Artikel 132

Utbetalning till stödmottagarna

1. Förutsatt att medel är tillgängliga i det inledande och årliga förskottet och de mellanliggande betalningarna ska den förvaltande myndigheten säkerställa att stödmottagaren erhåller hela beloppet för de offentliga stödberättigande utgifterna senast 90 dagar efter det datum då stödmottagaren lämnade in betalningsansökan.

Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppen till stödmottagarna får tas ut.

2. Den betalningstidsfrist som avses i punkt 1 kan avbrytas av den förvaltande myndigheten i något av följande vederbörligen motiverade fall:

a) Beloppet i betalningsansökan inte förfallit till betalning eller om lämpliga stödande handlingar, inklusive handlingar som är nödvändiga för förvaltningens kontroll i enlighet med artikel 125.4 första stycket led a, inte lämnats in.

b) En undersökning har inletts om eventuella oriktigheter rörande utgifterna.

Den berörda stödmottagaren ska informeras skriftligen om avbrottet och orsakerna till det.

Artikel 133

Användning av euro

1. De medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta på dagen för ansökan om utbetalning ska räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Dessa belopp ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna bokfördes av den attesterande myndigheten för det berörda operativa programmet. Växelkursen ska offentliggöras elektroniskt av kommissionen varje månad.

2. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 kan ETS-förordningen fastställa specifika bestämmelser om tidpunkten för omräkning till euro.

3. När euro blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 1 fortsätta att gälla för alla utgifter som den attesterande myndigheten bokfört före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

Artikel 134

Utbetalning av förskott

1. Förskotten ska delas upp i flera delbetalningar enligt följande:

- a) 2014: 1 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden eller 1,5 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit finansiellt stöd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), eller mottar finansiellt stöd den 31 december 2013 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget.
- b) 2015: 1 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden eller 1,5 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit finansiellt stöd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från EFSF, eller mottar finansiellt stöd 31 december 2014 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget.
- c) 2016: 1 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden.

Om ett operativt program antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.

2. Ett årligt förskott ska betalas ut före den 1 juli under åren 2016–2023. Det ska utgöras av en procentandel av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden enligt följande:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020–2023: 3 %.

3. Vid beräkningen av det inledande förskott som avses i punkt 1 ska stödbeloppet för hela programperioden utesluta

de belopp från resultatreserven som ursprungligen var avsett för det operativa programmet.

Vid beräkningen av det årliga förskott som avses i punkt 2 fram till slutet av 2019 ska stödbeloppet för hela programperioden utesluta de belopp från resultatreserven som ursprungligen var avsett för det operativa programmet.

Artikel 135

Frister för ansökan om och utbetalning av mellanliggande betalningar

1. Den attesterande myndigheten ska regelbundet lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar i enlighet med artikel 131.1 som omfattar belopp som bokförts i dess redovisningssystem under räkenskapsåret. Den attesterande myndigheten får emellertid, i de fall den anser det vara nödvändigt, ta med sådana betalningsansökningar som lämnats in under nästkommande räkenskapsår.

2. Den attesterande myndigheten ska lämna in sin slutliga ansökan om mellanliggande betalning senast den 31 juli efter föregående räkenskapsår slut och, under alla omständigheter, för den första ansökan om mellanliggande betalning för följande räkenskapsår.

3. Den första ansökan om mellanliggande betalning får inte göras förrän kommissionen meddelats vilka förvaltnings- och attesterande myndigheter som utnämnts enligt artikel 124.

4. Mellanliggande betalningar ska inte göras för operativa program om inte den årliga genomföranderapporten har sänts till kommissionen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

5. Under förutsättning att det finns medel tillgängliga ska kommissionen göra den mellanliggande betalningen senast 60 dagar efter den dag då en betalningsansökan registrerats vid kommissionen.

Artikel 136

Återkrav

1. Kommissionen ska återkräva den del av ett belopp för ett operativt program som inte har använts för utbetalning av inledande och årligt förskott och mellanliggande betalningar senast den 31 december det tredje året efter det år då budgetåtagandet för programmet gjordes, eller för vilken en betalningsansökan som upprättats i enlighet med artikel 131 inte har lämnats in i enlighet med artikel 135.

2. Den del av åtagandena som fortfarande är öppen den 31 december 2023 ska frigöras om något av de dokument som krävs enligt artikel 141.1 inte har lämnats in till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i artikel 141.1.

KAPITEL II

Utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper och avslut av operativa program och innehållande av betalningar

Avsnitt I

Utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper

Artikel 137

Utarbetande av räkenskaper

1. De räkenskaper som avses i artikel 59.5 a i budgetförordningen ska överlämnas till kommissionen för varje operativt program. Räkenskaperna ska omfatta räkenskapsåret och ska för varje insatsområde och, om tillämpligt, varje fond och regionkategori omfatta följande:

- a) Det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter som förts in i den attesterande myndighetens redovisningssystem och som har tagits med i betalningsansökningar som lämnats till kommissionen i enlighet med artiklarna 131 och 135.2 senast den 31 juli året efter räkenskapsårets slut och totalbeloppet för motsvarande offentliga utgifter i samband med genomförandet, och det sammanlagda beloppet av motsvarande utbetalningar till stödmottagarna i enlighet med artikel 132.1.
- b) De belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret, de belopp som ska återkrävs vid räkenskapsårets slut, de återkrav som gjorts i enlighet med artikel 71 samt belopp som inte kan återkrävas.
- c) Beloppen för utbetalt förskott till finansieringsinstrument enligt artikel 41.1 och förskott på statligt stöd enligt artikel 131.4.
- d) För varje prioritering, en avstämning mellan utgifter enligt led a och utgifter som deklarerats för samma räkenskapsår i betalningsansökningarna, samt en förklaring av eventuella skillnader.

2. Om utgifter som tidigare omfattats av en ansökan om mellanliggande betalning för räkenskapsåret av en medlemsstat undantas av från räkenskaperna på grund av en pågående granskning av de utgifternas laglighet och korrekthet, får hela utgiftsbeloppet eller de delar av detta som senare finns lagliga och korrekta tas med i en ansökan om mellanliggande betalning som avser de följande räkenskapsåren.

3. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter, för att fastställa en modell för de räkenskaper som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

Artikel 138

Inlämnande av uppgifter

För varje år från 2016 till och med 2025 ska medlemsstaten inom den tidsfrist som anges i artikel 59.5 i budgetförordningen lämna in de dokument som avses i den artikeln, nämligen:

- a) De räkenskaper som avses i artikel 137.1 i den här förordningen för föregående räkenskapsår.
- b) Förvaltningsförklaringen och den årliga sammanfattande rapport som avses i artikel 125.4 första stycket led e i den här förordningen för föregående räkenskapsår.
- c) Det revisionsuttalande och den kontrollrapport som avses i artikel 127.5 första stycket leden a och b i den här förordningen för föregående räkenskapsår.

Artikel 139

Granskning och godkännande av räkenskaper

1. Kommissionen ska granska de handlingar som medlemsstaten överlämnat i enlighet med artikel 138. På kommissions begäran ska medlemsstaten tillhandahålla alla kompletterande uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i artikel 84 ska kunna bedöma huruvida räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga.

2. Kommissionen ska godkänna räkenskaperna om den kan sluta sig till att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga. Kommissionen kan nå denna slutsats om revisionsmyndigheten lämnat ett revisionsuttalande utan reservationer om att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga, om inte kommissionen har särskilda bevis om att revisionsutlåtandet om räkenskaperna inte är tillförlitligt.

3. Kommissionen ska inom den tidsfrist som fastställs i artikel 84 informera medlemsstaten om huruvida den kan godkänna räkenskaperna eller inte.

4. Om kommissionen, av skäl hänförliga till medlemsstaten, inte kan godta räkenskaperna inom den tidsfrist som fastställs i artikel 84 ska kommissionen meddela medlemsstaten detta och redovisa skälen i enlighet med punkt -1 i den här artikeln och ange de åtgärder som det föreligger en skyldighet att vidta och den tidsfrist inom vilken dessa ska slutföras. Vid utgången av tidsperioden för slutförandet av dessa åtgärder ska kommissionen informera medlemsstaten om huruvida den kan godta räkenskaperna.

5. Frågor som hör samman med lagligheten och korrektheten av underliggande transaktioner som avser bokförda utgifter ska inte beaktas vid kommissionens godkännande av räkenskaperna. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 83 och 142 ska förfarandet för granskning och godkännande av räkenskaper inte avbryta behandlingen av ansökningar om mellanliggande betalningar och det ska inte leda till att betalningar hålls inne.

6. Kommissionen ska, på grundval av de godkända räkenskaperna, beräkna det belopp som ska belasta fonderna och EHFF för räkenskapsåret och följdjusteringar av utbetalningar till medlemsstaten. Kommissionen ska beakta följande:

- a) De bokförda belopp som avses i artikel 137.1 a, och på vilka medfinansieringsgraden för varje prioritering ska tillämpas.
- b) Det belopp som kommissionen betalat ut under räkenskapsåret och som består av följande:
 - i) Det sammanlagda beloppet av mellanliggande betalningar som kommissionen betalat ut i enlighet med artiklarna 130.1 och 24.
 - ii) Det sammanlagda beloppet av årligt förskott som betalats ut i enlighet med artikel 134.2.

7. Kommissionen ska, efter den beräkning som genomförs enligt punkt 6, reglera respektive årligt förskott och göra eventuella ytterligare utestående utbetalningar inom 30 dagar från det att räkenskaperna godkänts. Om ett belopp kan återkrävas från medlemsstaten ska kommissionen utfärda ett betalningskrav som ska verkställas, om möjligt, genom avräkning från de belopp som ska betalas ut till medlemsstaten inom ramen för kommande utbetalningar till samma operativa program. Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna till det operativa programmet. Det återvunna beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 177.3 i budgetförordningen.

8. Om kommissionen, efter att ha tillämpat förfarandet i punkt 4c, inte kan godkänna räkenskaperna, ska kommissionen, på grundval av tillgänglig information och i enlighet med punkt 6, fastställa det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret och underrätta medlemsstaten. Om medlemsstaten meddelar kommissionen sitt godkännande inom två månader från kommissionens underrättelse ska punkt 7 gälla. I avsaknad av ett godkännande ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut om fastställande av det belopp som ska belasta fonderna för räkenskapsåret. Ett sådant beslut ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna till det operativa programmet. Kommissionen ska, på grundval av beslutet, tillämpa justeringarna av utbetalningarna till medlemsstaten i enlighet med punkt 7.

9. Kommissionens godkännande av räkenskaperna eller ett beslut av kommissionen enligt punkt 8 i denna artikel påverkar inte tillämpningen av korrigeringar enligt artiklarna 144 och 145.

10. Medlemsstater får ersätta oriktiga belopp som upptäcks sedan räkenskaperna lämnats in genom att göra motsvarande

justeringar i räkenskaperna för det räkenskapsår då oriktigheten upptäcktes, utan att det påverkar artiklarna 144 och 145.

Artikel 140

Dokumentets tillgänglighet

1. Utan att det påverkar bestämmelserna om statligt stöd ska den förvaltande myndigheten se till att alla verifikat som rör utgifter med stöd av fonderna för insatser för vilka de sammanlagda stödberättigande utgifterna understiger 1 000 000 EUR, på begäran ska kunna göras tillgängliga för kommissionen och Europeiska revisionsrätten under tre år från och med den 31 december efter inlämnandet av de räkenskaper där utgifterna för insatsen ingår.

För andra insatser än de som avses i första stycket ska alla verifikat göras tillgängliga under två år från och med den 31 december efter inlämnandet av de räkenskaper där den slutliga utgiften för den genomförda insatsen ingår.

En förvaltande myndighet kan besluta att på insatser för vilka de sammanlagda stödberättigande utgifterna understiger 1 000 000 EUR tillämpa den regel som avses i andra stycket.

Den tidsperiod som avses i första stycket ska avbrytas antingen vid rättsliga förfaranden eller på vederbörligen motiverad begäran från kommissionen.

2. Den förvaltande myndigheten ska informera stödmottagarna om vilken dag den period som avses i punkt 1 inleds.

3. Dokumenten ska bevaras i form av original eller bestyrkta kopior eller på allmänt godkända databärare; det gäller även elektroniska versioner av originaldokument eller dokument som enbart finns i elektronisk version.

4. Dokumenten ska bevaras på ett sätt som gör det möjligt att identifiera de registrerade så länge det är nödvändigt för det syfte för vilket uppgifterna samlades in eller för vilket de behandlas vidare.

5. De nationella myndigheterna ska fastställa ett förfarande för intygande av att de dokument som finns på allmänt godkända databärare är identiska med originalhandlingarna i syfte att säkerställa att de versioner som finns uppfyller nationella rättsliga krav och kan användas för revision.

6. Om dokumenten endast finns i elektronisk form ska de datasystem som används uppfylla godkända säkerhetsstandarder som säkerställer att dokumenten uppfyller nationella rättsliga krav och kan användas för revision.

Avsnitt II

Avslutande av de operativa programmen

Artikel 141

Inlämnande av avslutandedokument och slutlig utbetalning

1. Utöver de handlingar som avses i artikel 138 ska medlemsstaterna för det sista räkenskapsåret från och med den 1 juli 2023 till den 30 juni 2024 lämna in en slutlig genomföranderapport för det operativa programmet eller den senaste årliga genomföranderapporten för det operativa program som får stöd från EHFF.

2. Slutsaldot ska betalas ut senast tre månader efter godkännandet av räkenskaperna för det sista räkenskapsåret eller en månad efter godkännandet av den slutliga genomföranderapporten, beroende på vilken dag som infaller senare.

Avsnitt III

Innehållande av utbetalningar

Artikel 142

Innehållande av utbetalningar

1. Kommissionen kan helt eller delvis hålla inne de mellanliggande betalningarna för prioriteringar eller operativa program om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

- a) Det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister, vilket har inneburit en risk för unionens stöd till det operativa programmet, men utan att några korrigeringar åtgärder har vidtagits.
- b) Utgifterna i en utgiftsdeklaration står i samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder som inte har korrigerats.
- c) Medlemsstaten har inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har föranlett ett avbrott i enlighet med artikel 83.
- d) Det finns allvarliga brister i kvaliteten och tillförlitligheten hos övervakningssystemet eller uppgifterna om allmänna och särskilda indikatorer.
- e) Åtgärderna för att uppfylla ett förhandsvillkor i enlighet med villkoren i artikel 19 har inte genomförts.
- f) Det framgår av resultatöversynen av en prioritering att man i hög grad har misslyckats med att uppnå prioriteringens delmål avseende ekonomiska indikatorer och aktivitetsindikatorer och viktiga genomförandesteg som anges i resultatramen i enlighet med villkoren i artikel 22.

De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får ange specifika grunder för innehållande av utbetalningar kopplade till bristande efterlevnad av regler som är tillämpliga enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad och varaktighet samt av huruvida den är återkommande.

2. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att hålla inne de mellanliggande betalningarna helt eller delvis, efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter.

3. Kommissionen ska häva innehållandet av hela eller delar av de mellanliggande betalningarna om medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävdes för detta.

KAPITEL III

Finansiella korrigeringar

Avsnitt I

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

Artikel 143

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Medlemsstaterna ska ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oriktigheter för att göra de nödvändiga finansiella korrigeringarna och återkraven. Om det rör sig om en systembetingad oriktighet, ska medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

2. Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program. Finansiella korrigeringar innebär att det offentliga stödet till en insats eller ett operativt program ställs in helt eller delvis. Medlemsstaten ska ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonderna eller EHFF och göra en proportionell korrigering. Finansiella korrigeringar ska föras in i redovisningen av den förvaltande myndigheten för det räkenskapsår då innehållandet beslutades.

3. Det bidrag från fonderna eller EHFF som ställs in i enlighet med punkt 2 kan återanvändas av medlemsstaten inom det berörda operativa programmet, med förbehåll för punkt 4.

4. Det bidrag från fonderna som ställs in i enlighet med punkt 2 kan inte återanvändas för någon insats för vilken en korrigering gjorts, eller, när en finansiell korrigering gjorts för en systembetingad oriktighet, för någon insats som påverkas av den systembetingade oriktigheten.

5. De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får innehålla specifika grunder för finansiella korrigeringar kopplade till bristande efterlevnad av tillämpliga regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad och varaktighet samt av huruvida den är återkommande.

Avsnitt II

Kommissionens finansiella korrigeringar

Artikel 144

Kriterier för finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom genomförandeakter, genom att helt eller delvis ställa in unionens bidrag till ett operativt program i enlighet med artikel 85, om den efter nödvändig utredning drar följande slutsatser:
 - a) Det operativa programmens förvaltnings- och kontrollsystemets sätt att fungera uppvisar allvarliga brister, vilket har inneburit en risk för det stöd från unionen som redan har betalats ut till det operativa programmet.
 - b) Medlemsstaten har inte fullgjort sina skyldigheter i enlighet med artikel 143 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.
 - c) Det finns utgifter i en betalningsansökan som inte är korrekta och som inte har korrigerats av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

Kommissionens finansiella korrigeringar ska bygga på enskilda fall av konstaterade oriktigheter och ska beakta om riktigheten är systembetingad. Om det inte är möjligt att exakt fastställa storleken på de oriktiga utgifter som belastat fonderna eller EHFF ska kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en extrapolerad finansiell korrigering.

2. När kommissionen fattar beslut om korrigeringsbelopp i enlighet med punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta oriktighetens art och allvar samt omfattningen och de ekonomiska följderna av de brister i förvaltnings- och kontrollsystemen som konstaterats i det operativa programmet.
3. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på rapporter från externa revisorer, ska den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit i enlighet med artikel 143.2, de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 122.2 samt eventuella svar från medlemsstaten.
4. Om kommissionen, i enlighet med artikel 22.7, utifrån en granskning av den slutliga genomföranderapporten för det operativa programmet när det gäller fonderna eller den senaste årliga genomföranderapporten när det gäller EHFF fastställer att man allvarligt misslyckats med att uppnå målen i resultatramen kan den göra finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna genom genomförandeakter.
5. Om en medlemsstat inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 95 kan kommissionen göra en finansiell korrigering genom att helt eller delvis ställa in strukturfondsbidraget till medlemsstaten, i förhållande till i vilken grad skyldigheterna fullgjorts.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa närmare bestämmelser om kriterierna för att avgöra allvarliga brister i förvaltningen och kontrollsystemen, inbegripet de huvudsakliga typerna av allvarliga brister, kriterierna för att avgöra nivån för de finansiella korrigeringarna och kriterierna för att tillämpa schablonsatser eller extrapolerad finansiell korrigering.

7. De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får ange specifika grunder för kommissionens finansiella korrigeringar kopplade till bristande efterlevnad av regler som är tillämpliga enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och av huruvida den är återkommande.

Artikel 145

Förfarande

1. Innan kommissionen fattar beslut om en finansiell korrigering, ska den inleda förfarandet genom att underrätta medlemsstaten om sina preliminära slutsatser från granskningen och begära att medlemsstaten lämnar synpunkter inom två månader.
2. Om kommissionen föreslår en finansiell korrigering som grundar sig på en extrapolering eller ett schablonbelopp, ska medlemsstaten ges möjlighet att genom en granskning av den berörda dokumentationen visa att oriktighetens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen bedömt. Efter överenskommelse med kommissionen får medlemsstaten begränsa granskningen till att omfatta en lämplig andel eller ett urval av berörd dokumentation. Utom i vederbörligen motiverade fall får tidsfristen för den granskningen inte överskrida ytterligare en tvåmånadersperiod efter den tvåmånadersperiod som avses i punkt 1.
3. Kommissionen ska beakta det bevismaterial som lämnas av medlemsstaterna inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 2.
4. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens preliminära slutsatser ska den inbjudas till överläggningar hos kommissionen, för att säkerställa att alla relevanta uppgifter och synpunkter är tillgängliga och beaktas när kommissionen ska dra sina slutsatser om att göra en finansiell korrigering.
5. Om en överenskommelse nås och utan att det påverkar punkt 6 i den här artikeln får medlemsstaten använda de berörda medlen på nytt i enlighet med artikel 143.3.
6. För att göra en finansiell korrigering ska kommissionen genom genomförandeakter fatta beslut inom sex månader efter överläggningarna eller efter att ha mottagit kompletterande uppgifter, om medlemsstaten går med på att lämna in sådana kompletterande uppgifter efter överläggningarna. Kommissionen ska beakta alla uppgifter och synpunkter som framkommit under förfarandet. Om det inte hålls några överläggningar ska sexmånadersperioden börja löpa två månader efter dateringen av kommissionens inbjudan till överläggningar.

7. Om kommissionen, vid utförandet av sina uppgifter enligt artikel 75, eller Europeiska revisionsrätten upptäcker oriktigheter som visar på allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens förmåga att fungera effektivt ska den finansiella korrigeringen leda till att stödet från fonderna till det operativa programmet minskas.

Det första stycket ska inte tillämpas på allvarliga brister i ett förvaltnings- och kontrollsystems sätt att fungera som, fram till den dag då de upptäcks av kommissionen eller Europeiska revisionsrätten,

- a) angetts i den förvaltningsförklaring, den årliga kontrollrapport eller det revisionsuttalande, som lämnats in till kommissionen i enlighet med artikel 59.5 i budgetförordningen, eller i andra revisionsrapporter från den förvaltande myndigheten till kommissionen eller som varit föremål för lämpliga åtgärder, eller
- b) som varit föremål för lämpliga korrigeringar åtgärder från medlemsstatens sida.

Bedömningen av allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens sätt att fungera ska grunda sig på den lagstiftning som var tillämplig när de relevanta förvaltningsförklaringarna, årliga kontrollrapporterna och revisionsuttalandena lämnades in.

När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering ska den

- a) respektera proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till den allvarliga arten och omfattningen av bristen ett förvaltnings- och kontrollsystems sätt att fungera samt dess ekonomiska följder för unionens budget,
- b) när det gäller tillämpningen av en schablonsats eller extrapolerad korrigering, utesluta oriktiga utgifter som tidigare upptäckts av medlemsstaten som har varit föremål för en anpassning av räkenskaperna i enlighet med artikel 139.10 samt utgifter som är föremål för en pågående granskning av huruvida de är lagliga och korrekta enligt artikel 137.2,
- c) ta hänsyn till schablonsatser eller extrapolerade korrigeringar som tillämpats på utgifterna av medlemsstaten på grund av andra allvarliga brister som upptäckts av medlemsstaten vid fastställandet av den kvarstående risken för unionens budget.

8. De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får innehålla ytterligare krav på finansiella korrigeringar som avses i artikel 144.7.

Artikel 146

Medlemsstaternas skyldigheter

En finansiell korrigering som görs av kommissionen ska inte påverka medlemsstatens skyldighet att återkräva medel enligt artikel 143.2 i denna förordning och att återkräva statligt

stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Artikel 147

Återbetalning

1. Återbetalningar till unionens budget ska göras före den förfallodag som anges i betalningskravet, som ska vara utformat i enlighet med artikel 73 i budgetförordningen. Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning ska leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntesatsen ska vara en och en halv procentenhet högre än den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga återfinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

AVDELNING III

PROPORTIONELL KONTROLL AV OPERATIVA PROGRAM

Artikel 148

Proportionell kontroll av operativa program

1. Insatser för vilka de stödberättigande utgifterna inte överstiger 200 000 EUR för Eruf och Sammanhållningsfonden, 150 000 EUR för ESF eller 100 000 EUR för EHFF ska inte omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Insatser ska inte omfattas av revision av kommissionen eller revisionsmyndigheten under ett visst år om Europeiska revisionsrätten redan genomfört en revision det året, förutsatt att resultaten av det revisionsarbete som revisionsrätten utfört för insatserna kan användas av revisionsmyndigheten eller av kommissionen för fullgörandet av deras respektive uppgifter.

2. För operativa program där det senaste revisionsuttalandet tyder på att det inte finns några betydande brister kan kommissionen komma överens med revisionsmyndigheten vid det efterföljande möte som avses i artikel 128.3 att revisionsnivån kan sänkas så att den står i proportion till den risk som konstaterats. I sådana fall ska kommissionen inte genomföra sina egna revisioner på plats, om det inte finns tecken som tyder på att förvaltnings- och kontrollsystemen har brister som påverkar utgifter som deklarerats till kommissionen under ett räkenskapsår för vilket räkenskaperna har godkänts av kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

3. För operativa program där kommissionen drar slutsatsen att revisionsmyndighetens yttrande är tillförlitligt, kan den komma överens med revisionsmyndigheten att begränsa kommissionens egna revisioner på plats till att revidera revisionsmyndighetens arbete, om det inte finns tecken som tyder på brister i revisionsmyndighetens arbete för ett räkenskapsår för vilket räkenskaperna har godkänts av kommissionen.

4. Utan hinder av punkt 1, får revisionsmyndigheten och kommissionen genomföra verksamhetsrevision om en riskbedömning eller en revision av Europeiska revisionsrätten visar att det finns en viss risk för oriktigheter eller bedrägerier, om det finns indikationer på allvarliga brister i det berörda operativa programmens förvaltnings- och kontrollsystemets sätt att fungera samt under den period som avses i artikel 140.1. Kommissionen får granska revisionsmyndighetens verifieringskedja eller delta i revisionsmyndighetens revisioner på plats för att bedöma revisionsmyndighetens arbete, och om det enligt internationellt vedertagna redovisningsnormer är nödvändigt får kommissionen genomföra verksamhetsrevisioner för att försäkra sig om att revisionsmyndigheten fungerar effektivt.

DEL FEM

DELEGERING AV BEFOGENHETER, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 149

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 88.1 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7 och 127.8 och 144.6 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 62.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 68.1 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7, 127.8 och 144.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla.

Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 68.1 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7 och 127.8 och 144.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 150

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av denna förordning, Ejflu-förordningen, ETS-förordningen, ESF-förordningen och förordningen om sammanhållningsfonden ska kommissionen biträdas av en samordningskommitté för de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandebeslut vad gäller de genomförandebefogenheter som avses i artikel 8 tredje stycket, 22.7 femte stycket, 38.3 andra stycket, 38.10, 39.4 andra stycket, 46.3, 96.2 andra stycket, 115.4 och 125.8 andra och tredje stycket och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

KAPITEL II

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 151

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2020 i enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget.

Artikel 152

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvis upphörande av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1083/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013 och som följaktligen därefter ska tillämpas på detta stöd eller på de berörda insatserna till dess att de avslutas. Med avseende på tillämpningen av denna punkt ska stöd omfatta operativa program och större projekt.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1083/2006 ska förbli giltiga.

3. En medlemsstat som använder sig av den möjlighet som föreskrivs i artikel 123.3 får ansöka hos kommissionen om att den förvaltande myndigheten ska utföra den attesterande myndighetens uppgifter genom undantag från artikel 59.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006 för motsvarande operativa program som genomförs på grundval av förordning (EG) nr 1083/2006. Ansökan ska åtföljas av en bedömning som gjorts av revisionsmyndigheten. Om kommissionen på grundval av uppgifter som

revisionsmyndigheten ställt till förfogande och sina egna revisioner konstaterar att dessa operativa programs förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt och att funktionen inte kommer att försämrats av att den förvaltande myndigheten utför den attesterande myndighetens uppgifter, ska den underrätta medlemsstaten om sitt godkännande inom två månader från och med dagen för mottagande av ansökan.

Artikel 153

Upphävande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 152 ska förordning (EG) nr 1083/2006 upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2014.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIb.

Artikel 154

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 20–24, 29.3, 38.1 a, 58, 60, 76–92, 118, 120, 121 och 129–147 ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Artiklarna 39.2 sjunde stycket andra meningen och 76 femte stycket ska tillämpas från och med den dag då ändringen av budgetförordningen avseende tillbakadragande av anslagna be-
lopp har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

BILAGA I

GEMENSAM STRATEGISK RAM

1. INLEDNING

För att främja en harmonisk, balanserad och hållbar utveckling i unionen och maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt deras fondspecifika uppdrag, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning måste de politiska åtagandena inom ramen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla stödjas av investeringar genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra unionsinstrument. Den gemensamma strategiska ramen ska därför i enlighet med artikel 10, och i överensstämmelse med de prioriteringar och mål som fastställts i de fondspecifika förordningarna ge strategiska vägledande principer för att uppnå ett integrerat tillvägagångssätt för utveckling med hjälp av de europeiska struktur- och investeringsfonderna samordnade med andra unionsinstrument och annan unionspolitik, i överensstämmelse med de politiska målsättningarna och de överordnade målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och, i förekommande fall, flaggskeppsinitiativen, samtidigt som viktiga territoriella utmaningar och särskilda nationella, regionala och lokala förhållanden beaktas.

2. DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNAS BIDRAG TILL UNIONENS STRATEGI FÖR SMART OCH HÅLLBAR TILLVÄXT FÖR ALLA OCH ENHETLIGHET MED UNIONENS EKONOMISKA STYRNING

1. För att stödja en effektiv inriktning av smart och hållbar tillväxt för alla inom partnerskapsöverenskommelserna och programmen fastställs i denna förordning elva tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket och som motsvarar de prioriteringar i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, som ska motta stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
2. I linje med de tematiska målen i artikel 9 första stycket ska medlemsstaterna, i syfte att säkerställa den kritiska massa som krävs för att uppnå tillväxt och sysselsättning, koncentrera sitt stöd i enlighet med artikel 18 i denna förordning och med de fondspecifika bestämmelserna om tematisk koncentration och säkerställa att investeringarna är effektiva. Medlemsstaterna ska särskilt prioritera tillväxtvänliga utgifter, t.ex. utgifter för utbildning, forskning, innovation och energieffektivitet, utgifter för att underlätta tillgång till finansiering för SMF och säkra miljömässig hållbarhet och förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder samt modernisering av den offentliga förvaltningen. Vidare ska de se till att behålla eller förstärka omfattningen och effektiviteten hos arbetsförmedlingar och aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder för att bekämpa arbetslöshet, med fokus på ungdomar och ta itu med de sociala konsekvenserna av krisen samt främja social delaktighet.
3. För att säkerställa samstämmighet med prioriteringar som fastställts i samband med den europeiska planeringsperioden ska medlemsstaterna när de utarbetar sina partnerskapsöverenskommelser se till att nationella reformprogram, vid behov, och de senaste relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, beaktas vid planeringen av användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med deras respektive roller och skyldigheter. Medlemsstaterna ska också vid behov ta hänsyn till relevanta rådsrekommendationer som bygger på stabilitets- och tillväxtpakten och de ekonomiska anpassningsprogrammen.
4. För att bestämma hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna på det mest effektiva sättet kan bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och för att ta hänsyn till de fördragsfästa målen, inklusive ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, ska medlemsstaterna välja de tematiska målen för den planerade användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i ett lämpligt nationellt, regionalt och lokalt sammanhang.

3. INTEGRERAT TILLVÄGÅNGSSÄTT OCH ARRANGEMANG FÖR ANVÄNDNINGEN AV DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA

3.1 Inledning

1. I enlighet med artikel 15.2 a ska partnerskapsöverenskommelsen ange ett integrerat tillvägagångssätt för territoriell utveckling. Medlemsstaterna ska se till att urvalet av tematiska mål och investeringsprioriteringar och unionsprioriteringar hanterar utvecklingsbehov och territoriella utmaningar på ett integrerat sätt i linje med den analys som föreskrivs i avsnitt 6.4. Medlemsstaterna ska sträva efter att utnyttja möjligheterna maximalt för att säkerställa ett samordnat och integrerat genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
2. Medlemsstaterna och, om så är lämpligt i enlighet med artikel 4.4, regionerna ska säkerställa att de insatser som får stöd genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna är komplementära och att de genomförs på ett samordnat sätt i syfte att skapa synergieffekter, för att minska de administrativa kostnaderna och den administrativa bördan för förvaltningsorgan och stödmottagare i enlighet med artiklarna 4, 15 och 27.

3.2 Samordning och komplementaritet

1. Medlemsstaterna och de förvaltande myndigheter som ansvarar för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska samarbeta nära när partnerskapsöverenskommelsen och programmen förbereds, genomförs, övervakas och utvärderas. De ska särskilt se till att följande sker:
 - a) Identifiering av de insatsområden där de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan samverka och komplettera varandra för att de tematiska mål som anges i den här förordningen ska nås.
 - b) Säkerställa i enlighet med artikel 4.6 att det finns arrangemang för effektiv samordning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att öka fondernas genomslag och effektivitet, inklusive, om så är lämpligt, genom användning av flerfondsprogram för fonderna.
 - c) Uppmuntra de förvaltande myndigheter som ansvarar för andra europeiska struktur- och investeringsfonder eller andra förvaltande myndigheter och relevanta ministerier att delta i utvecklingen av stödssystem för att säkra synergieffekter och undvika överlappning.
 - d) När så är lämpligt bilda gemensamma övervakningskommittéer för program som genomför de europeiska struktur- och investeringsfonderna, och utarbeta andra rutiner för gemensam förvaltning och kontroll för att underlätta samordningen mellan myndigheter som ansvarar för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
 - e) Använda tillgängliga gemensamma e-förvaltningslösningar, som kan hjälpa sökande och stödmottagare, och så mycket som möjligt utnyttja gemensamma kontaktpunkter, bland annat för rådgivning om stödmöjligheter från var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
 - f) Införa sätt att samordna samarbetsverksamhet som finansieras av Eruf och ESF med investeringar som stöds av programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.
 - g) Främja gemensamma strategier för de europeiska struktur- och investeringsfonderna avseende vägledning för utveckling av insatser, inbjudningar att lämna förslag och urvalsförfaranden eller andra mekanismer för att underlätta tillgången till fonderna för integrerade projekt.
 - h) Uppmuntra samarbete mellan förvaltande myndigheter för de olika europeiska struktur- och investeringsfonderna på områdena övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll samt revision.

3.3 Främja integrerade strategier

1. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt kombinera de europeiska struktur- och investeringsfonderna till integrerade stödpaket på lokal, regional eller nationell nivå, som är skräddarsydda för särskilda territoriella utmaningar för att de mål som uppställs i partnerskapsöverenskommelsen och programmen ska kunna uppnås. Detta kan ske med användning av integrerade territoriella investeringar, integrerade insatser, gemensamma åtgärdsplaner och lokalt ledd utveckling.
2. I enlighet med artikel 36 kan finansiering från olika prioriterade områden eller operativa program som stöds genom ESF, Eruf och Sammanhållningsfonden kombineras inom en integrerad territoriell investering, i syfte att uppnå en integrerad användning av tematiska mål. Åtgärder som genomförs inom ramen för integrerade territoriella investeringar kan kompletteras med ekonomiskt stöd från program inom ramen för Ejflu respektive EHFF.
3. I enlighet med relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna får ett insatsområde, för att öka genomslaget och effektiviteten hos ett tematiskt sammanhängande och integrerat tillvägagångssätt, avse mer än en regionkategori, kombinera en eller flera komplementära investeringsprioriteringar från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF under ett tematiskt mål och, i vederbörligen motiverade fall, kombinera en eller flera komplementära investeringsprioriteringar från olika tematiska mål för att maximera bidraget till det prioriterade området.
4. Medlemsstaterna ska, i enlighet med deras institutionella och rättsliga ramar och med artikel 32, främja utvecklingen av lokala och subregionala arbetssätt. Lokalt ledd utveckling ska genomföras inom ramen för en strategi som säkerställer att man vid fastställande av lokala behov enligt "nedifrån och upp-principen" tar hänsyn till prioriteringar som fastställts på högre nivå. Medlemsstaterna måste därför definiera principen för lokalt ledd utveckling för Ejflu och, när så är lämpligt, för Eruf, ESF eller EHFF i enlighet med artikel 15.2, och de måste ange i partnerskapsöverenskommelserna vilka utmaningar som ska hanteras på detta sätt, vilka de viktigaste målen och prioriteringarna för lokalt ledd utveckling är, vilka slags geografiska områden som ska omfattas, vilken specifik roll de lokala aktionsgrupperna ska tilldelas vid genomförandet av strategierna samt vilken roll Ejflu, och när så är lämpligt, Eruf, ESF eller EHFF ska spela vid genomförandet av lokalt ledda lokala utvecklingsstrategier i olika slags geografiska områden, t.ex. stads-, landsbygds- och kustområden, och motsvarande samordningsmekanismer.

4. SAMORDNING OCH SYNERGIEFFEKTER MELLAN DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA OCH MED UNIONENS ÖVRIGA POLITIK OCH INSTRUMENT

Den samordning från medlemsstaternas sida som avses i detta avsnitt ska tillämpas om medlemsstaterna avser att utnyttja stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra unionsinstrument inom ett visst politikområde. De unionsprogram som nämns i detta avsnitt utgör inte en fullständig programförteckning.

4.1 Inledning

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med sina respektive befogenheter, beakta effekterna av unionens politik på nationell och regional nivå och på den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen, i syfte att bidra till synergieffekter och en effektiv samordning och i syfte att fastställa och främja de bästa sätten att använda unionsmedel till att stödja lokala, regionala och nationella investeringar. Medlemsstaterna ska också säkerställa komplementaritet mellan unionens politik och instrument och nationella, regionala och lokala insatser.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska i enlighet med artikel 4.6 och sina respektive befogenheter säkerställa samordning mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra relevanta unionsinstrument på unionsnivå och nationell nivå. De ska vidta lämpliga åtgärder under programplaneringen och genomförandet för att se till att insatser som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna är förenliga med målen för unionens övriga politik. De ska därför beakta följande aspekter:
 - a) Förstärka komplementariteten och synergieffekterna mellan olika unionsinstrument på unionsnivå, nationell och regional nivå, både vid planeringen och genomförandet.
 - b) Optimera befintliga strukturer och när så krävs inrätta nya strukturer som underlättar det strategiska valet av prioriteringar för de olika samordningsinstrumenten och -strukturerna på unionsnivå och nationell nivå, för att undvika dubbelarbete och fastställa områden där det krävs ytterligare ekonomiskt stöd.
 - c) Dra nytta av möjligheten att kombinera stöd från olika instrument för att stödja enskilda insatser och nära samarbeta med dem som ansvarar för genomförandet på unionsnivå och nationell nivå, så att stödmottagarna erbjuds enhetliga och rationaliserade finansieringsmöjligheter.

4.2 Samordning med den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken

1. Ejflu utgör en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitiken och kompletterar åtgärderna inom den Europeiska garantifonden för jordbruket, som ger direkt stöd till jordbrukare och stöder marknadsåtgärder. Medlemsstaterna ska därför förvalta dessa insatser tillsammans för att maximera synergieffekterna och mervärdet av unionsstödet.
2. EHFF:s syfte är att uppnå målen för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken och den integrerade havspolitik. Medlemsstaterna ska därför använda EHFF för att stödja ansträngningarna att förbättra insamlingen av uppgifter och öka kontrollen, och för att säkerställa att synergieffekter också eftersträvas till stöd för den integrerade havspolitikens prioriteringar, t.ex. kunskap i havsfrågor, fysisk planering i kust- och havsområden, integrerad förvaltning av kustområden, integrerad havsövervakning, skydd av den marina miljön och den biologiska mångfalden samt anpassning till de negativa effekterna av klimatförändringar i kustområden.

4.3 Horisont 2020 och andra centralt förvaltade unionsprogram inom forskning och innovation

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vederbörligen beakta ökad samordning och komplementaritet mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020, programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 ⁽¹⁾ och unionens övriga centralt förvaltade finansieringsprogram, samtidigt som de gör en tydlig uppdelning av de olika insatsområdena mellan programmen.
2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt utveckla nationella och/eller regionala strategier för smart specialisering i enlighet med det nationella reformprogrammet. Dessa strategier kan utformas som eller inbegripas i en politisk ram för en nationell eller regional forsknings- och innovationsstrategi för smart specialisering. Strategier för smart specialisering ska utvecklas genom att nationella eller regionala förvaltande myndigheter och intressenter, t.ex. universitet och andra institutioner för högre utbildning, näringslivet och arbetsmarknadens parter deltar i en entreprenörprocess. De myndigheter som direkt berörs av Horisont 2020 ska vara nära knutna till den processen. Följande ska ingå i strategierna för smart specialisering:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande 11 december 2013 av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG (Se sidan 33 i detta nummer av EUT).

- a) Insatser i tidiga led för att förbereda regionala FoI-aktörer för deltagande i Horisont 2020 ("spetsforskningsstege") ska vid behov kunna utvecklas genom kapacitetsuppbyggnad. Kommunikationen och samarbetet mellan de nationella kontaktpunkterna för Horisont 2020 och de förvaltande myndigheterna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska stärkas.
 - b) Insatser i senare led bör ge möjlighet att utnyttja och sprida FoI-resultat som härrör från Horisont 2020 och föregående program till marknaden, med särskilt fokus på att skapa en innovationsvänlig miljö för företag och industri, inbegripet för SMF och i enlighet med de prioriteringar för de olika geografiska områdena som fastställts i relevant strategi för smart specialisering.
3. Medlemsstaterna ska uppmuntra tillämpningen av de bestämmelser i den här förordningen som gör det möjligt att kombinera de europeiska struktur- och investeringsfonderna med resurser inom Horisont 2020 i de berörda program som används för att genomföra delar av de strategier som avses i punkt 2. Gemensamt stöd ska ges till de nationella och regionala myndigheterna när de utformar och genomför sådana strategier, för att identifiera möjligheterna till gemensam finansiering av FoI-infrastrukturer av europeiskt intresse, främjandet av internationellt samarbete, metodstöd genom inbördes utvärderingar, utbyte av god praxis och regionöverskridande utbildning.
4. Medlemsstaterna och, om det är lämpligt enligt artikel 4.4, regionerna ska överväga ytterligare åtgärder som syftar till att frigöra deras potential för spetsforskning och innovation, på ett sätt som kompletterar och skapar synergieffekter med Horisont 2020. Dessa åtgärder ska bestå i att:
- a) Länka samman spetsforskningsinstitutioner och mindre utvecklade regioner och medlemsstater med lågt presterande forskning, utveckling och innovation för att skapa nya eller uppgradera befintliga spetsforskningsenheter i mindre utvecklade regioner samt i medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation.
 - b) Skapa länkar i mindre utvecklade regioner samt i medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation mellan erkända innovativa spetsforskningskluster.
 - c) Inrätta professurer kopplade till det europeiska forskningsområdet för att attrahera framstående forskare, särskilt till mindre utvecklade regioner medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation.
 - d) Stödja tillträdet till internationella nätverk för forskare och innovatörer som inte i tillräcklig hög utsträckning deltar i det europeiska forskningsområdet eller som kommer från mindre utvecklade regioner eller medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation.
 - e) På lämpligt sätt bidra till de europeiska innovationspartnerskapen.
 - f) Förbereda nationella institutioner och/eller spetsforskningskluster för deltagande i kunskaps- och innovationsgrupperna vid Europeiska institutet för innovation och teknik, och
 - g) Stå värd för rörlighetsprogram för högkvalificerade internationella forskare med medfinansiering från Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna.

Medlemsstaterna ska sträva efter att, när så är lämpligt och i enlighet med artikel 70, utnyttja möjligheten att stödja insatser utanför programområdet med en investeringsnivå som är tillräcklig för att uppnå en kritisk massa, i syfte att genomföra de åtgärder som avses i första stycket så effektivt som möjligt.

4.4 Finansiering av demonstrationsprojekt genom NER 300 (reserven för nya deltagare) ⁽¹⁾

Medlemsstaterna ska se till att finansieringen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna samordnas med stödet från programmet NER 300, som använder inkomster från utauktioneringen av 300 miljoner utsläppsrätter inom reserven för nya deltagare i det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2010/670/EU av den 3 november 2010 om kriterier och åtgärder för finansiering av kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring av CO₂ samt demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi inom ramen för det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 290, 6.11.2010, s. 39).

4.5 Programmet för miljö och klimatpolitik (Life) ⁽¹⁾ och unionens regelverk på miljöområdet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska genom en starkare tematisk inriktning i programmen och tillämpning av principen om hållbar utveckling i enlighet med artikel 8 utnyttja synergieffekterna med unionens politiska instrument (både finansieringsinstrument och övriga) som syftar till begränsning av och anpassning till klimatförändringar, miljöskydd och resurseffektivitet.
2. Medlemsstaterna ska främja och när så är lämpligt och i enlighet med artikel 4 säkra komplementaritet och samordning med Life, framför allt med integrerade projekt som gäller natur, biologisk mångfald, vatten, avfall, luft och begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Denna samordning ska ske genom åtgärder såsom främjande av finansiering genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna av verksamhet som kompletterar integrerade projekt inom Life samt genom att man främjar användningen av lösningar, metoder och strategier som godkänts inom Life, bland annat investeringar i grön infrastruktur, energieffektivitet, miljöinnovation, ekosystembaserade lösningar och antagande av relaterade innovativa tekniker.
3. De relevanta planer, program eller strategier för respektive sektor (inklusive den prioriterade åtgärdsramen, förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt, planen för avfallshantering, planen för riskreducerande åtgärder eller anpassningsstrategin) kan fungera som samordningsram, om stöd planeras på de berörda områdena.

4.6 ERASMUS+ ⁽²⁾

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att integrera de verktyg och metoder som tagits fram och fungerat väl inom Erasmus+ för att maximera de sociala och ekonomiska effekterna av investeringar i människor och bland annat stimulera ungdomsinitiativ och medborgarinsatser.
2. Medlemsstaterna ska främja och i enlighet med artikel 4 säkerställa en effektiv samordning mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Erasmus+ på nationell nivå genom en tydlig åtskillnad mellan olika typer av investeringar och de målgrupper som får stöd. Medlemsstaterna ska sträva efter komplementaritet när det gäller finansieringen av mobilitetsåtgärder.
3. Samordningen ska ske genom att man inrättar lämpliga rutiner för samarbete mellan förvaltande myndigheter och de nationella programkontor som inrättas för Erasmus+, som kan främja tydlig och tillgänglig kommunikation till medborgarna på unionsnivå och på nationell och regional nivå.

4.7 Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation ⁽³⁾

1. Medlemsstaterna ska främja och i enlighet med artikel 4.6 säkerställa en effektiv samordning mellan Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation och stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna inom de tematiska målen sysselsättning och social delaktighet. I den effektiva samordningen ingår samordning av stöd som tillhandahålls enligt området Europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar i Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation med åtgärder för att stärka arbetskraftens internationella rörlighet som får stöd från ESF, för att främja arbetstagarnas geografiska rörlighet och öka anställningsmöjligheterna samt samordning mellan stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till egenföretagande, entreprenörskap, nyföretagande och sociala företag och stödet från Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation inom programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.
2. Medlemsstaterna ska sträva efter att utvidga de mest framgångsrika åtgärder som utvecklats inom programdelen Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation, främst när det gäller social innovation och socialpolitiska experiment med stöd från ESF.

4.8 Fonden för ett sammanlänkat Europa ⁽⁴⁾

1. För att maximera det europeiska mervärdet inom transport, telekommunikation och energi ska medlemsstaterna och kommissionen säkerställa att Erufs och Sammanhållningsfondens insatser planeras i nära samarbete med stödet från FSE, för att säkerställa komplementaritet, undvika dubbelarbete och säkerställa att olika typer av infrastruktur sammanlänkas på bästa sätt på lokal, regional och nationell nivå och inom unionen. Största möjliga

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1293/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) och om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007 (Se sidan 185 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (Se sidan 50 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (Se sidan 238 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EGT L 348, 20.12.2013, s. 129).

utbyte av de olika finansieringsinstrumenten ska säkerställas för projekt med anknytning till unionen och den inre marknaden, som ger så stort europeiskt mervärde som möjligt och som främjar den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen, särskilt de projekt som genomför de prioriterade nätverk för transport, energi och digital infrastruktur som anges i de olika ramarna för transeuropeiska nät för att bygga ny infrastruktur och uppgradera befintlig infrastruktur i betydande grad.

2. På transportområdet ska investeringsplaneringen bygga på verklig och prognostiserad efterfrågan och fastställa felande länkar och flaskhalsar med beaktande av utvecklingen av gränsöverskridande länkar inom unionen och framväxande länkar mellan regioner inom en medlemsstat i ett sammanhängande perspektiv. Investeringar i regionala anslutningar till det omfattande transeuropeiska transportnätet (TEN-T) och stamnätet ska säkerställa att stads- och landsbygdsområden kan utnyttja de möjligheter som skapas av större nät.
 3. Prioriteringen av investeringar som har effekter utanför en viss medlemsstat, särskilt de som ingår i korridorerna i TEN-T:s stamnät ska samordnas med planeringen av TEN-T och genomförandeplanerna för stamnätet, så att Erufs och Sammanhållningsfondens investeringar i transportinfrastruktur fullt ut överensstämmer med riktlinjerna för TEN-T.
 4. Medlemsstaterna ska inrikta sig på hållbara transportslag och hållbara transportlösningar i städerna, samt investeringar i områden som ger största möjliga europeiska mervärde med beaktande av behovet av att förbättra transporttjänsternas kvalitet, tillgänglighet och tillförlitlighet för att främja kollektivtrafiken. När investeringarna väl identifierats bör de prioriteras med utgångspunkt i hur de bidrar till rörlighet, hållbarhet, minskade växthusgasutsläpp och det gemensamma europeiska transportområdet, i enlighet med visionen i vitboken med titeln "Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem" där det framhålls att det krävs en betydande minskning av växthusgaserna inom transportsektorn. Bidraget från projekt till ett hållbart europeiskt godstransportnät genom utveckling av inre vattenvägar bör främjas förutsatt att deras miljökonsekvenser utvärderas i förväg.
 5. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska bidra till de lokala och regionala infrastrukturerna och deras länkning till prioriterade nätverk för energi och telekommunikationer i unionen.
 6. Medlemsstaterna och kommissionen ska inrätta lämpliga mekanismer för samordning och tekniskt stöd för att säkerställa att IKT-åtgärder är komplementära och välplanerade, så att man kan utnyttja unionens olika instrument (de europeiska struktur- och investeringsfonderna, FSE, de transeuropeiska nätverken, Horisont 2020) fullt ut vid finansieringen av bredbandsnätverk och infrastrukturer för digitala tjänster. När man väljer det lämpligaste finansieringsinstrumentet ska man ta hänsyn till om verksamheten kan vara inkomstbringande och till risknivån, så att offentliga medel används så effektivt som möjligt. När medlemsstaterna bedömer ansökningar om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna bör de beakta bedömningar av insatser som specifikt är avsedda för dem för vilka finansiering söktes från FSE men inte beviljats, utan att detta inverkar på den förvaltande myndighetens slutliga urvalsbeslut.
- 4.9 Instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska grannskapsinstrumentet och Europeiska utvecklingsfonden
1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med sina respektive befogenheter, sträva efter att öka samordningen mellan externa instrument och de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att kunna uppnå en mängd olika politiska mål på ett effektivare sätt. Samordningen och komplementariteten med Europeiska utvecklingsfonden, instrumentet för stöd inför anslutningen och det europeiska grannskapsinstrumentet är särskilt viktiga.
 2. För att stödja en djupare territoriell integration ska medlemsstaterna försöka utnyttja synergieffekterna mellan territoriell samarbetsverksamhet inom sammanhållningspolitiken och de europeiska grannskapsinstrumenten, särskilt när det gäller gränsöverskridande samarbetsverksamhet, med beaktande av den potential som grupperingarna för territoriellt samarbete erbjuder.
5. ÖVERGRIPANDE PRINCIPER SOM AVSES I ARTIKLARNA 5, 7 OCH 8 OCH GENOMGÅENDE MÅL
- 5.1 Partnerskap och flernivåstyre
1. I enlighet med artikel 5 ska principen om partnerskap och flernivåstyre respekteras av medlemsstaterna för att man lättare ska kunna uppnå social, ekonomisk och territoriell sammanhållning och förverkliga unionens prioritering av smart och hållbar tillväxt för alla. För att respektera dessa principer krävs en samordnad insats, i synnerhet mellan de olika styrningsnivåerna, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, inklusive genom operativt och institutionellt samarbete, med hänsyn till utarbetandet och genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen.

2. Medlemsstaterna ska undersöka behovet av att stärka partners institutionella kapacitet för att utveckla deras potential att bidra till partnerskapets effektivitet.

5.2 Hållbar utveckling

1. Medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna ska, under alla genomförandefaser, se till att hållbar utveckling integreras fullt ut i de europeiska struktur- och investeringsfonderna och att principen om hållbar utveckling i artikel 3.3 i EU-fördraget samt iaktta skyldigheten att integrera miljöskyddskrav enligt artikel 11 och principen att förorenaren betalar som anges i artikel 191.2 i EUF-fördraget respekteras.

De förvaltande myndigheterna ska under hela programcykeln vidta åtgärder för att undvika eller minska miljökadliga effekter från verksamheten och säkerställa positiva sociala, miljömässiga och klimatmässiga resultat. De åtgärder som får vidtas inkluderar följande:

- a) Att investera i de mest resurseffektiva och hållbara alternativen.
 - b) Att undvika investeringar som har betydande negativa effekter på miljö eller klimat, och att stödja åtgärder för att begränsa eventuella effekter som inte kunnat undvikas.
 - c) Att ha ett långsiktigt perspektiv vid jämförelsen av livscykelkostnader för olika investeringsalternativ.
 - d) Att öka användningen av grön upphandling.
2. Medlemsstaterna ska beakta möjligheten att begränsa klimatförändringarna och anpassningspotentialen genom investeringar som görs med stöd av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med artikel 8, och säkerställa att de är motståndskraftiga mot effekterna av klimatförändringar och naturkatastrofer, t.ex. ökad risk för översvämningar, torka, värmeböljor, skogsbränder och extrema väderförhållanden.
 3. Investeringarna ska vara förenliga med vattenförvaltningshierarkin, i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ och bör inriktas på efterfrågestyrning. Alternativa försörjningslösningar ska endast övervägas när potentialen för vattenbesparingar och vattneffektivitet har uttömts. Offentliga åtgärder inom avfalls- hanteringssektorn ska komplettera den privata sektorns insatser, framför allt i samband med producentansvar. Investeringarna ska stimulera innovativa strategier som främjar en hög grad av återvinning. Investeringarna ska vara förenliga med avfallshierarkin som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽²⁾. Utgifter med anknytning till biologisk mångfald och skydd av naturresurser ska vara förenliga med rådets direktiv 92/43/EEG ⁽³⁾.

5.3 Jämställdhet och icke-diskriminering

1. I enlighet med artikel 7 ska medlemsstaterna och kommissionen eftersträva jämställdhet och de ska vidta lämpliga åtgärder för att förebygga diskriminering och säkra tillgänglighet när verksamheten inom de program som samfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna förbereds, genomförs, övervakas och utvärderas. För att uppnå målen i artikel 7 ska medlemsstaterna beskriva de åtgärder de ska genomföra, särskilt när det gäller urvalet av verksamhet, fastställandet av mål för insatserna samt bestämmelserna för övervakning och rapportering. Medlemsstaterna ska också göra jämställdhetsanalyser när så är lämpligt. Särskilt specifika riktade åtgärder ska stödjas genom ESF.
2. Medlemsstaterna ska, i enlighet med artiklarna 5 och 7, säkerställa att relevanta organ med ansvar för att främja jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet deltar i partnerskapet, och även att det finns lämpliga strukturer i enlighet med nationell praxis för rådgivning om jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet i syfte att tillhandahålla nödvändiga expertkunskaper i samband med förberedelser, övervakning och utvärdering av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
3. De förvaltande myndigheterna ska tillsammans med övervakningskommittéerna genomföra utvärderingsstudier eller självbedömningar, för att undersöka tillämpningen av principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

4. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt tillfredsställa mindre gynnade gruppers behov för att de bättre ska kunna integreras på arbetsmarknaden och därmed verka för att de fullt ut kan delta i samhället.

5.4 Tillgänglighet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med artikel 7, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra all diskriminering grundad på funktionshinder. De förvaltande myndigheterna ska, genom åtgärder under hela programcykeln, säkerställa att alla produkter, varor, tjänster och infrastrukturer som erbjuds allmänheten och som samfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna är tillgängliga för samtliga invånare, även personer med funktionsnedsättning enligt tillämplig rätt, och därmed bidra till en miljö utan hinder för personer med funktionsnedsättning och äldre. Särskilt ska tillgängligheten till den fysiska miljön, transport, IKT säkerställas för att främja integrering av mindre gynnade grupper, även personer med funktionsnedsättning. De åtgärder som får vidtas inkluderar styrning av investeringar mot tillgänglighet i befintliga byggnader och etablerade tjänster.

5.5 Demografiska förändringar

1. De utmaningar som demografiska förändringar innebär, särskilt de som rör en minskande förvärvsarbetsande befolkning, en ökande andel pensionärer i befolkningen i stort samt avbefolkning, ska beaktas på alla nivåer. Medlemsstaterna ska utnyttja de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med relevanta nationella eller regionala strategier, där sådana finns, för att hantera de demografiska problemen och skapa tillväxt som är kopplad till ett åldrande samhälle.
2. Medlemsstaterna ska använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med relevanta nationella eller regionala strategier för att underlätta integreringen av alla åldersgrupper, bland annat genom förbättrad tillgång till utbildning och sociala stödstrukturer med syfte att öka sysselsättningsmöjligheterna för äldre och yngre människor, och med fokus på regioner med hög ungdomsarbetslöshet jämfört med genomsnittet inom unionen. Investeringar i hälsoinfrastruktur ska syfta till att säkerställa ett långt och hälsosamt arbetsliv för unionens alla invånare.
3. För att hantera utmaningarna i de regioner som är mest påverkade av demografisk förändring ska medlemsstaterna särskilt utarbeta åtgärder för att
 - a) stödja demografisk förnyelse genom bättre villkor för familjer och en bättre balans mellan arbets- och familjeliv,
 - b) öka sysselsättningen, produktiviteten och det ekonomiska utfallet genom att investera i utbildning, IKT och forskning samt innovation,
 - c) satsa på lämplighet och kvalitet i strukturerna för utbildning och socialt stöd, samt när så är lämpligt, på effektiviteten för sociala skyddssystem,
 - d) verka för att hälso- och sjukvård och långtidsvård genomförs kostnadseffektivt och omfattar investeringar i e-hälsa, e-vård och infrastruktur.

5.6 Begränsning av och anpassning till klimatförändringar

I enlighet med artikel 8 ska begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt riskförebyggande åtgärder ingå i utformningen och genomförandet av partnerskapsöverenskommelser och program.

6. SÄTT FÖR ATT TA ITU MED CENTRALA TERRITORIELLA UTMANINGAR

- 6.1 Medlemsstaterna ska beakta geografiska och demografiska drag och vidta åtgärder för att ta itu med de specifika territoriella utmaningarna i varje region för att frigöra regionernas specifika utvecklingspotential och således också hjälpa dem att på det mest effektiva sättet uppnå smart och hållbar tillväxt för alla.
- 6.2 Valet och kombinationen av tematiska mål samt urvalet av motsvarande investeringsprioriteringar och unionsprioriteringar och de specifika mål som fastställs ska återspegla varje medlemsstats och regions behov av och möjligheter till smart och hållbar tillväxt för alla.

- 6.3 När medlemsstaterna utarbetar sina partnerskapsöverenskommelser och program ska de därför beakta att de största samhälleliga utmaningar som unionen står inför idag – globalisering, demografiska förändringar, miljöförstöring, migration, klimatförändringar, energianvändning, krisens ekonomiska och sociala följder – kan ha olika följder i olika regioner.
- 6.4 I syfte att på ett integrerat territoriellt tillvägagångssätt ta itu med territoriella utmaningar ska medlemsstaterna se till att program inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna återspeglar mångfalden i de europeiska regionerna, när det gäller sysselsättnings- och arbetsmarknadsvillkor, beroendeförhållanden mellan olika sektorer, pendlingsmönster, åldrande befolkning och demografiska förändringar, kultur, landskap och kulturarv, sårbarheter och förändringar från klimatpåverkan, markanvändning och resursbegränsningar, potential för en mer hållbar användning av naturresurser, inklusive förnybara energikällor, institutionella system och styrningssystem, uppkoppling och tillgänglighet samt kopplingar mellan landsbygd och städer. Därför ska medlemsstaterna och regionerna i enlighet med artikel 15.1 a vidta följande åtgärder för att utarbeta sina partnerskapsöverenskommelser och program:
- a) En analys av medlemsstatens eller regionens särdrag, utvecklingspotential och utvecklingskapacitet, särskilt i förhållande till de huvudsakliga utmaningar som identifieras i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, de nationella reformprogrammen, i förekommande fall, de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget.
 - b) En bedömning av de viktigaste utmaningarna i regionen eller medlemsstaten, fastställande av flaskhalsar, felande länkar och innovationsluckor, inklusive bristande planerings- och genomförandekapacitet som hämmar den långsiktiga tillväxt- och sysselsättningspotentialen. Detta ska ligga till grund när man fastställer vilka områden och insatser som bör prioriteras och var insatserna bör koncentreras.
 - c) En bedömning av utmaningarna när det gäller samordning över sektors-, jurisdiktions- eller nationsgränser, särskilt i samband med makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
 - d) Fastställande av vilka åtgärder som behövs för att förbättra samordningen mellan olika territoriella nivåer, med hänsyn till den territoriella omfattningen och inom vilken kontext politiken ska utformas samt medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, och finansieringskällor i en integrerad strategi som förbinder unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla med regionala och lokala aktörer.
- 6.5 För att beakta målet territoriell sammanhållning ska medlemsstaterna och regionerna i synnerhet säkerställa att den övergripande strategin för att främja smart och hållbar tillväxt för alla i de berörda områdena kännetecknas av följande:
- a) Den ska återspegla rollen för städer, stads- och landsbygdsområden, fiske- och kustområden och områden som står inför särskilda geografiska eller demografiska hinder.
 - b) Den måste ta hänsyn till de specifika utmaningarna för de yttersta randområdena, de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.
 - c) Den måste ta hänsyn till kopplingar mellan stad och landsbygd när det gäller tillgång till infrastruktur och tjänster av hög kvalitet till rimlig kostnad, och problem i regioner med en hög koncentration av socialt marginaliserade grupper.

7. SAMARBETSVERSAMHET

7.1 Samordning och komplementaritet

1. Medlemsstaterna ska sträva efter komplementaritet mellan samarbetsverksamhet och andra åtgärder som får stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att all samarbetsverksamhet effektivt bidrar till målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och att samarbetet genomförs så att det stöder vidare politiska mål. För att uppnå detta ska medlemsstaterna och kommissionen, i enlighet med sina respektive befogenheter, säkerställa komplementaritet och samordning med andra program och instrument som finansieras av unionen.

3. För att göra sammanhållningspolitiken effektivare ska medlemsstaterna sträva efter samordning och komplementaritet mellan programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete respektive målet Investering för tillväxt och sysselsättning, framför allt för att säkerställa att planeringen är sammanhängande och för att underlätta genomförandet av storskaliga investeringar.
4. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt säkerställa att målen för de makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna ingår i den övergripande strategiska planeringen i partnerskapsöverenskommelser, i enlighet med artikel 15.2 i denna förordning och i operativa program i berörda regioner och medlemsstater, i enlighet med relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna. Medlemsstaterna ska också försöka säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfonderna stöder genomförandet av makroregionala strategier och havsområdesstrategier där sådana har införts i enlighet med artikel 15.2 i denna förordning och relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna och i överensstämmelse med de behov inom programområdet som medlemsstaterna har fastställt. För att säkerställa ett effektivt genomförande ska de också samordnas med andra unionsfinansierade instrument och andra relevanta instrument.
5. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt utnyttja möjligheten att genomföra interregionala och transnationella åtgärder där stödmottagarna finns i minst en annan medlemsstat inom de operativa programmen under målet Investering för tillväxt och sysselsättning, inklusive relevanta forsknings- och innovationsåtgärder som fastställts i deras strategier för "smart specialisering".
6. Medlemsstaterna och regionerna ska använda program för territoriellt samarbete på bästa sätt för att övervinna hinder för samarbete över administrativa gränser, samtidigt som de bidrar till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt stärker ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till de regioner som omfattas av artikel 349 i EUF-fördraget.

7.2 Gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete enligt Eruf

1. Medlemsstaterna och regionerna ska försöka använda sig av samarbete för att uppnå en kritisk massa, bland annat på området IKT och forskning och innovation, och även främja utvecklingen av smarta specialiseringsstrategier och partnerskap mellan utbildningsinstitutioner. Interregionalt samarbete ska, när så är lämpligt, innebära främjande av samarbete mellan innovativa forskningsintensiva kluster och utbyten mellan forskningsinstitut med beaktande av de erfarenheter som gjorts med initiativen Kunskapsregioner och Forskningspotential i konvergensregioner och yttersta randområden inom det sjunde ramprogrammet för forskning.
2. Medlemsstaterna och regionerna ska inom de berörda områdena försöka bygga på gränsöverskridande och transnationellt samarbete i följande syften:
 - a) Säkerställa att områden som har viktiga gemensamma geografiska särdrag (öar, sjöar, floder, havsområden eller bergskedjor) stöder den gemensamma förvaltningen och främjandet av naturresurserna.
 - b) Utnyttja de stordriftsfördelar som kan uppnås, särskilt när det gäller investeringar avseende gemensam användning av gemensamma offentliga tjänster.
 - c) Främja konsekvent planering och utveckling av gränsöverskridande nätinfrastruktur, särskilt gränsöverskridande länkar som saknas och miljövänliga och driftskompatibla transportslag i större geografiska områden.
 - d) Uppnå kritisk massa, särskilt när det gäller forskning och innovation samt IKT, utbildning och åtgärder för att förbättra SMFs konkurrenskraft.
 - e) Stärka gränsöverskridande arbetsmarknadstjänster för att främja arbetstagares rörlighet över gränserna.
 - f) Förbättra den gränsöverskridande styrningen.
3. Medlemsstaterna och regionerna ska försöka använda sig av interregionalt samarbete för att stärka sammanhållningspolitikens effektivitet genom att uppmuntra erfarenhetsutbyte mellan regioner och städer för att stärka utformning och genomförande av program inom ramen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete.

7.3 De allmänna programmens bidrag till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

1. I enlighet med artikel 15.2 a iii i denna förordning och relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelser ska medlemsstaterna försöka säkerställa en framgångsrik mobilisering av unionsmedel för makroregionala strategier och havsområdesstrategier i överensstämmelse med de behov inom programområdet som medlemsstaterna har fastställt. Att säkerställa en framgångsrik mobilisering kan göras bland annat genom att insatser som härrör från makroregionala strategier och havsområdesstrategier prioriteras genom särskilda anbudsförfaranden eller genom att dessa insatser prioriteras i urvalsförfarandet genom identifiering av insatser som kan samfinansieras genom olika program.
2. Medlemsstaterna ska överväga att använda relevanta transnationella program som ramar för att stödja den politik och de medel som behövs för att genomföra makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
3. Medlemsstaterna ska, i förekommande fall, främja användningen av europeiska struktur- och investeringsfonder i samband med makroregionala strategier, för att skapa europeiska transportkorridorer, inbegripet stöd till tullmyndigheternas modernisering, förebyggande, beredskap och insatser vid naturkatastrofer, vattenförvaltning i avrinningsområden, grön infrastruktur, integrerat gräns- och sektorsöverskridande samarbete på sjöfartsområdet, forskning och innovation samt IKT-nät och förvaltning av gemensamma marina resurser i havsområdet samt skydd av den marina biologiska mångfalden.

7.4 Transnationellt samarbete inom ramen för ESF

1. Medlemsstaterna ska försöka gripa sig an de politikområden som fastställts i berörda rådsrekommendationer för att maximera det ömsesidiga lärandet.
 2. Medlemsstaterna ska, när så är lämpligt, välja ut teman för transnationella insatser och inrätta lämpliga genomförandemekanismer i enlighet med deras specifika behov.
-

BILAGA II

METOD FÖR INRÄTTANDE AV RESULTATRAMEN

1. Resultatramen ska bestå av delmål som uppsätts för varje prioritering med undantag av prioriteringarna för tekniskt stöd och programmen för finansieringsinstrumenten i enlighet med artikel 39 för år 2018 samt mål som uppsätts för 2023. Delmålen och målen ska redovisas med den uppställning som anges i tabell 1.

Tabell 1: Uppställning för resultatramen

Prioritering	Ev. indikator och måttenhet		Delmål 2018	Mål 2023

2. Delmål är etappmål som är direkt kopplade till uppfyllelsen av specifika mål inom en prioritering, där så är tillämpligt, och som mäter de avsedda framstegen mot de mål som satts upp för slutet av perioden. Delmålen för 2018 ska inbegripa ekonomiska indikatorer, aktivitetsindikatorer och i förekommande fall resultatindikatorer som är nära sammankopplade med de politiska insatser som får stöd. Resultatindikatorer ska inte beaktas vid tillämpningen av artikel 22.6 och 22.7. Delmål får också sättas upp för viktiga genomförandesteg.
3. Delmål och mål ska vara
 - a) realistiska, uppnåeliga och relevanta samt mäta väsentlig information om framstegen mot en prioritering,
 - b) förenliga med beskaffenheten och karaktären hos de särskilda målen för prioriteringen,
 - c) öppna med objektivt kontrollerbara mål och, om möjligt, offentligt tillgängliga, angivna källdata,
 - d) kontrollerbara utan att leda till en orimlig administrativ börda,
 - e) samstämmiga mellan programmen, där så är lämpligt.
4. Målen för 2023 för en viss prioritering ska fastställas med hänsyn till det belopp från resultatreserven som gäller denna prioritering.
5. I vederbörligen motiverade fall, till exempel vid en betydande förändring av förhållandena när det gäller ekonomi, miljö och arbetsmarknad i en medlemsstat eller region, och utöver ändringar som kommer sig av ändrade anslag för en viss prioritering, får medlemsstaten föreslå en översyn av delmålen och målen i enlighet med artikel 30.

BILAGA III

BESTÄMMELSER FÖR ATT FASTSTÄLLA RÄCKVIDD OCH NIVÅ FÖR INNEHÅLLANDE AV ÅTAGANDEN ELLER BETALNINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 23.11**1. FASTSTÄLLANDE AV NIVÅN FÖR INNEHÅLLANDE AV ÅTAGANDEN**

Den högsta nivå för innehållande som tillämpas på en medlemsstat ska i första hand fastställas med beaktande av de tak som fastställts i artikel 23.11 tredje stycket leden a–c. Den nivå ska minskas om ett eller flera av följande gäller:

- a) Om arbetslöshetsnivån i medlemsstaten det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 överstiger unionens genomsnitt med mer än två procentenheter ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 15 %.
- b) Om arbetslöshetsnivån i medlemsstaten det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 överstiger unionens genomsnitt med mer än fem procentenheter ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 25 %.
- c) Om arbetslöshetsnivån i medlemsstaten det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 överstiger unionens genomsnitt med mer än åtta procentenheter ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 50 %.
- d) Om andelen människor som löper risk att drabbas av fattigdom eller social utslagning i medlemsstaten överstiger unionens genomsnitt med mer än 10 procentenheter för det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 20 %.
- e) Om den reala BNP minskar under två eller flera på varandra följande år före den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 20 %.
- f) Om innehållandet gäller åtaganden för 2018, 2019 eller 2020, ska en minskning tillämpas på den nivå som följer av tillämpningen av artikel 23.11, enligt följande:
 - i) För 2018 ska nivån för innehållandet minskas med 15 %.
 - ii) För 2019 ska nivån för innehållandet minskas med 25 %.
 - iii) För 2020 ska nivån för innehållandet minskas med 50 %.

Minskningen av nivån för innehållandet till följd av tillämpningen av punkterna a–f ska i sin helhet inte överstiga 50 %.

Om den situation som beskrivs i punkt b eller c inträffar samtidigt med såväl punkterna d som e ska innehållandet skjutas upp ett år.

2. FASTSTÄLLANDE AV RÄCKVIDD FÖR INNEHÅLLANDE AV ÅTAGANDEN I PROGRAM OCH PRIORITERINGAR

Ett innehållande av åtaganden som tillämpas på en medlemsstat ska i första hand proportionellt påverka alla program och prioriteringar.

Följande program och prioriteringar ska dock undantas från räckvidden av ett innehållande:

- i) Program eller prioriteringar som redan omfattas av ett beslut om innehållande som antagits i enlighet med artikel 23.6.
- ii) Program eller prioriteringar vars resurser kommer att öka till följd av en begäran om programändring från kommissionen i enlighet med artikel 23.1 det år då den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 inträffade.
- iii) Program eller prioriteringar vars resurser har ökat under de två år som föregick den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 till följd av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 23.5.

iv) Program eller prioriteringar som är av avgörande betydelse för att åtgärda negativa ekonomiska och sociala förhållanden. Sådana program eller prioriteringar ska inbegripa program eller prioriteringar som stöder investeringar av särskild betydelse för unionen i samband med sysselsättningsinitiativet för unga. Program eller prioriteringar kan anses vara av sådan avgörande betydelse då de stöder investeringar i samband med genomförandet av rekommendationer som riktats till den berörda medlemsstaten inom ramen för den europeiska planeringsterminen och som syftar till strukturreformer eller gäller prioriteringar som stöder fattigdomsminskning eller finansieringsinstrument för konkurrenskraften för SMF.

3. FASTSTÄLLANDET AV DEN SLUTLIGA NIVÅN FÖR INNEHÅLLET AV ÅTAGANDEN FÖR PROGRAM SOM OMFATTAS AV INNEHÅLLET RÄCKVIDD

Undantag av en prioritering inom ett program ska genomföras genom att åtagandet i programmet minskas i förhållande till anslaget till prioriteringen.

Den nivå för innehållande som ska tillämpas på åtagandena i programmen ska vara den som behövs för att nå den totala nivå för innehållanden som fastställts i punkt 1.

4. FASTSTÄLLANDE AV RÄCKVIDD AV OCH NIVÅ PÅ INNEHÅLLET AV BETALNINGAR

De program och prioriteringar som avses i punkt 2 i–2 iv ska också undantas från räckvidden av innehållandet av betalningarna.

Den nivå av innehållande som ska tillämpas får inte överstiga 50 % av betalningarna till programmen och prioriteringarna.

BILAGA IV

GENOMFÖRANDE AV FINANSIERINGSINSTRUMENT: FINANSIERINGSAVTAL

1. När ett finansieringsinstrument genomförs enligt artikel 38.4 a och 38.4 b ska finansieringsavtalet inbegripa villkor för att lämna bidrag från det operativa programmet till finansieringsinstrumentet och ska inbegripa åtminstone följande element:

- a) Investeringsstrategin eller investeringspolicyn, inbegripet genomförandearrangemangen, de finansiella produkter som ska erbjudas, slutmottagarna och planerad kombination med bidragsstöd (i förekommande fall).
- b) En verksamhetsplan eller likvärdiga handlingar för det finansieringsinstrument som ska genomföras, inklusive den förväntade hävstångseffekt som avses i artikel 37.2.
- c) De målresultat som det berörda finansieringsinstrumentet förväntas uppnå för att bidra till de specifika målen och resultaten av den relevanta prioriteringen.
- d) Bestämmelser om övervakning av genomförandet av investeringarna och av investeringsflöden (deal flows), inbegripet rapportering genom finansieringsinstrumenten till fondandelsfonden och/eller den förvaltande myndigheten för att säkerställa att artikel 46 följs.
- e) Revisionskrav, såsom minimikrav för dokumentation som ska bevaras på finansieringsinstrumentsnivå (och i förekommande fall på fondandelsfunds-nivå) och krav i anslutning till separat bokföring för de olika stödformerna i överensstämmelse med artikel 37.7 och 37.8 (i tillämpliga fall), inbegripet bestämmelser och krav rörande de nationella revisionsmyndigheternas, kommissionens revisorers och Europeiska revisionsrättens tillgång till handlingar för att säkerställa en tydlig verifieringskedja i enlighet med artikel 40.
- f) Krav och förfaranden för förvaltning av det bidrag i etapper som tillhandahålls av det operativa programmet i enlighet med artikel 41 och för prognosen för investeringsflöden, inbegripet kraven på förvaltningskonton/separat bokföring enligt artikel 38.8.
- g) Krav och förfaranden för förvaltning av räntor och andra vinster som genereras i den mening som avses i artikel 43, inbegripet godtagbara likvida transaktioner/investeringar och de berörda parternas ansvar och skadeståndsskyldighet.
- h) Bestämmelser om beräkning och betalning av ådragna förvaltningskostnader eller förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.
- i) Bestämmelser om återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd fram till utgången av stödberättigandeperioden i överensstämmelse med artikel 44.
- j) Bestämmelser om användning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd efter utgången av stödberättigandeperioden i överensstämmelse med artikel 45 och en exitstrategi för att få ut bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna ur finansieringsinstrumentet.
- k) Villkoren för ett eventuellt fullständigt eller partiellt tillbakadragande av programbidragen från programmen till finansieringsinstrumenten, i tillämpliga fall inbegripet fondandelsfonden.
- l) Bestämmelser för att säkerställa att organ som genomför finansieringsinstrumenten förvaltar finansieringsinstrumenten på ett oberoende sätt och i överensstämmelse med relevanta yrkesstandarder och uteslutande agerar i de parternas intresse som lämnar bidrag till finansieringsinstrumentet.
- m) Bestämmelser för avveckling av finansieringsinstrumentet.

När finansieringsinstrumenten organiseras genom en fondandelsfond ska dessutom finansieringsavtalet mellan den förvaltande myndigheten och det organ som genomför fondandelsfonden också innehålla bestämmelser om bedömning och urval av organ som genomför finansieringsinstrument, inbegripet inbjudan att lämna intresseanmälan eller förfaranden för offentlig upphandling.

2. De strategidokument som avses i artikel 38.8 för finansieringsinstrument som genomförs enligt artikel 38.4 c ska inbegripa åtminstone följande element:

- a) Investeringsstrategin eller investeringspolicyn för finansieringsinstrumentet, allmänna villkor för de planerade låneprodukterna, de avsedda mottagarna och de åtgärder som ska stödjas.

- b) En verksamhetsplan eller likvärdiga handlingar för det finansieringsinstrument som ska genomföras, inklusive den förväntade hävstångseffekt som avses i artikel 37.2.
 - c) Användning och återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd i överensstämmelse med artiklarna 43, 44 och 45.
 - d) Övervakning och rapportering av genomförandet av finansieringsinstrumentet för att säkerställa att artikel 46 följs.
-

BILAGA V

FASTSTÄLLANDE AV EN SCHABLONSATS FÖR NETTOINKOMSTGENERERANDE PROJEKT

	Sektor	Schablonsats
1	VÄGAR	30 %
2	JÄRNVÄGAR	20 %
3	STADSTRANSPORTER	20 %
4	VATTEN	25 %
5	FAST AVFALL	20 %

ÅRLIGA ÅTAGANDEBEMYNDIGANDEN FÖR PERIODEN 2014–2020

Justerad årlig utveckling (inklusive tilläggsbetalningen till sysselsättningsinitiativet för unga)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
EUR, 2011 års priser	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

BILAGA VII

TILLDELNINGSMETOD

Tilldelningsmetod för stödberättigade mindre utvecklade regioner inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 90.2 första stycket led a.

1. Anslaget till varje medlemsstat ska utgöras av summan av anslagen till dess enskilda stödberättigade Nuts 2-regioner, som beräknas i enlighet med följande steg:
 - a) Fastställande av ett absolut belopp (i euro) som erhålls genom att den berörda regionens befolkningstal multipliceras med skillnaden mellan regionens BNP per capita i köpkraftspariteter (köpkraftsstandard) och genomsnittlig BNP per capita (köpkraftsstandard) för EU-27.
 - b) Tillämpning av en procentsats på det ovannämnda absoluta beloppet för att fastställa regionens finansieringsram. Denna procentsats ska avpassas för att återspegla det relativa välståndet, mätt i köpkraftsstandard, för den medlemsstat i vilken den stödberättigade regionen ligger jämfört med genomsnittet för EU-27, dvs.
 - i) för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger under 82 % av genomsnittet i EU-27: 3,15 %,
 - ii) för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger mellan 82 % och 99 % av genomsnittet i EU-27: 2,70 %,
 - iii) för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger över 99 % av genomsnittet i EU-27: 1,65 %,
 - c) Till det belopp som erhålls i enlighet med steg b) läggs i förekommande fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 1 300 EUR per arbetslös person per år, beräknat på det antal arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga arbetslöshetssiffran för alla EU:s mindre utvecklade regioner var tillämplig.

Tilldelningsmetod för stödberättigade regioner inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 90.2 första stycket led b.

2. Anslaget till varje medlemsstat ska utgöras av summan av anslagen till dess enskilda stödberättigade Nuts 2-regioner, som beräknas i enlighet med följande steg:
 - a) Fastställande av de lägsta och högsta teoretiska stödintensiteterna för varje stödberättigad övergångsregion. Den lägsta stödnivån beräknas på grundval av den genomsnittliga stödintensiteten per capita i varje medlemsstat före tillämpningen av det regionala skyddsnät som tilldelas de mer utvecklade regionerna i medlemsstaten. Om mer utvecklade regioner saknas i medlemsstaten ska den lägsta stödnivån motsvara den inledande genomsnittliga stödintensiteten per capita i mer utvecklade regioner, dvs. 19,80 EUR per person och år. Den högsta stödnivån avser en teoretisk region med en BNP per capita på 75 % av genomsnittet för EU-27 och beräknas med hjälp av den metod som fastställs i punkt 1 a och 1 b. Av det belopp som erhålls genom denna metod ska 40 % tas i beaktande.
 - b) Beräkning av inledande regionalstöd med beaktande av regional BNP per capita (köpkraftsstandard) genom en linjär interpolation av regionens relativa BNP per capita jämfört med EU-27.
 - c) Till det belopp som erhålls i enlighet med steg b) läggs i förekommande fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 1 100 EUR per arbetslös person per år, beräknat på det antal arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga arbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner var tillämplig.

Tilldelningsmetod för stödberättigade mer utvecklade regioner inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 90.2 första stycket led c.

3. Den sammanlagda inledande teoretiska finansieringsramen ska erhållas genom att stödintensiteten på 19,80 EUR per person och år multipliceras med antalet stödberättigade invånare.
4. Andelen för varje berörd medlemsstat ska vara lika med summan av andelarna för dess stödberättigade Nuts 2-regioner vilka fastställs enligt följande kriterier som viktas på angivet sätt:
 - a) Total regional befolkning (viktning 25 %).

- b) Antal arbetslösa personer i Nuts 2-regioner med en arbetslöshetsnivå över genomsnittet för alla mer utvecklade regioner (viktning 20 %).
- c) Sysselsättning som ska tillföras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla för regional sysselsättningsnivå (åldrarna 20–64 år) på 75 % ska uppnås (viktning 20 %).
- d) Antal personer i åldern 30–34 år med tertiär utbildning som ska tillföras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla på 40 % ska uppnås (viktning 12,5 %).
- e) Antal elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24 år) som ska subtraheras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla på 10 % ska uppnås (viktning 12,5 %).
- f) Skillnad mellan observerad BNP i regionen (mätt i köpkraftsstandard) och teoretisk regional BNP om regionen skulle ha samma BNP per capita som den mest välmående Nuts 2-regionen (viktning 7,5 %).
- g) Befolkning i Nuts 3-regioner med en befolkningstäthet under 12,5 invånare/km² (viktning 2,5 %).

Tilldelningsmetod för medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden enligt artikel 90.3

5. Den sammanlagda teoretiska finansieringsramen ska erhållas genom att den genomsnittliga stödintensiteten på 48 EUR per person och år multipliceras med antalet stödberättigade invånare. Varje stödberättigad medlemsstats förhandstilldelning av denna teoretiska finansieringsram motsvarar en procentsats som bygger på dess befolkning, yteareal och nationella välbefinnande och som ska erhållas genom tillämpning av följande steg:
 - a) Beräkning av det aritmetiska medelvärdet av den andel som medlemsstatens befolkning och yteareal utgör av den totala befolkningen och ytearealen för alla stödberättigade medlemsstater. Om en medlemsstats andel av den totala befolkningen överstiger dess andel av den totala ytearealen med en faktor på 5 eller därutöver, vilket avspeglar en mycket hög befolkningstäthet, kommer emellertid endast andelen av den totala befolkningen att användas i detta steg.
 - b) Anpassning av de därigenom erhållna procentsiffrorna genom en koefficient som utgör en tredjedel av procenttalet för hur mycket medlemsstatens BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2008–2010 över- eller understiger genomsnittlig BNI per capita för samtliga stödberättigade medlemsstater (genomsnittet satt till 100 %).
6. För att avspegla de viktiga behoven i fråga om transporter och miljöinfrastruktur för de medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 eller senare kommer deras andel för Sammanhållningsfonden att fastställas till minst en tredjedel av deras sammanlagda finansiella tilldelning i genomsnitt för hela perioden sedan en övre gräns införts i enlighet med punkterna 10–13.
7. Tilldelningen från Sammanhållningsfonden till de medlemsstater som fastställts i artikel 90.3 andra stycket ska gradvis minska under sju år. Övergångsstödet kommer att vara 48 EUR per capita 2014, tillämpat på medlemsstatens totala befolkningens mängd. Beloppen under de följande åren ska uttryckas som procentandelar av det belopp som fastställts för 2014; procentandelarna är 71 % 2015, 42 % 2016, 21 % 2017, 17 % 2018, 13 % 2019 och 8 % 2020.

Tilldelningsmetod för målet europeiskt territoriellt samarbete som avses i artikel 4 i ETS-förordningen

8. Fördelningen av medel per medlemsstat, inbegripet gränsöverskridande och transnationellt samarbete, samt bidraget från Eruf till det europeiska grannskapsinstrumentet och instrumentet för stöd inför anslutningen, fastställs som den viktade summan av andelen av befolkningen i gränsregioner och andelen av den sammanlagda befolkningen i varje medlemsstat. Viktningen fastställs med hjälp av de respektive andelarna av de gränsöverskridande och transnationella komponenterna. Andelarna av de gränsöverskridande och transnationella samarbetskomponenterna är 77,9 % och 22,1 %.

Tilldelningsmetod för tilläggsfinansiering för regioner som avses i artikel 92.1 e

9. Ett extra särskilt anslag motsvarande en stödintensitet på 30 EUR per invånare ska tilldelas de yttersta Nuts 2-områdena och nordliga glest befolkade Nuts 2-regioner. Det anslaget kommer att fördelas per region och medlemsstat på ett sätt som står i proportion till den totala befolkningen i dessa regioner.

Maximala överföringar från fonder för stöd till sammanhållning

10. För att bidra till att uppnå en lämplig koncentration av sammanhållningsfinansiering till de minst utvecklade områdena och medlemsstaterna och minska de skillnader i den genomsnittliga stödintensiteten per capita, ska den maximala nivån på överföringar (den övre gränsen) till varje enskild medlemsstat uppgå till 2,35 % av den medlemsstatens BNP. Den övre gränsen ska tillämpas på årsbasis, utgående från de justeringar som är nödvändiga för att anpassa till tidigareläggandet av sysselsättningsinitiativet för unga, och kommer i tillämpliga fall att proportionellt minska alla överföringar (med undantag för de mer utvecklade regionerna och målet Europeiskt territoriellt samarbete) till den berörda medlemsstaten i syfte att uppnå den maximala överföringsnivån. För medlemsstater som anslöt sig till unionen före 2013 och vars genomsnittliga reala BNP-tillväxt 2008–2010 var lägre än -1 % ska den högsta nivån för överföring vara 2,59 %.
11. De tak som avses i punkt 10 ovan inbegriper anslagen från Eruf till finansieringen av den gränsöverskridande delen av det europeiska grannskapsinstrumentet och av instrumentet för föranslutningsstöd. Dessa tak inbegriper inte den särskilda tilldelningen på 3 000 000 000 EUR till sysselsättningsinitiativet för unga.
12. Kommissionens beräkningar av BNP kommer att grunda sig på den statistik som fanns tillgänglig i maj 2012. Enskilda nationella nivåer för BNP-tillväxt 2014–2020 kommer att tillämpas separat för varje medlemsstat enligt kommissionens prognoser i maj 2012.
13. De bestämmelser som fastställts i punkt 10 får inte leda till att anslagen per medlemsstat överstiger 110 % av den nivå de hade i reala termer under programperioden 2007–2013.

Kompletterande bestämmelser

14. För alla regioner vars BNP per capita (köpkraftsstandard), använt som kriterium för stödberättigande för programperioden 2007–2013, var mindre än 75 % av genomsnittet i EU-25 men vars BNP per capita överskrider 75 % av genomsnittet i EU-27 kommer miniminivån för stödet under perioden 2014–2020 inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning varje år att motsvara 60 % av deras tidigare preliminära genomsnittliga årliga anslag enligt konvergenstilldelningen, som beräknats av kommissionen inom ramen för den fleråriga budgetramen för 2007–2013.
15. Ingen övergångsregion ska få mindre än vad den skulle ha fått om den varit en mer utvecklad region. För att fastställa nivån på detta minsta anslag ska anslagsfördelningsmetoden för mer utvecklade regioner tillämpas på alla regioner som har en BNP per capita på minst 75 % av genomsnittet i EU-27.
16. Det minsta totala anslaget från fonderna för en medlemsstat ska motsvara 55 % av dess enskilda totala anslag för 2007–2013. De justeringar som behövs för att uppfylla detta krav ska tillämpas proportionellt på anslag från fonderna, med undantag för anslag från målet Europeiskt territoriellt samarbete.
17. För att hantera följderna av den ekonomiska krisen på välståndet i medlemsstater inom euroområdet och för att stimulera tillväxten och sysselsättningen i dessa medlemsstater ska strukturfonderna tillhandahålla följande tilläggsanslag:
 - a) 1 375 000 000 EUR till de mer utvecklade regionerna i Grekland,
 - b) 1 000 000 000 EUR till Portugal, fördelat som 450 000 000 EUR till de mer utvecklade regionerna, varav 150 000 000 EUR till Madeira, 75 000 000 EUR till övergångsregioner och 475 000 000 EUR till de mindre utvecklade regionerna,
 - c) 100 000 000 EUR till regionen Border, Midland and Western i Irland,
 - d) 1 824 000 000 000 EUR för Spanien, varav 500 000 000 EUR till Extremadura, 1 051 000 000 000 EUR för övergångsregioner och 273 000 000 EUR för de mer utvecklade regionerna,
 - e) 1 500 000 000 EUR till de mindre utvecklade regionerna i Italien, varav 500 000 000 EUR till icke-urbana områden.
18. För att erkänna de utmaningar som följer av läget för öar som är medlemsstater och vissa avlägsna delar av unionen, ska Malta och Cypern, efter tillämpning av den beräkningsmetod som avses i punkt 16, få ett ytterligare anslag på 200 000 000 EUR respektive 150 000 000 EUR genom målet Investering för tillväxt och sysselsättning vilket ska fördelas enligt följande: en tredjedel till Sammanhållningsfonden och två tredjedelar till strukturfonderna.

De spanska regionerna Ceuta och Melilla ska beviljas ett anslag på totalt 50 000 000 EUR genom strukturfonderna.

Det yttersta randområdet Mayotte ska beviljas ett anslag på totalt 200 000 000 EUR genom strukturfonderna.

19. För att underlätta vissa regioners anpassning till antingen förändringar i deras stödberättigande status eller den långvariga effekten av utvecklingen på senare tid i deras ekonomi ska följande extra anslag göras:
- a) för Belgien, 133 000 000 EUR, varav 66 500 000 EUR till Limburg och 66 500 000 miljoner EUR till övergångs-regionerna i Vallonien,
 - b) för Tyskland, 710 000 000 EUR, varav 510 000 000 EUR till de f.d. konvergensregionerna i kategorin övergångs-regioner och 200 000 000 EUR till Leipzig-regionen.
 - c) Trots vad som sägs i punkt 10, ska de mindre utvecklade regionerna i Ungern beviljas ett ytterligare anslag på 1 560 000 000 EUR, de mindre utvecklade områdena i Tjeckien ett ytterligare anslag på 900 000 000 EUR och det mindre utvecklade området i Slovenien ett ytterligare anslag på 75 000 000 EUR, genom strukturfonderna.
20. Totalt 150 000 000 EUR kommer att anslås till Peace-programmet, varav 106 500 000 EUR för Förenade kungariket och 43 500 000 EUR för Irland. Programmet kommer att genomföras som ett gränsöverskridande samarbetsprogram mellan Nordirland och Irland.

Kompletterande justeringar i enlighet med artikel 92.2

21. Utöver de belopp som fastställts i artiklarna 91 och 92 ska Cypern beviljas ett extra anslag på 94 200 000 EUR 2014 och 92 400 000 EUR 2015 som ska läggas till strukturfondsanslagen.
-

BILAGA VIII

**DEN METOD FÖR DEN SÄRSKILDA TILLDELNINGEN FÖR SYSSELSÄTTNINGSMÅLSINITIATIVET FÖR UNGA
SOM AVSES I ARTIKEL 91**

- I. Fördelningen av den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga ska fastställas i enlighet med följande steg:
1. Antalet arbetslösa ungdomar mellan 15 och 24 år ska fastställas för de stödberättigade Nuts 2-regioner som avses i artikel 16 i ESF-förordningen, dvs. Nuts 2-regioner där ungdomsarbetslösheten för ungdomar mellan 15 och 24 år är mer än 25 % under 2012, och i medlemsstater där ungdomsarbetslösheten har ökat med mer än 30 % under 2012, regioner som hade en ungdomsarbetslöshet på mer än 20 % under 2012 (nedan kallade *stödberättigade regioner*).
 2. Tilldelningen för varje stödberättigad region ska beräknas på grundval av förhållandet mellan antalet arbetslösa ungdomar i den stödberättigade regionen och det totala antalet arbetslösa ungdomar som avses i punkt 1 i alla stödberättigade regioner.
 3. Tilldelningen för varje medlemsstat utgörs av summan av tilldelningarna till var och en av dess stödberättigade regioner.
- II. Den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga ska inte beaktas vid tillämpningen av de regler om stödtag som fastställs i bilaga VII när det gäller tilldelningen av de samlade medlen.
- III. För fastställande av den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga för Mayotte ska siffrorna för arbetslöshet respektive sysselsättning bland ungdomar fastställas på grundval av senast tillgängliga uppgifter på nationell nivå, så länge det inte finns några uppgifter från Eurostat på Nuts 2-nivå.
- IV. Anslagen för sysselsättningsinitiativet för unga får justeras uppåt för perioden 2016–2020 inom ramen för budgetförfarandet i enlighet med artikel 14 i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Fördelningen av ytterligare medel per medlemsstat ska följa samma steg som tillämpas för den ursprungliga tilldelningen, men ska hänvisa till senast tillgängliga årsuppgifter.
-

BILAGA IX

METOD FÖR FASTSTÄLLANDE AV EN MINIMIANDEL FÖR ESF

Den ytterligare andel i % som ska läggas till den andel av strukturfondernas medel som avses i artikel 92.4 som i en medlemsstat tilldelats ESF och som motsvarar den medlemsstatens andel för programperioden 2007–2013 ska fastställas enligt följande, på grundval av arbetslöshetsnivåerna (för personer mellan 20–64 år) för referensåret 2012:

- Om sysselsättningsgraden är 65 % eller lägre ska andelen ökas med 1,7 procentenheter.
- Om sysselsättningsgraden är högre än 65 % men inte överstiger 70 % ska andelen ökas med 1,2 procentenheter.
- Om sysselsättningsgraden är högre än 70 % men inte överstiger 75 % ska andelen ökas med 0,7 procentenheter
- Om sysselsättningsgraden är högre än 75 % behövs ingen ökning.

En medlemsstats totala andel i % efter tillägget får inte vara högre än 52 % av de strukturfondsmedel som avses i artikel 92.4.

För Kroatien ska den andel av strukturfondernas medel, förutom målet för Europeiskt territoriellt samarbete, som tilldelats ESF för programperioden 2007–2013 vara den genomsnittliga andelen för konvergensregioner i de medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 januari 2004 eller efter detta datum.

BILAGA X

ADDITIONALITET

1. OFFENTLIGA ELLER MOTSVARANDE UTGIFTER FÖR STRUKTURÅTGÄRDER

I de medlemsstater där de mindre utvecklade regionerna omfattar minst 65 % av befolkningen kommer det belopp avseende fast bruttoinvestering som rapporteras i de stabilitets- och konvergensprogram som medlemsstaterna utarbetar i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 för att lägga fram sina medelfristiga budgetstrategier att användas för att fastställa offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder. Det belopp som ska användas ska meddelas i samband med saldot och skulderna i de offentliga finanserna och i samband med den offentliga sektorns budgetprognoser och ska läggas fram som en procentandel av BNP.

I de medlemsstater där mindre utvecklade regioner omfattar mer än 15 % och mindre än 65 % av befolkningen kommer den totalbeloppet avseende fast bruttoinvestering i de mindre utvecklade regionerna att användas för att fastställa offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder. Rapporteringen ska ske i det format som anges i första stycket.

2. KONTROLL

För kontroll av additionaliteten i enlighet med artikel 95.5 gäller följande regler:

2.1 Förhandskontroll

- a) När en medlemsstat lämnar in en partnerskapsöverenskommelse ska den lämna uppgifter om utgifternas planerade profil enligt uppställningen i tabell 1.

Tabell 1:

Offentliga utgifter som andel av BNP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

- b) De medlemsstater där mindre utvecklade regioner omfattar mer än 15 % och mindre än 65 % av befolkningen ska också lämna uppgifter om den planerade profilen för utgifterna i de mindre utvecklade regionerna enligt uppställningen i tabell 2.

Tabell 2:

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Offentliga sektorns fasta bruttoinvesteringar i de mindre utvecklade regionerna som andel av BNP	X	X	X	X	X	X	X

- c) Medlemsstaterna ska förse kommissionen med uppgifter om de huvudsakliga makroekonomiska indikatorer och prognoser som ligger till grund för nivån på offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder.
- d) De medlemsstater där mindre utvecklade regioner omfattar mer än 15 % och mindre än 65 % av befolkningen ska också lämna uppgifter till kommissionen om den metod som används för att göra en uppskattning av den fasta bruttoinvesteringen i dessa regioner. Medlemsstaterna ska använda offentliga uppgifter på regional nivå om investeringar om uppgifterna finns tillgängliga. Om dessa uppgifter inte finns tillgängliga, eller i andra vederbörligen motiverade fall, bland annat om en medlemsstat har ändrat den regionala uppdelningen såsom den fastställts i förordning (EG) nr 1059/2003 på ett avgörande sätt för perioden 2014–2020 kan den fasta bruttoinvesteringen uppskattas genom att offentliga kostnadsindikatorer på regional nivå eller den regionala befolkningen anpassas till investeringsuppgifter på nationell nivå.
- e) Så snart som kommissionen och medlemsstaten är eniga kommer tabell 1 och tabell 2 att inkluderas i den berörda medlemsstatens partnerskapsöverenskommelse som den referensnivå för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder som ska upprätthållas åren 2014–2020.

2.2 Kontroll efter halva tiden

- a) Vid halvtidskontrollen ska en medlemsstat anses ha upprätthållit nivån för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder om årsmedelvärdet av utgifter åren 2014–2017 är lika med eller högre än referensnivån för utgifter i partnerskapsöverenskommelsen.
- b) Efter kontrollen efter halva tiden får kommissionen i samråd med en medlemsstat se över referensnivån för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder i partnerskapsöverenskommelsen, om medlemsstatens ekonomiska läge förändrats väsentligt i förhållande till uppskattningen när partnerskapsöverenskommelsen ingicks.

2.3 Efterhandskontroll

Vid efterhandskontrollen ska en medlemsstat anses ha upprätthållit nivån för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder om årsmedelvärdet av utgifter åren 2014–2020 är lika med eller högre än referensnivån för utgifter i partnerskapsöverenskommelsen.

3. FINANSIELL KORRIGERING EFTER EFTERHANDSKONTROLLEN

Om kommissionen beslutar att genomföra en finansiell korrigering i enlighet med artikel 95.6 ska korrigeringens storlek erhållas genom avdrag av 3 % från skillnaden mellan referensnivån i partnerskapsöverenskommelsen och den uppnådda nivån, uttryckt som andel av referensnivån, delad med 10. Den finansiella korrigeringen ska fastställas genom tillämpning av denna korrigeringssats på fondernas bidrag till den berörda medlemsstaten för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner under hela programperioden.

Om skillnaden mellan referensnivån i partnerskapsöverenskommelsen och den uppnådda nivån, uttryckt som andel av referensnivån i partnerskapsöverenskommelsen, är 3 % eller mindre ska ingen finansiell korrigering utföras.

Den finansiella korrigeringen får inte överskrida 5 % av fondernas anslag till den berörda medlemsstaten för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner under hela programperioden.

BILAGA XI

Förhandsvillkor

DEL I: Tematiska förhandsvillkor

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
1. Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation (FoU-mål) (artikel 9 första stycket punkt 1)	Eruf: — Alla investeringsprioriteringar inom det tematiska målet nr 1	1.1. Forskning och innovation: Att det finns en nationell eller regional strategi för smart specialisering i enlighet med det nationella reformprogrammet för att ta vara på privata forsknings- och innovationsmedel, som överensstämmer med väl fungerande nationella eller regionala forsknings- och innovationssystem.	— Att det finns en nationell eller regional strategi för smart specialisering som — bygger på en swot-analys eller en liknande analys för att styra resurserna till en begränsad mängd prioriteringar inom forskning och innovation, — har åtgärder för stimulans av privata FoU-investeringar, — har en övervakningsmekanism. — Att en ram för tillgängliga budgetmedel för forskning och innovation har antagits.
	Eruf: — Att förbättra forsknings- och innovationsinfrastrukturen och kapaciteten att utveckla spetskompetens inom forskning och innovation samt främja kompetenscentrum, särskilt sådana som är av europeiskt intresse	1.2 Forskning- och innovationsinfrastruktur. Att det finns en flerårig plan för budget och prioritering av investeringar.	— Att en vägledande flerårig plan för budget och prioritering av investeringar med anknytning till unionens prioriteringar och, i förekommande fall, Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (ESFRI) har antagits.
2. Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik (broadbands-mål) (i artikel 9 första stycket punkt 2)	Eruf: — Att utveckla IKT-produkter och IKT-tjänster, e-handel och främja efterfrågan på IKT — Att stärka IKT-tillämpningar för e-förvaltning, e-lärande, e-integration, e-kultur och e-hälsa.	2.1. Digital tillväxt: Att det finns en strategisk ram för digital tillväxt för att stimulera överkomliga, bra, driftskompatibla IKT-stödda privata och offentliga tjänster och öka allmänhetens användning av dem, inklusive utsatta grupper, företag och offentlig förvaltning, även i form av gränsöverskridande initiativ.	— Att det finns en strategisk ram för digital tillväxt, t.ex. i den nationella eller regionala strategin för smart specialisering som innehåller — budget och prioritering av åtgärder genom en swot-analys eller en liknande analys som är förenlig med resultattavlan för den digitala agendan för Europa, — en analys av avvägningen mellan stöd till efterfrågan och utbud av informations- och kommunikationsteknik (IKT),

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— indikatorer för att mäta framstegen när det gäller insatser inom områden som digital kompetens, e-inkludering, e-tillgänglighet samt framsteg i fråga om e-hälsa inom ramen för artikel 168 i EUF-fördraget, vilka där så är lämpligt överensstämmer med berörda sektoriella unionsstrategier eller nationella eller regionala strategier, — en bedömning av behovet av stärkt IKT-kapacitetsutbyggnad.
	Eruf: — Att öka utbyggnaden av bredband och höghastighetsnät och stödja antagandet av ny teknik och nätverk för den digitala ekonomin	2.2. Nästa generations accessinfrastruktur: Att det finns nationella eller regionala planer för nästa generations accessinfrastruktur där man tar hänsyn till regionala åtgärder för att nå unionens mål för tillgång till internet med hög kapacitet, med inriktning på områden där marknaden misslyckats med att erbjuda öppen infrastruktur till ett överkomligt pris och med en kvalitet som överensstämmer med unionens regler om konkurrens och statligt stöd, och erbjuda tillgängliga tjänster till utsatta grupper.	— Att det finns en nationell eller regional plan för nästa generations accessinfrastruktur som innehåller — en plan för infrastrukturinvesteringar som grundar sig på en ekonomisk analys och som beaktar befintlig privat och offentlig infrastruktur och planerade investeringar, — långsiktiga investeringsmodeller som uppmuntrar konkurrens och ger tillgång till öppna, överkomliga, bra och framtidssäkra infrastrukturåtgärder och tjänster, — åtgärder för att stimulera privata investeringar.
3. Att öka konkurrenskraften för SMF (i artikel 9 första stycket punkt 3)	Eruf: — Att främja entreprenörskap, särskilt genom att underlätta det ekonomiska utnyttjandet av nya idéer och främja skapandet av nya företag, inklusive genom företagskuvöser — Att stödja kapaciteten för SMF att satsa på tillväxt på regionala, nationella och internationella marknader och ägna sig åt innovationsprocesser.	3.1. Att särskilda åtgärder har vidtagits för att stödja främjandet av entreprenörskap med beaktande av småföretagsakten.	— De särskilda åtgärderna är — åtgärder för att minska tiden och kostnaden för att starta ett företag med beaktande av målen för småföretagsakten. — åtgärder för att minska den tid som krävs för att få licenser och tillstånd att inleda och bedriva företagets verksamhet med beaktande av målen för småföretagsakten.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— en mekanism för att övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits genom småföretagsakten och bedöma hur lagstiftningen påverkar SMF.
4. Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer (i artikel 9 första stycket punkt 4)	Eruf+Sammanhållnings-fonden: — Att stödja energi-effektivitet, smart energi-förvaltning och användning av förnybar energi inom offentliga infrastrukturer, även i offentliga byggnader och inom bostadssektorn	4.1. Att åtgärder har vidtagits för att främja kostnadseffektiva förbättringar avseende effektiv slutanvändning av energi och kostnadseffektiva investeringar i energieffektivitet vid uppförande eller renovering av byggnader.	— Åtgärderna är följande: — Åtgärder för att säkerställa att minimikrav har fastställts för byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artiklarna 3, 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾. — Åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett system för certifiering av byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU. — Åtgärder för att säkerställa strategisk planering för energieffektivitet i överensstämmelse med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27 EU ⁽²⁾. — Åtgärder som överensstämmer med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG ⁽³⁾ om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster för att se till att slutförbrukare, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt i förhållande till möjliga energibesparingar, har individuella mätare.
	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att främja användningen av högeffektiv kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme	4.2. Att åtgärder har vidtagits för att främja högeffektiv kraftvärme.	— Åtgärderna är följande: — Stödet för kraftvärme grundas på efterfrågan på nyttiggjord värme och primärenergibesparingar i enlighet med artikel 7.1 och 9.1 a och b i direktiv 2004/8/EG, och medlemsstaterna eller deras behöriga organ har utvärderat nuvarande lagstiftning och regelverk om tillståndsförfaranden eller andra förfaranden i syfte att

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			a) främja utformningen av kraftvärmepannor som motsvarar ekonomiskt motiverade krav på nyttiggjord värme samt undvika produktion av mer värme än nyttiggjord värme, och b) minska lagstiftningshinder och andra hinder för en ökning av kraftvärmeproduktionen.
	Eruf+Sammanhållnings-fonden: — Att främja produktion och distribution av energi som hämtas från förnybara källor	4.3. Att åtgärder har vidtagits för att främja produktion och distribution av förnybar energi (*).	— Öppna stödsystem, prioritering av nåttillgång eller garanterad och prioriterad tillgång till styrning samt offentliggjorda standardbestämmelser som tillämpas vid fördelning av kostnaderna för tekniska anpassningar ska ha införts i överensstämmelse med artiklarna 14.1, 16.2 och 16.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG (*). — Medlemsstaten ska ha antagit en nationell plan för förnybar energi i överensstämmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EG.
5. Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar. (klimatmål) (artikel 9 första stycket punkt 5)	Eruf+Sammanhållnings-fonden: — Att främja investeringar för att hantera särskilda risker, säkra motståndskraften mot katastrofer och utveckla katastrof-hanteringssystem	5.1. Riskförebyggande och riskhantering: Att det finns nationella eller regionala riskbedömningar för katastrofhantering där anpassningen till klimatförändringar beaktas.	— Det ska ha införts ett nationellt eller regionalt förfarande för riskbedömning som omfattar följande delar: — En beskrivning av den process, de metoder och de icke-konfidentiella uppgifter som använts vid riskbedömningen samt av de riskbaserade kriterierna för prioritering av investeringar. — En beskrivning av scenarier med en risk och med flera risker. — Beaktande av de nationella strategierna för anpassning till klimatförändringarna i förekommande fall.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
6. Att bevara och skydda miljön och främja ett effektivt resursutnyttjande. (artikel 9 första stycket punkt 6)	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att investera i vattensektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölag-stiftning och tillgodose ytterligare investeringsbehov, som identifieras av medlemsstaterna	6.1. Vattensektorn: Att det finns a) en prispolitik för vatten som ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna, och b) ett lämpligt bidrag från de olika vattenanvändningarna till kostnadstäckning för vattentjänster till ett belopp som fastställs i den godkända förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt för investeringar som stöds av programmen.	— Att medlemsstaten i sektorer som stöds av Eruf och Sammanhållningsfonden har sett till att olika vattenanvändningar bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänsterna efter sektor i överensstämmelse med artikel 9.1 första strecksatsen i direktiv 2000/60/EG, i förekommande fall med hänsyn till täckningens sociala, miljörelaterade och ekonomiska effekter liksom till de geografiska och klimatrelaterade villkoren för den eller de regioner som berörs. — Att det antas förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt för de distrikt som överensstämmer med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG.
	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att investera i avfallssektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölag-stiftning och tillgodose ytterligare investeringsbehov, som identifieras av medlemsstaterna	6.2. Avfallssektorn: Att ekonomiskt och miljömässigt hållbara investeringar i avfallssektorn främjas, särskilt genom utarbetandet av avfallsplaner i överensstämmelse med direktiv 2008/98/EG och med avfallshierarkin.	— Att en genomföranderapport har enligt skyldigheten i artikel 11.5 i direktiv 2008/98/EG lämnats till kommissionen om framstegen med avseende på uppfyllandet av målen i artikel 11 i direktiv 2008/98/EG. — Att det finns en eller flera avfallsplaner enligt skyldigheten i artikel 28 i direktiv 2008/98/EG. — Att det finns avfallsförebyggande program enligt skyldigheten i artikel 29 i direktiv 2008/98/EG. — Att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att nå målen om förberedelse för återanvändning och materialåtervinning senast 2020 i överensstämmelse med artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
7. Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastuktur (artikel 9 första stycket punkt 7)	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i det trans-europeiska transportnätet (TEN-T) — Att utveckla och förbättra omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerminskande åtgärder — Att utveckla och förbättra miljövänliga (inbegripet tystare) och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala förbindelser och flygplats-infrastruktur för att främja hållbar regional och lokal trafik Eruf: — Att främja regional rörlighet genom att koppla ihop sekundära och tertiära knutpunkter med TEN-T- infrastruktur, inklusive multimodala noder	7.1. Transport: Att det finns en eller flera heltäckande planer eller ramar för transportinvesteringar i enlighet med medlemsstatens institutionella struktur (inklusive regional och lokal kollektivtrafik) som stöder infrastrukturutveckling och förbättrar länkarna till de heltäckande och centrala TEN-T nätverken.	— Att det finns en eller flera heltäckande transportplaner eller ramar för transportinvesteringar som uppfyller de rättsliga kraven på en strategisk miljöbedömning och som fastställer — bidraget till det gemensamma europeiska transportområdet i överensstämmelse med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 ⁽⁵⁾, inklusive prioriteringar av investeringarna i — det centrala TEN-T-nätet och hela nätet där investeringar planeras från Eruf och Sammanhållningsfonden, och — sekundära länkar, — en realistisk och mogen projektplanering för projekt som planeras få stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden, — åtgärder för att garantera de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
	Eruf + Sammanhållningsfonden: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i TEN-T — Att utveckla och förbättra omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerminskande åtgärder	7.2. Järnväg: Att det i den eller de heltäckande transportplanerna eller transportramarna finns ett särskilt avsnitt om utveckling av järnväg i enlighet med medlemsstaternas institutionella struktur (inklusive allmänna kommunikationsmedel på regional och lokal nivå) som stöder utvecklingen av infrastruktur och förbättrar de centrala och sekundära länkarna till TEN-T. Investeringarna omfattar rörliga tillgångar, driftskompatibilitet och kapacitetssupplegning.	— Att det finns ett avsnitt om utveckling av järnväg i transportplanerna eller transportramarna/erna ovan som uppfyller de rättsliga kraven på en strategisk miljöbedömning och fastställer en realistisk, mogen projektplanering (med tidplan och preliminär budget), — Åtgärder för att garantera de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	— Att utveckla och förbättra miljövänliga (inbegripet tystare) och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala förbindelser och flygplatsinfrastruktur för att främja hållbar regional och lokal trafik Eruf: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i det trans-europeiska transportnätet (TEN-T)		
	Eruf+Sammanhållningsfonden: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i det trans-europeiska transportnätet (TEN-T) — Att utveckla och förbättra omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerminskande åtgärder. — Att utveckla och förbättra miljövänliga (inbegripet tystare) och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala förbindelser och flygplatsinfrastruktur för att främja hållbar regional och lokal trafik Eruf: — Att främja regional rörlighet genom att koppla ihop sekundära och tertiära knutpunkter med TEN-T-infrastruktur, inklusive multimodala noder	7.3. Andra transportsätt, inklusive inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala länkar och flygplatsinfrastruktur: Att det i den eller de heltäckande transportplanerna eller transportramarna finns ett särskilt avsnitt om inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala länkar och flygplatsinfrastruktur, som bidrar till att förbättra de centrala och sekundära länkarna till TEN-T och främjar hållbar regional och lokal rörlighet.	— Att det finns ett avsnitt om inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala länkar och flygplatsinfrastruktur i transportplanen eller transportplanerna eller transportramarna som — uppfyller rättsliga krav för strategisk miljöbedömning, — fastställer en realistisk, mogen projektplanering (med tidplan och preliminär budget), — åtgärder för att garantera de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
	Eruf: — Att förbättra energieffektivitet och energiförsörjnings-trygghet genom att utveckla smarta system för distribution, lagring och överföring av energi och genom integration av distribuerad generering från förnybara källor	7.4 Utveckling av system för smart distribution, lagring och överföring av energi: Att det finns heltäckande planer för investeringar i infrastruktur för smart energi och regleringsåtgärder, som bidrar till att förbättra energieffektiviteten och försörjningstryggheten.	— Att det finns heltäckande planer som beskriver de nationella prioriteringarna för energiinfrastruktur — i enlighet med artikel 22 i direktiv 2009/72/EG och i direktiv 2009/73/EG, om så är tillämpligt, och

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— i överensstämmelse med berörda regionala investeringsplaner enligt artikel 12 och med unionens tioårsplan för nätutveckling i enlighet med artikel 8.3 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 ⁽⁶⁾ och med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 ⁽⁷⁾, samt — i överensstämmelse med artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 ⁽⁸⁾ om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer. — Att dessa planer ska innehålla — en realistisk och mogen projektplanering för projekt som planeras få stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden, — åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning och miljöskydd i överensstämmelse med artikel 3.10 i direktiv 2009/72/EG och artikel 3.7 i direktiv 2009/73/EG, — åtgärder för att optimera energianvändningen och främja energieffektiviteten i överensstämmelse med artikel 3.11 i direktiv 2009/72/EG och artikel 3.8 i direktiv 2009/73/EG.
8. Att främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet (sysselsättningsmål) (artikel 9 första stycket punkt 8)	ESF: — Tillgång till arbete för arbetsökande och inaktiva, inbegripet långtidsarbetslösa och personer som befinner sig långt från arbetsmarknaden, även genom lokala sysselsättnings-initiativ och stöd till arbetskraftens rörlighet	8.1. Att aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder utformas och genomförs mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen.	— Att arbetsmarknadstjänsterna kan tillhandahålla och tillhandahåller faktiskt — individanpassade tjänster och aktiva och förebyggande arbetsmarknadsåtgärder i ett tidigt skede, som är öppna för alla arbetssökande, samtidigt som de prioriterar de personer som löper störst risk för social uteslängning, bland annat personer från marginaliserade befolkningsgrupper,

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— övergripande och öppen information om nya lediga platser och möjligheter till anställning, med beaktande av de föränderliga behoven på arbetsmarknaden. — Att arbetsmarknadstjänsterna har byggt upp formella eller informella samarbetsarrangemang med berörda parter.
	ESF: — Egenföretagande, företagsamhet och nyföretagande, inklusive innovativa mikroföretag samt SMF Eruf: — Att stödja utvecklingen av företagskuvöser och investeringsstöd för egenföretagande, mikroföretag och nyföretagande	8.2. Egenföretagande, sysselsättning, företagsamhet och nyföretagande: Att det finns en strategisk ram för inkluderande nyföretagande.	— Att det finns en strategisk ram för inkluderande stöd till nyföretagande som omfattar följande delar: — Åtgärder för att minska tiden och kostnaden för att starta ett företag med beaktande av målen för småföretagsakten. — Åtgärder för att minska den tid som krävs för att få licenser och tillstånd att inleda och bedriva företagets verksamhet med beaktande av målen för småföretagsakten. — Åtgärder för att sammanföra företagsutvecklingstjänster och finansiella tjänster (tillgång till kapital), inklusive uppsökande verksamhet som vid behov vänder sig till missgynnade grupper och/eller områden.
	ESF: — Åtgärder för att modernisera arbetsmarknadens institutioner, såsom offentliga och privata arbetsförmedlings-tjänster, förbättrad matchning till behoven på arbetsmarknaden, även genom att öka arbetskraftens rörlighet över gränserna och genom rörlighetssystem och bättre samarbete mellan institutioner och berörda parter Eruf: — Investering i infrastruktur för arbetsförmedlings-tjänster	8.3. Att arbetsmarknadens institutioner moderniseras och stärks mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen. Att reformerna av arbetsmarknadens institutioner föregås av en tydlig strategisk ram och en förhandsbedömning där genusperspektivet ingår.	— Att åtgärder för att reformera arbetsmarknadstjänsterna vidtas, så att de kan — tillhandahålla individanpassade tjänster samt aktiva och förebyggande arbetsmarknadspolitiska åtgärder i ett tidigt skede, som är öppna för alla arbetsökande, samtidigt som de prioriterar de personer som löper störst risk för social utestängning, bland annat personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — ge övergripande och öppen information om nya lediga platser och möjligheter till anställning, med beaktande av de föränderliga behoven på arbetsmarknaden.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— Att reformen av arbetsmarknadstjänster kommer att inbegripa uppbyggnad av formella eller informella samarbetsnätverk med berörda parter.
	ESF: — Aktivt och sunt åldrande	8.4. Ett aktivt och sunt åldrande: Att politiken för ett aktivt åldrande utformas mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen.	— Att de berörda parterna medverkar i utformningen och uppföljningen av politiken för ett aktivt åldrande i syfte att hålla kvar äldre arbetstagare på arbetsmarknaden och främja deras sysselsättningsmöjligheter. — Att medlemsstaten har vidtagit åtgärder för att främja ett aktivt åldrande.
	ESF: — Anpassning av arbetstagare, företag och företagare till förändringar	8.5. Anpassning av arbetstagare, företag och företagare till förändringar: Att det görs politiska insatser för att främja förebyggande och god hantering av förändringar och omstruktureringar.	— Att det finns instrument till stöd för arbetsmarknadens parter och myndigheterna för att utveckla och övervaka en proaktiv strategi för förändringar och omstruktureringar som omfattar åtgärder — för att göra det lättare att förutse förändringar, — för att göra det lättare att förbereda och hantera omstruktureringprocessen.
	ESF: — Varaktig integration på arbetsmarknaden för ungdomar, särskilt de som inte arbetar eller studerar, även de ungdomar som löper risk för social utestängning och ungdomar från marginaliserade grupper, vilket inbegriper genomförandet av ungdomsgarantin.	8.6. Förekomsten av en strategisk ram för att främja ungdomssysselsättningen, bland annat genom att genomföra ungdomsgarantin. Detta förhandsvillkor gäller enbart genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga.	— Att det för att främja ungdomssysselsättning finns en strategisk ram som — är evidensbaserad och mäter resultaten för ungdomar som inte har arbete eller deltar i utbildning, och ger ett underlag för målinriktade politiska insatser och övervakning av utvecklingen, — anger vilken myndighet som ansvarar för förvaltningen av åtgärderna för ungdomssysselsättning och som samordnar partnerskap mellan alla nivåer och sektorer, — omfattar parter som kan bidra till att ta itu med ungdomsarbetslösheten, — möjliggör tidiga ingripanden och aktivering,

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— omfattar stödåtgärder för tillträde till arbetsmarknaden, kompetenshöjande, arbetskraftens rörlighet och hållbar integrering på arbetsmarknaden av ungdomar som varken har arbete eller deltar i utbildning.
9. Att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom och all diskriminering (fattigdomsmål) (artikel 9 första stycket 9)	ESF: — Aktiv inkludering, inklusive för att främja lika möjligheter, aktivt deltagande samt förbättra anställbarheten Eruf: — Investera i infrastrukturer på vårdområdet och det sociala området som bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, minska skillnader i hälsostatus, främja social delaktighet genom bättre tillgång till sociala och kulturella tjänster samt rekreationstjänster, och övergången från institutionella tjänster till tjänster i närsamhället. — Att stödja fysiskt, ekonomiskt och socialt återställande av utarmade samhällen i stads- och landsbygds-områden.	9.1. Att det finns en nationell strategisk ram för fattigdomsminskning som syftar till aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen, och att ramen genomförs.	— Att det finns en nationell strategisk ram för att minska fattigdomen som syftar till aktiv inkludering och som — ger tillräckligt underlag för att ta fram insatser mot fattigdom och övervaka läget, — omfattar åtgärder till stöd för uppnåendet av det nationella målet för fattigdom och social utslagning (enligt det nationella reformprogrammet), som innebär främjande av hållbara och kvalitativa sysselsättningsmöjligheter för personer som löper störst risk för social utslagning, bland annat personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — involverar berörda parter i kampen mot fattigdom, — beroende på de identifierade behoven, innehåller åtgärder för övergång från vård på institutioner till vård i samhället. — Att berörda parter på begäran och vid behov ska få hjälp med att lämna in projektansökningar och med att genomföra och förvalta de projekt som valts ut.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	ESF: — Socioekonomisk integration av marginaliserade grupper som t.ex. romer. Eruf: — Att investera i infrastrukturer på vårdområdet och det sociala området vilka bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, att minska skillnader i hälsostatus, att främja social delaktighet genom förbättrad tillgång till sociala och att bidra till kulturella tjänster samt rekreationstjänster, och att bidra till övergången från institutionella tjänster till tjänster i närshället. — Att stödja fysiskt, ekonomiskt och socialt återställande av utarmade samhällen i stads- och landsbygds-områden. — Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.	9.2. Att det finns en nationell strategisk ram för inkludering av romer.	— Att det finns en nationell strategi för inkludering av romer som — innehåller realistiska nationella mål för integration av romer för att överbrygga klyftan till majoritetsbefolkningen; dessa mål bör vara inriktade på EU:s fyra mål för integrering av romer i fråga om tillgång till utbildning, sysselsättning, vård och bostäder, — i förekommande fall innehåller uppgifter om missgynnade delregioner eller segregerade kvarter där folkgrupperna är mest utsatta med hjälp av redan tillgängliga socioekonomiska och geografiska indikatorer (t.ex. mycket låg utbildning eller långtidsarbetslöshet), — inkluderar verkningsfulla metoder för att övervaka och bedöma verkningarna av insatserna för integration av romer och en översynsmekanism för anpassning av strategin, — utformas, genomförs och övervakas i samarbete och dialog med det romska civila samhället och med regionala och lokala myndigheter, — Att berörda parter på begäran och vid behov ska få hjälp med att lämna in projektansökningar och med att genomföra och förvalta de projekt som valts ut.
	ESF: — Ökad tillgång till kvalitativa och hållbara tjänster till rimlig kostnad, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse.	9.3. Hälsa: Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för hälso- och sjukvård i enlighet med artikel 168 i EUF-fördraget som säkerställer ekonomisk hållbarhet.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för hälso- och sjukvård som innefattar — samordnade åtgärder för att förbättra tillgången till hälsotjänster,

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	Eruf: — Att investera i infrastrukturer på vårdområdet och det sociala området vilka bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, minska skillnader i hälsostatus, främja social delaktighet genom förbättrad tillgång till sociala och kulturella tjänster samt rekreationstjänster, och övergången från institutionella tjänster till tjänster i närsamhället.		— åtgärder för effektivisering av hälsosektorn, genom nya tjänsteformer och ny infrastruktur, — ett system för övervakning och översyn. — Att medlemsstaten eller regionen har antagit en ram med vägledande uppgifter om tillgängliga budgetresurser och med en kostnadseffektiv inriktning av resurserna på prioriterade behov för hälso- och sjukvård.
10. Att investera i utbildning, vidareutbildning och yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande (utbildnings-mål) (artikel 9 första stycket punkt 10)	ESF: — Att minska andelen elever med enbart grundskole-utbildning, förebygga skolavhopp och främja lika tillgång till bra förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning, inklusive (formella, icke-formella och informella) möjligheter till lärande så att de ska kunna återgå till utbildning och yrkesutbildning. Eruf: — Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.	10.1. Elever som lämnar skolan i förtid: Att det finns en strategisk ram för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns ett system för att samla in och analysera uppgifter om avhopp från skolan på relevanta nivåer vilket — ger tillräckligt underlag för mål-inriktade politiska insatser och övervakar läget. — Att det finns en strategisk ram mot avhopp från skolan vilken — är erfarenhetsbaserad, — täcker relevanta utbildningssektorer inklusive förskola och är särskilt riktad mot utsatta grupper som löper störst risk för avhopp från skolan, däribland personer från marginaliserade befolkningsgrupper, och inriktas på förebyggande, ingripande och kompensation, — involverar alla politikområden och berörda parter som kan bidra till lösningar.

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	ESF: — Att höja kvaliteten och öka effektiviteten och tillgången till universitets- och högskole-utbildningen för att öka deltagandet och förbättra resultaten, särskilt för missgynnade grupper. Eruf: — Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer	10.2. Högre utbildning: Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för att förbättra kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i högre utbildning inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för högre utbildning som omfattar följande delar: — Åtgärder som vid behov ska öka rekryteringen och förbättra studieresultaten, och som ska leda till — ökad rekrytering till högre utbildning bland låginkomsttagare och andra underrepresenterade grupper, med särskild hänsyn tagen till missgynnade personer, däribland personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — minskat antal avhopp i förtid. — Åtgärder som ska främja innovativt kursinnehåll och kursupplägg. — Åtgärder för att öka anställbarhet och företagsamhet som ska — uppmuntra övergripande färdigheter såsom företagarkunskap inom relevant högskoleutbildning, — minska könsskillnaderna inom studie- och yrkesval.
	ESF: — Att stärka lika tillgång till livslångt lärande för alla åldersgrupper i formella, icke-formella och informella sammanhang, höja arbetskraftens kunskaper, färdigheter och kompetens och främja flexibla utbildningsvägar inklusive genom yrkesvägledning och validering av förvärvad kompetens.	10.3. Livslångt lärande: Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för livslångt lärande inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för livslångt lärande som innehåller åtgärder — för att stödja utveckling och sammankoppling av tjänster för livslångt lärande, inklusive deras genomförande, och uppgradering av färdigheter (dvs. validering, vägledning och utbildning) samt ge de berörda parterna möjlighet att engagera sig och delta i partnerskap,

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	Eruf: — Att investera i utbildning, färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.		— för att utveckla färdigheter för olika målgrupper när dessa har identifierats som prioriteringar i de nationella eller regionala strategiska ramarna (t.ex. ungdomar i yrkesutbildning, vuxna, föräldrar som återkommer till arbetsmarknaden, lågutbildade och äldre arbetstagare, invandrare samt andra missgynnade grupper, särskilt rörelsehindrade personer.), — för att öka tillgången till livslångt lärande bl.a. genom insatser för en effektiv användning av informationsverktyg (till exempel den europeiska referensramen för kvalifikationer, nationella referensramar för kvalifikationer, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen och det europeiska systemet för kvalitetssäkring inom yrkesutbildningen), — för att öka utbildningens relevans för arbetsmarknaden och anpassa den till målgruppernas behov (t.ex. ungdomar i yrkesutbildning, vuxna, föräldrar som återkommer till arbetsmarknaden, lågutbildade och äldre arbetstagare, invandrare samt andra missgynnade grupper, särskilt rörelsehindrade personer).
	ESF: — Att förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden, underlätta övergången från utbildning till arbete, förstärka yrkesutbildningssystemen och deras kvalitet, inbegripet genom mekanismer för att förutse kompetensbehoven, anpassning av kursplaner och inrättande och utveckling av arbetsbaserade system för lärande, inbegripet lärlingssystem med både teori och praktik.	10.4 Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för att förbättra kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i systemen för yrkesutbildning inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för att förbättra kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i systemen för yrkesutbildning inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget som innehåller åtgärder för

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	Eruf: — Att investera i utbildning, färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.		— att öka yrkesutbildningssystemens relevans för arbetsmarknaden i nära samarbete med relevanta aktörer, bland annat genom mekanismer för att förutse kompetensbehoven, anpassning av kursplaner och förstärkning av olika former av arbetsbaserade system för lärande, — att öka kvaliteten och attraktionskraften i yrkesutbildningen bland annat genom att upprätta en nationell strategi för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (till exempel i linje med den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning) och att genomföra verktygen för information och erkännande, till exempel det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet).
11. Att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och aktörer och förbättra effektiviteten hos den offentliga förvaltningen (artikel 9.11)	ESF: — Investeringar i institutionernas kapacitet och de offentliga förvaltningarnas och tjänsternas effektivitet på nationell, regional och lokal nivå med sikte på reformer, bättre lagstiftning och god förvaltning. Eruf: — Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av Eruf, samt stödja åtgärder som rör institutionell kapacitet och effektiviteten hos offentliga förvaltningar som får stöd av ESF.	— Att det finns en strategisk ram för att öka effektiviteten i medlemsstaternas förvaltning, inklusive reform av den offentliga förvaltningen.	— Att det finns en strategisk ram för att effektivisera medlemsstaternas offentliga myndigheters förvaltning och öka deras färdigheter, som håller på att genomföras och som omfattar — en analys och strategisk planering av juridiska, organisatoriska och processuella reformer, — utveckling av kvalitetshanteringsystem, — integrerade åtgärder för förenkling och rationalisering av administrativa rutiner, — utveckling och genomförande av personalstrategier som omfattar de huvudsakliga brister som konstaterats på detta område, — utveckling av färdigheter på alla nivåer i de offentliga myndigheterna,

Tematiska mål	Investeringsprioriteringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	Sammanhållnings-fonden: — Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av sammanhållnings-fonden		— utveckling av rutiner och verktyg för övervakning och utvärdering.

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG Text av betydelse för EES (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 64).
- (⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).
- (⁵) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348 20.12.2013, s. 1)
- (⁶) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).
- (⁷) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).
- (⁸) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

DEL II: Allmänna förhandsvillkor

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
1. Anti-diskriminering	Att det finns administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av unionsrätt och unionsstrategier om antidiskriminering på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna	— Former, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, för involvering av organ som ansvarar för att främja lika behandling av alla personer genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen, inklusive rådgivning om lika behandling i verksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, — former för utbildning för personal hos de myndigheter som berörs av förvaltning och styrning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vad gäller unionsrätt och unionsstrategier om antidiskriminering.
2. Jämställdhet	Att det finns administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av unionsrätt och unionsstrategier om jämställdhet på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna	— Former, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, för involvering av organ som ansvarar för jämställdhetsfrågor genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen, inklusive rådgivning om jämställdhet i verksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, — former för utbildning för personal hos de myndigheter som berörs av förvaltning och styrning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vad gäller unionsrätt och unionsstrategier om jämställdhet samt om integrering av jämställdhetsperspektivet.

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
3. Funktionshinder	Att det finns administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ⁽¹⁾ på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG	— Former, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, för samråd med och involvering av organ som ansvarar för att skydda rättigheterna för personer med funktionsnedsättning och andra berörda parter genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen, — former för utbildning för personal hos de myndigheter som berörs av förvaltning och styrning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vad gäller unionsrätt och unionsstrategier om personer med funktionsnedsättning, inklusive tillgänglighet och den praktiska tillämpningen av FN-konventionen såsom den återges i unionens lagstiftning och nationell lagstiftning, i enlighet med vad som är lämpligt, — former för att säkerställa övervakning av genomförandet av artikel 9 i FN-konventionen i samband med de europeiska struktur- och investeringsfonderna genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen.
4. Offentlig upphandling	Att det finns former för effektiv tillämpning av unionsrätten om offentlig upphandling på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.	— Former för effektiv tillämpning av unionens regler för offentlig upphandling genom lämpliga mekanismer, — former för öppna förfaranden för tilldelning av avtal, — former för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av de europeiska struktur- och investeringsfondernas genomförande, — former för att säkerställa förvaltningens kapacitet att genomföra och tillämpa unionens regler för offentlig upphandling.
5. Statligt stöd	Att det finns former för effektiv tillämpning av unionens regler om statligt stöd på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.	— Former för effektiv tillämpning av unionens regler om statligt stöd, — former för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av de europeiska struktur- och investeringsfondernas genomförande, — former för att öka förvaltningens kapacitet att genomföra och tillämpa unionens regler om statligt stöd.
6. Lagstiftning om miljökonsekvens-bedömningar och strategiska miljöbedömningar	Att det finns former för effektiv tillämpning av unionens lagstiftningen om miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar	— Former för effektiv tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽²⁾ (miljökonsekvensbedömningar) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽³⁾ strategiska miljöbedömningar, — former för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av genomförandet av direktiven om miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar, — former för att säkra tillräcklig förvaltningskapacitet.

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
7. Statistisksystem och resultatindikatorer	Att det finns en statistisk bas som räcker till för utvärderingar av programmens effektivitet och genomslag. Att det finns ett system av resultatindikatorer för att välja ut de åtgärder som mest effektivt bidrar till de önskade resultaten, mäta framstegen mot resultaten och bedöma genomslaget	— Former för insamling och sammanställning av statistisk i rätt tid som innehåller följande: — Kartläggning av källor och mekanismer som garanterar statistisk validering. — Former för publicering av och offentlighet för aggregerad statistik. — Ett verkkningsfullt system av resultatindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden vilket omfattar — val av resultatindikatorer för varje enskilt program, vilka ger information om vad som motiverar urvalet av de politiska åtgärder som finansieras inom programmet, — fastställandet av mål för dessa indikatorer, — uppfyllande av kraven på tillförlitlighet och statistisk validering för varje indikator, tydlighet vid normativ tolkning, anpassning till politiken och uppgifternas aktualitet, — Garantier för att man i all verksamhet som finansieras av programmet använder sig av ett verkkningsfullt system av indikatorer.

(¹) Rådets beslut av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (EUT L 23, 27.1.2010, s. 35).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

BILAGA XII

INFORMATION OCH KOMMUNIKATION OM STÖD FRÅN FONDERNA

1. FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETEN

Den förteckning över insatser som avses i artikel 115.2 ska på minst ett av medlemsstatens officiella språk innehålla följande uppgifter:

- Stödmottagarens namn (endast juridiska personer, inga fysiska personer får namnges).
- Verksamhetens namn.
- Sammanfattning av verksamheten.
- Datum då verksamheten inleds.
- Datum då verksamheten slutförs (förväntat datum för fysisk färdigställning eller fullständigt genomförande av verksamheten).
- Totala stödgrundande utgifter för verksamheten.
- Unionens medfinansieringsgrad (efter insatsområde).
- Verksamhetens postnummer eller annan lämplig platsangivelse.
- Land.
- Insatskategori för verksamheten i enlighet med artikel 96 första stycket led b vi.
- Datum då förteckningen över insatser senast uppdaterades.

Datafältens rubriker ska också anges på minst ett annat av unionens officiella språk.

2. INFORMATIONS- OCH KOMMUNIKATIONSÅTGÄRDER FÖR ALLMÄNHETEN

Medlemsstaten, den förvaltande myndigheten och stödmottagarna ska vidta de åtgärder som krävs för att tillhandahålla information till och kommunicera med allmänheten om verksamhet som får stöd från ett operativt program i enlighet med denna förordning.

2.1. Medlemsstatens och den förvaltande myndighetens ansvar

1. Medlemsstaten och den förvaltande myndigheten ska se till att informations- och kommunikationsåtgärder genomförs i enlighet med kommunikationsstrategin och att åtgärderna är inriktade på största möjliga medietäckning med hjälp av olika kommunikationskanaler och metoder på lämplig nivå.
2. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska vara ansvariga för att vidta åtminstone följande informations- och kommunikationsåtgärder:
 - a) En större informationsaktivitet ska anordnas för att uppmärksamma starten på det eller det operativa programmet eller de operativa programmen, redan innan de relevanta kommunikationsstrategierna har godkänts.
 - b) En större informationsaktivitet om året ska anordnas för att framhäva det eller de operativa programmens finansieringsmöjligheter, strategier och resultat, inklusive större projekt, gemensamma handlingsplaner och andra exempel på projekt i förekommande fall.
 - c) Unionens emblem ska visas hos varje förvaltande myndighet.

- d) Den förteckning över insatser som nämns i avsnitt 1 i denna bilaga ska offentliggöras elektroniskt.
 - e) Exempel på insatser ordnade efter operativt program ska anges på den enhetliga webbplatsen eller på det operativa programmets webbplats, som kan nås från den enhetliga webbportalen. Beskrivningen av exemplen bör vara avfattad på ett annat av språk som talas allmänt i unionen än det eller de officiella språken i den aktuella medlemsstaten.
 - f) Information om det operativa programmets genomförande ska uppdateras, inklusive i förekommande fall dess viktigaste resultat, på den enhetliga webbplatsen eller på det operativa programmets webbplats, som kan nås från den enhetliga webbportalen.
3. Den förvaltande myndigheten ska i förekommande fall, i enlighet med nationell lag och praxis, involvera följande organ i informations- och kommunikationsåtgärderna:
- a) De parter som avses i artikel 5.
 - b) De europeiska informationscentren samt kommissionens representationskontor och Europaparlamentets informationskontor i medlemsstaterna.
 - c) Utbildnings- och forskningsinstitutioner.

Dessa organ ska ombesörja en vid spridning av den information som avses i artikel 115.1.

2.2. Stödmottagarnas ansvar

1. I alla informations- och kommunikationsåtgärder som stödmottagaren tillhandahåller ska fondernas stöd till verksamheten erkännas genom visning av
- a) Unionens emblem enligt de tekniska egenskaper som anges i en genomförandeakt som kommissionen antar med stöd av artikel 115.4, tillsammans med en hänvisning till unionen,
 - b) en hänvisning till den eller de fonder som ger verksamheten stöd.

När en informations- eller kommunikationsåtgärd rör en insats eller flera insatser som är samfinansierade av mer än en fond, kan hänvisningen i led b ersättas av hänvisningen till de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Under verksamhetens genomförande ska stödmottagaren informera allmänheten om stödet från fonderna genom
- a) att på sin webbplats, om en sådan finns, ge en kort beskrivning av verksamheten, i proportion till stödnivån, inklusive dess syfte och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs,
 - b) att för insatser som inte omfattas av punkterna 4 och 5 anslå minst en affisch med information om projektet (minsta format: A3), inklusive unionens ekonomiska stöd, på en plats som är tydligt synlig för allmänheten, exempelvis i entrén till en byggnad.
3. För verksamhet som får stöd från Europeiska socialfonden, och i förekommande fall verksamhet som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Sammanhållningsfonden, ska stödmottagaren se till att de som medverkar i verksamheten har informerats om denna finansiering.

Alla handlingar som rör genomförandet av en verksamhet och som är avsedda för allmänheten eller deltagarna, inklusive närvarointyg och andra intyg, ska innehålla en anmärkning om att det operativa programmet fått stöd från fonden eller fonderna.

4. Under genomförandet av verksamhet som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Sammanhållningsfonden ska stödmottagaren på en plats som är tydligt synlig för allmänheten sätta upp en tillfällig skylt av betydande storlek för varje verksamhet som innebär finansiering av infrastruktur eller byggverksamhet för vilka det totala offentliga stödet överstiger 500 000 EUR.

5. Senast tre månader efter det att en verksamhet har avslutats ska stödmottagaren sätta upp en permanent plakett eller skylt av betydande storlek på en plats som är tydligt synlig för allmänheten för varje verksamhet som uppfyller följande kriterier:

- a) Det totala offentliga stödet till verksamheten överstiger 500 000 EUR.
- b) Verksamheten består i inköp av ett fysiskt föremål eller finansiering av infrastruktur eller byggverksamhet.

På plaketten eller skylten ska verksamhetens namn och huvudsakliga mål anges. Den ska utformas enligt de tekniska egenskaper som kommissionen antar i enlighet med artikel 115.4.

3. INFORMATIONSAÅTGÄRDER FÖR STÖDMOTTAGARE OCH POTENTIELLA STÖDMOTTAGARE

3.1. Informationsåtgärder för potentiella stödmottagare

1. Den förvaltande myndigheten ska i enlighet med kommunikationsstrategin se till att det operativa programmets strategi, mål och möjligheter till finansiering som erbjuds i samverkan av unionen och medlemsstaten får bred spridning till potentiella stödmottagare och alla berörda parter, med närmare uppgifter om det ekonomiska stödet från de aktuella fonderna.
2. Den förvaltande myndigheten ska se till att potentiella stödmottagare har tillgång till relevant information, inklusive uppdaterade uppgifter i förekommande fall, och ta hänsyn till tillgängligheten av elektroniska tjänster eller andra kommunikationstjänster för vissa potentiella stödmottagare, åtminstone avseende följande:
 - a) Information om finansieringsmöjligheter och utlysning av ansökningsomgångar.
 - b) Information om de villkor som utgifter ska uppfylla för att berättiga till stöd enligt ett operativt program.
 - c) En beskrivning av förfarandena för handläggning av ansökningar om stöd, där det även anges ungefär hur lång tid det tar.
 - d) Information om kriterierna för val av verksamhet som får stöd.
 - e) Uppgifter om nationella, regionala eller lokala kontaktpunkter som kan lämna mer information om de operativa programmen.
 - f) Uppgift om att de potentiella stödmottagarna ansvarar för att informera allmänheten om verksamhetens mål och det stöd som verksamheten får från fonderna i enlighet med punkt 2.2. Den förvaltande myndigheten kan begära att de potentiella stödmottagarna i sina ansökningar föreslår vägledande kommunikationsverksamhet som står i rimlig proportion till verksamhetens omfattning.

3.2. Informationsåtgärder för stödmottagare

1. De förvaltande myndigheterna ska informera stödmottagarna om att det faktum att de tar emot stöd innebär att de samtycker till att tas upp på förteckningen över insatser som offentliggörs i enlighet med artikel 115.2.
2. Den förvaltande myndigheten ska i förekommande fall tillhandahålla informations- och kommunikationsverktyg, inklusive modeller i elektroniskt format, för att hjälpa stödmottagarna att uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 2.2.

4. KOMMUNIKATIONSSTRATEGINS DELAR

Den förvaltande myndighetens och, i förekommande fall, medlemsstatens kommunikationsstrategi ska omfatta följande delar:

- a) En beskrivning av de metoder som använts, inklusive medlemsstatens eller den förvaltande myndighetens huvudsakliga informations- och kommunikationsåtgärder inriktade på potentiella stödmottagare, stödmottagare, informationsförmedlare och allmänheten, med avseende på målen i artikel 115.
- b) En beskrivning av det material som kommer att tillhandahållas i format som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättningar.
- c) En beskrivning av hur stödmottagarna kommer att bistås i sin kommunikationsverksamhet.
- d) En preliminär budget för strategin.

- e) En beskrivning av de administrativa organ, inklusive personal, som ansvarar för att genomföra informations- och kommunikationsåtgärderna.
 - f) Formerna för de informations- och kommunikationsåtgärder som avses i punkt 2, inklusive den webbplats eller webbportal där uppgifterna finns.
 - g) Uppgift om hur informations- och kommunikationsåtgärderna ska bedömas med avseende på genomslag och kännedom om politiken, de operativa programmen och verksamheten samt fondernas och unionens roll.
 - h) En beskrivning av hur de viktigaste resultaten av tidigare operativa program använts, i förekommande fall.
 - i) En årlig uppdatering med de informations- och kommunikationsåtgärder som ska genomföras under det följande året.
-

BILAGA XIII

UTNÄMNINGSKRITERIER FÖR DEN FÖRVALTANDE MYNDIGHETEN OCH DEN ATTESTERANDE MYNDIGHETEN

1. INTERN KONTROLLMILJÖ

- i) En organisatorisk struktur som omfattar förvaltnings- och attesteringsmyndigheters uppgifter och uppgiftsfördelningen inom var och en av dessa myndigheter, som säkerställer att i förekommande fall principen om uppgiftsdelning respekteras.
- ii) En ram som, i fall av delegering av uppgifter till förmedlande organ, säkerställer fastställandet av deras respektive ansvarsområden och skyldigheter, kontrollen av deras kapacitet att utföra delegerade uppgifter, och förekomsten av rapporteringsförfaranden.
- iii) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrävande av felaktigt utbetalda belopp.
- iv) Plan för fördelning av lämplig personal med nödvändiga tekniska färdigheter, på olika nivåer och för olika uppgifter inom organisationen.

2. RISKHANTERING

Med beaktande av proportionalitetsprincipen, en ram som säkerställer att lämplig riskhantering genomförs när så är nödvändigt och särskilt i händelse av stora förändringar av verksamheten.

3. FÖRVALTNINGS- OCH KONTROLLVERKSAMHET

A. Förvaltande myndighet

- i) Förfaranden för bidragsansökningar, bedömning av ansökningar, urval för finansiering, inbegripet anvisningar och vägledning som säkerställer att verksamheterna, i enlighet med bestämmelserna i artikel 125.3 a i, bidrar till uppfyllandet av specifika mål och resultat inom den berörda prioriteten.
- ii) Förfaranden för kontroller av förvaltningen, inbegripet administrativa kontroller av varje ansökan om återbetalning som lämnas in av stödmottagarna samt kontroller på plats av verksamheten.
- iii) Förfaranden för behandling av ansökningar om återbetalning som lämnas in av stödmottagarna samt godkännande av utbetalningar.
- iv) Förfaranden för ett system för att i elektronisk form samla in, registrera och lagra uppgifter om varje verksamhet, inbegripet i lämpliga fall uppgifter om enskilda deltagare och en uppdelning av uppgifterna om indikatorer efter kön, om så krävs, och för att säkerställa att systemens säkerhet överensstämmer med internationellt erkända standarder.
- v) Förfaranden fastställda av den förvaltande myndigheten för att säkerställa att stödmottagarna antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som har samband med en verksamhet.
- vi) Förfaranden för att införa effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning.
- vii) Förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja och ett tillfredsställande arkiveringssystem.
- viii) Förfaranden för att utarbeta förvaltningsförklaringen, rapporten om kontroller som genomförts och svagheter som upptäckts samt den årliga sammanfattningen av slutliga revisioner och kontroller.
- ix) Förfaranden för att säkerställa att stödmottagaren ges ett dokument som fastställer stöd villkoren för varje verksamhet.

B. Den attesterande myndigheten

- i) Förfaranden för att attestera ansökningar till kommissionen om mellanliggande betalningar.
- ii) Förfaranden för att utarbeta redovisningar och intyga att de är sanningsenliga, fullständiga och korrekta och att utgifterna överensstämmer med tillämpliga regler med beaktande av resultatet av samtliga revisioner.
- iii) Förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja genom att i elektronisk form spara räkenskaper inbegripet belopp som kan återkrävas, som har återkrävts och som har dragits tillbaka för varje verksamhet.
- iv) I lämpliga fall förfaranden för att säkerställa att den attesterande myndigheten får tillräckliga uppgifter från den förvaltande myndigheten om de kontroller som genomförts samt resultatet av de revisioner som genomförts av eller på ansvar av revisionsmyndigheten.

4. ÖVERVAKNING

A. Förvaltande myndighet

- i) Förfaranden för att stödja övervakningskommitténs arbete.
- ii) Förfaranden för utarbetande av årsrapporter och slutrapporter om genomförandet samt för inlämningen av dem till kommissionen.

B. Den attesterande myndigheten

Förfaranden för uppfyllandet av den attesterande myndighetens ansvar för att övervaka resultatet av kontrollerna av förvaltningen och resultaten av de revisioner som genomförts av eller på ansvar av revisionsmyndigheten före inlämningen av ansökningar om utbetalning till kommissionen.

BILAGA XIV

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1083/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artiklarna 3 och 4	Artikel 89
Artiklarna 5, 6 och 8	Artikel 90
Artikel 7	—
Artikel 9	Artiklarna 4 och 6
Artikel 10	Artikel 4.1
Artikel 11	Artikel 5
Artikel 12	Artikel 4.4
Artikel 13	Artikel 4.5
Artikel 14	Artiklarna 4.7 och 4.8 och 73
Artikel 15	Artikel 95
Artikel 16	Artikel 7
Artikel 17	Artikel 8
Artikel 18	Artikel 91
Artiklarna 19 -21	Artikel 92
Artikel 22	Artiklarna 93 och 94
Artikel 23	Artikel 92.6
Artikel 24	Artikel 91.3
Artikel 25	Artiklarna 10 och 11
Artikel 26	Artikel 12
Artikel 27	Artikel 15
Artikel 28	Artiklarna 14 och 16
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 53
Artikel 31	Artikel 113
Artikel 32	Artiklarna 26, 29 och 96.9 och 96.10
Artikel 33	Artiklarna 30 och 96.11
Artikel 34	Artikel 98
Artikel 35	Artikel 99
Artikel 36	Artikel 31
Artikel 37	Artiklarna 27 och 96.1- 96.8
Artikel 38	—

Förordning (EG) nr 1083/2006	Denna förordning
Artikel 39	Artikel 100
Artikel 40	Artikel 101
Artikel 41	Artiklarna 102 och 103
Artikel 42	Artikel 123.7
Artikel 43	—
Artikel 43a	Artikel 67
Artikel 43b	Artikel 67
Artikel 44	Artiklarna 37 - 46
Artikel 45	Artiklarna 58 och 118
Artikel 46	Artiklarna 59 och 119
Artikel 47	Artikel 54
Artikel 48	Artiklarna 55, 56.1–56.3, 57 och 114.1 och 114.2
Artikel 49	Artiklarna 56.4, 57 och 114.3
Artikel 50	Artiklarna 20–22
Artikel 51	—
Artikel 52	Artikel 121
Artiklarna 53 och 54	Artiklarna 60 och 120
Artikel 55	Artikel 61
Artikel 56	Artiklarna 65 - 70
Artikel 57	Artikel 71
Artikel 58	Artikel 73
Artikel 59	Artikel 123
Artikel 60	Artikel 125
Artikel 61	Artikel 126
Artikel 62	Artikel 127
Artikel 63	Artikel 47
Artikel 64	Artikel 48
Artikel 65	Artikel 110
Artikel 66	Artikel 49
Artikel 67	Artiklarna 50 och 111
Artikel 68	Artiklarna 51 och 112
Artikel 69	Artiklarna 115 - 117
Artikel 70	Artiklarna 74 och 122
Artikel 71	Artikel 124
Artikel 72	Artikel 75

Förordning (EG) nr 1083/2006	Denna förordning
Artikel 73	Artikel 128
Artikel 74	Artikel 148
Artikel 75	Artikel 76
Artikel 76	Artiklarna 77 och 129
Artikel 77	Artiklarna 78 och 130
Artiklarna 78 och 78a	Artikel 131
Artikel 79	—
Artikel 80	Artikel 132
Artikel 81	Artiklarna 80 och 133
Artikel 82	Artiklarna 81 och 134
Artikel 83	—
Artikel 84	Artikel 82
Artiklarna 85–87	Artikel 135
Artikel 88	—
Artikel 89	Artikel 141
Artikel 90	Artikel 140
Artikel 91	Artikel 83
Artikel 92	Artikel 142
Artikel 93	Artiklarna 86 och 136
Artikel 94	—
Artikel 95	—
Artikel 96	Artikel 87
Artikel 97	Artikel 88
Artikel 98	Artikel 143
Artikel 99	Artiklarna 85 och 144
Artikel 100	Artikel 145
Artikel 101	Artikel 146
Artikel 102	Artikel 147
Artiklarna 103 och 104	Artikel 150
Artikel 105	Artikel 152
Artikel 105a	—
Artikel 106	Artikel 151
Artikel 107	Artikel 153
Artikel 108	Artikel 154

Gemensamt uttalande av rådet och kommissionen om artikel 67

Rådet och kommissionen är överens om att artikel 67.4, som innebär att förenklade kostnader enligt artikel 67.1 b–d inte får tillämpas om en insats eller ett projekt som ingår i en insats enbart genomförs genom offentlig upphandling, inte utesluter att genomförande av en insats genom offentlig upphandling som leder till betalningar från stödmottagaren till entreprenören på grundval av på förhand fastställda kostnader per enhet. Rådet och kommissionen är överens om att de kostnader som fastställs och betalas av stödmottagaren på grundval av dessa kostnader per enhet, som fastställts genom offentlig upphandling, ska vara verkliga kostnader som faktiskt uppkommit och betalats av stödmottagaren enligt artikel 67.1 a.

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om översynen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 vad gäller omformning av anslag

Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om att, vid översynen av budgetförordningen för att harmonisera Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 med den fleråriga budgetramen för 2014–2020, införa de bestämmelser som krävs för att kunna bevilja medel från resultatreserven och vad gäller genomförandet av finansieringsinstrument enligt artikel 39 (initiativet för små och medelstora företag) enligt förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, vad gäller omformning av

- i. anslag som beviljats för program i förhållande till resultatreserven och som måste återtas till följd av att de prioriterade delmålen för dessa program inte hade uppnåtts, och
- ii. anslag som beviljats för de program som avses i artikel 39.4 b och som måste återtas på grund av att en medlemsstat tvingats avbryta sitt deltagande i finansieringsinstrumentet.

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om artikel 1

Om det, för att ta hänsyn till EHFF och EJFLU, behöver göras ytterligare motiverade undantag från de gemensamma reglerna åtar sig Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen att möjliggöra sådana undantag genom att med vederbörlig omsorg göra de ändringar som krävs i förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om att utesluta möjligheten till retroaktivitet vad gäller tillämpningen av artikel 5.3

Europaparlamentet och rådet har kommit överens om följande:

- Rörande tillämpningen av artiklarna 14.2, 15.1 c och 26.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska de åtgärder som medlemsstaterna, under förberedelsefasen av en medlemsstats programförfarande, vidtar för att engagera de parter som avses i artikel 5.1 i förberedandet av partnerskapsavtalet och de program som anges i artikel 5.2 omfatta alla praktiska åtgärder som medlemsstaterna vidtar oberoende av tidpunkt, samt åtgärder som de vidtog innan förordningen trädde i kraft och före den dag då den delegerade akten för en europeisk uppförandekod som ska antas i enlighet med artikel 5.3 i samma förordning trädde i kraft, förutsatt att de mål med partnerskapsprincipen som fastställs i den förordningen uppnås. I detta sammanhang ska medlemsstaterna, i enlighet med sin nationella och regionala behörighet, besluta om innehållet i både det föreslagna partnerskapsavtalet och de föreslagna programförslagen, i enlighet med relevanta bestämmelser i förordningen och de fondspecifika reglerna.
- Den delegerade akten om en europeisk uppförandekod, som har antagits i enlighet med artikel 5.3 kommer på inga villkor och varken direkt eller indirekt att tillämpas retroaktivt, i synnerhet när det gäller partnerskapsavtalets och programmens godkännandeförfaranden, eftersom det inte är EU:s lagstiftares avsikt att överföra befogenheter till kommissionen som skulle kunna göra det möjligt för den att förkasta eller godkänna partnerskapsavtal och program uteslutande på grund av att den europeiska uppförandekod som har antagits i enlighet med artikel 5.3 inte har uppfyllts.
- Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att snarast möjligt ge dem tillgång till utkastet till den delegerade akt som ska antas enligt artikel 5.3, dock senast det datum då den politiska överenskommelsen om förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna antas av rådet eller det datum då omröstningen om förslaget till betänkande om förordningen sker i Europaparlamentet, beroende på vilket som infaller först.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1304/2013**av den 17 december 2013****om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 164,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttranden ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ fastställs handlingsramarna för Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och anges de tematiska mål, principer och regler som gäller för programplanering, övervakning och utvärdering samt förvaltning och styrning. Det är därför nödvändigt att fastställa ESF:s uppgifter och tillämpningsområde, tillsammans med investeringsprioriteringar med avseende på de tematiska målen, samt att fastställa särskilda bestämmelser om de typer av insatser som kan finansieras av ESF.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 82, och EUT C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 127.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden 17 december 2013, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastsällande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

- (2) ESF bör förbättra sysselsättningsmöjligheterna, stärka den sociala delaktigheten, bekämpa fattigdom, främja utbildning, kompetens och livslångt lärande och utveckla åtgärder för aktiv, omfattande och hållbar delaktighet i enlighet med sina uppgifter enligt artikel 162 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och därigenom bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning enligt artikel 174 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 9 i EUF-fördraget bör ESF beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.

- (3) Vid Europeiska rådets möte den 17 juni 2010 sades att all gemensam politik, även sammanhållningspolitiken, bör stödja Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). För att anpassa sin verksamhet till målen för denna strategi, särskilt i fråga om sysselsättning, utbildning, vidareutbildning och kampen mot social utestängning, fattigdom och diskriminering, bör ESF stödja medlemsstaterna med beaktande av de relevanta integrerade riktlinjerna och landspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt, i tillämpliga fall på nationell nivå, de nationella reformprogram som underbyggs av nationella sysselsättningsstrategier, nationella sociala rapporter, nationella strategier för integrering av romer och nationella strategier för personer med funktionshinder. ESF bör också bidra till relevanta delar av genomförandet av flaggskeppsinitiativen, särskilt En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen, Unga på väg och Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning. ESF bör också stödja relevanta insatser inom ramen för initiativen En digital agenda för Europa och Innovationsunionen.

- (4) Unionen står inför strukturella utmaningar som hänger samman med globaliseringen av ekonomin, den tekniska utvecklingen, den allt äldre arbetsstyrkan och den växande bristen på kompetens och arbetskraft inom vissa sektorer och regioner. Situationen har förvärrats av den aktuella ekonomiska och finansiella krisen som har lett till ökad arbetslöshet, särskilt för ungdomar och andra missgynnade, t.ex. migranter och minoriteter.

- (5) ESF bör syfta till att främja sysselsättning, förbättra tillträdet till arbetsmarknaden, där särskild uppmärksamhet bör ägnas de personer som står längst bort från arbetsmarknaden, och stödja arbetskraftens frivilliga rörlighet. ESF bör också stödja aktivt och hälsosamt åldrande, inbegripet genom innovativa former av arbetsorganisation,

- främjande av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och ökad anställbarhet. För att öka arbetstagarnas geografiska rörlighet över gränserna så att arbetsmarknaden fungerar smidigare bör ESF särskilt stödja Eures-aktiviteter (aktiviteter inom ramen för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingstjänster) när det gäller rekrytering och därmed sammanhängande informations-, rådgivnings- och vägledningstjänster på såväl nationell som gränsöverskridande nivå. Insatser som finansieras av ESF bör vara förenliga med artikel 5.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna enligt vilken ingen får tvingas utföra tvångsarbete eller annat påtvingat arbete.
- (6) ESF bör också främja social delaktighet och förhindra och bekämpa fattigdom i syfte att undvika att nackdelar överförs från generation till generation, vilket innebär att en rad strategier måste till som inriktas på de mest missgynnade personerna oavsett ålder (inbegripet barn, arbetande fattiga och äldre kvinnor). Uppmärksamhet bör ägnas åt asylsökandes och flyktingars deltagande. ESF kan användas för att öka tillgången till överkomliga, hållbara och högkvalitativa tjänster av allmänt intresse, särskilt hälso- och sjukvård, arbetsförmedling, utbildning, tjänster för hemlösa, fritidsverksamhet, barnomsorg och långtidsvård. De tjänster som erhåller stöd kan vara offentliga, privata och/eller lokalt förankrade och tillhandahållas av olika slags leverantörer, nämligen offentliga förvaltningar, privata företag, sociala företag och icke-statliga organisationer.
- (7) ESF bör ta på sig uppgiften att hantera problemet med skolavhopp och främja tillgången till utbildning av hög kvalitet, investera i yrkesutbildning, öka utbildningssystemens relevans för arbetsmarknaden och förstärka livslångt lärande, inklusive genom formella, icke-formella och informella kanaler.
- (8) Utöver dessa prioriteringar bör i mindre utvecklade regioner och medlemsstater, och i syfte att stärka den ekonomiska tillväxten och sysselsättningsmöjligheterna, den offentliga förvaltningen effektiviseras på nationell och regional nivå, samt offentliga förvaltningars möjlighet att agera på ett sätt som uppmuntrar till deltagande förbättras. Kapaciteten hos de institutioner, inklusive icke-statliga organisationer, som ansvarar för genomförandet av åtgärder som rör arbetsmarknad, utbildning, yrkesutbildning och socialpolitik, inbegripet vad gäller antidiskriminering, bör förstärkas.
- (9) Stöd enligt investeringsprioriteringen "lokalt ledd utveckling" kan bidra till alla de tematiska mål som fastställs i denna förordning. Lokalt ledda strategier för utveckling som får stöd från ESF bör vara inkluderande med avseende på missgynnade personer som finns inom territoriet, både i fråga om ledningen av lokala insatsgrupper och i fråga om strategins innehåll.
- (10) Samtidigt är det viktigt att stödja utvecklingen och konkurrenskraften för mikroföretag och små och medelstora företag i unionen och att säkerställa att människor genom lämpliga kompetensåtgärder och möjligheter till livslångt lärande kan anpassa sig till de nya utmaningarna – övergången till en kunskapsekonomi, den digitala agendan och övergången till en koldioxidsnål och energieffektiv ekonomi. Genom att sträva mot sina primära tematiska mål, bör ESF bidra till att möta dessa utmaningar. ESF bör i detta avseende stödja arbetskraftens övergång från utbildning till arbete, mot grönare kompetens och jobb och bör ta itu med bristen på kvalificerad arbetskraft, däribland inom energieffektivitet, förnybar energi och hållbara transporter. ESF bör också bidra till kulturell och kreativ kompetens. Sociokulturella, kreativa och kulturella sektorer är betydelsefulla när det gäller att indirekt uppfylla ESF:s mål; deras potential bör därför integreras i större utsträckning i ESF-projekt och ESF-planering.
- (11) Mot bakgrund av det fortsatta behovet av åtgärder mot ungdomsarbetslösheten i unionen som helhet, bör ett sysselsättningsinitiativ för unga inrättas i de hårdast drabbade regionerna. Sysselsättningsinitiativet för unga bör i sådana regioner stödja unga som varken arbetar eller studerar, som är arbetslösa eller som inte förvärvsarbetar, och därigenom stärka och påskynda genomförandet av verksamhet som stöds med ESF-medel. Ytterligare medel bör avsättas särskilt till sysselsättningsinitiativet för unga och kompletteras med investeringar från ESF i de hårdast drabbade regionerna. Sysselsättningsinitiativet för unga bör, genom sin inriktning på enskilda personer snarare än på strukturer, syfta till att komplettera andra ESF-åtgärder och nationella åtgärder som riktar sig till unga som varken arbetar eller studerar, inklusive genom genomförandet av ungdomsgarantin i överensstämmelse med rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti ⁽¹⁾, enligt vilken ungdomar bör få ett högkvalitativt erbjudande om antingen sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik inom fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning. Sysselsättningsinitiativet för unga bör även stödja åtgärder för att bekämpa skolavhopp. Tillgång till sociala förmåner för ungdomar och deras familjer och anhöriga bör inte vara villkorad av att ungdomar deltar i sysselsättningsinitiativet för unga.

⁽¹⁾ EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.

- (12) Sysselsättningsinitiativet för unga bör integreras fullt ut i ESF:s programplanering, men när så är lämpligt bör särskilda bestämmelser avseende sysselsättningsinitiativet för unga planeras i syfte att uppnå initiativets mål. Det är nödvändigt att förenkla och underlätta genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga, särskilt vad gäller bestämmelser om ekonomisk förvaltning och arrangemang kring den tematiska koncentrationen. För att resultatet för sysselsättningsinitiativet för unga på ett tydligt sätt ska kunna påvisas och förmedlas, bör särskild övervakning och utvärdering förutses samt arrangemang för information och publicitet. Ungdomsorganisationer bör involveras i de övervakande kommittéernas diskussioner om utarbetandet och genomförandet och även utvärderingen av sysselsättningsinitiativet för unga.
- (13) ESF bör bidra till Europa 2020-strategin genom att se till att stödet i högre grad går till unionens prioriteringar. En lägsta andel av sammanhållningspolitikens finansiering av ESF bör inrättas i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 1303/2013. ESF bör särskilt öka stödet till kampen mot social utestängning och fattigdom genom att ett minimianslag på 20 procent av ESF:s totala resurser i varje medlemsstat avsätts för detta. Urvalet av och antalet investeringsprioriteringar som väljs ut för att få stöd från ESF bör också begränsas med hänsyn till de stödda regionernas utvecklingsnivå.
- (14) En gemensam uppsättning aktivitets- och resultatindikatorer bör fastställas i denna förordning för att göra det möjligt att närmare övervaka och bättre bedöma de resultat som uppnås på unionsnivå genom ESF-stödda insatser. Sådana indikatorer bör motsvara de investeringsprioriteringar och den typ av insats som ska stödjas i enlighet med den här förordningen och de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1303/2013. Indikatorerna bör vid behov kompletteras med programspecifika resultat- och/eller outputindikatorer.
- (15) Medlemsstaterna uppmuntras att rapportera om ESF-investeringsarnas effekt när det gäller lika möjligheter, lika tillgång och integration av marginaliserade grupper i samtliga operativa program.
- (16) Med beaktande av dataskyddskrav som hör samman med insamling och lagring av känsliga uppgifter om deltagare, bör medlemsstaterna och kommissionen regelbundet utvärdera ESF-stödets ändamålsenlighet, effektivitet och genomslag när det gäller att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom, särskilt för missgynnade personer såsom romer. Medlemsstater uppmuntras att rapportera om ESF-finansierade initiativ i de nationella sociala rapporter som bifogas de nationella reformprogrammen, i synnerhet avseende marginaliserade grupper, såsom romer och invandrare.
- (17) Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av ESF-stödda insatser bygger på god förvaltning och ett partnerskap mellan alla relevanta regionala och socioekonomiska aktörer, med beaktande av aktörerna på regional och lokal nivå, särskilt paraplyorganisationerna som företräder lokala och regionala myndigheter, det organiserade civila samhället, näringslivets och, i synnerhet, arbetsmarknadens parter samt icke-statliga organisationer. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer deltar i den strategiska styrningen av ESF:s verksamhet, alltifrån uppställande av prioriteringar för operativa program till genomförande och utvärdering av ESF:s resultat.
- (18) Medlemsstaterna och kommissionen bör se till att de prioriterade insatser som finansieras av ESF genomförs på ett sätt som bidrar till att främja jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med artikel 8 i EUF-fördraget. Utvärderingar visar betydelsen av att jämställdhetsmålen beaktas fullt ut i alla aspekter och i alla faser i utarbetandet, övervakningen, genomförandet och utvärderingen av de operativa programmen i god tid och på ett enhetligt sätt, samtidigt som särskilda åtgärder vidtas för att stärka jämställdheten, kvinnors ekonomiska oberoende, utbildning och kompetensutveckling samt återintegrering av våldsutsatta kvinnor på arbetsmarknaden och i samhället.
- (19) I enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget ska de prioriterade insatser som finansieras av ESF genomföras på ett sätt som bidrar till att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etnisk bakgrund, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, genom att särskild uppmärksamhet ägnas dem som ställs inför flerfaldig diskriminering. Diskriminering på grund av kön bör ges en vid tolkning så att andra könsrelaterade aspekter omfattas i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis. Genomförandet av prioriteringar som finansieras genom ESF bör också bidra till främjandet av lika möjligheter. ESF bör stödja fullgörandet av unionens skyldigheter enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning när det gäller bland annat utbildning, arbetsliv, sysselsättning och tillgänglighet. ESF bör också främja övergången från institutionsbaserad till samhällsbaserad omsorg. ESF bör inte stödja insatser som bidrar till segregering eller till social utestängning.
- (20) Stöd till social innovation bidrar till att göra politiken bättre anpassad till sociala förändringar. ESF bör uppmuntra och stödja innovativa sociala företag och företagare samt innovativa projekt som genomförs av icke-statliga organisationer och andra aktörer inom den sociala ekonomin. Att testa och utvärdera innovativa lösningar innan de används i större skala bidrar på ett väsentligt sätt till effektivare åtgärder och motiverar

därigenom särskilt stöd från ESF. Innovativa lösningar kan, förutsatt att de visar sig vara effektiva, inbegripa utarbetande av sociala parametrar såsom social märkning.

för att stödja exempelvis studerande, skapandet av arbetstillfällen, arbetstagarnas rörlighet, social delaktighet och socialt entreprenörskap.

- (21) Samarbetet över gränserna har betydande mervärde och bör därför stödjas av alla medlemsstater förutom i vederbörligen motiverade fall med beaktande av proportionalitetsprincipen. Kommissionens roll behöver även stärkas när det gäller att underlätta erfarenhetsutbytet och samordna genomförandet av relevanta initiativ.
- (22) ESF bör stödja sektorsövergripande och territoriella partnerskap för ett integrerat arbetssätt och en helhetssyn på sysselsättning och social delaktighet.
- (23) För att genomföra Europa 2020-strategin och uppnå dess centrala mål behövs aktiv medverkan av regionala och lokala aktörer. Territoriella pakter, lokala initiativ för sysselsättning och social delaktighet, strategier för hållbar och inkluderande lokalt ledd utveckling i stadsområden och landsbygdsområden och strategier för hållbar stadsplanering får användas och ges stöd i syfte att engagera regionala och lokala myndigheter, städer, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer under utarbetandet och genomförandet av de operativa programmen.
- (24) Enligt förordning (EU) nr 1303/2013 ska regler för stödberättigande utgifter fastställas på nationell nivå, utom i vissa fall där det är nödvändigt att fastställa särskilda regler i fråga om ESF.
- (25) För att förenkla användningen av ESF och minska risken att fel begås bör det, med tanke på de ESF-stödda insatsernas särdrag, fastställas bestämmelser som kompletterar förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller stödberättigande utgifter.
- (26) Användningen av, standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp och finansiering genom schabloner bör underlätta för stödmottagaren och bör minska den administrativa bördan för alla ESF-projektpartner.
- (27) Varje operativt program måste kännetecknas av sund ekonomisk förvaltning och genomföras så effektivt och användarvänligt som möjligt. Medlemsstaterna bör låta bli att lägga till regler som försvårar stödmottagarens användning av medlen.
- (28) Medlemsstaterna och regionerna bör uppmuntras att öka hävstångseffekten för ESF genom finansiella instrument
- (29) ESF bör komplettera övriga unionsprogram och nära synergier bör utvecklas mellan ESF och unionens övriga finansieringsinstrument.
- (30) Det är främst genom att investera i humankapital som unionen kan hävda sin internationella konkurrenskraft och varaktigt få ny fart på sin ekonomi. Ingen typ av investering kan ge upphov till strukturreformer om den inte åtföljs av en konsekvent strategi för utveckling av humankapitalet för att säkra tillväxten. Därför måste det säkerställas att, under programperioden 2014-2020, de medel som är avsedda för förbättrad kompetens och ökad sysselsättning gör det möjligt att vidta åtgärder på en tillfredsställande nivå.
- (31) Befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att fastställa definitionen av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp och respektive högsta belopp för olika typer av insatser. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att information och relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) Vid förvaltningen av ESF bör kommissionen biträdas av den kommitté som föreskrivs i artikel 163 i EUF-fördraget.
- (33) Eftersom den här förordningen ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006⁽¹⁾ bör den förordningen upphävas. Den här förordningen bör dock varken påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1081/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning bör följaktligen fortsättningsvis tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller på de berörda insatserna fram till dess att de avslutas. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1081/2006 bör fortsätta att vara giltiga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 12).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs Europeiska socialfondens (ESF) uppgifter, inklusive sysselsättningsinitiativet för unga, ESF-stödets omfattning, särskilda bestämmelser och vilka typer av utgifter som berättigar till stöd.

Artikel 2

Uppgifter

1. ESF ska främja hög sysselsättning och kvalitet i arbetet, förbättra tillträdet till arbetsmarknaden, stödja arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet och underlätta anpassning till industriella förändringar och förändringar i produktionssystemen som behövs för hållbar utveckling, främja en hög utbildningsnivå för alla och underlätta övergången från utbildning till arbete för unga, bekämpa fattigdom, öka den sociala delaktigheten, verka för jämställdhet, icke-diskriminering och lika möjligheter, och därigenom bidra till unionens prioriteringar när det gäller att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

2. ESF ska fullgöra de uppgifter som anges i punkt 1 genom att stödja medlemsstaterna i deras arbete för prioriteringar och de centrala målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*) och genom att tillåta medlemsstaterna att utnyttja fonden för att ta itu med sina specifika utmaningar när det gäller att nå strategimålen i Europa 2020. ESF ska stödja utarbetandet och genomförandet av politiska riktlinjer och åtgärder som sammanhänger med dess uppgifter, med beaktande av relevanta integrerade riktlinjer och relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt i tillämpliga fall på nationell nivå, de nationella reformprogrammen samt övriga relevanta nationella strategier och rapporter.

3. ESF ska gynna människor, även missgynnade människor som långtidsarbetslösa, personer med funktionsnedsättning, migranter, etniska minoriteter, marginaliserade grupper och människor i alla åldrar som står inför fattigdom och social utestängning. ESF ska också stödja arbetstagare, företag, inklusive aktörer i den sociala ekonomin, och entreprenörer, liksom också system och strukturer för att underlätta deras anpassning till nya utmaningar, bland annat genom att minska kompetensglapp, främja god förvaltning, sociala framsteg och genomförandet av reformer, särskilt när det gäller arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik.

Artikel 3

Stödets omfattning

1. Inom de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 8, 9 10 och 11 i förordning (EU) nr 1303/2013 och

som motsvarar leden a, b, c och d i den här punkten, samt i enlighet med sina uppgifter, ska ESF stödja följande investeringsprioriteringar:

a) För det tematiska målet "Främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet" genom

i) tillgång till anställning för arbetssökande och icke-förvärvsarbetande, inbegripet långtidsarbetslösa och personer långt från arbetsmarknaden, även genom lokala sysselsättningsinitiativ och stöd till arbetskraftens rörlighet,

ii) varaktig integration på arbetsmarknaden för ungdomar, särskilt de som inte arbetar eller studerar, inklusive ungdomar som löper risk för social utestängning och ungdomar från marginaliserade grupper, vilket inbegriper genomförandet av ungdomsgarantin,

iii) egenföretagande, entreprenörskap och nyföretagande, inklusive innovativa mikroföretag, små och medelstora företag,

iv) jämställdhet inom alla områden, inbegripet när det gäller tillträde till arbetsmarknaden, karriärutveckling, möjlighet att förena arbete och privatliv samt främjande av lika lön för lika arbete,

v) anpassning till förändringar för arbetstagare, företag och entreprenörer,

vi) aktivt och sunt åldrande, och

vii) åtgärder för att modernisera arbetsmarknadsinstitutionerna, såsom offentliga och privata arbetsförmedlingstjänster, och förbättra matchning till arbetsmarknadens behov, inklusive genom åtgärder för att öka arbetstagarnas rörlighet över gränserna samt genom rörlighetsystem och bättre samarbete mellan institutioner och berörda parter,

b) För det tematiska målet "Främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och diskriminering" genom

i) aktiv delaktighet, inklusive för att främja lika möjligheter och aktivt deltagande samt förbättra anställningsbarheten,

- ii) socioekonomisk integrering av marginaliserade grupper, exempelvis romer,
 - iii) åtgärder mot all slags diskriminering och främjande av lika möjligheter,
 - iv) ökad tillgång till kvalitativa och hållbara tjänster till rimlig kostnad, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse,
 - v) främjande av socialt entreprenörskap och arbetsmarknadsintegration inom de sociala företagen och den sociala och solidariska ekonomin för att göra det lättare för alla att få arbete, och
 - vi) lokalt ledda strategier för lokal utveckling.
- c) För det tematiska målet "Investera i utbildning, vidareutbildning och i yrkesutbildning för kompetens och livslångt lärande" genom att
- i) minska och förebygga skolavhopp och främja lika tillgång till bra förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning, inklusive formella, icke-formella och informella utbildningsvägar för en återgång till utbildning och yrkesutbildning,
 - ii) höja kvaliteten och öka effektiviteten inom och tillgången till universitets- och högskoleutbildningen för att öka deltagandet och förbättra resultaten, framför allt för missgynnade grupper,
 - iii) stärka lika tillgång till livslångt lärande för alla åldersgrupper i formella, icke-formella och informella sammanhang, höja arbetskraftens kunskaper, färdigheter och kompetens och främja flexibla utbildningsvägar inklusive genom yrkesvägledning och validering av förvärvad kompetens,
 - iv) förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden, underlätta övergången från utbildning till arbete, förstärka yrkesutbildningssystemen och deras kvalitet, inbegripet genom mekanismer för att förutse kompetensbehoven, anpassning av kursplaner och inrättande och utveckling av arbetsbaserade system för lärande, inbegripet system med både teori och praktik och lärlingssystem.
- d) För det tematiska målet "Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter och effektiv offentlig förvaltning" genom följande:
- i) Investeringar i institutionell kapacitet och offentliga förvaltningarnas och allmännyttiga tjänsters effektivitet på de nationella, regionala och lokala nivåerna med sikte på reformer, bättre lagstiftning och god förvaltning.
- Denna prioriterade investering ska enbart gälla medlemsstater som uppfyller villkoren för stöd från Sammanhållningsfonden eller de medlemsstater som har en eller flera Nuts 2-regioner som avses i artikel 90.2 a i förordning (EU) nr 1303/2013.
- ii) Kapacitetsuppbyggnad för samtliga aktörer som ansvarar för genomförandet av åtgärder som rör utbildning, livslångt lärande samt sysselsättningspolitik och socialpolitik, inbegripet genom sektoriella och territoriella pakter för att skapa stöd för reformer på den nationella, regionala och lokala nivån.
2. Genom de investeringsprioriteringar som anges i punkt 1 ska ESF också bidra till de övriga tematiska målen i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013, främst genom att
- a) stödja övergången till en koldioxidsnål, klimattålig, resurs-effektiv och miljömässigt hållbar ekonomi genom att förbättra utbildningssystemen på det sätt som behövs för att kompetenser och kvalifikationer ska motsvara behoven, höja arbetskraftens kompetens och skapa nya jobb i sektorer som rör miljö och energi,
 - b) förbättra tillgång till och användning av och kvalitet på informations- och kommunikationsteknik genom att utveckla den digitala kompetensen och e-lärande, och investera i e-integration, e-kompetens och tillhörande entreprenörskompetens,
 - c) stärka forskning, teknisk utveckling och innovation genom utveckling av högre universitetsutbildning och entreprenörskompetens, forskarutbildning och partnerskap mellan högskolor, forsknings- och teknikcentrum och företag, och
 - d) stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft och långsiktiga hållbarhet genom att förbättra företagens, företagsledarnas och arbetstagarnas anpassningsförmåga och öka investeringarna i humankapitalet samt stödja organ som tillhandahåller yrkesutbildningar med praktisk inriktning.

Artikel 4

Samstämmighet och tematisk koncentration

1. Medlemsstaterna ska se till att den strategi och de åtgärder som föreskrivs i deras operativa program är förenliga med och griper sig an de utmaningar som anges i deras nationella reformprogram samt, i tillämpliga fall, i de övriga nationella strategierna som syftar till att bekämpa arbetslöshet, fattigdom och social utestängning och även i relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, i syfte att bidra till uppnåendet av Europa 2020-strategins centrala mål i fråga om sysselsättning, utbildning och minskad fattigdom.

2. Minst 20 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat ska anslås för det tematiska målet att främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och all diskriminering i artikel 9 första stycket punkt 9 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Medlemsstaterna ska koncentrera stödet på de tematiska målen enligt följande:

a) I mer utvecklade regioner ska medlemsstaterna koncentrera minst 80 % av ESF-anslaget till varje operativt program till högst fem av investeringsprioriteringarna enligt artikel 3.1.

b) I övergångsregioner ska medlemsstaterna koncentrera minst 70 % av ESF-anslaget till varje operativt program till högst fem av investeringsprioriteringarna enligt artikel 3.1.

c) I mindre utvecklade regioner ska medlemsstaterna koncentrera minst 60 % av ESF-anslaget till varje operativt program till högst fem av investeringsprioriteringarna enligt artikel 3.1.

4. De insatsområden som avses i artikel 11.1 ska inte ingå i beräkningen av de procentandelar som anges i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

Artikel 5

Indikatorer

1. Gemensamma aktivitets- och resultatindikatorer som anges i bilaga I till denna förordning och, i tillämpliga fall, programspecifika indikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 27.4 och 96.2 b ii och iv i förordning (EU) nr 1303/2013. Alla gemensamma aktivitets- och resultatindikatorer ska rapporteras för alla investeringsprioriteringar. De resultatindikatorer som anges i bilaga II till den här förordningen ska rapporteras i enlighet med punkt 2 i den här artikeln. I förekommande fall ska uppgifterna delas upp efter kön.

För de gemensamma och programspecifika aktivitetsindikatorerna ska utgångsvärden fastställas till noll. Om det är relevant för den typ av insatser som ges stöd ska kumulativa kvantifierade målvärden för de indikatorerna fastställas för 2023. Aktivitetsindikatorer ska uttryckas i absoluta tal.

För de gemensamma och programspecifika resultatindikatorerna för vilka ett kumulativt kvantifierat målvärde för 2023 har fastställts, ska utgångsvärden fastställas med användning av de senast tillgängliga uppgifterna eller andra relevanta informationskällor. Programspecifika resultatindikatorer och tillhörande mål får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer.

2. Utöver punkt 1 ska resultatindikatorer som anges i bilaga II till denna förordning användas för alla insatser som får stöd genom den investeringsprioritering som avses i artikel 3.1 a ii för genomförande av sysselsättningsinitiativet för unga. Alla indikatorer i bilaga II till denna förordning ska kopplas till ett kvantifierat kumulativt målvärde för 2023 och ett utgångsvärde.

3. Varje förvaltande myndighet ska tillsammans med de årliga genomföranderapporterna överlämna elektroniskt strukturerade uppgifter för varje insatsområde uppdelat på investeringsprioritering. Uppgifterna ska lämnas in för de insatskategorier som avses i artikel 96.2 b vi i förordning (EU) nr 1303/2013 samt aktivitets- och resultatindikatorerna. Genom undantag från artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, ska uppgifter som överförs för aktivitets- och resultatindikatorer avse värden för delvis eller helt genomförda insatser.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM PROGRAMPLANERING OCH GENOMFÖRANDE

Artikel 6

Medverkan av parter

1. De parter som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 kan medverka i genomförandet av de operativa programmen genom globalt stöd enligt artikel 123.7 i förordning (EU) nr 1303/2013. I sådana fall ska det inom det operativa programmet fastställas vilken del av det operativa programmet som det globala stödet gäller och anges ett vägledande belopp som ska anslås från varje insatsområde till detta.

2. För att uppmuntra arbetsmarknadens parter att på lämpligt sätt medverka i ESF-stödda insatser ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 90.2 a eller b i förordning (EU) nr 1303/2013 eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel, alltefter behov, anslås till kapacitetsbyggnad i form av utbildning, nätverksarbete och åtgärder för att stärka den sociala dialogen samt till gemensamma åtgärder av arbetsmarknadens parter.

3. För att främja icke-statliga organisationers tillgång till och tillfredsställande medverkan i ESF-stödda åtgärder, särskilt på områdena social delaktighet, jämställdhet och lika möjligheter, ska de förvaltande myndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 90.2 a eller b i förordning (EU) nr 1303/2013 eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel anslås till kapacitetsbyggande för icke-statliga organisationer.

Artikel 7

Främjande av jämställdhet

Medlemsstaterna och kommissionen ska främja jämställdhet genom integrering av jämställdhetsprincipen på alla områden under utarbetandet och genomförandet av de operativa programmen vad gäller övervakning, rapportering och utvärdering, enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1303/2013. Via ESF ska medlemsstaterna och kommissionen stödja särskilda åtgärder inom alla investeringsprioriteringar som avses i artikel 3 och särskilt artikel 3.1 a iv i den här förordningen, som inriktas på att varaktigt öka kvinnors deltagande och avancemang på arbetsmarknaden, för att på så sätt motverka kvinnodominansen bland fattiga, minska könsdiskrimineringen, bekämpa könsstereotyper på arbetsmarknaden och inom utbildningen, och göra det lättare för alla att förena arbete och privatliv och verka för att män och kvinnor tar ett lika stort omsorgsansvar.

Artikel 8

Främjande av lika möjligheter och icke-diskriminering

Medlemsstaterna och kommissionen ska främja lika möjligheter för alla, utan diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, genom integrering av principen om icke-diskriminering på alla områden, enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1303/2013. Via ESF ska medlemsstaterna och kommissionen också stödja särskilda åtgärder inom alla investeringsprioriteringar som avses i artikel 3, särskilt artikel 3.1 b iii i den här förordningen. Sådana åtgärder ska syfta till att bekämpa alla former av diskriminering samt att förbättra tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning, i syfte att förbättra integrationen i arbetsliv och utbildning, för att därigenom stärka den och minska ojämlikheter i fråga om utbildningsresultat och hälsa och underlätta övergången från institutionsbaserade till samhällsbaserade vårdtjänster, i synnerhet för de personer som ställs inför flerfaldig diskriminering.

Artikel 9

Social innovation

1. ESF ska främja social innovation på alla områden inom ramen för sitt tillämpningsområde enligt artikel 3 i denna förordning, särskilt i syfte att testa och utvärdera innovativa lösningar samt använda dem i större skala, inbegripet på den lokala eller regionala nivån, för att tillgodose sociala behov i partnerskap med berörda parter och i synnerhet arbetsmarknadens parter.

2. Medlemsstaterna ska, i sina operativa program eller senare under genomförandet av dem, identifiera områden för social innovation som motsvarar medlemsstaternas särskilda behov.

3. Kommissionen ska underlätta kapacitetssuppleering för social innovation, särskilt genom att stödja ömsesidigt lärande, inrätta nätverk och sprida och främja god praxis och goda metoder.

Artikel 10

Samarbete över gränserna

1. Medlemsstaterna ska stödja samarbete över gränserna i syfte att främja ömsesidigt lärande och därigenom öka de ESF-stödda insatsernas verkan. I samarbetet över gränserna ska partner från minst två medlemsstater ingå.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstater med ett enda operativt program som stöds av ESF eller ett enda operativt program som omfattar flera fonder undantagsvis välja att inte stödja samarbete över gränserna, i vederbörligt motiverade fall och med hänsyn till proportionalitetsprincipen.

3. Medlemsstaterna får i partnerskap med berörda partner välja teman för samarbete över gränserna från en förteckning över gemensamma teman som föreslagits av kommissionen och godkänts av den kommitté som avses i artikel 25 eller välja andra teman som motsvarar deras specifika behov.

4. Kommissionen ska underlätta samarbetet över gränserna kring de gemensamma teman i den förteckning som avses i punkt 3 och, vid behov, kring andra teman som medlemsstaterna valt ut genom ömsesidigt lärande och samordnade eller gemensamma insatser. Kommissionen ska särskilt inrätta en plattform på EU-nivå för att underlätta inrättandet av gränsöverskridande partnerskap, erfarenhetsutbyte, kapacitetssuppleering och nätverksarbete samt för att ta till vara och sprida relevanta resultat. Kommissionen ska också utarbeta en samordnad ram för genomförandet med gemensamma urvalskriterier, typer av åtgärder och tidsplanering samt gemensamma metoder för övervakning och utvärdering, för att underlätta samarbetet över gränserna.

Artikel 11

Fondspecifika bestämmelser för de operativa programmen

1. Med avvikelse från artikel 96.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 får de operativa programmen fastställa insatsområden för genomförandet av åtgärder för social innovation och samarbete över gränserna enligt artiklarna 9 och 10 i den här förordningen.

2. Genom undantag från artikel 120.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska den högsta samfinansieringsandelen för ett insatsområde höjas med tio procentenheter, men får inte överstiga 100 %, om området enbart avser social innovation eller samarbete över gränserna, eller en kombination av båda.

3. Utöver vad som föreskrivs i artikel 96.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska de operativa programmen även fastställa hur de planerade ESF-stödda insatserna ska bidra till

- a) de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1-7 i förordning (EU) nr 1303/2013 för respektive insatsområde,
- b) social innovation och samarbete över gränserna enligt artiklarna 9 och 10 i den här förordningen, om de inte omfattas av ett särskilt insatsområde.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser om behandling av särskilda regionala särdrag

1. ESF bör stödja strategier för lokalt ledd utveckling i de stadsområden och landsbygdsområden som avses i artiklarna 32, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1303/2013, territoriella pakter och lokala initiativ för sysselsättning, inklusive ungdomssysselsättning, utbildning och social delaktighet samt integrerade regionala investeringar enligt artikel 36 i förordning (EU) nr 1303/2013.

2. Som ett komplement till Erufs insatser som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 ⁽¹⁾ får ESF stödja en hållbar stadsutveckling genom strategier med integrerade insatser för att lösa ekonomiska och sociala problem samt miljöproblem i de stadsområden som fastställs av medlemsstaterna på grundval av de principer som fastställs i deras respektive partnerskapsöverenskommelser.

KAPITEL III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM FINANSIELL FÖRVALTNING

Artikel 13

Stödberättigande utgifter

1. ESF ska ge stöd till stödberättigande utgifter, som enligt artikel 120.2 b i förordning (EU) nr 1303/2013, får omfatta alla ekonomiska resurser till vilka arbetsgivare och arbetstagare gemensamt bidrar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och målet Investering för tillväxt och sysselsättning och om upphävande av förordning (EU) nr 1080/2006 (Se sidan 289 i detta nummer av EUT).

2. ESF får ge stöd till utgifter för insatser som genomförs utanför programområdet men inom unionen om följande två villkor är uppfyllda:

- a) Att insatsen genomförs till gagn för programområdet.
- b) Att skyldigheterna för det operativa programmets myndigheter i fråga om förvaltning, styrning och revision av insatsen fullgörs av de myndigheter som ansvarar för det operativa program som stöder insatsen eller att de sluter avtal med myndigheterna i den medlemsstat där insatsen genomförs förutsatt att skyldigheterna i den medlemsstaten uppfylls i fråga om förvaltning, styrning och revision av insatsen.

3. Utgifter för insatser utanför unionen ska vara stödberättigande med upp till 3 % av budgeten för ett av ESF:s operativa program eller ESF:s del av ett operativt program som omfattar flera fonder, förutsatt att insatsen berör de tematiska målen enligt artikel 3.1 a eller 3.1 c och att den berörda övervakningskommittén har samtyckt till den berörda insatsen eller de berörda typerna av insatser.

4. Utöver de utgifter som avses i artikel 69.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska inköp av infrastruktur, mark och fastigheter inte heller berättiga till stöd från ESF.

5. Naturabidrag i form av anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats kan berättiga till stöd från ESF förutsatt att naturabidrag uppkommer i enlighet med nationella regler, inklusive redovisningsregler och inte överstiger den kostnad som bärs av tredje part.

Artikel 14

Förenklade kostnadsalternativ

1. Utöver de alternativ som avses i artikel 67 i förordning (EU) nr 1303/2013 får kommissionen ersätta medlemsstaternas utgifter på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp som fastställs av kommissionen. De belopp som beräknas på detta sätt ska betraktas som offentligt stöd utbetalat till stödmottagare och som stödberättigande utgifter vid tillämpningen av förordning (EU) nr 1303/2013.

Vid tillämpningen av första stycket ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 beträffande den typ av insatser som omfattas och fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp och deras högsta belopp, vilka kan komma att justeras enligt tillämpliga gemensamt beslutade metoder, samtidigt som hänsyn ska tas till de erfarenheter som gjorts under den förra programplaneringen.

Redovisningsrevisionen ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning av kommissionen på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp har uppfyllts.

Om finansiering på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp i enlighet med första punkten används får medlemsstaterna tillämpa sin egen redovisningspraxis för att stödja insatserna. Vid tillämpningen av denna förordning och förordning (EU) nr 1303/2013 ska sådan redovisningspraxis och därav resulterande belopp inte vara föremål för revision av revisionsmyndigheten eller kommissionen.

2. I enlighet med artikel 67.1 d och 5 d i förordning (EU) nr 1303/2013 får en schablonmässig andel på upp till 40 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats utan något krav på att medlemsstaten ska genomföra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga andelen.

3. Utöver de metoder som föreskrivs i artikel 67.5 i förordning (EU) nr 1303/2013, får de belopp som avses i artikel 67.1 b, c och d i förordning (EU) nr 1303/2013 fastställas i varje enskilt fall med hänvisning till ett budgetförslag som i förväg godkänts av den förvaltande myndigheten, om det offentliga stödet till bidrag och återbetalningspliktigt stöd inte överstiger 100 000 EUR.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska bidrag och återbetalningspliktigt stöd för vilka det offentliga stödet inte överstiger 50 000 EUR fastställas genom standardiserade skalor för enhetskostnader eller enhetsbelopp i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller med artikel 67 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller schablonsatser i enlighet med artikel 67 i förordning (EU) nr 1303/2013, utom när det gäller insatser som får stöd inom ramen för en statlig stödordning. Om finansiering till en schablonsats tillämpas kan de kostnadskategorier som används för att beräkna beloppet ersättas i enlighet med artikel 67.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 15

Finansiella instrument

Enligt artikel 37 i förordning (EU) nr 1303/2013 får ESF stödja politiska riktlinjer och åtgärder inom sitt tillämpningsområde genom finansiella instrument, inbegripet mikrokrediter och garantifonder.

KAPITEL IV

SYSSELSÄTTNINGSMÅLSINITIATIVET FÖR UNGA

Artikel 16

Sysselsättningsinitiativet för unga

Sysselsättningsinitiativet för unga ska stödja kampen mot ungdomsarbetslöshet i stödberättigade regioner i unionen genom stöd till insatser enligt artikel 3.1 a ii i den här förordningen. Initiativet ska inriktas på alla ungdomar som är yngre än 25 år

som varken arbetar eller studerar, som är bosatta i de stödberättigade regionerna, som inte förvärvsarbetar eller som är arbetslösa inklusive långtidsarbetslösa, oavsett om de är registrerade som arbetssökande eller inte. Medlemsstaterna får på frivillig basis utvidga målgruppen till ungdomar som är yngre än 30 år.

För sysselsättningsinitiativet för unga 2014–2015 är "stödberättigade områden" de Nuts 2-regioner där ungdomsarbetslösheten för ungdomar i åldersgruppen 15–24 år överstiger 25 % under 2012 och, för medlemsstater där ungdomsarbetslösheten stigit med mer än 30 % under 2012, de Nuts 2-regioner som har en ungdomsarbetslöshet som överstiger 20 % under 2012.

Resurserna för sysselsättningsinitiativet för unga får justeras uppåt för 2016–2020 inom ramen för budgetförloppet i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 1311/2013. För fastställandet av områden som är berättigade till stöd från sysselsättningsinitiativet för unga 2016–2020, ska hänvisningen till 2012 års uppgifter i andra stycket förstås som en hänvisning till senast tillgängliga årliga uppgift. Fördelningen mellan medlemsstater av ytterligare resurser ska gå till på samma sätt som den ursprungliga tilldelningen i enlighet med bilaga VIII i förordning (EU) nr 1303/2013.

Medlemsstater får genom överenskommelse med kommissionen besluta att anslå ett begränsat belopp på högst 10 % av medlen för sysselsättningsinitiativet för unga som är bosatta i delregioner med en hög ungdomsarbetslöshet utanför de stödberättigade Nuts 2-regionerna.

Artikel 17

Tematisk koncentration

Det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga ska inte beaktas vid beräkningen av den tematiska koncentration som avses i artikel 4.

Artikel 18

Programplanering

Sysselsättningsinitiativet för unga ska integreras i programplaneringen för ESF enligt artikel 96 i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall redogöra för programplaneringsformerna beträffande sysselsättningsinitiativet för unga i deras respektive partnerskapsöverenskommelser och i deras operativa program.

Programplaneringen kan ta en eller flera av följande former:

- a) Ett särskilt operativt program.
- b) Ett särskilt insatsområde i ett operativt program.
- c) En del av ett eller flera insatsområden.

Artiklarna 9 och 10 i den här förordningen ska också tillämpas på sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 19

Övervakning och utvärdering

1. Utöver övervakningskommitténs uppgifter som anges i artikel 110 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska övervakningskommittén minst en gång per år granska genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga inom ramen för det operativa programmet och framstegen mot att uppnå dess mål.

2. De årliga genomföranderapporterna och den slutrapport som avses i artikel 50.1 och 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska innehålla kompletterande information om genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga. Kommissionen ska översända en sammanfattning av de rapporterna som avses i artikel 53.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 till Europaparlamentet.

Kommissionen ska närvara vid Europaparlamentets årliga debatt om sammanfattningen av de rapporterna.

3. Den förvaltande myndigheten ska från och med april 2015 och under följande år tillsammans med de årliga genomföranderapporter som avses i artikel 50.1 och 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 överlämna elektroniskt strukturerade uppgifter till kommissionen för varje insatsområde eller en del av ett insatsområde som stöder sysselsättningsinitiativet för unga. De indikatoruppgifter som överlämnas ska gälla värden för de indikatorer som anges i bilagorna I och II till den här förordningen och, i tillämpliga fall, de programspecifika indikatorerna. Uppgifterna ska avse helt eller delvis genomförda insatser.

4. De årliga genomföranderapporter som avses i artikel 50.4 i förordning (EU) nr 1303/2013, eller, i tillämpliga fall, den lägesrapport som avses i artikel 111.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 och den årliga genomföranderapport som lämnas in senast den 31 maj 2016, ska redogöra för de viktigaste resultaten av de utvärderingar som avses i punkt 6 i den här artikeln. Rapporterna ska även innehålla en bedömning av kvaliteten på de arbetserbjudanden som deltagarna i sysselsättningsinitiativet för unga fått, inbegripet missgynnade ungdomar, ungdomar från marginaliserade befolkningsgrupper och ungdomar som lämnat skolan utan kvalifikationer. Rapporterna ska också fastställa och bedöma vilka framsteg de gjort när det gäller vidareutbildning, att hitta varaktiga och anständiga arbeten eller få lärlingsplatser eller praktikplatser av god kvalitet.

5. De lägesrapporter som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska innehålla kompletterande information om och en bedömning av genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga. Kommissionen ska översända en sammanfattning av dessa rapporter som avses i artikel 53.2 i den förordningen till Europaparlamentet och ska närvara vid Europaparlamentets debatt om dessa rapporter.

6. Minst två gånger under programperioden ska det ske en utvärdering som bedömer hur verkningsfullt, effektivt och genomslagskraftigt det gemensamma stödet från ESF och det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga samt genomförandet av ungdomsgarantin har varit.

Den första utvärderingen ska vara slutförd senast den 31 december 2015 och den andra senast den 31 december 2018.

Artikel 20

Informations- och kommunikationsåtgärder

1. Stödmottagarna ska se till att de som deltar i en insats informeras särskilt om stödet genom sysselsättningsinitiativet för unga som tillhandahålls genom ESF-medel och det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga.

2. Alla handlingar som rör genomförandet av en insats och som är avsedda för allmänheten eller deltagarna, även bevis om deltagande eller andra intyg, ska innehålla en uppgift om att det operativa programmet fått stöd genom sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 21

Tekniskt stöd

En medlemsstat får beakta det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga vid beräkningen av gränsen för det totala beloppet på de medel som anslagits till tekniskt stöd för varje medlemsstat.

Artikel 22

Ekonomiskt stöd

1. I kommissionens beslut om antagande av ett operativt program ska det högsta stödbeloppet från det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga och motsvarande ESF-medel fastställas som ett totalbelopp och även per kategori av regioner för varje insatsområde. Motsvarande ESF-stöd ska åtminstone matcha stödet från det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga för varje insatsområde.

2. På grundval av de belopp som avses i punkt 1 ska kommissionens beslut som avses i punkt 1 även fastställa förhållandet mellan kategorierna av regioner som får ESF-stöd för varje insatsområde.

3. Om sysselsättningsinitiativet för unga genomförs via ett särskilt insatsområde som omfattar stödberättigade regioner av fler än en kategori ska den högsta samfinansieringsandelen tillämpas på anslaget från ESF.

Det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga ska inte omfattas av kravet på nationell samfinansiering.

Den totala samfinansieringsandelen för de insatsområden som fastställs genom det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 ska beräknas med hänsyn till samfinansieringsandelen för ESF-stödet tillsammans med det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 23

Finansiell förvaltning

Utöver artikel 130 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska kommissionen, när den ersätter mellanliggande betalningar och gör slutbetalningen för sysselsättningsinitiativet för unga för varje insatsområde, fördela ersättningen från unionens budget lika mellan ESF och det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga. När alla resurser från det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga har återbetalats ska kommissionen återbetala resterande ersättningar från unionens budget till ESF.

Kommissionen ska fördela ersättningen från ESF mellan kategorier av regioner enligt den andel som fastställs i artikel 22.2.

KAPITEL V

DELEGERING AV BEFOGENHETER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14.1 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 14.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Kommitté enligt artikel 163 i EUF-fördraget

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *ESF-kommittén*) inrättad enligt artikel 163 i EUF-fördraget.
2. Den kommissionsledamot som ansvarar för ordförandeuppgiften i ESF-kommittén får delegera detta ansvar till en högre tjänsteman vid kommissionen. Kommissionen ska sörja för ESF-kommitténs sekretariat.
3. Varje medlemsstat ska utse en företrädare för regeringen, en företrädare för arbetstagarorganisationerna, en företrädare för arbetsgivarorganisationerna och en suppleant för varje ledamot för en tid av högst sju år. Om en ledamot är frånvarande ska suppleanten automatiskt ha rätt att delta i överläggningarna.

4. ESF-kommittén ska ha en företrädare från var och en av de organisationer som företräder arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer på unionsnivå.

5. ESF-kommittén får bjuda in företrädare utan rösträtt från Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden samt företrädare utan rösträtt från berörda civila samhällsorganisationer till sina möten, om dagordningen för mötet kräver deras närvaro.

6. ESF-kommittén ska

- a) höras om utkast till kommissionsbeslut om operativa program och programplanering, om det ges stöd från ESF,
- b) höras om den planerade användningen av tekniskt stöd, om det ges stöd från ESF, och andra frågor som påverkar genomförandet av strategier på unionsnivå, och som berör ESF.
- c) godkänna den förteckning över gemensamma teman för samarbete över gränserna som föreskrivs i artikel 10.3.

7. ESF-kommittén får avge yttranden i

- a) frågor som rör ESF:s bidrag till genomförandet av Europa 2020-strategin,
- b) frågor som rör förordning (EU) nr 1303/2013 med relevans för Europeiska socialfonden,
- c) andra frågor som berör ESF och som kommissionen hän-skjutit till kommittén än dem som avses i punkt 6.

8. ESF-kommittén ska anta sina yttranden med en absolut majoritet av de avgivna giltiga rösterna, och yttrandena ska delges Europaparlamentet för kännedom. Kommissionen ska informera ESF-kommittén om hur den har beaktat dess yttranden.

Artikel 26

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvis inställande, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1081/2006 eller någon annan rättsakt som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning ska därför fortsättningsvis tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller de berörda insatserna fram till dess att de avslutas.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1081/2006 före den 1 januari 2014 ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 27

Upphävande

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 26 i den här förordningen ska förordning (EG) nr 1081/2006 upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 28

Översynsklausul

Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med artikel 164 i EUF-fördraget göra en översyn av denna förordning senast den 31 december 2020.

Artikel 29

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

M. SCHULZ

På rådets vägnar

Ordförande

R. ŠADŽIUS

BILAGA I

Gemensamma aktivitets- och resultatindikatorer för ESF-investeringar

1. Gemensamma aktivitetsindikatorer för deltagare

Med *deltagare* ⁽¹⁾ avses personer som direkt gynnas av en ESF-insats som kan identifieras och kontaktas för att lämna uppgifter om sig själva, och för vilka särskilda utgifter öronmärks. Andra personer ska inte betraktas som deltagare. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

De gemensamma aktivitetsindikatorerna för deltagare är:

- Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa*.
- Långtidsarbetslösa*.
- Icke förvärvsarbetande*.
- Icke förvärvsarbetande som inte deltar i allmän eller yrkesinriktad utbildning*.
- Anställda, inklusive egenföretagare*.
- Under 25 år*.
- Över 54 år*.
- Över 54 år som är arbetslösa, inbegripet långtidsarbetslösa, eller icke förvärvsarbetande som inte deltar i allmän eller yrkesinriktad utbildning*.
- Med primärskoleutbildning (ISCED 1) eller grundskoleutbildning (ISCED 2)*.
- Med gymnasieutbildning (ISCED 3) eller eftergymnasial utbildning (ISCED 4)*.
- Med högskoleutbildning (ISCED 5–8)*.
- Deltagare som lever i hushåll där ingen förvärvsarbetar.
- Deltagare som lever i hushåll där ingen förvärvsarbetar och som har försörjningsansvar för barn.
- Deltagare som är ensamstående och har försörjningsansvar för barn.
- Migranter, deltagare med utländsk bakgrund, minoriteter (inklusive marginaliserade grupper som romer)**.
- Personer med funktionsnedsättning**.
- Andra missgynnade grupper**.

Det totala antalet deltagare kommer att beräknas automatiskt på grundval av aktivitetsindikatorerna.

Dessa uppgifter om deltagare i en ESF-stödd insats ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

- Hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden*.
- Från landsbygdsområden* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ De förvaltande myndigheterna ska inrätta ett system som registrerar och lagrar uppgifter för enskilda deltagare i elektronisk form enligt artikel 125.2 d i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaternas rutiner för databehandling ska följa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31), särskilt artiklarna 7 och 8. Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med * är personuppgifter enligt artikel 7 i direktiv 95/46/EG. Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige (artikel 7 c i direktiv 95/46/EG). En definition av registeransvarig ges i artikel 2 i direktiv 95/46/EG.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med ** är en särskild uppgiftskategori enligt artikel 8 i direktiv 95/46/EG. Under förutsättning av lämpliga skyddsåtgärder och av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse får medlemsstaterna antingen i sin nationella lagstiftning eller genom ett beslut av tillsynsmyndigheten (artikel 8.4 i direktiv 95/46/EG) besluta om andra undantag än de som nämns i artikel 8.2 i direktiv 95/46/EG.

⁽²⁾ Uppgifterna ska samlas in på nivån mindre administrativa enheter (lokala administrativa enheter 2), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

Uppgifterna om deltagare enligt båda ovanstående indikatorer kommer att lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.4 i förordning (EU) nr (EU) nr 1303/2013. Uppgifterna kommer att samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Urvalets interna validitet ska säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering.

2. Gemensamma aktivitetsindikatorer för enheter är:

- Antalet projekt som helt eller delvis genomförs av arbetsmarknadens parter eller icke-statliga organisationer.
- Antalet projekt som inriktas på kvinnors varaktiga deltagande och avancemang i arbetslivet.
- Antalet projekt som riktar sig till offentliga förvaltningar eller offentliga tjänster på nationell, regional eller lokal nivå.
- Antalet understödda mikroföretag, små och medelstora företag (inbegripet kooperativa företag och företag i den sociala ekonomin).

Dessa uppgifter ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare är:

- Icke förvärvsarbetande som söker arbete efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare i utbildning efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare som erhåller en kvalifikation efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd*.
- Missgynnade deltagare som söker arbete, studerar, erhåller en kvalifikation, deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd**.

Dessa uppgifter ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

4. Gemensamma långsiktiga resultatindikatorer för deltagare är:

- Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare över 54 år i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Missgynnade deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd**.

Dessa uppgifter ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.5 i förordning (EU) nr 1303/2013. Uppgifterna ska samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Urvalets interna validitet bör säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

BILAGA II

Resultatindikatorer för sysselsättningsinitiativet för unga

Dessa uppgifter ska ingå i de årliga genomföranderapporter som anges i artikel 50.1 och 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 och i den rapport som ska lämnas in i april 2015 enligt artikel 19.3 i den här förordningen. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

1. Gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare

Med *deltagare* ⁽¹⁾ avses personer som direkt gynnas av en insats från sysselsättningsinitiativet för unga och som kan identifieras och kontaktas för att lämna uppgifter om sig själva, och för vilka särskilda utgifter öronmärks.

De omedelbara resultatindikatorerna är:

- Arbetslösa deltagare som fullföljer en insats som får stöd från sysselsättningsinitiativet för unga*.
- Arbetslösa deltagare som erbjuds anställning, fortsatt utbildning, lärlingsplats eller praktik efter avslutad åtgärd*.
- Arbetslösa deltagare som studerar, erhåller en kvalifikation eller deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagare, efter avslutad åtgärd*.
- Långtidsarbetslösa deltagare som fullföljer en insats som får stöd från sysselsättningsinitiativet för unga*.
- Långtidsarbetslösa deltagare som erbjuds anställning, fortsatt utbildning, lärlingsplats eller praktik efter avslutad åtgärd*.
- Långtidsarbetslösa deltagare som studerar, erhåller en kvalifikation eller deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagare, efter avslutad åtgärd*.
- Icke förvärvsarbetande deltagare som inte studerar som fullföljer en insats som får stöd från sysselsättningsinitiativet för unga*.
- Icke förvärvsarbetande deltagare som inte studerar som erbjuds anställning, fortsatt utbildning, lärlingsplats eller praktik efter avslutad åtgärd*.
- Icke förvärvsarbetande och icke studerande deltagare som studerar, får en kvalifikation eller deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagare, efter avslutad åtgärd*.

2. Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare

De långsiktigare resultatindikatorerna är:

- Deltagare i fortsatt utbildning, utbildningsprogram som leder till ett utbildningsbevis, en lärlingsutbildning eller praktiktjänstgöring inom sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Personer som har anställning inom sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Personer som är egenföretagare inom sex månader efter avslutad åtgärd*.

Uppgifterna ska samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Urvalets interna validitet bör säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering.

⁽¹⁾ De förvaltande myndigheterna ska inrätta ett system som registrerar och lagrar uppgifter för enskilda deltagare i elektronisk form enligt artikel 125.2 d i förordning 1303/2013. Medlemsstaternas rutiner för databehandling ska följa bestämmelserna i direktiv 95/46/EG, särskilt artiklarna 7 och 8.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med * är personuppgifter enligt artikel 7 i direktiv 95/46/EG. Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige (artikel 7 c i direktiv 95/46/EG). En definition av registeransvarig ges i artikel 2 i direktiv 95/46/EG.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med ** är en särskild uppgiftskategori enligt artikel 8 i direktiv 95/46/EG. Under förutsättning av lämpliga skyddsåtgärder och av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse får medlemsstaterna antingen i sin nationella lagstiftning eller genom ett beslut av tillsynsmyndigheten (artikel 8.4 i direktiv 95/46/EG) besluta om andra undantag än de som nämns i artikel 8.2 i direktiv 95/46/EG.

BILAGA III

Jämförelsetabell

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 1081/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	—
Artikel 10	—
	Artikel 11
	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
	Artikel 14
	Artikel 15
	Artiklarna 16 -23
	Artikel 24
	Artikel 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 28
Artikel 15	Artikel 29

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1305/2013

av den 17 december 2013

om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln *Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans*, anges vilka utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken kan komma att ställas inför efter 2013 och det fastställs mål och riktlinjer för denna. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. Den reformen bör omfatta alla centrala instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet rådets förordning (EG) nr 1698/2005⁽¹⁾. Med tanke på reformens omfattning bör förordning (EG) nr 1698/2005 upphävas och ersättas med en ny text.

(2) En landsbygdsutvecklingspolitik bör inrättas för att stödja och komplettera de direktstöd och marknadsåtgärder som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och

därigenom bidra till den politikens mål enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). En sådan landsbygdsutvecklingspolitik bör också inbegripa de centrala politiska mål som anges i meddelandet från kommissionen av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (nedan kallad *Europa 2020-strategin*), och bör överensstämma med de allmänna mål för ekonomisk och social sammanhållning som anges i EUF-fördraget.

(3) Eftersom målet för denna förordning, nämligen landsbygdsutveckling, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av kopplingarna mellan landsbygdsutveckling och de andra instrumenten inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, de stora skillnader som finns mellan olika landsbygdsområden, samt de begränsningar en utvidgad union innebär för medlemsstaternas finansiella medel, utan snarare, på grund av den fleråriga garanterade unionsfinansieringen och genom fokuseringen på prioriteringar på unionsnivå kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(4) För att landsbygden ska utvecklas på ett hållbart sätt är det nödvändigt att fokusera på ett begränsat antal centrala prioriteringar som avser kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruket och på landsbygden, jordbruksföretagens livskraft, konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främjande av innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk och, organisationen av livsmedelskedjan, inbegripet bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, djurs välbefinnande, riskhantering inom jordbruket, återställande, bevarande och förbättring av de ekosystem som är kopplade till jord- och skogsbruk, främjande av effektivt resursutnyttjande och övergång till en koldioxidsnål ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, och främjande av social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden. Härvid bör man ta hänsyn till de olikartade förhållanden som påverkar landsbygden med olika särdrag eller olika kategorier av potentiella stödmottagare och till de övergripande målen avseende innovation, miljö och en begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Åtgärderna för att begränsa klimatförändringar bör utgöras både av åtgärder för att begränsa utsläppen från centrala verksamheter inom jord- och skogsbruk, som animalieproduktion och användningen av gödselmedel, och åtgärder för att bevara kolsänkor och öka koldioxidbindningen när det gäller markanvändning, ändringar av markanvändningen och inom skogsbrukssektorn. Unionens prioritering för landsbygdsutveckling som avser

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruk och landsbygden bör tillämpas horisontellt i förhållande till unionens övriga prioriteringar för landsbygdsutveckling.

- (5) Unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling bör genomföras inom ramen för en hållbar utveckling och unionens främjande av syftet att skydda och förbättra miljön som anges i artikel 11 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren ska betala. Medlemsstaterna bör lämna information om stödet för klimatförändringsmålen i överensstämmelse med ambitionen att avsätta minst 20 % av unionens budget för detta ändamål med hjälp av en metod som antagits av kommissionen.
- (6) Den verksamhet som Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) bedriver, och de insatser som den bidrar till, bör överensstämma med och vara förenlig med stöd från andra instrument inom den gemensamma jordbrukspolitik.
- (7) För att säkerställa att landsbygdsprogrammen startar omgående och genomförs på ett effektivt sätt bör stöd från Ejflu endast beviljas om det finns en administrativ infrastruktur som är sund. Medlemsstaterna bör därför bedöma tillämpligheten och uppfyllandet av vissa förhandsvillkor. Varje medlemsstat bör utarbeta antingen ett nationellt landsbygdsprogram för hela territoriet eller regionala program eller både ett nationellt program och regionala program. Varje program bör fastställa en strategi för att uppnå målen i förhållande till de prioriteringar som unionen har för landsbygdsutvecklingen samt ett urval åtgärder. Programplaneringen bör vara förenlig med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen, samtidigt som den anpassas till nationella sammanhang och kompletterar unionens övriga politik, särskilt jordbruksmarknadspolitiken, sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Medlemsstater som väljer att förbereda en uppsättning regionala program bör också kunna utarbeta nationella villkor utan ett separat budgetanslag för att underlätta samordningen mellan regionerna när det gäller att hantera landsomfattande utmaningar.
- (8) Medlemsstaterna bör kunna ta med tematiska delprogram i sina landsbygdsprogram för att hantera särskilda behov i områden av särskild betydelse för dem. De tematiska delprogrammen bör bland annat gälla unga jordbrukare, småbruk, bergsområden, upprättandet av korta leveranskedjor, kvinnor på landsbygden, begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt biologisk mångfald. De tematiska delprogrammen bör också ge möjlighet att bidra till omstruktureringen av jordbrukssektorer som har stor inverkan på utvecklingen av landsbygden. Som ett medel för att få insatser i form av vissa tematiska delprogram att fungera mer effektivt bör det vara tillåtet för medlemsstaterna att tillhandahålla högre stödnivåer för vissa av de insatser som omfattas av dessa tematiska delprogram.
- (9) Landsbygdsprogrammen bör identifiera det berörda områdets behov och formulera en sammanhängande strategi för att tillgodose dem mot bakgrund av unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen. Den strategin bör bygga på fastställda mål. Man bör fastställa kopplingar mellan de behov som identifieras, de mål som fastställs och de åtgärder som väljs för att uppnå dem. Landsbygdsprogrammen bör också innehålla all den information som krävs för att bedöma om de är förenliga med kraven i denna förordning.
- (10) Målen i landsbygdsprogrammen ska relateras till en uppsättning målandikatorer som är gemensam för alla medlemsstater och vid behov till programspecifika indikatorer. För att underlätta denna uppgift bör de områden som omfattas av dessa indikatorer definieras, i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen. Mot bakgrund av den horisontella tillämpningen av den unionsprioritering för landsbygdsutveckling som avser kunskapsöverföring inom jord- och skogsbruk bör interventioner inom ramen för denna prioritering anses vara av central betydelse för de målandikatorer som anges för de återstående unionsprioriteringarna.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa vissa regler för programplanering och för revideringar av landsbygdsprogrammen. Det bör ges möjlighet att använda ett förenklat revideringsförfarande för revideringar som inte påverkar programmets strategi eller respektive ekonomiska bidrag från unionen.
- (12) När det gäller utvecklingen och specialiseringen av jord- och skogsbruket och de särskilda utmaningar som mikroföretag samt små och medelstora företag ställs inför på landsbygden krävs en lämplig nivå på den tekniska och ekonomiska utbildningen liksom en ökad förmåga att skaffa sig tillgång till och utbyta kunskap och information, inbegripet genom spridning av de bästa produktionsmetoderna inom jord- och skogsbruket. Kunskapsöverföring och informationsåtgärder bör inte bara förekomma i form av traditionella kurser utan bör också vara anpassade till landsbygdsaktörernas behov. Seminarier, rådgivning, demonstrationer, informationsverksamhet, samt även kortvariga utbytesprogram samt fältvandringar och gårdsbesök inom skogs- och jordbruket bör därför

också stödjas. Den kunskap och information som inhämtas bör göra det möjligt för jordbrukare, skogsbrukare, personer som är verksamma inom livsmedelssektorn samt små och medelstora företag på landsbygden att särskilt öka sin konkurrenskraft och förbättra sitt resursutnyttjande och sina miljöprestanda, samtidigt som de bidrar till hållbarhet inom landsbygdsekonomin. Vid stöd till små och medelstora företag kan medlemsstaterna prioritera små och medelstora företag som är knutna till jord- och skogsbrukssektorn. I syfte att säkerställa att kunskapsöverförings- och informationsverksamheten uppnår dessa resultat bör det krävas att de som tillhandahåller dessa kunskapsöverföringstjänster har all den kapacitet som är lämplig.

- (13) Genom jordbruksrådgivningstjänster får jordbrukare, unga jordbrukare, skogsbrukare, övriga markförvaltare och små och medelstora företag på landsbygden hjälp att förbättra sina jordbruksföretag eller affärsverksamheter när det gäller hållbar förvaltning och övergripande prestationer. Det innebär att både etablering av sådana tjänster och utnyttjandet av rådgivning till jordbrukare, unga jordbrukare, skogsbrukare, övriga markförvaltare och små och medelstora företag bör uppmuntras. För att främja kvaliteten på och effektiviteten hos den rådgivning som erbjuds bör rådgivarna ha vissa fastställda lägsta kvalifikationer och få regelbunden utbildning. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾ bör jordbruksrådgivningstjänster hjälpa jordbrukare att göra en bedömning av sina jordbruksföretags prestationer och att kartlägga de nödvändiga förbättringarna när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, jordbruksmetoder som är gynnsamma för klimatet som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽²⁾, och de åtgärder på jordbruksföretagsnivå som fastställs i landsbygdsprogrammen för modernisering av jordbruksföretag,

uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation, marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap. Jordbruksrådgivningstjänster bör även hjälpa jordbrukare att kartlägga nödvändiga förbättringar vad

gäller krav som fastställts för genomförandet av artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽³⁾ (nedan kallat *ramdirektivet för vatten*) samt kraven för genomförandet av artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽⁴⁾ och genomföra artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG ⁽⁵⁾, särskilt när det gäller efterlevnaden av de allmänna principerna för integrerat växtskydd. I tillämpliga fall kan rådgivningen också gälla arbetskydds- eller säkerhetsnormer kopplade till jordbruksföretaget samt särskild rådgivning för jordbrukare som etablerar sig för första gången. Rådgivningen bör även kunna omfatta etablering av unga jordbrukare, hållbar utveckling av företagets ekonomiska verksamhet, lokal bearbetning och marknadsföringsrelaterade frågor som anknyter till företagets ekonomiska resultat samt jordbruks- och miljöprestanda. Särskild rådgivning kan också ges i frågor om begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald, vattenskydd, utveckling av korta leveranskedjor, ekologiskt jordbruk samt hälsoaspekter på djurhållning. Vid stöd till små och medelstora företag har medlemsstaterna möjlighet att prioritera små och medelstora företag som är knutna till jord- och skogsbrukssektorn. Företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket bör hjälpa jordbrukarna att förbättra och underlätta driften av sina jordbruksföretag.

- (14) Unionens eller medlemsstaternas kvalitetssystem, inbegripet system för certifiering av jordbruksföretag, för jordbruksprodukter och livsmedel ger konsumenterna garantier om produkters och produktionsmetoders kvalitet och egenskaper, tack vare jordbrukarnas deltagande i sådana system, skapar ett mervärde för de berörda produkterna och ger dem bättre marknadsmöjligheter. Därför bör jordbrukare, och grupper av jordbrukare, uppmuntras att delta i dessa system. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013. Eftersom det är vid det tillfälle då jordbrukarna inträder i sådana system och under de första åren de deltar i dem som de inte gottgörs helt av marknaden för de merkostnader och skyldigheter som läggs på dem, bör stödet ges till nya deltagare och omfatta högst fem år. Mot bakgrund av de särskilda särdrag som bomull har i egenskap av jordbruksprodukt bör även kvalitetssystem för bomull omfattas. Stöd bör också göras tillgängligt för informationsåtgärder och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och (EG) 73/2009. (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

främjande åtgärder avseende produkter som omfattas av kvalitets- och certifieringssystem som får stöd enligt denna förordning.

- (15) För att förbättra den ekonomiska och miljömässiga prestandan för jordbruksföretag samt företag på landsbygden, förbättra effektiviteten inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, inbegripet genom att etablera system för småskalig bearbetning och marknadsföring i samband med korta försörjningskedjor och lokala marknader, och för att tillhandahålla den infrastruktur som behövs för att jordbruket och skogsbruket ska utvecklas och stödja investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning men som är nödvändiga för att uppnå miljömål bör stöd ges till fysiska investeringar som bidrar till dessa syften. Under programperioden 2007–2013 var olika interventionsområden föremål för ett antal olika slags åtgärder. För enkelhetens skull, men även för att göra det möjligt för stödmottagare att utforma och genomföra integrerade projekt med ett ökat mervärde, bör en enskild åtgärd omfatta de flesta typer av fysiska investeringar. Medlemsstaterna bör inrikta stödet på de jordbruksföretag som är berättigade till investeringsstöd som är avsett att stödja jordbruksföretagens livskraft, där tröskeln definieras på grundval av resultaten från en analys av starka och svaga sidor, möjligheter och hot (*swot-analys*), som ett hjälpmedel för att rikta det stödet bättre. För att underlätta unga jordbrukares etablering för första gången kan ytterligare en period för berättigande till investeringsstöd för att följa unionens standarder beviljas. För att främja genomförandet av unionens nya standarder bör investeringar i samband med iakttagandet av dessa standarder vara stödberättigade under ytterligare en period efter det att de blivit obligatoriska för jordbruksföretaget.
- (16) Jordbrukssektorn utsätts mer än några andra sektorer för skador på sin produktionspotential till följd av naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer. För att understödja jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraft vid sådana katastrofer eller händelser, bör jordbrukarna få stöd för att återställa den jordbrukspotential som har skadats. Medlemsstaterna bör också säkerställa att det inte förekommer någon överkompensation för skador till följd av att unionens kompensationsystem (särskilt riskhanteringsåtgärden i denna förordning) kombinerats med nationella eller privata kompensationsystem.
- (17) För landsbygdens utveckling är skapande och utveckling av ny ekonomisk verksamhet i form av nya jordbruk, diversifieringen till annan verksamhet än jordbruksverksamhet, däribland tillhandahållandet av tjänster till jordbruks- och skogsbrukssektorn, verksamhet med anknytning till hälso- och sjukvård, social delaktighet och turism mycket viktigt. Diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet kan även inbegripa den hållbara

förvaltningen av jaktresurser. En jordbruks- och affärsutvecklingsåtgärd bör göra det lättare för unga jordbrukare att etablera ett jordbruk och därefter genomföra en strukturanpassning i sina jordbruksföretag. Jordbrukares diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet och etablering och utveckling av små- och medelstora företag som driver annan verksamhet än jordbruksverksamhet på landsbygden bör dessutom främjas. Denna åtgärd bör även främja kvinnligt entreprenörskap på landsbygden. Utveckling av små jordbruksföretag med möjlighet till ekonomisk lönsamhet bör också uppmuntras. För att säkerställa överlevnaden för ny ekonomisk verksamhet som stöds i enlighet med denna åtgärd bör inlämnande av en affärsplan vara ett villkor för stöd. Stöd för nyetablering bör endast omfatta den inledande perioden av ett sådant företags livstid och inte övergå till driftstöd. Om medlemsstaterna väljer att bevilja stöd i form av delbetalningar bör sådana delbetalningar därför göras under en period på högst fem år. För att främja omstruktureringen inom jordbrukssektorn bör det dessutom beviljas stöd i form av årliga utbetalningar eller engångsutbetalningar till jordbrukare som får delta i den ordning för småbrukare som inrättas genom avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 (nedan kallad *systemet för småbrukare*) och som åtar sig att överföra hela sitt jordbruksföretag och motsvarande stödrättigheter till en annan jordbrukare.

För att lösa problemet med tillträde till mark för unga jordbrukare kan medlemsstaterna också erbjuda detta stöd i kombination med andra former av stöd, exempelvis genom att använda finansiella instrument.

- (18) Små och medelstora företag utgör ryggraden i unionens landsbygds ekonomi. Syftet med jordbruksutveckling och affärsutveckling av annan verksamhet än jordbruksverksamhet bör vara att främja sysselsättning och skapa kvalitativ sysselsättning på landsbygden, upprätthålla redan befintlig sysselsättning, minska säsongbetonade variationer i sysselsättningen, utveckla andra sektorer än jordbrukssektorn samt bearbetning av jordbruks- och livsmedelsprodukter, samtidigt som företagsintegration och kopplingar på lokal nivå mellan olika sektorer uppmuntras. Projekt som samtidigt inbegriper jordbruk, landsbygdsturism genom främjande av hållbar och ansvarstagande turism på landsbygden och natur- och kulturarv bör uppmuntras, liksom investeringar i förnybar energi.
- (19) Utvecklingen av lokal infrastruktur och lokala grundläggande tjänster på landsbygden, inbegripet fritidsverksamhet och kulturella tjänster, förnyelse av samhällen och verksamheter som syftar till att återställa och uppvärdera samhällens och landsbygdslandskaps kultur- och naturarv är en nödvändig del av alla insatser för att förverkliga tillväxtpotentialen och främja hållbarheten på landsbygden. Stöd bör därför beviljas till insatser som har detta

syfte, inbegripet tillgång till informations- och kommunikationsteknik samt utveckling av bredband med stor och mycket stor kapacitet. I enlighet med dessa mål bör man främja utveckling av tjänster och infrastruktur som leder till social delaktighet och motverkar tendenser till social och ekonomisk nedgång och avfolkning av landsbygden. För att sådant stöd ska kunna få maximal verkan bör de insatser som omfattas genomföras i enlighet med eventuella befintliga planer för utveckling av kommuner och deras grundläggande tjänster som utarbetats av en eller flera landsbygdskommuner. För att skapa synergieffekter och förbättra samarbetet bör insatserna också, i förekommande fall, främja förbindelser mellan stad och landsbygd. Medlemsstaterna kan prioritera investeringar genom lokalt ledda partnerskap för utveckling och projekt som förvaltas av lokala samhällsorganisationer.

- (20) Skogsbruket är en integrerad del av landsbygdsutvecklingen, och stödet för hållbar och klimatvänlig markanvändning bör omfatta utveckling av skogsområden och hållbart skogsbruk. Under programperioden 2007–2013 omfattade ett antal olika slags åtgärder olika typer av stöd för investeringar i och förvaltning av skogsbruk. För enkelhetens skull och för att göra det möjligt för stödmottagare att utforma och genomföra integrerade projekt med ökat mervärde bör en enskild åtgärd omfatta alla typer av stöd för investeringar i och förvaltning av skogsbruk. Den åtgärden bör omfatta utvidgning och förbättring av skogsresurser genom besökning av mark och inrättande av system för trädjordbruk (agroforestry) där extensivt jordbruk kombineras med skogsbruk. Den bör också omfatta återställande av skogar som skadats av brand eller andra naturkatastrofer och andra katastrofer och relevanta förebyggande åtgärder, investeringar i skogsbrukstekniker och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsprodukter som syftar till att förbättra skogsbrukarnas ekonomiska resultat och miljöpresentation och investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning men som förbättrar ekosystemens och skogsekosystemens förmåga att klara klimatförändringar och höjer deras miljövärde. Stödet får inte snedvrida konkurrensen och bör vara marknadsneutralt. Det innebär att det bör införas begränsningar med avseende på stödmottagarens storlek och rättsliga status. Brandförebyggande åtgärder bör vidtas i områden där brandrisken enligt medlemsstaternas klassificering är medelhög eller hög. Alla förebyggande åtgärder bör ingå i en skogsskyddsplan. För att åtgärder ska vidtas för att återställa skadad skogspotential, bör en vetenskaplig offentlig organisation formellt erkänna att en naturkatastrof ägt rum.

Åtgärden på skogsbruksområdet bör vidtas mot bakgrund av unionens och medlemsstaternas internationella

åtaganden och bör baseras på medlemsstaternas nationella eller subnationella skogsprogram eller likvärdiga instrument där åtagandena från ministerkonferenserna om skydd av skogarna i Europa bör beaktas. Åtgärden bör bidra till att unionens skogsbruksstrategi genomförs i enlighet med meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln *En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn*.

- (21) Producentgrupper och producentorganisationer hjälper jordbrukare att tillsammans möta de utmaningar som ökad konkurrens och konsolidering av nedströmsmarknader innebär för marknadsföringen av deras produkter, även på lokala marknader. Därför bör inrättande av producentgrupper och producentorganisationer uppmuntras. För att säkerställa att de begränsade ekonomiska resurserna utnyttjas på bästa sätt bör endast producentgrupper och producentorganisationer som kan betecknas som små och medelstora företag få stöd. Medlemsstaterna kan prioritera producentgrupper och producentorganisationer för kvalitetsprodukter som omfattas av åtgärden om kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel i denna förordning. För att säkerställa att en producentgrupp eller en producentorganisation blir lönsam bör ett villkor för att bevilja stöd till en producentgrupp eller en producentorganisation vara att en affärsplan lämnas in till medlemsstaterna. För att undvika driftstöd och för att behålla stödets uppmuntrande verkan bör stödet ges under högst fem år från och med dagen för godkännandet av producentgruppen eller producentorganisationen på grundval av dess affärsplan.
- (22) Stöden för ett miljö- och klimatvänligt jordbruk bör fortsätta att spela en framträdande roll för att främja hållbar utveckling på landsbygden och för att tillmötesgå samhällets ökande behov av tjänster på miljöområdet. De bör dessutom uppmuntra jordbrukare och andra markförvaltare att göra en samhällsnyttig insats genom att införa eller fortsätta att använda sådana jordbruksmetoder som bidrar till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och som är förenliga med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna samt marken och den genetiska mångfalden. I detta sammanhang bör bevarandet av genetiska resurser i jordbruket och de ytterligare behoven i jordbrukssystem med höga naturvärden ägnas särskild uppmärksamhet. Stöden bör bidra till att täcka merkostnader och inkomstbortfall till följd av åtaganden som gjorts och bör endast täcka åtaganden som går utöver tillämpliga bindande normer och krav i enlighet med principen om att förorenaren ska betala. Medlemsstaterna bör också se till att stöden till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering enligt både denna förordning och förordning (EU) nr 1307/2013. I många fall leder de synergieffekter som

uppstår till följd av gemensamma åtaganden som gjorts av en jordbrukargrupp till en ökad miljö- och klimatomlämning fördel. Gemensamma åtgärder innebär emellertid ytterligare transaktionskostnader som bör ersättas på lämpligt sätt. För att säkerställa att jordbrukare och andra markförvaltare kan fullgöra sina åtaganden på ett korrekt sätt bör medlemsstaterna dessutom sträva efter att tillhandahålla dem den yrkesskicklighet och kunskap som krävs.

Medlemsstaterna bör upprätthålla insatsnivån från programperioden 2007–2013 och bör åläggas att avsätta minst 30 % av Ejflus totala bidrag till varje landsbygdsprogram för begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt miljöfrågor. Sådan avsättning bör göras genom åtgärder för ett miljö- och klimativänligt jordbruk och ekologiskt jordbruksstöd och stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar, genom stöd till skogsbruk, stöd till Natura 2000-områden samt klimat- och miljörelaterat investeringsstöd.

- (23) Stöd till jordbrukare för övergången till eller upprätthållandet av ett ekologiskt jordbruk bör stimulera dem att delta i sådana system och därigenom tillmötesgå samhällets ökande krav på användning av miljövänliga jordbruksmetoder och på högt ställda normer i fråga om djurens välbefinnande. För att öka synergier i den biologiska mångfalden, bör de fördelar som tillhandahålls genom åtgärden för ekologiskt jordbruk, gruppavtal eller samarbete mellan jordbrukare, uppmuntras att täcka in större, närliggande områden. För att undvika att många jordbrukare går tillbaka till ett konventionellt jordbruk bör stöd ges till åtgärder som rör både övergång och upprätthållande. Stöden bör bidra till att täcka merkostnader och inkomstbortfall till följd av det åtagande som gjorts och bör endast täcka åtaganden som går utöver tillämpliga bindande normer och krav. Medlemsstaterna bör också se till att stöden till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering enligt denna förordning och förordning (EU) nr 1307/2013. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

- (24) För att bidra till att Natura 2000-områdena förvaltas på ett effektivt sätt bör det även i fortsättningen ges stöd för att i de berörda områdena hjälpa jordbrukarna och skogsägarna att klara av särskilda olägenheter till följd av

genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/43/EEG⁽²⁾. Stöd bör också göras tillgängligt för jordbrukare för att bistå dem för de nackdelar i avrinningsområden som följer av genomförandet av ramdirektivet för vatten. Stödet bör kopplas till särskilda krav som anges i programmet för landsbygdsutveckling och som går utöver tillämpliga bindande normer och krav. Medlemsstaterna bör också se till att utbetalningarna till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering enligt denna förordning och förordning (EU) nr 1307/2013. Medlemsstaterna bör dessutom beakta de specifika behoven inom Natura 2000-områdena vid den övergripande utformningen av landsbygdsprogrammen.

- (25) Stöden till jordbrukare i bergsområden och i andra områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar bör genom främjande av fortsatt användning av jordbruksmark bidra till att bevara landsbygden och till att bevara och främja hållbara jordbrukssystem. För att säkerställa att ett sådant stöd blir verkkningsfullt bör utbetalningarna kompensera jordbrukarna för det inkomstbortfall och de merkostnader som är kopplade till det berörda områdets nackdelar. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.
- (26) För att säkerställa att unionens medel används effektivt och att jordbrukare i hela unionen likabehandlas bör bergsområden och områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar definieras i enlighet med objektiva kriterier. När det gäller områden med naturliga begränsningar bör dessa kriterier vara biologisk-fysiska och underbyggas av tillförlitliga vetenskapliga rön. Övergångsåtgärder bör användas i syfte att underlätta utfasningen av stöd i områden som, till följd av att dessa kriterier tillämpas, inte längre kommer att betraktas som områden med naturliga begränsningar.
- (27) Genom stöd till jordbrukare som åtar sig att införa djurhållningskrav som går utöver tillämpliga bindande normer bör jordbrukarna även i fortsättningen uppmuntras att införa högt ställda normer i fråga om djurens välbefinnande. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

(28) Fortsatt stöd bör utbetalas till skogsbrukare som utför miljö- eller klimatvänliga skogsskyddstjänster genom åtaganden om att främja den biologiska mångfalden, bevara värdefulla ekosystem i skogarna, förbättra sådana ekosystems potential till begränsning av och anpassning till klimatförändringar och stärka skogarnas skyddande roll i fråga om jorderosion, bevarande av vattenresurser samt naturliga faror. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt bevarande och främjande av skogs-genetiska resurser. Stöd bör beviljas till åtaganden i fråga om ett miljövänligt skogsbruk som går utöver tillämpliga bindande normer i den nationella rätten.

(29) Den enda typ av samarbete inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken som uttryckligen fick stöd under programperioden 2007–2013 var samarbetet för utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn och skogsbrukssektorn. Det behövs fortfarande stöd till denna typ av samarbete, men det bör anpassas för att bättre uppfylla kunskapsekonomins krav. I detta sammanhang bör projekt som utförs av en ensam aktör ges möjlighet till finansiering inom ramen för den åtgärden, på villkor att inhämtade resultat sprids och att syftet att sprida nya metoder, processer eller produkter därmed uppnås. Det har dessutom framkommit att man genom stöd till många fler typer av samarbete, med fler olika stödmottagare, från mindre till större aktörer, kan bidra till att uppnå målen för landsbygdsutvecklingspolitiken genom att hjälpa aktörer på landsbygden att övervinna de ekonomiska, miljömässiga och övriga nackdelarna med fragmentering. Den åtgärden bör därför vidgas. Om små aktörer får stöd för att organisera gemensamma arbetsprocesser och dela anläggningar och resurser bör det hjälpa dem att göra jordbruksföretaget ekonomiskt lönsamt trots deras småskalighet. Stöd till horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan, liksom till främjandeaktiviteter i lokala sammanhang bör sätta igång en ekonomiskt rationell utveckling av korta leveranskedjor, lokala marknader och lokala livsmedelskedjor. Stöd till gemensamt drivna miljöprojekt och miljömetoder bör hjälpa till att skapa större och mer genomgående miljö- och klimatfördelar än de som kan tillföras av enskilda aktörer som agerar oberoende av andra (exempelvis genom metoder som tillämpas på större sammanhängande markområden).

Stöd bör ges i olika former. Kluster och nätverk är särskilt lämpliga när det gäller utbyte av såväl experthjälp som utveckling av ny och specialiserad expertis samt nya och specialiserade tjänster och produkter. Pilotprojekt är viktiga instrument för att undersöka om tekniker och

metoder är kommersiellt tillämpliga i olika sammanhang och för att vid behov anpassa dem. Verksamhetsgrupper är en central del av det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. Ett annat viktigt instrument utgörs av lokala utvecklingsstrategier som verkar utanför den lokala utvecklingen inom Leader – mellan offentliga och privata aktörer från landsbygden och tätorter. Till skillnad mot Leader-modellen är det möjligt att begränsa sådana partnerskap och strategier till en sektor eller till relativt specifika utvecklingssyften, inklusive ovannämnda syften. Medlemsstaterna kan prioritera samarbete mellan enheter som innefattar primärproducenter. Branschorganisationer bör också vara berättigade till stöd inom ramen för denna åtgärd. Sådant stöd bör begränsas till en period på sju år, utom för kollektiva miljö- och klimatåtgärder i vederbörligen motiverade fall.

(30) Dagens jordbrukare utsätts för ökande ekonomiska och miljömässiga risker till följd av klimatförändringar och ökad prisvolatilitet. I detta sammanhang blir effektiv riskhantering allt viktigare för jordbrukare. Därför bör man inrätta en riskhanteringsåtgärd för att hjälpa jordbrukarna att hantera de vanligaste riskerna de ställs inför. Denna åtgärd bör därför hjälpa jordbrukare att täcka de premier de betalar för skörde-, djur- och växtförsäkringar, liksom för att hjälpa till med inrättandet av gemensamma fonder och den ekonomiska ersättning som betalas ut från sådana fonder till jordbrukarna för ekonomiska förluster i samband med allvarliga klimathändelser, utbrott av djur- eller växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor. Den bör också omfatta ett inkomststabiliserande instrument i form av en gemensam fond för att stödja jordbrukare som drabbas av stor inkomstminskning. För att säkerställa att jordbrukarna inom hela unionen lika behandlas, att konkurrensen inte snedvrids och att unionens internationella åtaganden iaktas bör det fastställas särskilda villkor för att bevilja stöd inom ramen för dessa åtgärder. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

(31) Leader-modellen för lokal utveckling har under ett antal år visat sig vara ändamålsenlig när det gäller att främja utvecklingen på landsbygden genom att genom sin bottom-up-strategi fullt ut ta hänsyn till det sektorsövergripande behovet av landsbygdsutveckling av egen inneboende kraft. Därför bör Leader fortsätta att tillämpas i framtiden och dess användning förbli obligatorisk för landsbygdsprogram på nationell och/eller regional nivå.

- (32) Stödet till lokal utveckling inom Leader från Ejflu bör även omfatta interregionala samarbetsprojekt mellan olika grupper inom en medlemsstat eller transnationella samarbetsprojekt mellan olika grupper i flera medlemsstater eller samarbetsprojekt mellan olika medlemsstater och i tredje land.
- (33) För att ge parter på landsbygden som ännu inte tillämpar Leader möjlighet att pröva och förbereda utformningen och genomförandet av en lokal utvecklingsstrategi bör också ett "Leader-startkit" finansieras. Stödet bör inte ha som villkor att en lokal utvecklingsstrategi lämnas in.
- (34) Investeringarna är gemensamma för många av landsbygdsutvecklingsåtgärderna inom ramen för denna förordning och de kan röra insatser av mycket skiftande karaktär. För att säkerställa tydligheten vid genomförandet av dessa insatser bör vissa gemensamma regler fastställas för alla investeringar. Dessa gemensamma regler bör definiera de olika typer av utgifter som kan betraktas som investeringsutgifter och bör säkerställa att endast sådana investeringar som skapar nytt värde inom jordbruket får stöd. För att göra det lättare att genomföra investeringsprojekt bör medlemsstaterna ha möjlighet att göra förskottsbetalningar. För att säkerställa att Ejflus stöd blir effektivt, rättvist och att det får hållbara resultat bör det fastställas regler som garanterar att investeringar som är relaterade till insatserna är varaktiga och att Ejflu-stöd inte utnyttjas för att snedvrida konkurrensen.
- (35) Ejflu bör kunna stödja investeringar i bevattning för att skapa ekonomiska och miljömässiga fördelar under förutsättning att hållbarheten hos bevattningen i fråga är säkerställd. I varje enskilt fall bör stödet därför beviljas endast om det finns en förvaltningsplan för avrinningsdistriktet för det berörda området enligt kravet i ramdirektivet för vatten och om vattenmätning redan har inrättats vid investeringen eller inrättas som en del av investeringen. Investeringarna i förbättringar av befintlig bevattningsinfrastruktur eller -utrustning bör leda till en minsta vinst i vattneffektivitet, uttryckt som en potentiell vattenbesparing. Om den vattenförekomst som påverkas av investeringen är utsatt för belastning av orsaker som rör vattenkvalitet enligt den analytiska ram som fastställs i ramdirektivet för vatten, bör hälften av denna vinst i vattneffektivitet ta sig uttryck i en verklig minskning av vattenanvändningen vid den investering som får stöd i syfte att minska belastningen på den berörda vattenförekomsten. De fall där det inte är möjligt eller nödvändigt att tillämpa krav på potentiella eller verkliga vattenbesparingar, bland annat de som rör investeringar i återvinning eller återanvändning av vatten, bör fastställas. Utöver stöd till investeringar för att förbättra befintlig utrustning bör det föreskrivas stöd från Ejflu till investeringar i nya bevattningsanläggningar med förbehåll för resultaten av en miljöanalys. Med vissa undantag bör stöd dock inte beviljas för nya bevattningssystem där den påverkade vattenförekomsten redan är utsatt för belastning eftersom det finns en mycket stor risk för att beviljande av stöd under sådana omständigheter skulle förvärra de miljöproblem som redan finns.
- (36) Vissa arealrelaterade åtgärder i enlighet med denna förordning kräver att stödmottagaren gör åtaganden för minst fem år. Under denna period är det möjligt att situationen förändras för jordbruksföretaget eller stödmottagaren. Det bör därför fastställas regler för vad som bör ske i sådana fall.
- (37) För vissa åtgärder i enlighet med denna förordning gäller att stödmottagaren som ett villkor för att beviljas stöd gör åtaganden som går utöver tillämpliga baskrav som definieras i form av bindande normer eller krav. Med tanke på eventuella rättsliga förändringar under åtagandeperioden som leder till att baskraven ändras bör det föreskrivas att de berörda avtalen ska ses över för att säkerställa att detta villkor efterlevs även i fortsättningen.
- (38) För att se till att de finansiella resurserna för landsbygdsutveckling används på bästa möjliga sätt och att de åtgärder som vidtas inom ramen för landsbygdsprogrammen överensstämmer med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen, men även för att garantera lika-behandling av sökande, bör medlemsstaterna fastställa urvalskriterier för val av projekt. Undantag från denna regel bör endast göras för stöd inom ramen för miljö- och klimativänligt jordbruk, ekologiskt jordbruk, Natura 2000 och ramdirektivet för vatten, områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar, djurs välbefinnande, tjänster för miljö- och klimativänligt skogsbruk samt åtgärder med koppling till riskhantering. Vid tillämpningen av urvalskriterierna bör hänsyn tas till insatsens omfattning i enlighet med proportionalitetsprincipen.
- (39) Ejflu bör via tekniskt stöd främja åtgärder som avser genomförande av landsbygdsprogram, inklusive de kostnader som är knutna till skyddet av symboler och förkortningar som avser de av unionens kvalitetssystem i vilka deltagande kan berättiga till stöd enligt denna förordning, samt medlemsstaternas kostnader för avgränsning av områden med naturliga begränsningar.

- (40) Det har visat sig att nätverkssamarbetet mellan nationella nätverk, organisationer och förvaltningar som är involverade i olika stadier av programmets genomförande och som har skapats inom ramen för Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling kan spela en mycket viktig roll i förbättringen av landsbygdsprogrammets kvalitet genom att öka intressenternas delaktighet i såväl ledningen av landsbygdsutvecklingen som information om programmet fördelar till en bredare allmänhet. Nätverkssamarbetet bör därför finansieras som en del av tekniskt stöd på unionsnivå. För att ta hänsyn till de särskilda utvärderingsbehoven bör en europeisk kapacitet för utvärdering av landsbygdsutveckling inrättas som en del av det europeiska nätverket för landsbygdsutveckling i syfte att sammanföra alla aktörer som deltar för att därigenom underlätta kunskapsutbytet på området.
- (41) Det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket bör bidra till att uppnå Europa 2020-målen om smart och hållbar tillväxt för alla. Det är viktigt att det sammanför alla relevanta aktörer på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå och lägger fram nya idéer till medlemsstaterna om hur man kan rationalisera, förenkla och förbättra samordningen av befintliga instrument och initiativ och komplettera dem med nya åtgärder vid behov.
- (42) För att bidra till att uppnå det europeiska innovationspartnerskapets mål för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket bör ett nätverk inrättas inom ramen för detta partnerskap för att skapa nätverk mellan operativa grupper, rådgivningstjänster och forskare som deltar i genomförandet av innovationsriktade åtgärder inom jordbruket. Nätverket bör finansieras som en del av det tekniska stödet på unionsnivå.
- (43) Medlemsstaterna bör reservera en del av totalbeloppet för varje landsbygdsprogram avseende tekniskt stöd för att finansiera inrättande och ledning av ett nationellt landsbygdsnätverk som sammanför organisationer och förvaltningar som är delaktiga i landsbygdsutveckling, inklusive det europeiska innovationspartnerskapet, med målet att öka deras delaktighet i programmets genomförande och att förbättra landsbygdsprogrammets kvalitet. För detta ändamål bör nationella landsbygdsnätverk utarbeta och genomföra en handlingsplan.
- (44) Landsbygdsprogram bör möjliggöra innovationsinsatser som främjar en resurseffektiv, produktiv och jordbrukssektor med låga utsläpp, med stöd från det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. Innovationspartnerskapets mål bör vara att främja en snabbare och bredare tillämpning av innovationslösningar i praktiken. Det europeiska innovationspartnerskapet bör skapa mervärde genom att öka användningen av och effektiviteten hos innovationsrelaterade instrument och främja synergieffekter mellan dem. Det bör även åtgärda brister genom att förbättra kopplingen mellan forskning och praktiskt jordbruk.
- (45) Genomförandet av innovationsprojekt inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket bör utföras av operativa grupper som sammanför jordbrukare, skogsförvaltare, landsbygdsamhällen, forskare, icke-statliga organisationer, rådgivare, företag och andra aktörer som är berörda av innovation i jordbrukssektorn. För att säkerställa att resultaten från sådana projekt kommer hela sektorn till godo bör dessa resultat på området innovation och kunskapsutbyte inom unionen och med tredjeland spridas.
- (46) Bestämmelser bör införas om fastställande av totalbeloppet för unionsstödet till landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2014–31 december 2020, i enlighet med den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020. De anslag som finns tillgängliga bör indexregleras på ett schablonmässigt sätt för programplaneringen.
- (47) För att underlätta förvaltningen av Ejflu-medel bör det fastställas en enda bidragsnivå för stöd från Ejflu till programplaneringen inom landsbygdsutveckling, i förhållande till de offentliga utgifterna i medlemsstaterna. För att ta hänsyn till deras särskilda betydelse eller art bör särskilda bidragsnivåer anges i förhållande till vissa typer av insatser. När det gäller mindre utvecklade regioner, de yttersta randområden som avses i EUF-fördraget och de mindre Egeiska öarna samt övergångsregioner bör en lämplig bidragsnivå för Ejflu fastställas i syfte att mildra effekterna av de särskilda hinder som uppstår till följd av utvecklingsnivån, den avlägsna belägenheten och ökaraktären.
- (48) Medlemsstaterna bör vidta alla åtgärder som krävs för att se till att deras åtgärder för landsbygdsutveckling kan verifieras och kontrolleras, inbegripet att införa adekvata bestämmelser. Därför bör förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet tillhandahålla en förhandsbedömning och svara för bedömningen av åtgärder under hela den tid programmet genomförs. Åtgärder som inte överensstämmer med det villkoret bör anpassas.
- (49) Kommissionen och medlemsstaterna bör vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en sund förvaltning av landsbygdsprogrammen. I detta sammanhang bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder och kontroller och medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att garantera att deras förvaltningssystem fungerar på ett tillfredsställande sätt.

- (50) En enda förvaltningsmyndighet bör ansvara för förvaltningen och genomförandet av varje landsbygdsprogram. Denna myndighets uppgifter bör anges i denna förordning. Förvaltningsmyndigheten bör ha möjlighet att delegera delar av sina uppgifter, samtidigt som den har kvar ansvaret för att förvaltningen utförs på ett effektivt och korrekt sätt. Om ett landsbygdsprogram innehåller tematiska delprogram bör förvaltningsmyndigheten ha möjlighet att utse ett annat organ som förvaltar och genomför det delprogrammet i förhållande till det ekonomiska anslag som det har tilldelats i programmet, samtidigt som den säkerställer en sund ekonomisk förvaltning av delprogrammen. Om en medlemsstat har mer än ett program att förvalta kan ett samordningsorgan inrättas för att säkerställa enhetlighet.
- (51) Varje landsbygdsprogram bör vara föremål för regelbunden övervakning av genomförandet av programmet och hur långt man har kommit i relation till de fastställda målen för programmet. Eftersom det, för att man ska kunna påvisa och förbättra Ejflu-åtgärdernas inverkan och effektivitet, också krävs lämpliga utvärderingar under förberedelserna, genomförandet och slutförandet av ett program, bör kommissionen och medlemsstaterna gemensamt sätta upp ett övervaknings- och utvärderingssystem i syfte att påvisa framsteg och bedöma de effekter och resultat som uppnås vid tillämpningen av landsbygdsutvecklingspolitiken.
- (52) För att säkerställa att information kan sammanställas på unionsnivå bör det övervaknings- och utvärderingssystemet innehålla ett antal gemensamma indikatorer. Central information om genomförandet av landsbygdsprogram bör registreras och lagras elektroniskt för att underlätta sammanställning av data. Följaktligen måste stödmottagare tillhandahålla nödvändig minimiinformation för övervakning och utvärdering.
- (53) Ansvaret för att övervaka programmet bör delas mellan förvaltningsmyndigheten och en övervakningskommitté som inrättas för det ändamålet. Övervakningskommittén bör ansvara för att övervaka effektiviteten vid genomförandet av programmet. Därför bör denna kommittés ansvarsområden fastställas.
- (54) Övervakningen av programmet bör inbegripa utarbetande av en årsrapport om genomförandet som ska sändas till kommissionen.
- (55) I syfte att förbättra kvaliteten och påvisa de framsteg som gjorts bör varje landsbygdsprogram utvärderas.
- (56) Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget bör vara tillämpliga på stödet till landsbygdsutvecklingsåtgärder inom ramen för denna förordning. Dock bör, med tanke på de särdrag som kännetecknar jordbrukssektorn, dessa bestämmelser i EUF-fördraget inte tillämpas på de landsbygdsutvecklingsåtgärder som avser verksamhet som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget och som genomförs inom ramen för och i överensstämmelse med denna förordning eller de utbetalningar som görs av medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till de landsbygdsutvecklingsinsatser som får unionsstöd och som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget.
- (57) För att säkerställa förenlighet med de landsbygdsutvecklingsåtgärder som är berättigade till unionsstöd och för att förenkla förfarandena bör dessutom utbetalningar som görs av medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till landsbygdsutvecklingsinsatser som får unionsstöd och som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget ingå i landsbygdsprogrammet för att utvärderas och godkännas i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning. För att säkerställa att ytterligare nationell finansiering endast genomförs om den har godkänts av kommissionen, bör den berörda medlemsstaten inte tillåtas att verkställa sin föreslagna ytterligare finansiering av landsbygdsutveckling innan den har godkänts. De utbetalningar som medlemsstaterna gör i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till landsbygdsutvecklingsinsatser som får unionsstöd och som inte omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget bör anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget, utom om de omfattas av en förordning som antagits i enlighet med rådets förordning 994/98 ⁽¹⁾, och medlemsstaterna bör inte tillåtas att verkställa dem innan det anmälningsförfarandet har avslutats genom att kommissionen ger sitt slutliga godkännande.
- (58) För att uppnå ett effektivt och säkert utbyte av uppgifter av gemensamt intresse samt för registrering, uppdatering och förvaltning av central information och rapportering om övervakning och utvärdering bör ett elektroniskt informationssystem inrättas.
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).

- (59) Unionsrätten om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter bör tillämpas, främst Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾.
- (60) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (61) Denna delegering av befogenhet bör omfatta villkoren för att en juridisk person ska kunna betraktas som ung jordbrukare och inrättande av en uppskovsperiod för att förvärva färdigheter, löptiden för och innehållet i utbytesprogram och besöksprogram inom jord- och skogsbruk. Den bör även omfatta de särskilda unionssystemen enligt artikel 17.1 a, egenskaper hos producentgrupperna och de typer av åtgärder som kan få stöd enligt artikel 17.2 samt fastställande av villkor för att förhindra snedvridning av konkurrensen och diskriminering av produkter samt för undantagande av varumärken från stöd.
- (62) Delegeringen av befogenhet bör även omfatta minsta innehåll i affärsplaner och de kriterier som ska användas av medlemsstaterna för att fastställa de tröskelvärden som avses i artikel 19.4, definitionen av och de grundläggande miljökraven för beskogning och skapande av skogsmark, villkor som ska tillämpas på åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk och om att extensifiera djurproduktionen, föda upp lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen eller bevara växtgenetiska resurser som hotas av genetisk utarmning samt definitionen av stödberättigande insatser för bevarande och hållbar användning och utveckling av genetiska resurser. Den bör även omfatta den beräkningsmetod som ska användas för att förhindra dubbelfinansiering av metoderna enligt artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013 för miljö- och klimatvänligt jordbruk, ekologiskt jordbruk, åtgärder enligt Natura 2000 och åtgärder enligt ramdirektivet för vatten, definitionen av de områden inom vilka åtaganden om djurens välbefinnande ska innebära strängare normer för produktionsmetoder, de typer av insatser som kommer att vara berättigade till stöd för skydd och främjande av skogsgenetiska resurser, specificering av egenskaperna hos pilotprojekt, kluster, nätverk, korta leveranskedjor och lokala marknader som kommer att vara berättigade till stöd enligt samarbetsåtgärden samt villkoren för att bevilja stöd till de typer av insatser som anges inom ramen för den åtgärden.
- (63) Delegeringen av befogenhet bör vidare omfatta den kortaste respektive längsta löptiden för kommersiella lån till gemensamma fonder enligt riskhanteringsåtgärden i denna förordning, villkoren för att kostnader förknippade med leasingavtal och begagnad utrustning ska kunna betraktas som stödberättigande investeringsutgifter samt definitionen av de olika typerna av infrastruktur för förnybar energi som är stödberättigande som investering, de villkor som ska tillämpas på omvandling eller justering av åtaganden enligt de åtgärder som anges i artiklarna 28, 29, 33 och 34 och definitionen av andra situationer där återbetalning av stödet inte ska krävas. Den bör även omfatta en översyn av de tak som föreskrivs i bilaga I, villkoren för få att integrera stöd som kommissionen har godkänt enligt förordning (EG) nr 1698/2005 i stöd som föreskrivs i den här förordningen, inbegripet tekniskt stöd och stöd för efterhandsutvärderingar, i syfte att underlätta övergången från det system som fastställs i förordning (EG) nr 1698/2005 till det system som fastställs i den här förordningen. För att beakta anslutningsfördraget för Kroatien bör de delegeradeakterna för Kroatiens vidkommande också vid behov omfatta övergången från stöd för landsbygdsutveckling enligt rådets förordning (EG) nr 1085/2006 ⁽³⁾.
- (64) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller innehållet i landsbygdsprogram och nationella ramar, godkännande och ändringar av program, förfaranden och tidsplaner för godkännande av program, förfaranden och tidsplaner för godkännande av ändringar av program och nationella ramar, bland annat deras ikraftträdande och inlämningsfrekvens, regler om betalningsmetoder för deltagarnas kostnader för kunskapsöverföring och informationsåtgärder, särskilda villkor för genomförande av landsbygdsutvecklingsåtgärder, strukturen för och driften av de nätverk som inrättas genom denna förordning, informations- och offentlighetskrav, godkännande av övervaknings- och utvärderingssystemet och reglerna för drift av informationssystemet samt reglerna om presentationen
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet för sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 170, 29.6.2007, s. 1).

av de årliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

- (65) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och har avgett ett yttrande den 14 december 2011 ⁽²⁾.
- (66) Eftersom det är brådskande att förbereda ett smidigt genomförande av de åtgärder som förutses, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (67) Den nya stödordning som föreskrivs genom denna förordning ersätter den stödordning som infördes genom förordning (EG) nr 1698/2005. Förordning (EG) nr 1698/2005 bör följaktligen upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

MÅL OCH STRATEGI

KAPITEL I

Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs allmänna regler för unionens stöd för landsbygdsutveckling, finansierat via Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och som inrättats genom förordning (EU) nr 1306/2013. Den anger de mål som landsbygdsutvecklingspolitiken ska bidra till att uppnå och tillämpliga unionsprioriteringar för landsbygdsutvecklingen. Den beskriver den strategiska bakgrunden till landsbygdsutvecklingspolitiken, och anger åtgärderna som ska antas för att genomföra landsbygdsutvecklingspolitiken. Den ska dessutom, på grundval av en ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och kommissionen, fastställa regler för programplanering, nätverksarbete, förvaltning, övervakning och utvärdering, för att säkerställa samordning mellan Ejflu och övriga unionsinstrument.

2. Denna förordning kompletterar bestämmelserna i del två i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller de definitioner av *program*, *insats*, *stödmottagare*, *strategi för lokalt ledd utveckling*, *offentliga utgifter*, *små och medelstora företag*, *avslutad insats*, och *finansieringsinstrument* som fastställs eller avses i artikel 2 och *mindre utvecklade regioner* och *övergångsregioner* som fastställs i artikel 90 a och b i förordning (EU) nr 1303/2013.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) **programplanering**: det stegvisa arbetet med att, tillsammans med parter, organisera, fatta beslut och fördela de finansiella resurserna, som syftar till att genomföra den för unionen och medlemsstaterna gemensamma fleråriga verksamheten för att förverkliga unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling.
- b) **region**: en territoriell enhet på nivå 1 eller 2 i Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts 1-nivå respektive Nuts 2-nivå), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ⁽⁴⁾.
- c) **åtgärd**: ett antal insatser som bidrar till en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling.
- d) **stödnivå**: nivån på det offentliga stödet för en insats.
- e) **transaktionskostnad**: merkostnad som är knuten till fullgörandet av ett åtagande, men som inte direkt kan hänföras till dess genomförande eller inte ingår i de kostnader eller det inkomstbortfall som kompenseras direkt och som kan beräknas på grundval av en standardkostnad.
- f) **jordbruksareal**: den totala areal som upptas av åkermark, permanent gräsmark och permanent betesmark eller permanenta grödor i enlighet med definitionen i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
- g) **ekonomisk förlust**: alla extrakostnader som drabbar en jordbrukare till följd av exceptionella åtgärder som en jordbrukare vidtar för att minska leveranserna till en viss marknad eller till följd av avsevärt produktionsbortfall.
- h) **allvarlig klimathändelse**: sådana väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer, såsom frost, stormar och hagel, is, kraftigt regn eller allvarlig torka.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

- i) djursjukdomar: sådana sjukdomar som anges i den förteckning över djursjukdomar som upprättats av Världsoorganisationen för djurhälsa eller i bilagan till rådets beslut 2009/470/EG ⁽¹⁾.
- j) miljöolycka: en specifik förorening, kontaminering eller kvalitetsförsämring av miljön som är kopplad till en specifik händelse och med begränsad geografisk utsträckning men som inte omfattar allmänna miljörisker som inte är kopplade till en specifik händelse, t.ex. klimatförändringar eller luftföroreningar.
- k) naturkatastrof: en naturlig händelse av biotiskt eller abiotiskt slag som leder till stora störningar av jordbrukets produktionssystem eller på skogsstrukturerna och som över tid orsakar stora ekonomiska skador för jord- eller skogsbrukssektorn.
- l) annan katastrof: en oförutsedd händelse av ett biotiskt eller abiotiskt slag som orsakats av människan och som leder till stora störningar av jordbrukets produktionssystem eller på skogsstrukturerna och som så småningom orsakar stora ekonomiska skador för jord- eller skogsbruket.
- m) kort leveranskedja: försörjningskedja som omfattar ett begränsat antal ekonomiska aktörer som idkar samarbete och arbetar för lokal ekonomisk utveckling samt nära geografiska och sociala förbindelser mellan producenter, bearbetningsföretag och konsumenter.
- n) ung jordbrukare: en person som inte är äldre än 40 år vid tidpunkten för inlämnande av ansökan, som har tillräckliga yrkesfärdigheter och yrkeskvalifikationer och startar ett jordbruksföretag för första gången som ansvarig för det jordbruksföretaget.
- o) tematiska mål: de tematiska mål som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- p) gemensam strategisk ram: den gemensamma strategiska ram som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- q) kluster: en gruppering av oberoende företag, inbegripet nystartade företag, små, medelstora och stora företag samt rådgivande organ och/eller forskningsorganisationer, som har inrättats för att stimulera ekonomisk verksamhet och innovation genom att verka för ett effektivt samarbete, dela anläggningar och utbyta kunskaper och expertis samt genom att aktivt bidra till kunskapsöverföring, nätverksarbete och informationsspridning mellan de företag som ingår i klustret.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2009/470/EG av den 25 maj 2009 om utgifter inom veterinärområdet (EUT L 155, 18.6.2009, s. 30).

- r) skog: ett markområde som omfattar mer än 0,5 hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 10 % av ytan, eller med träd som kan uppnå dessa värden på platsen, och som inte inbegriper mark som övervägande används i jordbruk eller som stadsmark, i enlighet med punkt 2.

2. En medlemsstat eller region får besluta att tillämpa en annan definition av skog än den i punkt 1 r på grundval av befintlig nationell rätt eller ett befintligt nationellt inventeringssystem. Medlemsstaterna eller regionerna ska ange definitionen i landsbygdsprogrammet.

3. För att säkerställa en sammanhängande strategi för behandlingen av stödmottagare och för att ta hänsyn till behovet av en anpassningsperiod, när det gäller definitionen av begreppet ung jordbrukare i punkt 1 n, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på villkoren för att en juridisk person ska kunna betraktas som ung jordbrukare, och inrättande av en uppskovsperiod för att förvärva yrkesfärdigheter.

KAPITEL II

Uppdrag, mål och prioriteringar

Artikel 3

Uppgifter

Ejflu ska bidra till Europa 2020-strategin genom att främja en hållbar landsbygdsutveckling i hela unionen på ett sätt som kompletterar såväl den gemensamma jordbrukspolitikens andra instrument som sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Den ska bidra till utvecklingen av en mer territoriellt och miljömässigt balanserad, klimatvänlig och klimattålig, konkurrenskraftig och innovativ jordbrukssektor i unionen. Den ska också bidra till utvecklingen på landsbygden.

Artikel 4

Mål

Inom den gemensamma jordbrukspolitikens övergripande ram ska stödet för landsbygdsutveckling, inbegripet för verksamheter inom och utanför livsmedelssektorn samt inom skogsbruket, bidra till uppfyllandet av följande mål:

- a) Främja jordbrukets konkurrenskraft.
- b) Säkerställa hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder.
- c) Uppnå en territoriellt balanserad utveckling av ekonomier och samhällen på landsbygden, inbegripet skapande och upprätthållande av sysselsättning.

Artikel 5

Unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling

Arbetet med att uppnå målen för landsbygdsutvecklingen, vilka bidrar till Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, ska bedrivas på grundval av följande sex unionsprioriteringar för landsbygdsutveckling som återspeglar de relevanta tematiska målen inom den gemensamma strategiska ramen:

1. Främja kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruk och på landsbygden, med särskild inriktning på följande:
 - a) Främja innovation, samarbete och utveckling av kunskap på landsbygden.
 - b) Stärka banden mellan jordbruk, livsmedelsproduktion och skogsbruk samt forskning och innovation, även för att få till stånd förbättrad miljöförvaltning och miljöprestanda.
 - c) Främja livslångt lärande och yrkesutbildning inom jord- och skogsbruk.
2. Förbättra jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främja innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk, med särskild inriktning på följande:
 - a) Förbättra jordbruksföretagens ekonomiska resultat och underlätta omstrukturering och modernisering av jordbruksföretagen särskilt i syfte att öka marknadsdeltagande och marknadsinriktning samt diversifiering av jordbruksverksamhet.
 - b) Underlätta inträdet i jordbrukssektorn för jordbrukare med tillräcklig kompetens och i synnerhet generationsskiften.
3. Främja organisationen av livsmedelskedjan, inbegripet bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, djurens välbefinnande och riskhanteringen inom jordbruket, med särskild inriktning på följande:
 - a) Förbättra primärproducenternas konkurrenskraft genom att på ett bättre sätt integrera dem i livsmedelskedjan med hjälp av kvalitetssystem, skapa mervärde för jordbruksprodukter, säljfrämjande åtgärder på lokala marknader och inom korta leveranskedjor, producentgrupper och producentorganisationer samt branschorganisationer.
 - b) Stödja riskförebyggande insatser och riskhantering inom jordbruket.
4. Återställa, bevara och förbättra ekosystem som är relaterade till jord- och skogsbruket, med särskild inriktning på följande:
 - a) Återställa, bevara och förstärka den biologiska mångfalden, inklusive inom Natura 2000-områden, och i områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar, samt jordbruk med höga naturvärden samt de europeiska landskapens karaktär.
 - b) Förbättra vattenförvaltningen, inbegripet hanteringen av gödselmedel och växtskyddsmedel.
 - c) Förebygga markerosion och förbättra markskötseln.
5. Främja resurseffektivitet och stödja övergången till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, med särskild inriktning på följande:
 - a) Effektivisera vattenanvändningen inom jordbruket.
 - b) Effektivisera energianvändningen inom jordbruket och vid livsmedelsbearbetning.
 - c) Främja en hållbar samhällsekonomi genom att underlätta tillgången till och användningen av energi från förnybara källor och öka användningen av biprodukter, avfall, restprodukter och andra råvaror som inte är avsedda till livsmedel.
 - d) Minska jordbrukens utsläpp av växthusgaser och ammoniak.
 - e) Främja bevarande av kolsänkor och kolinbindning inom jord- och skogsbruk.
6. Främja social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden, med särskild inriktning på följande:
 - a) Främja diversifiering, skapande samt utveckling av småföretag och arbetstillfällen.
 - b) Främja lokal utveckling på landsbygden.
 - c) Öka tillgängligheten till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik på landsbygden.

Alla dessa prioriteringar ska bidra till de övergripande målen gällande innovation, miljö och en begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Programmen kan omfatta färre än sex prioriteringar om det är motiverat med hänsyn till analysen av situationen i fråga om starka och svaga sidor, möjligheter och hot (nedan kallad *swot-analysen*) och förhandsutvärderingen. Varje program ska omfatta minst fyra prioriteringar. När en medlemsstat lägger fram ett nationellt program och en uppsättning regionala program kan det nationella programmet omfatta färre än fyra prioriteringar.

Andra fokusområden kan inkluderas i programmen för att nå en av prioriteringarna om det är motiverat och mätbart.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Programplaneringens innehåll

Artikel 6

Landsbygdsprogram

1. Den verksamhet i medlemsstaterna som Ejflu är involverad i ska genomföras via landsbygdsprogram. Genom dessa program ska en strategi som möter unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling genomföras genom ett antal åtgärder som anges i avdelning III. Stöd från Ejflu ska sökas för att uppnå de mål för landsbygdsutveckling som ingår i unionens prioriteringar.

2. En medlemsstat får lämna in antingen ett samlat program för hela territoriet eller en uppsättning regionala program. Alternativt, i vederbörligen motiverade fall, får den lämna in ett nationellt program och en uppsättning regionala program. Om en medlemsstat lämnar in ett nationellt program och en uppsättning regionala program ska programplaneringen avseende åtgärder och/eller typer av insatser ske antingen på nationell eller på regional nivå och samstämmigheten mellan strategierna i de nationella och regionala programmen säkerställas.

3. Medlemsstater med regionala program får också lägga fram en nationell ram för godkännande i enlighet med artikel 10.2 med inslag som är gemensamma för dessa program utan ett separat budgetanslag.

Nationella ramar för medlemsstater med regionala program får också innehålla en tabell med en sammanfattning, per region och per år, av det totala Ejflu-bidraget till den berörda medlemsstaten för hela programperioden.

Artikel 7

Tematiska delprogram

1. I syfte att bidra till att uppnå unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling får medlemsstaterna i sina landsbygdsprogram infoga tematiska delprogram som avser särskilda behov. Sådana tematiska delprogram får bland annat gälla

- a) unga jordbrukare,
- b) småbruk som avses i artikel 19.2 tredje stycket,
- c) bergsområden som avses i artikel 32.2,
- d) korta leveranskedjor,
- e) kvinnor på landsbygden,
- f) biologisk mångfald samt begränsning av och anpassning till klimatförändring.

En vägledande förteckning över åtgärder och typer av insatser av särskild betydelse för varje tematiskt delprogram återfinns i bilaga IV.

2. De tematiska delprogrammen får också avse särskilda behov som rör omstrukturering av jordbrukssektorer med betydande inverkan på utvecklingen av ett särskilt landsbygdsområde.

3. De stödnivåer som fastställs i bilaga II får höjas med ytterligare 10 procentenheter för insatser som får stöd inom ramen för tematiska delprogram som avser småbruk och korta leveranskedjor, biologisk mångfald samt begränsning av och anpassning till klimatförändringar. När det gäller unga jordbrukare och bergsområden får de högsta stödnivåerna höjas i enlighet med bilaga II. Den högsta sammanlagda stödnivån får emellertid inte överstiga 90 %.

Artikel 8

Landsbygdsprogrammets innehåll

1. Utöver vad som anges i artikel 27 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska varje landsbygdsprogram innehålla följande:

- a) Den förhandsutvärdering som avses i artikel 55 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- b) En *swot-analys* av situationen och en identifiering av de behov som måste hanteras i det geografiska område som omfattas av programmet.

Analysen ska bygga på unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling. Särskilda behov som rör miljö, begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt innovation ska bedömas mot bakgrund av alla unionsprioriteringar för landsbygdsutveckling för att identifiera relevanta åtgärder inom dessa tre områden för varje prioritering.

- c) En beskrivning av strategin som visar att
- i) lämpliga mål fastställts i programmet för vart och ett av de fokusområden som omfattas av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling baserade på de gemensamma indikatorer som avses i artikel 69 och vid behov av de programspecifika indikatorerna,
 - ii) relevanta kombinationer av åtgärder valts ut i förhållande till vart och ett av fokusområdena för unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling i programmet baserade på en sund interventionslogik med stöd i den förhandsutvärdering som avses i led a och den analys som avses i led b,
 - iii) tilldelningen av finansiella medel till programmets åtgärder är motiverad och tillräcklig för att de fastställda målen ska kunna uppnås,
 - iv) särskilda behov som är kopplade till särskilda förhållanden på regional eller subregional nivå beaktas och hanteras konkret genom lämpligt utformade kombinationer av åtgärder eller tematiska delprogram,
 - v) en lämplig strategi för innovation i syfte att uppnå unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling, inbegripet det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, för miljön, inbegripet de specifika behoven för Natura 2000-områdena, och för begränsning av och anpassning till klimatiförändringar integreras i programmet,
 - vi) åtgärder har vidtagits för att säkerställa tillgången till tillräcklig kapacitet för rådgivning om de rättsliga kraven och om åtgärder i samband med innovation,
- d) För varje förhandsvillkor, fastställt i enlighet med artikel 19 och avsnitt II i bilaga XI till förordning (EU) nr 1303/2013 för de allmänna förhandsvillkoren, och i enlighet med bilaga V till den här förordningen, en bedömning av vilka av dessa förhandsvillkor som är tillämpliga på programmet och vilka som är uppfyllda den dag då partnerskapsavtalet och programmet lämnas in. Om de tillämpliga förhandsvillkoren inte är uppfyllda ska programmet innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen och en tidsplan för sådana åtgärder i enlighet med den sammanfattning som lagts fram i partnerskapsavtalet.
- e) En beskrivning av den resultatram som fastställts för tillämpningen av artikel 21 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- f) En beskrivning av varje utvald åtgärd.
- g) Den utvärderingsplan som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaterna ska tillhandahålla tillräckliga resurser för att åtgärda de behov som identifierats och säkerställa en ändamålsenlig övervakning och utvärdering.
- h) En finansieringsplan som innehåller
- i) en tabell med det totala planerade Ejflu-bidraget per år, i enlighet med artikel 58.4 i tabellen ska, inom det totala Ejflu-bidraget, anslagen till mindre utvecklade regioner i tillämpliga fall och de medel som överförs till Ejflu med tillämpning av artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 anges separat; det planerade årliga Ejflu-bidraget ska vara förenligt med den fleråriga budgetramen,
 - ii) en tabell som för varje åtgärd, för varje typ av insats med en särskild Ejflu-bidragsnivå och för tekniskt stöd anger det sammanlagda unionsbidrag som planeras och den tillämpliga Ejflu-bidragsnivån; i tillämpliga fall ska Ejflu-bidragsnivån för mindre utvecklade regioner och för andra regioner anges separat i tabellen.
- i) En indikatorplan uppdelad i fokusområden som omfattar de mål som avses i artikel 8.1 c i och de planerade utfallen och de planerade utgifterna för varje landsbygdsutvecklingsåtgärd utvald i förhållande till motsvarande fokusområde.
- j) I tillämpliga fall en tabell med ytterligare nationell finansiering per åtgärd i enlighet med artikel 82.
- k) I tillämpliga fall, en förteckning över stödordningar som omfattas av artikel 81.1 som ska användas för att genomföra programmen.
- l) Information om komplementariteten med åtgärder som finansieras via andra instrument inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik och via de europeiska struktur- och investeringsfonderna.
- m) En redogörelse för hur programmet ska genomföras, inklusive
- i) alla de myndigheter som medlemsstaten har utsett i enlighet med artikel 65.2 och, för kännedom, en sammanfattande beskrivning av förvaltnings- och kontrollstrukturen,
 - ii) en beskrivning av övervaknings- och utvärderingsförfarandena, samt av övervakningskommitténs sammansättning,
 - iii) bestämmelser som säkerställer att programmet ges publicitet, inklusive via det nationella landsbygdsnätverk som avses i artikel 54,
 - iv) en beskrivning av hur man fastställer principer för framtagande av urvalskriterier för insatser och lokala utvecklingsstrategier, som tar hänsyn till relevanta mål; i detta sammanhang får medlemsstaterna föreskriva att små och medelstora företag som är kopplade till jord- och skogsbrukssektorn ska prioriteras,

- v) avseende den lokala utvecklingen, i förekommande fall, en beskrivning av de mekanismer som ska säkerställa samstämmighet mellan den verksamhet som planeras i de lokala utvecklingsstrategierna, den åtgärd avseende samarbete som avses i artikel 35 och den åtgärd avseende grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden som avses i artikel 20, inbegripet förbindelser mellan stad och landsbygd.
- n) De åtgärder som vidtagits för att involvera de parter som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 och en sammanfattning av resultaten av samråden med parter.
- o) I tillämpliga fall, den struktur inom det nationella landsbygdsnätverket som avses i artikel 54.3 och bestämmelser för dess förvaltning, som utgör grundvalen för de årliga handlingsplanerna.
2. Om tematiska delprogram inkluderas i ett landsbygdsprogram ska varje delprogram innehålla
- a) en särskild analys av situationen som baseras på swot-metoder och en identifiering av de behov som ska hanteras genom delprogrammet,
- b) särskilda mål på delprogramsnivå och ett urval av åtgärder, grundat på en noggrann definition av delprogrammets interventionslogik, inklusive en bedömning av vilket bidrag som förväntas från de åtgärder som valts ut för att uppnå målet,
- c) en separat specifik indikatorplan med planerade utfall och planerade utgifter för varje vald landsbygdsutvecklingsåtgärd i förhållande till motsvarande fokusområde.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om presentationen i landsbygdsprogrammen av de delar som beskrivs i punkterna 1 och 2 och regler om innehållet i de nationella ramar som avses i artikel 6.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

KAPITEL II

Utarbetande, godkännande och ändring av landsbygdsprogram

Artikel 9

Förhandsvillkor

Utöver de allmänna förhandsvillkor som avses i avsnitt II i bilaga XI till förordning (EU) nr 1303/2013 ska de förhandsvillkor som avses i bilaga V till den här förordningen gälla för programplanering inom Ejflu, om de är relevanta för och tillämpliga på de särskilda mål som eftersträvas enligt programmetns prioriteringar.

Artikel 10

Godkännande av landsbygdsprogram

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen skicka in ett förslag för varje landsbygdsprogram med den information som avses i artikel 8.
2. Varje landsbygdsprogram ska godkännas av kommissionen genom en genomförandeakt.

Artikel 11

Ändring av landsbygdsprogram

En begäran från medlemsstaterna om programändringar ska godkännas i enlighet med följande förfaranden:

- a) Kommissionen ska genom genomförandeakter fatta beslut om en begäran om programändringar som gäller
- i) en ändring av programmets strategi genom en ändring av mer än 50 % av det kvantifierade mål som är kopplat till ett fokusområde,
 - ii) en ändring av Ejflu-bidragssnivån för en eller flera åtgärder,
 - iii) en ändring av hela unionsbidraget eller dess årsfördelning på programnivå,
- b) Kommissionen ska genom genomförandeakter godkänna en begäran om programändringar i alla övriga fall. Dessa ska särskilt omfatta
- i) införande eller återkallande av åtgärder eller typer av insatser,
 - ii) ändringar i beskrivningen av åtgärder, inklusive ändringar av stödberättigande villkor,
 - iii) överföring av medel mellan åtgärder som genomförs med olika Ejflu-bidragssnivåer

I de fall som avses i led b i och ii, och led b iii där överföringen av medel avser mindre än 20 % av anslaget till en åtgärd och mindre än 5 % av det totala Ejflu-bidraget till programmet, ska dock godkännandet anses ha getts om kommissionen inte fattat något beslut om begäran i fråga efter en period på 42 arbetsdagar från det att begäran motogs. Den perioden ska inte omfatta den period som inleds dagen efter det att kommissionen har överlämnat sina synpunkter till medlemsstaten och som avslutas den dag då medlemsstaten har lämnat svar på synpunkterna.

- c) När det gäller ändringar som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av politiken och åtgärderna, ska kommissionens godkännande inte krävas. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana ändringar.

Artikel 12

Regler om förfaranden och tidsplaner

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden och tidsplaner för

- a) godkännande av landsbygdsprogram och nationella ramar,
- b) inlämning och godkännande av förslag till ändringar av landsbygdsprogram och av förslag till ändringar av nationella ramar, inbegripet deras ikraftträdande och den inlämningsfrekvens som ska gälla under programperioden.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

AVDELNING III

STÖD TILL LANDSBYGDSUTVECKLING

KAPITEL I

Åtgärder

Artikel 13

Åtgärder

Varje landsbygdsutvecklingsåtgärd ska programplaneras så att den specifikt bidrar till att en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling uppnås. En vägledande förteckning över åtgärder av särskild betydelse för unionens prioriteringar återfinns i bilaga VI.

Artikel 14

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska omfatta yrkesutbildnings- och kompetensutvecklingsåtgärder, demonstrationer och informationsåtgärder. Yrkesutbildnings- och kompetensutvecklingsåtgärder kan omfatta kurser, workshoppar och coaching.

Stödet kan också omfatta kortvariga utbytesprogram avseende företagsledning inom jord- och skogsbruk samt fältvandringar och gårdsbesök inom jord- och skogsbruket.

2. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska gynna personer som är sysselsatta inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, markförvaltare och andra ekonomiska aktörer som utgörs av små och medelstora företag som bedriver verksamhet på landsbygden.

Den aktör som tillhandahåller en kurs eller andra kunskapsöverförings- och informationsåtgärder ska vara stödmottagare.

3. Stöd inom ramen för denna åtgärd får inte avse kurser eller praktik som är en del av den normala utbildningen på gymnasienivå eller högre nivå.

Organ som tillhandahåller kunskapsöverförings- och informationstjänster ska ha lämplig kapacitet i form av kvalificerad personal och regelbunden utbildning för att kunna utföra sin uppgift.

4. Stödberättigande kostnader inom ramen för denna åtgärd ska utgöras av kostnaderna för att organisera och genomföra kunskapsöverförings- och informationsåtgärderna. När det gäller demonstrationsprojekt får stödet även täcka relevanta investeringskostnader. Kostnader för resa, inkvartering och dagliga utgifter för deltagarna, liksom kostnaden för en avbytare till jordbruket, ska också vara stödberättigande. Alla kostnader som fastställs enligt denna punkt ska betalas ut till stödmottagaren.

5. För att säkerställa att utbytesprogrammen och fältvandringar och gårdsbesök inom jord- och skogsbruket är tydligt avgränsade mot liknande åtgärder inom ramen för andra unionssystem ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på löptiden för, och innehållet i, utbytesprogram och fältvandringar och gårdsbesök inom jord- och skogsbruk.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa betalningsförfaranden för deltagarnas kostnader, däribland genom användning av kuponger eller liknande.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

Artikel 15

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas med syftet att

- a) hjälpa jordbrukare, unga jordbrukare enligt definitionen i denna förordning, skogsbrukare, andra markförvaltare samt små och medelstora företag på landsbygden att dra nytta av rådgivningstjänster för att förbättra jordbruksföretagens, företagens och/eller investeringarnas ekonomiska resultat och miljöprestanda, klimatvänlighet och klimattålighet,

b) främja inrättandet av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket samt rådgivningstjänster inom skogsbruket, inklusive det system för jordbruksrådgivning som avses i artiklarna 12–14 i förordning (EU) nr 1306/2013,

c) främja fortbildning av rådgivare.

2. Mottagaren av det stöd som anges i punkt 1 a och c ska vara den som tillhandahåller rådgivning eller utbildning. Stöd inom ramen för punkt 1 b ska beviljas den myndighet eller det organ som valts ut för att inrätta företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket eller rådgivningstjänster inom skogsbruket.

3. De myndigheter eller organ som utsetts för uppgiften att erbjuda rådgivning ska ha lämpliga resurser i form av regelbundet utbildad och kvalificerad personal och erfarenhet av rådgivning samt tillförlitlighet inom de områden där de erbjuder rådgivning. Stödmottagarna enligt denna åtgärd ska utses genom anbudsförfaranden. Urvalsförandet ska styras av lagstiftningen om offentlig upphandling och ska vara öppet för både offentliga och privata organ. Förandet ska vara objektivt och ska utesluta kandidater med intressekonflikter.

Under rådgivningen ska rådgivningsföretagen respektera den skyldighet att inte röja uppgifter som avses i artikel 13.2 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Rådgivningen till enskilda jordbrukare, unga jordbrukare enligt definitionen i denna förordning och andra markförvaltare ska vara kopplad till minst en unionsprioritering för landsbygdsutvecklingen och täcka minst en av följande delar:

a) skyldigheter på jordbruksföretagsnivå som härrör från de föreskrivna verksamhetskraven och/eller normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

b) I tillämpliga fall de jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön som fastställs i avdelning III kapitel 2 i förordning (EU) nr 1307/2013 och det hållande av jordbruksarealen i lämpligt skick som avses i artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) De åtgärder på jordbruksföretagsnivå som fastställs i landsbygdsprogrammen för modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.

d) Krav såsom de definieras av medlemsstaterna för genomförande av artikel 11.3 i ramdirektivet för vatten.

e) Krav såsom de definieras av medlemsstaterna för tillämpning av artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009, i synnerhet iakttagande av de allmänna principer för integrerat växtskydd som avses i artikel 14 i direktiv 2009/128/EG.

f) I tillämpliga fall arbetarskyddsnormer eller skyddsnormer som är kopplade till jordbruksföretaget.

g) Särskild rådgivning för jordbrukare som etablerar sig för första gången.

Rådgivningen får också omfatta andra frågor, särskilt information som rör begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd enligt bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013 eller frågor som anknyter till jordbruksföretagets ekonomiska resultat och miljöprestanda, inbegripet konkurrensaspekter. Detta kan innefatta rådgivning för utveckling av korta leveranskedjor, ekologiskt jordbruk och hälsoaspekter på djurhållning.

5. Rådgivning till skogsbrukare ska minst täcka de relevanta skyldigheterna i enlighet med direktiven 92/43/EEG, 2009/147/EG och ramdirektivet för vatten. Rådgivningen får också omfatta frågor med anknytning till skogsbruksföretagets ekonomiska resultat samt miljöprestanda.

6. Rådgivningen till små och medelstora företag får omfatta frågor med anknytning till företagets ekonomiska resultat och miljöprestanda.

7. I de fall där det är vederbörligen motiverat och lämpligt får rådgivningen delvis ges i grupp, samtidigt som man tar hänsyn till situationen för den enskilde användaren av rådgivningstjänster.

8. Stöden i enlighet med punkt 1 a och c får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II. Stöden i enlighet med punkt 1 b ska gradvis minskas under en period på högst fem år efter etableringen.

Artikel 16

Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka jordbrukares och jordbrukargrupperns första deltagande i något av följande:

a) De kvalitetssystem som inrättats i enlighet med följande förordningar och bestämmelser:

- i) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.
 - ii) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽²⁾.
 - iii) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ⁽³⁾.
 - iv) Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 ⁽⁴⁾.
 - v) Del II avdelning II kapitel I avsnitt 2 i rådets förordning (EU) nr 1308/2013 när det gäller vin.
- b) Kvalitetssystem, inbegripet system för certifiering av jordbruksföretag, för jordbruksprodukter, bomull eller livsmedel, som enligt erkännande från medlemsstaterna är förenliga med följande kriterier:
- i) Slutproduktens särdrag inom sådana system ska härröra från otvetydiga skyldigheter att garantera något av följande:
 - särskilda produkttegenskaper,
 - särskilda jordbruks- eller tillverkningsmetoder, eller
 - en kvalitet på slutprodukten som är väsentligt högre än vad som krävs enligt handelsnormerna när det gäller folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd, djurens välbefinnande eller miljöskydd.
 - ii) Systemet ska vara öppet för alla producenter.
 - iii) Systemet ska inbegripa bindande produktspecifikationer och överensstämmelsen med specifikationerna ska kontrolleras av offentliga myndigheter eller ett oberoende inspektionsorgan.
 - iv) Systemet ska vara öppet och säkerställa att produkterna kan spåras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1).

- c) System för certifiering av jordbruksprodukter på frivillig basis som enligt erkännande från medlemsstaterna uppfyller unionens riktlinjer för bästa metoder för hantering av certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel, på frivillig basis.

2. Stöd inom ramen för denna åtgärd kan även inbegripa kostnader för informationsåtgärder och främjande åtgärder som genomförs av producentgrupper på den inre marknaden när det gäller produkter som omfattas av ett kvalitetssystem som får stöd enligt punkt 1.

3. Stöd enligt punkt 1 ska beviljas i form av ett årligt stimulansbidrag, under högst fem år, på en nivå som ska fastställas med hänsyn till de fasta kostnader som uppstår till följd av deltagandet i ett system för vilket stöd beviljas.

Med fasta kostnader avses i denna punkt kostnader för att ansluta sig till ett kvalitetssystem för vilket stöd beviljas samt årsavgiften för deltagande i det systemet, inklusive i förekommande fall utgifter för nödvändiga kontroller av överensstämmelsen med specifikationerna i systemet.

I denna artikel avses med jordbrukare en aktiv jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013

4. Stödet får uppgå till den högsta stödnivå och det högsta belopp som anges i bilaga II.

5. I syfte att ta hänsyn till ny unionsrätt som kan påverka stödet inom ramen för denna åtgärd och för att säkerställa överensstämmelse med andra unionsinstrument om främjande av åtgärder för jordbruket och förhindra att konkurrensen snedvrids ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på de särskilda unions-system som ska omfattas av punkt 1 a, egenskaperna hos de producentgrupper och de typer av åtgärder som kan få stöd enligt punkt 2, fastställande av villkor för att förhindra diskriminering av vissa produkter och fastställande av villkoren för att undanta varumärken från stöd.

Artikel 17

Investeringar i fysiska tillgångar

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka materiella och/eller immateriella investeringar som

- a) förbättrar jordbruksföretagets generella prestanda och hållbarhet,
- b) rör bearbetning, marknadsföring och/eller utveckling av jordbruksprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget eller bomull, utom fiskeriprodukter; de framställda produkterna från produktionsprocessen får vara en produkt som inte omfattas av den bilagan,

c) rör infrastruktur som är knuten till utveckling, modernisering eller anpassning av jord- och skogsbruket, inklusive tillträde till jordbruks- och skogsmark, arrondering och grundförbättring och energi- och vattenförsörjning samt energi- och vattenbesparing eller

d) är sådana icke-produktiva investeringar som är knutna till genomförandet av målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk som eftersträvas genom denna förordning, inklusive sådana som rör biologisk mångfald och bevarandestatusen för arter och livsmiljöer, och som höjer rekreativsvärdet för allmänheten i ett Natura 2000-område eller i andra områden med högt naturvärde som ska fastställas i programmet.

2. Stöd inom ramen för punkt 1 a ska beviljas till jordbrukare eller grupper av jordbrukare.

När det gäller investeringar till stöd för omstrukturering av jordbruksföretag ska medlemsstaterna rikta stödet till jordbruksföretagen enligt den swot-analys som utförs i samband med unionens prioritering för landsbygdsutveckling "för att förbättra jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främja innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk".

3. Stöd inom ramen för punkt 1 a och b får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II. Dessa högsta nivåer får höjas för unga jordbrukare, för kollektiva investeringar, inbegripet sådana som är kopplade till en sammanslagning av producentorganisationer, och för integrerade projekt som inbegriper stöd inom ramen för mer än en åtgärd, för investeringar i områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32, för investeringar i samband med insatserna enligt artiklarna 28 och 29 samt för insatser som stöds inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket i enlighet med de stödnivåer som fastställs i bilaga II. Den högsta sammanlagda stödnivån får emellertid inte överstiga 90 %.

4. De stödnivåer som anges i bilaga II ska gälla för stöd inom ramen för punkt 1 c och d.

5. Stöd får beviljas unga jordbrukare som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag när det gäller investeringar i syfte att följa unionens standarder för jordbruksproduktion, inklusive säkerhet på arbetsplatsen. Sådant stöd får betalas i högst 24 månader från och med dagen för etableringen.

6. Om unionsrätten ålägger jordbrukare nya krav får stöd beviljas för investeringar för att uppfylla dessa krav i högst 12 månader från och med den dag då de blev obligatoriska för jordbruksföretaget.

Artikel 18

Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska avse

- a) investeringar i förebyggande åtgärder som syftar till att minska konsekvenserna av sannolika naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer,
- b) investeringar för återställande av jordbruksmark och produktionspotential inom jordbruket som skadats i samband med naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer.

2. Stöd ska beviljas till jordbrukare eller grupper av jordbrukare. Stöd får också beviljas till offentliga enheter där det fastställs att det finns en koppling mellan investeringar som gjorts av sådana enheter och produktionspotentialen inom jordbruket.

3. Ett villkor för stöd inom ramen för punkt 1 b ska vara att behöriga offentliga myndigheter i medlemsstaterna formellt har erkänt att en naturkatastrof har ägt rum och att denna katastrof eller åtgärder som antagits i enlighet med rådets direktiv 2000/29/EG⁽¹⁾ för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller skadegörare har orsakat förstörelse av minst 30 % av den berörda jordbrukspotentialen.

4. Inget stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas för förlorad inkomst som orsakats av naturkatastrofer eller andra katastrofer.

Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stöd-instrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar.

5. Stöd inom ramen för punkt 1 a får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II.

Artikel 19

Jordbruks- och affärsutveckling

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska avse

a) nyetableringsstöd för

i) unga jordbrukare,

ii) annan verksamhet än jordbruksverksamhet på landsbygden,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter och växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

- iii) utveckling av småbruk,
- b) investeringar för att skapa och utveckla annan verksamhet än jordbruk,
- c) årligt stöd eller engångsutbetalningar till jordbrukare som får delta i den ordning för småbrukare som inrättas genom avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 (nedan kallad *ordningen för småbrukare*) som permanent överlåter sitt jordbruksföretag till en annan jordbrukare.

2. Stöd inom ramen för punkt 1 a i ska beviljas unga jordbrukare.

Stöd inom ramen för punkt 1 a ii ska beviljas jordbrukare eller medlemmar i jordbrukshushåll som genomför diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet och till mikroföretag, små företag och fysiska personer på landsbygden.

Stöd inom ramen för punkt 1 a iii ska beviljas småbruk såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

Stöd inom ramen för punkt 1 b ska beviljas mikroföretag, små företag och fysiska personer på landsbygden samt jordbrukare eller medlemmar i ett jordbrukshushåll.

Stöd inom ramen för punkt 1 c ska beviljas jordbrukare som får delta i ordningen för småbrukare och som, vid tidpunkten för inlämningen av sin ansökan om stöd, har varit stödberättigade under minst ett år och som åtar sig att permanent överlåta hela sitt jordbruksföretag och motsvarande stödrättigheter till en annan jordbrukare. Stöd ska betalas ut från dagen för överlåtelsen till och med den 31 december 2020, eller beräknas för den perioden och betalas ut i form av en engångsbetalning.

3. Varje fysisk eller juridisk person eller grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett den rättsliga status som gruppen och dess medlemmar tillerkänns i nationell rätt, får betraktas som medlem av ett jordbrukshushåll, med undantag av anställda inom lantbruket. Om en juridisk person eller en grupp juridiska personer betraktas som medlem i ett jordbrukshushåll ska denna medlem bedriva jordbruksverksamhet vid jordbruksföretaget vid tidpunkten för ansökan om stöd.

4. Stöd inom ramen för punkt 1 a ska ges på villkor att en affärsplan lämnas in. Genomförandet av affärsplanen måste inledas inom nio månader från och med dagen för beslutet om beviljande av stöd.

För unga jordbrukare som erhåller stöd enligt punkt 1 a i ska det i affärsplanen anges att den unga jordbrukaren motsvarar kraven beträffande aktiva jordbrukare i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013 inom 18 månader efter dagen för etableringen.

Medlemsstaterna ska ange övre och nedre gränser för att ge jordbruksföretagen tillgång till stöd i enlighet med punkt 1 a i och iii. Den nedre gränsen för stödet enligt punkt 1 a i ska vara högre än den övre gränsen för stödet enligt punkt 1 a iii. Stöden ska begränsas till jordbruksföretag som omfattas av definitionen av mikroföretag och småföretag.

5. Stöd enligt punkt 1 a ska utbetalas i form av minst två delbetalningar under högst fem år. Delbetalningarna får gradvis minskas. Den sista delbetalningen inom ramen för punkt 1 a i och ii ska göras på villkor att affärsplanen genomförs korrekt.

6. Det högsta stödbeloppet enligt punkt 1 a anges i bilaga II. Medlemsstaterna ska när de anger stödbeloppet enligt punkt 1 a i och ii också ta hänsyn till programområdets socioekonomiska situation.

7. Stöd enligt punkt 1 c ska uppgå till 120 % av det årliga stöd som stödmottagaren kan erhålla inom ramen för ordningen för småbrukare.

8. För att säkerställa att Ejflus resurser används effektivt och ändamålsenligt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 för att fastställa de uppgifter som affärsplaner minst ska innehålla och de kriterier som medlemsstaterna ska använda för att fastställa de gränser som avses i punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 20

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska i synnerhet täcka

- a) utarbetande och uppdatering av planer för utveckling av kommuner och samhällen på landsbygden och deras grundläggande tjänster och av skydds- och förvaltningsplaner för Natura 2000-områden och andra områden med högt naturvärde,
- b) investeringar som syftar till upprättande, förbättring eller utvidgning av alla typer av småskalig infrastruktur, inklusive investeringar i förnybar energi och energibesparing,
- c) bredbandsinfrastruktur, inklusive dess upprättande, förbättring och utvidgning, passiv bredbandsinfrastruktur och tillhandahållande av tillgång till bredband och offentlig e-förvaltning,
- d) investeringar för etablering, förbättring och utvidgning av grundläggande tjänster för landsbygdsbefolkningen, inbegripet fritidsverksamhet och kultur, och den tillhörande infrastrukturen,

- e) investeringar för offentligt bruk i infrastruktur för rekreatiönsändamål, turistinformation och småskalig turistinfrastruktur,
- f) utredningar och investeringar i samband med underhåll, restaurering och uppgradering av natur- och kulturarvet i landsbygdssamhällen, på landsbygden och i områden med högt naturvärde, inbegripet socioekonomiska aspekter samt åtgärder för att öka miljömedvetenheten,
- g) investeringar som är inriktade på omlokalisering av verksamheter och ombyggnader av byggnader eller andra inrättningar som ligger i eller i närheten av landsbygdssamhällen och som syftar till att förbättra livskvaliteten eller att förbättra det berörda landsbygdssamhällets miljöprestanda.

2. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska endast gälla småskalig infrastruktur som definieras i programmet av varje medlemsstat. I landsbygdsprogrammen får emellertid anges särskilda undantag från denna regel för investeringar i bredband och förnybar energi. I sådant fall ska tydliga kriterier som säkerställer förenlighet med stöd inom ramen för andra unionsinstrument anges.

3. Investeringar enligt punkt 1 ska vara stödberättigande om de berörda insatserna genomförs i enlighet med eventuella planer för utveckling av kommuner och samhällen på landsbygden och deras grundläggande tjänster och ska vara förenliga med varje relevant lokal utvecklingsstrategi.

Artikel 21

Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogars livskraft

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka
- a) beskogning och skapande av skogsmark,
 - b) inrättande av system för trädjordbruk,
 - c) förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder, naturkatastrofer och andra katastrofer däribland sjukdomsutbrott och angrepp av skadedörare samt klimathot,
 - d) investeringar som förbättrar skogsekosystemens klimattålighet, miljövärde och potential att begränsa klimatförändringar,
 - e) investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetningen, mobiliseringen och marknadsföringen av skogsprodukter.

2. De begränsningar vad gäller äganderätt till skogar som fastställs i artiklarna 22–26 ska inte gälla för tropiska eller subtropiska skogar och inte heller för skogsarealerna i följande

territorier: Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i rådets förordning (EEG) nr 2019/93 ⁽¹⁾ och de franska utomeuropeiska departementen.

För jordbruksföretag över en viss storlek, vilken ska fastställas av medlemsstaterna i programmet, ska stödet beviljas på villkor att stödmottagaren lägger fram relevant information från en skogsbruksplan eller ett likvärdigt instrument som överensstämmer med hållbart skogsbruk enligt den definition som fastställdes av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993.

Artikel 22

Beskogning och skapande av skogsmark

1. Stöd enligt artikel 21.1 a ska beviljas till offentliga och privata markinnehavare samt deras sammanslutningar och ska täcka etableringskostnader samt innefatta ett årligt bidrag per hektar som ska täcka uteblivna jordbruksinkomster och underhållskostnader, inklusive tidiga och sena röjningar, under en period om högst tolv år. När det rör sig om statligt ägd mark får stöd endast beviljas om det organ som förvaltar marken är ett privat organ eller en kommun.

Stöd för beskogning av offentligägd mark eller för snabbväxande träd får endast täcka etableringskostnaderna.

2. Både jordbruksmark och mark som används för annan verksamhet ska vara stödberättigande. De arter som planteras ska vara anpassade för de miljö- och klimatförhållanden som råder i området och uppfylla grundläggande miljökrav. Stöd ska inte beviljas för plantering av träd i skottskog med kort omloppstid, julgranar eller snabbväxande träd för energiproduktion. I områden där beskogning försvåras av svåra mark- och klimatförhållanden kan stöd beviljas för plantering av andra fleråriga vedartade arter, såsom snår eller buskar som är lämpliga för de lokala förhållandena.

3. I syfte att säkerställa att beskogningen av jordbruksmark sker i överensstämmelse med miljöpolitikens syften ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på fastställandet av de grundläggande miljökrav som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 23

Inrättande av system för trädjordbruk

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 b ska beviljas privata markinnehavare, kommuner och deras sammanslutningar och ska täcka etableringskostnader samt innefatta ett årligt bidrag per hektar som ska täcka underhållskostnader under en period om högst fem år.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter (EGT L 184, 27.7.1993, s. 1).

2. I denna artikel avses med system för trädjordbruk de markanvändningssystem där träd odlas i kombination med jordbruk på samma mark. Minsta och högsta antal träd per hektar ska fastställas av medlemsstaterna som därvid ska ta hänsyn till de lokala mark-, klimat- och miljöförhållandena, skogsarter och behovet att säkerställa en hållbar användning av marken inom jordbruket.

3. Stödet får uppgå till den högsta stödnivå som anges i bilaga II.

Artikel 24

Förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 c ska beviljas till privata och offentliga skogsbrukare och andra privaträttsliga och offentliga organ och deras sammanslutningar och ska täcka kostnaderna för

- a) upprättande av en skyddande infrastruktur; när det gäller brandgator kan stödet även täcka bidrag till underhållskostnader; stöd ska inte beviljas för jordbruksrelaterad verksamhet i områden som omfattas av åtaganden om miljövänligt jordbruk,
- b) lokala, småskaliga åtgärder för att förebygga brand eller andra naturliga faror, inbegripet användning av betande djur,
- c) upprättande och förbättrande av system för övervakning av skogsbränder, skadegörare och sjukdomar samt av kommunikationsutrustning, och
- d) återställande av skogspotential som skadats till följd av bränder eller andra naturkatastrofer, inbegripet skadegörare, sjukdomar samt andra katastrofer och händelser relaterade till klimatförändringar.

2. När det gäller förebyggande åtgärder som rör skadegörare och sjukdomar ska riskbedömningen avseende en relevant katastrof underbyggas med vetenskapliga bevis och erkännas av offentliga vetenskapliga organisationer. När så är relevant ska förteckningen över arter av organismer som är skadliga för växter och som kan leda till en katastrof anges i programmet.

Stödberättigande insatser ska vara förenliga med medlemsstaternas skogsskyddsplaner. För företag över en viss storlek, vilken ska fastställas av medlemsstaterna i programmet, ska stödet beviljas på villkor att stödmottagaren lägger fram relevant information från en skogsbruksplan eller ett likvärdigt instrument i enlighet med hållbart skogsbruk enligt den definition som fastställdes av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993, som utförligt beskriver de förebyggande målen.

Skogsområden där risken för skogsbränder enligt medlemsstaternas skogsskyddsplan anses vara medelhög till hög ska vara berättigade till stöd som avser förebyggande åtgärder mot skogsbrand.

3. Stöd inom ramen för punkt 1 d ska endast beviljas under förutsättning att de behöriga offentliga myndigheterna i medlemsstaterna formellt har erkänt att en naturkatastrof har ägt rum och att denna katastrof eller åtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller en skadegörare har orsakat förtörelse av minst 20 % av den berörda skogspotentialen.

4. Inom ramen för denna åtgärd ska inget stöd beviljas för förlorad inkomst som orsakats av naturkatastrofen.

Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar.

Artikel 25

Investeringar som förbättrar skogsekosystems återhämtningsförmåga och miljövärde

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 d ska beviljas fysiska personer, privata och offentliga skogsbrukare, och andra privaträttsliga och offentliga organ samt deras sammanslutningar.
2. Investeringarna ska syfta till att fullgöra åtaganden om miljömål, tillhandahållandet av ekosystemtjänster och/eller stärkandet av de berörda skogarnas eller skogsmarkernas rekreativevärde eller förbättringen av ekosystemens potential att begränsa klimatförändringarna, utan att utesluta ekonomiska vinster på lång sikt.

Artikel 26

Investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsprodukter

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 e ska beviljas privata skogsbrukare, kommuner och deras sammanslutningar och små och medelstora företag för investeringar som stärker skogspotentialen eller som avser bearbetning, mobilisering och marknadsföring som ger skogsprodukter mervärde. För Azorererna, Madeira och Kanarieöarna, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93 och de franska utomeuropeiska departementen får stöd även beviljas till företag som inte är små eller medelstora företag.

2. Investeringar som rör förbättringar av skogarnas ekonomiska värde ska vara motiverade i förhållande till förväntade förbättringar av skogarna vid ett eller flera skogsbruksföretag och kan inbegripa investeringar för jord- och resursvänliga skördemaskiner och skördemetoder.

3. Investeringar som avser användning av trä som råvara eller energikälla ska begränsas till de arbetsmoment som föregår industriell bearbetning.

4. Stödet får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II.

Artikel 27

Inrättande av producentgrupper och producentorganisationer

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas för att underlätta inrättandet av producentgrupper och producentorganisationer inom jordbruks- och skogsbrukssektorn i syfte att

- a) för de producenter som är medlemmar i dessa grupper eller organisationer anpassa produktionen och utbudet till marknadens krav,
- b) gemensamt släppa ut varor på marknaden, inklusive förberedelse för försäljning, centralisering av försäljningen och leveranser till grossister,
- c) införa gemensamma regler för information om produktionen, särskilt om skörd och tillgänglighet, och
- d) bedriva annan verksamhet som kan bedrivas av producentgrupper och producentorganisationer, såsom utvecklingen av affärs- och marknadsföringskompetens och organiseringen och underlättandet av innovationsprocesserna.

2. Stöd ska beviljas till producentgrupper och producentorganisationer som officiellt erkänns av en medlemsstats behöriga myndigheter på grundval av en affärsplan. Stöd ska endast beviljas för producentgrupper och producentorganisationer som är små och medelstora företag.

Medlemsstaterna ska kontrollera att affärsplanens mål har uppnåtts inom fem år från det att producentgruppen eller producentorganisationen erkändes.

3. Stödet ska utbetalas på grundval av en affärsplan i form av ett schablonbelopp som utbetalas årligen och högst under fem år efter den dag då producentgruppen eller producentorganisationen erkändes och ska gradvis trappas ned. Det ska beräknas på grundval av gruppens eller organisationens årliga saluförda produktion. Medlemsstaterna får betala ut det sista delbeloppet först efter det att de kontrollerat att affärsplanen har genomförts korrekt.

Under det första året får medlemsstaterna betala ut ett stödbelopp till producentgruppen eller producentorganisationen som beräknas utifrån medlemmarnas genomsnittliga årliga värde av sin saluförda produktion under de tre år som föregick deras inträde i gruppen eller organisationen. För producentgrupper och producentorganisationer inom skogsbrukssektorn ska stödet

beräknas på grundval av grupp- eller organisationsmedlemmarnas genomsnittliga årliga saluförda produktion under de fem år som föregick erkännandet av gruppen eller organisationen, men där det högsta och det lägsta värdet inte ska räknas med.

4. Stöden får inte överskrida de högsta nivåer och de högsta belopp som anges i bilaga II.

5. Medlemsstaterna får fortsätta med stödet för inrättande av producentgrupper även efter det att dessa har erkänts som producentorganisationer i enlighet med villkoren i förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.

Artikel 28

Miljö- och klimatvänligt jordbruk

1. Medlemsstaterna ska göra stöd enligt denna åtgärd tillgängligt inom sina respektive territorier, i enlighet med nationella, regionala eller lokala specifika behov och prioriteringar. Denna åtgärd ska syfta till att upprätthålla och främja nödvändiga övergångar till jordbruksmetoder som gynnar miljön och klimatet. Det ska vara obligatoriskt att på nationell och/eller regional nivå införa denna åtgärd i landsbygdsprogrammen.

2. Stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk ska beviljas jordbrukare, grupper av jordbrukare eller grupper av jordbrukare och andra markförvaltare som frivilligt förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk på jordbruksmark som ska definieras av medlemsstaterna och som ska inbegripa men inte begränsas till den jordbruksareal som definieras i artikel 2 i denna förordning. Om det är vederbörligen motiverat för att uppnå mål på miljöområdet får stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk även beviljas andra markförvaltare eller grupper av andra markförvaltare.

3. Stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk omfattar enbart de åtaganden som görs utöver tillämpliga bindande normer enligt avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 1306/2013, de relevanta kriterier och den minsta verksamhet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr 1307/2013, tillämpliga minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel och andra tillämpliga bindande krav som fastställs i nationell rätt. Alla sådana krav ska fastställas i programmet.

4. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att de personer som gör insatser inom ramen för denna åtgärd har tillgång till den kunskap och den information som krävs för att genomföra sådana insatser. De får göra detta bland annat genom expertrådgivning relaterad till åtagandena, och/eller genom att som villkor för stöd inom för denna åtgärd ställa krav på relevant utbildning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (Se sidan 671 i detta nummer av EUT).

5. Åtaganden inom ramen för denna åtgärd ska göras för en period om fem till sju år. Om det är nödvändigt för att uppnå eller bibehålla de eftersträvade miljövinsterna får dock medlemsstaterna i sina landsbygdsprogram besluta om en längre period för särskilda typer av åtaganden, vilket inbegriper möjligheten att bevilja förlängning med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats. För nya åtaganden som följer direkt på de åtaganden som utfördes under den inledande perioden får medlemsstaterna fastställa en kortare period inom sina landsbygdsprogram.

6. Stöden ska betalas ut årligen och ska kompensera stödmottagarna för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som de gjorda åtagandena har gett upphov till. Då det är nödvändigt kan stöden också avse transaktionskostnader upp till ett värde av 20 % av de bidrag som betalats ut för åtaganden om ett miljö- och klimatvänligt jordbruk. Om åtagandena görs gemensamt av en grupp av jordbrukare eller grupper av jordbrukare och andra markförvaltare ska den högsta nivån vara 30 %.

Vid beräkning av det stöd som avses i första stycket ska medlemsstaterna dra av det belopp som krävs för att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 1306/2013.

I vederbörligen motiverade fall får det för insatser som rör miljövärd beviljas stöd med ett schablonbelopp eller ett engångsstöd per enhet för åtaganden som handlar om att avstå från kommersiellt bruk av områden, beräknat på grundval av de merkostnader som uppstått och inkomstbortfallet.

7. Medlemsstaterna får tillämpa det förfarande som avses i artikel 49.3 för att välja ut stödmottagare om det krävs för att åtgärden ska tillämpas effektivt.

8. Stödet får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II.

Inom ramen för denna åtgärd får inget stöd beviljas för åtaganden som omfattas av åtgärden för ekologiskt jordbruk.

9. Stöd får ges för bevarande och för hållbar användning och utveckling av genetiska resurser i jordbruket för insatser som inte omfattas av bestämmelserna i punkterna 1-8. Sådana åtaganden får uppfyllas av andra stödmottagare än de som avses i punkt 2.

10. I syfte att säkerställa att åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk definieras i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på

a) villkoren för åtaganden att extensifiera djurproduktionen,

b) villkoren för åtaganden att föda upp lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen eller bevara växtgenetiska resurser som hotas av genetisk utarmning samt

c) definitionen av stödberättigade insatser enligt punkt 9.

11. För att säkerställa att möjligheten till dubbelfinansiering som avses i punkt 6 andra stycket utesluts ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 och fastställa den beräkningsmetod som ska användas, även när det rör sig om likvärdiga åtgärder enligt artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 29

Ekologiskt jordbruk

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska, per hektar jordbruksareal, beviljas jordbrukare eller grupper av jordbrukare som frivilligt förbinder sig att övergå till eller bibehålla ekologiska odlingsmetoder enligt definitionen i förordning (EG) nr 834/2007 och som är aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Stöd ska endast beviljas åtaganden som görs utöver tillämpliga bindande normer enligt avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 1306/2013, de relevanta kriterier och den minimiaktivitet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr DP/2013, tillämpliga minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel och andra tillämpliga bindande krav som fastställs i nationell rätt. Alla sådana krav ska fastställas i programmet.

3. Åtaganden inom ramen för denna åtgärd ska göras för en period om fem till sju år. Om stöd beviljas för övergång till ekologiskt jordbruk får medlemsstaterna fastställa en kortare inledande period som motsvarar övergångsperioden. Om stöd beviljas för att ett ekologiskt jordbruk ska bibehållas får medlemsstaterna i sina landsbygdsprogram föreskriva om förlängning med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats. För nya åtaganden som rör bibehållande och som följer direkt på de åtaganden som gjordes under den inledande perioden får medlemsstaterna fastställa en kortare period inom sina landsbygdsprogram.

4. Stöden ska betalas ut årligen och ska kompensera stödmottagarna för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som de gjorda åtagandena har gett upphov till. När så är nödvändigt får stöden också omfatta transaktionskostnader till ett värde av upp till 20 % av de bidrag som betalats ut för åtagandena. Om åtagandena görs gemensamt av en grupp av jordbrukare ska den högsta nivån vara 30 %.

Vid beräkning av de stöd som avses i första stycket ska medlemsstaterna dra av det belopp som krävs för att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013.

5. Stödet får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II.

6. I syfte att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering enligt punkt 4 andra stycket utesluts ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa den beräkningsmetod som ska användas.

Artikel 30

Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas på årsbasis per hektar jordbruksareal eller per hektar skog i syfte att kompensera stödmottagarna för merkostnader och inkomstbortfall till följd av nackdelar i områdena i fråga, i samband med genomförandet av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG och ramdirektivet för vatten.

Vid beräkning av stöd inom ramen för denna åtgärd ska medlemsstaterna dra av det belopp som krävs för att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Stödet ska beviljas jordbrukare och privata skogsbrukare samt sammanslutningar av privata skogsbrukare. I vederbörligen motiverade fall kan stöd även beviljas andra markförvaltare.

3. Stöd till jordbrukare som är kopplat till direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG ska endast beviljas i samband med nackdelar som uppstår till följd av krav som går utöver vad som krävs för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 94 i och bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1306/2013 och de relevanta kriterier och den minimiaktivitet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr 1307/2013.

4. Stöd till jordbrukare som är kopplat till ramdirektivet för vatten ska endast beviljas i samband med särskilda krav

- a) som införts genom ramdirektivet för vatten, är förenliga med åtgärdsprogrammen i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt för uppnående av det direktivets miljömål och som går längre än de åtgärder som krävs för att genomföra annan unionsrätt för skydd av vatten,
- b) som går utöver de föreskrivna verksamhetskraven och normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013 och de relevanta kriterier och den minsta verksamhet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) som går utöver skyddsnivån i den unionsrätt som gällde när ramdirektivet för vatten antogs, i enlighet med artikel 4.9 i det direktivet, och

d) som medför stora förändringar i fråga om markanvändning och/eller stora restriktioner i fråga om jordbruksmetoder som leder till en betydande inkomstförlust.

5. De krav som avses i punkterna 3 och 4 ska anges i programmet.

6. Följande områden ska vara stödberättigande:

a) Jordbruks- och skogsområden inom Natura 2000 som utsetts enligt direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG.

b) Andra avgränsade naturskyddsområden med miljöbegränsningar för jordbruk eller skogar som bidrar till genomförandet av artikel 10 i direktiv 92/43/EEG under förutsättning att dessa områden, per landbygdsutvecklingsprogram, inte överskrider 5 % av de utsedda Natura 2000-områden som omfattas av programmets territoriella tillämpningsområde.

c) Jordbruksarealer som omfattas av förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt enligt ramdirektivet för vatten.

7. Stödet får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II.

8. I syfte att säkerställa det inte förekommer dubbelfinansiering enligt punkt 1 andra stycket utesluts ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa den beräkningsmetod som ska användas.

Artikel 31

Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar

1. Stöd till jordbrukare i bergsområden och andra områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar ska beviljas på årsbasis per hektar jordbruksareal för att kompensera jordbrukare för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som är relaterade till begränsningarna för jordbruksproduktionen i det berörda området.

Merkostnader och inkomstbortfall ska beräknas i jämförelse med de områden som inte påverkas av naturliga eller andra särskilda begränsningar, med beaktande av stöd enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Vid beräkning av extrakostnader och inkomstbortfall får medlemsstaterna i vederbörligen motiverade fall differentiera stödnivån i syfte att ta hänsyn till

— hur allvarlig den fastställda varaktiga begränsningen är som påverkar jordbrukets verksamheter,

— brukningssystemet.

2. Stöd ska beviljas jordbrukare som åtar sig att bedriva jordbruksverksamhet i de områden som utses i enlighet med artikel 32 och som är aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. Stöden ska ligga mellan det lägsta belopp och det högsta belopp som anges i bilaga II. I väl underbyggda fall får dessa stöd höjas, med beaktande av särskilda omständigheter som ska vara motiverade i landsbygdsprogrammen.

4. Medlemsstaterna ska se till att stöden trappas ned ovanför en arealgräns per jordbruksföretag, som ska anges i programmet, utom om stödet endast täcker minimistödbeloppet per hektar och år i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga II.

När det gäller en juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer kan medlemsstaterna trappa ned stöden på nivån för medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper under förutsättning att

- a) de enskilda medlemmarna enligt nationell rätt har rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med dem som enskilda jordbrukare som är ansvariga för jordbruksföretag har, särskilt när det gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga ställning, och
- b) dessa enskilda medlemmar har bidragit till att stärka jordbruksstrukturen hos de berörda juridiska personerna eller grupperna.

5. Utöver de stöd som avses i punkt 2, får medlemsstaterna bevilja stöd inom ramen för denna åtgärd under perioden 2014–2020 till stödmottagare i områden som var berättigade till stöd enligt artikel 36 a ii i förordning (EG) nr 1698/2005 under programperioden 2007–2013. För stödmottagare i områden som inte längre är berättigade till stöd efter en ny avgränsning enligt artikel 32.3 ska dessa stöd trappas ned under en period på högst fyra år. Den perioden ska inledas den dag då avgränsningen i enlighet med artikel 32.3 har slutförts och senast 2018. Dessa betalningar ska inledas med högst 80 % av det genomsnittsstöd som fastställs i programmet för programperioden 2007–2013 i enlighet med artikel 36 a ii i förordning (EG) nr 1698/2005 och ska upphöra senast 2020 med

högst 20 %. När tillämpningen av successiv nedtrappning resulterar i att stödnivån når 25 EUR får medlemsstaten fortsätta utbetalningarna på denna nivå tills utfasningsperioden har löpt ut.

När avgränsningen är slutförd ska stödmottagare inom områden som fortfarande är stödberättigade erhålla oavkortat stöd inom ramen för denna åtgärd.

Artikel 32

Angivande av områden med naturliga och andra särskilda begränsningar

1. Medlemsstaterna ska, på grundval av punkterna 2, 3 och 4, ange områden som är berättigade till de stöd som föreskrivs i artikel 31 i följande kategorier:

- a) Bergsområden.
- b) Andra områden än bergsområden med väsentliga naturliga begränsningar.
- c) Andra områden som påverkas av särskilda begränsningar.

2. För att vara berättigade till stöd enligt artikel 31 ska bergsområden kännetecknas av avsevärda begränsningar när det gäller möjligheten att använda marken och en märkbar ökning av produktionskostnaden på grund av

- a) att höjden över havet gör klimatförhållandena mycket svåra, vilket avsevärt förkortar vegetationsperioden,
- b) att det på lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är för branta för användning av maskiner eller som kräver användning av mycket dyr specialutrustning, eller en kombination av dessa två faktorer, där de begränsningar som följer av dessa, betraktade var för sig, är av mindre betydelse men tillsammans innebär en likvärdig begränsning.

Områden norr om 62:a breddgraden och vissa angränsande områden ska anses vara bergsområden.

3. För att vara berättigade till stöd enligt artikel 31 ska andra områden än bergsområden anses ha väsentliga naturliga begränsningar om minst 60 % av jordbruksarealen uppfyller minst ett av de kriterier som anges i bilaga III för det angivna tröskelvärdet.

Uppfyllandet av dessa villkor ska säkerställas på lokal administrativ enhetsnivå (LAU 2-nivå) eller på en nivå som motsvarar en tydligt avgränsad lokal enhet som omfattar ett tydligt sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet.

När medlemsstaterna avgränsar de områden som omfattas av denna punkt ska de göra en noggrann avvägning, på grundval av objektiva kriterier, för att utesluta områden i vilka väsentliga naturliga begränsningar som avses i det första stycket har dokumenterats men övervunnits genom investeringar eller ekonomisk verksamhet, eller genom belägg för normal markproduktivitet, eller om produktionsmetoderna eller jordbrukssystemen har kompenserat för den inkomstförlust eller de merkostnader som avses i artikel 31.1.

4. Andra områden än de som avses i punkterna 2 och 3 ska vara berättigade till stöd enligt artikel 31 om de påverkas av särskilda begränsningar och om det är nödvändigt att markförvaltningen fortgår för att bevara eller förbättra miljön, bevara landsbygden och bibehålla potentialen för turism i området, eller för att skydda kustlinjen.

De områden som påverkas av särskilda begränsningar ska omfatta jordbruksområden inom vilka de naturliga produktionsförhållandena liknar varandra, och de får sammanlagt utgöra högst 10 % av den berörda medlemsstatens yta.

Områden kan dessutom vara stödberättigande enligt denna punkt om

- minst 60 % av jordbruksarealen uppfyller minst två av de kriterier som förtecknas i bilaga III vardera inom en marginal på högst 20 % av det angivna tröskelvärdet, eller
- minst 60 % av jordbruksarealen består av områden som uppfyller minst ett av de kriterier som förtecknas i bilaga III enligt det angivna tröskelvärdet och områden som uppfyller minst två av de kriterier som förtecknas i bilaga III vardera inom en marginal på högst 20 % av det angivna tröskelvärdet,

Uppfyllandet av dessa villkor ska säkerställas på LAU 2-nivå eller på en nivå som motsvarar en tydligt avgränsad lokal enhet som omfattar ett tydligt sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet. När medlemsstaterna avgränsar de områden som omfattas av detta stycke ska de göra en noggrann avvägning som beskrivs i artikel 32.3. De områden som anses vara stödberättigande enligt detta stycke ska beaktas vid beräkningen av den gräns på 10 % som det hänvisas till i det andra stycket.

Det första stycket ska dock inte gälla de medlemsstater vars hela territorium ansågs utgöra områden med särskilda svårigheter enligt förordningarna (EG) nr 1698/2005 respektive (EG) nr 1257/1999.

5. Medlemsstater ska till sina landsbygdsprogram föga

- a) den befintliga eller ändrade avgränsningen enligt punkterna 2 och 4,
- b) den nya avgränsning av de områden som avses i punkt 3.

Artikel 33

Djurens välbefinnande

1. Stöd för djurens välbefinnande inom ramen för denna åtgärd ska beviljas jordbrukare som frivilligt förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om djurens välbefinnande och som är aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Stöd för djurens välbefinnande omfattar endast de åtaganden som går utöver tillämpliga bindande normer enligt avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013 och andra tillämpliga bindande krav. Dessa tillämpliga krav ska anges i programmet.

Dessa åtaganden ska göras för en förlängningsbar period på ett till sju år.

3. Stöden ska beviljas på årsbasis och ska kompensera jordbrukare för samtliga eller delar av merkostnader och inkomstbortfall som uppstått till följd av det åtagande som gjorts. Om det är nödvändigt kan stöden också avse transaktionskostnader upp till ett värde av 20 % av de bidrag som betalats ut för de åtaganden för djurens välbefinnande som gjorts.

Stödet får uppgå till det högsta belopp som anges i bilaga II.

4. För att garantera att åtagandena om djurens välbefinnande överensstämmer med unionens övergripande politik på detta område ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 när det gäller definitionen av de områden inom vilka åtaganden om djurens välbefinnande ska innebära strängare normer för produktionsmetoder.

Artikel 34

Tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas per hektar skog till offentliga och privata skogsbrukare och andra privata trättsliga och offentliga organ och deras sammanslutningar som på frivillig basis förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om miljö- och klimatvänligt skogsbruk. När det rör sig om statligt ägd skog får stöd endast beviljas om det organ som förvaltar skogen är ett privat organ eller en kommun.

För skogsbruksföretag över en viss storlek, vilken ska fastställas av medlemsstaterna i deras landsbygdsprogram, ska stöd enligt punkt 1 beviljas på villkor att det läggs fram relevant information från en skogsbruksplan eller ett likvärdigt instrument i överensstämmelse med hållbart skogsbruk, enligt den definition som fastställdes av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993.

2. Stöden ska endast omfatta de åtaganden som går utöver de tillämpliga bindande krav som fastställs i den nationella skogsbrukslagstiftningen eller annan relevant nationell rätt. Alla sådana krav ska anges i programmet.

Dessa åtaganden ska göras under en period på mellan fem och sju år. När så är nödvändigt och vederbörligen motiverat får medlemsstaterna dock besluta om en längre period i sina landsbygdsprogram för särskilda typer av åtaganden.

3. Stöden ska kompensera stödmottagarna för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som de aktuella åtagandena har gett upphov till. När så är nödvändigt kan stöden också omfatta transaktionskostnader till ett värde av upp till 20 % av de bidrag som betalats ut för åtaganden om miljövänligt skogsbruk. Stödet får uppgå till det högsta belopp som anges i bilaga II.

I vederbörligen motiverade fall får det för insatser som rör miljöskydd beviljas stöd med ett schablonbelopp eller ett engångsstöd per enhet för åtaganden som handlar om att avstå från kommersiellt bruk av träd och skogar, beräknat på grundval av de merkostnader som uppstått och inkomstbortfall.

4. Stöd får beviljas offentliga och privata enheter för skydd och främjande av skogsgenetiska resurser för insatser som inte omfattas av punkterna 1, 2 och 3.

5. I syfte att garantera att Ejflus budgetresurser utnyttjas effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på de typer av insatser som ska berättiga till stöd enligt punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 35

Samarbete

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas för att främja samarbetsformer som inbegriper minst två enheter och i synnerhet

a) samarbete mellan olika aktörer inom unionens jordbruks- och skogsbrukssektorer, och i livsmedelskedjan och andra aktörer som bidrar till att landsbygdsutvecklingspolitikens mål och prioriteringar uppnås, inbegripet producentgrupper, kooperativa företag och branschorganisationer,

b) skapande av kluster och nätverk,

c) inrättande och drift av de operativa grupper, inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, som avses i artikel 56.

2. Samarbete inom ramen för punkt 1 ska särskilt avse

a) pilotprojekt,

b) utveckling av nya produkter, metoder, processer och tekniker inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorerna,

c) samarbete som bedrivs mellan små aktörer för att utveckla gemensamma arbetsprocesser och dela anläggningar och resurser samt för utveckling och/eller marknadsföring av turismtjänster med anknytning till landsbygdsturism,

d) horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan för att inrätta och utveckla korta leveranskedjor och lokala marknader,

e) verksamheter i ett lokalt sammanhang som främjar utvecklingen av korta leveranskedjor och lokala marknader,

f) gemensamma åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar,

g) gemensamma angreppssätt när det gäller miljöprojekt och pågående miljöarbete, inbegripet effektiv vattenförvaltning, användning av förnybar energi och bevarande av odlingslandskap,

h) horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan inom hållbart tillhandahållande av biomassa för användning i livsmedel och energiproduktion och industriprocesser,

i) genomförande, särskilt av andra grupper av offentliga och privata parter än de som definieras i artikel 32.2 b i förordning (EU) nr 1303/2013, av andra lokala utvecklingsstrategier än de som avses i artikel 2.19 i förordning (EU) nr 1303/2013 som avser en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling,

j) upprättande av skogsbruksplaner eller likvärdiga instrument,

k) diversifiering av verksamheterna inom jordbruket till verksamhet med anknytning till hälso- och sjukvård, social integration, jordbruk med stöd från lokalsamhället samt utbildning i fråga om miljö och livsmedel.

3. Stöd inom ramen för punkt 1 b ska endast beviljas nybildade kluster och nätverk och sådana som påbörjar en verksamhet som är ny för dem.

Stöd för insatser inom ramen för punkt 2 a och b får också beviljas enskilda aktörer i de fall denna möjlighet ges inom landsbygdsprogrammet.

4. Resultaten från pilotprojekten enligt punkt 2 a och insatser enligt punkt 2 b som genomförs av enskilda aktörer enligt punkt 3 ska spridas.

5. Följande kostnader, kopplade till de former av samarbete som avses i punkt 1, ska berättiga till stöd inom ramen för denna åtgärd:

- a) Kostnaderna för studier av det berörda området och förstudier liksom för att upprätta en affärsplan, skogsbruksplan eller något likvärdigt, eller en annan lokal utvecklingsstrategi än den som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- b) Kostnaderna för ledningsfunktioner i det berörda området för att göra det möjligt att genomföra ett gemensamt territoriellt projekt eller ett projekt som ska genomföras av en operativ grupp inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket i enlighet med artikel 56. För kluster kan också ingå aktiviteter för att anordna utbildning, skapa nätverk mellan medlemmarna och rekrytera nya medlemmar.
- c) De löpande utgifterna för samarbetet.
- d) De direkta kostnaderna för specifika projekt som är kopplade till genomförandet av en affärsplan, en miljöplan, en skogsbruksplan eller något likvärdigt, en annan lokal utvecklingsstrategi än den som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller för andra åtgärder som är inriktade på innovation, däribland provning.
- e) Kostnaderna för främjande verksamhet.

6. I de fall där en affärsplan, en miljöplan, en skogsbruksplan eller något likvärdigt eller en utvecklingsstrategi genomförs får medlemsstaterna antingen bevilja stödet i form av ett totalbelopp som täcker kostnaderna för samarbete och kostnaderna för de genomförda projekten eller endast täcka kostnaderna för samarbetet och använda medel från andra åtgärder eller andra unionsfonder för genomförandet av projekten.

När stödet betalas ut som ett totalbelopp och det genomförda projektet är av en typ som omfattas av någon annan åtgärd i denna förordning ska det relevanta maximibeloppet eller den relevanta stödnivån gälla.

7. Samarbete mellan aktörer i olika regioner eller medlemsstater ska också berättiga till stöd.

8. Stöden ska vara begränsade till en period om högst sju år, med undantag för kollektiva miljöåtgärder i vederbörligen motiverade fall.

9. Samarbete inom ramen för denna åtgärd får kombineras med projekt som får stöd genom andra unionsfonder än från Ejflu inom samma territorium. Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument.

10. I syfte att säkerställa att Ejflus budgetresurser utnyttjas effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på en ytterligare specificering av egenskaperna hos pilotprojekt, kluster, nätverk, korta leveranskedjor och lokala marknader som kommer att vara berättigade till stöd samt med avseende på villkor för att bevilja stöd till de typer av insatser som anges i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 36

Riskhantering

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska avse

- a) ekonomiska bidrag till premier för skörde-, djur- och växtförsäkringar som täcker ekonomiska förluster för jordbrukare orsakade av allvarliga klimathändelser, djur- eller växtsjukdomar, angrepp av skadegörare eller en miljöolycka,
- b) ekonomiska bidrag till gemensamma fonder som används för att betala ut ekonomisk ersättning till jordbrukare som drabbats av ekonomiska förluster till följd av allvarliga klimathändelser, ett utbrott av en djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller en miljöolycka,
- c) ett inkomststabiliseringsverktyg, i form av ekonomiska bidrag till gemensamma fonder, som betalar ut ersättning till jordbrukare för en kraftig inkomstminskning.

2. I denna artikel avses med *jordbrukare* en aktiv jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. När det gäller punkt 1 b och c avses med gemensam fond ett system som ackrediteras av medlemsstaten i enlighet med dess nationella rätt och vars anslutna jordbrukare är försäkrade via fonden varvid fonden betalar ut ersättning till dem för ekonomiska förluster till följd av allvarliga klimathändelser, utbrott av en djur- eller växtsjukdom, ett angrepp av skadegörare eller en miljöolycka, eller för en kraftig inkomstminskning.

4. Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar.

5. I syfte att säkerställa att Ejflus budgetresurser utnyttjas effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på den kortaste respektive längsta löptiden för sådana kommersiella lån till gemensamma fonder som avses i artiklarna 38.3 b och 39.4.

Kommissionen ska lägga fram en rapport om genomförandet av denna artikel för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2018.

Artikel 37

Skörde-, djur- och växtförsäkring

1. Stöd enligt artikel 36.1 a får endast beviljas för försäkringsavtal som täcker förluster som orsakats av allvarliga klimathändelser, en djur- eller växtsjukdom, ett angrepp av skadegörare, en miljöolycka eller en åtgärd som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller en skadegörare som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, varvid det högsta och det lägsta värdet inte ska medräknas. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årsproduktion. Den beräkningsmetod som används ska göra det möjligt att fastställa den enskilda jordbrukarens faktiska förlust under ett visst år.

Beräkningen av de orsakade förlusternas omfattning får anpassas efter varje produkts särdrag under tillämpning av

- a) biologiska index (förlusten av biomassa) eller likvärdiga index för minskad avkastning som har fastställts på jordbruksföretagsnivå, lokal, regional eller nationell nivå, eller
- b) väderindex (bland annat regnmängd och temperatur) som har fastställts på lokal, regional eller nationell nivå.

2. Allvarliga klimathändelser, utbrott av en djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller miljöolyckor måste formellt erkännas som sådana av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

Medlemsstaterna får när så är lämpligt på förhand fastställa kriterier som ska ligga till grund för ett sådant formellt erkännande.

3. När det gäller djursjukdomar får ekonomiska bidrag enligt artikel 36.1 a endast beviljas för de sjukdomar som anges i den av Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsa upprättade förteckningen över djursjukdomar eller i bilagan till beslut 2009/470/EG.

4. Försäkringsutbetalningarna får som högst kompensera för de sammanlagda kostnaderna för de förluster som avses i artikel 36.1 a och får inte vara kopplade till krav på eller specificering av framtida produktionstyp eller produktionsvolym.

Medlemsstaterna får begränsa den andel av försäkringspremien som kan komma ifråga för stöd med hjälp av lämpliga tak.

5. Stödet får inte överstiga den högsta nivå som anges i bilaga II.

Artikel 38

Gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser, djur- och växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor

1. För att vara berättigad till stöd ska den berörda gemensamma fonden

- a) vara godkänd av den behöriga myndigheten i enlighet med nationell lagstiftning,
- b) ha en klar och tydlig policy i fråga om inbetalningar till och uttag från fonden,
- c) ha tydliga regler om fördelning av ansvar för eventuella skulder.

2. Medlemsstaterna ska fastställa regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna, särskilt regler för beviljande av ersättning till och stödberättigande för jordbrukare i krissituationer och för förvaltning och övervakning av efterlevnaden av dessa regler. Medlemsstaterna ska se till att det i fondarrangemangen föreskrivs sanktioner vid försummelse från jordbrukarens sida.

Sådana olyckor som omnämns i artikel 36.1 b måste formellt erkännas som sådana av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

3. Det ekonomiska bidrag som avses i artikel 36.1 b får endast avse

- a) de administrativa kostnaderna för att inrätta den gemensamma fonden, fördelade över högst tre år med en gradvis minskning,
- b) de belopp som betalas ut från den gemensamma fonden som ekonomisk ersättning till jordbrukare. Det ekonomiska bidraget får dessutom avse ränta på kommersiella lån som den gemensamma fonden tagit för att betala ut den ekonomiska ersättningen till jordbrukare i samband med en krissituation.

Stöd enligt artikel 36.1 b får endast beviljas för att täcka förluster som orsakats av allvarliga klimathändelser, en djur- eller växtsjukdom, ett angrepp av skadegörare, förluster orsakade av vilda djur eller en åtgärd som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom, en skadegörare eller en miljöolycka som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, där

den högsta och den lägsta noteringen inte ska medräknas. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årsproduktion. Den beräkningsmetod som används ska göra det möjligt att fastställa den enskilda jordbrukarens faktiska förlust under ett visst år.

Offentliga medel får inte bidra till det grundläggande kapitalet.

4. När det gäller djursjukdomar får ekonomisk ersättning inom ramen för artikel 36.1 b beviljas för sjukdomar som finns upptagna i den förteckning över djursjukdomar som upprättats av Världsomorganisationen för djurhälsa eller i bilagan till rådets beslut 2009/470/EG.

5. Stödet får uppgå till den högsta stödnivå som anges i bilaga II.

Medlemsstaterna får begränsa de kostnader som kan komma ifråga för stöd genom att tillämpa

- a) tak per fond,
- b) lämpliga tak per enhet.

Artikel 39

Inkomststabiliserande verktyg

1. Stöd enligt artikel 36.1 c får endast beviljas i de fall där inkomstminskningen överskrider 30 % av den enskilde jordbrukarens medelårsinkomst under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och lägsta noteringen inte ska medräknas. Vid tillämpning av artikel 36.1 c ska inkomst avse summan av de intäkter jordbrukaren får från marknaden, inklusive varje form av offentligt stöd, minus insatskostnaderna. Utbetalningar från den gemensamma fonden till jordbrukare ska ersätta mindre än 70 % av den förlorade inkomsten under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd.

2. För att vara berättigad till stöd ska den berörda gemensamma fonden

- a) vara godkänd av den behöriga myndigheten i enlighet med nationell rätt,
- b) ha en klar och tydlig policy i fråga om inbetalningar till och uttag från fonden,
- c) ha tydliga regler om fördelning av ansvar för eventuella skulder.

3. Medlemsstaterna ska fastställa regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna, särskilt regler för beviljande av ersättning till jordbrukare i krissituationer och för förvaltning och övervakning av efterlevnaden av dessa regler. Medlemsstaterna ska se till att det i fondarrangemangen föreskrivs sanktioner vid försummelse från jordbrukarens sida.

4. De ekonomiska bidrag som avses i artikel 36.1 c får endast avse

- a) de administrativa kostnaderna för att inrätta den gemensamma fonden, fördelade över högst tre år med en gradvis minskning,
- b) de belopp som betalas ut från den gemensamma fonden som ekonomisk ersättning till jordbrukare. Det ekonomiska bidraget får dessutom avse ränta på kommersiella lån som den gemensamma fonden tagit för att betala ut den ekonomiska ersättningen till jordbrukare i samband med en krissituation. Offentliga medel får inte bidra till det grundläggande kapitalet.

5. Stödet får uppgå till den högsta nivå som anges i bilaga II.

Artikel 40

Finansiering av kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien

1. Stöd får beviljas de jordbrukare som kan komma i fråga för kompletterande nationellt direktstöd enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1307/2013. De villkor som anges i den artikeln ska också gälla för stöd som beviljas enligt den här artikeln.

2. Det stöd som beviljas jordbrukarna för åren 2014, 2015 och 2016 får inte överstiga mellanskillnaden mellan

- a) den direktstödsnivå som gäller för Kroatien under det berörda året enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1307/2013, och
- b) 45 % av den motsvarande direktstödsnivå som gäller från och med 2022.

3. Unionens bidrag till det stöd som beviljas i Kroatien enligt den här artikeln avseende åren 2014, 2015 och 2016 får inte överstiga 20 % av landets totala årliga Ejflu-tilldelning.

4. Nivån på Ejflus bidrag till de kompletterande direktstöden får inte överskrida 80 %.

Artikel 41

Regler om åtgärdernas genomförande

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om genomförandet av åtgärderna i detta avsnitt avseende följande:

- a) Förfaranden för att utse myndigheter eller organ som ska erbjuda jord- och skogsbruksrådgivning eller företagslednings- eller avbytartjänster inom jordbruket samt hur stödet ska trappas ned inom ramen för den åtgärd för rådgivningstjänster som avses i artikel 15.

- b) Medlemsstaternas utvärdering av hur affärsplanen fortskrider, betalningsalternativ samt regler för hur unga jordbrukare ska få tillgång till andra åtgärder inom ramen för den åtgärd för jordbruks- och affärsutveckling som avses i artikel 19.
- c) Omvandling till andra enheter än dem som används i bilaga II och omräkningskurserna för djur till djurenheter inom ramen för de åtgärder som avses i artiklarna 28, 29, 33 och 34.
- d) Möjligheten att använda standardantaganden om merkostnader och inkomstbortfall inom ramen för åtgärderna i artiklarna 28-31, 33 och 34 samt kriterier för hur det beräknas.
- e) Beräkning av stödbeloppet när en insats är berättigad till stöd inom ramen för mer än en åtgärd.

De genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

LEADER

Artikel 42

Lokala aktionsgrupper inom Leader

1. Utöver de uppgifter som avses i artikel 34 i förordning (EU) nr 1303/2013 får lokala aktionsgrupper också utföra ytterligare uppgifter som delegerats till dem av förvaltningsmyndigheten och/eller det utbetalande organet.
2. Lokala aktionsgrupper får begära en förskottsbetalning från det behöriga utbetalande organet om en sådan möjlighet anges i landsbygdsprogrammet. Förskottsbeloppet får inte överstiga 50 % av det offentliga stöd som avser kostnader för drift, mobilisering och inspirationsaktiviteter.

Artikel 43

Leader-startpaket

Stödet till lokal utveckling inom Leader får även omfatta ett Leader-startpaket för lokalsamhällen som inte genomförde Leader under programperioden 2007–2013. Leader-startpaketet ska bestå av stöd för kapacitetsuppbyggnad och små pilotprojekt. För stöd inom ramen för Leader-startpaketet ska det inte krävas att en strategi för lokal utveckling inom Leader lämnas in.

Artikel 44

Samarbetsverksamhet inom Leader

1. Det stöd som avses i artikel 35.1 c i förordning (EU) nr 1303/2013 ska beviljas för följande
 - a) Samarbetsprojekt inom en medlemsstat (interregionalt samarbete) eller samarbetsprojekt mellan områden i flera medlemsstater eller med områden i tredjeländer (transnationellt samarbete).

- b) Förberedande tekniskt stöd för interregionala och transnationella samarbetsprojekt, under förutsättning att lokala aktionsgrupper kan visa att de planerar att genomföra ett konkret projekt.

2. Utöver andra lokala aktionsgrupper kan parter i en lokal aktionsgrupp inom ramen för Ejflu vara

- a) en grupp av lokala offentliga och privata parter i ett landsbygdsområde som genomför en lokal utvecklingsstrategi i eller utanför unionen,
- b) en grupp av lokala offentliga och privata parter i ett icke-landsbygdsområde som genomför en lokal utvecklingsstrategi.

3. I de fall där samarbetsprojekt inte väljs ut av de lokala aktionsgrupperna ska medlemsstaterna inrätta ett system för löpande inlämning av ansökningar.

De ska offentliggöra de nationella eller regionala administrativa förfarandena avseende valet av transnationella samarbetsprojekt och en förteckning över stödberättigande kostnader senast två år efter den dag då deras landsbygdsprogram godkändes.

Samarbetsprojekt ska godkännas av den behörig myndigheten senast fyra månader efter den dag då projektansökan lämnades in.

4. Medlemsstaterna ska anmäla de godkända transnationella samarbetsprojekten till kommissionen.

KAPITEL II

Allmänna bestämmelser för flera åtgärder

Artikel 45

Investeringar

1. För att investeringsinsatser ska kunna få stöd från Ejflu måste de föregås av en bedömning av den förväntade miljöpåverkan i enlighet med den specifika lagstiftningen för den typen av investeringar, i de fall investeringen troligen kommer att påverka miljön negativt.
2. Utgifter som är berättigade till stöd från Ejflu ska endast avse
 - a) uppförande, förvärv, inklusive leasing, eller upprustning av fast egendom,
 - b) inköp eller hyrköp av nya maskiner och ny utrustning upp till tillgångens marknadsvärde.

c) allmänna kostnader kopplade till utgifter som avses i leden a och b, såsom ersättning till arkitekter, ingenjörer och konsulter, ersättning för rådgivning om miljömässig och ekonomisk hållbarhet, inbegripet genomförbarhetsstudier. Förstudier ska även fortsättningsvis räknas som stödberättigande utgifter också när det, baserat på undersökningarnas resultat, inte förekommer några utgifter inom ramen för leden a och b,

d) följande immateriella investeringar: förvärv eller utveckling av programvara och förvärv av patent, licenser, upphovsrätt, varumärken,

e) kostnader för upprättande av skogsbruksplaner och motsvarande.

3. När det gäller jordbruksinvesteringar ska köp av jordbruksproduktionsrättigheter, stödrättigheter, djur, ettåriga växter och plantering av dessa inte berättiga till investeringsstöd. När det gäller återställandet av produktionspotential inom jordbruket som skadats genom naturkatastrofer eller andra katastrofer enligt artikel 18.1 b får emellertid utgifter för inköp av djur berättiga till stöd.

4. Stödmottagare inom ramen för investeringsrelaterat stöd får begära forskottsutbetalning på upp till 50 % av det offentliga stödet som hänför sig till investeringen från de behöriga utbetalande organen, om en sådan möjlighet finns angiven i landsbygdsprogrammet.

5. Kompletterande rörelsekapital med koppling till nya investeringar inom jordbruks- och skogsbrukssektorn som erhåller Ejflu-stöd genom ett finansieringsinstrument som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1303/2013, får utgöra stödberättigande utgifter. Sådana stödberättigande utgifter får inte överstiga 30 % av totalbeloppet för investeringens stödberättigande utgifter. Den relevanta begäran ska vara vederbörligen motiverad.

6. Kommissionen ska, för att ta hänsyn till särdrag som avser särskilda typer av investeringar, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa villkoren för att andra kostnader förknippade med leasingavtal och begagnad utrustning ska kunna betraktas som stödberättigande utgifter och för att närmare ange de olika typer av infrastruktur för förnybar energi som ska vara stödberättigande.

Artikel 46

Investeringar i bevattning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45 i denna förordning, när det gäller bevattning inom en ny eller befintlig bevattnad areal är det endast investeringar som uppfyller villkoren i den här artikeln som ska anses vara stödberättigande.

2. En förvaltningsplan för avrinningsområden i enlighet med villkoren i ramdirektivet för vatten ska ha anmälts till kommissionen för hela det område där investeringen är tänkt att äga rum samt i eventuella andra områden där miljön kan påverkas av investeringen. De åtgärder som får verkan inom ramen för förvaltningsplanen för avrinningsområdet i enlighet med artikel 11 i ramdirektivet för vatten och som är av relevans för jordbrukssektorn ska ha angetts i det tillämpliga åtgärdsprogrammet.

3. Vattenmätare som gör det möjligt att mäta vattenanvändningen för den investering som får stöd ska finnas eller installeras som en del av investeringen.

4. En investering i förbättring av en befintlig bevattningsanläggning eller en beståndsdel av en bevattningsinfrastruktur ska anses vara stödberättigande endast om den enligt en förhandsbedömning potentiellt kan ge en vattenbesparing på minst 5–25 % beroende på de tekniska parametrarna för den befintliga anläggningen eller infrastrukturen.

Om investeringen påverkar grund- eller ytvattenförekomster som i förvaltningsplanen för det berörda avrinningsområdet bedömts inte nå god status på grund av vattenmängden

a) ska investeringen säkerställa en faktisk, till investeringen hänförlig, minskning av vattenanvändningen på minst 50 % av den potentiella vattenbesparing som investeringen gör möjlig,

b) ska den, när det gäller ett enskilt jordbruksföretag, också leda till en minskning av jordbruksföretagets samlade vattenanvändning på minst 50 % av den potentiella vattenbesparing som investeringen gör möjlig. I jordbruksföretagets samlade vattenanvändning ska inräknas vatten som sålts av jordbruksföretaget.

Inga av villkoren i punkt 4 ska vara tillämpliga på en investering i en befintlig anläggning som endast påverkar energieffektivitet eller på en investering i inrättande av en reservoar eller på en investering som avser vattenåtervinning och som inte påverkar en grund- eller ytvattenförekomst.

5. En investering som medför en nettoutvidgning av den bevattnade arealen som påverkar en viss grund- eller ytvattenförekomst ska endast anses vara stödberättigande om

a) vattenförekomsten har i förvaltningsplanen för avrinningsområdet inte bedömts nå god status på grund av vattenmängden, och

b) en miljöanalys visar att investeringen inte kommer att ha någon avsevärd negativ miljöpåverkan; en sådan miljökonsekvensanalys ska antingen genomföras av eller godkännas av den behöriga myndigheten och får även avse grupper av jordbruksföretag.

Arealer som inte är bevattnade men där en bevattningsanläggning var i drift nyligen och som ska fastställas och motiveras i programmet, får betraktas som bevattnade arealer när det gäller att fastställa nettoutvidgningen av den bevattnade arealen.

6. Genom undantag från punkt 5 a får en investering som medför en nettoutvidgning av ett jordbruksföretags bevattningsareal ändå anses vara stödberättigande om

- a) den kombineras med en investering i en befintlig bevattningsanläggning eller beståndsdel av en bevattningsinfrastruktur som enligt en förhandsbedömning potentiellt kan ge en vattenbesparing på minst 5–25 % beroende på de tekniska parametrarna för den befintliga anläggningen eller infrastrukturen och
- b) investeringen ger en faktisk minskning av vattenanvändningen, hänförlig till investeringen som helhet, på minst 50 % av den potentiella vattenbesparing som möjliggörs av investeringen i den befintliga bevattningsanläggningen eller infrastrukturbeståndsdel.

Undantagsvis ska dessutom villkoret i punkt 5 a inte tillämpas på investeringar i inrättande av en ny bevattningsanläggning med vatten från en befintlig reservoar som godkänts av de behöriga myndigheterna före den 31 oktober 2013 om följande villkor är uppfyllda:

- Reservoaren i fråga identifieras i den relevanta förvaltningsplanen för avrinningsområdet och är underkastad de kontrollkrav som anges i artikel 11.3 e i ramdirektivet för vatten.
- Den 31 oktober 2013 gällde antingen en högsta gräns för de totala uttagen från reservoaren eller ett krav på minsta flödesnivå i vattenförekomster som påverkas av reservoaren.
- Denna högsta gräns eller detta krav på minsta flödesnivå överensstämmer med villkoren i artikel 4 i ramdirektivet för vatten.
- Investeringen i fråga leder inte till uttag som överstiger den högsta gräns som gällde den 31 oktober 2013 och leder inte heller till en minskning av flödesnivå i de vattenförekomster som påverkas som innebär att den miniminivå som gällde den 31 oktober 2013 underskrids.

Artikel 47

Regler för arealbaserade stöd

1. Antalet hektar som är föremål för ett åtagande enligt artiklarna 28, 29 och 34 får variera från år till år om

- a) en sådan möjlighet anges i landsbygdsprogrammet,

b) åtagandet i fråga inte gäller för fasta skiften, och

c) man inte äventyrar möjligheten att uppnå syftet med åtagandet.

2. När hela eller delar av den mark som berörs av åtagandet eller när hela jordbruksföretaget överförs till en annan person under giltighetstiden för åtagandet, får åtagandet eller en del av det som motsvarar den överförda marken övertas av denna andra person för återstoden av perioden eller kan upphöra att gälla, och återbetalning ska inte krävas för den period under vilken åtagandet gällde.

3. Om en stödmottagare inte kan fortsätta att fullgöra sina åtaganden eftersom jordbruksföretaget eller en del av jordbruksföretaget omarronderats eller genomgår offentliga arronderingsåtgärder eller arronderingsåtgärder som godkänts av behöriga offentliga myndigheter ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att åtagandena ska kunna anpassas till jordbruksföretagets nya situation. Om en sådan anpassning visar sig vara omöjlig ska åtagandet upphöra att gälla och återbetalning ska inte krävas för den period för vilken åtagandet gällde.

4. Återbetalning av det stöd som mottagits ska inte krävas i fall av force majeure eller sådana exceptionella omständigheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 1306/2013.

5. Punkt 2, när det gäller överföring av hela jordbruksföretaget, och punkt 4 ska även gälla för åtaganden enligt artikel 33.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa ett effektivt genomförande av arealrelaterade åtgärder och skydda unionens finansiella intressen, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa de villkor som ska tillämpas på omvandling eller justering av åtaganden inom ramen för de åtgärder som anges i artiklarna 28, 29, 33 och 34 och närmare fastställa andra situationer vid vilka återbetalning av stödet inte ska krävas.

Artikel 48

Översynsklausul

En översynsklausul ska införas för insatser som görs i enlighet med artiklarna 28, 29, 33 och 34 för att säkerställa att de anpassas vid ändringar av de tillämpliga bindande normer, krav eller skyldigheter som avses i dessa artiklar och som åtagandena måste gå utöver. Den översynsklausulen ska även omfatta justeringar som görs för att förhindra dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013, om de metoderna ändras.

Insatser som görs i enlighet med artiklarna 28, 29, 33 och 34 och som sträcker sig längre än den aktuella programperioden ska innehålla en översynsklausul för att de ska kunna anpassas till den efterföljande programperiodens rättsliga ram.

Om stödmottagaren inte godtar en sådan anpassning ska åtagandet upphöra att gälla och återbetalning ska inte krävas för den period under vilken åtagandet gällde.

Artikel 49

Urval av insatser

1. Förvaltningsmyndigheten för landsbygdsprogrammet ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 34.3 d i förordning (EU) nr 1303/2013, efter samråd med övervakningskommittén fastställa urvalskriterier för insatser. Syftet med urvalskriterierna ska vara att säkerställa likabehandling av sökande, bättre användning av ekonomiska resurser och inriktning av åtgärderna mot unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling. Vid fastställandet och tillämpningen av urvalskriterierna ska proportionalitetsprincipen beaktas när det gäller insatsens omfattning.

2. Den myndighet i medlemsstaten som ansvarar för att välja ut insatser ska, med undantag för insatser enligt artiklarna 28–31, 33–34 och 36–39, säkerställa att insatserna väljs ut i enlighet med de urvalskriterier som avses i punkt 1 och enligt ett öppet och väldokumenterat förfarande.

3. Om det anses lämpligt kan stödmottagarna väljas ut genom inbjudningar att lämna förslag, med tillämpning av kriterier för ekonomisk och miljömässig effektivitet.

Artikel 50

Definition av landsbygd

Vid tillämpning av denna förordning ska förvaltningsmyndigheten definiera landsbygd på programnivå. Medlemsstaterna får fastställa en sådan definition för en åtgärd eller typ av insats om så är vederbörligen motiverat.

KAPITEL III

Tekniskt stöd och inrättande av nätverk

Artikel 51

Finansiering av tekniskt stöd

1. I enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 1306/2013 får Ejflu använda upp till 0,25 % av sitt årliga anslag för att finansiera de uppgifter som avses i artikel 58 i förordning (EU) nr 1303/2013, inbegripet kostnaderna för att inrätta och driva det europeiska nätverk för landsbygdsutveckling som avses i artikel 52 och det nätverk för det europeiska innovationspartnerskapet som avses i artikel 53 på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning.

Ejflu får också finansiera de åtgärder som föreskrivs i artikel 41.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012⁽¹⁾ när det gäller beteckningar och symboler i unionens kvalitetssystem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

Dessa åtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾ och alla övriga bestämmelser i den förordningen och i dess genomförandebestämmelser som gäller för denna typ av genomförande av budgeten.

2. På medlemsstaternas initiativ får upp till 4 % av det totala beloppet för varje landsbygdsprogram avsättas för de uppgifter som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 1303/2013 samt kostnader för förberedande arbete för avgränsning av områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar som avses i artikel 32.

Kostnader som rör det attesterande organ som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska inte vara stödberättigande enligt denna punkt.

Inom den gränsen på 4 % ska ett visst belopp öronmärkas för att inrätta och driva det nationella landsbygdsnätverk som avses i artikel 54.

3. Om landsbygdsprogrammen omfattar både mindre utvecklade regioner och andra regioner får nivån på det Ejflubidrag för tekniskt bistånd som avses i artikel 59.3 fastställas med hänsyn till den antalsmässigt dominerande typen av regioner i programmet.

Artikel 52

Europeiskt nätverk för landsbygdsutveckling

1. I enlighet med artikel 51.1 ska ett europeiskt nätverk för landsbygdsutveckling inrättas för nätverkssamarbete mellan nationella nätverk, organisationer och förvaltningar som är verk samma på området landsbygdsutveckling på unionsnivå.

2. Nätverkssamarbetet genom europeiska nätverket för landsbygdsutveckling ska ha som mål att

- öka deltagandet av alla intressenter, särskilt jord- och skogsbruksintressenter och andra landsbygdsaktörer, i landsbygdsutvecklingens genomförande,
- förbättra landsbygdsprogrammets kvalitet,
- spela en roll när det gäller att informera den bredare allmänheten om fördelarna med landsbygdsutvecklingspolitiken,
- stödja utvärderingen av landsbygdsprogrammen.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. Nätverket ska ha följande uppgifter:

- a) Att samla in, analysera och sprida information om åtgärder som görs inom landsbygdsutvecklingen.
- b) Att ge stöd angående utvärderingsprocesser, datainsamling och datahantering.
- c) Att på unionsnivå samla in, konsolidera och sprida god praxis för landsbygdsutveckling, bl.a. när det gäller utvärderingsmetoder och utvärderingsverktyg.
- d) Att inrätta och driva temagrupper och/eller workshoppar i syfte att underlätta utbyte av sakkunskap och stödja genomförandet, övervakningen och vidareutvecklingen av landsbygdsutvecklingspolitiken.
- e) Att tillhandahålla information om händelseutvecklingen på landsbygden i unionen och tredjeländ.
- f) Att arrangera möten och seminarier på unionsnivå för personer som är aktivt involverade i landsbygdsutvecklingen.
- g) Att stödja nationella nätverk och initiativ till transnationellt samarbete och utbyte av erfarenheter som rör åtgärder på området landsbygdsutveckling med nätverk i tredjeländ.
- h) Att specifikt för lokala aktionsgrupper
 - i) skapa synergier med de verksamheter som respektive nätverk bedriver på nationell eller regional nivå eller båda-dera med avseende på kapacitetsbyggande åtgärder och erfarenhetsutbyte, och
 - ii) samarbeta med organen för nätverksskapande och tekniskt stöd för lokal utveckling som inrättats genom Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden när det gäller deras lokala utvecklingsverksamhet och transnationella samarbete.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den organisatoriska strukturen och driften av Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

Artikel 53

Nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet

1. Ett nätverk ska inrättas för att stödja det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket som avses i artikel 55, i enlighet med artikel 51.1. Det ska möjliggöra nätverksarbete mellan operativa grupper, rådgivande tjänster och forskare.

2. Detta nätverk ska ha följande mål:

- a) Att underlätta utbytet av sakkunskap och god praxis.
- b) Att inrätta en dialog mellan jordbrukare och forskarsamhället och verka för att alla andra intressenter ska inbegripas i kunskapsutbytet.

3. Nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet ska ha följande uppgifter:

- a) Att tillhandahålla en help-desk och sprida information till nyckelaktörer om det europeiska innovationspartnerskapet.
- b) Att främja inrättandet av operativa grupper och informera om de möjligheter som unionspolitiken ger.
- c) Att underlätta inrättandet av klusterinitiativ och pilot- eller demonstrationsprojekt som bland annat får gälla följande frågor:
 - i) Ökad produktivitet, ekonomisk livskraft, hållbarhet, produktion och resurseffektivitet inom jordbruket.
 - ii) Innovation till stöd för den bio-baserade ekonomin.
 - iii) Biologisk mångfald, ekosystemtjänster, markfunktionalitet och hållbar vattenförvaltning.
 - iv) Innovativa produkter och tjänster för den integrerade försörjningskedjan.
 - v) Skapandet av nya produkt- och marknadsmöjligheter för primärproducenter.
 - vi) Livsmedelskvalitet, livsmedelssäkerhet och hälsosam kost.
 - vii) Reducering av förlusterna efter skörd och matsvinn.
- d) Att samla in och sprida information inom det europeiska innovationspartnerskapets område, inklusive forskningsresultat och ny teknik av betydelse för innovation och kunskapsutbyte samt utbyte på innovationsområdet med tredjeländer.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den organisatoriska strukturen och driften av nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

Artikel 54

Nationella landsbygdsnätverk

1. Varje medlemsstat ska inrätta ett nationellt landsbygdsnätverk i vilket de organisationer och förvaltningar som är involverade i landsbygdsutvecklingen ska samlas. Det partnerskap som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska också ingå i det nationella landsbygdsnätverket.

Medlemsstater med regionala program får för godkännande lägga fram ett särskilt program för att inrätta och driva det nationella landsbygdsnätverket.

2. Nätverksarbete inom det nationella landsbygdsnätverket ska ha som mål att

- a) öka intressenternas deltagande i landsbygdsutvecklingens genomförande,
- b) förbättra kvaliteten på genomförandet av landsbygdsprogrammen,
- c) informera den bredare allmänheten och potentiella stödmottagare om landsbygdsutvecklingspolitiken och finansieringsmöjligheter,
- d) främja innovation inom jordbruket, livsmedelsproduktionen och skogsbruket samt på landsbygden.

3. Ejflu-stöd enligt artikel 51.3 ska användas

- a) för de strukturer som krävs för att driva nätverket,
- b) för att utarbeta och genomföra en handlingsplan som ska omfatta åtminstone följande:
 - i) Aktiviteter som rör insamling av projektexempel från alla prioriteringar för landsbygdsprogrammen.
 - ii) Aktiviteter som rör underlättande av tematiskt och analytiskt utbyte mellan intressenter inom landsbygdsutvecklingen, delande och spridning av resultat.
 - iii) Aktiviteter som rör tillhandahållande av kompetensutveckling och nätverksverksamhet för lokala aktionsgrupper och i synnerhet tekniskt stöd för interregionalt och transnationellt samarbete, underlättande av samarbete mellan lokala aktionsgrupper och sökande efter parter för den åtgärd som avses i artikel 35.
 - iv) Aktiviteter som rör tillhandahållande av nätverksverksamhet för rådgivare och innovationsstödjande tjänster.
 - v) Aktiviteter som rör delande och spridning av övervaknings- och utvärderingsresultaten.

vi) En kommunikationsplan som inbegriper publicitet och information när det gäller landsbygdsprogrammet, i samförstånd med förvaltningsmyndigheterna, samt informations- och kommunikationsverksamhet avsedd för en bredare allmänhet.

vii) Aktiviteter som rör deltagande i och bidragande till verksamheten inom europeiska nätverket för landsbygdsutveckling.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för att inrätta och driva nationella landsbygdsnätverk och för att fastställa innehållet i de särskilda program som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

AVDELNING IV

DET EUROPEISKA INNOVATIONSPARTNERSKAPET FÖR PRODUKTIVITET OCH HÅLLBARHET INOM JORDBRUKET

Artikel 55

Mål

1. Det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket ska

- a) främja en resurseffektiv, ekonomiskt livskraftig, produktiv, konkurrenskraftig, klimativänlig och klimattålig jordbruks- och skogsbrukssektor med låga utsläpp, som arbetar mot hållbara produktionssystem i jordbruket och som fungerar i harmoni med de väsentliga naturresurser som jord- och skogsbruket är beroende av,
- b) bidra till en stabil och hållbar tillgång på livsmedel, foder och biomaterial, inklusive befintliga och nya typer,
- c) förbättra processerna för att bevara miljön, göra anpassningar till och begränsa klimatförändringar,
- d) slå broar mellan forskningsrön och teknik från spetsvetenskap och jordbrukare, skogsförvaltare, landsbygdssamhällen, företag, icke-statliga organisationer och rådgivningstjänster.

2. Det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket ska sträva efter att uppnå sina mål genom att

- a) skapa mervärde genom att skapa bättre kopplingar mellan forskning och jordbruksmetoder och genom att främja en mer omfattande användning av tillgängliga innovationsåtgärder,

- b) främja ett snabbare och mer omfattande införlivande av innovativa lösningar till praktiska metoder, och
- c) informera vetenskapssamhället om vilka forskningsbehov som finns när det gäller dagens jordbruksmetoder.

3. Ejflu ska bidra till målen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket genom att, i enlighet med artikel 35, stödja det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper som avses i artikel 56, och nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet som avses i artikel 53.

Artikel 56

Operativa grupper

1. Det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper ska utgöra en del av det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. De ska inrättas av berörda aktörer som jordbrukare, forskare, rådgivare och företag som verkar inom jordbruks- och livsmedelssektorn och som är relevanta för att uppnå målen för det europeiska innovationspartnerskapet.
2. Dessa operativa grupper ska upprätta interna förfaranden som säkerställer att deras verksamhet och beslutsfattande bedrivs på ett öppet och transparent sätt och att intressekonflikter undviks.
3. Medlemsstaterna ska inom ramen för sina program besluta i vilken utsträckning de ska ge stöd till de operativa grupperna.

Artikel 57

De operativa gruppernas uppgifter

1. Det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper ska utarbeta en plan som innehåller följande:
 - a) En beskrivning av det innovativa projekt som ska utvecklas, testas, anpassas eller genomföras.
 - b) En beskrivning av de förväntade resultaten och bidraget till det europeiska innovationspartnerskapets mål att förbättra produktiviteten och den hållbara resursanvändningen.
2. Vid genomförandet av de innovativa projekten ska de operativa grupperna
 - a) fatta beslut om utformningen och genomförandet av innovativa åtgärder, och

- b) genomföra innovativa åtgärder genom åtgärder som finansieras av landsbygdsprogrammen.

3. De operativa grupperna ska sprida resultaten av sitt projekt, särskilt via nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet.

AVDELNING V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 58

Resurser och resursfördelning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 i den här artikeln ska det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 vara 84 936 miljoner EUR i 2011 års priser, i enlighet med den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020.
2. Av de resurser som anges i punkt 1 ska 0,25 % användas för kommissionens tekniska stöd enligt artikel 51.1.
3. Med tanke på programplaneringen och budgeteringen i unionens allmänna budget ska beloppen i punkt 1 indexregleras med 2 % per år.
4. Fördelningen per år och per medlemsstat av de belopp som avses i punkt 1, efter avdrag med det belopp som avses i punkt 2, fastställs i bilaga I.
5. Medel som en medlemsstat har överfört inom ramen för artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska dras av från de belopp som i enlighet med punkt 4 anslagits för medlemsstaten.
6. De medel som överförs till Ejflu med tillämpning av artiklarna 7.2 och 14.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 och de medel som överförs till Ejflu med tillämpning av artiklarna 10b och 136 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽¹⁾ för kalenderåret 2013 ska också ingå i den fördelning per år som avses i punkt 4.
7. För att ta hänsyn till utvecklingen vad avser den årliga fördelning som avses i punkt 4, inbegripet de överföringar som avses i punkterna 5 och 6, för att göra tekniska anpassningar utan att förändra de övergripande anslagen eller för att ta hänsyn till andra ändringar som föreskrivs i en lagstiftningsakt efter denna förordnings antagande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 för att se över de tak som fastställs i bilaga I.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

8. När det gäller tilldelning av den resultatreserv som avses i artikel 22.3 och 22.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska tillgängliga inkomster avsatta för särskilda ändamål som samlats in i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013 för Ejflu läggas till de belopp som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 1303/2013. Dessa tillgängliga inkomster avsatta för särskilda ändamål ska fördelas mellan medlemsstaterna i proportion till deras andel av det totala stödbeloppet från Ejflu.

Artikel 59

Bidrag från fonden

1. När ett landsbygdsprogram godkänns ska det högsta bidraget från Ejflu till programmet anges i beslutet. I tillämpliga fall ska även anslagen till mindre utvecklade regioner tydligt anges i beslutet.

2. Bidraget från Ejflu ska beräknas på grundval av de stödberättigande offentliga utgifterna.

3. Landsbygdsprogrammen ska fastställa en enda Ejflu-bidragssnivå för samtliga åtgärder. I tillämpliga fall ska en separat Ejflu-bidragssnivå fastställas för mindre utvecklade regioner, de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93 samt för övergångsregioner. Den högsta Ejflu-bidragssnivån ska vara

- a) 85 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de mindre utvecklade regionerna, i de yttersta randområdena och på de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93,
- b) 75 % av de stödberättigande offentliga utgifterna för alla regioner vars BNP per capita för perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet för EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita är högre än 75 % av den genomsnittliga BNP för EU-27,
- c) 63 % av de stödberättigande offentliga utgifterna för andra övergångsregioner än dem som avses i led b i denna punkt,
- d) 53 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i övriga regioner.

Den lägsta Ejflu-bidragssnivån ska vara 20 %.

4. Genom undantag från punkt 3 ska det högsta Ejflu-bidraget vara

- a) 80 % för de åtgärder som avses i artiklarna 14, 27 och 35, för den lokala utveckling inom Leader som avses i artikel 32 i förordning (EU) nr 1303/2013 och för insatser enligt artikel 19.1 a i. Denna procentsats får höjas till högst 90 % för

programmen avseende mindre utvecklade regioner, de yttersta randområdena, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93 samt de övergångsregioner som avses i punkt 3 b och c,

- b) 75 % för insatser som bidrar till miljömålen och målen för begränsning av och anpassning till klimatförändringar enligt artiklarna 17, 21.1 a och b, 28, 29, 30, 31 och 34,
- c) 100 % för unionsfinansieringsinstrument enligt artikel 38.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013,
- d) den bidragssnivå som gäller för åtgärden i fråga, ökad med ytterligare 10 procentenheter för bidrag till finansieringsinstrument enligt artikel 38.1 b i förordning (EU) nr 1303/2013.
- e) 100 % för insatser som erhåller finansiering genom medel som överförs till Ejflu genom tillämpning av artiklarna 7.2 och 14.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.
- f) 100 % för ett belopp av 500 miljoner EUR i 2011 års priser tilldelat Portugal och för ett belopp av 7 miljoner EUR i 2011 års priser tilldelat Cypern, förutsatt att dessa medlemsstater får ekonomiskt bistånd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget den 1 januari 2014 eller därefter till och med 2016 när tillämpningen av denna bestämmelse ska omprövas.
- g) För medlemsstater som den 1 januari 2014 eller därefter får ekonomiskt bistånd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget får den Ejflu-bidragssnivå som följer av tillämpningen av artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 ökas ytterligare med högst ytterligare tio procentenheter, upp till maximalt 95 %, för utgifter som ska betalas av dessa medlemsstater under de första två åren av genomförandet av programmet för landsbygdsutveckling. Den Ejflu-bidragssnivå som skulle vara tillämplig i avsaknad av detta undantag ska emellertid respekteras för de totala offentliga utgifterna under programperioden.

5. Minst 5 %, och för Kroatiens vidkommande 2,5 %, av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet ska reserveras för Leader.

6. Minst 30 % av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet ska avsättas för åtgärder enligt följande artiklar: artikel 17 för investeringar med koppling till miljö och klimat, artiklarna 21, 28, 29 och 30, med undantag för stöd med koppling till ramdirektivet för vatten, och artiklarna 31, 32 och 34.

Första stycket ska inte tillämpas på de yttersta randområdena eller medlemsstaternas utomeuropeiska territorier.

7. Om en medlemsstat lämnar in både ett nationellt program och en uppsättning regionala program, ska punkterna 5 och 6 inte tillämpas på det nationella programmet. Ejflu-bidraget till det nationella programmet ska beaktas vid beräkningen av den procentsats som avses i punkterna 5 och 6 för varje regionalt program, i förhållande till det regionala programmets andel av det nationella anslaget.

8. Utgifter som medfinansieras av Ejflu får inte medfinansieras genom ett bidrag från strukturfonderna, Sammanhållningsfonden eller något annat av unionens finansieringsinstrument.

9. Om offentliga utgifter används för stöd till företag ska gränserna för statligt stöd gälla, såvida inget annat sägs i denna förordning.

Artikel 60

Utgifters stödberättigande

1. Genom undantag från artikel 65.9 i förordning (EU) nr 1303/2013 får det i landsbygdsprogrammen, i händelse av nödgärder på grund av naturkatastrofer, fastställas att utgifter som beror på programändringar kan berättiga till stöd från och med den dag då naturkatastrofen inträffade.

2. Utgifter får endast berättiga till ett bidrag från Ejflu om de avser sådana insatser som beslutats av programmets förvaltningsmyndighet, eller under dess ansvar, i enlighet med de urvalskriterier som avses i artikel 49.

När det gäller investeringsinsatser inom ramen för åtgärder enligt artikel 42 i EUF-fördraget ska endast utgifter som har uppstått efter det att en ansökan har lämnats in till den behöriga myndigheten anses vara stödberättigande, med undantag för de allmänna kostnader som anges i artikel 45.2 c.

Medlemsstaterna kan i sina program ange att endast utgifter som uppkommit efter det att stödansökan godkänts av den behöriga myndigheten ska berättiga till stöd.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla artikel 51.1 och 51.2.

4. Stödmottagarna ska styrka sina utgifter med fakturor och handlingar som visar att betalningarna gjorts. Om detta inte kan göras ska utgifterna styrkas med handlingar med likvärdigt bevisvärde, med undantag för stödformer inom ramen för artikel 67.1 b, c och d i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 61

Stödberättigande utgifter

1. I de fall där löpande utgifter omfattas av stöd enligt denna förordning ska följande typer av kostnader vara stödberättigande:

- a) Driftkostnader.
- b) Personalkostnader.
- c) Utbildningskostnader.
- d) Kostnader kopplade till pr-verksamhet.
- e) Finansiella kostnader.
- f) Kostnader kopplade till nätverksbyggande.

2. Studier ska endast vara stödberättigande utgifter i de fall där de är kopplade till en särskild insats inom programmet eller till särskilda syften och mål inom programmet.

3. Naturabidrag i form av tillhandahållande av bygg- och anläggningsarbeten, varor, tjänster, mark och fastigheter för vilka ingen kontantbetalning som kan styrkas av fakturor eller handlingar med likvärdigt bevisvärde har gjorts kan berättiga till stöd förutsatt att villkoren i artikel 69 i förordning (EU) nr 1303/2013 är uppfyllda.

Artikel 62

Åtgärdernas verifierbarhet och kontrollerbarhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla landsbygdsutvecklingsåtgärder de har för avsikt att genomföra kan verifieras och kontrolleras. I detta syfte ska förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet för varje landsbygdsprogram på förhand bedöma om de åtgärder som ska ingå i landsbygdsprogrammet kan kontrolleras och verifieras. Förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet ska även under landsbygdsprogrammets genomförande följa upp om åtgärderna kan verifieras och kontrolleras. Vid förhandsbedömningen och uppföljningen under genomförandeperioden ska hänsyn tas till kontrollresultaten från den föregående och den innevarande programperioden. Om utvärderingen visar att åtgärderna inte kan verifieras och kontrolleras ska de justeras i enlighet med detta.

2. I de fall där stödet beviljas utifrån standardkostnader eller merkostnader och inkomstbortfall ska medlemsstaterna säkerställa att de relevanta beräkningarna är tillräckliga och riktiga och fastställda i förväg på grundval av en rättvis, rimlig och verifierbar beräkning. I detta syfte ska ett organ, som är funktionellt oberoende av de myndigheter som ansvarar för programmets genomförande och som besitter lämplig sakkunskap, göra beräkningarna eller bekräfta att beräkningarna är tillräckliga och riktiga. Landsbygdsprogrammet ska innehålla en förklaring som bekräftar att beräkningarna är tillräckliga och riktiga.

Artikel 63

Förskott

1. Förskottsutbetalningar kan göras under förutsättning att det lämnas en bankgaranti eller likvärdig garanti som motsvarar 100 % av förskottsbeloppet. När det gäller offentliga stödmottagare ska förskott betalas ut till kommuner, regionala myndigheter och deras sammanslutningar samt till offentligrättsliga organ.

Ett instrument som en offentlig myndighet lämnar som garanti ska anses vara likvärdigt med den garanti som avses i första stycket om myndigheten åtar sig att betala det belopp som täcks av garantin i det fall rätten till förskottsbeloppet inte har fastställts.

2. Garantin får frisläppas när det behöriga utbetalande organet fastställer att de faktiska utgifter som motsvarar det offentliga bidrag som är knutet till insatsen överskrider förskottet.

AVDELNING VI

FÖRVALTNING, KONTROLL OCH OFFENTLIGGÖRANDE

Artikel 64

Kommissionens ansvar

Inom ramen för delad förvaltning och sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget ska kommissionen vidta de åtgärder och genomföra de kontroller som föreskrivs i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 65

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska anta alla lagar och andra författningar i enlighet med artikel 58.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas på ett effektivt sätt.

2. Medlemsstaterna ska för varje landsbygdsprogram utse följande myndigheter:

- a) En förvaltningsmyndighet, som kan vara antingen ett offentligt eller privat organ som är verksamt på nationell eller regional nivå eller medlemsstaten själv när denna utför den uppgiften, som ska ha till uppgift att förvalta programmet i fråga.
- b) Ett godkänt utbetalande organ i den mening som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 1306/2013.
- c) Ett attesterande organ i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013.

3. Medlemsstaten ska för varje landsbygdsprogram se till att ett relevant förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats på ett

sätt som säkerställer en klar fördelning och ett klart åtskiljande av funktionerna mellan förvaltningsmyndigheten och övriga organ. Medlemsstaterna ska ansvara för att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

4. Medlemsstaterna ska tydligt definiera vilka uppgifter som åligger förvaltningsmyndigheten, det utbetalande organet och de lokala aktionsgrupperna inom Leader när det gäller tillämpning av stödberättigande- och urvalskriterier och förfarandet för urval av projekt.

Artikel 66

Förvaltningsmyndighet

1. Förvaltningsmyndigheten ska ansvara för att programmet förvaltas och genomförs på ett effektivt, ändamålsenligt och korrekt sätt, vilket i synnerhet innebär att myndigheten

- a) ska se till att det finns ett lämpligt säkert elektroniskt system för att registrera, underhålla, hantera och rapportera sådana statistiska uppgifter om programmet och dess genomförande som krävs för övervakningen och utvärderingen och, i synnerhet, uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet i förhållande till de uppsatta målen och prioriteringarna,
- b) senast den 31 januari och den 31 oktober varje år under programmets löptid ska förse kommissionen med relevanta indikatoruppgifter om de insatser som valts ut för finansiering, inbegripet information om utfall och finansiella indikatorer,
- c) ska se till att stödmottagarna och andra organ som är involverade i genomförandet av insatserna
 - i) är informerade om de skyldigheter som det beviljade stödet medför och att de använder antingen ett separat bokföringssystem eller en adekvat redovisningskod för alla transaktioner som avser insatsen,
 - ii) känner till kraven i fråga om att lämna uppgifter till förvaltningsmyndigheten och att registrera utfall och resultat,
- d) ska säkerställa att den förhandsutvärdering som avses i artikel 55 i förordning (EU) nr 1303/2013 överensstämmer med utvärderings- och övervakningssystemet samt godkänna och överlämna den till kommissionen,
- e) ska säkerställa att den utvärderingsplan som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1303/2013 har utarbetats, att den utvärdering i efterhand av programmet som avses i artikel 57 i förordning (EU) nr 1303/2013 görs inom de tidsfrister som fastställs i den förordningen och att sådana utvärderingar görs i enlighet med övervaknings- och utvärderingssystemet och skicka in dem till övervakningskommittén och kommissionen,

- f) ska förse övervakningskommittén med de uppgifter och de handlingar som behövs för att övervaka programmets genomförande i förhållande till de specifika målen och prioriteringarna,
- g) ska utarbeta en årsrapport som inbegriper sammanfattande övervakningstabeller och, efter övervakningskommitténs godkännande, skicka in den till kommissionen,
- h) ska se till att det utbetalande organet får all nödvändig information, särskilt om förfaranden och eventuella kontroller i samband med de insatser som valts ut för finansiering, innan utbetalningar godkänns,
- i) ska se till att programmet ges offentlighet, bland annat via det nationella landsbygdsnätverket, genom att potentiella stödmottagare, branschorganisationer, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, organ som arbetar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män samt berörda icke-statliga organisationer, däribland miljöorganisationer, får information om de möjligheter som programmet ger och om reglerna för att få stöd via programmet, samt informera stödmottagare om unionens bidrag och allmänheten om den roll som unionen spelar i programmet.
2. Medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten får utse en eller flera mellanhänder, såsom lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer, för förvaltning och genomförande av insatser för landsbygdsutvecklingen.
- Om en del av dess arbetsuppgifter delegeras till ett annat organ ska förvaltningsmyndigheten fortfarande ha det fulla ansvaret för att de arbetsuppgifterna förvaltas och fullgörs på ett effektivt och korrekt sätt. Förvaltningsmyndigheten ska se till att det finns lämpliga bestämmelser för att det andra organet ska kunna få tillgång till alla de data och all den information som krävs för att utföra dessa uppgifter.
3. I de fall där ett tematiskt delförvaltningsprogram, som avses i artikel 7, ingår i landsbygdsprogrammet får förvaltningsmyndigheten utse en eller flera mellanhänder, såsom lokala myndigheter, lokala aktionsgrupper eller icke-statliga organisationer, som ska förvalta och genomföra strategin. Punkt 2 ska gälla i detta fall.
- Förvaltningsmyndigheten ska se till att insatserna och utfallen av detta tematiska delförvaltningsprogram identifieras separat för det övervaknings- och utvärderingssystem som avses i artikel 67.
4. Med förbehåll för den roll som spelas av utbetalande organ och andra organ enligt förordning (EU) nr 1306/2013 får det, om en medlemsstat har mer än ett program, utses ett samordningsorgan i syfte att säkerställa enhetlighet i förvaltningen av medlen och utgöra en länk mellan kommissionen och de nationella förvaltningsmyndigheterna.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för tillämpningen av informations- och offentlighetskraven enligt punkt 1 i.

AVDELNING VII

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1

Inrättande av ett övervaknings- och utvärderingssystem och fastställande av dess mål

Artikel 67

Övervaknings- och utvärderingssystem

I överensstämmelse med denna avdelning ska ett gemensamt övervaknings- och utvärderingssystem inrättas i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna och antas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

Artikel 68

Mål

Övervaknings- och utvärderingssystemets mål ska vara att

- a) visa hur landsbygdsutvecklingspolitiken utvecklas och vad den uppnår samt utvärdera påverkan, effektivitet, ändamålsenlighet och betydelse när det gäller interventionerna inom landsbygdsutvecklingspolitiken,
- b) bidra till bättre riktat stöd för landsbygdsutvecklingen,
- c) stödja en gemensam läroprocess med avseende på övervakning och utvärdering.

Avsnitt 2

Tekniska bestämmelser

Artikel 69

Gemensamma indikatorer

1. En förteckning över gemensamma indikatorer som hänförs till såväl utgångssituationen som programmets finansiella genomförande, utfall, resultat och effekt och som är tillämplig för varje program ska specificeras i det övervaknings- och utvärderingssystem som föreskrivs i artikel 67 för att möjliggöra att data sammanställs på unionsnivå.
2. De gemensamma indikatorerna ska baseras på tillgängliga data och vara kopplade till strukturen och målen för den politiska ramen för landsbygdsutveckling och ska göra det möjligt att utvärdera utveckling, effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller politikens genomförande i förhållande till syften och mål på unionsnivå, nationell nivå och programnivå. De gemensamma effektindikatorerna ska baseras på tillgängliga data.

3. Utvärderaren ska kvantifiera programmets effekt så som den uppmätts med hjälp av effektindikatorerna. På grundval av uppgifterna i utvärderingarna av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet utvärderingar av landsbygdsprogram, ska kommissionen med hjälp av medlemsstaterna bedöma den sammanlagda verkan av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 70

Elektroniskt informationssystem

De centrala uppgifter om programmets genomförande, om varje insats som valts ut för finansiering samt om slutförda insatser som krävs för övervakning och utvärdering, inbegripet centrala uppgifter om varje stödmottagare och projekt, ska registreras och lagras elektroniskt.

Artikel 71

Tillhandahållande av information

Stödmottagare inom åtgärder för landsbygdsutveckling och lokala aktionsgrupper ska åta sig att tillhandahålla förvaltningsmyndigheten och/eller utsedda utvärderare eller andra organ till vilka förvaltningsmyndigheten delegerat funktioner all information som krävs för att programmet ska kunna övervakas och utvärderas, i synnerhet när det gäller hur uppsatta mål och prioriteringar uppfylls.

KAPITEL II

Övervakning

Artikel 72

Övervakningsförfaranden

1. Förvaltningsmyndigheten och den övervakningskommitté som avses i artikel 47 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska övervaka kvaliteten på genomförandet av programmet.

2. Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén ska övervaka alla landsbygdsprogram på grundval av ekonomiska indikatorer samt utfalls- och målandikatorer.

Artikel 73

Övervakningskommittén

Medlemsstater med regionala program får inrätta en nationell övervakningskommitté för att samordna genomförandet av dessa program i förhållande till den nationella ramen och utnyttjandet av finansiella resurser.

Artikel 74

Övervakningskommitténs ansvar

Övervakningskommittén ska försäkra sig om landsbygdsprogrammets prestationer och om att det genomförs på ett ändamålsenligt sätt. Kommittén ska därför, utöver de funktioner som avses i artikel 49 i förordning (EU) nr 1303/2013.

a) inom fyra månader från beslutet om programmets godkännande höras och lämna ett yttrande om urvalskriterierna för finansiering av insatser; dessa kriterier ska ses över på grundval av programplaneringsbehoven,

b) granska den verksamhet och de utfall som hänför sig till framsteg i genomförandet av utvärderingsplanen för programmet,

c) i synnerhet granska sådana åtgärder inom programmet som rör uppfyllandet av förhandsvillkor som omfattas av förvaltningsmyndighetens ansvar, och underrättas om åtgärder för uppfyllandet av förhandsvillkoren,

d) delta i det nationella landsbygdsnätverket för att utbyta information om programgenomförandet, och

e) granska och godkänna de årliga genomföranderapporterna innan dessa skickas in till kommissionen.

Artikel 75

Årlig genomföranderapport

1. Senast den 30 juni 2016 och därefter senast den 30 juni varje år till och med 2024 ska medlemsstaterna till kommissionen skicka in en årsrapport om landsbygdsprogrammets genomförande under det föregående kalenderåret. Den rapport som lämnas in 2016 ska avse kalenderåren 2014 och 2015.

2. Utöver att följa de krav som anges i artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska de årliga genomföranderapporterna bland annat innehålla information om finansiella åtaganden och utgifter per åtgärd samt en sammanfattning av den verksamhet som bedrivits med avseende på utvärderingsplanen.

3. Utöver att följa de krav som anges i artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska den årliga genomföranderapport som skickas in 2017 även omfatta en beskrivning av genomförandet av eventuella delprogram som ingår i programmet.

4. Utöver att följa de krav som anges i artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska den årliga genomföranderapport som lämnas in 2019 även innehålla en beskrivning av genomförandet av alla eventuella delprogram som ingår i programmet och en bedömning av de framsteg som gjorts för att säkerställa en integrerad strategi för användning av Ejflu och andra av EU:s finansieringsorgan för att stödja den territoriella utvecklingen på landsbygden, inbegripet genom lokala utvecklingsstrategier.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om presentationen av de årliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

KAPITEL III

Utvärdering

Artikel 76

Allmänna bestämmelser

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att föreskriva de element som ska ingå i de förhandsutvärderingar och utvärderingar i efterhand som avses i artiklarna 55 och 57 i förordning (EU) nr 1303/2013 och fastställa minimikrav för den utvärderingsplan som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1303/2013. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att utvärderingarna överensstämmer med den gemensamma utvärderingsmetod som överenskommits i enlighet med artikel 67, organisera framtagning och insamling av de data som krävs och tillhandahålla utvärderarna den information som erhållits genom övervakningssystemet.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska göra utvärderingsrapporterna tillgängliga på internet respektive på kommissionens webbplats.

Artikel 77

Förhandsutvärdering

Medlemsstaterna ska säkerställa att en förhandsutvärderare redan tidigt involveras i framtagandet av landsbygdsprogrammet, inbegripet i framtagandet av den analys som avses i artikel 8.1 b, vid utformningen av programmets interventionslogik och fastställandet av programmets mål.

Artikel 78

Utvärdering i efterhand

Under 2024 ska medlemsstaterna ta fram en rapport med en utvärdering i efterhand av vart och ett av deras landsbygdsprogram. Denna rapport ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2024.

Artikel 79

Utvärderingssammanfattningar

Sammanfattningar på unionsnivå av rapporterna från förhandsutvärderingen och utvärderingen i efterhand ska göras på kommissionens ansvar.

Sammanfattningarna av utvärderingsrapporterna ska vara klara senast den 31 december året efter det att de ifrågavarande utvärderingarna lämnades in.

AVDELNING VIII

KONKURRENSBESTÄMMELSER

Artikel 80

Regler för företag

Stöd till former av samarbete mellan företag enligt denna förordning får endast beviljas sådana former av samarbete som följer konkurrensreglerna enligt artiklarna 206-210 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 81

Statligt stöd

1. Om inte annat sägs i denna avdelning ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget tillämpas på det stöd som medlemsstaterna beviljar för landsbygdsutvecklingen.

2. Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på det stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med och i överensstämmelse med denna förordning eller på ytterligare nationell finansiering som avses i artikel 82, inom tillämpningsområdet för artikel 42 i EUF-fördraget.

Artikel 82

Ytterligare nationell finansiering

Utbetalningar som medlemsstaterna gör vid någon tidpunkt under programperioden för insatser inom tillämpningsområdet för artikel 42 i EUF-fördraget, i syfte att ytterligare bidra till att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling för vilka stöd beviljas från unionen, ska inbegripas av medlemsstaterna i landsbygdsprogrammet i enlighet med artikel 8.1 j och, om de uppfyller kriterierna i denna förordning, ska godkännas av kommissionen.

AVDELNING IX

KOMMISSIONENS BEFOGENHETER, GEMENSAMMA BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Kommissionens befogenheter

Artikel 83

Utövande av delegeringen

1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 84

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad landsbygdsutvecklingskommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL II

Gemensamma bestämmelser

Artikel 85

Utbyte av uppgifter och dokument

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna inrätta ett informationssystem för att möjliggöra säkert utbyte av data av gemensamt intresse mellan kommissionen och varje medlemsstat. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för driften av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

2. Kommissionen ska se till att det finns ett lämpligt säkert elektroniskt system där centrala uppgifter och rapporter om övervakning och utvärdering kan registreras, lagras och hantearas.

Artikel 86

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter i syfte att uppfylla sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelningarna VI och VII, och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt avdelning VII, med användning av det säkra elektroniska system som avses i artikel 85, ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minimilagringsperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i uppgiftsskyddsbestämmelserna i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Artiklarna 111–114 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska tillämpas på denna artikel.

Artikel 87

Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas i enlighet med den förordningen ska tillämpas på de åtgärder som anges i den här förordningen.

KAPITEL III

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 88

Förordning (EG) nr 1698/2005

Förordning (EG) nr 1698/2005 ska upphöra att gälla.

Förordning (EG) nr 1698/2005 ska fortsätta att tillämpas på insatser som genomförs inom ramen för program som före den 1 januari 2014 godkänts av kommissionen enligt den förordningen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

Artikel 89

Övergångsbestämmelser

I syfte att underlätta övergången från det system som fastställs genom förordning (EG) nr 1698/2005 till det system som fastställs genom den här förordningen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 för att fastställa de villkor enligt vilka de stöd som kommissionen har godkänt enligt förordning (EG) nr 1698/2005 får integreras i de stöd som föreskrivs i den här förordningen, inbegripet tekniskt stöd och stöd för utvärderingar i efterhand. De delegerade akterna får också innehålla villkor för övergången från stöd för landsbygdsutveckling för Kroatien inom ramen för förordning (EG) nr 1085/2006 till sådant stöd som föreskrivs i den här förordningen.

Artikel 90

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET TILL LANDSBYGDSUTVECKLING (2014–2020)

(löpande priser i EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT 2014–2020
Belgien	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bulgarien	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Tjeckien	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Danmark	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Tyskland	1 178 778 847	1 177 251 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 217 851 050
Estland	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Irland	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Grekland	601 051 830	600 533 693	600 004 906	599 465 245	598 915 722	598 337 071	597 652 326	4 195 960 793
Spanien	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Frankrike	1 404 875 907	1 408 287 165	1 411 769 545	1 415 324 592	1 418 941 328	1 422 813 729	1 427 718 983	9 909 731 249
Kroatien	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	2 325 172 500
Italien	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Cypern	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Lettland	138 327 376	138 361 424	138 396 059	138 431 289	138 467 528	138 498 589	138 499 517	968 981 782
Litauen	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600
Ungern	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Malta	13 880 143	13 965 035	14 051 619	14 139 927	14 230 023	14 321 504	14 412 647	99 000 898
Nederländerna	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Österrike	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polen	1 569 517 638	1 567 453 560	1 565 347 059	1 563 197 238	1 561 008 130	1 558 702 987	1 555 975 202	10 941 201 814

(löpande priser i EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT 2014–2020
Portugal	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Rumänien	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Slovenien	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovakien	271 154 575	270 797 979	270 434 053	270 062 644	269 684 447	269 286 203	268 814 943	1 890 234 844
Finland	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Sverige	248 858 535	249 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 745 315 250
Förenade Kungariket	371 473 873	370 520 030	369 548 156	368 557 938	367 544 511	366 577 113	365 935 870	2 580 157 491
Totalt, EU -28	13 618 149 060	13 618 658 677	13 619 178 488	13 619 708 697	13 620 249 509	13 620 801 137	13 621 363 797	95 338 109 365
Tekniskt stöd (0,25 %)	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Totalt	13 652 279 759	13 652 790 654	13 653 311 767	13 653 843 305	13 654 385 473	13 654 938 483	13 655 502 553	95 577 051 994

BILAGA II

BELOPP OCH STÖDNIVÅER

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
15.8	Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket	1 500	Per rådgivningstillfälle
		200 000	Per tre år för utbildning av rådgivare
16.2	Informationsåtgärder och främjande åtgärder	70 %	Av de stödberättigande kostnaderna för verksamheten
16.4	Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel	3 000	Per jordbruksföretag och år
17.3	Investeringar i fysiska tillgångar		Jordbrukssektorn
		50 %	Av stödberättigande investeringar i mindre utvecklade regioner och i alla regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet för EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita är högre än 75 % av BNP-genomsnittet för EU-27.
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		75 %	Av stödberättigande investeringar i Kroatien för genomförandet av rådets direktiv 91/76/EEG ⁽¹⁾ (*) inom en period på högst fyra år från anslutningsdagen enligt artiklarna 3.2 och 5.1 i det direktivet
		75 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre Egeiska öarna
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra regioner Nivåerna ovan kan ökas med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det maximala kombinerade stödet inte överskrider 90 % för följande: — Unga jordbrukare enligt definitionen i den här förordningen eller som etablerade sig under den femårsperiod som föregick ansökan om stöd. — Gemensamma investeringar och integrerade projekt, däribland de som har samband med en sammanslagning av producentorganisationer. — Områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32 — Insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet. — Investeringar med koppling till insatser enligt artiklarna 28 och 29.

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
			Bearbetning och marknadsföring av produkter som förtecknas i bilaga I i EUF-fördraget
		50 %	Av stödberättigande investeringar i mindre utvecklade regioner och i alla regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet för EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita är högre än 75 % av BNP-genomsnittet för EU-27.
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		75 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre Egeiska öarna
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra regioner Nivåerna ovan får ökas med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det maximala kombinerade stödet inte överskrider 90 %, för insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet eller de som är kopplade till en sammanslagning av producentorganisationer.
17.4	Investeringar i fysiska tillgångar	100 %	Icke-produktiva investeringar och jordbrukets och skogsbrukets infrastruktur
18.5	Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder	80 %	Av stödberättigade investeringskostnader för förebyggande insatser som genomförs av enskilda jordbrukare
		100 %	Av stödberättigade investeringskostnader för förebyggande insatser som genomförs av grupper som omfattar mer än en stödmottagare
		100 %	Av stödberättigade investeringskostnader för återställande av jordbruksmark och produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer
19.6	Jordbruks- och affärsutveckling	70 000	Per ung jordbrukare enligt artikel 19.1 a i
		70 000	Per stödmottagare enligt artikel 19.1 a ii
		15 000	Per småbruk enligt artikel 19.1 a iii
23.3	Inrättande av system för trädjordbruk	80 %	Av stödberättigande investeringar för inrättande av system för trädjordbruk

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
26.4	Investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetning, mobilisering och marknadsföringen av skogsprodukter	65 %	Av stödberättigande investeringar i mindre utvecklade regioner
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		75 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre Egeiska öarna
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra regioner
27.4	Inrättande av producentgrupper och producentorganisationer	10 %	Som procentandel av den saluförda produktionen under de fem första åren efter erkännandet. Stödet ska trappas ned.
		100 000	Maximibelopp per år i samtliga fall.
28.8	Miljö- och klimatvänligt jordbruk	600 (*)	Per ha och år för ettåriga grödor
		900 (*)	Per ha och år för specialiserade fleråriga grödor
		450 (*)	Per ha och år för annan markanvändning
		200 (*)	Per djurenhet och år för lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen
29.5	Ekologiskt jordbruk	600 (*)	Per ha och år för ettåriga grödor
		900 (*)	Per ha och år för specialiserade fleråriga grödor
		450 (*)	Per ha och år för annan markanvändning
30.7	Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten	500 (*)	Per ha och år som högst under den inledande perioden om högst fem år
		200 (*)	Per ha och år som högst
		50 (**)	Per ha och år som lägst för stöd enligt ramdirektivet för vatten
31.3	Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar	25	Som lägst per ha och år i genomsnitt för stödmottagarens område
		250 (*)	Som högst per ha och år
		450 (*)	Per ha och år som högst i bergsområden enligt artikel 32.2
33.3	Djurens välbefinnande	500	Per djurenhet

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
34.3	Miljö- och klimatvänligt skogsbruk och skogsskydd	200 (*)	Per ha och år
37.5	Skörde-, djur- och växtförsäkring	65 %	Av försäkringspremien
38.5	Gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser, djur- och växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor	65 %	Av de stödberättigande kostnaderna
39.5	Inkomststabiliserande verktyg	65 %	Av de stödberättigande kostnaderna

(¹) Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

(*) I väl underbyggda fall kan dessa belopp höjas, med beaktande av särskilda omständigheter som ska vara motiverade i landsbygdsprogrammen.

(**) I väl underbyggda fall kan detta belopp sänkas, med beaktande av särskilda omständigheter som ska vara motiverade i landsbygdsprogrammen.

Anm.: Stödintensiteterna ska inte påverka unionens regler om statligt stöd.

BILAGA III

BIOFYSIKALISKA KRITERIER FÖR AVGRÄNSNING AV OMRÅDEN MED NATURLIGA BEGRÄNSNINGAR

KRITERIUM	DEFINITION	TRÖSKELVÄRDE
KLIMAT		
Låg temperatur (*)	Vegetationsperiodens längd (antal dagar) definierad som antal dagar med en dygnsmedeltemperatur > 5 °C (LGP 5) eller	≤ 180 dagar
	Totala temperaturtiden (graddagar) för vegetationsperioden definierad genom ackumulerad dygnsmedeltemperatur > 5 °C	≤ 1 500 graddagar
Torrhet	Kvoten mellan årlig nederbörd (P) och den årliga potentiella evapotranspirationen (PET)	P/PET ≤ 0,5
KLIMAT OCH MARK		
Överskott av markfukt	Antal dagar då fältkapacitet inte underskrids	≥ 230 dagar
MARK		
Begränsad markavrinning (*)	Områden som är vattensjuka under en betydande del av året	Blöta inom 80 cm från markytan under mer än 6 månader, eller blöta inom 40 cm under mer än 11 månader eller mark med dålig eller mycket dålig avrinning eller gleyliknande färgmönster inom 40 cm från markytan
Ogynnsam textur och stenighet (*)	Relativ förekomst av ler, silt, sand, organiskt material (viktprocent) och grova fraktioner (volymprocent)	≥ 15 % av matjordsvolymen består av grovt material, inklusive berg i dagen, block eller
		texturklassen i hälften eller mer (kumulativt) av markytan inom 100 cm är sand, siltig sand, definierad som % silt + (2 × % ler) ≤ 30 % eller
		Matjordens texturklass är mycket styv lera (≥ 60 % ler) eller
		Organisk jord (organiskt material ≥ 30 %) på minst 40 cm eller Matjorden innehåller 30 % eller mer ler, med markförskjutning inom 100 cm från markytan
Grunt rot djup	Djup (cm) från markytan till sammanhängande berg eller skenhålla	≤ 30 cm

KRITERIUM	DEFINITION	TRÖSKELVÄRDE
Ogynnsamma kemiska egenskaper (*)	Förekomst av salter, utbytbart natrium, lågt pH	Salthalt: ≥ 4 decisiemens per meter (dS/m) i matjorden eller
		Natriumhalt: ≥ 6 procent utbytbart natrium (ESP) i hälften eller mer (kumulativt) av markytan inom 100 cm eller
		Markens surhetsgrad: $\text{pH} \leq 5$ (i vatten) i matjorden

TERRÄNG

Branta sluttningar	Höjdförändring i förhållande till planimetriskt avstånd (%)	≥ 15 %
--------------------	---	-------------

(*) Države članice morajo izpolnjevati tega merila preveriti le glede na tiste prage, ki so relevantni za poseben položaj območja.

BILAGA IV

**VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER OCH INSATSER AV SÄRSKILD BETYDELSE FÖR DE
TEMATISKA DELPROGRAM SOM AVSES I ARTIKEL 7**

Unga jordbrukare:

Etableringsstöd för unga jordbrukare som för första gången etablerar ett jordbruksföretag
Investeringar i fysiska tillgångar
Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket
Samarbete
Investeringar i annan verksamhet än jordbruksverksamhet

Småbruk:

Etableringsstöd för utveckling av småbruk
Investeringar i fysiska tillgångar
Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel
Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket
Samarbete

Investeringar i annan verksamhet än jordbruksverksamhet

Inrättande av producentgrupper
Leader

Bergsområden:

Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar
Insatser för miljö- och klimatvänligt jordbruk
Samarbete
Investeringar i fysiska tillgångar
Jordbruks- och affärsutveckling på landsbygden
Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel
Inrättande av system för trädjordbruk
Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden
Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket
Inrättande av producentgrupper
Leader

Korta leveranskedjor:

Samarbete
Inrättande av producentgrupper
Leader
Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

Investeringar i fysiska tillgångar

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket

Kvinnor på landsbygden:

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket

Investeringar i fysiska tillgångar

Jordbruks- och affärsutveckling

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

Samarbete

Leader

Biologisk mångfald samt begränsning av och anpassning till klimatförändring:

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket

Investeringar i fysiska tillgångar

Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogars livskraft

Miljö- och klimatvänligt jordbruk

Ekologiskt jordbruk

Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten

Stöd till områden med naturliga och andra särskilda begränsningar

Tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd

Samarbete

Riskhantering

BILAGA V

FÖRHANDSVILLKOR FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

1. VILLKOR KNUTNA TILL PRIORITERINGAR

EU-prioritering för landsbygdsutveckling (LU)/ Tematiskt mål (TM) i förordningen om gemensamma bestämmelser	Förhandsvillkor	Kriterier för uppfyllande
LU-prioritering 3: Främja organisationen av livsmedelskedjan, inbegripet bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, djurens välbefinnande och riskhanteringen inom jordbruket TM 5: Främja en anpassning till klimatförändringar samt riskförebyggande och riskhantering	3.1. Riskförebyggande och riskhantering: Det finns nationella eller regionala riskbedömningar för katastrofhantering där anpassningen till klimatförändringarna beaktas.	— Det finns ett nationellt eller regionalt förfarande för riskbedömning som omfattar följande delar: — En beskrivning av den process, de metoder och de icke-konfidentiella uppgifter som använts vid riskbedömningen samt av de riskbaserade kriterierna för prioritering av investeringar. — Det ingår en beskrivning av scenarier med en risk och med flera risker. — I tillämpliga fall beaktande av nationella strategier för anpassning till klimatförändringar.
LU-prioritering 4: Återställa, bevara och förbättra de ekosystem som har koppling till jord- och skogsbruk	4.1 Villkor för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden: Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på mark som avses i avdelning VI kapitel I i förordning (EU) 1306/2013 fastställs på nationell nivå.	— Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden fastställs i nationell lagstiftning och specificeras i programmen.
TM 5: Främja en anpassning till klimatförändringar samt riskförebyggande och riskhantering	4.2 Minimikrav för gödselmedel och växtskyddsmedel: De minimikrav på gödselmedel och växtskyddsmedel som avses i avdelning III kapitel I artikel 28 i denna förordning fastställs på nationell nivå.	— De minimikrav på gödselmedel och växtskyddsmedel som avses i avdelning III kapitel I i denna förordning specificeras i programmen.
TM 6: Skydda miljön och främja resurseffektivitet	4.3 Andra tillämpliga nationella normer: Tillämpliga bindande nationella normer fastställs med avseende på avdelning III kapitel I artikel 28 i denna förordning.	— Tillämpliga bindande nationella normer specificeras i programmen.
LU-prioritering 5: Främja resurseffektivitet och stödja övergången till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn TM 4: Stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer TM 6: Att bevara och skydda miljön och främja resurseffektivitet	5.1 Energieffektivitet: Det har genomförts åtgärder för att främja kostnadseffektiva förbättringar av effektiviteten för slutanvändning av energi och kostnadseffektiva investeringar i energieffektivitet vid byggnad eller renovering av byggnader.	— Åtgärderna är följande: — Åtgärder för att säkerställa att minimikrav har fastställts för byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artiklarna 3, 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾. — Åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett system för certifiering av byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU. — Åtgärder för att säkerställa strategisk planering för energieffektivitet i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾.

EU-prioritering för landsbygdsutveckling (LU)/ Tematiskt mål (TM) i förordningen om gemensamma bestämmelser	Förhandsvillkor	Kriterier för uppfyllande
		— Åtgärder som överensstämmer med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG⁽³⁾ om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster för att se till att slutförbrukare, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt i förhållande till möjliga energibesparingar, har individuella mätare.
	5.2 Vattensektorn: Det finns a) en prispolitik för vatten som ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna och b) ett lämpligt bidrag från de olika vattenanvändningarna till kostnadstäckning för vattentjänster till en nivå som fastställs i den godkända förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt för investeringar som stöds av programmen.	— Inom sektorer som erhåller Ejflu-stöd har en medlemsstat säkerställt att de olika vattenanvändningsverksamheterna bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänster per sektor i enlighet med artikel 9.1 första strecksatsen i ramdirektivet för vatten, när så är lämpligt med beaktande av kostnadstäckningens sociala, miljömässiga och ekonomiska effekter liksom geografiska och klimatiska förhållanden i den eller de regioner som påverkas.
	5.3 Förnybar energi: Det har genomförts åtgärder för att främja produktion och distribution av energi från förnybara energikällor⁽⁴⁾.	— Öppna stödsystem, prioritering av nät-tillgång eller garanterad och prioriterad tillgång till styrning samt offentliggjorda standardbestämmelser som tillämpas vid fördelning av kostnaderna för tekniska anpassningar ska ha införts i överensstämmelse med artiklarna 14.1, 16.2 och 16.3 i direktiv 2009/28/EG. — Medlemsstaten ska ha antagit en nationell plan för förnybar energi i överensstämmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EG.
LU-prioritering 6: Främja social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden TM 2: Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik (broadbandmål)	6. Infrastruktur för nästa generations nät: Det finns nationella eller regionala planer för nästa generations accessinfrastruktur där man tar hänsyn till regionala åtgärder för att nå unionens mål för tillgång till internet med hög kapacitet med inriktning på områden där marknaden misslyckats med att erbjuda öppen infrastruktur till ett överkomligt pris och med en kvalitet som överensstämmer med unionens regler om konkurrens och statligt stöd, och erbjuder tillgängliga tjänster till utsatta grupper.	— Det finns en nationell eller regional plan för nästa generations nätinфраstruktur som innehåller — En plan för infrastrukturinvestering på grundval av en ekonomisk analys med beaktande av befintlig privat och offentlig infrastruktur och planerade investeringar. — Modeller för hållbara investeringar som främjar konkurrens och ger tillgång till öppna, ekonomiskt överkomliga och framtidsäkra infrastrukturer och tjänster av god kvalitet. — Åtgärder för att främja privata investeringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 64).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

BILAGA VI

**VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER AV BETYDELSE FÖR EN ELLER FLERA
UNIONSPRIORITERINGAR FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING**

Åtgärder av särskild betydelse för flera unionsprioriteringar

Artikel 15 Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbyttjänster inom jordbruket

Artikel 17 Investeringar i fysiska tillgångar

Artikel 19 Jordbruks- och affärsutveckling

Artikel 35 Samarbete

Artiklarna 42–44 Leader

Åtgärder av särskild betydelse för främjande av kunskapsöverföring och innovation inom jordbruket och skogsbruket och på landsbygden

Artikel 14 Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Artikel 26 Investeringar i skogsbrukstekniker och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsbruksprodukter

Åtgärder av särskild betydelse för att öka konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk och förbättra jordbruksföretagens livskraft

Artikel 16 Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

Åtgärder av särskild betydelse för att främja organisationen av livsmedelskedjan och riskhanteringen inom jordbruket

Artikel 18 Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder

Artikel 24 Förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer

Artikel 27 Inrättande av producentgrupper

Artikel 33 Djurens välbefinnande

Artikel 36 Riskhantering

Artikel 37 Skörde-, djur- och växtförsäkring

Artikel 38 Gemensamma fonder för djur- och växtsjukdomar och miljöolyckor

Artikel 39 Inkomststabiliserande verktyg

Åtgärder av särskild betydelse för att återställa, bevara och förbättra de ekosystem som är beroende av jord- och skogsbruk

och

främjande av resurseffektivitet och stöd till övergången till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn

Artikel 21.1 a Beskogning och skapande av skogsmark

Artikel 21.1 b Inrättande av system för trädjordbruk

Artikel 21.1 d	Investeringar som förbättrar skogsekosystems återhämtningsförmåga och miljövärde samt deras potential att begränsa klimatförändringar
Artikel 28	Miljö- och klimatvänligt jordbruk
Artikel 29	Ekologiskt jordbruk
Artikel 30	Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten
Artiklarna 31-32	Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar
Artikel 34	Miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd
Åtgärder av särskild betydelse för att främja social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden	
Artikel 20	Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden
Artiklarna 42-44	Leader

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1306/2013**av den 17 december 2013****om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans granskades möjliga utmaningar, mål och riktlinjer för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring det meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. Den reformen bör omfatta alla grundförordningar inom den gemensamma jordbrukspolitiken, även rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ⁽²⁾. Erfarenheterna från genomförandet av den förordningen visar att vissa delar av finansierings- och övervakningsmekanismen måste justeras. Med tanke på denna reforms omfattning bör förordning (EG) nr 1290/2005 upphävas och ersättas med en ny text. Denna reform bör dessutom i görligaste mån innebära att bestämmelserna harmoniseras, strömlinjeformas och förenklas.
- (2) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på godkännande av de utbetalande och samordnande organen, de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig

intervention och reglerna för innehållet i deras förvaltnings- och kontrollansvar, de åtgärder som finansieras av Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad unionens budget) inom ramen för offentlig intervention och värderingen av transaktioner i samband med offentlig intervention. Den befogenheten bör även omfatta undantag från icke-berättigandet rörande utbetalningar som gjorts av utbetalningsorgan till stödmottagarna före första eller efter sista möjliga utbetalningsdatum och kompensation mellan utgifter och inkomster inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu). Den befogenheten bör vidare omfatta metoderna för åtaganden och utbetalningar av beloppen om unionens budget inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 170.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾.

Vidare bör befogenheten omfatta uppskjutande av kommissionens månadsbetalningar till medlemsstaterna när det gäller utgifter för EGFJ och villkoren för kommissionens minskning eller inställande av mellanliggande betalningar till medlemsstaterna inom ramen för Ejflu. Den befogenheten bör även omfatta innehållande av månatliga eller mellanliggande betalningar för vilka de relevanta statistiska uppgifterna inte har lämnats in i tid, de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra med avseende på kontroller, kriterier och metod för tillämpning av korrigeringar inom ramen för förfarandet för kontroll av överensstämmelse och indrivning av skulder. Den befogenheten bör också omfatta krav när det gäller tullförfarandena, indragna betalningar och sanktioner vid bristande efterlevnad av villkoren för stödberättigande och åtaganden eller andra förpliktelser till följd av tillämpningen av sektorslagstiftningen inom jordbruket. Den befogenheten bör likaså omfatta marknadsåtgärder där kommissionen får hålla inne månatliga betalningar, regler om säkerheter, det integrerade administrations- och kontrollsystemets funktion, de åtgärder som inte ingår i transaktionsgranskning, ändringar av den nivå på summan av mottagna eller utbetalade belopp under vilken företagens affärshandlingar normalt inte bör granskas enligt denna förordning, sanktioner som tillämpas inom ramen för tvärvillkoren, kontrollkraven inom vinsektorn, reglerna om bibehållande av permanent betesmark. Slutligen bör den befogenheten omfatta reglerna om den avgörande händelse och den växelkurs som ska användas av de medlemsstater som inte använder euro som valuta, åtgärder för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förhållanden avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den, innehållet i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för

⁽¹⁾ OJ C 191, 29.6.2012, s. 116.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

åtgärder som antagits i enlighet med den gemensamma jordbrukspolitiken och när det gäller övergångsåtgärder. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.

När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (3) Den gemensamma jordbrukspolitiken består av olika åtgärder, varav en del rör landsbygdsutveckling. Det är viktigt att säkerställa finansieringen av dessa åtgärder för att bidra till att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppnås. Eftersom dessa åtgärder har vissa gemensamma inslag men även skiljer sig åt i flera avseenden, bör bestämmelserna om deras finansiering behandlas i samma uppsättning bestämmelser. När det är nödvändigt bör dessa bestämmelser medge olika förfaranden. Genom förordning (EG) nr 1290/2005 inrättades två europeiska jordbruksfonder, nämligen EGFJ och Ejflu (nedan kallade *fonderna*). De fonderna bör bibehållas.
- (4) Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och de bestämmelser som antagits på grundval av denna bör gälla för de åtgärder som anges i den här förordningen. Den här förordningen innehåller särskilt bestämmelser om delad förvaltning med medlemsstaterna på grundval av principen om sund ekonomisk förvaltning, öppenhet och icke-diskriminering, samt bestämmelser om hur ackrediterade organ ska fungera och budgetprinciper bestämmelser som bör iakttas även i denna förordning.
- (5) För att säkerställa konsekvens mellan medlemsstaternas praxis och att bestämmelsen om force majeure tillämpas av medlemsstaterna på ett harmoniserat sätt bör denna förordning i förekommande fall innehålla undantag för force majeure eller exceptionella omständigheter, och en icke-uttömmande förteckning över tänkbara fall av force majeure och exceptionella omständigheter som ska godkännas av de behöriga nationella myndigheterna. Dessa myndigheter bör fatta beslut om force majeure eller exceptionella omständigheter från fall till fall på grundval av relevanta bevis och tillämpning av begreppet force majeure mot bakgrund av unionens jordbrukslagstiftning inklusive domstolens rättspraxis.
- (6) Unionens budget bör finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken utgifter, inbegripet utgifterna för landsbygdsutveckling genom fonderna, antingen direkt eller inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna. Det bör specificeras vilka typer av åtgärder som kan finansieras via fonderna.
- (7) Det bör därför antas bestämmelser om medlemsstaternas godkännande av utbetalande organ, om fastställandet av förfaranden för inhämtande av de förvaltningsförklaringar som behövs, och för att få det godkännande av förvaltnings- och övervakningssystem samt oberoende organs godkännande av årsräkenskaper. För att säkerställa öppenhet och insyn i de nationella kontrollerna, särskilt när det gäller förfaranden för godkännande, giltigförklaring och utbetalning, och för att minska den administrativa bördan och antalet revisioner för kommissionen och för de medlemsstater i vilka det krävs att varje utbetalande organ godkänns, bör dessutom antalet myndigheter och organ som tilldelas sådana befogenheter begränsas samtidigt som varje medlemsstats konstitutionella bestämmelser respekteras. För att undvika onödiga omorganiseringsskostnader bör dock medlemsstaterna kunna behålla det antal utbetalande organ som har ackrediterats innan denna förordning trädde i kraft.
- (8) Om en medlemsstat godkänner mer än ett utbetalande organ, är det viktigt att den utser ett enda offentligt samordningsorgan med uppgift att säkerställa konsekvens i förvaltningen av fonderna, att upprätta förbindelse mellan kommissionen och de olika godkända utbetalande organen och att se till att den information som kommissionen begär om de olika utbetalande organens verksamhet överlämnas utan dröjsmål. Det offentliga samordningsorganet bör också vidta och samordna åtgärder i syfte att avhjälpa eventuella allmänna brister och bör hålla kommissionen informerad om all uppföljning. Det organet bör dessutom främja och, där så är möjligt, säkerställa en enhetlig tillämpning av gemensamma regler och normer.
- (9) Endast när utbetalande organ som har godkänts av medlemsstaterna används erbjuds rimliga garantier för att de kontroller som behövs har genomförts innan unionsstöd beviljas till stödmottagarna. Det bör därför uttryckligen fastställas i denna förordning att det endast är utgifter som utbetalats av godkända utbetalande organ som kan få ersättning från unionens budget.
- (10) För att göra stödmottagarna mer medvetna om förhållandet mellan å ena sidan jordbruksmetoder och förvaltning av jordbruk, och å andra sidan normer avseende miljö, klimatförändring, god jordbrukshävd, livsmedels-säkerhet, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd, är det nödvändigt för medlemsstaterna att inrätta en omfattande system för jordbruksrådgivning som kan erbjuda råd till stödmottagarna. Jordbruksrådgivningen bör inte på något sätt påverka den skyldighet och det ansvar stödmottagarna har att följa dessa normer. Medlemsstaterna bör också säkerställa att det råder en klar åtskillnad mellan rådgivning och kontroll.

- (11) Systemet för jordbruksrådgivning bör åtminstone täcka in de skyldigheter på gårdsnivå som följer av tvärvillkorens normer och krav. Det systemet bör också omfatta de krav som ska följas med avseende på klimat- och miljövänliga jordbruksmetoder och med avseende på att hålla jordbruksarealen i ett visst skick, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ och åtgärder på gårdsnivå som anges i landsbygdsprogrammen som syftar till en modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.

Det systemet bör även omfatta kraven på stödmottagare som åläggs av medlemsstaterna för att genomföra vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽²⁾ och för tillämpning av artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽³⁾, särskilt avseende efterlevnaden av de allmänna principerna om integrerat växtskydd enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG ⁽⁴⁾.

- (12) Det bör vara frivilligt för stödmottagarna att ta del av systemet för jordbruksrådgivning. Alla stödmottagare, även jordbrukare som inte får stöd enligt den gemensamma jordbrukspolitiken, bör kunna få delta i systemet. Det bör dock vara möjligt för medlemsstaterna att fastställa prioriteringskriterier. På grund av systemets karaktär bör de uppgifter som erhålls i samband med rådgivningen behandlas konfidentiellt, utom vid allvarliga överträdelser av unionsrätten eller nationell rätt. För att systemet ska bli effektivt bör rådgivarna ha lämpliga kvalifikationer och genomgå regelbunden utbildning.
- (13) I fråga om EGFJ bör de anslag som krävs för att täcka de utgifter som de godkända utbetalande organen betalar ut ställas till medlemsstaternas förfogande av kommissionen, i form av ersättning på grundval av en redovisning av de utgifter som dessa organ har haft. I avvaktan på sådan månadsvis ersättning bör medlemsstaterna tillhandahålla de finansiella medel som krävs för att tillgodose

de godkända utbetalande organens behov. Medlemsstaterna och stödmottagarna bör själva bära de personalkostnader och administrativa kostnader som genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken innebär.

- (14) Användningen av det agrometeorologiska systemet samt inhämtningen och förbättringen av satellitbilder bör bl.a. ge kommissionen medel för att förvalta jordbruksmarknaderna, underlätta övervakningen av jordbruksrelaterade utgifter och övervaka jordbruksresurserna på medellång och lång sikt. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 165/94 ⁽⁵⁾, bör även vissa av dess bestämmelser införas i denna förordning och följaktligen bör förordning (EG) nr 165/94 upphävas.
- (15) Inom ramen för budgetdisciplinen är det nödvändigt att ange ett årligt tak för de utgifter som finansieras genom EGFJ med hänsyn till de högsta belopp som fastställs för fonden i enlighet med den fleråriga budgetram som föreskrivs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁶⁾.
- (16) Budgetdisciplinen kräver också att det årliga tak för utgifter som finansieras genom EGFJ iakttas under alla omständigheter, i alla stadier av budgetförfarandet och vid genomförandet av budgeten. Det är således nödvändigt att betrakta det nationella taket för direktstöd per medlemsstat som anges i förordning (EU) nr 1307/2013 som ett finansieringstak för dessa direktstöd för medlemsstaten i fråga, och att ersättningen för dessa utbetalningar inte överstiger det finansieringstaket. Budgetdisciplinen kräver dessutom att alla unionens rättsakter inom den gemensamma jordbrukspolitiken område som kommissionen föreslår eller som antas av unionen eller av kommissionen och som finansieras genom EGFJ är förenliga med det årliga taket för utgifter som finansieras från den fonden.
- (17) För att säkerställa att de belopp som ska finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken överensstämmer med de årliga taken bör man bibehålla den finansiella mekanism som avses i rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽⁷⁾ genom vilken nivån på direktstödet justeras. I de fall då Europaparlamentet och rådet inte har fastställt dem före den 30 juni det kalenderår för vilket de gäller, bör kommissionen bemyndigas att fastställa de justeringarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och (EG) 73/2009 (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 165/94 av den 24 januari 1994 om gemenskapens medfinansiering av kontroll med hjälp av fjärranalys (EGT L 24, 29.1.1994, s. 6).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (18) För att stödja jordbrukssektorn vid större kriser som drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket bör en krisreserv upprättas genom en minskning av direktstödet i början av varje år genom instrumentet för finansiell disciplin.
- (19) I artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 fastställs att anslag för åtgärder som avses i artikel 4.1 i den här förordningen och som inte blivit föremål för några åtaganden endast får överföras till det påföljande budgetåret och att en sådan överföring endast får användas för att finansiera en tilläggsbetalning till de stödmottagare vars direktstöd minskat föregående budgetår i enlighet med artikel 25 i den här förordningen. Om anslag överförs till det påföljande budgetåret måste de nationella förvaltningarna alltså göra utbetalningar till två grupper av mottagare av direktstöd under ett budgetår: å ena sidan betala ut ersättning från det överförda outnyttjade beloppet för budgetdisciplin till jordbrukare som omfattats av budgetdisciplin under det föregående budgetåret, och å andra sidan göra direktbetalningar under budgetår N till de jordbrukare som har begärt dem. För att undvika att den administrativa bördan för de nationella förvaltningarna blir alltför betungande bör ett undantag göras från artikel 169.3 fjärde stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 så att de nationella förvaltningarna får betala ut de belopp som överförts till budgetår N till jordbrukare som omfattas av budgetdisciplin under år N i stället för till jordbrukare som omfattades under år N-1.
- (20) De åtgärder som vidtas för att fastställa det ekonomiska bidraget från fonderna när det gäller att beräkna finansieringstaken, påverkar inte den befogenhet som budgetmyndigheten har enligt EUF-fördraget. Dessa åtgärder bör därför grundas på de referensbelopp som fastställs i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 19 november 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning och förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.
- (21) Budgetdisciplinen innebär också en fortgående granskning av budgetsituationen på medellång sikt. Kommissionen bör därför, när den överlämnar det preliminära budgetförslaget ett givet år, lägga fram sina prognoser och analyser för Europaparlamentet och rådet och bör vid behov föreslå lagstiftaren lämpliga åtgärder. Dessutom bör kommissionen alltid helt och fullt utnyttja sina förvaltningsbefogenheter för att se till att årliga taket iakttas och bör, om det visar sig nödvändigt, föreslå för Europaparlamentet och rådet eller för rådet lämpliga åtgärder för att rätta till budgetsituationen. Om det vid slutet av budgetåret visar sig att medlemsstaternas anspråk på ersättning skulle leda till att det årliga taket överskrids, bör kommissionen kunna fatta beslut om åtgärder som säkerställer dels en preliminär fördelning av den disponibla budgeten till medlemsstaterna i proportion till deras ännu ej reglerade anspråk på ersättning, dels åtgärder som säkerställer förenlighet med det tak som fastställts för det berörda året. Betalningarna för det berörda året bör verkställas påföljande budgetår, och man bör slutgiltigt fastställa det sammanlagda beloppet för unionens finansiering per medlemsstat, samt hur ersättningar bör delas mellan medlemsstaterna för att säkerställa att det fastställda beloppet respekteras.
- (22) När budgeten genomförs bör kommissionen använda sig av ett månatligt varnings- och övervakningssystem för kontroll av jordbruksutgifterna för att kunna reagera så snabbt som möjligt om det finns risk för att det årliga taket överskrids, för att besluta om lämpliga åtgärder inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter och föreslå andra åtgärder om de vidtagna åtgärderna skulle visa sig vara otillräckliga. Kommissionen bör regelbundet överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur de faktiska utgifterna utvecklas i förhållande till uppskattningarna fram till rapportdagen och bör lämna en bedömning av det troliga genomförandet under resten av budgetåret.
- (23) Med tanke på den tid som förflyter från utarbetande av budgetdokument till dess att kommissionen lägger fram dem, bör de växelkurser som kommissionen använder för att upprätta dessa dokument korrekt återspegla senast tillgängliga information.
- (24) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽¹⁾ fastställs regler för det ekonomiska stödet från de fonder som omfattas av den förordningen, inbegripet Ejflu. Dessa regler omfattar även utgifternas stödberättigande, finansiell förvaltning och förvaltnings- och kontrollsystem. När det gäller den finansiella förvaltningen av Ejflu bör det, för att skapa rättslig klarhet och samstämmighet mellan de fonder som omfattas av den här förordningen, hänvisas till de relevanta bestämmelserna om budgetåtaganden, betalningsfrister och återtagande i förordning (EU) nr 1303/2013.
- (25) Landsbygdsprogrammen finansieras från unionsbudgeten på grundval av åtaganden som gjorts med årliga delbetalningar. Medlemsstaterna bör kunna få tillgång till de avsedda unionsmedlen redan när de börjar genomföra sina program. Det är följaktligen nödvändigt att införa ett system med förskott, med begränsningar av beloppen, för att säkerställa ett regelbundet flöde av medel som gör det möjligt att på lämpligt sätt göra utbetalningar till stödmottagarna.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

- (26) Bortsett från förskott är det nödvändigt att göra skillnad mellan olika typer av utbetalningar från kommissionen till de godkända utbetalande organen, mellanliggande utbetalningar och slutbetalningar och att fastställa närmare regler om dessa utbetalningar. Regeln om automatiskt återtagande av medel bör bidra till att genomförandet av programmen påskyndas och till en sund ekonomisk förvaltning. Reglerna om de nationella ramarna i medlemsstater med regionala program som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽¹⁾ ger även medlemsstaterna ett verktyg att säkerställa verkställande och sund ekonomisk förvaltning.
- (27) Det är viktigt att unionsstödet betalas ut till stödmottagarna i tid, så att de kan använda det på ett effektivt sätt. Om medlemsstaterna inte iakttar de tidsfrister som fastställs i unionsrätten kan allvarliga problem uppstå för stödmottagarna, och det kan också äventyra årsplaneringen av unionsbudgeten. Därför bör utgifter som har betalats sedan tidsfristen löpt ut uteslutas från unionsfinansiering. Proportionalitetsprincipen som fastställs i förordning (EG) nr 1290/2005 bör upprätthållas och gälla för båda fonderna. För att iaktta proportionalitetsprincipen bör kommissionen dock kunna fastställa bestämmelser om undantag från denna generella regel.
- (28) I förordning (EG) nr 1290/2005 föreskrivs minskningar och innehållanden av månadsbetalningar eller mellanliggande betalningar för fonderna. Trots den ganska allmänt hållna ordalydelsen i dessa bestämmelser, används de i praktiken för att minska betalningarna på grund av sena utbetalningar, om de årliga taken överskrids eller liknande "redovisningsfrågor" som enkelt kan upptäckas i utgiftsdeklarationerna. Dessa bestämmelser tillåter också minskningar och innehållanden av betalningar i de fall det finns allvarliga och ihållande brister i nationella kontrollsystem. Införandet av sådana minskningar och innehållanden är dock föremål för relativt restriktiva villkor och ska göras i enlighet med ett särskilt tvästegsförfarande. Budgetmyndigheten har upprepade gånger bett kommissionen att hålla inne betalningarna till medlemsstater som inte gör sina utbetalningar i tid. Av dessa skäl är det nödvändigt att klargöra det system som föreskrivs i förordning (EG) nr 1290/2005 för minskningar och innehållanden och att sammanföra reglerna om minskningar och innehållanden av betalningar för båda fonderna till en enda artikel. Systemet med minskningar av betalningar på grund av "redovisningsfrågor" bör behållas i överensstämmelse med befintlig administrativ praxis. Möjligheten att minska eller hålla inne betalningarna om det upptäcks betydande och ihållande brister i nationella kontrollsystem bör förbättras i syfte att ge kommissionen möjlighet att snabbt hålla inne betalningar om allvarliga brister upptäcks. Den möjligheten bör också utökas för att inkludera försummelse i systemet för återvinning av oegentligt utförda betalningar.
- (29) Sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att medlemsstaterna inom de uppsatta tidsfristerna lämnar in information om hur många kontroller som utförts och deras resultat. Statistiken över kontrollerna används för att avgöra omfattningen av fel på medlemsstatsnivå och, mer allmänt, i syfte att kontrollera förvaltningen av fonderna. Kontrollstatistiken är en viktig informationskälla för kommissionen som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om fonderna förvaltas på ett lämpligt sätt och den är ett avgörande inslag i den årliga förvaltningsförklaringen. Eftersom kontrollstatistiken har så stor betydelse och för att försäkra sig om att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter och lämnar in informationen i tid, är det nödvändigt med ett system med en avskräckande inverkan om informationen lämnas för sent och som motsvarar omfattningen av de data som saknas. Det bör därför tas fram bestämmelser som gör det möjligt för kommissionen ställa in delar av månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna för vilka relevant statistisk information inte har lämnats in i tid.
- (30) För att kunna återanvända medel ur fonderna behövs det föreskrifter för tilldelningen av specifika belopp. Förteckningen i förordning (EG) nr 1290/2005 bör kompletteras genom tillägg av de belopp som rör sena betalningar och avslutande av räkenskaperna i fråga om utgifter för EGFJ. Även rådets förordning (EEG) nr 352/78 ⁽²⁾ fastställde regler för användningen av de belopp som uppstod från förverkade säkerheter. Dessa bestämmelser bör harmoniseras och sammanföras med befintliga bestämmelser om inkomster avsatta för särskilda ändamål. Förordning (EEG) nr 352/78 bör därför upphävas.
- (31) Rådets förordning (EG) nr 814/2000 ⁽³⁾ och tillämpningsföreskrifterna för denna, beskriver åtgärder som ska användas för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken och som kan finansieras enligt artikel 5 c i förordning (EG) nr 1290/2005. Förordning (EG) nr 814/2000 innehåller en förteckning över dessa åtgärder och deras syften och den fastställer regler för hur de ska finansieras och för hur motsvarande projekt ska genomföras. Sedan den förordningen antogs har regler som avser bidrag och upphandling antagits genom förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De reglerna bör även gälla informationsåtgärder som vidtas för den gemensamma jordbrukspolitiken. För att förenkla och nå samstämmighet bör förordning (EG) nr 814/2000 upphävas, samtidigt som man bibehåller de särskilda bestämmelser som rör syftena med och typerna av åtgärder som ska
-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 352/78 av den 20 februari 1978 om tillgodoserande av säkerheter, borgen och garantier som har ställts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som har förverkats (EGT L 50, 22.2.1978, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 814/2000 av den 17 april 2000 om åtgärder avsedda att ge information om den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 100, 20.4.2000, s. 7).

finansieras. Dessa åtgärder bör också ta hänsyn till behovet av att säkerställa mer effektiv kommunikation till den breda allmänheten och större synergieffekter mellan kommunikation på kommissionens initiativ samt till behovet av att säkerställa att unionens politiska prioriteringar kommuniceras på ett effektivt sätt. Därför bör de även omfatta informationsåtgärder som är relevanta för den gemensamma jordbrukspolitiken inom ramen för sådan gemensam kommunikation som avses i kommissionens meddelande En budget för Europa 2020 (nedan kallad *kommissionens meddelande om en budget för Europa 2020*)– Del II – Policybeskrivningar.

- (32) Finansieringen av åtgärder och insatser inom den gemensamma jordbrukspolitiken inbegriper delvis delad förvaltning. För att säkerställa sund ekonomisk förvaltning av unionens medel bör kommissionen kontrollera hur de myndigheter i medlemsstaterna som fått uppdraget att göra utbetalningar förvaltar fonderna. Det bör fastställas vilken form av kontroller som ska utföras av kommissionen och på vilka villkor kommissionen ska kunna fullgöra sina åligganden i samband med genomförandet av budgeten, och det bör klargöras vilka skyldigheter medlemsstaterna har att samarbeta.
- (33) För att kommissionen ska kunna fullgöra sina skyldigheter att kontrollera att det i medlemsstaterna finns väl fungerande system för förvaltning och kontroll av unionens utgifter, och utan att det påverkar medlemsstaternas egna kontroller, bör kontroller även kunna genomföras av personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar, som bör ha möjlighet att begära assistans från medlemsstaterna.
- (34) Det är nödvändigt att i största möjliga utsträckning använda informationsteknik för att ta fram den information som ska lämnas till kommissionen. När kontroller genomförs bör kommissionen omedelbart ha fullständig tillgång till de uppgifter som rör utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form.
- (35) För att kunna upprätta den finansiella förbindelsen mellan de godkända utbetalande organen och unionens budget, bör kommissionen årligen avsluta dessa organs räkenskaper. Beslutet om avslutande av räkenskaperna bör omfatta kontroll av att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, men inte huruvida utgifterna överensstämmer med unionsrätten.
- (36) Kommissionen har, i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget, ansvar för genomförandet av Europeiska

unionens budget i samarbete med medlemsstaterna. Kommissionen har tilldelats befogenheten att, genom genomförandeakter besluta om de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med unionsrätten. Medlemsstaterna bör få motivera sina beslut om utbetalningar och ha möjlighet till förlikning vid oenighet mellan dem och kommissionen. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar, bör det fastställas en längsta tidsfrist inom vilken kommissionen kan avgöra om bristande efterlevnad ska medföra ekonomiska följder. När det gäller Ejflu bör förfarandet för kontroll av överensstämmelsen överensstämma med bestämmelserna om kommissionens finansiella korrigeringar enligt del 2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

- (37) Vid återkrav av medel som har utbetalats av EGFJ bör de indrivna beloppen återbetalas till fonden om det rör sig om utgifter som inte är förenliga med unionsrätten, eller för vilka det inte finns några rättigheter. För att det ska finnas tillräckligt med tid för alla nödvändiga administrativa förfaranden, inklusive interna kontroller, bör medlemsstaterna begära återbetalning av stödmottagaren inom 18 månader efter en kontrollrapport eller liknande handling i vilken det förklaras att en oegentlighet har förekommit, har godkänts och, i förekommande fall mottagits av det utbetalande organ eller det andra organ som svarar för indrivningen. Det bör finnas föreskrifter om ekonomiskt ansvar när oegentligheter har begåtts och totalbeloppet inte har drivits in. Därför bör det inrättas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att skydda unionens budget genom att besluta att belasta den berörda medlemsstaten med en del av de belopp som har förlorats på grund av oegentligheter och som inte har kunnat drivas in inom en skälig tid. I vissa fall av försummelse från medlemsstatens sida är det också riktigt att belasta den aktuella medlemsstaten med hela beloppet. Med förbehåll för medlemsstaternas iakttagande av sina skyldigheter enligt sina interna förfaranden, bör den ekonomiska bördan dock fördelas rättvist mellan unionen och medlemsstaten. Detsamma bör gälla för Ejflu, dock under förutsättning att de belopp som återkrävs eller dras in till följd av oegentligheter även fortsättningsvis bör stå till förfogande för landsbygdsprogram som har godkänts för den berörda medlemsstaten, eftersom de har tilldelats den medlemsstaten. Bestämmelser om medlemsstaternas rapporteringsskyldighet bör också fastställas.
- (38) De indrivningsförfaranden som medlemsstaterna inlett kan få till följd att indrivningen försenas flera år, utan någon garanti för att de över huvud taget kommer att ge något resultat. De kostnader som dessa förfaranden medför kan också vara oproportionella i förhållande till de belopp som indrivs eller kan indrivnas. Det bör följaktligen i vissa fall vara möjligt att tillåta medlemsstaterna att avbryta indrivningsförfarandena.

- (39) För att skydda unionsbudgetens finansiella intressen bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att verksamhet som finansieras av fonderna verkligen genomförs och att det görs korrekt. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna förebygger, upptäcker och effektivt beivrar eventuella oegentligheter som stödmottagare gör sig skyldiga till eller om de inte fullgör de skyldigheter de har. För detta ändamål bör rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ gälla. Vid överträdelser av sektorslagstiftningen inom jordbruket där några detaljerade bestämmelser om administrativa sanktioner inte har fastställts i unionens rättsakter, bör medlemsstaterna tillämpa nationella sanktioner som bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (40) Finansieringen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens av verksamhet som skapar merkostnader på andra politiska områden som täcks av Europeiska unionens allmänna budget, särskilt miljö och folkhälsa, bör undvikas. Dessutom bör införandet av nya betalningssystem och relaterade övervaknings- och sanktionsystem inte leda till onödiga och ytterligare komplexa administrativa förfaranden och byråkrati.
- (41) Regler som rör allmänna principer om kontroller, som är tillämpliga på indragna felaktiga utbetalningar och om de sanktioner som kan användas finns i olika sektorsförfordningar som rör jordbruket. Dessa bestämmelser bör samlas inom samma rättsliga ram på horisontell nivå. De bör täcka in de skyldigheter medlemsstaterna har när det gäller administrativa kontroller och kontroller på plats vars syfte är att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna för åtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens, och som bör omfatta de regler som finns för återvinning, minskning och uteslutande av stöd. Det bör även fastställas regler för kontroller av skyldigheter som inte nödvändigtvis är kopplade till utbetalning av stöd.
- (42) Olika bestämmelser i sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att en säkerhet ställs för att säkerställa betalningen av ett belopp på en viss skyldighet inte fullgörs. För att stärka ramen för säkerheter bör en enda horisontell bestämmelse gälla för samtliga dessa bestämmelser.
- (43) Medlemsstaterna upprätta och tillämpa ett integrerat administrations- och kontrollsystem (nedan kallat integrerat systemet) för vissa utbetalningar som fastställs i förordning (EU) nr 1307/2013 och i förordning (EU) nr 1305/2013. För att kunna effektivisera unionsstöden och för att kunna övervaka dem på ett bättre sätt, bör medlemsstaterna ha befogenhet att använda det integrerade systemet för andra typer av unionsstöd.
- (44) Huvudbeståndsdelarna i det integrerade systemet bör bibehållas. Det gäller framför allt bestämmelserna om en datoriserad databas, ett identifieringssystem för jordbruksskiften, stödansökningar eller stödanspråk samt ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter samtidigt som man beaktar politikens utveckling, särskilt genom införandet av betalning för jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön och för de ekologiska fördelarna med landskapselement. I syfte att minska den administrativa bördan och säkerställa att kontrollerna utförs på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör medlemsstaterna använda lämplig teknik när de upprättar dessa system.
- (45) I syfte att skapa ett referenslager i identifieringssystemet för jordbruksskiften som är anpassat till områden med ekologiskt fokus bör medlemsstaterna kunna ta hänsyn till särskild information som får begäras från jordbrukare i deras ansökningar för ansökningsåren 2015–2017 såsom identifieringen av landskapselement eller andra områden som kan vara områden med ekologiskt fokus och, där så är nödvändigt, dessa elements och andra områdens storlek.
- (46) Behöriga nationella myndigheter bör, enligt unionens stödordningar som omfattas av det integrerade systemet göra fullständiga utbetalningar till stödmottagarna, efter eventuella minskningar som föreskrivs i denna förordning och inom föreskrivna perioder. För att göra förvaltningen av direktstöd mer flexibel bör medlemsstaterna få rätt att betala ut stöd som omfattas av det integrerade systemet i högst två utbetalningar per år.
- (47) Granskning av stödmottagande eller betalningsskyldiga företags affärshandlingar kan vara ett effektivt medel för kontroll av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom EGFJ. Bestämmelserna om granskning av affärshandlingar fastställs i rådets förordning (EG) nr 485/2008 ⁽²⁾. Den granskningen kompletterar andra kontroller som medlemsstaterna redan genomför. Dessutom påverkar den förordningen inte nationella granskningsbestämmelser, som är mer omfattande än de som föreskrivs i den.
- (48) Enligt förordning (EG) nr 485/2008 bör medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa ett effektivt skydd av unionens finansiella intressen, och i synnerhet försäkra sig om att verksamhet som finansieras genom EGFJ verkligen genomförs och på ett korrekt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör de relevanta bestämmelserna integreras i samma akt. Förordning (EG) nr 485/2008 bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 485/2008 av den 26 maj 2008 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EUT L 143, 3.6.2008, s. 1).

- (49) De dokument som ska användas som underlag vid en sådan granskning bör väljas på ett sätt som gör det möjligt att genomföra en fullständig granskning. De företag som ska granskas bör väljas ut på grundval av den typ av transaktioner som genomförs på deras ansvar och fördelningen per sektor av stödmottagande eller betalningsskyldiga företag bör ske i förhållande till deras finansiella betydelse i systemet för finansiering genom EGFJ.
- (50) Det bör fastställas vilka befogenheter de tjänstemän har som ansvarar för granskningen av företagen, och vilka förpliktelser företagen har att under en bestämd period ställa affärshandlingar till dessa tjänstemäns förfogande och lämna de upplysningar de begär. Det bör finnas möjlighet att i vissa fall beslaga affärshandlingar.
- (51) Med beaktande av den internationella strukturen inom handeln med jordbruksprodukter och med den inre marknadens funktion i åtanke, är det nödvändigt att organisera ett samarbete mellan medlemsstaterna. Det är också nödvändigt att på unionsnivå upprätta ett centralt register över de stödmottagande eller betalningsskyldiga företag som är etablerade i tredjeland.
- (52) Även om det är medlemsstaternas ansvar att anta sina granskningsprogram, är det nödvändigt att dessa program meddelas kommissionen så att den kan genomföra sin tillsynsfunktion och samordnande roll, för att säkerställa att programmen antas på grundval av lämpliga kriterier och för att säkerställa att granskningen koncentreras till de sektorer eller företag där risken för bedrägeri är stor. Det är nödvändigt att varje medlemsstat har en särskild myndighet som ansvarar för att övervaka den granskning av affärshandlingar som föreskrivs i denna förordning, eller för att samordna denna granskning. De särskilda myndigheterna bör vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter som gör granskningen före utbetalning. De uppgifter som samlas in under granskningen bör sekretessskyddas.
- (53) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 ⁽¹⁾, som ersattes av förordning (EG) nr 73/2009, fastställde principen om att full utbetalning till stödmottagare av vissa stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör kopplas till förenlighet med regler som gäller jordbruksmark, jordbruksproduktion och jordbruksverksamhet.
- Denna princip avspeglades sedan i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽²⁾ och rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽³⁾.
- Enligt det resulterande systemet med tvärvillkor ska medlemsstaterna införa sanktioner i form av minskning av eller uteslutning från stöd som helt eller delvis erhålls inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (54) Systemet med tvärvillkor införlivar grundläggande normer för miljön, klimatförändringarna, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd i den gemensamma jordbrukspolitiken. Tvärvillkor har som syfte att bidra till utvecklingen av ett hållbart jordbruk genom att göra stödmottagarna mer medvetna om behovet av att följa dessa grundläggande normer. Den har också som syfte att bättre harmonisera den gemensamma jordbrukspolitiken med samhällets förväntningar genom att förbättra överensstämmelsen mellan jordbrukspolitiken och politiken för miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd. Systemet med tvärvillkor utgör en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitiken och bör därför bibehållas. Dess tillämpningsområde, som än så länge utgörs av separata förteckningar över föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, bör dock harmoniseras så att det kan säkerställas att systemet med tvärvillkor är konsekvent och att det synliggörs på ett bättre sätt. Kraven och normerna bör därför samlas i en enda förteckning och grupperas efter områden och ämne. Erfarenheten visar emellertid att ett antal av de krav som ingår i tvärvillkorens tillämpningsområde inte är tillräckligt relevanta för jordbruksverksamheten eller jordbruksföretagets areal, eller snarare rör de nationella myndigheterna än stödmottagarna. Det tillämpningsområdet bör följaktligen anpassas. Det bör dessutom införas en bestämmelse om bibehållande av permanent betesmark under 2015 och 2016.
- (55) Medlemsstaterna måste fullt ut genomföra de föreskrivna verksamhetskraven för att de ska kunna få avsedda verkningar på jordbruksföretagets drift, och för att säkerställa nödvändig likabehandling av jordbrukare.
- (56) Enligt artikel 22 i direktiv 2000/60/EG ska rådets direktiv 80/68/EEG ⁽⁴⁾ upphöra att gälla den 23 december 2013. För att behålla samma tvärvillkorsregler i samband med

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43).

skydd för grundvatten som de som fastställs i direktiv 80/68/EEG på dess sista giltighetsdag är det lämpligt att anpassa tvärvillkorens tillämpningsområde och fastställa en norm för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som omfattar kraven i artiklarna 4 och 5 i det direktivet.

(57) Systemet med tvärvillkor innebär vissa administrativa begränsningar för både stödmottagare och nationella förvaltningar på grund av de register som måste föras, de kontroller som ska utföras och de sanktioner som ska tillämpas när så behövs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör påföras utan att hänsyn tas till andra sanktioner som fastställs i annan unionsrätt eller nationell rätt. För att nå överensstämmelse är det lämpligt att sammanföra de relevanta unionsbestämmelserna i ett enda rättsinstrument. För jordbrukare som ingår i den stödordning för småbrukare som avses i avdelning V i förordning (EG) nr 1307/2013 kan de insatser som görs i enlighet med tvärvillkoren anses överstiga den nytta som det innebär att upprätthålla detta system för dessa småbrukare. För att göra det enklare bör dessa jordbrukare därför undantas från tvärvillkoren och i synnerhet från kontrollsystemet och från risken att drabbas av sanktioner inom ramen för systemet med tvärvillkor. Undantaget bör emellertid inte påverka skyldigheten att följa gällande bestämmelser i sektorslagstiftningen och inte heller möjligheten att bli kontrollerad och ålagd sanktioner enligt den lagstiftningen.

(58) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 fastställdes en ram med normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, inom vilket medlemsstaterna ska anta nationella normer som tar hänsyn till de särskilda särdragen hos de berörda områdena, däribland jordmån, klimatförhållanden, befintliga jordbrukssystem (markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder) och företagsstrukturer. Syftet med dessa normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden är att bidra till att förhindra markerosion, bibehålla markens innehåll av organiskt material och jordstruktur, säkerställa en lägsta hävdnivå, undvika försämring av livsmiljöer samt skydda och förvalta vattenmiljön. Det bredare tillämpningsområdet för systemet med tvärvillkor som fastställs i denna förordning bör därför innefatta enram inom vilket medlemsstaterna antar nationella normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Ramen på unionsnivå bör också innefatta regler som rör frågor om vatten, mark, kollager, biologisk mångfald och landskapsutveckling och även regler för en lägsta hävdnivå.

(59) Stödmottagare bör tydligt förstå sina skyldigheter när det gäller reglerna inom systemet med tvärvillkor. Därför bör medlemsstaterna informera om alla krav och normer som utgör en del av dessa regler på ett uttömmande, begripligt och förklarande sätt, även, där så är möjligt, i elektronisk form.

(60) Om tvärvillkoren ska kunna genomföras på ett effektivt sätt krävs kontroll av att stödmottagarna fullgör sina skyldigheter. Om en medlemsstat beslutar att använda sig av möjligheten att inte tillämpa minskning eller utslutning när det berörda beloppet är mindre än 100 EUR, bör den behöriga kontrollmyndigheten under nästkommande år kontrollera att ett urval av stödmottagare har åtgärdat överträdelsen i fråga.

(61) För att säkerställa ett harmoniskt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i samband med finansieringen av utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitik, och för att bland annat göra det möjligt för kommissionen att följa medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och avsluta räkenskaperna för de godkända utbetalande organen, är det nödvändigt att medlemsstaterna lämnar vissa uppgifter till kommissionen eller håller dem tillgängliga för kommissionen.

(62) För att få fram de uppgifter som ska överföras till kommissionen och för att kommissionen ska ha fullständig och omedelbar tillgång till uppgifter om utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form, bör det fastställas lämpliga regler för hur uppgifterna framställs och överförs samt de tidsfrister som ska gälla.

(63) Eftersom personuppgifter eller affärshemligheter kan komma att förmedlas i samband med nationella kontroller och kontroller av överensstämmelse, bör medlemsstaterna och kommissionen garantera att den information som tas emot i detta sammanhang förblir konfidentiell.

(64) För att säkerställa sund ekonomisk förvaltning av unionens budget med uppfyllande av rättvisepincipen både på medlemsstatsnivå och för den enskilde stödmottagaren, bör regler för hur euron ska användas fastställas.

(65) Växelkursen för euro till nationell valuta kan komma att ändras under den period som en verksamhet äger rum. Den kurs som ska tillämpas på de berörda beloppen bör fastställas med hänsyn tagen till den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås. Den växelkurs som tillämpas bör därför vara den växelkurs som gäller dagen för den avgörande händelsen. Det är nödvändigt att specificera denna avgörande händelse eller att avvika från den, dock med beaktande av vissa kriterier och då särskilt hur snabbt valutafluktuationerna ger efterverkningar. Dessa kriterier fastställs i rådets förordning (EG) nr 2799/98⁽¹⁾ och de kompletterar liknande bestämmelser i förordning (EG) nr 1290/2005. För att skapa klarhet och överskådlighet bör de relevanta bestämmelserna integreras i samma akt. Förordning (EG) nr 2799/98 bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron (EGT L 349, 24.12.1998, s. 1).

- (66) Särskilda bestämmelser bör införas som gör det möjligt att avhjälpa exceptionella monetära situationer som kan uppstå såväl inom unionen som på världsmarknaden, och som kräver omedelbara åtgärder för att säkerställa att de inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken upprättade ordningarna fungerar väl.
- (67) Medlemsstater som inte använder euron bör få möjlighet att betala de utgifter som den gemensamma jordbrukspolitiken innebär i euro i stället för i den nationella valutan. Det behövs särskilda föreskrifter för att säkerställa att denna möjlighet inte skapar oberättigade fördelar för parter som gör eller tar emot betalningar.
- (68) Varje åtgärd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör omfattas av övervakning och utvärdering för att förbättra dess kvalitet och påvisa dess resultat. I detta sammanhang bör det upprättas en förteckning över indikatorer, och resultatet av den gemensamma jordbrukspolitiken bör utvärderas av kommissionen i förhållande till de politiska målen om hållbar livsmedelsproduktion, hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder samt en balanserad territoriell utveckling. Särskilt vid utvärderingen av resultatet av den gemensamma jordbrukspolitiken i förhållande till målet om hållbar livsmedelsproduktion bör alla relevanta faktorer beaktas, inbegripet insatsprisernas utveckling. Kommissionen bör fastställa ramarna för ett gemensamt system för övervakning och utvärdering som bland annat säkerställer att relevanta uppgifter, inbegripet information från medlemsstaterna, är tillgängliga i tid. När den gör detta bör den ta hänsyn till uppgiftsbehoven och synergieffekterna mellan potentiella uppgiftskällor. Enligt kommissionens meddelande En budget för Europa 2020 – Del II bör klimatrelaterade utgifter i EU-budgeten öka till minst 20 %, med bidrag från olika politikområden. Kommissionen bör därför kunna utvärdera inverkan på klimatomålen av unionens stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (69) Unionsrätten rörande skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾, är tillämplig.
- (70) I domstolens dom av den 9 november 2010 i de förenade målen C-92/09 och 93/09⁽³⁾, Volker und Markus Schecke GbR och Hartmut Eifert mot Land Hessen, förklarades punkt 8b i artiklarna 42 och 44a i förordning (EG) nr 1290/2005 och kommissionens förordning (EG) nr 259/2008⁽⁴⁾ ogiltiga med avseende på fysiska personer som får stöd från fonderna, dessa bestämmelser inför en skyldighet att offentliggöra personuppgifter för samtliga stödmottagare, utan att det görs någon åtskillnad utifrån relevanta kriterier, såsom de perioder under vilka personerna tog emot sådant stöd och stödets frekvens, typen av stöd eller stödbeloppet.
- (71) Till följd av den domen och i väntan på nya regler i linje med domstolens invändningar ändrades förordning (EG) nr 259/2008 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 410/2011⁽⁵⁾ för att uttryckligen slå fast att skyldigheten att offentliggöra uppgifterna inte är tillämplig på fysiska personer.
- (72) I september 2011 genomförde kommissionen samråd med företrädare för jordbrukets och handelns branschorganisationer, företrädare för livsmedelsindustrin och dess anställda samt företrädare för det civila samhället och unionens institutioner. Under det samrådet föreslogs olika tänkbara alternativ vad beträffar offentliggörande av personuppgifter för fysiska personer som mottar stöd ur unionens jordbruksfonder och behovet av att iakttä proportionalityprincipen när uppgifterna görs tillgängliga för allmänheten. Vid den konferensen diskuterades det potentiella behovet av att offentliggöra namn på fysiska personer för att bättre skydda unionens ekonomiska intressen, förbättra öppenheten och synliggöra stödmottagarnas resultat när det gäller att tillhandahålla kollektiva nyttigheter, samtidigt som man ser till att det offentliggörandet inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå dessa legitima syften.
- (73) I sin dom i målet *Volker und Markus Schecke GbR och Hartmut Eifert mot Land Hessen* anför domstolen inga invändningar mot legitimiteten i målsättningen att stärka den offentliga kontrollen av hur medlen från fonderna används. Domstolen betonade dock behovet av att överväga metoder att offentliggöra uppgifter som rör berörda stödmottagare, vilka är förenliga med det mål som eftersträvas med offentliggörandet men som ändå innebär ett mindre långtgående ingrepp i stödmottagarnas rätt till respekt för privatlivet i allmänhet, och i rätten till skydd för deras personuppgifter i synnerhet.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet för sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om det fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ REG 2010, s. I-11063.
- ⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 76, 19.3.2008, s. 28).
- ⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 410/2011 av den 27 april 2011 om ändring av förordning (EG) nr 259/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 108, 28.4.2011, s. 24).

- (74) Målsättningen att stärka den offentliga kontrollen avseende enskilda stödmottagare bör analyseras mot bakgrund av den nya ram för ekonomisk förvaltning och kontroll som kommer att tillämpas från och med den 1 januari 2014 och mot bakgrund av erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna. Inom den nya ramen kan de nationella förvaltningarnas kontroller inte vara heltäckande, särskilt som, inom nästan alla stödordningar, endast en begränsad del av befolkningen kan bli föremål för kontroller på plats. I den nya ramen anges dessutom att medlemsstaterna på vissa villkor får minska antalet kontroller på plats.

En tillräcklig ökning av den lägsta tillåtna andelen kontroller skulle i det aktuella sammanhanget medföra en så mycket större ekonomisk och administrativ börda för de nationella förvaltningarna att dessa förvaltningar inte skulle kunna hantera den.

- (75) Mot bakgrund av detta innebär offentliggörandet av namnen på mottagarna av stöd från fonderna ett sätt att förstärka den offentliga kontrollen av hur fonderna används och utgör därigenom ett viktigt tillskott till den nuvarande förvaltnings- och kontrollramen som är nödvändig för att ett säkra ett tillräckligt skydd av unionens ekonomiska intressen. Detta uppnås delvis genom den förebyggande och avskräckande effekten av sådana offentliggöranden, delvis genom att de motverkar att enskilda stödmottagare begår oegentligheter och delvis genom att de samtidigt ökar jordbrukarnas personliga ansvar för användningen av de offentliga medel som erhållits.
- (76) I detta sammanhang bör man erkänna den roll som det civila samhället spelar, inbegripet media och icke-statliga organisationer och deras bidrag till att förstärka förvaltningarnas kontrollram mot bedrägeri och mot annat missbruk av offentliga medel.
- (77) Offentliggörandet av relevant information överensstämmer även med ansatsen i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (78) Alternativt vore det möjligt att stärka den offentliga kontrollen avseende enskilda stödmottagare genom att ålägga medlemsstaterna att säkerställa offentlig tillgång till relevant information på begäran, utan offentliggörande. Det alternativet skulle dock vara mindre ändamålsenligt och riskera att skapa oönskade skillnader i genomförandet. De nationella myndigheterna bör alltså kunna förlita sig på att den offentliga kontrollen av enskilda stödmottagande fungerar genom offentliggörande av deras namn och andra relevanta uppgifter.
- (79) Om syftet med den offentliga kontrollen av användningen av medel från fonderna ska uppnås, behöver en viss mängd information komma till allmänhetens kännedom. Den informationen bör inbegripa uppgifter om stödmottagarens identitet, beviljat stödbelopp, från vilken fond medlen kommer och om den berörda åtgärdens syfte och art. Informationen bör offentliggöras på ett sådant sätt att detta i så liten utsträckning som möjligt

påverkar stödmottagarnas rätt till skydd av privatlivet i allmänhet och skydd av personuppgifter i synnerhet; båda dessa rättigheter fastslås i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (80) För att säkerställa att denna förordning överensstämmer med proportionalitetsprincipen har lagstiftaren undersökt alla alternativa sätt att uppnå målsättningen om offentlig kontroll av användningen av pengar från fonderna, enligt en analys i ett memorandum som anges i bilagan till rådets dokument 6370/13, och har valt det alternativ som skulle orsaka minst omfattande ingripande i de individuella rättigheterna i fråga.
- (81) Genom att offentliggöra uppgifter om en åtgärd som ger jordbrukarna rätt till stöd och om åtgärdens art och syfte får allmänheten konkret information om den stödda verksamheten och det ändamål för vilket stödet beviljades. Detta stärker även den offentliga kontrollens förebyggande och avskräckande effekt när det gäller att skydda de ekonomiska intressena.
- (82) Vid en avvägning mellan å ena sidan målet av att säkra offentlig kontroll av användningen av medel från fonderna och å andra sidan stödmottagarnas rätt till respekt för privatlivet i allmänhet och skydd av personuppgifter i synnerhet, bör stödets storlek beaktas. Efter en omfattande analys och samråd med intressenterna framgick det att det, för att stärka effekterna av offentliggörandet och för att begränsa den påverkan som offentliggörandet får på stödmottagarnas rättigheter, är nödvändigt att fastställa ett tröskelvärde uttryckt i mottaget stödbelopp, under vilket stödmottagarnas namn inte bör offentliggöras.
- (83) Det tröskelvärdet bör vara av de minimi-karaktär och bör återspegla och grunda sig på de stödnivåer som gäller inom de stödordningar som upprättats inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik. Eftersom medlemsstaternas jordbruksekonomier har ytterst varierande struktur och strukturen i en medlemsstat kan skilja sig väsentligt från den genomsnittliga jordbruksstrukturen i unionen, bör medlemsstaterna ges möjlighet att tillämpa olika minimitrösklar som återspeglar deras särskilda situation. I förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs en enkel och specifik ordning för småjordbruk. Artikel 63 i den förordningen fastslår kriterier för beräkningen av stödbeloppet. För konsekvensens skull bör, när det gäller medlemsstater 1307 som tillämpar stödordningen, det tröskelvärde som ska beaktas fastställas på samma nivå som de belopp som fastställts av medlemsstaten enligt artikel 63.1 andra stycket eller artikel 63.2 andra stycket i den förordningen. I fall där medlemsstater beslutar att inte tillämpa den ordningen bör det tröskelvärde som ska beaktas fastställas till samma nivå som det högsta stödbelopp som är möjligt enligt ordningen, i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 1307/2013. Under den specifika tröskeln bör offentliggörandet, med undantag för namnet, omfatta alla relevanta uppgifter, så att skattebetalarna får en korrekt bild av den gemensamma jordbrukspolitik.

- (84) Genom att denna information offentliggörs, i kombination med den övergripande informationen till allmänheten som föreskrivs i denna förordning, ökas öppenheten kring hur unionens medel används inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket bidrar till att synliggöra den politiken och sprida bättre kunskap om denna. Härigenom ges medborgarna möjligheter att närmare delta i beslutsprocessen och det säkras större legitimitet för förvaltningen som blir effektivare och mer ansvarig i förhållande till medborgarna. Detta skulle också ge medborgarna konkreta exempel på hur jordbruket skapar allmänna nyttigheter samt bekräfta legitimiteten av det statliga stödet till jordbrukssektorn.
- (85) Det måste därför anses att det allmänna offentliggörandet av relevant information inte går utöver vad som är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle mot bakgrund av behovet av att skydda unionens ekonomiska intressen samt den centrala betydelsen av målet att uppnå offentlig kontroll över användningen av medel från fonderna.
- (86) För att kraven på skydd av personuppgifter ska uppfyllas bör stödmottagarna före offentliggörandet informeras om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras. De bör också informeras om att uppgifterna kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas revisions- och utredningsorgan för att skydda unionens ekonomiska intressen. Stödmottagarna bör också underrättas om sina rättigheter enligt direktiv 95/46/EG och om de förfaranden som gäller för utövandet av dessa rättigheter.
- (87) Efter en grundlig analys och bedömning av hur stödmottagarnas rättigheter till skydd av personuppgifter bäst kan iakttas, även baserat på information från kommissionen under förhandlingarna om denna förordning, bör det därför i denna förordning fastställas nya regler för offentliggörandet av information om alla mottagare av stöd från fonderna.
- (88) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (89) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör genomförandebefogenheter tilldelas kommissionen avseende förfarandena för att bevilja, återkalla och granska godkännandet av utbetalande organ och samordningsorgan samt för övervakningen av godkännandet av utbetalande organ; reglerna med avseende på det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen, samordningsorganets funktion och detta samordningsorgans överföring av information till kommissionen; reglerna rörande de attesterande organens uppgifter, inklusive kontrollerna och de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (90) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta de revisionsprinciper på vilka det attesterande organens utlåtanden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs, de revisionsmetoder som används av de attesterande organen, med beaktande av internationella revisionsstandarder, för att utfärda sina utlåtanden, i förekommande fall inklusive användningen av ett enda integrerat stickprov för varje population och, i förekommande fall, möjligheten att medfölja vid de utbetalande organens kontroller på plats.
- (91) De bör även omfatta regler för ett enhetligt genomförande av systemet för jordbruksrådgivning, fastställandet av månadsbetalningarna från EGFJ till medlemsstaterna; fastställandet av de belopp som ska finansiera offentlig intervention; regler rörande finansieringen av kommissionens inhämtning av de satellitbilder som krävs för kontrollerna och de åtgärder som kommissionen vidtar genom fjärranalyser för att övervaka jordbruksresurser, förfarandet för att genomföra kommissionens inhämtning av dessa satellitbilder och övervakningen av jordbruksresurser, ramen som styr förvärv, förbättring och nyttjande av satellitbilder och meteorologiska uppgifter samt de tillämpliga tidsfristerna.
- (92) De bör även omfatta: i samband med förfarandet för finansiell disciplin, justeringsgraden för direktstöden samt anpassningen av denna liksom villkor och bestämmelser för anslag som förs över i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att finansiera direktstödet; i samband med förfarandet för budgetdisciplin, det preliminära fastställandet av stödbeloppen och den preliminära fördelningen av den disponibla budgeten till medlemsstaterna.
- (93) Dessutom bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta fastställandet av den tidsfrist inom vilken de godkända utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända mellanliggande utgiftsdeklarationer som rör landsbygdsprogrammen, minskning eller innehållandet av månatliga eller mellanliggande betalningar till medlemsstaterna, uppgifter om de utbetalande organens separata redovisning; särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper, regler om finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna, villkor och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden, förfarande och andra praktiska arrangemang för att kommissionens inställande av utbetalningar till medlemsstaterna ska fungera i de fall där medlemsstaterna lämnar in uppgifter för sent.

(94) Dessutom bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta de förfaranden som rör de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna måste iakttä i samband med kontroller, de förfaranden som rör de skyldigheter att samarbeta som medlemsstaterna har när det gäller kommissionens kontroller på plats och tillgång till information; de förfaranden och andra praktiska arrangemang som rör skyldigheten att rapportera oegentligheter och bedrägerier, de villkor i enlighet med vilka verifikationerna för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de administrativa och fysiska kontroller som föreskrivs i unionsrätten ska bevaras; den bokföringsmässiga kontrollen och kontrollen av överensstämmelse, undantagandet från unionsfinansiering av de belopp som belastar unionens budget, förfarandena för indrivning av felaktiga utbetalningar samt ränta och formerna för medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på oegentligheter.

(95) Kommissionens genomförandebefogenheter bör omfatta regler som syftar till att nå en enhetlig tillämpning av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen, de regler som krävs för att säkra att kontroller tillämpas enhetligt i unionen, tillämpningen och beräkningen av indragningen, helt eller delvis, av stöd eller stödrättigheter; indrivning av felaktiga betalningar och viten samt felaktigt tilldelade stödrättigheter och tillämpningen av ränta. De bör även omfatta tillämpningen och beräkningen av de administrativa sanktionerna, närmare regler för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse, reglerna för att identifiera de fall där medlemsstaterna, på grund av sanktionernas art, kan behålla de indrivna sanktionerna, och innehållandet av månadsbetalningarna i särskilda fall som omfattas av förordning (EU) nr 1308/2013.

(96) Kommissionens genomförandebefogenheter bör omfatta den form av säkerheter som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur de ska godkännas och hur de ursprungliga säkerheterna ska ersättas; förfarandena för att frisläppa säkerheter och den information som medlemsstaterna eller kommissionen ska överföra med avseende på säkerheter. De bör även omfatta regler som är både nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika problem med avseende på betalningsperioder och förskottsbetalningar; regler för stödansökningar och stödanspråk, ansökningar om stödrättigheter inbegripet sista datum för inlämning av ansökningar, krav på

vilka uppgifter ansökningarna minst ska innehålla, bestämmelser om ändring eller indragning av stödansökningar, undantag från kravet att lämna in en stödansökan och bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa förenklade förfaranden eller att rätta till uppenbara fel.

(97) På samma sätt bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta regler för hur kontrollerna ska genomföras för att kontrollera huruvida skyldigheterna fullgörs och huruvida informationen i stödansökan eller stödanspråket är korrekt och fullständig, inbegripet regler om mätningstoleranser för kontroller på plats, de tekniska specifikationer som behövs för att det integrerade administrations- och kontrollsystemet ska tillämpas på ett enhetligt sätt; regler i samband med överlåtelse av jordbruksföretag då även skyldigheter som följer med rätten till stödet i fråga ska överlätas och fortfarande fullgöras och regler för utbetalningen av förskott. De bör även omfatta regler som syftar till att nå en enhetlig tillämpning av reglerna för granskning av affärshandlingar, de förfaranden som rör medlemsstaternas egna databaser och analysdatabasen med isotopuppgifter som ska bidra till att upptäcka bedrägerier; de förfaranden som rör samarbetet och biståndet mellan kontrollmyndigheter och kontrollorgan, regler för genomförande av kontroller av efterlevnaden av handelsnormer, regler för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra kontrollerna och för vad dessa kontroller ska innehålla, hur ofta de ska ske och i vilket handelsled de ska utföras.

(98) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta: i samband med kontrollerna gällande ursprungs-beteckningar, geografiska beteckningar och skyddade traditionella uttryck, den information som medlemsstaterna ska översända till kommissionen; föreskrifter avseende den myndighet som ansvarar för kontrollerna av att produktspecifikationerna följs, inbegripet de fall där det geografiska området ligger i ett tredjeland, de åtgärder som medlemsstaterna ska genomföra för att förhindra illojal användning av skyddade ursprungs-beteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella uttryck, de kontroller och verifieringar som medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet provtagning.

De bör även omfatta regler för hur kontrollerna ska genomföras för att verifiera huruvida tvärvillkoren uppfylls; närmare förfaranderegler och tekniska regler när det gäller beräkning och tillämpning av de administrativa sanktionerna när tvärvillkoren inte är uppfyllda; regler om medlemsstaternas överförande av information till kommissionen enligt artikel 104; och åtgärder för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den.

- (99) Vidare bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta den uppsättning indikatorer som är specifika för övervakningen och utvärderingen av den gemensamma jordbrukspolitiken, regler om de uppgifter som ska överlämnas av medlemsstaterna till kommissionen för övervakningen och utvärderingen av den gemensamma jordbrukspolitiken; regler om hur informationen om mottagarna av stöd från fonderna ska offentliggöras och tidsplanen för offentliggörandet, en enhetlig tillämpning av skyldigheten att informera stödmottagarna om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras, samt samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna när det gäller offentliggörandet av information om mottagarna av stöd från fonderna.
- (100) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas vid antagandet av vissa genomförandeakter. När det gäller de genomförandeakter som innebär att kommissionen beräknar olika belopp, gör det rådgivande förfarandet det möjligt för kommissionen att till fullo ta sitt ansvar att förvalta budgeten. Syftet med detta förfarande är att öka effektiviteten, förutsägbarheten och snabbheten, med hänsyn tagen till befintliga tidsbegränsningar och budgetförfaranden. När det gäller genomförandeakter inom ramen för de utbetalningar som görs till medlemsstaterna samt avslutande av räkenskaperna, gör det rådgivande förfarandet det möjligt för kommissionen att till fullo ta sitt ansvar att förvalta budgeten och kontrollera de nationella utbetalande organens årsräkenskaper för att antingen acceptera dessa räkenskaper eller, om det gjorts utbetalningar som inte följer unionens regler, utesluta sådana utbetalningar från unionsfinansiering. I andra fall bör granskningsförfarandet användas för att anta genomförandeakter.
- (101) Kommissionen bör ges befogenheter att anta genomförandeakter utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 rörande fastställande av det nettoanslag som ska stå till förfogande för utgifterna från EGFJ och rörande tilläggsbetalningar eller avdrag i samband med månadsbetalningar.
- (102) Eftersom övergången från systemet enligt de förordningar som upphävs till systemet i den här förordningen kan innebära praktiska och specifika svårigheter, bör kommissionen ges möjlighet att vidta nödvändiga och vederbörligen motiverade åtgärder.
- (103) Eftersom det är brådskande att förbereda ett smidigt genomförande av de planerade åtgärderna, bör denna förordning träda ikraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (104) Eftersom programperioden för landsbygdsprogram som finansieras på grundval av denna förordning löper från och med den 1 januari 2014, bör denna förordning börja gälla från och med den dagen. Eftersom budgetåret för jordbruket täcker de utgifter och de inkomster som de utbetalande organen tar upp i räkenskaperna för fondernas budget under budgetår "N" som börjar den 16 oktober år "N-1" och löper till den 15 oktober år "N", bör dock bestämmelserna om godkännande och återkallande av godkännande för utbetalande organ och samordningsorgan och kommissionens befogenhet, till den ekonomiska förvaltningen av fonderna, så som budgettaket, reserven för kriser i jordbrukssektorn, budgetdisciplinen och till avsättning av inkomster, gälla från och med ett tidigare datum som överensstämmer med den dag då budgetåret 2014 börjar, dvs. den 16 oktober 2013. Av samma anledning bör bestämmelserna om förfarandet i samband med månatliga utbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna och de utbetalande organens efterlevnad av tidsfristerna för utbetalning tillämpas på faktiska utgifter från den dag då budgetåret 2014 börjar, dvs. den 16 oktober 2013.
- (105) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och har antagit ett yttrande ⁽¹⁾.
- (106) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av de kopplingar som finns mellan denna förordning och den gemensamma jordbrukspolitikens övriga instrument, de begränsningar som en utvidgad union innebär för medlemsstaternas finansiella medel, utan snarare, på grund av den fleråriga garanterad unionsfinansiering och genom en fokusering på prioriteringar på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs reglerna för

- finansieringen av utgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive utgifter för landsbygdsutveckling,
- systemet för jordbruksrådgivning,
- de förvaltnings- och kontrollsystem som ska införas av medlemsstaterna,
- systemet med tvärvillkor,
- avslutande av räkenskaper.

⁽¹⁾ EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.

Artikel 2

Termer som används i denna förordning

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *jordbrukare*: en jordbrukare i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - b) *jordbruksverksamhet*: en jordbruksverksamhet i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - c) *jordbruksareal*: en jordbruksareal i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - d) *jordbruksföretag*: jordbruksföretag i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, om inget annat föreskrivs i artikel 91.3.
 - e) *direktstöd*: direktstöd i den mening som fastställs i artikel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - f) *sektorslagstiftning inom jordbruket*: alla tillämpliga akter som antagits på grundval av artikel 43 i EUF-fördraget inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och i tillämpliga fall alla delegerade akter eller genomförandeakter som antagits på grundval av sådana akter samt del två i förordning (EU) nr 1303/2013 i den mån den är tillämplig på Ejflu.
 - g) *oegentligheter*: oegentligheter i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.
2. Vid finansieringen, förvaltningen och övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken får force majeure och exceptionella omständigheter i synnerhet godkännas i följande fall:
- a) Stödmottagarens död.
 - b) Långvarig arbetsförmåga hos stödmottagaren.
 - c) En allvarlig naturkatastrof som i stor omfattning påverkar jordbruksföretaget.
 - d) Oavsiktlig förstörelse av byggnaderna för djur på jordbruksföretaget.
 - e) En epizooti eller en växtsjukdom som drabbar hela eller en del av stödmottagarens djurbesättning respektive grödor.
 - f) Expropriation av hela eller en stor del av jordbruksföretaget, om denna inte kunde förutses den dag då ansökan lämnades in.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR JORDBRUKSFONDER

KAPITEL I

Jordbruksfonder

Artikel 3

Fonder för finansiering av jordbruksutgifter

1. För att uppnå de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i EUF-fördraget ska de olika åtgärder som den politiken består av, inbegripet finansiering av landsbygdsutveckling, finansieras genom

- a) Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ),
- b) Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

2. EGFJ och Ejflu (nedan kallade *fonderna*) ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad *unionens budget*).

Artikel 4

Utgifter från EGFJ

1. EGFJ ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Den ska finansiera följande utgifter, som ska betalas i enlighet med unionsrätten:

- a) Åtgärder som reglerar eller stöder jordbruksmarknader.
- b) Direktstöd till jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- c) Unionens ekonomiska bidrag till sådana informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på unionens inre marknad och i tredjeland som genomförs av medlemsstaterna på grundval av andra program än de som avses i artikel 5 och som har valts ut av kommissionen.
- d) Unionens ekonomiska bidrag till unionens program för frukt och grönsaker i skolan som avses i artikel 23 i förordning (EU) nr 1308/2013 och åtgärderna i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende som avses i artikel 155 i den förordningen.

2. EGFJ ska genom direkt förvaltning finansiera följande utgifter i enlighet med unionsrätten:

- a) Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som företas antingen direkt av kommissionen eller genom internationella organisationer.
- b) Åtgärder som vidtas i enlighet med unionsrätten avsedda att säkerställa bevarande, karakterisering, insamling och utnyttjande av genetiska resurser i jordbruket.

- c) Upprättande och underhåll av informationstekniska redovisningssystem för jordbruket.
- d) System för jordbruksundersökningar, inbegripet undersökningar av jordbruksföretagens struktur.

Artikel 5

Utgifter från Ejflu

Ejflu ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Det ska finansiera unionens ekonomiska bidrag till landsbygdsprogram som genomförs i enlighet med unionsrätten om stöd för landsbygdsutveckling.

Artikel 6

Andra utgifter, inbegripet tekniskt stöd

Fonderna får var för sig, på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning genom direkt förvaltning finansiera förberedande verksamhet, övervakning, administrativa och tekniska stödsatser samt utvärderings-, revisions- och kontrollåtgärder som behövs för att genomföra den gemensamma jordbrukspolitiken. Åtgärderna ska särskilt omfatta följande:

- a) De åtgärder som behövs för analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken samt sådana åtgärder som avser upprättande av kontrollsystem och tekniskt och administrativt stöd.
- b) Kommissionen ska kunna inhämta de satellitbilder som krävs för de kontroller som utförs i enlighet med artikel 21.
- c) De åtgärder som kommissionen genom fjärranalyser vidtar för att övervaka jordbruksresurser i enlighet med artikel 22.
- d) De åtgärder som behövs för att behålla och utveckla metoder och tekniska hjälpmedel för information, sammankoppling, övervakning och kontroll av den ekonomiska förvaltningen av de medel som används för att finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken.
- e) Insatser för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 45.
- f) Studier av den gemensamma jordbrukspolitiken och utvärdering av åtgärder som finansieras av fonderna, inbegripet förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte om de metoder som används inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- g) I förekommande fall inrättande av genomförandeorgan i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 ⁽¹⁾, som har uppgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- h) Åtgärder relaterade till informationsspridning, medvetandegörande, främjande av samarbete och erfarenhetsutbyte

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

inom unionen, som vidtas inom ramen för landsbygdsutveckling, inbegripet inrättande av nätverk mellan de berörda aktörerna.

- i) De åtgärder som behövs för utveckling, registrering och skydd av logotyper inom ramen för unionens kvalitetspolitik och för skydd av därtill kopplade immateriella rättigheter samt nödvändig utveckling inom informationsteknik.

KAPITEL II

Utbetalande organ och andra organ

Artikel 7

Godkännande och återkallande av godkännande för utbetalande organ och samordningsorgan

1. Utbetalande organ ska vara myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera de utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5.

Med undantag för utbetalning kan utförandet av dessa uppgifter delegeras.

2. Medlemsstaterna ska godkänna myndigheter eller organ som utbetalande organ om de har en administrativ organisation och ett internt kontrollsystem som ger tillräckliga garantier för att utbetalningarna är lagliga och korrekta och att de redovisas på ett korrekt sätt. De utbetalande organen ska uppfylla minimivillkor för godkännande när det gäller interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 8.1 a.

Varje medlemsstat ska, med beaktande av sina konstitutionella bestämmelser, begränsa antalet godkända utbetalande organ till högst ett på nationell nivå eller, där så är tillämpligt, till ett per region. I de fall regionala utbetalande organ inrättas ska emellertid medlemsstaterna dessutom antingen godkänna ett nationellt utbetalande organ för stödprogram som på grund av sin natur måste förvaltas på nationell nivå eller överlåta förvaltningen av dessa program till sina regionala utbetalande organ.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna behålla det antal utbetalande organ som ackrediterats innan 20 december 2013.

Före utgången av 2016 ska kommissionen lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet om hur systemet med utbetalande organ fungerar i unionen, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

3. Senast den 15 februari året efter det aktuella budgetåret ska ansvarig person vid det godkända utbetalande organet uppätta följande:

- a) Årsräkenskaperna för de utbetalningar som gjorts för att verkställa de godkända utbetalande organens uppdrag tillsammans med den information som behövs för att avsluta årsräkenskaperna i enlighet med artikel 51.

- b) En förvaltningsförklaring genom vilken man försäkrar att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de interna kontrollsystemen fungerar korrekt, på grundval av objektiva kriterier, samt att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.
- c) En årlig sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av de kontroller som genomförts, inklusive en analys av arten och omfattningen av de fel och svagheter som konstaterats i systemen samt de korrigerande åtgärder som ska vidtas eller som planeras.

Kommissionen får i undantagsfall förlänga tidsfristen från den 15 februari till senast den 1 mars efter att ha underrättats av den berörda medlemsstaten.

4. Om mer än ett utbetalande organ godkänns ska medlemsstaten utse ett offentligt organ, (nedan kallat *samordningsorganet*) som den ska tilldela följande uppgifter:

- a) Samla in den information som ska ställas till kommissionens förfogande och överföra denna information till kommissionen.
- b) Vidta eller samordna åtgärder, allt efter omständigheterna, för att avhjälpa allmänna brister och hålla kommissionen underrättad om eventuell uppföljning.
- c) Främja och där så är möjligt säkerställa enhetlig tillämpning av unionens regler.

Samordningsorganet ska av medlemsstaterna ges ett särskilt godkännande med avseende på bearbetningen av den ekonomiska information som avses i första stycket a.

5. Om ett eller flera av de kriterier för godkännande som föreskrivs i punkt 2 inte eller inte längre uppfylls av ett godkänt utbetalande organ, ska medlemsstaten på eget initiativ eller på kommissionens begäran återkalla godkännandet, såvida inte det utbetalande organet genomför nödvändiga anpassningar inom en tid som bestäms beroende på hur allvarligt problemet är.

6. De utbetalande organen ska förvalta och säkerställa kontroll av de transaktioner som är kopplade till den offentliga intervention för vilken de ansvarar och de ska behålla det övergripande ansvaret inom detta område.

Artikel 8

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att det system som föreskrivs i artikel 7 fungerar väl, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 111 om

- a) minimivillkoren för att godkänna utbetalande organ och de samordningsorgan som avses i artikel 7.2 respektive artikel 7.4,

- b) de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig intervention och reglerna för innehållet i deras förvaltnings- och kontrollansvar.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) förfarandena för att bevilja, återkalla och granska godkännandet av utbetalande organ och samordningsorgan samt förfarandena för övervakningen av godkännandet av utbetalande organ,

- b) det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen,

- c) det samordnande organets funktion och den överföring av information till kommissionen som avses i artikel 7.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 9

Attesterande organ

1. Det attesterande organet ska vara ett offentligt eller privat revisionsorgan som utses av medlemsstaten. Om det är ett privat revisionsorgan och tillämplig unionsrätt eller nationell rätt kräver det ska det väljas ut av medlemsstaten genom ett offentligt anbudsförfarande. Det ska lämna ett utlåtande, utarbetat i överensstämmelse med internationellt accepterade revisionsstandarder, om huruvida det utbetalande organets årsräkenskaper är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, huruvida de interna kontrollsystemen fungerar korrekt och huruvida de utgifter för vilka man ansökt om ersättning från kommissionen är lagliga och korrekta. I det utlåtandet ska även anges huruvida granskningen leder till ett ifrågasättande av påståendena i förvaltningsförklaringen.

Det attesterande organet ska besitta den nödvändiga tekniska sakkunskapen. Det ska i sin verksamhet vara oberoende av det berörda utbetalande organet och det berörda samordningsorganet liksom den myndighet som har godkänt detta organ.

2. Kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa regler om de attesterande organens uppgifter, inklusive kontrollerna och om de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta. Med hänsyn till behovet av maximal effektivitet vid granskning av transaktioner och professionell revisionsbedömning, vad beträffar en integrerad strategi, ska genomförandeakterna också fastställa

- a) de revisionsprinciper på vilka det attesterande organets utlåtanden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs,

- b) de revisionsmetoder som, med beaktande av internationella revisionsstandarder, ska användas av de attesterande organen när de utfärdar sina utlåtanden, i förekommande fall inklusive användning av ett enda integrerat stickprov för varje population och, i förekommande fall, möjligheten att medfölja vid de utbetalande organens kontroller på plats.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 10

Ersättning för utbetalningar som görs av utbetalande organ

De utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5 får finansieras av unionsmedel endast om de har betalats av godkända utbetalande organ.

Artikel 11

Oavkortat stöd till stödmottagare

Utom i de fall där annat uttryckligen föreskrivs i unionsrätten ska stöd som faller inom ramen för finansiering enligt denna förordning oavkortat betalas ut till stödmottagarna.

AVDELNING III

SYSTEMET FÖR JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 12

Princip och tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för rådgivning till stödmottagare om markskötsel och jordbruksdrift (nedan kallat systemet för jordbruksrådgivning). Det systemet för jordbruksrådgivning ska handhas av utsedda offentliga organ och/eller utvalda privata organ.
2. Systemet för jordbruksrådgivning ska åtminstone omfatta följande:
 - a) Skyldigheter på gårdsnivå som följer av föreskrivna verksamhetskrav och normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel I.
 - b) De jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön som anges i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 och det underhåll av jordbruksarealer som avses i artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - c) Åtgärder på gårdsnivå som anges i landsbygdsprogrammen som syftar till en modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.

- d) Krav på stödmottagare som antas av medlemsstaterna för tillämpning av artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG.

- e) Krav på stödmottagare som antas av medlemsstaterna för genomförandet av artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009, i synnerhet kravet som avses i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG.

3. Systemet för jordbruksrådgivning får också omfatta bland annat

- a) främjande av omvandling av jordbruk och diversifiering av deras ekonomiska verksamhet,
- b) riskhantering och införande av lämpliga förebyggande åtgärder för att motarbeta naturkatastrofer, andra katastrofer och djur- och växtsjukdomar,
- c) minimikraven i nationell rätt som avses i artiklarna 28.3 och 29.2 i förordning (EU) nr 1305/2013,
- d) information om begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd enligt bilaga I till den här förordningen.

Artikel 13

Särskilda krav som rör systemet för jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rådgivare som arbetar inom systemet för jordbruksrådgivning har lämpliga kvalifikationer och får regelbunden utbildning.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att rådgivning och kontroll hålls åtskilda. I detta avseende och om inte annat föreskrivs i nationell rätt om allmänhetens tillgång till handlingar, ska medlemsstaterna se till att de utvalda och utsedda organ som avses i artikel 12.1 inte röjer de personuppgifter eller uppgifter om enskilda som de inhämtar i samband med rådgivningen för andra personer än den stödmottagare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelser, särskilt brottslig verksamhet, som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet i unionsrätten eller den nationella rätten att informera en offentlig myndighet.
3. Den berörda nationella myndigheten ska förse den potentiella stödmottagaren, i första hand i elektronisk form, med en tillämplig förteckning över utvalda och utsedda organ enligt artikel 12.1.

Artikel 14

Tillgång till systemet för jordbruksrådgivning

Stödmottagare och jordbrukare som inte får stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken får använda systemet för jordbruksrådgivning på frivillig grund.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 99.2 fjärde stycket får medlemsstaterna dock i enlighet med objektiva kriterier fastställa vilka kategorier av stödmottagare som ska prioriteras för systemet för jordbruksrådgivning, inbegripet nätverk som verkar med begränsade medel i den mening som avses i artiklarna 53, 55 och 56 i förordning (EU) nr 1305/2013.

I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att de jordbrukare prioriteras som har mest begränsad tillgång till någon annan rådgivningstjänst än systemet för jordbruksrådgivning.

Systemet för jordbruksrådgivning ska säkerställa att stödmottagare får tillgång till råd som återspeglar deras jordbruksföretags särskilda situation.

Artikel 15

Kommissionens befogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om enhetligt genomförande av systemet för jordbruksrådgivning, så att systemet tas i full drift.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING IV

EKONOMISK FÖRVALTNING AV FONDERNA

KAPITEL I

EGFJ

Avsnitt 1

Finansiering av utgifter

Artikel 16

Budgettak

1. Det årliga taket för EGFJ:s utgifter ska utgöras av de maximibelopp som fastställts för denna fond enligt förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

2. I den händelse unionsrätten anger att belopp som avses i punkt 1 ska minskas eller läggas till ska kommissionen anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 116 och på grundval av de uppgifter som avses i unionsrätten, för att fastställa det nettoanslag som ska stå till förfogande för utgifterna från EGFJ.

Artikel 17

Månadsbetalningar

1. De medel som behövs för att finansiera de utgifter som avses i artikel 4.1 ska kommissionen ställa till medlemsstaternas förfogande genom månadsbetalningar, på grundval av betalningar som under en referensperiod har betalats av de godkända utbetalande organen.

2. Till dess att kommissionen har verkställt månadsbetalningarna ska medlemsstaterna tillhandahålla de medel som behövs för att täcka utgifterna, alltefter de godkända utbetalande organens behov.

Artikel 18

Förfarande för månadsbetalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51 och 52, ska kommissionen betala månadsbetalningarna för de utgifter som har betalats av godkända utbetalande organ under referensmånaden.

2. Månadsbetalningarna ska göras till varje medlemsstat senast den tredje arbetsdagen i den andra månaden efter den månad då utgifterna har betalats. De utgifter som medlemsstaterna betalar under perioden 1–15 oktober ska behandlas som om de betalats under oktober månad. De utgifter som betalats under perioden 16–31 oktober ska behandlas som om de betalats under november månad.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa beloppet av de månadsbetalningar som den gör på grundval av medlemsstaternas utgiftsdeklarationer och den information som lämnas i enlighet med artikel 102.1, med beaktande av behovet av minskningar eller innehållanden av betalningar som tillämpats enligt artikel 41, eller eventuella andra korrigeringar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 116, för att fastställa tilläggsbetalningar eller avdrag. Den kommitté som avses i artikel 116.1 ska i så fall underrättas vid närmast följande möte.

Artikel 19

Administrativa kostnader och personalkostnader

Utgifter för administration och personal som medlemsstaterna och stödmottagare som får stöd från EGFJ betalar ska inte bäras av EGFJ.

Artikel 20

Utgifter för offentlig intervention

1. Om det inom ramen för den samlade marknadsordningen inte fastställs något belopp per enhet vid en offentlig intervention, ska EGFJ finansiera den berörda åtgärden på grundval av schablonbelopp som är enhetliga inom hela unionen, särskilt när det gäller medel som härrör från medlemsstaterna och som används för uppköp av produkter, materiella åtgärder i samband med lagring och, i förekommande fall, bearbetning av interventionsprodukter.

2. För att kunna säkerställa finansieringen genom EGFJ av den offentliga interventionens utgifter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) typen av åtgärder som kan komma i fråga för unionsfinansiering samt villkoren för ersättning av dessa utgifter,

b) villkoren för berättigande till ersättning samt beräkningsmetoder som baseras på de poster som faktiskt har konstaterats av de utbetalande organen eller på grundval av schablonbelopp som kommissionen har fastställt, eller på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp som fastställs i sektorslagstiftning inom jordbruket.

3. För att säkerställa att de anslag som unionens budget föreskriver för EGFJ förvaltas på lämpligt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler om värderingen av de transaktioner som görs i samband med offentlig intervention, de åtgärder som ska vidtas i händelse av förlorade eller försämrade produkter i samband med offentlig intervention, och fastställande av de belopp som ska finansieras.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 21

Inhämtande av satellitbilder

Förteckningen över de satellitbilder som krävs för kontroller ska fastställas gemensamt av kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med den specifikation som utarbetas av varje medlemsstat.

Kommissionen ska kostnadsfritt tillhandahålla dessa satellitbilder till kontrollorganen eller de tjänsteleverantörer som bemyndigats att representera dem.

Kommissionen ska dock fortsätta att äga satellitbilderna och ska få tillbaka dem när arbetet är slutfört. Den får också begära att arbete utförs för att förbättra teknikerna och arbetsmetoderna för att kontrollera jordbruksarealer genom fjärranalyser.

Artikel 22

Övervakning av jordbruksresurser

De åtgärder som finansieras enligt artikel 6 c ska syfta till att ge kommissionen medel att

- a) förvalta unionens jordbruksmarknader i ett globalt perspektiv,
- b) säkerställa jordbruksekonomisk och miljömässig övervakning av jordbruksmark, inklusive skogsjordbruk, liksom att övervaka grödoförhållanden för att möjliggöra beräkningar, i synnerhet med avseende på avkastning och jordbruksproduktion,
- c) internationellt sprida tillgången till sådana beräkningar, såsom inom initiativ som samordnas av FN-organisationer eller andra internationella organ,
- d) bidra till världsmarknadernas öppenhet, och

- e) säkerställa teknisk uppföljning av det agrometeorologiska systemet.

De åtgärder som finansieras i enlighet med artikel 6 c rör framför allt insamling eller köp av den information som krävs för genomförande och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik, däribland uppgifter från satellitövervakning och meteorologiska uppgifter, skapande av en infrastruktur för geografiska data samt en webbplats, särskilda undersökningar om klimatfrågor, fjärranalyser som används som hjälp vid övervakning av markkvaliteten, och aktualisering av agrometeorologiska och ekonomiska modeller. Vid behov ska dessa åtgärder genomföras i samarbete med nationella laboratorier och organ.

Artikel 23

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- a) regler om finansieringen i enlighet med artikel 6 b och 6 c,
- b) förfarandet genom vilket åtgärderna i artiklarna 21 och 22 ska genomföras för att uppfylla de uppsatta målen,
- c) ramen som styr förvärv, förbättring och nyttjande av satellitbilder och meteorologiska uppgifter samt de tillämpliga tidsfristerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Avsnitt 2

Budgetdisciplin

Artikel 24

Förenlighet med budgettaket

1. Anslagen för utgifter från EGFJ får inte i någon fas av budgetförfarandet och budgetgenomförandet överskrida det belopp som avses i artikel 16.

Alla rättsakter som kommissionen föreslår och som antas av Europaparlamentet och rådet, rådet eller kommissionen och som har inverkan på EGFJ-budgeten, ska vara förenliga med det belopp som avses i artikel 16.

2. Om det för en medlemsstat i unionsrätten föreskrivs ett finansieringstak för jordbruksutgifter i euro, ska dessa utgifter ersättas upp till det taket i euro, och, när artikel 41 tillämpas, med nödvändiga justeringar.

3. Nationella tak för direktstöd som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 1307/2013, justerade i enlighet med artikel 26 i den här förordningen, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

Artikel 25

Reserv för kriser inom jordbrukssektorn

En reserv som är avsedd att ge ytterligare stöd för jordbrukssektorn vid större kriser som drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket ska upprättas (nedan kallad reserven för kriser i jordbrukssektorn) genom en minskning av direktstödet i början av varje år med hjälp av den mekanism för finansiell disciplin som avses i artikel 26.

Totalbeloppet för reserven ska vara 2 800 miljoner EUR med lika stora årliga delbetalningar på 400 miljoner EUR (2011 års priser) för perioden 2014–2020 och ska omfattas av rubrik 2 i den fleråriga budgetramen, såsom anges i bilagan till förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

Artikel 26

Finansiell disciplin

1. För att säkerställa att de årliga tak som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 för finansiering av marknadsrelaterade utgifter och direktstöd efterlevs, ska en justeringsgrad av direktstöden (nedan kallad justeringsgraden) fastställas när prognoserna för finansieringen av de ovannämnda åtgärderna under detta undre tak för ett visst budgetår, tyder på att det tillämpliga årliga taket kommer att överskridas.

2. Kommissionen ska lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet om justeringsgraden senast den 31 mars det kalenderår för vilket den justeringsgraden ska gälla.

3. Om en justeringsgrad inte har fastställts av Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni ett givet år ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa justeringsgraden och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om detta. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

4. Senast den 1 december får kommissionen, på grundval av de nya uppgifter som kommit till dess kännedom, anta genomförandeakter för att anpassa den justeringsgrad som fastställts enligt punkterna 2 eller 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

5. Genom undantag från artikel 169.3 fjärde stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska medlemsstaterna återbetala de anslag som överförts i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 till de slutliga stödmottagare som under det budgetår som anslagen överförs till omfattas av den justeringsgrad som avses i punkt 1 i denna artikel.

Den återbetalning som avses i första stycket ska endast tillämpas för stödmottagare i de medlemsstater där finansiell disciplin tillämpats under det föregående budgetåret.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa villkor och bestämmelser för anslag som förs över i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att finansiera de utgifter som avses i artikel 4.1

b i den här förordningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

7. När denna artikel tillämpas ska beloppet för den reserv för kriser i jordbrukssektorn som avses i artikel 25 inkluderas när justeringsgraden fastställs. Varje belopp som inte gjorts tillgängligt för krisåtgärder i slutet av budgetåret kommer att utbetalas i enlighet med punkt 5 i denna artikel.

Artikel 27

Förfarandet för budgetdisciplin

1. Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet, samtidigt med budgetförslaget för ett budgetår N, lägga fram sina prognoser för budgetåren N - 1, N och N + 1.

2. Om det när budgetförslaget för år N upprättas verkar finnas risk för att det belopp som avses i artikel 16 för budgetår N kommer att överskridas, ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet eller för rådet föreslå de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta belopp inte överskrids.

3. Närhelst kommissionen bedömer att det finns risk för att det belopp som avses i artikel 16 kan komma att överskridas och den inte har möjlighet att inom ramen för sina befogenheter vidta tillräckliga åtgärder för att råda bot på situationen, ska kommissionen för att se till att beloppet inte överskrids föreslå andra åtgärder. Dessa åtgärder ska antas av rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.3 i EUF-fördraget eller av Europaparlamentet och rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.2 i EUF-fördraget.

4. Om det vid slutet av budgetår N visar sig att medlemsstaternas ersättningsanspråk överskrider eller kan komma att överskrida det belopp som avses i artikel 16 ska kommissionen

a) beakta dessa anspråk i proportion till medlemsstaternas anspråk och inom den tillgängliga budgetens begränsningar, och ska anta genomförandeakter för att preliminärt fastställa månadsbetalningarna för den berörda månaden,

b) för alla medlemsstater senast den 28 februari år N + 1 fastställa situationen när det gäller unionsfinansiering för budgetår N,

c) anta genomförandeakter för att fastställa totalbeloppet för unionsfinansiering uppdelat per medlemsstat på grundval av en enda unionsfinansieringsnivå inom gränserna för den budget som gällde för månadsbetalningarna,

d) senast i samband med de betalningar som hänför sig till mars månad år N + 1 betala eventuell kompensation som ska göras med avseende på medlemsstaterna.

De genomförandeakter som föreskrivs i första stycket leden a och c ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 28

System för tidig varning

För att säkerställa att budgettaket i artikel 16 inte överskrids ska kommissionen genomföra ett varningssystem med uppföljning månadsvis av utgifterna från EGFJ.

I det avseendet ska kommissionen i början av varje budgetår fastställa profiler över månadsutgifterna, i förekommande fall på grundval av medelvärdet av månadsutgifterna under de tre närmast föregående åren.

Kommissionen ska lägga fram återkommande rapporter för Europaparlamentet och rådet där utvecklingen av utbetalade utgifter granskas i relation till profilerna och där en bedömning görs av det planerade genomförandet för det pågående budgetåret.

Artikel 29

Referensväxelkurser

1. När kommissionen antar budgetförslaget eller en ändringskrivelse till budgetförslaget rörande jordbruksutgifterna, ska den för att upprätta budgetberäkningarna för EGFJ använda den genomsnittliga växelkurs mellan euro och US-dollar som använts på marknaden under det senaste kvartalet, som ska ha avslutats senast 20 dagar innan kommissionen antog budgeten.

2. När kommissionen antar ett förslag till tilläggs- eller ändringsbudget eller en ändringsskrivelse till en sådan ska den, i den mån dessa handlingar berör anslag till åtgärder som avses i artikel 4.1 a, använda

a) medelvärdet av den växelkurs mellan euro och US-dollar som faktiskt noterats på marknaden från och med den 1 augusti föregående budgetåret till och med slutet av det senaste kvartalet som ska ha avslutats minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten, och senast den 31 juli pågående budgetår,

b) den genomsnittliga kurs som faktiskt noterats under det senaste kvartalet, som ska ha avslutats minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten, som en prognos för den resterande delen av budgetåret.

KAPITEL II

EJFLU

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser för ejflu

Artikel 30

Ingen dubbelfinansiering

Utgifter som finansieras från Ejflu får inte finansieras från någon annan post i unionens budget.

Artikel 31

Gemensamma bestämmelser för alla utbetalningar

1. I enlighet med artikel 77.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 får kommissionens utbetalningar av det Ejflu-bidrag som avses i artikel 5 i den här förordningen inte överskrida budgetåtagandena.

Dessa utbetalningar ska anslås till det tidigaste gällande budgetåtagandet.

2. Artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Avsnitt 2

Finansiering av landsbygdsprogram

Artikel 32

Ekonomiskt bidrag från Ejflu

Det ekonomiska bidraget från Ejflu för utgifter inom landsbygdsprogrammen ska fastställas för varje program, inom de budgettak som fastställs av unionsrätten avseende stöd till landsbygdsutveckling genom Ejflu

Artikel 33

Budgetåtaganden

I enlighet med artikel 76 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska unionens budgetåtaganden för landsbygdsprogram gälla.

Avsnitt 3

Ekonomiskt bidrag till landsbygdsprogram

Artikel 34

Bestämmelser som gäller för utbetalningar för landsbygdsprogram

1. Medlemsstaterna ska få tillgång till de anslag som är nödvändiga för att finansiera utgifterna som avses i artikel 5 i form av förskott, mellanliggande betalningar och slutbetalningar såsom beskrivs i detta avsnitt.

2. Förskott och mellanliggande betalningar får tillsammans för varje landsbygdsutvecklingsprogram uppgå till högst 95 % av bidraget från Ejflu.

När taket på 95 % har nåtts ska medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

Artikel 35

Bestämmelser om förskott

1. Kommissionen ska, efter sitt beslut om antagande av ett landsbygdsprogram, betala ett belopp som förskott till medlemsstaten för hela programperioden. Detta förskott ska betalas i delbetalningar enligt följande:

- a) 2014: 1 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden och 1,5 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit ekonomiskt bistånd sedan 2010, antingen i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) eller mottar ekonomiskt bistånd den 31 december 2013 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget,
- b) 2015: 1 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden och 1,5 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit ekonomiskt bistånd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från EFSF eller mottar ekonomiskt bistånd den 31 december 2014 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget,
- c) 2016: 1 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden.

Om ett landsbygdsprogram antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.

2. Hela det belopp som utbetalas som förskott ska återbetalas till kommissionen, om medlemsstaten inte har betalat några utgifter för och inte har lämnat någon utgiftsdeklaration för landsbygdsprogrammet inom 24 månader efter utbetalningen av den första delen av förskottet.

3. Den ränta som förskottet ger upphov till ska överföras till landsbygdsprogrammet och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga utgiftsdeklarationen.

4. Det totala förskottsbeloppet ska slutjusteras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51 i denna förordning innan landsbygdsprogrammet avslutas.

Artikel 36

Mellanliggande betalningar

1. De mellanliggande betalningarna ska göras för varje landsbygdsprogram. De ska beräknas genom att den medfinansieringsnivå som gäller för varje åtgärd tillämpas på de offentliga utgifter som betalats och som hänför sig till denna åtgärd i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) nr 1305/2013.

2. I den mån det finns tillgängliga medel, ska kommissionen ska, med beaktande av minskningar eller innehållanden som tillämpas enligt artikel 41, göra mellanliggande betalningar för att lämna ersättning för utgifter som betalats av de godkända utbetalande organen för genomförandet av programmen.

3. Kommissionen ska göra en mellanliggande betalning endast om följande krav har uppfyllts:

- a) En utgiftsdeklaration som är underskriven av det godkända utbetalande organet enligt artikel 102.1 c har kommit in till kommissionen.
- b) Det totalbelopp för bidrag från Ejflu som tilldelats varje åtgärd för hela den ifrågasvarande programperioden har respekterats.
- c) Den senaste årsrapporten om genomförandet av landsbygdsprogrammet har lämnats in till kommissionen.

4. Om något av kraven enligt punkt 3 inte är uppfyllt, ska kommissionen snarast underrätta det godkända utbetalande organet eller samordningsorganet, i de fall ett sådant har utsetts. Om något av de krav som fastställs i punkt 3 a eller 3 c inte har efterlevts ska utgiftsdeklarationen vara ogiltig.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51 och 52, ska kommissionen göra en mellanliggande betalning senast 45 dagar efter det att en utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i punkt 3 i denna artikel har diarieförts.

6. De godkända utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända, direkt eller via samordningsorganet om ett sådant har utsetts, mellanliggande utgiftsdeklarationer för landsbygdsprogram, med den periodicitet som fastställs av kommissionen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den periodicitet med vilken de godkända utbetalande organen ska översända dessa mellanliggande utgiftsdeklarationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Utgiftsdeklarationerna ska täcka de utgifter som de godkända utbetalande organen har haft under varje berörd tidsperiod. I de fall det inte går att lämna en deklaration för de utgifter som avses i artikel 65.9 i förordning (EU) nr 1303/2013 på grund av kommissionens pågående godkännande av en programändring, får en utgiftsdeklaration för dessa utgifter lämnas under efterföljande perioder.

De mellanliggande utgiftsdeklarationerna för utgifter som betalats från och med den 16 oktober ska belasta budgeten det påföljande året.

7. Artikel 83 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska gälla.

*Artikel 37***Utbetalning vid slutbetalning och avslutande av program**

1. Slutbetalning ska göras av kommissionen, efter det att den sista årsrapporten för genomförandet av ett landsbygdsprogram har kommit in, på grundval av den gällande finansieringsplanen, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då det berörda landsbygdsprogrammet genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna, under förutsättning att det finns medel i budgeten. Dessa räkenskaper ska ha inkommit till kommissionen senast sex månader efter det fastställda slutdatumet för stödberättigande av utgifter som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, och ska omfatta de utbetalningar det utbetalande organet har gjort fram till och med det sista datumet för stödberättigande av utgifter.

2. Slutbetalningen ska utbetalas senast sex månader efter det att kommissionen mottagit den information och de handlingar som avses i punkt 1 i denna artikel och de sista årsräkenskaperna har avslutats. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38.5 ska de återstående medel som det fortfarande finns åtaganden för efter slutbetalningen återtas av kommissionen inom en period av sex månader.

3. Om den sista årsrapporten och de handlingar som är nödvändiga för avslutande av räkenskaperna för programmets sista genomförandeår inte har kommit in till kommissionen senast det datum som anges i punkt 1 medför detta automatiskt återtagande av medlen enligt artikel 38.

*Artikel 38***Automatiskt återtagande för landsbygdsprogram**

1. Den del av ett budgetåtagande för ett landsbygdsprogram som inte har använts för utbetalning av förskottet eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i artikel 36.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det tredje året efter det år då budgetåtagandet gjordes, ska automatiskt återtas av kommissionen.

2. Den del av de budgetåtaganden som ännu inte har avslutats vid slutdatumet för stödberättigande enligt artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast sex månader efter detta datum, ska automatiskt återtas.

3. I händelse av ett rättsligt förfarande eller administrativt överklagande med suspensiv verkan, ska den tidsfrist som avses i punkterna 1 eller 2 för det automatiska återtagandet, vad avser det belopp som motsvarar de berörda verksamheterna, avbrytas under tiden det rättsliga förfarandet eller det administrativa överklagandet pågår, under förutsättning att kommissionen får en motiverad anmälan från medlemsstaten senast den 31 december år N + 3.

4. Följande ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt återtagande:

a) Den del av budgetåtagandena för vilken en utgiftsdeklaration har gjorts, men där ersättningen minskats eller innehållits av kommissionen den 31 december år N + 3.

b) Den del av budgetåtagandena som inte har betalats ut av ett utbetalande organ på grund av force majeure och som är av avgörande betydelse för genomförandet av landsbygdsprogrammet. De nationella myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa de direkta följderna för genomförandet av hela eller delar av programmet.

Medlemsstaten ska senast den 31 januari till kommissionen skicka information om de undantag som avses i första stycket avseende de belopp som deklarerats senast vid utgången av föregående år.

5. Kommissionen ska i god tid informera medlemsstaterna om det finns risk för att automatiskt återtagande kan komma att tillämpas. Kommissionen ska också informera dem om vilket belopp som kan komma att återtas på grundval av de uppgifter som kommissionen har tillgång till. Medlemsstaterna ska ha två månader från och med att denna information har mottagits på sig för att godkänna beloppet i fråga eller för att framföra synpunkter. Kommissionen ska genomföra det automatiska återtagandet senast nio månader efter den sista tidsfristen som fastställs då punkterna 1–3 tillämpas.

6. Vid automatiskt återtagande ska Ejflu:s bidrag till det berörda landsbygdsprogrammet för det aktuella året minskas med det återtagna beloppet. Medlemsstaten ska lägga fram en reviderad finansieringsplan som fördelar stödminskningen mellan de olika åtgärderna i programmet och som ska godkännas av kommissionen. Annars ska kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje åtgärd.

*KAPITEL III***Gemensamma bestämmelser***Artikel 39***Budgetår för jordbruket**

Utan att det påverkar de särskilda bestämmelser om deklaration av utgifter och inkomster för offentlig intervention som fastställs av kommissionen enligt artikel 46.6 a ska budgetåret för jordbruket täcka de utgifter och de inkomster som de utbetalande organen tar upp i räkenskaperna för fondernas budget under budgetår "N" som börjar den 16 oktober år "N-1" och löper till den 15 oktober år "N".

*Artikel 40***Iakttagande av betalningsfrister**

När unionsrätten anger tidsfrister för betalning ska alla utbetalningar som görs av de utbetalande organen till stödmottagarna, före tidigast möjliga betalningsdatum och efter sista möjliga betalningsdatum, betraktas som ej berättigande till unionsfinansiering, utom i de fall, på de villkor och inom de gränser som fastställs med beaktande av proportionalitetsprincipen.

För att se till att utgifter som betalas ut före första möjliga betalningsdatum eller efter sista möjliga betalningsdatum blir berättigade till unionsfinansiering samtidigt som man begränsar de finansiella verkningarna av detta ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 genom undantag från regeln i första stycket.

Artikel 41

Minskning och innehållande av månadsbetalningar och mellanliggande betalningar

1. Om kommissionen, med hjälp av utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 102, fastställer att utgifterna har betalats av organ som inte är godkända utbetalande organ, att betalningsperioderna eller de budgettak som fastställs i unionsrätten inte har iakttagits eller att utgifterna på annat sätt inte har betalats på ett sätt som är förenligt med unionens regler, får kommissionen minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter som avser månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, efter det att medlemsstaten fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

Om utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 102 inte räcker till för att kommissionen ska kunna fastställa att utgifterna har betalats i enlighet med unionens regler, ska kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att lämna ytterligare information och sina synpunkter inom en period som inte ska vara kortare än 30 dagar. Om medlemsstaten inte lämnar något svar på kommissionens begäran inom den fastställda tidsperioden, eller om det inlämnade svaret anses vara otillräckligt eller visar att utgifterna inte har betalats i enlighet med unionens föreskrifter, får kommissionen minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter om månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till en medlemsstat om en eller flera av de centrala komponenterna i det nationella kontrollsystemet i fråga inte existerar, eller inte fungerar på grund av de konstaterade bristernas allvarliga eller ihållande karaktär eller om det finns likartade allvarliga brister i systemet för återvinning av oegentligt utförda betalningar och om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) De brister som avses i första stycket är av fortlöpande natur och har lett till minst två genomförandeakter enligt artikel 52 genom vilka finansiering av utgifter från den berörda medlemsstaten undantagits från unionsfinansieringen.
- b) Kommissionen fastställer att den berörda medlemsstaten inte är i stånd att genomföra de korrigerande åtgärder som krävs inom den omedelbara framtiden, i enlighet med en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer som ska fastställas i samråd med kommissionen.

Minskningen eller innehållandet av utbetalningarna ska tillämpas för de relevanta utgifter som betalats av det utbetalande organet och för vilka brister befunnits förekomma under en period som ska fastställas i de genomförandeakter som avses i detta stycke och som inte får vara längre än tolv månader. Om villkoren för minskningen eller innehållandet fortfarande är uppfyllda, får kommissionen anta genomförande akter för att förlänga den perioden med ytterligare perioder, på högst tolv månader totalt. Om dessa villkor inte längre uppfylls ska minskningen eller innehållandet upphöra.

De genomförandeakter som föreskrivs i detta stycke ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Innan kommissionen antar de genomförandeakter som avses i detta stycke, ska den informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och uppmana medlemsstaten att reagera inom en period som inte får vara kortare än 30 dagar.

Genomförandeakterna som fastställer de månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, ska ta hänsyn till de genomförandeakter som antas i enlighet med denna punkt.

3. Minskningar och innehållanden enligt denna artikel ska tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 51 och 52.

4. Minskningar och innehållanden av utbetalningar enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 19, 22 och 23 i förordning (EU) nr 1303/2013.

De innehållanden av utbetalningar som avses i artiklarna 19 och 22 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska tillämpas i enlighet med förfarandet i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 42

Innehållande av utbetalningar vid sen inlämning

Om sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att medlemsstaterna inom en specifik tidsperiod ska lämna information om antalet kontroller som utförts enligt artikel 59 och resultaten av dessa och om en medlemsstat lämnar in uppgifterna för sent, får kommissionen hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 18 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, förutsatt att kommissionen i god tid före referensperiodens början har gett medlemsstaterna tillgång till alla de uppgifter, blanketter och upplysningar som de behöver för att ta fram de statistiska uppgifterna. Det belopp som ska ställas in får inte överstiga 1,5 % av de utgifter för vilka de relevanta statistiska uppgifterna inte har lämnats in i tid. Vid tillämpning av innehållandet ska kommissionen agera i enlighet med proportionalitetsprincipen och beakta förseningens längd. I synnerhet ska hänsyn tas till om beviljandet av ansvarsfrihet för budgeten äventyras av att uppgifterna lämnats in för sent. Innan kommissionen håller inne månadsbetalningarna ska den skriftligen meddela den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska betala

ut de innehållna beloppen när den erhåller de statistiska uppgifterna från de berörda medlemsstaterna, under förutsättning att dagen för mottagande inte är senare än den 31 januari påföljande år.

Artikel 43

Avsättning av inkomster för särskilda ändamål

1. Följande ska vara inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012:

- a) Belopp som enligt artiklarna 40 och 51 när det gäller utgifter inom ramen för EGFJ och artiklarna 52 och 54 ska betalas till unionens budget, inbegripet ränta på dessa belopp.
- b) Belopp som inkasseras eller drivs in enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt III i förordning (EG) nr 1234/2007.
- c) Belopp som har inkasserats till följd av sanktioner i enlighet med de särskilda regler som fastställs i unionens sektorslagstiftning inom jordbruket, förutom om denna lagstiftning uttryckligen anger att medlemsstaterna får hålla inne dessa belopp.
- d) Belopp som, när det gäller utgifter inom EGFJ, motsvarar sanktioner som tillämpas i enlighet med de regler om tvärvillkor som fastställs i avdelning VI kapitel II.
- e) Alla säkerheter, borgen och garantier som har ställts i enlighet med unionsrätten antagen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, med undantag för landsbygdsutveckling, och som senare förverkats. Medlemsstaterna ska emellertid behålla förverkade säkerheter som ställts vid beviljande av export- eller importlicenser eller inom ett anbuds-förfarande med det enda syftet att säkerställa att anbudsgivarna ger seriösa anbud.

2. De belopp som avses i punkt 1 ska betalas till unionens budget och ska, om de återanvänds, uteslutande användas för att finansiera utgifter från EGFJ eller Ejflu.

3. Denna förordning ska även tillämpas på inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt punkt 1.

4. När det gäller EGFJ ska artiklarna 170 och 171 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 gälla i tillämpliga delar för räkenskaperna för de inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i den här förordningen.

Artikel 44

Separat redovisning

Varje utbetalande organ ska föra separata räkenskaper för de anslag som unionens budget föreskriver för fonderna.

Artikel 45

Informationsåtgärder

1. Den information som finansieras i enlighet med artikel 6 e ska i synnerhet syfta till att hjälpa till att förklara, genomföra och utveckla den gemensamma jordbrukspolitiken, upplysa allmänheten om vad den gemensamma jordbrukspolitiken handlar om och dess målsättningar, att återupprätta konsumenternas förtroende efter kriser med hjälp av informationskampanjer, ge upplysningar till jordbrukare och andra parter som verkar på landsbygden och främja den europeiska jordbruksmodellen samt hjälpa medborgarna att förstå den.

Den är avsedd att erbjuda enhetlig, objektiv och heltäckande information, både inom och utanför unionen, för att ge en korrekt och samlad bild av den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 kan bestå av

- a) årliga arbetsprogram eller andra specifika åtgärder som presenteras av en tredje part,
- b) aktiviteter som genomförs på kommissionens initiativ.

Dessa lagstadgade åtgärder eller de åtgärder som redan finansieras inom ramen för en annan unionsverksamhet ska uteslutas.

För att genomföra de aktiviteter som avses i led b får kommissionen ta hjälp av externa experter.

De åtgärder som avses i första stycket ska också bidra till att säkerställa gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de allmänna målen i denna förordning.

3. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen offentliggöra en ansökningsomgång som iakttar de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

4. Den kommitté som avses i artikel 116.1 ska informeras om de åtgärder som planerats och vidtagits i enlighet med denna artikel.

5. Kommissionen ska vartannat år överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 46

Kommissionens befogenheter

1. För att kunna ta hänsyn till de inkomster som de utbetalande organen får för unionsbudgetens räkning på grundval av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna lämnar in, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande villkoren för när kompensationsbetalningar ska göras ifråga om vissa utgifter och inkomster inom ramen för fonderna.

2. Om unionsbudgeten inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 170.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska kommissionen, för att kunna göra en rimlig fördelning mellan medlemsstaterna av de anslag som finns tillgängliga, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 i den här förordningen om metoden för åtagandena och utbetalningen av beloppen.

3. För att kontrollera konsekvensen i de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat om utgifter eller annan information som föreskrivs i denna förordning ska kommissionen, då skyldigheten att underrätta kommissionen enligt artikel 102 inte har uppfyllts, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet i artikel 115 om uppskjutande av kommissionens månadsbetalningar till medlemsstaterna som avses i artikel 42 när det gäller utgifter för EGFJ och för att fastställa villkoren för kommissionens minskning eller innehållandet av mellanliggande betalningar till medlemsstaterna inom ramen för Ejflu enligt den artikeln.

4. Vid tillämpningen av artikel 42, för att säkerställa att den proportionalitetsprincipen iakttas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med regler om

- a) förteckningen över åtgärder som omfattas av artikel 42,
- b) storleken på innehållandet av utbetalningarna enligt den artikeln.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om den skyldighet som föreskrivs i artikel 44 samt även de särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna,
- b) villkor och bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden,
- c) förfarande och andra praktiska arrangemang för att den mekanism som anges i artikel 42 ska fungera korrekt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL IV

Bokföringsmässig kontroll

Avsnitt I

Allmänna bestämmelser

Artikel 47

Kommissionens kontroller på plats

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de kontroller som medlemsstaterna gör enligt nationella lagar och andra författningar eller artikel 287 i EUF-fördraget, eller de kontroller som görs med stöd av artikel 322 i EUF-fördraget eller på grundval av rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾, får kommissionen anordna kontroller på plats i medlemsstaterna i syfte att särskilt kontrollera

- a) om de administrativa rutinerna är förenliga med unionsföreskrifterna,
- b) om de erforderliga verifikationerna finns och om de överensstämmer med den verksamhet som finansieras av EGFJ eller Ejflu,
- c) under vilka förhållanden den verksamhet som finansieras av EGFJ eller Ejflu genomförs och kontrolleras,
- d) om ett utbetalande organ uppfyller de kriterier för godkännande som fastställs i artikel 7.2 och om medlemsstaten tillämpar bestämmelserna i artikel 7.5 korrekt.

De personer som kommissionen bemyndigar att på dess vägnar genomföra kontroller på plats eller kommissionens tjänstemän som verkar inom ramen för sina befogenheter, ska ha tillgång till bokföring och alla andra handlingar, inbegripet de handlingar och motsvarande metadata som upprättas eller tas emot och bevaras på elektroniskt medium, som har anknytning till utgifter som finansieras av EGFJ eller Ejflu.

Befogenheterna att utföra kontroller på plats får inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell rätt. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska de personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar bland annat inte medverka vid hembesök hos eller formella förhör med personer på grundval av den berörda medlemsstatens rätt. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Kommissionen ska i god tid före kontrollen på plats underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat på vars territorium kontrollen ska äga rum och ska när kontrollerna organiseras ta hänsyn till de administrativa konsekvenserna för de utbetalande organen. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller.

På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke, ska kompletterande kontroller eller utredningar av den verksamhet som avses i denna förordning utföras av medlemsstatens behöriga myndigheter. Tjänstemän från kommissionen eller personer som har bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar får delta i dessa kontroller.

För att förbättra kontrollerna får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, be myndigheter i dessa medlemsstater om hjälp för vissa kontroller eller utredningar.

Artikel 48

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av alla uppgifter som behövs för att fonderna ska fungera väl, och vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta de kontroller som kommissionen anser bör genomföras inom ramen för förvaltningen av unionens medel, inbegripet kontroller på plats.

2. Medlemsstaterna ska, på kommissionens begäran, underätta den om alla lagar och andra författningar som de har antagit för att genomföra de unionsrättsakter som avser den gemensamma jordbrukspolitiken, i den mån dessa akter får ekonomiska följder för EGFJ eller Ejflu.

3. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av uppgifter om oegentligheter och misstänkta bedrägerifall som har konstaterats, liksom uppgifter om de åtgärder som har vidtagits enligt avsnitt III i detta kapitel för att driva in belopp som felaktigt har betalats ut till följd av sådana oegentligheter och bedrägerier.

Artikel 49

Tillgång till handlingar

De godkända utbetalande organen ska bevara verifikationerna för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de administrativa och fysiska kontroller som föreskrivs i unionsrätten, och ställa dessa handlingar och uppgifter till kommissionens förfogande. Dessa verifikationer får bevaras i elektronisk form enligt de villkor som kommissionen fastställt på grundval av artikel 50.2.

Om handlingarna förvaras hos en myndighet som handlar i ett utbetalande organs ställe och som har till uppgift att utanordna medlen, ska denna till det godkända utbetalande organet lämna rapporter om antalet genomförda kontroller, innehållet i dem och de åtgärder som har vidtagits mot bakgrund av resultaten.

Artikel 50

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att bestämmelserna om kontroller på plats och tillgång till handlingar och information enligt detta kapitel tillämpas korrekt och effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115, vilka kompletterar de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra enligt detta kapitel.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter om

- a) de förfaranden som rör de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna måste iakttä i samband med de kontroller som föreskrivs i detta kapitel,
- b) de förfaranden som rör de skyldigheter att samarbeta som medlemsstaterna har i samband med genomförandet av artiklarna 47 och 48,
- c) förfaranden och andra praktiska arrangemang avseende den rapporteringsskyldighet som avses i artikel 48.3,
- d) de villkor i enlighet med vilka de verifikationer som avses i artikel 49 ska förvaras, inbegripet verifikationernas form och den tidsperiod under vilken de ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Avsnitt II

Avslutande av räkenskaperna

Artikel 51

Bokföringsmässig kontroll

Före den 31 maj det år som följer på det berörda budgetåret och på grundval av de uppgifter som överlämnats i enlighet med artikel 102.1 c, ska kommissionen anta genomförandeakter innehållande dess beslut att avsluta räkenskaperna för de godkända utbetalande organen. Dessa genomförandeakter ska behandla årsräkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet och ska inte påverka beslut som antas senare enligt artikel 52.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 52

Kontroll av överensstämmelse

1. När kommissionen upptäcker att utgifter som omfattas av artikel 4.1 och artikel 5 inte har betalats ut i överensstämmelse med unionsrätten och, när det gäller EJFLU, inte har betalats ut i överensstämmelse med tillämplig unionsrätt och nationell rätt som avses i artikel 85 i förordning (EU) nr 1303/2013, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

2. Kommissionen ska göra en bedömning av de belopp som ska undantas med hänsyn till hur stor bristen på överensstämmelse är. Kommissionen ska beakta överträdelsens art samt den ekonomiska förlust som unionen lidit. Den ska grunda den inställda utbetalningen på fastställandet av de belopp som använts felaktigt och får, när dessa belopp inte kan fastställas genom rimliga ansträngningar, tillämpa extrapolerade korrigeringar eller schablonkorrigeringar. Schablonkorrigeringar ska endast tillämpas när det, på grund av de aktuella omständigheterna eller på grund av att medlemsstaten inte har tillhandahållit kommissionen nödvändig information, inte är möjligt att genom rimliga ansträngningar närmare fastställa den ekonomiska förlust som unionen lidit.

3. Innan något beslut antas om finansieringsavslag ska resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas. I det skedet av förfarandet ska medlemsstaterna ges möjlighet att visa att överträdelsens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen antagit.

Om ingen överenskommelse nås, får medlemsstaten begära inledandet av ett förfarande som syftar till att förlika de respektive ståndpunkterna inom en period på fyra månader. Resultaten av detta förfarande ska återges i en rapport, som ska överlämnas till kommissionen. Kommissionen ska beakta rekommendationerna i rapporten innan den fattar ett eventuellt beslut om finansieringsavslag och ska motivera sitt beslut om den beslutar att inte följa dessa rekommendationer.

4. Ett finansieringsavslag får inte omfatta följande:

- a) Utgifter som avses i artikel 4.1 och som har betalats mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av dess kontroller.
- b) Sådana utgifter för fleråriga åtgärder som ingår bland de utgifter som avses i artikel 4.1, eller hänför sig till de program som avses i artikel 5, och för vilka stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av sina kontroller.
- c) Utgifter för åtgärder inom de program som avses i artikel 5, utöver dem som avses i led b i denna punkt, och som har betalats eller i förekommande fall slutbetalats av det utbetalande organet mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av sina kontroller.

5. Punkt 4 ska inte tillämpas på

- a) oegentligheter som omfattas av avsnitt III i detta kapitel,

b) nationella stöd för vilka kommissionen har inlett förfarandet i artikel 108.2 i EUF-fördraget eller överträdelser som kommissionen i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget har meddelat den berörda medlemsstaten genom en formell underrättelse,

c) underlåtenhet från medlemsstaternas sida att fullgöra sina skyldigheter enligt avdelning V kapitel III i denna förordning, under förutsättning att kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om resultatet av sina kontroller inom 12 månader från det att medlemsstatens rapport om kontroll av de berörda utgifterna har kommit in.

Artikel 53

Kommissionens befogenheter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) avslutande av räkenskaperna enligt artikel 51 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att beslutet antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas,
- b) kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att beslutet antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas samt även det förlikningsförfarande som föreskrivs i den artikeln, inklusive inrättandet av förlikningsorganet, dess uppgifter, sammansättning och arbetsprocedurer.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

3. För att göra det möjligt för kommissionen att skydda unionens ekonomiska intressen och för att säkerställa att bestämmelserna om kontroll av överensstämmelse enligt i artikel 52 tillämpas effektivt, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande kriterierna och metoderna för tillämpning av korrigeringar.

Avsnitt III

Oegentligheter

Artikel 54

Gemensamma bestämmelser

1. För alla felaktiga utbetalningar som gjorts för utgifter för vilka det förekommit oegentligheter eller försummelser, ska medlemsstaterna kräva att stödmottagarna betalar tillbaka beloppet inom 18 månader från det att en kontrollrapport eller en liknande handling, där det anges att en oegentlighet har förekommit, har godkänts och i förekommande fall mottagits av det utbetalande organ eller det andra organ som svarar för indrivningen. Motsvarande belopp ska vid tidpunkten för begäran om återbetalning registreras i det utbetalande organets liggare över fordringar.

2. Om beloppet inte betalats tillbaka inom fyra år från det datum begäran framfördes, eller inom åtta år från det att indrivningsfallet tagits vidare till de nationella domstolarna, ska den berörda medlemsstaten stå för 50 % av de ekonomiska följderna för denna avsaknad av återbetalning och unionens budget ska stå för 50 %, utan att detta påverkar kravet på att den berörda medlemsstaten ska fortsätta driva indrivningsförfarandena i enlighet med artikel 58.

Om det i samband med indrivningsförfarandet i en slutgiltig administrativ eller rättslig handling konstateras att inga oegentligheter har förekommit, får den berörda medlemsstaten ta upp den ekonomiska belastning som den fått bära enligt första stycket som utgift inom fonderna.

Om indrivningen av skäl som inte kan tillskrivas den berörda medlemsstaten emellertid inte kan ske inom den tidsfrist som anges i första stycket och om det belopp som ska indrivas överstiger en miljon EUR, får kommissionen på begäran av medlemsstaten utsträcka tidsfristen med en period som motsvarar hälften av den ursprungliga perioden.

3. Av vederbörligen motiverade skäl får medlemsstaterna besluta att inte fortsätta indrivningsförfarandet. Ett sådant beslut får fattas endast i följande fall:

- a) Om redan utbetalda och förväntade kostnader för indrivningen tillsammans överstiger den summa som ska drivas in ska detta villkor anses vara uppfyllt om
 - i) det belopp som ska drivas in från stödmottagaren inom ramen för en enskild utbetalning för en stödordning eller stödåtgärd inte överstiger 100 EUR, exklusive räntor, eller
 - ii) det belopp som ska drivas in från stödmottagaren, inom ramen för en enskild utbetalning för en stödordning eller stödåtgärd ligger på mellan 100 EUR och 150 EUR, exklusive räntor, och den berörda medlemsstaten enligt sin nationella rätt tillämpar ett tröskelvärde som är lika med eller högre än det belopp som ska drivas in för att inte driva in nationella fordringar.
- b) Om det visar sig omöjligt att genomföra indrivning därför att gäldenären eller de personer som är juridiskt ansvariga för oegentligheten är oförmögna att betala, vilket har fastställts enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

Om det beslut som avses i första stycket i denna punkt fattas innan det utestående beloppet har tagits upp i det förfarande som avses i punkt 2, ska unionens budget stå för de ekonomiska följderna av denna avsaknad av återbetalning.

4. De ekonomiska följder som belastar medlemsstaterna som en följd av punkt 2 i denna artikel ska av den berörda medlemsstaten föras in i de årsräkenskaper som ska lämnas in till kommissionen enligt artikel 102.1 c iv. Kommissionen ska kontrollera att detta genomförts korrekt och i förekommande fall göra de justeringar som behövs i den genomförandeakt som avses i artikel 51.1.

5. Kommissionen får, under förutsättning att förfarandet i artikel 52.3 har följts, anta genomförandeakter för att undanta de belopp som belastar unionsbudgeten från unionsfinansiering i följande fall:

- a) Om medlemsstaten inte har iakttagit de tidsfrister som avses i punkt 1.
- b) Om den anser att medlemsstatens beslut att inte fortsätta indrivningen enligt punkt 3 inte är motiverat.
- c) Om den anser att oegentligheten eller avsaknaden av återbetalning beror på oegentligheter eller försummelser som begåtts av den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller något annat av medlemsstatens offentliga organ.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 55

Särskilda bestämmelser för EGFJ

De belopp som drivs in till följd av oegentligheter eller försummelser och den ränta som de ger upphov till ska betalas till de utbetalande organen och av dessa bokföras som intäkter för EGFJ den månad de tas emot.

Vid återbetalning till unionsbudgeten enligt första stycket får medlemsstaten behålla 20 % av de inkasserade beloppen, som ersättning för kostnader för indrivning, utom i de fall där det rör sig om oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller andra av medlemsstatens organ.

Artikel 56

Särskilda bestämmelser för Ejflu

När oegentligheter och försummelser upptäcks inom verksamhet eller program för landsbygdsutveckling, ska medlemsstaterna göra finansiella justeringar genom att helt eller delvis ställa in den berörda unionsfinansieringen. Medlemsstaterna ska beakta de konstaterade oegentligheternas art och allvar samt storleken på de ekonomiska förluster som Ejflu åsamkats.

De belopp som utesluts från unionsfinansiering från Ejflu och de belopp som indrivits samt räntorna på dessa belopp ska återföras till det berörda programmet. De unionsmedel som hållits inne eller drivits in får emellertid endast användas av medlemsstaterna för verksamhet som ingår i samma landsbygdsprogram, och under förutsättning att dessa medel inte på nytt används inom en verksamhet som har varit föremål för finansiell justering. Då ett landsbygdsprogram avslutas ska medlemsstaten återbetala de indrivna beloppen till unionsbudgeten.

*Artikel 57***Kommissionens befogenheter**

1. För att säkerställa att bestämmelserna om villkoren för indrivning av felaktiga utbetalningar och räntorna på dessa tillämpas korrekt och effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) förfarandena för indrivning av felaktiga utbetalningar samt ränta enligt detta avsnitt och för att hålla kommissionen underrättad om utestående återkrav,
- b) formerna för medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i det här avsnittet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING V

KONTROLLSYSTEM OCH SANKTIONER

KAPITEL I

Allmänna regler*Artikel 58***Skydd av unionens ekonomiska intressen**

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, anta de lagar och andra författningar och vidta alla andra åtgärder som behövs för att säkerställa ett effektivt skydd för unionens ekonomiska intressen och särskilt för att

- a) försäkra sig om att de insatser som finansieras genom fonderna är lagliga och genomförs korrekt,
- b) säkerställa effektivt skydd mot bedrägeri, i synnerhet i områden med högre risknivå, och som kommer att fungera som avskräckande medel, med beaktande av åtgärdernas kostnader och fördelar samt även att de är proportionella,
- c) förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter och bedrägerier,
- d) tillämpa sanktioner som är effektiva, avskräckande och proportionella i enlighet med unionsrätten eller, om detta inte är möjligt, nationell rätt, och väcka talan, om så behövs,
- e) driva in felaktiga utbetalningar samt ränta, och väcka talan om så behövs.

2. Medlemsstaterna ska inrätta effektiva förvaltnings- och kontrollsystem för att försäkra sig om att lagstiftningen som styr unionens stödordningar följs i syfte att minimera risken för ekonomisk förlust för unionen.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de bestämmelser som antagits och de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

Alla villkor som medlemsstaterna sätter upp för att komplettera de villkor som fastställs i unionens föreskrifter för att få stöd från EGFJ eller EJFLU ska kunna verifieras.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för en enhetlig tillämpning av denna artikel avseende

- a) förfaranden, tidsfrister och informationsutbyte med avseende på de skyldigheter som anges i punkterna 1 och 2,
- b) medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i punkt 3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

*Artikel 59***Allmänna principer för kontroller**

1. Om inte annat föreskrivs ska det system som medlemsstaterna inrättar i enlighet med artikel 58.2 inbegripa systematiska administrativa kontroller av alla stödansökningar och stödanspråk. Det systemet ska kompletteras med kontroller på plats.

2. När det gäller kontrollerna på plats ska den ansvariga myndigheten göra stickprov från hela underlaget av sökande som, i förekommande fall, utgörs av ett slumpmässigt urval för att få en representativ felfrekvens och ett riskbaserat urval som ska inrikta sig på de områden där risken för fel är störst.

3. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en rapport för varje kontroll på plats.

4. När så är lämpligt ska samtliga kontroller på plats som föreskrivs i unionens föreskrifter om jordbruksstöd och landsbygdsutvecklingsstöd genomföras samtidigt.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa ett minsta antal kontroller på plats som krävs för effektiv riskhantering, och ska öka det minsta antalet när det är nödvändigt. Medlemsstaterna får minska det lägsta antalet om förvaltnings- och kontrollsystem fungerar väl och när felfrekvenserna är godtagbara.

6. I de fall som kommissionen ska besluta om på grundval av artikel 62.2 h får stödansökningar och stödanspråk eller all annan kommunikation, anspråk eller begäranden korrigeras och justeras efter det att de lämnats in om den behöriga myndigheten konstaterar uppenbara fel.

7. En stödansökan eller ett stödanspråk ska avslås om stödmottagaren eller dennes företrädare förhindrar genomförandet av en kontroll på plats, förutom vid force majeure och vid exceptionella omständigheter.

Artikel 60

Bestämmelse om kringgående

Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser ska inga förmåner som föreskrivs i sektorslagstiftningen inom jordbruket beviljas fysiska eller juridiska personer för vilka det konstaterats att de förutsättningar som krävs för att få sådana förmåner har skapats på ett konstlat sätt, i strid med målen för den lagstiftningen.

Artikel 61

Stödordningarnas förenlighet med kontrollernas syften inom vinsektorn

I syfte att tillämpa de stödordningar inom vinsektorn som avses i förordning (EU) nr 1308/2013 ska medlemsstaterna säkerställa att de administrations- och kontrollförfaranden som tillämpas för dessa ordningar är förenliga med det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning när det gäller följande:

- a) Den datoriserade databasen.
- b) Systemen för identifiering av jordbruksskiften.
- c) De administrativa kontrollerna.

Förfarandena ska utformas så att de fungerar tillsammans och så att det går att utbyta uppgifter med det integrerade systemet.

Artikel 62

Kommissionens befogenheter vad gäller kontroller

1. För att säkerställa att kontrollerna utförs korrekt och effektivt samt att kontrollen av villkoren för stödberättigande kontrolleras på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt som skyddar unionens finansiella intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa ytterligare krav när det gäller tullförfarandena, och särskilt de som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 952/2013⁽¹⁾, om det krävs för att systemet ska kunna förvaltas korrekt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för enhetlig tillämpning av detta kapitel, särskilt

- a) regler om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska genomföra med hänsyn till de skyldigheter, åtaganden och kriterier för stödberättigande som följer av tillämpningen av unionsrätten,
- b) regler om det minsta antalet fysiska kontroller och om skyldigheten att öka detta antal eller möjligheten att minska det enligt artikel 59.5,
- c) regler och metoder tillämpliga på rapportering om kontroller som genomförts samt resultaten av dessa,
- d) de myndigheter som har ansvaret för att genomföra överensstämmelsekontrollerna och för vilket innehåll, vilken frekvens och vilket handelsled dessa kontroller ska gälla,
- e) när det gäller hampa, som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1307/2013, föreskrifter om särskilda kontrollåtgärder och metoder för bestämning av halterna av tetrahydrokannabinol,
- f) när det gäller bomull, som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1307/2013, ett system för kontroller av de godkända branschorganisationerna,
- g) när det gäller vin som avses i förordning (EU) nr 1308/2013, föreskrifter om mätningen av arealer och om kontroller samt föreskrifter för de särskilda finansiella förfarandena för att förbättra kontrollerna,
- h) de fall där stödansökningar och stödanspråk eller andra meddelanden, anspråk eller begäranden får korrigeras och justeras efter det att de lämnats in, som avses i artikel 59.6,
- i) de tester och metoder som ska tillämpas för att fastställa om produkter ska omfattas av offentlig intervention och privat lagring samt även användning av anbudsförfaranden, både för offentlig intervention och privat lagring.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 63

Felaktiga utbetalningar och administrativa sanktioner

1. Om det upptäcks att en stödmottagare inte uppfyller kriterierna för att få stöd, eller inte fullgör de åtaganden eller andra förpliktelser som följer med villkoren för att få stöd eller bistånd som anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket, ska stödet inte betalas ut eller helt eller delvis dras in och, där så är relevant, motsvarande stödrättigheter enligt artikel 21 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte tilldelas eller dras in.

2. Om sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver ska medlemsstaterna också tillämpa administrativa sanktioner, i enlighet med reglerna i artikel 64 och artikel 77. Detta ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 91–101 i avdelning VI.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 54.3, ska de belopp, inbegripet ränta, och stödrättigheter som berörs av indragningen enligt punkt 1 och av sanktionerna i punkt 2 drivas in.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 115 med avseende på villkoren för den indragning, helt eller delvis, som avses i punkt 1.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska bestämmelser om

- a) tillämpningen och beräkningen av den indragning, helt eller delvis, som avses i punkt 1,
- b) indrivning av felaktiga betalningar och sanktioner samt om felaktigt tilldelade stödrättigheter och tillämpningen av ränta.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 64

Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas om kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser till följd av tillämpningen av sektorslagstiftningen inom jordbruket inte uppfylls, med undantag för skyldigheter som avses i artiklarna 67–78 i kapitel II i denna avdelning och artiklarna 91–101 i avdelning VI och överträdelse som är föremål för sanktionerna i artikel 89.3 och 89.4.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

- a) om överträdelsen beror på force majeure,
- b) om överträdelsen beror på uppenbara fel i enlighet med artikel 59.6,
- c) om överträdelsen beror på fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,
- d) om den berörda personen för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att denne inte bär skulden för den överträdelse av skyldigheter som avses i punkt 1, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet om den inte överskrider ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

f) andra fall där påförandet av sanktioner inte är lämpligt, enligt kommissionens definition i enlighet med punkt 6 b.

3. Administrativa sanktioner kan tillämpas på stöd- eller biståndsmottagaren och på andra fysiska eller juridiska personer, inbegripet grupper eller sammanslutningar av stöd- eller biståndsmottagare, som ska iakttä förpliktelserna i de regler som avses i punkt 1.

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

- a) Minskning av det bistånd eller stöd som ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen eller efterföljande ansökningar. När det gäller landsbygdsutvecklingsstöd ska detta dock inte påverka möjligheten att hålla inne stödet om det kan förväntas att stödmottagaren åtgärdar överträdelsen inom en skälig tidsperiod.
- b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av det belopp eller den period som överträdelsen gäller, eller båda delarna.
- c) Innehållanden eller återkallande av ett godkännande, erkännande eller tillstånd.
- d) Återkallande av rätten att delta i eller få stöd från den berörda stödordningen eller stödåtgärden eller andra åtgärden.

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och anpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iakttä följande gränser:

- a) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a får inte överstiga 200 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.
- b) Utan hinder av vad som sägs i led a får, när det gäller landsbygdsutveckling, beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a inte överstiga 100 % av det stödberättigande beloppet.
- c) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 b får inte överstiga ett belopp som är jämförbart med det procenttal som anges i led a.
- d) Det innehållande, återkallande eller uteslutande som avses i punkt 4 c och 4 d kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år som kan förlängas vid nya fall av överträdelse.

6. För att beakta den avskräckande effekten av avgifter och sanktioner å ena sidan och särdragen hos varje stödordning eller stödåtgärd som omfattas av sektorslagstiftningen på jordbruksområdet å andra sidan, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

a) för att identifiera, för varje stödordning eller stödåtgärd och person som berörs enligt punkt 3, från förteckningen som anges i punkt 4, inom de gränser som fastställs i punkt 5, de administrativa sanktionerna samt att fastställa den särskilda sats som medlemsstaterna ska tillämpa, även i fall med överträdelse som inte går att kvantifiera,

b) för att identifiera de fall där administrativa sanktioner inte ska åläggas, enligt punkt 2 f.

7. Kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler för enhetlig tillämpning av denna artikel om

a) tillämpningen och beräkningen av administrativa sanktioner,

b) närmare regler för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse enligt punkt 2 e, inbegripet fastställande av ett kvantitativt tröskelvärde uttryckt som ett nominellt värde eller en procentandel av det stödberättigande beloppet, som dock inte får understiga 1 %; när det gäller landsbygdsutvecklingsstöd och i fråga om övrigt stöd inte får understiga 3 %,

c) reglerna för att identifiera de fall där medlemsstaterna, på grund av sanktionernas art, kan behålla de indrivna sanktionerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 65

Innehållande av utbetalningar till medlemsstaterna i särskilda fall som omfattas av förordning (EU) nr 1308/2013]

1. Där förordning (EU) nr 1308/2013 kräver att medlemsstaterna inom en viss tidsperiod lämnar viss information och medlemsstaterna inte översänder denna information eller om informationen inte sänds i tid eller inte sänds alls, eller om felaktig information sänds, får kommissionen hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 18 under förutsättning att kommissionen i god tid har gett medlemsstaterna tillgång till de uppgifter, blanketter och upplysningar som de behöver. Det stöd som ska ställas in ska avse de utgifter för marknadsåtgärder där den begärda informationen inte sändes eller inte sändes i tid eller är felaktig.

2. För att säkerställa iakttagandet av proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av punkt 1 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 när det gäller de marknadsåtgärder som omfattas av innehållandet samt storleken på och perioden för innehållandet av utbetalningar enligt punkt 1.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om förfarandet och andra praktiska arrangemang för att innehållandet av månadsbetalningar enligt punkt 1 ska fungera. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 66

Säkerheter

1. Medlemsstaterna ska, när sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver, begära att det ställs en säkerhet som säkerställer att en summa ska betalas till eller förverkas hos en behörig myndighet om en specifik förpliktelse inom sektorslagstiftningen inom jordbruket inte fullgörs.

2. Utom i händelse av force majeure ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om en särskild förpliktelse inte fullgörs eller endast till viss del fullgörs.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler som säkerställer en rättvis och icke-diskriminerande behandling samt att proportionalitetsprincipen iakttas då en säkerhet ska ställas och

a) ange vem som är ansvarig i det fall en förpliktelse inte fullgörs,

b) fastställa de särskilda situationer då den behöriga myndigheten kan frångå kravet på en säkerhet,

c) fastställa de villkor som gäller för säkerheten som ska ställas och för garanten och villkoren för ställande och frisläppande av säkerheten,

d) fastställa särskilda villkor som gäller för den säkerhet som ställts i samband med förhandsutbetalningar,

e) ange konsekvenserna av att åsidosätta de förpliktelser för vilka det har ställts en säkerhet i enlighet med punkt 1, inbegripet förverkande av säkerheter, det avdrag som ska gälla vid frisläppande av säkerheter för bidrag, licenser, erbjudanden, anbud eller särskilda tillämpningar och när en förpliktelse enligt den säkerheten helt eller delvis inte har fullgjorts, varvid hänsyn ska tas till säkerhetens art, den kvantitet avseende vilken förpliktelserna åsidosatts, längden på förseningen vid fullgörandet av förpliktelserna och den tid vid vilken bevis på att förpliktelserna har fullgjorts läggs fram.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) den form av säkerhet som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur den ska godkännas och hur den ursprungliga säkerheten ska ersättas,

- b) förfarandena för att frisläppa en säkerhet,
- c) den information som medlemsstaterna och kommissionen ska överlämna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL II

Integrerat administrations- och kontrollsystem

Artikel 67

Tillämpningsområde och termer som används

1. Alla medlemsstater ska inrätta och använda sig av ett integrerat administrations- och kontrollsystem (nedan kallat det integrerade systemet).
 2. Det integrerade systemet ska gälla för de stödordningar som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013 och för de stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 22.1 a och b, 28–31, 33, 34, och 40 i förordning (EU) nr 1305/2013 och i tillämpliga fall i artikel 35.1 b och c i förordning (EU) nr 1303/2013.
- Detta kapitel ska emellertid inte gälla för de åtgärder som anges i artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013 och inte heller för de åtgärder som anges i artikel 21.1 a och 21.1 b i samma förordning, i fråga om etableringskostnader.
3. Det integrerade systemet ska i nödvändig omfattning även gälla för kontrollen av tvärvillkor enligt avdelning VI.
 4. I detta kapitel avses med

- a) *jordbruksskifte*: ett stycke sammanhängande jordbruksmark som deklarerar av en jordbrukare och som inte omfattar mer än en odlingsgrupp; i de fall då det enligt förordning (EU) nr 1307/2013 krävs en separat deklaration för markanvändningen inom en odlingsgrupp ska den specifika användningen vid behov innebära att jordbruksskiftet avgränsas ytterligare; medlemsstaterna får fastställa kompletterande kriterier för ytterligare avgränsning av jordbruksskiftet.
- b) *arealbaserat direktstöd*: grundläggande stödordning, system för enhetlig arealersättning och omfördelningsstöd enligt avdelning III kapitel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013, stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013, betalningar för områden med naturliga

begränsningar enligt avdelning III kapitel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, stöd till unga jordbrukare enligt avdelning III kapitel 5 i förordning (EU) nr 1307/2013, frivilligt kopplat stöd enligt avdelning IV kapitel 1 om stöd betalas per hektar, grödspecifikt stöd för bomull enligt avdelning IV kapitel 2, stödordning för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽¹⁾, om stöd betalas per hektar, och särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 ⁽²⁾, om stöd betalas per hektar.

Artikel 68

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet ska bestå av
 - a) en datoriserad databas,
 - b) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,
 - c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter,
 - d) stödansökningar och stödanspråk,
 - e) ett integrerat kontrollsystem,
 - f) ett samlat system för registrering av identiteten hos varje mottagare av det stöd som avses i artikel 67.2 vilken lämnar in en stödansökan eller ett stödanspråk.
2. När så är tillämpligt, ska det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur, upprättat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 21/2004 ⁽⁴⁾.
3. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, om dessa begär det.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

4. Medlemsstaterna ska vidta alla ytterligare åtgärder för korrekt tillämpning av det integrerade systemet och ge varandra sådant ömsesidigt bistånd som krävs för kontrollerna enligt denna förordning.

Artikel 69

Datoriserad databas

1. I den datoriserade databasen (nedan kallad databasen) ska man för varje stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 registrera uppgifterna från stödansökningarna och stödanspråken.

Databasen ska framför allt göra det möjligt att via medlemsstatens behöriga myndighet få tillgång till uppgifter för innevarande kalenderår och/eller regleringsår och för föregående tio år. Om stödnivån för jordbrukarna påverkas av uppgifterna för tidigare kalenderår och/eller regleringsår, med början år 2000, ska databasen emellertid även ge tillgång till uppgifter avseende de åren. Databasen ska också medge direkt och omedelbart tillgång till åtminstone de uppgifter som rör de fyra närmast föregående kalenderåren och, när det gäller uppgifter som har att göra med "permanent betesmark" enligt definitionen i artikel 2 c i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009⁽¹⁾ i dess ursprungsversion och, under perioder från och med dess tillämpningsdatum, "permanent gräsmark och permanent betesmark" enligt definitionen i artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013, åtminstone avseende de fem närmast föregående kalenderåren.

Genom undantag från andra stycket ska medlemsstater som anslöt sig till unionen efter 2004 endast åläggas att tillhandahålla uppgifter från och med året för deras anslutning.

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser, under förutsättning att dessa och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra, så att det går att samköra uppgifterna.

Artikel 70

Identifieringssystem för jordbruksskiften

1. Identifieringssystemet för jordbruksskiften ska upprättas på grundval av kartor, dokument i fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem ska användas, inklusive ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhetsnivå som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000 och från och med 2016 i skala 1:5 000, med beaktande av skiftets form och förhållanden. Detta ska fastställas i enlighet med befintliga unionsstandarder.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 316, 2.12.2009, s. 1).

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna fortsätta att använda sådana tekniker, inbegripet ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000 från 2016 om de förvärvats på grundval av långtidsavtal ingångna före november 2012.

2. Medlemsstaterna ska se till att identifieringssystemet för jordbruksskiften innehåller ett referenslager för att ta hänsyn till områden med ekologiskt fokus. Det referenslagret ska särskilt omfatta relevanta specifika åtaganden och/eller miljöcertifieringssystem som avses i artikel 43.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 motsvarande praxis i artikel 46 i den förordningen innan de ansökningsformulär som avses i artikel 72 i den här förordningen för stöd till jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön enligt artiklarna 43–46 i förordning (EU) nr 1307/2013 tillhandahålls senast för ansökningsåret 2018.

Artikel 71

System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter ska göra det möjligt att verifiera stödrättigheterna och samköra uppgifterna med stödansökningarna och identifieringssystemet för jordbruksskiften.

2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt att direkt och omedelbart via medlemsstatens behöriga myndighet få tillgång till uppgifter som rör minst de fyra närmast föregående kalenderåren.

Artikel 72

Stödansökningar och stödanspråk

1. Varje år ska en stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 lämna in en ansökan om direktstöd respektive stödanspråk för de relevanta åtgärderna för landsbygdsutveckling med avseende på djurhållning och jordbruksarealer, om lämpligt med angivande av

- a) samtliga jordbruksskiften inom jordbruksföretaget samt arealer som inte används för jordbruksverksamhet för vilka stöd begärs enligt artikel 67.2,
- b) de stödrättigheter som har anmälts för aktivering,
- c) alla övriga uppgifter som fastställs i denna förordning eller krävs för att fullgöra den relevanta sektorslagstiftningen inom jordbruket eller av den berörda medlemsstaten.

När det gäller de arealbaserade direktstöden ska varje medlemsstat fastställa den minsta areal ett jordbruksskifte ska ha för att kunna omfattas av en ansökan. Den minsta arealstorleken får dock inte överstiga 0,3 ha.

2. Genom undantag från punkt 1 a får medlemsstaterna besluta att jordbruksskiften med en areal på upp till 0,1 ha för vilka en ansökan om stöd inte görs inte behöver deklarerar, förutsatt att den sammanlagda arealen för dessa jordbruksskiften inte överstiger 1 ha, och/eller att en jordbrukare som inte ansöker om något arealbaserat direktstöd inte behöver deklarerar sina jordbruksskiften om den totala arealen inte överstiger 1 ha. I samtliga fall ska jordbrukaren i ansökan ange att han eller hon förfogar över jordbruksskiften och ska på begäran av de behöriga myndigheterna ange deras läge.

3. Medlemsstaterna ska bl.a. på elektronisk väg tillhandahålla förtryckta formulär utifrån de arealer som fastställdes föregående år samt grafiskt material som anger läget för dessa arealer.

En medlemsstat får besluta att en stödansökan och ett stödanspråk

a) är giltiga om stödmottagaren bekräftar att inga ändringar skett i förhållande till den stödansökan och det stödanspråk som lämnades in föregående år,

b) endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan och det stödanspråk som lämnades in för föregående år.

Vad beträffar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, ska emellertid denna möjlighet ges till alla berörda jordbrukare.

4. En medlemsstat får besluta att en samlad stödansökan ska omfatta flera av eller alla de stödordningar och stödåtgärder som avses i artikel 67 eller andra stödordningar och stödåtgärder.

5. Genom undantag från rådets förordning (EEC, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾, ska beräkningen av datum för inlämnande eller ändring av en stödansökan, ett stödanspråk eller verifikationer, avtal eller förklaringar enligt detta kapitel anpassas till det integrerade systemets särskilda krav. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 avseende regler för bestämning av perioder, datum och tidsfrister, när den sista dagen för inlämning av ansökningar eller ändringar är en helgdag, lördag eller söndag.

Artikel 73

System för identifiering av stödmottagare

Det samlade systemet för registrering av identiteten hos varje stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 ska garantera att samtliga stödansökningar och stödanspråk som lämnas in av samma stödmottagare ska kunna identifieras som sådana.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

Artikel 74

Kontroll av villkor för stödberättigande och minskningar

1. I enlighet med artikel 59 ska medlemsstaterna via de utbetalande organen eller av organ som de bemyndigat att agera på dess vägnar utföra administrativa kontroller av stödansökningarna för att verifiera att villkoren för stödberättigande är uppfyllda. Dessa kontroller ska kompletteras med kontroller på plats.

2. För kontrollerna på plats ska medlemsstaterna upprätta en urvalsplan över jordbruksföretag och/eller stödmottagare.

3. Medlemsstaterna får använda fjärranalys och det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) som hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.

4. Om villkoren för stödberättigande inte uppfylls, ska artikel 63 tillämpas.

Artikel 75

Utbetalning till stödmottagare

1. Utbetalningarna enligt de stödordningar och stödåtgärder som avses i artikel 67.2 ska göras under perioden från och med den 1 december till och med den 30 juni påföljande kalenderår.

Utbetalningarna ska göras i högst två delbetalningar under denna period.

Trots vad som sägs i första och andra stycket, får medlemsstaterna, före den 1 december men inte före den 16 oktober, betala ut förskott på upp till 50 % när det gäller direktstöd och upp till 75 % när det gäller stöd som har beviljats inom landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2.

När det gäller stöd som har beviljats inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2, ska denna punkt tillämpas när det gäller stödansökningar eller stödanspråk som lämnas in från och med ansökningsåret 2018, med undantag för förskottsbetalningar på upp till 75 % i enlighet med tredje stycket i denna punkt.

2. Inga utbetalningar enligt punkt 1 ska göras förrän medlemsstaterna har avslutat kontrollerna av om stöd villkoren uppfylls i enlighet med artikel 74.

Genom undantag från första stycket får förskott för stöd som beviljas inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2 betalas ut efter det att de administrativa kontrollerna enligt artikel 59.1 har slutförts.

3. I en nödsituation ska kommissionen anta genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade för att lösa specifika problem med tillämpningen av denna artikel. Sådana genomförandeakter kan avvika från punkterna 1 och 2, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 76

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att det integrerade system som beskrivs i detta kapitel genomförs på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt som skyddar unionens finansiella intressen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) särskilda definitioner som behövs för att säkerställa ett harmoniserat genomförande av det integrerade systemet utöver dem i förordning (EU) nr 1307/2013 och förordning (EU) nr 1305/2013,

b) avseende artiklarna 67–75, regler om ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kontrollkraven i denna förordning eller i sektorslagstiftningen inom jordbruket följs, och som ska vidtas av medlemsstaterna avseende producenter, tjänster, organ, organisationer eller andra aktörer, såsom slakterier eller sammanslutningar som är delaktiga i förfarandet för att bevilja stöd, om denna förordning inte innehåller relevanta administrativa sanktioner. Sådana åtgärder ska så långt som möjligt följa bestämmelserna om sanktioner i artikel 77.1–77.5 i tillämpliga delar.

2. I syfte att säkerställa en korrekt fördelning av medlen till de berättigade stödmottagarna med avseende på de stödansökningar som anges i artikel 72 och för att möjliggöra kontroll av att villkoren knutna till stödet uppfylls av dessa stödmottagare, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) grundläggande inslag, tekniska regler, inbegripet de om uppdatering av referensskiften, om lämpliga toleransmarginaler som beaktar skiftens form och förhållanden, och inbegripet regler för att inkludera landskapselement som angränsar till ett jordbruksskifte, och kvalitetskrav avseende det identifieringssystem för jordbruksskiften som föreskrivs i artikel 70 och avseende identifieringen av stödmottagare som föreskrivs i artikel 73,

b) grundläggande inslag, tekniska regler och kvalitetskrav för det system för identifiering och registrering av stödrättigheter som föreskrivs i artikel 71,

c) regler för fastställandet av en definition av grunden för beräkning av stöd, inbegripet regler om hur vissa fall där stödberättigande arealer innefattar landskapselement eller träd ska hanteras; dessa regler ska göra det möjligt för medlemsstaterna att i fråga om arealer som utgörs av permanent gräsmark automatiskt betrakta utspridda landskapselement och träd vars totala areal inte överstiger en viss procentandel

av jordbruksskiftet som en del av den stödberättigande arealen, utan krav på att de ska kartläggas för detta ändamål.

Artikel 77

Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas vid överträdelse av kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser som följer av tillämpningen av de regler om stöd som avses i artikel 67.2.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

a) om överträdelsen beror på force majeure,

b) om överträdelsen beror på uppenbara fel i enlighet med artikel 59.6,

c) om överträdelsen beror på fel från den behöriga myndighets eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,

d) om den berörda personen för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att denne inte bär skulden för att de förpliktelser som avses i punkt 1 inte uppfyllts, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet i form av ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

f) andra fall där påförandet av sanktioner inte är lämpligt, enligt kommissionens definition i enlighet med punkt 7 b.

3. Administrativa sanktioner kan åläggas stöd- eller biståndsmottagare, inbegripet grupper eller sammanslutningar av stöd- eller biståndsmottagare, som ska iaktta förpliktelserna i de regler som avses i punkt 1.

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

a) Minskning av det stöd eller bistånd som betalats eller ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen och/eller i förhållande till en stödansökan eller ett stödanspråk för tidigare eller efterföljande år.

b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av den kvantitet och/eller period som överträdelsen gäller.

c) Uteslutande från rätten att delta i den berörda stödordningen eller stödåtgärden.

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iakttä följande gränser:

- a) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 a får inte överstiga 100 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.
- b) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 b får inte överstiga 100 % av beloppet för den stödansökan eller det stödanspråk som sanktionen gäller.
- c) Uteslutandet enligt punkt 4 c kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år, som kan tillämpas på nytt vid nya fall av överträdelse.

6. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 4 och 5 när det gäller det stöd som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de administrativa sanktionerna ske i form av en minskning av det stödbelopp som betalats ut eller som ska betalas ut enligt den förordningen.

De administrativa sanktioner som avses i denna punkt ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den berörda överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.

Beloppet för sådana administrativa sanktioner för ett visst år får inte överstiga 0 % för de två första tillämpningsåren för avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 (ansökningsår 2015 och 2016), 20 % för det tredje tillämpningsåret (ansökningsår 2017) och 25 % med början det fjärde tillämpningsåret (ansökningsår 2018) för det stödbelopp som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 som den berörda jordbrukaren skulle vara berättigad till om jordbrukaren uppfyller villkoren för det stödet.

7. För att beakta den avskräckande effekten av sanktioner å ena sidan och särdragen hos varje stödordning eller stödåtgärd som avses i artikel 67.2 å andra sidan, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

- a) för att identifiera för varje stödordning eller stödåtgärd och person som berörs enligt punkt 3, från förteckningen i punkt 4, inom de gränser som fastställs i punkt 5 och 6, de administrativa sanktionerna samt för att fastställa den särskilda sats som medlemsstaterna ska tillämpa, även i fall med överträdelse som inte går att kvantifiera,
- b) för att identifiera fall där administrativa sanktioner inte ska tillämpas, enligt punkt 2 f.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler för enhetlig tillämpning av denna artikel i fråga om

a) tillämpningen och beräkningen av sådana administrativa sanktioner,

b) närmare bestämmelser för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse, inklusive fastställa ett kvantitativt tröskelvärde uttryckt som ett nominellt värde eller en procentsandel av det stödberättigande beloppet, som dock inte får understiga 0,5 %.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 78

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

- a) grundläggande funktioner, tekniska regler och kvalitetskrav avseende den datoriserade databas som föreskrivs i artikel 69,
- b) regler för de stödansökningar och stödanspråk som föreskrivs i artikel 72 och för ansökningar om stödrättigheter, inbegripet sista datum för inlämning av ansökningar, krav på vilka uppgifter ansökningarna minst ska innehålla, bestämmelser om ändring eller indragning av stödansökningar, undantag från kravet att lämna in stödansökningar och bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa förenklade förfaranden eller att rätta till uppenbara fel,
- c) regler för hur kontrollerna ska genomföras för att verifiera huruvida skyldigheterna fullgörs och huruvida informationen i stödansökan eller stödanspråket är korrekt och fullständig, inbegripet regler om mätningstoleranser för kontroller på plats,
- d) de tekniska specifikationer som behövs för att detta kapitel ska tillämpas på ett enhetligt sätt,
- e) regler i samband med överlåtelse av jordbruksföretag då även skyldigheter som följer med rätten till stödet i fråga ska överlåtas och fortfarande fullgöras,
- f) regler för utbetalningen av förskott enligt artikel 75.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL III

Granskning av transaktioner

Artikel 79

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel anges särskilda föreskrifter för granskningen av affärshandlingarna från de enheter som tar emot eller gör utbetalningar som direkt eller indirekt avser systemet för finansiering genom EGFJ eller deras representanter (företag) för att fastställa att de transaktioner som direkt eller indirekt ingår i systemet för finansiering genom EGFJ faktiskt har genomförts, och genomförts på ett riktigt sätt.

2. Detta kapitel ska inte gälla för de åtgärder som omfattas av det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning. Kommissionen ska, för att möta förändringarna av sektorslagstiftningen inom jordbruksområdet och för att säkerställa effektiviteten i de system för efterhandskontroll som inrättas genom detta kapitel, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med en förteckning över åtgärder som, på grund av utformning och kontrollkrav, inte är lämpliga för ytterligare efterhandskontroller genom granskning av affärshandlingar och därför inte ska omfattas av sådan granskning enligt detta kapitel.

3. I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *affärshandling*: alla böcker, register, fakturor, verifikationer, räkenskaper, produktions- och kvalitetsuppgifter, korrespondens om företagets affärsverksamhet samt affärsdata, oavsett form, inbegripet elektroniskt lagrade uppgifter, om dessa handlingar eller uppgifter direkt eller indirekt avser de transaktioner som avses i punkt 1.
- b) *tredje part*: varje fysisk eller juridisk person som har ett direkt eller indirekt samband med de transaktioner som ingår i det system som tillämpas vid finansiering genom EGFJ.

Artikel 80

Medlemsstaternas granskning

1. Medlemsstaterna ska genomföra en systematisk granskning av företagets affärshandlingar, varvid hänsyn ska tas till den typ av transaktioner som ska granskas. Medlemsstaterna ska säkerställa att de genom urvalet av de företag som ska granskas ger bästa möjliga garanti för att åtgärderna för att förebygga och avslöja oegentligheter blir så effektiva som möjligt. Urvalet ska bland annat ta hänsyn till företagets finansiella betydelse inom detta system och andra riskfaktorer.

2. I lämpliga fall ska den granskning som föreskrivs i punkt 1 utvidgas till att omfatta fysiska och juridiska personer till vilka företagen har anknytning och till andra fysiska och juridiska personer som kan vara av betydelse för strävan att uppnå de mål som anges i artikel 81.

3. Den granskning som genomförs enligt detta kapitel ska inte inverka på de kontroller som genomförs enligt artiklarna 47 och 48.

Artikel 81

Syftet med granskningen

1. Exaktheten hos de viktigaste av de granskade uppgifterna ska styrkas genom det antal korskontroller som kan vara lämpligt med hänsyn till den föreliggande risken och som vid behov även omfattar tredje parter affärshandlingar, inbegripet

- a) jämförelser med leverantörers, kunders, transportföretags och andra tredje parter affärshandlingar,

- b) eventuella fysiska kontroller av lagrens storlek och art,

- c) jämförelse med redovisningar av finansiella flöden som leder till eller är resultatet av de transaktioner som genomförs inom systemet för finansiering genom EGFJ, och

- d) kontroller, med avseende på bokföring, eller redovisningar av finansiella rörelser som, vid tidpunkten för granskningen, visar att de handlingar som innehas av de utbetalande organen som motivering för utbetalningen av stöd till stödmottagaren är riktiga.

2. Om företagen enligt unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser är skyldiga att hålla en särskild lagerbokföring ska granskningen av denna, i förekommande fall, innefatta en jämförelse med affärshandlingarna och, vid behov, med de faktiska kvantiteterna i lager.

3. Vid urval av de transaktioner som ska granskas ska omfattningen av den föreliggande risken till fullo beaktas.

Artikel 82

Tillgång till affärshandlingar

1. De ansvariga för företaget, eller en tredje part, ska säkerställa att alla affärshandlingar och andra uppgifter överlämnas till de tjänstemän som ansvarar för granskningen eller till de personer som har befogenhet att genomföra en sådan på deras vägnar. Elektroniskt lagrade data ska överlämnas på lämpligt datamedium.

2. De tjänstemän som ansvarar för granskningen eller de personer som är bemyndigade att utföra denna på deras vägnar får begära in utdrag eller kopior av de handlingar som avses i punkt 1.

3. Om de affärshandlingar som upprätthålls av företaget, vid en granskning i enlighet med detta kapitel, bedöms vara otillräckliga för granskningsändamål, ska företaget åläggas att i framtiden upprätthålla sådana handlingar i enlighet med anvisningarna från den medlemsstat som ansvarar för granskningen, utan att detta påverkar de förpliktelser som fastställs i andra förordningar som rör den aktuella sektorn.

Medlemsstaterna ska bestämma från och med vilket datum sådana handlingar ska upprättas.

Om samtliga eller en del av de affärshandlingar som ska granskas enligt detta kapitel finns hos ett företag som tillhör en företagsgrupp, ett partnerskap eller en företagssammanslutning som har samma ledning som det granskade företaget, vare sig detta andra företag är beläget på unionens territorium eller utanför detta, ska företaget ställa dessa affärshandlingar till förfogande för de tjänstemän som är ansvariga för granskningen på en plats och vid en tidpunkt som ska bestämmas av de medlemsstater som ansvarar för genomförandet av granskningen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tjänstemän som ansvarar för granskningen ska ha rätt att beslagta eller låta beslagta affärshandlingar. Denna rätt ska utövas med beaktande av de nationella bestämmelser som är aktuella och påverkar inte tillämpningen av straffrättsliga regler om beslagtagande av dokument.

Artikel 83

Ömsesidigt bistånd

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av den granskning som föreskrivs i detta kapitel i följande fall:

- a) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat i vilken det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats.
- b) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de handlingar och de uppgifter som krävs för granskningen finns.

Kommissionen kan samordna gemensamma åtgärder avseende ömsesidigt bistånd mellan två eller flera medlemsstater.

2. Under de första tre månaderna efter det EGFJ-budgetår då utbetalning har gjorts, ska medlemsstaterna översända till kommissionen en förteckning över de företag som är etablerade i ett tredjeland och för vilka det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats i ifrågasatt medlemsstat.

3. Om det för granskning av ett företag i enlighet med artikel 80 krävs att ytterligare uppgifter inhämtas från en annan medlemsstat, bl.a. i form av korskontroller enligt artikel 81, kan en särskild begäran om granskning göras varvid skälen till denna begäran ska anges. En översikt över dessa särskilda begäranden ska sändas in till kommissionen en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal. Kommissionen får begära in kopior av varje enskild begäran.

En begäran om granskning ska tillgodoses senast sex månader efter det att den mottogs. Resultaten av granskningen ska utan dröjsmål meddelas den begärande medlemsstaten och kommissionen. Meddelande till kommissionen ska skickas en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal.

Artikel 84

Granskningsplaner

1. Medlemsstaterna ska upprätta planer för den granskning som ska genomföras enligt artikel 80 under den påföljande granskningsperioden.

2. Varje år ska medlemsstaterna före den 15 april översända kommissionen den granskningsplan som avses i punkt 1 och då ange

- a) antalet företag som ska granskas och fördelningen av dessa per sektor på grundval av de belopp som hänför sig till dem,
- b) de kriterier som lagts till grund för granskningsplanens upprättande.

3. De granskningsplaner som fastställts av medlemsstaterna och som överlämnats till kommissionen ska genomföras av medlemsstaterna, om inte kommissionen inom åtta veckor har lämnat några synpunkter.

4. Punkt 3 ska i tillämpliga delar gälla för de ändringar som medlemsstaterna gör i granskningsplanerna.

5. På vilket stadium som helst får kommissionen kräva att en särskild kategori företag innefattas i en medlemsstats granskningsplaner.

6. Företag för vilka summan av mottagna och utbetalade belopp uppgick till mindre än 40 000 EUR ska endast granskas enligt detta kapitel om det finns särskilda skäl, som då ska anges av medlemsstaterna i deras årliga program som avses i punkt 1, eller av kommissionen i eventuella förslag till ändring av programmet. För att kunna ta hänsyn till den ekonomiska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115, med avseende på ändringar av tröskeln på 40 000 EUR.

Artikel 85

Särskilda myndigheter

1. I varje medlemsstat ska en särskild myndighet ansvara för att övervaka tillämpningen av detta kapitel. Dessa myndigheter ska i synnerhet ansvara för

- a) att den granskning som föreskrivs i detta kapitel genomförs av tjänstemän som är anställda vid denna särskilda myndighet,
- b) samordning och allmän tillsyn av den granskning som genomförs av tjänstemän som tillhör andra myndigheter.

Medlemsstaterna får också föreskriva att granskning som ska genomföras enligt detta kapitel fördelas mellan de särskilda myndigheterna och andra nationella myndigheter, förutsatt att förstnämnda myndighet ansvarar för samordningen av dessa granskningar.

2. Den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta kapitel ska vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter eller avdelningar inom myndigheter som ansvarar för utbetalningarna och för granskningarna före utbetalningarna.

3. Den särskilda myndighet som avses i punkt 1 ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att detta kapitel tillämpas på ett riktigt sätt och den berörda medlemsstaten ska ge den särskilda myndigheten de befogenheter som är nödvändiga för att den ska kunna utföra de uppgifter som anges i detta kapitel.

4. Medlemsstaterna ska besluta om lämpliga sanktioner för de fysiska eller juridiska personer som inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

Artikel 86

Rapporter

1. Före den 1 januari efter granskningsperiodens utgång ska medlemsstaterna översända en detaljerad rapport om tillämpningen av detta kapitel till kommissionen.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska regelbundet utbyta synpunkter om tillämpningen av detta kapitel.

Artikel 87

Tillgång till information och kommissionens granskning

1. I enlighet med relevant nationell lagstiftning ska kommissionens tjänstemän ha tillgång till samtliga handlingar som utarbetats, antingen inför eller som resultat av den granskning som organiserats enligt detta kapitel och till de uppgifter som samlats in, däribland uppgifter som lagrats i databehandlings-system. Dessa uppgifter ska på begäran lämnas på ett lämpligt datamedium.

2. Den granskning som avses i artikel 80 ska genomföras av medlemsstaternas tjänstemän. Tjänstemän från kommissionen får delta i denna granskning. De får inte själva ha de granskningsbefogenheter som beviljats de nationella tjänstemännen. De ska dock ha tillträde till samma lokaler och samma handlingar som medlemsstaternas tjänstemän.

3. Vid granskning som genomförs enligt artikel 83 får tjänstemän från den begärande medlemsstaten delta i den medlemsstat till vilken begäran riktats, förutsatt att denna så medger, och ska då få tillträde till samma lokaler och samma handlingar som den medlemsstatens tjänstemän.

De tjänstemän från den begärande medlemsstaten som deltar i granskning i den medlemsstat till vilken begäran riktats, ska vid alla tidpunkter kunna lägga fram bevis på sin officiella status. Granskningen ska alltid genomföras av tjänstemän från den medlemsstat till vilken begäran riktats.

4. Om de nationella straffprocessrättsliga bestämmelserna föreskriver att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda enligt nationell lagstiftning, får varken kommissionens tjänstemän eller tjänstemännen från den medlemsstat som avses i punkt 3 delta i dessa åtgärder, dock utan att detta påverkar bestämmelserna i förordningarna (EU, Euratom) nr 883/2013 och (Euratom, EG) nr 2185/96. Särskilt gäller att de inte under några omständigheter får delta i husrannsakan hos eller formella förhör med personer, inom ramen för den berörda medlemsstatens straffrätt. De ska emellertid få ta del av de upplysningar som inhämtas i detta sammanhang.

Artikel 88

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska, när så är nödvändigt, anta genomförandeakter för att fastställa regler för enhetlig tillämpning av detta kapitel och särskilt med avseende på

- a) granskningen som avses i artikel 80 när det gäller vilka företag som ska väljas ut samt omfattning och tidsaspekter på granskningen,
- b) bevarande av affärshandlingar och vilka typer av handlingar som ska upprätthållas eller data som ska registreras,
- c) genomförande och samordning av de gemensamma åtgärder som avses i artikel 83.1,
- d) detaljer och specifikationer i fråga om innehållet och formen hos en begäran, hur den lämnas in, en anmälans innehåll, form och hur den görs, liksom inlämning och utbyte av begärd information inom ramen för detta kapitel,
- e) villkor och publikationssätt för specifika regler och villkor för kommissionens spridning eller tillhandahållande av den information som behövs enligt förordningen till behöriga myndigheter i medlemsstaterna,
- f) det ansvar som åligger den särskilda myndighet som avses i artikel 85,
- g) innehållet i de rapporter som avses i artikel 86.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL IV

Andra bestämmelser om kontroller och sanktioner

Artikel 89

Andra kontroller och sanktioner i samband med regler för saluföring

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de produkter som avses i artikel 119.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 som inte är märkta i överensstämmelse med bestämmelserna i den förordningen inte släpps ut på, eller dras tillbaka från, marknaden.

2. Utan att det påverkar eventuella särskilda bestämmelser som kan komma att antas av kommissionen, ska import till unionen av sådana produkter som anges i punkt 1 a och 1 b i artikel 189 i förordning (EU) nr 1308/2013 kontrolleras för att fastställa om villkoren enligt punkt 1 i den artikeln är uppfyllda.

3. Medlemsstaterna ska genomföra kontroller, grundade på en riskanalys, för att kontrollera om produkterna i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 överensstämmer med bestämmelserna i del II avdelning II kapitel I avsnitt I i förordning (EU) nr 1308/2013 och ska om så krävs tillämpa administrativa sanktioner.

4. Medlemsstaterna ska utan att det påverkar akter som avser vinsektorn som antagits på grundval av artikel 64 vid överträdelse av unionens regler om marknadsåtgärder inom vinsektorn tillämpa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner. Sådana sanktioner ska inte tillämpas vid sådana fall som anges i artikel 64.2 a–64.2 d och om överträdelsen är av mindre betydelse.

5. För att kunna skydda unionens medel och unionsvinets identitet, ursprung och kvalitet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) upprättandet av en analysdatabas med isotopuppgifter, som ska bidra till att upptäcka bedrägerier utifrån de stickprov som medlemsstaterna samlat in,

b) regler om kontrollorgan och ömsesidigt bistånd,

c) regler om gemensamt utnyttjande av medlemsstaternas resultat.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa alla åtgärder som krävs för

a) de förfaranden som rör medlemsstaternas egna databaser och analysdatabasen med isotopuppgifter som ska bidra till att upptäcka bedrägerier,

b) de förfaranden som rör samarbetet och biståndet mellan kontrollmyndigheter och kontrollorgan,

c) när det gäller den skyldighet som avses i punkt 3, regler för genomförande av kontroller av efterlevnaden av handelsnormer, regler för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra kontrollerna och för vad dessa kontroller ska innehålla, hur ofta de ska ske och i vilket handelsled de ska utföras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 90

Kontroller gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar som avses i förordning (EU) nr 1308/2013.

2. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska ansvara för att utföra kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i del 2 avdelning II kapitel I avsnitt II i förordning (EU) nr 1308/2013 i enlighet med de kriterier som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning

(EG) nr 882/2004⁽¹⁾ och ska säkerställa att alla aktörer som fullgör dessa skyldigheter har rätt att omfattas av ett system med kontroller.

3. Inom unionen ska kontrollen av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år, av den behöriga myndighet som avses i punkt 2 eller av ett eller flera kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2 andra stycket punkt 5 i förordning (EG) nr 882/2004, och som genomför produktcertifieringar i enlighet med de kriterier som anges i artikel 5 i den förordningen.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter om

a) vilken information medlemsstaterna ska översända till kommissionen,

b) föreskrifter avseende den myndighet som ansvarar för kontrollerna av att produktspecifikationerna följs, inbegripet de fall där det geografiska området ligger i ett tredjeland,

c) vilka åtgärder medlemsstaterna ska genomföra för att förhindra olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar,

d) vilka kontroller och verifieringar medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet provtagning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VI

TVÄRVILLKOR

KAPITEL I

Tillämpningsområde

Artikel 91

Allmän princip

1. När en stödmottagare enligt artikel 92 inte följer reglerna för tvärvillkor som fastställs i artikel 93 ska stödmottagaren åläggas en administrativ sanktion.

2. Den administrativa sanktion som avses i punkt 1 ska tillämpas endast om överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som är direkt hänförlig till den berörda stödmottagaren, och om ett, eller båda, av följande ytterligare villkor är uppfyllda:

a) Överträdelsen avser stödmottagarens jordbruksverksamhet.

b) Stödmottagarens jordbruksföretags areal berörs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

När det gäller skogsområden ska dock denna sanktion inte vara tillämplig så länge inget stöd begärs för det berörda området i enlighet med artiklarna 21.1 a, 30 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. I denna avdelning avses med
- a) jordbruksföretag: alla de produktionsenheter och arealer som förvaltas av den stödmottagare som avses i artikel 92 vilka är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,
 - b) krav: vart och ett av de föreskrivna verksamhetskrav enligt unionsrätten som avses i bilaga II och som i sak skiljer sig från alla andra krav i samma akt.

Artikel 92

Berörda stödmottagare

Artikel 91 ska tillämpas på stödmottagare som får direktstöd inom ramen för förordning (EU) nr 1307/2013, stöd enligt artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 1308/2013 och det årliga bidraget enligt artiklarna 21.1 a och 21.1 b, 28–31, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 91 ska dock inte tillämpas på stödmottagare som får stöd inom stödordningen för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013. Den sanktion som föreskrivs i den artikeln ska inte heller vara tillämplig på det stöd som avses i artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 93

Regler om tvärvillkor

1. Reglerna om tvärvillkor ska omfatta de föreskrivna verksamhetskrav som fastställs i unionsrätten och de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs på nationell nivå enligt förteckningen i bilaga II, vilka avser följande områden:

a) Miljö, klimatförändring och god jordbrukshävd.

b) Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd.

c) Djurskydd.

2. De rättsakter som avses i bilaga II om de föreskrivna verksamhetskraven ska tillämpas med den gällande versionen och i fråga om direktiv på det sätt som de har genomförts av medlemsstaterna.

3. Dessutom ska tvärvillkorsreglerna, när det gäller åren 2015 och 2016, även omfatta bibehållande av permanent betesmark. De medlemsstater som var medlemmar i unionen den 1 januari 2004 ska säkerställa att mark som var permanent betesmark vid det datum som anges i ansökningarna om areals-
töd för 2003 förblir permanent betesmark inom fastställda

gränser. De medlemsstater som blev medlemmar i unionen 2004 ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. Bulgarien och Rumänien ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. Kroatien ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 juli 2013 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser.

Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

4. För att ta hänsyn till punkt 3 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler om bibehållande av permanent betesmark, i synnerhet för att säkerställa att det vidtas åtgärder för att bibehålla mark som permanent betesmark hos enskilda jordbrukare, inklusive individuella skyldigheter som ska iakttas, såsom skyldighet att ställa om arealer till permanent betesmark, när det konstateras att andelen mark som är permanent betesmark minskar.

För att säkerställa en korrekt tillämpning av medlemsstaternas skyldigheter å ena sidan och enskilda jordbrukares skyldigheter å andra sidan när det gäller underhåll av permanent betesmark ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att ange villkor och metoder för hur andelen permanent betesmark och jordbruksmark som ska bibehållas ska fastställas.

5. I punkterna 3 och 4 avses med permanent betesmark permanent betesmark i den mening som anges i artikel 2 c i förordning (EG) nr 1120/2009 i dess originalversion.

Artikel 94

Medlemsstaternas skyldigheter med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

Medlemsstaterna ska säkerställa att all jordbruksareal, inbegripet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell eller regional nivå fastställa miniminormer för stödmottagare med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på grundval av bilaga II, med beaktande av särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.

Medlemsstaterna får inte fastställa minimikrav som inte föreskrivs i bilaga II.

Artikel 95

Information till stödmottagarna

Medlemsstaterna ska förse de berörda stödmottagarna med en förteckning över de krav och normer som ska tillämpas på gårdsnivå, om så är lämpligt i elektronisk form, samt tydlig och exakt information om dessa.

KAPITEL II

Kontrollsystem och administrativa sanktioner som rör tvärvillkor

Artikel 96

Kontroller av att tvärvillkoren uppfylls

1. Medlemsstaterna ska om lämpligt använda det integrerade system som fastställs i avdelning V kapitel II och i synnerhet artikel 68.1 a, 68.1 b, 68.1 d, 68.1 e och 68.1 f.

Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att säkerställa att reglerna om tvärvillkor följs.

Dessa system, framför allt systemet för identifiering och registrering av djur som är upprättat i enlighet med rådets direktiv 2008/71/EG⁽¹⁾ och förordningarna (EG) nr 1760/2000 och (EG) nr 21/2004, ska vara förenliga med det integrerade system som avses i avdelning V kapitel II i den här förordningen.

2. Beroende på kraven, normerna, akterna eller tvärvillkorsområdena i fråga får medlemsstaterna besluta att utföra administrativa kontroller, särskilt om detta redan är föreskrivet enligt de kontrollsystem som är tillämpliga på respektive krav, norm, akt eller tvärvillkorsområde.

3. Medlemsstaterna ska utföra kontroller på plats för att kontrollera om en stödmottagare fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna avdelning.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om genomförandet av kontroller av att de skyldigheter som avses i denna avdelning fullgörs, inbegripet regler som tillåter att följande faktorer beaktas vid riskanalys:

- a) Jordbrukarnas deltagande i systemet för jordbruksrådgivning enligt avdelning III i denna förordning.
- b) Jordbrukarnas deltagande i ett certifieringssystem, under förutsättning att systemet omfattar de berörda kraven och normerna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av svin. (EUT L 213, 8.8.2008, s. 31).

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 97

Tillämpning av den administrativa sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i artikel 91 ska tillämpas, när reglerna för tvärvillkor inte följs vid någon tidpunkt under ett givet kalenderår (kalenderåret i fråga) och överträdelsen direkt kan anses bero på den stödmottagare som lämnade in stödansökan eller stödanspråket för kalenderåret i fråga.

Första stycket ska även gälla då en stödmottagare inte iakttar reglerna för tvärvillkor under någon tidpunkt inom tre år från och med den 1 januari det år efter det kalenderår då den första utbetalningen beviljades inom ramen för stödprogrammen för omstrukturering och omställning, eller under någon tidpunkt inom tre år från och med den 1 januari det år efter det kalenderår då den första utbetalningen beviljades inom ramen för de stödprogram för gröna skörd som avses i förordning (EU) nr 1308/2013 (nedan kallade åren i fråga).

2. I de fall mark överläts under kalenderåret i fråga eller åren i fråga, ska punkt 1 även gälla i de fall överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den person som antingen överlät jordbruksmarken eller som den överläts till. Utan hinder av första meningen ska gälla att den administrativa sanktionen, om den som vidtog åtgärden eller gjorde sig skyldig till försummighet har lämnat in en stödansökan eller ett stödanspråk under kalenderåret i fråga eller åren i fråga, ska tillämpas på grundval av totalbeloppen för de stöd som avses i artikel 92 som har beviljats eller skulle ha beviljats denne.

I denna punkt avses med överläts varje typ av transaktion där jordbruksmark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, och om inte annat följer av de regler som ska antas enligt artikel 101, får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en administrativ sanktion som uppgår till ett belopp på 100 EUR eller mindre per stödmottagare och kalenderår.

Om en medlemsstat beslutar att använda sig av den möjlighet som anges i första stycket, ska den behöriga myndigheten på följande år för ett urval av stödmottagare vidta de åtgärder som krävs för att kontrollera att stödmottagaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Stödmottagaren ska underrättas om konstaterade bristande överträdelser och om skyldigheten att vidta åtgärder.

4. Tillämpningen av en administrativ sanktion påverkar inte lagligheten och korrektheten hos de utbetalningar på vilka den tillämpas.

Artikel 98

Tillämpning av den administrativa sanktionen i Bulgarien, Kroatien och Rumänien

För Bulgarien och Rumänien ska de administrativa sanktioner som avses i artikel 91 tillämpas senast från och med den 1 januari 2016 med avseende på de föreskrivna verksamhetskraven inom området djurskydd enligt bilaga II.

För Kroatien ska de sanktioner som avses i artikel 91 tillämpas i enlighet med följande tidsplan med avseende på de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II:

- a) Från den 1 januari 2014 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 1–3 och 6–8.
- b) Från den 1 januari 2016 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 4, 5, 9 och 10.
- c) Från den 1 januari 2018 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 11–13.

Artikel 99

Beräkning av den administrativa sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i artikel 91 ska tillämpas genom en minskning eller uteslutning av totalbeloppet för de stöd som anges i artikel 92 som har beviljats eller skulle beviljats den berörda stödmottagaren avseende stödansökningar som denne har lämnat in eller kommer att lämna in under det kalenderår som överträdelsen konstateras.

För beräkningen av dessa minskningar och uteslutningar ska hänsyn tas till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4.

2. Vid överträdelse som beror på försummelse ska procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % och vid upprepning inte vara högre än 15 %.

Medlemsstaterna får inrätta ett system för tidig varning som gäller fall av överträdelser som mot bakgrund av sitt begränsade allvar, omfattning och varaktighet i vederbörligen motiverade fall inte ska leda till en minskning eller uteslutning. Om en medlemsstat beslutar att använda sig av denna möjlighet ska den behöriga myndigheten på ett tidigt stadium sända en varning till stödmottagaren med uppgifter om den konstaterade överträdelsen och mottagarens skyldighet att vidta korrigering åtgärder. Om en man vid en kontroll därefter fastställer att överträdelsen inte har åtgärdats ska den minskning som avses i första stycket tillämpas retroaktivt.

Överträdelser som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid alltid leda till en minskning eller uteslutning.

Medlemsstater får ge stödmottagare som fått en tidig varning för första gången prioriterad tillgång till systemet för jordbruksrådgivning.

3. Vid avsiktlig överträdelse ska procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 % och får gå ända till fullständig uteslutning från en eller flera stödordningar under ett eller flera kalenderår.

4. Det sammanlagda beloppet minskningar eller uteslutningar under ett kalenderår får under alla förhållanden inte överskrida det sammanlagda belopp som avses i första stycket i punkt 1.

Artikel 100

Belopp som frigörs till följd av tvärvillkoren

Medlemsstaterna får behålla 25 % av de belopp som frigörs i samband med tillämpning av de minskningar och uteslutningar som avses i artikel 99.

Artikel 101

Kommissionens befogenheter med avseende på tillämpning och beräkning av den administrativa sanktionen

1. I syfte att säkerställa en korrekt fördelning av medlen till de berättigade stödmottagarna och för att se till att tvärvillkoren genomförs på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

- a) för att fastställa en enhetlig grund för beräkning av administrativa sanktioner utifrån de tvärvillkor som avses i artikel 99, med beaktande av minskningar på grund av finansiell disciplin,
- b) om villkoren för beräkning och tillämpning av de administrativa sanktionerna utifrån tvärvillkoren, inbegripet överträdelse som direkt kan tillskrivas den berörda stödmottagaren.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler när det gäller beräkning och tillämpning av de administrativa sanktioner som avses i artiklarna 97–99, inbegripet vad avser stödmottagare som består av en grupp personer enligt artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Kommunikation

Artikel 102

Överföring av information

1. Utöver de bestämmelser som anges i de sektoriella förordningarna ska medlemsstaterna till kommissionen lämna följande information, handlingar och deklARATIONER:

- a) I fråga om godkända utbetalande organ och godkända samordningsorgan

- i) godkännandehandlingen,
- ii) deras funktion (godkänt utbetalande organ eller godkänt samordningsorgan),
- iii) i förekommande fall när godkännandet återkallats.

b) I fråga om attesterande organ

- i) deras namn,
- ii) deras adress.

c) I fråga om insatser i samband med åtgärder som finansieras via fonderna

- i) utgiftsdeklarationer, som även gäller som begäran om utbetalning, underskrivna av det godkända utbetalande organet eller det godkända samordningsorganet, tillsammans med de upplysningar som behövs,
- ii) för EGFJ, uppskattningar av finansieringsbehoven och för Ejflu, en uppdatering av de förväntade utgiftsdeklarationerna för det innevarande och det påföljande budgetåret,
- iii) de godkända utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper,
- iv) en årlig sammanfattning av resultaten från alla tillgängliga revisioner och kontroller som utförts enligt tidsplanen och de utförliga bestämmelser som fastställs i de sektorsspecifika reglerna.

För EJFLU:s del ska årsräkenskaperna för de godkända utbetalande organen inges för varje enskilt program.

2. Medlemsstaterna ska utförligt informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att genomföra god jordbruks-hävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 94 och detaljerna i systemet för jordbruksrådgivning som avses i avdelning III.

3. Medlemsstaterna ska regelbundet informera kommissionen om tillämpningen av det integrerade system som avses i avdelning V kapitel II. Kommissionen ska organisera utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

Artikel 103

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa konfidentialitet för den information som överlämnas eller tas emot inom ramen för kontroll och avslutande av räkenskaperna som verkställs enligt denna förordning.

Föreskrifterna i artikel 8 i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska tillämpas på denna information.

2. Utan att inverka på de nationella bestämmelser som rör rättsliga åtgärder, ska information som samlas in under den granskning som föreskrivs i avdelning V kapitel III skyddas genom tystnadsplikt. Den ska endast delges personer som med anledning av sina uppdrag inom medlemsstaterna eller unionens institutioner behöver denna information för att kunna fullgöra sina uppdrag.

Artikel 104

Kommissionens befogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om:

a) Form, innehåll, periodicitet och tidsfrister samt föreskrifter för hur detta ställas till kommissionens förfogande:

i) Utgiftsdeklarationer samt uppskattningar av utgifter och uppdatering av dessa, inklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål.

ii) De utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper samt resultaten av alla tillgängliga genomförda revisioner och kontroller.

iii) Rapporter om attestering av räkenskaperna.

iv) Namn och identitetsuppgifter för de godkända utbetalande organen, samordningsorganen och de attesterande organen.

v) Närmare bestämmelser om upptagande i budgeten och utbetalning av utgifter som finansieras genom fonderna.

vi) Meddelande om vilka ekonomiska justeringar medlemsstaterna företagit inom ramen för insatser eller program för landsbygdsutveckling och sammanställningar av medlemsstaternas indrivningsförfaranden till följd av oegentligheter.

vii) Information om åtgärder som vidtagits enligt artikel 58.

b) Utbyte av uppgifter och handlingar mellan kommissionen och medlemsstaterna och införande av informationssystem, däribland typ av, form på och innehåll i de uppgifter som ska behandlas i systemen samt föreskrifter för hur de ska lagras.

c) Medlemsstaternas överförande av information till kommissionen om uppgifter, dokument, statistik och rapporter samt tidsfristerna och metoderna för hur denna information ska lämnas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL II

Användning av euro

Artikel 105

Allmänna principer

1. De belopp som anges i kommissionens beslut om antagande av landsbygdsprogram, beloppen i kommissionens åtgången och utbetalningar samt alla belopp avseende styrkta eller attesterade utgifter och medlemsstaternas utgiftsdeklarationer ska uttryckas och utbetalas i euro.

2. De priser och belopp som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket ska uttryckas i euro.

De ska beviljas eller samlas in i euro i de medlemsstater som använder euro, och i de nationella valutorna i de medlemsländer som inte gör det.

Artikel 106

Växelkurs och avgörande händelse

1. De priser och belopp som avses i artikel 105.2 ska med hjälp av en växelkurs omvandlas till de nationella valutorna i de medlemsländer som inte använder euro.

2. Den avgörande händelsen för växelkursen ska vara

a) i fråga om belopp som uppbärs eller beviljas i handel med tredjeland, fullbordandet av tullformaliteter vid import eller export,

b) i alla övriga fall, den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås.

3. När ett direktstöd enligt förordning (EU) nr 1307/2013 betalas till en mottagare i någon annan valuta än euro, ska medlemsstaterna räkna om stödbeloppet i euro till nationell valuta på grundval av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den 1 oktober det år som stödet avser.

Utan hinder av första stycket får medlemsstater i vederbörligen motiverade fall besluta att göra en omräkning på grundval av genomsnittet av de växelkurser som fastställts av Europeiska centralbanken under månaden före den 1 oktober det år som stödet beviljas. Medlemsstater som väljer detta alternativ ska fastställa och offentliggöra den genomsnittliga kursen före den 1 december detta år.

4. När det gäller EGFJ ska medlemsstater som inte har antagit euron tillämpa samma växelkurs i sina utgiftsdeklarationer som den de använde för att göra utbetalningar till stödmottagarna, eller för att ta emot inkomster i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

5. För att specificera den avgörande händelse som avses i punkt 2, eller för att fastställa den av särskilda skäl som har

samband med marknadsordningen eller med beloppet i fråga, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med föreskrifter om dessa avgörande händelser och den växelkurs som ska användas. Den särskilda avgörande händelsen ska fastställas i enlighet med följande kriterier:

a) Faktisk tillämpning snarast möjligt av variationerna i växelkursen.

b) Likartade avgörande händelser för likartad verksamhet inom marknadsordningen.

c) Inbördes sammanhang mellan avgörande händelser för olika priser och belopp inom marknadsordningen.

d) Praktisk och effektiv kontroll av tillämpningen av lämpliga växelkurser.

6. För att förhindra att medlemsstater som inte har antagit euron tillämpar olika växelkurser i sin bokföring, både i samband med bokföring i annan valuta än euro av inkomster och stöd som utbetalats till stödmottagare, och i samband med de utgiftsdeklarationer som upprättas av de utbetalande organen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa föreskrifter för vilken växelkurs som ska användas vid deklaration av utgifter och bokföring av transaktioner för offentlig lagring i det utbetalande organets räkenskaper.

Artikel 107

Skyddsåtgärder och undantag

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringsätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den. Sådana åtgärder får, där så krävs, endast avvika från befintliga regler under en tidsperiod som är absolut nödvändig.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna ska genast underrättas om åtgärderna enligt första stycket.

2. Om det finns risk för att exceptionella monetära förfaringsätt avseende en nationell valuta äventyrar tillämpningen av unionsrätten, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 som avviker från detta avsnitt, särskilt i följande fall:

a) Om ett land tillämpar onormala växelförfaranden, såsom flera växelkurser, eller kompensationsavtal.

b) Om ett lands valuta inte noteras på de officiella valutamarknaderna eller om utvecklingen för dessa valutor kan leda till snedvridning av handeln.

Artikel 108

Användning av euro bland medlemsstater utanför eurosamarbetet

1. Om en medlemsstat som inte använder euron beslutar sig för att betala utgiften som uppstår till följd av sektorslagstiftningen inom jordbruket i euro i stället för i den nationella valutan, ska medlemsstaten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att användningen av euro inte ger en systematisk fördel jämfört med användning av den nationella valutan.

2. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen innan de planerade åtgärderna träder i kraft. Åtgärderna får ej börja gälla förrän kommissionen lämnat sitt samtycke.

KAPITEL III

Rapport och utvärdering

Artikel 109

Ekonomisk årsrapport

Kommissionen ska senast den sista september varje år utarbeta en ekonomisk rapport över förvaltningen av fonderna för det föregående budgetåret som den ska lägga fram för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 110

Övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken

1. En gemensam ram för övervakning och utvärdering ska upprättas, med vars hjälp man kan mäta hur den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar och i synnerhet

- a) de direktstöd som föreskrivs i förordning (EU) nr 1307/2013,
- b) de marknadsåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013,
- c) de åtgärder för landsbygdsutveckling som föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013, och
- d) bestämmelserna i denna förordning.

Kommissionen ska övervaka dessa politiska åtgärder utifrån medlemsstaternas rapportering i enlighet med bestämmelserna i de förordningar som avses i första stycket. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan som inbegriper regelbundna utvärderingar av särskilda instrument som ska genomföras på kommissionens ansvar.

För att säkerställa att funktionsmätningen blir effektiv ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande denna rams innehåll och uppbyggnad.

2. Resultatet av de åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkt 1 ska mätas i förhållande till följande mål:

- a) Hållbar livsmedelsproduktion, med fokus på jordbruksinkomster, jordbrukets produktivitet och prisstabilitet.

- b) Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder, med fokus på utsläpp av växthusgaser, biologisk mångfald, mark och vatten.

- c) Balanserad territoriell utveckling, med fokus på sysselsättningen på landsbygden, tillväxt och fattigdom i landsbygdsområden.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa den uppsättning indikatorer som är specifika för de mål som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Indikatorerna ska kopplas till politikens struktur och mål och göra det möjligt att utvärdera politikens utveckling, effektivitet och ändamålsenlighet i förhållande till målen.

3. Ramen för övervakning och utvärdering ska återspegla den gemensamma jordbrukspolitiken på följande sätt:

- a) När det gäller de direktstöd som föreskrivs i förordning (EU) nr 1307/2013, de marknadsåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013 och bestämmelserna i denna förordning, ska kommissionen övervaka dessa instrument utifrån medlemsstaternas rapportering i enlighet med bestämmelserna i dessa förordningar. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan med regelbundna utvärderingar av särskilda instrument som ska genomföras på kommissionens ansvar. Utvärderingarna ska genomföras vid lämpliga tidpunkter och av oberoende utvärderare.
- b) Övervakningen och utvärderingen av politiska interventioner för landsbygdsutveckling kommer att göras i enlighet med artiklarna 67–79 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Kommissionen ska säkerställa att den kombinerade effekten av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkt 1 kommer att mätas och bedömas i förhållande till de gemensamma mål som avses i punkt 2. Den gemensamma jordbrukspolitiken resultat när det gäller att uppnå dess gemensamma mål ska mätas och bedömas på grundval av gemensamma effektindikatorer och de bakomliggande särskilda målen på grundval av resultatindikatorer. Kommissionen ska, på grundval av uppgifter från utvärderingar av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet utvärderingar av landsbygdsutvecklingsprogram, och andra relevanta informationskällor utarbeta rapporter om mätning och bedömning av det samlade resultatet av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

4. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all den information som behövs för att de aktuella åtgärderna ska kunna övervakas och utvärderas. Sådan information ska i möjligaste mån grundas på etablerade informationskällor, t.ex. informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter och Eurostat.

Kommissionen ska ta hänsyn till uppgiftsbehovet och synergieffekterna mellan potentiella uppgiftskällor, i synnerhet deras användning för statistiska ändamål, när så är lämpligt.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om de uppgifter som ska överlämnas av medlemsstaterna, med beaktande av behovet av att undvika onödiga administrativa bördor, och om uppgiftsbehoven och synergieffekterna av potentiella uppgiftskällor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

5. Kommissionen ska lägga fram en första rapport om genomförandet av denna artikel, inbegripet de första resultaten av effekterna av den gemensamma jordbrukspolitik, för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2018. En andra rapport som innehåller en bedömning av resultatet av den gemensamma jordbrukspolitik ska läggas fram senast den 31 december 2021.

KAPITEL IV

Öppenhet

Artikel 111

Offentliggörande av stödmottagare

1. Medlemsstaterna ska varje år i efterhand offentliggöra information om mottagarna av stöd från fonderna. I den information som offentliggörs ska följande ingå:

- a) Stödmottagarnas namn enligt följande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112 första stycket i denna förordning:
 - i) Stödmottagarens förnamn och efternamn, om stödmottagaren är en fysisk person.
 - ii) Stödmottagarens fullständiga registrerade firmanamn, om stödmottagaren är en juridisk person som rättsligt sett är en fristående juridisk person enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.
 - iii) Den stödmottagande organisationens registrerade eller på annat sätt officiellt erkända namn, om stödmottagaren är en sammanslutning utan egen rättskapacitet.
- b) Namn på den kommun där stödmottagaren är bosatt eller har registrerat sin verksamhet och, om möjligt, postnummer för kommunen eller den del av postnumret som identifierar kommunen.
- c) Stödbelopp som var och en av stödmottagarna erhållit under det aktuella räkenskapsåret för var och en av de åtgärder som finansierats via fonderna.
- d) Beskrivning av de åtgärder som finansieras via fonderna och för vilka stöd beviljats enligt led c.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras på en webbplats per medlemsstat. Den ska hållas tillgänglig under två år från den dag då den först offentliggörs.

2. När det gäller de stöd för åtgärder som finansieras via Ejflu enligt punkt 1 första stycket led c ska de belopp som

offentliggörs omfatta hela stödbeloppet, dvs. både stödet från unionen och det nationella stödet.

Artikel 112

Tröskelvärde

Medlemsstater ska inte offentliggöra stödmottagarens namn i enlighet med artikel 111.1 a i denna förordning i följande situationer:

- a) I fall där medlemsstater upprättar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, om det stödbelopp som en stödmottagare erhåller under ett år är lika med eller mindre än det belopp som medlemsstaten fastställer i enlighet med artikel 63.1 andra stycket eller artikel 63.2 andra stycket i den förordningen.
- b) I fall där medlemsstater inte upprättar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, om det stödbelopp som en stödmottagare erhåller under ett år är lika med eller mindre än 1 250 EUR.

När led a i första stycket tillämpas ska de belopp som medlemsstaterna fastställer enligt artikel 63 i förordning (EU) nr 1307/2013 och som anmäls till kommissionen i enlighet med den förordningen offentliggöras av kommissionen i enlighet med de regler som antas enligt artikel 114.

Vid tillämpning av första stycket i denna artikel ska medlemsstaten offentliggöra den information som avses i leden b, c och d i artikel 111.1 första stycket och stödmottagaren ska identifieras genom en kod. Medlemsstaterna ska besluta om hur koden ska utformas.

Artikel 113

Information om stödmottagarna

Medlemsstaterna ska informera stödmottagarna om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 111 och att informationen kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas utrednings- och revisionsorgan i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen.

I enlighet med direktiv 95/46/EG ska stödmottagarna underrättas om sin rätt till skydd av personuppgifter och om de förfaranden som gäller för utövandet av rättigheterna.

Artikel 114

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om:

- a) Hur informationen ska offentliggöras, även vad gäller presentationen av de enskilda åtgärderna, och tidsplanen för offentliggörandet i enlighet med artiklarna 111 och 112.
- b) Enhetlig tillämpning av artikel 113.

c) Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 115

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med det datum då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska, genom tyst medgivande, förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet inom en period på två månader från delgivningsdagen har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 116

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för jordbruksfonderna. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Vid tillämpning av artiklarna 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 och 104, avseende frågor rörande direktstöd, landsbygdsutveckling och/eller den samlade marknadsordningen ska kommissionen biträdas av kommittén för jordbruksfonderna, kommittén för direktstöd, kommittén för landsbygdsutveckling och/eller kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättas genom den här förordningen, förordning (EU) nr 1307/2013, förordning (EU) nr 1305/2013 respektive förordning (EU) nr 1308/2013. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande när det gäller de akter som avses i artikel 8, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 117

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter i syfte att uppfylla sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, revision, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelning II kapitel II, avdelning III, avdelning IV kapitel III och IV, avdelningarna V och VI och avdelning VII kapitel III, samt för statistiska ändamål, och ska inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt avdelning VII kapitel III samt för statistiska ändamål ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i dataskyddsbestämmelserna i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Denna artikel ska omfattas av artiklarna 111–114.

Artikel 118

Genomförandenivå

Medlemsstaterna ska ansvara för genomförande av programmen och deras arbetsuppgifter enligt denna förordning på den nivå de anser lämpligt, i enlighet med deras respektive institutionella, rättsliga och finansiella ramar och med iakttagande av denna förordning och övriga relevanta unionsbestämmelser.

Artikel 119

Upphävande

1. Förordningarna (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ska upphöra att gälla.

Artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 och de relevanta genomförandebestämmelserna ska dock fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2014.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 120

Övergångsåtgärder

För att säkerställa en smidig övergång från de arrangemang som fastställs i de upphävda förordningar som avses i artikel 118 till de som fastställs i denna förordning, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 avseende de fall där avvikelser från och tillägg till reglerna i denna förordning får tillämpas.

Artikel 121

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

2. Följande bestämmelser ska dock tillämpas enligt följande:

- a) Artiklarna 7, 8, 16, 25, 26 och 43 från och med den 16 oktober 2013.
- b) Artiklarna 18 och 40 vad gäller utgifter som betalats från och med den 16 oktober 2013.
- c) Artikel 52 från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

BILAGA I

INFORMATION INOM OMRÅDET FÖR BEGRÄNSNING AV OCH ANPASSNING TILL KLIMATFÖRÄNDRINGAR, BIOLOGISK MÅNGFALD OCH VATTENSKYDD SOM FASTSTÄLLS I ARTIKEL 12.3 D

Begränsning av och anpassning till klimatförändringarna:

- Information om vilken inverkan klimatförändringar kan ha för de relevanta regionerna i framtiden, om utsläpp av växthusgaser från de relevanta bruksmetoderna och om jordbrukssektorns bidrag till begränsning av klimatförändringarna genom bättre odlings- och trädjordbruksmetoder och genom utveckling av projekt om förnybar energi på jordbruk och energieffektivitetsförbättringar på jordbruk.
- Information som hjälper jordbrukarna att planera hur de på bästa sätt kan investera i "klimatsäkring" av sina jordbrukssystem, och särskilt information om vilka unionsfonder som kan användas för detta, och framför allt information om anpassning av jordbruksmark till klimatomfattiga fluktuationer och förändringar på lång sikt samt information om hur man kan införa praktiska jordbruksmetoder för att öka jordbrukssystemens förmåga att klara av översvämningar och torka samt information för att förbättra och optimera markens kolnivåer.

Biologisk mångfald:

- Information om det positiva sambandet mellan biologisk mångfald och jordbruksekosystemens motståndskraft, och spridningen av risker, liksom kopplingen mellan monokulturer och risken för missväxt/skador på gröda på grund av skadeinsekter och extrema väderhändelser.
- Information om hur man bäst förhindrar spridningen av invasiva främmande arter och varför detta är viktigt för att ekosystemen ska fungera effektivt och kunna stå emot klimatförändringar, inklusive information om tillgång till finansiering för utrotningsprogram när ytterligare kostnader tillkommer.

Vattenskydd:

- Information om hållbara bevattningsanläggningar med låga volymer och om hur man kan optimera regnbaserade system för att främja en effektiv vattenanvändning.
- Information om hur vattenförbrukningen inom jordbruket kan minskas, bland annat genom val av grödor, om hur mängden humus i jordmånen kan ökas för att förbättra vattenhållningen och om hur behovet av bevattning kan minskas.

Allmänt

- Utbyte av bästa praxis, utbildning och kapacitetsuppbyggnad (tillämpligt på klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd såsom anges ovan i denna bilaga).

BILAGA II

REGLER OM TVÄRVILLKOR I ENLIGHET MED ARTIKEL 93

SMR: Föreskrivna verksamhetskrav

GAEC: Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

Område	Huvudämne	Krav och normer		
Miljö, klimatförändring, god jordbruks-hävd	Vatten	SMR 1	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
		GAEC 1	Upprättande av buffertremsor längs vattendrag ⁽¹⁾	
		GAEC 2	Förenlighet med tillståndsförfarandena i de fall bevattningsvatten kräver tillstånd	
		GAEC 3	Skydd av grundvattnet mot förorening: förbud mot direkt utsläpp i grundvattnet och åtgärder för att förebygga indirekt förorening av grundvatten genom utsläpp i mark och filtrering genom markytan av farliga ämnen som förtecknas i bilagan till direktiv 80/68/EEG i dess gällande lydelse den sista giltighetsdagen, i den mån det rör jordbruksverksamhet	
	Jordmån och kollager	GAEC 4	Minimikrav för marktäckning	
		GAEC 5	Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden för att begränsa erosion	
		GAEC 6	Bibehållande av markens innehåll av organiskt material genom lämpliga metoder, inklusive förbud mot bränning av stubbåkrar, utom i händelse av växtskyddsskäl ⁽²⁾	
	Biologisk mångfald	SMR 2	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7)	Artikel 3.1, artikel 3.2 b, artikel 4.1, 4.2 och 4.4.
		SMR 3	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6.1 och 6.2.
	Lägsta hävd-nivå för landskap	GAEC 7	Bibehållande av landskapselement, i lämpliga fall även häckar, dammar, diken, träd på rad, i grupp eller isolerade träd, åkerkanter och terrasser och även ett förbud mot att klippa häckar och träd under fåglarnas häcknings- och uppfödningstid samt, som ett alternativ, åtgärder för att undvika invasiva växtarter	
Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd	Säkra livsmedel	SMR 4	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14 och 15, artikel 17.1 ⁽³⁾ och artiklarna 18, 19 och 20

Område	Huvudämne	Krav och normer		
		SMR 5	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3 a, b, d och e samt artiklarna 4, 5 och 7
	Identifiering och registrering av djur	SMR 6	Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av djur (EUT L 213, 8.8.2005, s. 31)	Artiklarna 3, 4 och 5
		SMR 7	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7
		SMR 8	Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8)	Artiklarna 3, 4 och 5
	Djur-sjukdomar	SMR 9	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15
	Växtskyddsmedel	SMR 10	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55 första och andra meningen
Djurskydd	Djurskydd	SMR 11	Rådets direktiv 2008/119/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EUT L 10, 15.1.2009, s. 7)	Artiklarna 4 och 5
		SMR 12	Rådets direktiv 2008/120/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EUT L 47, 18.2.2009, s. 5)	Artiklarna 3 och 4
		SMR 13	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

(¹) Buffertområden för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden måste både inom och utanför sådana sårbara zoner som anges i artikel 3.2 i direktiv 91/676/EEG åtminstone uppfylla de krav som avser spridning av gödselmedel på mark i närheten av vattendrag, vilka finns i punkt A4 i bilaga II till direktiv 91/676/EEG, vilket ska tillämpas i enlighet med medlemsstaternas handlingsprogram, upprättade i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 91/676/EEG.

(²) Kravet kan begränsas till ett allmänt förbud mot bränning av stubbåkrar, men en medlemsstat kan besluta att fastställa ytterligare krav.

(³) Genomfört särskilt genom

- artikel 14 i förordning (EG) nr 470/2009 och bilagan till förordning (EG) nr 37/2010,
- förordning (EG) nr 852/2004: artikel 4.1 och bilaga I del A (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6, III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)),
- förordning (EG) nr 853/2004: artikel 3.1 och bilaga III avsnitt IX kapitel 1 (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3, I-4, I-5, II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1 (a, d), 2, 4 (a, b)), bilaga III avsnitt X kapitel 1.1,
- förordning (EG) nr 183/2005: artikel 5.1 och bilaga I del A (I-4 e, g, II-2 a, b, e), artikel 5.5 och bilaga III (1, 2), artikel 5.6, och
- förordning (EG) nr 396/2005: artikel 18.

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

1. Förordning (EEG) nr 352/78

Förordning (EEG) Nr 352/78	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 43.1 e
Artikel 2	Artikel 43.2
Artikel 3	Artikel 46.1
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—

2. Förordning (EG) nr 2799/98

Förordning (EG) nr 2799/98	Denna förordning
Artikel 1	—
Artikel 2	Artiklarna 105.2 och 106
Artikel 3	Artikel 106
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 107
Artikel 8	Artikel 108
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—

3. Förordning (EG) nr 814/2000

Förordning (EG) nr 814/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 45.1
Artikel 2	Artikel 45.2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 45.5
Artikel 9	—
Artikel 10	Artiklarna 45.4 och 116
Artikel 11	—

4. Förordning (EG) nr 1290/2005

Förordning (EG) nr 1290/2005	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 102
Artikel 9	Artikel 58
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 40
Artikel 17	Artikel 41.1
Artikel 17a	Artikel 41.2
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 27
Artikel 20	Artikel 28
Artikel 21	Artikel 29
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 41.1
Artikel 27a	Artikel 41.2
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 51
Artikel 31	Artikel 52
Artikel 32	Artiklarna 54 och 55
Artikel 33	Artiklarna 54 och 56
Artikel 34	Artikel 43

Förordning (EG) nr 1290/2005	Denna förordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 48
Artikel 37	Artikel 47
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 116
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 109
Artikel 44	Artikel 103
Artikel 44a	Artikel 113.1
Artikel 45	Artiklarna 105.1, 106.3 och 106.4
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 119
Artikel 48	Artikel 120
Artikel 49	Artikel 121

5. Förordning (EG) nr 485/2008

Förordning (EG) nr 485/2008	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 79
Artikel 2	Artikel 80
Artikel 3	Artikel 81
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 82.1, 82.2 och 82.3
Artikel 6	Artikel 82.4
Artikel 7	Artikel 83
Artikel 8	Artikel 103.2
Artikel 9	Artikel 86
Artikel 10	Artikel 84
Artikel 11	Artikel 85
Artikel 12	Artikel 106.3
Artikel 13	
Artikel 14	
Artikel 15	Artikel 8
Artikel 16	
Artikel 17	

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tvärvillkor

Rådet och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka medlemsstaternas införlivande och genomförande av direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel och att i förekommande fall, när dessa direktiv har genomförts i samtliga medlemsstater och de förpliktelser som är direkt tillämpliga på jordbrukare har fastställts, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordningen i syfte att ta med relevanta delar av dessa direktiv i systemet för tvärvillkor.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1307/2013**av den 17 december 2013****om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av 1979 års anslutningsakt, särskilt punkt 6 i
protokoll nr 4 om bomull,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans, anges vilka utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken kan komma att ställas inför efter 2013 och det fastställs mål och riktlinjer för denna. Mot bakgrund av diskussionerna om det meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. Den reformen bör omfatta alla centrala instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽⁵⁾. Med tanke på reformens

omfattning bör förordning (EG) nr 73/2009 upphävas och ersättas med en ny text. Reformen bör också harmonisera och förenkla de relevanta bestämmelserna.

- (2) Ett av de centrala målen och ett av de viktigaste kraven för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken är en minskning av den administrativa bördan. Detta bör man noggrant beakta när man utformar bestämmelserna för systemet för direktstöd.

- (3) Denna förordning bör innehålla alla de grundläggande delar som rör utbetalningen av unionsstöd till jordbrukare och fastställa de kriterier och villkor för berättigande till dessa stöd som ofrånkomligen är kopplade till dessa grundläggande delar.

- (4) Det är nödvändigt att klargöra att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den ⁽⁶⁾ och de bestämmelser som antas i enlighet med denna ska gälla för de åtgärder som fastställs i den här förordningen. För att uppnå förenlighet med andra rättsliga instrument som rör den gemensamma jordbrukspolitiken fastställs vissa regler som för närvarande föreskrivs i förordning (EG) nr 73/2009 nu i förordning (EU) nr 1306/2013, särskilt reglerna för att garantera fullgörande av de skyldigheter som föreskrivs genom bestämmelser om direktstöd, inbegripet kontroller och tillämpning av administrativa åtgärder och administrativa sanktioner om skyldigheterna inte fullgörs, reglerna som rör tvärvillkor, t.ex. föreskrivna verksamhetskrav, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, övervakning och utvärdering av relevanta åtgärder samt reglerna som rör utbetalning av förskott och återvinning av felaktigt utbetalda belopp.

- (5) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 8 mars 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 116 och EUT C 44, 15.2.2013, s. 159.

⁽³⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Parlamentets ståndpunkt av den 20 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008) (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

- (6) Denna förordning bör innehålla en förteckning över de stödordningar för direktstöd som den omfattar. I syfte att ta hänsyn till ny lagstiftning om stödordningar vilken kan antas efter det att denna förordning har trätt i kraft bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den förteckningen.
- (7) I syfte att säkerställa rättssäkerheten bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de ramar inom vilka medlemsstaterna måste bestämma vilka kriterier som jordbrukarna ska uppfylla för att fullgöra skyldigheten att hålla jordbruksarealen i ett skick som lämpar sig för bete eller odling och vilken minimiverksamhet som ska bedrivas på arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, kriterier för att fastställa förekomsten av en övervägande andel gräs och annat örtartat foder samt för att fastställa etablerade lokala sedvänjor vad avser permanent gräsmark och permanent betesmark (nedan kallad *permanent gräsmark*).
- (8) För att säkerställa att de belopp som ska finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken är förenliga med de årliga tak som avses i artikel 16.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 bör en anpassning av direktstödsnivån under varje enskilt kalenderår ske i enlighet med artikel 25 i den förordningen. Anpassningen av direktstöd bör, för att se till att den bidrar till uppnåendet av målet om en mer välbalanserad fördelning av stödet mellan små och stora stödmottagare, endast tillämpas på stöd över 2 000 EUR som ska beviljas en jordbrukare under det motsvarande kalenderåret. Med beaktande av direktstödsnivåerna i Bulgarien, Kroatien och Rumänien inom ramen för den infasningsmekanism som tillämpas på alla direktstöd som beviljas jordbrukare i dessa medlemsstater bör instrumentet för finansiell disciplin inte tillämpas i Bulgarien och Rumänien förrän från och med den 1 januari 2016 och i Kroatien förrän från och med den 1 januari 2022. I fråga om det instrumentet för finansiell disciplin och vissa andra bestämmelser bör det fastställas särskilda regler med avseende på antingen juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer i de fall där nationell rätt tillerkänner de enskilda medlemmarna rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med dem som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare i syfte att stärka jordbruksstrukturen och främja etableringen av de ifrågavarande juridiska personerna eller grupperna.
- (9) För att säkerställa ett korrekt genomförande av anpassningen av direktstödet när det gäller finansiell disciplin bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelser om den beräkningsgrund för minskningar som medlemsstaterna ska tillämpa på jordbrukarna vid tillämpningen av den finansiella disciplinen.
- (10) Erfarenheterna av tillämpningen av de olika stödordningarna för jordbrukare visar att stödet i ett antal fall beviljats fysiska eller juridiska personer vilkas yrkesmässiga verksamhet inte alls eller endast marginellt utgjordes av jordbruksverksamhet. För att se till att stödet riktas bättre bör medlemsstaterna avstå från att bevilja direktstöd till vissa fysiska och juridiska personer om inte dessa personer kan visa att deras jordbruksverksamhet inte är marginell. Medlemsstaterna bör dessutom ha möjlighet att inte bevilja direktstöd till andra fysiska eller juridiska personer vars jordbruksverksamhet är marginell. Medlemsstaterna bör emellertid tillåtas att bevilja direktstöd till mindre deltidjordbruk, eftersom de jordbrukarna direkt bidrar till landsbygdsområdenas livskraft. Medlemsstaterna bör också avstå från att bevilja direktstöd till fysiska eller juridiska personer vilkas jordbruksarealer huvudsakligen naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling men som inte bedriver en viss minimiverksamhet.
- (11) I syfte att garantera skydd av jordbrukarnas rättigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kriterier för fastställande av i vilka fall en jordbrukares jordbruksareal ska anses vara huvudsakligen en areal som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, kriterier för särskiljande av intäkter från jordbruksverksamhet respektive annan verksamhet och det direktstödsbelopp som ska vara relevant vid bedömningen av huruvida en verksamhet är marginell samt kriterier som jordbrukare ska uppfylla för att styrka att deras jordbruksverksamhet inte är marginell.
- (12) För att undvika den alltför tunga administrativa börda som orsakas av handläggningen av små stödbelopp bör medlemsstaterna i regel avstå från att bevilja direktstöd när beloppet skulle bli lägre än 100 EUR eller när den stödberättigande arealen hos det jordbruksföretag som stödansökan gäller omfattar mindre än en hektar. Eftersom medlemsstaternas jordbruksstrukturer varierar avsevärt och kan skilja sig väsentligt från den genomsnittliga jordbruksstrukturen i unionen bör det dock vara möjligt för medlemsstaterna att tillämpa minimitrösklar som återspeglar deras särskilda situation. På grund av den mycket specifika jordbruksstrukturen i de yttersta randområdena och på de mindre Egeiska öarna bör medlemsstaterna kunna bestämma om en minimitröskel bör tillämpas i dessa regioner. Medlemsstaterna bör dessutom välja att genomföra en av de två typer av minimitrösklar med beaktande av strukturella särdrag inom deras jordbrukssektorer. Eftersom stöd skulle kunna beviljas jordbrukare med så kallade jordbruksföretag utan mark skulle det inte vara verkkningsfullt att tillämpa den hektarbaseade tröskeln. Det stödrelaterade minimibeloppet bör därför tillämpas för sådana jordbrukare. För att säkerställa likabehandling för jordbrukare i Bulgarien, Kroatien och

Rumänien, vilkas direktstöd omfattas av infasning, bör minimitröskeln i de medlemsstaterna grundas på de slutliga belopp som ska beviljas i slutet av infasningsprocessen.

(13) Fördelningen av direkt inkomststöd mellan jordbrukare kännetecknas av att oproportionerligt stora stödbelopp tilldelas ett ganska litet antal större stödmottagare. På grund av sin möjlighet att utnyttja stordriftsfördelar behöver större stödmottagare inte få lika stort stöd per enhet för att målet om inkomststöd faktiskt ska uppnås. Förmågan att anpassa sig gör det dessutom lättare för större stödmottagare att bedriva verksamhet med lägre stöd per enhet. Medlemsstaterna bör därför minska den del av grundstödet som ska beviljas jordbrukare som överstiger 150 000 EUR med minst 5 %. Medlemsstater får besluta att vid tillämpningen av mekanismen ta hänsyn till intensiteten av avlönad arbetskraft i syfte att undvika snedvridningseffekter för större jordbruksföretag med många anställda. För att en sådan minskning ska bli effektiv bör det inte ges några fördelar till jordbrukare som på ett konstlat sätt skapar förutsättningar för att undgå dess effekter. Intäkterna från minskningarna av stödet till större stödmottagare bör stanna i de medlemsstater där de genererades och bör göras tillgängligt som unionsstöd för åtgärder som finansieras genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

(14) Det bör fastställas nettotak för varje medlemsstat för att begränsa det stöd som betalas ut till jordbrukarna till följd av tillämpningen av minskningen av stödnivån. För att ta hänsyn till särdragen hos det stöd från den gemensamma jordbrukspolitik som beviljas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 ⁽²⁾, samt till det faktum att dessa direktstöd inte omfattas av någon minskning av stödet, bör nettotaket för de berörda medlemsstaterna inte inkludera dessa direktstöd.

(15) För att ta hänsyn till utvecklingen när det gäller de maximala direktstödsbelopp som får beviljas totalt, inklusive de belopp som följer av beslut som ska fattas av medlemsstaterna avseende överföringar mellan första och andra pelarna och tillämpningen av minskningen av och, i förekommande fall, tak för stödet och de belopp som följer av Kroatens anmälningar om mark som minrojs och som åter utnyttjas för jordbruksverksamhet bör

befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på anpassning av de nationella tak och de nettotak som fastställs i denna förordning.

(16) Det bör anges att de bestämmelser i denna förordning som skulle kunna föranleda medlemsstaterna att vidta åtgärder som kan jämföras med statligt stöd är undantagna från tillämpningen av reglerna för statligt stöd, under förutsättning att bestämmelserna i fråga innehåller lämpliga villkor för stödbeviljande, eller föreskriver att kommissionen ska fastställa sådana villkor, i syfte att förhindra all otillbörlig konkurrensstörning.

(17) För att kunna stärka sin landsbygdsutvecklingspolitik bör medlemsstaterna ges möjlighet att överföra medel från sitt tak för direktstöd till sitt stöd avsett för landsbygdsutveckling. Medlemsstaterna bör även ges möjlighet att överföra medel från sitt stöd avsett för landsbygdsutveckling till sitt tak för direktstöd. För att se till att detta verktyg är effektivt bör medlemsstaterna ges möjlighet att efter det att deras ursprungliga beslut fått verkan se över det från och med ansökningsåret 2018, under förutsättning att varje beslut som bygger på en sådan översyn inte medför någon minskning av de belopp som är avsedda för landsbygdsutveckling.

(18) För att den gemensamma jordbrukspolitikens mål ska kunna uppnås kan stödordningarna komma att behöva anpassas till ändrade omständigheter, om nödvändigt på kort tid. Därför är det nödvändigt att föreskriva en möjlig översyn av stödordningarna, särskilt med hänsyn till den ekonomiska utvecklingen eller budgetläget, med resultatet att stödmottagarna inte kan förutsätta att stödvillkoren förblir oförändrade.

(19) Jordbrukarna i de medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 eller senare fick direktstöd i enlighet med en infasningsmekanism som föreskrivs i deras respektive anslutningsakter. För Bulgarien och Rumänien kommer en sådan mekanism fortfarande att vara i kraft under 2015 och för Kroatien till och med 2021. Dessutom tilläts dessa medlemsstater att bevilja kompletterande nationellt direktstöd. Möjligheten att bevilja sådant stöd bör bibehållas för Kroatien och, som ett komplement till ordningen för grundstöd, för Bulgarien och Rumänien tills de helt har fasats in. När det gäller godkännande av att Kroatien beviljar kompletterande nationellt direktstöd, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter utan tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (20) I förordning (EG) nr 73/2009, ändrad genom 2011 års anslutningsakt, fastställs en särskild nationell miniröjningsreserv för Kroatien, vars uppgift är att under en period på tio år från dess anslutning till unionen årligen finansiera tilldelningen av stödrätter för mark som minröjs och åter tas i bruk för jordbruksändamål. Det är lämpligt att ange regler för fastställandet av de belopp som avdelas för att finansiera stödet till sådan mark inom ramen för de stödordningar som föreskrivs i denna förordning och reglerna för förvaltningen av minröjningsreserven. I syfte att beakta de belopp som följer av Kroatiens anmälningar om mark som minröjts och som åter utnyttjas för jordbruksverksamhet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på översyn av vissa finansiella bestämmelser som gäller för Kroatien.
- (21) För att säkerställa en bättre fördelning av stödet över jordbruksmarken i unionen, inklusive i de medlemsstater som tillämpade det system för enhetlig arealersättning som upprättades i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009, bör en ny ordning för grundstöd ersätta det system med samlat gårdsstöd som upprättades i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1782/2003⁽¹⁾ och som fortsatte att gälla inom ramen för förordning (EG) nr 73/2009, som sammanförde förutvarande befintliga stödmekanismer till en samlad ordning med frikopplade direktstöd. Ett sådant steg bör i princip medföra att de stödrätter som erhållits i enlighet med dessa förordningar utgår och att nya sådana tilldelas. Denna tilldelning av nya stödrätter bör generellt grundas på det antal stödberättigande hektar som jordbrukare förfogar över under det första år som ordningen tillämpas. Medlemsstater som för närvarande tillämpar systemet med samlat gårdsstöd på regional basis eller på basis av olika regionala kombinationer bör dock ha möjlighet att behålla sina befintliga stödrätter. För att undvika att en ökning av den stödberättigande arealen i en viss medlemsstat medför en oproportionerlig minskning av direktstödsbeloppet per hektar och därigenom inverkar på den interna konvergensprocessen bör medlemsstaterna tillåtas att vid den första tilldelningen av stödrätter tillämpa vissa begränsningar för att fastställa antalet stödrätter.
- (22) Till följd av det successiva införlivandet av olika sektorer i systemet med samlat gårdsstöd och den efterföljande anpassningsperiod som beviljats jordbrukarna har det blivit allt svårare att motivera förekomsten av avsevärda individuella skillnader i stödnivå per hektar med hänvisning till tidigare förhållanden. Därför bör det direkta
- inkomststödet fördelas mer rättvist mellan medlemsstaterna, genom att kopplingen till tidigare förhållanden minskas och unionsbudgetens övergripande sammanhang beaktas. För att garantera en jämnare fördelning av direktstödet samtidigt som hänsyn tas till de löneskillnader och skillnader i kostnader för insatsvaror som fortfarande finns bör direktstödsnivåerna per hektar justeras progressivt. Medlemsstater med direktstöd som ligger under 90 % av unionsgenomsnittet bör minska skillnaden mellan sin nuvarande nivå och denna nivå med en tredjedel varvid alla medlemsstater når miniminivån senast budgetåret 2020. Denna konvergens bör finansieras proportionellt av alla medlemsstater med direktstödsnivåer som ligger över unionens genomsnittsnivå.
- (23) Dessutom bör alla stödrätter som aktiveras under 2019 i en medlemsstat eller i en region generellt ha ett enhetligt enhetsvärde. För att undvika drastiska negativa ekonomiska följdverkningar för jordbrukarna bör dock medlemsstaterna tillåtas att ta hänsyn till tidigare faktorer när de beräknar värdet på de stödrätter som jordbrukarna bör ha under 2019 under förutsättning att inga stödrätter under 2019 har ett värde som understiger 60 % av genomsnittet. Medlemsstaterna bör finansiera denna konvergens genom att minska, utifrån objektiva och icke-diskriminerande kriterier som ska fastställas av dem, värdet på stödrätterna som överstiger genomsnittet för 2019. Mot bakgrund av detta får medlemsstaterna för att undvika oacceptabelt drastiska förluster för vissa jordbrukare begränsa denna minskning till 30 % av de berörda stödrätternas ingångsvärde, även om en sådan begränsning inte möjliggör att samtliga stödrätter når 60 % av medelvärdet för 2019. Denna konvergens bör ske i lika stora steg, med undantag för de medlemsstater som väljer alternativet med ett enhetligt enhetsvärde från och med det första år som ordningen tillämpas. Vid konvergens av de stödrätter som har ett värde som överstiger genomsnittet bör man även beakta de resurser som beräknats vara tillgängliga för stödrätter. För de medlemsstater som behåller sina befintliga stödrätter och som redan har valt successiva konvergensändringar i enlighet med artikel 63.3 i förordning (EG) nr 1782/2003, bör emellertid dessa konvergensändringar genomföras, i tillämpliga fall, och värdet för alla stödrätter anpassas för att ta hänsyn till de resurser som beräknas vara tillgängliga för stödrätter.
- (24) Erfarenheterna av tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd har visat att vissa av dess viktigaste delar bör behållas, däribland fastställandet av nationella tak för att säkerställa att den totala stödnivån inte överstiger rådande budgetmässiga begränsningar. Medlemsstaterna bör också ha en nationell reserv även i fortsättningen eller bör tillåtas att inrätta regionala reserver. Sådana nationella eller regionala reserver bör framför allt användas för att underlätta för unga jordbrukare och jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet att delta i ordningen, och det bör vara möjligt att använda dem för att
- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

ta hänsyn till vissa andra särskilda situationer. Bestämmelserna om överföring och användning av stödrätter bör behållas.

- (25) Erfarenheterna av tillämpningen av förordning (EG) nr 73/2009 visar att medlemsstaterna inte fullt ut utnyttjade de tillgängliga medlen inom ramarna för de nationella tak som angavs i den förordningen. Även om risken för outnyttjade medel blir mindre i den här förordningen i jämförelse med systemet inom ramen för den förordningen bör medlemsstaterna ändå ha möjlighet att dela ut stödrätter till ett högre värde än det belopp som finns tillgängligt för deras ordning för grundstöd, i syfte att främja ett effektivare utnyttjande av medlen. Det bör därför vara tillåtet för medlemsstaterna att, inom vissa gemensamma gränser och utan att överskrida nettotaken för direktstöd, beräkna det nödvändiga belopp som deras tak för grundstöd kan höjas med.
- (26) All jordbruksareal i jordbruksföretaget, inklusive arealer som inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003 i medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 och som då valde att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning, som används för jordbruksverksamhet är generellt berättigande för mottagande av grundstöd. Eftersom annan verksamhet än jordbruksverksamhet kan bidra till en diversifiering av jordbruksföretags inkomster och till landsbygdsområdenas livskraft ska ett jordbruksföretags jordbruksareal som även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet anses vara stödberättigande under förutsättning att den huvudsakligen används för jordbruksverksamhet. Gemensamma kriterier för samtliga medlemsstater bör fastställas för bedömning av sådan huvudsaklig användning. I detta sammanhang får medlemsstaterna i rättssäkerhetens och den rättsliga klarhetens intresse och för att se till att direktstödet riktas bättre, upprätta en förteckning över arealer som huvudsakligen används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet och därmed inte är stödberättigande. Dessutom bör det, för att mark som innan kravet på arealuttag avskaffades var stödberättigande för ändamålet att aktivera arealuttagsrättigheter ska fortsätta att vara stödberättigande, föreskrivas att vissa beskogade arealer, inbegripet sådana som beskogats i enlighet med nationella system som uppfyller de relevanta bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1698/2005⁽¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013⁽²⁾, eller arealer som omfattas av vissa miljötaganden är berättigande för mottagande av grundstöd.
- (27) För att undvika att en ökning av den stödberättigande arealen i en viss medlemsstat medför en oproportionerlig minskning av direktstödsbeloppet per hektar och därigenom inverkar på den interna konvergensprocessen bör medlemsstaterna tillåtas att tillämpa en nedsättningskoefficient för fastställande av den stödberättigande arealen permanent gräsmark där gräs eller annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarken men ingår i etablerade lokala sedvänjor.
- (28) Särskilda åtgärder bör behållas för hampa, för att se till att illegala grödor inte kan gömmas bland grödor som berättigar till grundstöd och därigenom negativt påverka marknaden för hampa. Stöd bör därför även i fortsättningen endast beviljas för arealer som har besåts med hampsorter som ger vissa garantier med avseende på halten av psykotropa ämnen.
- (29) I syfte att säkerställa rättssäkerheten och för att bringa klarhet i specifika situationer som kan uppstå vid tillämpningen av ordningen för grundstöd, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om stödberättigande och tillträde när det gäller ordningen för grundstöd för jordbrukare vid arv och förtida arv, arv i samband med arrende, ändrad rättslig ställning eller laglig benämning, överföring av stödrätter, sammanslagning eller uppdelning av jordbruksföretaget samt vid en avtalsklausul om rätten att erhålla stödrätter under det första året för tilldelning av stödrätter. Denna delegering av befogenhet bör även omfatta regler om beräkning av stödrätternas värde och antal eller om ändring av värdet på stödrätter i samband med tilldelningen av stödrätter, inbegripet regler om möjligheten till ett provisoriskt värde och antal eller till en provisorisk ökning av stödrätter som tilldelas på grundval av ansökan från jordbrukaren, regler om villkor för fastställande av stödrätternas provisoriska och definitiva värde och antal samt regler för situationer där ett försäljnings- eller arrendeavtal skulle kunna påverka tilldelningen av stödrätter. Delegeringen av befogenhet bör vidare omfatta regler för fastställande och beräkning av värdet på och antalet stödrätter som mottagits från den nationella reserven eller regionala reserverna, regler om ändring av stödrätternas enhetsvärde när det gäller delrättigheter och överföringen av stödrätter utan mark. Delegeringen av befogenhet bör dessutom omfatta kriterier för tilldelningen av stödrätter till jordbrukare som inte erhöll direktstöd under 2013 eller i enlighet med utnyttjandet av den nationella eller regionala reserven, kriterier för tillämpning av begränsningar av antalet stödrätter som ska tilldelas samt kriterier för fastställande av nedsättningskoefficienten för omställning av viss permanent gräsmark till stödberättigande hektar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).

- (30) I syfte att säkerställa en god förvaltning av stödrätterna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om anmälnings innehåll och villkoren för aktivering av stödrätter.
- (31) I syfte att bevara folkhälsan bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa regler enligt vilka stöd endast kan beviljas för certifierat utsäde av vissa hampsorter och som fastställer förfarandet för bestämning av hampsorter och verifiering av deras tetrahydrokannabinolhalt.
- (32) Med tanke på de betydande administrativa, tekniska och logistiska svårigheter som övergången till ordningen för grundstöd innebär för de medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning inom ramen för förordning (EG) nr 73/2009 bör de få tillämpa systemet för enhetlig arealersättning för ändamålet att bevilja grundstödet under en ytterligare övergångsperiod, dock som längst fram till utgången av 2020. Om medlemsstaten beslutar att senast 2018 införa ordningen för grundstöd får den välja att differentiera stödet inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning efter nivån på visst stöd som under 2014 beviljats inom ramen för ordningarna för särskilt stöd och separat stöd som föreskrivs i förordning (EG) nr 73/2009 eller, i Cyperns fall, inom ramen för den sektorsspecifika finansieringsramen för nationellt övergångsstöd.
- (33) I syfte att garantera skyddet av stödmottagarnas rättigheter och för att bringa klarhet i specifika situationer som kan uppstå vid tillämpningen av systemet för enhetlig arealersättning bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa regler om stödberättigande och tillträde för jordbrukare när det gäller systemet för enhetlig arealersättning.
- (34) I medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning och tilläts att bevilja nationellt övergångsstöd har sådant stöd spelat en viktig roll i fråga om inkomststöd till jordbrukare inom vissa sektorer. Därför bör man, för att undvika en plötslig och avsevärd minskning av stödet från och med 2015 i de sektorer som fram till och med 2014 omfattades av nationellt övergångsstöd, i de medlemsstaterna ge möjlighet att bevilja det stödet som ett komplement till systemet för enhetlig arealersättning. För att säkerställa kontinuiteten mellan stödet och det nationella övergångsstöd som hittills beviljats bör man inskränka villkoren till de som år 2013 gällde för det stödet eller, i Bulgarens och Rumäniens fall, till kompletterande nationellt direktstöd, i enlighet med vad kommissionen godkänt efter en begäran från medlemsstaterna. Man bör också begränsa stödets maximibelopp per sektor i förhållande till beloppen för 2013 för att säkerställa att stödnivåerna stadigt minskar och att de är förenliga med konvergensmekanismen.
- (35) Specifika bestämmelser bör fastställas för den första tilldelningen av och för beräkningen av värdet på stödrätter när medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med denna förordning inför ordningen för grundstöd. I syfte att säkerställa en smidig övergång mellan de ordningarna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ytterligare bestämmelser om införandet av ordningen för grundstöd i medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning.
- (36) Med hänsyn till att det stöd per enhet som utgår till jordbrukare med mindre jordbruksföretag måste vara tillräckligt för att faktiskt uppnå målet om inkomststöd bör medlemsstaterna kunna få möjlighet att omfördela direktstöd mellan jordbrukarna genom att bevilja dem ett extra stöd för de första hektaren.
- (37) Ett av den nya gemensamma jordbrukspolitikens syften är att förbättra miljöprestandan genom obligatoriska miljövillkor för direktstödet som kommer att stödja jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön och som är tillämplig i hela unionen. I detta syfte bör medlemsstaterna använda en del av sitt nationella tak för direktstöd till att utöver grundstödet bevilja ett årligt stöd, varvid hänsyn får tas till intern konvergens i medlemsstaten eller regionen, för obligatoriska metoder som ska följas av jordbrukare, som har som prioritet att möta både klimat- och miljöpolitiska mål. Dessa metoder bör utgöras av enkla, allmänna, icke-avtalsmässiga och årliga åtgärder som går längre än tvärvillkor och är kopplade till jordbruk, t.ex. diversifiering av grödor och bibehållandet av permanent gräsmark, inbegripet traditionella fruktodlingar där fruktträd odlas glest på gräsmark, och inrättandet av arealer med ekologiskt fokus. För att bidra till uppnåendet av målen för miljöanpassning och för att möjliggöra en effektiv förvaltning och kontroll, bör dessa metoder gälla för jordbruksföretagets hela stödberättigande areal. Dessa metoder bör också vara obligatoriska för jordbrukare vilkas jordbruksföretag helt eller delvis är belägna i Natura 2000-områden som omfattas av rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁽²⁾ eller i områden som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽³⁾, i den mån de metoderna är förenliga med dessa direktivs syften.
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (38) Med tanke på de erkända miljöfördelarna med ekologiska jordbrukssystem bör jordbrukare, för de enheter i jordbruksföretaget på vilka de uppfyller de villkor som fastställs i rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽¹⁾ dra nytta av miljövillkor för direktstödet utan att de behöver uppfylla några ytterligare skyldigheter.
- (39) Vid underlåtelse att beakta miljövillkor för direktstödet bör det utdömas sanktioner i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013.
- (40) För att ta hänsyn till mångfalden jordbrukssystem och de olikartade miljösituationerna runtom i unionen är det motiverat att, utöver de tre miljöanpassningsåtgärder som fastställs i denna förordning, erkänna metoder som omfattas av åtgärder för miljö- och klimatvänligt jordbruk eller certifieringssystem, liknar miljöanpassning och har en lika stor eller större gynnsam inverkan på klimatet och miljön. Av skäl som hänför sig till rättslig klarhet bör dessa metoder anges i en bilaga till denna förordning. Medlemsstaterna bör besluta huruvida de ska ge jordbrukare möjlighet att använda sig av likvärdiga metoder och de miljöanpassningsmetoder som fastställs i denna förordning för att ålägga jordbrukaren att använda sig av de metoder som är bäst lämpade att säkerställa målen för åtgärden, och de bör anmäla sina beslut till kommissionen. Av rättssäkerhetsskäl bör kommissionen bedöma huruvida de metoder som omfattas av de anmälda motsvarande åtgärderna omfattas av bilagan. Om kommissionen bedömer att så inte är fallet, bör den underrätta medlemsstaterna om detta genom en genomförandeakt utan tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. För att möjliggöra en mindre komplicerad tillämpning av begreppet motsvarighet och för att kontroller ska kunna göras bör bestämmelser fastställas i fråga om motsvarande åtgärders geografiska utsträckning, med hänsyn tagen till särdragen hos åtgärder för miljö- och klimatvänligt jordbruk och hos certifieringssystem. I syfte att se till att likvärdiga metoder tillämpas korrekt och att dubbelfinansiering undviks bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillägg av metoder i förteckningen över likvärdiga metoder, fastställande av villkor för de nationella eller regionala certifieringssystemen och, vid behov, fastställande av närmare bestämmelser om beräkning av därmed sammanhängande belopp.
- (41) Skyldigheterna som rör diversifiering av grödor bör tillämpas på ett sätt som tar hänsyn till svårigheten för mindre jordbruksföretag att diversifiera, samtidigt som de fortsätter att göra framsteg mot ökade miljövinster, i synnerhet bättre markkvalitet. Undantag bör medges för jordbruksföretag som redan uppfyller målen om diversifiering av grödor genom att de i avsevärd utsträckning är täckta av gräsmark eller av mark i träda, för specialiserade jordbruk med årlig rotation mellan skiftena eller för jordbruksföretag som på grund av sitt geografiska läge skulle ha orimliga svårigheter att införa en tredje gröda. I syfte att säkerställa att skyldigheterna när det gäller åtgärden för diversifiering av grödor tillämpas på ett proportionerligt och icke-diskriminerande sätt och leder till ett ökat skydd av miljön bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på erkännande av ytterligare släkten och arter och fastställande av regler för tillämpningen av den exakta beräkningen av andelen olika grödor.
- (42) För miljövinster för permanent gräsmark, i synnerhet koldioxidbindning, bör bestämmelser fastställas om bibehållande av permanent gräsmark. Detta skydd bör bestå i ett förbud mot plöjning och omställning av de miljömässigt känsligaste områdena inom de Natura 2000-områden som omfattas av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG och i en mer generell skyddsmekanism, baserad på andelen permanent gräsmark, mot omställning till annan användning. Medlemsstaterna bör ges befogenhet att avgränsa ytterligare miljömässigt känsliga områden som inte omfattas av de direktiven. De bör också välja den territoriella nivå som andelen ska tillämpas på. I syfte att säkerställa ett effektivt skydd av permanent gräsmark bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ramen för medlemsstaternas avgränsande av permanent gräsmark som inte omfattas av direktiven 92/43/EEG eller 2009/147/EG.
- (43) I syfte att säkerställa att andelen permanent gräsmark av den totala jordbruksarealen fastställs och bibehålls korrekt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av närmare metoder för att fastställa den andelen, närmare regler om bibehållande av permanent gräsmark och den tidsperiod inom vilken enskilda jordbrukare är skyldiga att ställa om mark.
- (44) Arealer med ekologiskt fokus bör inrättas, särskilt för att bevara och öka jordbruksföretagens biologiska mångfald. Arealer med ekologiskt fokus bör därför bestå av arealer med direkt inverkan på den biologiska mångfalden, t.ex. mark i träda, landskapselement, terrasser, buffertzoner, beskogade arealer och trädjordbruksområden, eller indirekt inverkan på den biologiska mångfalden beroende på minskad användning av insatsvaror inom jordbruksföretaget, t.ex. arealer som täcks av fånggrödor och vinterväxttäckte. Vid tillämpningen av skyldigheterna i samband med arealer med ekologiskt fokus bör man undvika att ålägga mindre jordbruksföretag oproportionella administrativa bördor i förhållande till de ökade miljövinster. Undantag bör medges för jordbruksföretag som redan uppfyller målen om arealer med ekologiskt fokus
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

genom att de i avsevärd utsträckning är täckta av gräs-
mark eller av mark i träda. Undantag bör även medges, i
huvudsakligen skogstäckta medlemsstater, för jordbrukare
som bedriver jordbruksverksamhet i områden med natur-
liga begränsningar i vissa huvudsakligen skogstäckta om-
råden där det finns en betydande risk för att mark över-
ges. I syfte att erhålla sammanhängande arealer med eko-
logiskt fokus som är gynnsammare för miljön bör man
dessutom föreskriva en möjlighet för medlemsstater och
jordbruksföretag att genomföra skyldigheten på regional
nivå eller gemensamt. Av förenklingskäl bör medlems-
stater kunna välja att standardisera mätningen av area-
lerna med ekologiskt fokus.

(45) I syfte att säkerställa att arealer med ekologiskt fokus
upprättas ändamålsenligt och konsekvent, med beaktande
av medlemsstaternas särdrag, bör befogenheten att anta
vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på
fastställande av ytterligare kriterier för att beteckna area-
ler som arealer med ekologiskt fokus, erkännande av
andra typer av arealer med ekologiskt fokus, fastställande
av omräknings- och vägningsfaktorer för vissa typer av
arealer med ekologiskt fokus, fastställande av bestämmel-
ser för medlemsstaternas genomförande av en del av
arealen med ekologiskt fokus på regional nivå, faststäl-
lande av bestämmelser för att närliggande jordbruksfö-
retag genom gemensamt genomförande ska kunna fullgöra
skyldigheten att hålla sig med arealer med ekologiskt
fokus, fastställande av ramen för de av medlemsstaterna
fastställda kriterierna för att anses ligga nära varandra
samt fastställande av metoderna för att fastställa förhål-
landet skog kontra jordbruksareal. När kommissionen
lägger till andra typer av arealer med ekologiskt fokus
bör den se till att de syftar till att förbättra jordbruks-
företagets allmänna miljöprestanda, särskilt vad gäller den
biologiska mångfalden, förbättrad mark- och vattenkva-
litet, bevarandet av landskapet samt uppfyllande av målen
när det gäller begränsning av och anpassning till klimat-
förändringar.

(46) I syfte att främja en hållbar utveckling för jordbruket i
områden med särskilda naturliga begränsningar bör med-
lemsstaterna, i de fall där de beslutar om det, kunna
använda en del av sina tak för direktstöd till att utöver
grundstödet bevilja ett årligt arealbaserat stöd till alla
jordbrukare som bedriver verksamhet i samtliga eller
vissa av de områdena. Detta stöd bör inte ersätta det
stöd som ges inom ramen för landsbygdsprogram och
bör inte beviljas jordbrukare i områden som utsågs i
enlighet med förordning (EU) nr 1698/2005 men som
inte har utsetts i enlighet med förordning (EU)
nr 1305/2013

(47) Unga jordbrukares etablering och utveckling av ny eko-
nomisk verksamhet inom jordbrukssektorn innebär en
ekonomisk utmaning och är en aspekt som bör beaktas

vid fördelning och riktande av direktstöd. Denna utveck-
ling är väsentlig för unionens jordbrukssektors konkur-
renskraft och av detta skäl bör ett inkomststöd till unga
jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet inrättas
för att göra det lättare för unga jordbrukare att starta
sin verksamhet och efter starten genomföra en struk-
turanpassning i sina jordbruksföretag. Medlemsstaterna
bör för det ändamålet använda en del av sina nationella
tak för direktstöd till att utöver grundstödet bevilja årliga
stöd till unga jordbrukare. Medlemsstaterna bör kunna
besluta om en metod för beräkning av det stödet, och
om den metoden innebär en skyldighet att fastställa en
gräns för det stöd en enskild jordbrukare kan få ska en
sådan gräns fastställas under iakttagande av de allmänna
principerna i unionsrätten. Detta stöd bör betalas ut un-
der en period på högst fem år, eftersom det endast bör
täcka den inledande perioden för affärsverksamheten och
inte bli ett driftsstöd. Det bör vara tillgängligt för unga
jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet och som
är högst 40 år det år som den första ansökan inom
ramen förordningen för grundstöd eller systemet för en-
hetlig arealersättning lämnas in.

(48) I syfte att garantera skydd av stödmottagarnas rättigheter
och för att undvika diskriminering dem emellan bör be-
fogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissio-
nen med avseende på fastställande av villkoren för när en
juridisk person kan anses vara berättigad till stöd till
unga jordbrukare.

(49) Medlemsstaterna bör tillåtas att använda en del av sina
nationella tak för direktstöd till att bevilja kopplat stöd i
vissa sektorer eller regioner, i tydligt avgränsade fall. De
resurser som kan användas till kopplat stöd bör begrän-
sas till en lämplig nivå, men man bör tillåta att sådant
stöd beviljas i medlemsstater i vissa sektorer eller regio-
ner i dessa som befinner sig i särskilda situationer där
vissa typer av jordbruk eller vissa jordbrukssektorer är
särskilt viktiga av ekonomiska, miljömässiga och/eller so-
ciala skäl. Det bör vara tillåtet för medlemsstaterna att
använda upp till 8 % av sitt nationella tak till detta stöd,
eller 13 % i det fall deras nivå för kopplat stöd överstiger
5 % under minst ett av åren under perioden 2010–2014,
eller om de tillämpar systemet för enhetlig arealersätt-
ning, till och med den 31 december 2014. För att bevara
djuruppfödningsssektorns proteinbaserade självförsörjning
bör de medlemsstater som beslutar att använda minst
2 % av sina nationella tak till att stödja produktion av
proteingrödor dessutom få höja dessa procentsatser med
upp till två procentenheter. I vederbörligen motiverade
fall där vissa känsliga behov påvisas i en sektor eller
region bör medlemsstaterna efter kommissionens god-
kännande tillåtas att använda mer än 13 % av sitt natio-
nella tak. Som ett alternativ till dessa procentsatser får
medlemsstaterna välja att använda upp till 3 miljoner
EUR per år till finansiering av det kopplade stödet. Kopp-
lat stöd bör endast beviljas i den utsträckning som är
nödvändig för att skapa ett incitament till att behålla
aktuella produktionsnivåer i de berörda sektorerna eller
regionerna. Det stödet bör också vara tillgängligt för

jordbrukare som den 31 december 2013 innehar särskilda stödrätter tilldelade enligt förordning (EG) nr 1782/2003 och förordning (EG) nr 73/2009 och som inte har stödberättigande hektar för aktivering av stödrätter. När det gäller godkännande av frivilligt kopplat stöd som överstiger 13 % av det årliga nationella tak som fastställs per medlemsstat bör kommissionen vidare ha befogenhet att anta genomförandeakter utan tillämpning av förordning (EU) nr 182/2011.

- (50) I syfte att säkerställa ett ändamålsenligt och målinriktat utnyttjande av unionens medel och undvika dubbelfinansiering genom andra liknande stödinstrument, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av villkoren för beviljande av frivilligt kopplat stöd och regler om stödets förenlighet med andra unionsåtgärder samt om kumulering av stöd.
- (51) En del av stödet till bomullssektorn i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 fortsatte att vara kopplat till bomullsodling genom ett grödspecifikt stöd per stödberättigande hektar i syfte att försäkra sig mot varje risk för produktionsstörning i bomullsproducerande regioner, med hänsyn tagen till alla relevanta faktorer. Denna situation bör bibehållas i enlighet med målen i protokoll nr 4 om bomull, fogat till 1979 års anslutningsakt.
- (52) I syfte att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning och förvaltning av det grödspecifika stödet för bomull bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av regler och villkor som ska gälla för tillståndsgivning för mark och sorter vid tillämpning av det grödspecifika stödet för bomull, bestämmelser om villkoren för att bevilja det stödet, regler för stödberättigande och jordbruksmetoder, kriterier för godkännande av branschorganisationer, producenters skyldigheter och regler för en situation där de godkända branschorganisationerna inte uppfyller dessa kriterier.
- (53) I kapitel 2 i rådets förordning (EG) nr 637/2008 ⁽¹⁾ föreskrivs att varje bomullsodlande medlemsstat vart fjärde år och första gången senast den 1 januari 2009 ska förelägga kommissionen antingen ett förslag till ett fyraårigt omstruktureringsprogram eller senast den 31 december 2009 ett enda förslag till ändrat åttaårigt omstruktureringsprogram. Erfarenheten har visat att omstruktureringen av bomullssektorn skulle vara mer betjänt av

andra åtgärder, däribland dem inom ramen för programplaneringen för landsbygdsutveckling som finansieras i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013. Sådana åtgärder skulle även möjliggöra bättre samordning med åtgärder i andra sektorer. De förvärvade rättigheterna och berättigade förväntningarna hos företag som redan omfattas av omstruktureringsprogram bör emellertid respekteras. Därför bör de pågående programmen på fyra eller åtta år få fortsätta hela perioden ut utan någon möjlighet till förlängning. De medel som finns tillgängliga från fyraårsprogrammen skulle sedan kunna införas i de tillgängliga unionsmedlen för åtgärder inom ramen för landsbygdsutveckling från och med 2014. Med tanke på programperioden skulle de medel som finns tillgängliga efter det att åttaårsprogrammen avslutats inte vara användbara inom landsbygdsprogrammen under 2018 och skulle därför göra mer nytta om de överfördes till stödordningar inom ramen för denna förordning, såsom redan fastställs i förordning (EG) nr 637/2008. Förordning (EG) nr 637/2008 kommer därför att ha blivit obsolet från och med den 1 januari 2014 eller den 1 januari 2018 vad gäller medlemsstater som har fyraåriga respektive åttaåriga program och bör därför upphöra att gälla.

- (54) Medlemsstater bör få inrätta en enkel och särskild ordning för småbrukare så att de administrativa kostnaderna i samband med förvaltning och kontroll av direktstöd kan minskas. I detta syfte bör medlemsstaterna få inrätta antingen ett stöd i form av en klumpsumma som ersätter alla direktstöd eller ett stöd som baseras på det belopp som ska betalas till jordbrukarna varje år. Det bör införas bestämmelser som förenklar formaliteterna genom att bland annat minska skyldigheterna för småbrukare, till exempel i samband med ansökan om stöd, jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön, tvärvillkor och kontroller enligt förordning (EU) nr 1306/2013, utan att uppnåendet av reformens övergripande syften äventyras, med tanke på att den unionslagstiftning som avses i bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 är tillämplig på småbrukare. Målet för ordningen bör vara att stödja den redan existerande jordbruksstrukturen för småbruk i unionen utan att motverka utvecklingen mot mer konkurrenskraftiga strukturer. Av detta skäl bör tillträdet till ordningen i princip begränsas till redan existerande jordbruksföretag. Det bör inte vara obligatoriskt för jordbrukarna att omfattas av ordningen. För att ytterligare stärka ordningens effekter i form av förenkling bör medlemsstaterna dock få ansluta vissa jordbrukare till ordningen automatiskt, med möjlighet för dem att välja att lämna den.

- (55) I syfte att säkerställa rättssäkerheten bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa villkor för deltagande i stödordningen för småbrukare om den deltagande jordbrukarens situation ändras.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 637/2008 av den 23 juni 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 och om upprättande av nationella omstruktureringsprogram för bomullssektorn (EUT L 178, 5.7.2008, s. 1).

- (56) För enkelhetens skull och för att ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda läge bör direktstöden i dessa regioner hanteras inom de stödprogram som upprättas genom förordning (EU) nr 228/2013. Därav följer att bestämmelser i den här förordningen som rör ordningen för grundstöd och relaterade stöd samt kopplade stöd och ordningen för småbrukare inte bör tillämpas på de regionerna.
- (57) För tillämpning av denna förordning samt för övervakning, analys och förvaltning av direktstöd krävs anmälningar från medlemsstaterna. I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av de regler som anges i denna förordning och för att göra sådana anmälningar snabba, effektiva, korrekta, kostnadseffektiva och förenliga med skyddet av personuppgifter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de åtgärder som krävs med avseende på de anmälningar till kommissionen som ska göras av medlemsstaterna eller i syfte att kontrollera, övervaka, utvärdera och granska direktstöd och fullgöra skyldigheter som anges i internationella överenskommelser, däribland anmälningskrav enligt dessa överenskommelser samt med avseende på ytterligare regler om vilken typ av information som ska anmälas, om de uppgiftskategorier som ska behandlas och längsta tillåtna lagringsperiod och om rätten till åtkomst till informationen och informationssystemen samt villkoren för offentliggörande av informationen.
- (58) Personuppgifter som insamlas för tillämpningen av direktstöd bör behandlas på ett sätt som är förenligt med det ändamålet. De bör även avidentifieras, aggregeras vid behandling i övervaknings- eller utvärderingssyfte och skyddas i överensstämmelse med unionsrätten rörande skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾. De registrerade bör underrättas om sådan behandling och om sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd.
- (59) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och avgav ett yttrande den 14 december 2011⁽³⁾.
- (60) I syfte att säkerställa en smidig övergång från de system som föreskrivs i förordning (EG) nr 73/2009 till dem som fastställs i den här förordningen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de åtgärder som krävs med avseende på de anmälningar till kommissionen som ska göras av medlemsstaterna eller i syfte att kontrollera, övervaka, utvärdera och granska direktstöd och fullgöra skyldigheter som anges i internationella överenskommelser, däribland anmälningskrav enligt dessa överenskommelser samt med avseende på ytterligare regler om vilken typ av information som ska anmälas, om de uppgiftskategorier som ska behandlas och längsta tillåtna lagringsperiod och om rätten till åtkomst till informationen och informationssystemen samt villkoren för offentliggörande av informationen.
- (61) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och undvika illojal konkurrens eller diskriminering mellan jordbrukare, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att fastställa det belopp som ska ingå i den särskilda nationella minröjningsreserven för Kroatien, att fastställa det årliga nationella taket för systemet med grundstöd, att anta regler om ansökningar om tilldelning av stödrätter, att anta bestämmelser som rör återföring av stödrätter som inte aktiverats till den nationella reserven, att fastställa närmare bestämmelser om anmälan av överföring av stödrätter till de nationella myndigheterna och tidsfristerna för sådan anmälan, att fastställa det årliga nationella taket för systemet för enhetlig arealersättning, att anta regler om ansökningar om tilldelning av stödrätter som inlämnats under det år för tilldelning av stödrätter när medlemsstaterna går över till ordningen för grundstöd, att fastställa årliga tak för omfördelningsstödet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (62) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och undvika illojal konkurrens eller diskriminering mellan jordbrukare, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att anta närmare bestämmelser om förfarandet, inklusive tidsfrister, för medlemsstaternas anmälningar och kommissionens bedömning av likvärdiga metoder, att anta vissa gränser inom vilka skyldigheten att bibehålla permanent gräsmark anses vara fullgjord, att fastställa det årliga taket för stöd vid tillämpning av jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön, att fastställa det årliga taket för stödet till områden med naturliga begränsningar och att fastställa det årliga taket för stödet till unga jordbrukare. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (63) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och undvika illojal konkurrens eller diskriminering mellan jordbrukare, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att fastställa de årliga taken för det frivilligt kopplade stödet, att anta regler om förfarandet för bedömning och godkännande av beslut inom ramen för det frivilligt kopplade stödet, att anta regler om det förfarande för godkännande och de anmälningar till producenterna som är kopplat till tillståndsgivningen för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull, att fastställa regler för beräkningen av minskningen av beloppet för grödspecifikt stöd för bomull, att anta regler som rör allmänna anmälningskrav och anmälningsmetoder samt
- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
- (2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- (3) EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.

att anta nödvändiga och motiverade åtgärder för att lösa specifika problem i nödsituationer. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

- (64) I syfte att lösa akuta problem i en eller flera medlemsstater och samtidigt säkerställa kontinuitet i systemet för direktstöd, bör kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall, föreligger exceptionella omständigheter som påverkar beviljandet av stöd och äventyrar det effektiva genomförandet av utbetalningarna inom ramen för de stödordningar som förtecknas i denna förordning.
- (65) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna utan snarare, på grund av kopplingarna mellan denna förordning och de andra instrumenten för den gemensamma jordbrukspolitiken, skillnaderna mellan olika landsbygdsområden och medlemsstaternas begränsade finansiella resurser i den utvidgade unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, genom den garanterade fleråriga unionsfinansieringen och genom fokusering på tydligt identifierade prioriteringar, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (66) Eftersom förordning (EG) nr 73/2009 kommer att fortsätta att gälla under 2014, bör den här förordningen generellt gälla från och med den 1 januari 2015. Bestämmelserna i den här förordningen om flexibilitet mellan pelare ger emellertid medlemsstaterna möjlighet att fatta beslut och anmäla dem till kommissionen senast den 31 december 2013. Dessutom kräver vissa bestämmelser i den här förordningen att åtgärder vidtas under 2014. De bestämmelserna bör därför tillämpas från och med förordningens ikraftträdande.
- (67) På grund av tvingande skäl till skyndsamhet när det gäller att förbereda ett smidigt genomförande av de åtgärder som planeras, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs följande:

- a) Gemensamma regler om stöd som beviljas direkt till jordbrukare inom ramen för de stödordningar som förtecknas i bilaga I (nedan kallat *direktstöd*).

b) Särskilda regler rörande följande:

- i) Ett grundstöd för jordbrukare (nedan kallat *ordningen för grundstöd*) och en förenklad övergångsordning (nedan kallad *systemet för enhetlig arealersättning*).
- ii) Ett frivilligt nationellt övergångsstöd till jordbrukare.
- iii) Ett frivilligt omfördelningsstöd.
- iv) Ett stöd till jordbrukare som tillämpar jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön.
- v) Ett frivilligt stöd till jordbrukare i områden med naturliga begränsningar.
- vi) Ett stöd till unga jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet.
- vii) Ett system med frivilligt kopplat stöd.
- viii) Ett grödspecifikt stöd för bomull.
- ix) En frivillig förenklad ordning för småbrukare.
- x) Ramar inom vilka Bulgarien, Kroatien och Rumänien får komplettera direktstöden.

Artikel 2

Ändring av bilaga I

För att säkerställa rättssäkerheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på ändring av förteckningen över stödordningar i bilaga I i den utsträckning det är nödvändigt för att ta hänsyn till de nya lagstiftningsakter om stödordningar som kan antas efter det att denna förordning har antagits.

Artikel 3

Tillämpning på de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna

Artikel 11 ska inte tillämpas på de regioner i unionen som avses i artikel 349 i EUF-fördraget (nedan kallade *de yttersta randområdena*) eller på de direktstöd som beviljas på de mindre Egeiska öarna i enlighet med förordning (EU) nr 229/2013.

Avdelningarna III, IV och V i den här förordningen ska inte tillämpas på de yttersta randområdena.

Artikel 4

Definitioner och därtill hörande bestämmelser

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) jordbrukare: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars rättsliga ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom det territoriella tillämpningsområdet för fördragen enligt artikel 52 i EU-fördraget jämförd med artiklarna 349 och 355 i EUF-fördraget och som bedriver jordbruksverksamhet,

b) jordbruksföretag: samtliga enheter som används för jordbruksverksamhet och drivs av en jordbrukare och som är belägna i en och samma medlemsstat,

c) jordbruksverksamhet:

i) att producera, föda upp eller odla jordbruksprodukter, inbegripet skörd, mjölkning, djuruppfödning och djurhållning för animalieproduktion, eller

ii) att hålla en jordbruksareal i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling utan några särskilda förberedande åtgärder utöver sedvanliga jordbruksmetoder och jordbruksmaskiner, på grundval av kriterier som ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av en ram som fastställts av kommissionen, eller

iii) att på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling bedriva en miniverksamhet som definieras av medlemsstaterna,

d) jordbruksprodukter: produkter, med undantag av fiskeriprodukter, förtecknade i bilaga I till fördragen, samt bomull,

e) jordbruksareal: den totala areal som upptas av åkermark, permanent gräsmark och permanent betesmark eller permanenta grödor,

f) åkermark: mark som utnyttjas för vegetabilieproduktion eller areal som är tillgänglig för vegetabilieproduktion men som ligger i träda, inbegripet areal uttagen i enlighet med artiklarna 22, 23 och 24 i förordning (EG) nr 1257/1999, artikel 39 i förordning (EG) nr 1698/2005 och artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013, oavsett om marken används för växthusproduktion eller produktion under annat fast eller rörligt skydd,

g) permanenta grödor: grödor som inte ingår i växtföljden, utom permanent gräsmark och permanent betesmark, och

som odlas i fem år eller mer och ger upprepade skördar, inbegripet plantskolor, samt skottskog med kort omloppstid,

h) permanent gräsmark och permanent betesmark (nedan gemensamt kallade permanent gräsmark): mark som utnyttjas till att odla gräs eller annat örtartat foder naturligt (självsådd) eller genom odling (insådd) och som inte har ingått i växtföljden på jordbruksföretaget under fem år eller mer; andra arter, t.ex. buskar och/eller träd, som kan betas får ingå, under förutsättning att den övervägande andelen utgörs av gräs och annat örtartat foder; samt, när medlemsstaterna så beslutar, mark som kan betas, där enligt etablerade lokala sedvänjor gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarken,

i) gräs eller annat örtartat foder: alla örtartade växter som är vanliga i naturlig betesmark eller brukar ingå i fröblandningar för betes- eller ängsmark i medlemsstaten, oavsett om marken används för betesdjur eller inte,

j) plantskolor: arealer med unga vedartade växter som odlas utomhus för senare utplantering, nämligen

— plantskolor för vinstockar och grundstammar,

— plantskolor för fruktträd och bär,

— plantskolor för prydnadsväxter,

— kommersiella plantskolor för skogsträd, utom sådana som odlas för jordbruksföretagets eget behov på skogsmark,

— plantskolor för träd och buskar för utplantering i trädgårdar, parker, utmed gator och vattendrag (t.ex. häckplanter, rosenbuskar och andra prydnadsbuskar, prydnadsbarrträd), i samtliga fall inbegripet grundstammar och unga planter,

k) skottskog med kort omloppstid: arealer som har planterats med trädarter enligt KN-nummer 0602 90 41, vilka ska definieras av medlemsstaterna, och som består av vedartade, fleråriga skogsgrödor, vars rotskott eller stubbskott lämnats kvar i marken efter skörd, med nya skott som växer upp följande säsong och med ett maximalt avverkningsintervall som ska fastställas av medlemsstaterna,

l) försäljning: försäljning eller annan definitiv överföring av äganderätten till mark eller stödrätter, vilket inte innefattar försäljning av mark som överförs till offentliga myndigheter eller för användning av allmänintresse, där överföringen sker i annat syfte än för jordbruk.

m) arrende: avtal om hyresförhållande eller liknande tillfällig transaktion,

n) överlåtelse: arrende, försäljning, faktiskt eller förtida arv av mark eller stödrätter, eller någon annan form av definitiv överlåtelse av mark eller stödrätter; det omfattar inte återföring av stödrätter när ett arrende löper ut.

2. Medlemsstaterna ska

- a) fastställa kriterier som jordbrukarna ska uppfylla för att fullgöra skyldigheten att hålla en jordbruksareal i ett skick som lämpar sig för bete eller odling i enlighet med punkt 1 c ii,
- b) när det är tillämpligt i en medlemsstat, fastställa den minimiverksamhet som ska bedrivas på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, i enlighet med punkt 1 c iii,
- c) fastställa de trädarter som uppfyller kraven för skottskog med kort omloppstid och det maximala avverkningsintervallet för de trädarterna i enlighet med punkt 1 k.

Medlemsstaterna får besluta att mark som kan betas, där enligt etablerade lokala sedvänjor gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarken, ska anses utgöra permanent gräsmark i enlighet med punkt 1 h.

3. För att garantera rättssäkerheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av

- a) de ramar inom vilka medlemsstaterna ska fastställa vilka kriterier som jordbrukarna ska uppfylla för att fullgöra skyldigheten att hålla en jordbruksareal i ett sådant skick som lämpar sig för bete eller odling som avses i punkt 1 c ii,
- b) de ramar inom vilka medlemsstaterna ska definiera den minimiverksamhet som ska bedrivas på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, i enlighet med punkt 1 c iii,
- c) kriterierna för att bestämma om den övervägande andelen utgörs av gräs och annat örtartat foder samt kriterier för att avgöra vad som utgör de etablerade lokala sedvänjor som avses i punkt 1 h.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM DIREKTSTÖD

KAPITEL 1

Gemensamma regler för direktstöd

Artikel 5

Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas i enlighet därmed ska vara tillämpliga på de ordningar som föreskrivs i den här förordningen.

Artikel 6

Nationella tak

1. För varje medlemsstat och för varje år ska det nationella taket, som innefattar det sammanlagda värdet av alla tilldelade stödrätter, av den nationella reserven eller de regionala reserverna och av de tak som fastställs i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51 och 53, vara det som fastställs i bilaga II.

I de fall där en medlemsstat använder sig av det alternativ som föreskrivs i artikel 22.2 får det nationella tak som anges i bilaga II för den medlemsstaten för respektive år överskridas med det belopp som beräknats i enlighet med det stycket.

2. Genom undantag från punkt 1 ska det nationella taket, som innefattar de tak som fastställs i enlighet med artiklarna 36, 42, 47, 49, 51 och 53, för varje medlemsstat som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning och för varje år vara det som fastställs i bilaga II.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på anpassning av de nationella tak som fastställs i bilaga II, för att ta hänsyn till utvecklingen av de totala maximibeloppen för de direktstöd som får beviljas, inklusive till följd av beslut som fattas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14 och till följd av tillämpningen av artikel 20.2.

Artikel 7

Nettotak

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 ska det totala direktstödsbelopp som i enlighet med avdelningarna III, IV och V får beviljas i en medlemsstat för ett kalenderår, efter tillämpning av artikel 11, inte överstiga det motsvarande tak som fastställs i bilaga III.

Om det totala direktstödsbelopp som ska beviljas i en medlemsstat överstiger det tak som anges i bilaga III ska den medlemsstaten göra en linjär minskning av alla direktstöd utom de direktstöd som beviljas i enlighet med förordning (EU) nr 228/2013 och förordning (EU) nr 229/2013.

2. För varje medlemsstat och för varje kalenderår ska det beräknade resultatet av den minskning av stöd som avses i artikel 11 (vilken avspeglas i skillnaden mellan det nationella tak som fastställs i bilaga II, till vilket adderas det tillgängliga beloppet i enlighet med artikel 58, och det nettotak som anges i bilaga III) göras tillgängligt som unionsstöd för åtgärder inom landsbygdsprogram som finansieras av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) som fastställs i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. För att ta hänsyn till utvecklingen av de totala maximibeloppen för de direktstöd som får beviljas, inklusive till följd av beslut som fattas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på anpassning av de tak som fastställs i bilaga III.

Artikel 8

Finansiell disciplin

1. Den justeringsgrad som fastställts i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska endast tillämpas på direktstöd som under det motsvarande kalenderåret ska beviljas en jordbrukare och som överstiger 2 000 EUR.

2. Till följd av det gradvisa införandet av direktstöd enligt artikel 16 ska punkt 1 i den här artikeln gälla för Bulgarien och Rumänien från och med den 1 januari 2016.

Till följd av det gradvisa införandet av direktstöd enligt artikel 17 ska punkt 1 i den här artikeln gälla för Kroatien från och med den 1 januari 2022.

3. För att säkerställa ett korrekt genomförande av anpassningen av direktstödet när det gäller finansiell disciplin ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av bestämmelser om den beräkningsgrund för minskningar som medlemsstaterna ska tillämpa på jordbrukarna i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

4. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa den justeringsgrad som avses i punkt 1 på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med de som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

Artikel 9

Aktiva jordbrukare

1. Direktstöd ska inte beviljas fysiska eller juridiska personer, eller grupper av fysiska eller juridiska personer, vars jordbruksareal huvudsakligen utgörs av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling och som inte bedriver den minimiverksamhet som definieras av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.2 b på dessa arealer.

2. Inget direktstöd ska beviljas fysiska eller juridiska personer eller grupper av fysiska eller juridiska personer som driver flygplatser, tillhandahåller järnvägstjänster eller driver vattenverk, fastighetsföretag eller permanenta sport- och rekreationsanläggningar.

I tillämpliga fall får medlemsstaterna, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta att lägga till andra liknande företag eller verksamheter som inte är jordbruksföretag

och jordbruksverksamheter till de företag och verksamheter som förtecknas i första stycket och får därefter dra tillbaka sådana tillägg.

En sådan person eller grupp av personer som omfattas av första eller andra stycket ska emellertid betraktas som aktiv jordbrukare om de lägger fram kontrollerbara bevis, i den form som krävs av medlemsstaterna, för något av följande:

a) Att det årliga direktstödsbeloppet uppgår till minst 5 % av deras totala intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet under det senaste räkenskapsår för vilket sådana uppgifter föreligger.

b) Att deras jordbruksverksamhet inte är obetydlig.

c) Att det huvudsakliga målet med deras verksamhet eller företag är att utöva jordbruksverksamhet.

3. Utöver punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta att inget direktstöd ska beviljas fysiska eller juridiska personer eller grupper av fysiska eller juridiska personer

a) vars jordbruksverksamhet endast utgör en obetydlig del av deras samlade ekonomiska verksamhet och/eller

b) vars huvudsakliga mål med verksamheten eller företaget inte är att utöva jordbruksverksamhet.

4. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för jordbrukare som för det föregående året endast tagit emot direktstöd som inte överstiger ett visst belopp. Detta belopp ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av objektiva kriterier som nationella eller regionala särdrag och ska inte vara högre än 5 000 EUR.

5. Kommissionen ska, för att garantera skyddet av jordbrukarnas rättigheter, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av

a) kriterier för fastställande av de fall där en jordbrukares jordbruksareal ska anses huvudsakligen utgöras av en areal som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling,

b) kriterier för särskiljande av intäkter från jordbruksverksamhet respektive annan verksamhet,

c) kriterier för fastställande av de direktstödsbelopp som avses i punkterna 2 och 4, särskilt beträffande direktstöd under första året för tilldelning av stödrätter om stödrätternas värde ännu inte har fastställts definitivt, samt beträffande direktstöd för nya jordbrukare,

d) kriterier som jordbrukare ska uppfylla för att vid tillämpning av punkterna 2 och 3 bevisa att deras jordbruksverksamhet inte är obetydlig och att deras huvudsakliga mål med verksamheten eller företaget är att utöva jordbruksverksamhet.

6. Medlemsstaterna ska till kommissionen senast den 1 augusti 2014 anmäla beslut som avses i punkterna 2, 3 eller 4 och, i händelse av ändringar av dessa, inom två veckor från den dag ett beslut att ändra fattades.

Artikel 10

Minimikrav för erhållande av direktstöd

1. Medlemsstaterna ska besluta i vilket av följande fall direktstöd inte ska beviljas till en jordbrukare:

a) När det totala direktstödsbelopp som begärts eller som ska beviljas innan artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 har tillämpats under ett visst kalenderår understiger 100 EUR.

b) När jordbruksföretagets stödberättigande areal för vilken direktstöd begärts eller ska beviljas innan artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 har tillämpats är mindre än en hektar.

2. För att ta hänsyn till strukturerna i sina jordbruksekonomier får medlemsstaterna anpassa de trösklar som fastställs i punkt 1 a och b inom de gränser som anges i bilaga IV.

3. Om en medlemsstat har valt att tillämpa en arealtröskel enligt punkt 1 b ska den ändå tillämpa punkt 1 a på de jordbrukare som mottar det djurrelaterade kopplade stöd som avses i avdelning IV och som innehar färre hektar än arealtröskeln.

4. De berörda medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkt 1 på de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna.

5. I Bulgarien och Rumänien ska det belopp som begärts eller ska beviljas och som avses i punkt 1 a för år 2015 beräknas på grundval av det relevanta belopp som anges i del A i bilaga V.

I Kroatien ska det belopp som begärts eller ska beviljas och som avses i punkt 1 a för åren 2015–2021 beräknas på grundval av det belopp som anges i del A i bilaga VI.

Artikel 11

Minskning av stöden

1. Medlemsstaterna ska minska det direktstödsbelopp som ska beviljas en jordbrukare i enlighet med avdelning III kapitel

1 under ett visst kalenderår med minst 5 % av den del av beloppet som överstiger 150 000 EUR.

2. Innan medlemsstaterna tillämpar punkt 1 får de dra av de löner som har koppling till jordbruksverksamhet och som faktiskt betalats och redovisats av jordbrukaren under det föregående kalenderåret, inbegripet skatter och sociala avgifter relaterade till anställning, från det direktstöd som ska beviljas jordbrukaren enligt avdelning III kapitel 1 under ett visst kalenderår. I de fall där inga uppgifter finns tillgängliga om de löner som verkligen betalats och redovisats av jordbrukaren under det föregående kalenderåret ska de senaste tillgängliga uppgifterna användas.

3. När en medlemsstat beslutar att bevilja jordbrukare ett omfördelningsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 2 och att använda mer än 5 % av det årliga nationella tak som anges i bilaga II för det ändamålet, får den besluta att inte tillämpa denna artikel.

När en medlemsstat beslutar att bevilja jordbrukare ett omfördelningsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 2 och tillämpningen av de högsta gränser som anges i artikel 41.4 förhindrar den från att använda mer än 5 % av det årliga nationella tak som anges i bilaga II för det ändamålet, får den medlemsstaten besluta att inte tillämpa denna artikel.

4. Inga förmåner som består i att undgå minskningar av stödet ska beviljas jordbrukare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt, efter den 18 oktober 2011, har skapat förutsättningar för att undgå verkningarna av denna artikel.

5. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa den minskning som avses i punkt 1 på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med de som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

6. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de beslut som fattats i enlighet med denna artikel och uppskattningen av eventuella resultat av minskningar för åren 2015–2019.

Artikel 12

Flera ansökningar

Den areal som motsvarar antalet stödberättigande hektar för vilken en ansökan om grundstöd har lämnats in av en jordbrukare i enlighet med avdelning III kapitel 1 får omfattas av en ansökan om annat direktstöd samt annat stöd som inte omfattas av denna förordning, såvida inte annat uttryckligen föreskrivs i denna förordning.

Artikel 13

Statligt stöd

Genom undantag från artikel 211.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013⁽¹⁾ ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget inte tillämpas på stöd som utbetalas av medlemsstaterna i överensstämmelse med denna förordning.

Artikel 14

Flexibilitet mellan pelare

1. Senast den 31 december 2013 får medlemsstaterna besluta att högst 15 % av deras årliga nationella tak för kalenderåret 2014 som anges i bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009, och av deras årliga nationella tak för kalenderåren 2015–2019 som anges i bilaga II till den här förordningen ska göras tillgängligt som extrastöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som finansieras genom Ejflu och som anges i förordning (EU) nr 1305/2013. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för beviljande av direktstöd.

De beslut som avses i första stycket ska anmälas till kommissionen senast den 31 december 2013. I det beslutet ska den procentsats anges som avses i det stycket vilken får skilja sig åt mellan olika kalenderår.

Medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i första stycket med avseende på kalenderåret 2014, får senast den 1 augusti 2014 fatta det beslutet med avseende på kalenderåren 2015–2019. De ska senast den dagen anmäla alla sådana beslut till kommissionen.

Medlemsstaterna får besluta att se över de beslut som avses i denna punkt med verkan från och med kalenderåret 2018. Beslut som grundar sig på en sådan översyn ska inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra och tredje styckena sänks. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2017 anmäla alla beslut om en sådan översyn till kommissionen.

2. Senast den 31 december 2013 får medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i punkt 1 besluta att högst 15 %, eller när det gäller Bulgarien, Estland, Spanien, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket högst 25 %, av det belopp som avsätts för stöd till åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som under perioden 2015–2020 finansieras genom Ejflu och som anges i förordning (EU) nr 1305/2013 ska göras tillgängligt som direktstöd. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för stödåtgärder inom landsbygdsprogram.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/01 och (EG) nr 1234/2007 (Se sidan 671 i detta nummer av EUT).

Det beslut som avses i första stycket ska anmälas till kommissionen senast den 31 december 2013. I det beslutet ska den procentsats anges som avses i det stycket och som får skilja sig åt mellan olika kalenderår.

Medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i första stycket med avseende på räkenskapsåret 2015 får senast den 1 augusti 2014 fatta det beslutet med avseende på perioden 2016–2020. De ska senast den dagen anmäla alla sådana beslut till kommissionen.

Medlemsstaterna får besluta att se över de beslut som avses i denna punkt med verkan från och med räkenskapsåren 2019 och 2020. Alla beslut som grundar sig på en sådan översyn ska inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra och tredje styckena höjs. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2017 anmäla alla beslut som grundar sig på en sådan översyn till kommissionen.

Artikel 15

Översyn

De stödordningar som förtecknas i bilaga I ska tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn, som när som helst kan komma att göras mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen och budgetläget. Den översynen kan leda till antagande av lagstiftningsakter, delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget eller genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.

KAPITEL 2

Bestämmelser för Bulgarien, Kroatien och Rumänien

Artikel 16

Gradvist införande av direktstöd i Bulgarien och Rumänien

För Bulgarien och Rumänien ska de tak som fastställts i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51, 53 och 65 för 2015 fastställas utifrån det belopp som anges i del A i bilaga V.

Artikel 17

Gradvist införande av direktstöd i Kroatien

I Kroatien ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för ökning av direktstödsnivåerna, uttryckta som en procentandel av den direktstödsnivå som ska tillämpas från och med 2022:

2013: 25 %.

2014: 30 %.

2015: 35 %.

2016: 40 %.

2017: 50 %.

2018: 60 %.

2019: 70 %.

2020: 80 %.

2021: 90 %.

Från och med 2022: 100 %.

Artikel 18

Kompletterande nationella direktstöd och direktstöd i Bulgarien och Rumänien

1. Under 2015 får Bulgarien och Rumänien använda nationella direktstöd för att komplettera stöd som beviljats inom ramen för den ordning för grundstöd som avses i avsnitt 1, 2 och 3 i kapitel 1 i avdelning III. Det totala stödbeloppet får inte överskrida det relevanta belopp som anges i del B i bilaga V.

2. Under 2015 får Bulgarien använda nationella direktstöd för att komplettera stöd som beviljats inom ramen för det grödspecifika stöd för bomull som avses i avdelning IV kapitel 2. Det totala stödbeloppet får inte överskrida det belopp som anges i del C i bilaga V.

3. Kompletterande nationella direktstöd ska beviljas i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

Artikel 19

Kompletterande nationella direktstöd i Kroatien

1. Kroatien får, med förbehåll för tillstånd från kommissionen, i tillämpliga fall komplettera vilken som helst av de stödordningar som förtecknas i bilaga I.

2. Det kompletterande nationella direktstödsbelopp som får beviljas under ett visst år och avseende en viss stödordning får inte överskrida ett särskilt rambelopp. Detta rambelopp ska vara lika med skillnaden mellan

a) det direktstödsbelopp som är tillgängligt per berörd stödordning efter det att direktstöd har införts fullt ut i enlighet med artikel 17 för kalenderåret 2022 och

b) det direktstödsbelopp som är tillgängligt per berörd stödordning för det aktuella kalenderåret efter tillämpning av tabellen för ökningar i enlighet med artikel 17.

3. Det totala kompletterande nationella direktstödsbelopp som beviljas får inte överstiga det tak som anges i del B av bilaga VI för det motsvarande kalenderåret.

4. Kroatien får på grundval av objektiva kriterier och efter tillstånd från kommissionen besluta vilka belopp som ska beviljas som kompletterande nationellt direktstöd.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som bemyndigar betalningar enligt denna artikel, och som anger vilken eller

vilka stödordningar som berörs och vilken den högsta tillåtna stödnivån för det kompletterande nationella stödet är.

När det gäller nationellt direktstöd som är avsett som komplement till det frivilligt kopplade stöd som avses i avdelning IV kapitel 1 ska genomförandeakterna också ange vilken sådan typ av jordbruk eller vilken sådan särskild jordbrukssektor som avses i artikel 52.3 som det kompletterande nationella direktstödet får avse.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 71.2 eller 71.3.

6. Stöd villkoren för kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien ska vara identiska med de som gäller för stöd inom motsvarande stödordningar enligt denna förordning.

7. Kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien ska vid behov justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitik. Det ska beviljas i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

8. Kroatien ska lämna en rapport med uppgift om de åtgärder som vidtagits för genomförandet av det kompletterande nationella direktstödet senast den 30 juni året efter genomförandet. Rapporten ska åtminstone omfatta följande:

a) Eventuella förändringar i situationen som påverkar det kompletterande nationella direktstödet.

b) För varje kompletterande nationellt direktstöd antalet stödmottagare det totala beviljade kompletterande nationella direktstödsbeloppet samt antalet hektar och antalet djur eller andra enheter för vilka det kompletterande nationella direktstödet beviljats.

c) En rapport om de kontrollåtgärder som vidtagits avseende beviljat kompletterande nationellt direktstöd.

Artikel 20

Särskild nationell minröjningsreserv för Kroatien

1. Från och med 2015 ska Kroatien senast den 31 januari varje år till kommissionen anmäla vilka arealer som har fastställts i enlighet med artikel 57a.10 i förordning (EG) nr 73/2009 och som återgått till att användas för jordbruksverksamhet under det föregående kalenderåret.

Kroatien ska också anmäla till kommissionen det antal stöd-rätter som stod till jordbrukarnas förfogande den 31 december det föregående kalenderåret och vilket belopp som fanns kvar att utnyttja i den särskilda nationella minröjningsreserven det datumet.

När så är tillämpligt ska de anmälningar som föreskrivs i första och andra styckena göras per region som utsetts i enlighet med artikel 23.1 i denna förordning.

2. Vid anpassning av bilaga II enligt artikel 6.3 ska kommissionen årligen beräkna det belopp som ska läggas till de belopp som anges för Kroatien i den bilagan och som ska användas för att finansiera det stöd som ska beviljas inom de ordningar som förtecknas i bilaga I för de arealer som avses i punkt 1 i den här artikeln. Detta belopp ska beräknas på grundval av de uppgifter som Kroatien anmäler i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och det uppskattade genomsnittliga direktstödet per hektar i Kroatien för det berörda året.

Det maximala belopp som i enlighet med första stycket ska läggas till på grundval av alla de arealer som Kroatien i enlighet med punkt 1 i denna artikel anmäler fram till 2022 ska vara 9 600 000 EUR och ska följa tabellen för ökning av direktstödsnivåerna i artikel 17. De resulterande årliga maximibeloppen anges i bilaga VII.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa vilken andel av det belopp som ska läggas till i enlighet med punkt 2 som Kroatien ska föra upp i den särskilda nationella miniröjningsreserven för tilldelning av stödrätter för de arealer som avses i punkt 1. Andelen ska beräknas på grundval av förhållandet mellan taket inom ordningen för grundstöd och det nationella tak som anges i bilaga II före det nationella takets ökning i enlighet med punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

4. Under perioden 2015–2022 ska Kroatien använda den särskilda nationella miniröjningsreserven för att tilldela jordbrukarna stödrätter för minrojd mark som jordbrukarna deklarerar under det aktuella året när

- a) marken består av stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 32.2 till 32.5,
- b) marken i fråga ska ha återgått till att användas för jordbruksverksamhet under det föregående kalenderåret, och
- c) marken ska ha anmälts till kommissionen i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

5. Värdet på de stödrätter som fastställs inom ramen för denna artikel ska motsvara det nationella eller regionala genomsnittsvärdet på stödrätter under tilldelningsåret och ligga inom ramen för det belopp som är tillgängligt inom den särskilda nationella miniröjningsreserven.

6. För att ta hänsyn till konsekvenserna av att minrojd mark återgått till att användas för jordbruksverksamhet enligt Kroatiens anmälan i överensstämmelse med denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på anpassning av de belopp som anges i bilaga VI.

AVDELNING III

ORDNINGEN FÖR GRUNDSTÖD, SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING OCH RELATERADE STÖD

KAPITEL 1

Ordningen för grundstöd och systemet för enhetlig arealersättning

Avsnitt 1

Inrättande av ordningen för grundstöd

Artikel 21

Stödrättigheter

1. Jordbrukarna ska kunna få stöd inom ramen för ordningen för grundstöd om de

- a) erhåller stödrätter inom ramen för denna förordning genom tilldelning i enlighet med artikel 20.4, genom en första tilldelning i enlighet med artikel 24 eller 39, genom tilldelning ur den nationella reserven eller regionala reserverna i enlighet med artikel 30 eller genom överlåtelse i enlighet med artikel 34, eller
- b) uppfyller kriterierna i artikel 9 och innehar ägda eller hyrda stödrätter i en medlemsstat som i enlighet med punkt 3 har beslutat att behålla sina befintliga stödrätter.

2. Stödrättigheter som erhållits inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003 och med förordning (EG) nr 73/2009 ska upphöra att gälla den 31 december 2014.

3. Medlemsstater som infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 5 avsnitt I eller avdelning III kapitel 6 i förordning (EG) nr 1782/2003 eller avdelning III kapitel 3 i förordning (EG) nr 73/2009 får senast den 1 augusti 2014, genom undantag från punkt 2, besluta att behålla de befintliga stödrätterna. De ska senast den dagen anmäla alla sådana beslut till kommissionen.

4. Om det antal ägda eller hyrdastödrätter som fastställts i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003 och förordning (EG) nr 73/2009 och som en jordbrukare innehar vid det sista datumet för inlämnande av ansökan som ska fastställas i enlighet med artikel 78 b första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 överstiger det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 deklarerar i sin stödansökan och som denne förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten, dock senast det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av en sådan stödansökan, ska, vad gäller de medlemsstater som fattar det beslut som avses punkt 3, det antal stödrätter som överstiger antalet stödberättigande hektar upphöra att gälla det senare datumet.

Artikel 22

Tak inom ordningen för grundstöd

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att för varje medlemsstat fastställa det årliga nationella taket för ordningen för grundstöd genom att dra av de tak som fastställs i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51 och 53 från det årliga nationella tak som anges i bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

2. För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag av det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket inom ordningen för grundstöd enligt punkt 1 i den här artikeln. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas.

3. Medlemsstaterna får varje år se över sitt beslut som avses i punkt 2 och ska till kommissionen anmäla eventuella beslut grundat på sådan översyn senast den 1 augusti året före tillämpningsåret.

4. För varje medlemsstat och år ska det sammanlagda värdet av alla stödrätter och den nationella reserven eller de regionala reserverna motsvara respektive årliga nationella tak som fastställs av kommissionen enligt punkt 1.

5. Om det tak som gäller för en medlemsstat fastställs av kommissionen enligt punkt 1 avviker från taket för det föregående året till följd av beslut som fattats av den medlemsstaten i enlighet med punkt 3 i denna artikel, artikel 14.1 tredje och fjärde styckena, artikel 14.2 tredje och fjärde styckena, artiklarna 42.1, 49.1 andra stycket, 51.1 andra stycket eller artikel 53 ska den medlemsstaten linjärt minska eller öka värdet på alla stödrätter för att säkerställa förenlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 23

Regional fördelning av de nationella taken

1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2014 besluta att tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå. I sådant fall ska de fastställa regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. särdrag vad gäller jordbruk och socioekonomiska frågor samt regional jordbrukspotential eller institutionell eller administrativ struktur.

Medlemsstater som tillämpar artikel 36 får senast den 1 augusti året som föregår det första tillämpningsåret för ordningen för grundstöd, fatta det beslut som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska fördela de årliga nationella tak inom ordningen för grundstöd som avses i artikel 22.1 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Medlemsstater som inte tillämpar artikel 30.3 ska göra denna fördelning efter att ha tillämpat den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1.

3. Medlemsstaterna får besluta att årligen successivt ändra dessa regionala tak i på förhand fastställda årliga etapper och i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, såsom jordbrukspotential eller miljömässiga kriterier.

4. Medlemsstaterna ska göra en linjär minskning eller ökning av värdet på stödrätterna i varje relevant region i den utsträckning som är nödvändig för att iaktta de tillämpliga regionala tak som fastställts i enlighet med punkt 2 eller 3.

5. Medlemsstater som tillämpar punkt 1 får besluta att inte längre tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå från och med en tidpunkt som de själva ska fastställa.

6. Medlemsstater som tillämpar punkt 1 första stycket ska till kommissionen anmäla det beslut som avses i det stycket och de åtgärder som vidtagits för tillämpningen av punkterna 2 och 3 senast den 1 augusti 2014.

Medlemsstater som tillämpar punkt 1 andra stycket ska till kommissionen anmäla det beslut som avses i det stycket och de åtgärder som vidtagits för tillämpningen av punkterna 2 och 3 senast den 1 augusti det relevanta året.

Medlemsstater som tillämpar punkt 1 ska till kommissionen anmäla alla beslut som avses i punkt 5 senast den 1 augusti året som föregår det första tillämpningsåret för det beslutet.

Artikel 24

Första tilldelning av stödrätter

1. Stödrättigheter ska tilldelas jordbrukare som är berättigade till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i denna förordning, under förutsättning att

a) de ansöker om tilldelning av stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd senast den sista dagen för inlämnande av ansökningar under 2015 som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013, utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter, och

- b) de var berättigade att erhålla stöd, före eventuella minskningar av eller uteslutning från stöd som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009, för 2013 med avseende på en stödansökan om direktstöd, nationellt övergångsstöd eller kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009.

Första stycket ska inte tillämpas på medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i den här förordningen.

Medlemsstaterna får tilldela stödrätter till jordbrukare som är berättigade att erhålla direktstöd i enlighet med artikel 9 i den här förordningen, som uppfyller kravet som anges i led a i första stycket och som

- a) inte erhöll stöd för 2013 med avseende på en sådan stödansökan som avses i första stycket i denna punkt och vilka, på det datum som den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 ⁽¹⁾ fastställt för ansökningsåret 2013,

- i) i medlemsstater som tillämpar systemet för samlat gårdsstöd

— producerade frukt, grönsaker, matpotatis, utsädespotatis eller prydnadsväxter, och gjorde detta på en minimiareal uttryckt i hektar om den berörda medlemsstaten beslutar att införa ett sådant krav, eller,

— odlade vin, eller

- ii) i medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning, endast hade jordbruksmark som den 30 juni 2003 inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd enligt artikel 124.1 i förordning (EG) nr 73/2009

- b) under 2014 tilldelas stödrätter från den nationella reserven inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med artikel 41 eller 57 i förordning (EG) nr 73/2009 eller

- c) aldrig innehaft, ägt eller hyrt stödrätter som fastställts inom ramen för förordning (EG) nr 73/2009 eller förordning (EG) nr 1782/2003 och som lämnar kontrollerbara uppgifter om

att de på det datum som medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 fastställt för ansökningsåret 2013 producerade, födde upp eller odlade jordbruksprodukter, inbegripet genom skörd, mjölkning, djuruppfödning och djurhållning för animalieproduktion. Medlemsstaterna får fastställa sina egna kompletterande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande för denna kategori jordbrukare med avseende på lämplig kompetens, erfarenhet eller utbildningsnivå.

2. Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter ska antalet stödrätter som tilldelats per jordbrukare under 2015 motsvara det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerade i sin stödansökan för 2015 i enlighet med artikel [...] 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 och som denne förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten. Detta datum ska senast vara det datum som fastställts i den medlemsstaten för ändring av en sådan stödansökan.

3. Medlemsstaterna får tillämpa en eller flera av begränsningarna, i enlighet med punkterna 4-7, på det antal stödrätter som ska tilldelas enligt punkt 2.

4. Medlemsstaterna får besluta att antalet stödrätter som ska tilldelas ska motsvara antingen det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren 2013 deklarerade i enlighet med artikel 34.2 i förordning (EG) nr 73/2009 eller det antal stödberättigande hektar som avses i punkt 2 i den här artikeln, beroende på vilket som är lägst. För Kroatien ska tillämpningen av detta alternativ vara tillämpligt utan att det påverkar tilldelningen av stödrätter för minröjda hektar i enlighet med artikel 20.4 i den här förordningen.

5. Om det totala antal stödberättigande hektar som avses i punkt 2 i den här artikeln och som deklarerats i en medlemsstat, skulle innebära en ökning på mer än 35 % av det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades under 2009, eller i Kroatiens fall under 2013, i enlighet med artikel 35 i förordning (EG) nr 73/2009 får medlemsstaterna begränsa antalet stödrätter som ska tilldelas under 2015 till som lägst antingen 135 % eller 145 % av det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades under 2009, eller i Kroatiens fall det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades under 2013, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 73/2009.

Vid tillämpningen av detta alternativ ska medlemsstaterna tilldela jordbrukarna ett reducerat antal stödrätter. Detta antal ska beräknas genom en proportionell minskning av det ytterligare antal stödberättigande hektar som respektive jordbrukare år 2015 deklarerat i förhållande till det antal stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 34.2 i förordning (EG) nr 73/2009 som den jordbrukaren deklarerat i sin stödansökan år 2011, eller i Kroatiens fall år 2013, utan att detta påverkar de minröjda hektar för vilka stödrätter ska tilldelas i enlighet med artikel 20.4 i den här förordningen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2.12.2009, s. 65).

6. Medlemsstaterna får, vid fastställandet av det antal stöd-rätter som ska tilldelas en jordbrukare, besluta att tillämpa en nedsättningskoefficient på de stödberättigande hektar som avses i punkt 2 och som utgörs av permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden, framför allt på grund av deras höjd eller andra sådana naturliga begränsningar som dålig markkvalitet, lutning och vattentillgång.

7. Medlemsstaterna får besluta att det antal stödrätter som ska tilldelas en jordbrukare ska motsvara det antal stödberättigande hektar som avses i punkt 2 i den här artikeln och som inte utgjordes av hektar vinrankor på det datum som medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 fastställt för ansökningsåret 2013 eller hektar åkermark som permanent används för växthusproduktion.

8. Vid försäljning eller arrende av hela eller delar av jordbruksföretaget får fysiska eller juridiska personer som uppfyller kraven i punkt 1 i den här artikeln, genom avtal undertecknat före den sista dagen för inlämnande av ansökningar under 2015 som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013, överlåta rätten i enlighet med punkt 1 i den här artikeln att erhålla stödrätter till en eller flera jordbrukare, förutsatt att de sistnämnda uppfyller villkoren i artikel 9 i den här förordningen.

9. En medlemsstat får besluta att fastställa en minimistorlek per jordbruksföretag, uttryckt i antal stödberättigande hektar, beträffande vilken jordbrukaren ska få ansöka om en tilldelning av stödrätter. Minimistorleken får inte överstiga de trösklar som fastställs i artikel 10.1 b jämförd med punkt 2 i den artikeln.

10. Medlemsstaterna ska i förekommande fall senast den 1 augusti 2014 anmäla de beslut som avses i denna artikel till kommissionen.

11. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för ansökningar om tilldelningen av stödrätter som lämnas in under det år tilldelning av stödrätter sker, när stödrätterna eventuellt ännu inte har fastställts definitivt och tilldelningen påverkas av särskilda omständigheter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 25

Värdet av stödrätter och konvergens

1. Under 2015 ska medlemsstaterna beräkna enhetsvärdet på stödrätter genom att en fast procentsats av det nationella tak som för varje aktuellt år anges i bilaga II divideras med antalet stödrätter under 2015 på nationell eller regional nivå, undantaget de stödrätter som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserver.

Den fasta procentsats som avses i första stycket ska beräknas genom att det nationella respektive regionala tak för grundstödet som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1, eller i tillämpliga fall artikel 30.2, divideras med det nationella tak för 2015 som anges i bilaga II. Stödrättigheterna ska anges som ett tal som motsvarar ett antal hektar.

2. Genom undantag från den beräkningsmetod som avses i punkt 1 får medlemsstaterna besluta att differentiera värdet på stödrätterna under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserver, för varje aktuellt år utifrån deras ingångsenhetsvärde som beräknats i enlighet med artikel 26.

3. Senast från och med ansökningsåret 2019 ska alla stödrätter i en medlemsstat eller, när artikel 23 tillämpas, i en region ha ett enhetligt enhetsvärde.

4. När det gäller stödrätter vars ingångsenhetsvärde enligt beräkningen i enlighet med artikel 26 som är lägre än 90 % av det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019 får en medlemsstat genom undantag från punkt 3 besluta att senast för ansökningsåret 2019 höja deras enhetsvärde med minst en tredjedel av skillnaden mellan deras ingångsenhetsvärde och 90 % av det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019.

Medlemsstaterna får besluta att fastställa den procentsats som avses i första stycket till över 90 %, dock högst 100 %.

Dessutom ska medlemsstaterna föreskriva att samtliga stödrätter, senast för ansökningsåret 2019, ska ha ett enhetsvärde på minst 60 % av det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019, förutsatt att detta, i medlemsstater som tillämpar det tröskelvärde som avses i artikel 7, inte skulle leda till att till en högsta minskning som överstiger det tröskelvärdet. I sådana fall ska minimienhetsvärdet fastställas till ett värde som är tillräckligt för att den tröskeln inte ska överstigas.

5. Det nationella eller regionala enhetsvärde för 2019 som avses i punkt 4 ska beräknas genom att en fast procentsats av det nationella tak som anges i bilaga II, eller av det regionala taket, för kalenderåret 2019, divideras med antalet stödrätter under 2015 i den berörda medlemsstaten eller regionen, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna. Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, artikel 30.2, divideras med det nationella tak som anges i bilaga II, eller det regionala taket, för 2015.

6. De regionala tak som avses i punkt 5 ska beräknas genom att en fast procentsats tillämpas på det nationella tak som anges i bilaga II för år 2019. Denna fasta procentsats ska beräknas genom att respektive regionalt tak som ska fastställas i enlighet med artikel 23.2 för år 2015 divideras med det nationella tak som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 i de fall där artikel 23.2 andra stycket är tillämpligt.

7. För att finansiera de ökningarna av värdet på stödrätter som avses i punkt 4 ska skillnaden mellan stödrätternas ingångsenhetsvärde och det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019 minskas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som ska fastställas av medlemsstaterna för de stödrätter vilkas ingångsenhetsvärde är högre än det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2019. Sådana kriterier får inbegripa fastställande av en minskning av ingångsenhetsvärdet med högst 30 %.

8. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel ska övergången från det ingångsenhetsvärde på stödrätter som fastställts i enlighet med artikel 26 till deras utgångsenhetsvärde 2019 som fastställts i enlighet med punkterna 3 eller 4-7 i den här artikeln ske i lika stora steg med början 2015.

För att för varje år säkerställa efterlevnad av den fasta procentsats som avses i punkt 1 i denna artikel ska värdet på stödrätter med ett ingångsenhetsvärde som är högre än det nationella eller regionala enhetsvärdet 2019 anpassas.

9. Genom undantag från punkt 8 i denna artikel, när medlemsstater som i enlighet med artikel 21.3 beslutar att behålla sina befintliga stödrätter tillämpar punkt 2 i denna artikel, ska övergången från det ingångsenhetsvärde på stödrätter som fastställs i enlighet med artikel 26.5 till deras utgångsenhetsvärde 2019 som fastställs i enlighet med punkterna 3 eller 4-7 i denna artikel, göras genom att i förekommande fall tillämpa de successiva ändringar som beslutats nationellt i enlighet med artikel 63.3 i förordning (EG) nr 1782/2003.

För att för varje år säkerställa efterlevnad av den fasta procentsats som avses i punkt 1 i denna artikel ska värdet på alla stödrätter anpassas lineärt.

10. Under 2015 ska medlemsstaterna informera jordbrukare om värdet på deras stödrätter enligt beräkningen i enlighet med denna artikel och artiklarna 26 och 27 för varje år som omfattas av denna förordning.

Artikel 26

Beräkning av ingångsenhetsvärdet

1. Det ingångsenhetsvärde på stödrätter som avses i artikel 25.2 i medlemsstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd under kalenderåret 2014 och som inte har beslutat

att behålla de befintliga stödrätterna i enlighet med artikel 21.3 ska fastställas i enlighet med någon av metoderna som anges i punkt 2 eller 3.

2. En fast procentsats av det stöd en jordbrukare, i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009, erhöll för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd före sådana minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i den förordningen, ska divideras med det antal stödrätter jordbrukaren tilldelas under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, 30.2 i denna förordning, divideras med stödbeloppet för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i den berörda medlemsstaten eller regionen, före de minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009.

3. En fast procentsats av värdet på de stödrätter, inklusive särskilda stödrätter, som jordbrukaren innehade den dag då vederbörande i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 lämnade in sin ansökan för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd ska divideras med det antal stödrätter jordbrukaren tilldelas under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella eller regionala reserven.

Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive artikel 23.2 i den här förordningen för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 i denna förordning eller, i tillämpliga fall, 30.2, divideras med det sammanlagda värdet av alla stödrätter, inklusive särskilda stödrätter, i den berörda medlemsstaten eller regionen för 2014 inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd.

Vid tillämpning av denna punkt ska en jordbrukare anses inneha stödrätter den dag då vederbörande lämnade in sin ansökan för 2014 om stödrätter har tilldelats eller definitivt överlåtits till den jordbrukaren senast den dagen.

4. Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning under kalenderåret 2014 ska beräkna ingångsenhetsvärdet av de stödrätter som avses i artikel 25.2 i denna förordning genom att dividera en fast procentsats av det sammanlagda värdet på det stöd jordbrukaren erhöll för 2014 inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 och inom ramen för artiklarna 132 och 133a i den förordningen, före sådana minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i den förordningen, med det antal stödrätter som jordbrukaren tilldelas under 2015, undantaget dem som under 2015 tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive artikel 23.2 i den här förordningen för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, 30.2, i den här förordningen divideras med det sammanlagda värdet av det stöd som beviljats i den berörda medlemsstaten eller regionen för 2014 inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 och inom ramen för artiklarna 132 och 133a i den förordningen, före de minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i den förordningen.

5. Medlemsstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd under kalenderåret 2014 och som beslutar att behålla sina befintliga stödrätter i enlighet med artikel 21.3 i denna förordning ska beräkna en stödrättighets ingångsenhetsvärde som avses i artikel 25.2 i denna förordning genom att multiplicera enhetsvärdet på stödrätten med en fast procentsats. Den fasta procentsatsen ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i denna förordning för år 2015, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, artikel 30.2 i denna förordning, divideras med stödbeloppet för 2014 inom ramen för systemet för samlat gårdsstöd i den berörda medlemsstaten eller regionen, före de minskningar och uteslutningar som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009.

6. För de beräkningsmetoder som föreskrivs i denna artikel får medlemsstaterna, förutsatt att de relevanta sektorerna inte mottar något frivilligt kopplat stödet enligt avdelning IV i denna förordning, också beakta det stöd som beviljats för kalenderåret 2014 inom ramen för en eller flera av ordningarna enligt artiklarna 52, 53.1 och 68.1 a och b i förordning (EG) nr 73/2009 samt, för de medlemsstater som tillämpade systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009, enligt artiklarna 68.1 c, 126, 127 och 129 i den förordningen.

Medlemsstater som beslutar att tillämpa det frivilligt kopplade stödet i enlighet med avdelning IV i den här förordningen, får vid tillämpningen av en beräkningsmetod som föreskrivs i denna artikel beakta skillnaderna mellan den mängd stöd som beviljats under kalenderåret 2014 och den mängd stöd som ska beviljas i enlighet med avdelning IV i den här förordningen, under förutsättning att:

- a) det frivilligt kopplade stödet i enlighet med avdelning IV i den här förordningen beviljas en sektor som under kalenderåret 2014 beviljats stöd i enlighet med artiklarna 52, 53.1, 68.1 a och 68.1 b och, för medlemsstater som tillämpade systemet för enhetlig arealersättning, i enlighet med artiklarna 68.1 c, 126, 127 och 129 i förordning (EG) nr 73/2009, och
- b) beloppet av det frivilligt kopplade stödet per enhet är lägre än stödet per enhet under 2014.

Artikel 27

Inbegripande av den särskilda nationella minröjningsreserven

När det gäller Kroatien ska alla hänvisningar i artiklarna 25 och 26 till den nationella reserven tolkas som att den inbegriper den särskilda nationella minröjningsreserv som avses i artikel 20.

Dessutom ska det belopp som kommer från den särskilda nationella minröjningsreserven dras av från de tak inom ordningen för grundstöd som avses i artikel 25.1 andra stycket, punkterna 5 och 6 i den artikeln och artikel 26.

Artikel 28

Icke-planerade vinstökningar

I det fall hela eller en del av ett arrende av jordbruksareal säljs, överläts eller löper ut efter det datum som fastställts i enlighet med artikel 35 eller 124.2 i förordning (EG) nr 73/2009 och före det datum som fastställts i enlighet med artikel 33.1 i den här förordningen, får en medlemsstat vid tillämpning av artikel 25.4-25.7 och artikel 26 på grundval av objektiva kriterier föreskriva att den ökning eller del av ökning av värdet på stödrätter som skulle ha tilldelats den berörda jordbrukaren ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna, om denna ökning skulle leda till en extraförtjänst för den berörda jordbrukaren.

Dessa objektiva kriterier ska fastställas på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks och ska minst omfatta följande:

- a) Kortaste löptid för arrendet.
- b) Den andel av det erhållna stödet som ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna.

Artikel 29

Anmälningar om värdet av stödrätter och konvergens

Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla alla beslut som avses i artiklarna 25, 26 och 28.

Avsnitt 2

Nationell reserv och regionala reserver

Artikel 30

Inrättande och användning av den nationella reserven eller regionala reserver

1. Varje medlemsstat ska inrätta en nationell reserv. I detta syfte ska medlemsstaterna under det första år som ordningen för grundstöd genomförs göra en linjär procentuell minskning av taket inom ordningen för grundstöd på nationell nivå.

2. Genom undantag från punkt 1 får de medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 23.1 inrätta regionala reserver. I detta syfte ska medlemsstaterna under det första år som ordningen för grundstöd genomförs göra en sådan linjär procentuell minskning av taket inom ordningen för grundstöd på regional nivå som avses i artikel 23.2 första stycket.

3. Den minskning som avses i punkterna 1 och 2 ska inte överstiga 3 %, förutom ifall en högre procentsats krävs för att tillgodose tilldelningsbehoven enligt punkt 6 eller 7 a och 7 b för år 2015 eller, för medlemsstater som tillämpar artikel 36, för det första året för genomförande av ordningen för grundstöd.

4. Medlemsstaterna ska tilldela stödrätter från sina nationella eller regionala reserver i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

5. Sådana stödrätter som avses i punkt 4 ska endast tilldelas jordbrukare som är berättigade till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9.

6. Medlemsstaterna ska utnyttja sina nationella eller regionala reserver i första hand till att tilldela unga jordbrukare och jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet stödrätter.

7. Medlemsstaterna får använda sina nationella eller regionala reserver för att

a) tilldela stödrätter till jordbrukare i syfte att säkerställa att jordbruksmark inte läggs ned, bl.a. i områden som omfattas av omstrukturerings- eller utvecklingsprogram som rör någon av formerna för offentlig intervention,

b) tilldela stödrätter till jordbrukare i syfte att kompensera dem för specifika nackdelar,

c) tilldela stödrätter till jordbrukare som till följd av force majeure eller exceptionella omständigheter inte kunnat tilldelas stödrätter inom ramen för detta kapitel,

d) tilldela, i de fall de tillämpar artikel 21.3 i denna förordning, stödrätter till jordbrukare vars antal stödberättigande hektar som de har deklarerat under 2015 i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 och som de förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten, dock senast det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av stödansökan, överstiger det antal ägda eller hyrda stödrätter som fastställts i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003 och i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 och som de innehar vid den slutliga dagen för

inlämnande av ansökningar som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013,

e) linjärt och permanent öka värdet på samtliga stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå om den nationella reserven i fråga eller den regionala reserven överstiger 0,5 % av det årliga nationella eller regionala taket inom ordningen för grundstöd, förutsatt att tillräckliga belopp finns kvar för tilldelningar enligt punkt 6, leden a och b i den här punkten samt punkt 9 i denna artikel,

f) täcka de årliga behoven för betalningar som ska beviljas i enlighet med artiklarna 51.2, 65.1, 65.2 och 65.3 i den här förordningen.

Vid tillämpning av denna punkt ska medlemsstaterna besluta om prioriteringsordningen mellan de olika användningsområden som avses här.

8. Vid tillämpning av punkterna 6 och 7 a, b och d ska medlemsstaterna fastställa värdet på stödrätter som tilldelas jordbrukare vid det nationella eller regionala medelvärdet på stödrätter under tilldelningsåret.

Det nationella eller regionala medelvärdet ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 för tilldelningsåret, undantaget beloppet i den nationella reserven eller regionala reserverna och när det gäller Kroatien, den särskilda minörjningsreserven, divideras med antalet tilldelade stödrätter.

Medlemsstaterna ska fastställa stegen för årliga successiva ändringar av värdet på stödrätter som tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna, med hänsyn tagen till de ändringar av de nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som fastställs i enlighet med artiklarna 22.1 respektive 23.2 som följer av variationer i nivån på de nationella tak som anges i bilaga II.

9. När en jordbrukare med stöd av ett definitivt domstolsavgörande eller ett definitivt administrativt avgörande fattat av den behöriga myndigheten i medlemsstaten är berättigad att erhålla stödrätter eller öka värdet på befintliga stödrätter, ska jordbrukaren erhålla det antal stödrätter samt värdet på de stödrätter som fastställs i domstolsavgörandet eller det administrativa avgörandet vid en tidpunkt som ska fastställas av medlemsstaten. Den tidpunkten får dock inte infalla senare än sista dag för inlämnande av en ansökan inom ramen för ordningen för grundstöd efter dagen för domstolsavgörandet eller det administrativa avgörandet, med beaktande av artiklarna 32 och 33.

10. Vid tillämpning av punkterna 6, 7 a och b och 9 får medlemsstaterna antingen tilldela nya stödrätter eller öka enhetsvärdet på en jordbrukares samtliga befintliga stödrätter upp till värdet på det nationella eller regionala medelvärdet.

11. I denna artikel avses med

- a) unga jordbrukare: jordbrukare som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 50.2 och, i tillämpliga fall, de villkor som avses i artikel 50.3 och 50.11,
- b) jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet: fysisk eller juridisk person som under de fem år som föregår inledandet av jordbruksverksamheten inte bedrivit jordbruksverksamhet i eget namn och på egen risk eller inte ha kontrollerat en juridisk person som bedriver jordbruksverksamhet; när det gäller en juridisk person får den eller de fysiska personer som kontrollerar den juridiska personen inte ha bedrivit jordbruksverksamhet i eget namn och på egen risk eller inte ha kontrollerat en juridisk person som bedriver jordbruksverksamhet under de fem år som föregår inledandet av den juridiska personens jordbruksverksamhet; medlemsstaterna får fastställa sina egna objektiva och icke-diskriminerande ytterligare kriterier för stödberättigande för denna kategori av jordbrukare med avseende på lämplig kompetens, erfarenhet eller utbildningsnivå.

Artikel 31

Påfyllning av den nationella reserven eller de regionala reserverna

1. Den nationella reserven eller de regionala reserverna ska fyllas på med belopp som uppstår till följd av

- a) stödrätter som inte berättigar till utbetalning under två på varandra följande år på grund av tillämpning av
 - i) artikel 9,
 - ii) artikel 10.1, eller
 - iii) artikel 11.4 i den här förordningen,
- b) ett antal stödrätter som motsvarar det totala antal stödrätter som inte har aktiverats av jordbrukare i enlighet med artikel 32 i denna förordning under två på varandra följande år, utom när deras aktivering har förhindrats genom force majeure eller exceptionella omständigheter. Vid fastställande av vilka ägda eller hyrda stödrätter som en jordbrukare innehar som ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna ska de stödrätter som har det lägsta värdet prioriteras,

c) stödrätter som jordbrukare har lämnat tillbaka på frivillig basis,

d) tillämpning av artikel 28 i den här förordningen,

e) felaktigt tilldelade stödrätter i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013,

f) en linjär minskning av värdet på stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå i de fall då den nationella reserven eller regionala reserverna inte räcker till för att täcka de fall som avses i artikel 30.9 i den här förordningen,

g) en linjär minskning av värdet på stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd på nationell eller regional nivå för att täcka de fall som avses i artikel 30.6 i den här förordningen, när medlemsstaterna anser det nödvändigt,

h) tillämpning av artikel 34.4 i den här förordningen.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga åtgärder avseende återföring av icke aktiverade stödrätter till den nationella reserven eller regionala reserverna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Avsnitt 3

Genomförande av ordningen för grundstöd

Artikel 32

Aktivering av stödrätter

1. Stöd inom ramen för ordningen för grundstöd ska, genom deklaration i enlighet med artikel 33.1, beviljas jordbrukare när en stödberättigande hektar har aktiverats i den medlemsstat där den har tilldelats. Aktiverade stödrätter ska berättiga till årlig utbetalning av de belopp som fastställs där, utan att detta påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11 och linjära minskningar i enlighet med artiklarna 7, 51.2 och 65.2 c i denna förordning och tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. I denna avdelning avses med stödberättigande hektar:

- a) all jordbruksareal i jordbruksföretaget, inbegripet arealer som inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003 i medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 och som då valde att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning, som används för jordbruksverksamhet eller, om arealen även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet eller

b) all areal som berättigade till utbetalningar under 2008 inom ramen för det system med samlat gårdsstöd eller det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning III respektive IVa i förordning (EG) nr 1782/2003, och som

i) inte längre är förenlig med definitionen av stödberättigande hektar enligt led a till följd av genomförandet av direktiv 92/43/EEG, direktiv 2000/60/EG och direktiv 2009/147/EG,

ii) under den tid som den enskilde jordbrukarens aktuella åtagande varar, har beskogsats i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999, artikel 43 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013 eller inom ramen för en nationell ordning vars villkor är förenliga med artikel 43.1, 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013, eller

iii) under den tid som den enskilde jordbrukarens aktuella åtagande varar har legat i träda enligt artiklarna 22, 23 och 24 i förordning (EG) nr 1257/1999 eller artikel 39 i förordning (EG) nr 1698/2005 och artikel 28 i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. Vid tillämpning av punkt 2 a

a) ska ett jordbruksföretags jordbruksareal, när denna även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, betraktas som en areal som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet om jordbruksverksamheten kan bedrivas utan att väsentligt hindras av den andra verksamhetens intensitet, beskaffenhet, varaktighet eller tidpunkt,

b) får medlemsstaterna upprätta en förteckning över de arealer som huvudsakligen används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet.

Medlemsstaterna ska fastställa kriterier för tillämpningen av denna punkt på sina respektive territorier.

4. Arealerna ska endast anses vara stödberättigande hektar om de är förenliga med definitionen av stödberättigande hektar under hela kalenderåret, utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter.

5. Vid fastställandet av stödberättigande hektar får medlemsstater som har fattat det beslut som avses i artikel 4.2 andra stycket tillämpa en nedsättningskoefficient för att omvandla de hektar som berörs till stödberättigande hektar.

6. Arealer som används för produktion av hampa ska endast vara stödberättigande hektar om de sorter som används har en tetrahydrokannabinolhalt på högst 0,2 %.

Artikel 33

Deklaration av stödberättigande hektar

1. För den aktivering av stödrätter som föreskrivs i artikel 32.1 ska jordbrukaren deklarerar de skiften som motsvarar de stödberättigande hektar som åtföljer varje stödrättighet. Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter ska de skiften som deklarerar förfogas över av jordbrukaren vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast vid det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av den stödansökan som avses i artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Medlemsstaterna får i vederbörligen motiverade fall tillåta jordbrukaren att ändra sin deklARATION, förutsatt att denne håller fast åtminstone vid det antal hektar som motsvarar dennes stödrätter och iakttar villkoren för beviljande av stödet inom ramen för ordningen för grundstöd för den aktuella arealen.

Artikel 34

Överlåtelse av stödrätter

1. Stödrättigheter får endast överlåtas till en jordbrukare som är berättigad till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 och som är etablerad i samma medlemsstat, med undantag för överlåtelse genom faktiskt eller förtida arv.

Stödrättigheter, inbegripet faktiskt eller förtida arv, får endast aktiveras i den medlemsstat där de tilldelades.

2. När medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som avses i artikel 23.1 får stödrätter endast överlåtas eller aktiveras inom en och samma region, med undantag för genom faktiskt eller förtida arv.

Stödrättigheter, inbegripet faktiskt eller förtida arv, får emellertid endast aktiveras i den region där de tilldelades.

3. Medlemsstater som inte utnyttjar den möjlighet som avses i artikel 23.1 får besluta att stödrätter endast får överlåtas eller aktiveras inom en och samma region, med undantag för genom faktiskt eller förtida arv.

Sådana regioner ska definieras på lämplig territoriell nivå i enlighet med objektiva kriterier och på ett sätt som säkerställer likabehandling av jordbrukare säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

4. Om stödrätter överlåts utan mark får medlemsstaterna besluta, i enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten, att en del av de överlåtna stödrätterna ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna eller att deras enhetsvärde minskas till förmån för den nationella reserven eller regionala reserverna. Denna minskning kan tillämpas på en eller flera av typen av överlåtelse.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade regler för den anmälan av jordbrukare om överlåtelse av stödrätter till de nationella myndigheterna och de tidsfrister inom vilka denna anmälan ska göras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 35

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa rättssäkerheten och bringa klarhet i specifika situationer som kan uppstå vid tillämpningen av ordningen för grundstöd ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på

a) regler om stödberättigande och tillträde när det gäller ordningen för grundstöd för jordbrukare vid arv och förtida arv, arv i samband med arrende, ändrad rättslig ställning eller laglig benämning, överlåtelse av stödrätter, sammanslagning eller uppdelning av jordbruksföretaget och tillämpningen av den avtalsklausul som avses i artikel 24.8,

b) regler för beräkning av stödrätternas värde och antal eller för ökning eller minskning av stödrätternas värde i samband med tilldelning av stödrätter enligt någon bestämmelse i denna avdelning, inklusive regler

i) om möjlighet till ett provisoriskt värde och antal eller en provisorisk ökning av stödrätter som tilldelas på grundval av ansökan från jordbrukaren,

ii) om villkoren för fastställande av stödrätternas provisoriska och definitiva värde och antal,

iii) om de situationer där ett försäljnings- eller arrendeavtal kan påverka tilldelningen av stödrätter,

c) regler om fastställande och beräkning av värdet på och antalet stödrätter som mottagits från den nationella reserven eller de regionala reserverna,

d) regler om ändring av stödrätternas enhetsvärde när det gäller delrättigheter och sådan överlåtelse av stödrätter som avses i artikel 34.4,

e) kriterier för utnyttjande av alternativ inom ramen för artikel 24.1 tredje stycket a, b och c,

f) kriterier för begränsning av det antal stödrätter som ska tilldelas i enlighet med artikel 24.4 till 24.7,

g) kriterier för tilldelning av stödrätter i enlighet med artikel 30.6 och 30.7,

h) kriterier för fastställande av den nedsättningskoefficient som avses i artikel 32.5.

2. I syfte att säkerställa en god förvaltning av stödrätterna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 som fastställer regler om innehållet i deklARATIONEN och kraven för aktivering av stödrätter.

3. För att bevara folkhälsan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som fastställer regler som innebär att stöd endast kan beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa hampsorter används, och förfarandet för fastställande av hampsorter och verifiering av deras tetrahydrokannabinolhalt som avses i artikel 32.6.

Avsnitt 4

Systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 36

Systemet för enhetlig arealersättning

1. Medlemsstater som 2014 tillämpar det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning V kapitel 2 i förordning (EG) nr 73/2009 får på de villkor som anges i den här förordningen besluta att fortsätta att tillämpa det systemet till och med den 31 december 2020. De ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla sitt beslut och slutdatumet för tillämpningen av det systemet.

Under tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning ska avsnitten 1, 2 och 3 i detta kapitel inte gälla dessa medlemsstater, med undantag för artiklarna 23.1 andra stycket, 23.6 och 32.2-32.6.

2. Den enhetliga arealersättningen ska beviljas på årsbasis för varje stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013. Den ska beräknas varje år genom att det årliga rambelopp som fastställts i enlighet med punkt 4 i den här artikeln divideras med det totala antalet stödberättigande hektar i medlemsstaten i fråga i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013.

3. Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln får medlemsstater som beslutar att tillämpa artikel 38 i den här förordningen senast från och med den 1 januari 2018 för den period under vilken de tillämpar den här artikeln använda upp till 20 % av det årliga rambelopp som avses i punkt 2 i den här artikeln för att differentiera den enhetliga arealersättning per hektar.

När det gör detta ska de beakta det stöd som för kalenderåret 2014 beviljats inom ramen för en eller flera av ordningarna i enlighet med artiklarna 68.1 a, b och c, 126, 127 och 129 i förordning (EG) nr 73/2009.

Cypern får differentiera stödet med beaktande av de sektors-specifika rambeloppen i bilaga XVIIa till förordning (EG) nr 73/2009 efter minskning med allt eventuellt stöd som beviljats samma sektor i enlighet med artikel 37 i den här förordningen.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att för varje medlemsstat som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning fastställa det årliga nationella taket för systemet för enhetlig arealersättning genom att dra av de tak som fastställts i enlighet med artiklarna 42, 47, 49, 51 och 53 från det årliga nationella tak som anges i bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

5. Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter ska jordbrukaren förfoga över de hektar som avses i punkt 2 vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast det datum som i medlemsstaten fastställts för ändring av den stöd-ansökan som avses i artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på regler om stödberättigande och tillträde för jordbrukare till systemet för enhetlig arealersättning.

Artikel 37

Nationellt övergångsstöd

1. De medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning i enlighet med artikel 36 får besluta att bevilja nationellt övergångsstöd under perioden 2015–2020.

2. Det nationella övergångsstödet får beviljas jordbrukare inom sektorer som under 2013 beviljades sådant stöd eller, när det gäller Bulgarien och Rumänien, kompletterande nationellt direktstöd.

3. Villkoren för att bevilja det nationella övergångsstödet ska vara desamma som de som godkänts för beviljande av stöd enligt artiklarna 132.7 eller 133a i förordning (EG) nr 73/2009 för 2013, med undantag för den minskning av stöd som följer av tillämpningen av artikel 132.2 jämförd med artiklarna 7 och 10 i den förordningen.

4. Det totala nationella övergångsstöd som får beviljas jordbrukare i någon av de sektorer som avses i punkt 2 ska begränsas till följande procentsatser av den sektorsspecifika finansieringsram som kommissionen godkänt i enlighet med artikel 132.7 eller 133a.5 i förordning (EG) nr 73/2009 under 2013:

— 2015: 75 %.

— 2016: 70 %.

— 2017: 65 %.

— 2018: 60 %.

— 2019: 55 %.

— 2020: 50 %.

För Cypern ska denna procentsats beräknas med utgångspunkt i de sektorsspecifika rambelopp som anges i bilaga XVIIa till förordning (EG) nr 73/2009.

5. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för Cypern.

6. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla beslut som avses i punkt 1 senast den 31 mars varje år. Anmälan ska innehålla följande uppgifter:

a) Den sektorsspecifika finansiella ramen;

b) Maximisatsen för nationellt övergångsstöd i tillämpliga fall.

7. Medlemsstaterna får på grundval av objektiva kriterier och inom de gränser som fastställs i punkt 4 besluta vilka belopp som ska beviljas som nationellt övergångsstöd.

Avsnitt 5

Genomförande av ordningen för grundstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 38

Införande av ordningen för grundstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning

Om inget annat anges i detta avsnitt ska denna avdelning gälla för de medlemsstater som har tillämpat det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avsnitt 4 i detta kapitel.

Artiklarna 24–29 ska inte gälla för dessa medlemsstater.

Artikel 39

Första tilldelning av stödrätter

1. Stödrättigheter ska tilldelas jordbrukare som är berättigade att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i denna förordning under förutsättning att:

a) de ansöker om tilldelning av stödrätter inom ramen för ordningen för grundstöd senast den sista dagen för inlämnande av ansökningar som ska fastställas i enlighet med artikel 78 första stycket b i förordning (EU) nr 1306/2013 under det första år som ordningen för grundstöd genomförs, utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter, och

- b) de var berättigade att erhålla stöd, före eventuella minskningar eller uteslutning som föreskrivs i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009, med avseende på en stödansökan om direktstöd, nationellt övergångsstöd eller kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 för 2013.

Medlemsstaterna får tilldela stödrätter till jordbrukare som är berättigade till att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i den här förordningen, som uppfyller kravet som anges i led a i första stycket och som inte erhöll stöd för 2013 med avseende på en sådan stödansökan som avses i led b i första stycket i denna punkt och som, på det datum som den berörda medlemsstaten för ansökningsåret 2013 fastställt i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009, endast hade jordbruksmark som den 30 juni 2003 inte hölls i enlighet med god jordbrukshävd enligt artikel 124.1 i förordning (EG) nr 73/2009.

2. Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter ska antalet stödrätter som tilldelats per jordbrukare under det första år som ordningen för grundstöd genomförs motsvara det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 deklarerar i sin stödansökan för det första år som ordningen för grundstöd genomförs och som denne förfogar över vid ett datum som fastställts av medlemsstaten. Det datumet ska senast vara det datum som fastställts i den medlemsstaten för ändring av stödansökan.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att fastställa ytterligare regler om införandet av ordningen för grundstöd i medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning.

4. Kommissionen ska anta genomförandakter för att fastställa regler om ansökningar om tilldelning av stödrätter som lämnas in under det år tilldelning av stödrätter sker i de fall där stödrätterna eventuellt ännu inte har fastställts definitivt och tilldelningen påverkas av särskilda omständigheter.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 40

Stödrättigheternas värde

1. Under det första år som ordningen för grundstöd genomförs ska medlemsstaterna beräkna enhetsvärdet på stödrätter genom att dividera en fast procentsats av det nationella tak som för varje relevant år anges i bilaga II med antalet stödrätter under det första år som ordningen för grundstöd tillämpas, undantaget de som tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Den fasta procentsats som avses i första stycket ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för det första år som ordningen för grundstöd genomförs, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1, eller i tillämpliga fall i artikel 30.2, divideras med det nationella tak som anges i bilaga II för det första år som ordningen för grundstöd genomförs. Stödrätterna ska anges som ett tal som motsvarar ett antal hektar.

2. Genom undantag från den beräkningsmetod som avses i punkt 1 får medlemsstaterna besluta att differentiera värdet på stödrätterna under det första år som ordningen för grundstöd genomförs, undantaget dem som för varje relevant år tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna, utifrån deras ingångsenhetsvärde.

3. Det ingångsenhetsvärde på stödrätter som avses i punkt 2 ska fastställas genom att en fast procentsats av det sammanlagda värdet på det stöd, med undantag för stöd enligt artiklarna 41, 43, 48 och 50 och avdelning IV i denna förordning, som en jordbrukare har erhållit i enlighet med denna förordning för det kalenderår som omedelbart föregår genomförandet av ordningen för grundstöd, före tillämpning av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013, divideras med det antal stödrätter som den jordbrukaren tilldelats under det första år som ordningen för grundstöd genomförs, undantaget dem som tilldelats från den nationella reserven eller regionala reserverna.

Denna fasta procentsats ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak inom ordningen för grundstöd som ska fastställas i enlighet med artikel 22.1 respektive 23.2 i den här förordningen för det första år som ordningen för grundstöd genomförs, efter tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 eller, i tillämpliga fall, artikel 30.2, divideras med det sammanlagda värdet på stödet, med undantag för stöd enligt artiklarna 41, 43, 48 och 50 och avdelning IV i den här förordningen, som beviljats för det kalenderår som föregår genomförandet av ordningen för grundstöd i den berörda medlemsstaten eller regionen, före tillämpning av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Vid tillämpning av punkt 2 ska medlemsstaterna, i enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten, gå över till en schablonberäkning av värdet på stödrätterna på nationell eller regional nivå. Medlemsstaterna ska i detta syfte fastställa vilka åtgärder som ska vidtas och vilken beräkningsmetod som ska användas och anmäla dem till kommissionen senast den 1 augusti det år som föregår genomförandet av ordningen för grundstöd. Dessa åtgärder ska omfatta årliga successiva ändringar av det ingångsvärde på stödrätterna som avses i punkt 3 i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, med början det första år som ordningen för grundstöd genomförs.

Under det första år som ordningen för grundstöd genomförs ska medlemsstaterna informera jordbrukarna om värdet på deras stödrätter, beräknat enligt denna artikel, för varje år som omfattas av denna förordning.

5. I det fall hela eller en del av ett arrende av jordbruksareal säljs, överläts eller löper ut efter det datum som fastställs i enlighet med artikel 36.5 och före det datum som fastställs i enlighet med artikel 33.1 får en medlemsstat vid tillämpning av punkt 3 på grundval av objektiva kriterier föreskriva att den ökning, eller en del av ökningen, av värdet på stödrätterna som skulle ha tilldelats den berörda jordbrukaren ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna, om denna ökning skulle leda till en extraförtjänst för den berörda jordbrukaren.

Dessa objektiva kriterier ska fastställas på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks och ska minst omfatta följande:

- a) Kortaste löptid för arrendet.
- b) Den andel av det erhållna stödet som ska återgå till den nationella reserven eller regionala reserverna.

KAPITEL 2

Omfördelningsstöd

Artikel 41

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år besluta att från och med följande år bevilja ett årligt stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för den ordning för grundstöd som avses i avsnitten 1, 2, 3 och 5 i kapitel 1 eller inom ramen för det system för enhetlig arealersättning som avses i avsnitt 4 i kapitel 1 (nedan kallat *omfördelningsstödet*).

Medlemsstaterna ska anmäla eventuella beslut till kommissionen senast den dag som avses i första stycket.

2. Medlemsstater som har beslutat att tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå i enlighet med artikel 23 får tillämpa omfördelningsstödet på regional nivå.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11, linjära minskningar som avses i artikel 7 i denna förordning eller tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska omfördelningsstödet beviljas årligen när stödrätter har aktiverats av jordbrukaren eller, i medlemsstater som tillämpar artikel 36 i den här förordningen, när jordbrukaren har deklarerat stödberättigande hektar.

4. Omfördelningsstödet ska beräknas varje år av medlemsstaterna genom att ett tal som fastställs av medlemsstaten och som inte ska vara högre än 65 % av det genomsnittliga nationella eller regionala stödet per hektar multipliceras med antalet stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 33.1 eller antalet stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med 36.2. Antalet sådana stödrätter eller hektar får inte överstiga ett maximum som ska fastställas av medlemsstaterna och som inte får vara högre än 30 hektar eller den medelstorlek på jordbruksföretag som anges i bilaga VIII om den medelstorleken överstiger 30 hektar i den berörda medlemsstaten.

5. Under förutsättning att de maxgränser som anges i punkt 1 iakttas får medlemsstaterna på nationell nivå införa en gradering inom ramen för det antal hektar som fastställs i enlighet med det stycket, som ska gälla lika för alla jordbrukare.

6. Det nationella genomsnittliga stöd per hektar som avses i punkt 4 i den här artikeln ska fastställas av medlemsstaterna utifrån det för kalenderåret 2019 i bilaga II fastställda nationella taket och utifrån antalet stödberättigande hektar som deklarerats under 2015 i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2.

Medlemsstaterna ska fastställa det genomsnittliga regionala stöd per hektar som avses i punkt 4 i denna artikel genom att använda en andel av det nationella tak som anges i bilaga II för kalenderåret 2019 och det antal stödberättigande hektar som deklarerats i regionen i fråga i enlighet med artikel 33.1 under 2015. Denna andel ska beräknas för varje region genom att respektive regionala tak som fastställs i enlighet med artikel 23.2 divideras med det nationella tak som fastställs i enlighet med artikel 22.1, efter att ha tillämpat den linjära minskning som föreskrivs i artikel 30.1 om punkt 2 i den artikeln inte tillämpas.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att ingen förmån som fastställs i detta kapitel beviljas jordbrukare för vilka det har fastställts att de efter den 18 oktober 2011 har delat sitt jordbruksföretag i enda syfte att dra nytta av omfördelningsstödet. Detta ska även gälla jordbrukare vars jordbruksföretag är ett resultat av sådan delning.

8. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa det högsta antal stödrätter eller hektar som avses i punkt 4 i denna artikel på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med de som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

Artikel 42

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera omfördelningsstödet får medlemsstaterna senast den dag som avses i artikel 41.1 besluta att använda upp till 30 % av det årliga nationella tak som anges i bilaga II. De ska till kommissionen anmäla alla beslut senast den dagen.

2. På grundval av den procentandel av det nationella taket som ska användas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska kommissionen varje år anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för omfördelningsstödet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

KAPITEL 3

Stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön

Artikel 43

Allmänna bestämmelser

1. Jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning ska på alla sina stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 32.2-32.5 använda de jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön som avses i punkt 2 i denna artikel eller de likvärdiga metoder som avses i punkt 3 i denna artikel.

2. Jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön ska bestå av följande

- a) diversifiering av grödor,
- b) bevarande av befintlig permanent gräsmark och
- c) innehav av arealer med ekologiskt fokus på jordbruksarealen.

3. De likvärdiga metoderna ska vara de som inbegriper likartade metoder som har en lika stor eller större gynnsam inverkan på miljön och klimatet jämfört med en eller flera av de metoder som avses i punkt 2. Dessa likvärdiga metoder och den eller de metoder som avses i punkt 2 och som de motsvarar förtecknas i bilaga IX och ska omfattas av något av följande:

- a) Åtaganden som gjorts i enlighet med antingen artikel 39.2 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 28.2 i förordning (EU) nr 1305/2013.
- b) Nationella eller regionala miljöcertifieringssystem, inbegripet de för certifiering av uppfyllande av nationell miljölagstiftning, som går utöver tillämpliga obligatoriska normer som fastställts i enlighet med avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013, som syftar till att uppfylla målen vad

beträffar mark- och vattenkvalitet, biologisk mångfald, bevarande av landskapet och begränsning av samt anpassning till klimatförändringar. Dessa certifieringssystem får omfatta de metoder som förtecknas i bilaga IX till den här förordningen, de metoder som avses i punkt 2 i denna artikel eller en kombination av dessa metoder.

4. De likvärdiga metoder som avses i punkt 3 får inte vara föremål för dubbelfinansiering.

5. Medlemsstaterna får besluta, inbegripet i lämpliga fall på regional nivå, att inskränka jordbrukarnas möjlighet att välja utnyttja de alternativ som avses i punkt 3 a och b.

6. Medlemsstaterna får besluta, inbegripet i lämpliga fall på regional nivå, att jordbrukarna ska fullgöra alla sina tillämpliga skyldigheter inom ramen för punkt 1 i överensstämmelse med de nationella eller regionala miljöcertifieringssystem som avses i punkt 3 b.

7. Beroende på medlemsstaternas beslut som avses i punkterna 5 och 6 får en jordbrukare endast använda en eller flera av de metoder som avses i punkt 3 a om dessa helt och fullt ersätter den eller de närbesläktade metoder som avses i punkt 2. En jordbrukare får endast använda sig av sådana certifieringssystem som avses i punkt 3 b om dessa omfattar hela den skyldighet som avses i punkt 1.

8. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de beslut som avses i punkterna 5 och 6 och de specifika åtaganden eller certifieringssystem som de avser att tillämpa som likvärdiga metoder i den mening som avses i punkt 3.

Kommissionen ska bedöma huruvida de metoder som ingår i de specifika åtagandena eller certifieringssystemen omfattas av förteckningen i bilaga IX och om den anser att så inte är fallet anmäla detta till medlemsstaten genom genomförandeakter som antas utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 71.2 eller 71.3. Om kommissionen till en medlemsstat anmäler att dessa metoder inte omfattas av förteckningen i bilaga IX ska den medlemsstaten inte erkänna de specifika åtaganden eller certifieringssystem som omfattas av kommissionens anmälan som likvärdiga metoder i den mening som avses i punkt 3 i den här artikeln.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 10 och 11 i denna artikel, tillämpningen av finansiell disciplin och av linjära minskningar i enlighet med artikel 7 i den här förordningen eller tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna bevilja det stöd som avses i detta kapitel till jordbrukare som iakttar de metoder som avses i punkt 1 i denna artikel som är relevanta för dem och i den utsträckning de jordbrukarna efterlever artiklarna 44, 45 och 46 i den här förordningen.

Detta stöd ska betalas ut i form av ett årligt stöd per stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 varvid stödbeloppet ska beräknas årligen genom att det belopp som erhålls genom tillämpning av artikel 47 divideras med det sammanlagda antal stödberättigande hektar som deklarerats, i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2, i den berörda medlemsstaten eller regionen.

Genom undantag från andra stycket får de medlemsstater som beslutar att tillämpa artikel 25.2 besluta att bevilja det stöd som avses i denna punkt som en procentandel av det sammanlagda värdet av de stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 33.1 för varje aktuellt år.

För varje år och varje medlemsstat eller region ska den procentandelen beräknas genom att det belopp som erhålls genom tillämpning av artikel 47 divideras med det sammanlagda värdet av alla stödrätter som aktiverats i enlighet med artikel 33.1 i den medlemsstaten eller regionen.

10. Jordbrukare vilkas företag är helt eller delvis belägna i områden som omfattas av direktiven 92/43/EEG, 2000/60/EG eller 2009/147/EG ska vara berättigade till det stöd som avses i detta kapitel, förutsatt att de använder de metoder som avses i detta kapitel i den mån som dessa metoder för det berörda företagets del är förenliga med de direktivens syfte.

11. Jordbrukare som uppfyller de krav avseende ekologiskt jordbruk som anges i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 834/2007 ska automatiskt vara berättigade till det stöd som avses i detta kapitel.

Första stycket ska endast vara tillämpligt på de enheter inom ett jordbruksföretag som utnyttjas för ekologisk produktion i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 834/2007.

12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att

- a) lägga till likvärdiga metoder i den förteckning som anges i bilaga IX,
- b) fastställa lämpliga krav som är tillämpliga på de nationella eller regionala certifieringssystem som avses i punkt 3 b i den här artikeln, inbegripet den garantinivå dessa system ska erbjuda,
- c) fastställa närmare bestämmelser för beräkning av det belopp som avses i artikel 28.6 i förordning (EU) nr 1305/2013 med avseende på de metoder som avses i bilaga IX avsnitt I punkterna 3 och 4 och bilaga IX avsnitt III punkt 7 till denna förordning och alla ytterligare likvärdiga metoder som läggs till i den bilagan i enlighet med led a i denna punkt, för vilka en separat beräkning behövs för att undvika dubbelfinansiering.

13. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfarandet för de anmälningar, inbegripet tidtabeller för inlämnande, och den kommissionsbedömning som avses i punkt 8. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 44

Diversifiering av grödor

1. När jordbrukarens åkermark omfattar mellan 10 och 30 hektar och inte helt odlas med gröda som står under vatten under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, ska det finnas minst två olika grödor på denna åkermark. Huvudgrödan får inte uppta mer än 75 % av åkermarken.

När jordbrukarens åkermark omfattar mer än 30 hektar och inte helt odlas med gröda som står under vatten under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, ska det finnas minst tre olika grödor på denna åkermark. Huvudgrödan får inte uppta mer än 75 % av åkermarken och de två största grödorna får sammanlagt inte uppta mer än 95 % av denna åkermark.

2. Utan att det påverkar det antal grödor som krävs enligt punkt 1 ska de högsta tröskelvärden som anges där inte gälla jordbruksföretag där gräs eller annat örtartat foder eller mark i träda täcker mer än 75 % av åkermarken. I sådana fall får huvudgrödan på den resterande åkermarken inte täcka mer än 75 % av den resterande åkermarken, utom när denna resterande areal täcks av gräs eller annat örtartat foder eller mark i träda.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla jordbruksföretag

- a) där mer än 75 % av åkermarken används för produktion av gräs eller annat örtartat foder, är mark i träda eller är föremål för en kombination av dessa användningsområden, under förutsättning att den åkermark som inte täcks av dessa användningsområden inte överstiger 30 hektar,
- b) där mer än 75 % av den stödberättigande jordbruksarealen används som permanent gräsmark, för produktion av gräs eller annat örtartat foder eller odling av gröda som står under vatten antingen under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, eller omfattas av en kombination av dessa användningsområden, under förutsättning att den åkermark som inte täcks av dessa användningsområden inte överstiger 30 hektar,
- c) där mer än 50 % av den deklarerade areal som utgörs av åkermark inte hade deklarerats av jordbrukaren i dennes stödansökan från det föregående året och där, på grundval av en geospatial jämförelse mellan stödansökningarna, all åkermark odlas med en annan gröda jämfört med det föregående kalenderåret,

d) som ligger i områden norr om 62:a breddgraden eller vissa angränsande områden. När sådana jordbruksföretags åkermark omfattar mer än 10 hektar ska det finnas minst två grödor på åkermarken och ingen av grödorna får uppta mer än 75 % av åkermarken såvida inte huvudgrödan är gräs eller annat örtartat foder eller utgörs av mark i träda,

4. I denna artikel avses med gröda något av följande:

- a) En odling av något av de olika släkten som definieras i den botaniska indelningen av grödor,
- b) en odling av någon av arterna när det gäller korsblommiga växter, potatisväxter och gurkväxter,
- c) mark i träda,
- d) gräs eller annat örtartat foder.

Höstgrödor och vårgroddor ska anses som olika grödor, även om de hör till samma släkte.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att

- a) erkänna andra typer av släkten och arter än de som avses i punkt 4 i denna artikel, och
- b) fastställa regler om tillämpningen av den exakta beräkningen av andelen olika grödor.

Artikel 45

Permanent gräsmark

1. Medlemsstaterna ska i områden som omfattas av direktiv 92/43/EEG eller 2009/149/EG, inbegripet i torvmark och våtmarker i de områdena, utse miljömässigt känslig permanent gräsmark som behöver strikt skydd för att de direktivens syften ska uppfyllas.

Medlemsstaterna får, för att se till att miljömässigt värdefull permanent gräsmark skyddas, besluta att utse ytterligare känsliga områden, inbegripet permanent gräsmark på mullrika jordar, belägna utanför de områden som omfattas av direktiv 92/43/EEG eller 2009/147/EG.

Jordbrukarna får varken ställa om eller plöja permanent gräsmark belägen i områden som medlemsstaterna har utsett inom ramen för första stycket och, i tillämpliga fall, andra stycket.

2. Medlemsstaterna ska se till att andelen arealer som utgörs av permanent gräsmark i förhållande till den totala jordbruksareal som jordbrukare deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 inte minskar med mer än 5 % i förhållande till en referensandel som medlemsstaterna ska fastställa under 2015 genom att dividera

arealer som utgörs av permanent gräsmark och som avses i led a i andra stycket i denna punkt med den totala jordbruksareal som avses i led i det stycket.

För att fastställa den referensandel som avses i första stycket:

- a) Med de arealer som utgörs av permanent gräsmark avses dels den mark som är permanent betesmark och som under 2012 eller, i Kroatiens fall, 2013 deklarerats i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 av de jordbrukare som är föremål för skyldigheterna enligt detta kapitel, dels arealer som är permanent gräsmark, som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 av de jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel och som under 2012 eller, i Kroatiens fall, 2013, inte har deklarerats som permanent betesmark.
- b) Med den totala jordbruksarealen avses den jordbruksareal som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 av jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel.

En omräkning av referensandelen permanent gräsmark ska göras i de fall där jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel har en skyldighet att under 2015 eller 2016 ställa om en areal till permanent gräsmark i enlighet med artikel 93 i förordning (EU) nr 1306/2013. I sådana fall ska denna areal läggas till de arealer som utgörs av permanent gräsmark och som avses i led a i första stycket i denna punkt.

Andelen permanent gräsmark ska fastställas varje år med utgångspunkt i den areal som för det året deklarerats i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 av de jordbrukare som är föremål för skyldigheterna inom ramen för detta kapitel.

Skyldigheten inom ramen för denna punkt ska gälla på nationell, regional eller lämplig subregional nivå. Medlemsstaterna får besluta att ålägga enskilda jordbruksföretag en skyldighet att bevara permanent gräsmark för att se till att andelen permanent gräsmark inte minskar med mer än 5 %. Medlemsstaterna ska senast den 31 juli 2014 till kommissionen anmäla alla sådana beslut.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den referensandel och den andel som avses i denna punkt.

3. I de fall där det är fastställt att den andel som avses i punkt 2 har minskat med mer än 5 % på regional eller subregional, eller i tillämpliga fall på nationell, nivå ska den berörda medlemsstaten föreskriva skyldigheter för jordbruksföretag att ställa om mark till permanent gräsmark för jordbrukare som förfogar över mark som, under en tidigare tidsperiod ställts om från att ha varit mark som var permanent betesmark eller permanent gräsmark till att bli mark med annan användning.

Om den mängd arealer permanent gräsmark i absoluta tal som fastställts i enlighet med punkt 2 första stycket a bibehålls inom vissa ramar, ska den skyldighet som anges i första stycket i punkt 2 emellertid anses vara fullgjord.

4. Punkt 3 ska inte tillämpas när minskningen under tröskelvärdet härrör från beskogning som är förenlig med miljön och inte omfattar planteringar av skottskog med kort omloppstid, julgranar eller snabbväxande träd avsedda för energiproduktion.

5. För att säkerställa att andelen permanent gräsmark bibehålls ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på fastställande av närmare regler om bibehållande av permanent gräsmark, inbegripet regler om omställning när den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln inte fullgörs, regler för medlemsstaternas fastställande av skyldigheter för jordbruksföretag att bibehålla permanent gräsmark enligt punkterna 2 och 3 och eventuella justeringar av den referensandel som avses i punkt 2 som kan komma att bli nödvändiga.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 för att

- a) fastställa ramarna för att utse ytterligare känsliga områden i enlighet med punkt 1 andra stycket i denna artikel,
- b) fastställa detaljerade metoder för att bestämma andelen permanent gräsmark och andelen av den totala jordbruksarealen som måste bibehållas i enlighet med punkt 2 i denna artikel,
- c) fastställa den tidigare tidsperiod som avses i punkt 3 första stycket i denna artikel.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de ramar som avses i punkt 3 andra stycket i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 46

Arealer med ekologiskt fokus

1. Om ett jordbruksföretags åkermark upptar mer än 15 hektar ska jordbrukaren se till att en areal som motsvarar minst 5 % av den åkermark som jordbrukaren deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013, och om medlemsstaten betraktar den som ett område med ekologiskt fokus enligt punkt 2 i den här artikeln, inbegripet de områden som omnämns i leden c, d, g och h i den punkten från och med den 1 januari 2015 är ett område med ekologiskt fokus.

Den procentsats som avses i första stycket i denna punkt ska ökas från 5 % till 7 % med förbehåll för en lagstiftningsakt från Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget.

Senast den 31 mars 2017 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en utvärderingsrapport om genomförandet av första stycket i denna punkt, i lämpliga fall åtföljd av ett förslag till sådan lagstiftningsakt som avses i andra stycket.

2. Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 besluta att något eller några av följande ska betraktas som område med ekologiskt fokus:

- a) Mark som ligger i träda.
- b) Terrasser.
- c) Landskapselement, inbegripet sådana element som är angränsande till jordbruksföretagets åkermark. Genom undantag från artikel 43.1 i denna förordning får dessa innefatta landskapselement som inte ingår i den stödberättigande arealen i enlighet med artikel 76.2 c i förordning (EU) nr 1306/2013.
- d) Buffertområden, inbegripet buffertområden som omfattas av permanent gräsmark under förutsättning att dessa är åtskilda från angränsande stödberättigande jordbruksareal.
- e) Trädjordbrukshektar som får, eller har fått, stöd inom ramen för artikel 44 i förordning (EG) nr 1698/2005 och/eller artikel 23 i förordning (EU) nr 1305/2013.
- f) Områden med stödberättigande hektar längs skogsbryn.
- g) Arealer med skottskog med kort omloppstid där inga mineralgödselmedel eller växtskyddsmedel används.
- h) Beskogade områden i enlighet med artikel 32.2 b ii i den här förordningen.
- i) Arealer med fånggrödor eller växttäckor som skapats genom att utsäde sås och gror, och som omfattas av de viktningsskador som avses i punkt 3 i den här artikeln.
- j) Arealer med kvävefixerande grödor.

Med undantag för de arealer inom jordbruksföretaget som avses i leden g och h i första stycket i denna punkt ska området med ekologiskt fokus vara beläget på jordbruksföretagets åkermark eller, i fallet med de områden som omnämns i leden c och d i första stycket i denna punkt, får området med ekologiskt fokus även vara angränsande till jordbruksföretagets åkermark som jordbrukaren deklarerat i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013.

3. För att förenkla administrationen och ta hänsyn till egenkapernahos de typer av arealer med ekologiskt fokus som förtecknas i punkt 2 första stycket och för att underlätta mätningen av dem får medlemsstaterna när de beräknar de totala hektar som utgör jordbruksföretagets område med ekologiskt fokus använda de omräknings- och/eller viktningsskatorer som anges i bilaga X. Om en medlemsstat beslutar att betrakta arealen som avses i led i i punkt 2 första stycket eller något annat område med en viktning på mindre än 1 som område med ekologiskt fokus ska användningen av de viktningsskatorer som anges i bilaga X vara obligatorisk.

4. Punkt 1 ska inte gälla jordbruksföretag

a) där mer än 75 % av åkermarken används för produktion av gräs eller annat örtartat foder, utgörs av mark i träda, eller används för odling av baljväxter eller är föremål för en kombination av dessa användningsområden, under förutsättning att den åkermark som inte täcks av dessa användningsområden inte överstiger 30 hektar,

b) där mer än 75 % av den stödberättigande jordbruksarealen är permanent gräsmark, används för produktion av gräs eller annat örtartat foder eller som används för odling av gröda som står under vatten antingen under en betydande del av året eller under en betydande del av växtföljden, eller omfattas av en kombination av dessa användningsområden, under förutsättning att den åkermark som inte täcks av dessa användningsområden inte överstiger 30 hektar,

5. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa upp till hälften av procentenheterna för det område med ekologiskt fokus som avses i punkt 1 på regional nivå för att skapa sammanhängande arealer med ekologiskt fokus. Medlemsstaterna ska fastställa områdena och skyldigheterna för deltagande jordbrukare eller grupper av jordbrukare. Syftet med fastställandet av områdena och skyldigheterna ska vara att stödja genomförandet av unionspolitiken för miljö, klimat och biologisk mångfald.

6. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att jordbrukare vilkas företag ligger nära varandra får uppfylla skyldigheten i punkt 1 gemensamt (nedan kallat gemensamt genomförande), förutsatt att de berörda områdena med ekologiskt fokus gränsar till varandra. För att understödja genomförandet av unionspolitik i fråga om miljö, klimat och biologisk mångfald får medlemsstaterna fastställa de områden där gemensamt genomförande är möjligt och ålägga skyldigheter för de jordbrukare eller grupper av jordbrukare som deltar i sådant gemensamt genomförande.

Alla jordbrukare som deltar i ett gemensamt genomförande ska se till att minst 50 % av det område som omfattas av skyldigheten i punkt 1 är beläget på jordbruksföretagets mark och överensstämmer med punkt 2 andra stycket. Antalet jordbrukare som deltar i ett sådant gemensamt genomförande får inte överstiga tio.

7. Medlemsstater där mer än 50 % av den totala markytan är skogtäckt får besluta att punkt 1 i denna artikel inte ska gälla för jordbruksföretag belägna i områden som i enlighet med

artikel 32.1 a eller b i förordning (EU) nr 1305/2013 utsetts av de medlemsstaterna till områden med naturliga begränsningar, under förutsättning att mer än 50 % av markytan i den enhet som avses i andra stycket i denna punkt är skogtäckt och förhållandet mellan skogsmark och åkermark är högre än 3:1.

Den skogtäckta arealen och andelen skogsmark jämförd med jordbruksmark ska bedömas mot ett område på motsvarande LAU2-nivå eller mot en annan tydligt avgränsad enhet som omfattar ett samlat, tydligt, sammanhängande geografiskt område med likartade förutsättningar för jordbruk.

8. Medlemsstaterna ska till kommissionen senast den 1 augusti 2014 anmäla de beslut som avses i punkt 2 och senast den 1 augusti det år som föregår deras ansökan anmäla alla beslut som avses i punkt 3, 5, 6 eller 7.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 70 med avseende på

a) fastställande av ytterligare kriterier för att de typer av områden som avses i punkt 2 i denna artikel ska kunna godkännas som arealer med ekologiskt fokus,

b) tillägg av andra typer av områden än de som avses i punkt 2 vilka kan beaktas för att iaktta den procentandel som avses i punkt 1,

c) ändring av bilaga X för att fastställa de omräknings- och viktningsskatorer som avses i punkt 3 och beakta de kriterier och/eller typer av områden som kommissionen ska fastställa inom ramen för leden a och b i detta stycke,

d) fastställande av regler för det genomförande som avses i punkterna 5 och 6, bland annat minimikrav för sådant genomförande,

e) fastställande av ramverket för medlemsstaternas fastställande av de kriterier som jordbruksföretagen ska uppfylla för att vid tillämpning av punkt 6 anses ligga nära varandra,

f) fastställande av metoderna för fastställande av den procentandel av den totala markytan som täcks av skog och förhållandet mellan skogsmark och jordbruksmark som avses i punkt 7.

Artikel 47

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera det stöd som avses i detta kapitel ska medlemsstaterna använda 30 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II.

2. Medlemsstaterna ska använda det stöd som avses i detta kapitel på nationell nivå.

Medlemsstater som tillämpar artikel 23 får besluta att använda stödet på regional nivå. I sådana fall ska de i varje region använda en andel av det tak som fastställs i enlighet med punkt 3 i den här artikeln. För varje region ska denna andel beräknas genom att vart och ett av de regionala tak som fastställs i enlighet med artikel 23.2 divideras med det nationella tak som fastställs i enlighet med artikel 22.1, efter att ha tillämpat den linjära minskning som avses i artikel 30.1, om artikel 30.2 inte tillämpas.

3. Kommissionen ska varje år anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för det stöd som avses i detta kapitel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

KAPITEL 4

Stöd till områden med naturliga begränsningar

Artikel 48

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstater får bevilja ett stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd enligt ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt kapitel 1 vilkas företag helt eller delvis är belägna i områden med naturliga begränsningar, vilka utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 (nedan kallat *stöd till områden med naturliga begränsningar*).

2. Medlemsstaterna får besluta sig för att bevilja stöd till områden med naturliga begränsningar till alla områden som omfattas av denna punkt eller begränsa stödet till vissa av dessa områden, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11 och linjära minskningar i enlighet med artikel 7 i den här förordningen samt tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska stöd till områden med naturliga begränsningar beviljas årligen per stödberättigande hektar inom de områden för vilka en medlemsstat har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel. Det ska betalas ut vid aktivering av stödrätterna avseende de hektar som innehas av den berörda jordbrukaren eller, i de medlemsstater som tillämpar artikel 36 i den här förordningen, vid den berörda jordbrukarens deklaration av dessa stödberättigande hektar.

4. Stödet till områden med naturliga begränsningar per hektar ska beräknas genom att det belopp som erhålls genom tillämpningen av artikel 49 divideras med antalet stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 vilka ligger i områden för vilka en medlemsstat har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Medlemsstaterna får på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier även fastställa ett högsta antal stödberättigande hektar per jordbruksföretag som kan beviljas stöd enligt detta kapitel.

5. Medlemsstaterna får tillämpa det stöd till områden med naturliga begränsningar på regional nivå i enlighet med villkoren i denna punkt förutsatt att de har identifierat de berörda regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier och särskilt de naturliga begränsningarnas art och allvarlighetsgraden och jordbruksförhållandena i regionen.

Medlemsstaterna ska fördela de nationella tak som avses i artikel 49.1 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Stödet till områden med naturliga begränsningar på regional nivå ska beräknas genom att det regionala tak som beräknas i enlighet med andra stycket i denna punkt divideras med antalet stödberättigande hektar som deklarerats i respektive region i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2, vilka ligger i områden för vilka en medlemsstat har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Artikel 49

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera stödet till områden med naturliga begränsningar får medlemsstaterna besluta att senast den 1 augusti 2014 använda upp till 5 % av sitt årliga nationella tak enligt bilaga II. De ska meddela kommissionen sitt beslut senast detta datum.

Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2016 se över sitt beslut och ändra det med verkan från och med den 1 januari 2017. De ska till kommissionen anmäla alla sådana beslut senast den 1 augusti 2016.

2. På grundval av den procentandel av det nationella taket som ska användas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 ska kommissionen varje år anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för stödet till områden med naturliga begränsningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

KAPITEL 5

Stöd till unga jordbrukare

Artikel 50

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska bevilja ett årligt stöd till unga jordbrukare som är berättigade till stöd enligt den ordning för grundstöd eller det system för enhetlig arealersättning som avses i kapitel 1 (nedan kallat *stöd till unga jordbrukare*).

2. I detta kapitel avses med unga jordbrukare fysiska personer

a) som för första gången etablerar sig som driftsledare inom ett jordbruksföretag eller som redan har etablerat ett sådant företag under de fem år som föregår den första ansökan inom ramen förordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, och

b) som inte är äldre än 40 år under det år då den ansökan som avses i led a lämnas in.

3. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande för unga jordbrukare som ansöker om stöd till unga jordbrukare med avseende på lämpliga färdigheter och/eller krav på utbildning.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, minskning av stöd i enlighet med artikel 11 och linjära minskningar i enlighet med artikel 7 samt tillämpningen av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska stödet till unga jordbrukare beviljas årligen, när stödrätterna har aktiverats av jordbrukaren eller, i de medlemsstater som tillämpar artikel 36 i den här förordningen, när jordbrukaren har deklarerat sina stödberättigande hektar.

5. Stödet till unga jordbrukare ska beviljas per jordbrukare under en längsta period på fem år. Den perioden ska minskas med det antal år som har förflutit från den etablering som avses i punkt 2 a fram till dess att ansökan om stöd till unga jordbrukare lämnades in första gången.

6. Varje år ska medlemsstater som inte tillämpar artikel 36 beräkna beloppet av stödet till unga jordbrukare genom att multiplicera det antal stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 32.1 med ett tal motsvarande

a) 25 % av genomsnittsvärdet på de ägda eller hyrda stödrätter jordbrukaren innehar eller

b) 25 % av ett belopp som beräknats genom att en fast procentsats av det nationella tak för kalenderåret 2019, som anges i bilaga II, divideras med hela antalet stödberättigande hektar som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 33.1. Den fastställda procentsatsen ska vara lika med den andel av det nationella taket som återstår för ordningen för grundstöd för 2015 i enlighet med artikel 22.1.

7. Medlemsstater som tillämpar artikel 36 ska varje år beräkna stödbeloppet till unga jordbrukare genom att ett tal motsvarande 25 % av den enhetliga arealersättning som beräknats i

enlighet med artikel 36 multipliceras med det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren har deklarerat i enlighet med artikel 36.2.

8. Genom undantag från punkterna 6 och 7 får medlemsstaterna beräkna stödbeloppet till unga jordbrukare genom att ett tal motsvarande 25 % av det nationella genomsnittsstödet per hektar multipliceras med antalet stödrätter jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 32.1 eller med det antal stödberättigande hektar jordbrukaren har deklarerat i enlighet med artikel 36.2.

Det nationella genomsnittsstödet per hektar ska beräknas genom att det nationella taket för kalenderåret 2019, som anges i bilaga II, divideras med antalet stödberättigande hektar som under 2015 deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2.

9. Medlemsstaterna ska fastställa en enda övre gräns som är tillämplig på antalet stödrätter som jordbrukaren aktiverat eller antalet stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerat. Den gränsen ska som lägst vara 25 eller som högst vara 90. Vid tillämpning av punkterna 6, 7 och 8 ska medlemsstaterna iaktta denna gräns.

10. I stället för att tillämpa punkterna 6-9 får medlemsstaterna tilldela jordbrukarna ett årligt klumpsummebelopp som beräknats genom att ett fast antal hektar multipliceras med ett tal motsvarande 25 % av det nationella genomsnittsstöd per hektar som fastställts i enlighet med punkt 8.

Det fasta antal hektar som avses i första stycket ska beräknas genom att det sammanlagda antalet stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 av de unga jordbrukare som under 2015 ansöker om stöd till unga jordbrukare divideras med det sammanlagda antalet unga jordbrukare som under 2015 ansöker om det stödet.

En medlemsstat får under vilket som helst år efter 2015 göra en omräkning av det fasta antalet hektar i händelse av betydande förändringar i antalet unga jordbrukare som ansöker om stödet eller i storleken på unga jordbrukares jordbruksföretag, eller båda.

Den årliga klumpsumma en jordbrukare kan beviljas får inte överstiga dennes sammanlagda grundstödsbelopp före tillämpning av artikel 63 i förordning (EU) nr 1306/2013 under året i fråga.

11. För att garantera skyddet av stödmottagarnas rättigheter och undvika diskriminering dem emellan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 rörande de villkor enligt vilka en juridisk person kan anses vara berättigad att motta stöd till unga jordbrukare.

Artikel 51

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera stödet till unga jordbrukare ska medlemsstaterna använda en procentandel vilken får vara högst 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II. Medlemsstaterna ska före den 1 augusti 2014 meddela kommissionen en uppskattning av den procentandel som behövs för att finansiera stödet.

Medlemsstaterna får varje år senast den 1 augusti se över sin uppskattning av procentandelen med verkan från och med det påföljande året. De ska meddela kommissionen den reviderade procentandelen senast den 1 augusti året innan det år som den reviderade procentandelen ska börja tillämpas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av den övre gräns på 2 % som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska den medlemsstaten, när det sammanlagda stödbelopp till unga jordbrukare som sökts i en medlemsstat ett visst år överskrider det tak som fastställs i punkt 4 i denna artikel och det taket understiger denna övre gräns, ska den medlemsstaten finansiera mellanskillnaden genom att tillämpa artikel 30.7 första stycket f för det aktuella året eller genom att tillämpa en linjär minskning av samtliga stöd som ska beviljas till samtliga jordbrukare i enlighet med artikel 32 eller 36.2, eller bådaddera.

3. När det sammanlagda stödbelopp till unga jordbrukare som sökts i en medlemsstat ett visst år överskrider det tak som fastställs i punkt 4 i denna artikel och detta tak uppgår till 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II, ska medlemsstaterna tillämpa en linjär minskning av de belopp som ska betalas ut i enlighet med artikel 50, i syfte att iakttä detta tak.

4. På grundval av den procentandel som medlemsstaterna meddelat i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter varje år för att fastställa de motsvarande taken för stöd till unga jordbrukare.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

AVDELNING IV

KOPPLAT STÖD

KAPITEL 1

Frivilligt kopplat stöd

Artikel 52

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat stöd till jordbrukare på de villkor som fastställs i detta kapitel (i detta kapitel kallat *kopplat stöd*).

2. Kopplat stöd får utbetalas till följande sektorer och produktion: spannmål, oljeväxter, proteingrödor, trindsädeslag, lin, hampa, ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, färr- och getkött, nötk- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid.

3. Kopplat stöd får endast utbetalas till sådana sektorer eller till sådana regioner i en medlemsstat där särskilda typer av jordbruk eller särskilda jordbrukssektorer, som är särskilt viktiga av ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl, genomgår vissa svårigheter.

4. Genom undantag från punkt 3 får kopplat stöd också beviljas till jordbrukare som

a) den 31 december 2014 innehar stödrätter som beviljats i enlighet med avdelning III kapitel 3 avsnitt 2 och artikel 71 m i förordning (EG) nr 1782/2003 och i enlighet med artikel 60 och artikel 65 fjärde stycket i förordning (EG) nr 73/2009, och

b) inte förfogar över några hektar som berättigar till aktivering av stödrätter enligt ordningen för grundstöd i avdelning III kapitel 1 i denna förordning.

5. Kopplat stöd får endast beviljas i den utsträckning som är nödvändig för att skapa ett incitament till att upprätthålla de aktuella produktionsnivåerna i dessa berörda sektorer eller regioner.

6. Kopplat stöd ska betalas ut i form av årligt stöd och ska beviljas inom fastställda kvantitativa gränser och vara grundat på fastställda arealer och avkastningar eller på ett fastställt antal djur.

7. I fråga om juridiska personer eller en grupp fysiska eller juridiska personer får medlemsstaterna tillämpa de begränsningar som avses i punkt 6 på medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper i de fall där nationell lagstiftning föreskriver att de enskilda medlemmarna kan ta på sig rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med dem som tillerkänns enskilda jordbrukare med ställning som driftsledare, i synnerhet vad gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga situation, under förutsättning att de har bidragit till att stärka de berörda juridiska personernas eller gruppernas jordbruksstruktur.

8. Allt stöd som beviljas enligt denna artikel ska vara förenligt med andra unionsåtgärder och annan unionspolitik.

9. För att säkerställa ett ändamålsenligt och målinriktat utnyttjande av unionens medel och undvika dubbelfinansiering genom andra liknande stödinstrument ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som fastställer

a) villkoren för beviljande av kopplat stöd,

- b) regler om förenlighet med andra unionsåtgärder och om kumulering av stöd.

Artikel 53

Finansiella bestämmelser

1. Före den 1 augusti året som föregår året då det kopplade stödet kommer att införas, får medlemsstaterna besluta att använda upp till 8 % av sitt nationella tak enligt bilaga II till att finansiera detta stöd.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna besluta att använda upp till 13 % av det årliga tak som fastställs i bilaga II, förutsatt att

a) till och med den 31 december 2014

i) de tillämpar den ordning för enhetligt arealstöd som fastställs i avdelning V i förordning (EG) nr 73/2009,

ii) de finansierar åtgärder enligt artikel 111 i den förordningen, eller

iii) de omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 69.5 eller, för Maltas del, i artikel 69.1 i den förordningen, och/eller

b) de under minst ett år under perioden 2010–2014 totalt avsätter mer än 5 % av det belopp som de hade till förfogande för att bevilja sådant direktstöd som föreskrivs i avdelningarna III, IV med undantag av kapitel 1 avsnitt 6 och V i förordning (EG) nr 73/2009, i syfte att finansiera

i) de åtgärder som fastställs i avdelning III kapitel 2 avsnitt 2 i förordning (EG) nr 73/2009,

ii) det stöd som föreskrivs i artikel 68.1 a i–iv, 68.1 b och 68.1 e i den förordningen, eller

iii) åtgärder enligt kapitel 1, med undantag av avdelning IV avsnitt 6 i den förordningen.

3. De procentandelar av det årliga nationella taket som avses i punkterna 1 och 2 får höjas med högst två procentenheter för de medlemsstater som beslutar att använda minst 2 % av sitt årliga nationella tak som fastställs i bilaga II för att stödja produktion av proteingrödor inom ramen för detta kapitel.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får medlemsstater som under minst ett år under perioden 2010–2014 totalt avsatte mer än 10 % av det belopp som de hade till förfogande för att bevilja sådana direktstöd som föreskrivs i avdelningarna III, IV med undantag av kapitel 1 avsnitt 6 och V i förordning (EG) nr 73/2009, i syfte att finansiera

a) de åtgärder som fastställs i avdelning III kapitel 2 avsnitt 2 i förordning (EG) nr 73/2009,

b) det stöd som föreskrivs i artikel 68.1 a i–iv, 68.1 b och 68.1 e i den förordningen, eller

c) åtgärderna enligt kapitel 1, med undantag av avdelning IV avsnitt 6 i den förordningen,

besluta att använda mer än 13 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II till denna förordning efter kommissionens godkännande i enlighet med artikel 55 i denna förordning.

5. Genom undantag från de procentandelar som anges i punkterna 1–4 får medlemsstaterna välja att använda högst 3 miljoner EUR per år för att finansiera kopplat stöd.

6. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2016 se över sitt beslut i enlighet med punkterna 1–4 och med verkan från 2017 besluta att

a) lämna oförändrad, öka eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 inom de gränser som anges däri i tillämpliga fall eller att lämna oförändrad eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkt 4,

b) ändra villkoren för beviljande av stödet,

c) upphöra att bevilja stödet enligt detta kapitel.

7. På grundval av det beslut som fattats av varje medlemsstat i enlighet med punkterna 1–6 i denna artikel, ska kommissionen anta genomförandeakter varje år för att fastställa de motsvarande taken för det kopplade stödet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 54

Anmälan

1. Medlemsstaterna ska anmäla de beslut som avses i artikel 53 till kommissionen senast de datum som anges i den artikeln. Med undantag för det beslut som avses i artikel 53.6 c ska anmälan innehålla information om de regioner som stödet är riktat till, de typer av jordbruk eller sektorer som valts ut och den stödnivå som ska beviljas.

2. De beslut som avses i artikel 53.2 och 53.4 eller i tillämpliga fall i artikel 53.6 a ska innehålla en detaljerad beskrivning av den särskilda situationen i den region som stödet är riktat till och av de särdrag hos de olika jordbrukstyperna eller de särskilda sektorerna som gör att den procentandel som avses i artikel 53.1 inte räcker till för att hantera de svårigheter som avses i artikel 52.3 vilka motiverar en ökad stödnivå.

Artikel 55

Kommissionens godkännande

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som anges i artikel 71.2 eller 71.3 för att godkänna det beslut som avses i artikel 53.4 eller, i tillämpliga fall, artikel 53.6 a förutsatt att något av följande behov i den berörda sektorn eller regionen har påvisats:

- a) Behovet av att upprätthålla en viss produktionsnivå på grund av brist på alternativ och att minska risken för produktionsbortfall och de sociala problem och/eller miljöproblem som följer av detta.
- b) Behovet av att förse den lokala bearbetningsindustrin med stabila leveranser och därigenom undvika de negativa sociala och ekonomiska konsekvenserna av en åtföljande omstrukturering.
- c) Behovet av att kompensera de nackdelar som drabbar jordbrukare i en särskild sektor vilka är resultatet av kontinuerliga störningar på den berörda marknaden.
- d) Behovet av att ingripa när det bedöms att de övriga stöd som är tillgängliga enligt denna förordning, förordning (EU) nr 1305/2013 eller någon annan godkänd statlig stödordning inte räcker till för att uppfylla de behov som anges i a, b och c i denna punkt.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer regler om förfarandet för bedömning och godkännande av beslut enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

KAPITEL 2

Grödspecifikt stöd för bomull

Artikel 56

Tillämpningsområde

Stöd ska beviljas jordbrukare som producerar bomull enligt KN-nummer 5201 00 på de villkor som anges i detta kapitel (nedan kallat *grödspecifikt stöd för bomull*).

Artikel 57

Stödberättigande

1. Det grödspecifika stödet för bomull ska beviljas per stödberättigande hektar bomull. Arealen ska vara stödberättigande endast om den ligger på jordbruksmark som medlemsstaten har godkänt för bomullsproduktion, arealen måste ha besåts med sorter som är godkända av medlemsstaten och bomullen måste ha skördats under normala odlingsbetingelser.

Det grödspecifika stödet för bomull ska beviljas för bomull av sund och god marknadsmässig kvalitet.

2. Medlemsstaterna ska ge tillstånd för den mark och de sorter som avses i punkt 1 i enlighet med de regler och villkor som avses i punkt 3.

3. För att säkerställa en effektiv förvaltning av det grödspecifika stödet för bomull ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om de regler och villkor som ska gälla för tillståndsgivning för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för tillståndsförfarandet för mark och sorter i samband med det grödspecifika stödet för bomull och för meddelande till producenterna i samband med tillståndet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 58

Basarealer, fast avkastning och referensbelopp

1. De nationella basarealerna ska vara följande:

— Bulgarien: 3 342 ha.

— Grekland: 250 000 ha.

— Spanien: 48 000 ha.

— Portugal: 360 ha.

2. Fast avkastning under referensperioden ska uppgå till följande kvantiteter:

— Bulgarien: 1,2 ton/ha.

— Grekland: 3,2 ton/ha.

— Spanien: 3,5 ton/ha.

— Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Det grödspecifika stödbeloppet per stödberättigande hektar ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

— Bulgarien: 584,88 EUR 2015 och 649,45 EUR från och med år 2016.

— Grekland: 234,18 EUR.

— Spanien: 362,15 EUR.

— Portugal: 228,00 EUR.

4. Om den stödberättigande bomullsarealen i en viss medlemsstat och under ett visst år överskrider den basareal som fastställs i punkt 1 ska det belopp som anges i punkt 3 för denna medlemsstat minskas i proportion till överskridandet av basarealen.

5. För att göra det möjligt att tillämpa det grödspecifika stödet för bomull möjligt ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om de regler och villkor som ska gälla för beviljande av detta stöd, om regler för stödberättigande och om jordbruksmetoder.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler för beräkningen av den minskning som föreskrivs i punkt 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 59

Godkända branschorganisationer

1. Vid tillämpning av detta kapitel avses med godkänd branschorganisation en juridisk person som består av jordbrukare som producerar bomull samt åtminstone ett rensningsföretag, vars verksamhet bland annat består av

- åtgärder för bättre samordning av saluföringen av bomull, i synnerhet med hjälp av studier och marknadsundersökningar,
- utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna,
- åtgärder för styrning av produktionen mot produkter som är bättre anpassade till marknadsbehoven och konsumenternas krav, i synnerhet i fråga om kvalitet och konsumentskydd,
- uppdatering av metoder och teknik för att förbättra produktkvaliteten,
- utarbetande av marknadsföringsstrategier för bomull med hjälp av system för kvalitetscertifiering.

2. De medlemsstater i vilka det finns rensningsföretag ska godkänna de branschorganisationer som uppfyller kriterierna enligt punkt 3.

3. För att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av det grödspecifika stödet för bomull ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 för att fastställa

- kriterier för godkännande av branschorganisationer,
- producenters skyldigheter,
- regler för en situation där de godkända branschorganisationerna inte uppfyller de kriterier som avses i led a.

Artikel 60

Beviljande av stöd

1. Jordbrukarna ska beviljas det grödspecifika stödet för bomull per stödberättigande hektar enligt artikel 58.

2. För jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation ska det grödspecifika stödet för bomull per stödberättigande hektar inom den basareal som anges i artikel 58.1, ökas med ett belopp på 2 EUR.

AVDELNING V

ORDNING FÖR SMÅBRUKARE

Artikel 61

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får upprätta en ordning för småbrukare i enlighet med villkoren i denna avdelning (nedan kallad *ordningen för småbrukare*).

Jordbrukare som under 2015 innehar, äger eller hyr stödrätter eller, i de medlemsstater som tillämpar artikel 36, begär stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning och som uppfyller minimikraven enligt artikel 10.1 får välja att delta i ordningen för småbrukare.

2. Stöd som betalas ut enligt ordningen för småbrukare ska ersätta det stöd som beviljas enligt avdelningarna III och IV.

Första stycket ska inte gälla om en medlemsstat väljer den stödmetod som föreskrivs i artikel 63.2 första stycket a. I sådana fall ska stödet omfattas av villkoren i avdelning III respektive IV, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln.

3. Jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska undantas från de jordbruksmetoder som föreskrivs i avdelning III kapitel 3.

4. Inga förmåner som föreskrivs i denna avdelning ska beviljas jordbrukare för vilka det är fastställt att de, på ett konstlat sätt, efter den 18 oktober 2011 har skapat förutsättningar för att utnyttja ordningen för småbrukare.

Artikel 62

Deltagande

1. Jordbrukare som önskar delta i ordningen för småbrukare ska lämna in en ansökan vid en tidpunkt som ska fastställas av medlemsstaterna, som inte får vara senare än den 15 oktober 2015. Den tidpunkt som medlemsstaterna fastställer får emellertid inte infalla före sista dagen för inlämnandet av en ansökan inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning.

Jordbrukare som inte har ansökt om att delta i ordningen för småbrukare senast den dag som har fastställts av medlemsstaterna, som beslutar att lämna ordningen efter den dagen eller som valts ut för stöd enligt artikel 19.1 c i förordning (EU) nr 1305/2013 ska inte längre ha rätt att delta i ordningen.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att jordbrukare vilkas belopp av direktstöd enligt avdelningarna III och IV understiger det maximibelopp som medlemsstaten har fastställt i enlighet med artikel 63 automatiskt ska inkluderas i ordningen för småbrukare, såvida de inte uttryckligen lämnar den senast den tidpunkt som medlemsstaten har fastställt i enlighet med punkt 1 eller under ett senare år. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska i god tid informera berörda jordbrukare om deras rätt att lämna ordningen.

3. Varje medlemsstat ska se till att en uppskattning av det stödbelopp som avses i artikel 63 meddelas jordbrukarna i god tid före den sista dag som den medlemsstaten har fastställt för att lämna in ansökningar om att delta i eller lämna ordningen.

Artikel 63

Stödbelopp

1. Medlemsstaterna ska fastställa beloppet för det årliga stödet för varje jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare på någon av nedanstående nivåer:

- a) Ett belopp som inte överstiger 25 % av det nationella genomsnittsstödet per stödmottagare, vilket ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av det nationella tak som anges i bilaga II för kalenderåret 2019 och antalet jordbrukare som har deklarerat stödberättigande hektar i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 under 2015.
- b) Ett belopp som motsvarar det nationella genomsnittsstödet per hektar multiplicerat med ett tal som motsvarar ett antal hektar som inte överstiger fem, som ska anges av medlemsstaterna. Det nationella genomsnittsstödet per hektar ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av det nationella tak som anges i bilaga II för kalenderåret 2019 och det antal stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 33.1 eller 36.2 under 2015.

De belopp som avses i första stycket led a eller b ska inte vara lägre än 500 EUR och inte högre än 1 250 EUR.

Om tillämpningen av första stycket leden a och b leder till ett belopp som är lägre än 500 EUR eller högre än 1 250 EUR, ska beloppet avrundas uppåt respektive nedåt till det minimi- eller maximibeloppet.

2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat besluta att bevilja deltagande jordbrukare

- a) ett belopp som motsvarar det sammanlagda värdet av de stöd som tilldelats jordbrukaren varje år enligt avdelningarna III och IV eller
- b) ett belopp som motsvarar det sammanlagda värdet av de stöd som tilldelats jordbrukaren under 2015 enligt avdelningarna III och IV och som medlemsstaten under

efterföljande år får ändra för att på ett proportionerligt sätt ta hänsyn till ändringarna av det nationella tak som anges i bilaga II.

Det belopp som avses i första stycket led a eller b ska inte överstiga ett belopp som den medlemsstaten fastställer som ska vara mellan 500 EUR och 1 250 EUR.

Om tillämpningen av första stycket led a eller b leder till ett belopp som är lägre än 500 EUR, får medlemsstaterna besluta att avrunda detta belopp till 500 EUR.

3. I Cypern, Kroatien, Malta och Slovenien får, genom undantag från punkterna 1 och 2, det belopp som avses i de punkterna fastställas till ett värde som är lägre än 500 EUR men inte lägre än 200 EUR eller i Maltas fall inte lägre än 50 EUR.

Artikel 64

Särskilda villkor

1. Medan jordbrukarna deltar i ordningen för småbrukare ska de

- a) minst behålla ett antal stödberättigande hektar motsvarande det antal ägda eller hyrda stödrätter de innehar eller det antal stödberättigande hektar som år 2015 har deklarerats i enlighet med artikel 36.2,

b) uppfylla det minimikrav som föreskrivs i artikel 10.1 b.

2. Stödrättigheter som aktiveras under 2015 i enlighet med artiklarna 32 och 33 av en jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska betraktas som aktiverade stödrätter under hela den tid som jordbrukaren deltar i ordningen.

De ägda eller hyrda stödrätter som jordbrukaren innehar under deltagandet i ordningen ska inte betraktas som outnyttjade stödrätter som ska återgå till den nationella reserven eller de regionala reserverna i enlighet med artikel 31.1 b.

I medlemsstater som tillämpar artikel 36 ska de stödberättigande hektar som år 2015 deklarerats i enlighet med artikel 36.2 av en jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare betraktas som deklarerade för återstoden av jordbrukarens deltagande i ordningen.

3. Genom undantag från artikel 34 ska stödrätter som innehas av jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare inte kunna överlätas, utom vid arv eller förtida arv.

Jordbrukare som genom arv eller förtida arv erhåller stödrätter från en jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska vara behöriga att delta i den ordningen under förutsättning att de uppfyller kraven för att få omfattas av ordningen för grundstöd och att de ärver samtliga stödrätter som innehas av den jordbrukare från vilken de mottar stödrätterna.

4. Om en medlemsstat väljer den stödmätod som föreskrivs i artikel 63.2 första stycket a utan att tillämpa artikel 63.2 tredje stycket, ska punkterna 1 och 2 och punkt 3 första stycket i denna artikel inte gälla.

5. För att garantera rättssäkerheten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om villkoren för deltagande i ordningen i det fall den deltagande jordbrukarens situation har förändrats.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera det stöd som avses i denna avdelning ska medlemsstaterna från de totala belopp som är tillgängliga för respektive stöd dra av de belopp som småbrukarna skulle vara berättigade till

- a) inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning III kapitel 1,
- b) i form av omfördelningsstöd enligt avdelning III kapitel 2,
- c) i form av stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön enligt avdelning III kapitel 3
- d) i form av stöd till områden med naturliga begränsningar enligt avdelning III kapitel 4,
- e) i form av stöd till unga jordbrukare enligt avdelning III kapitel 5, och
- f) i form av kopplat stöd enligt avdelning IV.

När medlemsstater har valt att beräkna stödbeloppet enligt artikel 63.2 första stycket a ska varje belopp, om en enskild jordbrukares sammanlagda belopp överstiger det högsta belopp som medlemsstaten har fastställt, minskas i motsvarande utsträckning.

2. Skillnaden mellan summan av samtliga stöd som ska betalas ut enligt ordningen för småbrukare och det totala belopp som finansieras i enlighet med punkt 1 ska finansieras på ett eller flera av följande sätt:

- a) Genom tillämpning av artikel 30.7 för det aktuella året.
- b) Genom utnyttjande av medel som lämnats outnyttjade för det aktuella året för att finansiera det stöd till unga jordbrukare som anges i avdelning III kapitel 5.
- c) Genom tillämpning av en linjär minskning av samtliga stöd som ska beviljas i enlighet med artikel 32 eller 36.

3. Förutom då en medlemsstat har valt att fastställa beloppet för det årliga stödet i enlighet med artikel 63.2 första stycket a ska de faktorer som ligger till grund för fastställandet av de belopp som avses i punkt 1 i den här artikeln vara desamma under hela den tid som jordbrukaren deltar i ordningen för småbrukare.

4. Om det totala stödbeloppet som ska betalas ut inom ramen för ordningen för småbrukare överskrider 10 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II ska medlemsstaterna tillämpa en linjär minskning på de belopp som ska betalas ut i enlighet med denna avdelning för att iaktta denna procentsats, såvida de inte har fastställt stödbeloppet enligt artikel 63.2 första stycket a utan att tillämpa artikel 63.2 tredje stycket.

Samma undantag gäller för medlemsstater som har fastställt stödbeloppet i överensstämmelse med artikel 63.2 första stycket b utan att tillämpa i artikel 63.2 tredje stycket, vars nationella tak i bilaga II för år 2019 är högre än för år 2015 och som tillämpar den beräkningsmetod som fastställs i artikel 25.1 eller 36.2.

AVDELNING VI

NATIONELLA OMSTRUKTURERINGSPROGRAM FÖR BOMULLSSEKTORN

Artikel 66

Utnyttjande av den årliga budgeten för omstruktureringsprogrammen

1. För de medlemsstater som har tillämpat artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 637/2008 ska den relevanta årliga budget som finns tillgänglig i enlighet med artikel 5.1 i den förordningen överföras med verkan från och med den 1 januari 2014 och ska utgöra extra unionsmedel för åtgärder inom de program för landsbygdsutveckling som finansieras i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013.

2. För de medlemsstater som har tillämpat artikel 4.1 andra stycket i förordning (EG) nr 637/2008 ska den relevanta årliga budget som finns tillgänglig i enlighet med artikel 5.1 i den förordningen med verkan från och med den 1 januari 2017 inräknas i deras nationella tak enligt bilaga II till denna förordning.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Anmälningar och nödåtgärder

Artikel 67

Anmälningskrav

1. För att säkerställa en korrekt tillämpning av reglerna i denna förordning ska kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter i enlighet med artikel 70 anta nödvändiga åtgärder med avseende på de anmälningar som ska göras av medlemsstaterna till kommissionen vid tillämpning av denna förordning eller för att kontrollera, reglera, övervaka, utvärdera och granska direktstöd eller i syfte att uppfylla kraven i internationella överenskommelser som har ingåtts genom ett rådsbeslut, inbegripet anmälningskrav enligt dessa överenskommelser. Kommissionen ska därvid beakta databehov och samverkan mellan potentiella datakällor.

Den information som erhålls får när så är lämpligt överföras eller göras tillgänglig för internationella organisationer och behöriga myndigheter i tredjeländer och får offentliggöras, med förbehåll för skydd för personuppgifter och för företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

2. För att sådana anmälningar som avses i punkt 1 ska ske snabbt, effektivt, korrekt och kostnadseffektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 för att fastställa ytterligare regler om

- a) vilken typ av information som ska lämnas,
- b) de kategorier av data som ska behandlas och maximala bevarandeperioder,
- c) rätten till tillgång till den information eller de informations-system som görs tillgängliga,
- d) på vilka villkor informationen får offentliggöras.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

- a) anmälningsmetoder,
- b) regler för lämnande av sådan information som krävs för tillämpningen av denna artikel,
- c) bestämmelser om hanteringen av den information som ska anmälas samt regler om innehåll, form, tidsramar, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,
- d) bestämmelser om hur information och handlingar ska överföras till eller göras tillgängliga för medlemsstater, internationella organisationer, behöriga myndigheter i tredjeländer eller allmänheten, med förbehåll för skydd av personuppgifter och för företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

Artikel 68

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter för de ändamål som anges i artikel 67.1. De får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som inte är förenligt med dessa ändamål.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt artikel 67.1 ska uppgifterna avidentifieras och uteslutande behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Denna artikel ska omfattas av artiklarna 111–114 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 69

Åtgärder för att lösa särskilda problem

1. För att lösa specifika problem ska kommissionen i en nödsituation anta de genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade. Sådana genomförandeakter får avvika från bestämmelserna i denna förordning i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 71.2.

2. Om det är nödvändigt på grund av vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet och för att lösa sådana särskilda problem samtidigt som kontinuiteten i direktstödsystemet säkerställs även under exceptionella omständigheter, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 71.3.

3. Åtgärder som antas inom ramen för punkt 1 eller 2 ska fortsätta att gälla under en tidsperiod på högst tolv månader. Om de särskilda problem som avses i de punkterna efter utgången av denna tidsperiod inte är lösta får kommissionen lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag som syftar till en varaktig lösning.

4. Kommissionen ska inom två arbetsdagar räknat från antagandet informera Europaparlamentet och rådet om alla eventuella åtgärder som antas inom ramen för punkt 1 eller 2.

KAPITEL 2

Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 70

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2, 4.3, 6.3, 7.3, 8.3, 9.5, 20.6, 35, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5, 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 57.3, 58.5, 59.3, 64.5, 67.1, 67.2 och 73 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 1 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2, 4.3, 6.3, 7.3, 8.3, 9.5, 20.6, 35, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5, 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 57.3, 58.5, 59.3, 64.5, 67.1, 67.2 och 73 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2, 4.3, 6.3, 7.3, 8.3, 9.5, 20.6, 35, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5, 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 57.3, 58.5, 59.3, 64.5, 67.1, 67.2 och 73 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 71

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté med benämningen kommittén för direktstöd. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande när det gäller de akter som avses i artiklarna 24.11, 31.2 och 67.3 ska kommissionen

inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL 3

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 72

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 637/2008 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Den ska emellertid fortfarande tillämpas till och med den 31 december 2017 med avseende på de medlemsstater som har utnyttjat möjligheten enligt artikel 4.1 andra stycket i den förordningen.

2. Förordning (EG) nr 73/2009 ska upphöra att gälla.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska hänvisningar till den upphävda förordningen anses som hänvisningar till den här förordningen eller förordning (EU) nr 1306/2013 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XI till den här förordningen.

3. Hänvisningar i denna förordning till förordningarna (EG) nr 73/2009 och (EG) nr 1782/2003 ska anses som hänvisningar till de förordningarna såsom de var i kraft innan de upphävdes.

Artikel 73

Övergångsbestämmelser

För att säkerställa en smidig övergång från de system som anges i förordning (EG) nr 73/2009 till dem som fastställs i denna förordning ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 om de åtgärder som är nödvändiga för att skydda jordbrukarnas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar.

Artikel 74

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Artiklarna 8, 9.6, 11.6, 14, 16, 21.2, 21.3, 22.2, 23.1 första stycket, 23.6, 24.10, 29, 36.1 första stycket, 41.1, 42.1, 43.2, 43.13, 45.2 fjärde stycket, 46.2, 46.8, 49.1, 51.1, 53, 54, 66.1, 67, 70 och 72.1 ska dock tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över stödordningar

Sektor	Rättslig grund	Anmärkning
Ordningen för grundstöd	Avdelning III kapitel 1 avsnitten 1, 2, 3 och 5 i denna förordning	Frikopplat stöd
Systemet för enhetlig arealersättning	Artikel 36 i denna förordning	Frikopplat stöd
Omfördelningsstöd	Avdelning III kapitel 2 i denna förordning	Frikopplat stöd
Stöd till jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön	Avdelning III kapitel 3 i denna förordning	Frikopplat stöd
Stöd till områden med naturliga begränsningar	Avdelning III kapitel 4 i denna förordning	Frikopplat stöd
Stöd till unga jordbrukare	Avdelning III kapitel 5 i denna förordning	Frikopplat stöd
Frivilligt kopplat stöd	Avdelning IV kapitel 1 i denna förordning	
Grödspecifikt stöd för bomull	Avdelning IV kapitel 2 i denna förordning	Arealstöd
Ordningen för småbrukare	Avdelning V i denna förordning	Frikopplat stöd
Posei	Kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen
Egeiska öarna	Kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen

BILAGA II

Nationella tak enligt artikel 6

(tusental EUR)

Kalenderår		2015	2016	2017	2018	2019 och efterföljande år
Belgien		536 076	528 124	520 170	512 718	505 266
Bulgarien		721 251	792 449	793 226	794 759	796 292
Tjeckien		874 484	873 671	872 830	872 819	872 809
Danmark		916 580	907 108	897 625	889 004	880 384
Tyskland		5 144 264	5 110 446	5 076 522	5 047 458	5 018 395
Estland		121 870	133 701	145 504	157 435	169 366
Irland		1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066
Grekland		2 039 122	2 015 116	1 991 083	1 969 129	1 947 177
Spanien		4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433
Frankrike		7 553 677	7 521 123	7 488 380	7 462 790	7 437 200
Kroatien (*)		130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Italien		3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337
Cypern		50 784	50 225	49 666	49 155	48 643
Lettland		195 649	222 363	249 020	275 887	302 754
Litauen		417 890	442 510	467 070	492 049	517 028
Luxemburg		33 603	33 545	33 486	33 459	33 431
Ungern		1 271 593	1 270 410	1 269 187	1 269 172	1 269 158
Malta		5 127	5 015	4 904	4 797	4 689
Nederländerna		780 815	768 340	755 862	744 116	732 370
Österrike		693 065	692 421	691 754	691 746	691 738
Polen		2 987 267	3 004 501	3 021 602	3 041 560	3 061 518
Portugal		565 816	573 954	582 057	590 706	599 355
Rumänien		1 629 889	1 813 795	1 842 446	1 872 821	1 903 195
Slovenien		137 987	136 997	136 003	135 141	134 278
Slovakien		380 680	383 938	387 177	390 781	394 385
Finland		523 333	523 422	523 493	524 062	524 631
Sverige		696 890	697 295	697 678	698 723	699 768
Förenade kungariket		3 555 915	3 563 262	3 570 477	3 581 080	3 591 683

(*) För Kroatien ska det nationella taket för kalenderåret 2020 ligga på 298 400 000 EUR, för 2021 på 335 700 000 EUR och för 2022 på 373 000 000 EUR.

BILAGA III

Nettotak enligt artikel 7

(miljoner EUR)

Kalenderår		2015	2016	2017	2018	2019 och efterföljande år
Belgien		536,1	528,1	520,2	512,7	505,3
Bulgarien		723,6	795,1	795,8	797,4	798,9
Tjeckien		874,5	873,7	872,8	872,8	872,8
Danmark		916,6	907,1	897,6	889,0	880,4
Tyskland		5 144,3	5 110,4	5 076,5	5 047,5	5 018,4
Estland		121,9	133,7	145,5	157,4	169,4
Irland		1 215,0	1 213,5	1 211,9	1 211,5	1 211,1
Grekland		2 227,0	2 203,0	2 178,9	2 157,0	2 135,0
Spanien		4 903,6	4 912,6	4 927,6	4 941,0	4 954,4
Frankrike		7 553,7	7 521,1	7 488,4	7 462,8	7 437,2
Kroatien (*)		130,6	149,2	186,5	223,8	261,1
Italien		3 902,0	3 850,8	3 799,5	3 751,9	3 704,3
Cypern		50,8	50,2	49,7	49,2	48,6
Lettland		195,6	222,4	249,0	275,9	302,8
Litauen		417,9	442,5	467,1	492,0	517,0
Luxemburg		33,6	33,5	33,5	33,5	33,4
Ungern		1 271,6	1 270,4	1 269,2	1 269,2	1 269,2
Malta		5,1	5,0	4,9	4,8	4,7
Nederländerna		780,8	768,3	755,9	744,1	732,4
Österrike		693,1	692,4	691,8	691,7	691,7
Polen		2 987,3	3 004,5	3 021,6	3 041,6	3 061,5
Portugal		566,0	574,1	582,2	590,9	599,5
Rumänien		1 629,9	1 813,8	1 842,4	1 872,8	1 903,2
Slovenien		138,0	137,0	136,0	135,1	134,3
Slovakien		380,7	383,9	387,2	390,8	394,4
Finland		523,3	523,4	523,5	524,1	524,6
Sverige		696,9	697,3	697,7	698,7	699,8
Förenade kungariket		3 555,9	3 563,3	3 570,5	3 581,1	3 591,7

(*) För Kroatien ska det nettotaket för kalenderåret 2020 ligga på 298 400 000 EUR, för 2021 på 335 700 000 EUR och för 2022 på 373 000 000 EUR.

BILAGA IV

Gränser för anpassning av de trösklar som avses i artikel 10.2

Medlemsstat	Gränsvärde för EUR-tröskeln (artikel 10.1 a)	Gränsvärde för hektartröskeln (artikel 10.1 b)
Belgien	400	2
Bulgarien	200	0,5
Tjeckien	200	5
Danmark	300	5
Tyskland	300	4
Estland	100	3
Irland	200	3
Grekland	400	0,4
Spanien	300	2
Frankrike	300	4
Kroatien	100	1
Italien	400	0,5
Cypern	300	0,3
Lettland	100	1
Litauen	100	1
Luxemburg	300	4
Ungern	200	0,3
Malta	500	0,1
Nederländerna	500	2
Österrike	200	2
Polen	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumänien	200	0,3
Slovenien	300	0,3
Slovakien	200	2
Finland	200	3
Sverige	200	4
Förenade kungariket	200	5

*BILAGA V***Finansiella bestämmelser för Bulgarien och Rumänien enligt artiklarna 10, 16 and 18**

A. Belopp för tillämpning av artikel 10.1a och för beräkning av de nationella stödtak som avses i artikel 16:

Bulgarien: 790 909 000 EUR

Rumänien: 1 783 426 000 EUR

B. Totalt kompletterande nationellt direktstödsbelopp som komplement till ordningen för grundstöd enligt artikel 18.1 under 2015:

Bulgarien: 69 657 000 EUR

Rumänien: 153 536 000 EUR

C. Totalt kompletterande nationellt direktstöd som komplement till det grödsspecifika stödet för bomull enligt artikel 18.2 under 2015:

Bulgarien: 258 952 EUR

BILAGA VI

Finansiella bestämmelser för Kroatien som avses i artiklarna 10 och 19

A. Belopp för tillämpning av artikel 10.1 a:

373 000 000 EUR

B. Totalt kompletterande nationellt direktstöd som avses i artikel 19.3:

(tusental EUR)						
2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
242 450	223 800	186 500	149 200	111 900	74 600	37 300

BILAGA VII

Maximalt belopp som ska läggas till de belopp som anges i bilaga II i enlighet med artikel 20.2

(tusental EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

BILAGA VIII

Medelstorlek på de jordbruksföretag som avses i artikel 41.4

Medlemsstat	Medelstorlek på jordbruksföretag (hektar)
Belgien	29
Bulgarien	6
Tjeckien	89
Danmark	60
Tyskland	46
Estland	39
Irland	32
Grekland	5
Spanien	24
Frankrike	52
Kroatien	5,9
Italien	8
Cypern	4
Lettland	16
Litauen	12
Luxemburg	57
Ungern	7
Malta	1
Nederländerna	25
Österrike	19
Polen	6
Portugal	13
Rumänien	3
Slovenien	6
Slovakien	28
Finland	34
Sverige	43
Förenade kungariket	54

BILAGA IX

Förteckning över likvärdiga metoder som avses i artikel 43.3

I. Metoder som motsvarar diversifiering av grödor:

1. Diversifiering av grödor

Krav: Minst tre grödor, högst 75 % för huvudgrödan och något eller flera av följande:

- Minst fyra grödor odlas.
- Lägre högsta tröskelvärden gäller.
- Det finns en lämpligare uppsättning grödor, t.ex. baljväxter, proteingrödor, grödor som inte kräver konstbevattning eller behandling med bekämpningsmedel, beroende på vad som är lämpligt.
- Regionala sorter av gamla, traditionella eller utrotningshotade typer av grödor ingår på minst 5 % av arealens växtföljd.

2. Växelbruk

Krav: Minst tre grödor, högst 75 % för huvudgrödan och något eller båda av följande:

- En för miljön gynnsammare flerårig växtföljd och/eller växling mellan odling och träda tillämpas.
- Minst fyra grödor odlas.

3. Jordtäckning på vintern (*)

4. Fånggrödor (*)

II. Metoder som motsvarar bibehållande av permanent gräsmark:

1. Hävd av ängar eller betesmarker

Krav: Bibehållande av permanent gräsmark och något eller flera av följande:

- Bestämmelser om mejning eller lämplig slåtter (datum, metoder, gränser).
- Bevarande av landskapselement på permanent gräsmark och förhindrande av spridning av sly.
- Angivna grässorter och/eller nysåddsmetoder alltefter typen av gräsmark (ingen förstörelse av högt naturvärde).
- Bärgräsning av foder eller hö.
- Lämpligt bevarande av branta sluttningar.
- Bestämmelser om gödselmedel.
- Begränsningar avseende bekämpningsmedel.

2. System med extensivt bete

Krav: Bibehållande av permanent gräsmark och något eller flera av följande:

- Extensivt bete (tidpunkter, högsta betesintensitet).

(*) Metoder beroende på den beräkning som avses i artikel 43.12 c.

- Fårhållning eller extensiv boskapsskötsel i bergsområden.
- Användning av lokala eller traditionella raser för betning av den permanenta gräsmarken.

III. Metoder som motsvarar arealer med ekologiskt fokus:

Krav: Tillämpning av någon av följande metoder på minst den procentandel av åkermarken som fastställts i enlighet med artikel 46.1.

1. Uttag av mark av ekologiska skäl.
 2. Inrättande av s.k. buffertzoner för områden med högt naturvärde, Natura 2000-områden eller andra områden för skydd av biologisk mångfald, bl.a. längs med häckar och vattendrag.
 3. Bevarande av ouppodlade buffertremsor och åkerrenar (bestämmelser om hur de ska slås, lokala/angivna grässorter och eller eller såddmetoder, nysådd med regionala sorter, ingen användning av bekämpningsmedel, ingen utplacering av stallgödsel eller mineralgödsel), ingen konstbevattning, ingen hårdgörning av marken.
 4. Kantzoner, åkerremsor och jordlappar som bibehålls till förmån för vilda växter och djur eller specifik fauna (kantrabatter med örtartade växter, skyddade reden, markremsor med vildblommor, lokal fröblandning, oskördad gröda).
 5. Skötsel (beskärning, hamling, datum, metoder, restaurering) av landskapselement (träd, häckar, strandnära vedartad växtlighet, stenmurar [terrasser], diken, dammar).
 6. Bevarande av gräsväxt på sumpiga eller fuktiga åkerjordar (utan användning av gödselmedel eller växtskyddsmedel).
 7. Åkermarksproduktion utan användning av gödselmedel (mineralgödsel och stallgödsel), växtskyddsmedel eller konstbevattning och där samma gröda inte sås två år i följd på en och samma plats (*)
 8. Omställning av åkermark till permanent gräsmark som brukas extensivt.
-

BILAGA X

Omräknings- och viktningsfaktorer som avses i artikel 46.3

Aspekt	Omräkningsfaktor	Viktningsfaktor	Område med ekologiskt fokus
Mark i träda.			
Terrasser			
Landskapselement			
Buffertområden			
Trädjordbrukshektar			
Områden med stödberättigande hektar längs skogsbryn.			
Arealer med skottskog med kort omloppstid			
Beskogade områden som avses i artikel 32.2 b ii			
Arealer med fångstgrödor eller växttäck			
Arealer med kvävebindande grödor			

BILAGA XI

Jämförelsetabell

som avses i artikel 72.2

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 4	—
Artikel 3	Artikel 5	—
Artikel 4.1	—	Artikel 91
Artikel 4.2	—	Artikel 95
Artikel 5	—	Artikel 93
Artikel 6.1	—	Artikel 94
Artikel 6.2	—	—
Artikel 7	—	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	—	—
Artikel 10	—	—
Artikel 10a	—	—
Artikel 10b	—	—
Artikel 10c	—	—
Artikel 10d	—	—
Artikel 11	Artikel 8	Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 11.3	Artikel 8.2	—
Artikel 11a	Artikel 8.3	—
Artikel 12.1 och 12.2	—	Artikel 12
Artikel 12.3	—	Artikel 14
Artikel 12.4	—	—
Artikel 13	—	Artikel 13.2
Artikel 14	—	Artikel 67
Artikel 15	—	Artikel 68.1 och 68.2
Artikel 16	—	Artikel 69
Artikel 17	—	Artikel 70
Artikel 18	—	Artikel 71
Artikel 19	—	Artikel 72

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 20	—	Artikel 74.1, 72.2 och 74.3
Artikel 21	—	Artikel 74.4
Artikel 22	—	Artikel 96
Artikel 23	—	Artikel 97
Artikel 24	—	Artikel 99
Artikel 25	—	Artikel 100
Artikel 26	—	Artikel 61
Artikel 27.1	—	Artikel 102.3
Artikel 27.2	—	Artikel 47
Artikel 27.3	—	Artikel 68.3
Artikel 28.1	Artikel 10	—
Artikel 28.2	Artikel 9.3	—
Artikel 28.3	Artikel 31.1 a i och ii	—
Artikel 29	—	Artikel 75
Artikel 30	—	Artikel 60
Artikel 31	—	Artikel 2.2
Artikel 32	Artikel 15	—
Artikel 33	—	—
Artikel 34.2	Artikel 32.2 och 32.4	—
Artikel 35	Artikel 33	—
Artikel 36	—	—
Artikel 37	Artikel 12	—
Artikel 38	—	—
Artikel 39.1	Artikel 32.6	—
Artikel 39.2	Artikel 35.3	—
Artikel 40.1	Artikel 6.1	—
Artikel 41.1	Artikel 30.1	—
Artikel 41.2	Artikel 30.3 och 30.6	—
Artikel 41.3	Artikel 30.3 och 30.7 a	—
Artikel 41.4	—	—
Artikel 41.5	Artikel 30.10	—
Artikel 41.6	—	—
Artikel 42	Artikel 31.1 b	—
Artikel 43.1	Artikel 34.1, 34.2 och 34.3	—

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 43.2	—	
Artikel 43.3	Artikel 34.4	—
Artikel 44	—	—
Artikel 45	—	—
Artikel 46	—	—
Artikel 47	—	—
Artikel 48	—	—
Artikel 49	—	—
Artikel 50	—	—
Artikel 51	—	—
Artikel 52	—	—
Artikel 53	—	—
Artikel 54	—	—
Artikel 55	—	—
Artikel 56	—	—
Artikel 57	—	—
Artikel 57a	Artikel 20 och bilaga VII	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	—	—
Artikel 61	—	—
Artikel 62	—	—
Artikel 63	—	—
Artikel 64	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 85	—	—
Artikel 86	—	—
Artikel 87	—	—
Artikel 88	Artikel 56	—
Artikel 89	Artikel 57	—
Artikel 90	Artikel 58	—
Artikel 91	Artikel 59	—
Artikel 92	Artikel 60	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 95	—	—
Artikel 96	—	—
Artikel 97	—	—
Artikel 98	—	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101	—	—
Artikel 102	—	—
Artikel 103	—	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105	—	—
Artikel 106	—	—
Artikel 107	—	—
Artikel 108	—	—

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 109	—	—
Artikel 110	—	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113	—	—
Artikel 114	—	—
Artikel 115	—	—
Artikel 116	—	—
Artikel 117	—	—
Artikel 118	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 121	Artiklarna 16 och 17	—
Artikel 121a	—	Artikel 98, andra stycket
Artikel 122	—	—
Artikel 123	—	—
Artikel 124.1 till 124.5, 124.7 och 124.8	—	—
Artikel 124.6	—	Artikel 98, första stycket
Artikel 125	—	—
Artikel 126	—	—
Artikel 127	—	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	—	—
Artikel 131	—	—
Artikel 132	Artiklarna 18 och 19	—
Artikel 133	—	—
Artikel 133a	Artikel 37	—
Artikel 134 (utgått)	—	—
Artikel 135 (utgått)	—	—
Artikel 136	—	—
Artikel 137	—	—
Artikel 138	Artikel 3	—
Artikel 139	Artikel 13	—
Artikel 140	Artikel 67	—

Förordning (EG) nr 73/2009	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 141	Artikel 71	—
Artikel 142 a till q och s	Artikel 70	—
Artikel 142 r	Artikel 69	—
Artikel 143	—	—
Artikel 144	—	—
Artikel 145	—	—
Artikel 146	Artikel 72	—
Artikel 146a	—	—
Artikel 147	Artikel 73	—
Artikel 148	—	—
Artikel 149	Artikel 74	—
Bilaga I	Bilaga I	—
Bilaga II	—	Bilaga II
Bilaga III	—	Bilaga II
Bilaga IV	Bilaga III	—
Bilaga V	—	—
Bilaga VI	—	—
Bilaga VII	Bilaga IV	—
Bilaga VIII	Bilaga II	—
Bilaga IX	—	—
Bilaga X	—	—
Bilaga XI	—	—
Bilaga XII	—	—
Bilaga XIII	—	—
Bilaga XIV	—	—
Bilaga XV	—	—
Bilaga XVI	—	—
Bilaga XVII	—	—
Bilaga XVIIa	—	—

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1308/2013

av den 17 december 2013

om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 42 första stycket och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttranden ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln *Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans* anges vilka utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken kan komma att ställas inför efter 2013 och det fastställs mål och riktlinjer för denna. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. En sådan reform bör omfatta den gemensamma jordbrukspolitiken samtliga huvudinstrument, inklusive rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾. Med tanke på reformens omfattning bör den förordningen upphävas och ersättas med en ny förordning om en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter. Reformen bör dessutom i möjligaste mån innebära att bestämmelserna harmoniseras, strömlinjeformas och förenklas, särskilt de bestämmelser som

omfattar mer än en jordbrukssektor, bland annat genom att det säkras att kommissionen kan anta icke väsentliga delar av åtgärder genom delegerade akter.

- (2) Denna förordning bör innehålla alla grundläggande delar i den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter.
- (3) Denna förordning bör gälla för samtliga jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (nedan gemensam kallade fördragen) för att säkerställa att alla de produkterna omfattas av en gemensam organisation av marknaden i enlighet med artikel 40.1 i EUF-fördraget.
- (4) Det bör klargöras att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽⁶⁾ de bestämmelser som antagits på grundval av denna i princip bör gälla för de åtgärder som anges i den här förordningen. I förordning (EU) nr 1306/2013 fastställs särskilt bestämmelser som garanterar att de skyldigheter som anges i lagstiftningen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppfylls, inbegripet bestämmelser om kontroller och administrativa åtgärder och administrativa sanktioner vid överträdelser liksom regler om ställande och frisläppande av säkerheter och om återvinning av felaktiga utbetalningar.
- (5) Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar. Av tydlighetsskäl bör det i denna förordning, när artikel 43.3 i EUF-fördraget är tillämplig, uttryckligen anges att rådet kommer att besluta om åtgärder på den rättsgrunden.
- (6) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskilt betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerande akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 8 mars 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 116, och EUT C 44, 15.2.2013, s. 158.

⁽³⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT)

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

- (7) Vissa definitioner som berör vissa sektorer bör fastställas i denna förordning. I syfte att ta hänsyn till rissektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att ändra definitionerna som berör rissektorn i den mån detta är nödvändigt för att aktualisera dem mot bakgrund av marknadsutvecklingen.
- (8) I denna förordning hänvisas till de varubeskrivningar och rubriker och underrubriker som anges i Kombinerade nomenklaturen. Om Gemensamma tulltaxans nomenklatur ändras kan det krävas tekniska anpassningar av denna förordning. I syfte att ta hänsyn till sådana ändringar bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på nödvändiga tekniska anpassningar. För att bidra till klarhet och enkelhet bör den förordning genom vilken den befogenheten för närvarande ges, dvs. rådets förordning (EEG) nr 234/79 ⁽¹⁾, upphöra att gälla och befogenheten bör införas i denna förordning.
- (9) Det bör fastställas regleringsår för spannmål, ris, socker, torkat foder, utsäde, vin, olivolja och bordsoliver, lin och hampa, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, bananer, mjölk och mjölkprodukter samt för silkesodling; regleringsåren bör i görligaste mån anpassas till de biologiska produktionscyklerna för respektive produkt.
- (10) För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard har ett differentierat system för marknadsstöd för de olika sektorerna utvecklats och det har också införts ordningar för direktstöd, varvid hänsyn har tagits till de särskilda behoven inom de olika sektorerna samt till dessa sektorerers inbördes beroende av varandra. Åtgärderna utgörs av offentlig intervention eller stöd till privat lagring. Marknadsstödet behöver bibehållas men bör strömlinjeformas och förnklas.
- (11) Unionsskalor för klassificering, identifiering och presentation av slaktkroppar i sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött samt får- och getkött bör fastställas för prisnoteringar och tillämpning av interventionsbestämmelserna inom dessa sektorer. Sådana unionsskalor är dessutom i linje med målet att förbättra öppenheten och insynen på marknaden.
- (12) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör bestämmelserna om offentlig intervention ingå i en gemensam struktur, samtidigt som man bibehåller politiken inom varje sektor. Av detta skäl bör man skilja mellan referenströsklar och interventionspriser och fastställa de sistnämnda. När detta görs är det särskilt viktigt att klargöras att det endast är interventionspriserna för offentlig intervention som motsvarar de tillämpade administrativa priser som avses i punkt 8 första meningen i bilaga 3 till WTO-avtalet om jordbruk (dvs. marknadsprisstödet). Det bör påpekas att begreppet marknadsintervention kan omfatta både offentlig intervention och andra former av intervention som inte använder på förhand fastställda priser.
- (13) Mot bakgrund av praxis och erfarenheter inom tidigare gemensamma organisationer av marknaden bör systemet för offentlig intervention på lämpligt sätt för varje berörd sektor finnas att tillgå under vissa perioder av året och bör under dessa perioder inledas antingen på permanent grund eller beroende på marknadspriserna.
- (14) Det offentliga interventionspriset bör utgöras av ett fast pris för vissa kvantiteter av vissa produkter och bör i andra fall vara avhängigt av anbudsförfaranden, i enlighet med den praxis som gällt och de erfarenheter som gjorts inom ramen för tidigare gemensamma organisationer av marknaden.
- (15) I denna förordning bör det föreskrivas en möjlighet att avyttra produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention. Sådana åtgärder bör vidtas på ett sådant sätt att det inte uppstår några störningar på marknaden och så att köparna säkerställs lika tillträde till varorna och likabehandling.
- (16) Den befintliga ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen, som fastställts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, bör omfattas av en separat förordning för att bättre återspegla ordningens mål vad gäller social sammanhållning. Denna förordning bör emellertid innehålla bestämmelser om avsättning av produkter som omfattas av offentlig intervention, så att dessa kan användas inom den ordningen.
- (17) För att uppnå syftet att balansera marknaden och stabilisera marknadspriserna kan det bli nödvändigt att bevilja stöd till privat lagring för vissa givna jordbruksprodukter. I syfte att sörja för insyn på marknaden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa enligt vilka villkor kommissionen, mot bakgrund av situationen på marknaden, får besluta att bevilja stöd till privat lagring.
- (18) I syfte att se till att produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention eller som omfattas av stöd till privat lagring lämpar sig för långtidslagring och är av sund, god och marknadsmässig kvalitet, och i syfte att ta hänsyn till de olika sektorerna särdrag för att säkerställa att den offentliga interventionen och den privata lagringen fungerar på ett kostnadseffektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 234/79 av den 5 februari 1979 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter (EGT L 34, 9.2.1979, s. 2).

med avseende på att fastställa vilka krav och villkor som ska uppfyllas av dessa produkter när det gäller deras kvalitet och stödberättigande, utöver de krav som fastställs i denna förordning.

(19) I syfte att ta hänsyn till särdragen i sektorerna för spannmål och paddyris bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa kvalitetskriterier för uppköp och försäljning av dessa produkter.

(20) I syfte att säkerställa lämplig lagringskapacitet och effektivitet inom det offentliga interventionssystemet när det gäller kostnadseffektivitet, fördelning och tillträde för aktörer och för att bibehålla kvaliteten hos produkter som köps upp vid offentlig intervention för avyttring när lagringsperioden är över, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vilka krav lagringsplatserna ska uppfylla för alla produkter som omfattas av offentlig upphandling, regler om lagringen av produkter inom och utanför den ansvariga medlemsstaten och om vilken tull som ska tas ut för dessa samt om eventuella andra belopp som ska beviljas eller uppbäras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

(21) I syfte att säkerställa att den privata lagringen får önskade effekter på marknaden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillämpliga regler och villkor i de fall då kvantiteten är mindre än den kvantitet som avtalats, med avseende på villkoren för beviljande av förskottsbetalning samt villkoren för att på nytt saluföra eller bortskaffa en produkt som omfattas av avtal om privat lagring.

(22) I syfte att säkerställa att systemen för offentlig intervention och privat lagring fungerar väl bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att föreskriva om användning av anbudsförfaranden, fastställa ytterligare villkor som ska uppfyllas av aktörerna och ett krav på att de ska ställa säkerhet.

(23) För att beakta den tekniska utvecklingen och behoven inom sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött samt får- och getkött, samt behovet av att standardisera hur de olika produkterna presenteras i syfte att förbättra insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsåtgärder, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på anpassning och uppdatering av unionens skalor för klassificering av slaktroppar i de sektorerna samt med avseende på fastställande av vissa ytterligare därmed sammanhängande bestämmelser och undantag.

(24) Skolbarns konsumtion av frukt och grönsaker samt mjölk och mjölkprodukter bör främjas, i syfte att varaktigt öka andelen av dessa produkter i barns kosthållning i den ålder då deras matvanor grundläggs, och därmed bidra till att den gemensamma jordbrukspolitikens mål uppnås, i synnerhet en stabilisering av marknaderna och säkerställande av att produkterna finns tillgängliga i dag och i framtiden. Det är därför lämpligt att främja unionsstöd för finansiering eller medfinansiering av utdelning av sådana produkter till skolbarn.

(25) För att säkerställa en sund budgetförvaltning av unionens program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogram bör det antas lämpliga bestämmelser för vart och ett av dessa. Unionsstöd bör inte användas i stället för finansiering av eventuella befintliga nationella program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogram. Mot bakgrund av budgetrestriktionerna bör medlemsstaterna dock kunna ersätta sina ekonomiska bidrag till ordningarna med bidrag från den privata sektorn. För att se till att programmen för frukt och grönsaker i skolan är effektiva kan kompletterande åtgärder komma att bli nödvändiga och för dessa bör medlemsstaterna tillåtas bevilja nationellt stöd. Medlemsstater som deltar i programmen bör ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

(26) I syfte att främja hälsosamma matvanor hos barn och se till att stödet riktas till barn som regelbundet följer en utbildning på en utbildningsanstalt som förvaltas eller erkänns av medlemsstaterna, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på programmet för frukt och grönsaker i skolan i fråga om ytterligare kriterier som hör samman med medlemsstaternas målinriktning av stödet, godkännande och urval av de stödsökande och utarbetande av nationella eller regionala strategier och kompletterande åtgärder.

(27) I syfte att säkerställa en effektiv och målinriktad användning av unionsmedel, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på programmet för frukt och grönsaker i skolan i fråga om metoden för omfördelning av stöd mellan medlemsstaterna utifrån de stödansökningar som har inkommit, de kostnader som berättigar till unionsstöd, inklusive möjligheten att fastställa ett totalt maximibelopp för de utgifterna, och medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera ändamålsenligheten i sina program för frukt och grönsaker i skolan.

(28) I syfte att öka medvetenheten om programmet för frukt och grönsaker i skolan bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet att medlemsstater med program för frukt och grönsaker i skolan ska ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

- (29) I syfte att ta hänsyn till hur konsumtionsmönstren för mejeriprodukter utvecklas, till innovationer och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, tillgången på produkter på unionens olika marknader och näringsmässiga aspekter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på skolmjölksprogrammet när det gäller produkter som kan komma i fråga för stöd från programmet, medlemsstaternas nationella eller regionala strategier, inklusive i tillämpliga fall kompletterande åtgärder, samt övervakning och utvärdering av programmet.
- (30) I syfte att säkerställa att stödmottagarna och de sökande är berättigade till unionens stöd och att det stödet används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för stödmottagare och sökande som är berättigade till stöd, kravet på att sökandena måste godkännas av medlemsstaterna och användningen av mejeriprodukter vid tillagningen av måltider i skolor.
- (31) I syfte att säkerställa att de som ansöker om stöd uppfyller sina skyldigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet på ställande av säkerhet när det betalas ut ett förskott av stödet.
- (32) I syfte att öka medvetenheten om skolmjölksprogrammet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för hur medlemsstaterna ska ge publicitet åt sitt deltagande i det programmet och det faktum att programmet subventioneras av unionen.
- (33) I syfte att säkerställa att stödet avspeglas i produkternas pris bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på upprättande av prisövervakning inom ramen för skolmjölksprogrammet.
- (34) Unionsfinansiering behövs för att förmå erkända producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer att upprätta arbetsprogram som syftar till att förbättra produktionen och saluföringen av olivolja och bordsoliver. I detta sammanhang bör det i denna förordning föreskrivas att unionsstöd ska tilldelas i förhållande till hur stor prioritet som ges åt verksamheten enligt det berörda arbetsprogrammet. Samfinansieringen bör emellertid minskas för att effektiviteten i program av det aktuella slaget ska kunna förbättras.
- (35) I syfte att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionsstödet som beviljats producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer i sektorn för olivolja och bordsoliver och för att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de särskilda åtgärder som kan finansieras med unionsstöd och de verksamheter och kostnader som inte kan det, lägsta tilldelning av unionsfinansiering till särskilda områden, kravet att ställa säkerhet och de kriterier som medlemsstaterna ska beakta i samband med urval och godkännande av arbetsprogram.
- (36) I denna förordning bör åtskillnad göras mellan frukt och grönsaker, å ena sidan, vilket inbegriper frukt och grönsaker för direkt konsumtion, och å andra sidan frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, och bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. Reglerna för driftsfonder, verksamhetsprogram och unionens ekonomiska stöd bör endast gälla den första kategorin, och båda typerna av frukt och grönsaker inom den kategorin bör behandlas på liknande sätt.
- (37) Frukt- och grönsaksproduktionen är oförutsägbar och produkterna är ömtåliga. Även begränsade överskott kan störa marknaden kraftigt. Det bör därför antas åtgärder för krishantering och sådana åtgärder bör även fortsättningsvis ingå i verksamhetsprogrammen.
- (38) Vid produktion och saluföring av frukt och grönsaker bör miljöhänsyn tas fullt ut, bland annat när det gäller odlingsmetoder, hantering av avfallsmaterial och bortskaffande av produkter som återtagits från marknaden, särskilt för att skydda vattenkvaliteten, bevara den biologiska mångfalden och bevara landskapet.
- (39) Stöd till etablering av producentgrupper bör beviljas inom alla sektorer i alla medlemsstater inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling. Det specifika stödet inom frukt- och grönsakssektorn bör därför upphöra.
- (40) För att i högre grad göra producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker ansvariga för sina ekonomiska beslut, och för att inrikta de offentliga medel som ställs till deras förfogande på framtida krav, bör det fastställas på vilka villkor dessa medel får användas. Gemensam finansiering av driftsfonder som upprättats av producentorganisationerna och deras sammanslutningar är en lämplig lösning. I särskilda fall bör ytterligare finansieringsmöjligheter tillåtas. Driftsfonderna bör endast användas för att finansiera verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker. För att det ska vara möjligt att kontrollera unionens utgifter bör det finnas ett tak för stöd som beviljas producentorganisationer och deras sammanslutningar som upprättar driftsfonder.

- (41) I regioner där produktionen i sektorn för frukt och grönsaker är svagt organiserad bör extra nationella ekonomiska bidrag tillåtas. De medlemsstater som är särskilt missgynnade i strukturellt avseende bör kunna få ersättning för dessa bidrag från unionen.
- (42) För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på driftsfonder och verksamhetsprogram, nationell ram och nationella strategier för verksamhetsprogram som avser skyldigheten att övervaka och utvärdera ändamålsenligheten i de nationella ramverken och de nationella strategierna, ekonomiskt unionsstöd, krisförebyggande och krishantering samt nationellt ekonomiskt stöd.
- (43) Det är viktigt att se till att det finns stödåtgärder i vinsektorn som stärker konkurrenskraftiga strukturer. Dessa åtgärder bör definieras och finansieras av unionen, men det bör överlåtas åt medlemsstaterna dels att välja lämpliga åtgärder för att täcka behoven inom deras regionala organ, varvid hänsyn i förekommande fall måste tas till dessa organs särskilda förhållanden, dels att integrera åtgärderna i nationella stödprogram. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av sådana program.
- (44) Säljfrämjande åtgärder och saluföring av vin från unionen bör ingå i de främsta stödberättigande åtgärderna i nationella stödprogram. Stöd till innovation kan öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter. Verksamheter inriktade på omstrukturering och omställning bör även fortsättningsvis finansieras på grund av de positiva strukturella verkningarna på vinsektorn. Investeringar i vinsektorn som är inriktade på att förbättra företagens ekonomiska resultat bör också stödjas. Stöd till destillation av biprodukter bör vara en åtgärd som står till förfogande för medlemsstater som önskar använda ett sådant instrument för att säkerställa vinkvaliteten och samtidigt skydda miljön.
- (45) Förebyggande instrument, såsom skördeförsäkring, gemensamma fonder och grön skörd, bör berättiga till stöd enligt stödprogrammen för vin för att uppmuntra en ansvarsfull hantering av krissituationer.
- (46) I enlighet med artikel 103n i förordning (EG) nr 1234/2007 och med förbehåll för de villkor som anges i den bestämmelsen blir bestämmelserna om stöd till vinodlare i form av stödrättigheter som fastställs av medlemsstaterna slutgiltiga från och med budgetåret 2015.
- (47) I syfte att säkerställa att medlemsstaternas stödprogram för vin uppfyller sina mål och att unionens medel används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om ansvaret för utgifterna från och med den dag då kommissionen mottagit stödprogrammen eller ändringar av dessa och till den dag de börjar gälla, om innehållet i stödprogrammen och de utgifter, administrativa kostnader och personalkostnader samt insatser som kan ingå i medlemsstaternas stödprogram och villkoren för och möjligheten att göra betalningar via mellanhand i samband med stöd för skördeförsäkring, regler om kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar, regler om användningen av vissa begrepp, om fastställande av ett tak för utgifterna för återplantering av vinodlingar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl, regler om undvikande av dubbelfinansiering av projekt, regler enligt vilka producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning och om undantag från det kravet för att undvika ytterligare administrativa bördor och regler om frivillig certifiering av destillerier samt regler som ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkor för välfungerande stödåtgärder.
- (48) Biodling kännetecknas av skillnader i fråga om produktionsvillkor och avkastning samt spridning och mångfald i fråga om ekonomiska aktörer, både i produktions- och handelsledet. Med tanke på den ökande förekomsten av vissa angrepp mot bisamhällena, särskilt varroasjukans utbredning i flera medlemsstater under de senaste åren och de problem som sjukdomen medför för honungsproduktionen, krävs det fortfarande åtgärder på unionsnivå, eftersom sjukdomen inte kan utrotas helt och måste behandlas med godkända medel. Under sådana omständigheter och för att förbättra produktionen och saluföringen av biodlingsprodukter i unionen, bör det vart tredje år utarbetas nationella program i syfte att förbättra de allmänna villkoren inom produktion och saluföring av biodlingsprodukter. Dessa nationella program bör delvis finansieras av unionen.
- (49) De åtgärder som kan ingå i biodlingsprogrammen bör specificeras. I syfte att se till att unionens stödprogram anpassas till den senaste utvecklingen och att de åtgärder som omfattas är ändamålsenliga när det gäller att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en uppdatering av förteckningen över åtgärder genom att befintliga åtgärder anpassas eller nya läggs till.

- (50) I syfte att säkerställa att unionsstödet för biodling används effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på undvikande av dubbelfinansiering mellan medlemsstaternas biodlingsprogram och landsbygdsprogram och grunden för tilldelning av unionens ekonomiska bidrag till varje deltagande medlemsstat.
- (51) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽¹⁾ frikopplades arealstödet för humle från och med den 1 januari 2010. För att tillåta organisationer för humleproducenter att fortsätta sin verksamhet som tidigare bör en särskild bestämmelse införas om att motsvarande belopp ska användas i de berörda medlemsstaterna för samma verksamheter. I syfte att säkerställa att stödet används till att finansiera producentorganisationernas mål enligt denna förordning bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på stödansökningar, regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av stöd.
- (52) Unionsstödet till silkesodling bör frikopplas och ersättas med direktstöd på samma sätt som har skett med avseende på stöd inom andra sektorer.
- (53) Stödet till unionsproducerad skummjolk och unionsproducerat skummjolkspulver, avsedda att användas som foder och för bearbetning till kasein och kaseinater, har inte visat sig vara ändamålsenligt för att stödja marknaden och bör därför avslutas, vilket också gäller reglerna om användning av kasein och kaseinater vid tillverkning av ost.
- (54) Beslutet att upphäva det tillfälliga förbudet mot plantering av vinstockar på unionsnivå motiveras av att de viktigaste målen för 2008 års reform av unionens vinmarknad har uppnåtts, framför allt att den långvariga strukturella överskottsproduktionen av vin är över och att konkurrenskraften och marknadsorienteringen hos unionens vinsektor stegvis har stärkts. Denna positiva utveckling beror på att vinarealen i hela unionen har minskat markant, att mindre konkurrenskraftiga vinproducenter har upphört med sin produktion, samt att vissa marknadsstödjande åtgärder har fasats ut, vilket innebär att det inte längre finns incitament för investeringar utan ekonomisk bärkraft. Minskad försörjningskapacitet, stöd till strukturåtgärder och främjande av vinexport har möjliggjort en bättre anpassning till den minskade efterfrågan på unionsnivå, som beror på en stegvis minskad konsumtion i traditionellt vinproducerande medlemsstater.
- (55) Utsikterna till en stegvis ökad efterfrågan på världsmarknadsnivå ger dock incitament till att öka försörjningskapaciteten och att därför plantera nya vinstockar under de närmaste tio åren. För att marknadsandelar på världsmarknaden inte ska gå förlorade bör man eftersträva det viktiga målet att öka konkurrenskraften hos unionens vinsektor, men en överdrivet snabbt ökad nyplantering av vinstockar som svar på den väntade utvecklingen av den internationella efterfrågan kan dock åter leda till en situation med alltför stor försörjningskapacitet på medellång sikt, med eventuella sociala och miljömässiga effekter i specifika vinproducerande områden. För att säkerställa en systematisk ökning av planteringen av vinstockar under perioden 2016–2030 bör ett nytt system för förvaltning av plantering av vinstockar upprättas på unionsnivå i form av en ordning för tillstånd för plantering av vinstockar.
- (56) Inom ramen för detta nya system kan tillstånd för plantering av vinstockar beviljas utan att någon kostnad åläggs producenterna, och de bör upphöra att gälla efter tre år om de inte används. Detta skulle bidra till att vinproducenterna snabbt och direkt kan använda tillstånd som de har beviljats, och därigenom undviks spekulation.
- (57) En ökad nyplantering av vinstockar bör bli föremål för en skyddsmekanism på unionsnivå, baserad på medlemsstaternas skyldighet att årligen ställa till förfogande tillstånd för nyplantering motsvarande 1 % av den planterade vinarealen, samtidigt som det bör finnas en viss flexibilitet, så att särskilda omständigheter i de enskilda medlemsstaterna kan hanteras. Medlemsstaterna bör ha möjlighet, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande skäl, att besluta om tillgängliggörandet av mindre arealer på nationell eller regional nivå, inbegripet när det gäller arealer som kan omfattas av särskilda skyddade ursprungsbezeichnungen och geografiska beteckningar, samtidigt som de säkerställer att de ålagda begränsningarna hamnar över 0 % och inte är alltför stränga i förhållande till de mål som eftersträvas.
- (58) För att garantera att tillstånd beviljas på ett icke-diskriminerande sätt bör vissa kriterier fastställas, särskilt när det totala antal hektar som ställts till förfogande genom medlemsstaternas tillstånd överskrider av det totala antal hektar som efterfrågats i de ansökningar som producenterna lämnat in.
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (59) Producenter som ansöker om att få röja en befintlig vinareal bör automatiskt efter inlämnad ansökan och oberoende av skyddsmekanismen för nyplantering beviljas tillstånd för detta, eftersom detta inte bidrar till en övergripande ökning av vinarealen. Inom specifika arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, bör medlemsstaterna ha möjlighet att begränsa beviljandet av sådana tillstånd för återplantering på grundval av rekommendationer från erkända och representativa branschorganisationer.
- (60) Denna nya ordning för tillstånd för plantering av vinstockar bör inte omfatta medlemsstater som inte tillämpar unionens övergångssystem för planteringsrätter, och den bör vara frivillig för medlemsstater där vinarealen ligger under en viss tröskelnivå, trots att planteringsrätter gäller.
- (61) Övergångsbestämmelser bör fastställas för att man ska kunna säkerställa en smidig övergång från det tidigare systemet för planteringsrätter till den nya ordningen, i synnerhet för att undvika överdriven plantering innan den nya ordningen börjar gälla. Medlemsstaterna bör ha en viss flexibilitet att fastställa tidsfristen för inlämning av begäran om omställning av planeringsrätter till tillstånd från den 31 december 2015 och till den 31 december 2020.
- (62) I syfte att säkerställa att den nya ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar genomförs på ett samordnat och effektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för att undanta viss plantering av vinstockar från ordningen, reglerna om stöd- och prioritetskriterier, tillägg av stöd- och prioritetskriterier, den samtidiga förekomsten av vinodlingar som kommer att röjas och nyplanterade vinstockar samt grunderna för att medlemsstaterna ska få begränsa beviljandet av tillstånd för återplantering.
- (63) Kontrollen av plantering utan tillstånd bör vara effektiv för att efterlevnaden av reglerna enligt den nya ordningen ska kunna säkerställas.
- (64) Tillämpningen av handelsnormer för jordbruksprodukter kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktionen och saluföringen av dessa produkter samt produkternas kvalitet. Det ligger därför i producenternas, handelsidkarnas och konsumenternas intresse att sådana normer tillämpas.
- (65) Till följd av meddelandet från kommissionen om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter och de efterföljande diskussionerna är det lämpligt att upprätthålla handelsnormerna för varje sektor eller produkt för att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och bidra till bättre ekonomiska villkor för produktion och saluföring av jordbruksprodukter och bättre produktkvalitet.
- (66) Det bör fastställas horisontella bestämmelser för handelsnormerna.
- (67) Handelsnormerna bör delas upp på obligatoriska regler för specifika sektorer eller produkter och frivilliga förbehållna begrepp som ska fastställas sektors- eller produktvis.
- (68) Handelsnormer bör i princip gälla för alla berörda produkter som saluförs i unionen.
- (69) De sektorer och produkter som får omfattas av handelsnormer bör förtecknas i denna förordning. I syfte att beakta konsumenternas förväntningar och behovet att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter och de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av dessa, bör emellertid befogenheten att anta vissa akter under stränga villkor delegeras till kommissionen med avseende på ändringar i den förteckningen.
- (70) I syfte att beakta konsumenternas förväntningar och förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring samt kvaliteten på vissa jordbruksprodukter och för att anpassa sig till de ständigt skiftande marknadsvillkoren, till utvecklingen av konsumenternas efterfrågan och till utvecklingen när det gäller relevanta internationella normer samt för att undvika att det uppstår hinder för produktinnovation, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av handelsnormer för olika sektorer eller produkter i alla handelsled samt undantag från sådana normer. Handelsnormerna bör bland annat beakta de berörda produkternas naturliga och kännetecknande egenskaper och därmed undvika att orsaka en genomgripande ändring av den berörda produktens normala sammansättning. Dessutom bör handelsnormerna beakta eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av deras förväntningar och uppfattningar. Undantag från normerna bör inte medföra några extrakostnader som enbart bärs av jordbrukarna.
- (71) Handelsnormer bör tillämpas så att marknaden enkelt kan förses med produkter av standardiserad och tillfredsställande kvalitet, och de bör särskilt avse tekniska definitioner, klassificering, presentation, märkning och etikettering, förpackning, produktionsmetoder, bevarande, lagring, transport, därtill hörande administrativa dokument, certifiering och tidsfrister samt begränsningar i fråga om användning och avsättning.

- (72) Med hänsyn till producenternas intresse av att informera om vad som kännetecknar produkten och jordbruket och till konsumenternas intresse av att få tillräcklig och tydlig produktinformation, bör det vara möjligt att få uppgift om produktionsplats och/eller ursprungsplats från fall till fall på en lämplig geografisk nivå, samtidigt som hänsyn tas till vissa sektors särdrag, framför allt när det gäller bearbetade jordbruksprodukter.
- (73) Det bör införas särskilda regler för produkter som importeras från tredjeländer om de nationella bestämmelser som gäller i de berörda tredjeländerna kan motivera undantag från handelsnormerna och om det kan garanteras att de motsvarar unionslagstiftningen. Det är också lämpligt att fastställa regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.
- (74) De produkter inom frukt- och grönsakssektorn som är avsedda att säljas färska till konsumenten bör saluföras endast om de är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland. I syfte att säkerställa att detta krav tillämpas på ett korrekt sätt och ta hänsyn till vissa särskilda situationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda undantag från det kravet.
- (75) En kvalitetsinriktad politik bör föras i hela unionen genom att man tillämpar ett certifieringsförfarande för produkter inom humlesektorn och genom att saluföring av produkter för vilka certifikat inte har utfärdats ska vara förbjuden. I syfte att säkerställa att detta krav tillämpas på ett korrekt sätt och för att ta hänsyn till vissa särskilda situationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda åtgärder som innebär avvikelser från det kravet i syfte att uppfylla handelskraven i vissa tredjeländer eller för produkter som är avsedda för särskilda ändamål.
- (76) När det gäller vissa sektorer och produkter är definitioner, beteckningar och varubeskrivningar viktiga faktorer för att fastställa konkurrensvillkoren. Det bör därför fastställas definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för dessa sektorer och/eller produkter, som endast bör användas i unionen för saluföring av produkter som uppfyller de tillämpliga kraven.
- (77) I syfte att anpassa definitioner och varubeskrivningar för vissa produkter till behov som är en följd av utvecklingen av konsumenternas efterfrågan, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av eller undantag från definitioner och varubeskrivningar.
- (78) I syfte att säkerställa att operatörer och medlemsstater fullt ut förstår de definitioner och varubeskrivningar som fastställts för vissa sektorer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på reglerna för deras specificering och tillämpning.
- (79) I syfte att ta hänsyn till varje produkts eller sektors särdrag, olika handelsled, tekniska villkor, eventuella stora praktiska svårigheter, och även till analysmetodernas exakthet och repeterbarhet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att för en eller flera specifika normer fastställa en tolerans som om den överskrids bör innebära att ett helt parti av en produkt anses inte överensstämma med normen.
- (80) Vissa oenologiska metoder och restriktioner för vinproduktionen bör fastställas, särskilt när det gäller blandningar och användning av vissa typer av druvmust, druvsaft och färska druvor med ursprung i tredjeländer. För att uppfylla de internationella normerna bör kommissionen när det gäller ytterligare oenologiska metoder beakta de oenologiska metoder som har rekommenderats av Internationella vinorganisationen (OIV).
- (81) Det bör införas regler om klassificering av druvsorter för vinframställning, enligt vilka medlemsstater som producerar mer än 50 000 hektoliter per år även fortsättningsvis bör ha ansvaret för klassificeringen av de druvsorter som får användas för vinframställning inom deras respektive territorier. Vissa av dessa druvsorter bör vara undantagna.
- (82) När det gäller bredbara fetter bör medlemsstaterna kunna behålla eller anta vissa nationella regler om kvalitetsnivåer.
- (83) I vinsektorn bör medlemsstaterna kunna begränsa eller utesluta användningen av vissa oenologiska metoder och fastställa strängare restriktioner för vin som produceras inom deras territorier samt tillåta användning för försöksändamål av icke tillåtna oenologiska metoder.
- (84) I syfte att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de nationella reglerna om handelsnormer för vissa produkter och sektorer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för tillämpningen av dessa handelsnormer och villkoren för lagring, omsättning och användning av produkter som erhållits från försöksmetoder.

- (85) Utöver handelsnormer bör frivilliga kvalitetsbegrepp fastställas så att det säkerställs att begrepp som beskriver specifika produktens egenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet inte missbrukas på marknaden, utan fungerar som en tillförlitlig källa för konsumenterna när de vill veta mer om en produkts olika kvaliteter. Mot bakgrund av målen för denna förordning, och av tydlighetsskäl, bör befintliga fakultativa kvalitetstermer förtecknas i denna förordning.
- (86) Medlemsstaterna bör tillåtas att fastställa regler för avsättning av vinprodukter som inte uppfyller kraven i denna förordning. I syfte att säkra en korrekt och öppen tillämpning av de nationella reglerna för vinprodukter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för användningen av vinprodukter som inte uppfyller kraven i denna förordning.
- (87) I syfte att beakta situationen på marknaden och utvecklingen av marknadsnormer och internationella normer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på angivande av ett ytterligare frivilligt förbehållet begrepp, fastställande av dess användningsvillkor, ändring av användningsvillkoren för ett frivilligt förbehållet begrepp och återkallande av ett frivilligt förbehållet begrepp.
- (88) I syfte att beakta särdragen hos vissa sektorer och konsumenternas förväntningar bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på närmare uppgifter om kraven för införande av ytterligare ett förbehållet begrepp.
- (89) I syfte att se till att produkter som beskrivs med frivilliga förbehållna begrepp överensstämmer med de tillämpliga användningsvillkoren, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ytterligare regler för användningen av frivilliga förbehållna begrepp.
- (90) I syfte att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av villkor för när importerade produkter anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens krav beträffande handelsnormer och för när det får göras undantag från regeln om att produkter endast får saluföras i unionen om de uppfyller unionens handelsnormer och regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.
- (91) Bestämmelserna om vin bör tillämpas mot bakgrund av de internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.
- (92) Begreppet kvalitetsvin är i unionen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Sådana viner identifieras för konsumenterna genom skyddade ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar. För att de berörda produkternas kvalitet ska kunna återopas på ett genomblickbart och mer detaljerat sätt bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning granskas med utgångspunkt i unionens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.
- (93) För att göra det möjligt att bevara de särskilda kvalitets kännetecken som är utmärkande för vin med en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning bör medlemsstaterna tillåtas tillämpa strängare regler.
- (94) För att kunna komma i fråga för att skydd i unionen bör ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar för vin erkännas och registreras på unionsnivå i enlighet med kommissionens procedurregler.
- (95) Skydd bör kunna beviljas för tredjeländers ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar om de är skyddade i ursprungslandet.
- (96) Registreringsförfarandet bör ge alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (97) Registrerade ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som drar fördel av det anseende som tillkommer de produkter som uppfyller kraven. För att främja sund konkurrens och för att säkra att konsumenterna inte vilseleds bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördragen.
- (98) I syfte att ta hänsyn till gällande märkningspraxis bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att tillåta användning av namnet på en druvsort som innehåller eller består av en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (99) I syfte att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ytterligare kriterier för avgränsningen av det geografiska området och inskränkningar och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.
- (100) I syfte att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen, som fastställer på vilka villkor produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav.
- (101) I syfte att säkerställa skyddet för producenters och aktörers legitima rättigheter eller intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de typer av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, de villkor som ska tillämpas för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar, förfarandet för ändringar, avregistreringar och omvandling av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Denna delegering av befogenhet bör även omfatta villkoren för gränsöverskridande ansökningar, villkoren för ansökningar som rör ett geografiskt område i ett tredjeland, det datum från och med vilket ett skydd eller en ändring av ett skydd ska gälla och villkoren för ändring av produktspecifikationerna.
- (102) I syfte att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på restriktioner för ett skyddat namn.
- (103) I syfte att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte otillbörligen påverkas av tillämpningen av denna förordning när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009, eller för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av övergångsregler om sådana vinnamn, viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum och ändringar av produktspecifikationer.
- (104) Vissa uttryck används traditionellt inom unionen och förmedlar information till konsumenterna om viners särart och kvalitet som komplement till den information som förmedlas genom skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. Dessa traditionella uttryck bör kunna skyddas inom unionen för att säkerställa en fungerande inre marknad och sund konkurrens och för att undvika att konsumenterna vilseleds.
- (105) I syfte att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vilket språk det uttryck som ska skyddas ska vara och hur det ska stavas.
- (106) I syfte att säkerställa skyddet för producenters och aktörers legitima rättigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de typer av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck, på vilka villkor en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska anses vara giltig, på vilka grunder det ska vara möjligt att invända mot ett föreslaget skydd av ett traditionellt uttryck, skyddets omfattning, inklusive förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, homonyma beteckningar eller vissa namn på druvsorter, på vilka grunder ett traditionellt uttryck kan avregistreras, inom vilka tidsfrister en ansökan eller en begäran ska lämnas in samt vilka förfaranden som ska följas för en ansökan om skydd av ett traditionellt uttryck, även vad gäller kommissionens granskning av ansökningarna, förfaranden för invändningar och förfaranden för avregistreringar och ändringar.
- (107) I syfte att beakta särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de villkor enligt vilka ett traditionellt uttryck får användas för produkter från ett tredjeland samt undantag från de villkoren.
- (108) De varubeskrivningar, beteckningar och presentationsformer som gäller för de produkter i vinsektorn som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för möjligheten att avsätta produkterna. Skillnader mellan medlemsstaternas lagar om märkning av produkter i vinsektorn kan hindra att den inre marknaden fungerar smidigt. Det bör därför fastställas regler som tar hänsyn till konsumenternas och producenternas legitima intressen. Det bör därför fastställas unionsregler för märkning och presentation.
- (109) I syfte att säkerställa överensstämmelse med gällande märkningspraxis bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de exceptionella omständigheter som gör det motiverat att utesluta hänvisningen till uttrycket *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning*.
- (110) I syfte att ta hänsyn till vinsektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på presentation och användning av andra uppgifter i märkningen än de som föreskrivs i denna förordning, vissa obligatoriska och frivilliga uppgifter och presentationsformen.

- (111) I syfte att säkerställa skyddet för aktörernas legitima intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillfällig märkning och presentation av viner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i fråga uppfyller de tillämpliga kraven.
- (112) I syfte att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts i enlighet med de relevanta bestämmelser som gällde före den 1 augusti 2009.
- (113) I syfte att ta hänsyn till särdragen i handeln inom vinsektorn mellan unionen och vissa tredjeländer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på undantag från reglerna om märkning och presentation av produkter avsedda för export, om det berörda tredjelandets nationella rätt kräver det.
- (114) Efter det att kvotsystemet har upphört kommer det fortfarande att krävas särskilda instrument för att säkerställa en rättvis balans mellan sockerföretagens och sockerbetsodlarnas respektive rättigheter och skyldigheter. Det bör därför fastställas standardbestämmelser för deras inbördes skriftliga branschavtal.
- (115) Genom reformen av sockerordningen 2006 infördes långtgående förändringar i unionens sockersektor. För att ge sockerbetsodlarna möjlighet att slutföra sin anpassning till den nya marknadssituationen och till sektorns ökade marknadsorientering bör det nuvarande systemet med sockerkvoter förlängas till dess att det avskaffas i slutet av regleringsåret 2016/2017.
- (116) I syfte att beakta sockersektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en uppdatering av de tekniska definitioner som avser sockersektorn, en uppdatering av de villkor för köp av sockerbetor som fastställs i denna förordning och ytterligare regler om fastställande av bruttovikt, tara och sockerhalt för socker som levereras till ett företag och om betmassa.
- (117) Nya erfarenheter har visat att det behövs specifika åtgärder för att sörja för tillräckliga leveranser av socker till unionsmarknaden under den återstående perioden med sockerkvoter.
- (118) I syfte att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen, och mot bakgrund av behovet av att förebygga störningar på marknaden, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på köpevillkor och leveransavtal, uppdatering av de villkor för köp av sockerbetor som fastställs i denna förordning och kriterier för sockerföretagen när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd.
- (119) I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på upprättande av en förteckning över de produkter för vilkas produktion industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap får användas.
- (120) I syfte att säkerställa att godkända företag som producerar eller bearbetar socker, isoglukos eller inulinsirap fullgör sina åtaganden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på beviljande och återkallande av dessa företags godkännanden liksom kriterierna för administrativa påföljder.
- (121) I syfte att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på innebörden av begreppen för tillämpningen av kvotsystemet och de villkor som styr försäljningen till de yttersta randområdena.
- (122) I syfte att säkerställa att odlarna är nära involverade i ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på överföringen av socker.
- (123) För att förbättra förvaltningen av vinproduktionskapaciteten bör medlemsstaterna till kommissionen lämna en inventering av sin produktionskapacitet på grundval av ett vinodlingsregister. För att uppmuntra medlemsstaterna att lämna in inventeringen bör stöd för omstrukturering och omställning endast ges till de medlemsstater som har lämnat in inventeringen.
- (124) I syfte att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på innehållet i vinodlingsregistret och undantag.
- (125) För att de berörda produkterna ska kunna spåras i tillfredsställande utsträckning, särskilt med hänsyn till konsumentskyddet, bör det krävas att alla produkter i vinsektorn som omfattas av denna förordning åtföljs av ett följedokument vid omsättning inom unionen.

- (126) I syfte att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för följedokument och deras användning, villkoren för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, skyldigheten att föra ett register och dess användning, fastställande av vem som ska föra register och undantag från skyldigheten att föra register samt vilka transaktioner som ska tas med i registret.
- (127) Då det saknas unionslagstiftning om formaliserade skriftliga avtal får medlemsstaterna, enligt nationell avtalsrätt, besluta att göra det obligatoriskt att använda sådana avtal, förutsatt att unionsrätten inte åsidosätts och framför allt att detta inte hindrar att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl. Med tanke på de olika situationer som råder i unionen och av subsidiaritets skäl bör det vara medlemsstaterna som fattar sådana beslut. För att säkerställa att det inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter fastställs lämpliga minimikrav för sådana avtal och att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl, bör dock vissa grundläggande villkor för användningen av sådana avtal fastställas på unionsnivå. Alla sådana grundläggande villkor bör förhandlas fritt. Eftersom vissa mejerikooperativ i sina stadgar kan ha regler med liknande effekt bör de i sådana fall av förenklingsskäl undantas från kravet på att ingå ett avtal. För att göra ett sådant avtalssystem mer ändamålsenligt bör medlemsstaterna besluta huruvida avtalen bör tillämpas även i fall då mellanhänder hämtar mjölk från mjölkproducenter för leverans till bearbetningsföretag.
- (128) För att säkerställa livskraftig utveckling av produktionen och därigenom säkerställa mjölkproducenterna en skälig levnadsstandard bör deras förhandlingsposition i förhållande till bearbetningsföretagen stärkas, vilket bör leda till en rättvisare fördelning av mervärde i leveranskedjan. För att dessa mål för den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna uppnås bör det därför införas en bestämmelse i enlighet med artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget som gör det möjligt för producentorganisationer bestående av mjölkbönder eller deras sammanslutningar att för vissa eller alla medlemmars produktion av obehandlad mjölk gemensamt förhandla med mejerierna om avtalsvillkor, bland annat pris. För att upprätthålla en effektiv konkurrens på mejerimarknaden bör lämpliga kvantitativa gränser fastställas för denna möjlighet. För att inte försämrade kooperativens effektiva funktion och för att skapa tydlighet bör man ange att en jordbrukares medlemskap i en kooperativ organisation innebär att jordbrukaren åtar sig att leverera hela eller en del av sin produktion av obehandlad mjölk till de villkor som fastställs inom kooperativets stadgar eller reglerna och besluten som baserats därpå; dessa villkor bör inte underkastas förhandlingar genom en producentorganisation.
- (129) Med tanke på betydelsen av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, i synnerhet i utsatta landsbygdsregioner, och för att säkerställa mervärdet och behålla kvaliteten på framför allt de ostar som skyddas genom sådana beteckningar, samt med tanke på att systemet med mjölkkvoter kommer att upphöra, bör medlemsstaterna ha rätt att tillämpa regler som reglerar hela utbudet av sådan ost som produceras inom ett fastställt geografiskt område på begäran av en branschorganisation, en producentorganisation eller en grupp enligt definitionen i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan begäran bör stödjas av en stor majoritet av mjölkproducenterna, som ska representera en stor majoritet av den mjölk som används för den specifika osten och, i fråga om branschorganisationer och grupper, den bör stödjas av en stor majoritet av ostproducenterna, som ska representera en stor majoritet av denna ostproduktion.
- (130) För att följa utvecklingen på marknaden behöver kommissionen kontinuerlig information om de volymer obehandlad mjölk som levereras. Det behövs därför bestämmelser om att den första köparen regelbundet ska överlämna den typen av uppgifter till medlemsstaterna, och att medlemsstaterna meddelar kommissionen detta.
- (131) Producentorganisationerna och sammanslutningarna av producentorganisationer har en viktig roll att spela när det gäller att koncentrera utbudet och förbättra saluföringen, planera och anpassa produktionen till efterfrågan, optimera produktionskostnaderna och stabilisera producentpriserna, bedriva forskning, främja bästa praxis och lämna tekniskt stöd, hantera biprodukter och förvalta de riskhanteringsverktyg som finns tillgängliga för medlemmarna, och därigenom bidra till att stärka producenternas ställning i livsmedelskedjan.
- (132) Branschorganisationerna kan spela en viktig roll för att möjliggöra en dialog mellan aktörerna i leveranskedjan och främja bästa praxis och öppenhet och insyn på marknaden.
- (133) De befintliga reglerna för hur producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer definieras och om vad som krävs för erkännande bör därför harmoniseras, strömlinjeformas och utvidgas så att erkännande eventuellt kan beviljas på begäran på grundval av regler som fastställs i enlighet med denna förordning och för vissa sektorer. Kriterierna

- för erkännande av och stadgarna för producentorganisationerna bör särskilt garantera att sådana organ har bildats på initiativ av producenter och kontrolleras i enlighet med regler som gör det möjligt för de anslutna producenterna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och besluten.
- (134) De befintliga bestämmelserna i de olika sektorerna som syftar till att stärka genomslagskraften för producentorganisationerna, sammanslutningarna av producentorganisationer och branschorganisationerna genom att medlemsstaterna, på vissa villkor, får tillåta att vissa regler för organisationerna även omfattar aktörer som inte är medlemmar, har visat sig verksamma och bör därför harmoniseras, strömlinjeformas och utvidgas till alla sektorer.
- (135) Det bör finnas möjlighet att anta vissa åtgärder för att anpassa utbudet till marknadsefterfrågan, vilket kan bidra till att marknaderna stabiliseras och till att säkra en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen.
- (136) I syfte att stimulera producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadskraven, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kvalitetsförbättrande åtgärder, åtgärder som främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring, åtgärder som gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen och åtgärder som möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av vilka produktionsmedel som används.
- (137) För att se till att marknaden för vin fungerar bättre bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut som tagits av branschövergripande organisationer. Sådana beslut bör dock inte omfatta metoder som skulle kunna snedvrída konkurrensen.
- (138) Då användningen av formella, skriftliga avtal i mjölksektorn omfattas av separata bestämmelser, kan sådana avtal också användas för att öka aktörernas ansvar inom andra sektorer och öka medvetenheten om att det finns ett behov av att ta större hänsyn till marknadssignaler, förbättra prisöverföringen och anpassa tillgången till efterfrågan samt bidra till att vissa otillbörliga affärsmetoder undviks. I avsaknad av unionslagstiftning om sådana avtal kan medlemsstaterna besluta att göra dem obligatoriska enligt nationell avtalsrätt, under förutsättning att unionsrätten följs, särskilt i fråga om den inre marknadens och den gemensamma marknadsorganisationens funktion.
- (139) För att säkerställa livskraftig utveckling av produktionen och således trygga en rimlig levnadsstandard för producenter inom sektorerna för nöt- och kalvkött samt olivolja liksom producenter av vissa jordbruksgrödor bör deras förhandlingsposition stärkas i förhållande till aktörer i senare led, vilket bör leda till en rättvisare fördelning av mervärde i leveranskedjan. För att uppnå dessa mål inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör erkända producentorganisationer, inom kvantitativa gränser, kunna förhandla om villkoren i leveransavtal, inklusive priser, för vissa eller alla medlemmars produktion, under förutsättning att dessa organisationer försöker uppnå ett eller flera av målen om koncentration av utbudet, utsläppande på marknaden av de produkter som dess medlemmar producerat och optimering av produktionskostnaderna, och under förutsättning att denna strävan leder till integrering av verksamhet, och denna integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Detta kan genomföras om producentorganisationen utför viss specifik verksamhet, och denna verksamhet är betydande i termer av berörd produktionsvolym, produktionskostnader och utsläppande av produkten på marknaden.
- (140) För att säkerställa mervärdet och bibehålla kvaliteten på i synnerhet cured ham som omfattas av skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning bör medlemsstaterna på strikta villkor ha rätt att tillämpa regler som ska reglera utbudet av cured ham, under förutsättning att sådana regler stöds av en stor majoritet av producenterna av denna produkt och i förekommande fall av svinköttsproducenter i det geografiska område som avser den produkten.
- (141) Skyldigheten att registrera samtliga leveransavtal för humle som producerats i unionen leder till mycket extraarbete och bör därför upphöra att gälla.
- (142) I syfte att säkerställa att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer är tydligt definierade och för att bidra till att dessa organisationers åtgärder fungerar effektivt, utan att onödiga administrativa bördor åläggs och utan att underminera principen om föreningsfrihet, särskilt i förhållande till icke-medlemmar i sådana organisationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på
- de specifika mål som dessa organisationer och sammanslutningar får, ska eller inte ska sträva efter att nå och som i förekommande fall bör läggas till dem som föreskrivs i denna förordning, regler för sådana organisationer och sammanslutningar, stadgar för andra organisationer än producentorganisationer, de specifika villkor som

är tillämpliga på stadgar för producentorganisationer inom vissa sektorer, inklusive undantag, struktur, medlemskapsperiod, storlek och demokratisk ansvarighet och dessa organisationers och sammanslutningars verksamhet, konsekvenserna av sammanslagningar, villkor för erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande, effekterna av detta samt krav på att vidta korrigerande åtgärder om kriterierna för erkännande inte uppfylls,

transnationella organisationer och sammanslutningar, regler för administrativt stöd vid transnationellt samarbete, sektorer där medlemsstaternas tillstånd krävs och där verksamhet kan läggas ut på entreprenad, samt vilken typ av verksamhet som kan läggas ut på entreprenad och villkoren för denna verksamhet, och organisationers eller sammanslutningars tillhandahållande av tekniska hjälpmedel, beräkningsgrunden för organisationers eller sammanslutningars avsättningsbara produktions minsta volym, regler om beräkning av volymen obehandlad mjölk som en producentorganisation ska förhandla om, godtagande av medlemmar som inte är producenter, när det gäller producentorganisationer, eller när det gäller sammanslutningar av producentorganisationer, av medlemmar som inte är producentorganisationer,

utvidgning av vissa av organisationernas regler så att de även omfattar icke-medlemmar och obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar, inbegripet användning och tilldelning av sådana avgifter dessa organisationer betalat in samt en förteckning över strängare produktionsregler vars räckvidd kan utvidgas, kompletterande krav avseende representativitet, vilka ekonomiska områden som omfattas, även vad gäller kommissionens granskning av hur dessa definieras, under vilken period en regel som lägst måste ha varit i kraft innan dess räckvidd kan utvidgas, på vilka personer eller organisationer en regel eller ett bidrag får tillämpas, samt vid vilka omständigheter kommissionen får begära att en utvidgning av en regels räckvidd eller obligatoriskt bidrag stoppas eller dras tillbaka.

- (143) Övervakningen av handelsflödena är framför allt en förvaltningsfråga och bör hanteras på ett flexibelt sätt. Beslutet om införande av licenskrav bör fattas med hänsyn till behovet av importlicenser, behovet av att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, behovet av att övervaka importen och exporten av produkterna i fråga.
- (144) I syfte att beakta unionens internationella åtaganden och tillämpliga sociala normer, unionens miljö- och djurskyddsnormer, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden och av importen och exporten, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över de produkter för vilka

det krävs uppvisande av en import- eller exportlicens och på de fall och situationer då ingen import- eller exportlicens behöver uppvisas.

- (145) I syfte att tillhandahålla ytterligare delar i licenssystemet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan och de fall där en tolerans är tillämplig när det gäller att fullgöra skyldigheten att importera eller exportera den kvantitet som nämns i licensen eller, i de fall ursprunget ska anges, uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som förutsättning för utfärdande av en importlicens eller för övergång till fri omsättning, som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper, överföring av licensen eller restriktioner för dess överförbarhet, ytterligare villkor för importlicenser för hampa och principen om administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oriktigheter och där det krävs eller inte krävs att och situationer det ställs en säkerhet som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid.
- (146) Underlaget för beräkningen av de tullar för jordbruksprodukter som följer av WTO-avtalen och bilaterala avtal anges i Gemensamma tulltaxan. Kommissionen bör ges befogenheten att anta åtgärder för detaljerad beräkning av importtullar på grundval av detta underlag.
- (147) Systemet med ingångspriser bör upprätthållas för vissa produkter. I syfte att säkerställa att det systemet är effektivt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kontroll av riktigheten av det deklarerade priset för ett parti med användning av ett schablonimportvärde och de villkor enligt vilka det krävs att en säkerhet ställs.
- (148) För att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden till följd av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör det på vissa villkor erläggas en tilläggstull för import av sådana produkter.
- (149) Det är lämpligt att på vissa villkor öppna och förvalta de importtullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller andra unionsrättsakter. När det gäller tullkvoter för import bör den tillämpade förvaltningsmetoden lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionens befintliga och framväxande produktions-, bearbetnings- och konsumtionsmarknader vad avser konkurrenskraft, säkerhet och leveranssäkerheten och behovet av att säkra marknadens jämvikt.

- (150) I syfte att uppfylla åtagandena i de avtal som ingåtts inom ramen för Uruguayrundan för multilaterala handelsförhandlingar om tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum, och tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för genomförandet av tullkvotimporten och, där så är lämpligt, offentlig lagring av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ har importerat.
- (151) I syfte att säkerställa att aktörerna får rättvis tillgång till de tillgängliga kvantiteterna samt att aktörerna inom tullkvoten behandlas likvärdigt, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom tullkvoten, antagande av regler om överföring av rättigheter mellan aktörer och när så behövs om överföringsbegränsningar inom förvaltningen av tullkvoten, föreskrifter om att det för att ta del av tullkvoten ska krävas att en säkerhet ställs, antagande av alla de bestämmelser som krävs avseende särskilda särdrag, krav eller begränsningar som gäller för tullkvoten enligt det internationella avtalet eller en annan berörd akt.
- (152) Jordbruksprodukter kan i vissa fall omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland om de uppfyller vissa specifika krav och/eller prisvillkor. För att säkerställa en korrekt tillämpning av ett sådant system krävs ett administrativt samarbete mellan myndigheterna i det importerande tredjelandet och unionen. Produkterna bör därför åtföljas av ett certifikat som utfärdats inom unionen.
- (153) I syfte att säkerställa att produkter som exporteras på vissa villkor omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland i enlighet med de internationella avtal som unionen har ingått i enlighet med EUF-fördraget, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelser med krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig kontroll, ska utfärda ett dokument som intygar att villkoren uppfylls.
- (154) För att förhindra att illegal odling av hampa orsakar störningar på marknaden för hampa som odlas för fiberproduktion, bör denna förordning innehålla bestämmelser om kontroll av import av hampa och hampfrön så att det säkerställs att produkterna i fråga ger vissa garantier med avseende på deras tetrahydrokannabinolhalt. Import av andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde bör även fortsättningsvis omfattas av ett kontrollsystem inom vilket de berörda importörerna godkänns.
- (155) I hela unionen följer man en kvalitetspolitik för produkter inom humlesektorn. Med avseende på import bör de bestämmelser som säkerställer att endast produkter som uppfyller motsvarande minimikvalitetskrav importeras införas i denna förordning. I syfte att minimera de administrativa bördorna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de fall där skyldigheter i fråga om likvärdiga intyg och märkning av förpackningar inte ska gälla.
- (156) Unionen har ingått flera överenskommelser med tredje-länder om förmånstillträde till marknader, vilket gör det möjligt för dessa länder att exportera rörsocker till unionen på förmånliga villkor. De därtill hörande bestämmelserna om utvärdering av raffinaderiernas behov av socker för raffinering och, under vissa omständigheter, reservering av importlicenserna för specialiserade användare av betydande kvantiteter importerat rårorsocker, vilka betraktas som heltidsraffinaderier i unionen, bör bibehållas under en viss period. I syfte att säkerställa att importerat socker avsett för raffinering raffineras i enlighet med dessa krav bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på användning av begrepp för drift av importordningar, de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställande av säkerhet, och regler om administrativa påföljder.
- (157) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid unionens yttre gränser överflödiga. Den inre marknaden och den mekanism som tullarna utgör kan i undantagsfall visa sig vara otillräckliga. För att i sådana fall kunna skydda unionsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma bör unionen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Åtgärderna bör vara förenliga med unionens internationella åtaganden.
- (158) Det är lämpligt att göra det möjligt att tillfälligt upphäva tillämpningen av förfarandena för aktiv och passiv förädling om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas av detta.
- (159) Bidrag för export till tredjeländer på grundval av skillnaden mellan priserna inom unionen och på världsmarknaden, inom de gränser som fastställs genom åtagandena i WTO, bör behållas som en åtgärd som kan omfatta vissa av de produkter på vilka denna förordning är tillämplig när villkoren på den inre marknaden är så som de beskrivs för undantagsåtgärder. Exporten med bidrag

bör begränsas både när det gäller värde och kvantitet, och det tillgängliga bidraget bör vara noll, utan att det påverkar tillämpningen av undantagsåtgärderna.

- (160) I samband med att exportbidragen fastställs bör det genom kontroll av utbetalningarna enligt reglerna rörande Europeiska garantifonden för jordbruket säkerställas att begränsningarna med avseende på värde iakttas. Kontrollen bör förenklas genom att exportbidragen obligatoriskt fastställs på förhand, medan det för differentierade bidrag bör finnas möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts inom ett geografiskt område där en enda exportbidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det exportbidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av en övre gräns för belopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.
- (161) Genom tillförlitlig och effektiv kontroll bör det säkerställas att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av exportbidrag kopplas till en exportlicens. Exportbidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från den bestämmelsen bör endast medges för bearbetade produkter som inte ingår i bilaga I till fördragen och som inte omfattas av volymbegränsningar. Om export som berättigar till exportbidrag sannolikt inte kommer att överstiga de föreskrivna kvantitetsbegränsningarna bör det ges möjlighet till undantag från kravet på strikt efterlevnad av de regler som avser förvaltningen.
- (162) När det gäller export av levande nötkreatur bör exportbidrag beviljas och utbetalas endast om de bestämmelser i unionslagstiftningen som rör djurskydd iakttas, särskilt de som rör skyddet av djur under transport.
- (163) I syfte att säkerställa att systemet för exportbidrag fungerar väl, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet att ställa en säkerhet som garanti för att aktören uppfyller sina åtaganden.
- (164) I syfte att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa trösklar under vilka utfärdande eller uppvisande av exportlicens inte behöver krävas, när det gäller att fastställa för vilka bestämmelseorter eller transaktioner det kan vara motiverat att medge ett undantag från kravet på uppvisande av exportlicens och när det gäller att tillåta att exportlicenser beviljas i efterhand i motiverade fall.
- (165) I syfte att hantera konkreta situationer som motiverar fullständigt eller delvis berättigande till exportbidrag, och att hjälpa aktörer att överbrygga perioden mellan ansökan om och slutbetalning av exportbidrag, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om annat datum för exportbidraget, förskottsbetalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet, ytterligare bevis när det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort och möjligheten till återimport till unionens tullområde, bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.
- (166) I syfte att säkerställa att exportörer av de produkter som förtecknas i bilaga I till fördragen och av bearbetade produkter därav, ges lika tillgång till exportbidrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att tillämpa vissa regler för jordbruksprodukter på produkter som exporteras i form av bearbetade varor.
- (167) I syfte att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och att undvika att de skickas tillbaka till det området, samt att minimera aktörernas administrativa börda när det gäller att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelselandet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde ska vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel, den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden, bevis på att produkter har nått en bestämmelseort för att kunna er hålla differentierade bidrag, de bidragströsklar och villkor enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis samt villkoren för godkännande av bevis, som tillhandahålls av oberoende tredje part, på att produkter har nått en bestämmelseort när bidragen är differentierade.
- (168) I syfte att förmå exportörerna att iakttä djurskyddskraven och att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera att utbetalningarna av exportbidrag är korrekta i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iakttas, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på iakttagande av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, inbegripet användningen av oberoende tredje parter.

- (169) I syfte att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att anta särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag och att fastställa koeficienter för beräkningen av exportbidrag med hänsyn till lagringsprocessen för vissa spritdrycker som framställs av spannmål.
- (170) Det finns inte längre något behov av minimipriser vid export för blomsterlökar och dessa bör därför utgå.
- (171) I enlighet med artikel 42 i EUF-fördraget ska de bestämmelser i EUF-fördraget som rör konkurrensregler tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån detta fastställs i unionslagstiftningen inom ramen för bestämmelserna i artikel 43.2 i EUF-fördraget och enligt det förfarande som anges där.
- (172) Mot bakgrund av jordbrukssektorns särdrag och dess beroende av att hela livsmedelsleveranskedjan fungerar väl, inbegripet att konkurrensregler tillämpas på ett effektivt sätt med avseende på alla anknytande sektorer i hela livsmedelskedjan, som kan vara ytterst koncentrerad, bör särskild uppmärksamhet ägnas tillämpningen av konkurrensreglerna i artikel 42 i EUF-fördraget. I detta syfte behövs ett nära samarbete mellan kommissionen och konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna. Därutöver utgör de riktlinjer som kommissionen antagit, i förekommande fall, ett lämpligt instrument för vägledning till företag och andra berörda intressenter.
- (173) Det bör föreskrivas att de konkurrensregler som rör dels avtal, beslut och förfaranden enligt artikel 101 i EUF-fördraget dels reglerna rörande missbruk av dominerande ställning ska tillämpas på produktionen av och handeln med jordbruksprodukter, i den mån tillämpningen av dessa inte förhindrar uppnåendet av målen för den gemensamma jordbrukspolitik.
- (174) Ett särskilt tillvägagångssätt är motiverat när det gäller jordbrukar- eller producentorganisationer eller sammanlutningar av dessa vilkas syfte är gemensam produktion eller gemensam saluföring av jordbruksvaror eller utnyttjande av gemensamma anläggningar, såvida inte sådan gemensam verksamhet sätter konkurrensen ur spel eller äventyrar förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget.
- (175) Utan hinder av den reglering som finns för tillhandahållande av vissa produkter, såsom ost och skinka som omfattas av bestämmelserna om skyddad ursprungs-beteckning eller skyddad geografisk beteckning, eller vin, som är föremål för särskilda regler, bör ett särskilt tillvägagångssätt tillämpas för vissa verksamheter som bedrivs av branschorganisationer, på villkor att verksamheterna inte leder till att marknaderna splittras, till att den samlade marknadsordningen fungerar sämre, till att konkurrensen snedvrids eller sätts ur spel, till att priser eller kvoter fastställs eller till att det förekommer diskriminering.
- (176) Nationella stöd skulle kunna äventyra den inre marknadens funktion. EUF-fördragets bestämmelser om statligt stöd bör därför generellt omfatta jordbruksprodukter. Trots detta bör undantag tillåtas i vissa situationer. När sådana undantag finns bör kommissionen kunna vara i stånd att upprätta en förteckning över befintliga, nya eller föreslagna nationella stöd, lämna lämpliga synpunkter till medlemsstaterna och föreslå passande åtgärder.
- (177) Bestämmelserna om röjningsbidrag och om vissa åtgärder inom stödprogrammen för vin bör inte hindra att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.
- (178) På grund av de särskilda ekonomiska villkor som gäller produktionen och saluföringen av renar och renprodukter bör Finland och Sverige kunna fortsätta att bevilja nationellt stöd på detta område.
- (179) I Finland påverkas sockerbetsodlingen av särskilda geografiska förhållanden och klimatförhållanden som kommer att inverka negativt på sektorn utöver de allmänna följderna av sockerreformen. Finland bör därför tillåtas att permanent bevilja nationellt stöd till landets sockerbetsodlare.
- (180) Medlemsstaterna bör få lämna nationellt stöd för att medfinansiera de biodlingsåtgärder som fastställs i denna förordning och skydda biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling; stöd får dock inte beviljas för produktion eller handel.
- (181) De medlemsstater som deltar i program som syftar till att ge barn tillgång till livsmedel bör få bevilja nationellt stöd som komplement till unionsstöd för utdelning av produkterna och vissa därmed sammanhängande kostnader.

- (182) För att hantera motiverade krisfall, även efter det att övergångsperioden har löpt ut, bör medlemsstaterna kunna ge nationellt stöd till krisdestillation inom en total budgetram på 15 % av medlemsstatens berörda årliga budget för sitt nationella stödprogram. Sådana nationella stöd bör anmälas till kommissionen och godkännas innan de beviljas.
- (183) Medlemsstaterna bör tillåtas att fortsätta att betala ut nationellt stöd för nötter av det slag som nu föreskrivs i artikel 120 i förordning (EG) nr 73/2009 för att dämpa effekterna av frikopplingen av det tidigare unionsstödet för nötter. För tydlighetens skull och med tanke på att den förordningen kommer att upphöra att gälla bör sådant nationellt stöd föreskrivas i den här förordningen.
- (184) Särskilda interventionsåtgärder bör föreskrivas för att möjliggöra ett effektivt och ändamålsenligt gensvar då det föreligger ett hot om marknadsstörningar. Åtgärdernas räckvidd bör definieras.
- (185) I syfte att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om marknadsstörningar som orsakas av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett väsentligt sätt stör eller hotar marknaden, om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt kommer att fortsätta eller förvärras, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med marknadsituationen, samtidigt som alla åtaganden som följer av ingångna internationella avtal ska iakttas och förutsatt att andra tillgängliga åtgärder enligt denna förordning förefaller vara otillräckliga, inbegripet åtgärder för att utvidga eller ändra räckvidden, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i denna förordning, eller för att föreskriva om exportbidrag, eller vid behov helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna, även för vissa kvantiteter eller tidsperioder.
- (186) De restriktioner för den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder för att bekämpa spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. Erfarenheten visar att allvarliga störningar av marknaden, såsom betydande konsumtions- eller prisfall, kan bero på att konsumenterna tappat förtroendet på grund av potentiella risker för folk- och djurhälsan eller för växtskyddet. Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör de åtgärderna mot bristande konsumentförtroende utvidgas till att också omfatta vegetabiliska produkter.
- (187) Undantagsåtgärder till stöd för marknaderna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött bör vara direkt knutna till eller följa av veterinära och sanitära åtgärder som införts för att bekämpa sjukdomsspridning. De bör vidtas på medlemsstaternas begäran för att undvika allvarliga störningar av marknaderna i fråga.
- (188) I syfte att effektivt och ändamålsenligt reagera på exceptionella omständigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en utvidgning av förteckningen över produkter enligt denna förordning för vilka undantagsåtgärder får antas.
- (189) Kommissionen bör ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem i en nödsituation.
- (190) En effektiv och ändamålsenlig reaktion vid hot om marknadsstörningar kan vara av särskild vikt för mjölksektorn. Likaså kan särskilda problem uppstå i nödsituationer. Det måste därför betonas att kommissionens antagande av ovannämnda åtgärder vid marknadsstörningar, inklusive vid obalanser på marknaden, eller åtgärder som krävs för att lösa specifika problem i nödsituationer framför allt kan gälla mjölksektorn.
- (191) För att möjliggöra en reaktion vid allvarliga obalanser på marknaden kan det vara lämpligt att privata aktörer vidtar särskilda kategorier av kollektiva åtgärder som undantagsåtgärder för att stabilisera de berörda sektorerna, under förutsättning att de omfattas av exakta säkerhetsåtgärder, begränsningar och villkor. När sådana åtgärder kan omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget bör kommissionen ha möjlighet att göra ett tidsbegränsat undantag. Dessa åtgärder bör emellertid komplettera unionens åtgärder inom ramen för offentlig intervention och privat lagring eller undantagsåtgärder enligt denna förordning och bör inte få inte försämrade den inre marknadens funktion.
- (192) För tillämpningen av denna förordning bör det vara möjligt att kräva att företag, medlemsstater eller tredjeländer inkommer med meddelanden för övervakning, analys och förvaltning av marknaden för jordbruksprodukter, för säkerställande av insyn på marknaden, för välfungerande åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken, för kontroll, övervakning, utvärdering och revision av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och för uppfyllande av kraven i internationella avtal, även vad gäller anmälningsplikten enligt dessa avtal. För att säkra ett harmoniserat, strömlinjeformat och förenklat tillvägagångssätt bör kommissionen ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs när det gäller meddelanden. Kommissionen bör därvid ta hänsyn till uppgiftsbehovet och till synergieffekter mellan de möjliga uppgiftskällorna.

- (193) I syfte att säkerställa integriteten i informationssystemen och att överförda dokument och tillhörande uppgifter är äkta och läsbara bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av vilken typ av information som ska ingå i meddelanden, vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas och vilka de längsta tillåtna bevarandeperioderna är, i synnerhet då sådana uppgifter offentliggörs och då de överförs till tredjeländer, tillträdesrättigheter avseende den information eller de informationssystem som tillhandahålls samt på vilka villkor informationen får offentliggöras.
- (194) Unionsrätten om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾, är tillämplig.
- (195) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och överlämnade den 14 december 2011 ett yttrande⁽³⁾.
- (196) Medel bör överföras från reserven för kriser inom jordbrukssektorn enligt villkoren och förfarandena i artikel 24 i förordning (EU) nr 1306/2013 och punkt 22 i det 17 december 2013 interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽⁴⁾ och det bör klargöras att det är denna förordning som är den tillämpliga grundrättsakten.
- (197) I syfte att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i den här förordningen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att skydda företagens förvärvade rättigheter och legitima förväntningar.
- (198) Det skyndsamma förfarandet för antagande av delegerade akter enligt denna förordning bör endast användas i exceptionella fall när det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet för att man på ett effektivt och ändamålsenligt sätt ska kunna reagera på hot om marknadsstörningar eller då det föreligger marknadsstörningar. Valet av det skyndsamma förfarandet bör motiveras och det bör specificeras i vilka fall förfarandet bör användas.
- (199) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionens tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁵⁾.
- (200) Granskningsförfarandet bör tillämpas vid antagande av akter om genomförandet av denna förordning då sådana akter avser den gemensamma jordbrukspolitik i den mening som avses i artikel 2.2 b ii i förordning (EU) nr 182/2011. Det rådgivande förfarandet bör emellertid tillämpas vid antagandet av akter om genomförandet av denna förordning som avser konkurrensfrågor, eftersom det generellt är det rådgivande förfarandet som används för antagande av akter på konkurrensrättens område.
- (201) Kommissionen bör anta genomförandakter med omedelbar verkan med avseende på antagande, ändring eller återkallande av unionens skyddsåtgärder, avbrytande av användningen av förfarandena för förädling, eller aktiv eller passiv förädling, och om nödvändigt, att reagera omedelbart på marknadssituationen och lösa specifika problem i nödsituationer som behöver hanteras omedelbart om det i vederbörligen motiverade fall är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (202) När det gäller vissa åtgärder enligt den här förordningen som är brådskande eller som endast kräver en enkel tillämpning av allmänna bestämmelser i specifika situationer, utan utrymme för fri bedömning, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandakter utan tillämpning av förordning (EU) nr 182/2011.
- (203) Kommissionen bör också ges befogenhet att utföra vissa administrativa eller förvaltningsmässiga uppgifter som inte innebär att delegerade akter eller genomförandakter antas.
- (204) I denna förordning bör vissa särskilda regler fastställas för Kroatien i enlighet med anslutningsakten för Kroatien⁽⁶⁾.
- (205) Enligt förordning (EG) nr 1234/2007 kommer flera sektorsbestämmelser att upphöra att gälla inom en rimlig tidsperiod efter det att denna förordning trätt i kraft. Efter det att förordning (EG) nr 1234/2007 upphört att gälla bör de relevanta bestämmelserna fortsätta att gälla till utgången av de berörda ordningarna.
- (206) Rådets förordning (EEG) nr 922/7296⁽⁷⁾ om stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973 är nu obsolet,
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.
- ⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽⁶⁾ EUT L 112, 24.4.2012, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Rådets förordning (EEG) nr 922/72 om allmänna tillämpningsföreskrifter för stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973 (EGT L 106, 5.5.1972, s. 1).

förordning (EEG) nr 234/79 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter har ersatts av denna förordning och rådets förordning (EG) nr 1601/96 ⁽¹⁾ om stödbeloppet till producenterna inom humlesektorn för 1995 års skörd var en tillfällig åtgärd och är därför obsolet. Rådets förordning (EG) nr 1037/2001 ⁽²⁾ om tillstånd för utbud och leverans för direkt konsumtion av vissa importerade viner har ersatts av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin, vilket antogs genom rådets beslut 2006/232/EG ⁽³⁾, och är därför obsolet. För tydlighetens skull och för att sörja för rättsäkerhet bör dessa förordningar upphöra att gälla.

- (207) Vissa regler inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, särskilt när det gäller avtalsförhållanden och förhandlingar, reglering av utbud av ost med skyddad ursprungs-beteckning eller skyddad geografisk beteckning, deklara-tioner från första köpare, producentorganisationer, sam-manslutningar av producentorganisationer och bran-schorganisationer har nyligen trätt i kraft och fortsätter att vara motiverade mot bakgrund av de nuvarande eko-nomiska förhållandena på mejerimarknaden och leve-ranskedjans struktur. De bör därför tillämpas i den sek-torn under tillräckligt lång tid (både före och efter av-skaffandet av mjölkkvoterna) för att de ska få full effekt. Däremot bör dessa regler vara tillfälliga och bli föremål för översyn. Kommissionen bör anta rapporter om ut-vecklingen av mjölkmarknaden, varav den första bör läg-gas fram senast den 30 juni 2014 och den andra den 31 december 2018 och särskilt omfatta potentiella inci-tament för att förmå jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas en samlad marknads-ordning för jordbruksprodukter, vilket betyder de produkter som förtecknas i bilaga I till fördragen, med undantag för de fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt definitionen i unionens lagstiftningsakter om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1601/96 av den 30 juli 1996 om fast-ställande av stödbeloppet till producenterna inom humlesektorn för 1995 års skörd (EGT L 206, 16.8.1996, s. 46).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1037/2001 av den 22 maj 2001 om tillstånd för utbud och leverans för direkt konsumtion av vissa importerade viner som kan ha varit föremål för otillåtna oenologiska metoder enligt förordning (EG) nr 1493/1999 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 12).

⁽³⁾ Rådets beslut 2006/232/EG av den 20 december 2005 om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin (EUT L 87, 24.3.2006, s. 1).

2. De jordbruksprodukter som avses i punkt 1 ska fördelas på följande sektorer enligt respektive delar av bilaga I:

- a) Spannmål, del I.
- b) Ris, del II.
- c) Socker, del III.
- d) Torkat foder, del IV.
- e) Utsäde, del V.
- f) Humle, del VI.
- g) Olivolja och bordsoliver, del VII.
- h) Lin och hampa, del VIII.
- i) Frukt och grönsaker, del IX.
- j) Bearbetade produkter av frukt och grönsaker, del X.
- k) Bananer, del XI.
- l) Vin, del XII.
- m) Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt, del XIII.
- n) Tobak, del XIV.
- o) Nöt- och kalvkött, del XV.
- p) Mjölk och mjölkprodukter, del XVI.
- q) Griskött, del XVII.
- r) Får- och getkött, del XVIII.
- s) Ägg, del XIX.
- t) Fjäderfäkött, del XX.
- u) Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter, del XXI.
- v) Biodlingsprodukter, del XXII.
- w) Silkesmaskar, del XXIII.
- x) Andra produkter, del XXIV.

Artikel 2

Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas på grundval av denna ska gälla för de åtgärder som anges i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning ska de definitioner för vissa sektorer som förtecknas i bilaga II gälla.

2. Definitionerna i del II avsnitt B i bilaga II ska endast tillämpas till och med slutet av regleringsåret 2016/2017 för socker.

3. De definitioner som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽²⁾ ska gälla i denna förordning om inte annat föreskrivs i denna förordning.

4. För att ta hänsyn till rissektorns särdrag ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 om ändringar av de definitioner för rissektorn som anges i del I i bilaga II i den utsträckning som krävs för att uppdatera definitionerna mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

5. I denna förordning avses med

- a) mindre utvecklade regioner: de regioner som definieras som sådana i artikel 90.2 första stycket a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾
- b) allvarliga klimathändelser som kan likställas med naturkatastrofer: sådana väderförhållanden som frost, hagel, is, regn eller torka, som förstör mer än 30 % av en jordbrukares genomsnittliga årsproduktion under den föregående treårsperioden eller ett genomsnitt under tre år inom föregående femårsperiod, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (Ejflu) (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 85 i detta nummer av EUT).

Artikel 4

Anpassning till Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter

Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till ändringar av den kombinerade nomenklaturen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om anpassningar av varubeskrivningar och hänvisningar i denna förordning till rubriker och underrubriker i den kombinerade nomenklaturen.

Artikel 5

Omräkningstal för ris

Kommissionen får anta genomförandeakter

- a) för att fastställa omräkningstalen för ris vid olika bearbetningsstadier, bearbetningskostnaderna och biprodukternas värde,
- b) för att anta alla nödvändiga åtgärder i samband med tillämpningen av omräkningstal för ris.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 6

Regleringsår

Regleringsåren ska ha följande löptid:

- a) 1 januari–31 december under ett givet år för sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker och banansektorn.
- b) 1 april–31 mars det påföljande året för sektorn för torkat foder och sektorn för silkesodling.
- c) 1 juli–30 juni det påföljande året för
 - i) spannmålssektorn,
 - ii) sektorn för utsäde,
 - iii) sektorn för olivolja och bordsoliver,
 - iv) sektorn för lin och hampa,
 - v) sektorn för mjölk och mjölkprodukter.
- d) 1 augusti–31 juli det påföljande året för vinsektorn.
- e) 1 september–31 augusti det påföljande året för rissektorn.
- f) 1 oktober–30 september det påföljande året för sockersektorn.

Artikel 7

Referenströsklar

1. Referenströsklarna ska vara följande:
 - a) När det gäller spannmål, 101,31 EUR/ton, avseende grossistledet för varor, fritt lager, före lossning.
 - b) När det gäller paddyris, 150 EUR/ton för standardkvalitet enligt definitionen i punkt A i bilaga III, avseende grossistledet för varor fritt lager, före lossning.
 - c) När det gäller socker i lösvikt av standardkvalitet enligt definitionen i punkt B i bilaga III, fritt fabrik:
 - i) för vitsocker: 404,4 EUR/ton.
 - ii) för råsocker: 335,2 EUR/ton.
 - d) När det gäller nöt- och kalvköttsssektorn: 2 224 EUR/ton för slaktkroppar av handjur av nötkreatur av konformationsklass/fettgrupp R3 enligt den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och som avses i punkt A i bilaga IV.
 - e) När det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter:
 - i) 246,39 EUR/100 kg för smör.
 - ii) 169,80 EUR/100 kg för skummjölkspulver.
 - f) När det gäller griskött, 1 509,39 EUR/ton för slaktkroppar av gris av standardkvalitet på grundval av slaktvikt och slaktkropparnas innehåll av magert kött i enlighet med den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av gris som avses i punkt B i bilaga IV enligt följande:
 - i) Slaktkroppar som väger minst 60 kg men mindre än 120 kg: klass E.
 - ii) Slaktkroppar som väger 120–180 kg: klass R.
 - g) När det gäller olivolja:
 - i) 1 779 EUR/ton för extra jungfruolja.
 - ii) 1 710 EUR/ton för jungfruolja.
 - iii) 1 524 EUR/ton för bomolja vars innehåll av fria fettsyror är två grader; detta belopp ska minskas med 36,70 EUR/ton för varje extra surhetsgrad.

2. De referenströsklar som föreskrivs i punkt 1 ska ses över av kommissionen med hänsyn till objektiva kriterier, särskilt produktionsutveckling, produktionskostnader (särskilt insatsvaror) och marknadstendenser. Vid behov ska referenströsklarna uppdateras i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarandet med hänsyn till produktions- och marknadsutvecklingen.

DEL II

DEN INRE MARKNADEN

AVDELNING I

MARKNADSINTERVENTION

KAPITEL I

Offentlig intervention och stöd till privat lagring

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser om offentlig intervention och stöd till privat lagring

Artikel 8

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs regler rörande marknadsintervention i form av

- a) offentlig intervention, där produkterna köps upp av medlemsstatens behöriga myndigheter och lagras av dessa tills de avyttras, och
- b) stöd till privat lagring som görs av privata aktörer.

Artikel 9

Ursprung för de produkter som kan komma i fråga

De produkter som kan komma i fråga för uppköp inom ramen för offentlig intervention eller för stöd för privat lagring ska ha sitt ursprung i unionen. Produkter som kommer från grödor ska dessutom komma från grödor som skördats i unionen och produkter som kommer från mjölk ska komma från mjölk som producerats i unionen.

Artikel 10

Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar

Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar ska tillämpas i enlighet med punkt A respektive B i bilaga IV i sektorn för nöt- och kalvkött när det gäller slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och i sektorn för griskött när det gäller gris som inte används för avel.

I fråga om sektorn för får- och getkött får medlemsstaterna tillämpa en unionsskala för klassificering av slaktkroppar av får i enlighet med reglerna i punkt C i bilaga IV.

Avsnitt 2

Offentlig intervention

Artikel 11

Produkter som kan komma i fråga för offentlig intervention

Offentlig intervention ska tillämpas i fråga om följande produkter i enlighet med villkoren i detta avsnitt och de krav och eventuella andra villkor som kan komma att fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 19 och genomförandeakter i enlighet med artikel 20:

- a) Vanligt vete, durumvete, korn och majs.
- b) Paddyris.
- c) Färskt eller kylt nöt- och kalvkött enligt KN-numren 0201 10 00 och 0201 20 20 till 0201 20 50.
- d) Smör som direkt och uteslutande har framställts av pastöriserad grädde som direkt och uteslutande har framställts av komjolk i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent.
- e) Skummjölkspulver av högsta kvalitet som framställts av komjolk genom spraytorkning i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta proteinhalt på 34,0 viktprocent beräknat på den fettfria torrsubstansen.

Artikel 12

Perioder för offentlig intervention

Offentlig intervention får ske under följande perioder:

- a) 1 november–31 maj för vanligt vete, durumvete, korn och majs.
- b) 1 april–31 juli för paddyris.
- c) Under hela året för nöt- och kalvkött.
- d) 1 mars–30 september för smör och skummjölkspulver.

Artikel 13

Inledande och avslutande av offentlig intervention

1. Under de perioder som anges i artikel 11 ska följande gälla för offentlig intervention:

- a) Offentlig intervention ska inledas för vanligt vete, smör och skummjölkspulver.
- b) Offentlig intervention för durumvete, korn, majs och paddyris (även särskilda sorter och typer av paddyris) får inledas av

kommissionen, genom genomförandeakter, om marknadsituationen så kräver. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

- c) Offentlig intervention för nöt- och kalvköttssektorn får inledas av kommissionen genom andra genomförandeakter som ska antas utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 162.3, om det genomsnittliga marknadspris under en representativ period som fastställts enligt artikel 20 första stycket c i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat som noteras på grundval av den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som avses i punkt A i bilaga IV är lägre än 85 % av den referenströskel som anges i artikel 7.1 d.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter som avslutar offentlig intervention inom sektorn för nöt- och kalvkött, om de villkor som anges i punkt 1 c inte längre uppfylls under en representativ period som fastställts enligt artikel 20 första stycket c. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Artikel 14

Uppköp till fast pris eller inom ramen för ett anbudsförfarande

När offentlig intervention inleds i enlighet med artikel 13.1 ska åtgärder för fastställande av uppköpspriser för de produkter som avses i artikel 11 samt i tillämpliga fall åtgärder för kvantitativa begränsningar vid uppköp till fast pris, vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 15

Interventionspris

1. Med interventionspris avses:

- a) Det pris till vilket produkter ska köpas upp inom ramen för offentlig intervention till fast pris, eller
- b) det högsta pris till vilket produkter som kan komma i fråga för offentlig intervention får köpas upp när detta görs genom ett anbudsförfarande.

2. Åtgärder för fastställande av interventionspriset, inklusive höjningar och sänkningar, ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 16

Allmänna principer för avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention

1. De produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention ska avyttras på ett sådant sätt att

- a) det inte förekommer några marknadsstörningar,

b) det är möjligt att säkra att uppköparna garanteras lika tillträde till varorna och likabehandling, och

c) avsättningen är förenlig med de åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.

2. Produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention får avyttras genom att de ställs till förfogande inom ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen i enlighet med relevanta unionsrättsakter. Bokföringsvärdet för sådana produkter ska i sådana fall motsvara det relevanta fasta interventionspris som avses i artikel 14.2 i den här förordningen.

3. Varje år ska kommissionen offentliggöra de villkor på vilka de produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention såldes under det föregående året.

Avsnitt 3

Stöd till privat lagring

Artikel 17

Stödberättigande produkter

Stöd för privat lagring får beviljas i fråga om följande produkter i enlighet med de villkor som fastställs i detta avsnitt och eventuella andra krav och villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 18.1 eller 19 och genomförandeakter i enlighet med artikel 18.2, eller 20:

- a) Vitsocker.
- b) Olivolja.
- c) Linfibrer.
- d) Färskt eller kylt kött av nötkreatur som är åtta månader eller äldre.
- e) Smör som direkt och uteslutande har framställts av komjolk.
- f) Ost.
- g) Skummjölkspulver som har framställts av komjolk.
- h) Griskött.
- i) Får- och getkött.

Led f i första stycket ska begränsas till ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012 och som lagras utöver den lagringsperiod som fastställs i produktspecifikationen för produkten ifråga enligt artikel 7 i den förordningen och/eller en lagringsperiod som bidrar till att öka ostens värde.

Artikel 18

Villkor för beviljande av stöd

1. För att främja insynen på marknaden ska kommissionen vid behov ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, i syfte att fastställa enligt vilka villkor kommissionen får bevilja stöd till privat lagring för de produkter som förtecknas i artikel 17, med hänsyn tagen till

- a) de noterade genomsnittliga marknadspriserna i unionen och referenströsklarna och produktionskostnaderna för de aktuella produkterna, och/eller
- b) behovet av att snabbt bemöta en särskilt svår marknadssituation eller en ekonomisk utveckling med väsentligt negativ inverkan på marginalerna inom sektorn.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) bevilja stöd till privat lagring för de produkter som förtecknas i artikel 17, med hänsyn tagen till de villkor som avses i punkt 1 i denna artikel,

- b) begränsa beviljandet av stöd till privat lagring.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

3. Åtgärder för att fastställa stödbeloppet för privat lagring enligt artikel 17 ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Avsnitt 4

Gemensamma bestämmelser om offentlig intervention och stöd till privat lagring

Artikel 19

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention eller som omfattas av stöd till privat lagring lämpar sig för långtidslagring och är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och för att ta hänsyn till de olika sektorernas särdrag i syfte att säkerställa att den offentliga interventionen och den privata lagringen fungerar på ett kostnads effektivt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa vilka krav och villkor som, utöver de krav som fastställs i denna förordning, ska gälla för dessa produkter. Syftet med kraven och villkoren ska vara att när det gäller de uppköpta och lagrade produkterna garantera

- a) kvalitet i fråga om kvalitetsparametrar, kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, produkttegenskaper och ålder,

b) deras stödberättigande i fråga om kvantiteter, förpackning inklusive märkning, hållbarhet, tidigare lagringsavtal, godkännande av företag och det produktled till vilket interventionspriset och stödet till privat lagring hänförs sig.

2. För att ta hänsyn till särdragen i sektorerna för spannmål och paddyris ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa kvalitetskriterier för både uppköp och försäljning av vanligt vete, durumvete, korn, majs och paddyris.

3. För att säkerställa lämplig lagringskapacitet och effektivitet inom det offentliga interventionssystemet när det gäller kostnadseffektivitet, fördelning och tillgång för aktörer och för att bibehålla kvaliteten hos produkter som köps upp vid offentlig intervention för avsättning när lagringsperioden är över ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) vilka krav lagringsplatserna ska uppfylla för samtliga produkter som omfattas av offentlig intervention,

b) regler om lagringen av produkter inom och utanför den medlemsstat som ansvarar för produkterna och om vilken tull som ska tas ut för dessa samt om eventuella andra belopp som ska beviljas eller uppbäras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.

4. För att säkerställa att stödet till privat lagring har önskad effekt på marknaden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) regler och villkor i de fall då den lagrade kvantiteten är mindre än den kvantitet som avtalats,

b) villkor för förskottsbetalning av sådant stöd,

c) de villkor enligt vilka det kan beslutas att produkter som omfattas av avtal om privat lagring åter får släppas ut på marknaden eller avyttras.

5. För att säkerställa att systemen för offentlig intervention och privat lagring fungerar tillfredsställande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

a) föreskriva om användningen av anbudsförfaranden som garanterar lika tillträde till varor och lika behandling för aktörerna,

b) fastställa ytterligare villkor som ska uppfyllas av aktörerna för att underlätta en effektiv förvaltning och kontroll av systemet för medlemsstaterna och aktörerna,

c) fastställa kravet på aktörerna att ställa en säkerhet som garanterar att de uppfyller sina åtaganden.

6. För att beakta den tekniska utvecklingen och behoven i de sektorer som avses i artikel 10 och behovet av att standardisera presentationen av de olika produkterna i syfte att förbättra insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsinterventionsåtgärder, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

a) anpassa och uppdatera bestämmelserna i bilaga IV om unionsskalor för klassificering, identifiering och presentation av slaktkroppar,

b) ange kompletterande bestämmelser om klassindelning, inklusive av utbildade klassificerare, klassificering, inklusive genom automatisk klassificeringsteknik, identifiering, vägning och märkning av slaktkroppar, och om beräkning av genomsnittliga unionspriser och viktningkoefficienter som används vid beräkningen av dessa priser,

c) fastställa, i nöt- och kalvsektorn, undantag från bestämmelserna, och specifika undantag som medlemsstaterna får bevilja för slakterier där få nötkreatur slaktas, och ytterligare bestämmelser för produkterna i fråga, även rörande konformationsklasser och fettansättning och, i fårköttsektorn, ytterligare bestämmelser om vikt, köttets färg och fettansättning samt kriterier för klassificering av lätta lamm,

d) ge medlemsstater tillstånd att inte tillämpa klassificeringsskalan för slaktkroppar av gris och tillstånd att använda ytterligare utvärderingskriterier utöver vikt och uppskattad andel kött eller fastställa avvikelser från den skalan.

Artikel 20

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen ska, anta genomförandakter för att fastställa åtgärder som krävs för att detta kapitel ska tillämpas på ett enhetligt sätt. Dessa åtgärder kan framför allt gälla

a) de kostnader som aktörerna ska betala när de produkter som levereras för offentlig intervention inte uppfyller minimikraven för kvalitet,

b) fastställande av lagringsplatsernas minsta lagringskapacitet,

c) de representativa perioder, marknader och marknadspriser som behövs för tillämpningen av detta kapitel,

d) leveransen av produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention, de transportkostnader som den som lämnar erbjudandet ska stå för, samt de utbetalande organens övertagande och betalning av produkterna,

- e) de olika åtgärder som hör samman med urbening inom sektorn för nötkött- och kalvkött,
- f) praktiska arrangemang för förpackning, saluföring och märkning av produkter,
- g) förfaranden för godkännande av företag som producerar smör och skummjölkspulver enligt detta kapitel,
- h) eventuella tillstånd för lagring utanför den medlemsstats territorium där produkterna har köpts upp och lagrats,
- i) försäljning eller avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention, särskilt avseende försäljningspriser, villkor för utlagring, produkternas användning eller destination efter frisläppandet, inbegripet förfaranden för produkter som ställs till förfogande för en ordning som avses i artikel 16.2, inklusive överföringar mellan medlemsstaterna,
- j) när det gäller produkter som köps upp vid offentlig intervention, bestämmelser om medlemsstaternas möjligheter att under eget ansvar sälja små kvantiteter som är kvar i lager eller kvantiteter som inte längre kan ompaketeras eller som har försämrats kvalitetsmässigt,
- k) när det gäller privat lagring, ingående av avtal mellan den behöriga myndigheten i medlemsstaten och de sökande samt innehållet i avtalen,
- l) inlagring, lagring och utlagring av produkter vid privat lagring,
- m) lagringsperiodens längd och bestämmelser för hur lagringsperioden, efter det att den fastställts i avtalet, får förkortas eller förlängas,
- n) de förfaranden som ska följas vid uppköp till fast pris, inbegripet förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas eller vid beviljande av stöd som fastställs i förväg för privat lagring,
- o) användandet av upphandlingsförfaranden, både för offentlig intervention och för privat lagring, framför allt om
- i) inlämnandet av erbjudanden eller anbud, och minimikvantiteten för en ansökan eller en anmälan,
 - ii) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas, och
 - iii) urvalet av erbjudanden som garanterar att företrädare ges åt de erbjudanden som är mest förmånliga för unionen samtidigt som de möjliggör att ett anbudsförfarande inte med nödvändighet alltid leder till att ett kontrakt tilldelas,
- p) genomförandet av unionens skalor för klassificering av slaktkroppar av nötkött, gris och får,
- q) en annan presentation av hela och halva slaktkroppar än den som anges i punkt A.IV i bilaga IV inför fastställandet av marknadspriser,
- r) de korrigeringsfaktorer som ska tillämpas av medlemsstaterna för en annan presentation av slaktkroppar av nötkreatur och får om referenspresentationen inte används,
- s) praktiska arrangemang för märkningen av klassificerade slaktkroppar och om kommissionens beräkning av det viktade genomsnittspriset i unionen för slaktkroppar av nötkreatur, gris och får,
- t) tillstånd för medlemsstaterna att för grisar som har slaktats på deras territorium föreskriva en annan presentation av slaktkroppar av gris än den som fastställs i punkt B.III i bilaga IV om något av dessa villkor är uppfyllt, nämligen
- i) det normala handelsbruket på deras territorium avviker från standardpresentationen enligt definitionen i punkt B.III i bilaga IV,
 - ii) tekniska krav motiverar det,
 - iii) slaktkropparna avhudats på ett enhetligt sätt,
- u) bestämmelser om kontroller på plats av tillämpningen av klassificeringen av slaktkroppar i medlemsstaterna av en inspektionskommitté från unionen bestående av experter från kommissionen och experter som utses av medlemsstaterna, för att säkra att slaktkropparna klassificeras på ett korrekt och tillförlitligt sätt. I bestämmelserna ska anges att unionen ska bära kostnaderna för kontrollverksamheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 21

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att genom undantag från punkt C.III i bilaga IV ge medlemsstaterna tillstånd att för lamm med en slaktkroppsvikt under 13 kg använda klassificeringskriterierna

- a) slaktkroppsvikt,
- b) köttets färg,
- c) fettansättning.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL II

Stödordningar

Avsnitt 1

Ordningar för att förbättra vissa gruppers tillgång till livsmedel

Artikel 22

Målgrupp

Stödordningar för att förbättra utdelningen av jordbruksprodukter och barns matvanor riktar sig till barn som regelbundet går i en grundskola eller gymnasieskola eller på daghem, förskola eller andra fritidsaktiviteter som förvaltas eller har godkänts av behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

Underavsnitt 1

Program för frukt och grönsaker i skolan

Artikel 23

Stöd till utdelning av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter till barn

1. Unionsstöd ska beviljas
 - a) för utdelning till barn, inom de verksamheter som avses i artikel 22, av produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker respektive bananer, och
 - b) för vissa därmed sammanhängande kostnader knutna till logistik och distribution, utrustning, publicitet, uppföljning, utvärdering och kompletterande åtgärder.
2. Medlemsstater som önskar delta i programmet ska först upprätta en strategi på nationell eller regional nivå för hur det ska genomföras. De ska också besluta om de kompletterande åtgärder som krävs för att programmet ska fungera effektivt, vilket kan innefatta information om åtgärder för utbildning om sunda matvanor, om lokala livsmedelskedjor samt om bekämpning av slöseri med livsmedel.
3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier, ska de upprätta en förteckning över produkter av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter som kan komma i fråga inom deras respektive program. Förteckningen får inte innehålla produkter som är förtecknade i bilaga V.

I vederbörligen motiverade fall, till exempel när en medlemsstat vill säkerställa ett brett urval av produkter i sitt program eller vill göra det mer attraktivt, får den dock i strategin ange att sådana produkter kan omfattas av programmet, om endast begränsade mängder har tillsatts av de ämnen som anges i den bilagan.

Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga hälsomyndigheter godkänner förteckningen över sådana produkter som kan komma i fråga inom ramen för programmet.

Medlemsstaterna ska välja ut produkterna på grundval av objektiva kriterier som får inbegripa hälso- och miljöhänsyn, när produkten har säsong, sort eller tillgänglighet för produkter, i möjligaste mån med företräde för produkter med ursprung i unionen, särskilt lokala inköp, lokala marknader, korta leveranskedjor och miljöfördelar.

4. Åtgärder för att fastställa unionsstödet enligt punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

5. Unionsstödet enligt punkt 1 ska tilldelas varje medlemsstat på grundval av objektiva kriterier med utgångspunkt i andelen barn i åldrarna 6–10 år.

De medlemsstater som deltar i programmet ska varje år ansöka om unionsstöd på grundval av den egna strategin som avses i punkt 2.

Åtgärder för fastställande av det lägsta beloppet för unionsstöd till varje medlemsstat som deltar i systemet och av den preliminära och definitiva tilldelningen av stöd till medlemsstaterna ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

6. Unionsstöd enligt punkt 1 får inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av redan förekommande nationella program för frukt och grönsaker i skolan som tillhandahåller frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker samt bananer eller andra program för distribution i skolor som omfattar sådana produkter.

Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmets målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigande produkter, får dock unionsstöd beviljas förutsatt att gränserna enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget respekteras vad avser unionsstödet andel av det totala nationella bidraget. I ett sådant fall ska medlemsstaten i sin genomförandestrategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.

7. Medlemsstaterna får, utöver unionsstödet, bevilja nationellt stöd i enlighet med artikel 217.

8. Unionens program för frukt och grönsaker i skolan ska inte påverka enskilda nationella program för frukt och grönsaker i skolan som är förenliga med unionslagstiftningen.

9. Unionen får även i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 1306/2013 finansiera åtgärder för information, uppföljning och utvärdering avseende programmet för frukt och grönsaker i skolan, inklusive åtgärder som syftar till att öka allmänhetens medvetenhet om programmet och därmed sammanhängande åtgärder för upprättande av nätverk.

10. Medlemsstater som deltar i programmet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i stödprogrammet och åt att det subventioneras av unionen.

Artikel 24

Delegerade befogenheter

1. För att främja goda matvanor hos barn och för att se till att stödet riktas till barn i den målgrupp som avses i artikel 22 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

- a) ytterligare kriterier som avser medlemsstaternas målinriktning av stödet,
- b) medlemsstaternas godkännande och urval av de sökande,
- c) utarbetandet av de nationella eller regionala strategierna och om kompletterande åtgärder.

2. För att säkerställa att unionens medel används effektivt och målinriktat ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) den metod för omfördelning av den preliminära fördelningen av stöd mellan medlemsstaterna som avses i artikel 23.5 på grundval av de ansökningar om stöd som har inkommit,
- b) de utgifter i medlemsstaternas strategier som berättigar till unionsstöd och möjligheten att fastställa ett totalt maximalt belopp för specifika kostnader,
- c) medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera effektiviteten i sina program för frukt och grönsaker i skolan.

3. För att öka medvetenheten om programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 som innebär att medlemsstater med program för frukt och grönsaker i skolan blir skyldiga att ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

Artikel 25

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandebefogenheter för att fastställa åtgärder som krävs för tillämpningen av detta underavsnitt, inbegripet

- a) den information som medlemsstaternas strategier ska innehålla,
- b) stödansökningarna och stödutbetalningarna,
- c) metoderna för att ge publicitet och skapa nätverk i anknytning till programmet,
- d) utformningen av och innehållet i de övervaknings- och utvärderingsrapporter som ska lämnas av medlemsstater som deltar i unionens program för frukt och grönsaker i skolan.

Dessa genomförandebefogenheter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Underavsnitt 2

Skolmjölkprogram

Artikel 26

Stöd till utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn

1. Unionsstöd ska beviljas för utdelning till barn vid utbildningsanstalter som avses i artikel 22 av vissa mjölkprodukter och bearbetade mjölkprodukter som omfattas av KN-nummer 0401, 0403, 0404 90 och 0406 eller KN-nummer 2202 90.

2. Från och med den 1 augusti 2015 ska medlemsstater som önskar delta i programmet på nationell eller regional nivå först ha en strategi för hur programmet ska genomföras. De får också besluta om de kompletterande åtgärder, vilka kan innefatta information om åtgärder för utbildning om sunda matvanor, om lokala livsmedelskedjor samt om bekämpning av slöseri med livsmedel, som krävs för att programmet ska fungera effektivt.

3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier, ska de upprätta en förteckning över stödberättigad mjölk och stödberättigade mjölkprodukter enligt respektive program i enlighet med de regler kommissionen antar med stöd av artikel 27.

4. Utom när det gäller gratis utdelning av måltider till barn vid utbildningsanstalter, får unionsstöd enligt punkt 1 inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av eventuella redan förekommande nationella program för mjölk och mjölkprodukter eller andra program för utdelning i skolor som även avser sådana produkter. Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmet målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigande produkter, får dock unionsstöd beviljas. I sådana fall ska medlemsstaten i sin genomförandestrategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.

5. Medlemsstaterna får utöver unionsstödet bevilja nationellt stöd i enlighet med artikel 217.

6. Unionens program för mjölk och mjölkprodukter i skolan ska inte påverka eventuella enskilda nationella program för att uppmuntra konsumtion av mjölk och mjölkprodukter i skolan som är förenliga med unionsrätten.

7. Åtgärder för att fastställa unionsstödet för all mjölk och mjölkprodukter och maximal kvantitet som berättigar till unionsstöd enligt punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

8. Medlemsstater som deltar i programmet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i stödprogrammet och åt att det subventioneras av unionen.

Artikel 27

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till hur konsumtionsmönster för mejeriprodukter utvecklas, till innovationer och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, tillgången på produkter på unionens olika marknader, och näringsmässiga aspekter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) vilka produkter som kan komma i fråga för programmet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 26.1 och med beaktande av näringsmässiga aspekter,
- b) medlemsstaternas upprättande av de nationella eller regionala strategierna, inbegripet kompletterande åtgärder i förekommande fall, och
- c) åtgärder som krävs för övervakning och utvärdering.

2. För att säkerställa att unionsstödet används effektivt och ändamålsenligt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) regler om stödberättigandet för mottagare och sökande,
- b) kravet på att sökande måste godkännas av medlemsstaterna,
- c) användningen av mejeriprodukter som får stöd vid tillagningen av måltider i skolor.

3. För att se till att de som ansöker om stöd uppfyller sina skyldigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på kravet att en säkerhet ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

4. För att öka medvetenheten om programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, för att närmare ange villkoren för hur medlemsstaterna ska ge publicitet åt sitt deltagande i programmet och det faktum att programmet subventioneras av unionen.

5. För att säkerställa att stödet avspeglas i det pris till vilket produkterna görs tillgängliga inom ramen för programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa regler om upprättande av prisövervakning inom programmet.

Artikel 28

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa åtgärder som krävs för tillämpningen av detta underavsnitt, inbegripet

- a) förfaranden för att säkra att de maximikvantiteter som kan komma i fråga för stöd iaktas,
- b) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet,
- c) den information som ska läggas fram för medlemsstaterna för godkännande av sökande, stödansökningar och utbetalningar,
- d) metoder för offentliggörandet av ordningen,
- e) förvaltningen av prisövervakningen i enlighet med artikel 27.5.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Stöd inom sektorn för olivolja och bordsoliver

Artikel 29

Program för stöd till sektorn för olivolja och bordsoliver

1. Unionen ska finansiera treåriga arbetsprogram som ska upprättas av de producentorganisationer som erkänns enligt artikel 152, sammanslutningar av producentorganisationer som erkänns enligt artikel 156 eller branschorganisationer som erkänns enligt artikel 157 på ett eller flera av följande områden:

- a) Uppföljning och styrning av marknaden inom sektorn för olivolja och bordsoliver.

- b) Miljöförbättrande åtgärder i samband med olivodling.
- c) Konkurrenskraftsförbättrande åtgärder i samband med olivodling genom modernisering.
- d) Kvalitetsförbättrande åtgärder i samband med produktionen av olivolja och bordsoliver.
- e) Åtgärder för spårbarhet, certifiering och skydd av kvaliteten på olivolja och bordsoliver, särskilt kontroll av kvaliteten på olivolja som säljs till slutkonsumenter, under översyn av de nationella förvaltningarna.
- f) Spridning av information om åtgärder som producentorganisationer, deras sammanslutningar eller branschorganisationer genomfört för att förbättra kvaliteten på olivolja och bordsoliver.

2. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska vara följande:

- a) 11 098 000 EUR per år till Grekland,
- b) 576 000 EUR per år till Frankrike och
- c) 35 991 000 EUR per år till Italien.

3. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska högst motsvara de belopp som hålls inne av medlemsstaterna. Stödnivåerna ska högst vara

- a) 75 % för verksamhet i de områden som avses i punkt 1 a, b och c,
- b) 75 % för investeringar i fasta tillgångar och 50 % för annan verksamhet inom det område som avses i punkt 1 d,
- c) 75 % för arbetsprogram som genomförs i minst tre tredjeländer eller icke-producerande medlemsstater av erkända organisationer enligt punkt 1 från minst två medlemsstater med produktion inom de områden som anges i punkt 1 e och f och 50 % för annan verksamhet inom dessa områden.

Medlemsstaten ska stå för kompletterande finansiering med upp till 50 % av de kostnader som inte täcks av unionsstödet.

Artikel 30

Delegerade befogenheter

För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av det unionsstöd som föreskrivs i artikel 29 och för att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) vilka särskilda åtgärder som kan finansieras via unionsstöd och vilka verksamheter och kostnader som inte kan finansieras i samband med de områden som avses i artikel 29.1,

- b) medlemsstaternas lägsta tilldelning av unionsfinansiering till särskilda områden,
- c) kravet att ställa en säkerhet när en ansökan om godkännande av ett arbetsprogram lämnas in och om det betalas ut ett förskott av stödet,
- d) de kriterier som medlemsstaterna ska beakta i samband med urval och godkännande av arbetsprogram.

Artikel 31

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt om

- a) genomförandet av arbetsprogram och ändringar av dessa,
- b) utbetalningen av stöd, inklusive förskott av stöd,
- c) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas när en ansökan om godkännande av ett arbetsprogram lämnas in och det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 3

Stöd inom sektorn för frukt och grönsaker

Artikel 32

Driftsfonder

1. Producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker och/eller deras sammanslutningar får inrätta driftsfonder. Fonderna ska finansieras genom

- a) ekonomiska bidrag från
 - i) medlemmarna i producentorganisationen och/eller själva producentorganisationen, eller
 - ii) sammanslutningar av producentorganisationer genom medlemmarna i dessa sammanslutningar,
- b) ekonomiskt stöd från unionen, som får beviljas producentorganisationer eller deras sammanslutningar, om dessa sammanslutningar presenterar, förvaltar och genomför ett verksamhetsprogram eller ett partiellt verksamhetsprogram, i enlighet med de villkor som ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 37 och genomförandeakter i enlighet med artikel 38.

2. Driftsfonderna får endast användas för att finansiera verksamhetsprogram som lämnats in till medlemsstaterna och godkänts av dessa.

Artikel 33

Verksamhetsprogram

1. Verksamhetsprogrammen inom sektorn för frukt och grönsaker ska avse minst tre år och högst fem år. De ska ha minst två av de syften som avses i artikel 152.1 c eller två av följande syften:

- a) Produktionsplanering, inbegripet prognoser och uppföljning av produktion och konsumtion.
- b) Förbättrad produktkvalitet, oavsett om de är färska eller bearbetade.
- c) Ökat handelsvärde för produkterna.
- d) Säljfrämjande åtgärder för produkterna, oavsett om de är färska eller bearbetade.
- e) Miljöåtgärder, särskilt sådana som avser vatten, och produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, inbegripet ekologiskt jordbruk.
- f) Krisförebyggande och krishantering.

Verksamhetsprogrammen ska lämnas in till medlemsstaterna för godkännande.

2. Sammanslutningar av producentorganisationer får också lägga fram ett helt eller partiellt verksamhetsprogram, som består av åtgärder som fastställts men inte genomförts av medlemsorganisationerna inom ramen för dessas verksamhetsprogram. Verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer ska omfattas av samma regler producentorganisationernas verksamhetsprogram och ska övervägas samtidigt som medlemsorganisationernas verksamhetsprogram.

I detta syfte ska medlemsstaterna säkerställa att

- a) åtgärderna inom ramen för verksamhetsprogrammen för en sammanslutning av producentorganisationer helt och hållet finansieras genom bidrag från den sammanslutningens medlemsorganisationer och att sådan finansiering tas från dessa medlemsorganisationers driftsfonder,
- b) åtgärderna och motsvarande finansiella andel anges i verksamhetsprogrammet för varje medlemsorganisation,
- c) det inte förekommer någon dubbelfinansiering.

3. Krisförebyggande och krishantering enligt punkt 1 första stycket ska gå ut på att undvika samt hantera kriser på frukt- och grönsaksmarknaderna och ska i samband därmed omfatta

- a) investeringar för en effektivare förvaltning av de volymer som släpps ut på marknaden,
- b) utbildningsåtgärder och utbyte av bästa praxis,
- c) marknadsföring och kommunikation, i förebyggande syfte eller under krisperioden,
- d) stöd för administrativa utgifter för bildande av gemensamma fonder,
- e) återplantering av fruktträdgårdar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet,
- f) återtag från marknaden,
- g) grön skörd eller obärgad skörd av frukt och grönsaker,
- h) skördeförsäkring.

Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering, inklusive återbetalning av kapital och ränta enligt femte stycket, får inte uppgå till mer än en tredjedel av utgifterna enligt verksamhetsprogrammet.

Producentorganisationer får teckna lån på kommersiella villkor för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering. Återbetalning av kapital och ränta på sådana lån får i så fall ingå i verksamhetsprogrammet och därigenom vara berättigande till ekonomiskt stöd från unionen enligt artikel 34. Varje särskild åtgärd inom krisförebyggande och krishantering får finansieras genom sådana lån, direkt eller på båda dessa sätt.

4. I detta avsnitt avses med

- a) grön skörd: skörd i ett visst område av samtliga omogna och oavsättbara produkter som inte har skadats redan före den gröna skörden, vare sig på grund av väderförhållanden eller sjukdom eller på annat sätt.
- b) obärgad skörd: avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet. Produkter som förstörts genom väderförhållanden eller sjukdom betraktas inte som obärgad skörd.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) verksamhetsprogrammen omfattar minst två miljöåtgärder eller
- b) minst 10 % av utgifterna inom verksamhetsprogrammen avser miljöåtgärder.

Miljöåtgärder ska uppfylla kraven för stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Om minst 80 % av producentmedlemmarna i en producentorganisation omfattas av ett eller flera identiska åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska vart och ett av dessa åtaganden anses vara en miljöåtgärd enligt första stycket led a i denna punkt.

Stöd till sådana miljöåtgärder som avses i första stycket i denna punkt ska täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av sådana åtgärder.

6. Medlemsstaterna ska se till att investeringar som ökar miljöbelastningen endast tillåts om effektiva åtgärder har vidtagits för att skydda miljön mot belastningen.

Artikel 34

Ekonomiskt stöd från unionen

1. Det ekonomiska stödet från unionen ska motsvara summan av de faktiskt inbetalade ekonomiska bidrag som avses i artikel 32.1 a men begränsas till 50 % av de faktiskt verkställda utgifterna.

2. Det ekonomiska stödet från unionen ska begränsas till högst 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen för varje producentorganisation eller deras sammanslutning.

Denna procentsats får emellertid när det gäller producentorganisationer ökas till 4,6 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering.

När det gäller sammanslutningar av producentorganisationer får denna procentandel ökas till 4,7 % av den saluförda produktionen, under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande åtgärder och krishanteringsåtgärder som genomförs av sammanslutningen av producentorganisationer på medlemmarnas vägnar.

3. På begäran av en producentorganisation ska den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ökas till 60 % för ett verksamhetsprogram eller en del av ett verksamhetsprogram, som uppfyller minst ett av följande villkor:

- a) Det lämnas in av flera av unionens producentorganisationer som är verksamma i olika medlemsstater för gränsöverskridande åtgärder.
- b) Det lämnas in av en eller flera producentorganisationer för verksamhet som bedrivs över branschgränserna.
- c) Det omfattar endast särskilt stöd för produktion av ekologiska produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽¹⁾.
- d) Det är det första verksamhetsprogram som lämnas in av en erkänd producentorganisation som är resultatet av att två erkända producentorganisationer har gått samman med varandra.
- e) Det är det första verksamhetsprogram som lämnas in av en erkänd sammanslutning av producentorganisationer.
- f) Det lämnas in av producentorganisationer i medlemsstater där producentorganisationerna saluför mindre än 20 % av produktionen av frukt och grönsaker.
- g) Det lämnas in av en producentorganisation i ett av unionens yttersta randområden enligt artikel 349 i EUF-fördraget.

4. Den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ska ökas till 100 % vid sådana återtag från marknaden av frukt och grönsaker som inte överstiger 5 % av volymen saluförd produktion från varje producentorganisation och som avyttras

- a) genom gratis utdelning till välgörenhetsorganisationer och välgörenhetsstiftelser, som har godkänts för detta ändamål av medlemsstaterna, i deras arbete med att hjälpa personer som enligt nationell lagstiftning har rätt till offentligt understöd, särskilt på grund av att de saknar tillräckliga medel för sitt uppehälle, eller
- b) genom gratis utdelning till kriminalvårdsanstalter, skolor, inrättningar som avses i artikel 22, feriekolonier, sjukhus och ålderdomshem som utsetts av medlemsstaterna, varvid dessa ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de utdelade kvantiteterna utgör ett extra tillskott till de kvantiteter som normalt köps in av dessa inrättningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

Artikel 35

Nationellt ekonomiskt stöd

1. I de regioner i medlemsstaterna där andelen organiserade producenter inom sektorn för frukt och grönsaker är särskilt låg får kommissionen anta genomförandeakter som ger medlemsstaterna tillstånd att, på välgrundad begäran, ge producentorganisationer ett nationellt ekonomiskt stöd på högst 80 % av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 32.1 a. Detta stöd kompletterar driftsfonden.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. I sådana regioner i medlemsstaterna där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionens värde saluförs av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och de producentgrupper som avses i artikel 27 i förordning (EU) nr 1305/2013, där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen i dessa regioner, får unionen på den berörda medlemsstatens begäran ge ersättning för det nationella ekonomiska stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen ska antagenomförandeakter om den ersättning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 36

Nationell ram och nationell strategi för verksamhetsprogram

1. Medlemsstaterna ska fastställa en nationell ram med allmänna villkor för de miljöåtgärder som avses i artikel 33.5. I denna ram ska särskilt föreskrivas att miljöåtgärderna i fråga ska uppfylla de lämpliga kraven i förordning (EU) nr 1305/2013, särskilt de krav som fastställs i artikel 3 i denna.

Medlemsstaterna ska lämna in sitt förslag till villkor till kommissionen, som genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 inom tre månader efter förslaget lämnats in får begära ändringar om den konstaterar att förslaget inte bidrar till att uppnå de mål som fastställs i artikel 191 i EUF-fördraget och i unionens sjunde miljöhandlingsprogram. Även vid investeringar i enskilda jordbruksföretag som får stöd från verksamhetsprogrammen ska hänsyn tas till de målen.

2. Var och en av medlemsstaterna ska utarbeta en nationell strategi för hållbara verksamhetsprogram på marknaden för frukt och grönsaker. Strategin ska omfatta

- a) en analys av läget med avseende på såväl starka som svaga sidor och utvecklingspotentialen,
- b) en motivering av valet av prioriteringar,

c) verksamhetsprogrammets mål och medel samt prestationsindikatorer,

d) bedömningar av verksamhetsprogrammen,

e) producentorganisationernas rapporteringsskyldigheter.

Den nationella strategin ska också omfatta den nationella ram som avses i punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på medlemsstater som saknar erkända producentorganisationer.

Artikel 37

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, ska kommissionen ges befogenhet att enligt artikel 227 anta delegerade akter för att fastställa regler om

a) driftsfonder och verksamhetsprogram avseende

i) beräknade belopp, beslut av producentorganisationer och deras sammanslutningar när det gäller ekonomiska bidrag och användningen av driftsfonder,

ii) åtgärder, verksamheter, utgifter samt administrativa kostnader och personalkostnader som ska tas med eller uteslutas inom ramen för verksamhetsprogrammen, ändringar av programmen och de ytterligare krav som ska fastställas av medlemsstaterna,

iii) undvikande av dubbelfinansiering mellan verksamhetsprogram och landsbygdsprogram,

iv) verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer,

v) de specifika regler som gäller i fall där sammanslutningar av producentorganisationer helt eller delvis sköter förvaltning, behandling, genomförande och presentation av verksamhetsprogram,

vi) skyldigheten att använda gemensamma indikatorer för övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen,

b) de nationella villkoren och den nationella strategin för verksamhetsprogrammen när det gäller skyldigheten att övervaka och utvärdera de nationella ramarnas och de nationella strategiernas effektivitet,

c) ekonomiskt stöd från unionen avseende

- i) grundvalen för beräkningen av det ekonomiska stödet från unionen och värdet av den saluförda produktionen enligt artikel 34.2,
- ii) referensperioder vid stödberäkning,
- iii) förskottsbetalningar och kravet att ställa en säkerhet när det betalas ut ett förskott av stödet,
- iv) de specifika regler som gäller för finansieringen av verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer, särskilt de som gäller de gränser som fastställs i artikel 34.2,

d) åtgärder inom krisförebyggande och krishantering avseende

- i) möjligheten för medlemsstaterna att inte tillämpa en eller flera av åtgärderna inom krisförebyggande och krishantering,
- ii) villkor avseende artikel 33.3 första stycket a, b och c,
- iii) de användningsområden som medlemsstaterna fastställer för återtagna produkter,
- iv) maximal stödnivå för återtag från marknaden,
- v) kravet på förhandsanmälan vid återtag från marknaden,
- vi) beräkningsgrunden för volymen för saluförd produktion för den gratisutdelning som avses i artikel 34.4 och fastställandet av den maximala volymen för saluförd produktion vid återtag,
- vii) kravet på märkning med unionens emblem på förpackningar med produkter för gratisutdelning,
- viii) villkoren för mottagarna av återtagna produkter,
- ix) användningen av begreppen i detta avsnitt,
- x) de villkor som ska antas av medlemsstaterna när det gäller grön skörd och obärgad skörd,
- xi) skördeförsäkring,
- xii) gemensamma fonder och
- xiii) villkoren avseende, samt fastställandet av ett tak för utgifterna för, återplantering av fruktträdgårdar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl i enlighet med artikel 33.3 första stycket e,

e) nationellt ekonomiskt stöd avseende

- i) andelen organiserade producenter,
- ii) kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar,
- iii) maximal andel av det nationella ekonomiska stödet som unionen får ge ersättning för.

Artikel 38

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder om

- a) förvaltningen av driftsfonder,
- b) den information som ska ingå i de verksamhetsprogram, nationell ram och nationella strategier som avses i artikel 36, översändande av verksamhetsprogrammen till medlemsstaterna, tidsfrister, medföljande handlingar och godkännande av medlemsstaterna,
- c) producentorganisationers och sammanslutningar av producentorganisationers genomförande av verksamhetsprogrammen,
- d) överlämnande av rapporter om övervakning och utvärdering av nationella strategier och verksamhetsprogram samt deras utformning och innehåll,
- e) stödansökningar och utbetalningar av stöd, inklusive förskott och delbetalningar av stöd,
- f) praktiska arrangemang för märkningen med unionens emblem på förpackningar med produkter för gratisutdelning,
- g) uppfyllande av handelsnormer vid återtag,
- h) kostnader för transport, sortering och förpackning vid gratisutdelning,
- i) säljfrämjande åtgärder, kommunikations- och utbildningsåtgärder i samband med krisförebyggande och krishantering,
- j) genomförande av återtag, grön skörd, obärgad skörd och åtgärder som rör skördeförsäkring,
- k) ansökan om, tillstånd till, betalning och återbetalning av nationellt ekonomiskt stöd,
- l) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 4

Stödprogram inom vinsektorn

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser och stödberättigade åtgärder

Artikel 39

Tillämpningsområde

Detta avsnitt innehåller regler för tilldelningen av unionsmedel till medlemsstaterna och för medlemsstaternas användning av dessa medel via femåriga nationella stödprogram (nedan kallade *stödprogram*) för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn.

Artikel 40

Förenlighet och överensstämmelse

1. Stödprogrammen ska vara förenliga med unionsrätten och stämma överens med unionens verksamhet, politik och prioriteringar.

2. Medlemsstaterna ska ansvara för stödprogrammen och se till att de överensstämmer sinsemellan samt utformas och att de genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad särbehandling av producenter.

3. Stöd ska inte beviljas för

- a) andra forskningsprojekt och åtgärder till stöd för forskningsprojekt än de som avses i artikel 45.2 d och e,
- b) åtgärder som ingår i medlemsstaternas program för landsbygdsutveckling enligt förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 41

Inlämning av stödprogram

1. Var och en av de producentmedlemsstater som förtecknas i bilaga VI ska till kommissionen lämna in ett utkast till ett femårigt stödprogram, som innehåller minst en av de stödberättigande åtgärder som anges i artikel 38.

2. Stödåtgärderna i utkasten till stödprogram ska utformas på den geografiska nivå som medlemsstaten anser vara mest lämplig. Medlemsstaten ska rådfråga de behöriga myndigheterna och organisationerna på lämplig territoriell nivå om utkastet till stödprogram innan det lämnas in till kommissionen.

3. Varje medlemsstat ska lämna in ett enda utkast till stödprogram, i vilket hänsyn får tas till särskilda regionala förhållanden.

4. Stödprogrammen ska börja gälla tre månader efter det att utkastet till stödprogram har lämnats in till kommissionen.

Kommissionen får emellertid anta genomförandeakter för att fastställa att det inlämnade utkastet till stödprogram inte uppfyller kraven i detta avsnitt och ska underrätta medlemsstaten om detta. Medlemsstaten ska i så fall lägga fram ett reviderat utkast till stödprogram för kommissionen. Det reviderade stödprogrammet ska börja gälla två månader efter det att utkastet till det reviderade stödprogrammet lämnades in, såvida det inte fortfarande föreligger oförenligheter i vilket fall detta stycke ska gälla.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 och 229.3.

5. Punkt 4 ska även gälla i tillämpliga delar för ändringar som görs i gällande stödprogram som lämnats in av medlemsstaterna.

Artikel 42

Innehållet i stödprogrammen

Stödprogrammen ska minst innehålla följande delar:

- a) En detaljerad beskrivning av de föreslagna åtgärderna och deras kvantifierade mål.
- b) Resultaten av de samråd som hållits.
- c) En uppskattning av de förväntade tekniska, ekonomiska, miljömässiga och sociala verkningarna.
- d) En tidsplan för åtgärdernas genomförande.
- e) En allmän finansieringsöversikt över vilka resurser som kommer att avsättas och för den planerade preliminära fördelningen av resurserna mellan åtgärderna i enlighet med de budgetbegränsningar som fastställs i bilaga VI.
- f) De kriterier och kvantitativa indikatorer som ska användas för övervakning och utvärdering och de åtgärder som vidtagits för att se till att stödprogrammen genomförs på ett lämpligt och effektivt sätt.
- g) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som ansvarar för genomförandet av stödprogrammet.

Artikel 43

Stödberättigande åtgärder

Stödprogrammen får omfatta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Säljfrämjande åtgärder i enlighet med artikel 45.
- b) Omstrukturering och omställning av vinodlingar i enlighet med artikel 46.
- c) Grön skörd i enlighet med artikel 47.

- d) Gemensamma fonder i enlighet med artikel 48.
- e) Skördeförsäkring i enlighet med artikel 49.
- f) Investeringar i enlighet med artikel 50.
- g) Innovation inom vinsektorn i enlighet med artikel 51.
- h) Destillation av biprodukter i enlighet med artikel 52.

Artikel 44

Allmänna regler om stödprogram

1. De tillgängliga unionsmedlen ska fördelas inom ramen för de budgetbegränsningar som anges i bilaga VI.
2. Unionsstöd ska endast beviljas för stödberättigande kostnader som uppkommit efter det att det berörda utkastet till stödprogram lämnades in.
3. Medlemsstaterna ska inte bidra till kostnaderna för åtgärder som finansieras av unionen enligt stödprogrammen.

Underavsnitt 2

Särskilda stödåtgärder

Artikel 45

Säljfrämjande åtgärder

1. Stöd enligt denna artikel ska lämnas för informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder för unionsvin
 - a) i medlemsstaterna, i syfte att informera konsumenterna om ansvarsfull vinkonsumtion och om unionssystemen för skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, eller
 - b) i tredjeländer i syfte att förbättra vinets konkurrenskraft.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 b ska gälla vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning och vin med uppgift om vindruvssort och får endast utgöras av följande:
 - a) PR, säljfrämjande åtgärder eller reklam, som särskilt betonar fördelarna med den höga standarden hos unionsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet eller miljö.
 - b) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.
 - c) Informationskampanjer, särskilt om unionssystemen för skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.

- d) Undersökningar om nya marknader som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.

- e) Utvärderingsstudier av resultaten av informationsåtgärderna och de säljfrämjande åtgärderna.

3. Unionens bidrag till informations- eller säljfrämjande åtgärder enligt punkt 1 får högst utgöra 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 46

Omstrukturering och omställning av vingårdar

1. Syftet med åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska vara att öka vinproducenternas konkurrenskraft.
2. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska beviljas om medlemsstaterna har lämnat in sina inventeringar av produktionskapaciteten enligt artikel 145.3.
3. Stödet för omstrukturering och omställning av vinodlingar, vilket också kan bidra till att förbättra hållbara produktionssystem och vinsektorns miljöavtryck, får endast omfatta en eller flera av följande verksamheter:
 - a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.
 - b) Omlokalisering av vinodlingar.
 - c) Återplantering av vinodlingar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet.
 - d) Förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna, särskilt införandet av avancerade system för hållbar produktion.

Stöd får inte beviljas för normal förnyelse av uttjänta vinodlingar, det vill säga återplantering av samma skifte med samma druvsort för vinplantering enligt samma vinodlingsmetod.

Medlemsstaterna får fastställa ytterligare specifikationer, särskilt beträffande åldern på de vinodlingar som förnyas.

4. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar, inbegripet förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna, får endast ges i följande former:

- a) Ersättning till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av åtgärden.
- b) Bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning.

5. Ersättningen till producenter för förlorade intäkter enligt punkt 4 a får täcka upp till 100 % av den relevanta förlusten och får beviljas i en av följande former:

a) Tillåtelse att, utan hinder av bestämmelserna i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007 om övergångssystemet för planteringsrätter, ha både gamla och nya vinstockar samtidigt under en fastställd period på högst tre år, till dess att övergångssystemet för planteringsrätter har upphört att gälla.

b) Ekonomisk ersättning.

6. Unionens bidrag till de faktiska kostnaderna för omstruktureringen och omställningen av vinodlingar får inte överstiga 50 %. I mindre utvecklade regioner får unionens bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning inte överstiga 75 %.

Artikel 47

Grön skörd

1. I denna artikel avses med grön skörd fullständig destruktion eller borttagande av omogna druvklasar i syfte att reducera avkastningen från det berörda området till noll.

Att säljbara druvor lämnas på vinstockarna vid utgången av den normala produktionscykeln (obärgad skörd) ska inte betraktas som grön skörd.

2. Stöd för grön skörd ska bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på unionens vinmarknad och därmed förebygga marknadskriser.

3. Stöd för grön skörd får lämnas som ersättning i form av ett schablonbelopp per hektar som ska fastställas av den berörda medlemsstaten. Stödet får inte överskrida 50 % av summan av de direkta kostnaderna för destruktion eller borttagande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktion eller borttagande.

4. De berörda medlemsstaterna ska inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att åtgärden grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter får ersättning som överstiger de tak som fastställs i punkt 3.

Artikel 48

Gemensamma fonder

1. Det ska beviljas stöd för inrättande av gemensamma fonder för att bistå producenter som vill försäkra sig mot fluktuationer på marknaden.

2. Stöd för inrättande av gemensamma fonder får lämnas i form av tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för fonderna.

Artikel 49

Skördeförsäkring

1. Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

2. Stöd för skördeförsäkring får beviljas i form av ett ekonomiskt bidrag från unionen, dock högst

a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot förluster som uppstår till följd av allvarliga klimathändelser som kan jämföras med naturkatastrofer,

b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenten betalar för att försäkra sig mot

i) förluster enligt led a och andra förluster som uppstår till följd av allvarliga klimathändelser,

ii) förluster som uppstår till följd av djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

3. Stöd för skördeförsäkring får beviljas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras intäktsförluster, med beaktande av eventuell ersättning som producenterna kan ha fått från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

4. Stödet för skördeförsäkring får inte snedvrida konkurrensen på försäkringsmarknaden.

Artikel 50

Investeringar

1. Stöd får beviljas för materiella eller immateriella investeringar i bearbetningsanläggningar och infrastruktur för vinframställning samt strukturer och verktyg för saluföring. Dessa investeringar ska syfta till att förbättra företagets totala resultat och dess anpassning till marknadsbehoven samt till att öka dess konkurrenskraft och ska avse produktion eller saluföring av vinprodukter enligt del II i bilaga VII, bland annat i syfte att förbättra energibesparingarna, den globala energieffektiviteten och de hållbara processerna.

2. Den högsta stödsatsen för stöd enligt punkt 1

a) ska endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- b) får dessutom gälla för alla företag i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget och på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 ⁽¹⁾.

För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har färre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner EUR ska den högsta stödnivån halveras.

Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽²⁾.

3. De stödberättigande kostnaderna ska inte omfatta de icke-stödberättigande kostnader som avses i artikel 69.3 i förordning (EU) nr 1303/2013.

4. Följande högsta stödsatser avseende de stödberättigande kostnaderna ska gälla för unionens bidrag:

- a) 50 % i mindre utvecklade regioner.

- b) 40 % i andra regioner än mindre utvecklade regioner.

- c) 75 % i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget, och

- d) 65 % på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013.

5. Artikel 71 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska i tillämpliga delar gälla för det stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 51

Innovation inom vinsektorn

Stöd får beviljas för materiella eller immateriella investeringar för utveckling av nya produkter, processer och tekniska metoder kopplade till produkter enligt del II i bilaga VII. Stödet ska vara avsett att öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter och får omfatta kunskapsöverföring. Högsta stödsatser när det gäller unionens bidrag till det stöd som föreskrivs i den här artikeln skall vara desamma som anges i artikel 50.4.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽²⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

Artikel 52

Destillation av biprodukter

1. Stöd får beviljas för frivillig eller obligatorisk destillation av biprodukter vid framställning av vin som har utförts i enlighet med villkoren i del II avsnitt D i bilaga VIII.

Stödbeloppet ska fastställas per volymprocent och hektoliter producerad alkohol. Inget stöd ska betalas för den volym alkohol i de biprodukter som ska destilleras vilken överskrider 10 % i förhållande till alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Stödet ska betalas ut till destillatörer som bearbetar biprodukter från vinframställning som levereras för destillation till råalkohol med en alkoholhalt på minst 92 volymprocent.

Medlemsstaterna får ställa som villkor för beviljande av stöd att stödmottagaren har ställt en säkerhet.

3. Det högsta tillämpliga stödbeloppet ska grundas på kostnaderna för insamling och bearbetning och fastställas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 54.

4. Stödet ska innefatta ett schablonbelopp för att kompensera kostnaderna för insamling av biprodukterna från vinframställning. Detta belopp ska överföras från destillatören till producenten, om dessa kostnader bärs av producenten.

5. Alkoholen från destillation med stöd enligt punkt 1 ska uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika snedvridning av konkurrensen.

Underavsnitt 3

Förfarandebestämmelser

Artikel 53

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att medlemsstaternas stödprogram för vin uppfyller sina mål och att unionens medel används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) regler om ansvaret för utgifterna från den dag då kommissionen mottagit stödprogrammen eller ändringar av dessa till den dag de börjar gälla,

- b) regler om stödprogrammets innehåll och de utgifter, administrativa kostnader och personalkostnader och insatser som kan ingå i medlemsstaternas stödprogram samt villkoren för och möjligheten att göra betalningar via mellanhand i samband med stöd för skördeförsäkring enligt artikel 49,

c) regler om kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar,

d) regler om användningen av begreppen i detta avsnitt,

e) regler om fastställandet av ett tak för utgifterna för återplantering av vinodlingar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl i enlighet med artikel 46.3 första stycket c,

f) regler om undvikande av dubbelfinansiering mellan

i) olika insatser inom en medlemsstats stödprogram för vin, och

ii) en medlemsstats stödprogram för vin och dess landsbygdsprogram eller säljfrämjande program,

g) regler om att producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning samt undantag från detta krav för att undvika ytterligare administrativa bördor, och regler om frivillig certifiering av destillerier,

h) regler som ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkor för välfungerande stödåtgärder i sina program.

Artikel 54

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder om

a) inlämnandet av stödprogram, tillhörande ekonomisk planering och översyn av stödprogram,

b) ansöknings-, urvals- och betalningsförfaranden,

c) överlämnande av rapporter och utvärderingar av medlemsstaternas stödprogram och deras utformning och innehåll,

d) medlemsstaternas fastställande av stödsatser för grön skörd och destillation av biprodukter,

e) medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och bestämmelser om medlemsstaternas tillämpning av stödåtgärderna,

f) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 5

Stöd inom biodlingssektorn

Artikel 55

Nationella program och finansiering

1. I syfte att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter får medlemsstaterna utarbeta nationella treårsprogram för biodlingssektorn (nedan kallade *biodlingsprogram*). Dessa program ska utarbetas i samarbete med representativa organisationer inom biodlingssektorn.

2. Unionen ska delta i finansieringen av biodlingsprogrammen med ett belopp som motsvarar 50 % av medlemsstaternas kostnader för dessa program, som godkänts i enlighet med artikel 57 första stycket c.

3. För att vara berättigade till den unionsfinansiering som föreskrivs i punkt 2 ska medlemsstaterna genomföra en studie över produktions- och saluföringsstrukturer inom biodlingssektorn på sina respektive territorier.

4. Följande åtgärder får ingå i biodlingsprogrammen:

a) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer.

b) Bekämpning av angrepp på bibestånd och sjukdomar som drabbar bibestånd, särskilt varroasjukan.

c) Rationalisering vid flyttning av bisamhällen.

d) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter för att hjälpa biodlarna att saluföra och öka värdet av sina produkter.

e) Stödåtgärder för utökningen av bibestånden i unionen.

f) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter.

g) Övervakning av marknaden.

h) Förbättring av produktkvaliteten för ett bättre utnyttjande av produkternas marknadspotential.

Artikel 56

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionens medel för biodling ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om

a) undvikande av dubbelfinansiering mellan medlemsstaternas biodlingsprogram och landsbygdsprogram,

- b) grunden för fördelningen av unionens ekonomiska bidrag till de deltagande medlemsstaterna på grundval av bland annat det samlade antalet bibestånd i unionen.

2. För att se till att unionens stödprogram anpassas till den senaste utvecklingen och att de åtgärder som omfattas är effektiva för att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i syfte att uppdatera förteckningen över sådana åtgärder som avses i artikel 55.4 och som kan ingå i medlemsstaternas biodlingsprogram, genom att lägga till andra åtgärder eller anpassa dessa åtgärder utan att stryka några av dem. Denna uppdatering av förteckningen över åtgärder ska inte påverka de nationella program som antagits innan den delegerade akten trädde i kraft.

Artikel 57

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt rörande

- a) innehållet i de nationella program och studier som medlemsstaterna genomför avseende produktions- och marknadsstruktur i deras biodlingssektorer,
- b) förfarandet för omfördelning av outnyttjade medel,
- c) godkännandet av de biodlingsprogram som lämnas in av medlemsstaterna, inklusive fördelningen av unionens ekonomiska bidrag till varje deltagande medlemsstat, och medlemsstaternas högsta stödnivå.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 6

Stöd inom humlesektorn

Artikel 58

Stöd till producentorganisationer

1. Unionen ska bevilja stöd till producentorganisationer inom humlesektorn som är erkända enligt artikel 152 för att finansiera strävanden att uppnå de syften som avses i artikel 152.1 c i, ii eller iii.

2. Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska vara 2 277 000 EUR per år för Tyskland.

Artikel 59

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att det stöd som avses i artikel 58 används för att uppnå de syften som avses i artikel 152 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 rörande

- a) stödansökningar, inklusive regler om tidsfrister och åtföljande dokumentation,

- b) regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av de belopp som ska betalas ut till varje enskild producentorganisation.

Artikel 60

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt när det gäller stödutbetalning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL III

Ordning för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 61

Giltighetstid

Den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel ska gälla från den 1 januari 2016 till den 31 december 2030 med en översyn efter halva tiden som ska göras av kommissionen i syfte att utvärdera hur ordningen fungerar och i lämpliga fall lämna förslag.

Avsnitt 1

Förvaltning av ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 62

Tillstånd

1. Vinstockar bärande vindruvor för vinframställning som klassificerats i enlighet med artikel 81.2 får endast planteras eller återplanteras om tillstånd beviljas i enlighet med artiklarna 64, 66 och 68 enligt de villkor som anges i detta kapitel.

2. Medlemsstaterna ska bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 för en specifik areal uttryckt i hektar, sedan en ansökan inlämnats av producenter som uppfyller objektiva och icke-diskriminerande behörighetskriterier. Ett sådant tillstånd ska beviljas utan att någon avgift åläggs producenterna.

3. De tillstånd som avses i punkt 1 ska vara giltiga i tre år från och med den dag då de beviljades. Producenter som inte använder sitt beviljade tillstånd under tillståndets giltighetstid ska bli föremål för administrativa påföljder, såsom anges i artikel 89.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Detta kapitel ska inte tillämpas på plantering eller återplantering av arealer avsedda för försöksändamål eller för odling av moderplantor för ympmaterial, på arealer vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda för konsumtion i vinproducentens hushåll eller på arealer som ska nyplanteras till följd av expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell rätt.

*Artikel 63***Säkerhetsmekanism för nyplantering**

1. Medlemsstaterna ska varje år lämna tillstånd för nyplantering motsvarande 1 % av den sammanlagda areal som faktiskt är planterad med vinstockar på deras territorium, enligt mätning utförd den 31 juli föregående år.

2. Medlemsstaterna får

- a) tillämpa en procentsats på nationell nivå som är lägre än den procentsats som anges i punkt 1,
- b) begränsa utfärdandet av tillstånd på regional nivå för specifika arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbezeichnung, för arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad geografisk beteckning, eller för arealer utan geografisk beteckning.

3. Alla begränsningar som avses i punkt 2 ska bidra till en systematisk ökning av vinstocksplanteringen, ska fastställas till en nivå över 0 % och ska motiveras på en eller flera av följande särskilda grunder:

- a) Behovet av att undvika en väldokumenterad risk för överskott på vinprodukter i förhållande till marknadsutsikterna för dessa produkter, som inte går utöver vad som krävs för att tillgodose detta behov.
- b) Behovet av att undvika en väldokumenterad risk för en betydande devalvering av en särskild skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning.

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra alla beslut som antas i enlighet med punkt 2, vilka ska vara vederbörligen motiverade. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen dessa beslut och motiven till dessa.

*Artikel 64***Beviljande av tillstånd för nyplantering**

1. Om den sammanlagda areal som de stödberättigade ansökningarna under ett visst år gäller inte överstiger den areal som medlemsstaten har ställt till förfogande ska alla sådana ansökningar godkännas.

Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna artikel tillämpa ett eller flera av följande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande:

- a) Sökanden ska ha en jordbruksareal som inte är mindre än den areal som begäran om tillstånd gäller.
- b) Sökanden ska ha nödvändiga yrkeskunskaper.
- c) Ansökan får inte utgöra en betydande risk för renomménytning på specifika skyddade ursprungsbezeichnungen, vilket ska antas vara fallet om inte de offentliga myndigheterna visar att en sådan risk föreligger.

d) I vederbörligen motiverade fall, ett eller flera av de kriterier som avses i punkt 2 förutsatt att dessa tillämpas på ett objektiva och icke-diskriminerande sätt.

2. Om den totala areal som de stödberättigade ansökningarna enligt punkt 1 gäller under ett visst år överstiger den areal som medlemsstaten har ställt till förfogande ska tillstånd beviljas enligt en proportionell fördelning av hektar till alla sökande på grundval av den areal som de ansökt om tillstånd för. Detta tillstånd får också beviljas delvis eller helt enligt ett eller flera av följande objektiva och icke-diskriminerande prioriteringskriterier:

- a) Producenter som etablerar planteringar av vinstockar för första gången och som har en ledande ställning i företaget (nya aktörer).
- b) Areal där vingårdarna bidrar till bevarandet av miljön.
- c) Areal som ska nyplanteras inom ramen för projekt för sammanläggning av jordbruksfastigheter.
- d) Arealer med naturliga eller andra särskilda begränsningar.
- e) Hållbarheten hos utvecklingsprojekt eller omplanteringsprojekt på grundval av en ekonomisk utvärdering.
- f) Arealer som ska nyplanteras och som bidrar till att öka konkurrenskraften på jordbruksföretagsnivå och regional nivå.
- g) Projekt med potential att förbättra kvaliteten på produkter med geografiska beteckningar.
- h) Arealer som ska nyplanteras inom ramen för ökningen av storleken på små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra de kriterier i punkterna 1 och 2 som de tillämpar och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om dessa.

*Artikel 65***Branschorganisationernas roll**

Vid tillämpningen av artikel 63.2 får en medlemsstat beakta rekommendationer som lagts fram av de erkända branschorganisationer inom vinsektorn som avses i artiklarna 152, 156 och 157, de berörda producentgrupper som avses i artikel 95 eller andra typer av branschorganisationer som erkänns på grundval

av den medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att de rekommendationerna föregås av en överenskommelse mellan de representativa berörda parterna i det geografiska referensområdet.

Rekommendationerna ska göras för högst tre år.

Artikel 66

Återplantering

1. Medlemsstaterna ska automatiskt bevilja tillstånd till producenter som har röjt en areal planterad med vinstockar från och med den 1 januari 2016 och lämnat in en ansökan. Ett sådant tillstånd ska beviljas för en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen. Arealer som omfattas av sådana tillstånd ska inte räknas med avseende på artikel 63.

2. Medlemsstaterna får bevilja sådant tillstånd som avses i punkt 1 till producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar om röjningen av den aktuella arealen genomförs senast i slutet av det fjärde året efter det datum då de nya vinstockarna planterades.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska användas på det företag där röjningen genomfördes. Medlemsstaterna får för arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, på grundval av en rekommendation från en branschorganisation i enlighet med artikel 65, begränsa återplanteringen till vinstockar som uppfyller samma specifikationer för en skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning som den röjda arealen.

4. Denna artikel ska inte gälla vid röjning av planteringar som saknar tillstånd.

Artikel 67

De minimis-bestämmelse

1. Den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel ska inte gälla i medlemsstater där det övergångssystem för planteringsrätter som fastställs i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007 inte gällde den 31 december 2007.

2. Medlemsstater på vilka den ordning som avses i punkt 1 tillämpades den 31 december 2007 och i vilka den areal som för närvarande är planterad med vinstockar inte överstiger 10 000 hektar, får besluta att inte tillämpa den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel.

Artikel 68

Övergångsbestämmelser

1. Planteringsrätter som beviljats producenter i enlighet med artikel 85h, 85i eller 85k i förordning (EG) nr 1234/2007 före den 31 december 2015, som inte har använts av dessa producenter och som fortfarande är giltiga vid den tidpunkten, får

omvandlas till tillstånd enligt detta kapitel från och med den 1 januari 2016.

Denna omvandling ska genomföras efter en ansökan från dessa producenter, inlämnad före den 31 december 2015. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att producenterna lämnar in en sådan ansökan om omvandling av planteringsrätter till tillstånd till och med den 31 december 2020.

2. Tillstånd som beviljas enligt punkt 1 ska ha samma giltighetstid som de planteringsrätter som avses i punkt 1. Om dessa tillstånd inte används ska de löpa ut senast den 31 december 2018, eller om en medlemsstat har fattat det beslut som avses i punkt 1 andra stycket, senast den 31 december 2023.

3. De arealer som omfattas av tillstånd som beviljats enligt punkt 1 ska inte räknas med avseende på i artikel 63.

Artikel 69

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) villkoren för tillämpning av det undantag som avses i artikel 62.4,
- b) reglerna om de kriterier som avses i artikel 64.1 och 64.2,
- c) tillägg av kriterier till dem som förtecknas i artikel 64.1 och 64.2,
- d) den samtidiga förekomsten av vinodlingar som producenten har åtagit sig att röja med nyplanterade vinstockar i enlighet med artikel 66.2,
- e) grunderna för medlemsstaternas beslut enligt artikel 66.3.

Artikel 70

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som krävs rörande

- a) förfarandena för beviljande av tillstånd,
- b) det register som medlemsstaterna ska föra och de anmälningar som ska skickas till kommissionen.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Kontroll av ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 71

Planteringar som saknar tillstånd

1. Producenterna ska på egen bekostnad röja arealer som utan tillstånd planterats med vinstockar.
2. Om producenterna inte röjer inom fyra månader från och med dagen de underrättades om oriktigheten, ska medlemsstaterna se till att dessa planteringar som saknar tillstånd röjs inom två år efter det att fyramånadersperioden löpt ut. De relevanta kostnaderna ska påföras de producenter som berörs.
3. Senast den 1 mars varje år ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om den totala storleken av den areal som fastställts vara planterad med vinstockar utan tillstånd efter den 1 januari 2016 samt om den areal som röjts i enlighet med punkterna 1 och 2.
4. En producent som inte har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska vara föremål för sanktioner fastställda i enlighet med artikel 64 i förordning (EU) nr 1306/2013.
5. Arealer som utan tillstånd planterats med vinstockar ska inte berättiga till några nationella stödåtgärder eller unionsstödåtgärder.

Artikel 72

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga bestämmelser om de närmare kommunikationskraven som medlemsstaterna ska uppfylla, inbegripet eventuella minskningar av de budgetbegränsningar som anges i bilaga VI om kraven inte uppfylls.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

AVDELNING II

REGLER FÖR SALUFÖRING OCH PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL I

Regler för saluföring

Avsnitt 1

Handelsnormer

Underavsnitt 1

Inledande bestämmelser

Artikel 73

Tillämpningsområde

Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser beträffande jordbruksprodukter och utan att det påverkar de

bestämmelser som inom den veterinära sektorn, den fytosanitära sektorn och inom livsmedelssektorn antagits för att säkra att produkterna är förenliga med hygien- och hälsonormerna samt för att skydda människors, växters och djurs hälsa fastställs i detta avsnitt regler avseende handelsnormer. Dessa regler är uppdelade i obligatoriska regler och frivilliga förbehållna åtgärder för jordbruksprodukter.

Underavsnitt 2

Sektor- eller produktspecifika handelsnormer

Artikel 74

Allmän princip

De produkter för vilka det har fastställts sektor- eller produktspecifika handelsnormer i enlighet med detta avsnitt får endast saluföras i unionen om de överensstämmer med dessa normer.

Artikel 75

Fastställande och innehåll

1. Handelsnormer får gälla för en eller fler av följande sektorer och produkter:
 - a) Olivolja och bordsoliver.
 - b) Fukt och grönsaker.
 - c) Bearbetad frukt- och grönsaksprodukter.
 - d) Bananer.
 - e) Levande växter.
 - f) Ägg.
 - g) Fjäderfäkött.
 - h) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.
 - i) Humle.

2. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och för att förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av och kvaliteten på de jordbruksprodukter som omfattas av punkterna 1 och 4 i den här artikeln ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på sektor- eller produktspecifika handelsnormer i alla handelsled samt att anta undantag från tillämpningen av sådana normer, i syfte att göra anpassningar till ständigt skiftande marknadsvillkor, till utvecklingen av konsumenternas efterfrågan, för att ta hänsyn till utvecklingen när det gäller relevanta internationella normer och för att undvika att det uppstår hinder för produktinnovationen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ⁽¹⁾, får de handelsnormer som avses i punkt 1 omfatta ett eller flera av följande som ska fastställas sektors- eller produktvis och baseras på varje sektors särskilda särdrag, behovet av att reglera utsläppandet på marknaden och de villkor som fastställs i punkt 5 i den här artikeln:

- a) Tekniska definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för andra sektorer än de som anges i artikel 78.
- b) Klassificeringskriterier, t.ex. klass, vikt, storlek, ålder och kategori.
- c) Art, växtsort, djurras eller handelstyp.
- d) Presentation, märkning kopplad till obligatoriska handelsnormer, förpackning, regler som ska gälla för förpackningscentraler, märkning, skördeår och användning av särskilda begrepp, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 92–123.
- e) Kriterier som utseende, konsistens, konformation och produktens egenskaper samt vattenhalten i procent.
- f) Särskilda ämnen som används i produktionen, eller ingredienser eller beståndsdelar, inklusive deras mängd, renhet och identifiering.
- g) Typ av jordbruks- och produktionsmetod, inbegripet oenologiska metoder och avancerade system för hållbar produktion.
- h) Blandning (coupage) av must och vin, inbegripet definitioner av detta, blandning och restriktioner för detta.
- i) Uppsamlings-, leverans-, konserverings- och hanteringsfrekvens, förvaringsmetod och förvaringstemperatur, lagring och transport.
- j) Produktionsplats och/eller ursprung, med undantag av fjäderfäkött och bredbara fetter.
- k) Begränsningar när det gäller användningen av vissa ämnen och metoder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

l) Särskilda användningsområden.

m) Villkor för avsättning, lagring, omsättning och användning av produkter som inte överensstämmer med de handelsnormer som antagits enligt punkt 1 eller med de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som avses i artikel 78, samt för avsättning av biprodukter.

4. Utöver punkt 1 kan handelsnormer tillämpas för vinsektorn. Punkt 3 f, g, h, k och m ska tillämpas på den sektorn.

5. De sektor- eller produktspecifika handelsnormer som antas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska fastställas utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 84–88 och bilaga IX och hänsyn ska därvid tas till

- a) de berörda produkternas särdrag,
- b) behovet av att underlätta utsläppandet av produkterna på marknaden,
- c) producenternas intresse av att informera om vad som kännetecknar produkten och produktionen och konsumenternas intresse av att få riktig och tydlig produktinformation, även om produktionsplatsen, vilken ska fastställas i varje enskilt fall på lämplig geografisk nivå, efter en utvärdering av särskilt kostnaderna och de administrativa bördorna för aktörerna samt fördelarna för producenter och slutkonsumenter,
- d) de metoder som är tillgängliga för att fastställa produkternas fysikaliska, kemiska och organoleptiska egenskaper,
- e) de rekommendationer till normer som fastställts av internationella organ,
- f) behovet av att bevara produkters naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika att orsaka en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning.

6. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och behovet av att förbättra kvaliteten och de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av jordbruksprodukter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att ändra förteckningen över sektorer i punkt 1. Sådana delegerade akter ska vara strikt begränsade till styrka behov som kan hänföras till utvecklingen av konsumenternas behov, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation, och ska vara föremål för en rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av särskilt konsumenternas behov, aktörernas kostnader och administrativa bördor, inklusive effekterna på den inre marknaden och på den internationella handeln, samt fördelarna för producenter och slutkonsumenter.

*Artikel 76***Ytterligare krav för saluföring av produkter inom sektorn för frukt och grönsaker**

1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormer som avses i artikel 75 får produkter inom sektorn för frukt och grönsaker som är avsedda att säljas färska till konsumenter vidare endast saluföras om de är av sund, god och marknads-mässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland.

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 samt de handelsnormer som är tillämpliga på frukt- och grönsakssektorn och som fastställs i enlighet med detta underavsnitt ska gälla alla handelsled, inbegripet export och import, och får omfatta kvalitet, kategorisering, vikt, storlek, paketering, förpackning, lagring, transport, presentation och marknadsföring.

3. Innehavaren av produkter inom sektorerna för frukt och grönsaker för vilka handelsnormer antagits får inte ställa ut eller utbjuda dessa produkter till försäljning eller leverera eller på annat sätt saluföra dessa produkter inom unionen annat än i överensstämmelse med dessa normer och ska vara ansvarig för sådan överensstämmelse.

4. För att säkerställa att kraven som anges i punkt 1 i denna artikel tillämpas på ett riktigt sätt och för att ta hänsyn till vissa särskilda situationer, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på särskilda undantag från denna artikel som krävs för dess korrekta tillämpning.

*Artikel 77***Certifiering av humle**

1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormerna ska dessutom inom ramen för denna artikel ett certifieringsförfarande tillämpas på humleprodukter som skördats eller framställts inom unionen.

2. Certifikat får endast utfärdas för produkter med de egenskaper som anges som minimikvalitetskrav i ett bestämt handelsled. För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får certifikat endast utfärdas om alfasyrhalten i dessa produkter inte är lägre än i det humle ur vilket de utvinns.

3. De ska åtminstone innehålla uppgifter om

- a) humlets produktionsplats,
- b) skördeår, och
- c) sort eller sorter.

4. Humleprodukter får endast saluföras eller exporteras om de omfattas av ett certifikat som har utfärdats i enlighet med denna artikel.

För importerade humleprodukter ska det intyg som avses i artikel 190.2 betraktas som likvärdigt med ett certifikat.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa åtgärder som avviker från punkt 4 i denna artikel

- a) i syfte att uppfylla handelskraven i vissa tredjeländer, eller
- b) för produkter avsedda för särskild användning.

De åtgärder som avses i första stycket

- i) får inte vara till skada för den normala saluföringen av de produkter för vilka certifikatet har utfärdats, och
- ii) måste åtföljas av garantier som syftar till att undvika förväxling med sådana produkter.

*Artikel 78***Definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för vissa sektorer och produkter**

1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormerna ska de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som anges i bilaga VII dessutom gälla för följande sektorer eller produkter:

- a) Nöt- och kalvkött.
- b) Vin.
- c) Mjolk och mjolkprodukter avsedda att användas som livsmedel.
- d) Fjäderfäkött.
- e) Ägg.
- f) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.
- g) Olivolja och bordsoliver.

2. De definitioner, beteckningar eller varubeskrivningar som anges i bilaga VII får i unionen endast användas för saluföring av produkter som uppfyller motsvarande krav i bilagan i fråga.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på ändringar, avsteg eller undantag från de definitioner och varubeteckningar som anges i bilaga VII. Dessa delegerade akter ska vara strikt begränsade till styrkta behov som kan hänföras till utvecklingen av konsumenternas behov, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation.

4. För att säkerställa att aktörerna och medlemsstaterna klart och korrekt förstår definitionerna och varubeskrivningarna enligt bilaga VII ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om reglerna för deras specificering och tillämpning.

5. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och utvecklingen på marknaden för mjölkprodukter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa i fråga om vilka mjölkprodukter det ska anges vilken djurart mjölken kommer ifrån, om den inte kommer från kor, samt för att fastställa nödvändiga regler.

Artikel 79

Tolerans

1. För att ta hänsyn till varje produkts eller sektors särdrag, olika handelsled, tekniska villkor, eventuella stora praktiska svårigheter samt till analysmetodernas exakthet och repeterbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på toleranser för en eller flera specifika normer, varvid ett helt parti av en produkt ska anses inte överensstämma med normen om toleransen överskrids.

2. Vid antagandet av de akter som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta behovet av att inte ändra produktens särdrag och att undvika att dess kvalitet försämras.

Artikel 80

Oenologiska metoder och analysmetoder

1. Vid framställning och lagring i unionen av de produkter som förtecknas i del II i bilaga VII får endast de oenologiska metoder som är tillåtna enligt bilaga VIII och som föreskrivs i artiklarna 75.3 g, 83.2 och 83.3 användas.

Första stycket ska inte gälla

a) druvsaft och koncentrerad druvsaft och

b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII ska produceras i unionen i enlighet med de regler som anges i bilaga VIII.

2. De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII får inte saluföras i unionen om

a) de har behandlats med oenologiska metoder som inte är tillåtna i unionen,

b) de har behandlats med nationella oenologiska metoder som inte är tillåtna eller

c) de inte överensstämmer med reglerna i bilaga VIII.

Vinprodukter som inte får saluföras enligt första stycket ska förstöras. Genom undantag från denna regel får medlemsstaterna tillåta att vissa sådana produkter, vilkas egenskaper medlemsstaterna ska fastställa, används av brännerier eller ättiksfabriker eller för industriella ändamål, under förutsättning att tillståndet inte blir ett incitament till tillverkning av vinprodukter med hjälp av otilåtna oenologiska metoder.

3. Kommissionen ska, när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder för vin enligt artikel 75.3 g,

a) beakta de oenologiska metoder och analysmetoder som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV och resultaten av experimentell användning av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,

b) beakta behovet av att skydda människors hälsa,

c) beakta eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av väletablerade uppfattningar om produkten och de därtill hörande förväntningarna, med tanke på vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,

d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,

e) säkerställa en acceptabel miniminivå av miljöskydd,

f) följa de allmänna reglerna för oenologiska metoder och restriktioner i bilaga VIII.

4. För att sörja för korrekt behandling av vinprodukter som inte får saluföras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler för de nationella förfaranden som avses i punkt 2 andra stycket i den här artikeln och undantag från dessa, för återtagande eller förstörelse av vinprodukter som inte uppfyller villkoren.

5. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter för att fastställa de metoder som avses i artikel 75.5 d för de produkter som förtecknas i del II i bilaga VII. Dessa metoder ska baseras på en relevant metod som rekommenderats och offentliggjorts av OIV, utom om en sådan metod skulle vara ineffektiv eller olämplig med tanke på det mål som unionen önskar uppnå. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

I avvaktan på att sådana genomförandeakter antas ska de metoder och regler som är tillåtna i den berörda medlemsstaten tillämpas.

Artikel 81

Druvsorter

1. De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII och som produceras i unionen ska framställas av druvsorter som får klassificeras i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Med förbehåll för punkt 3 ska medlemsstaterna klassificera vilka druvsorter som för framställning av vin får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

Endast druvsorter som uppfyller följande villkor får klassificeras av medlemsstaterna:

- a) Druvsorter som tillhör arten *Vitis vinifera* eller kommer från en korsning mellan den arten och andra arter av släktet *Vitis*.
- b) Druvsorter som inte tillhör någon av följande sorter: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton och Herbemont.

Om en druvsort stryks ur klassificeringen enligt första stycket ska den röjas inom 15 år efter det att den har strukits.

3. De medlemsstater vilkas vinproduktion inte överstiger 50 000 hektoliter vin per år, beräknat på grundval av den genomsnittliga produktionen under de senaste fem vinåren, ska undantas från kravet på klassificering i punkt 2 första stycket.

I de medlemsstaterna får dock endast druvsorter som överensstämmer med punkt 2 andra stycket planteras, återplanteras eller ympas för framställning av vin.

4. Med avvikelse från punkt 2 första och tredje styckena och punkt 3 andra stycket ska medlemsstaterna tillåta plantering, återplantering eller ympning av följande druvsorter för forskning och vetenskapliga försök:

- a) Druvsorter som inte klassificerats, när det gäller andra medlemsstater än de som avses i punkt 3.
- b) Druvsorter som inte överensstämmer med punkt 2 andra stycket, när det gäller andra medlemsstater än de som avses i punkt 3.

5. Arealer som planterats med druvsorter för vinframställning i strid med punkterna 2, 3 och 4 ska röjas.

Det föreligger dock ingen skyldighet att röja sådana arealer om det som produceras enbart är avsett för konsumtion i vinproducentens hushåll.

Artikel 82

Särskild användning av vin som inte omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga VII del II

Med undantag av vin på flaska för vilket det kan visas att tappningen ägde rum före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 81.2 första stycket, men som inte svarar mot kategorierna i del II i bilaga VII, endast användas för konsumtion i vinodlarens hushåll för framställning av vinättika eller för destillation.

Artikel 83

Nationella regler för vissa produkter och sektorer

1. Trots artikel 75.2 får medlemsstaterna anta eller behålla nationella regler om differentierade kvalitetsnivåer för bredbara fetter. Reglerna ska medge en bedömning av de olika kvalitetsnivåerna på grundval av kriterier som är baserade på i synnerhet de använda råvarorna, produkternas organoleptiska egenskaper och deras fysikaliska och mikrobiologiska stabilitet.

Medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i första stycket ska säkerställa att det för andra medlemsstaters produkter, som uppfyller de fastställda nationella kriterierna, på icke-diskriminerande villkor får användas uttryck som anger att dessa kriterier är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder och föreskriva strängare regler för viner som är tillåtna enligt unionsrätten och som framställs inom deras territorium i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med en skyddad ursprungs-beteckning eller en skyddad geografisk beteckning och för mousserande vin och likörvin.

3. Medlemsstaterna får för försöksändamål tillåta användningen av otillåtna oenologiska metoder.

4. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att ange villkoren för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel samt villkoren för innehav, omsättning och användning av produkter som erhållits från de försöksmetoder som avses i punkt 3 i denna artikel.

5. Medlemsstaterna får endast anta eller behålla ytterligare nationella bestämmelser om produkter som omfattas av unionens handelsnormer, om sådana bestämmelser är förenliga med unionsrätten, särskilt principen om fri rörlighet för varor, och med förbehåll för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ⁽¹⁾.

Underavsnitt 3

frivilliga förbehållna begrepp

Artikel 84

Allmänna bestämmelser

Ett system för frivilliga förbehållna begrepp utifrån sektor eller produkt ska inrättas för att göra det lättare för producenter av jordbruksprodukter med värdehöjande egenskaper eller kvaliteter att informera om dessa egenskaper eller kvaliteter på den inre marknaden, och särskilt för att stödja och komplettera de specifika handelsnormerna.

Detta underavsnitt ska inte tillämpas på sådana vinprodukter som avses i artikel 92.1.

Artikel 85

Befintliga frivilliga förbehållna begrepp

1. De frivilliga förbehållna begrepp som omfattas av detta system den 20 december 2013 finns förtecknade i bilaga IX till denna förordning, och användningsvillkoren för dem ska upprättas i enlighet med artikel 86 a.

2. De frivilliga förbehållna begrepp som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fortsätta att gälla, med förbehåll för eventuella ändringar, om de inte har upphävts enligt artikel 86.

Artikel 86

Reservation, ändring och upphävande av frivilliga förbehållna begrepp

För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, situationen på marknaden och utvecklingen av handelsnormer samt internationella standarder ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

- a) reservera ytterligare frivilliga förbehållna begrepp och fastställa användningsvillkoren för dessa,
- b) ändra användningsvillkoren för frivilliga förbehållna begrepp eller
- c) upphäva frivilliga förbehållna begrepp.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).

Artikel 87

Ytterligare frivilliga förbehållna begrepp

1. Ett begrepp ska kunna reserveras som ett ytterligare frivilligt förbehållna begrepp om det uppfyller samtliga följande krav:

- a) Begreppet ska avse en produktens egenskap eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet och ha en koppling till en sektor eller produkt.
- b) Användningen av begreppet möjliggör tydligare kommunikation om produktens mervärde utifrån dess särskilda egenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässiga kvalitet.
- c) Den produktens egenskap eller produktkvalitet som avses i led a kan identifieras av konsumenterna i flera medlemsstater när produkten släpps ut på marknaden.
- d) Villkoren för och användningen av begreppet överensstämmer med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG ⁽²⁾ eller förordning (EU) nr 1169/2011.

När kommissionen inför ytterligare ett frivilligt förbehållna begrepp, ska den beakta alla relevanta internationella standarder och befintliga förbehållna begrepp för de produkter eller sektorer som berörs.

2. För att ta hänsyn till särdragen inom vissa sektorer och konsumenternas förväntningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa ytterligare uppgifter om de krav för införande av ytterligare frivilliga förbehållna begrepp som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 88

Begränsningar för användning av frivilliga förbehållna begrepp

1. Ett frivilligt förbehållna begrepp får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller tillämpliga användningsvillkor.
2. Medlemsstaterna ska anta lämpliga åtgärder för att se till att produktmärkningen inte orsakar oklarhet när det gäller de frivilliga förbehållna begreppen.
3. För att se till att produkter som beskrivs med frivilliga förbehållna begrepp uppfyller de tillämpliga användningsvillkoren ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa ytterligare regler för användningen av frivilliga förbehållna begrepp.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 6.5.2000, s. 29).

Underavsnitt 4

Handelsnormer för import och export

Artikel 89

Allmänna bestämmelser

För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särskilda egenskaper ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) villkoren för när importerade produkter ska anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens handelsnormer och villkor när det får göras undantag från artikel 74, och
- b) reglerna för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

Artikel 90

Särskilda bestämmelser för import av vin

1. Om inte annat föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, ska bestämmelserna om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och om märkning av vin i avsnitt 2 i detta kapitel och de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som avses i artikel 78 i denna förordning gälla för produkter enligt KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till unionen.

2. Om inte annat föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, ska de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel framställas med de oenologiska metoder som godkänts av unionen enligt denna förordning eller, om det gäller tiden före tillståndet enligt artikel 80.3, enligt de oenologiska metoder som rekommenderas och offentliggörs av Internationella vinorganisationen.

3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 ska det uppvisas

- a) ett certifikat som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts och som har utfärdats av ett behörigt organ i produktens ursprungsland som finns upptaget på en förteckning som ska offentliggöras av kommissionen,
- b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av produktens ursprungsland, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

Underavsnitt 5

Gemensamma bestämmelser

Artikel 91

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförandet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att

- a) upprätta förteckningarna över mjölk och mjölkprodukter enligt del III punkt 5 andra stycket i bilaga VII och över bredbara fetter enligt bilaga VII del VII avsnitt I sjätte stycket a, på grundval av vägledande förteckningar som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen över de produkter som medlemsstaterna inom sina respektive territorier anser motsvara de aktuella bestämmelserna,
- b) fastställa regler för genomförandet av de sektor- eller produktspecifika handelsnormerna,
- c) fastställa regler för bestämning av huruvida en produkt har genomgått en behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder,
- d) fastställa regler för analysmetoder för att bestämma produkternas särskilda egenskaper,
- e) fastställa regler för bestämning av toleransnivån,
- f) fastställa regler för genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 89,
- g) fastställa regler för identifiering eller registrering av producenten och/eller den industrianläggning där produkten har beretts eller bearbetats, certifieringsförfaranden och handelsdokument, medföljande handlingar och register som ska föras.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn

Underavsnitt 1

Inledande bestämmelser

Artikel 92

Tillämpningsområde

- 1. Regler gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck enligt detta avsnitt ska gälla för de produkter som avses i punkterna 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 och 16 i del II i bilaga VIII.
- 2. De regler som avses i punkt 1 syftar till att
 - a) skydda konsumenternas och producenternas legitima intressen,
 - b) säkerställa att den inre marknaden för de berörda produkterna fungerar väl, och

- c) främja framställningen av kvalitetsprodukter i enlighet med detta avsnitt, samtidigt som utrymme ges för nationella kvalitetspolitiska åtgärder.

Underavsnitt 2

Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

Artikel 93

Definitioner

1. I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- a) ursprungsbeteckning: namn på en region, en ort eller i välmotiverade undantagsfall ett land, som används för att beskriva en produkt som avses i artikel 92.1 och som uppfyller följande krav:

- i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.

- ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från det geografiska området.

- iii) Produktionen sker inom det geografiska området.

- iv) Produkten framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera*.

- b) geografisk beteckning: beteckning för en region, en ort eller i välmotiverade undantagsfall ett land, som används för att beskriva en produkt som avses i artikel 92.1 och som uppfyller följande krav:

- i) Den besitter en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget.

- ii) Minst 85 % av de druvor som används för framställningen kommer uteslutande från det geografiska området.

- iii) Produktionen sker inom det geografiska området.

- iv) Den framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.

2. Vissa traditionellt använda namn ska utgöra ursprungsbeteckningar om de

- a) betecknar ett vin,

- b) hänvisar till ett geografiskt namn,

- c) uppfyller kraven i punkt 1 a i–iv och

- d) har genomgått det förfarande för beviljande av skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som fastställs i detta underavsnitt.

3. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, även sådana som rör geografiska områden i tredjeländer, kan skyddas i unionen med stöd av reglerna i detta underavsnitt.

4. Produktion enligt punkt 1 a iii ska omfatta alla berörda produktionsmoment, från skörd av druvorna till slutförandet av vintillverkningsprocessen, med undantag för eventuella processer efter framställningen.

5. Vid tillämpning av punkt 1 b ii ska de maximalt 15 % av druvorna som inte behöver komma från det avgränsade området komma från den medlemsstat eller det tredjeland där det avgränsade området är beläget.

Artikel 94

Ansökan om skydd

1. Ansökningar om skydd av ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar ska innehålla teknisk dokumentation med följande:

- a) Det namn som ska skyddas.

- b) Sökandens namn och adress.

- c) Den produktspecifikation som avses i punkt 2.

- d) Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.

2. Produktspecifikationen ska göra det möjligt för berörda parter att kontrollera de relevanta produktionsvillkoren för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

Produktspecifikationen ska innehålla uppgifter om åtminstone följande:

- a) Det namn som ska skyddas.

- b) En beskrivning av vinet eller vinerna enligt följande:

- i) När det gäller en ursprungsbeteckning, de viktigaste analytiska och organoleptiska egenskaperna.

- ii) När det gäller en geografisk beteckning, de viktigaste analytiska egenskaperna samt en bedömning av eller uppgifter om de organoleptiska egenskaperna.

- c) I förekommande fall de särskilda oenologiska metoder som använts för att framställa vinet eller vinerna samt de relevanta restriktionerna för denna framställning.

- d) En avgränsning av det geografiska området i fråga.
 - e) Maximal avkastning per hektar.
 - f) Uppgifter om den eller de druvsorter som vinet eller vinerna framställts av.
 - g) Uppgifter som styrker det samband som avses i artikel 93.1 a i eller, i förekommande fall, artikel 93.1 b i.
 - h) De gällande krav som fastställts i unionslagstiftningen eller nationella lagstiftningen eller, om medlemsstaterna så föreskriver, av en organisation som handlägger skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar, med beaktande av att dessa krav måste vara objektiva och icke diskriminerande och förenliga med unionsrätten.
 - i) Namn på och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.
3. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska den utöver de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter som styrker att namnet i fråga är skyddat i ursprungslandet.

Artikel 95

Sökande

1. Alla berörda producentgrupper, eller i välmotiverade undantagsfall en enskild producent, får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning. Andra berörda parter får delta i ansökan.
2. Producenter får endast ansöka om skydd för vin som de själva producerar.
3. När ett namn anger ett geografiskt område som skär över nationella gränser, eller när ett traditionellt namn är förknippat med ett geografiskt område som skär över nationella gränser, får en gemensam ansökan lämnas in.

Artikel 96

Förberedande nationellt förfarande

1. Ansökningar om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning för vin med ursprung i unionen ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande.
2. Ansökan om skydd ska lämnas in i den medlemsstat på vars territorium ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.
3. Den medlemsstat som tar emot ansökan om skydd ska granska ansökan för att avgöra om den uppfyller villkoren i detta underavsnitt.

Den medlemsstaten ska genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att den får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i medlemsstaten i fråga kan resa invändningar mot det föreslagna skyddet, genom att till den medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om den medlemsstat som utvärderar ansökan anser att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen inte uppfyller de krav som fastställs i detta underavsnitt eller är oförenlig med unionsrätten ska den avslå ansökan.

5. Om den medlemsstat som utvärderar ansökan anser att kraven uppfylls ska medlemsstaten genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att produktspecifikationen får tillräcklig offentlighet, och som ett minimikrav offentliggörs på internet, och vidarebefordra ansökan till kommissionen.

Artikel 97

Kommissionens granskning

1. Kommissionen ska offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.
2. Kommissionen ska kontrollera huruvida de ansökningar om skydd som avses i artikel 94 uppfyller villkoren i detta underavsnitt.
3. Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt är uppfyllda ska den anta genomförandeakter beträffande offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av det sammanfattande dokument som avses i artikel 94.1 d och av hänvisningen till det offentliggörande av produktspecifikationen som gjorts under det förberedande nationella förfarandet. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.
4. Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att avslå ansökan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 98

Förfarande för invändningar

Inom två månader räknat från dagen för offentliggörandet av det sammanfattande dokumentet enligt artikel 94.1 d, får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i en annan medlemsstat än den som begärt skyddet eller i ett tredjeland, göra invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en vederbörligen motiverad förklaring på grundval av de villkor för rätten till skydd som anges i detta underavsnitt.

För fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller etablerade i tredjeländer ska förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den period på två månader som fastställs i första stycket.

Artikel 99

Beslut om skydd

På grundval av den information som kommissionen förfogar över efter avslutandet av det invändningsförfarande som avses i artikel 98 ska kommissionen antagenomförandeakter för att antingen bevilja skydd för en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta underavsnitt och som är förenlig med unionsrätten, eller att avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 100

Homonyma beteckningar

1. En beteckning för vilken en ansökan har inlämnats och som är helt eller delvis homonym med en beteckning som redan registrerats enligt denna förordning ska registreras med beaktande av lokala och traditionella seder och bruk samt risken för förväxlingar.

En homonym beteckning som vilseleder konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område får inte registreras, även om beteckningen bokstavligen är korrekt i fråga om det område eller den region eller plats där sådana produkter har sitt verkliga ursprung.

En registrerad homonym beteckning får endast användas om det finns en klar skillnad i praxis mellan den senast registrerade homonymen och det namn som hade registrerats tidigare, med beaktande av behovet av att producenterna ska behandlas lika och behovet av att undvika att konsumenterna vilseleds.

2. Punkt 1 ska tillämpas i tillämpliga delar om en beteckning för vilken en ansökan har lämnats in helt eller delvis är homonym med en geografisk beteckning som är skyddad i medlemsstaternas nationella rätt.

3. Om namnet på en druvsort innehåller eller består av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, får det inte användas för märkning av jordbruksprodukter.

För att ta hänsyn till befintlig märkningspraxis ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa undantag från denna regel.

4. Skyddet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för produkter som omfattas av artikel 93 i den här förordningen ska inte påverka tillämpningen av skyddade

geografiska beteckningar som gäller för spritdrycker enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 101

Ytterligare grunder för att avslå en ansökan om skydd

1. Namn som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar.

I detta avsnitt avses med *ett namn som har blivit generiskt* ett namn på ett vin som visserligen har samband med den ort eller den region där produkten från början producerades eller salufördes, men som har blivit det allmänna namnet på ett vin i unionen.

När det ska avgöras om ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

a) de nuvarande förhållandena i unionen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,

b) tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.

2. Ett namn får inte skyddas som ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet.

Artikel 102

Förhållande till varumärken

1. Registreringen av ett varumärke som innehåller eller består av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som inte är förenlig med produktspecifikationen i fråga eller vars användning omfattas av artikel 103.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i del II i bilaga VII ska

a) avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnades in till kommissionen och ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen därefter skyddas, eller

b) förklaras ogiltig.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.2 får ett varumärke enligt punkt 1 i denna artikel fortsätta att användas eller förnyas även om en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning har skyddats, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med berörd rätt, i god tro förvärvats genom användning

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

inom unionen, antingen före dagen för skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i ursprungslandet eller före den 1 januari 1996, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG ⁽¹⁾ eller rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽²⁾.

I sådana fall ska användningen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Artikel 103

Skydd

1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar samt viner som använder det skyddade namnet i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:

- a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av det skyddade namnet
 - i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för det skyddade namnet, eller
 - ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.
- b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller om det skyddade namnet har översatts, transkriberats eller translittererats eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt.
- c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung.
- d) Varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

3. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska inte bli generiska i unionen i den mening som avses i artikel 101.1.

Artikel 104

Register

Kommissionen ska upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som ska vara tillgängligt för allmänheten. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för produkter från ett tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras upp i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungsbeteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.

Artikel 105

Ändringar av produktspecifikationer

En sökande som uppfyller villkoren i artikel 95 får ansöka om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, till exempel för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska området i enlighet med artikel 94.2 andra stycket d. I ansökan ska det anges vilka ändringar som begärs och vilken motiveringen är.

Artikel 106

Avregistrering

Kommissionen får, på eget initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, anta genomförandeakter, för att dra in skyddet av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 107

Befintliga skyddade vinnamn

1. De vinnamn som avses i artiklarna 51 och 54 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 ⁽³⁾ och artikel 28 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 ⁽⁴⁾ ska automatiskt vara skyddade enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 104 i den här förordningen.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EGT L 118, 4.5.2002, s. 1).

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i den här förordningen vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort vinnamn som omfattas av artikel 118s.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 från det register som avses i artikel 104 i den här förordningen.

3. Artikel 106 ska inte tillämpas på sådana befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen får på eget initiativ, till och med den 31 december 2014, anta genomförandeakter för att dra in det skydd för befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel om de inte uppfyller villkoren i artikel 93.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

4. För Kroatiens vidkommande ska de vinnamn som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾ vara skyddade enligt denna förordning, på villkor att invändningsförfarandet ger ett i detta hänseende positivt resultat. Kommissionen ska föra in dem i det register som anges i artikel 104.

Artikel 108

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut avgifter för att täcka sina omkostnader, inbegripet sådana som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om avregistrering enligt detta underavsnitt.

Artikel 109

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) ytterligare kriterier för avgränsningen av det geografiska området, och
- b) restriktioner och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.

2. För att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, för att fastställa på vilka villkor produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav.

3. För att säkerställa skyddet av producenters och aktörers legitima rättigheter eller intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) vilka typer av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,
- b) de villkor som gäller för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar och förfarandet för ändringar, avregistreringar och omvandling av skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar,
- c) villkor för gränsöverskridande ansökningar,
- d) villkor för ansökningar som rör ett geografiskt område i ett tredjeland,
- e) det datum från och med vilket skyddet eller en ändring av ett skydd ska gälla,
- f) villkor för ändring av produktspecifikationerna.

4. För att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på restriktioner för ett skyddat namn.

5. För att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte otillbörligen påverkas av tillämpningen av detta underavsnitt när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009 eller för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa övergångsregler om

- a) vinnamn som medlemsstaterna har erkänt som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar före den 1 augusti 2009 och vinnamn för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet,
- b) viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum och
- c) ändringar av produktspecifikationer.

Artikel 110

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs rörande:

- a) Den information som produktspecifikationen ska innehålla om sambandet mellan det geografiska området och slutprodukten.
- b) Offentliggörande av beslut om skydd eller avslag.
- c) Upprättande och underhåll av det register som avses i artikel 104.

⁽¹⁾ EUT C 116, 14.4.2011, s. 12.

d) Omvandling av en skyddad ursprungsbeteckning till en skyddad geografisk beteckning.

e) Inlämnande av gränsöverskridande ansökningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande förfarandet för bedömning av ansökningar om skydd eller om godkännande av en ändring av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, och rörande förfarandet för bedömning av begäranden om invändningar, avregistrering eller omvandling samt rörande förfarandet för inlämnande av information om befintliga skyddade vinnamn, särskilt med avseende på

a) förslagor till dokument och överföringsformatet,

b) tidsfrister,

c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för en ansökan eller en begäran.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 111

Andra genomförandebefogenheter

Om en invändning anses ogiltig ska kommissionen anta en genomförandeakt för att den ska avslås. Den genomförandeakten ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Underavsnitt 3

Traditionella uttryck

Artikel 112

Definition

„Traditsiooniline nimetus” – liikmesriikides tavapäraselt artikli 92 lõikes 1 osutatud toodete kohta kasutatav nimetus, millega osutatakse:

a) et toote päritolunimetus või geograafiline tähis on kaitstud liidu või riigisisese õiguse alusel või

b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega toodete valmistamis- või laagerdamismeetodile, kvaliteedile, värvusele, kohatüübile või mingile konkreetsele ajaloosündmusele.

Artikel 113

Skydd

1. Ett skyddat traditionellt uttryck får endast användas för produkter som har framställts i överensstämmelse med den definition som föreskrivs i artikel 112.

Traditionella uttryck ska skyddas mot olovlig användning.

2. Traditionella uttryck ska endast skyddas på det språk och för de kategorier av vinprodukter som förekommer i ansökan mot

a) varje obehörigt bruk av det skyddade uttrycket, även när det åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som produceras i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt,

b) varje annan osann eller vilseledande uppgift om art, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar som hör samman med denna,

c) varje annan praxis som kan tänkas vilseleda konsumenten, särskilt sådant som ger intrycket att vinet uppfyller kraven för det skyddade traditionella uttrycket.

3. Traditionella uttryck får inte bli generiska i unionen.

Artikel 114

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa en tillräckligskyddsnivå ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på vilket språk det traditionella uttryck som ska skyddas ska vara på och hur det ska stavas.

2. För att säkerställa skyddet av producenters eller aktörers legitima rättigheter och intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa:

a) vilken typ av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck,

b) på vilka villkor en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska anses vara giltig,

c) på vilka grunder det ska vara möjligt att invända mot ett förslaget erkännande av ett traditionellt uttryck,

d) skyddets omfattning, förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar, homonyma beteckningar och vissa namn på druvsorter för vinframställning,

e) på vilka grunder ett traditionellt uttryck kan avregistreras,

f) inom vilka tidsfrister en ansökan eller en begäran om invändningar eller avregistrering ska lämnas in.

- g) Vilka förfaranden som bör följas för en ansökan om skydd av ett traditionellt uttryck, även vad gäller kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar och förfaranden för avregistreringar och ändringar.

3. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa villkor för när traditionella uttryck får användas för produkter från ett tredjeland och för att föreskriva om undantag från artikel 112 och artikel 113.2.

Artikel 115

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

1. Kommissionen får antagenomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande förfarandet för bedömning av ansökningar om skydd eller godkännande av en ändring av ett traditionellt uttryck, rörande förfarandet för bedömning av begäranden om invändningar eller avregistrering, särskilt med avseende på

- a) förslagor till dokument och överföringsformatet,
- b) tidsfrister,
- c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för ansökan eller begäran,
- d) närmare föreskrifter för offentliggörande av traditionella uttryck.

2. Kommissionen ska anta genomförandeaakter för att godkänna eller avslå en ansökan om skydd för ett traditionellt uttryck eller en begäran om ändring av ett skyddat uttryck eller om avregistrering av skyddet för ett traditionellt uttryck.

3. Kommissionen ska anta genomförandeaakter om skydd av traditionella uttryck för vilka ansökan om skydd har godkänts, i synnerhet genom att klassificera dem enligt artikel 112 och offentliggöra en definition och/eller användningsvillkoren.

4. De genomförandeaakter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 116

Andra genomförandebefogenheter

Om en invändning anses ogiltig ska kommissionen anta en genomförandeaakt om att den ska avslås. Den genomförandeaakten ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3

Avsnitt 3

Märkning och presentation inom vinsektorn

Artikel 117

Definitioner

I detta avsnitt avses med

- a) märkning: varje ord, detalj, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser en viss produkt.
- b) presentation: varje information som framförs till konsumenterna genom den berörda produktens förpackning, inklusive form på och typ av flaskor.

Artikel 118

Tillämpning av övergripande regler

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska rådets direktiv 89/396/EEG ⁽¹⁾, direktiv 2000/13/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG ⁽²⁾ direktiv 2008/95/EG och förordning (EU) nr 1169/2011 gälla för märkning och presentation.

Märkning av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt i punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII får inte kompletteras med andra uppgifter än de som fastställs i denna förordning, såvida inte dessa uppgifter uppfyller kraven i direktiv 2000/13/EG eller förordning (EU) nr 1169/2011.

Artikel 119

Obligatoriska uppgifter

1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII och som saluförs i unionen eller är avsedda för export, ska innehålla följande obligatoriska uppgifter:

- a) Kategorin av vinprodukt enligt del II i bilaga VII.
- b) För vin med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning:
 - i) uttrycken *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning*, och
 - ii) namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/396/EEG av den 14 juni 1989 om identifikationsmärkning av livsmedelspartier (EGT L 186, 30.6.1989, s. 21).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).

- c) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
 - d) Härkomst.
 - e) Uppgift om tappningsföretaget eller, när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin med tillsats av koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, namnet på producenten eller leverantören.
 - f) Importören, när det rör sig om importerade viner.
 - g) Uppgift om sockerhalten när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin med tillsats av koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ.
2. Med avvikelse från punkt 1 a får hänvisningen till kategorin av vinprodukt uteslutas för vin vars etikett anger namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning.
3. Med avvikelse från punkt 1 b får hänvisningen till uttrycken *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning* utelämnas i följande fall:
- a) Om ett traditionellt uttryck enligt artikel 112 a anges på etiketten i enlighet med den produktspecifikation som avses i artikel 94.2.
 - b) I välmotiverade undantagsfall, som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att säkerställa efterlevnad av gällande märkningspraxis.

Artikel 120

Frivilliga uppgifter

1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt i punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII får innehålla följande frivilliga uppgifter:
- a) Årgång.
 - b) Namnet på en eller flera druvsorter.
 - c) När det gäller andra viner än de som avses i artikel 119.1 g, uppgifter om sockerhalten.
 - d) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, traditionella uttryck enligt artikel 112 b.
 - e) Unionens symbol för den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

- f) Uttryck som avser vissa produktionsmetoder.
- g) För vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, namnet på en geografisk enhet som är mindre eller större än det underliggande området för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 100.3 gäller följande för användningen av de uppgifter som anges i punkt 1 a och b i den här artikeln för viner som saknar en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning:

- a) Medlemsstaterna ska införa lagar eller andra författningar för att säkerställa certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden så att den berörda informationens korrekthet garanteras.
- b) Medlemsstaterna får, på grundval av icke diskriminerande och objektiva kriterier och med vederbörlig hänsyn till rättvis konkurrens, för vin som framställts av druvsorter på deras territorium, upprätta förteckningar över uteslutna druvsorter, särskilt om
 - i) det finns risk för att konsumenterna vilseleds i fråga om vinets rätta ursprung, på grund av att en viss druvsort utgör en integrerad del av en befintlig skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning,
 - ii) kontroller inte skulle vara kostnadseffektiva, på grund av att en viss druvsort utgör en mycket liten del av medlemsstatens vinodling.
- c) När det gäller blandningar av viner från olika medlemsstater får druvsorten inte anges i märkningen om inte de berörda medlemsstaterna har kommit överens om detta och säkerställer de relevanta certifierings-, godkännande- och kontrollförfarandena.

Artikel 121

Språkanvändning

1. De obligatoriska och frivilliga uppgifter som avses i artiklarna 119 och 120 ska när de uttrycks i ord avfattas på ett eller flera av unionens officiella språk.
2. Utan hinder av punkt 1 ska dock namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck enligt artikel 112 b på etiketten avfattas på det eller de språk på vilka skyddet är tillämpligt. Vid skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar eller särskilda nationella beteckningar på ett annat alfabet än det latinska kan namnet även anges på ett eller flera officiella unionsspråk.

*Artikel 122***Delegerade befogenheter**

1. För att beakta de särdrag som kännetecknar vinsektorn, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler och restriktioner när det gäller följande:

- a) Presentation och användning av andra uppgifter i märkningen än de som föreskrivs i detta avsnitt.
- b) Obligatoriska uppgifter rörande följande:
 - i) Uttryck som ska användas för att formulera de obligatoriska uppgifterna och användningsvillkoren för dessa.
 - ii) Uttryck som avser ett företag och användningsvillkoren för dessa.
 - iii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för obligatoriska uppgifter.
 - iv) Bestämmelser om att det kan fastställas ytterligare undantag utöver dem som avses i artikel 119.2 när det gäller utelämnande av hänvisningen till vinproduktens kategori.
 - v) Bestämmelser om användningen av språk.
- c) Frivilliga uppgifter rörande följande:
 - i) Uttryck som ska användas för att formulera de frivilliga uppgifterna och användningsvillkoren för dessa.
 - ii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för frivilliga uppgifter.
- d) Uppgifter rörande presentationen:
 - i) Villkoren för användning av vissa flaskformer, och en förteckning över vissa specifika flaskformer.
 - ii) Villkoren för användning av flaskor och förslutningar av typen "mousserande vin".
 - iii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för presentation.
 - iv) Bestämmelser om användningen av språk.

2. För att säkerställa skyddet för aktörernas legitima intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler om tillfällig märkning

och presentation av viner med ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i fråga uppfyller de tillämpliga kraven.

3. För att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts i enlighet med de relevanta regler som gällde före den 1 augusti 2009.

4. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på undantag från bestämmelserna i detta avsnitt i fråga om produkter som ska exporteras när lagstiftningen i det berörda tredjelandet så kräver.

*Artikel 123***Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet**

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande de förfaranden och tekniska kriterier som är tillämpliga på detta avsnitt, inklusive de åtgärder som krävs för de certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden som gäller för viner utan skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

*KAPITEL II***Särskilda bestämmelser för enskilda sektorer***Avsnitt 1***Socker***Artikel 124***Giltighetstid**

Detta avsnitt ska, med undantag för artiklarna 125 och 126, gälla till och med slutet av regleringsåret 2016/2017.

*Underavsnitt 1***Särskilda åtgärder***Artikel 125***Avtal inom sockersektorn**

1. Villkoren för köp av sockerbeter och sockerrör, inbegripet leveransavtal som ingås före sådd, ska anges i skriftliga branschavtal mellan å ena sidan sockerbets- och sockerrörsodlarna i unionen eller, på deras vägnar, de organisationer som de är medlemmar i, och å andra sidan sockerföretagen i unionen eller, på deras vägnar, de organisationer som de är medlemmar i.

2. Sockerföretagen ska anmäla branschavtalen enligt del II avsnitt A punkt 6 i bilaga II till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de producerar socker.

3. Från och med den 1 oktober 2017 ska branschavtalen uppfylla köpevillkoren i bilaga X.

4. För att beakta sockersektorns särdrag och sektorns utveckling under perioden efter produktionskvoternas upphörande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

a) uppdatera de villkor som avses i del II avsnitt A i bilaga II,

b) uppdatera de köpevillkor för sockerbetor som avses i bilaga X,

c) föreskriva om fler regler om fastställandet av bruttovikt, tara och sockerhalt för sockerbetor som levereras till ett företag och om betmassa.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, bland annat vad avser förfaranden, anmälningar och administrativt stöd vid branschavtal som omfattar mer än en medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2

Artikel 126

Prisrapportering på sockermarknaden

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ett system för rapportering av priser på sockermarknaden, inklusive ett system för offentliggörande av prisnivåer för denna marknad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Det system som avses i första stycket ska basera sig på information från företag som producerar vitsocker eller från andra aktörer inom sockerhandeln. Informationen ska behandlas konfidentiellt.

Kommissionen ska se till att enskilda ekonomiska aktörers specifika priser eller namn inte offentliggörs.

Underavsnitt 2

Krav på sockersektorn under den period som avses i artikel 124

Artikel 127

Leveransavtal

1. Utöver de krav som fastställs i artikel 125.1, ska branschavtalen uppfylla köpevillkoren i bilaga XI.

2. I leveransavtal ska det göras skillnad beroende på om de sockerkvantiteter som ska tillverkas av sockerbetor avser

a) kvotsocker, eller

b) utomkvotsocker.

3. Varje sockerföretag ska informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker

a) om de kvantiteter av sockerbetor enligt punkt 2 a för vilka leveransavtal har ingåtts före sådd och om den sockerhalt som dessa avtal utgått från,

b) om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

4. Sockerföretag som inte har ingått några leveransavtal före sådd till minimipriset för kvotbetor som avses i artikel 135 för en kvantitet sockerbetor som motsvarar det socker som de har kvot för, från fall till fall justerat av den preventiva återtagskoefficient som har fastställts enligt artikel 130.2 första stycket, ska betala minst detta minimipris för alla sockerbetor de arbetar till socker.

5. Branschavtal får med den berörda medlemsstatens godkännande avvika från punkterna 2, 3 och 4.

6. Om branschavtal saknas ska medlemsstaten vidta nödvändiga och med denna förordning förenliga åtgärder för att skydda berörda parter intressen.

Artikel 128

Produktionsavgift

1. En produktionsavgift ska tas ut av företagen för deras socker-, isoglukos- och inulinsirapkvoter i enlighet med artikel 136.2.

2. Åtgärder för att fastställa den produktionsavgift för kvotsocker, kvotisoglukos och kvotinulinsirap som avses i punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 129

Produktionsbidrag

1. Ett produktionsbidrag får beviljas för de sockerprodukter som förtecknas i bilaga I del III b–e, om det inte finns något överskott av socker eller importerat socker, isoglukos eller inulinsirap till aktuellt världsmarknadspris för framställning av de produkter som avses i artikel 140.2 andra stycket b och c.

2. Rådet ska besluta om åtgärder för att fastställa det produktionsbidrag som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 130

Återtag av socker

1. För att undvika prisras på den inre marknaden och för att avhjälpa överproduktion på grundval av den prognostiserade försörjningsbalansen och med tanke på unionens åtaganden till följd av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får kommissionen anta genomförandeakter om återtag från marknaden för ett visst regleringsår av de kvantiteter kvotbelagt socker eller kvotbelagd isoglukos som överstiger den tröskelnivå som beräknats i enlighet med punkt 2.

2. Den tröskelnivå för återtag som avses i punkt 1 ska beräknas för varje företag som har en kvot genom att man multiplicerar företagets kvot med en koefficient. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa denna koefficient för ett regleringsår senast den 28 februari det föregående regleringsåret på grundval av förväntade marknadstendenser.

På grundval av de senaste marknadstendenserna får kommissionen senast den 31 oktober det berörda regleringsåret anta genomförandeakter om att antingen anpassa eller, om ingen koefficient har fastställts i enlighet med första stycket, fastställa en koefficient.

3. Företag som innehar en kvot ska fram till början av det påföljande regleringsåret på egen bekostnad lagra den kvantitet kvotsocker som producerats utöver den tröskel som beräknats i enlighet med punkt 2. De kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som återtagits under ett regleringsår ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

Genom undantag från första stycket får kommissionen, med hänsyn till de förväntade tendenserna på sockermarknaden, anta genomförandeakter för att fastställa att hela eller delar av den återtagna kvantiteten socker, isoglukos eller inulinsirap för det innevarande regleringsåret, det påföljande regleringsåret eller båda dessa regleringsår ska anses som

a) överskottssocker, överskottsisoglukos eller överskottsinulinsirap som kan bli industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap, eller

b) tillfällig kvotproduktion, varav en del får reserveras för export med beaktande av unionens åtaganden enligt internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.

4. Om sockerförsörjningen i unionen är otillräcklig, får kommissionen anta genomförandeakter för att tillåta att en viss del av den återtagna kvantiteten socker, isoglukos eller inulinsirap säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden löper ut.

5. Om det återtagna sockret överförs till den första sockerproduktionen påföljande regleringsår, ska minimipriset för det regleringsåret, såsom avses i artikel 135, betalas till sockerbetsodlarna.

Om det återtagna sockret används som industrisocker eller exporteras i enlighet med punkt 3 andra stycket a eller b i den här artikeln, ska kraven i artikel 135 om minimipriser inte gälla.

Om det återtagna sockret säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden har löpt ut i enlighet med punkt 4, ska minimipriset för innevarande regleringsår betalas till sockerbetsodlarna.

6. Genomförandeakter enligt denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 131

Tillfällig marknadsstyrningsmekanism

1. Under den period som avses i artikel 124 får kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för tillräckliga leveranser av socker till unionsmarknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Genom sådana åtgärder får nivån på tullavgiften för importerat råsocker anpassas för den kvantitet och tid som krävs.

Inom ramen för den tillfälliga marknadsstyrningsmekanismen, ska åtgärder om fastställandet av en överskottsavgift beslutas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den lämpliga kvantitet av utomkvotssocker och importerat råsocker som kan släppas ut på unionsmarknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 132

Delegerade befogenheter

För att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen och mot bakgrund av behovet av att förebygga marknadsstörningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, med avseende på

a) sådana köpevillkor och leveransavtal som avses i artikel 127,

- b) uppdatering av de köpevillkor för sockerbetor som avses i bilaga XI,
- c) kriterier för sockerföretagen när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd enligt artikel 127.3.

Artikel 133

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta underavsnitt och som avser förfaranden, innehåll och tekniska kriterier.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Underavsnitt 3

System för produktionsstyrning

Artikel 134

Kvoter inom sockersektorn

1. Ett kvotsystem ska tillämpas för socker, isoglukos och inulinsirap.
2. För det kvotsystem som avses i punkt 1 i denna artikel ska en producent som överskrider den berörda kvoten och inte utnyttjar överskottskvantiteterna i enlighet med artikel 139 betala en överskottsavgift för dessa kvantiteter på de villkor som anges i artiklarna 139–142.

Artikel 135

Minimipris för sockerbetor

Minimipriset för kvotsockerbetor ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 136

Kvottilldelning

1. Nationella och regionala kvoter för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap fastställs i bilaga XII.
2. Varje medlemsstat ska tilldela en kvot till alla företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap vilka är etablerade på dess territorium och godkända enligt artikel 137.

För varje företag ska den tilldelade kvoten vara lika med den kvot som företaget tilldelades för regleringsåret 2010/2011 i enlighet med förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Om en kvot tilldelas till sockerföretag med mer än en produktionsenhet ska medlemsstaten anta de åtgärder som den finner nödvändiga för att ta lämplig hänsyn till sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

Artikel 137

Godkända företag

1. Medlemsstaterna ska på begäran godkänna företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap eller företag som bearbetar dessa produkter till någon av de produkter som avses i artikel 140.2, förutsatt att företaget

- a) styrker sin professionella produktionskapacitet,
- b) går med på att lämna information och att underkasta sig kontroller med anknytning till denna förordning,
- c) inte har fått sitt godkännande tillfälligt eller slutgiltigt upphävt.
2. Godkända företag ska meddela den medlemsstat där företaget skördar eller raffinerar sockerbetor eller sockerrör följande information:
- a) De kvantiteter sockerbetor eller sockerrör för vilka leveransavtal har ingåtts samt motsvarande sockerbets-, sockerrörs- och sockerutbyte per hektar.
- b) Uppgifter om förväntade och faktiska leveranser av sockerbetor, sockerrör och råsocker samt om sockerproduktion och sockerlager.
- c) Kvantiteter sålt vitsocker samt motsvarande priser och villkor.

Artikel 138

Nationell omfördelning av kvoterna och minskning av kvoterna

1. En medlemsstat får minska en socker- eller isoglukoskvot som har tilldelats ett företag som är etablerat på dess territorium med upp till 10 %. Härvid ska medlemsstaterna tillämpa objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
2. Medlemsstaterna får överföra kvoter mellan företag i enlighet med bestämmelserna i bilaga XIII med beaktande av samtliga berörda parter intressen, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.
3. De kvantiteter som erhålls med tillämpning av punkterna 1 och 2 ska av medlemsstaten tilldelas ett eller flera företag på dess territorium, oavsett om företagen i fråga redan har tilldelats kvoter eller inte.

*Artikel 139***Utomkvotsproduktion**

1. Socker, isoglukos eller inulinsirap som under ett regleringsår produceras utöver kvoterna i artikel 136 får

- a) användas för bearbetning av vissa produkter enligt artikel 140,
- b) överförs till kvotproduktionen för nästa regleringsår i enlighet med artikel 141,
- c) användas för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena, i enlighet med kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽¹⁾,
- d) exporteras inom ramen för en kvantitativ gräns som kommissionen ska fastställa genom genomförandeakter i överensstämmelse med de åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts enligt EUF-fördraget, eller
- e) släppas ut på marknaden i överensstämmelse med den mekanism som beskrivs i artikel 131 för anpassning av tillgången till efterfrågan på grundval av den prognostiserade försörjningsbalansen.

De åtgärder som avses i första punkten led e i denna artikel ska tillämpas innan de åtgärder för förebyggande av marknadsstörningar som avses i artikel 219.1 aktiveras.

Övriga kvantiteter ska omfattas av den överskottsavgift som avses i artikel 142.

2. Genomförandeakter enligt denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

*Artikel 140***Industrisocker**

1. Industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap får endast användas för produktion av någon av de produkter som avses i punkt 2, om sockret, isoglukosen eller inulinsirapen

- a) omfattas av ett leveransavtal som har ingåtts före regleringsårets slut mellan en producent och en användare som båda är godkända enligt artikel 137, och
- b) har levererats till användaren senast den 30 november det påföljande regleringsåret.

2. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

artikel 227 för att upprätta en förteckning över de produkter för vilkas produktion industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap får användas.

Förteckningen ska särskilt inbegripa följande:

- a) Bioetanol, alkohol, rom, levande jäst och kvantiteter av bredbar sirap och sådana produkter som ska bearbetas till "Rinse appelstroop".
- b) Vissa industriprodukter utan sockerinnehåll men vilkas bearbetning sker med användning av socker, isoglukos eller inulinsirap.
- c) Vissa produkter inom den kemiska industrin eller läkemedelsindustrin som innehåller socker, isoglukos eller inulinsirap.

*Artikel 141***Överföring av överskottssocker**

1. Ett företag får besluta att helt eller delvis till nästa regleringsår överföra de kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget tillverkar utöver sina kvoter. Om inte annat följer av punkt 3 ska detta beslut vara oåterkalleligt.

2. Företag som beslutar enligt punkt 1 ska

- a) underrätta den berörda medlemsstaten före ett datum som den medlemsstaten fastställer
 - i) mellan den 1 februari och den 31 augusti det innevarande regleringsåret om kvantiteter av rörsocker som överförs,
 - ii) mellan den 1 februari och den 31 augusti under det innevarande regleringsåret om andra kvantiteter av betsocker, isoglukos eller inulinsirap som överförs,
- b) åta sig att på egen bekostnad lagra kvantiteterna till utgången av det innevarande regleringsåret.

3. Om ett företags slutliga produktion för regleringsåret i fråga är mindre än vad som beräknades när beslutet om överföring fattades enligt punkt 1, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt senast den 31 oktober det påföljande regleringsåret.

4. De kvantiteter som överförs ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

5. Socker som lagras i enlighet med denna artikel under ett regleringsår får inte omfattas av någon annan lagringsåtgärd enligt artikel 16 eller 130.

Artikel 142

Överskottsavgift

1. En överskottsavgift ska tas ut för kvantiteter av
 - a) överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap som producerats under ett regleringsår, förutom kvantiteter som har överförs till kvotproduktionen för det påföljande regleringsåret och har lagrats i enlighet med artikel 141 eller kvantiteter enligt artikel 139.1 första stycket c, d och e,
 - b) industrisocker, industriisoglukos och inulinsirap för vilka det inte har styrkts att de har använts i någon av de produkter som avses i artikel 140.2 inom en tidsfrist som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter.
 - c) socker, isoglukos och inulinsirap som dragits tillbaka från marknaden i enlighet med artikel 130 och som inte uppfyller villkoren i artikel 130.3.

Genomförandeakter enligt första stycket b ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Rådet ska besluta om fastställandet av den överskottsavgift som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 143

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att de företag som avses i artikel 137 fullgör sina åtaganden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler för beviljande och återkallande av dessa företags godkännanden och kriterierna för administrativa påföljder.
2. För att ta hänsyn till sockersektorns särdrag och för att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på tolkningen av termer för kvotsystemets drift samt villkoren för försäljning till de yttersta randområdena.
3. För att säkerställa att odlarna är nära involverade i ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler för överföring av socker.

Artikel 144

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Beträffande de företag som avses i artikel 137 får kommissionen anta genomförandeakter med regler för

- a) företags ansökningar om godkännande, de register som godkända företag ska föra och de uppgifter som de ska lämna,
- b) systemet för de kontroller av godkända företag som medlemsstaterna ska utföra,
- c) medlemsstaternas meddelanden till kommissionen och till godkända företag,
- d) leveranser av råvaror till företag, inklusive leveransavtal och följesedlar,
- e) likvärdighet för socker enligt artikel 139.1 första stycket a,
- f) den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena,
- g) export enligt artikel 139.1 första stycket d,
- h) medlemsstaternas samarbete för att säkerställa effektiva kontroller,
- i) ändring av de datum som anges i artikel 141 för ett visst regleringsår,
- j) fastställande av överskottskvantiteten, meddelanden och utbetalning av den överskottsavgift som avses i artikel 142,
- k) antagande av en förteckning över heltidsraffinaderier i den mening som avses i del II avsnitt B punkt 6 i bilaga II.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Vin

Artikel 145

Vinodlingsregister och inventering av produktionskapacitet

1. Medlemsstaterna ska föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten. Från och med den 1 januari 2016 ska denna skyldighet endast gälla om medlemsstaterna genomför ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar som avses i kapitel III i avdelning I eller ett nationellt stödprogram.

2. Medlemsstater i vilka den sammanlagda areal som är planterad med vinstockar bärande vindruvor för vinframställning som klassificerats i enlighet med artikel 81.2 understiger 500 hektar, ska till och med den 31 december 2015 inte omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1 i den här artikeln.

3. Medlemsstater vars stödprogram enligt artikel 46 innehåller åtgärden "omstrukturering och omställning av vinodlingar", ska senast den 1 mars varje år till kommissionen skicka en uppdaterad inventering av sin produktionskapacitet som grundar sig på vinodlingsregistret. Från och med den 1 januari 2016 ska de närmare bestämmelserna om meddelanden till kommissionen om vinodlingsareal fastställas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

4. För att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler för vinodlingsregistrets innehåll samt undantag från dem.

Artikel 146

Nationella myndigheter med behörighet för vinsektorn

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning om fastställande av behöriga nationella myndigheter ska medlemsstaterna utse en eller flera myndigheter som ska ansvara för att unionens regler inom vinsektorn efterlevs. Medlemsstaterna ska i synnerhet utse de laboratorier som har rätt att göra officiella analyser inom vinsektorn. De utsedda laboratorierna ska uppfylla de allmänna kriterierna för drift av testlaboratorier i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn på och kontaktuppgifter för de myndigheter och laboratorier som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra denna information och ska uppdatera den regelbundet.

Artikel 147

Följedokument och register

1. Produkter från vinsektorn ska sättas i omlopp inom unionen åtföljda av ett officiellt kontrollerat följedokument.

2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar produkter från vinsektorn, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag och näringsidkare, ska föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.

3. För att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på följande:

a) Regler för följedokumentet och dess användning.

b) Villkor för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.

c) Skyldigheten att föra ett register och om dess användning.

d) Vem som är skyldig att föra register och undantag från den skyldigheten.

e) Vilka transaktioner som ska tas med i registret.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa:

a) Regler om registrens sammansättning, vilka produkter som ska ingå, tidsfrister för inmatning i register och avslutande av register.

b) Åtgärder som kräver att medlemsstaterna fastställer den högsta godtagbara procentandelen svin.

c) Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser för förande av register.

d) Regler om hur länge följedokument och register ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 3

Mjölk och mjölkprodukter

Artikel 148

Avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk på dess territorium från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna och/eller beslutar att den första köparen måste lämna ett skriftligt anbud om avtal för leverans av obehandlad mjölk från jordbrukare, ska detta avtal och/eller sådana anbud om avtal uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

När en medlemsstat beslutar att leveranser av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, ska den också besluta om vilket eller vilka steg av leveransen som måste täckas av ett sådant avtal om leveransen av obehandlad mjölk görs via en eller flera uppköpare.

Med avseende på tillämpningen av denna artikel avses med uppköpare ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan mottagare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, eller till en annan mottagare, där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

2. Avtalet och/eller anbudet om avtal som avses i punkt 1 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftligt, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

— vara statiskt och anges i avtalet och/eller

— beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som återger förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av den levererade obehandlade mjölken.

ii) Den volym obehandlad mjölk som får och/eller måste levereras samt tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av obehandlad mjölk.

vi) Bestämmelser som är tillämpliga vid force majeure.

3. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal och/eller anbud om avtal inte krävas när obehandlad mjölk levereras från en jordbrukare till ett kooperativ som jordbrukaren tillhör och kooperativets stadgar eller de regler och beslut som fastställts i eller inom ramen för dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som de bestämmelser som anges i punkterna 2 a, b och c.

4. Alla delar av avtal om leverans av obehandlad mjölk som ingås av jordbrukare, mottagare eller bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, inbegripet de delar som avses i punkt 2 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Trots första stycket ska ett eller båda av följande alternativ gälla:

a) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt med ett skriftligt avtal för leverans av obehandlad mjölk får fastställa en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en jordbrukare och en första köpare av obehandlad mjölk. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

b) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av obehandlad mjölk att ge jordbrukaren ett skriftligt anbud får ange att anbudet måste omfatta en minimiperiod för avtalet enligt

bestämmelserna i nationell lagstiftning för detta. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

Det andra stycket ska inte påverka jordbrukarens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne gör det skriftligen. I ett sådant fall kan parterna fritt förhandla om alla delar i avtalet, inbegripet de som avses i punkt 2 c.

5. De medlemsstater som utnyttjar de möjligheter som anges i denna artikel ska informera kommissionen om hur de tillämpas.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter med åtgärder som krävs för en enhetlig tillämpning av punkt 2 a och b samt punkt 3 i denna artikel och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 149

Avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. En producentorganisation inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som är erkänd enligt artikel 152.3 får för sina jordbrukarmedlemmars räkning förhandla om avtal om leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en mottagare i den mening som avses i artikel 148.1 tredje stycket för hela eller delar av medlemmarnas samlade produktion.

2. En producentorganisation får föra förhandlingar

a) oavsett om äganderätten till den obehandlade mjölken överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,

b) oavsett om det pris som förhandlas fram är detsamma i fråga om den gemensamma produktionen hos samtliga eller hos några av de medlemmar som är jordbrukare,

c) under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda för en viss producentorganisation:

i) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar överstiger inte 3,5 % av den sammanlagda produktionen inom unionen.

ii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som produceras i en viss medlemsstat överstiger inte 33 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion.

iii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som levereras i en viss medlemsstat överstiger inte 33 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion,

- d) under förutsättning att de berörda jordbrukarna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning: medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om jordbrukarna har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,
- e) under förutsättning att en jordbrukares medlemskap i ett kooperativ inte innebär åtaganden om att den obehandlade mjölken ska levereras i enlighet med kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar och
- f) under förutsättning att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där den bedriver sin verksamhet om vilken volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Utan hinder av villkoren i punkt 2 c ii och iii kan en producentorganisation föra förhandlingar enligt punkt 1, under förutsättning att denna producentorganisationens volym av obehandlad mjölk som omfattas av förhandlingarna och som produceras eller levereras i en medlemsstat som har en total årsproduktion av obehandlad mjölk på mindre än 500 000 ton inte överstiger 45 % av den totala nationella produktionen i den medlemsstaten.

4. Vid tillämpning av denna artikel inbegriper hänvisningar till producentorganisationer sammanslutningar av sådana producentorganisationer.

5. Vid tillämpning av punkterna 2 c och 3, ska kommissionen på ett sätt som den anser vara lämpligt offentliggöra storleken på produktionen av obehandlad mjölk i unionen och i medlemsstaterna med hjälp av den mest aktuella information som finns tillgänglig.

6. Genom undantag från punkterna 2 c och 3 får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska förhindras eller för att allvarlig skada ska undvikas för små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk på dess territorium.

För förhandlingar som omfattar mer än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket antas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag de anmäls till de berörda företagen.

7. I denna artikel avses med

- a) nationell konkurrensmyndighet: den myndighet som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾,
- b) små och medelstora företag: mikroföretag, små eller medelstora företag i den mening som avses i rekommendation 2003/361/EG.

8. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 f och 6.

Artikel 150

Reglering av utbud av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning

1. På begäran av en producentorganisation erkänd i enlighet med artikel 152.3, en branschorganisation erkänd i enlighet med artikel 157.3 eller en grupp som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod fastställa bindande bestämmelser för reglering av utbud av ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.

2. De regler som anges i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av en befintlig förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som anges i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan överenskommelse ska slutas mellan minst två tredjedelar av mjölkproducenterna eller deras företrädare som företräder minst två tredjedelar av den obehandlade mjölk som används för produktionen av den ost som avses i punkt 1 i denna artikel och, i förekommande fall, minst två tredjedelar av producenterna av denna ost som företräder minst två tredjedelar av produktionen av osten inom det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012.

3. För tillämpningen av punkt 1, och angående ost som har skyddad geografisk beteckning, ska den obehandlade mjölakens geografiska ursprungsområde enligt ostens produktspecifikation vara detsamma som det som anges i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 för den berörda osten.

4. De regler som avses i punkt 1

- a) ska endast avse reglering av utbudet av den berörda produkten och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda osten till efterfrågan,

- b) ska endast gälla den berörda produkten,

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, 4.1.2003, s. 1).

- c) får inte vara bindande i mer än tre år men får därefter förlängas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,
- d) får inte hämma handeln med andra produkter än de som omfattas av dessa regler,
- e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda osten,
- f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
- g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockeras,
- h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,
- i) ska bidra till att bevara kvaliteten hos och/eller utvecklingen av den berörda produkten,
- j) får inte påverka tillämpningen av artikel 149.

5. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den aktuella medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som anges i punkt 4 uppfylls och ska, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, upphäva de regler som avses i punkt 1.

7. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna om meddelande om sådana regler.

8. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter för att kräva att en medlemsstat upphäver de regler som den har infört enligt punkt 1 om kommissionen anser att dessa regler inte uppfyller villkoren i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden eller att de äventyrar frihandeln eller hindrar uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i denna förordning.

Artikel 151

Obligatoriska deklarationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

Från och med den 1 april 2015 ska de första köparna av obehandlad mjölk till de behöriga nationella myndigheterna deklarera vilken mängd obehandlad mjölk som har levererats till dem varje månad.

För tillämpningen av denna artikel och artikel 148 avser första köpare ett företag eller en grupp som köper mjölk från producenter

- a) för insamling, förpackning, lagring, kylning eller bearbetning, inbegripet enligt avtal,
- b) för försäljning av den till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Medlemsstater ska meddela kommissionen kvantiteten av den obehandlade mjölk som avses i första stycket.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om innehållet, formatet och tidpunkten för de deklarationer och åtgärder som rör meddelanden från medlemsstaterna i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL III

Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer

Avsnitt 1

Definition och erkännande

Artikel 152

Producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna producentorganisationer som

- a) sammansatta och, i enlighet med artikel 153.2 c, kontrollerade av producenter inom en specifik sektor som anges i artikel 1.2,
- b) har bildats på initiativ av producenterna själva,
- c) har bildats för ett särskilt syfte, som kan inbegripa minst ett av följande mål:

- i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.

- ii) Att främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden, bland annat genom direktsaluföring.

- iii) Att optimera produktionskostnaderna och avkastningen på investeringar som görs som svar på miljö- och djurskyddsstandarder samt att stabilisera produktionspriserna.

- iv) Att forska om och utveckla initiativ om hållbara produktionsmetoder, innovativa metoder, ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling.

v) Att främja, och tillhandahålla tekniskt stöd för, användningen av miljövänliga odlings- och produktionsmetoder och sunda djurhanteringsmetoder samt sund teknik och sunda metoder för djurskydd.

vi) Att främja, och tillhandahålla tekniskt stöd för, användningen av produktionsstandarder, att förbättra produktkvaliteten och utveckla produkter som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning eller som omfattas av en nationell kvalitetsmärkning.

vii) Att främja hanteringen av biprodukter och avfall för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap samt för att bevara och främja den biologiska mångfalden.

viii) Att bidra till ett hållbart utnyttjande av naturresurserna och till att mildra effekterna av klimatförändringarna.

ix) Att ta fram initiativ när det gäller marknadsföring och saluföring.

x) Att förvalta sådana gemensamma fonder som avses i de verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker som avses i artikel 31.2 i denna förordning och inom ramen för artikel 36 i förordning (EU) nr 1305/2013.

xi) Att tillhandahålla nödvändigt tekniskt stöd för användningen av dels terminshandel, dels försäkringssystem.

2. En producentorganisation som erkänns enligt denna punkt 1 får behålla erkännandet om den saluför andra produkter som omfattas av KN-nummer ex 2208 än dem som avses i bilaga I till fördragen, förutsatt att dessa produkters andel inte överstiger 49 % av det sammanlagda värdet av producentorganisationens saluförda produktion och att dessa produkter inte erhåller unionsstöd. När det gäller producentorganisationer i sektorn för frukt och grönsaker ska dessa produkter inte ingå i värdet av saluförd produktion enligt artikel 34.2.

3. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna erkänna producentorganisationer som består av producenter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, och som

a) har bildats på initiativ av producenterna själva,

b) har bildats för ett särskilt syfte, som kan inbegripa ett eller flera av följande mål:

i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.

ii) Att främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden.

iii) Att optimera produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna.

Artikel 153

Producentorganisationernas stadgar

1. I producentorganisationens stadgar ska producentmedlemmarna framför allt åläggas att

a) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,

b) endast tillhöra en producentorganisation för en viss produkt från jordbruksföretaget; medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om organisationens producentmedlemmar har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,

c) tillhandahålla den information som producentorganisationen begär för statistiska ändamål.

2. I producentorganisationens stadgar ska även följande fastställas:

a) Förfaranden för fastställande, antagande och ändring av de regler som avses i punkt 1 a.

b) Ekonomiska bidrag som medlemmarna ska åläggas att betala för finansieringen av producentorganisationen.

c) Regler som gör det möjligt för producentmedlemmarna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och dess beslut.

d) Sanktioner vid överträdelser av skyldigheter enligt stadgarna, särskilt vid utebliven betalning av ekonomiska bidrag, eller av de regler som producentorganisationen har fastställt.

e) Regler för antagande av nya medlemmar, särskilt en minimiperiod för medlemskap som inte får vara mindre än ett år.

f) Regler om bokföring och budget som är nödvändiga för att organisationen ska fungera.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

Artikel 154

Erkännande av producentorganisationer

1. För att erkännas av en medlemsstat, ska den producentorganisation som ansöker om erkännande vara en juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person som

a) uppfyller villkoren i artikel 152.1 a, b och c,

b) i den medlemsstat i det område där den är verksam har ett visst antal medlemmar och/eller en omfattning uttryckt i minsta volym värde av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten ska fastställa,

c) ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och tillhandahållande av personellt, materiellt och tekniskt stöd till sina medlemmar, samt i förekommande fall koncentration av utbud,

d) har stadgar som överensstämmer med leden a, b och c i denna punkt.

2. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 152.

3. Producentorganisationer som på grundval av nationell rätt har erkänts före den 1 januari 2014 men som inte uppfyller de villkor som anges i punkt 1 får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell rätt till och med den 1 januari 2015.

4. Medlemsstaterna ska

a) besluta om en producentorganisation ska erkännas inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,

c) vid överträdelser av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,

d) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 155

Utläggande på entreprenad

Medlemsstaterna får tillåta en erkänd producentorganisation eller en erkänd sammanslutning av producentorganisationer i de sektorer som kommissionen anger i enlighet med artikel 173.1 f att lägga ut valfria delar av sin verksamhet, förutom produktion, på entreprenad, även till filialer, förutsatt att producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer behåller ansvaret för att den verksamhet som har lagts

ut på entreprenad genomförs och för den övergripande förvaltningskontrollen och övervakningen av det affärsmässiga upplägget för genomförandet av verksamheten.

Artikel 156

Sammanslutningar av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna sammanslutningar av producentorganisationer inom en specifik sektor enligt i artikel 1.2 som har bildats på initiativ av de erkända producentorganisationerna.

I enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 173 får sammanslutningar av producentorganisationer bedriva respektive utöva samma verksamheter och befogenheter som en producentorganisation.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna på begäran erkänna en sammanslutning av erkända producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter om den berörda medlemsstaten anser att sammanslutningen effektivt kan bedriva någon av de verksamheter som en erkänd producentorganisation bedriver, och att den uppfyller de villkor som fastställs i artikel 161.1.

Artikel 157

Branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna branschorganisationer inom en specifik sektor enligt artikel 1.2 som

a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen och till minst ett av följande stadier av leveranskedjan: bearbetningen eller handel med, inbegripet distribution, av produkter i en eller flera sektorer,

b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som de består av,

c) har bildats för ett särskilt syfte som tar i beaktande deras medlemmars och konsumenternas intressen, som framför allt kan omfatta ett av följande mål:

i) Att förbättra kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av aggregerade statistiska uppgifter om produktionskostnader, priser, inklusive, vid behov, prisindex, volymer och giltighetstider för avtal som redan ingåtts, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell eller internationell nivå.

ii) Att göra prognoser om produktionspotential, och att registrera offentliga marknadspriser.

- iii) Att bidra till bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar.
 - iv) Att utforska potentiella exportmarknader.
 - v) Att utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 148 och 168 utarbeta standardavtal som är förenliga med unionsreglerna för försäljning av jordbruksprodukter till köpare och/eller distribution av bearbetade produkter till distributörer och detaljhandlare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och att undvika en snedvridning av marknaden.
 - vi) Att sörja för ett bättre utnyttjande av produkternas fulla potential, inklusive avsättningsmöjligheter, och utveckla initiativ för att förstärka den ekonomiska konkurrenskraften och innovationen.
 - vii) Att ge information och bedriva den forskning som behövs för att förnya, rationalisera, förbättra och anpassa produktionen och, i förekommande fall, även bearbetningen och saluföringen till produkter som bättre motsvarar marknads behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet, inbegripet de särskilda egenskaperna hos produkter med skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, samt när det gäller miljöskyddet.
 - viii) Att undersöka på vilket sätt det går att begränsa användningen av djurhälsoprodukter och växtskyddsmedel, att bättre förvalta andra insatsvaror och att säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten, att främja livsmedelssäkerheten, särskilt genom produkters spårbarhet, och att förbättra djurens hälsa och djurskyddet.
 - ix) Att utveckla metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktionsstadier och, i förekommande fall, bearbetningsstadier och saluföringsled.
 - x) Att genomföra de åtgärder som är möjliga för att skydda och främja ekologiskt jordbruk och ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar.
 - xi) Att främja och bedriva forskning om integrerad hållbar produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.
 - xii) Att verka för hälsosam och ansvarsfull konsumtion av produkterna på den inre marknaden och/eller att informera om skador med anknytning till farliga konsumtionsmönster.
 - xiii) Att främja konsumtion och/eller tillhandahålla information om produkterna på den inre marknaden och på externa marknader.
 - xiv) Att bidra till hanteringen av biprodukter och till minskningen och hanteringen av avfall.
2. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier besluta att villkoret i artikel 158.1 c är uppfyllt genom att begränsa antalet branschorganisationer på regional eller nationell nivå, om detta krävs enligt nationella bestämmelser som införts före den 1 januari 2014 och om detta inte försämrar den inre marknads funktion.
3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna, när det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter, erkänna branschorganisationer som
- a) formellt har begärt ett erkännande och är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktion av obehandlad mjölk och till minst ett av följande led i leveranskedjan: bearbetning av eller handel med, inklusive distribution av, produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter,
 - b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,
 - c) i en eller flera regioner inom unionen, med beaktande av branschorganisationernas medlemmars och konsumenternas intressen, genomför en eller flera av nedanstående aktiviteter, dvs.
 - i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för tidigare ingångna avtal om leveranser av obehandlad mjölk, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell och internationell nivå,
 - ii) bidrar till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
 - iii) främjar konsumtion av och tillhandahåller information om mjölk och mjölkprodukter på såväl den inre marknaden som externa marknader,
 - iv) utforskar potentiella exportmarknader,
 - v) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsreglerna för försäljning av obehandlad mjölk till köpare eller för leverans av bearbetade produkter till distributörer och återförsäljare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och undvika en snedvridning av marknaden,

- vi) ger den information och bedriver den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,
- vii) behåller och utvecklar mejerisektorns produktionspotential genom att bland annat främja innovations- och stödprogram för tillämpad forskning och utveckling i syfte att utnyttja mjölkens och mjölkprodukternas fulla potential, och särskilt för att skapa mervärdesprodukter som är attraktivare för konsumenterna,
- viii) undersöker på vilket sätt det skulle gå att begränsa användningen av veterinärläkemedel, förbättra hanteringen av andra produktionselement och förbättra såväl livsmedelssäkerheten som djurhälsan,
- ix) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och saluföringsled,
- x) tillvaratar potentialen hos ekologiskt jordbruk och skyddar och främjar sådant jordbruk samt produktionen av produkter med ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar, och
- xi) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.

Artikel 158

Erkännande av branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får erkänna de branschorganisationer som ansöker om erkännande, förutsatt att dessa organisationer

- a) uppfyller villkoren i artikel 157,
- b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,
- c) står för en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 157.1 a,
- d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter, med undantag av de fall som avses i artikel 162.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 157.

3. Branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014, men som inte

uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel, får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell lagstiftning till och med den 1 januari 2015.

4. Medlemsstaterna får i alla sektorer erkänna branschorganisationer som redan finns före den 1 januari 2014, oavsett om de erkänts efter ansökan eller inrättats enligt lag, och även om de inte upp fyller villkoren i artikel 157.1 b eller 157.3 b.

5. Om medlemsstaterna erkänner en branschorganisation i enlighet med punkt 1 eller 2 ska de

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevant styrkande handlingar har lämnats in, besluta om en branschorganisation ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,
- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,
- c) vid överträdelser av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt, besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) återkalla erkännandet om de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,
- e) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännande som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Avsnitt 2

Ytterligare regler för specifika sektorer

Artikel 159

Obligatoriskt erkännande

Med avvikelse från artiklarna 152–158 ska medlemsstaterna på begäran erkänna

- a) producentorganisationer inom
 - i) sektorn för frukt och grönsaker, när det gäller en eller flera produkter inom den sektorn och/eller sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning,
 - ii) sektorn för olivolja och bordsoliver,

- iii) sektorn för silkesodling,
- iv) humlesektorn,
- b) branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver samt sektorn för tobak.

Artikel 160

Producentorganisationerna inom frukt- och grönsakssektorn

Producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn ska ha bildats för minst ett av målen i artikel 152.1 c i–iii.

Stadgarna för en producentorganisation inom sektorn för frukt och grönsaker ska ålägga organisationens producentmedlemmar att saluföra hela den produktion som berörs via producentorganisationen.

I ekonomiska frågor som omfattas av deras mandat ska producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker anses verka i sina medlemmars namn och på deras vägnar.

Artikel 161

Erkännande av producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Medlemsstaterna ska som producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter erkänna alla juridiska personer eller tydligt definierade delar av juridiska personer som har ansökt om ett sådant erkännande, under förutsättning att

- a) de uppfyller de krav som anges i artikel 152.3,
- b) de i det område där de är verksamma har ett visst antal medlemmar och/eller har den omfattning uttryckt i minsta volym av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten ska fastställa,
- c) de ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och koncentration av utbud,
- d) de har stadgar som överensstämmer med leden a, b och c i denna punkt.

2. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 152.3.

3. Medlemsstaterna ska

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in besluta om en

producentorganisation ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,
- c) vid överträdelser eller oegentligheter vid genomförandet av åtgärderna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 162

Branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och sektorn för tobak

När det gäller branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och sektorn för tobak får det särskilda syfte som avses i artikel 157.1 c också omfatta minst ett av följande mål:

- a) Att koncentrera och samordna utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.
- b) Att gemensamt anpassa produktion och bearbetning till marknadens krav och förbättra produkten.
- c) Att främja rationalisering och förbättring inom produktion och bearbetning.

Artikel 163

Erkännande av branschorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Medlemsstaterna får erkänna branschorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter förutsatt att dessa organisationer

- a) uppfyller de krav som anges i artikel 157.3,
- b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,
- c) motsvarar en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 157.3 a,
- d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell rätt har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 157.3.

3. Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten att erkänna en branschorganisation i enlighet med punkt 1 eller 2 ska de

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in besluta om branschorganisationen ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,
- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,
- c) vid bristande efterlevnad av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) återkalla erkännandet om
 - i) de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,
 - ii) branschorganisationen deltar i sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 210.4; ett sådant återkallande påverkar inte tillämpningen av andra sanktioner som utdöms enligt nationell rätt,
 - iii) branschorganisationen inte fullgör den anmälningsskyldighet som avses i artikel 210.2 första stycket a,
- e) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Avsnitt 3

Utvidgning av reglernas räckvidd och obligatoriska bidrag

Artikel 164

Utvidgning av reglernas räckvidd

1. Om en erkänd producentorganisation, en erkänd sammanslutning av producentorganisationer eller en erkänd branschorganisation som är verksam inom ett eller flera särskilda ekonomiska områden i en medlemsstat anses vara representativ för

produktionen av, handeln med eller bearbetningen av en viss produkt får den berörda medlemsstaten på begäran av organisationen i fråga förklara vissa avtal, beslut eller samordnade förfaranden som har godkänts inom den organisationen bindande under en begränsad tid för andra aktörer inom det eller de ekonomiska områdena som inte är medlemmar av organisationen eller sammanslutningen, oavsett om det rör sig om enskilda eller grupper.

2. I detta avsnitt avses med ekonomiskt område ett geografiskt område som består av produktionsområden som gränsar till varandra eller ligger nära varandra och där produktions- och saluföringsvillkoren är homogena.

3. En organisation eller sammanslutning ska anses vara representativ om den i det eller de ekonomiska områdena i en medlemsstat

- a) står för minst följande andelar av produktions- eller handelsvolymen eller av bearbetningsvolymen för den eller de berörda produkterna
 - i) för producentorganisationer i frukt- och grönsakssektorn: minst 60 %,
 - ii) för övriga: minst två tredjedelar, och
- b) när det gäller producentorganisationer, omfattar mer än 50 % av de berörda producenterna.

När det gäller branschorganisationer för vilka det medför praktiska svårigheter att fastställa den volymandel av produktion av, handel med eller bearbetning av den eller de berörda produkterna, får en medlemsstat dock föreskriva nationella bestämmelser för fastställande av den angivna nivå av representativitet som avses i första stycket a ii.

Om en ansökan om utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta andra aktörer täcker mer än ett ekonomiskt område, ska organisationen eller sammanslutningen kunna styrka en viss lägsta representativitet enligt definitionen i första stycket för varje bransch som den representerar i vart och ett av de berörda ekonomiska områdena.

4. De regler för vilka utvidgning med andra aktörer får begäras enligt punkt 1 ska ha ett av följande syften:

- a) Produktions- och marknadsrapportering.
- b) Striktare produktionsregler än de som föreskrivs i unionsreglerna eller nationella regler.
- c) Utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna.

d) Saluföring.

e) Skyddet av miljön.

f) Åtgärder för att främja och utnyttja produkternas potential.

g) Åtgärder för att skydda ekologiskt jordbruk samt ursprungs- och kvalitetsbeteckningar och geografiska beteckningar.

h) Forskning för att öka förädlingsvärdet på produkterna, särskilt genom nya användningsområden som inte utgör ett hot mot folkhälsan.

i) Undersökningar i syfte att förbättra produkternas kvalitet.

j) Forskning, särskilt om odlingsmetoder som medger en minskad användning av växtskyddsmedel och djurläkemedel och som garanterar att marken skyddas och miljön skyddas eller förbättras.

k) Fastställande av minimikvaliteter och minimistandarder för förpackning och presentation.

l) Användning av certifierat utsäde och kontroll av produktkvaliteten.

m) Djurens hälsa, växtskydd och livsmedelssäkerhet.

n) Hanteringen av biprodukter.

Reglerna får inte skada övriga aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen, får inte leda till något av de resultat som anges i artikel 210.4 och får inte vara oförenliga med gällande unionsrätt eller gällande nationella regler.

5. En utvidgning av bestämmelserna i punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.

Artikel 165

Ekonomiska bidrag från icke-medlemmar

Om reglerna för en erkänd producentorganisation, en erkänd sammanslutning av producentorganisationer eller en erkänd branschorganisation utvidgas enligt artikel 164 och om de verksamheter som reglerna avser är av allmänt ekonomiskt intresse för de ekonomiska aktörer vars verksamhet är knuten till produkterna i fråga, får den medlemsstat som har beviljat erkännandet efter samråd med alla berörda intressenter besluta att enskilda ekonomiska aktörer eller grupper som inte är medlemmar i organisationen men som drar nytta av verksamheten ska erlägga hela eller en del av det ekonomiska bidrag som medlemmarna betalar till organisationen, i den mån bidraget är avsett att täcka omkostnader som är en direkt följd av de aktuella verksamheterna.

Avsnitt 4

Anpassning av utbudet

Artikel 166

Åtgärder som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens behov

För att stimulera de organisationer som avses i artiklarna 152–163 till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens behov, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på åtgärder inom de sektorer som anges i artikel 1.2 som

a) förbättrar kvaliteten,

b) främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring,

c) gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen,

d) möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av de produktionsmedel som används.

Artikel 167

Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma vinmarknadens funktion

1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för vin, inbegripet de druvor, den must och de viner som vinet härrör från, får de producerande medlemsstaterna fastställa saluföringsregler för att reglera utbudet, särskilt genom beslut som fattas av erkända branschorganisationer enligt artiklarna 157 och 158.

Saluföringsreglerna ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,

b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpreise eller rekommenderade priser,

c) blockera en alltför stor andel av den normala årliga skörden,

d) göra det möjligt att vägra att utfärda de nationella certifikat och unionscertifikat som krävs för omsättning och saluföring av viner om saluföringen är i överensstämmelse med ovan nämnda regler.

2. Reglerna enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.

Avsnitt 5

System för avtal

Artikel 168

Avtalsförhållanden

1. Utan att det påverkar tillämpningen artikel 148 om sektorn för mjölk och mjölkprodukter och artikel 125 om sockersektorn, om en medlemsstat beslutar, när det gäller jordbruksprodukter inom en sektor som anges i artikel 1.2 i denna förordning, förutom sektorerna för mjölk och mjölkprodukter samt socker,

- a) att varje leverans på dess territorium från en producent till ett bearbetningsföretag eller en distributör måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, och/eller
- b) att de första köparna måste lämna in ett skriftligt anbud om avtal om leverans på dess territorium av dessa jordbruksprodukter från producenten,

ska detta avtal eller anbud om avtal uppfylla de villkor som fastställts i punkterna 4 och 6 i denna artikel.

2. Om en medlemsstat beslutar att leveranser av de produkter som omfattas av denna artikel från en producent till ett bearbetningsföretag måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna ska den samtidigt besluta om vilket eller vilka leveransstadier som ska omfattas av ett sådant avtal om leveransen av de berörda produkterna går via en eller flera mellanhänder.

Medlemsstaterna ska se till att de bestämmelser som de antar med stöd av denna artikel inte försämrar den inre marknadens funktion.

3. I det fall som beskrivs i punkt 2 får medlemsstaten för att sörja för rättvisa avtalsförhållanden införa en medlingsmekanism för de fall där inget sådant avtal kan ingås i samförstånd.

4. Sådana avtal eller anbud om avtal som avses i punkt 1 ska

- a) upprättas före leverans,
- b) vara skriftliga, och
- c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

— vara statiskt och anges i avtalet och/eller

— beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som avspeglar förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av de levererade jordbruksprodukterna.

- ii) Kvantiteten och kvaliteten på de berörda produkterna som kan eller måste levereras, liksom tidpunkten för dessa leveranser.
- iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.
- iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden.
- v) Villkoren för hämtning eller leverans av jordbruksprodukterna.
- vi) Regler som är tillämpliga vid force majeure.

5. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal eller anbud om avtal inte krävas när berörda produkter levereras från en producent till en köpare där köparen är ett kooperativ som producenten tillhör, om kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som dem som anges i punkt 4 a, b och c.

6. Alla delar av avtal om leverans av jordbruksprodukter som ingås av producenter, mottagare, bearbetningsföretag eller distributörer, inbegripet de delar som avses i punkt 4 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Trots första stycket ska ett eller båda av följande alternativ gälla:

- a) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt med skriftliga avtal för leverans av jordbruksprodukter får fastställa en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en producent och en första köpare av jordbruksprodukter. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.
- b) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av jordbruksprodukter att ge producenten ett skriftligt anbud om avtal får ange att anbudet måste omfatta en minimiperiod för avtalet enligt bestämmelserna i nationell lagstiftning för detta. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

Det andra stycket ska inte påverka producentens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne gör det skriftligen. I sådana fall står det parterna fritt att förhandla om alla delar av avtalet, inklusive de delar som avses i punkt 4 c.

7. De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i denna artikel ska se till att de införda bestämmelserna inte försämrar den inre marknadens funktion.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om hur de tillämpar åtgärder som införts med stöd av denna artikel.

8. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av punkt 4 a och b och punkt 5 i denna artikel och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 169

Avtalsförhandling inom sektorn för olivolja

1. En producentorganisation inom sektorn för olivolja som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av olivolja.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamheten och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam förpackning eller märkning eller gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam bearbetning.
 - vi) Gemensam avfallshantering direkt kopplad till produktionen av olivolja.
 - vii) Gemensam anskaffning av produktionselement.

b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den volym av olivolja som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.

2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar

- a) oavsett om äganderätten till den berörda olivoljan överförs från producenterna till producentorganisationen eller ej,
- b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,
- c) förutsatt att den produktionsvolym av olivolja som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 20 % av den berörda marknaden för en viss producentorganisation; när denna produktionsvolym beräknas ska åtskillnad göras mellan olivolja avsedd som livsmedel och olivolja för annan användning,
- d) förutsatt att producentorganisationen för den mängd olivolja som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,
- e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,
- f) förutsatt att den berörda olivoljan inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och
- g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken mängd olivolja som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra mängden producerad olivolja i medlemsstaterna.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket, även när det däri angivna tröskelvärdet inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller om den finner att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de anmäls till de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 170

Avtalsförhandlingar inom nöt- och kalvköttssektorn

1. En producentorganisation inom nöt- och kalvköttssektorn som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av levande boskap av arten *Bos taurus* för slakt som omfattas av KN-nummer ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 eller ex 0102 29 91 enligt följande:

- a) Yngre än tolv månader.
- b) Tolv månader eller äldre.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamheten och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.

v) Gemensam avfallshantering direkt kopplad till produktionen av levande boskap.

vi) Gemensam anskaffning av produktionselement.

b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den kvantitet nöt- och kalvkött som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.

2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar

a) oavsett om äganderätten överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,

b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,

c) förutsatt att den produktionsmängd nöt- och kalvkött som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 15 % av medlemsstatens sammanlagda nationella produktion av var och en av de produkter som avses i punkt 1 första stycket a och b, uttryckt i slaktkroppsviktsekvivalenter, för en viss producentorganisation,

d) förutsatt att producentorganisationen för den kvantitet nöt- och kalvkött som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,

e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,

f) förutsatt att den berörda produkten inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och

g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken mängd producerat nöt- och kalvkött som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra mängden producerat nöt- och kalvkött i medlemsstaterna uttryckt i slaktkroppsekvivalenter.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en av producentorganisationens förhandlingar antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller att den produkt som förhandlingarna avser på grund produktens särdrag eller avsedda användning utgör en del av en separat marknad och en sådan kollektiv förhandling skulle omfatta mer än 15 % av den nationella produktionen på denna marknad eller att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de anmäls till de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 171

Avtalsförhandlingar för vissa jordbruksgrödor

1. En producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av en eller flera av följande produkter, vilka inte är avsedda för utsäde och vad gäller korn inte avsedda för mältning:

- a) Vanligt vete som omfattas av KN-nummer ex 1001 99 00.
- b) Korn som omfattas av KN-nummer ex 1003 90 00.
- c) Majs som omfattas av KN-nummer ex 1005 90 00.
- d) Råg som omfattas av KN-nummer ex 1002 90 00.
- e) Durumvete som omfattas av KN-nummer ex 1001 19 00.
- f) Havre som omfattas av KN-nummer ex 1004 90 00.
- g) Rågvete som omfattas av KN-nummer ex 1008 60 00.
- h) Rapsfrö som omfattas av KN-nummer ex 1205.
- i) Solrosfrö som omfattas av KN-nummer ex 1206 00.

- j) Sojabönor som omfattas av KN-nummer ex 1201 90 00.
- k) Åkerbönor som omfattas av KN-nummer ex 0708 och ex 0713.
- l) Foderärter som omfattas av KN-nummer ex 0708 och ex 0713.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamhet och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam anskaffning av produktionselement.
- b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den mängd av produkten som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.
- 2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar
 - a) oavsett om äganderätten överförs från producenterna till producentorganisationen eller ej,
 - b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,
 - c) förutsatt att det för varje produkt som avses i punkt 1 och för en viss producentorganisation gäller att den produktionsmängd som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 15 % av medlemsstatens sammanlagda nationella produktion av produkten,
 - d) förutsatt att producentorganisationen för den mängd produkter som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,
 - e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,

f) förutsatt att den berörda produkten inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och

g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken produktionsmängd av varje produkt som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen för de produkter som avses i punkt 1 på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra produktionsmängden i medlemsstaterna.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en av producentorganisationens förhandlingar antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller att den produkt som förhandlingarna avser på grund av produktens särdrag eller avsedda användning utgör en del av en separat marknad och en sådan kollektiv förhandling skulle omfatta mer än 15 % av den nationella produktionen på denna marknad eller att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de meddelas de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 172

Reglering av utbud av skinka med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning

1. På begäran av en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.1 i denna förordning, en branschorganisation som är erkänd enligt artikel 157.1 i denna förordning eller en

sådan grupp som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod fastställa bindande bestämmelser för reglering av utbud av skinka med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.

2. De regler som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av en förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan överenskommelse ska, efter samråd med grisproducenterna i det geografiska området, ingås mellan minst två tredjedelar av de företag som bearbetar skinkan i fråga, och som företräder minst två tredjedelar av produktionen av denna skinka i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 och, om medlemsstaten anser det lämpligt, minst två tredjedelar av grisproducenterna i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012.

3. De regler som avses i punkt 1

a) ska endast omfatta reglering av utbudet av den berörda produkten och/eller dess råmaterial och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda skinkan till efterfrågan,

b) ska endast gälla den berörda produkten,

c) får inte vara bindande i mer än tre år men kan därefter förlängas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,

d) får inte skada handeln med andra produkter än de som omfattas av dessa regler,

e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda skinkan,

f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,

g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockeras,

h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,

i) ska bidra till att upprätthålla kvaliteten hos och/eller utvecklingen av den berörda produkten.

4. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den berörda medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som avses i punkt 3 uppfylls och ska, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, upphäva de regler som avses i punkt 1.

6. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna om meddelande av sådana regler.

7. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter som kräver att en medlemsstat ska upphäva de regler som den har infört enligt punkt 1, om kommissionen anser att dessa regler inte uppfyller villkoren i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden, att de äventyrar frihandeln eller uppnående av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i denna förordning.

Avsnitt 6

Procedurregler

Artikel 173

Delegerade befogenheter

1. För att se till att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer är tydligt fastställda, så att de bidrar till att dessa organisationer och sammanslutningar fungerar så effektivt som möjligt, utan att det leder till onödiga administrativa bördor och utan att underminera principen om föreningsfrihet, särskilt i förhållande till icke-medlemmar i sådana organisationer, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 på följande områden, med avseende på producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer för en eller flera av de sektorer som avses i artikel 1.2 eller specifika produkter inom dessa sektorer:

- a) De specifika mål som dessa organisationer och sammanslutningar får, måste eller inte får sträva efter att nå, om tillämpligt som ett komplement till de mål som fastställs i artikel 152–163.
- b) Reglerna för sådana organisationer och sammanslutningar, stadgarna för andra organisationer än producentorganisationer, de specifika villkor som gäller för stadgar för producentorganisationer inom vissa sektorer, inklusive undantag från skyldigheten att saluföra hela produktionen genom den producentorganisation som avses i artikel 160 andra stycket, sådana organisationers och sammanslutningars struktur, medlemskapsperiod, storlek, ansvarighet och verksamhet, effekterna av erkännande, återkallande av erkännande och sammanslagningar.
- c) Villkor för erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande, effekter av erkännande, återkallande

och tillfälligt upphävande av erkännande samt krav på sådana organisationer och sammanslutningar att vidta korrigerande åtgärder om kriterierna för erkännande inte uppfylls.

- d) Transnationella organisationer och sammanslutningar, inbegripet de regler och stadgar som avses i leden a, b och c i denna punkt.
 - e) Regler för införande av och villkor för administrativt stöd från berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete.
 - f) De sektorer på vilka artikel 161 är tillämplig, villkoren för utläggande av verksamhet på entreprenad, vilket slags verksamhet som får läggas ut på entreprenad och organisationers och sammanslutningars tillhandahållande av tekniska hjälpmedel.
 - g) Beräkningsgrunden för organisationers eller sammanslutningars avsättningsbara produktions minsta volym eller värde.
 - h) Mottagande i producentorganisationer av medlemmar som inte är producenter och i sammanslutningar av producentorganisationer av medlemmar som inte är producentorganisationer.
 - i) Utvidgning av vissa regler som gäller för organisationer enligt artikel 164, så att de även omfattar icke-medlemmar, obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar enligt artikel 165, inbegripet dessa organisationers användning och fördelning av dessa avgifter och en förteckning över de striktare produktionsregler vilkas räckvidd kan utvidgas enligt artikel 164.4 första stycket b, samtidigt som det säkerställs att sådana organisationer är transparenta och ansvariga gentemot icke-medlemmar och att medlemmar i sådana organisationer inte behandlas på ett mer gynnsamt sätt än icke-medlemmar, särskilt när det gäller användningen av obligatoriska medlemsavgifter.
 - j) Kompletterande krav avseende representativitet för de organisationer som avses i artikel 164, vilka ekonomiska områden som omfattas, inbegripet vad gäller kommissionens granskning av hur dessa definieras, vilken period en regel som lägst måste ha varit i kraft innan dess räckvidd kan utvidgas, på vilka personer eller organisationer en regel eller ett bidrag får tillämpas samt under vilka omständigheter kommissionen får begära att en utvidgning av en regels räckvidd eller ett obligatoriskt bidrag stoppas eller dras tillbaka.
2. Genom undantag från punkt 1 och för att säkerställa att målen för producentorganisationerna, sammanslutningarna av producentorganisationer och branschorganisationerna inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och deras ansvar är klart fastställda och därmed bidra till att deras åtgärder blir effektiva utan onödiga bördor, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa
- a) villkor för erkännande av gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer,

- b) regler för införande av och villkor för administrativt stöd till producentorganisationer, även sammanslutningar av sådana, från berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete,
- c) ytterligare regler för beräkningen av den mängd obehandlad mjölk som förhandlingarna enligt artikel 149.2 c och 149.3 ska gälla,
- d) regler för utvidgning av vissa regler som gäller för organisationerna enligt artikel 164, så att de även omfattar icke-medlemmar, och obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar enligt artikel 165.

Artikel 174

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförandet

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, särskilt
- a) åtgärder för tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 154 och 158,
 - b) förfaranden vid sammanslagning av producentorganisationer,
 - c) de förfaranden som ska fastställas av medlemsstaterna avseende minimistorlek och minimitid för medlemskap,
 - d) förfaranden för utvidgning av reglernas räckvidd och ekonomiska bidrag enligt artiklarna 164 och 165, särskilt genomförandet av begreppet ekonomiskt område i artikel 164.2,
 - e) förfaranden för administrativt stöd,
 - f) förfaranden för utläggande av verksamhet på entreprenad,
 - g) förfaranden och tekniska villkor för genomförande av de åtgärder som avses i artikel 166.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i fråga om sektorn för mjölk och mjölkprodukter anta genomförandeakter för att fastställa de detaljerade bestämmelser som behövs för

- a) tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 161 och 163,
- b) det meddelande som avses i artikel 149.2 f,

- c) de meddelanden som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen i enlighet med artiklarna 161.3 d, 163.3 e, 149.8 och 150.7,

- d) de förfaranden som rör administrativt stöd vid gränsöverskridande samarbete.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 175

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta enskilda beslut rörande följande:

- a) Erkännande av organisationer som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat, i enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 174.1 d.
- b) Invändning mot eller återkallande av en medlemsstats erkännande av en branschorganisation.
- c) Den förteckning över ekonomiska områden som meddelats av medlemsstaterna i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 174.1 h och 174.2 d.
- d) Kravet att en medlemsstat ska avslå eller upphäva en utvidgning av reglernas räckvidd eller ekonomiska bidrag från icke-medlemmar som den medlemsstaten fattat beslut om.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

DEL III

HANDEL MED TREDJELÄNDER

KAPITEL I

Import- och exportlicenser

Artikel 176

Allmänna bestämmelser

1. Utan att det påverkar fall där det krävs import- eller exportlicenser i enlighet med denna förordning, får det vid import för övergång till fri omsättning eller export av en eller flera produkter från följande sektorer till eller från unionen krävas uppvisande av en licens:

- a) Spannmål.
- b) Ris.
- c) Socker.
- d) Utsäde.

- e) Olivolja och bordsoliver, när det gäller produkter som omfattas av KN-nummer 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 och 1522 00 39.
- f) Lin och hampa, när det gäller hampa.
- g) Frukt och grönsaker.
- h) Bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.
- i) Bananer.
- j) Vin.
- k) Levande växter.
- l) Nöt- och kalvkött.
- m) Mjölk och mjölkprodukter.
- n) Griskött.
- o) Får- och getkött.
- p) Ägg.
- q) Fjäderfäkött.
- r) Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter.

2. Licenserna ska utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i unionen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en annan rättsakt antagen i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 177, 178 och 179 i denna förordning.

3. Licenserna ska gälla inom hela unionen.

Artikel 177

Delegerade befogenheter

1. För att beakta unionens internationella skyldigheter och unionens tillämpliga sociala standarder samt miljö- och djurskyddsstandarder, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden, importen och exporten av produkterna, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa följande:

- a) Förteckningen över de produkter inom de sektorer som avses i artikel 176.1 för vilka det krävs uppvisande av en import- eller exportlicens.
- b) De fall och situationer då det inte krävs uppvisande av import- eller exportlicens, med beaktande av de berörda

produkternas tullstatus, handelsordningar som ska följas, syftet med verksamheten, sökandes rättsliga status och berörda kvantiteter.

2. För att tillhandahålla ytterligare delar i licenssystemet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler om

- a) vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan och de fall där en tolerans är tillämplig när det gäller att fullgöra import- eller exportskyldigheten av den kvantitet som anges i licensen eller där ursprunget ska anges i licensen,
- b) utfärdande av en importlicens eller övergång till fri omsättning som kräver uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper,
- c) överföring av licensen eller restriktioner för dess överförbarhet,
- d) ytterligare villkor för importlicenser för hampa i enlighet med artikel 189 och principen om administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oegentligheter,
- e) de fall och situationer då det krävs respektive inte krävs ställande av en säkerhet för att garantera att produkterna importeras eller exporteras inom licensens giltighetstid.

Artikel 178

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen ska anta genomförandekter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, inbegripet regler för

- a) licensens utformning och innehåll,
- b) inlämnande av ansökningar och utfärdande av licenser och deras användning,
- c) licensernas giltighetstid,
- d) förfarandena för och storleken på en säkerhet som ska ställas,
- e) vilka bevis som ska uppvisas för att säkra att kraven för användningen av licenserna har uppfyllts,
- f) toleransnivån när det gäller fullgörandet av skyldigheten att importera eller exportera den kvantitet som anges i licensen,
- g) utfärdandet av ersättningslicenser och duplikat av licenser,

- h) medlemsstaternas licensbehandling och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet, inbegripet förfaranden för det särskilda administrativa biståndet mellan medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 179

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) begränsa de kvantiteter för vilka licenser får utfärdas,
- b) avvisa sökta kvantiteter, och
- c) tillfälligt avbryta inlämnandet av ansökningar för att förvalta marknaden i de fall ansökningarna omfattar stora kvantiteter.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL II

Importtullar

Artikel 180

Genomförande av internationella avtal och vissa andra akter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder för att uppfylla kraven i internationella avtal som har ingåtts enligt EUF-fördraget eller kraven i någon annan relevant akt som antagits enligt artikel 43.2 eller 207 i EUF-fördraget eller Gemensamma tulltaxan när det gäller beräkningen av importtull för jordbruksprodukter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 181

Ingångspris för vissa produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt vin

1. Vid tillämpning av tullsatsen i Gemensamma tulltaxan för produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt för druvsaft och druvmust ska ingångspriset på ett parti vara detsamma som dess tullvärde beräknat enligt rådets förordning (EG) nr 2913/92⁽¹⁾ (tullkodexen) och kommissionens förordning (EG) nr 2454/93⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

2. För att säkerställa att systemet är effektivt, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa att korrektheten av det anmälda ingångspriset för ett parti ska kontrolleras med användning av ett schablonimportvärde och för att fastställa enligt vilka villkor det krävs att en säkerhet ställs.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för beräkningen av det schablonimportvärde som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 182

Tilläggsimporttullar

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa för vilka produkter från sektorerna för spannmål, ris, socker, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, gris-kött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och bananer samt druvsaft och druvmust en tilläggstull enligt den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan ska tas ut vid import, i syfte att förhindra eller motverka de negativa effekter för unionsmarknaden som kan bli följden av sådan import om

a) importen sker till ett pris som understiger det pris som unionen har anmält till Världshandelsorganisationen (utlösande pris), eller

b) importvolymen överskrider en viss nivå (utlösande volym).

Den utlösande volymen ska grunda sig på marknadstillträdesnivån, dvs. importen uttryckt som en procentandel av motsvarande inhemska konsumtion de föregående tre åren.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Om det är osannolikt att importen kommer att störa unionsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionella i förhållande till det avsedda syftet, ska inga tilläggsimporttullar tillämpas.

3. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket a ska importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriset för den aktuella sändningen. Cif-importpriset ska kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på unionens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 183

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) fastställa nivån på den tillämpade importtullen i enlighet med reglerna i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller Gemensamma tulltaxan och de genomförandeakter som avses i artikel 180,
- b) fastställa de representativa priserna och utlösande volymerna för att kunna tillämpa tilläggsimporttullar inom ramen för de regler som antagits i enlighet med artikel 182.1.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3

KAPITEL III

Förvaltning av tullkvoter och särskild behandling vid import till tredjeländer

Artikel 184

Tullkvoter

1. Tullkvoter för import av jordbruksprodukter som ska övergå till fri omsättning i unionen eller en del av denna eller tullkvoter för import av jordbruksprodukter från unionen till tredjeländer som helt eller delvis ska administreras av unionen och som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller av någon annan akt som antagits i enlighet med artikel 43.2 eller 207 i EUF-fördraget ska öppnas och/eller förvaltas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 186 i denna förordning och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 187 och 188 i denna förordning.
2. Tullkvoterna ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan berörda aktörer, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller någon annan lämplig metod används:
 - a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
 - b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
 - c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella/nya mönster").
3. Den förvaltningsmetod som antas ska
 - a) för tullkvoter vid import lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionens befintliga och framväxande

produktions-, bearbetnings- och konsumtionsmarknader vad avser konkurrenskraft, säkerhet och kontinuitet i försörjningen och behovet av att säkra marknadens jämvikt, och

- b) för tullkvoter vid export tillåta fullständig användning av de möjligheter som ges inom den berörda kvoten.

Artikel 185

Särskilda tullkvoter

För att verkställa tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum samt tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra tullkvotimporten och om så är lämpligt den offentliga lagringen av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ har importerat, och avsättningen av dessa på de medlemsstaternas marknader.

Artikel 186

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa lika tillgång till de tillgängliga kvantiteterna och lika behandling av aktörerna inom tullkvoten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227
 - a) för att fastställa de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom tullkvoten; enligt bestämmelserna i fråga får det ställas krav på minimierfarenhet inom handel med tredjeländer och likställda territorier, eller inom tillverkningsverksamhet, uttryckt som en minimikvantitet och tidsperiod inom en viss marknadssektor; bestämmelserna kan innehålla särskilda regler som passar behoven och gällande praxis i en viss sektor eller i bearbetningsindustrin,
 - b) för att fastställa regler för överföring av rättigheter mellan aktörer och vid behov för begränsningar av sådan överföring inom förvaltningen av tullkvoten,
 - c) för att föreskriva att det för att ta del av tullkvoten krävs att en säkerhet ställs,
 - d) för att vid behov ange särskilda särdrag, krav eller begränsningar som gäller för tullkvoten enligt det internationella avtalet eller någon annan akt som avses i artikel 184.1.

2. För att säkerställa att exporterade produkter kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeländ om vissa villkor uppfylls, i enlighet med internationella avtal som unionen ingått enligt EUF-fördraget, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i denna förordning med avseende på regler om krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig

kontroll, utfärdar ett dokument som intygar att villkoren uppfylls för produkter som, om de exporteras, kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland.

Artikel 187

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- a) årliga tullkvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, och vilken förvaltningsmetod som ska användas,
- b) förfaranden för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i avtalet eller i den akt genom vilken import- eller exportordningen antas, särskilt rörande
 - i) garantier för produktens art, härkomst och ursprung,
 - ii) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i led i,
 - iii) uppvisande av ett dokument utfärdat av exportlandet,
 - iv) produkternas bestämmelse och användning,
- c) licensernas eller tillståndens giltighetstid,
- d) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas,
- e) användning av licenser och vid behov särskilda åtgärder rörande särskilt de villkor på vilka ansökningar om import ska lämnas in och tillstånd beviljas inom tullkvoten,
- f) förfaranden och tekniska kriterier för tillämpningen av artikel 185.
- g) nödvändiga åtgärder avseende innehållet i och utformningen, utfärdandet och användningen av det dokument som avses i artikel 186.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 188

Andra genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter med avseende på hanteringen av den process som garanterar att de kvantiteter som är tillgängliga inom tullkvoten inte överskrids, särskilt genom att fastställa en tilldelningskoefficient för varje tillämpning

när de tillgängliga kvantiteterna har nåtts, avvisa ansökningar som ännu inte avgjorts och vid behov tillfälligt avbryta inlämnandet av ansökningar.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på omfördelningen av outnyttjade kvantiteter.

3. Genomförandeakter som avses i denna artikel ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL IV

Särskilda importbestämmelser för vissa produkter

Artikel 189

Import av hampa

1. Nedanstående produkter får endast importeras till unionen om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Oberedd mjukhampa som omfattas av KN-nummer 5302 10 00 ska uppfylla de villkor som anges i artiklarna 32.6 och 35.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - b) Olika sorters hampfrön avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer ex 1207 99 20 ska åtföljas av ett bevis om att tetrahydrokannabinolhalten för sorten i fråga inte överstiger den som fastställs i artiklarna 32.6 och 35.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - c) Andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1207 99 91 och endast importeras av importörer som godkänts av medlemsstaten, i avsikt att säkerställa att de inte kommer att användas för utsäde.

2. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av mer restriktiva regler som medlemsstaterna antar i enlighet med EUF-fördraget och de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

Artikel 190

Import av humle

1. Produkter inom humlesektorn får endast importeras från tredjeländer om deras kvalitetsstandard minst motsvarar dem som har antagits för liknande produkter som skördats inom unionen eller som är framställda av sådana produkter.

2. Produkter ska anses motsvara den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det certifikat som avses i artikel 77.

För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får intyget endast godkännas som likvärdigt med ett certifikat, om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns.

3. För att minimera den administrativa bördan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa på vilka villkor kraven på intyg om likvärdighet och märkning av förpackningar inte gäller.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, inbegripet regler för erkännande av intyg om likvärdighet och om kontroll av humleimport. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 191

Undantag för importerade produkter och särskild säkerhet inom vinsektorn

Undantag från del II avsnitt B punkt 5 eller avsnitt C i bilaga VIII för importerade produkter får antas i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget på grund av unionens internationella åtaganden.

Vid undantag från del II avsnitt B punkt 5 i bilaga VIII ska importörer vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten ska släppas fri när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår till fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis för att

- a) produkterna inte har beviljats undantag eller,
- b) produkter som har beviljats undantag inte har använts för vinframställning, eller om de har använts för vinframställning, att de därav följande produkterna försetts med lämplig märkning.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel samt regler för säkerhetens storlek och lämplig märkning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 192

Import av råsocker för raffinering

1. Fram till utgången av regleringsåret 2016/2017 ska heltidsraffinaderier beviljas ensamrätt att importera 2 500 000 ton uttryckt i vitsockervärde per regleringsår.

2. Den enda anläggning för bearbetning av sockerbetor som var i drift under 2005 i Portugal ska anses vara ett heltidsraffinaderi.

3. Importlicenser för socker för raffinering ska endast utfärdas till heltidsraffinaderier om de berörda kvantiteterna inte överstiger de kvantiteter som anges i punkt 1. Licenserna får endast överföras mellan heltidsraffinaderier och ska löpa ut vid utgången av det regleringsår för vilket de utfärdats.

Denna punkt ska tillämpas under de första tre månaderna av varje regleringsår.

4. Med beaktande av behovet av att säkerställa att socker för raffinering som importerats i enlighet med denna artikel raffinerats, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) de villkor som den importordning som avses i punkt 1 måste uppfylla,
- b) de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställande av säkerhet,
- c) regler om administrativa påföljder.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga regler för vilka styrkande dokument som ska läggas fram i samband med de krav och skyldigheter som gäller för importörer, i synnerhet heltidsraffinaderier. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 193

Befrielse från importtullar inom sockersektorn

För att säkerställa nödvändig försörjning för tillverkningen av sådana produkter som avses i artikel 140.2, får kommissionen fram till utgången av regleringsåret 2016/2017 anta genomförandeakter för att helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter av följande produkter:

- a) Socker som omfattas av KN-nummer 1701.
- b) Isoglukos som omfattas av KN-nummer 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL V

Skyddsåtgärder och aktiv förädling

Artikel 194

Skyddsåtgärder

1. Skyddsåtgärder mot import till unionen ska, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009 ⁽¹⁾ och (EG) nr 625/2009 ⁽²⁾.

2. Om inte annat föreskrivs i andra akter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller någon annan radsakt, ska sådana säkerhetsåtgärder mot import till unionen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den genom genomförandeakter fatta beslut denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att återkalla eller ändra unionens skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Artikel 195

Tillfälligt upphävande av förfaranden för förädling och aktiv förädling

Om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom förfaranden för förädling eller aktiv förädling, får kommissionen anta genomförandeakter på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, för att helt eller delvis tillfälligt

upphäva tillämpningen av förfaranden för förädling eller aktiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, socker, olivolja och bordsoliver, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och jordbruksetylalkohol. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den genom genomförandeakter fatta beslut om denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, som ska börja gälla med omedelbar verkan.

KAPITEL VI

Exportbidrag

Artikel 196

Tillämpningsområde

1. I den mån som krävs för att möjliggöra export på grundval av prisnoteringar eller priser på världsmarknaden, när förhållandena på den inre marknaden är sådana som de beskrivs i artikel 219.1 eller 221, och inom de gränser som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar eller priser och priserna i unionen utjämnas genom exportbidrag för följande:

a) Produkter inom följande sektorer, vilka exporteras i obearbetad form:

i) Spannmål.

ii) Ris.

iii) Socker, när det gäller produkter som anges i leden b–d och g i del III i bilaga I.

iv) Nöt- och kalvkött.

v) Mjölk och mjölkprodukter.

vi) Griskött.

vii) Ägg.

viii) Fjäderfäkött.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler (EUT L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer (EUT L 185, 31.3.2009, s. 1).

b) De produkter som anges i led a i–iii, v och vii i denna punkt och som ska exporteras i form av bearbetade varor enligt rådets förordning (EG) nr 1216/2009 ⁽¹⁾ och i form av produkter som innehåller socker enligt del X led b i bilaga I till den här förordningen.

2. Exportbidragen för produkter som exporteras i form av bearbetade varor får inte vara högre än de som tillämpas för samma produkter när de exporteras i obearbetad form.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 219.1 och 221 ska tillgängliga bidrag för de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel vara 0 EUR.

Artikel 197

Fördelning av exportbidragen

Metoden för tilldelning av de kvantiteter som får exporteras med exportbidrag ska vara den metod för tilldelning som

a) är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den relevanta marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt med beaktande av unionsexportens effektivitet och struktur och dess inverkan på marknadsbalansen, utan att detta medför diskriminering mellan berörda aktörer, särskilt mellan små och stora aktörer,

b) ur administrativ synpunkt är minst betungande för aktörerna med hänsyn till de administrativa kraven.

Artikel 198

Fastställande av exportbidrag

1. Exportbidragen ska vara desamma för samma produkter i hela unionen. Om det är nödvändigt, framför allt på grund av situationen på världsmarknaden, de särskilda kraven på vissa marknader eller sådana skyldigheter som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får exportbidragen variera för olika bestämmelseorter.

2. Åtgärder för fastställandet av exportbidrag ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 199

Beviljande av exportbidrag

1. Bidrag för produkter förtecknade i artikel 196.1 a som exporteras i obearbetat tillstånd ska endast beviljas efter ansökan och mot uppvisande av exportlicens.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1216/2009 av den 30 november 2009 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (EUT L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Det exportbidrag som ska tillämpas på produkter enligt artikel 196.1 a ska vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan lämnas in eller det bidrag som följer av det aktuella anbudsförfarandet och, om det rör sig om ett differentierat bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den bestämmelseort som anges i licensen, eller

b) för den faktiska bestämmelseorten, om den är en annan än den som anges i licensen; om så är fallet får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som är angiven i licensen.

3. Exportbidraget ska utbetalas efter framläggande av bevis om att

a) produkterna har lämnat unionens tullområde i enlighet med det exportförfarande som avses i artikel 161 i tullkodexen,

b) produkterna, när det gäller differentierade bidrag, har importerats till den bestämmelseort som anges i licensen eller en annan bestämmelseort för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 2 b.

Artikel 200

Exportbidrag för levande djur inom nöt- och kalvköttssektorn

När det gäller produkter inom nöt- och kalvköttssektorn ska beviljandet och utbetalningen av bidrag för export av levande djur ske under förutsättning att de djurskyddskrav som fastställts i unionsrätten uppfylls, särskilt de som avser skydd av djur under transport.

Artikel 201

Exportbegränsningar

Åtaganden i fråga om volymer som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget ska iaktas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som gäller för de aktuella produkterna.

När det gäller fullgörandet av de skyldigheter som följer av WTO:s jordbruksavtal ska det faktum att en referensperiod löper ut inte påverka exportlicensernas giltighet.

Artikel 202

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att systemet för exportbidrag fungerar tillfredsställande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa kravet att ställa en säkerhet som garanti för att aktörerna uppfyller sina åtaganden.

2. För att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa trösklar under vilka utfärdande eller uppvisande av exportlicens inte nödvändigtvis krävs, för att ange bestämmelseorter eller transaktioner för vilka det kan vara motiverat att medge undantag från kravet på uppvisande av exportlicens och för att tillåta att exportlicenser beviljas i efterhand i motiverade fall.

3. För att hantera konkreta situationer som ger fullständig eller delvis rätt till exportbidrag, och för att hjälpa aktörer att överbrygga perioden mellan ansökan om och slutbetalning av exportbidrag, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

- a) ett annat datum för exportbidraget,
- b) förskottsbetalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet,
- c) ytterligare bevis, om det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort och möjligheten till återimport till unionens tullområde,
- d) bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.

4. För att säkerställa lika tillgång för exportörer av de produkter som anges i bilaga I till fördragen, och produkter som framställs av dessa, till exportbidrag, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på tillämpningen av artikel 199.1 och 199.2 på de produkter som avses i artikel 196.1 b.

5. För att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och för att undvika att de skickas tillbaka dit samt för att minimera aktörernas administrativa börda med att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelselandet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler om

- a) den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde ska vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel,
- b) den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden,

c) bevis på att produkter har nått en bestämmelseort för att kunna erhålla differentierade bidrag,

d) de bidragströsklar och villkor enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis,

e) villkor för godkännande av bevis, som tillhandahållits av oberoende tredje parter, på att produkter har nått en bestämmelseort när bidragen är differentierade.

6. För att förmå exportörer att iaktta djurskyddskraven och för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera en korrekt utbetalning av exportbidrag i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iakttagas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på iakttagandet av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, inbegripet användningen av oberoende tredje parter.

7. För att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag och koefficienter för beräkningen av exportbidrag med hänsyn till lagringsprocessen för vissa spritdrycker som framställs av spannmål.

Artikel 203

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen ska anta genomförandakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, särskilt rörande

- a) omfördelningen av exporterbara kvantiteter som inte har tilldelats eller utnyttjats,
- b) metoden för den nya beräkningen av betalningen av exportbidraget när en produktkod eller en bestämmelseort som anges i licensen inte överensstämmer med den faktiska produkten eller bestämmelseorten,

c) de produkter som avses i artikel 196.1 b,

d) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas,

e) tillämpningen av åtgärder som antagits enligt artikel 202.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 204

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- a) lämpliga åtgärder för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges i artikel 199.2, särskilt när det gäller förfarandet för inlämning av ansökningar,
- b) de åtgärder som krävs för att de volymåtaganden som avses i artikel 201 ska kunna fullgöras, däribland att avbryta eller begränsa utfärdandet av exportlicenser, när åtagandena överskrids eller kan överskridas,
- c) koefficienter som är tillämpliga på exportbidragen i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 202.7.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL VII

Passiv förädling

Artikel 205

Tillfälligt upphävande av förfaranden med passiv förädling

Om unionsmarknaden störs eller skulle kunna störas genom systemet för passiv förädling, får kommissionen anta genomförandeakter, på en medlemsstats begäran eller på eget initiativ, för att helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen av systemet för passiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött och fjäderfäkött. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat, ska den genom genomförandeakter fatta beslut om denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.

DEL IV

KONKURRENSREGLER

KAPITEL I

Regler för företag

Artikel 206

Riktlinjer från kommissionen om tillämpningen av konkurrensregler på jordbruket

Om inte annat föreskrivs i denna förordning och i enlighet med artikel 42 i EUF-fördraget, ska artiklarna 101–106 i EUF-fördraget samt bestämmelser för tillämpningen av dessa, om inte annat följer av artiklarna 207–210 i denna förordning, tillämpas på alla sådana avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i EUF-fördraget och som rör produktion av eller handel med jordbruksprodukter.

För att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och att unionens konkurrensregler tillämpas enhetligt ska kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter tillämpa unionens konkurrensregler i nära samarbete.

Dessutom ska kommissionen om lämpligt offentliggöra riktlinjer som hjälp till nationella konkurrensmyndigheter och företag.

Artikel 207

Relevant marknad

Definitionen av den relevanta marknaden är ett verktyg för att identifiera och fastställa gränserna för konkurrensen mellan företag och ska grundas på följande två kumulativa element:

- a) Relevant produktmarknad: I detta kapitel avses med *produktmarknad* den marknad som omfattar alla de produkter som på grund av sina egenskaper, sitt pris och den tilltänkta användningen av konsumenterna betraktas som utbytbara.
- b) Relevant geografisk marknad: I detta kapitel avses med *geografisk marknad* den marknad som omfattar det område inom vilket de berörda företagen tillhandahåller de relevanta produkterna, inom vilket konkurrensvillkoren är tillräckligt likartade och vilket kan särskiljas från angränsande geografiska områden, framför allt på grund av väsentliga skillnader i konkurrensvillkoren.

Artikel 208

Dominerande ställning

I detta kapitel avses med *dominerande ställning* en situation där ett företag har en sådan ekonomisk maktställning att det har möjlighet att hindra upprätthållandet av en effektiv konkurrens på den relevanta marknaden, genom att dess ställning tillåter det att i betydande omfattning agera oberoende i förhållande till konkurrenter, kunder och i sista hand konsumenter.

Artikel 209

Undantag för den gemensamma jordbrukspolitikens mål och för jordbrukare och deras sammanslutningar

1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på de avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 206 i denna förordning och som är nödvändiga för att de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget ska kunna uppnås.

Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som antas av jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare, eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar, eller producentorganisationer som är erkända enligt artikel 152 i denna förordning eller sammanslutningar av producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156 i denna förordning, vilka avser produktion eller försäljning av jordbruksprodukter eller utnyttjande av gemensamma anläggningar för lagring, behandling eller bearbetning av jordbruksprodukter, såvida inte förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

Denna punkt ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som medför en skyldighet att ta ut samma priser eller genom vilka konkurrensen sätts ur spel.

2. De avtal, beslut och samordnade förfaranden som uppfyller villkoren i punkt 1 i denna artikel ska inte vara förbjudna och inte heller ska föregående beslut om detta krävas.

Vid alla nationella förfaranden eller unionsförfaranden för tillämpning av artikel 101 i EUF-fördraget ska bevisbördan åvila den part eller myndighet som gör gällande att artikel 101.1 i EUF-fördraget har överträtts. Bevisbördan för att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda ska åvila den part som åberopar de däri angivna undantagen.

Artikel 210

Erkända branschorganisationers avtal och samordnade förfaranden

1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som antas av branschorganisationer som är erkända enligt artikel 157 i denna förordning

i syfte att genomföra sådan verksamhet som anges i artiklarna 157.1 c och, för sektorn för mjölk och mjölkprodukter, 157.3 c i denna förordning samt, när det gäller sektorerna för olivolja och bordsoliver samt tobak, artikel 162 i denna förordning.

2. Punkt 1 ska tillämpas om

a) de avtal, besluten och samordnade förfaranden som avses däri har anmälts till kommissionen, och

b) kommissionen, inom två månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, inte har kunnat konstatera att dessa avtal, beslut och samordnade förfaranden är oförenliga med unionens regler.

Om kommissionen konstaterar att de avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 är oförenliga med unionens regler, ska den lägga fram sina slutsatser utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

3. De avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 får inte börja tillämpas förrän den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 första stycket b har löpt ut.

4. Avtal, beslut och samordnade förfaranden ska i varje fall förklaras vara oförenliga med unionens regler, om de

a) kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,

b) kan hindra marknadsordningen från att fungera tillfredsställande,

c) kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till,

d) innebär fastställande av priser eller fastställande av kvoter,

e) kan leda till diskriminering eller sätta konkurrensen ur spel för en betydande andel av de berörda produkterna.

5. Om kommissionen, när den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 första stycket b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpningen av punkt 1 inte har uppfyllts, ska den utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 fatta ett beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

6. Om fleråriga avtal ingås, ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid i så fall när som helst, på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat, avge ett yttrande om oförenlighet.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL II

Regler om statligt stöd

Artikel 211

Tillämpning av artiklarna 107–109 i EUF-fördraget

1. Artiklarna 107–109 i EUF-fördraget ska tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska artiklarna 107–109 i EUF-fördraget inte tillämpas på betalningar som har gjorts av medlemsstaterna enligt och i överensstämmelse med något av följande:

- a) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning och som helt eller delvis finansieras av unionen.
- b) Artiklarna 213–218 i denna förordning.

Artikel 212

Nationellt stöd i samband med stödprogram för vin

Med avvikelse från artikel 44.3 får medlemsstaterna i enlighet med unionsreglerna för statligt stöd bevilja nationellt stöd för de åtgärder som avses i artiklarna 45, 49 och 50.

Den högsta stödsats som fastställs i de relevanta unionsreglerna om statligt stöd ska gälla för den totala offentliga finansieringen, som omfattar både unionens och medlemsstaternas medel.

Artikel 213

Nationellt stöd för renar i Finland och Sverige

Om kommissionen lämnar sitt tillstånd som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3, får nationellt stöd för produktion och saluföring av renar och renprodukter (KN-nummer ex 0208 och ex 0210) lämnas av Finland och Sverige, under förutsättning att det inte medför någon ökning av de traditionella produktionsnivåerna.

Artikel 214

Nationellt stöd till sockersektorn i Finland

Finland får lämna nationellt stöd på upp till 350 EUR per hektar och regleringsår till sockerbetsodlare.

Artikel 215

Nationellt stöd till biodling

Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling, med undantag av stöd till produktion eller handel.

Artikel 216

Nationellt stöd till destillation av vin i krisfall

1. Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd till vinproducenter för frivillig eller obligatorisk destillation av vin i motiverade krisfall.

Detta stöd ska vara proportionerligt och ska göra det möjligt att hantera krisen.

Det totala tillgängliga beloppet ett visst år för sådant stöd i en medlemsstat får inte överskrida 15 % av det för året i fråga totala tillgängliga beloppet per medlemsstat enligt bilaga VI.

2. Medlemsstater som önskar tillämpa det nationella stöd som avses i punkt 1 ska lämna in en vederbörligen underbyggd underrättelse till kommissionen. Kommissionen ska utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 besluta om åtgärden ska godkännas och stöd kan lämnas.

3. Alkohol från den destillation som avses i punkt 1 ska, för att undvika en snedvridning av konkurrensen, uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 217

Nationellt stöd till distribution av produkter till barn

Medlemsstaterna får, som komplement till unionsstödet enligt artiklarna 23 och 26, lämna nationellt stöd för utdelning av de produkter till skolelever eller för de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1.

Medlemsstaterna får finansiera sådant stöd genom en avgift som läggs på den berörda sektorn eller genom andra bidrag från den privata sektorn.

Medlemsstaterna får, som komplement till unionsstödet enligt artikel 23, lämna nationellt stöd för att finansiera sådana kompletterande åtgärder som krävs för att unionens program för utdelning av frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt bananprodukter ska fungera effektivt i enlighet med vad som avses i artikel 23.2.

Artikel 218

Nationellt stöd för nötter

1. Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd upp till ett tak på 120,75 EUR per hektar och år till jordbrukare som producerar följande produkter:

- a) Mandlar som omfattas av KN-numren 0802 11 och 0802 12.
- b) Hasselnötter som omfattas av KN-numren 0802 21 och 0802 22.
- c) Valnötter som omfattas av KN-numren 0802 31 00 och 0802 32 00.
- d) Pistaschmandlar som omfattas av KN-nummer 0802 51 00 och 0802 52 00.
- e) Johannesbröd som omfattas av KN-nummer 1212 92 00.

2. Det nationella stödet enligt punkt 1 får endast betalas ut för följande maximiarealer:

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grekland	41 100
Spanien	568 200
Frankrike	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxemburg	100
Ungern	2 900
Nederländerna	100
Polen	4 200
Portugal	41 300

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Rumänien	1 645
Slovenien	300
Slovakien	3 100
Förenade kungariket	100

3. Medlemsstaterna får som villkor för att bevilja nationellt stöd enligt punkt 1 kräva att jordbrukarna är medlemmar i en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.

DEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Undantagsåtgärder

Avsnitt 1

Marknadsstörningar

Artikel 219

Åtgärder mot störningar på marknaden

1. För att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om marknadsstörningar orsakade av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett markant sätt stör eller hotar marknaden ska kommissionen, om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt kommer att fortsätta eller förvärras, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med situationen på marknaden, samtidigt som alla åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget iakttas och förutsatt att andra tillgängliga åtgärder enligt denna förordning visar sig vara otillräckliga.

När det vid sådana hot om marknadsstörningar som avses i första stycket i denna punkt föreligger tvingande skäl till skyndsamhet ska det förfarande som föreskrivs i artikel 228 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet med första stycket i denna punkt.

Dessa tvingande skäl till skyndsamhet kan omfatta behovet av att vidta omedelbara åtgärder för att ta itu med eller förhindra marknadsstörningar, när hoten om marknadsstörningar uppkommer så snabbt eller oväntat att omedelbara åtgärder krävs för att det ändamålsenligt och effektivt ska gå att ta itu med situationen, eller när åtgärder skulle förhindra att sådana hot om marknadsstörningar materialiseras, fortgår eller utvecklas till allvarigare och mer långvariga störningar eller när en fördröjning av omedelbara åtgärder skulle hota att orsaka eller förvärra störningarna eller öka omfattningen av de åtgärder som senare skulle krävas för att ta itu med hotet eller störningarna eller vara till skada för produktionen eller marknadsförhållandena.

Sådana åtgärder får i den omfattning och för den tid som krävs för att ta itu med marknadsstörningen eller hotet därom utvidga eller ändra tillämpningsområdet, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i denna förordning eller införa exportbidrag eller helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter eller tidsperioder om så är nödvändigt.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på de produkter som anges i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen får emellertid genom delegerade akter som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 228 besluta att de åtgärder som avses i punkt 1 ska tillämpas på en eller flera av de produkter som förtecknas i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de förfaranderegler och tekniska kriterier som krävs för tillämpningen av åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Marknadsstöd i samband med djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd

Artikel 220

Åtgärder i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att vidta undantagsåtgärder till stöd för berörd marknad för att ta hänsyn till

- a) sådana begränsningar av handeln inom unionen och med tredjeländer som kan bli följden av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar, och
- b) allvarliga störningar på marknaden som direkt kan tillskrivas minskat konsumentförtroende till följd av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd och sjukdomsrisker.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 ska tillämpas inom följande sektorer:

- a) Nöt- och kalvkött.
- b) Mjolk och mjolkprodukter.
- c) Griskött.

d) Får- och getkött.

e) Ägg.

f) Fjäderfäkött.

De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket b och som avser förlorat konsumentförtroende på grund av folkhälsorisker eller växtskyddsrisker ska också gälla för alla andra jordbruksprodukter, utom de som förtecknas i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 228 för att utöka den förteckning över produkter som avses i de första två styckena i denna punkt.

3. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 ska vidtas på den berörda medlemsstatens begäran.

4. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket a får endast vidtas, om den berörda medlemsstaten har vidtagit åtgärder på veterinär- och hälsoområdet för att snabbt utrota sjukdomen och endast i den omfattning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja marknaden i fråga.

5. Unionen ska delta i finansieringen med motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter för de åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

När det gäller sektorerna för nöt- och kalvkött, mjolk och mjolkprodukter, griskött samt får- och getkött, ska unionen emellertid bidra till finansieringen av åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka med ett belopp motsvarande 60 % av utgifterna för detta.

6. Om producenterna bidrar till finansieringen av medlemsstaternas utgifter ska medlemsstaterna säkerställa att detta inte leder till en snedvridning av konkurrensen mellan producenter i olika medlemsstater.

Avsnitt 3

Specifika problem

Artikel 221

Åtgärder för att lösa specifika problem

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att vidta åtgärder som är både nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika problem. Sådana åtgärder får avvika från bestämmelserna i denna förordning endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet som sammanhänger med situationer som kan förorsaka en snabb försämring av produktions- och marknadsvillkor som kan bli svår att råda bot på om antagandet av åtgärder fördröjs, ska kommissionen för att lösa specifika problem anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

3. Kommissionen ska endast vidta åtgärder enligt punkt 1 eller 2, om det inte är möjligt att anta de nödvändiga nödåtgärderna i enlighet med artikel 219 eller 220.

4. De åtgärder som antas enligt punkt 1 eller 2 ska fortsätta att gälla under en period av högst tolv månader. Om de specifika problem som ledde till att åtgärdernas antagande kvarstår efter att denna period har löpt ut, får kommissionen i syfte att finna en permanent lösning anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 rörande frågan eller lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.

5. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som antas enligt punkt 1 eller 2 inom två arbetsdagar från antagandet.

Avsnitt 4

Avtal och beslut under perioder av allvarlig obalans på marknaderna

Artikel 222

Tillämpning av artikel 101.1 i EUF-fördraget

1. Under perioder av allvarlig obalans på marknaderna får kommissionen anta genomförandeakter som innebär att artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på avtal mellan och beslut av erkända producentorganisationer, sammanslutningar av sådana producentorganisationer och erkända branschorganisationer inom någon av de sektorer som avses i artikel 1.2 i denna förordning, förutsatt att dessa avtal och beslut inte undergräver den inre marknadens funktion, enbart syftar till att stabilisera den berörda sektorn och faller under en eller flera av följande kategorier:

- a) Återtag från marknaden eller gratisutdelning av produkter.
- b) Förädling och bearbetning.
- c) Lagring av privata aktörer.
- d) Gemensam marknadsföring.
- e) Överenskommelser om kvalitetskrav.

f) Gemensamma inköp av sådana insatsvaror som är nödvändiga för att förhindra spridning av skadedjur och växt- och djursjukdomar i unionen eller av sådana produktionselement som är nödvändiga för att bemöta effekterna av naturkatastrofer i unionen.

g) Tillfällig produktionsplanering med beaktande av produktionscykelns specifika art.

Kommissionen ska i genomförandeakter närmare ange den materiella och geografiska räckvidden för detta undantag och, med förbehåll för punkt 3, den period för vilken undantaget gäller.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas, om kommissionen redan har antagit en av de åtgärder som avses i detta kapitel, om produkter har köpts upp genom offentlig intervention eller om stöd till privat lagring enligt del II avdelning I kapitel I har beviljats.

3. De avtal och beslut som avses i punkt 1 ska endast gälla för en period av högst sex månader.

Kommissionen får emellertid anta genomförandeakter för att godkänna sådana avtal och beslut för en ytterligare period av högst sex månader. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL II

Meddelanden och rapportering

Artikel 223

Kommunikationskrav

1. För att tillämpa denna förordning, övervaka, analysera och förvalta marknaden för jordbruksprodukter, säkerställa insyn på marknaden och säkerställa att åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar tillfredsställande, att kontrollerna, övervakningen, utvärderingen och revisionen av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar korrekt och uppfylla kraven i internationella avtal som har ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, inklusive anmälningsplikten enligt dessa avtal, får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 anta de åtgärder som krävs i fråga om de meddelanden som ska lämnas av företag, medlemsstater och tredjeländer. Kommissionen ska därvid ta hänsyn till uppgiftsbehovet och till möjliga synergieffekter mellan uppgiftskällorna.

Den erhållna informationen får vidarebefordras eller göras tillgänglig för internationella organisationer och tredjeländers behöriga myndigheter samt får offentliggöras, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter, däribland priser, beaktas.

2. För att säkerställa integriteten i informationssystemen och att insända dokument och tillhörande uppgifter är äkta och läsbara ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) vilken typ av information som ska lämnas,
- b) vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas, längsta tillåtna bevarandeperioder och syftet med behandlingen, särskilt vid offentliggörande av dessa uppgifter och överföring av dem till tredjeländer,
- c) rätten till tillgång till den information eller de informationssystem som görs tillgängliga,
- d) på vilka villkor informationen får offentliggöras.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, inbegripet

- a) anmälningsmetoder,
- b) regler om den information som ska lämnas,
- c) regler för hanteringen av den information som ska lämnas samt för innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,
- d) bestämmelser om hur information och dokument får vidarebefordras eller göras tillgängliga för medlemsstater, internationella organisationer och tredjeländers behöriga myndigheter eller allmänheten, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter beaktas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 224

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter för de ändamål som anges i artikel 223.1 och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som inte är förenligt med dessa ändamål.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt artikel 223.1 ska uppgifterna avidentifieras och ska enbart behandlas i aggregerad form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minimiperioder för bevarande som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 225

Kommissionens rapporteringsskyldighet

Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport

- a) vart tredje år, och för första gången senast den 21 december 2016 om genomförandet av åtgärderna inom biodlingssektorn enligt artiklarna 55, 56 och 57, inklusive den senaste utvecklingen av identifieringssystem för bikupor,
- b) senast den 30 juni 2014 och senast den 31 december 2018 om marknadssituationens utveckling inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och särskilt om genomförandet av artiklarna 148-151, 152.3 och 157.3, med framför allt en bedömning av effekterna för mjölkproducenter och mjölkproduktion i missgynnade regioner, i samband med det övergripande målet att behålla produktionen i dessa regioner, omfattande möjliga incitament för att uppmuntra jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal, tillsammans med lämpliga förslag,
- c) senast den 31 december 2014 om möjligheten att utvidga räckvidden för skolprogrammen till att omfatta olivolja och bordsoliver,
- d) senast den 31 december 2017 om tillämpningen av konkurrensreglerna på jordbrukssektorn i alla medlemsstater, framför allt om hur artiklarna 209 och 210 samt artiklarna 169, 170 och 171 fungerar i de berörda sektorerna.

KAPITEL III

Reserv för kriser inom jordbrukssektorn

Artikel 226

Användning av reserven

Medel som överförs från reserven för kriser inom jordbrukssektorn enligt villkoren och förfarandet i artikel 25 i förordning (EU) nr 1306/2013 och punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ska göras tillgängliga för åtgärder som omfattas av denna förordnings tillämpning för det eller de år då tilläggsstödet behövs och som genomförs under omständigheter som går utöver normal marknadsutveckling.

Medel ska i synnerhet överföras på detta sätt för utgifter inom

- a) artiklarna 8–21,
- b) artiklarna 196–204, och
- c) artiklarna 219, 220 och 221 i den här förordningen.

DEL VI

DELEGERING AV BEFOGENHET, GENOMFÖRANDE-BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 227

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i denna förordning ska ges till kommissionen för en period av sju år från den 20 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 228

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning

görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet enligt denna akt ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt som antagits enligt denna artikel i enlighet med det förfarande som avses i artikel 227.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 229

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som kallas kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När det gäller de akter som avses i artiklarna 80.5, 91 c och d, 97.4, 99, 106 och 107.3 i de fall där kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL II

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 230

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 1234/2007 ska upphöra att gälla.

Följande bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007 ska emellertid fortsätta att tillämpas:

a) När det gäller systemet för begränsning av mjölkproduktionen, del II avdelning I kapitel III avsnitt III, artiklarna 55 och 85 samt bilagorna IX och X till och med den 31 mars 2015.

b) När det gäller vinsektorn:

i) Artiklarna 85a–85e vad gäller de områden som avses i artikel 85a.2 och som ännu inte har röjts och vad gäller de områden som avses i artikel 85b.1 och som ännu inte har reglerats, fram till dess att områdena har röjts eller reglerats, och artikel 188a.1 och 188a.2.

ii) Övergångssystemet för planteringsrätter enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II till och med den 31 december 2015.

iii) Artikel 118m.5 till dess slutförsäljning skett av de lager med vin benämnt "Mlado vino portugizac" som fanns den 1 juli 2013.

iv) Artikel 118s.5 till och med den 30 juni 2017.

c) Artiklarna 113a.4, 114, 115, 116, 117.1–117.4 och artikel 121 e iv samt bilaga XIV del B.I.2 och B.I.3 och B.III.1 och C och bilaga XV.II.1, II.3, II.5 och II.6 och IV.2, för att dessa artiklar ska kunna tillämpas, till och med tillämpningsdagen för motsvarande saluföringsregler, som ska fastställas enligt de delegerade akter som föreskrivs i artiklarna 75.2, 76.4, 78.3, 78.4, 79.1, 80.4, 83.4, 86, 87.2, 88e.3 och 89 i denna förordning.

d) Artiklarna 133a.1 och 140a till och med den 30 september 2014.

e) Artikel 182.3 första och andra stycket till och med utgången av regleringsåret 2013/2014 för socker den 30 september 2014.

f) Artikel 182.4 till och med den 31 december 2017.

g) Artikel 182.7 till och med den 31 mars 2014.

h) Bilaga XV del III.3 b till och med den 31 december 2015.

i) Bilaga XX till och med datum för ikraftträdandet av lagstiftningsakten om ersättande av förordning (EG) nr 1216/2009 och rådets förordning (EG) nr 614/2009 ⁽¹⁾.

2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 1234/2007 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och till förordning (EU) nr 1306/2013 och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIV till den här förordningen.

3. Rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1601/96 och (EG) nr 1037/2001 ska upphöra att gälla.

Artikel 231

Övergångsbestämmelser

1. För att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i den här förordningen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på de åtgärder som är nödvändiga för att skydda företags förvärvade rättigheter och legitima förväntningar.

2. Alla de fleråriga program som har antagits före den 1 januari 2014 ska efter ikraftträdandet av denna förordning fortsätta att regleras av de berörda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till dess att programmen löper ut.

Artikel 232

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Dock gäller följande:

a) Artikel 181 ska tillämpas från och med den 1 oktober 2014.

b) Bilaga VII del VII.II.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

2. Artiklarna 148-151, 152.3, 156.2, 157.3, 161, 163, 173.2 och 174.2 ska tillämpas till och med den 30 juni 2020.

3. Artiklarna 127-144, 192 och 193 ska tillämpas till och med utgången av regleringsåret 2016/2017 för socker den 30 september 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 614/2009 av den 7 juli 2009 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin (EUT L 181, 14.7.2009, s. 8).

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 1.2

DEL I:

Spannmål

Spannmålssektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0709 99 60	Sockermajs, färsk eller kyld
0712 90 19	Torkad sockermajs, hel, skuren, skivad, bruten eller i mjölform, men inte vidare beredd, annan än hybridmajs för utsäde
1001 91 20	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde
ex 1001 99 00	Spält, vete och blandsäd av vete och råg, annat än för utsäde
1002	Råg
1003	Korn
1004	Havre
1005 10 90	Majs (utsädesmajs) annan än hybridmajs
1005 90 00	Majs, annan än utsädesmajs
1007 10 90,	Sorghum, av andra slag än hybrider för utsäde
1007 90 00	
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
b) 1001 11 00,	Durumvete
1001 19 00	
c) 1101 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg
1102 90 70	Finmalet mjöl av råg
1103 11	Krossgryn och grovt mjöl av vete
1107	Malt, även rostad
d) 0714	Maniok-, arrow- och salepsrot, jordärtskockor, batater (sötpotatis) och liknande rötter, stam- eller rotknölar med hög halt av stärkelse eller inulin, färska, kylda, frysta eller torkade, hela eller i bitar och även i form av pelletar; märg av sagopalm
ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg:
1102 20	– Av majs
1102 90	– Andra slag:
1102 90 10	-- Av korn
1102 90 30	-- Av havre
1102 90 90	-- Andra
ex 1103	Krossgryn, grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletar av spannmål utom krossgryn och grovt mjöl av vete (undernummer 1103 11), krossgryn och grovt mjöl av ris (undernummer 1103 19 50) och pelletar av ris (undernummer 1103 20 50)
ex 1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, valsad, bearbetad till flingor eller pärlgryn, klippt eller gröpad), med undantag av ris enligt nr 1006 och risflingor enligt undernummer 1104 19 91; groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda
1106 20	Mjöl och pulver av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714

KN-nummer	Beskrivning
ex 1108	Stärkelse; inulin:
	– Stärkelse:
1108 11 00	-- Vetestärkelse
1108 12 00	-- Majsstärkelse
1108 13 00	-- Potatisstärkelse
1108 14 00	-- Maniokstärkelse (kassavastärkelse)
ex 1108 19	-- Annan stärkelse:
1108 19 90	--- Andra
1109 00 00	Vetegluten, även torkat
1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör:
ex 1702 30	– Glukos samt sirap och andra lösningar av glukos, inte innehållande fruktsocker (fruktos) eller innehållande mindre än 20 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen
	-- Andra slag:
ex 1702 30 50	--- I form av vitt kristalliniskt pulver, även agglomererat, innehållande mindre än 99 viktprocent glukos beräknat på torrsubstansen
ex 1702 30 90	--- Annat, innehållande mindre än 99 viktprocent glukos beräknat på torrsubstansen
ex 1702 40	– Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen, med undantag av invertsocker
1702 40 90	-- Andra
ex 1702 90	– Andra slag, inbegripet invertsocker och andra socker- och sockersirapsblandningar innehållande 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:
1702 90 50	-- Maltodextrin samt sirap och andra lösningar av maltodextrin
	-- Sockerkulör
	--- Andra slag:
1702 90 75	---- I form av pulver, även agglomererat
1702 90 79	---- Andra
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 2106 90	– Andra
	-- Aromatiserade eller färgade sockerlösningar:
	--- Andra
2106 90 55	---- Av druvsocker eller maltodextrin
ex 2302	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletter, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål
ex 2303	Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder, betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning, drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier, även i form av pelletter:
2303 10	– Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder
2303 30 00	– Drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier
ex 2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, andra än de som omfattas av nr 2304 eller 2305, även malda eller i form av pelletter:
	– Andra
2306 90 05	-- Av majsgroddar

KN-nummer	Beskrivning
ex 2308 00	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 40	– Ekollon och hästkastanjer; återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	– Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 11	– Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
2309 10 13	
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	– Annat:
2309 90 20	– Produkter som avses i kompletterande anmärkning 5 till kapitel 23 i Kombinerade nomenklaturen
	– Andra, inbegripet förblandningar:
2309 90 31	– Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
2309 90 33	
2309 90 41	
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Med mjölkprodukter avses produkter enligt nummer 0401–0406 samt undernummer 1702 11 00, 1702 19 00 och 2106 90 51.

DEL II

Ris

Rissektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 1006 10 21 à 1006 10 98	Med ytterskal (paddy), annat än för utsäde
1006 20	Endast befriat från ytterskalet (råris)
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris
c) 1102 90 50	Rismjöl
1103 19 50	Krossgryn samt grovt mjöl av ris (inbegripet fingryn)
1103 20 50	Pelletar av ris
1104 19 91	Risflingor
ex 1104 19 99	Valsat ris
1108 19 10	Risstärkelse

DEL III

Socker

Sockersektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 1212 91	Sockerbetor
1212 93 00	Sockerrör
b) 1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor samt kemiskt ren sackaros, i fast form
c) 1702 20	Lönnsocker samt sirap och andra lösningar av lönnsocker
1702 60 95 och 1702 90 95	Annat socker i fast form och sirap, inte innehållande tillsats av aromämnen eller färgämnen, med undantag av laktos, glukos, maltodextrin och isoglukos
1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen
2106 90 59	Annan sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen än isoglukos, laktos, glukos och maltodextrin
d) 1702 30 10	Isoglukos
1702 40 10	
1702 60 10	
1702 90 30	
e) 1702 60 80	Inulinsirap
1702 90 80	
f) 1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker
g) 2106 90 30	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av isoglukos
h) 2303 20	Betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning

DEL IV

Torkat foder

Sektorn för torkat foder omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) Ex 1214 10 00	– Mjöl och pelletar av hetluftstorkad lusern (alfalfa)
	– Mjöl och pelletar av lusern som torkats på annat sätt och malts
Ex 1214 90 90	– Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö
	– Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
b) Ex 2309 90 96	– Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs
	– Dehydratiserade produkter som framställts av återstoder i fast form och saft från tillverkningen av ovannämnda koncentrat

DEL V

Frön

Frösektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
0712 90 11	Hybridsockermajs: – för utsäde
0713 10 10	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) – för utsäde
Ex 0713 20 00	Kikärtar: – för utsäde
Ex 0713 31 00	Bönor av arterna <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eller <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – för utsäde
Ex 0713 32 00	Adzukibönor (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>): – för utsäde
0713 33 10	Trädgårdsbönor (<i>Phaseolus vulgaris</i>) (bruna bönor, vita bönor etc.): – för utsäde
ex 0713 34 00	Bambarabönor (<i>Vigna subterranea</i> eller <i>Voandzeia subterranea</i>) – för utsäde
ex 0713 35 00	Ögonbönor (<i>Vigna unguiculata</i>): – för utsäde
ex 0713 39 00	Andra slag: – för utsäde
Ex 0713 40 00	Linser: – för utsäde
Ex 0713 50 00	Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> och <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – för utsäde
Ex 0713 60 00	Duvärter (<i>Cajanus cajan</i>): – för utsäde
Ex 0713 90 00	Andra torkade baljväxtfrön: – för utsäde
1001 91 10	Spält: – frön
1001 91 90	Andra slg – frön
Ex 1005 10	Hybridmajs för utsäde
1006 10 10	Ris med ytterskal (paddy): – för utsäde
1007 10 10	Hybridsorghum: – frön

KN-nummer	Beskrivning
1201 10 00	Sojabönor, även sönderdelade: – frön
1202 30 00	Jordnötter, även skalade eller sönderdelade men inte rostade eller på annat sätt tillagade: – frön
1204 00 10	Linfrön, även sönderdelade: – för utsäde
1205 10 10 och ex 1205 90 00	Rapsfrön och rybsfrön, även sönderdelade för utsäde: –
1206 00 10	Solrosfrön, även sönderdelade: – för utsäde
Ex 1207	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, även sönderdelade: – för utsäde
1209	Frön, frukter och sporer av sådana slag som används – för utsäde

DEL VI

Humle

Humlesektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulveriserad eller i form av pelletar; lupulin
1302 13 00	Växtsaft och växtextrakt av humle

DEL VII

Olivolja och bordsoliver

Sektorn för olivolja och bordsoliver omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 1509	Olivolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1510 00	Andra oljor erhållna enbart ur oliver samt fraktioner av sådana oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, inbegripet blandningar av dessa oljor eller fraktioner med oljor eller fraktioner enligt nr 1509
b) 0709 92 10	Oliver, färska eller kyllda, för annan användning än oljeframställning
0709 92 90	Andra oliver, färska eller kyllda
0710 80 10	Oliver (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta
0711 20	Oliver tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd
Ex 0712 90 90	Torkade oliver, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda
2001 90 65	Oliver, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra
Ex 2004 90 30	Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta
2005 70 00	Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, ej frysta

KN-nummer	Beskrivning
c) 1522 00 31	Återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer innehållande olja med olivolja som karaktärsgivande beståndsdel
1522 00 39	
2306 90 11	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av olivolja
2306 90 19	

DEL VIII

Lin och hampa

Sektorn för lin och hampa omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
5301	Lin, oberett eller berett men inte spunnet; blånor och avfall av lin (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
5302	Mjukhampa (<i>Cannabis sativa</i> L.), oberedd eller beredd men inte spunnen blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)

DEL IX

Frukt och grönsaker

Sektorn för frukt och grönsaker omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
0702 00 00	Tomater, färska eller kylda
0703	Kepalök (vanlig lök), schalottenlök, vitlök, purjolök och lök av andra <i>Allium</i> -arter, färska eller kylda
0704	Kål, färska eller kylda
0705	Trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium</i> spp.), färska eller kylda
0706	Morötter, rovor, rödbetor, haverrot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda
0707 00	Gurkor, färska eller kylda
0708	Baljfrukter och baljväxtfrön, färska eller kylda
Ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kylda, med undantag av grönsaker enligt undernummer 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 och 0709 99 60
Ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade, med undantag av arekanötter (eller betelnötter) och kolanötter enligt undernummer 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Mjölbananer, färska
0803 10 90	Mjölbananer, torkade
0804 20 10	Fikon, färska
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avokado
0804 50 00	Guava, mango och mangostan
0805	Citrusfrukter, färska eller torkade
0806 10 10	Bordsdruvor, färska
0807	Melonier (inbegripet vattenmelonier) och papayafrukter, färska
0808	Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska

KN-nummer	Beskrivning
0809	Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slänbär, färska
0810	Annan frukt och andra bär, färska
0813 50 31	Blandningar av enbart nötter enligt nr 0801 och 0802
0813 50 39	
0910 20	Saffran
Ex 0910 99	Timjan, färsk eller kyld
Ex 1211 90 86	Basilikört, citronmeliss, mynta, <i>Origanum vulgare</i> (oregano/vild mejram), rosmarin, salvia, färsk eller kyld
1212 92 00	Johannesbröd

DEL X

Bearbetade produkter av frukt och grönsaker

Sektorn för bearbetade produkter av frukt och grönsaker omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) Ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, med undantag av sockermajs enligt undernummer 0710 40 00, oliver enligt undernummer 0710 80 10 och frukter av släktena <i>Capsicum</i> eller <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0710 80 59
Ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar), men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av oliver enligt undernummer 0711 20, frukter av släktena <i>Capsicum</i> eller <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0711 90 10 och sockermajs enligt undernummer 0711 90 30
Ex 0712	Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda, med undantag av potatis enligt undernummer ex 0712 90 05 som är vakuumtorkad på artificiell väg eller genom uppvärmning och otjänlig som människoföda, sockermajs enligt undernummer ex 0712 90 11 och 0712 90 19 och oliver enligt undernummer 0712 90 90
0804 20 90	Fikon, torkade
0806 20	Vindruvor, torkade
Ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av frysta bananer enligt undernummer ex 0811 90 95
Ex 0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av bananer enligt undernummer ex 0812 90 98
Ex 0813	Frukt och bär, torkade, med undantag av frukt och bär enligt nr 0801–0806: blandningar nötter eller av torkad frukt eller torkade bär enligt detta kapitel, med undantag av blandningar av enbart nötter enligt nr 0801 och 0802 som hänförs till undernummer 0813 50 31 och 0813 50 39
0814 00 00	Skal av citrusfrukter eller meloner, färska, frysta, torkade eller tillfälligt konserverade i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverade lösningar
0904 21 10	Torkad sötpaprika (<i>Capsicum annuum</i>), varken krossade eller malda
b) Ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel
Ex 1302 20	Pektinämnen, pektinater och pektater

KN-nummer	Beskrivning
Ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra, med undantag för följande: — frukter av släktet <i>Capsicum</i> andra än paprika enligt undernummer 2001 90 20 — sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2001 90 30 — jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt undernummer 2001 90 40 — palmhjärtan enligt undernummer ex 2001 90 92 — oliver enligt undernummer 2001 90 65 — vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2001 90 97
2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra
2003	Svampar och tryffel, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra
Ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2004 90 10, oliver enligt undernummer ex 2004 90 30 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl eller flingor enligt undernummer 2004 10 91
Ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av oliver enligt undernummer 2005 70 00, sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2005 80 00 och frukter av släktet <i>Capsicum</i> andra än sötpaprika enligt undernummer 2005 99 10 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl eller flingor enligt undernummer 2005 20 10
Ex 2006 00	Grönsaker, frukt, nötter, fruktskal och andra växtdelar, konserverade med socker (avrunna, glaserade eller kanderade), med undantag av bananer konserverade med socker enligt nr ex 2006 00 38 och ex 2006 00 99
Ex 2007	Sylter, frukt- och bärgeléer, marmelader, mos och pastor av frukt, bär eller nötter, erhållna genom kokning, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av — homogeniserade beredningar av bananer enligt undernummer ex 2007 10 — sylter, geléer, marmelader, mos och pastor av banan enligt undernummer ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 och ex 2007 99 97
Ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av — jordnötssmör enligt undernummer 2008 11 10 — palmhjärtan enligt undernummer 2008 91 00 — majs enligt undernummer 2008 99 85 — jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt undernummer 2008 99 91 — vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2008 99 99 — blandningar av bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 och ex 2008 97 98 — bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 och ex 2008 99 99
ex 2009	Frukt- och bärsaft (med undantag av druvsaft och druvmust enligt undernummer 2009 61 och 2009 69 och banansaft enligt undernummer ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 och 2009 89 99) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel

DEL XI

Bananer

Banansektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Beskrivning
0803 90 10	Färska bananer, andra än mjölbananer
0803 90 90	Torkade bananer, andra än mjölbananer
ex 0812 90 98	Tillfälligt konserverade bananer
ex 0813 50 99	Blandningar innehållande torkade bananer
1106 30 10	Mjöl och pulver av bananer
ex 2006 00 99	Bananer konserverade med socker
ex 2007 10 99	Homogeniserade beredningar av bananer
ex 2007 99 39	Sylter, geléer, marmelader, mos och pastor av bananer
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 97 59	Blandningar innehållande bananer beredda eller konserverade på annat sätt, utan tillsats av alkohol
ex 2008 97 78	
ex 2008 97 93	
ex 2008 97 96	
ex 2008 97 98	
ex 2008 99 49	Bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 89 35	Saft av bananer
ex 2009 89 38	
ex 2009 89 79	
ex 2009 89 86	
ex 2009 89 89	
ex 2009 89 99	

DEL XII

Vin

Vinsektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 2009 61	Druvsaft (inbegripet druvmust)
2009 69	
2204 30 92	Druvmust annan än druvmust i jäsning eller druvmust vars jäsning har avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) Ex 2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som tillsatts alkohol; druvmust, annan än sådan enligt nr 2009, med undantag av annan druvmust enligt undernummer 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 och 2204 30 98
c) 0806 10 90	Färska druvor andra än bordsdruvor
2209 00 11	Vinättika
2209 00 19	

KN-nummer	Beskrivning
d) 2206 00 10	Piquettevin
2307 00 11	Vindruv
2307 00 19	
2308 00 11	Återstoder från vindruvspressning
2308 00 19	

DEL XIII

Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d.; snittblommor och snittgrönt

Sektorn för levande träd och andra levande växter omfattar alla de produkter som anges i kapitel 6 i Kombinerade nomenklaturen.

DEL XIV

Tobak

Tobakssektorn omfattar råtobak och tobaksavfall enligt nr KN-nummer 2401.

DEL XV

Nöt- och kalvkött

Sektorn för nöt- och kalvkött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0102 29 05 till 0102 29 99, 0102 39 10 och 0102 90 91	Levande nötkreatur och andra oxdjur, andra än renrasiga avelsdjur
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
0206 10 95	Njurtapp och mellangärde, färska eller kylda
0206 29 91	Njurtapp och mellangärde, frysta
0210 20	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 99 51	Njurtapp och mellangärde, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
0210 99 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 61	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
b) 0102 21, 0102 31 00 och 0102 90 20	Levande nötkreatur och andra oxdjur, renrasiga avelsdjur
0206 10 98	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, färska eller kylda, andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
0206 21 00	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, frysta, andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
0206 22 00	
0206 29 99	
0210 99 59	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtapp och mellangärde

KN-nummer	Beskrivning
Ex 1502 10 90	Fetter av nötkreatur och andra oxdjur, andra än sådana enligt nr 1503
1602 50 31 och 1602 50 95	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 69	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

DEL XVI

Mjölk och mjölkprodukter

Sektorn för mjölk och mjölkprodukter omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0401	Mjölk och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
b) 0402	Mjölk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
c) 0403 10 11 to 0403 10 39 0403 9011 11 to 0403 90 69	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
d) 0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
e) ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk; bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men mindre än 80 viktprocent
f) 0406	Ost och ostmassa
g) 1702 19 00	Mjölksocker och lösningar av mjölksocker, utan tillsats av aromämnen eller färgämnen, innehållande mindre än 99 viktprocent laktos, uttryckt som vattenfri laktos i torrs substansen
h) 2106 90 51	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av laktos
i) Ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
Ex 2309 10	– Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 15	– Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
2309 10 19	
2309 10 39	
2309 10 59	
2309 10 70	
Ex 2309 90	– Andra slag:
2309 90 35	– Andra, inbegripet förblandningar:
2309 90 39	– Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och mjölkprodukter
2309 90 49	
2309 90 59	
2309 90 70	

DEL XVII

Griskött

Sektorn för griskött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) Ex 0103	Levande tamsvin, andra än renrasiga avelsdjur
b) Ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst
Ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, andra än för framställning av farmaceutiska produkter, färska, kyllda eller frysta
0209 10	Svinfett, inte innehållande magert kött, inte utsmälta eller på annat sätt utvunna, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
Ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
1501 10	Ister och annat svinfett
1501 20	
c) 1601 00	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter
1602 10 00	Homogeniserade beredningar av kött, slaktbiprodukter och blod
1602 20 90	Varor av lever, annan än gås- eller anklaver, beredda eller konserverade
1602 41 10	Andra beredningar och konserver innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin
1602 42 10	
1602 49 11 till	
1602 49 50	
1602 90 10	Beredningar av blod av alla slags djur
1602 90 51	Andra beredningar eller konserver innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin
1902 20 30	Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent korv e.d., kött och slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag, oavsett ursprung

DEL XVIII

Får- och getkött

Sektorn för får- och getkött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)
0104 10 80	Levande får, andra än renrasiga avelsdjur och lamm
0104 20 90	Levande getter, andra än renrasiga avelsdjur
0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst
0210 99 21	Kött av får eller get, med ben, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 99 29	Kött av får eller get, benfritt, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
b) 0104 10 10	Levande får – renrasiga avelsdjur
0104 20 10	Levande getter – renrasiga avelsdjur
0206 80 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, färska eller kyllda, andra än för framställning av farmaceutiska produkter

KN-nummer	Beskrivning
0206 90 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, frysta, andra än för framställning av farmaceutiska produkter
0210 99 85	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
Ex 1502 90 90	Fetter av får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503
c) 1602 90 91	Kött eller slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt
1602 90 95	

DEL XIX

Ägg

Äggsektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0407 11 00	Ägg av fjäderfä, med skal, färska, konserverade eller kokta
0407 19 11	
0407 19 19	
0407 21 00	
0407 29 10	
0407 90 10	
b) 0408 11 80	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, andra än sådana som är olämpliga som livsmedel
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

DEL XX

Fjäderfäkött

Sektorn för fjäderfäkött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0105	Levande fjäderfä, nämligen höns av arten <i>Gallus domesticus</i> , ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns
b) Ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kyllda eller frysta, med undantag av lever enligt punkt c
c) 0207 13 91	Fjäderfälever, färsk, kyld eller fryst
0207 14 91	
0207 26 91	
0207 27 91	
0207 43 00	
0207 44 91	
0207 45 93	
0207 45 95	
0210 99 71	Fjäderfälever, saltad, i saltlake, torkad eller rökt
0210 99 79	
d) 0209 90 00	Fjäderfäfatt, inte utsmälta eller på annat sätt extraherade, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
e) 1501 90 00	Fjäderfäfatt

KN-nummer	Beskrivning
f) 1602 20 10	Gås- eller anklever, beredd eller konserverad på annat sätt
1602 31	Kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, beredda eller konserverade på annat sätt
1602 32	
1602 39	

DEL XXI

Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter

1. Sektorn för etylalkohol omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
Ex 2207 10 00	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördragen
Ex 2207 20 00	Etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördragen
Ex 2208 90 91 och ex 2208 90 99	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördragen

2. Sektorn för etylalkohol ska också omfatta etanolbaserade produkter som framställs av jordbruksprodukter enligt KN-nummer 2208 och som förpackas i behållare som rymmer minst två liter och har samtliga kännetecken för etanol så som den beskrivs i punkt 1.

DEL XXII

Biodlingsprodukter

Sektorn för biodling omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
0409 00 00	Naturlig honung
Ex 0410 00 00	Drottninggelé och propolis, ätbar
Ex 0511 99 85	Drottninggelé och propolis, inte ätbar
Ex 1212 99 95	Pollen
Ex 1521 90	Bivax

DEL XXIII

Silkesmaskar

Sektorn för silkesmaskar omfattar silkesmaskar enligt KN-nummer ex 0106 90 00 och silkesfjärilsägg enligt KN-nummer 0511 99 85.

DEL XXIV

Andra produkter

Begreppet andra produkter omfattar alla jordbruksprodukter utom de som förtecknas i delarna I till XXIII, inbegripet de som förtecknas i följande avsnitt 1 och 2 i denna del.

Avsnitt 1

KN-nummer	Beskrivning
ex 0101	Levande hästar, åsnor, mulor och mulåsnor:
	– Hästar
0101 21 00	-- Renrasiga avelsdjur(a): ^(a)
0101 29	-- Andra slag:
0101 29 90	--- Andra än för slakt
0101 30 00	-- Åsnor
0101 90 00	Andra slag:
ex 0102	Levande nötkreatur och andra oxdjur:
	-- Andra än renrasiga avelsdjur:
	--- Andra än tamsvin
0102 39 90,	
0102 90 99	
ex 0103	Levande svin:
0103 10 00	– Renrasiga avelsdjur ^(b)
	– Andra slag:
ex 0103 91	-- Vägande mindre än 50 kg:
0103 91 90	--- Andra än tamsvin
ex 0103 92	-- Vägande 50 kg eller mer
0103 92 90	-- Andra än tamsvin
0106	Övriga levande djur
ex 0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst:
	– Färskt eller kylt:
ex 0203 11	-- Hela eller halva kroppar:
0203 11 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 12	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0203 12 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 19	-- Andra slag:
0203 19 90	--- Andra än av tamsvin
	– Fryst:
ex 0203 21	-- Hela eller halva kroppar:
0203 21 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 22	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0203 22 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 29	-- Andra slag:
0203 29 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0205 00	Kött av åsna, mula eller mulåsna, färskt, kylt eller fryst

KN-nummer	Beskrivning
ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, andra oxdjur, svin, får, get, häst, åsna, mula eller mulåsna, färska, kyllda eller frysta:
ex 0206 10	– Av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kyllda
0206 10 10	--För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	– Av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta:
ex 0206 22 00	-- Lever:
	---För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
ex 0206 29	-- Andra slag:
0206 29 10	---För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
ex 0206 30 00	– Av svin, färska eller kyllda:
	--För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	-- Andra slag:
	--- Andra än av tamsvin
	– Av svin, frysta:
ex 0206 41 00	-- Lever:
	---För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	--- Andra slag:
	---- Andra än av tamsvin
ex 0206 49 00	-- Andra slag:
	--- Av tamsvin:
	----För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	--- Andra
ex 0206 80	– Andra slag, färska eller kyllda:
0206 80 10	--För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	-- Andra slag:
0206 80 91	--- Av häst, åsna, mula eller mulåsna
ex 0206 90	– Andra slag, frysta:
0206 90 10	--För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	-- Andra slag:
0206 90 91	--- Av häst, åsna, mula eller mulåsna
0208	Annat kött och ätbara slaktbiprodukter, färska, kyllda eller frysta
ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltade, i saltlake, torkade eller rökta; ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:
	– Kött av svin:
ex 0210 11	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0210 11 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0210 12	-- Sida (randig) och delar därav:
0210 12 90	--- Andra än av tamsvin

KN-nummer	Beskrivning
ex 0210 19	-- Andra slag:
0210 19 90	--- Andra än av tamsvin
	- Andra slag, inbegripet ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:
0210 91 00	-- Av primater
0210 92	-- Av valar, delfiner och tumlare (däggdjur av ordningen Cetacea), av manater och dugonger (däggdjur av ordningen Sirenia) Av sälar, sjölejon och valrossar (däggdjur av ordningen Pinnipedia)
0210 93 00	-- Av reptiler (inbegripet ormar och sköldpaddor)
ex 0210 99	-- Andra slag:
	--- Kött:
0210 99 31	---- Av ren
0210 99 39	---- Andra
	--- Slaktbiprodukter:
	---- Andra än av tamsvin, nötkreatur, andra oxdjur, får och get
0210 99 85	----- Andra än fjäderfälever
ex 0407	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta:
0407 19 90	- Andra ägg än ägg av fjäderfä
0407 29 90 och	
0407 90 90	
ex 0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel:
	- Äggula:
ex 0408 11	-- Torkad:
0408 11 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) ^(d)
ex 0408 19	-- Andra slag:
0408 19 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) ^(d)
	- Andra slag:
ex 0408 91	-- Torkad:
0408 91 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) ^(d)
ex 0408 99	-- Andra slag:
0408 99 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) ^(d)
0410 00 00	Ätbara produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
0504 00 00	Tarmar, blåsor och magar av djur (andra än fiskar), hela eller i bitar, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
ex 0511	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kap. 1 och 3, olämpliga som livsmedel:
0511 10 00	- Sperma av nötkreatur eller andra oxdjur
	- Andra slag:
ex 0511 99	-- Andra slag:
0511 99 85	--- Andra

KN-nummer	Beskrivning
ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kyllda:
ex 0709 60	– Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> :
	– – Andra slag:
0709 60 91	– – – – Av släktet <i>Capsicum</i> , för framställning av <i>capsicin</i> eller alkoholhaltiga oleoresiner av <i>Capsicum</i> (c) (°)
0709 60 95	– – – För industriell framställning av eteriska oljor eller resinoider(c) (°)
0709 60 99	– – – Andra
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
ex 0710 80	– Andra grönsaker:
	– – Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> :
0710 80 59	– – – Andra än sötpaprika
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
ex 0711 90	– Andra grönsaker; blandningar av grönsaker:
	– – Grönsaker:
0711 90 10	– – – – Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , med undantag av sötpaprika
ex 0713	Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade:
ex 0713 10	– Ärtor (<i>Pisum sativum</i>)
0713 10 90	– – Andra än för utsäde
ex 0713 20 00	– Kikärter:
	– – Andra än för utsäde
	– Bönor (<i>Vigna</i> spp. och <i>Phaseolus</i> spp.):
ex 0713 31 00	– – Bönor av arterna <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper och <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
	– – – Andra än för utsäde
ex 0713 32 00	– – Adzukibönor (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>):
	– – – Andra än för utsäde
ex 0713 33	– – Trädgårdsbönor (<i>Phaseolus vulgaris</i>) (bruna bönor, vita bönor etc.):
0713 33 90	– – – Andra än för utsäde
ex 0713 34 00	– – Bambarabönor (<i>Vigna subterranea</i> eller <i>Voandzeia subterranea</i>)
ex 0713 35 00	– – – Andra än för utsäde
ex 0713 39 00	– – Ögonbönor (<i>Vigna unguiculata</i>):
	– – – Andra än för utsäde
	– – Andra slag:
	– – – Andra än för utsäde
ex 0713 40 00	– Linser:
	– – Andra än för utsäde
ex 0713 50 00	– Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> och <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
	– – Andra än för utsäde
ex 0713 60 00	– Duvärter (<i>Cajanus cajan</i>):

KN-nummer	Beskrivning
	-- Andra än för utsäde
ex 0713 90 00	- Andra slag:
	-- Andra än för utsäde
0801	Kokosnötter, paranötter och cashewnötter, färska eller torkade, även skalade
ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade:
0802 70 00	- Kolanötter (<i>Cola</i> spp.)
0802 80 00	- Arekanötter
ex 0804	Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade:
0804 10 00	- Dadlar
0902	Te, även aromatiserat
ex 0904	Peppar av släktet <i>Piper</i> ; frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , torkade, krossade eller malda, med undantag av sötpaprika enligt undernummer 0904 21 10
0905	Vanilj
0906	Kanel och kanelknopp
0907	Kryddnejlikor, nejlikstjälkar och modernejlikor
0908	Muskot, muskotblomma och kardemumma
0909	Frön av anis, stjärnanis, fänkål, koriander, spiskummin och kummin; enbär
ex 0910	Ingefära, gurkmeja, lagerblad, curry och andra kryddor, med undantag av timjan och saffran
ex 1106	Mjöl och pulver av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713, av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714 eller av produkter enligt kapitel 8:
1106 10 00	- Av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713
ex 1106 30	- Av produkter enligt kapitel 8:
1106 30 90	-- Annat än av bananer
ex 1108	Stärkelse; inulin:
1108 20 00	- Inulin
1201 90 00	Sojabönor, även sönderdelade, andra än utsäde
1202 41 00	Jordnötter, oskalade, inte rostade eller på annat sätt tillagade, andra än utsäde
1202 42 00	Jordnötter, skalade, även sönderdelade, men inte rostade eller på annat sätt tillagade, andra än utsäde
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Linfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1205 10 90 och ex 1205 90 00	Rapsfrön och rybsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1206 00 91	Solrosfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1206 00 99	
1207 29 00	Bomullsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 40 90	Sesamfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 50 90	Senapsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 91 90	Vallmofrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 99 91	Hampfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde

KN-nummer	Beskrivning
ex 1207 99 96	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, även sönderdelade, andra än för utsäde
1208	Mjöl av oljeväxtfrön eller oljehaltiga frukter, med undantag av mjöl av senapsfrön
ex 1211	Växter och växtdelar (inbegripet frön och frukter) av sådana slag som används främst för framställning av parfymeringsmedel, för farmaceutiskt bruk eller för insektsbekämpning, svampbekämpning eller liknande ändamål, färska eller torkade, även skurna, krossade eller pulveriserade, med undantag för de produkter som hänförs till KN-nummer ex 1211 90 86 i del IX
ex 1212	Johannesbröd, sjögräs och andra alger, sockerbetor och sockerrör, färska, kylda, frysta eller torkade, även malda; fruktkärnor och andra vegetabiliska produkter (inbegripet orostad cikorirot av <i>Cichorium intybus</i> var. <i>sativum</i>) av sådana slag som används främst som livsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 1212 99	-- Annat än sockerrör:
1212 99 41 och 1212 99 49	--- Johannesbrödfrön
ex 1212 99 95	--- Andra, med undantag av cikorirot
1213 00 00	Halm, agnar och skal av spannmål, oberedda, även hackade, malda, pressade eller i form av pelletter
ex 1214	Kålrötter, foderbetor och andra foderrotfrukter, hö, lusern (alfalfa), klöver, esparsett, foderkål, lupiner, vicker och liknande djurfoder, även i form av pelletter:
ex 1214 10 00	- Mjöl och pelletter av lusern (alfalfa), exklusive av hetluftstorkad lusern eller lusern som torkats på annat sätt och malts
ex 1214 90	- Andra slag:
1214 90 10	-- Foderbetor, kålrötter och andra foderrotfrukter
ex 1214 90 90	-- Andra, med undantag av:
	- Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö
	- Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
ex 1502	Fetter av nötkreatur, andra oxdjur, får eller getter, med undantag av fetter enligt nr 1503:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	- För industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel, andra än fetter från ben och avfall(c) (°)
1503 00	Solarstearin, isterolja, oleostearin, oleomargarin och talgolja, inte emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda
ex 1504	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, med undantag av fiskeleverolja och fraktioner av sådana oljor enligt undernummer 1504 10 och fetter och oljor av fisk samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, med undantag av fiskeleverolja enligt undernummer 1504 20
1507	Sojabönlja och fraktioner av denna olja, även raffinerad men inte kemiskt modifierad
1508	Jordnötsolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade

KN-nummer	Beskrivning
1511	Palmolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1512	Solrosolja, safflorolja och bomullsfröolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade, men inte kemiskt modifierade
1513	Kokosolja, palmkärnolja och babassuolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1514	Rapsolja, rybsolja och senapsolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1515	Andra icke flyktiga vegetabiliska fetter och oljor (med undantag av jojobaolja enligt undernummer ex 1515 90 11) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1516	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, som helt eller delvis hydraterats, omförestrats (även internt) eller elaidiniserats, även raffinerade men inte vidare bearbetade (med undantag av hydrerad ricinolja, s.k. opalvax, enligt undernummer 1516 20 10)
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516, med undantag av undernummer 1517 10 10, 1517 90 10 och 1517 90 93
1518 00 31	Blandningar av flytande feta vegetabiliska fetter, för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel(c) (°)
1518 00 39	
1522 00 91	Bottensatser och avslemningsåterstoder; soapstocks, från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer innehållande olja med olivolja som karaktärsgivande beståndsdel
1522 00 99	Andra återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer, med undantag av de innehållande olja med olivolja som karaktärsgivande beståndsdel
ex 1602	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: – Av svin:
ex 1602 41	-- Skinka och delar därav:
1602 41 90	--- Andra än av tamsvin
ex 1602 42	-- Bog och delar därav:
1602 42 90	--- Andra än av tamsvin
ex 1602 49	-- Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar:
1602 49 90	--- Andra än av tamsvin
ex 1602 90	– Andra varor, inbegripet beredningar av blod av alla slags djur -- Andra än beredningar av blod av alla slags djur:
1602 90 31	--- Av vilt eller kanin --- Annat:
	---- Andra än innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin:
	----- Andra än innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur:
1602 90 99	----- Andra än av får eller get
ex 1603 00	Extrakt och safter av kött
1801 00 00	Kakaoböner, hela eller krossade, även rostade
1802 00 00	Kakaoskal eller annat kakaoavfall

KN-nummer	Beskrivning
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
ex 2001 90	– Andra slag:
2001 90 20	– Frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av sötpaprika
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
ex 2005 99	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2005 99 10	– Frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av sötpaprika
ex 2206	Andra jätta drycker, t.ex. äppelvin (cider), päronvin och mjöd; blandningar av jätta drycker samt blandningar av jätta drycker och alkoholfria drycker, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2206 31 91 till 2206 00 89	– Andra än "piqueettevin"
ex 2301	Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; grevar:
2301 10 00	– Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter av kött; grevar
ex 2302	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål eller baljväxter:
2302 50 00	– Av baljväxter
2304 00 00	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av sojabönsolja, även malda eller i form av pelletar
2305 00 00	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av jordnötsolja, även malda eller i form av pelletar
ex 2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, även malda eller i form av pelletar, andra än sådana enligt nr 2304 eller 2305 med undantag för underrubriken 2306 90 05 (oljekakor och andra fasta återstoder vid utvinning ur majsgröddar) samt nr 2306 90 11 och 2306 90 19 (oljekakor och andra fasta återstoder vid utvinning av olivolja)
ex 2307 00	Vindruv; rå vinsten:
2307 00 90	– Rå vinsten
ex 2308 00	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 90	– Andra slag än återstoder från vindruvpressning, ekollon och hästkastanjer, återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	– Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 90	– Andra än innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt undernummer 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
ex 2309 90	– Andra slag:
ex 2309 90 10	– Andra, inbegripet förblandningar: – Limvatten ("solubles") av havsdäggdjur

KN-nummer	Beskrivning
ex 2309 90 91 till 2309 90 96	--- Andra än innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt undernummer 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter, med undantag av – Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs – Dehydratiserade produkter framställda av enbart fasta rester och saft från framställningen av de koncentrat som avses i första strecksatsen

(^a) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda gemenskapsbestämmelser är uppfyllda (se rådets direktiv 94/28/EG (¹) och kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 (²)).

(¹) Rådets direktiv 94/28/EG av den 23 juni 1994 om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredjeland av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur EGT L 178, 12.7.1994, s. 66).

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 av den 6 juni 2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur (EUT L 149, 7.6.2008, s. 3).

(^b) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda gemenskapsbestämmelser är uppfyllda (se rådets direktiv 88/661/EEG (³), och direktiv 94/28/EG och kommissionens beslut 96/510/EG (⁴)).

(³) Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT L 382, 31.12.1988, s. 36).

(⁴) Kommissionens beslut 96/510/EG av den 18 juli 1996 om härstamningsbevis för import av avelsdjur samt för deras sperma, ägg och embryon (EGT L 210, 20.8.1996, s. 53).

(^c) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se artiklarna 291–300 i förordning (EEG) nr 2454/93).

(^d) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i avsnitt II F i de inledande bestämmelserna i Kombinerade nomenklaturen är uppfyllda.

Avsnitt 2

KN-nummer	Beskrivning
0101 29 10	Hästar, för slakt (a) (^a)
ex 0205 00	Kött av häst, färskt, kylt eller fryst
0210 99 10	Kött av häst, saltat, i saltlake eller torkat
0511 99 10	Senor; avklipp och liknande avfall av oberedda hudar och skinn
0701	Potatis, färsk eller kyld
0901	Kaffe, även rostat eller befriat från koffein; skal och hinnor av kaffe; kaffesurrogat innehållande kaffe, oavsett mängden
1105	Mjöl, pulver, flingor, korn och pelletar av potatis ex 1212 99 70 ex 1212 99 95
ex 1212 99 95	Cikoriarötter
2209 00 91 och 2209 00 99	Ättika och ersättningar för ättika erhållna från annan ättiksyra än vinättika
4501	Naturkork, obearbetad eller enkelt förarbetad; korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork

(^a) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se artiklarna 291–300 i förordning (EEG) nr 2454/93).

BILAGA II

DEFINITIONER I ENLIGHET MED ARTIKEL 3.1

DEL I

Definitioner avseende rissektorn

I. Termerna *paddyris*, *råris*, *delvis slipat ris*, *helt slipat ris*, *rundkornigt ris*, *mellankornigt ris*, *långkornigt ris* i kategori A eller B och *brutet ris* ska definieras på följande sätt:

1. a) *paddyris*: ris som efter tröskning har skalet kvar.
- b) *råris*: paddyris från vilket endast ytterskalet har avlägsnats. Exempel på ris som omfattas av denna definition är ris med handelsbeteckningarna "brown rice", "cargo rice", "loonzain" och "riso sbramato".
- c) *delvis slipat ris*: paddyris från vilket skalet, en del av grodden och hela eller delar av de yttre skikten av fruktväggen, men inte de inre skikten, har avlägsnats.
- d) *helt slipat ris*: paddyris från vilket skalet, hela de yttre och inre skikten av fruktväggen samt vad avser mellan- och långkornigt ris hela grodden och vad avser rundkornigt ris åtminstone en del av grodden har avlägsnats, men där högst 10 % av riskornen får ha kvar vita långsgående strimmor.
2. a) *rundkornigt ris*: ris vars korn som längst är 5,2 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 2.
- b) *mellankornigt ris*: ris vars korn är längre än 5,2 mm men som längst 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 3.
- c) *långkornigt ris*:
 - i) långkornigt ris kategori A, nämligen ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än 2 men mindre än 3.
 - ii) långkornigt ris kategori B, nämligen ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än eller lika med 3.
- d) *mätning av riskornen*: riskornens mått för helt slipat ris bestäms enligt följande metod:
 - i) Ett representativt prov tas från varupartiet.
 - ii) Provet siktas tills dess att endast hela riskorn återstår, inbegripet omogna riskorn.
 - iii) Två mätningar genomförs om vardera 100 riskorn och genomsnittet beräknas.
 - iv) Resultatet uttrycks i mm och avrundas till en decimal, brutet ris.

3. *brutet ris*: riskorndelar vilkas längd inte överstiger tre fjärdedelar av de hela riskornens genomsnittliga längd.

II. För riskorn och brutet ris som inte är av felfri kvalitet ska följande definitioner gälla:

1. *hela riskorn*: riskorn från vilka endast en del av tanden har avlägsnats, oberoende av de egenskaper som varje bearbetningsled åstadkommer.
2. *klippta riskorn*: riskorn från vilka hela tanden har avlägsnats.
3. *brutna riskorn eller brutet ris*: riskorn från vilka en större del än tanden har avlägsnats. Brutet ris inbegriper
 - i) grovt brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än halva riskornet men som inte utgör ett helt riskorn),

- ii) medelfint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än en fjärdedel av riskornet men som inte uppnår minsta storleken för grovt brutet ris),
 - iii) fint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är mindre än en fjärdedel av riskornets, men som inte passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm),
 - iv) riskornsfragment (små delar eller bitar av riskorn, som passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm); kluvna riskorn (bitar som uppkommer genom att riskornen klyvs på längden) ingår i denna definition.
4. gröna riskorn: riskorn som inte är fullt mogna.
5. riskorn med naturliga missbildningar: riskorn med naturliga missbildningar, ärftliga eller icke-ärftliga, i förhållande till sortens typiska morfologiska kännetecken.
6. kritaktiga riskorn: riskorn med en yta som till minst tre fjärdedelar har ett ogenomskinligt och kritaktigt utseende.
7. rödstrimmiga riskorn: riskorn med längsgående röda strimmor av olika färgstyrka och nyans, som utgör rester av fruktväggen.
8. fläckiga riskorn: riskorn med en liten och välavgränsad mörk fläck av mer eller mindre regelbunden form. Till fläckiga riskorn räknas även riskorn som har svaga svarta strimmor på ytan, vilka ej går på djupet. Strimmorna och fläckarna får inte uppvisa någon gul eller mörk yttering.
9. missfärgade riskorn: riskorn som på en begränsad del av ytan uppvisar en tydlig förändring i den naturliga färgen. Fläckarna kan vara av olika färg (svartaktiga, rödaktiga, bruna, etc.). Djupa, svarta strimmor ska också anses utgöra fläckar. Om fläckarnas färg är tillräckligt kraftig (svart, ljusröd, rödbrun), så att den är direkt synlig och om de täcker en yta som är lika med eller större än halva riskornet, ska riskornen anses vara gula riskorn.
10. gula riskorn: riskorn som helt eller delvis genomgått en naturlig färgförändring på annat sätt än genom torkning och som har antagit en färgnyans från citrongul till orangejul.
11. bärnstensgula riskorn: riskorn som på annat sätt än genom torkning har genomgått en enhetlig, lätt färgförändring över hela ytan. Genom denna förändring antar riskornen en ljus bärnstensgul färg.

DEL II:

Tekniska definitioner avseende sockersektorn

Avsnitt A

Allmänna definitioner

1. Vitt socker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen, med en sackaroshalt i torrsubstansen av minst 99,5 viktprocent vid polarimetrisk bestämning.
2. Råsocker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen, med en sackaroshalt i torrsubstansen av mindre än 99,5 viktprocent vid polarimetrisk bestämning.
3. Isoglukos: produkt som är framställd av glukos eller dess polymerer med ett fruktosinnehåll av minst 10 viktprocent.
4. Inulinsirap: produkt som erhållits genom hydrolys av inulin eller oligofruktos, med ett fruktosinnehåll av minst 10 % i fri form eller som sackaros, uttryckt som socker- eller isoglukosekvivalenter. För att undvika restriktioner på marknaden för produkter med låg sötnings effekt vilka framställs av företag utan inulinsirapskvot som bearbetar inulinfibrer kan denna definition komma att ändras av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 125.4 a.
5. Leveransavtal: ett avtal som ingåtts mellan en säljare och ett företag om leverans av sockerbeter avsedda för tillverkning av socker.
6. Branschavtal:
 - a) ett avtal som, innan något leveransavtal har ingåtts, ingås mellan å ena sidan företag eller en branschorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga eller en sammanslutning av sådana branschorganisationer och å andra sidan en säljarorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga eller en sammanslutning av sådana säljarorganisationer, eller

- b) om inget av de avtal som avses i a föreligger, bolags- och kooperationslagstiftningen, om den reglerar leverans av sockerbetor från andelsägare eller medlemmar i ett bolag eller en sockertillverkande Kooperation.

Avsnitt B

Definitioner tillämpliga under den period som avses i artikel 124

1. Kvotsocker, kvotisoglukos och kvotinulinsirap: den kvantitet socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår.
2. Industrisocker: den kvantitet socker som företaget i fråga tillverkar utöver den kvantitet som avses i punkt 5 och som hänför sig till ett visst regleringsår och är avsedd för industriproduktion av någon av de produkter som avses i artikel 140.2.
3. Industriisoglukos och industriinulinsirap: den kvantitet isoglukos eller inulinsirap som tillverkas och som hänför sig till ett visst regleringsår och är avsedd för industriproduktion av någon av de produkter som avses i artikel 140.2.
4. Överskottssocker, överskottisoglukos och överskottsinulinsirap: den kvantitet socker, isoglukos eller inulinsirap som tillverkas och som hänför sig till ett visst regleringsår utöver de kvantiteter som avses i punkterna 1, 2 och 3.
5. Kvotbetor: alla sockerbetor som bearbetas till kvotsocker.
6. Heltidsraffinaderi:
 - produktionsenhet vars verksamhet uteslutande består i att raffinera importerat rörråsocker, eller
 - produktionsenhet som under regleringsåret 2004/05 eller för Kroatien 2007/2008 raffinerade minst 15 000 ton importerat rörråsocker.

DEL III:

Definitioner avseende humlesektorn

1. humle: de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan (*Humulus lupulus*). Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 2–5 cm.
2. humlepulver: den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle.
3. lupulinberikat humlepulver: den produkt som erhålls genom malning av humle efter mekanisk avskiljning av en del av bladen, stjälkarna, stödbladen och humlespindlarna.
4. humleextrakt: de koncentrerade produkter som erhålls genom lösningsmedels inverkan på humlet eller humlepulvret.
5. humleblandningar: en blandning av två eller fler av de produkter som avses i leden 1–4.

DEL IV

Definitioner avseende vinsektorn

Vinstocksrelaterade

1. rövning: fullständigt borttagande av alla vinstockar på en areal som planterats med vinstockar.
2. plantering: slutgiltig plantering av vinstockar eller delar av vinstockar, ympade eller inte ympade, i syfte att producera druvor eller inrätta en moderplantskola för ympmaterial.
3. dubbelympning: ympning av en vinstock som redan har ympats en gång tidigare.

Produktrelaterade

4. färska druvor: de frukter av vinrankan som används för vinframställning, mogna eller lätt torkade, och som kan vara krossade eller pressade med vanliga vinframställningsmedel/utrustning och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning,
5. färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol: en produkt som
 - a) har en verklig alkoholhalt av minst 12 volymprocent och högst 15 volymprocent,
 - b) har framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt av minst 8,5 volymprocent, som uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som är klassificerbara i enlighet med artikel 81.2,
 - i) av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent, eller
 - ii) av en icke-rektifierad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 80 volymprocent.

6. druvsaft: den ojästa men jäsbara flytande produkt som

- a) framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd,
- b) framställs av färska druvor eller av druvmust eller genom återställande. Om produkten har framställts genom återställande, ska detta ha gjorts med hjälp av koncentrerad druvmust eller koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 volymprocent.

7. koncentrerad druvsaft: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, vilken ska användas enligt en metod som ska fastställas, anger 50,9 % eller däröver vid 20 °C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvsaft är 1 volymprocent.

8. jäsningsrester (vindruv):

- a) rester som efter jäsning, under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller vin,
- b) rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led a,
- c) rester som under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller druvmust, eller
- d) rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led c.

9. återstoder från vindruvspressning: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.

10. piquettevin: en produkt som framställs

- a) genom jäsning av obehandlade återstoder från vindruvspressning som är uppblöta i vatten, eller
- b) genom urlakning av jästa återstoder från vindruvspressning med vatten.

11. vin som har tillsatts alkohol för destillation: en produkt som

- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 18 volymprocent och högst 24 volymprocent,

b) uteslutande framställs genom tillsats till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt av högst 86 volymprocent, eller

c) har en halt av flyktiga syror på högst 1,5 g/l, uttryckt som ättiksyra.

12. cuvée:

a) druvmust,

b) vin, eller

c) en blandning av druvmust eller vin med olika egenskaper,

som är avsett för framställning av en särskild typ av mousserande viner.

Alkoholhalt

13. verklig alkoholhalt i volymprocent: antal volymenheter ren alkohol som vid 20 °C finns i 100 volymenheter av produkten vid samma temperatur.

14. potentiell alkoholhalt i volymprocent: antal volymenheter ren alkohol som vid 20 °C kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 volymenheter av produkten vid samma temperatur.

15. total alkoholhalt i volymprocent: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

16. naturlig alkoholhalt uttryckt i volymprocent: en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.

17. verklig alkoholhalt uttryckt i massa: antal kg ren alkohol som finns i 100 kg produkt.

18. potentiell alkoholhalt uttryckt i massa: antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.

19. total alkoholhalt uttryckt i massa: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

DEL V:

Definitioner avseende nötkreatur och kalvköttssektorn

nötkreatur: levande husdjur av nötkreatur som omfattas av KN-nr 0102 21, 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 till ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

DEL VI:

Definitioner avseende sektorn för mjölk och mjölkprodukter

Vid tillämpningen av tullkvoten för smör med ursprung i Nya Zeeland ska formuleringen "framställt direkt från mjölk eller grädde" inte utesluta sådant smör som framställts från mjölk eller grädde utan användning av lagrade råvaror, i en enda, sluten och oavbruten process som kan innebära att grädden genomgår ett stadium som koncentrerat mjölkfett och/eller att sådant mjölkfett fraktioneras.

DEL VII:

Definitioner avseende äggsektorn

1. fjäderfäegg med skal: färska, konserverade eller kokta, undantaget kläckägg enligt punkt 2.

2. kläckägg: fjäderfäegg för kläckning.

3. hela produkter: fågelägg utan skal, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, lämpliga för konsumtion.

4. delprodukter: fågeläggulor, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, lämpliga för konsumtion.

DEL VIII:

Definitioner avseende fjäderfäköttssektorn

1. levande fjäderfän: levande höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns med en vikt på över 185 gram.
2. kycklingar: levande höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns med en högsta vikt på 185 gram.
3. slaktade fjäderfän: döda höns av släktet *Gallus domesticus*, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns, hela och med eller utan slaktbiprodukter.
4. härledda produkter:
 - a) produkter enligt del XX led a i bilaga I,
 - b) produkter enligt del XX led b i bilaga I, utom slaktade fjäderfän och ätbara slaktbiprodukter, så kallade styckningsdelar av fjäderfä,
 - c) ätbara slaktbiprodukter enligt del XX led b i bilaga I,
 - d) produkter enligt del XX led c i bilaga I,
 - e) produkter enligt del XX led d och e i bilaga I,
 - f) produkter enligt del XX led f i bilaga I utom produkter enligt KN-nr 1602 20 10.

DEL IX:

Definitioner avseende biodlingssektorn

1. Med honung avses honung enligt rådets direktiv 2001/110/EG ⁽¹⁾, inklusive vad gäller huvudsorterna av honung.
2. Med *biodlingsprodukter* avses honung, bivax, drottninggelé, propolis eller pollen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung (EGT L 10, 12.1.2002, s. 47).

BILAGA III

STANDARDKVALITET FÖR RIS OCH SOCKER ENLIGT ARTIKLARNA 7 OCH 135

A. Standardkvalitet för paddyris

Följande gäller för paddyris av standardkvalitet:

- a) Det ska vara av sund, god och handelsmässig kvalitet och luktfri.
- b) Vattenhalten ska uppgå till högst 13 %.
- c) Det ska ha en avkastning på 63 viktprocent i hela korn av helt slipat ris (med en tolerans på 3 % klippta korn), varav en viktprocent av korn av helt slipat ris som inte är av felfri kvalitet enligt följande:

Kritaktiga korn av paddyris enligt KN-nummer 1006 10 27 och 1006 10 98	1,5 %
Kritaktiga korn av paddyris med andra KN-nummer än 1006 10 27 och KN 1006 10 98	2,0 %
Rödstrimmiga riskorn	1,0 %
Fläckiga riskorn	0,50 %
Missfärgade riskorn	0,25 %
Gula riskorn	0,02 %
Bärnstensgula riskorn	0,05 %

B. Standardkvaliteter för socker

I. Standardkvaliteter för sockerbetor

Betor av standardkvalitet ska ha följande egenskaper:

- a) De ska vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet.
- b) De ska ha ett sockerinnehåll på 16 % vid mottagandet.

II. Standardkvalitet för vitsocker

1. Vitsocker av standardkvalitet ska ha följande egenskaper:

- a) Sund, god och marknadsmässig kvalitet, torrt, enhetligt kristalliserat och jämnt rinnande.
- b) Polarisation: minst 99,7.
- c) Fuktinnehåll: högst 0,06 %.
- d) Innehåll av invertsocker: högst 0,04 %.
- e) Antalet enheter som fastställs enligt punkt 2 som inte överstiger 22 sammanlagt och inte
 - 15 i fråga om askinnehåll,
 - 9 i fråga om färgtyp, fastställd enligt den metod som används vid Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig (nedan kallad *Braunschweig-metoden*),
 - 6 i fråga om färgning av lösningen, fastställd enligt den metod som används vid International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (nedan kallad *ICUMSA-metoden*).

2. En enhet ska motsvara
 - a) 0,0018 % askinnehåll enligt ICUMSA-metoden vid 28 brixgrader,
 - b) 0,5 färgtypenheter enligt Braunschweig-metoden,
 - c) 7,5 enheter lösningsfärgning enligt ICUMSA-metoden.
3. De metoder som används för att fastställa de faktorer som avses i punkt 1 ska vara desamma som används för att fastställa dessa faktorer inom ramen för interventionsåtgärderna.

III *Standardkvalitet för råsocker*

1. Råsocker av standardkvalitet ska ge ett vitsockerutbyte på 92 %.
 2. Utbytet för råsocker av betsocker ska beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad minskas med
 - a) sockrets procentuella halt av aska multiplicerad med fyra,
 - b) sockrets procentuella halt av invertsocker multiplicerad med två,
 - c) talet 1.
 3. Utbytet för råsocker av sockerrör ska beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad multiplicerad med två minskas med talet 100.
-

BILAGA IV

UNIONSSKALOR FÖR KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR ENLIGT ARTIKEL 10

A. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre

I. Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *slaktkroppar*: hela kroppar av slaktade djur som är avblodade, urtagna och avhudade,
2. *halva slaktkroppar*: produkter som erhålls genom en symmetrisk delning av slaktkroppen genom mitten av varje hals-, bröst-, länd- och korskota och genom bröstbenet och bäckenbensfogen.

II. Kategorier

Slaktkroppar av nötkreatur ska delas in i följande kategorier:

Z: Slaktkroppar av djur som är äldre än åtta månader men yngre än tolv månader.

A: Slaktkroppar av okastrerade handjur som är äldre än 12 månader men yngre än 24 månader.

B: Slaktkroppar av okastrerade handjur som är äldre än 24 månader.

C: Slaktkroppar av kastrerade handjur som är äldre än 12 månader.

D: Slaktkroppar av hondjur som har kalvat.

E: Slaktkroppar av andra hondjur som är äldre än 12 månader.

III. Klassificering

Slaktkropparna ska klassificeras genom på varandra följande bedömningar av följande:

1. Konformation enligt följande:

Slaktkroppsprofilernas utveckling, särskilt vad gäller de väsenliga delarna (lår, rygg, bog).

Konformations-klass	Beskrivning
S Förstklassig	Alla profiler extremt svällande. Exceptionell muskelutveckling (dubbelmusklad slaktkroppstyp).
E Utmärkt	Alla profiler svällande till mycket svällande. Utmärkt muskelutveckling.
U Mycket bra	På det hela taget svällande profiler. Mycket god muskelutveckling.
R Bra	På det hela taget raka profiler. God muskelutveckling.
O Ganska bra	Raka till insjunkna profiler. Genomsnittlig muskelutveckling.
P Dålig	Alla profiler insjunkna till mycket insjunkna. Mindre god muskelutveckling.

2. Fettansättning enligt följande:

— Mängd fett på slakt kroppens utsida och i brösthålan.

Fettansättnings-klass	Beskrivning
1 Mycket liten	Ingen till låg fettansättning.
2 Liten	Lätt fettansättning, köttet synligt nästan överallt.
3 Ordinär	Köttet, med undantag för lår och bog, täckt med fett nästan överallt, lätta ansamlingar av fett i brösthålan.
4 Riklig	Köttet täckt av fett men fortfarande delvis synligt på lår och bog, vissa tydliga ansamlingar av fett i brösthålan.
5 Mycket riklig	Hela slaktkroppen täckt av fett; stora ansamlingar i brösthålan.

Medlemsstaterna ska tillåtas att dela in var och en av klasserna i punkterna 1 och 2 i högst tre underklasser.

IV. Presentation

Hela och halva slaktkroppar och halva slaktkroppar ska presenteras på följande sätt:

- a) Utan huvud och utan fötter. Huvudet ska vara avskuret från kroppen vid leden mellan atlaskotan och skallbenet och fötterna ska vara avskurna vid övre eller nedre fotleden.
- b) Utan bröst- och bukhålornas organ, med eller utan njurar, njurfett och bäckenfett.
- c) Utan könsorgan och dithörande muskler och hos hondjur utan juver eller juverfett.

V. Klassificering och identitetsmärkning

Slakterier som har godkänts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ⁽¹⁾ ska vidta åtgärder för att säkerställa att alla slaktkroppar eller halva slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och har slaktats vid dessa slakterier och är försedda med ett kontrollmärke enligt artikel 5.2 jämförd med avsnitt I kapitel III i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ⁽²⁾ klassificeras och identitetsmärks i enlighet med unionsskalan.

Medlemsstaterna får bevilja att yttre fett avlägsnas från slaktkropparna eller de halva slaktkropparna före identitetsmärkningen, om detta motiveras av fettansättningen.

B. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av gris

I. Definitioner

Med *slaktkroppar* avses kroppar av slaktade grisar som är avblodade och urtagna, hela eller delade längs mittlinjen.

II. Klassificering

Slaktkroppar ska indelas i klasser enligt sitt uppskattade innehåll av magert kött och klassificeras enligt följande:

Klass	Magert kött som andel av slaktkroppsvikten
S	60 % eller mer
E	55 % eller mer, men mindre än 60 %
U	50 % eller mer, men mindre än 55 %

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).

Klass	Magert kött som andel av slaktkroppsvikten
R	45 % eller mer, men mindre än 50 %
O	40 % eller mer, men mindre än 45 %
P	Mindre än 40 %

III. Presentation

Slaktkroppar ska presenteras utan tunga, borst, klövar, könsorgan, ister, njurar och mellangärde.

IV. Innehåll av magert kött

1. Innehållet av magert kött ska bedömas med av kommissionen godkända klassificeringsmetoder. Endast statistiskt utprovade bedömningsmetoder grundade på fysisk mätning av en eller flera anatomiska delar av grisslaktkroppen får godkännas. För att en klassificeringsmetod ska kunna godkännas måste det statistiska felet vid bedömningen underskrida en angiven högsta toleransnivå.
2. Slaktkropparnas kommersiella värde ska dock inte enbart bestämmas på grundval av innehållet av magert kött.

V. Identifiering av slaktkroppar

Om inte annat föreskrivs av kommissionen, ska klassificerade slaktkroppar identifieras genom märkning i enlighet med unionsskalan.

C. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av får

I. Definitioner

För termerna av slaktkroppar och halva slaktkroppar definitionerna i punkt A.I gälla.

II. Kategorier

Slaktkropparna ska delas in i följande kategorier:

A: Slaktkroppar av får som är yngre än tolv månader.

B: Slaktkroppar av andra får.

III. Klassificering

Slaktkropparna ska klassificeras genom tillämpning av bestämmelserna i punkt A.III med nödvändiga ändringar. Begreppet "lår" i punkt A.III.1 och på raderna 3 och 4 i tabellen under punkt A.III.2 ska dock ersättas med begreppet "bakkvartspart".

IV. Presentation

Slaktkroppar och halva slaktkroppar ska presenteras utan huvud (avskilt vid leden mellan atlaskotan och skallbenet), fötter (avskilda vid övre eller nedre fotleden), svans (avskild mellan sjätte och sjunde svanskotan), juver, könsdelar, lever och organpaket. Njurar och njurfett inkluderas i slaktkroppen.

Medlemsstaterna ska ha rätt att tillåta en annan presentation när referenspresentationen inte används.

V. Identifiering av slaktkroppar

Klassificerade slaktkroppar och halva slaktkroppar ska identifieras genom märkning i enlighet med unionsskalan.

*BILAGA V***FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER SOM ÄR UNDANTAGNA FRÅN PROGRAM FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER I SKOLAN SOM SAMFINANSIERAS MED UNIONSSTÖD ENLIGT ARTIKEL 23.3**

Produkter med något av följande:

- Tillsatt socker,
 - Tillsatt fett,
 - Tillsatt salt,
 - Tillsatt sötningsmedel.
-

BILAGA VI

BUDGETBEGRÄNSNINGAR FÖR STÖDPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 44.1

i tusental EUR per budgetår

	2014	2015	2016	2017 framåt
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762
Tjeckien	5 155	5 155	5 155	5 155
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895
Grekland	23 963	23 963	23 963	23 963
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332
Frankrike	280 545	280 545	280 545	280 545
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646
Litauen	45	45	45	45
Luxemburg	588	—	—	—
Ungern	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Österrike	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumänien	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovakien	5 085	5 085	5 085	5 085
Förenade kungariket	120	—	—	—

BILAGA VII

DEFINITIONER, BETECKNINGAR OCH VARUBESKRIVNINGAR AVSEENDE PRODUKTER ENLIGT ARTIKEL 78

I denna bilaga avses med *varubeskrivning* det namn under vilket ett livsmedel säljs enligt artikel 5.1 i direktiv 2000/13/EG eller namnet på livsmedlet enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1169/2011.

DEL I

Kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader

I. Definition

I denna del avses med kött slaktkroppar, kött, även urbenat, och slaktbiprodukter, även styckade, som är avsedda som livsmedel och härrör från nötkreatur som är yngre än tolv månader, i färskt, fryst eller djupfryst tillstånd, även emballerat eller förpackat.

II. Klassificering av kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader vid slakteriet

Vid slakten ska aktörerna under översyn av den behöriga myndigheten klassificera varje nötkreatur som är yngre än tolv månader i en av följande två kategorier:

A. Kategori V: Nötkreatur som är yngre än åtta månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: V.

B. Kategori Z: Nötkreatur som är äldre än åtta månader men yngre än tolv månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: Z.

Klassificeringen ska göras på grundval av de uppgifter som ingår i djurpasset eller, om sådant saknas, på grundval av de uppgifter som finns i den databas som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ⁽¹⁾.

III. Varubeskrivningar

1. Kött av nötkreatur yngre än tolv månader får endast saluföras i medlemsstaterna under den eller de för varje medlemsstat fastställda varubeskrivningarna enligt följande:

A. Kött av nötkreatur yngre än åtta månader (bokstavsbezeichnung för kategorin: V):

Saluföringsland	Varubeskrivningar
Belgien	veau, viande de veau / kalfsvlees / Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета
Tjeckien	Telecí
Danmark	Lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch
Estland	Vasikaliha
Irland	Veal
Grekland	μσχάρι γάλακτος
Spanien	Tenera blanca, carne de ternera blanca
Frankrike	veau, viande de veau
Kroatien	teletina
Italien	vitello, carne di vitello

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttprodukter (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

Cypern	μοσχάρι γάλακτος
Lettland	Teļa gaļa
Litauen	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau / Kalbfleisch
Ungern	Borjűhűs
Malta	Vitella
Nederländerna	Kalfsvlees
Österrike	Kalbfleisch
Polen	Cielęcina
Portugal	Vitela
Rumänien	carne de vițel
Slovenien	Teletina
Slovakien	Teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Förenade kungariket	Veal

B. Kött av nötkreatur äldre än åtta månader men yngre än tolv månader (Bokstavsbeteckning för kategorin: Z):

Saluföringsland	Varubeskrivningar
Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bulgarien	Телешко месо
Tjeckien	hovězí maso z mladáho skotu
Danmark	Kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch
Estland	noorloomaliha
Irland	rosé veal
Grekland	vealό μοσχάρι
Spanien	Ternera, carne de ternera
Frankrike	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatien	mlada junetina
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	vealό μοσχάρι
Lettland	jaunlopa gaļa
Litauen	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungern	Nővendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nederländerna	rosé kalfsvlees
Österrike	Jungrindfleisch
Polen	młoda wołowina
Portugal	Vitelão

Rumänien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakien	mäso z mladého dobytku
Finland	vasikanliha / kalvkött
Sverige	kalvkött
Förenade kungariket	Beef

2. De varubeskrivningar som avses i punkt 1 får kompletteras med en uppgift om namnet eller beteckningen på den styckningsdel eller slaktbiprodukt det är fråga om.
3. De varubeskrivningar som anges för kategori V i del A i tabellen i punkt 1 och eventuella nya namn som härrör från dessa varubeskrivningar får endast användas om kraven i denna bilaga är uppfyllda.

Framför allt får orden *veau*, *telecí*, *Kalb*, *μσχάρι*, *ternera*, *kalv*, *veal*, *vitello*, *vitella*, *kalf*, *vitela* och *teletina* inte användas i varubeskrivningar eller i märkning som avser kött av djur på mer än tolv månader.

4. Villkoren i punkt 1 ska inte tillämpas på kött av nötkreatur som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning i enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012, som har registrerats före den 29 juni 2007.

IV. Obligatoriska uppgifter på märkningen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG, förordning (EU) nr 1169/2011 och artiklarna 13, 14 och 15 i förordning (EG) nr 1760/2000, ska aktörer i alla produktions- och saluföringsled märka kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader med följande information:

- a) En varubeskrivning i enlighet med punkt III i denna del.
- b) Slaktdjurens ålder, från fall till fall angivet på formuläret med
 - "slaktålder: yngre än åtta månader", eller
 - "slaktålder: från åtta till yngre än tolv månader".

Genom undantag från led b i första stycket får aktörer ersätta uppgiften om slaktålder med en uppgift om kategori, "kategori V" respektive "kategori Z", i led före frisläppande till slutkonsumenten.

2. Medlemsstaterna ska fastställa regler för hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska anges för kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader som i detaljhandeln säljs oförpackat till slutkonsumenten.

V. Registrering

I varje produktions- och saluföringsled ska aktörerna registrera följande information:

- a) Djurens identifikationsnummer och födelsedatum, enbart på slakterinivå.
- b) Ett referensnummer som gör det möjligt att upprätta en koppling mellan å ena sidan identifikationen för de djur från vilka köttet härrör och å andra sidan varubeskrivningen, slaktåldern och den bokstavs-beteckning för kategorin som anges på märkningen av köttet.
- c) Djurens och köttets ankomst- och avresedatum från anläggningen.

VI. Offentliga kontroller

1. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som ska vara ansvariga för de offentliga kontroller som ska utföras för att kontrollera tillämpningen av denna del och informera kommissionen om detta.

2. Offentliga kontroller ska utföras av den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna i enlighet med de allmänna principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽¹⁾.
3. Kommissionens experter ska vid behov gemensamt med de berörda behöriga myndigheterna och om tillämpligt med medlemsstaternas experter utföra kontroller på plats för att säkerställa att bestämmelserna i denna bilaga genomförs.
4. En medlemsstat på vars territorium kontroller utförs ska bistå kommissionen med all den hjälp den kan behöva för att fullgöra sina uppgifter.
5. För kött importerat från tredjeland ska en behörig myndighet utsedd av tredjelandet eller i förekommande fall ett oberoende tredjepartsorgan säkerställa att kraven i denna del är uppfyllda. Det oberoende organet ska tillhandahålla en fullständig försäkran om överensstämmelse med villkoren i Europastandard EN 45011 eller ISO/IEC:s vägledning 65.

DEL II

Kategorier av vinprodukter

1. Vin

Med *vin* avses den produkt som uteslutande framställs genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.

Vin ska

- a) eventuellt till följd av de processer som anges i del I avsnitt B i bilaga VIII, ha en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent, förutsatt att vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B enligt tillägg I till denna bilaga och lägst 9 volymprocent inom övriga vinodlingszoner,
- b) genom undantag från den i övrigt tillämpliga lägsta verkliga alkoholhalten, om det har en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, oavsett om processerna i del I avsnitt B i bilaga VIII har följts, ha en verklig alkoholhalt av lägst 4,5 volymprocent,
- c) ha en total alkoholhalt på högst 15 volymprocent, men genom undantag
 - får den övre gränsen för den totala alkoholhalten uppgå till 20 volymprocent för viner som har framställts utan berikning och kommer från vissa vinodlingsområden i unionen, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
 - får den övre gränsen för den totala alkoholhalten överstiga 15 volymprocent för viner med en skyddad ursprungsbeteckning vilka har framställts utan berikning,
- d) med förbehåll för undantag som kan fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, ha en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

Med *Retsina* avses vin som uteslutande produceras på Greklands geografiska territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att erhålla Retsinavin på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

Med avvikelse från led b i andra stycket ska *Tokaji eszencia* och *Tokajská eszencia* betraktas som vin.

Medlemsstaterna får dock tillåta användningen av termen *vin*, om

- a) den åtföljs av ett namn på en frukt i ett sammansatt ord för att saluföra produkter som erhållits genom jäsning av andra bär och frukter än druvor, eller
- b) den är en del av ett sammansatt namn.

All sammanblandning med produkter motsvarande de vinkategorier som ingår i denna bilaga ska undvikas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

2. Ungt icke färdigjäst vin

Med *ungt icke färdigjäst vin* avses vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen.

3. Likörvin

Med *likörvin* avses en produkt som

- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och högst 22 volymprocent,
- b) har en total alkoholhalt på lägst 17,5 volymprocent, utom för vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
- c) framställs av
 - delvis jäst druvmust,
 - vin,
 - en blandning av dessa produkter, eller
 - druvmust eller en blandning av druvmust och vin, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
- d) har en ursprunglig naturlig alkoholhalt på lägst 12 volymprocent, utom för vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
- e) har tillsatts
 - i) enskilt eller som blandning
 - neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som har framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - destillat av vin eller torkade druvor med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - ii) om lämpligt tillsammans med någon eller några av följande produkter:
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led e i med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen,
- f) med undantag från led e, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, har tillsatts
 - i) någon av de produkter som förtecknas i led e i eller en blandning av dessa, eller
 - ii) en eller flera av följande produkter:
 - alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvpressning som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och mindre än 94,5 volymprocent, och

iii) i förekommande fall en eller flera av följande produkter:

- delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor,
- koncentrerad druvmust som har koncentrerats genom direkt uppvärmning men i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust,
- koncentrerad druvmust,
- en blandning av en av de produkter som avses i led f ii med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen.

4. Mousserande vin

Med *mousserande vin* avses en produkt som

a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av

- färska druvor,
- druvmust, eller
- vin,

b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning,

c) på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C, och

d) för vilken den totala alkoholhalten hos de cuvéeer som är avsedda för framställningen inte får understiga 8,5 volymprocent.

5. Mousserande kvalitetsviner

Med *mousserande kvalitetsvin* avses en produkt som

a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av

- färska druvor,
- druvmust, eller
- vin,

b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning,

c) på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3,5 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C, och

d) för vilken den totala alkoholhalten hos de cuvéeer som är avsedda för framställningen inte får understiga 9 volymprocent.

6. Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ

Med *mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ* avses mousserande kvalitetsvin

a) som erhålls genom att det för cuvéen enbart används druvmust eller delvis jäst druvmust som härrör från särskilda druvsorter, vilka är uppförda på en förteckning som ska upprättas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, och de mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ som traditionellt framställs med användning av vin för cuvéen ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,

b) som på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C,

c) vars verkliga alkoholhalt inte får understiga 6 volymprocent, och

d) vars totala alkoholhalt inte får understiga 10 volymprocent.

7. Mousserande vin med tillsats av koldioxid

Med *mousserande vin med tillsats av koldioxid* avses en produkt som

a) framställs av vin utan skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning,

b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och

c) på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C.

8. Pärlande vin

Med *pärlande vin*: avses en produkt som

a) framställs av vin, ungt icke färdigjäst vin, druvmust eller delvis jäst druvmust med en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,

b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent,

c) på grund av endogen upplöst koldioxid i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, och

d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.

9. Pärlande vin med tillsats av koldioxid

Med *pärlande vin med tillsats av koldioxid* avses en produkt som

a) framställs av vin, ungt icke färdigjäst vin, druvmust eller delvis jäst druvmust,

b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent och en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,

c) på grund av helt eller delvis tillsatt upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C, och

d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.

10. Druvmust

Med *Druvmust*: avses en flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvmust är 1 volymprocent.

11. Delvis jäst druvmust

Med *delvis jäst druvmust* avses en produkt som framställs genom jäsning av druvmust, med en verklig alkoholhalt på över 1 volymprocent men under tre femtedelar av den totala alkoholhalten uttryckt i volym.

12. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor

Med *delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor* avses en produkt som framställs genom partiell jäsning av druvmust från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt inte får vara lägre än 8 volymprocent. Vissa viner som motsvarar dessa krav, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, ska dock inte betraktas som delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.

13. Koncentrerad druvmust

Med *koncentrerad druvmust* avses icke-karamelliserad druvmust som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, vilken ska användas enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 80.5 första stycket och artikel 91 första stycket d, vid 20 °C anger 50,9 % eller däröver.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

14. Rektifierad koncentrerad druvmust

Med *rektifierad koncentrerad druvmust* avses

a) den flytande icke-karamelliserade produkt som

i) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, vilken ska användas enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 80.5 första stycket och artikel 91 första stycket d, vid 20 °C anger 61,7 % eller däröver,

ii) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrring och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,

iii) har följande egenskaper:

- Ett pH-värde på högst 5 vid 25 brixgrader.
- En optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25 brixgrader.
- En sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas.
- Ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00 vid 25 brixgrader.
- En titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet.
- En svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet.
- En total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet.
- En ledningsförmåga vid 25 brixgrader och 20 °C på högst 120 micro-Siemens/cm.
- En hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet.
- Spår av mesoinositol.

b) Den fasta icke-karamelliserade produkt som

i) framställs genom kristallisation av flytande rektifierad koncentrerad druvmust utan användning av lösningsmedel,

ii) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrring och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,

iii) har följande egenskaper efter spädning till 25 brixgrader:

- Ett pH-värde på högst 7,5.
- En optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm.
- En sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas.
- Ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00.
- En titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet.
- En svaveldioxidhalt på högst 10 mg/kg av det totala sockerinnehållet.

- En total katjonhalt på högst 8 miliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet.
- En ledningsförmåga vid 20 °C på högst 120 mikrosiemens/cm.
- En hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet.
- Spår av mesoinositol.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

15. Vin från lätt torkade druvor

Med *vin från lätt torkade druvor* avses en produkt som

- a) framställs utan berikning av druvor som har lämnats i sol eller skugga för partiell dehydratisering,
- b) har en total alkoholhalt av minst 16 volymprocent och en verklig alkoholhalt av minst 9 volymprocent, och
- c) har en naturlig alkoholhalt av minst 16 volymprocent (eller 272 gram socker/liter).

16. Vin av övermogna druvor

Med *vin av övermogna druvor* avses en produkt som

- a) framställs utan berikning,
- b) har en naturlig alkoholhalt på mer än 15 volymprocent, och
- c) har en total alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och en verklig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

17. Vinättika

Med *vinättika* avses ättika som

- a) framställs uteslutande genom ättiksyrajäsnings av vin, och
- b) har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.

DEL III

Mjölk och mjölkprodukter

1. Med *mjölk* avses uteslutande det normala juversekret som erhålls vid en eller flera mjölkningar, utan någon tillsats och utan att något avlägsnats från detta.

Termen *mjölk* får emellertid användas

- a) för mjölk som har genomgått behandling utan att dess sammansättning förändrats och för mjölk vars fetthalt har standardiserats i enlighet med del IV,
 - b) i förening med ett eller flera ord för att beteckna mjölkens typ, kvalitet, ursprung och/eller avsedda användningsområde eller för att beskriva den fysiska behandling den har varit föremål för eller den ändring som har gjorts av dess sammansättning, förutsatt att ändringen är begränsad till tillsats och/eller avlägsnande av naturliga mjölkbeståndsdelar.
2. I denna del avses med mjölkprodukter produkter som har framställts uteslutande av mjölk, varvid gäller att ämnen som är nödvändiga för framställningen av dessa produkter får tillsättas, förutsatt att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta någon mjölkbeståndsdel.

Följande termer ska reserveras för mjölkprodukter:

a) Följande beteckningar, som används i alla avsättningsled:

- i) Vassle.
- ii) Grädde.
- iii) Smör.
- iv) Kärnmjölk.
- v) Smörolja.
- vi) Kaseiner.
- vii) Vattenfritt mjölkfett.
- viii) Ost.
- ix) Yoghurt.
- x) Kefir.
- xi) Kumiss.
- xii) Viili/fil.
- xiii) Smetana.
- xiv) Fil.
- xv) Rjaženka.
- xvi) Rūgušpiens.

b) Beteckningar eller namn i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2000/13/EG eller i artikel 17 i förordning (EU) nr 1169/2011 som faktiskt används för mjölkprodukter.

3. Termen mjölk och de beteckningar som används för mjölkprodukter får även användas i förening med ett eller flera ord för att beteckna sammansatta produkter i vilka ingen del ersätter eller är avsedd att ersätta någon mjölkbeståndsdel och i vilka mjölk eller en mjölkprodukt utgör en väsentlig beståndsdel, antingen med avseende på kvantitet eller produktens karaktär.

4. Det ska anges vilken djurart mjölken kommer ifrån, om den inte kommer från kor.

5. De beteckningar som avses i punkterna 1, 2 och 3 får inte användas för någon annan produkt än de produkter som anges i punkten.

Denna bestämmelse ska emellertid inte gälla för produktbeteckningar vars beskaffenhet klart framgår av det sätt på vilka produkterna traditionellt används eller när beteckningarna klart används för att beskriva en kännetecknande egenskap hos produkten.

6. För andra produkter än de som beskrivs i punkterna 1, 2 och 3 i denna del får ingen märkning eller affärshandling, inget reklammaterial eller någon form av reklam enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 2006/114/EG ⁽¹⁾ eller någon presentationsform användas som anger, låter förstå eller antyder att produkten är en mejeriprodukt.

För en produkt som innehåller mjölk eller mjölkprodukter får emellertid beteckningen mjölk eller de beteckningar som avses punkt 2 andra stycket i denna del endast användas för att beskriva basråvarorna och för att ange ingredienserna i enlighet med direktiv 2000/13/EG eller förordning (EU) nr 1169/2011.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EGT L 376, 27.12.2006, s. 21).

DEL IV

Mjölk avsedd som livsmedel enligt KN-nummer 0401**I. Definitioner**

För tillämpningen av denna del avses med

- a) mjölk: mjölkavkastningen från en eller flera kor,
- b) konsumtionsmjölk: de produkter som anges i punkt III som utan ytterligare bearbetning ska levereras till konsumenten,
- c) fetthalt: mjölkens fetthalt uttryckt i massprocent,
- d) proteinhalt: mjölkens proteinhalt i massprocent, beräknad genom multiplicering av mjölkens totala kvävehalt, uttryckt i massprocent, med 6,38.

II. Leverans eller försäljning till slutkonsumenten

- 1. Endast den mjölk som uppfyller de krav som har fastställts för konsumtionsmjölk får utan bearbetning, antingen direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalrestauranger eller andra liknande storkök, levereras eller säljas till slutkonsumenten.
- 2. Varubeskrivningarna för dessa produkter framgår av punkt III. De förbehålls de produkter som anges där, utan att detta påverkar deras användning i sammansatta beskrivningar.
- 3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att informera konsumenterna om produkternas art eller sammansättning i de fall då utelämnande av sådan information skulle kunna skapa förvirring hos konsumenten.

III. Konsumtionsmjölk**1. Följande produkter ska betraktas som konsumtionsmjölk:**

- a) Obehandlad mjölk: mjölk som har uppvärmts till högst 40 °C och som inte har genomgått annan behandling med likvärdig effekt.
- b) Helmjölk: värmebehandlad mjölk som vad gäller fetthalt uppfyller ett av följande krav:
 - i) Standardiserad helmjölk: mjölk med en fetthalt på minst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterna får emellertid fastställa ytterligare en kategori helmjölk med en fetthalt på minst 4,00 % (m/m).
 - ii) Mjölk med naturlig fetthalt: mjölk vars fetthalt inte har ändrats sedan mjölkkningsstadiet, varken genom tillsats eller borttagande av mjölkfett eller genom uppblandning med mjölk vars naturliga fetthalt har ändrats. Fetthalten får dock inte underskrida 3,50 % (m/m).
- c) Mellanmjölk: värmebehandlad mjölk vars fetthalt har sänkts till minst 1,50 % (m/m) men högst 1,80 % (m/m).
- d) Skummjölk ("lättnmjölk/minimjmölk"): värmebehandlad mjölk vars fetthalt har sänkts till högst 0,50 % (m/m).

Värmebehandlad mjölk som inte uppfyller kraven på fetthalt i första stycket leden b, c och d ska anses vara konsumtionsmjölk, under förutsättning att fetthalten på förpackningen är tydligt angiven med en decimal och lättläst enligt följande: "... % fett". Sådan mjölk ska inte betecknas som helmjölk, mellanmjölk eller skummjölk.

2. Utan att det påverkar punkt 1 b ii ska endast följande ändringar vara tillåtna:

- a) För att iaktta de fetthalter som föreskrivs för konsumtionsmjölk får mjölkens naturliga fetthalt ändras genom borttagande eller tillsats av grädde eller genom tillsats av helmjölk, mellanmjölk eller skummjölk.

b) Berikning av mjölken med proteiner från mjölk, mineralsalter eller vitaminer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 ⁽¹⁾.

c) Minskning av mjölkens laktoshalt genom att den omvandlas till glukos och galaktos.

De ändringar i mjölkens sammansättning som avses i leden b och c ska endast vara tillåtna, om de anges på produktens förpackning väl synligt, outplånligt och på ett sådant sätt att det är lätt att läsa. Att dessa uppgifter anges innebär inget undantag från skyldigheten att förse produkten med den näringsvärdesdeklaration som föreskrivs i förordning (EU) nr 1169/2011. Om mjölken berikas med proteiner, ska den berikade mjölken ha en proteinhalt på minst 3,8 % (m/m).

Medlemsstaterna får dock begränsa eller förbjuda de förändringar av mjölkens sammansättning som avses i leden b och c.

3. Konsumtionsmjölk ska uppfylla följande krav:

a) Den ska ha en fryspunkt som närmar sig den medelfryspunkt som noteras för obehandlad mjölk i det ursprungliga uppsamlingsområdet.

b) Den ska ha en massa på minst 1 028 gram per liter mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m) vid en temperatur på 20 °C eller likvärdig vikt per liter mjölk med annan fetthalt.

c) Den ska ha en proteinhalt på minst 2,9 % (m/m) för mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m) eller en likvärdig koncentration för mjölk med en annan fetthalt.

DEL V

Produkter från fjäderfäköttsektorn

I. Denna del ska tillämpas på saluföring i unionen, genom affärsverksamhet eller handel, av vissa typer och presentationer av fjäderfäkött eller fjäderfäköttberedningar och produkter baserade på slaktbiprodukter av fjäderfä av följande arter:

— *Gallus domesticus*.

— Ankor.

— Gäss.

— Kalkoner.

— Pärlehöns.

Dessa bestämmelser ska också gälla för fjäderfäkött i saltlake enligt KN-nummer 0210 99 39.

II. Definitioner

1. fjäderfäkött: fjäderfäkött som är lämpligt som livsmedel och inte har genomgått någon annan behandling än kylbehandling.

2. färskt fjäderfäkött: fjäderfäkött som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får understiga -2 °C eller överstiga + 4 °C och som inte har styvnat på grund av kylningsprocessen. Medlemsstaterna får dock fastställa något avvikande temperaturkrav för den erforderliga minimitiden för styckning och hantering av färskt fjäderfäkött som äger rum hos detaljhandlare eller i lokaler som är belägna vid försäljningsställen, där styckningen och hanteringen uteslutande sker på platsen i samband med direkt försäljning till konsumenten.

3. fryst fjäderfäkött: fjäderfäkött som nedfrysas så snart som möjligt inom ramarna för de normala slaktförfarandena och som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -12 °C.

4. djupfryst fjäderfäkött: fjäderfäkött som ska förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -18 °C inom de avvikelser som fastställs i rådets direktiv 89/108/EEG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel (EUT L 404, 30.12.2006, s. 26).

⁽²⁾ Rådets direktiv av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om djupfrysta livsmedel (EGT L 40, 11.2.1999, s. 34).

5. fjäderfäköttberedningar: fjäderfäkött, inklusive finfördelat fjäderfäkött, till vilket livsmedel, smakämnen eller andra tillsatser har tillförts eller vilket har genomgått processer som inte är tillräckliga för att ändra köttets muskelfiberstruktur.
6. beredning baserad på färskt fjäderfäkött: en beredning baserad på fjäderfäkött i vilken färskt fjäderfäkött har använts.

Medlemsstaterna får dock fastställa något avvikande temperaturkrav, vilka ska tillämpas för den erforderliga minimitiden och endast i den omfattning som krävs för att underlätta den styckning och behandling som genomförs i fabriken under produktion av beredningar baserade på färskt fjäderfäkött.

7. fjäderfäköttprodukt: en köttprodukt enligt definitionen i bilaga I punkt 7.1 i förordning (EG) nr 853/2004 i vilken fjäderfäkött har använts.

III. Fjäderfäkött och fjäderfäköttberedningar ska saluföras i ett av följande tillstånd:

- Färskt.
- Fryst.
- Djupfrost.

DEL VI

Ägg från höns av arten *Gallus gallus*

I. Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 75 när det gäller handelsnormerna för ägg för kläckning och för gårdsuppfödda kycklingar ska denna del tillämpas på saluföring i unionen av ägg som har producerats i unionen, importerats från tredjeland eller är avsedda för export utanför unionen.
2. Medlemsstaterna får medge undantag från kraven i denna del, med undantag för punkt III.3, för ägg som producenten säljer direkt till slutkonsumenten
 - a) på produktionsenheten, eller
 - b) på en lokal offentlig marknad eller genom försäljning från dörr till dörr i produktionsregionen i den berörda medlemsstaten.

Om ett sådant undantag medges, ska varje producent ha möjlighet att välja om den vill tillämpa undantaget eller inte. Ingen kvalitetsklassificering eller viktklassificering får göras när detta undantag tillämpas.

Medlemsstaten får i enlighet med sin nationella lagstiftning fastställa definitionerna av termerna "lokal offentlig marknad", "försäljning från dörr till dörr" och "produktionsregion".

II. Kvalitets- och viktklassificering

1. Ägg ska klassificeras i följande kvalitetsklasser:
 - a) Klass A eller "färska ägg".
 - b) Klass B.
2. Ägg av klass A ska också klassificeras efter vikt. Detta krav ska dock inte ställas för ägg som levereras till livsmedelsindustrin och till andra industrier än livsmedelsindustrin.
3. Ägg av klass B ska endast levereras till livsmedelsindustrin eller till andra industrier än livsmedelsindustrin.

III. Märkning av ägg

1. Ägg av klass A ska märkas med producentkoden.

Ägg av klass B ska märkas med producentkoden och/eller med någon annan symbol.

Medlemsstaterna får undanta ägg av klass B från detta krav när de saluförs uteslutande på det egna territoriet.

2. Märkningen av ägg i enlighet med punkt 1 ska äga rum på produktionsenheten eller på den första förpackningscentral som äggen levereras till.
3. Ägg som producenten säljer till slutkonsumenten på en lokal offentlig marknad i produktionsregionen i den berörda medlemsstaten ska märkas i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna får emellertid undanta producenter med högst 50 värphöns från detta krav, under förutsättning att producentens namn och adress anges på försäljningsplatsen.

DEL VII

Bredbara fetter

I. Varubeskrivning

De produkter som avses i artikel 78.1 f får inte levereras eller överlåtas utan bearbetning till slutkonsumenten vare sig direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalmatsalar eller liknande inrättningar, om de inte uppfyller de krav som anges i tillägg II.

Varubeskrivningarna för dessa produkter ska vara de som anges i tillägg II utan att det påverkar tillämpningen av punkterna II.2, II.3 och II.4.

Varubeskrivningarna i tillägg II ska endast gälla för de produkter som de avser enligt följande KN-nummer med en fetthalt på minst 10 viktprocent och högst 90 viktprocent:

- a) Mjölkfetter enligt KN-nummer 0405 och ex 2106.
- b) Fetter enligt KN-nummer ex 1517.
- c) Blandningar av vegetabiliska och/eller animaliska fetter enligt KN-nummer ex 1517 och ex 2106.

Fetthalten exklusive salt ska vara minst två tredjedelar av torrsubstansen.

Dessa varubeskrivningar ska dock endast tillämpas på produkter som förblir fasta vid en temperatur av 20 °C och som är bredbara.

Dessa definitioner ska inte gälla

- a) beteckningar på produkter vilkas exakta beskaffenhet klart framgår av den traditionella användningen och/eller när beteckningarna uppenbart används för att beskriva en karakteristisk egenskap hos produkten,
- b) koncentrerade produkter (smör, margarin, blandningar) med en fetthalt av 90 % eller mer.

II. Terminologi

1. Begreppet "traditionell" får användas tillsammans med beteckningen "smör" enligt del A punkt 1 i tillägg II, om produkten är framställd direkt av mjölk eller grädde.

Med "grädde" avses i denna punkt den produkt som framställs av mjölk i form av en olja-i-vatten-emulsion med en mjölkfetthalt av minst 10 %.

2. För produkter som avses i tillägg II ska det vara förbjudet att använda andra uttryck än de som anges i tillägget, varigenom en annan fetthalt för produkterna nämns, förutsätts eller antyds.
3. Genom undantag från punkt 2 och som tillägg får "med sänkt fetthalt" eller "lätt" användas för produkter som avses i tillägg II med en fetthalt på högst 62 %.

Uttrycket "med sänkt fetthalt" och uttrycket "lätt" får dock användas i stället för uttrycken "60 %" eller "40 %", som används i tillägg II.

4. Beteckningarna "minarin" eller "halvarin" får användas för produkter som avses i del B punkt 3 i tillägg II.

5. Begreppet "vegetabilisk" får användas tillsammans med beteckningarna i del B i tillägg II, under förutsättning att produkten endast innehåller fett av vegetabiliskt ursprung, varvid högst 2 % av fettinnehållet dock får bestå av animaliska fetter. Denna avvikelse ska också tillämpas när en bestämd växtart anges.

DEL VIII

Beskrivningar och definitioner avseende olivolja och olja av olivrestprodukter

Det ska vara obligatoriskt att använda de beskrivningar och definitioner för olivoljor och oljor av olivrestprodukter som anges i denna del för saluföring av de berörda produkterna inom unionen och, i den mån de är förenliga med obligatoriska internationella regler, i handeln med tredjeländer.

Endast sådana oljor som anges i punkterna 1 a, 1 b, 3 och 6 får saluföras i detaljhandelsledet.

1. JUNGFRUOLJA

Med *jungfruolja* avses olja som utvunnits ur oliver uteslutande genom mekaniska eller andra fysiska processer, under förhållanden som innebär att oljan inte har förändrats och inte har genomgått någon annan behandling än tvättning, dekantering, centrifugering och filtrering. Oljan får inte ha utvunnits med hjälp av lösningsmedel eller hjälpmedel med kemisk eller biokemisk verkan eller genom omestring eller blandning med oljor av annat slag.

Jungfruolja ska endast klassificeras och beskrivas enligt följande:

a) Extra jungfruolja

Med *extra jungfruolja* avses jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror i form av oljesyra på högst 0,8 g/100 g, med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

b) Jungfruolja

Med *jungfruolja* avses jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror i form av oljesyra på högst 2 g/100 g, med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

c) Bomolja

Med *bomolja* avses jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror i form av oljesyra på högst 2 g/100 g och/eller med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

2. RAFFINERAD OLIVOLJA

Med raffinerad olivolja avses olivolja som erhålls genom raffinering av jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

3. OLIVOLJA – SAMMANSATT AV RAFFINERAD OLIVOLJA OCH JUNGFRUOLJA

Med olivolja sammansatt av raffinerad olivolja och jungfruolja avses olivolja som utgörs av en blandning av raffinerad olivolja och jungfruolja av en annan kategori än bomolja och med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

4. ORAFFINERAD OLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Med *oraffinerad olja av olivrestprodukter* avses olja som erhålls av olivrestprodukter genom behandling med lösningsmedel eller genom fysiska processer eller olja som med undantag för vissa egenskaper motsvarar bomolja, men oljan får inte ha utvunnits genom omestring eller blandning med oljor av annan typ och dess övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

5. RAFFINERAD OLIVOLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Med *raffinerad olivolja av olivrestprodukter* avses olja som erhålls genom raffinering av olja av olivrestprodukter med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

6. OLIVOLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Med *olivolja av olivrestprodukter* avses olja som utgörs av en blandning av raffinerad olja av olivrestprodukter och annan jungfruolja än bomolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

*Tillägg I***Vinodlingszoner**

Vinodlingszonerna ska vara följande:

1. Vinodlingszon A omfattar

- a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från de arealer som ingår i punkt 2 a,
- b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,
- c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Polen, Sverige och Förenade kungariket: dessa medlemsstaters vinodlingsarealer,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Böhmen (Čechy).

2. Vinodlingszon B omfattar

- a) i Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,
- b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i departementen
 - i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (kommunen Chapareillan),
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre,
- c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Mähren (Morava) och de vinarealer som inte ingår i punkt 1 d,
- e) i Slovakien: vinarealerna i områdena Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť samt de vinarealer som inte ingår i punkt 3 f,
- f) i Slovenien: vinarealerna i områdena
 - i regionen Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - i regionen Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska och Bela krajina och vinarealerna i de områden som inte ingår i punkt 4 d,
- g) i Rumänien: området Podișul Transilvaniei,
- h) i Kroatien: vinarealerna i områdena Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje och Zagorje-Međimurje.

3. Vinodlingszon C I omfattar följande vinarealer:

- a) I Frankrike: vinarealerna
 - i departementen Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undantag av kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - i arrondissementet Tournon, i kantonerna Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche.
- b) I Italien: vinarealerna inom regionen Aostadalen och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno.
- c) I Spanien: vinarealerna i provinserna La Coruña, Asturien, Kantabrien, Giupzcoa och Vizcaya.
- d) I Portugal: vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen "Vinho Verde" odlas samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (med undantag för "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos"), som tillhör "Região vitícola da Extremadura".
- e) I Ungern: samtliga vinarealer.
- f) I Slovakien: vinarealerna i Tokajská vinohradnícka oblasť.
- g) I Rumänien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 2 g eller 4 f.
- h) I Kroatien: vinarealerna i områdena Hrvatsko Podunavlje och Slavonija.
4. Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
- i departementen Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - i den del av departement Var vars södra del gränsar till den norra gränsen i kommunerna Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i arrondissementet Nyons och kantonen Loriol-sur-Drôme i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a.
- b) I Italien: vinarealerna i regionerna Abruzzerna, Kampanien, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Latium, Ligurien, Lombardiet (utom provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toskana, Umbrien, Venetien (utom provinsen Belluno), inbegripet de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Pontinska öarna, Capri och Ischia.
- c) I Spanien: vinarealerna i provinserna
- Lugo, Ourense, Pontevedra,
 - Ávila (utom de kommuner som omfattas av kvalitetsbeteckningen "comarca" i vindistriktet Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,
 - de kommuner i provinsen Tarragona som ingår i ursprungs-beteckningen Penedés,

— den del av provinsen Tarragona som omfattas av kvalitetsbeteckningen "comarca" i Conca de Barberá.

- d) I Slovenien: vinarealerna i följande områden: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Karst (Kras) och Slovenska Istra.
- e) I Bulgarien: vinarealerna i följande områden: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Tjernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина).
- f) I Rumänien: vinarealerna i områdena Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului och Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, södra vinområdet med bl.a. områden med sandjordar och andra bördiga regioner.
- g) I Kroatien: vinarealerna i områdena Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija och Srednja i Južna Dalmacija.

5. Vinodlingszon C III a omfattar följande vinarealer:

- a) I Grekland: vinarealerna i provinserna Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Leukas, Achaia, Messenien, Arkadien, Korinthia, Heraklion, Chania, Rethymni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini).
- b) I Cypern: vinarealer på över 600 meters höjd.
- c) I Bulgarien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 4 e.

6. Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer:

- a) I Frankrike: vinarealerna
 - i departementen på Korsika,
 - i den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.
- b) I Italien: vinarealerna i regionerna Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Pantelleria och Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna.
- c) I Grekland: de vinarealer som inte räknas upp i punkt 5 a.
- d) I Spanien: de vinarealer som inte räknas upp i punkt 3 c eller 4 c.
- e) I Portugal: vinarealerna i de regioner som inte ingår i punkt 3 d.
- f) I Cypern: vinarealer belägna lägre än 600 meter över havet.
- g) I Malta: samtliga vinarealer.

7. Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.

Tillägg II

Bredbara fetter

Fettgrupp	Varubeskrivning	Produktkategori
Definitioner		Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
A. Mjölkfetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som uteslutande utvinns ur mjölk och/eller vissa mjölkprodukter, där fetten är den väsentliga värdebeståndsdelen. Andra ämnen, som är nödvändiga för framställningen, kan dock tillsättas, under förutsättning att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta en av mjölkens beståndsdelar.	1. Smör	En produkt med en mjölkfetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %, en högsta vattenhalt på 16 % och en högsta halt fettfri mjölktorrs substans på 2 %.
	2. Smör 60 % (*)	En produkt med en mjölkfetthalt på minst 60 % men högst 62 %.
	3. Smör 40 % (**)	En produkt med en mjölkfetthalt på minst 39 % men högst 41 %.
	4. Bredbart smör X %	En produkt med en mjölkfetthalt — mindre än 39 %, — mer än 41 % men mindre än 60 %, — mer än 62 % men mindre än 80 %.
B. Fetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel, med en mjölkfetthalt på högst 3 % av fetthalten.	1. Margarin	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %.
	2. Margarin 60 % (***)	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.
	3. Margarin 40 % (****)	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.
	4. Matfett X %	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt — mindre än 39 %, — mer än 41 % men mindre än 60 %, — mer än 62 % men mindre än 80 %.
C. Blandningar av animaliska och vegetabiliska fetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel, med en mjölkfetthalt mellan 10 % och 80 % av fetthalten.	1. Matfettsblandning	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %.
	2. Matfettsblandning 60 % (*****)	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.
	3. Matfettsblandning 40 % (*****)	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.

Fettgrupp	Varubeskrivning	Produktkategori
Definitioner		Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
	4. Matfettsblandning X %	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt — mindre än 39 %, — mer än 41 % men mindre än 60 %, — mer än 62 % men mindre än 80 %.

(*) motsvarande "smør 60" på danska.
(**) motsvarande "smør 40" på danska.
(***) motsvarande "margarine 60" på danska.
(****) motsvarande "margarine 40" på danska.
(*****) motsvarande "blandningsprodukt 60" på danska.
(*****) motsvarande "blandningsprodukt 40" på danska.

BILAGA VIII

OENOLOGISKA METODER SOM AVSES I ARTIKEL 80

DEL I

Berikning, syring och avsyring i vissa vinodlingszoner

A. Gränser för berikning

1. Om väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i unionen har gjort det nödvändigt, får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust och ungt, icke färdigjäst vin och vin som härrör från druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 81.
2. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent ska åstadkommas med hjälp av de oenologiska metoder som avses i avsnitt B och får inte överstiga följande gränsvärden:
 - a) 3 volymprocent i vinodlingszon A,
 - b) 2 volymprocent i vinodlingszon B,
 - c) 1,5 volymprocent i vinodlingszon C.
3. Under år med ovanligt ogynnsamma väderförhållanden får medlemsstaterna begära att det/de gränsvärden som fastställs i punkt 2 höjs med 0,5 procentenheter. Som svar på en sådan begäran ska kommissionen enligt de befogenheter som avses i artikel 91 anta genomförandeakten så snart som möjligt. Kommissionen ska sträva efter att fatta beslut inom fyra veckor efter det att denna begäran har lämnats in.

B. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt avsnitt A får endast åstadkommas på följande sätt:
 - a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.
 - b) För druvmust, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust eller genom partiell koncentring, inbegripet omvänd osmos.
 - c) För vin, genom partiell koncentring genom kylning.
2. De behandlingar som avses i punkt 1 ska vara ömsesidigt uteslutande, om vinet eller druvmusten berikas med koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust och stöd har getts enligt artikel 103y i förordning (EG) nr 1234/2007.
3. Den tillsats av sackaros som avses i punkt 1 a och 1 b får endast utföras genom chaptalisering och endast inom
 - a) vinodlingszon A,
 - b) vinodlingszon B,
 - c) vinodlingszon C,

med undantag av vinodlingar i Grekland, Spanien, Italien, Cypern och Portugal samt de vinodlingar i de franska departementen över vilka följande appellationsdomstolar har domsrätt:

- Aix en Provence.
- Nîmes.
- Montpellier.
- Toulouse.
- Agen.

— Pau.

— Bordeaux.

— Bastia.

Beräkning genom chaptalisering får emellertid som ett undantag beviljas av de nationella myndigheterna i de ovan nämnda franska departementen. Frankrike ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sådana beviljanden.

4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsning eller ungt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 % inom vinodlingszon A, 8 % inom vinodlingszon B och 6,5 % inom vinodlingszon C.
5. Koncentreringen av druvmust eller vin genom de metoder som avses i punkt 1 får inte
 - a) leda till att den ursprungliga volymen för produkterna minskas med mer än 20 %,
 - b) utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 c i avsnitt A, öka den naturliga alkoholhalten för dessa produkter med mer än 2 volymprocent.
6. De metoder som avses i punkterna 1 och 5 får inte leda till att den totala alkoholhalten i volymprocent för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt icke färdigjäst vin eller vin höjs till mer än
 - a) 11,5 volymprocent i vinodlingszon A,
 - b) 12 volymprocent i vinodlingszon B,
 - c) 12,5 volymprocent i vinodlingszon C I,
 - d) 13 volymprocent i vinodlingszon C II, och
 - e) 13,5 volymprocent i vinodlingszon C III.
7. Genom undantag från punkt 6 får medlemsstaterna
 - a) för rött vin höja det övre gränsvärdet för den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 till 12 volymprocent i vinodlingszon A och till 12,5 volymprocent i vinodlingszon B,
 - b) höja den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 för produktion av viner med ursprungsbeteckning till ett gränsvärde som fastställs av medlemsstaterna själva.

C. Syrning och avsyrrning

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå
 - a) avsyrrning i vinodlingszonerna A, B och C I,
 - b) syrring och avsyrrning inom vinodlingszonerna C I, C II och C III a, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7, eller
 - c) syrring inom vinodlingszon C III b.
2. Syrring av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast göras upp till 1,50 g/l uttryckt som vinsyra eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Syrring av vin får endast göras upp till 2,50 g/l uttryckt som vinsyra eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Avsyrrning av vin får endast göras upp till 1 g/l uttryckt som vinsyra eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Druvmust avsedd för koncentrering får undergå partiell avsyrrning.

6. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna under år med exceptionella väderleksförhållanden tillåta syring av de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna A och B på de villkor som anges i punkterna 2 och 3.
7. Syring och berikning, utom genom undantag som ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, och syring och avsyning av en och samma produkt ska utesluta varandra.

D. Metoder

1. De behandlingar som avses i avsnitten B och C, med undantag av syring och avsyning av vin, ska endast vara tillåtna såvida de inte utförs, på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin eller annan dryck avsedd för direkt konsumtion, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin med tillsats av koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som används har skördats.
2. Koncentrering av vin ska äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvorna som används har skördats.
3. Syring och avsyning av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som används vid framställning av vinet i fråga skördades.
4. Var och en av de metoder som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma ska gälla för de mängder koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust eller sackaros som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag samt näringsidkare, vilket ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.
5. Var och en av de metoder som avses i avsnitten B och C ska antecknas på följedokumentet enligt artikel 147, vilket följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.
6. Med förbehåll för undantag på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får de metoder som avses i avsnitt B och C inte tillämpas
 - a) efter den 1 januari inom vinodlingszon C,
 - b) efter den 16 mars inom vinodlingszonerna A och B, och de får endast tillämpas för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.
7. Utan hinder av punkt 6 får koncentrering genom kylning samt genom syring och avsyning av vin äga rum när som helst under året.

DEL II

Restriktioner

A. Allmänt

1. De tillåtna oenologiska metoderna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl.
2. De tillåtna oenologiska metoderna får inte innebära tillsats av alkohol, med undantag av metoder för framställning av färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin som har tillsatts alkohol för destillation och pärlande vin.
3. Vin som har tillsatts alkohol för destillation får endast användas för destillation.

B. Färska druvor, druvmust och druvsaft

1. Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol får endast användas vid framställning av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29. Detta påverkar inte eventuella strängare föreskrifter som medlemsstaterna kan komma att utfärda för framställning på sitt territorium av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29.
2. Druvsaft och koncentrerad druvsaft får inte användas till vinframställning eller tillsätts vin. De får inte jäsas till alkohol inom unionens territorium.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på produkter som i Irland, Polen och Förenade kungariket, är avsedda för framställning av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 för vilka medlemsstaterna får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.
4. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985 och för framställning av vin av övermogna druvor.
5. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft, koncentrerad druvsaft och vin eller blandningar av dessa produkter med ursprung i tredjeland får inte förvandlas till sådana produkter som avses i del II i bilaga VII eller läggas till sådana produkter på unionens territorium.

C. Blandning av viner

Blandning av ett vin från tredjeland med ett vin från unionen och blandning av viner från tredjeland är förbjudet i unionen.

D. Biprodukter

1. Överpressning av druvor är förbjuden. Med beaktande av lokala och tekniska förhållanden ska medlemsstaterna besluta om den minimikvantitet alkohol som får ingå i återstoder och vindruv efter druvpressningen.

Alkoholkvantiteten i dessa biprodukter ska beslutas av medlemsstaterna och utgöra minst 5 volymprocent av alkoholen i det framställda vinet.

2. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller återstoder från vindruvpressning. Hållande av vin över jäsningsrester, druvrester eller pressad aszú-massa ska tillåtas på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, där detta är traditionell praxis vid framställning av "Tokaji fordítás" och "Tokaji másolás" i Ungern och "Tokajský fordítás" och "Tokajský másolás" i Slovakien.
3. Det är förbjudet att pressa vindruv och jäsa om återstoder från vindruvpressning för andra ändamål än destillation eller framställning av piquettevin. Filtrering och centrifugering av vindruv ska inte betraktas som pressning, om de framställda produkterna är av sund, god och marknadsmässig kvalitet.
4. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för vinproducentens husbehovskonsumtion.
5. Utan att medlemsstaternas möjlighet att besluta att kräva att biprodukterna ska bortskaffas genom destillation åsidosätts, ska de fysiska eller juridiska personer eller grupper av personer som innehar biprodukter åläggas att bortskaffa dem på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2.

BILAGA IX

FRIVILLIGA FÖRBEHÅLLNA BEGREPP

(hänvisning till klassificeringen i den kombinerade nomenklaturen)	Produktkategori	Frivilliga förbehållna begrepp
Fjäderfäkött (KN-nummer 0207 och 0210)		Utfordrad med ...% Gås utfordrad med havre Extensivt uppfödd inomhus Tillgång till utomhusvistelse Traditionell utomhusvistelse Uppfödd i full frihet Ålder vid slakt Gödningsperiodens varaktighet
Ägg (KN-nummer 0407)		Färska Extra eller extra färska Uppgifter om värphönsfoder
Olivolja (KN-nummer 1509)		Första kallpressningen Kallextrahering Syrahalt Stark Fruktig: mogen eller omogen Bitter Intensiv Medel Lätt Välbalanserad Mild olja

BILAGA X

KÖPEVILLKOR FÖR SOCKERBETOR UNDER DEN PERIODSOM AVSES I ARTIKEL 125.3

PUNKT I

1. Leveransavtalen ska ingås skriftligen och för en bestämd kvantitet betor.
2. Leveransavtalen får avse flera år.
3. Det får i leveransavtalen anges om och på vilka villkor en ytterligare kvantitet betor kan levereras.

PUNKT II

1. Det ska i leveransavtalen anges inköspriser för de kvantiteter betor som avses i punkt I.
2. Det pris som avses i punkt 1 ska tillämpas på sockerbetor av standardkvalitet enligt punkt B i bilaga III.

Priset ska justeras genom av parterna i förväg överenskomna pristillägg eller prisavdrag som motsvarar avvikelser från standardkvaliteten.

3. Det ska i leveransavtalen anges hur marknadsprisernas utveckling ska fördelas mellan parterna.
4. En bestämd sockerhalt för betor ska anges i leveransavtalen. De ska innehålla en omräkningstabell som visar de olika sockerhalten och de koefficienter som används för att omvandla de kvantiteter betor som levereras till kvantiteter som motsvarar den i avtalet angivna sockerhalten.

Tabellen ska vara baserad på de avkastningsvärden som motsvarar de olika sockerhalten.

PUNKT III

Leveransavtalen ska innehålla bestämmelser om hur lång tid leveranserna normalt ska ta och hur ofta de ska göras.

PUNKT IV

1. Uppsamlingsställen för betor och leverans- och transportvillkor ska anges i leveransavtalen.
2. I leveransavtalen ska ansvaret för lastnings- och transportkostnader från uppsamlingsställena klart anges. Om det enligt leveransavtalen krävs att sockerföretaget ska bidra till lastnings- och transportkostnaderna, ska procentsatsen eller beloppen klart anges.
3. I leveransavtalen ska de kostnader som åligger varje part klart anges.

PUNKT V

1. Mottagningsställen för betor ska anges i leveransavtalen.
2. Om en sockerbetssäljare och ett sockerföretag redan har ingått ett leveransavtal för det föregående regleringsåret, ska de mottagningsställen som har avtalats för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT VI

1. Det ska i leveransavtalen anges att sockerhalten ska bestämmas enligt den polarimetriska metoden eller någon annan av parterna överenskommen metod, för beaktande av den tekniska utvecklingen. Ett betprov ska tas då betorna tas emot.
2. Det får i branschavtal anges att betprov ska tas i ett annat skede. I så fall ska leveransavtalet innehålla bestämmelser om korrigering för att kompensera för en eventuell minskning av sockerhalten mellan tidpunkten för mottagandet och provtagningen.

PUNKT VII

Det ska i leveransavtalen anges att bruttovikt, tara och sockerhalt ska fastställas enligt ett av följande tillvägagångssätt:

- a) Av sockerföretaget och betodlarnas branschorganisation gemensamt, om ett branschavtal kräver detta.
- b) Av sockerföretaget under överinseende av betproducenternas branschorganisation.
- c) Av sockerföretaget under överinseende av en expert som är erkänd av medlemsstaten i fråga, förutsatt att sockerbets-säljaren åtar sig att betala kostnaden för denne.

PUNKT VIII

1. Sockerföretaget ska enligt leveransavtalen vara skyldig att fullgöra en eller flera av följande skyldigheter avseende hela den levererade kvantiteten betor:
 - a) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna den färska betmassan från den levererade kvantiteten betor till sockerbets-säljaren.
 - b) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna en del av denna betmassa i pressat skick, torkat skick eller torkad och melasserad, till sockerbetssäljaren.
 - c) Att fritt fabrik återlämna betmassan i pressat eller torkat skick till sockerbetssäljaren. I detta fall kan sockerföretaget begära att sockerbetssäljaren betalar kostnaderna för pressningen eller torkningen.
 - d) Att till sockerbetssäljaren betala en kompensation med hänsyn till säljarens möjligheter att sälja betmassan i fråga.
2. När olika delar av hela den levererade kvantiteten betor ska genomgå olika behandling, ska leveransavtalet föreskriva mer än en av de skyldigheter som anges i punkt 1
3. Det får i branschavtal anges att betmassan kan levereras i ett annat skede än det som anges i punkt 1 a–c.

PUNKT IX

Det ska i leveransavtalen anges tidsgränser för betalning av eventuella förskott och för slutbetalning av inköpspriset för betor.

PUNKT X

Om det i leveransavtalen finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna bilaga eller om de innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.

PUNKT XI

1. Branschavtal enligt bilaga II del II avsnitt A punkt 6 ska innehålla skiljedomsklausuler.
2. En standardmall för leveranskontrakt som är förenlig med denna förordning och unionens regler får fastställas i branschavtal.
3. Om det i ett branschavtal på unionsnivå eller regional eller lokal nivå finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna förordning eller om det innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.
4. Branschavtal enligt punkt 3 ska särskilt innehålla bestämmelser om följande:
 - a) Den omräkningstabell som avses i punkt II.4.
 - b) Val av och försörjning med utsäde för de betsorter som ska odlas.
 - c) Lägsta sockerhalt för de betor som ska levereras.

- d) Samråd mellan sockerföretaget och sockerbetssäljarnas företrädare innan det fastställs vilken dag betorna ska börja levereras.
 - e) Betalning av tilläggsbelopp till sockerbetssäljare vid tidig eller sen leverans.
 - f) Närmare bestämmelser om villkor och kostnader avseende betmassan enligt punkt VIII.
 - g) Sockerbetsäljarens avhämtning av betmassan.
 - h) Regler för prisanpassningar vid fleråriga avtal.
 - i) Regler för provtagning och metoder för att fastställa bruttovikt, tara och sockerhalt.
-

BILAGA XI

KÖPEVILLKOR FÖR SOCKERBETOR UNDER DEN PERIODSOM AVSES I ARTIKEL 124

PUNKT I

1. Leveransavtalen ska ingås skriftligen och för en bestämd kvantitet kvotbetor.
2. Det ska i leveransavtalen anges om och på vilka villkor en ytterligare kvantitet betor kan levereras.

PUNKT II

1. Det ska i leveransavtalen anges inköspriser för de kvantiteter betor som avses i artikel 101a.1a a och om lämpligt artikel 127.2 b. För de kvantiteter som avses i artikel 127.2 a får priserna inte understiga minimipriset för kvotbetor enligt artikel 135.
2. En bestämd sockerhalt för sockerbetor ska anges i leveransavtalen. Leveransavtalen ska innehålla en omräkningstabell som visar de olika sockerhalterna och de koefficienter som används för att omvandla de kvantiteter betor som levereras till kvantiteter som motsvarar den i avtalet angivna sockerhalten.

Tabellen ska vara baserad på de avkastningsvärden som motsvarar de olika sockerhalterna.

3. Om en sockerbetssäljare har tecknat ett leveransavtal med ett sockerföretag om leverans av betor enligt artikel 127.2 a, ska alla leveranser från denna säljare, omräknade enligt punkt 2 ovan, betraktas som leveranser enligt artikel 127.2 a, upp till den kvantitet betor som anges i leveransavtalet.
4. Ett sockerföretag som producerar en mindre kvantitet socker än de kvotbetor för vilka det har tecknat ett leveransavtal före sådd enligt artikel 127.2 a ska fördela den kvantitet sockerbetor som motsvarar ytterligare produktion upp till kvotbeloppet mellan de sockerbetssäljare med vilka leveransavtalet före sådd i den mening som avses i artikel 127.2 a har tecknats.

Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT III

1. Leveransavtalen ska innehålla bestämmelser om hur lång tid betleveranserna normalt ska ta och hur ofta de ska göras.
2. De bestämmelser som avses i punkt 1 ska vara desamma som de som tillämpades under det föregående regleringsåret med eventuella anpassningar nödvändiggjorda av den faktiska produktionen. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT IV

1. Uppsamlingsställen för betor ska anges i leveransavtalen.
2. Om en sockerbetssäljare och ett sockerföretag redan har ingått ett leveransavtal för det föregående regleringsåret, ska de uppsamlingsställen som har avtalats för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.
3. Det ska i leveransavtalen anges att kostnader för lastning och transport från uppsamlingsställena ska betalas av sockerföretaget, om inget annat följer av särskilda avtal baserade på lokala regler eller sedvänjor som gällde före det föregående regleringsåret.
4. I de fall då sockerbetor levereras fritt fabrik i Danmark, Irland, Grekland, Spanien, Portugal, Finland eller Förenade kungariket ska det i leveransavtalen anges att sockerföretag ska bidra till lastnings- och transportkostnaderna och med vilken procentsats eller vilket belopp.

PUNKT V

1. Mottagningsställen för betor ska anges i leveransavtalen.
2. Om en sockerbetssäljare och ett sockerföretag redan har ingått ett leveransavtal för det föregående regleringsåret, ska de mottagningsställen som har avtalats för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT VI

1. Det ska i leveransavtalen anges att sockerhalten ska bestämmas enligt den polarimetriska metoden. Ett betprov ska tas då betorna tas emot.
2. Det får i branschavtal anges att betprov ska tas i ett annat skede. I så fall ska leveransavtalet innehålla bestämmelser om korrigering för att kompensera för en eventuell minskning av sockerhalten mellan tidpunkten för mottagandet och provtagningen.

PUNKT VII

Det ska i leveransavtalen anges att bruttovikt, tara och sockerhalt ska bestämmas enligt ett av följande tillvägagångssätt:

- a) Av sockerföretaget och betodlarnas branschorganisation gemensamt, om ett branschavtal kräver detta.
- b) Av sockerföretaget under överinseende av betproducenternas branschorganisation.
- c) Av sockerföretaget under överinseende av en expert som är erkänd av medlemsstaten i fråga, förutsatt att sockerbets-säljaren åtar sig att betala kostnaden för denne.

PUNKT VIII

1. Sockerföretaget ska enligt leveransavtalen vara skyldig att fullgöra en eller flera av följande skyldigheter avseende hela den levererade kvantiteten betor:
 - a) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna den färska betmassan från den levererade kvantiteten betor till sockerbets-säljaren.
 - b) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna en del av denna betmassa i pressat skick, torkat skick eller torkad och melasserad, till sockerbetssäljaren.
 - c) Att fritt fabrik återlämna betmassan i pressat eller torkat skick till sockerbetssäljaren. I detta fall kan sockerföretaget begära att sockerbetssäljaren betalar kostnaderna för pressningen eller torkningen.
 - d) Att till sockerbetssäljaren betala en kompensation med hänsyn till möjligheterna att sälja betmassan i fråga.
2. När olika delar av hela den levererade kvantiteten betor ska genomgå olika behandling, ska leveransavtalet föreskriva mer än en av de skyldigheter som anges i punkt 1.
3. Det får i branschavtal anges att betmassan kan levereras i ett annat skede än det som anges i punkt 1 a–c.

PUNKT IX

1. Det ska i leveransavtalen anges tidsgränser för betalning av eventuella förskott och för slutbetalning av inköpspriset för betor.
2. De tidsgränser som avses i punkt 1 ska vara de som gällde under det föregående regleringsåret. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT X

Om det i leveransavtalen finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna bilaga eller om de innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.

PUNKT XI

1. Branschavtal enligt bilaga II del II avsnitt A punkt 6 ska innehålla skiljedoms klausuler.
2. Om det i ett branschavtal på unionsnivå eller regional eller lokal nivå finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna förordning eller om det innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.

3. Branschavtal enligt punkt 2 ska särskilt innehålla bestämmelser om följande:

- a) Fördelningen mellan sockerbetssäljarna av de kvantiteter betor som sockerföretaget köper före sådd i avsikt att tillverka socker inom ramen för kvoten.
- b) Den fördelning som avses i punkt II.4.
- c) Den omräkningstabell som avses i punkt II.2.
- d) Val av och försörjning med utsäde för de betsorter som ska odlas.
- e) Lägsta sockerhalt för de betor som ska levereras.
- f) Samråd mellan sockerföretaget och sockerbetssäljarnas företrädare innan det fastställs vilken dag betorna ska börja levereras.
- g) Betalning av tilläggsbelopp till sockerbetssäljare vid tidig eller sen leverans.
- h) Närmare uppgifter om följande:
 - i) Den del av betmassan som avses i punkt VIII.1 b.
 - ii) De kostnader som avses i punkt VIII.1 c.
 - iii) Den kompensation som avses i punkt VIII.1 d.
- i) Sockerbetssäljarens avhämtning av betmassan.
- j) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 135, fördelningen mellan sockerföretaget och sockerbetssäljarna av en eventuell skillnad mellan referenströskeln och det faktiska försäljningspriset för sockret.

PUNKT XII

Om det inte har ingåtts något branschavtal om hur de betkvantiteter som ett sockerföretag erbjuder sig att köpa före sådd för sockerproduktion inom ramen för kvoten ska fördelas mellan sockerbetssäljarna, får den berörda medlemsstaten själv utfärda regler för hur denna fördelning ska ske.

Dessa regler får också ge de betförsäljare som traditionellt levererar till kooperativ leveransrättigheter utöver de rättigheter som uppstår genom en eventuell tillhörighet till sådana kooperativ.

ANNEX XII

NATIONELLA OCH REGIONALA KVOTER FÖR PRODUKTION AV SOCKER, ISOGLUKOS OCH INULINSIRAP ENLIGT ARTIKEL 136

Medlemsstater eller regioner (1)	Socker (2)	Isoglukos (3)	(i ton)
			Inulinsirap (4)
Belgien	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarien	0	89 198,0	
Tjeckien	372 459,3		
Danmark	372 383,0		
Tyskland	2 898 255,7	56 638,2	
Irland	0		
Grekland	158 702,0	0	
Spanien	498 480,2	53 810,2	
Frankrike (moderlandet)	3 004 811,15		0
De franska utomeuropeiska departementen	432 220,05		
Kroatien	192 877,0		
Italien	508 379,0	32 492,5	
Lettland	0		
Litauen	90 252,0		
Ungern	105 420,0	250 265,8	
Nederländerna	804 888,0	0	0
Österrike	351 027,4		
Polen	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (fastlandet)	0	12 500,0	
Autonoma regionen Azorerna	9 953,0		
Rumänien	104 688,8	0	
Slovenien	0		
Slovakien	112 319,5	68 094,5	
Finland	80 999,0	0	
Sverige	293 186,0		
Förenade kungariket	1 056 474,0	0	
SUMMA	13 529 618,2	720 440,8	0

BILAGA XIII

NÄRMARE FÖRESKRIFTER FÖR ÖVERFÖRING AV SOCKER- ELLER ISOGLUKOSKVOTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 138

PUNKT I

Vid tillämpning av denna bilaga avses med

- a) *sammanslagning av företag*: att sammanföra två eller flera företag till ett enda företag,
- b) *överlåtelse av ett företag*: överföring eller övertagande av tillgångar som tillhör ett företag vilket har tilldelats kvoter till fördel för ett eller flera andra företag,
- c) *överlåtelse av en fabrik*: överföring av äganderätten till en teknisk enhet, inklusive hela den anläggning som behövs för att tillverka produkten i fråga, till ett eller flera företag, som helt eller delvis övertar produktionen hos det företag som överlåter sin äganderätt,
- d) *arrendering av en fabrik*: arrendeavtal för en teknisk enhet som arrendatorn avser att driva, inklusive hela den anläggning som behövs för tillverkning av socker, vilket gäller för minst tre på varandra följande regleringsår och vilket parterna förbinder sig att inte säga upp före utgången av det tredje året, med ett företag som är etablerat inom samma medlemsstat som fabriken i fråga, om det företag som arrenderar nämnda enhet efter det att arrendeavtalet börjar gälla kan betraktas som ett enbart sockerproducerande företag vad gäller hela dess produktion.

PUNKT II

1. I händelse av en sammanslagning eller överlåtelse av sockerproducerande företag och i händelse av överlåtelse av sockerfabriker ska kvoterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ändras enligt följande:
 - a) Vid en sammanslagning av sockerproducerande företag ska medlemsstaterna tilldela det företag som skapas genom sammanslagningen en kvot som är lika med summan av de kvoter som företagen hade tilldelats före sammanslagningen.
 - b) Vid överlåtelse av ett sockerproducerande företag ska medlemsstaten tilldela mottagaren det överlåtna företagets kvot för sockerproduktion. Om det finns mer än en mottagare, ska fördelningen göras i proportion till den sockerproduktion som var och en av dem tar över.
 - c) Vid överlåtelse av en sockerfabrik ska medlemsstaten minska kvoten för det överlåtande företaget och öka kvoten för mottagande företag i proportion till den produktion som vart och ett av företagen tar över.
2. Om några av de sockerbets- eller sockerrörsodlare som direkt berörs av någon av de transaktioner som avses i punkt 1 uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett sockerproducerande företag som inte är part i dessa transaktioner, får medlemsstaten genomföra fördelningen av kvoter på grundval av den produktion som tas över av det företag till vilket de avser att leverera sina betor eller sockerrör.
3. Vid nedläggning under andra förhållanden än de som avses i punkt 1 av
 - a) ett sockerproducerande företag, eller
 - b) en eller flera anläggningar som ingår i ett sockerproducerande företagfår medlemsstaten tilldela ett eller flera sockerproducerande företag den del av kvoterna som berörs av nedläggningen.

Även i de fall som avses i led b i första stycket får medlemsstaten, om några av de berörda odlarna uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett bestämt sockerproducerande företag, tilldela det företag till vilket de avser att leverera sina produkter en kvot som står i proportion till den kvantitet som odlarna avser att leverera till företaget.
4. Om det undantag som avses i artikel 127.5 åberopas, får medlemsstaten kräva att de betodlare och sockerföretag som berörs av undantaget inför särskilda bestämmelser i sina branschavtal som gör det möjligt för medlemsstaten att tillämpa leden 2 och 3 i denna punkt.

5. Om en fabrik som tillhör ett sockerproducerande företag utarrenderas, får medlemsstaten minska kvoten för det företag som arrenderar ut fabriken och tilldela det företag som arrenderar fabriken i avsikt att producera socker där denna del av kvoten.

Om arrendet upphör inom den period på tre regleringsår som avses i punkt I d, ska den justering av kvoten som har gjorts enligt första stycket återkallas av medlemsstaten med retroaktiv verkan till den dag då arrendet började löpa. Om avtalet upphör på grund av force majeure, ska medlemsstaten emellertid inte vara förpliktigad att återkalla justeringen.

6. Om ett sockerproducerande företag inte längre kan garantera att det kan fullgöra sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen gentemot berörda sockerbets- eller sockerrörsodlare och de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten har fastställt att så är fallet, får medlemsstaten för ett eller flera regleringsår överföra den del av kvoterna som berörs till ett eller flera sockerproducerande företag i proportion till storleken på den produktion de tar över.
7. Om en medlemsstat beviljar ett sockerproducerande företag pris- och avsättningsgarantier avseende bearbetning av sockerbeter till etylalkohol, får medlemsstaten i samförstånd med företaget och de berörda sockerbetsodlarna överföra hela eller en del av kvoterna för sockertillverkning till ett eller flera andra företag för ett eller flera regleringsår.

PUNKT III

Vid sammanslagning eller överlåtelse av isoglukosproducerande företag eller överlåtelse av en isoglukosproducerande fabrik får medlemsstaten fördela de berörda kvoterna för produktion av isoglukos till ett eller flera andra företag, vare sig de redan har en produktionskvot eller inte.

PUNKT IV

Åtgärder enligt punkterna II och III får endast vidtas, om

- a) hänsyn har tagits till alla berörda parter intressen,
- b) den berörda medlemsstaten anser att dessa åtgärder kan förbättra sockerbets-, sockerrörs- och sockerproduktionssektorernas struktur,
- c) de gäller företag etablerade inom de territorier som kvoterna i bilaga XII avser.

PUNKT V

Om sammanslagningen eller överlåtelsen sker mellan den 1 oktober och den 30 april följande år, ska bestämmelserna i punkterna II och III börja gälla innevarande regleringsår.

Om sammanslagningen eller överlåtelsen sker mellan den 1 maj och den 30 september samma år, ska bestämmelserna i punkterna II och III börja gälla påföljande regleringsår.

PUNKT VI

Vid tillämpningen av punkterna II och III ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de justerade kvoterna inom 15 dagar efter utgången av de perioder som anges i punkt V.

BILAGA XIV

JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSES I ARTIKEL 230

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2.1	Artikel 3.1 och 3.2	—
Artikel 2.2 a och b	—	—
Artikel 2.2 c	Artikel 15.1 a	—
Artikel 3	Artikel 6	—
Artikel 4	—	—
Artikel 5, första stycket	—	—
Artikel 5, andra stycket, första delen	Artikel 3.4	—
Artikel 5, andra stycket, andra delen	—	—
Artikel 5, tredje stycket	Artikel 5 a	—
Artikel 6	—	—
Artikel 7	Artikel 9	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	Artikel 126	—
Artikel 10	Artikel 11	—
Artikel 11	Artikel 12	—
Artikel 12	Artikel 13	—
Artikel 13	Artikel 14 ⁽¹⁾	—
Artikel 14 (utgåår)	—	—
Artikel 15 (utgåår)	—	—
Artikel 16 (utgåår)	—	—
Artikel 17 (utgåår)	—	—
Artikel 18.1 till 18.4	Artikel 15.2 ⁽¹⁾	—
Artikel 18.5	—	—
Artikel 19 (utgåår)	—	—
Artikel 20 (utgåår)	—	—
Artikel 21 (utgåår)	—	—
Artikel 22 (utgåår)	—	—
Artikel 23 (utgåår)	—	—
Artikel 24 (utgåår)	—	—
Artikel 25	Artikel 16.1	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 26	—	—
Artikel 27	—	—
Artikel 28	—	—
Artikel 29	—	—
Artikel 30 (utgår)	—	—
Artikel 31	Artikel 17	—
Artikel 32	—	—
Artikel 33	[Artikel 18]	—
Artikel 34	[Artikel 18]	—
Artikel 35 (utgår)	—	—
Artikel 36 (utgår)	—	—
Artikel 37	[Artikel 18]	—
Artikel 38	[Artikel 18]	—
Artikel 39	[Artikel 19(3)]	—
Artikel 40	[Artikel 19.5 a och artikel 20 o iii]	—
Artikel 41	—	—
Artikel 42.1	Artikel 10	—
Artikel 42.2	Artikel 20 u	—
Artikel 43 a - f, i, j och l	Artiklarna 19 och 20	—
Artikel 43g, h och k	—	—
Artikel 44	Artikel 220.1 a, 220.2 och 220.3	—
Artikel 45	Artikel 220.1 b, 220.2 och 220.3	—
Artikel 46.1	Artikel 220.5	—
Artikel 46.2	Artikel 220.6.	—
Artikel 47	Artikel 219	—
Artikel 48	Artikel 219	—
Artikel 49	Artikel 135 ⁽¹⁾	—
Artikel 50	Artiklarna 125 och 127	—
Artikel 51	Artikel 128 ⁽¹⁾	—
Artikel 52	Artikel 130	—
Artikel 52a	—	—
Artikel 53.a	Artikel 132 c	—
Artikel 53 b	Artikel 130.2	—
Artikel 53 c	Artikel 130.6	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 54	Artikel 166	—
Artikel 55	— ⁽²⁾	—
Artikel 56	Artikel 136	—
Artikel 57	Artikel 137	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	Artikel 138	—
Artikel 61	Artikel 139	—
Artikel 62	Artikel 140	—
Artikel 63	Artikel 141	—
Artikel 64.1	Artikel 142.1	—
Artikel 64.2 och 64.3	Artikel 142.2 ⁽¹⁾	—
Artikel 65	— ⁽²⁾	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 84a	—	—
Artikel 85 a	Artikel 143.1 och artikel 144 a	—
Artikel 85 b	Artikel 144 j	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 85 c	Artikel 144 i	—
Artikel 85 d	—	—
Artikel 85a	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85b	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85c	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85d	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85e	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85f	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85g	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85h	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85i	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85j	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85k	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85l	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85m	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85n	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85o	—	—
Artikel 85p	—	—
Artikel 85q	—	—
Artikel 85r	—	—
Artikel 85s	—	—
Artikel 85t	—	—
Artikel 85u	—	—
Artikel 85v	—	—
Artikel 85w	—	—
Artikel 85x	—	—
Artikel 86 (utgåår)	—	—
Artikel 87 (utgåår)	—	—
Artikel 88 (utgåår)	—	—
Artikel 89 (utgåår)	—	—
Artikel 90 (utgåår)	—	—
Artikel 91	—	—
Artikel 92	—	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 94a	—	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 95	—	—
Artikel 95a	—	—
Artikel 96 (utgår)	—	—
Artikel 97	Artikel 129 ⁽¹⁾	—
Artikel 98	— ⁽¹⁾	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101 (utgår)	—	—
Artikel 102	Artikel 26 ⁽¹⁾	—
Artikel 102.2	Artikel 217	—
Artikel 102a	Artikel 58	—
Artikel 103	Artiklarna 29, 30 och 31	—
Artikel 103a	—	—
Artikel 103b	Artikel 32	—
Artikel 103c	Artikel 33	—
Artikel 103d	Artikel 34	—
Artikel 103e	Artikel 35	—
Artikel 103f	Artikel 36	—
Artikel 103g	Artikel 37 a och artikel 38 b	—
Artikel 103ga	Artikel 23	—
Artikel 103ga.7	Artikel 217	—
Artikel 103h a - e	Artiklarna 37 och 38	—
Artikel 103h f	Artiklarna 24 och 25	—
Artikel 103i	Artikel 39	—
Artikel 103j	Artikel 40	—
Artikel 103k	Artikel 41	—
Artikel 103l	Artikel 42	—
Artikel 103m	Artikel 43	—
Artikel 103n	Artikel 44	—
Artikel 103n.4	Artikel 212	—
Artikel 103o	—	—
Artikel 103p	Artikel 45	—
Artikel 103q	Artikel 46	—
Artikel 103r	Artikel 47	—
Artikel 103s	Artikel 48	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 103t	Artikel 49	—
Artikel 103u.1 a	Artikel 50	—
Artikel 103u.1 b	Artikel 51	—
Artikel 103u.2 - 103u.5	Artikel 52	—
Artikel 103v	Artikel 50	—
Artikel 103w	—	—
Artikel 103x	—	—
Artikel 103y	—	—
Artikel 103z	—	—
Artikel 103za	Artiklarna 53 och 54	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105.1	Artikel 55.1	—
Artikel 105.2	Artikel 215	—
Artikel 106	Artikel 55.4	—
Artikel 107	Artikel 55.3	—
Artikel 108.1	Artikel 55.2	—
Artikel 108.2	—	—
Artikel 109, första meningen	Artikel 55.1, sista meningen	—
Artikel 110	Artiklarna 56 och 57	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113.1	Artikel 75.1 a-e och 75.2	—
Artikel 113.2	Artikel 75.5	—
Artikel 113.3, första stycket	Artikel 74	—
Artikel 113.3, andra stycket	—	Artikel 89
Artikel 113a.1 -113a.3	Artikel 76	—
Artikel 113a.4	— ⁽¹⁾	Artikel 89
Artikel 113b	Artikel 75.3	—
Artikel 113c	Artikel 167	—
Artikel 113d.1, första stycket	Artikel 78.1 och 78.2	—
Artikel 113d.1, andra stycket	Bilaga VII, del II.1	—
Artikel 113d.2	Artikel 78.3	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 113d.3	Artikel 82	—
Artikel 114	Artikel 78.1 ⁽¹⁾	—
Artikel 115	Artikel 78.1 och Artikel 75.1 h	—
Artikel 116	Artikel 78.1 och Artikel 75.1 f och g	—
Artikel 117	Artikel 77	—
Artikel 118	Artikel 78.1	—
Artikel 118a	Artikel 92	—
Artikel 118b	Artikel 93	—
Artikel 118c	Artikel 94	—
Artikel 118d.1	Artikel 94.3	—
Artikel 118d.2 och 118d.3	[Artikel 109.3]	—
Artikel 118e	Artikel 95	—
Artikel 118f	Artikel 96	—
Artikel 118g	Artikel 97	—
Artikel 118h	Artikel 98	—
Artikel 118i	Artikel 99	—
Artikel 118j	Artikel 100	—
Artikel 118k	Artikel 101	—
Artikel 118l	Artikel 102	—
Artikel 118m	Artikel 103	—
Artikel 118n	Artikel 104	—
Artikel 118o	—	—
Artikel 118p	—	—
Artikel 118q	Artikel 105	—
Artikel 118r	Artikel 106	—
Artikel 118s	Artikel 107	—
Artikel 118t	Artikel 108	—
Artikel 118u	Artikel 112	—
Artikel 118v	Artikel 113	—
Artikel 118w	Artikel 117	—
Artikel 118x	Artikel 118	—
Artikel 118y	Artikel 119	—
Artikel 118z	Artikel 120	—
Artikel 118za	Artikel 121	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 118zb	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 120a	Artikel 81	—
Artikel 120b	—	—
Artikel 120c	Artikel 80	—
Artikel 120d, första stycket	Artikel 83.2	—
Artikel 120d, andra stycket	[Artikel 223]	—
Artikel 120e.1	Artikel 75.3 och 75.4	—
Artikel 120e.2	Artikel 83.3 och 83.4	—
Artikel 120f	Artikel 80.3	—
Artikel 120g	Artikel 80.5 och artikel 91 c	—
Artikel 121 a i	Artikel 75.2	—
Artikel 121 a ii	Artikel 75.3	—
Artikel 121 a iii	Artikel 89	—
Artikel 121 a iv	Artikel 75.2 och Artikel 91 b	—
Artikel 121 b	Artikel 91 a och Artikel 78.3	—
Artikel 121 c i	Artikel 91 a	—
Artikel 121 c ii och iii	Artikel 91 d	—
Artikel 121 c iv	[Artikel 223]	—
Artikel 121 d i	Artikel 78.1	—
Artikel 121 d ii-v och vii	Artikel 75.2 och 3	—
Artikel 121d vi	Artikel 89	—
Artikel 121 e i	Artikel 78.1	—
Artikel 121 e ii-v, vii	Artikel 75.3	—
Artikel 121 e vi	Artikel 75.2	—
Artikel 121 f i	Artikel 78.1	—
Artikel 121 f ii, iii och v	Artikel 75.3	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 121 f iv och vii	Artikel 91 g	—
Artikel 121 f vi	[Artikel 223]	—
Artikel 121 g	Artikel 75.3	—
Artikel 121 h	Artikel 91 d	—
Artikel 121 i	—	—
Artikel 121 j i	Artikel 75.3	—
Artikel 121 j ii	Artikel 91 d	—
Artikel 121 k	Artikel 122	—
Artikel 121 l	Artiklarna 114, 115 och 116	—
Artikel 121 m	Artikel 122	—
Artikel 121, andra stycket	Artikel 78.3	—
Artikel 121, tredje stycket	Artikel 75.3 och 75.4	—
Artikel 121, fjärde stycket, a - f	Artikel 75.3	—
Artikel 121, fjärde stycket, g	Artikel 75.3 m	—
Artikel 121, fjärde stycket, h	Artikel 80.4	—
Artikel 122	Artikel 152	—
Artikel 123	Artikel 157	—
Artikel 124	—	—
Artikel 125	—	—
Artikel 125a	Artikel 153	—
Artikel 125b	Artikel 154	—
Artikel 125c	Artikel 156	—
Artikel 125d	Artikel 155	—
Artikel 125e	—	—
Artikel 125f	Artikel 164	—
Artikel 125g	Artikel 164.6	—
Artikel 125h	Artikel 175 d	—
Artikel 125i	Artikel 165	—
Artikel 125j	Artikel 164	—
Artikel 125k	Artikel 158	—
Artikel 125l	Artikel 164	—
Artikel 125m	Artikel 164.6 [och artikel 175 d]	—
Artikel 125n	Artikel 165	—
Artikel 125o	Artiklarna 154 och 158	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 126	Artikel 165	—
Artikel 126a1., 126a.3 och 126a.4	Artikel 161	—
Artikel 126a.2	Artikel 156.2	—
Artikel 126b	Artikel 157.3	—
Artikel 126c	Artikel 149	—
Artikel 126d	Artikel 150	—
Artikel 126e	Artikel 173.2 och artikel 174.2	—
Artikel 127	Artikel 173	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	Artikel 176.1	—
Artikel 131	Artikel 176.2	—
Artikel 132	Artikel 176.3	—
Artikel 133	[Artikel 177.2 e]	—
Artikel 133a.1	Artikel 181	—
Artikel 133a.2	Artikel 191	—
Artikel 134	Artiklarna 177 och 178	—
Artikel 135	—	—
Artikel 136	[Artikel 180]	—
Artikel 137	[Artikel 180]	—
Artikel 138	[Artikel 180]	—
Artikel 139	[Artikel 180]	—
Artikel 140	[Artikel 180]	—
Artikel 140a	Artikel 181	—
Artikel 141	Artikel 182	—
Artikel 142	Artikel 193	—
Artikel 143	Artikel 180	—
Artikel 144	Artikel 184	—
Artikel 145	Artikel 187 a	—
Artikel 146.1	—	—
Artikel 146.2	Artikel 185	—
Artikel 147	—	—
Artikel 148	Artikel 187	—
Artikel 149	[Artikel 180]	—
Artikel 150	[Artikel 180]	—
Artikel 151	[Artikel 180]	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 152	[Artikel 180]	—
Artikel 153	Artikel 192	—
Artikel 154	—	—
Artikel 155	—	—
Artikel 156	Artikel 192.5	—
Artikel 157	Artikel 189	—
Artikel 158	Artikel 190	—
Artikel 158a	Artikel 90	—
Artikel 159	Artikel 194	—
Artikel 160	Artikel 195	—
Artikel 161	Artiklarna 176, 177, 178 och 179	—
Artikel 162	Artikel 196	—
Artikel 163	Artikel 197	—
Artikel 164.1	Artikel 198.1	—
Artikel 164.2 - 164.4)	Artikel 198.2 ⁽¹⁾	—
Artikel 165	— ⁽¹⁾	—
Artikel 166	— ⁽¹⁾	—
Artikel 167	Artikel 199	—
Artikel 168	Artikel 200	—
Artikel 169	Artikel 201	—
Artikel 170	Artiklarna 202 och 203	—
Artikel 171	Artikel 184	—
Artikel 172	[Artikel 186.2]	—
Artikel 173	—	—
Artikel 174	Artikel 205	—
Artikel 175	Artikel 206	—
Artikel 176	Artikel 209	—
Artikel 176a	Artikel 210	—
Artikel 177	Artikel 210	—
Artikel 177a	Artikel 210	—
Artikel 178	Artikel 164	—
Artikel 179	Artikel 210.7	—
Artikel 180	Artikel 211	—
Artikel 181	Artikel 211	—
Artikel 182.1	Artikel 213	—
Artikel 182.2	—	—
Artikel 182.3, tredje stycket	Artikel 214	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 182.3, första, andra och fjärde stycket	—	—
Artikel 182.4 -182.7	—	—
Artikel 182a	Artikel 216	—
Artikel 183	—	—
Artikel 184.1	—	—
Artikel 184.2	Artikel 225 a	—
Artikel 184.3 - 184.8	—	—
Artikel 184(9)	Artikel 225 b	—
Artikel 185	—	—
Artikel 185a	Artikel 145	—
Artikel 185b	Artikel 223	—
Artikel 185c	Artikel 147	—
Artikel 185d	Artikel 146	—
Artikel 185e	Artikel 151	—
Artikel 185f	Artikel 148	—
Artikel 186	Artikel 219	—
Artikel 187	Artikel 219	—
Artikel 188	Artikel 219	—
Artikel 188a.1 och 188a.2	— ⁽¹⁾	—
Artikel 188a.3 och 188a.4	—	—
Artikel 188a.5 - 188a.7)	[Artikel 223]	—
Artikel 189	[Artikel 223]	—
Artikel 190	—	—
Artikel 190a	—	—
Artikel 191	Artikel 221	—
Artikel 192	Artikel 223	—
Artikel 193	—	—
Artikel 194	—	Artiklarna 62 och 64
Artikel 194a	—	Artikel 61
Artikel 195	Artikel 229	—
Artikel 196	—	—
Artikel 196a	Artikel 227	—
Artikel 196b	Artikel 229	—
Artikel 197	—	—
Artikel 198	—	—
Artikel 199	—	—
Artikel 200	—	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 201	230.1 och 230.3	—
Artikel 202	230.2	—
Artikel 203	—	—
Artikel 203a	Artikel 231	—
Artikel 203b	Artikel 231	—
Artikel 204	Artikel 232	—
Bilaga I	Bilaga I (Delarna I - XX, XXIV/1)	—
Bilaga II	Bilaga I (Delarna XXI - XXIII)	—
Bilaga III	Bilaga II	—
Bilaga IV	Bilaga III	—
Bilaga V	Bilaga IV	—
Bilaga VI	Bilaga XII	—
Bilaga VII	—	—
Bilaga VIIa	—	—
Bilaga VIIb	—	—
Bilaga VIIc	—	—
Bilaga VIII	Bilaga XIII	—
Bilaga IX	— ⁽¹⁾	—
Bilaga X	— ⁽¹⁾	—
Bilaga Xa	—	—
Bilaga Xb	Bilaga VI	—
Bilaga Xc	—	—
Bilaga Xd	—	—
Bilaga Xe	—	—
Bilaga XI	—	—
Bilaga XIa	Bilaga VII, Del I	—
Bilaga XIb	Bilaga VII, Del II	—
Bilaga XII	Bilaga VII, Del III	—
Bilaga XIII	Bilaga VII, Del IV	—
Bilaga XIV.A	Bilaga VII, Del VI	—
Bilaga XIV.B	Bilaga VII, Del V	—
Bilaga XIV.C	Artikel 75.2 och 75.3 ⁽¹⁾	—
Bilaga XV	Bilaga VII, Del VII	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Bilaga XVa	Bilaga VIII, Del I	
Bilaga XVb	Bilaga VIII, Del II	
Bilaga XVI	Bilaga VII, Del VIII	
Bilaga XVIa	[Artikel 173.1 i]	
Bilaga XVII	[Arikel 180]	
Bilaga XVIII	[Artikel 180]	
Bilaga XIX	—	
Bilaga XX	—	
Bilaga XXI	—	
Bilaga XXII	Bilaga XIV	

(¹) Se även rådets förordning som ska antas i enlighet med artikel 43.3 EUF-fördraget.

(²) Se dock artikel 203.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1309/2013

av den 17 december 2013

om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag om en ny strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). Ett av de tre prioriterade målen i Europa 2020 är tillväxt för alla, vilket innebär att människor ges ökad egenmakt genom hög sysselsättning, investeringar i kompetens, åtgärder mot fattigdom samt modernisering av arbetsmarknaderna och utbildningssystemen och de sociala trygghetssystemen i syfte att hjälpa människor att förutse och hantera förändringar och bygga ett samhälle för alla präglad av större sammanhållning. För att motverka globaliseringens negativa effekter måste också arbetstillfällena skapas i hela unionen och en bestämd tillväxtpolitik föras.
- (2) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) upprättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽³⁾ för den fleråriga budgetram som gäller från den 1 januari 2007 till den 31 december 2013. Fonden ger unionen möjlighet att visa solidaritet med arbetstagare som blivit uppsagda till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln beroende på globaliseringen och den globala finansiella och ekonomiska krisen, och kan även användas för att hjälpa stödmottagare på

mindre arbetsmarknader eller vid särskilda omständigheter, särskilt i samband med gemensamma ansökningar som involverar små och medelstora företag (SMF), även om antalet uppsagda arbetstagare är lägre än den normala tröskeln för att aktivera fonden.

- (3) I sitt meddelande av den 29 juni 2011 *En budget för Europa 2020* konstaterar kommissionen att fonden är ett flexibelt verktyg som gör det möjligt att stödja arbetstagare som förlorat sitt arbete och hjälpa dem att hitta ett nytt arbete så fort som möjligt. Under den fleråriga budgetramen från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 bör unionen fortsätta att tillhandahålla särskilt engångsstöd för att hjälpa uppsagda arbetstagare att komma tillbaka in på arbetsmarknaden i områden, sektorer, territorier eller på arbetsmarknader som drabbats av en allvarlig ekonomisk störning. Eftersom fondens syfte är att tillhandahålla stöd i situationer där omständigheterna snabbt och utan förvarning ändras bör den stå kvar utanför den fleråriga budgetramen.
- (4) Som ett led i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa utvidgades tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1927/2006 år 2009 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 546/2009 ⁽⁴⁾ så att det blev möjligt att stödja arbetstagare som blivit uppsagda som en direkt följd av den globala ekonomiska och finansiella krisen. För att ge fonden möjlighet att ingripa i pågående och framtida krissituationer bör den även kunna utnyttjas vid uppsägningar som sker till följd av en allvarlig ekonomisk störning orsakad av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris som behandlas i förordning (EG) nr 546/2009, eller av en ny global finansiell och ekonomisk kris.
- (5) Europeiskt centrum för övervakning av förändringar, inom Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound) i Dublin, hjälper kommissionen och medlemsstaterna med kvalitativa och kvantitativa analyser för att bidra till bedömningen av globaliseringstrender och utnyttjandet av stöd från fonden.
- (6) För att se till att fonden bevarar sin europeiska prägel bör det krävas ett visst antal uppsägningar för att en ansökan om stöd ska kunna lämnas in. På små arbetsmarknader, till exempel i små medlemsstater eller i avlägset belägna regioner, eller vid särskilda omständigheter, får en ansökan ändå lämnas in även om antalet uppsagda arbetstagare är lägre.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 42.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 159.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EUT L 406, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 546/2009 av den 18 juni 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1927/2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EUT L 167, 29.6.2009, s. 26).

- (7) Arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört bör ha tillgång till fonden på lika villkor, oavsett deras anställningsavtal eller anställningsförhållande. Arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört bör i den här förordningen betraktas som fondens stödmottagare.
- (8) Fonden bör tillhandahålla tillfälligt stöd för unga som varken arbetar eller studerar, som bor i regioner som är berättigade till stöd genom ungdomssysselsättningsinitiativet, eftersom dessa regioner i oproportionerligt hög grad drabbats av omfattande uppsägningar.
- (9) Det ekonomiska stödet från fonden bör i första hand inriktas på aktiva arbetsmarknadsåtgärder som är avsedda att snabbt återintegrera stödmottagare på en arbetsmarknad med varaktig sysselsättning, antingen inom deras ursprungliga verksamhetssektor eller i någon annan sektor. Möjligheten att inbegripa penningbidrag i ett samordnat paket med individanpassade tjänster bör därför begränsas. Företag skulle kunna uppmuntras att erbjuda samfinansiering för de åtgärder som erhåller stöd från fonden.
- (10) När medlemsstaterna planerar de samordnade paketen med aktiva arbetsmarknadsåtgärder bör de prioritera åtgärder som verkligen förbättrar stödmottagarnas anställbarhet. Medlemsstaterna bör sträva efter att återintegrera så många som möjligt av de stödmottagare som deltar i dessa åtgärder så snart som möjligt på en arbetsmarknad med varaktig sysselsättning, inom den sexmånadersperiod som föregår den tidpunkt då slutrapporten om genomförandet av det finansiella bidraget ska lämnas in.
- (11) När medlemsstaterna utformar det samordnade paketet med aktiva arbetsmarknadsåtgärder bör de ta särskild hänsyn till mindre gynnade stödmottagare, inbegripet unga och äldre arbetslösa personer samt personer som riskerar att hamna i fattigdom, med tanke på att de grupperna på grund av den globala finansiella och ekonomiska krisen och globaliseringen har särskilt svårt att komma in på arbetsmarknaden igen.
- (12) Principerna för jämställdhet och icke-diskriminering, vilka är några av unionens grundläggande värden och som fastställs i Europa 2020-strategin, bör respekteras och främjas vid genomförandet av fonden.
- (13) För att snabbt och effektivt kunna stödja stödmottagare bör medlemsstaterna bemöda sig om att deras ansökningar om ekonomiskt stöd från fonden är fullständiga när de lämnas in. Kompletterande uppgifter bör lämnas under en begränsad tid.
- (14) Med tanke på stödmottagarna och de organ som ansvarar för genomförandet av åtgärderna bör de ansökande medlemsstaterna hålla alla parter som berörs av ansökan informerade om hur ansökningsförfarandet fortskrider.
- (15) I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning bör det ekonomiska stödet från fonden inte ersätta utan bör när så är möjligt komplettera sådana stödåtgärder som erbjuds stödmottagare inom ramen för unionens fonder eller unionens övriga politikområden eller program.
- (16) Det bör införas särskilda bestämmelser om insatser för att sprida information om de åtgärder som fonden finansierat och de uppnådda resultaten.
- (17) För att visa unionens solidaritet med arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört bör samfinansieringsandelen fastställas till 60 % av kostnaderna för att genomföra de åtgärder som ingår i paketet.
- (18) För att underlätta tillämpningen av den här förordningen bör utgifterna vara stödberättigande antingen från och med den dag då en medlemsstat börjar tillhandahålla individanpassade tjänster eller från och med den dag då administrativa utgifter uppstår för en medlemsstat för genomförande av de åtgärder som stöds genom fonden.
- (19) För att täcka de behov som uppstår särskilt under årets första månader när möjligheterna till överföring från andra budgetposter är särskilt små, bör ett lämpligt belopp göras tillgängligt som betalningsbemyndiganden på fondens budgetpost under det årliga budgetförfarandet.
- (20) Budgetramen för fonden fastställs i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 2 december 2013 om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (nedan kallat *det interinstitutionella avtalet*).
- (21) Med tanke på stödmottagarna bör stödet göras tillgängligt så snabbt och effektivt som möjligt. Medlemsstaterna och de unionsinstitutioner som är med och antar besluten om stöd från fonden bör göra sitt bästa för att minska handläggningstiderna och förenkla förfarandena för att säkerställa det smidiga och snabba antagandet av beslut om mobilisering av fonden.
- (22) Om ett företag lägger ner sin verksamhet kan hjälp ges till de arbetstagare som sagts upp av det företaget att ta över företagets hela verksamhet eller delar av den, och medlemsstaten där företaget är beläget kan betala ut det stöd som snabbt krävs för att möjliggöra detta.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1

(23) För att Europaparlamentet ska kunna utöva politisk kontroll och kommissionen ska kunna följa upp de resultat som uppnås tack vare stödet från fonden bör medlemsstaterna lämna in en slutrapport om de åtgärder som genomförts med stöd av fonden.

(24) Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av det ekonomiska stödet och för förvaltningen och kontrollen av de åtgärder som stöds med medel från unionen, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (nedan kallad *budgetförordningen*)⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör redovisa hur det ekonomiska stödet från fonden har använts. Med tanke på den korta genomförandeperioden för fondåtgärder bör rapporteringskraven återspegla dessa åtgärders särskilda karaktär. Därför är det nödvändigt att göra undantag från budgetförordningen vad gäller rapporteringskrav.

(25) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Genom denna förordning upprättas Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*) för den fleråriga budgetramens period som gäller från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Målet med fonden är att bidra till smart och hållbar ekonomisk tillväxt för alla och varaktig sysselsättning i unionen genom att den gör det möjligt för unionen att visa solidaritet med och stödja arbetstagare som blivit uppsagda och egenföretagare vars verksamhet upphört till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln beroende på globalisering, till följd av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris som behandlas i förordning (EG) nr 546/2009, eller som till följd av en ny global finansiell och ekonomisk kris.

Målet med de åtgärder som kan stödjas genom fonden ska vara att så många som möjligt av de stödmottagare som deltar får ett

varaktigt arbete så snart som möjligt inom sexmånadersperioden innan slutrapporten som avses i artikel 18.1 ska lämnas in.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på ansökningar från medlemsstaterna om ekonomiskt stöd från fonden för åtgärder som inriktar sig på

- a) arbetstagare som sagts upp och egenföretagare vars verksamhet upphört på grund av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln beroende på globaliseringen, som lett till att importen till EU kraftigt ökar, att unionens handel med varor och tjänster förändras radikalt, att marknadsandelarna för EU inom en viss sektor snabbt minskar eller att ekonomisk verksamhet flyttas ut till tredjeländer, och uppsägningarna får betydande negativa konsekvenser för den lokala, regionala eller nationella ekonomin,
- b) arbetstagare som sagts upp och egenföretagare vars verksamhet upphört till följd av en fortsatt global finansiell och ekonomisk kris som behandlas i förordning (EG) nr 546/2009, eller till följd av en ny global finansiell och ekonomisk kris,

Artikel 3

Definition

I denna förordning avses med *stödmottagare*:

- a) en arbetstagare vars anställning har avslutats i förtid eller upphör under den referensperiod som avses i artikel 4 och inte förnyas,
- b) en egenföretagare som sysselsatte högst tio anställda som blivit uppsagda inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde, och vars verksamhet upphört, förutsatt att verksamheten bevisligen var beroende av det berörda företaget enligt artikel 4.1 a, eller att i enlighet med artikel 4.1 b egenföretagaren verkade inom den berörda ekonomiska sektorn.

Artikel 4

Insatskriterier

1. Ekonomiskt stöd från fonden ska beviljas om villkoren i artikel 2 uppfylls och det leder till att

- a) minst 500 personer som är arbetstagare eller egenföretagare blir antingen uppsagda eller drabbas av att deras verksamhet upphör under en referensperiod på fyra månader inom ett företag i en medlemsstat, inklusive sådana arbetstagare och egenföretagare som är anställda eller bedriver verksamhet bland underleverantörer eller producenter i efterföljande produktionsled, eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

b) minst 500 personer som är arbetstagare eller egenföretagare blir antingen uppsagda eller drabbas av att deras verksamhet upphör under en referensperiod på nio månader, särskilt i SMF som alla verkar inom samma ekonomiska sektor som definieras som en huvudgrupp i Nace Rev. 2 och är beläget i en region eller två regioner som gränsar till varandra på Nuts 2-nivå, eller i fler än två regioner som gränsar till varandra på Nuts 2-nivå, förutsatt att sammanlagt fler än 500 arbetstagare eller egenföretagare berörs i två av regionerna.

2. På mindre arbetsmarknader eller vid särskilda omständigheter, särskilt i samband med gemensamma ansökningar som involverar SMF, som kan motiveras av den ansökande medlemsstaten kan en ansökan om ekonomiskt stöd på grundval av denna artikel godtas även om de villkor som fastställts i punkt 1 a eller b inte till alla delar uppfylls, om uppsägningarna får allvarliga följder för sysselsättningen och den lokala, regionala eller nationella ekonomin. Den ansökande medlemsstaten ska ange vilket av insatskriterierna i punkt 1 a och b som inte till alla delar uppfylls. Det totala bidragsbelopp som beviljas vid särskilda omständigheter får inte överstiga 15 % av de samlade årliga medel som finns tillgängliga genom fonden.

Artikel 5

Beräkning av uppsägningar och verksamheter som upphör

1. Den ansökande medlemsstaten ska närmare ange den metod som använts för att beräkna antalet arbetstagare och egenföretagare som avses i artikel 3 i enlighet med artikel 4.

2. Den ansökande medlemsstaten ska beräkna antalet som avses i punkt 1 vid ett av följande datum:

- a) Den dag då arbetsgivaren i enlighet med artikel 3.1 i rådets direktiv 98/59/EG ⁽¹⁾ skriftligen anmäler de planerade kollektiva uppsägningarna till den behöriga myndigheten, i detta fall ska den ansökande medlemsstaten lämna ytterligare information till kommissionen om det faktiska antalet uppsägningar som skett i enlighet med artikel 4.1 i den här förordningen innan kommissionen har slutfört sin bedömning.
- b) Den dag då arbetsgivaren gav den enskilda arbetstagaren besked om uppsägning eller om att anställningsavtalet avslutas.
- c) Den dag då anställningsavtalet de facto avslutas eller när det upphör.
- d) Den dag då placeringen vid kundföretaget upphör.
- e) För en egenföretagare, den dag då verksamheten upphör i enlighet med nationell rätt eller administrativa bestämmelser.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (EGT L 225, 12.8.1998, s. 16).

Artikel 6

Berättigade stödmottagare

1. Den ansökande medlemsstaten får tillhandahålla individanpassade tjänster som samfinansieras genom fonden och riktar sig till följande kategorier av berättigade stödmottagare:

- a) Arbetstagare som sagts upp och egenföretagare vars verksamhet upphört, vilka beräknas i enlighet med artikel 5 under den referensperiod som anges i artikel 4.
- b) Arbetstagare som sagts upp och egenföretagare vars verksamhet upphört, vilka beräknas i enlighet med artikel 5, före eller efter den referensperiod som föreskrivs i artikel 4.1 a.
- c) Arbetstagare som sagts upp och egenföretagare vars verksamhet upphört i fall där en ansökan enligt artikel 4.2 utgör ett undantag från kriterierna i artikel 4.1 a.

De arbetstagare och egenföretagare som avses i leden b och c i första stycket ska anses stödberättigade under förutsättning att de sagts upp eller att deras verksamhet upphört efter det allmänna tillkännagivandet om de planerade uppsägningarna och förutsatt att det kan visas att det finns ett tydligt orsakssamband med den händelse som utlöste uppsägningarna under referensperioden.

2. Genom undantag från artikel 2 får ansökande medlemsstater, fram till den 31 december 2017, tillhandahålla individanpassade tjänster som samfinansieras genom fonden till ett antal, som motsvarar antalet berörda stödmottagare, unga som varken arbetar eller studerar som på ansökningsdagen är yngre än 25 år, eller där medlemsstaterna så beslutar är yngre än 30 år, i första hand personer som sagts upp eller vars verksamhet upphört, under förutsättning att åtminstone några av uppsägningarna i enlighet med artikel 3 ägt rum i en region på NUTS 2-nivå som är berättigad till stöd genom ungdomssysselsättningsinitiativet. Stödet får tillhandahållas unga som varken arbetar eller studerar, och som är yngre än 25 år eller där medlemsstaterna så beslutar är yngre än 30 år, i de regionerna på NUTS 2-nivå som är berättigade till stöd genom ungdomssysselsättningsinitiativet.

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

1. Ekonomiskt stöd från fonden får beviljas för aktiva arbetsmarknadsåtgärder som ingår i ett samordnat paket med individanpassade tjänster som syftar till att hjälpa de berörda stödmottagarna, särskilt mindre gynnade, äldre och unga arbetslösa personer, att återintegreras på arbetsmarknaden eller att etablera sig som egenföretagare. Det samordnade paketet kan bestå av bland annat följande individanpassade tjänster:

- a) Skräddarsydd utbildning och omskolning, bland annat IKT-färdigheter och validering av arbetslivserfarenhet, jobbcoachning, yrkesvägledning, rådgivning, mentorprogram, omställningstjänster, åtgärder som främjar företagande, stöd till egenföretagande, nya företag och anställdas övertagande av företag samt samarbetsprojekt.
- b) Särskilda tidsbegränsade åtgärder, som till exempel arbets-sökarbidrag, rekryteringsincitament för arbetsgivare, flyttbidrag, traktamenten eller utbildningsbidrag (även bidrag till vårdare).
- c) Åtgärder för att uppmuntra framför allt mindre gynnade, äldre och unga arbetslösa personer att stanna kvar på eller återvända till arbetsmarknaden.

Kostnaderna för de åtgärder som anges i led b får uppgå till högst 35 % av de sammanlagda kostnaderna för det samordnade paketet med individanpassade tjänster som avses i denna punkt.

Kostnaderna för investeringar för egenföretagare, nya företag och anställdas övertagande av företag får uppgå till högst 15 000 EUR.

Det samordnade paketet med individanpassade tjänster ska utformas utifrån framtida utsikter på arbetsmarknaden och önskad kompetens. Det samordnade paketet ska vara förenligt med övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi.

2. Följande åtgärder berättigar inte till ekonomiskt stöd från fonden:

- a) Sådana särskilda tidsbegränsade åtgärder som avses i punkt 1 b och som inte är beroende av att de berörda stödmottagarna aktivt söker arbete eller deltar i utbildning.
- b) Sådana åtgärder som företagen enligt nationell rätt eller kollektivavtal är skyldiga att tillhandahålla arbetstagarna.

De åtgärder som fonden stöder ska inte ersätta passiva socialskyddsåtgärder.

3. Det samordnade paketet med individanpassade tjänster ska utarbetas i samråd med de berörda stödmottagarna eller deras representanter, eller med arbetsmarknadens parter.

4. På den ansökande medlemsstatens initiativ får ekonomiskt stöd från fonden beviljas för förberedande åtgärder samt för förvaltning, information och marknadsföring, kontroll och rapportering.

Artikel 8

Ansökningar

1. Ansökande medlemsstat ska lämna in en ansökan till kommissionen inom tolv veckor från den dag då villkoren enligt artikel 4.1 och 4.2 är uppfyllda.

2. Inom två veckor från ansökningsdagen, eller i tillämpliga fall från den dag då kommissionen förfogar över översättningen av ansökan, beroende på vilket som infaller senare, ska kommissionen skriftligen bekräfta att den mottagit ansökan och informera medlemsstaten om eventuell ytterligare information som kommissionen behöver för att kunna bedöma ansökan.

3. I de fall där kommissionen begär ytterligare information ska medlemsstaten svara inom sex veckor från den dag då begäran görs. Kommissionen ska förlänga denna tidsfrist med två veckor efter en vederbörligen motiverad begäran från den berörda medlemsstaten.

4. På grundval av de uppgifter som lämnats av medlemsstaten ska kommissionen inom tolv veckor från det att den fullständiga ansökan – eller översättning av ansökan om så är tillämpligt – har mottagits, slutföra sin bedömning av huruvida ansökan uppfyller villkoren för ekonomiskt stöd. Om kommissionen i undantagsfall inte kan respektera den tidsfristen ska den lämna en skriftlig förklaring med uppgift om orsakerna till förseningen.

5. En fullständig ansökan ska innehålla följande:

- a) En väl underbyggd analys av sambandet mellan uppsägningarna eller de verksamheter som upphör och de genomgripande strukturförändringarna inom världshandeln eller de allvarliga störningar av den lokala, regionala och nationella ekonomin som orsakats av globaliseringen eller den fortsatta globala finansiella och ekonomiska krisen eller av en ny global finansiell och ekonomisk kris. Analysen ska bygga på statistiska uppgifter och övriga uppgifter på lämplig nivå som visar att insatskriterierna i artikel 4 är uppfyllda.
- b) En bekräftelse av att ett företag som sagt upp arbetstagare och därefter fortsatt sin verksamhet har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter i samband med uppsägningarna och har vidtagit vederbörliga åtgärder med tanke på sina anställda.
- c) En bedömning av antalet uppsagda arbetstagare i enlighet med artikel 5 och en redogörelse för de händelser som föranlett uppsägningarna.
- d) I tillämpliga fall uppgifter om de företag, underleverantörer eller producenter i efterföljande led som sagt upp arbetstagare samt om berörda sektorer och kategorier av berörda stödmottagare fördelade efter kön och åldersgrupp.

e) De väntade konsekvenserna av uppsägningarna för den lokala, regionala eller nationella ekonomin och sysselsättningen.

- f) En beskrivning av det samordnade paketet med individanpassade tjänster och utgifterna för dem, särskilt tillsammans med eventuella åtgärder till stöd för sysselsättningsinitiativ med inriktning på mindre gynnade, äldre och unga stödmottagare.
- g) En förklaring av hur paketet med åtgärder kompletterar åtgärder som finansieras med andra nationella fonder eller unionsfonder och information om åtgärder som de berörda företagen är skyldiga att vidta enligt nationell rätt eller kollektivavtal.
- h) Den beräknade budgeten för varje del i det samordnade paketet med individanpassade tjänster som erbjuds de berörda stödmottagarna och för eventuella förberedande åtgärder samt för förvaltning, information och marknadsföring, kontroll och rapportering.
- i) Den dag då de individanpassade tjänsterna till de berörda stödmottagarna och de åtgärder som genomförs med stödet från fonden enligt artikel 7.1 eller 7.4 påbörjas eller är tänkta att börja tillhandahållas.
- j) Förfarandet för samråd med de berörda stödmottagarna eller deras företrädare, eller arbetsmarknadens parter samt lokala och regionala myndigheter eller andra relevanta organisationer efter behov.
- k) En försäkran om att det stöd som begärs från fonden är förenligt med unionens förfaranderegler och materiella regler för statligt stöd samt en försäkran som anger varför de individanpassade tjänsterna inte ersätter sådana åtgärder som företagen enligt nationell rätt eller kollektivavtal är skyldiga att tillhandahålla arbetstagarna.
- l) Källorna för den nationella förfinansieringen eller samfinansieringen och annan samfinansiering i förekommande fall.

Artikel 9

Komplementaritet, förenlighet och samordning

1. Ekonomiskt stöd från fonden ska inte ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell rätt eller kollektivavtal.
2. Stödet till berörda stödmottagare ska komplettera de nationella, regionala och lokala åtgärder som medlemsstaterna vidtar, inklusive dem som finansieras med unionens fonder.
3. Det ekonomiska stödet från fonden ska begränsas till vad som är nödvändigt för att visa solidaritet och tillhandahålla ett tillfälligt engångsstöd för de berörda stödmottagarna. De åtgärder som stöds genom fonden ska vara förenliga med både unionsrätten och nationell rätt, inbegripet reglerna för statligt stöd.

4. Kommissionen och den ansökande medlemsstaten ska i enlighet med sina respektive ansvarsområden säkerställa samordningen av stödet från unionens fonder.

5. Den ansökande medlemsstaten ska se till att de åtgärder som beviljas ekonomiskt stöd från fonden inte får stöd också genom unionens övriga finansieringsinstrument.

Artikel 10

Jämställdhet och icke-diskriminering

Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att jämställdhet och integrering av jämställdhetsprincipen blir en integrerad del av och främjas i alla led av genomförandet av det ekonomiska stödet från fonden. Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att förhindra varje form av diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning när det gäller tillgången till stöd från fonden och i de olika leden av genomförandet av stödet.

Artikel 11

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ får högst 0,5 % av de samlade årliga anslag som är tillgängliga via fonden användas för att finansiera förberedande åtgärder, övervakning, insamling av uppgifter och upprättande av en kunskapsbas som är relevant för genomförandet av stödet från fonden. Fonden får även användas för finansiering av administrativt och tekniskt stöd, informationsinsatser och för den revision, kontroll och utvärdering som krävs för att genomföra denna förordning.

2. Med beaktande av det tak som fastställs i punkt 1 ska Europaparlamentet och rådet i början av varje år göra ett belopp för tekniskt stöd tillgängligt på grundval av ett förslag från kommissionen.

3. De uppgifter som anges i punkt 1 ska genomföras i enlighet med budgetförordningen och de genomförandebestämmelser som är tillämpliga vid denna form av budgetgenomförande.

4. Kommissionens tekniska stöd ska innefatta information och riktlinjer till medlemsstaterna om användning, övervakning och utvärdering av fonden. Kommissionen bör även ge europeiska och nationella arbetsmarknadsparter information och tydlig vägledning om hur fonden ska användas.

Artikel 12

Information, kommunikation och publicitet

1. Den ansökande medlemsstaten ska sprida information om de finansierade åtgärderna och ge dem publicitet. Sådan information ska rikta sig till berörda stödmottagare, lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, medier och allmänheten. Unionens roll ska lyftas fram i informationen och säkerställa att stödet från fonden uppmärksammas.

2. Kommissionen ska underhålla och regelbundet uppdatera en webbplats som är tillgänglig på unionsinstitutionernas alla officiella språk och som innehåller aktuell information om fonden, vägledning för ansökningsförfarandet samt uppgifter om godkända och avslagna ansökningar och om Europaparlamentets och rådets roll i budgetförfarandet.

3. Kommissionen ska genom olika informations- och kommunikationsinsatser sprida kunskap om de åtgärder som fonden finansierat och de resultat som uppnåtts på grundval av erfarenheter och i syfte att höja fondens effektivitet och säkerställa att unionens invånare och arbetstagare känner till fonden. Kommissionen ska vartannat år rapportera om användningen av fonden per land och per sektor.

4. De medel som anslås för kommunikationsåtgärder som genomförs enligt denna förordning ska även bidra till att förmedla övergripande kommunikation om Europeiska unionens politiska prioriteringar, förutsatt att de har ett samband med de allmänna målen för denna förordning.

Artikel 13

Fastställande av det ekonomiska stödet

1. Kommissionen ska, på grundval av den bedömning som föreskrivs i artikel 8 och med särskilt beaktande av antalet berörda stödmottagare, de föreslagna åtgärderna och de beräknade kostnaderna, så snart som möjligt uppskatta och föreslå det stödbelopp från fonden som eventuellt kan beviljas inom ramen för de tillgängliga resurserna. Detta belopp får uppgå till högst 60 % av de totala beräknade kostnader som avses i artikel 8.5 h.

2. Om kommissionen på grundval av den bedömning som ska göras i enlighet med artikel 8 drar slutsatsen att villkoren för ekonomiskt stöd enligt denna förordning är uppfyllda, ska förfarandet i artikel 15 omedelbart inledas.

3. Om kommissionen på grundval av den bedömning som ska göras i enlighet med artikel 8 drar slutsatsen att villkoren för ekonomiskt stöd enligt denna förordning inte är uppfyllda, ska den ansökande medlemsstaten omedelbart underrättas om detta.

Artikel 14

Stödberättigande utgifter

1. Utgifterna ska berättiga till ekonomiskt stöd från fonden från och med den dag som fastställs i ansökan enligt artikel 8.5 i då den berörda medlemsstaten börjar eller ska börja tillhandahålla de individanpassade tjänsterna till de berörda stödmottagarna eller administrativa utgifter uppstår för genomförandet av fonden i enlighet med artikel 7.1 respektive 7.4.

2. När det gäller bidrag, ska artiklarna 67 och 68 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1303/2013 ⁽¹⁾ och artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1304/2013 ⁽²⁾ och alla delegerade akter som antagits av kommissionen enligt de förordningarna följaktligen tillämpas.

Artikel 15

Budgetförfarande

1. Förfarandena för fonden ska stå i överensstämmelse med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet.

2. De anslag som avser fonden ska föras in i unionens allmänna budget i form av ett preliminärt anslag.

3. Kommissionen å ena sidan och Europaparlamentet och rådet å andra sidan ska sträva efter att minimera den tid det tar att bevilja stöd från fonden.

4. När kommissionen har beslutat att villkoren för beviljande av ekonomiskt stöd från fonden är uppfyllda ska den lägga fram ett förslag om att fonden bör utnyttjas. Beslutet om utnyttjande av fonden ska fattas gemensamt av Europaparlamentet och rådet inom en månad från det att förslaget lämnats till Europaparlamentet och till rådet. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet med en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna.

Samtidigt med förslaget till beslut om utnyttjande av fonden ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet ett förslag om överföring till de berörda budgetposterna. Vid eventuell oenighet ska ett trepartsmöte inledas.

Överföringar som avser fonden ska göras i enlighet med artikel 27 i budgetförordningen.

5. Samtidigt som kommissionen antar ett förslag till beslut om utnyttjande av fonden ska den anta ett beslut om ekonomiskt stöd, i form av en genomförandeakt, som ska träda i kraft samma dag som Europaparlamentet och rådet antar beslutet om utnyttjande av fonden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (Se sidan 470 i detta nummer av EUT).

6. Ett förslag om ett beslut om utnyttjande av fonden enligt punkt 4 ska innehålla

- a) den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 8.4 samt en sammanfattning av de uppgifter som ligger till grund för bedömningen,
- b) underlag som styrker att villkoren i artiklarna 4 och 9 är uppfyllda, och
- c) de skäl som motiverar de föreslagna beloppen.

Artikel 16

Utbetalning och användning av det ekonomiska stödet

1. När ett beslut om ekonomiskt stöd i enlighet med artikel 15.5 har trätt i kraft ska kommissionen, i princip inom 15 dagar, betala ut det ekonomiska stödet till den berörda medlemsstaten i form av en förhandsfinansiering med det fullständiga beloppet. Förhandsfinansieringen ska räknas av när stödärendet avslutas i enlighet med artikel 18.2.

2. Det ekonomiska stödet som avses i punkt 1 ska genomföras enligt delad förvaltning i enlighet med artikel 5.9 i budgetförordningen.

3. De närmare tekniska villkoren för finansieringen ska fastställas av kommissionen i det beslut om ekonomiskt stöd som avses i artikel 15.5.

4. Medlemsstaten ska genomföra de stödberättigande åtgärder som anges i artikel 7 så fort som möjligt, och senast 24 månader efter den dag då ansökan lämnades in, enligt artikel 8.1.

Medlemsstaten får besluta att skjuta upp det datum då de stödberättigade åtgärderna ska inledas, med tre månader från den dag då ansökan lämnades in. Vid en sådan eventuell uppskjutning ska de stödberättigade åtgärderna genomföras inom 24 månader från den dag för inledandet av åtgärderna som medlemsstaten angivit i ansökan.

Om en stödmottagare blir antagen till en utbildning eller kurs som varar i två år eller längre kan avgifterna för en sådan utbildning eller kurs omfattas av fondens samfinansiering fram till det datum då slutrapporten som avses i artikel 18.1 ska lämnas, under förutsättning att de berörda avgifterna har betalats in före det datumet.

5. När de åtgärder som ingår i paketet med individanpassade tjänster genomförs får den berörda medlemsstaten lägga fram ett förslag för kommissionen om att ändra de åtgärder som

ingår genom att lägga till andra stödberättigande åtgärder som förtecknas i artikel 7.1 a och c, förutsatt att ändringarna kan vederbörligen motiveras och de sammanlagda kostnaderna inte överskrider det ekonomiska stödet som avses i artikel 15.5. Kommissionen ska bedöma de föreslagna ändringarna och om den samtycker till dem meddela medlemsstaten om detta.

6. Utgifter enligt artikel 7.4 ska vara stödberättigande till och med den dag då slutrapporten senast ska lämnas in.

Artikel 17

Användning av euro

Alla belopp som anges i ansökningar, beslut om ekonomiskt stöd och rapporter enligt denna förordning samt i andra därmed sammanhängande handlingar ska uttryckas i euro.

Artikel 18

Slutrapport och avslutande

1. Senast sex månader efter utgången av den period som avses i artikel 16.4 ska den berörda medlemsstaten lägga fram en slutrapport för kommissionen om hur det ekonomiska stödet har använts, innehållande bland annat

- a) en beskrivning av typen av åtgärder och de viktigaste resultaten,
- b) namnen på de organ som ska genomföra åtgärds paketet i medlemsstaten,
- c) en beskrivning av de berörda stödmottagarna och deras samsättningsstatus,
- d) huruvida företaget – dock med undantag för mikroföretag och SMF – har erhållit statligt stöd eller tidigare har fått medel från unionens Sammanhållningsfond eller strukturfonder under de senaste fem åren,
- e) en underbyggd redovisning av utgifterna och, när det är möjligt, uppgifter om hur åtgärderna kompletterar de åtgärder som finansieras genom Europeiska socialfonden (ESF).

Uppgifterna om stödmottagarna uppdelas efter kön när det är möjligt.

2. Senast sex månader efter det att kommissionen har fått alla de uppgifter som krävs enligt punkt 1 ska stödärendet avslutas genom att kommissionen fastställer det slutliga stödbeloppet från fonden och det belopp den berörda medlemsstaten eventuellt ska betala i enlighet med artikel 22.

*Artikel 19***Tvåårsrapport**

1. Kommissionen ska senast den 1 augusti 2015 och därefter vartannat år, lägga fram en utförlig kvantitativ och kvalitativ rapport för Europaparlamentet och rådet om den verksamhet som bedrivits inom ramen för den här förordningen och förordning (EG) nr 1927/2006 under de föregående två åren. Rapporten ska inriktas på de resultat som uppnåtts genom fonden och ska redogöra för inlämnade ansökningar, antagna beslut, finansierade åtgärder, inbegripet uppgifter om andelen stödmottagare som återintegrerats på arbetsmarknaden i de olika medlemsstaterna, och hur sådana åtgärder kompletterat de åtgärder som finansierats genom någon annan av unionens fonder, särskilt ESF, samt information avseende avslutade stödärenden. Rapporten ska också innehålla uppgifter om ansökningar som avslagits eller ansökningar för vilka hela det ansökta beloppet inte beviljats på grund av att det saknats tillräckliga anslag eller på grund av att de inte varit stödberättigande.

2. Rapporten ska överlämnas till revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och arbetsmarknadens parter för information.

*Artikel 20***Utvärdering**

1. Kommissionen ska på eget initiativ och i nära samarbete med medlemsstaterna göra

- a) en halvtidsutvärdering av de uppnådda resultaten och vilket genomslag de har på lång sikt, senast 30 juni 2017, och
- b) en efterhandsutvärdering med hjälp av externa experter av fondens verkan och dess mervärde, senast 31 december 2021.

2. Resultaten av utvärderingarna som avses i punkt 1 ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och arbetsmarknadens parter för information. Rekommendationerna från utvärderingarna ska beaktas i utformningen av nya program på området sysselsättning och sociala frågor.

3. Utvärderingarna som avses i punkt 1 ska innehålla siffror som visar antalet ansökningar och ska omfatta fondens resultat per land och per sektor, för att kunna bedöma huruvida fonden når de mottagare som den riktar sig till.

*Artikel 21***Förvaltning och finansiell kontroll**

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av unionens allmänna budget är det i första hand medlemsstaternas uppgift att förvalta de åtgärder som får stöd från fonden och att svara för den finansiella kontrollen av åtgärderna. De ska därför

- a) kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats och att de tillämpas på ett sådant sätt att det säkerställs att

unionens medel används på ett effektivt och korrekt sätt, i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning,

- b) kontrollera att de finansierade åtgärderna har genomförts korrekt,
- c) se till att de finansierade utgifterna är grundade på kontrollerbara verifikationer och att de är lagliga och överensstämmer med tillämpliga bestämmelser,
- d) förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter enligt definitionen i artikel 122 i förordning (EU, Euratom) nr 1303/2013 och återkräva felaktigt utbetalade belopp, och när lämpligt med dröjsmålsränta. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla eventuella oegentligheter och hålla kommissionen informerad om hur det administrativa och rättsliga förfarandet fortskrider.

2. Medlemsstaterna ska utse organ som ska ansvara för att de åtgärder som stöds genom fonden förvaltas och kontrolleras i enlighet med artikel 59.3 i budgetförordningen och med de kriterier och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1303/2013. När de utsedda organen lämnar in den slutrapport som avses i artikel 18 i den här förordningen ska de förse kommissionen med den information som avses i artikel 59.5 i budgetförordningen om genomförandet av det ekonomiska stödet.

3. Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som är nödvändiga om en oegentlighet konstateras. Medlemsstaternas korrigering ska bestå i att det ekonomiska stödet helt eller delvis dras in. Medlemsstaterna ska återkräva varje felaktigt utbetalt belopp till följd av en konstaterad oegentlighet och återbetala det till kommissionen, och om medlemsstaten inte återbetalar beloppet inom angiven tid, ska dröjsmålsränta betalas.

4. Kommissionen ska, inom ramen för sitt ansvar för genomförandet av unionens allmänna budget, vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera att de finansierade åtgärderna genomförs i enlighet med principerna om sund och effektiv ekonomisk förvaltning. Den ansökande medlemsstaten ska se till att den har välfungerande system för förvaltning och kontroll. Kommissionen ska kontrollera att dessa system verkligen inrättats.

Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller medlemsstatens kontroller i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller andra företrädare för kommissionen med minst en arbetsdags varsel genomföra kontroller på plats, även stickprovskontroller, av de åtgärder som finansieras genom fonden. Kommissionen ska underrätta den ansökande medlemsstaten om detta för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller andra företrädare för den berörda medlemsstaten får delta i dessa kontroller.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla underlag som styrker utgifterna som uppstått hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten under tre år efter det att ett ekonomiskt stöd från fonden har avslutats.

*Artikel 22***Återbetalning av ekonomiskt stöd**

1. Om de faktiska kostnaderna för en åtgärd är lägre än det beräknade belopp som angivits enligt artikel 15 ska kommissionen anta ett beslut, i form av en genomförandeakt, och begära att den berörda medlemsstaten återbetalar motsvarande belopp av det mottagna ekonomiska stödet.
2. Om den berörda medlemsstaten inte fullgör de förpliktelser som anges i beslutet om ekonomiskt stöd, ska kommissionen anta ett beslut, i form av en genomförandeakt, och kräva att den medlemsstaten återbetalar hela eller delar av det mottagna ekonomiska stödet.
3. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkterna 1 eller 2 ska den göra en lämplig granskning av ärendet och särskilt ge den berörda medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom en viss tid.
4. Om kommissionen, efter att ha gjort de kontroller som krävs, drar slutsatsen att en medlemsstat inte fullgör sina förpliktelser enligt artikel 21.1, ska kommissionen, om ingen överenskommelse har nåtts och medlemsstaten inte har gjort korrigeringarna inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, med beaktande av medlemsstatens eventuella synpunkter och inom

tre månader räknat från den tidsfrist som avses i punkt 3 besluta att företa de nödvändiga finansiella korrigeringarna genom att dra in hela eller delar av det stöd som lämnats genom fonden för åtgärden ifråga. Varje felaktigt utbetalt belopp till följd av en konstaterad oegentlighet ska återkrävas, och om den ansökande medlemsstaten inte återbetalar beloppet inom angiven tid ska dröjsmålsränta betalas.

*Artikel 23***Upphävande**

Förordning (EG) nr 1927/2006 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

Utan hinder av första stycket ska den fortsätta att tillämpas på de ansökningar som lämnas in senast den 31 december 2013.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning ska träda i kraft dagen efter att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas på alla ansökningar som lämnas in mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1310/2013

av den 17 december 2013

om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

för vissa åtgärder och de utgifter detta leder till bör vara
stödberättigande under den nya programperioden.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽²⁾, som ska tillämpas från och med den 1 januari 2014, föreskriver regler om unionsstöd för landsbygdsutveckling och upphäver rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽³⁾ utan att det påverkar den fortsatta tillämpningen av de förordningar som genomför den förordningen till dess att de har upphävts. För att underlätta övergången från befintliga stödordningar enligt förordning (EG) nr 1698/2005 till den nya rättsliga ramen, som omfattar den programperiod som börjar den 1 januari 2014 (nedan kallad *den nya programperioden*), bör övergångsbestämmelser antas så att det inte uppstår problem eller förseningar vid genomförandet av stöd för landsbygdsutveckling till följd av datumet för antagande av de nya landsbygdsprogrammen. Av detta skäl bör medlemsstaterna tillåtas fortsätta att göra rättsliga åtaganden enligt sina befintliga landsbygdsprogram under 2014

(2) Mot bakgrund av de omfattande ändringarna för den nya programperioden vad gäller metoden för att avgränsa områden med väsentliga naturliga begränsningar, bör jordbrukarnas skyldighet att fortsätta med sitt jordbruk i området i fem år inte gälla för nya rättsliga åtaganden som görs under 2014.

(3) För att säkerställa rättssäkerheten vid övergången bör vissa utgifter för vilka åtaganden gjorts i enlighet med förordning (EG) nr 1698/2005 berättiga till bidrag från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) under den nya programperioden om det fortfarande finns utbetalningar kvar att göra. Detta bör också omfatta vissa åtaganden på lång sikt inom ramen för liknande åtgärder som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2078/92 ⁽⁴⁾ och i rådets förordning (EEG) nr 2080/92 ⁽⁵⁾ och i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽⁶⁾ om stöd erhöles för de åtgärderna enligt förordning (EU) nr 1698/2005 och om det fortfarande återstår betalningar för 2014. För att uppnå en sund ekonomisk förvaltning och ett effektivt genomförande av programmen bör sådana utgifter identifieras tydligt i landsbygdsprogrammen och i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem. För att inte göra den ekonomiska förvaltningen av landsbygdsprogram under den nya programperioden onödigt komplicerad bör medfinansieringssatsen för den nya programperioden tillämpas på övergångsutgifter.

(4) Mot bakgrund av de allvarliga problem som ett antal medlemsstater fortfarande står inför när det gäller deras finansiella stabilitet, och för att begränsa de negativa effekterna av de problemen vid övergången från den nuvarande till den nya programperioden genom att möjliggöra maximalt utnyttjande av tillgängliga Ejflu-medel, är

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 71.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT C 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT L 215, 30.7.1992, s. 85).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2080/92 av den 30 juni 1992 om en gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket (EGT L 215, 30.7.1992, s. 96).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

det nödvändigt att förlänga undantaget i artikel 70.4c i förordning (EG) nr 1698/2005 som höjer de högsta satserna för stöd från Ejflu till och med den sista dagen för stödberättigande av utgifter i programperioden 2007–2013, nämligen den 31 december 2015.

- (5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ som inrättar nya stödordningar ska tillämpas från och med den 1 januari 2015. Rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽²⁾ fortsätter därför att utgöra grunden för beviljande av inkomststöd till jordbrukare under kalenderåret 2014, men vederbörlig hänsyn bör tas till rådets förordning (EU) nr 1311/2013 ⁽³⁾. För att säkerställa ett konsekvent genomförande av bestämmelserna om tvärvillkor och iakttagande av de villkor som krävs enligt vissa åtgärder, bör det föreskrivas att de relevanta bestämmelser som gäller under programperioden 2007–2013 ska fortsätta att gälla till dess att den nya lagstiftningsramen blir tillämplig. Av samma skäl bör de bestämmelser om kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien som gäller för 2013 fortsätta att tillämpas.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽⁴⁾ ger medlemsstaterna möjlighet att betala ut förskott på direktstöd. Enligt förordning (EG) nr 73/2009 kräver utnyttjandet av denna möjlighet tillstånd från kommissionen. Erfarenheterna från tillämpningen av system för direktstöd har visat att det bör vara möjligt för jordbrukare att få förskottsbetalningar. För ansökningar som görs 2014 bör sådana förskott vara begränsade till högst 50 % av stödet enligt de stödsystem som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 73/2009 och högst 80 % av nöt- och kalvköttsbidraget.
- (7) För att följa förordning (EU) nr 1311/2013 och särskilt för att jämma ut de tillgängliga beloppen för direktstöd till jordbrukare och den externa konvergensmekanismen,

är det nödvändigt att ändra de nationella tak som fastställs i bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009 för år 2014. Ändringen av de nationella taken kommer oundvikligen att påverka de belopp som enskilda jordbrukare kan få i direktstöd under 2014. Det bör därför föreskrivas på vilket sätt denna ändring kommer att påverka värdet av stödträterna och nivån på andra direktstöd. För att ta hänsyn till situationen för småbrukare, särskilt då ingen modulerings- eller anpassningsmekanism – framför allt inte undantaget för direktstöd på upp till 5 000 EUR från en sådan mekanism – är tillämplig 2014, bör medlemsstater som inte beviljar omfördelningsstöd och som inte väljer att överföra medel till stöd för landsbygdsutveckling via flexibilitetsmekanismen tillåtas att inte minska värdet på alla stödträter.

- (8) Vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 73/2009, särskilt de inslag som omfattas av siffrorna i bilaga VIII till den förordningen och kopplingen till den möjlighet som medlemsstaterna har att använda medel som inte utnyttjats inom systemet med samlat gårdsstöd för att finansiera det särskilda stödet, bör förtydligas på grundval av de erfarenheter som gjorts i samband med den finansiella tillämpningen av den förordningen.
- (9) Enligt förordning (EG) nr 73/2009 kunde medlemsstaterna besluta att använda en viss procentandel av sitt nationella tak till särskilt stöd till jordbrukare och att se över tidigare beslut genom att besluta att ändra eller avsluta sådant stöd. Det bör föreskrivas att sådana beslut ska ses över en extra gång, med verkan från och med kalenderåret 2014. Samtidigt är det nödvändigt att de särskilda villkor som anges i artikel 69.5 i förordning (EG) nr 73/2009, enligt vilka särskilt stöd betalas ut i vissa medlemsstater, och som kommer att upphöra att gälla 2013, förlängs med ytterligare ett år för att avbrott i stödnivåerna ska undvikas. Med tanke på införandet av det frivilliga kopplade stödet, som kommer att vara tillgängligt från och med den 1 januari 2015 för vissa sektorer eller regioner i tydligt avgränsade fall, är det lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att höja nivån på vissa typer av särskilt stöd enligt artikel 68 i förordning (EG) nr 73/2009 till 6,5 % under 2014.
- (10) Det stöd per enhet som utgår till jordbrukare med mindre jordbruksföretag bör vara tillräckligt för att faktiskt uppnå målet om inkomststöd. Eftersom ingen modulerings- eller anpassningsmekanism, framför allt inte undantaget för direktstöd på upp till 5 000 EUR från en sådan mekanism, är tillämplig 2014, bör medlemsstaterna redan under 2014 ges möjlighet att omfördela direktstöd mellan jordbrukarna genom att bevilja dem ett extra stöd för de första hektaren.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

- (11) Det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i förordning (EG) nr 73/2009 är av övergångskaraktär och var avsett att upphöra den 31 december 2013. I samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken beslutades att de medlemsstater som tillämpar detta system bör få tillämpa det i syfte att bevilja grundstödet under ytterligare en övergångsperiod, dock som längst fram till utgången av 2020. Tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning i förordning (EG) nr 73/2009 bör därför förlängas med ett år. I syfte att ta hänsyn till pågående omarrondering och av förenklingsskäl bör den stödberättigande jordbruksarealen i dessa medlemsstater också inbegripa de stödberättigande arealer som den 30 juni 2003 inte befann sig i god jordbrukshävd, vilket även kommer att gälla från och med den 1 januari 2015 enligt förordning (EU) nr 1307/2013.
- (12) I enlighet med artikel 133a i förordning (EG) nr 73/2009 får andra nya medlemsstater än Bulgarien och Rumänien som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning bevilja nationellt övergångsstöd till jordbrukare under 2013. Med hänsyn till att systemet för enhetlig arealersättning förlängts till och med 2014 bör de medlemsstaterna behålla den möjligheten under 2014. Med hänsyn till nivån på det kompletterande nationella direktstödet enligt artikel 132 i förordning (EG) nr 73/2009 i Bulgarien och Rumänien under 2014, bör dessa medlemsstater ha möjlighet att välja nationellt övergångsstöd under 2014 i stället för att bevilja kompletterande nationellt direktstöd.
- (13) Nationellt övergångsstöd ska beviljas enligt samma villkor som tillämpades för detta stöd under 2013 eller, för Bulgarien och Rumänien, enligt samma villkor som tillämpades i fråga om kompletterande nationellt direktstöd under 2013. I syfte att förenkla förvaltningen av det nationella övergångsstödet under 2014 bör de minskningar som avses i artikel 132.2 jämförd med artiklarna 7 och 10 i förordning (EG) nr 73/2009 inte tillämpas. För att säkerställa att det nationella övergångsstödet är förenligt med konvergensmekanismen, bör dessutom den maximala stödnivån per sektor begränsas till en viss procentsats. Med tanke på den svåra finansiella situationen i Cypern bör vissa anpassningar fastställas för den medlemsstaten.
- (14) För att medlemsstaterna på ett mer flexibelt sätt ska kunna tillgodose behov inom sina jordbrukssektorer eller stärka sin landsbygdsutvecklingspolitik bör de ges möjlighet att överföra medel från sina tak för direktstöd till stöd avsett för landsbygdsutveckling och vice versa. Samtidigt bör de medlemsstater i vilka direktstödsnivån ligger under 90 % av den genomsnittliga stödnivån i unionen ges möjlighet att överföra ytterligare medel från stöd avsett för landsbygdsutveckling till taket för direktstöd. Sådana beslut bör, inom ramen för vissa gränser, tas för hela budgetperioden 2015–2020, med möjlighet till översyn 2017, under förutsättning att varje beslut som bygger på en sådan översyn inte medför någon minskning av de belopp som är avsedda för landsbygdsutveckling.
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾ föreskriver att rådets direktiv 80/68/EEG⁽²⁾ ska upphöra att gälla från och med den 22 december 2013. För att behålla samma tvärvillkorsregler i samband med skydd för grundvatten som i direktiv 80/68/EEG vid dess sista giltighetsdag är det lämpligt att anpassa tvärvillkorens tillämpningsområde och fastställa en norm för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som omfattar kraven i artiklarna 4 och 5 i det direktivet.
- (16) I artikel 83 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009⁽³⁾ anges att hänvisningen till artikel 3 i rådets direktiv 91/414/EEG⁽⁴⁾ i bilaga II till förordning (EG) nr 73/2009 ska betraktas som en hänvisning till artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009. Denna hänvisning har i förordning (EU) nr 1306/2013 dock begränsats till att endast omfatta den första och andra meningen i artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009. I syfte att säkerställa förenlighet mellan kravet på användning av växtskyddsmedel under år 2014 och kravet för kommande år bör bilaga II till förordning (EG) nr 73/2009 ändras i enlighet därmed.
- (17) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013⁽⁵⁾ ska stöd till silkesodling integreras med ordningen för direktstöd och därmed lyftas ut ur förordning (EU) nr 1308/2013. Med hänsyn till den uppskjutna tillämpningen av den nya ordningen för direktstöd bör stöden inom sektorn för silkesodling fortsätta i ett år till.
- (18) Finland har fått tillåtelse att betala ett nationellt stöd till vissa jordbrukssektorer i södra Finland i enlighet med artikel 141 i 1994 års anslutningsakt. Med beaktande av tidpunkten för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och mot bakgrund av den svåra ekonomiska situationen för jordbruket i södra Finland, och att producenterna därför fortfarande behöver särskilt stöd, är det lämpligt att föreskriva integreringsåtgärder varigenom Finland i enlighet med artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får tillåtelse av kommissionen att under vissa förutsättningar bevilja nationellt stöd i

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (Se sidan 671 i detta nummer av EUT).

södra Finland. Inkomststödet bör minskas gradvis under hela perioden och bör 2020 inte överstiga 30 % av de belopp som beviljades 2013.

- (19) De bestämmelser om systemet för jordbruksrådgivning, om det integrerade administrations- och kontrollsystemet och om tvärvillkor som föreskrivs i avdelning III, avdelning V kapitel II och avdelning VI i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 bör tillämpas från och med den 1 januari 2015.
- (20) Till följd av att artikel 136a införs i förordning (EG) nr 73/2009 är det nödvändigt att ändra hänvisningarna till artikel 14 i förordning (EU) nr 1307/2013 i förordning (EU) nr 1305/2013,
- (21) Förordningarna (EG) nr 73/2009, (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1305/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (22) För att de planerade övergångsbestämmelserna ska kunna tillämpas utan dröjsmål bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs och tillämpas från och med den 1 januari 2014. För att undvika överlappningar mellan reglerna om flexibilitet mellan pelare i förordning (EG) nr 73/2009 respektive förordning (EU) nr 1307/2013 i dess ändrade lydelse enligt denna förordning, bör just den ändringen av förordning (EG) nr 73/2009 tillämpas från och med den 31 december 2013 och ändringarna av förordning (EU) nr 1307/2013, bör tillämpas från och med den dag då den förordningen träder i kraft. Vidare bör ändringarna av bilagorna II och III till förordning (EG) nr 73/2009, som syftar till att säkerställa att de nuvarande reglerna om tvärvillkor bibehålls, tillämpas från och med den dag då direktiv 80/68/EEG upphör att gälla, nämligen den 22 december 2013.
- (23) Med hänsyn till att 2014 kommer att bli ett övergångsår då medlemsstaterna kommer att behöva förbereda det fullständiga genomförandet av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken, är det viktigt att säkerställa att den administrativa bördan i samband med de övergångsbestämmelser som fastställs i denna förordning begränsas så mycket som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OM STÖD FÖR LANDSBYGD- UTVECKLING

Artikel 1

Rättsliga åtaganden enligt förordning (EG) nr 1698/2005 år 2014

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 88 i förordning (EU) nr 1305/2013 får medlemsstaterna fortsätta att göra nya rättsliga åtaganden i förhållande till stödmottagare år

2014 vad gäller de åtgärder som avses i artikel 20, med undantag för leden a iii, c i och d i den artikeln, och i artikel 36 i förordning (EG) nr 1698/2005, i enlighet med de landsbygdsprogram som antagits på grundval av den förordningen även efter det att de finansiella medlen från programperioden 2007–2013 har förbrukats, förutsatt att ansökan om stöd lämnas in innan respektive landsbygdsprogram för programperioden 2014–2020 antas.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt E i bilaga VI till 2012 års anslutningsakt och de bestämmelser som antagits på grundval därav får Kroatien fortsätta att göra nya rättsliga åtaganden för stödmottagare år 2014 i förhållande till de åtgärder som avses i artikel 171.2 a och c i kommissionens förordning (EG) nr 718/2007⁽¹⁾, i enlighet med instrumentet för föranslutningsstöd för landsbygdsutveckling (nedan kallat *Ipard-programmet*) som antagits på grundval av den förordningen även efter det att de finansiella medlen från det programmet har förbrukats, förutsatt att ansökan om stöd lämnas in innan landsbygdsprogrammet för programperioden 2014–2020 antas.

Utgifter som uppstår på grundval av de åtagandena ska vara stödberättigande i enlighet med artikel 3 i den här förordningen.

2. Villkoret i artikel 14.2 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1257/1999 ska inte tillämpas på nya rättsliga åtaganden som medlemsstaterna gör enligt artikel 36 a i och ii i förordning (EG) nr 1698/2005 under 2014.

Artikel 2

Fortsatt tillämpning av artiklarna 50a och 51 i förordning (EG) nr 1698/2005

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska artiklarna 50a och 51 i förordning (EG) nr 1698/2005 fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2014 på insatser som väljs ut inom ramen för landsbygdsprogrammen för programperioden 2014–2020 i enlighet med artikel 21.1 a och b i förordning (EU) nr 1305/2013, vad gäller det årliga bidraget, och i enlighet med artiklarna 28–31, 33 och 34 i den förordningen.

Artikel 3

Stödberättigande för vissa typer av utgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.1 och artikel 88 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska utgifter som avser rättsliga åtaganden till stödmottagare som gjorts enligt åtgärderna i artiklarna 20 och 36 i förordning (EG) nr 1698/2005 och, utan att det påverkar tillämpningen av punkt E i bilaga VI till 2012 års anslutningsakt och de bestämmelser som antagits på grundval därav avseende Kroatien, de åtgärder som avses i

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 718/2007 av den 12 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 170, 29.6.2007, s. 1)

artikel 171.2 a och c i förordning (EG) nr 718/2007, i följande fall vara berättigade till stöd från Ejflu under programperioden 2014–2020:

- a) För utbetalningar som ska göras mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2015, och vad gäller Kroatien mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2016, om det ekonomiska anslaget för den berörda åtgärden enligt respektive program som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1698/2005 eller förordning (EG) nr 718/2007 redan har förbrukats, och
- b) för utbetalningar som ska göras efter den 31 december 2015 och vad gäller Kroatien efter den 31 december 2016.

Denna punkt är också tillämplig på rättsliga åtaganden till stödmottagare som gjorts enligt motsvarande åtgärder som anges i förordning (EG) nr 1257/1999, (EEG) nr 2078/1992 och (EEG) nr 2080/1992 som får stöd enligt förordning (EG) nr 1698/2005.

2. De utgifter som avses i punkt 1 ska berättiga till stöd från Ejflu under programperioden 2014–2020 om följande villkor är uppfyllda:

- a) Utgifterna anges i respektive landsbygdsprogram för programperioden 2014–2020.
- b) Ejflu-bidragsnivån för motsvarande åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013, enligt vad som anges i bilaga I till denna förordning, tillämpas.
- c) Medlemsstaterna ser till att de relevanta övergångsåtgärderna identifieras tydligt i deras förvaltnings- och kontrollsystem.

Artikel 4

Tillämpning av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 73/2009 under 2014

Med undantag från förordning (EU) nr 1305/2013 ska för år 2014

- a) hänvisningen till avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013 i artiklarna 28, 29, 30 och 33 i förordning (EU) nr 1305/2013 läsas som en hänvisning till artiklarna 5 och 6 i förordning (EG) nr 73/2009 och bilagorna II och III till denna,
- b) hänvisningen till artikel 19 i förordning (EU) nr 1305/2013 i artikel 40.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 läsas som en hänvisning till artikel 132 i förordning (EG) nr 73/2009,
- c) hänvisningen till artikel 17 i förordning (EU) nr 1305/2013 i artikel 40.2 a i förordning (EU) nr 1307/2013 läsas som en hänvisning till artikel 121 i förordning (EG) nr 73/2009.

KAPITEL II

ÄNDRINGAR

Artikel 5

Ändringar av förordning (EG) nr 1698/2005

Artikel 70.4c i förordning (EG) nr 1698/2005 ska ändras på följande sätt:

- a) första styckets inledning ska ersättas med följande:

"4c. Med undantag från de övre gränser som anges i punkterna 3, 4 och 5 kan Ejflu:s stödsats höjas till högst 95 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de regioner som är stödberättigade enligt konvergensmålet samt de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna, och till högst 85 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i andra regioner. Dessa stödsatser ska tillämpas på de stödberättigande utgifter som nyligen uppgetts i varje attesterad utgiftsredogörelse till och med slutdatumet för stödberättigande för utgifter för programperioden 2007–2013, dvs. till och med den 31 december 2015, om en medlemsstat den 20 december 2013 eller därefter uppfyller ett av följande villkor:"

- b) andra stycket ska ersättas med följande:

"En medlemsstat som vill utnyttja det undantag som avses i första stycket ska överlämna en begäran till kommissionen om att ändra sitt program för landsbygdsutveckling i enlighet med detta. Undantaget ska tillämpas från och med kommissionens godkännande av ändringen av programmet."

Artikel 6

Ändringar av förordning (EG) nr 73/2009

Förordning (EG) nr 73/2009 ska ändras på följande sätt:

- 1. I artikel 29 ska följande punkt läggas till:

"5. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna från och med den 16 oktober 2014 betala ut förskott till jordbrukare på upp till 50 % av direktstöden enligt de stödssystem som förtecknas i bilaga I för ansökningar som görs under 2014. När det gäller de nöt- och kalvköttsbidrag som anges i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 11 får medlemsstaterna öka den procentsatsen till upp till 80 %."

- 2. Artikel 40 ska ersättas med följande:

"Artikel 40

Nationella tak

1. För varje medlemsstat och år ska det sammanlagda värdet av alla tilldelade stödrätter, den nationella reserv som avses i artikel 41 och de tak som fastställs i enlighet med artiklarna 51.2, 69.3 och 72b vara lika stort som dess nationella tak som fastställs i bilaga VIII.

2. Vid behov ska medlemsstaterna göra en linjär minskning eller ökning av värdet av alla stödrätter, eller av beloppet för den nationella reserv som avses i artikel 41 eller bådadera för att säkerställa överensstämmelse med dess nationella tak som fastställs i bilaga VIII.

Medlemsstater som beslutar att inte tillämpa kapitel 5a i avdelning III i denna förordning eller utnyttja möjligheten som anges i artikel 136a.1 får i syfte att erhålla den nödvändiga minskning av värdet på stödrätterna som avses i första stycket besluta att inte minska stödrätter som under 2013 aktiverades av jordbrukare som, under 2013, gjorde anspråk på mindre än ett direktstödsbelopp som ska fastställas av den berörda medlemsstaten, under förutsättning att minskningens belopp inte överstiger 5 000 EUR.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 [HZ] (*) ska de belopp av direktstöd som får beviljas i en medlemsstat avseende kalenderåret 2014 enligt artiklarna 34, 52, 53, 68 och 72a i den här förordningen och stöd som beviljas silkesodlare enligt artikel 111 i förordning (EG) nr 1234/2007 inte överstiga de tak som anges i bilaga VIII till den här förordningen för det kalenderåret, efter avdrag för de belopp som framkommer vid tillämpningen av artikel 136b i den här förordningen för kalenderåret 2014, i enlighet med bilaga VIIIa till denna förordning.

Vid behov, och för att iaktta de tak som anges i bilaga VIII till den här förordningen efter avdrag för de belopp som framkommer vid tillämpningen av artikel 136b i den här förordningen för kalenderåret 2014, i enlighet med bilaga VIIIa till denna förordning, ska medlemsstaterna göra en linjär minskning av beloppen för direktstöd för kalenderåret 2014.

(*) Europaparlamentets och rådets 17 décembre 2013 förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549)."

3. I artikel 41.1 ska led b ersättas med följande:

"b) det sammanlagda värdet av alla tilldelade stödrätter och de tak som fastställts i enlighet med artiklarna 51.2, 69.3 och 72b i den här förordningen ska ingå."

4. I artikel 51.2 ska följande stycke läggas till:

"För 2014 ska taken för de direktstöd som avses i artiklarna 52 och 53 vara identiska med de tak som fastställts

för 2013, multiplicerat med en koefficient som ska beräknas för varje berörd medlemsstat genom att det nationella tak för 2014 som anges i bilaga VIII divideras med det nationella taket för 2013. Denna multiplikation ska endast gälla medlemsstater för vilka det nationella tak som anges i bilaga VIII för 2014 är lägre än det nationella taket för 2013."

5. I artikel 68.8 ska inledningen ersättas med följande:

"8. Senast den 1 februari 2014 får de medlemsstater som har fattat det beslut som avses i artikel 69.1 se över det beslutet och besluta att från och med 2014."

6. Artikel 69 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2009, den 1 augusti 2010, den 1 augusti 2011, den 1 september 2012, dagen för dess anslutning när det gäller Kroatien eller den 1 februari 2014 besluta att från och med året efter det beslutet, från och med det första året för genomförande av systemet med samlat gårdsstöd när det gäller Kroatien, eller, när det gäller ett beslut fattat senast den 1 februari 2014, från och med år 2014 använda upp till 10 % av sina nationella tak enligt artikel 40 eller, när det gäller Malta, ett belopp på 2 000 000 EUR, för särskilt stöd enligt artikel 68.1."

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Uteslutande i syfte att säkerställa överensstämmelse med de nationella taken enligt vad som anges i artikel 40.2 och göra den beräkning som avses i artikel 41.1, ska de belopp som utnyttjats för att bevilja det stöd som avses i artikel 68.1 c dras av från det nationella tak som avses i artikel 40.1. De ska räknas som tilldelade stödrätter."

c) I punkt 4 ska procentsatsen "3,5 %" ersättas med "6,5 %".

d) I första meningen i punkt 5 ska året "2013" ersättas med "2014".

e) I punkt 6 ska andra stycket ersättas med följande:

"Uteslutande i syfte att säkerställa överensstämmelse med de nationella taken enligt vad som anges i artikel 40.2 och göra den beräkning som avses i artikel 41.1, ska det berörda beloppet inte räknas som en del av de tak som fastställs enligt punkt 3 i denna artikel om en medlemsstat utnyttjar det alternativ som anges i första stycket led a i denna punkt."

7. I avdelning III ska följande kapitel läggas till:

"Kapitel 5a

OMFÖRDELNINGSTÖD FÖR 2014

Artikel 72a

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får senast den 1 mars 2014 besluta att för 2014 bevilja stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd inom det system med samlat gårdsstöd som avses i kapitel 1, 2 och 3 (nedan kallat *omfördelningsstödet*).

Medlemsstaterna ska meddela sitt beslut till kommissionen senast den 1 mars.

2. Medlemsstater som har beslutat att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på regional nivå i enlighet med artikel 46 får tillämpa omfördelningsstödet på regional nivå.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, sådana linjära minskningar som avses i artikel 40.3 eller tillämpningen av artiklarna 21 och 23, ska omfördelningsstödet beviljas när stödrätterna har aktiverats av jordbrukaren.

4. Omfördelningsstödet ska beräknas av medlemsstaterna genom att ett tal som fastställs av medlemsstaten, som inte ska vara högre än 65 % av det genomsnittliga nationella eller regionala stödet per hektar, multipliceras med antalet stödrätter som jordbrukaren har aktiverat i enlighet med artikel 34. Antalet sådana stödrätter ska inte överstiga ett högsta antal som ska fastställas av medlemsstaterna och som inte ska överstiga 30 hektar eller, om genomsnittsstorleken i den berörda medlemsstaten överstiger 30 hektar, jordbruksföretagets genomsnittsstorlek enligt bilaga VIIIb.

5. Under förutsättning att de maxgränser som anges i punkt 4 respekteras får medlemsstaterna på nationell nivå införa en gradering inom ramen för det antal hektar som fastställs i enlighet med den punkten, som ska gälla lika för alla jordbrukare.

6. Det nationella genomsnittsstöd per hektar som avses i punkt 4 ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av det nationella tak som anges i bilaga VIIIc och det antal stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med artikel 34.2 under 2014.

Det regionala genomsnittsstöd per hektar som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna fastställa genom att använda en andel av det nationella tak som anges i bilaga VIIIc och det antal stödberättigande hektar som deklarerats i regionen i fråga i enlighet med artikel 34.2 under 2014. Denna andel ska beräknas för varje region, genom att vart och

ett av de regionala tak som fastställs i enlighet med artikel 46.3 divideras med det nationella tak som fastställs i enlighet med artikel 40 för 2014.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att ingen förmån som föreskrivs enligt detta kapitel beviljas jordbrukare för vilka det har fastställts att de efter den 18 oktober 2011 har delat sitt jordbruksföretag i enda syfte att dra nytta av omfördelningsstödet. Detta ska även gälla jordbrukare vars jordbruksföretag är ett resultat av sådan delning.

Artikel 72b

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera omfördelningsstödet får medlemsstaterna senast den 1 mars 2014 besluta att använda upp till 30 % av det årliga nationella tak som fastställs i enlighet med artikel 40 för ansökningsåret 2014. De ska anmäla sitt beslut till kommissionen senast den dagen.

2. På grundval av den procentandel av det nationella taket som ska användas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för omfördelningsstödet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 141b.2."

8. I artikel 90 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Stödbeloppet per stödberättigande hektar ska fastställas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

Bulgarien: 520,20 EUR

Grekland: 234,18 EUR

Spanien: 362,15 EUR

Portugal: 228,00 EUR."

9. I artikel 122 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Systemet för enhetlig arealersättning ska vara tillgängligt till och med den 31 december 2014."

10. I artikel 124 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. En ny medlemsstats jordbruksareal enligt systemet för enhetlig arealersättning ska vara den del av landets utnyttjade jordbruksareal som hålls i enlighet med god jordbrukshävd, oavsett om den är uppodlad eller ej, vid behov justerad i enlighet med objektiva och icke diskriminerande kriterier som den nya medlemsstaten ska fastställa efter kommissionens godkännande.

I denna avdelning avses med 'utnyttjad jordbruksareal' den sammanlagda areal av åkermark, permanent gräsmark, fleråriga grödor och köksträdgårdar som kommissionen har fastställt för statistikändamål.

2. Vad avser beviljandet av stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska alla jordbruksskiften som uppfyller kriterierna enligt punkt 1 samt jordbruksskiften planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41) vara stödberättigande.

Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter ska jordbrukaren förfoga över de skiften som avses i första stycket vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast det datum som fastställts i den medlemsstaten för ändring av stödansökan.

Den minsta stödberättigande areal per jordbruksföretag för vilken stöd kan begäras ska vara 0,3 ha. En ny medlemsstat får emellertid, på grundval av objektiva kriterier och efter kommissionens godkännande, besluta att fastställa att den minsta arealen ska vara större, under förutsättning att den inte överstiger 1 ha."

11. I avdelning V ska följande kapitel införas:

"Kapitel 2a

OMFÖRDELNINGSTÖD 2014

Artikel 125a

Allmänna bestämmelser

1. De nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning får senast den 1 mars 2014 besluta att för 2014 bevilja stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd inom det system för enhetlig arealersättning som avses i kapitel 2 (nedan kallat *omfördelningsstödet för nya medlemsstater*).

De nya medlemsstater som berörs ska senast den 1 mars 2014 anmäla sitt beslut till kommissionen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av finansiell disciplin, eller tillämpningen av artiklarna 21 och 23, ska omfördelningsstödet för nya medlemsstater beviljas i form av en höjning av de belopp per hektar som beviljas inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning.

3. Omfördelningsstödet för nya medlemsstater ska beräknas av medlemsstaterna genom att ett tal som fastställs av medlemsstaten, som inte ska vara högre än 65 % av det genomsnittliga nationella stödet per hektar, multipliceras med antalet stödberättigande hektar för vilka jordbrukaren har beviljats stöd i enlighet med systemet för enhetlig arealersättning. Antalet sådana hektar ska inte överstiga ett högsta antal som ska fastställas av medlemsstaterna och som inte ska överstiga 30 hektar eller jordbruksföretagens

genomsnittsstorlek enligt bilaga VIIIb, om den genomsnittsstorleken i den nya medlemsstat som berörs överstiger 30 hektar.

4. Under förutsättning att de maxgränser som anges i punkt 3 respekteras får medlemsstaterna på nationell nivå införa en gradering inom ramen för det antal hektar som fastställs i enlighet med den punkten, som ska gälla lika för alla jordbrukare.

5. Det nationella genomsnittsstöd per hektar som avses i punkt 3 ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av det nationella tak som anges i bilaga VIIIc och det antal stödberättigande hektar som deklarerats i enlighet med systemet för enhetlig arealersättning under år 2014.

6. Nya medlemsstater ska säkerställa att ingen förmån som föreskrivs enligt detta kapitel beviljas jordbrukare för vilka det har fastställts att de efter den 18 oktober 2011 har delat sitt jordbruksföretag i enda syfte att dra nytta av omfördelningsstödet för nya medlemsstater. Detta ska även gälla jordbrukare vars jordbruksföretag är ett resultat av sådan delning.

Artikel 125b

Finansiella bestämmelser

1. För att finansiera omfördelningsstödet för nya medlemsstater får nya medlemsstater senast den 1 mars 2014 besluta att använda upp till 30 % av det årliga nationella tak som avses i artikel 40 för ansökningsåret 2014, eller, vad gäller Bulgarien och Rumänien, av de belopp som fastställs i bilaga VIId. De ska till kommissionen anmäla sitt beslut senast den dagen.

Den årliga finansieringsramen i artikel 123 ska minskas med det belopp som avses i första stycket.

2. På grundval av den procentandel av det nationella taket som ska användas av de berörda nya medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa motsvarande tak för omfördelningsstödet för nya medlemsstater och motsvarande minskning för den årliga finansieringsramen i artikel 123. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 141b.2."

12. I artikel 131 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. De nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning får senast den 1 augusti 2009, den 1 augusti 2010, den 1 augusti 2011, den 1 september 2012 eller den 1 februari 2014, besluta att från och med året efter det beslutet eller, när det gäller ett beslut fattat senast den 1 februari 2014, från och med år 2014 använda upp till 10 % av sina nationella tak enligt artikel 40 för att bevilja stöd till jordbrukare enligt artikel 68.1 och i enlighet med avdelning III kapitel 5, beroende vad som är tillämpligt på dem."

13. Rubriken till artikel 133a ska ersättas med följande:

"Nationellt övergångsstöd 2013"

14. I avdelning V kapitel 4 ska följande artikel införas:

"Artikel 133b

Nationellt övergångsstöd 2014

1. De nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealansättning i enlighet med artikel 122 får besluta att bevilja nationellt övergångsstöd under 2014.

2. Bulgarien och Rumänien får bevilja stöd i enlighet med denna artikel endast om de senast den 1 februari 2014 beslutar att inte bevilja kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med artikel 132 under 2014.

3. Stödet enligt denna artikel får beviljas jordbrukare i sektorer för vilka nationellt övergångsstöd beviljades i enlighet med artikel 133a, eller, då det gäller Bulgarien och Rumänien, för vilka kompletterande nationellt direktstöd beviljades i enlighet med artikel 132 under 2013.

4. Villkoren för beviljande av stöd enligt denna artikel ska vara desamma som för beviljande av stöd i enlighet med artiklarna 132 eller 133a för 2013, med undantag av minskningar på grund av tillämpning av artikel 132.2 jämförd med artiklarna 7 och 10.

5. Det totala stödbelopp som får beviljas jordbrukare inom de sektorer som avses i punkt 3 ska begränsas till 80 % av de sektorsspecifika finansieringsramar för 2013 som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 133a.5, eller, vad gäller Bulgarien och Rumänien, i enlighet med artikel 132.7.

För Cypern anges de sektorsspecifika finansieringsramarna i bilaga XVIIa.

6. Punkterna 3 och 4 ska inte vara tillämpliga på Cypern.

7. De nya medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de beslut som avses i punkterna 1 och 2 senast den 31 mars 2014. Underrättelsen om det beslut som avses i punkt 1 ska innehålla följande information:

a) Finansieringsramen för varje sektor.

b) Maximisatsen för nationellt övergångsstöd i tillämpliga fall.

8. De nya medlemsstaterna får, grundat på objektiva kriterier och inom de gränser som kommissionen har godkänt i enlighet med punkt 5, besluta om de belopp för nationellt övergångsstöd som ska beviljas."

15. I avdelning VI ska följande artikel läggas till:

"Artikel 136a

Flexibilitet mellan pelare

1. Senast den 31 december 2013 får medlemsstaterna besluta att göra upp till 15 % av sina årliga nationella tak för kalenderåret 2014, enligt bilaga VIII till denna förordning och av sina årliga nationella tak för åren 2015–2019 enligt bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (*) (EU) nr 1305/2013 tillgängligt i form av extrastöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som finansieras av Ejflu i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (**) (EU) nr 1307/2013. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt i form av direktstöd.

Det beslut som avses i första stycket ska anmälas till kommissionen senast den 31 december 2013. I det beslutet ska den procentsats anges som avses i det stycket, vilken får skilja sig åt mellan olika kalenderår.

Medlemsstater som inte antar det beslut som avses i första stycket med avseende på kalenderåret 2014 får senast den 1 augusti 2014 anta det beslutet med avseende på kalenderåren 2015–2019. De ska senast den dagen anmäla ett sådant beslut till kommissionen.

Medlemsstaterna får besluta att se över beslutet som avses i denna punkt med verkan från kalenderåret 2018. Beslut som grundar sig på en sådan översyn får inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra och tredje styckena sänks. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om ett beslut som grundar sig på en sådan översyn senast den 1 augusti 2017.

2. Medlemsstater som inte antar det beslut som avses i punkt 1 får senast den 31 december 2013 besluta att göra upp till 15 %, eller, när det gäller Bulgarien, Estland, Spanien, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket, upp till 25 %, av det belopp som avsatts för stöd till åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som under perioden 2015–2020 finansieras genom Ejflu i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 tillgängligt i form av direktstöd. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt i form av stödåtgärder inom program för landsbygdsutveckling.

Det beslut som avses i första stycket ska anmälas till kommissionen senast den 31 december 2013. I det beslutet ska den procentsats anges som avses i det stycket och som får skilja sig åt mellan olika kalenderår.

Medlemsstater som inte antar det beslut som avses i första stycket med avseende på räkenskapsåret 2015 får senast den 1 augusti 2014 anta det beslutet med avseende på perioden 2016–2020. De ska senast den dagen anmäla ett sådant beslut till kommissionen.

Medlemsstaterna får besluta att se över beslutet som avses i denna punkt med verkan för budgetåren 2019 och 2020. Beslut som grundar sig på en sådan översyn får inte leda till att den procentsats som anmälts till kommissionen i enlighet med första, andra och tredje styckena höjs. Medlemsstaterna ska den 1 augusti 2017 underrätta kommissionen om ett beslut som grundar sig på en sådan översyn senast den 1 augusti 2017.

3. I syfte att beakta de beslut som medlemsstaterna anmäler i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 141a med avseende på översyn av de tak som fastställs i bilaga VIII.

(*) Europaparlamentets och rådets 17 december 2013 förordning (EU) nr 1305/2013 av den om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608)."

16. I avdelning VI ska följande artikel läggas till:

"Artikel 136b

Överföring till Ejflu

Medlemsstater som i enlighet med artikel 136 beslutade att göra ett belopp tillgängligt från och med budgetåret 2011 för unionsstöd till programplanering och finansiering av landsbygdsutveckling genom Ejflu, ska fortsätta att göra de belopp som anges i bilaga VIIIa tillgängliga för programplanering och finansiering av landsbygdsutveckling genom Ejflu för budgetåret 2015."

17. Följande artikel ska införas:

"Artikel 140a

Delegering av befogenheter

I syfte att beakta de beslut som medlemsstaterna anmäler i enlighet med artikel 136a.1 och 136a.2, liksom alla andra

ändringar av de nationella tak som fastställs i bilaga VIII, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 141a för att anpassa de tak som fastställs i bilaga VIIIc.

I syfte att säkerställa optimal tillämpning av den linjära minskning som föreskrivs i artikel 40.3 under 2014 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 141a för att fastställa regler för beräkning av de minskningar som medlemsstaterna ska tillämpa på jordbrukare i enlighet med artikel 40.3."

18. Artikel 141a ska ersättas med följande:

"Artikel 141a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11a, 136a.3 och 140a ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 11a, 136a.3 och 140a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 11a, 136a.3 och 140a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

19. Bilagorna I, VIII och XVIIa ska ändras och de nya bilagorna VIIIa, VIIIb, VIIIc och VIId läggas till i enlighet med punkterna 1, 4, 5 och 6 i bilaga II till den här förordningen.

20. Bilagorna II och III ska ändras i enlighet med punkterna 2 och 3 i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) nr 1307/2013

Förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

"3. I syfte att ta hänsyn till utvecklingen av maximibeloppen för de direktstöd som får beviljas, inklusive utvecklingen till följd av beslut som fattats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 136a i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 14 i den här förordningen och till följd av tillämpningen av artikel 20.2 i den här förordningen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 55 för att anpassa de nationella tak som fastställs i bilaga II till den här förordningen."

2. I artikel 26.6 ska följande stycke läggas till:

"Vid tillämpningen av beräkningsmetoderna som anges i denna artikel ska medlemsstaterna, förutsatt att det omfördelningsstöd som avses i artikel 41 inte tillämpas, till fullo beakta det stöd som beviljats för kalenderår 2014 enligt artiklarna 72a och 125a i förordning (EG) nr 73/2009."

3. I artikel 36.3 ska följande stycke läggas till:

"För att differentiera systemet för enhetlig arealersättning ska medlemsstaterna, förutsatt att det omfördelningsstöd som avses i artikel 41 inte tillämpas, till fullo beakta det stöd som beviljats för kalenderår 2014 enligt artikel 125a i förordning (EG) nr 73/2009."

4. I artikel 75.2 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Den ska emellertid fortsätta att tillämpas på stödansökningar som avser ansökningsår som inleds före den 1 januari 2015."

Artikel 8

Ändringar av förordning (EU) nr 1306/2013

Förordning (EU) nr 1306/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 119.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 och de relevanta genomförandebestämmelserna ska dock fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2014 och artiklarna 30 och 44a i förordning (EG) nr 1290/2005 och de relevanta genomförandebestämmelserna ska fortsätta att tillämpas på de utgifter som har uppkommit respektive de betalningar som har gjorts för budgetåret för jordbruket 2013."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 119a

Undantag från förordning (EU) nr 966/2012

Med undantag från artikel 59.5 i förordning (EU) nr 966/2012 och från artikel 9.1 i den här förordningen ska det inte vara nödvändigt att i yttrandet från det attesterande organet för budgetåret för jordbruket 2014 fastställa huruvida de utgifter för vilka ersättning har begärts från kommissionen är lagliga och korrekta."

3. Artikel 121.2 ska ersättas med följande:

"2. Följande bestämmelser ska dock tillämpas enligt följande:

a) Artiklarna 7, 8, 16, 25, 26 och 43, från och med den 16 oktober 2013.

b) Artikel 52, avdelning III, avdelning V kapitel I och avdelning VI från och med den 1 januari 2015.

3. Trots punkterna 1 och 2:

a) Ska artiklarna 9, 18, 40, och 5, tillämpas på utgifter som utbetalats från och med den 16 oktober 2013.

b) Ska avdelning VII kapitel IV tillämpas på stöd som utbetalas från och med budgetåret för jordbruket 2014."

Artikel 9

Ändringar av förordning (EU) nr 1308/2013

Förordning (EU) nr 1308/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

"Artikel 214a

Nationellt stöd till vissa sektorer i Finland

Om kommissionen lämnar sitt tillstånd får Finland för perioden 2014–2020 fortsätta att bevilja sådant nationellt stöd som beviljades under 2013 till producenter på grundval av artikel 141 i 1994 års anslutningsakt, förutsatt att

a) inkomststödet lämnas i form av gradvis avtagande belopp under hela perioden och för 2020 inte överstiger 30 % av det belopp som beviljades 2013, och att

b) stödsystemen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna har använts till fullo för de berörda sektorerna innan denna möjlighet utnyttjats.

Kommissionen ska besluta om sitt tillstånd utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i den här förordningen."

2. I artikel 230.1 ska följande led införas:

"ba) Artikel 111 till och med den 31 mars 2015."

"ca) Artikel 125a.1 e och 125a.2 och, när det gäller sektorn för frukt och grönsaker, bilaga XVIa, till och med tillämpningsdagen för därmed sammanhängande regler som ska fastställas enligt de delegerade akter som föreskrivs i artikel 173.1 b och f."

"da) Artiklarna 136, 138 och 140 samt bilaga XVIII vid tillämpningen av dessa artiklar, till och med tillämpningsdagen för regler som ska fastställas enligt de genomförandeakter som föreskrivs i artiklarna 180 och 183 a eller till och med den 30 juni 2014, beroende på vilket som inträffar först."

Artikel 10

Ändringar av förordning (EU) nr 1305/2013

Förordning (EU) nr 1305/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 31 ska följande punkt läggas till:

"6. Kroatien får bevilja stöd inom ramen för denna åtgärd till stödmottagare i områden som har utsetts i enlighet med artikel 32.3, även om den noggranna avvägning som avses i tredje stycket i den punkten inte har slutförts. Den noggranna avvägningen ska vara slutförd senast den 31 december 2014. Stödmottagare i områden som inte längre är berättigade till stöd efter det att den noggranna avvägningen har slutförts får inte ta emot något ytterligare stöd inom ramen för denna åtgärd."

2. Artikel 58.6 ska ersättas med följande:

"6. De medel som överförts till Ejflu med tillämpning av artikel 136a.1 i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 och de medel som överförts

till Ejflu med tillämpning av artiklarna 10b, 136 och 136b i förordning (EG) nr 73/2009 för kalenderåren 2013 och 2014 ska också ingå i den fördelning per år som avses i punkt 4 i den här artikeln."

3. Artikel 59.4 f ska ersättas med följande:

"f) 100 % för ett belopp på 100 miljoner EUR, i 2011 års priser, tilldelat Irland, för ett belopp på 500 miljoner EUR, i 2011 års priser, tilldelat Portugal, och för ett belopp på 7 miljoner EUR, i 2011 års priser, tilldelat Cypern, på villkor att de medlemsstaterna får ekonomiskt bistånd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget den 1 januari 2014 eller därefter, till och med 2016 när tillämpningen av denna bestämmelse ska omprövas."

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Följande ska dock gälla:

— Artikel 6.15, 6.17 och 6.18 ska tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

— Artikel 6.20 ska tillämpas från och med den 22 december 2013.

— Artikel 8.3 ska tillämpas från och med de tillämpningsdatum som anges i denna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
M. SCHULZ

På rådets vägnar
Ordförande
V. JUKNA

BILAGA I

Jämförelse mellan artiklar om åtgärder för programperioderna 2007–2013 och 2014–2020

Förordning (EG) nr 1698/2005	Förordning (EU) nr 1305/2013
Artikel 20 a i: Yrkesutbildning och information	Artikel 14
Artikel 20 a ii: Startstöd för unga jordbrukare	Artikel 19.1 a i
Artikel 20 a iii: Förtidspension	/
Artikel 20 a iv: Anlitande av rådgivningstjänster	Artikel 15.1 a
Artikel 20 a v: Inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster	Artikel 15.1 b
Artikel 20 b i: Modernisering av jordbruksföretag	Artikel 17.1 a
Artikel 20 b ii: Höjning av skogens ekonomiska värde	Artikel 21.1 d
Artikel 20 b iii: Höjning av värdet på jord- och skogsbruksprodukter	Artikel 17.1 b Artikel 21.1 e
Artikel 20 b iv: Samarbete för utveckling av nya produkter, processer och tekniker	Artikel 35
Artikel 20 b v: Infrastruktur för jord- och skogsbruk	Artikel 17.1 c
Artikel 20 b vi: Återställande-förebyggande åtgärder	Artikel 18
Artikel 20 c i: Uppfyllande av normer	/
Artikel 20 c ii: Kvalitetssystem för livsmedel	Artikel 16
Artikel 20 c iii: Information och marknadsföring	Artikel 16
Artikel 20 d i: Delvis självförsörjande jordbruksföretag	Artikel 19.1 a iii
Artikel 20 d ii: Producentgrupper	Artikel 27
Artikel 36 a i: Stöd för naturbetingade svårigheter i bergsområden	Artikel 31
Artikel 36 a ii: Stöd för naturbetingade svårigheter i områden som inte är bergsområden	Artikel 31
Artikel 36 a iii: Natura 2000-stöd och stöd som är kopplat till direktiv 2000/60/EG	Artikel 30
Artikel 36 a iv: Stöd för miljövänligt jordbruk	Artikel 28 Artikel 29
Artikel 36 v: Stöd för djurens välbefinnande	Artikel 33
Artikel 36 b i: En första beskogning av jordbruksmark	Artikel 21.1 a
Artikel 36 b ii: Ett första införande av agri-silvo-pastorala brukningssystem	Artikel 21.1 b

Förordning (EG) nr 1698/2005	Förordning (EU) nr 1305/2013
Artikel 36 b iii: En första beskogning av annan mark än jordbruksmark	Artikel 21.1 a
Artikel 36 b iv: Natura 2000-stöd	Artikel 30
Artikel 36 b v: Stöd för miljövänligt skogsbruk	Artikel 34
Artikel 36 b vi: Restaurering av skogstillståndet och införande av förebyggande åtgärder	Artikel 21.1 c
Artikel 36 b vii: Stöd för icke-produktiva investeringar	Artikel 21.1 d
Åtgärder enligt förordning (EG) nr 718/2007	Åtgärder enligt förordning (EU) nr 1305/2013
Artikel 171.2 a: Investeringar i jordbruksföretag för omstrukturering och modernisering för att uppfylla gemenskapens normer	Artikel 17.1 a
Artikel 171.2 c: Investeringar i bearbetning och saluföring av jordbruks- och fiskeriprodukter, för att omstrukturera och modernisera verksamheterna så att de uppfyller gemenskapsnormerna	Artikel 17.1 b

BILAGA II

Bilagorna till förordning (EG) nr 73/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska följande rad infogas efter raden för "Särskilt stöd":

"Omfördelningsstöd	Avdelning III kapitel 5a och avdelning V kapitel 2a	Frikopplat stöd"
--------------------	---	------------------

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Punkt A "Miljö" ska ersättas med följande:

"1	Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1)	Artiklarna 3.1, 3.2 b, 4.1, 4.2 och 4.4 samt artikel 5 a, b och d
2	—	—
3	Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
5	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artiklarna 6 och 13.1 a"

b) Punkt 9 under punkt B "Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd" ska ersättas med följande:

"9	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).	Artikel 55, första och andra meningarna"
----	--	--

3. I bilaga III ska posten "Vattenskydd och vattenförvaltning" ersättas med följande:

"Vattenskydd och vattenförvaltning:	— Upprätta buffertremsor längs vattendrag ⁽¹⁾
Skydd av vatten mot föroreningar och avrinning, och förvalta vattenförbrukningen	— Följa tillståndsförfarandena för användning av vatten för bevattning
	Skydda grundvattnet mot förorening: förbud mot direkt utsläpp i grundvattnet och åtgärder för att förebygga indirekt förorening av grundvattnet genom utsläpp i mark och filtrering genom markytan av farliga ämnen som förtecknas i bilagan till direktiv 80/68/EEG i den version som är i kraft vid dess giltighetsdag, i den mån den avser jordbruksverksamhet

⁽¹⁾ Anmärkning: Buffertremsor för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden måste inom och utanför sådana sårbara zoner som anges i artikel 3.2 i direktiv 91/676/EEG åtminstone uppfylla de krav som avser spridning av gödselmedel på mark i närheten av vattendrag och som finns i punkt A.4 i bilaga II till direktiv 91/676/EEG, vilket ska tillämpas i enlighet med medlemsstaternas åtgärdsprogram som upprättats i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 91/676/EEG."

4. I bilaga VIII ska kolumnen för år 2014 ersättas med följande:

"Tabell 1

(i tusental EUR)

Medlemsstat	2014
Belgien	544 047
Danmark	926 075
Tyskland	5 178 178
Grekland	2 047 187
Spanien	4 833 647
Frankrike	7 586 341
Irland	1 216 547
Italien	3 953 394
Luxemburg	33 662
Nederländerna	793 319
Österrike	693 716
Portugal	557 667
Finland	523 247
Sverige	696 487
Förenade kungariket	3 548 576

Tabell 2 (*)

(i tusental EUR)

Bulgarien	642 103
Tjeckien	875 305
Estland	110 018
Cypern	51 344
Lettland	168 886
Litauen	393 226
Ungern	1 272 786
Malta	5 240
Polen	2 970 020
Rumänien	1 428 531
Slovenien	138 980
Slovakien	377 419
Kroatien	113 908

(*) Taken har beräknats med beaktande av den tabell för höjningar som anges i artikel 121."

5. Följande bilagor ska införas efter bilaga VIII:

"Bilaga VIIa

Belopp som följer av tillämpningen av artikel 136b under 2014

Tyskland: 42 600 000 EUR

Sweden: 9 000 000 EUR

Bilaga VIIb

Medelstorlek på jordbruksföretag enligt artiklarna 72a.4 och 125a.3

Medlemsstat	Medelstorlek på jordbruksföretag (i hektar)
Belgien	29
Bulgarien	6
Tjeckien	89
Danmark	60
Tyskland	46
Estland	39
Irland	32
Grekland	5
Spanien	24
Frankrike	52
Kroatien	5,9
Italien	8
Cypern	4
Lettland	16
Litauen	12
Luxemburg	57
Ungern	7
Malta	1
Nederländerna	25
Österrike	19
Polen	6
Portugal	13
Rumänien	3
Slovenien	6
Slovakien	28
Finland	34
Sverige	43
Förenade kungariket	54

Bilaga VIIIc

Nationella tak som avses i artiklarna 72a.3 och 125a.3

(i tusental EUR)

Belgien	505 266
Bulgarien	796 292
Tjeckien	872 809
Danmark	880 384
Tyskland	5 018 395
Estland	169 366
Irland	1 211 066
Grekland	1 931 177
Spanien	4 893 433
Frankrike	7 437 200
Kroatien	265 785
Italien	3 704 337
Cypern	48 643
Lettland	302 754
Litauen	517 028
Luxemburg	33 432
Ungern	1 269 158
Malta	4 690
Nederländerna	732 370
Österrike	691 738
Polen	3 061 518
Portugal	599 355
Rumänien	1 903 195
Slovenien	134 278
Slovakien	394 385
Finland	524 631
Sverige	699 768
Förenade kungariket	3 591 683

Bilaga VIII d

Belopp för Bulgarien och Rumänien som avses i artikel 125b.1

Bulgarien	789 365 000 EUR
Rumänien	1 753 000 000 EUR"

6. Bilaga XVII a ska ersättas med följande:

"Bilaga XVII a

Nationellt övergångsstöd i Cypern

(i EUR)

Sektor	2013	2014
Spannmål (utom durumvete)	141 439	113 151
Durumvete	905 191	724 153
Mjölk- och mejeriprodukter	3 419 585	2 735 668
Nötkött	4 608 945	3 687 156
Får- och getkött	10 572 527	8 458 022
Grissektorn	170 788	136 630
Fjäderfä och ägg	71 399	57 119
Vin	269 250	215 400
Olivolja	3 949 554	3 159 643
Bordsdruvor	66 181	52 945
Vindruvor, torkade	129 404	103 523
Bearbetade tomater	7 341	5 873
Bananer	4 285 696	3 428 556
Tobak	1 027 775	822 220
Frukt från lövfällande träd, inklusive stenfrukt	173 390	138 712
Totalt	29 798 462	23 838 770"

RÅDETS FÖRORDNING (EU, EURATOM) nr 1311/2013**av den 2 december 2013****om den fleråriga budgetramen för 2014–2020**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 312,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) De årliga taken för åtagandebemyndiganden per utgifts-
kategori och de årliga taken för betalningsbemyndigan-
den som fastställs i denna förordning måste följa de tak
som fastställs för åtaganden och egna medel i rådets
beslut 2007/436/EG, Euratom ⁽¹⁾
- (2) Med hänsyn till behovet av förutsebarhet för att det ska
gå att förbereda och genomföra investeringar på medel-
lång sikt bör den fleråriga budgetramen (nedan kallad
budgetramen) löpa över sju år med början den 1 januari
2014. En översyn kommer att göras senast 2016, efter
valet till Europaparlamentet. Detta kommer att göra det
möjligt för institutionerna, inklusive det Europaparlament
som väljs 2014, att göra en ny utvärdering av priorite-
ringarna. Resultaten av översynen bör beaktas vid alla
eventuella revideringar av denna förordning under bud-
getramens återstående år. Denna ordning kommer fort-
sättningsvis att kallas "översyn/revidering".
- (3) I samband med översynen/revideringen av budgetramen
efter halva tiden är Europaparlamentet, rådet och

kommissionen eniga om att gemensamt undersöka den
lämpligaste varaktigheten för den efterföljande budgetra-
men innan kommissionen lägger fram sitt förslag för att
finna den rätta balansen mellan mandatperiodens var-
aktighet för medlemmar av Europaparlamentet respektive
Europeiska kommissionens – och behovet av stabilitet för
programplaneringscykler och förutsägbarhet när det gäl-
lar investeringar.

- (4) Särskild flexibilitet bör tillämpas i så stor utsträckning
som möjligt för att unionen ska kunna fullgöra sina
förpliktelser i enlighet med artikel 323 i fördraget om
Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (5) För att unionen ska kunna reagera på oförutsedda om-
ständigheter eller finansiera klart angivna utgifter som
inte kan finansieras inom taken för en eller flera av ru-
brikerna i budgetramen och därigenom underlätta bud-
getförfarandet behövs följande särskilda instrument: re-
serven för katastrofbistånd, Europeiska unionens solidaritets-
fond, flexibilitetsmekanismen, Europeiska fonden för
justering för globaliseringseffekter, marginalen för oför-
utsedda utgifter, den särskilda flexibiliteten för att minska
ungdomsarbetslösheten och stärka forskningen och den
samlade marginalen för åtaganden för tillväxt och sys-
selsättning, särskilt ungdomssysselsättning. Särskilda be-
stämmelser bör därför införas för att göra det möjligt att
föra in åtagandebemyndiganden i budgeten som går ut-
över taken i budgetramen, om det är nödvändigt för att
utnyttja särskilda instrument.
- (6) Om lånegarantier via unionens allmänna budget måste
mobiliseras för betalningsbalansstöd eller inom ramen
för den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen
enligt rådets förordning (EG) nr 332/2002 ⁽²⁾ respektive
rådets förordning (EU) nr 407/2010 ⁽³⁾, bör det nödvän-
diga beloppet mobiliseras utöver taken för åtagande- och
betalningsbemyndiganden i budgetramen, dock med hän-
syn till taket för egna medel.
- (7) Budgetramen bör fastställas i 2011 års priser. Det bör
också fastställas bestämmelser för teknisk justering av
budgetramen, så att taken och de tillgängliga margina-
lerna kan räknas om.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om sy-
stemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163,
23.6.2007, s. 17).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om
upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till
medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om in-
rättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism
(EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

- (8) Budgetramen bör inte ta hänsyn till budgetposter som finansieras via inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*).
- (9) Denna förordning kan behöva revideras med anledning av oförutsedda händelser som inte kan hanteras inom ramen för de tak som fastställts i budgetramen. Därför behövs bestämmelser om revidering av budgetramen i sådana fall.
- (10) Det bör också fastställas bestämmelser för andra situationer som kan kräva justering eller revidering av budgetramen. Sådana justeringar eller revideringar kan ha samband med budgetgenomförandet, åtgärder som sammanlänkar fondernas effektivitet med sund ekonomisk styrning, ändringar i fördragen, utvidgningar av unionen, Cyperns återförening eller sent antagande av nya bestämmelser på vissa politikområden.
- (11) De nationella anslagen för sammanhållningspolitiken inrättas på grundval av de statistiska uppgifter och prognoser som användes för uppdateringen av kommissionens förslag till denna förordning i juli 2012. Med tanke på prognosens osäkerhet och påverkan på de medlemsstater som omfattas av utgiftstak, och för att ta hänsyn till den särskilt svåra situationen i medlemsstater som drabbats av krisen, kommer kommissionen under 2016 att se över alla medlemsstaters totala anslag för målet *Investering för tillväxt och sysselsättning* inom sammanhållningspolitiken för 2017–2020.
- (12) Det behövs allmängiltiga regler för interinstitutionellt samarbete under budgetförfarandet.
- (13) Särskilda bestämmelser behövs även för hanteringen av omfattande infrastrukturprojekt med en längre löptid än budgetramen. Det är nödvändigt att fastställa maximibelopp för bidrag till sådana projekt från unionens allmänna budget, så att de inte påverkar andra projekt som finansieras via den budgeten.
- (14) Kommissionen bör före den 1 januari 2018 lägga fram ett förslag ny flerårig budgetram, så att institutionerna hinner anta den i tillräckligt god tid innan den efterföljande fleråriga budgetramen börjar. Denna förordning bör fortsätta att tillämpas om en ny budgetram inte har antagits innan den budgetram som fastställs i denna förordning har löpt ut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (15) Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén har hörts och de har avgivit yttranden⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Flerårig budgetram

Den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (nedan kallad *budgetramen*) återfinns i bilagan.

Artikel 2

Halvtidsöversyn/revidering av budgetramen

Senast före utgången av 2016 ska kommissionen ha lagt fram en översyn av hur budgetramen fungerar, där full hänsyn ska tas till såväl den ekonomiska situationen vid tidpunkten i fråga som till de senaste makroekonomiska prognoserna. Denna obligatoriska översyn ska i tillämpliga fall åtföljas av ett lagstiftningsförslag till revidering av denna förordning i enlighet med de förfaranden som fastställs i EUF-fördraget. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i denna förordning ska nationella anslag som redan har tilldelats inte minska genom en sådan revidering.

Artikel 3

Iakttagande av taken i budgetramen

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska såväl under varje budgetförfarande som vid genomförandet av det innevarande årets budget vara bundna av de årliga utgiftstak som anges i budgetramen.

Det särskilda utgiftstaket under rubrik 2 i bilagan ska fastställas utan att det påverkar flexibiliteten mellan den gemensamma jordbrukspolitikens två pelare. Det justerade tak som ska tillämpas för pelare I i den gemensamma jordbrukspolitikens efter överföringarna mellan Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och direktstödet ska fastställas i relevant rättsakt och budgetramen ska anpassas till detta enligt den tekniska justering som föreskrivs i artikel 6.1 i denna förordning.

2. De särskilda instrument som föreskrivs i artiklarna 9–15 ska göra budgetramen flexibel och deras syfte ska vara att göra budgetförfarandet smidigt. Åtagandebemyndiganden som går utöver utgiftstaken för de berörda rubrikerna i budgetramen får

⁽²⁾ Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT C 229, 31.7.2012, s. 32), Yttrande från Regionkommittén om "Ny flerårig budgetram efter 2013" (EUT C 391, 18.12.2012, s. 31).

införas i budgeten, om det är nödvändigt att utnyttja reserven för katastrofbistånd, Europeiska unionens solidaritetsfond, flexibilitetsmekanismen, Europeiska fonden för justering för globaliserings effekter, marginalen för oförutsedda utgifter, den särskilda flexibiliteten för att minska ungdomsarbetslösheten och stärka forskningen och den samlade marginalen för åtaganden för tillväxt och sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2012/2002 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽²⁾ och det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen ⁽³⁾.

3. När lånegarantier som omfattas av unionens allmänna budget i enlighet med rådets förordning (EG) nr 332/2002 eller förordning (EU) nr 407/2010 behöver mobiliseras, ska detta göras utöver de tak som fastställs i budgetramen.

Artikel 4

Iakttagande av taket för egna medel

1. För varje år som täcks av budgetramen får den sammanlagda summan av de betalningsbemyndiganden som är nödvändiga, efter årlig justering och med beaktande av de justeringar och revideringar som gjorts och tillämpningen av artikel 3.2 och 3.3, inte leda till att uttagssatsen för egna medel överskrider det tak som gäller för dessa medel i enlighet med beslut 2007/436/EG, Euratom.

2. Vid behov ska utgiftstaken i budgetramen genom en revidering sänkas till en nivå som garanterar att man inte överskrider det tak för egna medel som fastställts i enlighet med beslut 2007/436/EG, Euratom.

Artikel 5

Samlad marginal för betalningar

1. Från och med 2015 ska kommissionen varje år, inom ramen för den tekniska justering som avses i artikel 6, höja betalningstaket för åren 2015–2020 med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan utförda betalningar och budgetramens betalningstak för år $n-1$.

2. De årliga justeringarna ska inte överstiga följande maxbelopp (i 2011 års priser) för åren 2018–2020 i förhållande till det ursprungliga betalningstaket för åren i fråga:

2018 – 7 miljarder EUR.

2019 – 9 miljarder EUR.

2020 – 10 miljarder EUR.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EGT L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliserings effekter (EUT L 406, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 2 december 2013 om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (EUT C 373, 20.12.2013, s. 1).

3. Alla höjningar ska motsvaras av en lika stor minskning av betalningstaket för år $n-1$.

Artikel 6

Tekniska justeringar

1. Varje år innan budgetförslaget för år $n+1$ genomförs ska kommissionen göra följande tekniska justeringar av budgetramen:

- En förnyad värdering, i priserna för år $n+1$, av taken och av de sammanlagda åtagandebemyndigandena och betalningsbemyndigandena.
- En beräkning av den tillgängliga marginalen under det tak för egna medel som anges i beslut 2007/436/EG, Euratom.
- En beräkning av det absoluta beloppet för marginalen för oförutsedda utgifter i enlighet med artikel 13.
- En beräkning av den samlade marginalen för betalningar enligt artikel 5.
- En beräkning av den samlade marginalen för åtaganden enligt artikel 14.

2. Kommissionen ska utföra de tekniska justeringar som avses i punkt 1 på grundval av en fast årlig deflator på 2 %.

3. Kommissionen ska sända resultaten av de tekniska justeringarna i punkt 1 och de ekonomiska prognoser som dessa bygger på till Europaparlamentet och rådet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 8 får ingen annan teknisk justering för budgetåret i fråga göras, varken under loppet av året eller under följande år i form av efterföljande korrigeringar.

Artikel 7

Justering av anslagen till sammanhållningspolitiken

1. För att ta hänsyn till den särskilt svåra situationen i medlemsstater som drabbats av krisen ska kommissionen under 2016, tillsammans med den tekniska justeringen för år 2017, se över alla medlemsstaters samlade tilldelning för målet *Investering för tillväxt och sysselsättning* inom sammanhållningspolitiken för 2017–2020 genom att tillämpa den tilldelningsmetod som fastställs i relevant grundläggande akt på grundval av den mest aktuella statistik som finns tillgänglig och, för de medlemsstater som omfattas av utgiftstak, jämförelsen mellan den samlade bruttonationalprodukten för åren 2014 och 2015 och den samlade bruttonationalprodukt som beräknades 2012. Kommissionen ska justera dessa samlade anslag så fort den kumulativa avvikelser överstiger $\pm 5\%$.

2. De nödvändiga justeringarna ska fördelas jämnt över åren 2017–2020 och budgetramens utgiftstak för åren i fråga ska anpassas därefter. Betalningstaken ska även anpassas så att en ordnad utveckling i förhållande till åtagandebemyndigandena säkerställs.

3. Kommissionen ska i sin tekniska justering för år 2017, efter halvtidsöversynen av vilka medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden enligt artikel 90.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽¹⁾, om en medlemsstat nyligen fått rätt till stöd från Sammanhållningsfonden eller förlorar sin rätt till stöd, lägga till eller dra ifrån de resulterande beloppen till eller från de medel som anslagits för medlemsstaten för åren 2017–2020.

4. De justeringar som följer av punkt 3 ska fördelas jämnt över åren 2017–2020 och budgetramens utgiftstak för åren i fråga ska anpassas därefter. Betalningstaken ska även anpassas så att en ordnad utveckling i förhållande till åtagandebemyndigandena säkerställs.

5. Den totala nettoeffekten av justeringar enligt punkterna 1 och 3 får inte överstiga 4 miljarder EUR, vare sig den är positiv eller negativ.

Artikel 8

Justeringar till följd av åtgärder som sammanlänkar fondernas effektivitet med sund ekonomisk styrning

Om kommissionen åter gör budgetåtaganden tillgängliga som tillfälligt dragits in för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling eller Europeiska havs- och fiskerifonden på grund av åtgärder som sammanlänkar fondernas effektivitet med sund ekonomisk styrning, ska kommissionen i enlighet med relevant grundläggande akt överföra dessa tillfälligt indragna åtaganden till påföljande år. Åtaganden som varit tillfälligt indragna år *n* får inte överföras längre än till år *n*+3.

KAPITEL 2

Särskilda instrument

Artikel 9

Reserven för katastrofbistånd

1. Syftet med reserven för katastrofbistånd är att snabbt kunna ingripa vid specifika stödbehov i tredjeländer till följd av händelser som inte kunde förutses när budgeten upprättades,

först och främst i form av humanitära insatser, men även genom civil krishantering och skydd och, när omständigheterna så kräver, i situationer där det uppstår ett särskilt starkt migrationstryck vid unionens yttre gränser.

2. Det årliga belopp som ingår i reserven är 280 miljoner EUR (i 2011 års priser) och det får användas fram till år *n*+1 i enlighet med budgetförordningen. Reservens ska föras in i unionens allmänna budget i form av en bestämmelse. De delar av det årliga beloppet som härrör från föregående år ska utnyttjas först. Den andel av det årliga anslaget från år *n* som inte utnyttjats år *n*+1 ska förfalla.

Artikel 10

Europeiska unionens solidaritetsfond

1. Syftet med Europeiska unionens solidaritetsfond är att ekonomiskt stöd ska kunna ges om en större katastrof inträffar på en medlemsstats eller ett kandidatlands territorium, enligt vad som avses i den relevanta grundläggande akten. Det årliga belopp som är tillgängligt för den fonden ska ha ett tak på 500 miljoner EUR (i 2011 års priser) får avdelas för den fonden. Minst en fjärdedel av det årliga beloppet ska fortfarande finnas tillgängligt den 1 oktober varje år för att täcka behov som uppkommer fram till slutet på det året. Den del av det årliga belopp som inte införts i budgeten får användas fram till år *n*+1. De delar av det årliga beloppet som härrör från föregående år ska utnyttjas först. Den andel av det årliga beloppet från år *n* som inte utnyttjats år *n*+1 ska förfalla.

2. I undantagsfall och om de återstående medel som finns tillgängliga i Europeiska unionens solidaritetsfond det år då katastrofen inträffar, enligt vad som avses i den relevanta grundläggande akten, inte är tillräckliga för att täcka det biståndsbelopp som Europaparlamentet och rådet bedömer vara nödvändigt, får kommissionen föreslå att mellanskillnaden finansieras med årliga medel som är tillgängliga för påföljande år.

Artikel 11

Flexibilitetsmekanismen

1. Flexibilitetsmekanismen ska göra det möjligt att, för ett visst budgetår, finansiera klart angivna utgifter som inte kan finansieras inom taken för en eller flera andra rubriker. Det årliga belopp som är tillgängligt för flexibilitetsmekanismen ska ha ett tak på 471 miljoner EUR (i 2011 års priser).

2. Den outnyttjade del av det årliga belopp som avdelas för flexibilitetsmekanismen får utnyttjas till år *n*+3. De delar av det årliga beloppet som härrör från tidigare år ska utnyttjas först, i den ordning beloppen införts. Den del av det årliga beloppet från år *n* som inte utnyttjats år *n*+3 ska förfalla.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

Artikel 12

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter

1. Målen och tillämpningsområdet för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1927/2006, och fonden får inte överstiga ett högsta årligt belopp på 150 miljoner EUR (i 2011 års priser).
2. Anslagen för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska föras in i unionens allmänna budget i form av en bestämmelse.

Artikel 13

Marginalen för oförutsedda utgifter

1. Det ska inrättas en marginal för oförutsedda utgifter på upp till 0,03 % av unionens bruttonationalinkomst utöver taken i budgetramen, som ett instrument som kan användas som en sista utväg för att reagera på oförutsedda omständigheter. Den kan endast mobiliseras i samband med en ändringsbudget eller årlig budget.
2. För varje enskilt år får marginalen högst utnyttjas upp till det belopp som anges i den årliga tekniska justeringen av den fleråriga budgetramen och utnyttjandet får inte medföra att taket för egna medel överskrids.
3. De belopp som har gjorts tillgängliga genom att marginalen för oförutsedda utgifter utnyttjas ska helt och hållet räknas av mot marginalerna under en eller flera rubriker i budgetramen, för antingen innevarande eller kommande budgetår.
4. De belopp som räknas av på detta sätt ska inte användas vidare inom budgetramen. Att marginalen för oförutsedda utgifter utnyttjas får inte leda till att de sammanlagda taken för åtagandebemyndigandena och betalningsbemyndigandena i budgetramen överskrids under innevarande och kommande budgetår.

Artikel 14

Den samlade marginalen för åtaganden för tillväxt och sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning

1. Marginaler som förblir tillgängliga under budgetramens tak för åtagandebemyndiganden för åren 2014–2017 ska utgöra en samlad marginal inom budgetramen för åtaganden, som ska göras tillgänglig över de tak som fastställs i budgetramen för åren 2016–2020 för politiska mål på området för tillväxt och sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning.
2. Varje år ska kommissionen som del av den tekniska justering som föreskrivs i artikel 6 beräkna vilket belopp som finns tillgängligt. Den samlade marginalen i budgetramen eller delar av den får användas av Europaparlamentet och rådet inom ramen för budgetförfarandet enligt artikel 314 i EUF-fördraget.

Artikel 15

Särskild flexibilitet för att minska ungdomsarbetslösheten och stärka forskningen

Upp till 2 543 miljoner EUR (i 2011 års priser) får tidigare-läggas under 2014 och 2015, som del av det årliga budgetförfarandet, för särskilda politiska mål avseende ungdomssysselsättning, forskning, Erasmus, särskilt för lärlingsutbildning, och små och medelstora företag. Det beloppet ska helt och hållet räknas av mot anslag inom och/eller mellan rubriker, så att ingen förändring sker av de sammanlagda årliga taken för perioden 2014–2020 och de totala anslagen per rubrik eller under rubrik under perioden.

Artikel 16

Bidrag till finansieringen av omfattande projekt

1. Ett högsta belopp på 6 300 miljoner EUR (i 2011 års priser) ska ställas till förfogande ur unionens allmänna budget för de europeiska systemen för satellitnavigering (Egnos och Galileo) för perioden 2014–2020.
2. Ett högsta belopp på 2 707 miljoner EUR (i 2011 års priser) ska ställas till förfogande ur unionens allmänna budget för projektet för den internationella termionukleära experimentreaktorn (Iter) för perioden 2014–2020.
3. Ett högsta belopp på 3 786 miljoner EUR (i 2011 års priser) ska ställas till förfogande ur unionens allmänna budget för Copernicus (det europeiska jordövervakningsprogrammet) under perioden 2014–2020.

KAPITEL 3

Revidering

Artikel 17

Revidering av budgetramen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 4.2, 18–22 och 25, får budgetramen, vid oförutsedda omständigheter, revideras, förutsatt att det tak för egna medel som anges i beslut 2007/436/EG, Euratom inte överskrids.
2. I regel ska ett förslag om revidering av budgetramen i enlighet med punkt 1 läggas fram och antas innan budgetförfarandet inleds för det år eller det första av de år som revideringen avser.
3. I varje förslag till revidering av budgetramen i enlighet med punkt 1 ska möjligheterna undersökas att omfördela utgifterna mellan programmen under den rubrik som berörs av revideringen, särskilt på grundval av förväntat underutnyttjande av anslag. Målet bör vara att inom taket för rubriken i fråga frigöra ett belopp som är väsentligt i förhållande till den nya planerade utgiften, både i absoluta tal och räknat i procent.

4. Vid varje revidering av budgetramen i enlighet med punkt 1 ska man undersöka möjligheterna att utjämna effekten av en höjning av taket för en rubrik genom att sänka taket för en annan rubrik.

5. Vid varje revidering av budgetramen i enlighet med punkt 1 ska det säkerställas att det föreligger ett lämpligt förhållande mellan åtaganden och betalningar.

Artikel 18

Revidering med hänsyn till genomförandet

Samtidigt som den underrättar Europaparlamentet och rådet om resultatet av den tekniska justeringen av budgetramen, ska kommissionen lämna sådana förslag till revidering av de sammanlagda betalningsbemyndigandena som den finner nödvändiga med hänsyn till genomförandet, för att säkerställa en sund förvaltning av de årliga betalningstaken och framför allt en ordnad utveckling i förhållande till åtagandebemyndigandena. Europaparlamentet och rådet ska besluta om sådana förslag före den 1 maj år n.

Artikel 19

Revidering till följd av nya bestämmelser eller program för strukturfonderna, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska havs- och fiskerifonden, asyl- och migrationsfonden samt fonden för inre säkerhet

1. Om det för strukturfonderna, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska havs- och fiskerifonden, asyl- och migrationsfonden eller fonden för inre säkerhet antas nya bestämmelser eller program som genomförs genom delad förvaltning efter den 1 januari 2014, ska budgetramen revideras, så att anslag kan överföras till påföljande år, utöver motsvarande utgiftstak, med belopp som motsvarar de outnyttjade anslagen under år 2014.

2. Revideringen av överföringen av outnyttjade anslag för år 2014 ska antas före den 1 maj 2015.

Artikel 20

Revidering av budgetramen vid ändringar i fördragen

Om det mellan 2014 och 2020 sker en fördragsändring som påverkar budgeten, ska motsvarande revidering göras av budgetramen.

Artikel 21

Revidering av budgetramen i samband med utvidgning av unionen

Om unionen utvidgas mellan 2014 och 2020, ska budgetramen revideras för att ta hänsyn till de utgiftsbehov som följer av utvidgningen.

Artikel 22

Revidering av budgetramen i samband med en återförening av Cypern

Om en återförening av Cypern skulle inträffa mellan 2014 och 2020, ska budgetramen revideras för att ta hänsyn till den övergripande lösningen av Cypernfrågan och de extra finansieringsbehov som följer av återföreningen.

Artikel 23

Interinstitutionellt samarbete under budgetförfarandet

Europaparlamentet, rådet och kommissionen (nedan kallade *institutionerna*) ska vidta åtgärder som krävs för att underlätta det årliga budgetförfarandet.

Institutionerna ska samarbeta lojalt under hela förfarandet för att så långt möjligt närma sina respektive ståndpunkter till varandra. Institutionerna ska samarbeta i alla skeden av förfarandet genom lämpliga interinstitutionella kontakter för att följa hur arbetet utvecklas och analysera graden av överensstämmelse.

Institutionerna ska se till att deras respektive arbetsprogram i största möjliga utsträckning samordnas, så att förfarandena kan genomföras på ett sammanhängande och konvergerande sätt, som leder till att unionens allmänna budgeten slutligt kan antas.

Trepartsmöten får anordnas i alla skeden av förfarandet och med olika företrädare beroende på den diskussion som ska föras. Varje institution ska i enlighet med sin arbetsordning utse sina företrädare för varje möte, fastställa sina förhandlingsmandat och i god tid informera övriga institutioner om de praktiska detaljerna för mötena.

Artikel 24

Enhetlighet i budgeten

Alla unionens och Euratoms utgifter och inkomster ska föras in i unionens allmänna budget i enlighet med artikel 7 i budgetförordningen, även utgifter som beror på relevanta enhälliga beslut som rådet har fattat efter samråd med Europaparlamentet inom ramen för artikel 332 i EUF-fördraget.

Artikel 25

Övergång till nästa fleråriga budgetram

Kommissionen ska före den 1 januari 2018 lägga fram ett förslag till ny flerårig budgetram.

Om rådet den 31 december 2020 ännu inte har antagit någon förordning om en ny flerårig budgetram, ska de tak och bestämmelser som gäller för det sista år som täcks av den befintliga budgetramen fortsätta att gälla tills en förordning om en ny budgetram har antagits. Om en ny medlemsstat ansluter sig till unionen efter 2020, ska den budgetram som på så sätt fått förlängd giltighet vid behov revideras för att ta hänsyn till anslutningen.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2013.

På rådets vägnar

E. GUSTAS

Ordförande

FLERÅRIG BUDGETRAM (EU-28)

(miljoner euro – 2011 års priser)

ÅTAGANDEBEMYNDIGANDEN	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt 2014–2020
1. Smart tillväxt för alla	60 283	61 725	62 771	64 238	65 528	67 214	69 004	450 763
1a: Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	15 605	16 321	16 726	17 693	18 490	19 700	21 079	125 614
1b: Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning	44 678	45 404	46 045	46 545	47 038	47 514	47 925	325 149
2. Hållbar tillväxt: naturresurser	55 883	55 060	54 261	53 448	52 466	51 503	50 558	373 179
varav: marknadsutgifter och direktstöd	41 585	40 989	40 421	39 837	39 079	38 335	37 605	277 851
3. Säkerhet och medborgarskap	2 053	2 075	2 154	2 232	2 312	2 391	2 469	15 686
4. Europa i världen	7 854	8 083	8 281	8 375	8 553	8 764	8 794	58 704
5. Administration	8 218	8 385	8 589	8 807	9 007	9 206	9 417	61 629
varav: institutionernas administrativa utgifter	6 649	6 791	6 955	7 110	7 278	7 425	7 590	49 798
6. Kompensationer	27	0	0	0	0	0	0	27
ÅTAGANDEBEMYNDIGANDEN TOTALT	134 318	135 328	136 056	137 100	137 866	139 078	140 242	959 988
procent av BNI	1,03 %	1,02 %	1,00 %	1,00 %	0,99 %	0,98 %	0,98 %	1,00 %
BETALNINGSBEMYNDIGANDEN TOTALT	128 030	131 095	131 046	126 777	129 778	130 893	130 781	908 400
procent av BNI	0,98 %	0,98 %	0,97 %	0,92 %	0,93 %	0,93 %	0,91 %	0,95 %
Tillgänglig marginal	0,25 %	0,25 %	0,26 %	0,31 %	0,30 %	0,30 %	0,32 %	0,28 %
Tak för egna medel i procent av BNI	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1312/2013/EU

av den 11 december 2013

om det strategiska innovationsprogrammet för Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT): institutets bidrag till ett mer innovativt Europa

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 173.3,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 294/2008 ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EG) nr 294/2008 ska kommissionen
på grundval av ett utkast från Europeiska institutet för
innovation och teknik (EIT) lämna ett förslag till det
första strategiska innovationsprogrammet (SIP).

(2) EIT:s prioriteringsområden och långsiktiga strategi bör
fastställas i SIP, med en bedömning av de ekonomiska
konsekvenserna och möjligheten att skapa det bästa mer-
värdet i fråga om innovation. I SIP bör resultaten från
övervakningen och utvärderingen av EIT beaktas.

(3) Det första SIP bör innehålla närmare specifikationer av
och villkor för EIT:s drift, förfaranden för samarbete mel-
lan styrelsen och kunskaps- och innovationsgrupperna
(KI-grupperna) samt KI-gruppernas finansieringssätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det strategiska innovationsprogrammet (SIP) för Europeiska in-
stitutet för innovation och teknik för perioden 2014–2020 som
framgår av bilagan antas härmed.

Artikel 2

SIP ska genomföras i enlighet med förordning (EG)
nr 294/2008.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har
offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
M. SCHULZ

På rådets vägnar
Ordförande
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 av den
11 mars 2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation
och teknik (EUT L 97, 9.4.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 122.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 21 november 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT)

BILAGA

EIT:s STRATEGISKA INNOVATIONSPROGRAM

Innehåll

Sammanfattning av Nyckelåtgärder

1. Europeiska institutet för innovation och teknik: en unionsaktör inom innovation
- 1.1. EIT: Svara på samhällets utmaningar genom innovation i kunskapstriangeln
- 1.2. EIT:s mervärde: särskilda egenskaper
- 1.3. Synergi och komplementaritet med andra politiska insatser och annan finansiering
2. En fördjupad roll för EIT efter 2013: prioriteringar
- 2.1. Incitament för tillväxt, inverkan och hållbarhet genom EIT
- 2.1.1. Befästa och främja de befintliga KI-gruppernas tillväxt och genomslag
- 2.1.2. Grunda nya KI-grupper
- 2.2. Stärka EIT:s inverkan
- 2.3. Nya former för genomförandet och resultatnriktad övervakning
3. Effektivt beslutsfattande och effektiva arbetsformer
- 3.1. Tydligare, enklare beslutsfattande i EIT
- 3.2. Investera i KI-grupper: förhållandet mellan EIT och KI-grupperna
- 3.3. Kontakter med de berörda parterna
4. Preliminära finansieringsbehov och finansieringskällor 2014–2020
- 4.1. Befästa en smart finansieringsmodell för KI-grupperna
- 4.2. EIT:s anslagsbehov

Faktablad 1: Innovation för hälsosamt liv och aktivt åldrande

Faktablad 2: Råvaror – hållbar prospektering, utvinning, bearbetning, återvinning och ersättning

Faktablad 3: Livsmedel för framtiden – hållbar försörjningskedja från jord till bord

Faktablad 4: Produktion med mervärde

Faktablad 5: Rörlighet i städer

Sammanfattning av Nyckelåtgärder

Avsnitt 2.1.1 Befästa och främja de befintliga KI-gruppernas tillväxt och genomslag

EIT ska

- uppmuntra KI-grupperna att ta fram ett större utbud av utbildningsformer, ge råd om dessa samt öka medvetenheten om att de finns,
- successivt upprätta konkurrensinriktade översynsmekanismer för tilldelningen av en del av KI-gruppernas medel, med utgångspunkt i KI-gruppernas verksamhetsplaner och resultat och där hänsyn tas till att KI-grupper växer olika snabbt,
- sporra KI-grupperna att ta fram gemensam verksamhet i horisontella frågor,

- upprätta ett system med ömsesidig utvärdering av EIT-märkta kvalifikationer och föra dialog med nationella och internationella kvalitetssäkringsorgan för att främja ett konsekvent tillvägagångssätt.

Avsnitt 2.1.2 Grunda nya KI-grupper

EIT ska

- förbereda ett urvalsförfarande för varje omgång av KI-grupper vilket ger dem som vill grunda KI-grupper tillräckligt med tid att förbereda förslag,
- utlysa inbjudningar att anmäla intresse till fem nya KI-grupper enligt följande: en inbjudan till två nya KI-grupper 2014 på områdena ett hälsosamt liv och aktivt åldrande och råvaror, en inbjudan till två nya KI-grupper 2016 på områdena livsmedel för framtiden och produktion med mervärde och en inbjudan till en ny KI-grupp 2018 på området rörlighet i städer,
- göra sitt bästa för att se till att så många potentiellt intresserade parter som möjligt görs medvetna om urvalsförfarandet för framtida KI-grupper,
- se till att villkoren för kommande urval av KI-grupper leder till bästa möjliga resultat, bl.a. genom tydliga riktlinjer om krav och handläggning och genom att ge förslagsställarna tillräcklig tid att organisera partnerskapet.

Avsnitt 2.2 Stärka EIT:s inverkan

EIT ska

- uppmuntra deltagande i utåtriktad verksamhet och i synnerhet, när det är lämpligt, ge stöd till KI-grupperna i fråga om det regionala innovationssystemet (RIS),
- upprätta och anpassa ett webbverktyg för kunskapsdelning och nätverkande inom EIT,
- bygga upp och stödja ett fungerande, starkt nätverk av utexaminerade från EIT:s och KI-gruppernas utbildning (EIT alumni),
- systematiskt göra erfarenheterna och framgångarna från KI-grupperna tillgängliga för innovationskretsar i och utanför unionen, t.ex. genom en öppen databas med kursmaterial från EIT:s och KI-gruppernas utbildning,
- säkerställa ett starkt deltagande från den privata sektorn, bland annat från små och medelstora företag, i kunskaps-triangeln.

Avsnitt 2.3 Nya former för genomförandet och resultatinriktad övervakning

EIT ska

- fastställa en dagordning för förenkling med indikatorer för bedömning av framstegen, och rapportera till kommissionen om genomförandet av den i den årliga verksamhetsrapporten, och se till att nya modeller för förenkling sprids i unionen och till andra unionsinitiativ,
- i samarbete med kommissionen och KI-grupperna upprätta ett heltäckande system för att mäta EIT:s bidrag till Horisont 2020, EIT:s genomslag genom sin egen och KI-gruppernas verksamhet och resultat, samt rapportera om övervakningen i sin årliga verksamhetsrapport, som ska inlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Avsnitt 3.1 Tydligare, enklare beslutsfattande i EIT

EIT ska

- se till att man genom en välavvägd personalstrategi, där intern och extern expertis anlitas systematiskt, och genom interna förvaltningsrutiner utvecklas till ett föredöme inom innovativ förvaltning,
- vidta konkreta åtgärder för att ytterligare främja en kultur av öppenhet och insyn.

Avsnitt 3.2 Investera i KI-grupper: förhållandet mellan EIT och KI-grupperna

EIT ska

- ge tydliga, enhetliga riktlinjer om förväntningar, skyldigheter och ansvar under KI-gruppernas hela verksamhet,
- i samarbete med KI-grupperna bygga upp kapacitet vid huvudkontoret för att underlätta utbyten och lärande mellan KI-grupperna,
- tillhandahålla ett antal tjänster till KI-grupperna för övergripande frågor, där effektivisering är möjlig, och genomföra andra övergripande strategier i samma syfte,
- ge vägledning om anslutning och associering av partner som inte kan bli fullvärdiga investerare och partner till en KI-grupp.

Avsnitt 3.3 Kontakter med de berörda parterna

EIT ska

- skapa ett regelbundet EIT-forum för berörda parter och dess särskilda konstellation med medlemsstaternas företrädare, för att underlätta samverkan och det ömsesidiga kunskapsutbytet med det vidare innovationssamhället från alla delar av kunskapstriangeln, inklusive nationella och regionala myndigheter, och i detta sammanhang kan webbplattformen ytterligare underlätta samverkan mellan deltagarna,
- systematiskt utnyttja befintliga sammanslutningar av högskolor, näringslivs- och forskningsorganisationer samt klusterorganisationer för kunskaps- och resultatspridning,
- finna former, t.ex. ett årligt möte mellan EIT, KI-grupperna och berörda avdelningar vid Europeiska kommissionen, för att ytterligare underlätta synergier mellan EIT och KI-grupperna, å ena sidan, och andra unionsinitiativ, å andra sidan.

EIT:s STRATEGISKA INNOVATIONSPROGRAM**1. Europeiska institutet för innovation och teknik: en unionsaktör inom innovation**

I detta strategiska innovationsprogram (SIP) skisseras prioriteringarna för Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) för åren 2014–2020 och formerna för dess verksamhet. Det är alltså ett viktigt redskap för de europeiska beslutsfattarna för den övergripande styrningen av EIT, samtidigt som EIT får avsevärd frihet att bestämma hur målen ska uppnås.

SIP är ett resultat av en omfattande process för att sammanfatta erfarenheterna av EIT hittills och ta hänsyn till den europeiska innovationens särdrag. Det bygger på ett utkast från EIT:s styrelse som lämnades till Europeiska kommissionen den 15 juni 2011, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 ⁽¹⁾.

Det bygger också på en oberoende utvärdering av EIT:s första verksamhetstid och på ett samråd med alla som berörs eller kan komma att beröras av EIT:s verksamhet, bl.a. företag, högskolor och forskningsorganisationer samt nationella och regionala myndigheter.

1.1 EIT: Svara på samhällets utmaningar genom innovation i kunskapstriangeln

I en föränderlig värld vilar Europas väg mot framtiden på smart, hållbar tillväxt för alla. För att uppnå detta och förbli konkurrenskraftigt i den globala kunskapsekonomin och kunskapssamhället har den s.k. *kunskapstriangeln*, bestående av högre utbildning, forskning och innovation och samspelet dem emellan, utpekats som pådrivande. Europeiska unionen har därför agerat och utsett dessa områden till prioriteringar i strategin Europa 2020. Prioriteringarna kommer att genomföras bl.a. i form av flaggskeppsinitiativen *Innovationsunionen* och *Unga på väg*, som utgör den övergripande politiska ramen för unionens insatser på detta område. De kompletteras av de övriga flaggskeppsinitiativen, t.ex. *En integrerad industripolitik för en globaliserad tid*, *En digital agenda för Europa* och *Ett resurseffektivt Europa*. Det är meningen att EIT ska bidra helt och fullt till målen för dessa initiativ.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 294/2008 av den 11 mars 2008 om inrättande av Europeiska institutet för innovation och teknik (EUT L 97, 9.4.2008, s. 1).

Skälen att sätta högre utbildning, forskning och innovation i centrum är uppenbara. Mot bakgrund av kunskaps-ekonomin och tilltagande global konkurrens och demografiska svårigheter på hemmaplan kommer Europas ekonomiska tillväxt och arbetstillfällen i allt högre grad att bero på banbrytande innovation inom varor, tjänster och affärsmodeller liksom på förmågan att fostra, attrahera och bevara begåvningar. Det finns visserligen individuella framgångssagor i hela Europa, men unionen behöver komma i kapp världens innovationsledare. Dessutom ställs unionen inför ökad konkurrens om begåvningarna från nya spetsforskningscentrum i de framväxande ekonomierna.

Europa måste ytterligare stärka sina insatser inom högre utbildning, forskning och innovation samt ta till sig en kraftfull, öppen och sann anda av företagsamhet som är en förutsättning för att främja och stödja tillvaratagandet av forskningens och innovationens värde, grunda nya företag och få ut innovationerna på marknaden i sektorer med möjlighet till stark tillväxt. Europa måste uppmuntra högskolornas roll som innovationsmotorer, eftersom begåvningarna behöver få rätt färdigheter, rätt kunskap och rätt inställning för att föra innovationen vidare.

EIT har inrättats för just detta ändamål: att bidra till hållbar ekonomisk tillväxt och konkurrenskraft genom att stärka unionens och medlemsstaternas innovationsförmåga samt stärka dessas kapacitet att omsätta resultat från forskning i högvärdiga varor och tjänster. Genom att integrera kunskapstriangeln mellan högre utbildning, forskning och innovation ska EIT särskilt bidra till att hantera samhällsutmaningarna inom Horisont 2020 och leda till en genomgripande förändring av hur de europeiska innovationsaktörerna samarbetar.

För att nå detta mål kombineras i EIT strategiska riktlinjer på EIT-nivå med ett gräsrotsperspektiv inom ramen för de tematiska kunskaps- och innovationsgrupperna (KI-grupper). KI-grupperna är starkt integrerade alleuropeiska partnerskap, där högskolor, forskningscentrum, små och stora företag och andra innovationsaktörer av hög kvalitet samlas på lång sikt för att arbeta kring enskilda samhällsutmaningar. Varje KI-grupp är organiserad kring ett litet antal sammanlänkade samlokaliseringscentrum där parterna dagligen samarbetar och delar gemensamma strategiska mål. Samlokaliseringscentrumen bygger på befintliga centrum av hög kvalitet men vidareutvecklar dem till lokala innovationsmiljöer som knyts samman i ett bredare nät av innovationsnoder i Europa. Inom ramen för EIT har de enskilda KI-grupperna stor självständighet när det gäller att utforma intern organisation, sammansättning, dagordning och arbetsmetoder så att de kan välja de former som bäst passar deras mål. EIT bör fungera som ett föredöme i Europa genom att uppvisa ett effektivt styre med små ingripanden. På den strategiska nivån organiserar EIT urvalet av KI-grupper enligt de ämnesområden som fastställts av Europaparlamentet och rådet, och samordnar dem inom en flexibel ram, stöder och ger dem råd i administrativa frågor, om lämpligt, och sprider deras bästa lösningar för styrning och finansiering. Samordning och samarbete mellan KI-grupper bör främjas av EIT för att uppnå synergieffekter och mervärde.

Med hjälp av KI-grupperna försöker EIT påskynda innovation och bidra till att skapa tvärvetenskapliga och interdisciplinära miljöer där innovationen med större sannolikhet kan trivas och leda till genombrott i hur högskolor, forskning och näringsliv samarbetar. Denna modell gör det möjligt att ta itu med de alltmer komplexa och sammankopplade samhällsutmaningarna i Horisont 2020 genom att kombinera innovation från olika sektorer med sektorsövergripande innovation och sammanföra aktörer av hög kvalitet från olika sektorer, bakgrunder och discipliner, som annars kanske inte skulle ha mötts, för att med förenade krafter angripa utmaningarna.

Resultat

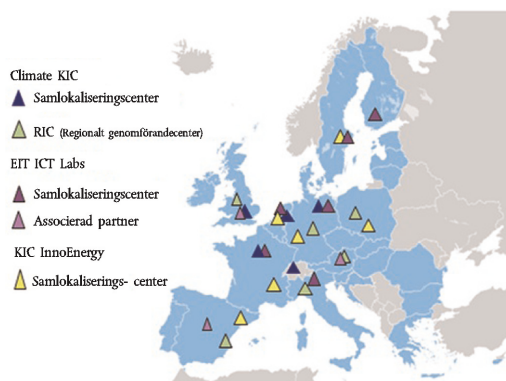
EIT har slutfört sitt inledningsskede, som gick ut på att inleda verksamheten i de första KI-grupperna och bygga upp EIT:s beslutsfattande och verkställande funktioner, styrelsen och huvudkontoret. EIT har också nått sitt viktigaste mål, att fullständigt integrera hela innovationskedjan och sammanföra högskolor, forskningsorganisationer och företag i de tre första KI-grupperna som inrättades 2010 på de områden som Europaparlamentet och rådet angett som avgörande för Europas utveckling, nämligen hållbar energi (KIC InnoEnergy), anpassning till och begränsning av klimatförändringar (Climate KIC) samt framtidens informations- och kommunikationssamhälle (EIT ICT Labs).

Dessutom håller EIT nu på att befästa sin ställning som innovationsinstitution genom sitt huvudkontor i Budapest. Det har också grundat EIT-stiftelsen, en juridiskt oberoende organisation som ägnar sig åt att främja och stödja EIT:s verksamhet och öka EIT:s inverkan på samhället.

KI-grupper på väg mot integrerade partnerskap i världsklass

De första tre KI-grupperna som inrättades 2010 har uppnått sina första resultat under 2011. Trots deras fortfarande begränsade erfarenheter har de uppnått kritisk massa på sina områden med ett välavvägt deltagande i partnerskapen från kunskapstriangelns tre sidor. Den förenade styrkan hos partnerna i en KI-grupp, både till antalet och till deras tyngd på sina respektive områden, ger dem möjligheter att nå världsklass.

Diagram 1 – Samlokaliserade KI-grupper



KI-grupperna har agerat på olika sätt för att bygga upp sina strategier och styrformer, då de verkar på olika områden. En KI-grupp har utformats som ett bolag, medan de två andra är ideella organisationer. De är alla tre uppbyggda med omkring 30 kärnpartner och fem-sex samlokaliseringscentrum, normalt kompletterade med ett antal associerade partner, däribland små och medelstora företag.

Modellen där KI-grupperna är särskilda juridiska personer under ledning av en verkställande direktör utgör ett tydligt avsteg från den traditionella modellen med flera bidragsmottagare. Dessutom följer alla KI-grupper affärsmässighet för sin strategiska planering, och de har alla genomfört samlokaliseringsmodellen där arbetslag med skiftande bakgrund sammanförs på ett ställe som fungerar som sambandscentral för en stor del av verksamheten i en KI-grupp, så att kompetens från olika områden sammanförs på europeisk nivå. Särskilt företagen kommer att spela en framträdande roll för att förverkliga KI-gruppernas verksamhet, och grupperna bör också kunna uppbåda investeringar och långsiktigt engagemang från näringslivet.

KI-gruppernas verksamhet rör hela innovationskedjan, bl.a. inrättande av EIT-märkta masters- och doktorandprogram där vetenskap av hög kvalitet kombineras med entreprenörskapsutbildning, företagskuvöser och utbytesprogram. KI-gruppernas verksamhet i inledningsskedet inriktades främst på begåvningar och människor, och de första resultaten har uppnåtts inom utbildning och entreprenörskap, bl.a. genom nya masters- och doktorandprogram. Två KI-grupper har gått samman kring ett gemensamt mastersprogram för smarta elnät.

KI-gruppernas resultat det första året (2010–2011) lovar gott inför framtiden:

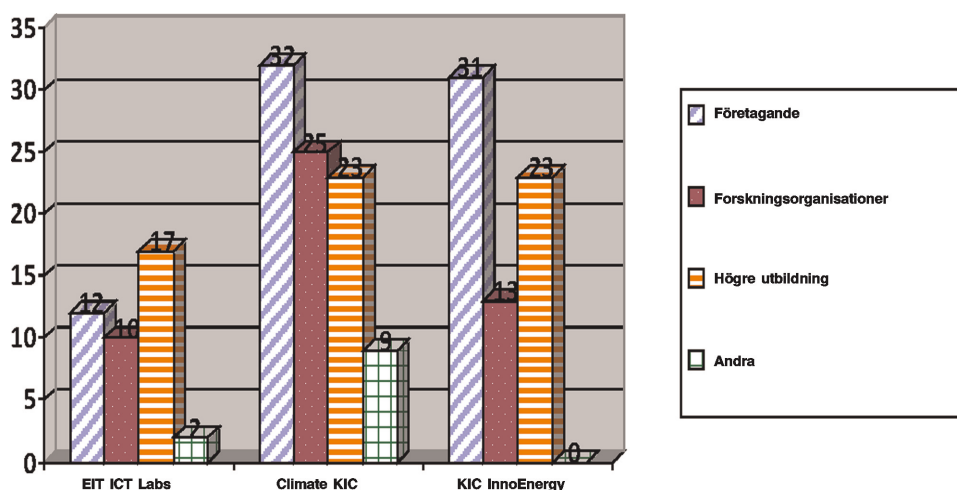
Nästan 500 studenter gick ut sommarkurser och mer än 200 studenter är för närvarande inskrivna i särskilda KI-gruppmärkta masterskurser. De begåvade studenternas efterfrågan är hög: KIC InnoEnergy fick exempelvis 950 ansökningar till sin masterskurs med 155 platser. Studenter med examen från Climate KIC:s kurser 2010 och 2011 har bildat en alumniförening för att hålla kontakt med KI-gruppen på lång sikt.

Sex nya företag har redan grundats med groddpengar från priser eller stöd från KI-grupperna. Över 50 nya företag finns på gång i företagskuvöserna. EIT ICTLabs stöder 18 småföretag med företagscoacher.

Kontakter med kunskapstriangeln har tagits på regional nivå genom tvärvetenskapliga fortbildningsprogram, t.ex. Climate KIC:s program *Pioneers in practice* (59 personer har deltagit i detta utbytesprogram hittills).

Nya immaterialrättsliga regler har fastställts, och enligt dem ska vinsten från immateriella rättigheter delas mellan de deltagande företagen och KI-gruppen som juridisk person.

Diagram 2. KI-gruppernas partner 2011 (Företag, högskolor, forskning)



1.2 EIT:s mervärde: särskilda egenskaper

EIT:s modell kännetecknas av ett antal beståndsdelar som tillför mervärde på unionsnivå:

- Överbrygga splittring via långsiktiga integrerade partnerskap och uppnå kritisk massa genom den europeiska räckvidden. Genom att utgå från existerande samarbete höjer EIT de utvalda partnerskapen i KI-grupperna till en mer varaktig, strategisk nivå. KI-grupperna gör det möjligt för partner i världsklass att samarbeta i nya former, optimera befintliga resurser, ta fram nya och, när så är lämpligt, öppna innovationsmodeller och få tillgång till nya affärsmöjligheter genom nya värdekedjor som inriktas på större utmaningar med högre risker. Även om det finns ett avsevärt antal centrum med hög kvalitet i medlemsstaterna når de ofta inte på egen hand upp till den kritiska massa som krävs för att konkurrera i världen. KI-gruppernas samlokaliseringssentrum erbjuder de starka lokala aktörerna möjligheter att knyta nära an till andra partner av hög kvalitet i andra länder, så att de kan agera globalt och få en global profil.
- Stärka inverkan på utbildning, forskning och innovation och pröva nya sätt för innovationsförvaltning: EIT fungerar som en "innovationskatalysator" och tillför den befintliga forskningsbasen mervärde genom att påskynda spridningen och utnyttjandet av teknik och forskningsresultat och genom att överföra forskningsresultat till utbildning. Innovationen bidrar i sin tur till att rikta och uppbåda forskningsinvesteringar och göra utbildningen mer anpassad till företagets behov. Därför har EIT fått avsevärt utrymme att pröva nya innovationsmodeller så att KI-gruppernas styrnings- och finansieringsmodeller verkligen kan differentieras och anpassas snabbt för att bättre ta vara på nya möjligheter.
- Främja begåvningar över gränserna och fostra företagsamhet genom integration av kunskapstriangeln: EIT fostrar mänsklig innovation och sätter studenter, forskare och entreprenörer i centrum. EIT tillhandahåller nya karriärvägar och rörlighetsalternativ mellan högskolor och näringsliv och innovativa system för vidareutbildning i yrket. När EIT-stämpeln sätts på innovativa KI-gruppers masters- och doktorsutbildningar förväntas detta bidra till att skapa ett internationellt erkänt varumärke som attraherar begåvningar från Europa och resten av världen. Företagsamhet fostras genom en ny generation av studenter, inbegripet doktorander, i världsklass, utrustade med de kunskaper och den attityd som krävs för att omsätta idéer i nya affärsmöjligheter. Dessa studenter har en viktig roll i integreringen av kunskapstriangeln.
- Smart finansiering där medel uppbådas på ett resultatinriktat, affärsmässigt sätt: EIT står för högst 25 % av KI-gruppernas budget, medan övriga 75 % kommer från en rad offentliga och privata partner och partner i den tredje sektorn, vilket utgör en entreprenörsmödel i sig själv och innebär en avsevärd hävstångsverkan genom att storskaliga investeringar läggs samman och olika offentliga och privata medel styrs till överenskomna strategier. KI-grupperna kommer att införa interna bestämmelser för att undvika dubbelfinansiering av verksamhet både nationellt och inom EIT.

Genom att EIT inriktar sig på effekter både på marknaden och i samhället blir verksamheten också resultat-inriktad. KI-grupperna agerar affärsmässigt på grundval av årliga verksamhetsplaner med ett brett urval verksamheter från utbildning till avknoppning av företag med tydliga mål, delresultat och prestandaindikatorer för att mäta målen.

1.3 Synergi och komplementaritet med andra politiska insatser och annan finansiering

Samspelet mellan forskning, innovation och högre utbildning tillmäts allt större vikt i unionens initiativ och program. Det finns stora möjligheter till insatser som stöttar varandra på unionsnivå och nationell och regional nivå. På unionsnivå kan den strategiska ramen inom Horisont 2020 (ramprogrammet för forskning och innovation 2014–2020) bidra till att synergin tas till vara helt och fullt.

EIT kommer på ett väsentligt sätt att bidra till målen i Horisont 2020, särskilt genom att ta itu med samhällsutmaningar på ett sätt som kompletterar andra initiativ på området. Inom Horisont 2020 kommer EIT att bidra till målet om *samhällsutmaningar*, men enligt metoden med skarvfri samverkan kring flera mål ska EIT också bidra till målet om *industriellt ledarskap* genom att stimulera resultatenriktad forskning och främja grundandet av snabbväxande innovativa småföretag. Slutligen ska EIT bidra till målet om *skapande av en vetenskaplig bas av hög kvalitet* genom att främja gränsöverskridande rörlighet över disciplins-, sektors- och nationsgränser och genom att arbeta in entreprenörskap och risktagande i innovativa masters- och doktorsexamina.

EIT kommer på så sätt att avsevärt bidra till förutsättningarna för att förverkliga innovationspotentialen hos forskningen i unionen och till färdigställandet av det europeiska området för forskning.

Dessutom tillför EIT en fullvärdig och nödvändig utbildningsdel till unionens forsknings-och innovationspolitik. Genom innovativ, entreprenörsinriktad utbildning spelar det en viktig roll för att överbrygga gapet mellan forsknings- och innovationsramen och utbildningspolitiken, och ger den långsiktighet som krävs för att utverka varaktiga förändringar inom den högre utbildningen. Bland annat genom nya, tvärvetenskapliga och interdisciplinära, EIT-märkta examina, som utfärdas av deltagande högskolor i överensstämmelse med nationella bestämmelser och ackrediteringsförfaranden, leder EIT samarbetet i riktning mot utbildning för innovation med en tydlig koppling till unionens bredare satsning på modernisering av den högre utbildningen och stöder därigenom det europeiska området för högre utbildning.

Det finns dessutom möjligheter för ömsesidigt stärkande samverkan med unionens sammanhållningspolitik när det gäller kopplingarna mellan innovationens lokala och globala aspekter. Samlokaliseringscentrumen möjliggör gränsöverskridande samarbete inom och utanför KI-gruppernas nätverk och har goda utsikter att bygga vidare på och utnyttja olika finansieringssystem från sina respektive regioner. Samlokaliseringscentrumen har stor betydelse för att stärka KI-gruppernas lokal-globala kopplingar, bl.a. genom nära samarbete med de regionala myndigheterna och då särskilt de som utformar och genomför regionala innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3). Kopplingen mellan KI-grupper och lokala klusterorganisationer kan stärkas genom att de små och medelstora företagen deltar mer i KI-gruppernas verksamhet. Även om möjligheterna till synergieffekter är olika beroende på KI-gruppens verksamhetsområde, förefaller ett antal initiativ och program på unionsnivå särskilt intressanta för samarbete och samordning. Eftersom själva grundtanken med EIT och KI-grupperna är att tillföra mervärde till befintlig europeisk kvalitet, ska nuvarande och framtida KI-grupper försöka utnyttja dessa synergieffekter så mycket som möjligt. KI-grupperna förväntas tillföra mervärde till initiativ som eventuellt redan finns på de berörda områdena, bl.a. initiativ för gemensam programplanering, europeiska innovationspartnerskap och offentlig-privata partnerskap.

Initiativ för gemensam programplanering är viktiga redskap för att råda bot på splittring inom forskningen, och de torde tjäna som startpunkt för en alleuropeisk forskningsbas av KI-grupper, när så är lämpligt. KI-grupperna kan i sin tur påskynda och främja utnyttjande av resultat av offentlig forskning av hög kvalitet som samlats inom initiativ för gemensam programplanering och på så sätt motverka splittring när det gäller innovation. Gemensamma teknikinitiativ och de nyinrättade offentlig-privata partnerskapen ger plattformar för främjande av storskalig, industriell forskning och stärker utvecklingen av central teknik. KI-grupperna kan bidra till att katalysera dessa stora forskningsinvesteringar för att stärka tekniköverföring och kommersialisering och ta fram nya projekt inom befintliga företag i samarbete med företagarbegävningsprogram. Genom sin inriktning på kunskapstriangeln kan EIT komplettera Europeiska forskningsrådets mer spetsinriktade satsningar på forskningsfronten genom att behandla hela innovationskedjan från idé till tillämpning och utnyttjande och skapa ytterligare möjligheter inom innovation och kontakter med entreprenörskap för Marie Skłodowska-Curie-forskare och Erasmusstudenter, för att bidra till att främja utvecklingen av det europeiska området för forskning och det europeiska området för högre utbildning.

De nya europeiska innovationspartnerskapen ska tillhandahålla övergripande ramar för att underlätta samverkan och smart synergi mellan tillgångs- och efterfrågeledda instrument för forskning och innovation. KI-grupperna kan bidra till de europeiska innovationspartnerskapen genom att de är utspridda och har erfarenheter från fältet, särskilt genom att utveckla de mänskliga resurserna, informera centrala aktörer såsom entreprenörer och forskare och kartlägga förutsättningar och bästa praxis för politik, reglering och standardisering inom sina respektive områden.

I praktiken kommer möjligheter till samverkan att visa sig i olika former beroende på KI-grupp och utmaning. I dag knyts kontakter inom KI-grupperna med andra initiativ, som varierar beroende på KI-gruppen och dess område. Dessutom bör EIT främja KI-gruppernas synergier och samverkan mellan pelarna i Horisont 2020 och med andra relevanta initiativ, samtidigt som man vederbörligen uppmärksammar risken för överlappning.

Praktiska exempel på samverkan mellan KI-grupper och andra initiativ (läget i september 2011)

- EIT ICT Labs samarbetar med det kommande offentlig-privata partnerskapet om internet, det gemensamma teknikinitiativet Artemis och initiativ inom Eureka såsom ITEA2 (Information Technology for European Advancement) och partnerskapet Trust in Digital Life. Tack vare KI-gruppernas verktyg som innovationsradarn, patentboostern och tekniköverföring under hela de unionsfinansierade projektens löptid stärker EIT ICT Labs sin inverkan på marknaden. Genom att erbjuda platser i sina samlokaliseringscentrum kan man stärka människors och idéers rörlighet i Europa.
- KIC InnoEnergy bidrar till att förverkliga unionens strategiska energiteknikplan genom bl.a. medverkan i plattformen Setis för teknikbevakning och kartläggning och dess bidrag till det europeiska näringslivsinitiativet. Man samarbetar också med Gemensamma forskningscentrumet vid kommissionen kring simulationskapacitet i scenarioutveckling.
- Climate KIC främjar synergieffekter med initiativ för gemensam programplanering på området, eftersom denna KI-grupps innovationsprogram och arbetsprogram delvis kommer att bygga på den gemensamma strategiska agenda som tagits fram inom klimatinitiativet (klimattjänster och anpassning). KI-gruppens regionala innovations- och genomförandegrupper utgör en originell alleuropeisk regional innovationsmodell som använder regioner som testbäddar, och knyter samman utvecklingen av förvaltningskapacitet och regionala styrkor för att svara på globala utmaningar.

2. En fördjupad roll för EIT efter 2013: prioriteringar

2.1 *Incitament för tillväxt, inverkan och hållbarhet genom EIT*

Erfarenheter av uppbyggnadsskedet

Inrättandet av de första KI-grupperna har gett många praktiska erfarenheter, bl.a. att KI-grupper är nya begrepp, och att svårigheterna med att få den juridiska organisationen av en KI-grupp på plats och teckna avtal med KI-gruppen och dess partner underskattades av alla involverade parter. Bristande medvetenhet om olika associationsformers lämplighet underlättade inte processen. Modellen nedifrån och upp, som ger varje KI-grupp avsevärt utrymme att organisera sina partnerskap, ska visserligen behållas, men mer vägledning och stöd bör ges för att finna lämpliga juridiska upplägg. Svårigheterna med att sammanföra den akademiska kulturen med näringslivets kultur i en juridisk person bör inte heller underskattas, och därför är det viktigt att både KI-gruppen och EIT har gemensamma värderingar i botten. KI-grupperna är dessutom storskaliga institutionella nyskapelser, och det finns inte två KI-grupper som är likadana till sin karaktär, storlek eller organisation. Det sörjer för ett brett utbud av innovationsmodeller men försvårar också samordningen och övervakningen av KI-grupperna.

I framtiden bör EIT ge tydligare vägledning i ett tidigare skede i urvalsförfarandet, där det kontrolleras att alla KI-grupper har vissa centrala strategiska egenskaper, samtidigt som man lämnar utrymme för olika modeller i KI-gruppernas organisation, verksamhet och finansiering.

EIT bör minska den administrativa bördan och sprida bästa praxis och erfarenheter från befintliga KI-grupper till nya KI-grupper. Slutligen är det nuvarande antalet på tre KI-grupper för litet för att EIT ska kunna ta vara på hela sin potential som ett ledande innovationsinstitut.

Dessutom måste EIT vara mer än *summan av sina delar*, och gemensam verksamhet KI-grupperna emellan måste främjas.

På lång sikt behöver EIT skapa en tydlig identitet och göra EIT till ett varumärke världen över. Att vara mån om att skapa ett starkt EIT-varumärke kan omfatta åtgärder för att upprätta ett starkt nätverk för människor och företag kring EIT-samhället (studenter, före detta studenter, lärare, entreprenörer, yrkesutövare osv.) samt anordnandet av konferenser och evenemang för att främja en känsla av identitet och synlighet.

EIT som investerare i kunskapstriangeln

Med utgångspunkt i dessa erfarenheter är EIT:s syfte att befästa och vidareutveckla sin uppgift som *investerare* som fostrar och skapar möjligheter för högkvalitativa befintliga forskningscentrum, företag och högskolor i Europa att samlas och främja deras långsiktiga systematiska samarbete i form av KI-grupper.

Modellen med *EIT som investerare* går ut på att finna de bästa strategiska möjligheterna och välja ett innehav av partnerskap i världsklass - KI-grupperna - för att förverkliga dem. Som en del av denna modell delar EIT ut årliga anslag till KI-grupperna beroende på deras resultat och förslag till verksamhet i verksamhetsplanen, enligt ett tydligt och insynsvänligt förfarande. Verksamhetsplanerna kommer att bedömas bl.a. med hjälp av extern, oberoende expertis. I detta sammanhang ska EIT inte bara ange breda riktlinjer och visioner, utan också ge KI-grupperna lämpligt stöd och övervaka deras verksamhet. Samtidigt har KI-grupperna avsevärd frihet att utforma sin agenda, sina interna strategier, sin interna organisation, sin verksamhet och de metoder man använder för att hitta erforderliga begåvningar och resurser.

Avkastningen på EIT:s investeringar i KI-grupperna mäts i påtagliga fördelar för den europeiska ekonomin och samhället i vid bemärkelse, t.ex. skapande av nya företag, varor och tjänster på befintliga och kommande marknader, bättre utbildade entreprenörer, nya och attraktivare arbetstillfällen samt unionens förmåga att locka till sig och behålla begåvningar från unionen och resten av världen.

Detta förutsätter ett robust prestandabaserat övervaknings- och utvärderingssystem för EIT, inriktat på mål och resultat med ekonomiskt och samhälleligt genomslag som kan jämföras med de bästa resultaten internationellt. Att inrätta ett balanserat system för resultatövervakning för att bedöma EIT:s genomslag via KI-grupperna, EIT:s egna resultat som organisation och EIT:s bidrag till Horisont 2020 prioriteras här.

Viktigt i detta avseende är också att i samarbete med KI-grupperna utveckla en sann *företagsidentitet* för EIT som bygger på gemensamma värderingar. Även om alla KI-grupper och deras partner har sina egna identiteter och värderingar, har de vissa värderingar gemensamma som sammanför EIT och KI-grupperna, nämligen hög kvalitet i hela kunskapstriangeln, mycket skickliga och företagsamma människor, långsiktigt samarbete över lands-, disciplins- och sektorsgränser samt inriktning på att påverka samhället och ekonomin. En sådan identitet kommer också att stärka EIT:s och KI-gruppernas profil och renommé utåt.

2.1.1 Befästa och främja de befintliga KI-gruppernas tillväxt och genomslag

EIT ska ge aktivt stöd till de tre första KI-grupperna för att stärka deras potential, genomslag och bidrag till målen för Horisont 2020. Senare kommer KI-grupperna att diversifiera sitt innehav av verksamheter för att gripa nya tillfällen på marknaderna eller i samhället och anpassa sig till en global miljö i förändring. Som stöd för detta kommer EIT på ett öppet sätt och i nära samarbete med de enskilda KI-grupperna att ge råd om och utforma skräddarsydda medfinansieringsstrategier som dessutom stöder den verksamhet som enligt EIT:s uppfattning är strategisk.

KI-grupperna bör även fortsättningsvis vara dynamiska partnerskap och alltså stå öppna för nya partner i hela Europa på grundval av hög kvalitet, men befintliga partner ska också i förekommande fall kunna lämna gruppen. KI-grupperna bör också ta vara på nya källor till befintlig och potentiell kvalitet där detta tillför mervärde, genom att nya partner flyttar in i befintliga samlokaliseringssentrum, genom utökat arbetet för samlokalisering inom varje KI-grupp eller inrättande av nya centrum, samtidigt som KI-gruppen hålls fokuserad, stark och hanterbar.

En lämplig avvägning mellan samarbete och konkurrens krävs också för att KI-grupperna ska prestera maximalt. EIT ska sporra KI-grupperna att samarbeta på de områden som har stor synergipotential, bl.a. genom gemensamma yrkesutvecklingskurser, gemensam forskning, mastersexamina, doktorsexamina eller rörlighet mellan KI-grupper och mellan högskolor och näringsliv. Samtidigt kommer EIT att tillhandahålla incitament för en viss konkurrens så att KI-grupperna inte tappar fokus på resultat och genomslag och vidtar lämpliga åtgärder om underpresterande framkommer.

KI-grupperna bygger inte enbart vidare på sina partners befintliga forskningsbas, utan ska också vara föregångare när det gäller att främja och förverkliga EIT:s uppdrag inom utbildning. Målet är att utbilda och förse begåvade människor med de färdigheter, kunskaper och attityder, inbegripet entreprenörskap, de behöver i en global kunskapsekonomi och ett globalt kunskapssamhälle. Därför främjar EIT bl.a. EIT-märkta examina och övervakar kvaliteten på dem och att de genomförs enhetligt av de olika KI-grupperna. I detta sammanhang används ömsesidiga utvärderingar och expertutvärderingar i stor omfattning, samtidigt som en dialog med nationella och internationella kvalitetssäkringsorgan byggs upp. På så sätt stärks de EIT-märkta kvalifikationernas nationella och internationella erkännande och anseende, samtidigt som deras globala attraktionskraft ökar, vilket förbättrar de utexaminerades möjligheter till anställning, och en utgångspunkt för internationellt samarbete byggs upp. Framöver kommer KI-grupperna att uppmuntras att vidga sin utbildning bortom masters- och doktorsexamina och erbjuda ett större utbud av utbildningsformer för att tillgodose fler innovativa yrkesutvecklingsverksamheter, t.ex. utbildning för företagsledare, skräddarsydda kurser, däribland yrkesinriktade kurser, och sommarkurser samt praktikplatser inom KI-grupper och deras partner.

För att öka genomslaget för KI-gruppernas utbildning och nå bredare målgrupper kan KI-grupperna eventuellt överväga att som pilotprojekt ta fram moduler för distansutbildning och e-lärande på grundnivå eller paket avsedda för grundskola och gymnasium.

EIT ska

- uppmuntra KI-grupperna att ta fram ett större utbud av utbildningsformer, ge råd om dessa och öka medvetenheten om att de finns,
- successivt upprätta konkurrensinriktade översynsmekanismer för tilldelningen av en del av KI-gruppernas medel, med utgångspunkt i KI-gruppernas verksamhetsplaner och resultat och där hänsyn tas till att KI-grupper växer olika snabbt,
- sporra KI-grupperna att ta fram gemensam verksamhet i horisontella frågor,
- upprätta ett system med ömsesidig utvärdering av EIT-märkta kvalifikationer och föra dialog med nationella och internationella kvalitetssäkringsorgan för att främja ett konsekvent tillvägagångssätt.

2.1.2 Grunda nya KI-grupper

För att ytterligare öka genomslaget och uppmuntra till innovation med avseende på nya samhällsproblem kommer EIT att successivt utöka antalet KI-grupper. Genom ett stegvis inrättande av nya KI-grupper kommer EIT att se till att erfarenheterna av tidigare omgångar verkligen beaktas och att KI-grupper bara inrättas där det finns en tydlig innovationspotential och kvalitet i världsklass att bygga vidare på. Åren 2014–2020 kommer därför nya KI-grupper att inrättas i tre omgångar. Inbjudningar till två KI-grupper kommer att utlysas 2014, till ytterligare två KI-grupper 2016 och slutligen till en KI-grupp 2018, under förutsättning att resultatet är positivt från den översyn av EIT som föreskrivs i artikel 32.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽¹⁾, vilket innebär totalt åtta KI-grupper 2014–2020 och 35–45 samlokaliseringscentrum i unionen. Urvalsförfarandet för KI-grupper ska ha sin utgångspunkt i de positiva resultaten av lärdomar som dragits av förfarandet inför den första omgången KI-grupper och en grundlig utvärdering av EIT och befintliga KI-grupper, bl.a. i form av en bedömning av KI-gruppernas ekonomiska och samhälleliga genomslag och EIT:s bidrag till att stärka unionens och medlemsstaternas innovationskapacitet samt i tillämpliga fall resultaten av utvärderingen av Horisont 2020.

Nya kunskaps- och innovationsgrupper ska inrättas på områden med verklig innovationspotential. EIT bidrar därigenom till unionens övergripande politiska mål, särskilt målen för Horisont 2020, där en rad samhällsutmaningar samt möjliggörande och industriell teknik anges. Målet är att inrätta KI-grupper på områden som på grund av sin omfattning och komplexa karaktär bara kan hanteras med ett ämnesövergripande, gränsöverskridande och tvärssektoriellt tillvägagångssätt. Valet av ämnesområde bygger därför på en ingående bedömning av huruvida en KI-grupp verkligen kan tillföra något mervärde och inverka positivt på samhället och ekonomin.

Europeiska kommissionen har gjort denna bedömning genom ett förfarande som ska garantera att potentialen för framtida ämnesområden för KI-grupper bedöms objektivt. En utgångspunkt för detta förfarande var det utkast till SIP som EIT:s styrelse överlämnade till kommissionen i juni 2011. Samtidigt upprättades en uppsättning tydliga kriterier för att möjliggöra en objektiv bedömning av varje ämnesområdes innovationspotential. Kriterierna giltighet kontrollerades av innovationsaktörer från alla sidor av innovationstriangeln i ett öppet offentligt samråd. Förfarandet utmynnade i följande kriterier:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020), (Se sidan 104 i detta nummer av EUT).

- Ta itu med Europas stora ekonomiska och samhälleliga utmaningar och bidra till förverkligandet av strategin Europa 2020.
- Följa och anpassa sig till unionens politiska prioriteringar och befintliga initiativ inom Horisont 2020 och Erasmus+.
- Kunna uppbåda investering och långsiktigt engagemang från näringslivet, och ha en befintlig marknad för produkterna eller kunna skapa nya marknader.
- Skapa långvarig, systemomfattande inverkan, mätt i antalet nyutbildade entreprenörer, ny teknik, nya företag och högkvalificerade arbetstillfällen.
- Samla en kritisk massa av intressenter i världsklass inom forskning, utbildning och innovation från hela Europa, som inte skulle ha samlats annars, inbegripet samarbete med partner utanför Europa.
- Kräva tvärvetenskapliga förhållningssätt och uppmuntra högskolor att utveckla nya former av utbildning över disciplinränserna
- Ta itu med stora innovationsgap, t.ex. den "europeiska paradoxen", dvs. ämnesområden där Europa har en stark forskningsbas men låg innovation.

Bedömningen av de ämnesområden som föreslogs i EIT:s utkast och de berörda parternas synpunkter visade tydligt att fördelarna med en KI-grupp varierade mellan ämnesområdena. Därför valdes ett antal ämnesområden bort fullständigt, medan andra formulerades om för att bättre motsvara de europeiska och globala förhållandena.

Följande ämnesområden utpekades som dem där en ny KI-grupp har störst potential att tillföra mervärde till befintlig verksamhet och stärka innovationen:

- Innovation för hälsosamt liv och aktivt åldrande.
- Råvaror: hållbar prospektering, utvinning, bearbetning, återvinning och ersättning.
- Livsmedel för framtiden: hållbar försörjningskedja från jord till bord.
- Produktion med mervärde.
- Rörlighet i städer.

Mer information om de enskilda ämnesområdena finns i faktabladet i slutet av detta program ⁽¹⁾.

På grundval av dessa ämnesområden har EIT frihet att organisera urvalsförfarandet för KI-grupper. För att nya inbjudningar till KI-grupper ska lyckas måste det finnas tydliga riktlinjer om vad som förväntas och krävs och hur mycket tid de som vill grunda KI-grupper har på sig för att organisera sig juridiskt och ekonomiskt innan de lämnar in en ansökan. KI-grupperna kommer att väljas ut enligt de närmare kriterier som anges i EIT-förordningen enligt de övergripande principerna om hög kvalitet och betydelse för innovationen. Alla KI-grupper som väljs ut måste visa hur de kommer att skapa största möjliga genomslag på sitt område och visa att deras strategi är långsiktigt rimlig.

⁽¹⁾ I faktabladet sammanfattas bedömningen av mervärdet och relevansen av att inrätta en KI-grupp på det föreslagna området. Där skisseras också vad en KI-grupp på området kan tänkas göra, men det är inte bindande för KI-gruppens verksamhet eller arbetsmetoder.

Urvalet av ämnesområden för de tre omgångarna bygger på behovet av att successivt bygga upp nya KI-grupper, och de har valts efter områdets mognad, möjligheterna till inverkan på ekonomi och samhälle samt utsikterna till synergi med andra initiativ. Ämnesområdena för omgången 2014 är följande:

- Innovation för hälsosamt liv och aktivt åldrande.
- Råvaror: hållbar prospektering, utvinning, bearbetning, återvinning och ersättning.

Ämnesområdena för 2016 är följande:

- Livsmedel för framtiden: hållbar försörjningskedja från jord till bord.
- Produktion med mervärde.

Ämnesområdet för 2018 är följande:

- Rörlighet i städer.

EIT ska

- förbereda ett urvalsförfarande för varje omgång av KI-grupper vilket ger dem som vill grunda KI-grupper tillräckligt med tid att förbereda förslag,
- utlysa inbjudningar till fem nya KI-grupper enligt följande: en inbjudan till två nya KI-grupper 2014 inom områdena ett hälsosamt liv och aktivt åldrande och råvaror, en inbjudan till två nya KI-grupper 2016 inom områdena livsmedel för framtiden och produktion med mervärde och en inbjudan till en ny KI-grupp 2018 på området rörlighet i städer,
- göra sitt bästa för att se till att så många potentiellt intresserade parter som möjligt görs medvetna om urvalsförfarandet för framtida KI-grupper,
- se till att villkoren för kommande urval av KI-grupper leder till bästa möjliga resultat, bl.a. genom tydliga riktlinjer om krav och handläggning och genom att ge sökande tillräcklig tid att organisera partnerskapet.

2.2 Stärka EIT:s genomslag

Främja innovation i hela unionen

I inledningsskedet fokuserade EIT främst på att bygga upp KI-grupperna. Det är visserligen ett mål för EIT att stärka befintliga centrum med hög kvalitet, men man måste också se till att skapa mervärde för de delar av unionen som inte direkt deltar i KI-grupperna. Därför måste EIT aktivt främja spridning av bästa praxis för integration av kunskapstriangeln så att en gemensam kultur för innovation och kunskapsspridning växer fram.

EIT måste framöver arbeta för att göra erfarenheterna från KI-grupperna begripliga och reproducerbara och bygga in dem i en kultur som kan fungera som föredöme i och utanför Europa. Genom att kartlägga, analysera och sprida bästa praxis och nya styrnings- och finansieringsformer från KI-grupperna strävar EIT efter att se till att den kunskap som skapats inom EIT och KI-grupperna sprids och utnyttjas till gagn för människor och institutioner, även för dem som inte direkt deltar i en KI-grupp.

EIT kommer också att sträva efter att förbättra sin synlighet i hela unionen. Alla relevanta kommunikationsmetoder och kommunikationskanaler bör användas för att tillgången till information om EIT:s och KI-gruppernas funktionssätt och verksamhetsområde ska bli tillräcklig.

EIT kan ha en avgörande roll för att sammanställa de olika metoder som KI-grupperna använder och göra dem tillämpbara på områden där innovationsförmågan är svag och där man inte annars skulle kunna ta vara på EIT:s erfarenheter. Sådan utåtriktad verksamhet kommer att göra det möjligt att se till att fördelarna med EIT leder till utvecklad innovationsförmåga på dessa områden. Verksamheten kan ge god avkastning eftersom den bygger på KI-gruppernas arbete.

Upprättandet av ett regionalt innovationssystem (RIS) med inriktning på partnerskap med högskolor, forskningsorganisationer, företag och andra intressenter kommer att fungera som en särskild mekanism för spridning av bästa praxis och ett vidgat deltagande i KI-gruppernas verksamhet.

Ett sådant system kommer inte bara att förse deltagare utifrån med möjligheten att erhålla expertis från och underlätta interaktion med KI-grupperna, utan också ge dem incitament att fullt ut ta vara på de kunskaper som förvärvats utanför KI-grupperna, vilket förbättrar innovationskapaciteten i hela unionen. Deltagarna måste dessutom ha en tydlig tematisk samverkan genom att hänvisa till relevanta regionala innovationsplaner, särskilt strategier för smart specialisering, för att försäkra strategisk inverkan.

Systemet kommer att genomföras på frivillig bas av KI-grupperna med stöd från EIT när så är lämpligt. Deltagarna kommer att väljas genom ett öppet förfarande under ledning av KI-grupperna.

Verksamhet inom ramen för RIS kommer att åligga KI-grupperna. Den kan bland annat bestå i strukturerade mobilitetsåtgärder för att se till att begåvade människor – studenter, forskare, lärare och entreprenörer i alla åldrar, män som kvinnor, och i alla skeden av karriären – utanför KI-grupperna får möjlighet att bli involverade i KI-gruppernas verksamhet.

Deltagarna i RIS kommer först och främst att använda andra finansieringskällor såsom nationell finansiering, strukturfonder och egna medel för att möjliggöra deltagande i systemet, men EIT kan uppmuntra KI-grupperna att genomföra systemet genom att finansiera strukturerade mobilitetsåtgärder som en del av sitt program för spridning och utåtriktad verksamhet.

De faktorer som främst driver på lärandet inom EIT kan vara följande: innovationsdriven spetsforskning för grundande av nya företag och nya företagsmodeller, däribland möjligheten för små och medelstora företag och för offentliga institutioner att bidra mer aktivt till innovationen, förvaltning av immaterialrättsliga innehav och nya modeller för spridning av immaterialrättsligt skyddat material, entreprenörskap och nya integrerade former för tvärvetenskaplig utbildning, innovativa lednings- och finansieringsmodeller på grundval av öppen innovation eller myndigheternas deltagande. På så sätt kan EIT bli ett föredöme och åstadkomma genomgripande förändringar av det europeiska innovationslandskapet och utvecklas till en internationellt erkänd innovationsinstitution i världsklass.

Främja och attrahera begåvningar

Begåvade människor är en förutsättning för framgångsrik innovation. En av EIT:s viktigaste uppgifter är att ge begåvade människor möjlighet att helt och fullt ta vara på sin potential och skapa miljöer där de kan utvecklas. Genom KI-grupperna bygger EIT upp sådana miljöer, men man behöver komplettera dem med strategier för att attrahera och inkludera spetsbegåvningar från andra håll än inom KI-grupperna.

Dessutom har EIT en viktig uppgift när det gäller att attrahera begåvningar från världen utanför unionen. Genom att bygga upp ett starkt varumärke och knyta strategiska kontakter med partner från hela världen kan EIT öka attraktionskraften hos partnererna inom KI-grupperna. EIT bör också tillsammans med KI-grupperna ta fram en stark internationell strategi, där man kartlägger relevanta kontakter och potentiella partner och samverkar med dem. Här bör EIT och KI-grupperna utnyttja befintliga unionsinitiativ, såsom unionens program för forskning, utbildning och ungdomar, t.ex. programmet Erasmus+ och Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter och andra mobilitetsinitiativ på unionsnivå. EIT kan också främja kunskapsspridning, mentorskap och nätverkande genom att bland annat uppmuntra till skapandet av ett nätverk av EIT-alumner.

EIT ska komplettera sina satsningar på att främja begåvade människor och bra idéer på andra sätt, t.ex. idétävlingar och innovationsprisutdelningar, på eget initiativ eller i samverkan med ledande internationella partner.

EIT ska

- uppmuntra deltagande i utåtriktad verksamhet och i synnerhet, när så är lämpligt, ge stöd till KI-grupperna i fråga om RIS
- upprätta och anpassa ett webbverktyg för utbyte av kunskaper och nätverkande inom EIT,
- bygga upp och stödja ett fungerande, starkt nätverk av utexaminerade från EIT:s och KI-gruppernas utbildning (*EIT alumni*),

- systematiskt göra erfarenheterna och framgångarna från KI-grupperna tillgängliga för innovationskretsar i och utanför unionen, t.ex. genom en öppen databas med kursmateriel från EIT:s och KI-gruppernas utbildning,
- säkerställa ett starkt deltagande från den privata sektorn, bland annat från små och medelstora företag, i kunskapstriangeln.

2.3 Nya former för genomförandet och resultatinriktad övervakning

Förenkling som genomförs på ett ansvarsfullt och tydligt sätt är en förutsättning för att EIT ska kunna uppnå verkliga resultat och verka för banbrytande innovationer och för att få näringslivet involverat. EIT kan fortfarande göra mer för att utnyttja sin flexibilitet och driva på förenklingen.

I sin egenskap av *investerare* i KI-grupperna ser EIT förenkling som en dynamisk process som ingår i verksamheten som en integrerad del av dess stöd till KI-grupperna. Därför kommer EIT att sträva efter att anpassa, förbättra och förenkla sina processer för övervakning, rapportering och finansiering och ständigt söka efter förenklade rutiner som kan hjälpa KI-grupperna att hantera nya behov och stärka genomslaget.

KI-grupperna är en idealisk testbädd för nya metoder att finansiera och förvalta innovation. Genom KI-gruppernas experiment och erfarenheter kan EIT genomföra förenklingar inom bl.a. avtal, rapportering, klumpsummor och schablonbelopp i syfte att minska den administrativa bördan för KI-grupperna.

Kommissionen kommer att övervaka EIT:s förmåga att genomföra enklast möjliga avtal och principer för finansiering och förvaltning av KI-gruppernas verksamhet, med ledning av EIT:s eget förenklingsarbete. Alla insikter, även i form av misslyckanden, kommer att spridas till nya KI-grupper och unionsprogram inom ramen för Horisont 2020.

Kommissionen har stärkt sina satsningar på att hjälpa EIT inrätta ett sunt, robust och resultatinriktat övervakningssystem. Detta system ska göra EIT och KI-grupperna fullständigt redovisningsskyldiga, garantera delresultatens kvalitet, se till att verksamheten bidrar till prioriteringarna inom Horisont 2020 och möjliggöra tillräcklig flexibilitet i KI-gruppernas verksamhet samt öppenhet inför nya idéer och partner. Det ska göra det möjligt för EIT att bygga upp en tillförlitlig förmåga att samla in och bedöma materialet från KI-grupperna, däribland finansieringskällor, mäta EIT:s måluppfyllelse och jämföra EIT och KI-grupperna mot bästa praxis i Europa och världen.

Systemet ska utformas flexibelt och vid behov anpassas till EIT:s och KI-gruppernas skiftande och växande verksamhet. Efter rekommendationerna från den oberoende externa utvärderingen och den övergripande kontrollen inom Horisont 2020 har kommissionen i samarbete med EIT och KI-grupperna föreslagit att det inrättas ett resultatinriktat utvärderingssystem för EIT som inriktas på verksamheten på fyra nivåer:

- Horisont 2020: för att regelbundet övervaka EIT:s och KI-gruppernas bidrag till målen för Horisont 2020.
- EIT: för att bedöma EIT:s resultat som ett effektivt, målinriktat unionsorgan, vilket mäts i form av stöd till KI-grupperna, omfattning och täckning på den utåtriktade verksamheten, spridning och internationell verksamhet samt förmåga att genomföra förenklade förfaranden.
- Mellan KI-grupperna: för att övervaka alla KI-bidrag till EIT:s strategiska mål, som anges i ett särskilt instrument såsom en resultattavla för EIT.
- Enskilda KI-grupper: för att övervaka enskilda KI-gruppers resultat med ledning av individuella mål och prestandaindikatorer enligt de enskilda KI-gruppernas verksamhetsplaner. KI-grupperna har olika affärsmodeller och marknader, vilket innebär att olika indikatorer krävs för förvaltning av en enskild grupp.

EIT ska

- utveckla en dagordning för förenkling med indikatorer för bedömning av framstegen, och rapportera till kommissionen om genomförandet av den i den årliga verksamhetsrapporten, och se till att nya modeller för förenkling sprids i unionen och till andra unionsinitiativ,

- i samarbete med kommissionen och KI-grupperna upprätta ett heltäckande system för att mäta EIT:s eget genomslag och KI-gruppernas verksamhet och resultat, samt rapportera om övervakningen i sin årliga verksamhetsrapport, som ska inlämnas till Europaparlamentet och rådet.

3. Effektivt beslutsfattande och effektiva arbetsformer

EIT:s ledningsstruktur är en kombination av modellen nedifrån och upp i KI-grupperna med strategisk vägledning från EIT centralt. Beslutsfattandet i EIT:s centrala instanser bör därför kännetecknas av ett strategiskt helhetsgrepp som kombineras med effektiva former för genomförandet och systematisk involvering av kunskapstriangelns aktörer i hela Europa.

EIT:s ledningsstruktur har överlag visat sig värdefull. Erfarenheterna från uppbyggnadsskedet visar dock att det finns utrymme för förbättringar av EIT:s beslutsprocess och verkställighetsrutiner. Förhållandet mellan EIT:s styrelse, som fattar de strategiska besluten, och EIT:s huvudkontor, som genomför dem, måste definieras tydligare och förenklas. EIT:s huvudkontor måste bestämma på vilka centrala områden som EIT bör stödja KI-grupperna, så att en lämplig avvägning görs mellan stöd och övervakning. Styrelsen behöver bättre säkerställa att erfarenheterna från KI-grupperna och innovationskretsarna överlag beaktas ordentligt i dess strategiska beslut. Slutligen bör EIT fortsätta att vara ansvarigt inför rådet och medlemsstaterna.

3.1 Tydligare, enklare beslutsfattande i EIT

EIT:s styrelse lägger fast EIT:s strategiska inriktning och de övergripande villkoren för KI-grupperna, och håller genom sina ledamöter kontakten mellan EIT och de olika berörda parterna på området. I enlighet med EIT:s affärsmässiga inriktning behöver beslutsfattandet vara effektivt, snabbt och fokuserat.

Avgörande i detta avseende är styrelsens storlek, sammansättning och rutiner. Principen om oberoende ledamöter, med ett begränsat antal valda ledamöter som representerar KI-grupperna, har visat sig värdefull och gör det möjligt att samla expertis från kunskapstriangelns olika sidor. Den första modellen med 18 valda ledamöter, plus det nya tillskottet av fyra ytterligare företrädare för KI-grupperna, har dock visat sina begränsningar. En mindre styrelse kommer att leda till effektivare beslutsfattande och lägre fasta administrativa kostnader.

Slutligen kan ökad effektivitet uppstå genom att EIT:s styrelse går tillbaka till sin huvuduppgift att staka ut den strategiska kursen. Dessutom ska den övergripande samstämdheten med andra unionsinitiativ ökas genom förstärkt samråd med Europeiska kommissionen kring EIT:s treåriga arbetsprogram. Med hjälp av uppgifterna om EIT och KI-grupperna i det treåriga arbetsprogrammet kan det bedömas och säkerställas att verksamheten kompletterar andra delar av Horisont 2020 och andra av unionens politiska insatser och instrument. Alla dessa förändringar ingår i den ändrade förordningen (EG) nr 294/2008.

EIT-styrelsens beslut verkställs av EIT:s huvudkontor under ledning av direktören, som har ansvaret för EIT:s verksamhet. Huvudkontoret är på så sätt ett uttryck för EIT:s och KI-gruppernas resultatinriktade karaktär och driver på förenklarna. Samtidigt utvecklar huvudkontoret sin förmåga att systematiskt sammanställa erfarenheterna från KI-grupperna och göra dessa resultat tillgängliga för innovationskretsarna i stort. Med tiden kommer huvudkontoret att bli ett arkiv för bästa praxis och en kunskapsresurs för beslutsfattarna.

Att locka till sig och behålla begåvad personal är en utmaning för EIT:s huvudkontor. För att få de bästa begåvningarna och den bästa kompetensen måste man utforma en tydlig personalstrategi med andra alternativ än direkt anställning såsom utstationering, tillfällig utplacering, främjande av regelbundna utbyten av personal och praktikplatser i samarbete med högkvalitativa innovations-, forsknings- och utbildningsinstitutioner i och utanför unionen.

EIT ska

- se till att man genom en välavvägd personalstrategi, där intern och extern expertis anlitas systematiskt, och genom interna förvaltningsrutiner utvecklas till ett föredöme inom innovativ förvaltning,

- vidta konkreta åtgärder för att främja en kultur av öppenhet och insyn.

3.2 Investera i KI-grupper: förhållandet mellan EIT och KI-grupperna

Samspelet mellan EIT och KI-grupperna är inte bara grunden för KI-gruppernas verksamhet utan står också i centrum för det ömsesidiga lärandet så att EIT kan fungera som testbädd för nya innovationsmodeller. För att KI-grupperna ska få lämpliga förutsättningar för sin verksamhet måste EIT ge tydlig, enhetlig vägledning under alla skeden av processen, dock utan att vara för snäv. Denna vägledning skulle framför allt omfatta förvaltning av en KI-grupp och hur de viktigaste partnerna och andra partner kan involveras. Samspelet mellan EIT:s huvudkontor och KI-grupperna måste vara systematiskt och regelbundet, tydligt och insynsvänligt samt bygga på tillit för att bli så effektivt som möjligt. Både avtalsförbindelserna mellan EIT och KI-grupperna och huvudkontorets organisation bör bidra till detta.

EIT:s huvudkontor kommer att utvecklas från att ha en rent administrativ roll och optimera sin operativa verksamhet för att lotsa KI-grupperna till maximala resultat och sprida bra lösningar så brett som möjligt. Om några tjänster och funktioner tillhandahålls centralt, inte ute i KI-grupperna, kan effektiviteten öka. Även om KI-grupperna verkar inom specifika ämnen är några element horisontella, och det är här som EIT kan tillföra ett påtagligt mervärde. Dessa kunskapsförmedlande funktioner kan vara att huvudkontoret t.ex. blir informationsförmedlare och resurspartner för att främja utbyten och erfarenhetsspridning mellan KI-grupper, underlätta kontakterna med unionens institutioner och andra centrala organisationer som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), eller om specifika horisontella frågor såsom immaterialrättslig rådgivning, teknik- och kunskapsöverföring, jämförelser med internationell bästa praxis eller prognoser för att staka ut EIT:s och KI-gruppernas kurs mot framtiden. EIT och KI-grupperna bör gemensamt besluta var dessa uppgifter kan lösas effektivast. Här har det oerhört stor betydelse att EIT och KI-grupperna inrättar fungerande former för systematiskt samarbete kring horisontella frågor.

EIT ska

- ge tydliga, enhetliga riktlinjer om förväntningar, skyldigheter och ansvar under KI-gruppernas hela verksamhet,
- i samarbete med KI-grupperna bygga upp kapacitet vid huvudkontoret för att underlätta utbyten och lärande mellan KI-grupperna,
- tillhandahålla ett antal tjänster till KI-grupperna för övergripande frågor, där effektivisering är möjlig, och genomföra andra övergripande strategier i samma syfte,
- ge vägledning om anslutning och associering av partner som inte kan bli fullvärdiga investerare och partner till en KI-grupp.

3.3 Kontakter med de berörda parterna

Aktiva kontakter och lärande av andra initiativ bör vara grundläggande i EIT:s arbete med att testa nya innovationsmodeller. EIT behöver därför ta vara på befintlig bästa praxis och extern expertis för att bli det föredöme inom information som det var menat att bli. Därför måste styrelsen fatta sina beslut med ledning av de andra innovationsaktörernas praktiska insikter och behov, med hänsyn tagen till det vidare europeiska sammanhanget. Genom att verka i en anda av öppenhet och utåtriktning kan EIT aktivt främja att samhället i stort tar till sig nya innovationer.

För detta syfte kommer EIT att direkt involvera medlemsstaterna och andra aktörer längs hela innovationskedjan, och skapa nytta på alla håll. För att göra detta samspel mer systematiskt kan det vara lämpligt att inrätta ett EIT-forum för de berörda parterna med alla som berörs av horisontella frågor, i syfte att underlätta interaktiv tvåvägskommunikation.

De berörda parterna är bl.a. nationella och regionala myndigheter, organiserade intressegrupper och enskilda aktörer inom näringsliv, högre utbildning, forskning, klusterorganisationer samt andra berörda parter från kunskapstriangelns alla sidor.

Medlemsstaternas företrädare ska mötas i en särskild konstellation inom forumet för att garantera lämplig kommunikation och ett lämpligt informationsflöde med EIT, få information om resultaten samt ge råd åt och utbyta erfarenheter med EIT och KI-grupperna. Den särskilda konstellationen med medlemsstaternas företrädare inom forumet ska även sörja för lämplig synergi och komplementaritet mellan EIT och KI-gruppernas verksamhet och nationella program och initiativ, inbegripet en potentiell nationell samfinansiering av KI-gruppernas verksamhet. Anordnandet av ett forum för de berörda parterna ingår i den ändrade förordningen (EG) nr 294/2008.

Dessutom kan ett aktivt samråd med andra av unionens institutioner, särskilt de berörda avdelningarna vid kommissionen, i ett tidigt skede bidra till att maximera synergin och lära av andra unionsinitiativ.

EIT ska

- skapa ett regelbundet EIT-forum för berörda parter och dess särskilda konstellation med medlemsstaternas företrädare, för att underlätta interaktionen och det ömsesidiga kunskapsutbytet med det vidare innovations-samhället från alla delar av kunskapstriangeln, inklusive nationella och regionala myndigheter, och i detta sammanhang kan webbplattformen ytterligare underlätta samverkan mellan deltagarna,
- systematiskt utnyttja befintliga sammanslutningar av högskolor, näringslivs- och forskningsorganisationer samt klusterorganisationer för kunskapsutbyte och resultatspridning,
- finna former, t.ex. ett årligt möte mellan EIT, KI-grupperna och berörda avdelningar vid Europeiska kommissionen, för att underlätta samverkan mellan EIT och KI-grupperna, å ena sidan, och andra unionsinitiativ, å andra sidan.

4. Preliminära finansieringsbehov och finansieringskällor 2014–2020

4.1 Befästa en smart finansieringsmodell för KI-grupperna

EIT har utformat en nyskapande finansieringsmodell som bygger på befintliga organisationers starka sidor och resurser. EIT:s medel katalyserar kompletterande medel från ett brett spektrum av offentliga och privata partner. På detta sätt tillhandahåller EIT högst 25 % av KI-gruppernas totala budget, medan minst 75 % av KI-gruppernas totala budget ska komma från andra källor. Detta inbegriper KI-gruppsspartnernas egna intäkter och resurser, men även offentliga medel på nationell och regional nivå och unionsnivå, särskilt de innevarande och kommande strukturfonderna och ramprogrammet för forskning och innovation. I det senare fallet ansöker KI-grupperna (eller vissa av deras partner) om medel enligt programmets regler på samma sätt som andra sökande. Medlen från parterna i KI-grupperna utgör inte traditionell samfinansiering utan är en bekräftelse av att de befintliga organisationerna verkligen engagerar sig ekonomiskt i KI-gruppen. Detta nedifrån och upp-perspektiv garanterar att KI-grupperna verkligen är engagerade, att det finns incitament för investeringar och att strukturella och organisatoriska förändringar uppmuntras hos parterna i KI-gruppen och även i vidare mening.

Erfarenheterna av de första KI-grupperna visar att näringslivet bidrar med medel för att genomföra KI-gruppernas verksamhetsplaner och att andelen av KI-gruppernas budget från näringslivet uppgår till 20–30 % av den totala årsbudgeten.

EIT-medel får endast anslås till "mervärdesverksamhet inom KI-gruppen", dvs. verksamhet som möjliggör integration av strategier och partner i kunskapstriangeln (högre utbildning, forskning och innovation) inom KI-gruppen enligt målen och prioriteringarna i KI-gruppens verksamhetsplan. Här ingår framför allt grundforskning och tillämpad forskning, innovation, företagsamhet och entreprenörskap inom KI-grupperna, som komplement till investeringar i väletablerad verksamhet såsom befintliga forskningsprojekt. KI-gruppens administration, förvaltning och samordning bör också betalas med EIT:s medel.

KI-grupperna går igenom olika utvecklingsfaser med varierande budget innan de kommer upp i marschfart. En KI-grupps förmåga att tillgodogöra sig medel är förhållandevis begränsad i början, men ökar avsevärt senare.

Efter ett inledningsskede på två år bör KI-gruppernas budget öka väsentligt, och KI-grupperna kan uppbåda avsevärda nya medel från befintliga och nya partner på kort tid. För att nå kritisk massa och påverka på europeisk nivå behöver årsbudgeten för en KI-grupp bli 250–450 miljoner EUR när den kommit upp i marschfart, beroende på KI-gruppens strategi, partnerskap och marknadspotential.

Även om KI-grupper inte kommer att bli helt ekonomiskt oberoende av EIT under de första verksamhetsåren, kommer de att uppmuntras att på medellång sikt bli hållbara, dvs. successivt minska sitt beroende av EIT-medel för ytterligare konsolidering och expansion. EIT-medel kommer att tillhandahållas även fortsättningsvis för vissa av KI-gruppens mervärdesverksamhet där medlen ger särskilt stor avkastning, t.ex. utbildning, nyföretagande, samlokalisering, utåtriktad verksamhet och spridning.

För närvarande lämnas EIT:s finansiering av KI-grupperna enbart i form av bidrag. Under nästa fleråriga budgetram 2014–2020 kan finansiering ske genom lån eller deläggande. EIT kommer i egenskap av investerare i KI-grupperna att övervaka denna utveckling och uppmuntra KI-grupperna att utnyttja dem, och i förekommande fall underlätta och samordna tillgången.

4.2 EIT:s anslagsbehov

EIT:s anslagsbehov för KI-grupperna åren 2014–2020 är 2 711,4 miljoner EUR, och sönderfaller i tre huvudkomponenter: nödvändiga utgifter för att konsolidera de befintliga tre KI-grupperna, successiv uppbyggnad av nya KI-grupper 2014, 2016 respektive 2018 samt spridning, utåtriktad verksamhet och administrativa utgifter.

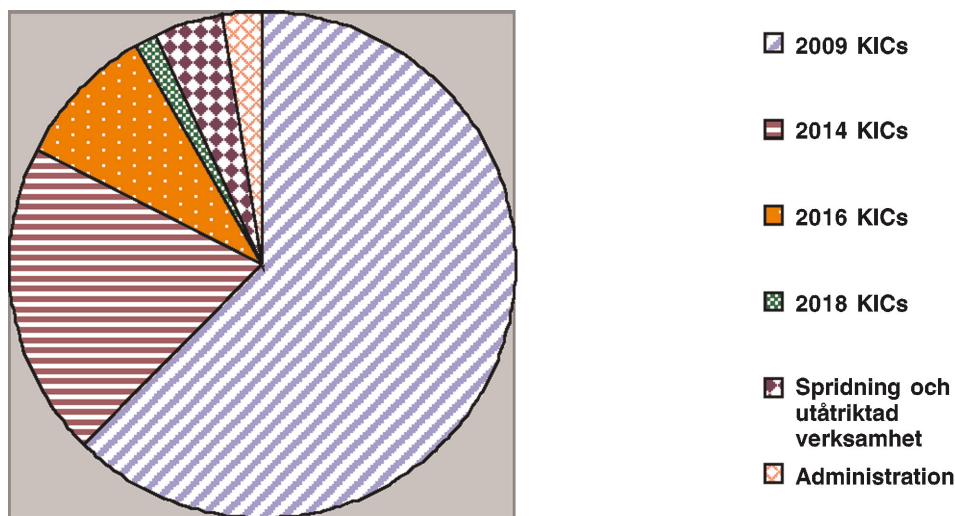
Omkring 1 695 miljoner EUR (62,5 % av EIT:s totala budget) ska finansiera de KI-grupper som utsågs 2009 och redan kommit upp i marschfart, medan 542 miljoner EUR (20 %) ska anslås till den andra omgången av KI-grupper, 249 miljoner EUR (9,2 %) till den tredje omgången och 35 miljoner EUR (1,3 %) till den sista omgången.

Således uppgår EIT:s preliminära budget för KI-grupperna åren 2014–2020 till 2,5 miljarder EUR (93 % av EIT:s totala budget 2014–2020). Tack vare EIT:s starka hävstångsverkan förväntas KI-grupperna därutöver uppbåda 7,5 miljarder EUR i övriga offentliga medel och privata medel.

EIT kommer också att ägna sig åt kunskapsspridning och utåtriktad verksamhet, bland annat ge stöd till strukturerad mobilitet inom RIS, för att stärka verksamhetens genomslag i Europa. Dessutom kommer ett antal horisontella stöd- och övervakningstjänster tillföra mervärde och öka effektiviteten i KI-gruppernas verksamhet. Under genomförandet och utvecklingen av denna verksamhet behöver EIT följa en strategi inriktad på hög verkningsgrad, dvs. största möjliga genomslag med små ingripanden. Omkring 125 miljoner EUR (4,6 %) av EIT:s budget behövs för denna verksamhet.

Om EIT ska testa nya modeller för öppen innovation och förenkling, bör detta återspeglas i administrationen. EIT:s huvudkontor bör vara en resurseffektiv organisation som följer en strategisk hållning för att utnyttja expertis där det behövs men utan att bygga upp betungande, permanenta strukturer. De administrativa kostnaderna, där nödvändig personal, administration, infrastruktur och drift ingår, ska på lång sikt inte överstiga 2,4 % av EIT:s budget. Värmlandet Ungern står för en del av de administrativa kostnaderna, genom att kontorslokaler tillhandahålls kostnadsfritt till slutet av 2030 och genom ett årligt bidrag på 1,5 miljoner EUR till personalkostnaderna fram till slutet av 2015. Således uppgår behovet för administrativa utgifter till omkring 65 miljoner EUR för åren 2014–2020.

Diagram 3: Anslagsbehov efter område



EIT kommer under nästa fleråriga budgetram att främst finansieras genom bidrag från Horisont 2020, där beloppet 2 711,4 miljarder EUR föreslås.

Faktablad 1: Innovation för hälsosamt liv och aktivt åldrande**1. UTMANINGEN**

Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande har utpekats som stora samhällsutmaningar som kommer att hanteras inom Horisont 2020. De övergripande målen för alla satsningar på denna utmaning bör vara att förbättra livskvaliteten för européer i alla åldrar och se till att hälsovårds- och socialomsorgssystemen blir långsiktigt hållbara mot en bakgrund av stigande kostnader, minskad tillgång till personal och allmänhetens förväntningar på bästa möjliga vård.

Utmaningarna inom hälso- och sjukvård och social omsorg är talrika och nära förbundna med varandra. De är bl.a. kroniska sjukdomar (hjärt-kärlsjukdomar, cancer, diabetes), övervikt, infektionssjukdomar (hiv/aids, tuberkulos), neurodegenerativa sjukdomar (som blir allt vanligare på grund av en allt äldre befolkning), social isolering, minskat välbefinnande, patienternas ökande beroende av formell och informell vård samt multipel exponering för miljöfaktorer med okända hälsokonsekvenser på lång sikt. Dessutom finns det hinder för tillämpning, utnyttjande och spridning av nya resultat, varor och tjänster, vilket hämmar effektiva reaktioner på dessa utmaningar.

Reaktionen på utmaningarna har angetts i Horisont 2020 med målet att "tillhandahålla bättre hälsa, livskvalitet och allmänt välbefinnande för alla genom stöd till forskning och innovation. Verksamheten ska inriktas på bibehållande och främjande av hälsa under vår livstid och på förebyggande av sjukdomar, på att förbättra vår förmåga att bota, behandla och hantera sjukdomar och funktionshinder, på att stödja ett aktivt åldrande samt på att bidra till uppnåendet av en hållbar, resurseffektivt vårdsektor, inbegripet lokala och regionala tjänster samt anpassning av städer och deras inrättningar för en åldrande befolkning".

2. RELEVANS OCH INVERKAN

En KI-grupp för hälsosamt liv och aktivt åldrande kommer att bidra till målen för Horisont 2020, närmare bestämt dem inom samhällsutmaningen Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande.

Detta ämnesområde är mycket socialpolitiskt och allmänpolitiskt relevant. Frågor om hälsosamt liv och aktivt åldrande påverkar nästan alla delar av våra liv och samhällen och föranleder ofta lagstiftning. Vård- och omsorgssektorn har också stor betydelse för samhällsekonomin, eftersom det är en av de sektorer där mest medel spenderas (offentliga och privata)⁽¹⁾ och erbjuder inte bara möjligheter för ekonomisk och teknisk innovation utan också för social innovation. En åldrande befolkning är en utmaning för de offentliga tjänsterna och kräver t.ex. utveckling och förbättring av lokala tjänster och stadsanpassning.

Den samhällsekonomiska relevansen understryks av det faktum att Europa gynnas av närvaron av en solid läkemedelsindustri och välutvecklade vård- och omsorgssystem som sysselsätter miljoner i hela unionen. Sektorn står också för en av de största högteknologiska tillverkningsindustrierna i unionen. Tillväxtpotentialen på dessa områden är mycket hög eftersom en åldrande befolkning innebär större total efterfrågan på omsorg och varor och tjänster för självständigt boende.

Andra sektorer berörs också, t.ex. turism. Den åldrande befolkningen består till stor del av en resvan generation som vill fortsätta att resa och som har höga krav på kvalitet, och därför uppstår ett behov av tjänster med hög tillgänglighet (transport, hotell, underhållning osv.). Turisttjänster med högre tillgänglighet kan stärka hela branschens konkurrenskraft och främja inkludering av den åldrande befolkningen.

Inte minst har unionen forskning och utbildning i världsklass på detta område. I många medlemsstater finns forskningsinfrastruktur och forskningsinstitutioner av högsta kvalitet som utgör en attraktiv grund för näringslivets involvering i EIT:s planerade verksamhet.

Utmaningarna i samband med hälsosamt liv gäller i hela Europa. Reaktionerna, som kan kanaliseras genom en KI-grupp, förutsätter intensivt samarbete mellan tvärvetenskapliga, sektorsövergripande arbetslag av hög kvalitet från kunskapstriangelns alla sidor (högre utbildning, forskning och innovation). En KI-grupp inom detta ämnesområde skulle tillföra mervärdet att sammankoppla innovation och högre utbildning med den befintliga forskningsbasen i

⁽¹⁾ Hälsooutgifterna varierar mellan länderna. Måtta som andel av BNP spänner de från 1,1 till 9,7 %, eller 4 – 18 % av de totala offentliga utgifterna. Sektorer med anknytning till hälsa är FoU-intensiva: läkemedel och bioteknik leder överlägset (15,9 %), medan vårdutrustning och -tjänster också ligger mycket långt framme (6,8 %).

världsklass. På så sätt kan den särskilt framhäva kursplaner inom högre utbildning, utveckling av nya färdigheter (som behövs för bl.a. teknikutveckling men även i äldreomsorgen), stärka företagsinriktningen för att främja framväxten av en företagsam arbetskraft i sektorn, stödja utvecklingen av nya varor och tjänster samt stärka befintliga värdekedjor och skapa nya.

De varor och tjänster som kan skapas genom en KI-grupp är inte bara tekniska tillämpningar (som t.ex. behandlar, kodar, standardiserar och tolkar data inom bl.a. cancer och hjärt-kärlsjukdomar eller verktyg för riskbedömning och tidig upptäckt) utan kan leda till social innovation med nya begrepp inom bl.a. främjande av en hälsosam livsstil och näringslära, främjande av aktivt och oberoende boende i åldersvänliga miljöer eller bevarande av ekonomiskt hållbara omsorgssystem.

För att inrikta sig på systemaspekter på de europeiska vård- och omsorgssystemen och stödja aktivt åldrande bör en KI-grupp på detta område också ha större samarbete mellan stora och små, mer specialiserade företag för större kunskapsspridning. Dessutom kan en KI-grupp tillföra det särskilda mervärdet på området att skapa innovativa partnerskap på lokal nivå, vilket har särskilt stor betydelse i tjänstesektorn.

Genom ett helhetsgrepp på kunskapstriangeln skulle en KI-grupp för hälsosamt liv och aktivt åldrande därigenom väsentligt bidra till att ta itu med den "europeiska paradoxen", tillföra mervärde till unionens starka ställning inom vetenskaplig forskning och omsätta denna tillgång i innovativa varor och tjänster och nya affärsmöjligheter och marknader.

De största riskerna för en KI-grupp på detta område rör främst de allmänna förutsättningarna för innovation och reglering, där det kan krävas några anpassningar som KI-gruppen inte direkt är inriktad på⁽¹⁾. Därför behöver KI-gruppen samråda med pågående innovationsinsatser och politik på området i unionen och nationellt (se nästa avsnitt).

3. SYNERGI OCH KOMPLEMENTARITET MED BEFINTLIGA INITIATIV

Frågor som rör hälsa och aktivt åldrande har starkt stöd från många unionsinitiativ. Initiativen omfattar många olika politikområden utöver hälsosektorn, såsom ekonomi, säkerhet och miljö. De bidrar därför indirekt till mål inom Europa 2020 som FoU/innovation, sysselsättning och social inkludering.

En KI-grupp för hälsosamt liv och aktivt åldrande kommer att samarbeta nära med det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt, hälsosamt åldrande. Den kommer att beakta de konkreta åtgärderna i innovationspartnerskapets strategiska innovationsplan och bidra till dess mål. Den kommer att bygga upp komplementaritet mellan nyckelaktörer inom utbildning men också tillhandahålla ett unikt strukturerat nätverk av yrkesverksamma som är väl placerade för att kartlägga ramvillkor och bästa praxis inom politik, reglering och standardisering som påverkar sektorn. Inom ramen för innovationspartnerskapet skulle en KI-grupp på detta område också bidra till pionjärmarknadsinitiativet för e-hälsa som går ut på att stimulera marknaden för innovativa e-hälsolösningar genom att fokusera på politiska lösningar (standardisering, certifieringssystem och offentlig upphandling).

Samordning kommer också att krävas med initiativet för gemensam programplanering för ökad forskning om Alzheimers sjukdom och andra neurodegenerativa sjukdomar, initiativet för gemensam programplanering *Fler år, bättre liv* – den demografiska förändringens potential och utmaningar och initiativet för gemensam programplanering *Hälsosam kost för ett hälsosamt liv*. En KI-grupp på detta område kan påskynda och främja tillvaratagande av högkvalitativ offentlig forskning som samlas inom dessa initiativ och på så sätt överkomma splittring inom innovationen.

KI-gruppen kommer också att bygga vidare på och utnyttja resultaten från det gemensamma teknikinitiativet för innovativa läkemedel och de många forskningsprojekten inom ramprogrammet på detta ämnesområde (t.ex. hälso-forskningsprogrammet eller IKT-forskningen om hälsa och åldrande) för att öka tekniköverföringen och marknadsföringen med hjälp av toppbegåvningar inom entreprenörskap. Dessutom kommer KI-gruppen att samordna med arbetet inom det gemensamma programmet för IT-stöd i boendet och programmet för konkurrenskraft och innovation.

⁽¹⁾ T.ex. patienters tillgång till läkemedel av hög kvalitet, som försenas på grund av lagstiftningen om godkännande av nya läkemedel då mer tid krävs för testning och certifiering, eller lagstiftningen om prissättning och ersättning.

Sammanfattningsvis kan en KI-grupp på detta område komplettera denna verksamhet eftersom den inriktas på ämnesöverskridande verksamhet inom kunskapstriangeln med stark inriktning på innovativa varor och tjänster och företagsinriktad utbildning.

4. SLUTSATSER

En KI-grupp som inriktar sig på den övergripande frågan om innovation för hälsosamt liv och aktivt åldrande uppfyller kriterierna på val av ämnen för KI-grupper:

- Den hanterar en stor utmaning för ekonomin och samhället (allas livslånga hälsa och välbefinnande i förening med ekonomiskt hållbara omsorgssystem) och bidrar till uppfyllelsen av målen i Europa 2020, och dess mål för sysselsättning, innovation, utbildning och social inkludering.
- KI-gruppens inriktning är anpassad till prioriteringarna i Horisont 2020 och kompletterar annan unionsverksamhet inom vård och omsorg, särskilt de motsvarande initiativen för gemensam programplanering och det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt, sunt åldrande.
- Den kan bygga vidare på en stark forskningsbas och ett välutvecklat näringsliv som kommer att attraheras av en KI-grupp. Den kan uppbåda investeringar och långsiktigt engagemang från näringslivet och öppnar möjligheter för nya varor och tjänster.
- Den ska ta itu med den europeiska paradoxen, eftersom den utnyttjar unionens starka forskningsbas, och ska finna nya innovativa sätt att öka européernas livskvalitet och hålla vård- och omsorgssystemen ekonomiskt hållbara.
- Den ger hållbara systemeffekter, mätt i antalet nyutbildade entreprenörer, ny teknik och nya företag. Den främjar utveckling av ny teknik och social innovation.
- Den har som mål att avhjälpa den omfattande splittringen inom hela vård- och omsorgssektorn, och kommer att sammanföra en kritisk massa av framstående aktörer inom forskning, innovation och utbildning från hela sektorn.
- Den tar ett helhetsgrepp på problematiken, vilket förutsätter tvärvetenskapligt arbete inom olika kunskapsområden såsom medicin, biologi, psykologi, ekonomi, sociologi, demografi och informations- och kommunikationsteknik.

Faktablad 2: Råvaror ⁽¹⁾ – hållbar prospektering, utvinning, bearbetning, återvinning och substitution

1. UTMANINGEN

Dagens samhälle är helt beroende av tillgång till råvaror. Tillgång till råvaror är en förutsättning för att unionens ekonomi ska fungera effektivt. De tre förenade faktorerna minskande ändliga naturtillgångar, växande befolkning och snabb ökning av förbrukningen i utvecklingsländerna sätter dock ökande press på planetens råvaror och naturtillgångar. Dessa faktorer ligger delvis bakom den förutspådda ökningen av råvaruförbrukningen under de nästa årtiondena.

Som sägs i handlingsplanen för resurseffektivitet och Horisont 2020 bör vårt mål vara att trygga tillgången och tillgängligheten till samt en hållbar användning av de råvaror som behövs för den europeiska ekonomin och för vårt välbefinnande, samtidigt som vi uppnår en resurseffektiv ekonomi som tillgodoser en växande befolknings behov inom en ändlig planets ekologiska gränser.

2. RELEVANS OCH INVERKAN

Detta ämnesområde har stor ekonomisk och samhällelig betydelse. Råvaror är en förutsättning för världsekonomin och livskvaliteten. Att använda resurser effektivare blir avgörande för att trygga tillväxt och sysselsättning i Europa. Det kommer att skapa stora ekonomiska möjligheter, öka produktiviteten, driva ned kostnaderna och stärka konkurrenskraften.

⁽¹⁾ I detta faktablad används en snävare definition av råvaror som utesluter energiråvaror och jordbruksråvaror, för att minska den eventuella överlappningen med befintliga KI-grupper för klimatförändringar och energi och med kommande KI-grupper för exempelvis livsmedel.

Unionen har visserligen en enastående historia av forskning och det finns centrum med hög kvalitet, men mycket mer kan göras för att bygga vidare på detta på området. En KI-grupp skulle vara särskilt lämpad för detta.

En KI-grupp på detta område bör, i samverkan med andra unionsinsatser, fokusera på att främja ett kunskapsnav och expertcentrum för akademisk, teknisk och praktisk utbildning och forskning inom hållbar gruvarbete i dagbrott, under jord och på havsbotten, utvinning av råvaror från kommunalt avfall ("urban mining"), deponiutvinning, materialhantering, återvinningsteknik, bortskaffandeskedet, materialsubstitution och en öppen och globalt styrd råvaruhandel. Centrumet skulle fungera som förmedlare och sambandscentral för europeiska spetskompetenscentrum på dessa sammankopplade områden och driva ett forskningsprogram av strategisk betydelse för unionens näringsliv. Därför och för att maximera åtgärdernas genomslag och undvika överlappning med andra unionsinsatser, t.ex. det europeiska innovationspartnerskapet för råvaror, ska KI-gruppen tillhandahålla det komplement inom humankapital (exempelvis utbildning) som krävs för pilotåtgärderna inom innovativ teknik (exempelvis demonstrationsanläggningar) för hållbar prospektering till lands och till havs, utvinning, bearbetning, resurseffektiv användning, insamling, återvinning, återanvändning och substitution.

Samtidigt kan detta omfatta mål för att bli en teknikpionjär genom att inleda pilotprojekt och demonstrera innovativa processer och lösningar, t.ex. genom användning av ekonomiskt attraktiva och hållbara alternativa material, däribland biobaserade material, som har strategisk betydelse för unionen. Det kan därigenom leda till att befintliga marknader expanderar och att nya skapas, särskilt inom hållbar prospektering, utvinning och bearbetning, resurseffektiv materialhantering, återvinningsteknik och materialsubstitution. Det kommer att behövas konsekvensbedömningar och innovativa, kostnadseffektiva åtgärder för anpassning och riskförebyggande i särskilt känsliga miljöer såsom Arktis.

En KI-grupp på detta område blir mycket viktig för att övervinna det hinder som teknikbristen utgör. Den tekniska innovationen behöver utveckla en rad kompletterande teknik som kan ändra utformningen av de traditionella värdekedjorna för mineraler och råvaror. Detta är ett område där mer arbete krävs för att ta fram nya processer och optimera och saluföra befintlig kunskap. Den företagsinriktade modellen inom en KI-grupp skulle vara särskilt lämplig för att ta itu med frågan.

Ett annat mervärde som en KI-grupp för råvaror kan tillföra är att göra något åt branschens begränsade nätverksmöjligheter. De olika, mycket skiftande forskningsområden som berörs innebär att det finns små möjligheter att träffa forskare inom andra discipliner och utnyttja den korsbefruktnings av idéer och det samarbete som kommer att krävas för att ta fram kostnadseffektiva, koldioxidsnåla, miljövänliga lösningar. Nätverken inom en KI-grupp som sammanför berörda parter från kunskapstriangelns sidor och alla länkar i värdekedjan kan bidra till att råda bot på detta tillkortakommande. Det öppnar för möjligheter för att förbättra överföring av teknik, kunskap och know-how samt för möjligheten att ge forskare, studenter och entreprenörer de kunskaper och färdigheter som krävs för att finna innovativa lösningar och omsätta dem i nya affärsmöjligheter.

3. SYNERGI OCH KOMPLEMENTARITET MED BEFINTLIGA INITIATIV

Unionen har utpekat detta prioriterade område som en stor utmaning. En KI-grupp skulle bidra till Horisont 2020 i fråga om samhällsutmaningarna hållbar råvaruförsörjning och resurseffektivitet. Den skulle även bidra till det föreslagna europeiska innovationspartnerskapet för råvaruförsörjning. Innovationspartnerskapet för råvaruförsörjning kommer att ge den övergripande ramen för att underlätta samstämdhet och samverkan mellan befintliga tillgångs- och efterfrågestyrda forsknings- och innovationsinstrument på området. Här ingår teknikinriktad verksamhet men även kartläggning av ramvillkor och bra lösningar inom politik, reglering och standardisering som påverkar innovationen inom en viss sektor. En KI-grupp på detta område skulle vara komplementär genom att utbilda centrala aktörer men också sörja för ett unikt nätverk av yrkesutövare. Den skulle utgöra en solid grund för stöd till annan innovationsanknuten verksamhet inom innovationspartnerskapet för vilka mänskliga resurser är en förutsättning.

Den kommer också att vara väl placerad för att stödja innovationspartnerskapet med kartläggning av ramvillkor och bra lösningar inom politik, reglering och standardisering som påverkar sektorn. En KI-grupp skulle också bygga vidare på och ta vara på resultaten från de många forskningsprojekten inom Sjunde ramprogrammet på området, särskilt inom nanovetenskap, nanoteknik, material och ny produktionsteknik samt miljö.

På liknande sätt kan KI-gruppen bygga vidare på projekten för marknadsintroduktion och miljöinnovation, inom ramen för programmet för konkurrenskraft och innovation, där materialåtervinning har varit ett prioriterat område. Erfarenheten kommer att föras vidare inom Horisont 2020 i samhällsutmaningarna klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror.

Dessutom ska man sträva efter synergier med det europeiska kompetensnätverket för sällsynta jordartsmetaller som har upprättats för råvaror av avgörande betydelse, kallade sällsynta jordartsmetaller.

En KI-grupp på detta område skulle eftersträva komplementaritet och synergier med sådan verksamhet och bör inriktas på tvärvetenskaplig verksamhet inom kunskapstriangeln med fokus på innovativa varor och tjänster och på företagarinriktad utbildning.

4. SLUTSATSER

En KI-grupp på detta område är den lämpligaste reaktionen på de ovannämnda utmaningarna. Den uppfyller också kriterierna för urval av KI-grupp i SIP:

- Den hanterar en stor utmaning för ekonomin och samhället i Europa (behovet att ta fram innovativa lösningar för kostnadseffektiv, koldioxidsnål, miljövänlig prospektering, utvinning, bearbetning, användning, återanvändning, återvinning av och bortskaffandeskedet för råvaror) och bidrar till Europa 2020 och dess mål för klimat och energi, sysselsättning, innovation och utbildning.
- KI-gruppens inriktning är anpassad till prioriteringarna i Horisont 2020 och kompletterar annan unionsverksamhet på råvaruområdet, särskilt det europeiska innovationspartnerskapet för råvaror.
- Den kan uppbåda investeringar från näringslivet och öppnar möjligheter för olika nya varor och tjänster, närmare bestämt inom hållbar utvinning och bearbetning, materialhantering, återvinningsteknik och materialsubstitution.
- Den ger hållbara systemeffekter, mätt i antalet nyutbildade entreprenörer, ny teknik och nya företag. Den erbjuder särskilt möjligheter att skapa socialt mervärde genom att verka för målet om hållbarhet under produktens hela livslängd: råvaror används effektivare, och återvinning och återanvändning av råvaror förbättras.
- Den omfattar ett starkt utbildningsinslag som saknas i de andra initiativen, och kommer att samla en kritisk massa av framstående aktörer inom forskning och innovation.
- Den förutsätter tvärvetenskapligt arbete inom olika kunskapsområden såsom geologi, ekonomi, miljövetenskap, kemi, mekanik och flera industriområden (bygg- och anläggningsindustri, fordonsindustri, flyg- och rymdindustri, verkstadsindustri och förnybar energi).
- Den ska angripa den europeiska paradoxen, eftersom Europa har en stark forskningsbas och svag innovation på området. Den erbjuder möjligheter till innovation inom hållbar gruvdrift och materialhantering. Ersättning och återvinning kan ytterligare driva på förändringar i sektorn och öppna för investeringsmöjligheter genom skapandet av nya varor, tjänster och modeller för försörjningskedjan.

Faktablad 3: Livsmedel för framtiden: hållbar försörjningskedja från jord till bord

1. UTMANINGEN

Den globala försörjningskedjan för livsmedel står inför en komplex uppsättning problem.

På efterfrågesidan kännetecknas läget av en ökande befolkning i världen och stigande levnadsstandard (särskilt i tillväxtländerna) vilket ökar efterfrågan på mer varierad, bättre kost och därigenom ökad livsmedelsproduktion. Därför spår FN att efterfrågan på livsmedel kommer att öka med omkring 70 % till 2050 ⁽¹⁾. Samtidigt underblåser bioenergins snabba tillväxt efterfrågan på biprodukter från livsmedelsproduktionen.

På tillgångssidan kommer de globala klimatförändringarna att öka trycket på produktion av och tillgång till livsmedel. Dessutom är ett antal system för livsmedelsproduktion ohållbara. Om inget ändras kommer livsmedelsproduktionen i världen att fortsätta att skada miljön och äventyra världens framtida kapacitet att producera livsmedel.

⁽¹⁾ FN:s livsmedels- och jordbruksorgan FAO, 2009. Global agriculture towards 2050.

Dessa problem måste särskilt ses i samband med konsumenternas inställning, oro och beteende, eftersom produktionen drivs av konsumenterna och marknaderna. De senaste tjugo åren har livsmedelskonsumtionen blivit allt mer komplex. Konsumenterna vill ha billiga, varierade, bra och behändiga livsmedelsprodukter som svarar mot deras smak och behov. Oro för frågor som livsmedelssäkerhet, miljöskydd, rättvis handel och etisk djurhållning ökar och innebär att konsumentgrupper oftare kräver politiska insatser. Slutligen kan kostvanor (inbegripet svinn) starkt påverka konsumenternas hälsa och välbefinnande men även primärproduktion och miljö.

I Horisont 2020 behandlas denna komplexitet och de utmaningar som sektorn står inför, nämligen att trygga försörjningen av säkra, bra livsmedel och biobaserade produkter och sörja för hållbar förvaltning av biologiska resurser för att bidra till landsbygdens och kustområdenas utveckling och det europeiska biobaserade näringslivets konkurrenskraft, bevara ekosystem till lands och sjöss, minska beroendet av fossila bränslen, lindra följderna av och anpassa förhållandena till klimatiförändringar samt främja avfallslös verksamhet och resurseffektivitet.

2. RELEVANS OCH INVERKAN

En KI-grupp om en hållbar livsmedelskedja kommer att bidra till att nå målen i Horisont 2020 inom samhällsutmaningen *Livsmedelssäkerhet, hållbart jordbruk och skogsbruk samt havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning och bioekonomi*.

Detta ämnesområde har dessutom stor betydelse för ekonomin och samhället. Frågor kring säkra och trygga livsmedel påverkar nästan alla delar av ekonomin och samhället och leder ofta till lagstiftning.

Livsmedelsindustrin är den största industrisektorn i Europa och har stor betydelse för Europas fortsatta ekonomiska utveckling. Trots det står den europeiska livsmedelsindustrins konkurrenskraft på spel. Det senaste årtiondet har Europas andel av världsmarknaden minskat från 25 % till 21 % på grund av konkurrensen från framväxande ekonomier som Kina, Indien och Brasilien. I och med att den europeiska livsmedelsindustrin får det allt svårare att konkurrera enbart med priset måste den kunna tillföra mervärde i form av hälsosammare, hållbarare och resurseffektivare produkter för att vända denna nedgång.

Åtgärder krävs för ett klimattåligt, hållbart globalt livsmedelssystem som kan tillgodose den ökande efterfrågan på livsmedel med begränsningar i form av tillgänglig mark och minskande fiskebestånd, samtidigt som naturmiljön och människors hälsa skyddas.

En KI-grupp på detta område kommer att inriktas på försörjningskedjan för livsmedel. Inriktningen lämpar sig särskilt väl för det helhetsgrepp som en KI-grupp innebär. Här ingår resursanvändning i början av kedjan (gödselmedel o.d.), livsmedelsproduktion, bearbetning, förpackning och distribution; och slutar med konsumenterna som kan göras till en särskild prioritering för KI-gruppen (minskning av livsmedelsavfall, hälsosam kost osv.). Målet är ett resurseffektivare, mer slagkraftigt försörjningssystem där hållbarhet och spårbarhet förbättras i alla länkar i kedjan.

Att ge sig i kast med livsmedelskedjan med en KI-grupp öppnar möjligheter att ta itu med inte bara några av Europas största ekonomiska och samhälleliga utmaningar utan också att uppbåda investeringar och långsiktigt engagemang från näringslivet vid idrifttagande av nya, innovativa tekniker, processer och kunskaper för att öka produktion, bearbetning, förpackning och distribution av hållbara livsmedel, minska avfallsmängderna och främja en hälsosammare kost. Genom sitt helhetsgrepp kan en KI-grupp på detta område påverka näringslivets metoder i riktning mot mer konsumentdriven innovation och därmed gynna konsumenternas hälsa och livskvalitet. Detta går hand i hand med potentialen hos nya affärsmodeller och marknadsstrategier som inriktas på konsumenternas behov och tendenser och bygger på ökad medvetenhet i livsmedelskedjan, något som kan få innovationer och tekniska möjligheter att överensstämma med konsumenternas önskemål och därigenom skapa nya affärsmöjligheter.

En KI-grupp på detta område kan få stor betydelse för att avhjälpa den starka splittringen i livsmedelskedjan som helhet. Den kan samla en kritisk massa av framstående aktörer inom forskning, innovation och utbildning längs hela kedjan. Alla länkar i kedjan (primärproduktion, livsmedelsproduktion, livsmedelsbearbetning, återförsäljning, livsmedelstjänster och sist men inte minst konsumenterna) måste betraktas som knutna till varandra när det gäller utformningen av framtidens innovationer. En KI-grupp kan sörja för den nödvändiga systemomfattande och tvärvetenskapliga hållningen för att angripa dessa frågor.

KI-gruppens största värde på detta område blir dess uppdrag att hantera den rådande kompetens- och personalbristen. För närvarande har antagligen så många som hälften av de europeiska livsmedelsindustrierna brist på vetenskaplig och högutbildad personal. Detta hämmar innovationen i sektorn. Genom att integrera utbildningen med de andra sidorna i kunskapstriangeln kan en KI-grupp angripa problemet. Den erbjuder samtidigt möjlighet att lyfta fram nyutbildade entreprenörer som kan utveckla nya innovativa tekniker och företag. Denna inriktning på företagsamhet är särskilt relevant i livsmedelssektorn som kännetecknas av ett stort antal små och medelstora företag.

De största riskerna för en KI-grupp på detta område rör främst de allmänna förutsättningarna för innovation, som KI-gruppen inte direkt hanterar. För att öka hållbarheten i livsmedelskedjan kan vissa ändringar i lagstiftningen krävas för att exempelvis internalisera kostnaderna för livsmedelsproduktion. KI-grupperna behöver därför samråda med unionens pågående innovationspolitiska och allmänpolitiska åtgärder och nationella åtgärder på området (se nästa avsnitt).

3. SYNERGI OCH KOMPLEMENTARITET MED BEFINTLIGA INITIATIV

Unionen är mycket verksam på detta område. En KI-grupp skulle bidra till samhällsutmaningen *Livsmedelssäkerhet, hållbart jordbruk och skogsbruk samt havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning och bioekonomi* inom Horisont 2020. Den skulle särskilt samarbeta med det föreslagna europeiska innovationspartnerskapet *Jordbrukets produktivitet och hållbarhet*. Detta innovationspartnerskap kommer att inriktas på att bygga broar mellan forskningsfronten och den praktiska innovationen, medan KI-gruppen skulle skapa komplementaritet genom att utbilda nyckelgrupper såsom entreprenörer och konsumenter. Samordning krävs också med initiativet för gemensam programplanering *Jordbruk, livsmedelssäkerhet och klimatförändringar*, som ska samla nationell forskning för att inarbeta anpassning till och begränsning av klimatförändringarna och livsmedelssäkerhet i jordbruket, skogsbruket och markanvändningspolitiken.

Europeiska havs- och fiskerifonden kommer att främja fiskets och vattenbrukets miljövänlighet och sociala hållbarhet, vilket visar på behovet av teknisk utveckling och företagarfärdigheter på dessa områden, något som i kombination med nya konsumentbeteenden öppnar för synergieffekter. Dessutom vore det också lämpligt att samordna med de nyligen startade initiativen för gemensam programplanering *Hälsosam kost för ett hälsosamt liv och Länkar mellan klimatforskningen i Europa* samt europeiska teknikplattformar på näraliggande områden (särskilt plattformen *Food for Life*) och talrika projekt inom Sjunde ramprogrammet. På liknande sätt skulle KI-gruppen bygga vidare på projekten för marknadsintroduktion och miljöinnovation, inom ramen för programmet för konkurrenskraft och innovation, där livsmedel har varit ett prioriterat område. Erfarenheterna kommer att föras vidare inom Horisont 2020 i form av samhällsutmaningarna klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror.

En KI-grupp på detta område skulle komplettera denna verksamhet genom att inriktas på tvärvetenskaplig verksamhet inom kunskapstriangeln med stark fokusering på innovativa varor och tjänster, företagsinriktad utbildning samt konsumentfrågor.

4. SLUTSATSER

En KI-grupp som inriktas på livsmedelskedjan är mest lämpad att hantera ovannämnda samhällsutmaningar. Den uppfyller också kriterierna för val av områden för KI-grupper:

- Den är inriktad på en stor ekonomisk och samhällelig utmaning (behovet av att trygga ett tåligt, hållbart livsmedelssystem, tillgodose den ökande efterfrågan på livsmedel inom de begränsningar som tillgången på land innebär samt skydda naturmiljön och människors hälsa) och bidrar till målen inom Europa 2020, och dess mål för klimat och energi, sysselsättning, innovation och utbildning.
- KI-gruppens inriktning är anpassad till prioriteringarna i Horisont 2020 och kompletterar annan unionsverksamhet inom livsmedelssektorn, särskilt det europeiska innovationspartnerskapet *Jordbrukets produktivitet och hållbarhet*.
- Den kan uppbåda investeringar och långsiktigt engagemang från näringslivet och öppnar för möjligheter för olika nya varor och tjänster, närmare bestämt i form av spridning av nya, innovativa tekniker, processer och kunskaper för att öka produktion, bearbetning, förpackning och distribution av hållbara livsmedel, minska avfallsmängderna och främja en hälsosammare kost och en friskare befolkning.
- Den ger hållbara systemeffekter, mätt i antalet nyutbildade entreprenörer, ny teknik och nya företag. Den kommer att främja ny teknisk utveckling och effektivare, hållbarare produktionssystem.

- Dess syfte är att råda bot på den starka splittringen i livsmedelskedjan, främja spårbarhet och samla en kritisk massa av framstående aktörer inom forskning, innovation och utbildning längs hela kedjan.
- Den förutsätter därför tvärvetenskapligt arbete som berör olika discipliner såsom agronomi, ekologi, biologi, kemi, näringslära och samhällsekonomi.
- Den kommer att angripa den europeiska paradoxen genom att finna nya innovativa sätt att göra försörjningskedjan hållbarare och effektivare och förbättra livsmedelssäkerheten.

Faktablad 4: Produktion med mervärde

1. UTMANINGEN

En av de stora utmaningarna inom innovationen i Europa som också hanteras inom ramen för Horisont 2020 är konkurrenskraften hos unionens medlemsstater på världsmarknaden. En sektor där problemet är särskilt allvarligt är tillverkningsindustrin.

Tillverkningsindustrin i de europeiska länderna utsätts för stora påfrestningar: ökad konkurrens från andra utvecklade länder, tillverkning till låg kostnad i utvecklingsländerna och brist på råvaror har drabbat den europeiska tillverkningsindustrin. Samtidigt driver andra faktorer på förändringarna i tillverkningsindustrin: nya behov på marknaden och i samhället, snabba framsteg inom vetenskap och teknik och krav på miljö och hållbarhet.

Ett möjligt svar på dessa problem är att utveckla en tillverkningsindustri med högt mervärde (eller förädlingsvärde). Begreppet avser ett integrerat system med hela produktions-, distributions- och bortskaftandeskedet för varor och kombinationer av varor och tjänster där ett kund- och användarinriktat innovationssystem tillämpas. I stället för att konkurrera med priset skapar mervärdestillverkare värde genom innovationer i varor och tjänster, hög kvalitet i processerna, starka varumärken och/eller bidrag till ett hållbart samhälle.

Tillverkningsindustrin har stor betydelse för ekonomin, samhället och miljön. Sektorn stod 2010 för 15,4 % av unionens BNP och över 33 miljoner arbetstillfällen. Andelen ökar till 37 % om energiproduktion, bygg- och anläggningsverksamhet och tillhörande företagstjänster inkluderas. Samtidigt stod tillverkningsindustrin för omkring 25 % av avfallet, 23 % av växthusgaserna och 26 % av kväveoxiderna som alstras i Europa.

Därför är det uppenbart att de övergripande målen för tillverkningsindustrin måste vara att öka Europas konkurrenskraft på världsmarknaden och att utveckla hållbarare, miljövänligare tillverkningsprocesser.

2. RELEVANS OCH INVERKAN

En KI-grupp för produktion med mervärde kan bidra till att nå målen för Horisont 2020 inom avancerad tillverkning och bearbetning och det särskilda målet att "omvandla dagens industriella produktionssätt till mer kunskapsintensiv, hållbar, utsläppssnål, sektorsövergripande teknik för tillverkning och bearbetning och förverkliga innovativa varor, processer och tjänster".

KI-gruppen kommer att kunna uppbåda investeringar och långsiktigt engagemang från näringslivet och expandera och skapa nya marknader. Gruppen kan särskilt stödja åtgärderna i den strategiska forskningsagendan för den europeiska teknikplattformen för tillverkning:

- Ekodesign.
- Utveckling av varor och tjänster med mervärde.
- Utveckling av nya affärsmodeller.
- Utveckling av avancerade tillverkningsprocesser.
- Ny vetenskap och teknik inom tillverkning.
- Omvandling av befintlig forsknings- och utbildningsinfrastruktur till stöd för tillverkning i världsklass.

Vid stödet till utveckling av nya varor, tjänster, affärsmodeller och tillverkningsprocesser bör tonvikten ligga på hållbarhet och miljöinnovation, och då särskilt lägre resurs- och energiförbrukning och största möjliga positiva miljöpåverkan, men också på att stärka positiva ekonomiska och sociala effekter. I praktiken innebär denna rena inställning energi- och materialeffektiva processer och maskiner, förnybar energi och smart energihantering, vilket leder till avsevärt minskade mängder avfall och utsläpp. Genom att bidra till utvecklingen och idrifttagandet av hållbarare, resurseffektiva och konkurrenskraftigare tillverkning kan en KI-grupp få industrin och konsumenterna att ändra sina beteenden och påverka hela systemet.

En KI-grupp för produktion med mervärde kan också få stor betydelse och inverkan regionalt. Att främja uppbyggnaden av sammankopplade regionala kluster med lokal tekniköverföring och samarbete, som stärker kompetensen i avancerad tillverkningsteknik och höjer tillverkningens kvalitet kan bli KI-gruppens viktigaste regionala uppgifter. Här bör man också särskilt uppmärksamma regioner som påverkats av tillverkningsindustrins tillbakagång samt små och medelstora företag.

Ett av de största hindren för dessa mål är tillgången till högkvalificerad arbetskraft som är tillräckligt bra och tillräckligt talrik. En KI-grupp har därför en viktig roll att spela för att omforma utbildningen på området. Genom att sörja för närmare kontakter mellan arbetsgivare och utbildare kan KI-gruppen främja gemensamma masters- och doktorandexamina, yrkesutbildning på masters- och doktorandnivå och tillämpade kurser ute i industrin.

Kapacitetsuppbyggnad är också en viktig del för en KI-grupp för produktion med mervärde. Detta innebär inte bara tillgång till högkvalificerad arbetskraft utan också möjligheten att låta KI-gruppen fungera som forum för interaktion och främjande av tvärdisciplinära färdigheter, särskilt för kombinationen av central möjliggörande teknik enligt förslaget från högnivågruppen för central möjliggörande teknik ⁽¹⁾.

En KI-grupp på detta område kan sammanföra aktörer och intressenter inom denna mycket tvärvetenskapliga sektor, bl.a. centrala aktörer uppströms och nedströms i värdekedjan. Här ingår processindustri (t.ex. stål- och kemiindustrierna) som är intimt knutna till mervärdestillverkningens värdekedja.

3. SYNERGI OCH KOMPLEMENTARITET MED BEFINTLIGA INITIATIV

En KI-grupp enligt ovanstående skulle komplettera en rad andra unionsinitiativ och initiativ från medlemsstater och branschorganisationer.

Förutom den redan nämnda europeiska teknikplattformen för tillverkning kan KI-gruppen även bygga upp förbindelser med teknikplattformarna för smart systemintegration och det gemensamma teknikinitiativet för inbäddade datorsystem. Det offentlig-privata partnerskapet för framtidens fabriker och andra som potentiellt kommer att startas inom ramen för Horisont 2020 på detta ämnesområde, liksom ett antal projekt inom ramprogrammen är också naturliga samarbetspartner. KI-gruppen skulle beakta teknikplattformarnas forskningsprioriteringar och handlingsplaner och den forskning som genomförs av projekt inom de gemensamma teknikinitiativen, de offentlig-privata partnerskapen och ramprogrammen på området.

Den skulle också bygga vidare på marknadsintroduktionsprojekt för miljöinnovation inom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, där erfarenhet av hållbar tillverkning har byggts upp. Erfarenheten kommer att föras vidare inom Horisont 2020 i samhällsutmaningarna klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror. Samverkansfördelar kan också tänkas med pilotprogrammet för miljöteknikbedömning, som går ut på att främja miljöteknik med högt förädlingsvärde genom en oberoende bedömning av prestanda.

En KI-grupp för mervärdestillverkning skulle också kunna tjäna som kontaktpunkt för samverkan med Europeiska teknikforskningsrådet, vilket högnivågruppen för central möjliggörande teknik rekommenderar för att främja hög kvalitet inom teknisk forskning och innovation.

En KI-grupp på detta område skulle komplettera dessa verksamheter, eftersom den skulle inriktas på tvärvetenskaplig verksamhet inom kunskapstriangeln med stark tonvikt på företagsamhetsinriktad utbildning.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/ict/files/kets/hlg_report_final_en.pdf

4. SLUTSATSER

En KI-grupp som inriktas på integration av alla parter som berörs av tillverkning och som starkt fokuserar på att göra om utbildningsagendan på området är väl lämpad att ta itu med ovannämnda utmaningar. Den uppfyller också kriterierna för urval av KI-grupp i det strategiska innovationsprogrammet:

- Den angriper en stor ekonomiskt och samhälleligt relevant utmaning för Europa (att öka medlemsstaternas konkurrenskraft på världsmarknaden och bidra till utvecklingen av hållbarare, miljövänligare tillverkningsprocesser) och bidrar till uppfyllelsen av målen i Europa 2020 om smart, hållbar tillväxt.
- KI-gruppens fokus är anpassat till prioriteringarna i Horisont 2020 och kompletterar unionens övriga verksamheter på området.
- Den kan utgå från en solid industrisektor som kommer att se positivt på en KI-grupp.
- Den skapar möjligheter för olika nya varor, tjänster och affärsmodeller och är framför allt väl lämpad att hantera det skriande behovet av kvalificerad personal i sektorn.
- Den använder ett systeminriktat tillvägagångssätt och förutsätter därför ämnesöverskridande arbete och nya utbildningsformer över ämnesgränserna.
- Den kommer att sammanföra en kritisk massa av framstående aktörer inom forskning, innovation och utbildning längs hela värdekedjan som annars inte hade sammansträlat.
- Den kommer att ta itu med den europeiska paradoxen genom att ta vara på unionens starka forskningsbas och finna nya innovativa modeller för en konkurrenskraftigare, hållbarare och resurseffektivare tillverkningsindustri.

Faktablad 5: Rörlighet i städer

1. UTMANINGEN

Smarta, gröna och integrerade transporter har utpekats som en stor samhällsutmaning inom ramen för Horisont 2020. I vitboken om transport från 2011 betonas dessutom vikten av handling på detta område under nästa årtionde. Rörlighet i städer är särskilt problematiskt, eftersom det är fråga om en rad ämnen såsom transporter (inbegripet nya rörlighetsbegrepp, transportorganisation, logistik samt säkerhet och trygghet i transportsystem), miljö (minskning av växthusgaser, luftföroreningar och buller) och stadsplanering (nya sätt att föra arbete och bostäder närmare varandra) med stora effekter på ekonomi och samhälle (grundande av nya företag, sysselsättning, social inkludering, bostäder och markanvändning). Det övergripande målet är att öka européernas livskvalitet, då de allt oftare bor i stora tätorter där en stor del av Europas ekonomiska resultat alstras ⁽¹⁾.

Hållbar rörlighet i städerna kan bara uppnås om banbrytande innovationer görs som leder till miljövänligare, mer inkluderande, säkrare och smartare lösningar. Ett misslyckande på denna punkt leder på lång sikt till stora sociala, miljömässiga och ekonomiska kostnader. Nya innovativa rörlighetskoncept bör dock accepteras av allmänheten, särskilt om individuella transportmedel ska kunna ersättas med offentliga och kollektiva. Att åstadkomma beteendeförändringar utan sänkt livskvalitet eller höjda levnadskostnader i stadsmiljö blir en av de stora utmaningarna på detta område.

2. RELEVANS OCH INVERKAN

Huvudmålet för en KI-grupp för rörlighet i städer blir att sörja för ett miljövänligare, mer inkluderande, säkrare och smartare system för rörlighet i städer.

Som sagts ovan har området stor betydelse för samhälle och politik. Det har också socioekonomisk betydelse eftersom det berör sektorer med stor betydelse för BNP och sysselsättning, bl.a. fordonsindustrin och bygg- och anläggningssektorn. Rörlighet i städer berör dessutom miljöhänsyn, social inkludering, markanvändning, bostäder och stadsplanering.

⁽¹⁾ Över 70 % av européerna bor i tätorter, som upptar mer än 25 % av unionens yta. Omkring 85 % av BNP i unionen alstras i städer. Urbaniseringen förväntas öka i Europa till omkring 83 % till 2050.

En KI-grupp för rörlighet i städer överensstämmer med prioriteringarna i Horisont 2020 och målen i strategin Europa 2020 om en smartare, hållbarare, koldioxidsnålare och mer inkluderande stadsutveckling. En KI-grupp på detta område skulle bidra till målen i Europa 2020 genom att exempelvis främja miljöeffektiva lösningar, intelligenta IKT-system för trafikledning och effektivare, billigare transporttjänster.

Eftersom rörlighet i städer är systemomfattande till sin natur kan dessutom en KI-grupp här öppna för många möjligheter till innovation längs innovationskedjan, t.ex. inom multimodala transportsystem eller smartare, hållbarare transporter.

En KI-grupp för rörlighet i städer bygger på en fast teknik- och industribas och öppnar möjligheter för nya varor och tjänster⁽¹⁾, särskilt inom hållbar planering och miljöindustri.

Dessutom gynnas utveckling av innovativa modeller för rörlighet i städer av politisk uppmärksamhet och stöd inom detta område. Dessa innovativa modeller för stadstrafik kan därutöver få globala effekter om de överförs som bästa praxis till de snabbt växande tätorterna i andra delar av världen, såsom Afrika, Asien och Latinamerika.

En KI-grupp på detta område infogar rörlighet i städer och planering av stadstransporter i ett vidare sammanhang av hållbar stadsutveckling och markanvändning på lokal och regional nivå. KI-gruppen skulle alltså få fördelen att verka i ett tvärvetenskapligt, sektorsövergripande fält där den kan bidra till att avhjälpa den rådande organisatoriska splittningen. Den kan öppna för möjligheter till närmare samarbete mellan myndigheter (främst lokala och regionala), lokala föreningar, näringslivet (t.ex. projektutvecklare och infrastrukturaktörer), forskningsinstitut och högskolor (vilket knyter ihop kunskapstriangeln).

Att samla framstående partner i nya konfigurationer ger KI-gruppen möjlighet att optimalt utnyttja befintliga resurser och ta vara på de affärsmöjligheter som skapas genom dessa nya värdekedjor.

KI-gruppen för rörlighet i städer kommer att inriktas på de verksamheter inom kunskapstriangeln som kan gynnas särskilt av ytterligare unionsstöd från just EIT. I praktiken blir KI-gruppens mervärde dess betydelse för att sammanföra kunskapstriangelns tre sidor och åstadkomma genomgripande förändringar av hur innovationsaktörerna samarbetar. Dessutom kommer KI-gruppens satsning på människocentrerad innovation, där studenter, forskare och entreprenörer sätts i centrum för verksamheten, att bli avgörande för att angripa ovanstående utmaningar. Tonvikten bör därför ligga på utbildning, företagsamhet och resultatenvändning, utveckling av färdigheter och kunskap hos stadstrafikanställda i lokala och regionala förvaltningar (livslångt lärande, personalutbyte och fortbildning), särskild högskoleutbildning inom rörlighet i städer (sommarkurser eller utbyten) samt marknadsföring av innovativa transportkoncept (stöd till avknoppningar och nya företag från högskolor eller forskningsinstitut).

Dessutom kan samlokaliseringskonceptet stärkas med en KI-grupp på området, eftersom det ju är starkt lokalt och regionalt präglat.

3. SYNERGI OCH KOMPLEMENTARITET MED BEFINTLIGA INITIATIV

Rörlighetsfrågor får starkt stöd av många unionsinitiativ, och unionen har engagerat sig på området.

Kopplingar till andra unionsinsatser finns och kommer att stärkas. En KI-grupp för rörlighet i städer kommer att beakta åtgärderna i handlingsplanen för rörlighet i städer och handlingsplanen för intelligenta transportsystem.

Den kommer särskilt att samarbeta med de planerade europeiska initiativen för smarta städer och samhällen, som omfattar energieffektivitet, IKT och transporter i städer.

⁽¹⁾ Några exempel på potentiella nya marknader: nya tjänster för resande, underhåll och hantering av trafik och trafikstockningar, nya tillämpningar i fordon samt immersiva kommunikationstjänster som gör att resor kan undvikas (JRC 65426 EN).

En KI-grupp skulle särskilt komplettera dem genom att utbilda centrala aktörer men också genom att tillhandahålla ett strukturerat nätverk av yrkesverksamma som är väl placerade att kartlägga ramvillkor och bästa praxis inom politik och reglering som påverkar sektorn.

Dessutom krävs samordning med initiativet för gemensam programplanering *Urbana Europa*, som ska samla nationell forskning om omvandling av tätorter till innovations- och teknikcentrum, förverkliga miljövänliga, intelligenta transportsystem mellan städer, minska miljöpåverkan och stärka klimatneutraliteten. En KI-grupp på detta område kan påskynda och främja tillvaratagande av högkvalitativ offentlig forskning som samlas inom dessa initiativ och på så sätt överkomma splittring inom innovationen.

Initiativet Civitas stöder demonstrations- och forskningsprojekt kring innovativa åtgärder för rena transporter i städer, och det europeiska näringslivsinitiativet för smarta städer och samhällen går ut på att göra städernas energiproduktion och energiförbrukning hållbarare och effektivare. Dessa är naturliga samarbetspartner för en KI-grupp för rörlighet i städer.

En KI-grupp på detta område kan också knyta kontakter med de europeiska teknikplattformar som rör transporter och energi, det offentlig-privata partnerskapet om europeiska miljövänliga bilar och de talrika projekten inom ramprogrammet på detta område. KI-gruppen kommer att ta hänsyn till forskningsprioriteringar och handlingsplaner som tagits fram inom ramen för teknikplattformarna och forskningen hittills i partnerskapen och ramprogramprojekten för att förbättra och påskynda spridning och utnyttjande av dessa forskningsresultat.

Samverkan kommer att eftersträvas med *European Mobile and Mobility Industries Alliance*, som samfinansieras inom programmet för konkurrenskraft och innovation. Alliansens syfte är att sammanföra regionala och nationella beslutsfattare som stöder innovativa tjänstelösningar inom transportsektorn för att uppbåda mer, bättre stöd till innovativa små och medelstora tjänsteföretag i sektorn.

Den kommer också att bygga vidare på programmet Intelligent energi – Europa, programmet för miljöinnovationsmarknader och pilotprojekten för IKT-baserade tjänster och smart rörlighet i städer inom programmet för konkurrenskraft och innovation.

En KI-grupp på detta område skulle komplettera denna verksamhet genom att inriktas på tvärvetenskaplig verksamhet inom kunskapstriangeln med tonvikten på innovativa varor och tjänster och företagarinriktad utbildning.

En KI-grupp för rörlighet i städer kan också komplettera viss verksamhet inom de två befintliga KI-grupperna, nämligen verksamheten inom Climate KIC för övergång till koldioxidsnåla, tåliga städer, och inom EIT ICT Labs för intelligenta transportsystem och framtidens digitala städer. KI-gruppen för rörlighet i städer kan ta till sig arbetet inom dessa två andra KI-grupper och infoga det i ett vidare sammanhang av grönare, mer inkluderande, säkrare och smartare rörlighetssystem i städer.

4. SLUTSATSER

En KI-grupp för rörlighet i städer är det lämpligaste sättet att ta itu med ovannämnda utmaningar. Den uppfyller också kriterierna för val av områden för KI-grupper:

- Den inriktas på en stor ekonomisk och samhällelig utmaning (europeiska transportsystem som är resurseffektiva, miljövänliga, säkra och skarvfria till nytta för allmänheten, ekonomin och samhället) och bidrar till Europa 2020, särskilt målen för klimat och energi, sysselsättning, innovation och utbildning.
- KI-gruppens inriktning är anpassad till prioriteringarna i Horisont 2020 och kompletterar annan unionsverksamhet inom transporter, miljö och energi.
- Genom att stärka företagartänkandet integrerar den ny teknik med nya värdekedjor och stöder att akademisk forskning omsätts i varor och tjänster.
- Den ska på så sätt angripa den europeiska paradoxen genom att utnyttja unionens starka forskningsbas och finna nya innovativa vägar till ett miljövänligare, mer inkluderande, säkrare och smartare system för rörlighet i städer.

-
- Den sammanför en kritisk massa av framstående aktörer inom forskning, innovation och utbildning som annars inte hade sammanstrålat.
 - Den bygger på en sektorsövergripande hållning och sammanför alltså olika ansvarsnivåer från privata enheter till offentlig förvaltning, särskilt lokalt, och enskilda.
 - Den förutsätter tvärvetenskapligt arbete som berör olika kunskapsområden och utveckling av nya typer av utbildning över gränserna för de enskilda disciplinerna.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1313/2013/EU

av den 17 december 2013

om en civilskyddsmekanism för unionen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 196,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Mot bakgrund av att antalet naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor har ökat väsentligt i antal och omfattning under de senaste åren, och i en situation där framtidens katastrofer blir mer extrema och komplicerade och får både långtgående och långsiktiga konsekvenser, framför allt genom klimatförändringar och eventuell samverkan mellan flera olika typer av naturliga och tekniska risker, har det blivit allt viktigare med en integrerad strategi för katastrofhantering. Europeiska unionen bör främja solidaritet och bör stödja, komplettera och underlätta samordning av medlemsstaternas insatser på civilskyddsområdet i syfte att förbättra effektiviteten hos systemen för förebyggande av, beredskap för och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor.

(2) Gemenskapens civilskyddsmekanism inrättades genom rådets beslut 2001/792/EG, Euratom ⁽²⁾, vilket omarbetats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom ⁽³⁾, Finansieringen av den mekanismen har säkerställts genom rådets beslut 2007/162/EG, Euratom ⁽⁴⁾, genom vilket ett

finansiellt instrument för civilskydd (nedan kallat *det finansiella instrumentet*) inrättades. I det beslutet föreskrivs ekonomiskt bistånd från unionen både som ett bidrag till effektivare insatser vid större olyckor och för att förstärka de förebyggande åtgärderna och beredskapsåtgärderna för alla slag av olyckor, inbegripet upprätthållande av de åtgärder som tidigare har vidtagits enligt rådets beslut 1999/847/EG ⁽⁵⁾. Detta finansiella instrument upphör att gälla den 31 december 2013.

(3) Unionens civilskyddsmekanism (nedan kallad *civilskyddsmekanismen*) bör i första hand skydda människor, men även miljö och egendom, inklusive kulturarvet, vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor, inbegripet miljökatastrofer, havsförorening och akuta hälsokriser, som inträffar inom eller utanför unionen. Bistånd på civilskyddsområdet och annat katastrofbistånd inom ramen för civilskyddsmekanismen kan komma att krävas i samband med alla dessa typer av katastrofer för att komplettera det berörda landets insatsförmåga. Vad beträffar katastrofer orsakade av terrordåd eller kärntekniska eller radiologiska olyckor bör civilskyddsmekanismen endast omfatta beredskapsåtgärder och insatser på civilskyddsområdet.

(4) Civilskyddsmekanismen bör också bidra till att genomföra artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) genom att dess resurser och förmåga vid behov görs tillgängliga.

(5) Civilskyddsmekanismen är ett synligt uttryck för den europeiska solidariteten på så sätt att den praktiskt och snabbt bidrar till förebyggande av och beredskap för katastrofer samt insatser vid katastrofer, och vid överhängande fara för katastrof, utan att detta påverkar relevanta vägledande principer och arrangemang på civilskyddsområdet. Detta beslut bör därför inte påverka medlemsstaternas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter enligt bilaterala och multilaterala avtal i frågor som omfattas av detta beslut eller medlemsstaternas ansvar att skydda människor, miljö och egendom på det egna territoriet.

(6) Civilskyddsmekanismen bör ta vederbörlig hänsyn till relevant unionsrätt och internationella åtaganden och tillvarata synergieffekter med relevanta unionsinitiativ, t.ex. det europeiska jordövervakningsprogrammet (Copernicus), det europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur och den gemensamma miljön för informationsutbyte (Cise).

⁽¹⁾ EUT C 277, 13.9. 2012, s. 164.

⁽²⁾ Rådets beslut 2001/792/EG, Euratom av den 23 oktober 2001 om inrättande av en gemenskapsindustri för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten (EUT L 297, 15.11.2001, s. 7).

⁽³⁾ Rådets beslut 2007/779/EG, Euratom av den 8 november 2007 om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbeting) (EUT L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2007/162/EG, Euratom av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd (EUT L 71, 10.3.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 1999/847/EG av den 9 december 1999 om att inrätta ett program för gemenskapsåtgärder till förmån för räddningstjänsten (EGT L 327, 21.12.1999, s. 53).

- (7) De regionala och lokala myndigheternas roll vid katastrofhantering är av stor vikt. Regionala och lokala myndigheter bör därför på lämpligt sätt involveras i den verksamhet som utförs enligt detta beslut i enlighet med medlemsstaternas nationella strukturer.
- (8) Förebyggande åtgärder är av avgörande betydelse som skydd mot katastrofer, och ytterligare åtgärder måste vidtas på detta område, vilket framfördes i rådets slutsatser av den 30 november 2009 och i Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om kommissionens meddelande med titeln *En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer*. Civilskyddsmekanismen bör innehålla en allmän policyram för unionens katastrofförebyggande åtgärder, som ska skapa en högre skyddsnivå och motståndskraft när det gäller katastrofer genom att förebygga eller minska deras verkningar och genom att främja en förebyggande kultur, vilket inbegriper tillräcklig hänsyn till de troliga effekterna av klimatförändringar samt behovet av lämpliga anpassningsåtgärder. I detta perspektiv är riskbedömningar, riskhanteringsplanering, den bedömning av riskhanteringsförmågan som genomförs av varje medlemsstat på nationell nivå eller, i förekommande fall, på lämplig subnationell nivå, andra relevanta tjänster, en översyn över risker utarbetad på unionsnivå och inbördes utvärderingar viktiga för att åstadkomma en integrerad strategi för katastrofhantering som länkar samman förebyggande, beredskap och insatser till en helhet. Därför bör civilskyddsmekanismen inbegripa en allmän ram för utbyte av information om risker och riskhanteringsförmåga, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 346 i EUF-fördraget, där det garanteras att ingen medlemsstat ska vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
- (9) Genom att bidra till ytterligare utveckling och bättre integrering av gränsöverskridande system för detektering, tidig varning och larm av europeiskt intresse, bör unionen hjälpa medlemsstaterna att minimera ledtiden för att sätta in katastrofinsatser och varna unionens medborgare. Dessa system bör ta hänsyn till och bygga vidare på såväl redan befintliga som framtida informationskällor och informationssystem, samtidigt som man främjar relevant ny teknik.
- (10) Civilskyddsmekanismen bör innehålla en allmän policyram som har till syfte att kontinuerligt öka beredskapsnivån inom civilskyddssystemen, civilskyddsenheterna och deras personal samt befolkningen i unionen. Detta bör inbegripa ett övningsprogram, ett program med tillvaratagna erfarenheter samt utbildningsprogram och ett utbildningsnätverk både på unionsnivå och på medlemsstatsnivå inom områdena förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer, i enlighet med rådets slutsatser av den 27 november 2008 om en europeisk utbildning för katastrofhantering.
- (11) I syfte att förstärka samarbetet på civilskyddsområdet och ytterligare utveckla medlemsstaternas samordnade gemensamma snabbinsatser bör man ta fram moduler för biståndsinsatser inom civilskyddet som består av resurser från en eller flera medlemsstater och som ska kunna samverka fullt ut. Modulerna bör organiseras på medlemsstatsnivå och stå under medlemsstaternas ledning.
- (12) Civilskyddsmekanismen bör underlätta mobiliseringen och samordningen av biståndsinsatser. Civilskyddsmekanismen bör grunda sig på en unionsstruktur som består av ett centrum för samordning av katastrofberedskap (ERCC), en europeisk insatskapacitet vid nödsituationer (EERC) i form av en frivillig pool av kapacitet som medlemsstaterna på förhand ställer till förfogande, utbildade experter, ett gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor (Cecis) som förvaltas av kommissionen och kontaktpunkter i medlemsstaterna. Den bör fungera som en ram för insamling av kontrollerad information om situationen, för spridning till medlemsstaterna och för utbyta av tillvaratagna erfarenheter från insatserna.
- (13) För att förbättra planeringen av katastrofinsatser inom ramen för unionsmekanismen och förbättra tillgängligheten för central kapacitet är det nödvändigt att utveckla en EERC i form av en frivillig pool av kapacitet som medlemsstaterna på förhand ställer till förfogande och en strukturerad process för att identifiera potentiella kapacitetsbrister.
- (14) Vad gäller katastrofbiståndsinsatser utanför unionen bör civilskyddsmekanismen underlätta och stödja åtgärder som vidtas av medlemsstaterna och unionen som helhet i syfte att skapa samstämmighet i det internationella civilskyddsarbetet. Om Förenta nationerna är på plats, har organisationen en överordnad samordningsfunktion vid hjälpinsatser i tredjeländer. Biståndet inom ramen för civilskyddsmekanismen bör samordnas med Förenta nationerna och andra relevanta internationella aktörer så att tillgängliga resurser utnyttjas på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks. En förbättrad samordning av civilskyddsbiståndet med hjälp av civilskyddsmekanismen är en nödvändig förutsättning för att man ska kunna stödja det övergripande samordningsarbetet och sörja för ett samlat unionsbidrag till hjälparbetet i dess helhet. Vid katastrofer där bistånd ges inom ramen för såväl civilskyddsmekanismen som rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽¹⁾, bör kommissionen se till att unionens samlade insatser är effektiva och samstämmiga samt kompletterar varandra och beaktar det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen (EUT C 25, 30.1.2008, s. 1).

- (15) För att stödja utvecklingen av en snabbinsatsförmåga på unionsnivå behöver tillgången till och tillgängligheten för lämpliga transportmedel förbättras. Unionen bör stödja och komplettera medlemsstaternas ansträngningar genom att underlätta samordning och sammanförande av transportresurser och genom att, vid behov, med förbehåll för vissa kriterier och med beaktande av befintliga system, bidra till finansieringen av ytterligare transportmedel.
- (16) För att biståndsinsatserna ska vara så effektiva som möjligt och verkligen nå ut till de drabbade befolkningarna bör de vara efterfrågestyrda och fullständigt samordnade på plats. Kommissionen bör förse de utsända expertgrupperna med lämpligt logistiskt stöd.
- (17) Civilskyddsmekanismen får även användas för civilskyddsstöd till konsulärt bistånd till unionens medborgare vid katastrofer i tredjeländer om detta begärs av de berörda medlemsstaternas konsulära myndigheter. De berörda medlemsstaterna bör när så är möjligt samordna sådana framställningar med varandra och med andra relevanta aktörer för att garantera optimalt utnyttjande av civilskyddsmekanismen och undvika praktiska problem på fältet. Detta stöd skulle t.ex. kunna begäras av den *ledande staten* eller den medlemsstat som samordnar biståndet för alla unionsmedborgare. Konceptet *ledande stat* bör tolkas i enlighet med Europeiska unionens riktlinjer för genomförande av konceptet *ledande stat* på det konsulära området ⁽¹⁾. Detta beslut ska tillämpas utan att det påverkar unionsreglerna om konsulärt skydd för unionsmedborgare utomlands.
- (18) När man planerar snabbinsatser är det praktiskt att, via medlemsstaternas behöriga myndigheter, även etablera kontakt med relevanta icke-statliga organisationer och andra relevanta enheter för att identifiera eventuell ytterligare insatskapacitet som de möjligen kan göra tillgänglig vid katastrofer.
- (19) Utnyttjande av militära medel under civil ledning som en sista utväg kan utgöra ett värdefullt bidrag till katastrofinsatserna. I de fall då det anses vara lämpligt att använda militär kapacitet vid civilskyddsinsatser bör samarbetet med militären följa de tillvägagångssätt, förfaranden och kriterier som fastställts av rådet eller dess behöriga organ för att göra militär kapacitet som är relevant för civilskydd tillgänglig för civilskyddsmekanismen i överensstämmelse med relevanta internationella riktlinjer.
- (20) När bistånd inom ramen för civilskyddsmekanismen bidrar till en humanitär insats från unionens sida, särskilt i komplexa nödsituationer, bör åtgärder som får ekonomiskt bistånd enligt detta beslut vara förenliga med de humanitära principerna och principerna om utnyttjande av civilskyddsresurser samt militära resurser i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.
- (21) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) samt anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer bör ha möjlighet att delta. Kandidatländer och potentiella kandidatländer som inte deltar i civilskyddsmekanismen samt länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken bör också omfattas av vissa åtgärder som finansieras enligt detta beslut.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller samverkan mellan ERCC och medlemsstaternas kontaktpunkter och de operativa förfarandena för katastrofinsatser inom och utanför unionen, komponenterna i Cecis och organisationen av informationsutbyte via Cecis, processen för utplacering av expertgrupper, fastställande av moduler, annan insatskapacitet och experter, de operativa kraven för modulernas funktion och samverkansförmåga, kapacitetsmålen, kvalitets- och samverkanskraven samt det certifierings- och registreringsförfarande som krävs för att EERC ska fungera, liksom de finansiella arrangemangen, fastställande och avhjälpande av brister i EERC, organisationen av utbildningsprogrammet, övningsramen och programmet för tillvaratagna erfarenheter, samt organisationen av stöd för transport av bistånd. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (23) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av de genomförandeakter som avses i detta beslut.
- (24) Detta beslut stärker samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna och underlättar samordningen på civilskyddsområdet, eftersom åtgärdernas omfattning och komplementaritet kan göra dem mer verkningsfulla. När en katastrof kräver mer än vad en drabbad medlemsstats insatskapacitet kan klara av, får staten i fråga besluta att ta civilskyddsmekanismen i anspråk för att komplettera sina egna civilskyddsresurser och andra katastrofinsatseresurser.

⁽¹⁾ EUT C 317, 12.12.2008, s. 6.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011 s. 13).

- (25) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (26) Detta beslut påverkar varken åtgärder som faller under en framtida unionslagstiftningsakt avseende upprättandet av ett stabiliseringsinstrument, folkhälsoåtgärder som antagits enligt unionsrättsakter om unionens åtgärdsprogram på hälsoområdet eller åtgärder för konsumentskydd som antagits enligt en framtida unionslagstiftningsakt avseende ett konsumentprogram för perioden 2014–2020.
- (27) Av konsekvensskäl bör detta beslut inte gälla åtgärder som omfattas av rådets beslut 2007/124/EG, Euratom ⁽¹⁾ och av en framtida unionslagstiftningsakt avseende inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering eller som är kopplade till upprätthållande av lag och ordning samt skydd av den inre säkerheten. Detta beslut är inte tillämpligt på verksamhet som omfattas av förordning (EG) nr 1257/96.
- (28) Bestämmelserna i detta beslut påverkar inte antagandet av rättsligt bindande akter enligt fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, som fastställer särskilda nödfallsåtgärder vid kärntekniska eller radiologiska katastrofer.
- (29) Detta beslut omfattar förebyggande av, beredskap för och insatser vid havsföroreningar, med undantag för åtgärder inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽²⁾.
- (30) Kommissionen får, i syfte att säkerställa genomförandet av detta beslut, finansiera sådan verksamhet som sammanhänger med de förberedelser och den övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av civilskyddsmekanismen och uppnåendet av dess mål.
- (31) Återbetalning av utgifter, tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt och beviljande av bidrag i enlighet med detta beslut bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾. Civilskyddsåtgärdernas särskilda natur gör att det är lämpligt att föreskriva att bidrag får beviljas för juridiska personer som omfattas av privaträttsliga eller offentlighetsrättsliga bestämmelser. Det är dessutom viktigt att de regler som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 uppfylls, särskilt principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.
- (32) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, vilket innebär förebyggande, upptäckt och utredning av oegentligheter, återkrävande av medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och i förekommande fall administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (33) I detta beslut fastställs en finansieringsram för hela civilskyddskanismens löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförslaget. Detta referensbelopp finansieras delvis via rubrik 3 "Säkerhet och medborgarskap" och delvis via rubrik 4 "EU i världen" i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.
- (34) Finansieringsramen för tillämpningen av detta beslut bör fördelas i enlighet med procentandelarna i bilaga I.
- (35) I syfte att se över uppdelningen av finansieringsramen för genomförandet av detta beslut senast den 30 juni 2017, mot bakgrund av resultatet av interimsvärderingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det brådskande förslaget bör tillämpas vid varje tidpunkt om en omedelbar översyn av tillgängliga budgetmedel för snabbinsatserna krävs. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2007/124/EG, Euratom av den 12 februari 2007 om inrättande, som en del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet "Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker" för perioden 2007–2013 (EUT L 58, 24.2.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1460/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1

- (36) Detta beslut bör tillämpas från och med den 1 januari 2014 eftersom det sammanhänger med den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL I

ALLMÄNNA OCH SÄRSKILDA MÅL, SYFTE, TILLÄMPNINGSMÅL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Allmänt mål och syfte

1. Unionens civilskyddsmekanism (nedan kallad *civilskyddsmekanismen*) ska ha som mål att stärka samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna och underlätta samordningen på civilskyddsområdet i syfte att förbättra effektiviteten hos systemen för förebyggande av, beredskap för och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor.
2. Civilskyddsmekanismen ska i första hand skydda människor, men även miljö och egendom, inklusive kulturarvet, mot alla typer av naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor, inbegripet konsekvenserna av terrordåd, tekniska och radiologiska katastrofer eller miljökatastrofer, föroreningar av den marina miljön och akuta hälsokriser, som inträffar inom eller utanför unionen. När det gäller konsekvenserna av terrordåd och radiologiska katastrofer får civilskyddsmekanismen endast omfatta beredskapsåtgärder och katastrofinsatser.
3. Civilskyddsmekanismen ska främja solidaritet mellan medlemsstaterna genom praktiskt samarbete och samordning, utan att detta påverkar medlemsstaternas primära ansvar att skydda människor, miljö och egendom, inklusive kulturarvet, på det egna territoriet mot katastrofer och ska förse sina katastrofhanteringssystem med tillräcklig kapacitet för att de på ett adekvat och konsekvent sätt ska kunna hantera katastrofer av en sådan art och storleksordning som rimligen kan förväntas inträffa och som de rimligen kan förbereda sig inför.
4. I detta beslut fastställs de allmänna reglerna för civilskyddsmekanismen och reglerna för tillhandahållande av ekonomiskt bistånd till medlemsstaterna inom ramen för civilskyddsmekanismen.
5. Civilskyddsmekanismen ska inte påverka skyldigheterna enligt unionens relevanta rättsakter, enligt fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller enligt befintliga internationella överenskommelser.
6. Detta beslut ska inte tillämpas på åtgärder som genomförs enligt förordning (EG) nr 1257/96, förordning (EG) nr 1406/2002, förordning (EG) nr 1717/2006, Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU ⁽¹⁾ eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

unionslagstiftning om åtgärdsprogram på områdena hälsovård, inrikes frågor och rättsliga frågor.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta beslut ska tillämpas på samarbete på civilskyddsområdet. Sådant samarbete ska omfatta följande:
 - a) Förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder inom unionen och, vad beträffar artiklarna 5.2, 13.3 och 28, även utanför unionen.
 - b) Åtgärder för att bistå insatser mot omedelbara skadliga konsekvenser av en katastrof inom eller utanför unionen, inbegripet i de länder som avses i artikel 28.1, efter det att en begäran gjorts om bistånd genom mekanismen.

2. Detta beslut ska ta hänsyn till de särskilda behov som uppstår i regioner och på öar som ligger isolerade eller i unionens yttersta randområden eller i andra regioner och på andra öar, när det gäller förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer samt de särskilda behoven för utomeuropeiska länder och territorier när det gäller katastrofinsatser.

Artikel 3

Särskilda mål

1. Civilskyddsmekanismen ska stödja, komplettera och underlätta samordning av medlemsstaternas åtgärder i syfte att uppnå följande gemensamma särskilda mål:
 - a) Uppnå en hög skyddsnivå mot katastrofer genom att förebygga eller begränsa deras potentiella verkningar, genom att skapa en förebyggande kultur och genom att förbättra samarbetet mellan civilskyddsorgan och andra berörda organ.
 - b) Öka beredskapen på medlemsstatsnivå och unionsnivå för katastrofinsatser.
 - c) Underlätta snabba och effektiva insatser vid katastrofer, eller vid överhängande fara för katastrofer.
 - d) Öka allmänhetens medvetenhet om och beredskap för katastrofer.
2. Indikatorer ska, enligt vad som är lämpligt, användas för övervakning, utvärdering och översyn av tillämpningen av detta beslut. Dessa indikatorer ska vara följande:
 - a) De framsteg som gjorts med att genomföra ramen för katastrofförebyggande, mätt i antal medlemsstater som har givit kommissionen tillgång till en sammanfattning av sina riskbedömningar och en bedömning av sin riskhanteringsförmåga enligt vad som avses i artikel 6.

- b) De framsteg som gjorts för att höja beredskapen inför katastrofer, mätt i kvantiteten av insatskapacitet som ingår i den frivilliga poolen i förhållande till de kapacitetsmål som avses i artikel 11 och antalet moduler som registrerats i Cecis.
- c) De framsteg som gjorts för att förbättra katastrofinsatserna, mätt i hur snabbt det går att gripa in via civilskyddsmekanismen och i vilken omfattning biståndet bidrar till att uppfylla behoven på fältet.
- d) De framsteg som gjorts med att höja allmänhetens medvetenhet om och beredskap för katastrofer, mätt genom unionsmedborgares grad av medvetenhet om riskerna i deras region.

Artikel 4

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. katastrof: varje situation som har eller kan få allvarliga effekter för människor, miljö eller egendom, inklusive kulturarvet.
2. insats: alla åtgärder som vidtas för att motverka katastrofens omedelbara negativa konsekvenser, efter begäran om bistånd via civilskyddsmekanismen, vid överhängande fara före en katastrof, under eller efter en katastrof.
3. beredskap: ett tillstånd där mänskliga och materiella resurser, strukturer, samhällen och organisationer står beredda och snabbt kan mobiliseras vid en katastrof, som en följd av att åtgärder har vidtagits i förväg.
4. förebyggande: alla åtgärder som syftar till att minska risker för eller lindra negativa konsekvenser av en katastrof för människor, miljö och egendom, inklusive kulturarvet.
5. tidig varning: ett snabbt och effektivt tillhandahållande av information som gör det möjligt att vidta åtgärder för att undvika eller minska riskerna för, och de negativa följderna av, en katastrof och underlätta beredskap för en effektiv insats.
6. modul: ett fristående och självständigt, på förhand fastställt uppgifts- och behovsstyrt arrangemang av kapacitet från medlemsstaterna eller en mobil operativ grupp från medlemsstaterna som utgörs av en kombination av mänskliga och materiella resurser och som kan karakteriseras i förhållande till sin insatsförmåga eller den eller de uppgifter som den kan utföra.
7. riskbedömning: den samlade sektorsövergripande processen för att identifiera, analysera och utvärdera risker som genomförs på nationell eller lämplig subnationell nivå.
8. riskhanteringsförmåga: förmågan hos en medlemsstat eller dess regioner att minska, anpassa sig till eller begränsa

risker (konsekvenser och sannolikhet), som identifierats i dess riskbedömningar till en nivå som är godtagbar i den medlemsstaten. Riskhanteringsförmågan bedöms i fråga om teknisk, ekonomisk och administrativ kapacitet för att genomföra

- a) adekvat riskbedömning,
- b) adekvat riskhanteringsplanering för förebyggande och beredskap, och
- c) adekvata åtgärder avseende förebyggande och beredskap.

9. värdsnationsstöd: alla åtgärder som vidtas under beredskaps- och insatsfasen av den stat som tar emot eller skickar bistånd, eller av kommissionen, i syfte att undanröja alla förutsebara hinder för internationellt bistånd som tillhandahålls genom civilskyddsmekanismen; inklusive stöd från medlemsstaterna för att underlätta transiteringen av detta bistånd genom deras territorium.

10. insatskapacitet: bistånd som på begäran kan tillhandahållas via civilskyddsmekanismen.

11. logistiskt stöd: viktig utrustning eller viktiga tjänster som de expertgrupper som avses i artikel 17.1 behöver för att kunna utföra sina uppgifter, bl.a. kommunikation, tillfällig inkvartering, livsmedel eller transporter inom landet.

KAPITEL II

FÖREBYGGANDE

Artikel 5

Förebyggande åtgärder

1. För att uppfylla målen och genomföra förebyggande åtgärder ska kommissionen
 - a) vidta åtgärder för att förbättra kunskapsbasen i fråga om katastrofrisker och underlätta utbyte av kunskaper, bästa praxis och information, också mellan medlemsstater som har gemensamma risker,
 - b) stödja och främja medlemsstaternas arbete med riskbedömning och riskkartläggning genom utbyte av bästa praxis och underlätta tillgång till särskild kunskap och expertis i frågor av gemensamt intresse,
 - c) ta fram och regelbundet uppdatera en sektorsöverskridande översikt över och kartläggning av risker för naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor som unionen kan ställas inför, med en ansats som inkluderar olika policyområden som kan rikta sig till eller påverka förebyggande av katastrofer och som tar vederbörlig hänsyn till de sannolika effekterna av klimatförändringar,

- d) främja utbyte av god praxis i syfte att förbereda de nationella civilskyddssystemen på att hantera effekterna av klimatförändringar,
- e) främja och stödja medlemsstaternas utveckling och genomförande av riskhantering genom utbyte av bästa praxis, och underlätta tillgång till särskild kunskap och expertis i frågor av gemensamt intresse,
- f) sammanställa och sprida information som gjorts tillgänglig av medlemsstaterna, organisera ett erfarenhetsutbyte om bedömningen av riskhanteringsförmåga, tillsammans med medlemsstaterna och senast den 22 december 2014, utarbeta riktlinjer om innehåll, metod och struktur för dessa bedömningar, samt underlätta utbytet av god praxis när det gäller förebyggande- och beredskapsplanering, inbegripet genom frivillig utvärdering,
- g) regelbundet, i enlighet med tidsfristerna i artikel 6 c, rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen med genomförandet av artikel 6,
- h) främja användande av diverse unionsmedel som kan stödja hållbara katastrofförebyggande åtgärder och uppmuntra medlemsstaterna och regionerna att utnyttja sådana finansieringsmöjligheter,
- i) framhäva riskförebyggandets betydelse och stödja medlemsstaterna i deras åtgärder för att öka medvetenheten hos, informera och utbilda allmänheten,
- j) främja förebyggande åtgärder i medlemsstaterna och de tredjeländer som avses i artikel 28, genom utbyte av god praxis, och underlätta tillgången till särskild kunskap och expertis i frågor av gemensamt intresse,
- k) i nära samråd med medlemsstaterna vidta ytterligare nödvändiga stödjande och kompletterande förebyggande åtgärder för att uppnå det mål som anges i artikel 3.1 a.

2. Kommissionen får på begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller Förenta nationerna eller dess organ sända ut en expertgrupp på plats för att ge rådgivning om förebyggande åtgärder.

Artikel 6

Riskhantering

För att främja en effektiv och konsekvent strategi när det gäller förebyggande av och beredskap för katastrofer utan att utbyta känslig information, nämligen information vars offentliggörande inte skulle strida mot medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen, och bästa praxis inom civilskyddsmekanismen, ska medlemsstaterna

- a) utarbeta riskbedömningar på nationell eller lämplig subnationell nivå samt tillhandahålla kommissionen en sammanfattning av relevanta delar av dessa senast den 22 december 2015 och därefter vart tredje år,
- b) utarbeta och förbättra sin planering för katastrofriskhantering på nationell eller lämplig subnationell nivå,
- c) ge kommissionen tillgång till bedömningen av sin riskhanteringsförmåga på nationell eller lämplig subnationell nivå vart tredje år efter det att de relevanta riktlinjer som avses i artikel 5.1 f har fastställts slutgiltigt och om det föreligger viktiga förändringar, och
- d) på frivillig grund delta i utvärderingar av bedömningen av riskhanteringsförmåga.

KAPITEL III

BEREDSKAP

Artikel 7

Centrumet för samordning av katastrofberedskap

Centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) inrättas härmed. ERCC ska garantera operativ kapacitet dygnet runt och stå till medlemsstaternas och kommissionens tjänst för att uppnå målen för civilskyddsmekanismen.

Artikel 8

Kommissionens allmänna beredskapsåtgärder

Kommissionen ska genomföra följande åtgärder på beredskapsområdet:

- a) Förvalta ERCC.
- b) Förvalta det gemensamma kommunikations- och informationssystemet för olyckor (Cecis) för att möjliggöra kommunikation och informationsutbyte mellan ERCC och medlemsstaternas kontaktpunkter.
- c) Bidra till att utveckla och bättre integrera gränsöverskridande system för detektering, tidig varning och larm av europeiskt intresse i syfte att göra det möjligt att snabbt sätta in insatser, samt att koppla samman de nationella system för tidig varning och larm med varandra och med ERCC och Cecis. Dessa system ska beakta och bygga vidare på befintliga och framtida källor och system för information, övervakning och detektering.
- d) Bygga upp och förvalta kapaciteten för att mobilisera och sända ut expertgrupper med uppgift att
 - i) bedöma de behov som eventuellt kan tillgodoses genom civilskyddsmekanismen i den stat som begär bistånd,

- ii) vid behov underlätta samordningen av bistånd till katastrofinsatser på plats samt upprätta kontakt med de behöriga myndigheterna i den stat som begär bistånd, och
 - iii) stödja den begärande staten med expertis om förebyggande, beredskap och insatser.
 - e) Bygga upp och upprätthålla kapaciteten för att tillhandahålla logistiskt stöd för dessa expertgrupper.
 - f) Utveckla och upprätthålla ett nätverk av utbildade experter från medlemsstaterna som kan finnas tillgängliga med kort varsel för att biträda ERCC med övervakning, information och underlättande av samordning.
 - g) Underlätta samordningen av medlemsstaternas förhandsutplacering av katastrofinsatskapacitet inom unionen.
 - h) Stödja åtgärder för att förbättra samverkansförmågan mellan moduler och annan insatskapacitet, varvid hänsyn ska tas till bästa praxis på medlemsstatsnivå och internationell nivå.
 - i) Inom sin kompetensfär vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta värnationsstöd, inbegripet utveckling och uppdatering, tillsammans med medlemsstaterna, av riktlinjer om värnationsstöd, på grundval av operativa erfarenheter.
 - j) Stödja inrättandet av frivilliga program för utvärdering av medlemsstaternas beredskapsstrategier genom inbördes utvärderingar, på grundval av på förhand fastställda kriterier, som gör det möjligt att utforma rekommendationer för att höja unionens beredskapsnivå.
 - k) I nära samråd med medlemsstaterna vidta ytterligare nödvändiga stödjande och kompletterande beredskapsåtgärder för att uppnå det mål som anges i artikel 3.1 b.
- 2. Modulerna ska bestå av resurser från en eller flera medlemsstater och ska
 - a) kunna utföra på förhand fastställda uppgifter i insatsområdena i enlighet med erkända internationella riktlinjer och således kunna
 - i) sändas ut med mycket kort varsel efter inkommen begäran om bistånd genom ERCC, och
 - ii) kunna arbeta fristående och självständigt under en given tidsperiod,
 - b) kunna samverka med andra moduler,
 - c) genomföra utbildning och övningar så att de kan leva upp till kravet på samverkansförmåga,
 - d) stå under ledning av en person som är ansvarig för modulerksamheten, och
 - e) kunna samarbeta med andra unionsorgan och/eller internationella institutioner, framför allt Förenta nationerna, när så krävs.
 - 3. Medlemsstaterna ska på förhand, frivilligt, fastställa vilka experter som kan sändas ut som medlemmar i en expertgrupp i enlighet med artikel 8 d.
 - 4. Medlemsstaterna ska vid behov överväga att tillhandahålla andra former av insatskapacitet som kan finnas tillgänglig hos de behöriga organen, eller som får tillhandahållas av icke-statliga organisationer och andra relevanta organ.
- Andra former av insatskapacitet får omfatta resurser från en eller flera medlemsstater och ska vid behov
- a) kunna utföra insatsuppgifter i enlighet med erkända internationella riktlinjer och således kunna
 - i) sändas ut med mycket kort varsel efter inkommen begäran om bistånd genom ERCC, och
 - ii) vid behov kunna arbeta fristående och självständigt under en given tidsperiod,
 - b) kunna samarbeta med andra unionsorgan och/eller internationella institutioner, framför allt Förenta nationerna, när så krävs.

Artikel 9

Medlemsstaternas allmänna beredskapsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska frivilligt verka för att det inrättas moduler som särskilt ska användas för att möta prioriterade behov av insatser och stöd inom ramen för civilskyddsmekanismen.

Medlemsstaterna ska i förväg fastställa vilka moduler, vilken annan insatskapacitet samt vilka experter inom deras behöriga organ, framför allt inom deras civilskyddsorgan och andra beredskapsorgan, som på begäran kan göras tillgängliga för insatser via civilskyddsmekanismen. De ska härvidlag ta hänsyn till att den sammansättning som modulerna eller annan insatskapacitet har kan variera beroende på typen av katastrof och de särskilda katastrofrelaterade behoven.

5. Medlemsstaterna får, med förbehåll för att lämpliga skyddsåtgärder vidtas, lämna information om relevant militär kapacitet som, som en sista utväg, kan användas som en del av det bistånd som tillhandahålls genom civilskyddsmekanismen, t.ex. transporter och logistiskt eller medicinskt stöd.

6. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna relevant information om de experter, moduler och annan insatskapacitet som de ställer till förfogande för bistånd genom civilskyddsmekanismen i enlighet med punkterna 1–5 samt vid behov uppdatera denna information.

7. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter, som avses i artikel 8 b, och informera kommissionen om detta.

8. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga beredskapsåtgärder för att underlätta värdnationsstöd.

9. Medlemsstaterna ska, med stöd av kommissionen och i enlighet med artikel 23, vidta lämpliga åtgärder för att sörja för snabb transport av det bistånd som de erbjuder.

Artikel 10

Planering av insatser

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska gemensamt arbeta för att förbättra planeringen av katastrofinsatserna inom ramen för civilskyddsmekanismen, även genom utarbetande av katastrofinsatsscenarier, kartläggning av tillgångar och utarbetande av planer för utplaceringen av insatskapacitet.

2. Vid planeringen av insatser i samband med humanitära kriser utanför unionen ska kommissionen och medlemsstaterna identifiera och främja synergieffekter mellan civilskyddsbiståndet och det humanitära bistånd som tillhandahålls av unionen och medlemsstaterna.

Artikel 11

Den europeiska insatskapaciteten vid nödsituationer

1. En europeisk insatskapacitet vid nödsituationer (EERC) ska inrättas. Den ska bestå av en frivillig pool av insatskapacitet som på förhand ställs till förfogande av medlemsstaterna och ska omfatta moduler, annan insatskapacitet och experter.

2. Utifrån identifierade risker ska kommissionen fastställa typ och antal för den centrala insatskapacitet som ska utgöra grunden för EERC (nedan kallade *kapacitetsmålen*).

3. Kommissionen ska fastställa kvalitetskrav för den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för EERC. Kvalitetskraven ska vara baserade på erkända internationella standarder i den mån sådana standarder redan existerar. Medlemsstaterna har ansvaret för att garantera kvaliteten på sin insatskapacitet.

4. Kommissionen ska inrätta och leda en process för certifiering och registrering av den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för EERC.

5. Medlemsstaterna ska frivilligt identifiera och registrera den insatskapacitet som den ställer till förfogande för EERC. Multinationella moduler som tillhandahålls av två eller flera medlemsstater ska registreras gemensamt av alla berörda medlemsstater.

6. Den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för EERC ska alltid förbli tillgänglig för nationella ändamål.

7. Den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för EERC ska vara tillgänglig för insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen efter begäran om bistånd genom ERCC. Det slutliga beslutet om att kapaciteten ska sättas in ska fattas av de medlemsstater som har registrerat den berörda insatskapaciteten. Om en medlemsstat på grund av interna nödsituationer, force majeure eller, i undantagsfall, allvarliga skäl är förhindrad att göra denna insatskapacitet tillgänglig vid en specifik katastrof ska denna medlemsstat informera kommissionen om detta så snart som möjligt med hänvisning till denna artikel.

8. När kapacitet sätts in ska medlemsstaternas insatskapacitet även fortsättningsvis stå under deras ledning och kan, i samråd med kommissionen, dras tillbaka om interna nödsituationer, force majeure eller, i undantagsfall, allvarliga skäl gör det omöjligt för en medlemsstat att fortsätta att göra denna insatskapacitet tillgänglig. Samordningen av de olika insatskapaciteterna ska vid behov underlättas av kommissionen genom ERCC i enlighet med artiklarna 15 och 16.

9. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa en tillräcklig grad av medvetenhet hos allmänheten om de insatser som rör EERC.

Artikel 12

Åtgärdande av brister inom insatskapaciteten

1. Kommissionen ska övervaka vilka framsteg som görs när det gäller uppfyllandet av de kapacitetsmål som fastställs i enlighet med artikel 11.2 och identifiera potentiellt allvarliga kapacitetsbrister inom i EERC.

2. Om potentiellt allvarliga brister har identifierats, ska kommissionen undersöka huruvida det utanför EERC finns nödvändig kapacitet tillgänglig för medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska uppmuntra medlemsstaterna att, antingen individuellt eller genom ett konsortium av medlemsstater som samarbetar när det gäller gemensamma risker, åtgärda eventuella strategiska kapacitetsbrister som fastställts i enlighet med punkt 2. Kommissionen får stödja medlemsstaterna i denna verksamhet i enlighet med artiklarna 20, 21.1 i, 21.1 j 1 och 21.2.

4. Kommissionen ska vartannat år underrätta Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts för att uppfylla kapacitetsmålen och åtgärda kvarvarande kapacitetsbrister i EERC.

Artikel 13

Utbildning, övningar, erfarenheter och kunskapsspridning

1. Kommissionen ska inom ramen för civilskyddsmekanismen utföra följande uppgifter på området utbildning, övningar, erfarenheter och kunskapsspridning:

- a) Inrätta och förvalta ett utbildningsprogram för civilskyddspersonal och personal som arbetar med krishantering på områdena förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer. Programmet ska innefatta gemensamma kurser och ett system för utbyte av experter, varigenom enskilda experter kan utstationeras i andra medlemsstater.

Utbildningsprogrammet ska ha till syfte att förbättra samordningen, samverkansförmågan och komplementariteten mellan de kapaciteter som avses i artiklarna 9 och 11 och stärka kompetensen hos de experter som avses i artikel 8 d och f.

- b) Inrätta och förvalta ett utbildningsnätverk som är öppet för utbildningscentrum för civilskyddspersonal och personal som arbetar med krishantering samt för andra berörda aktörer och institutioner på områdena förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer.

Målet med utbildningsnätverket ska vara att

- i) förstärka alla stadier av katastrofhanteringen, med beaktande av anpassning till och begränsning på grund av klimatförändringar,
- ii) skapa synergieffekter mellan deltagarna genom utbyte av erfarenheter och bästa praxis, relevant forskning, erfarenheter, kurser och workshoppar, övningar och pilotprojekt, och
- iii) utarbeta riktlinjer för civilskyddsutbildning på unionsnivå och internationell nivå, inklusive utbildning på områdena förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer.
- c) Utarbeta ett strategiskt ramverk med angivande av övningsverksamhetens mål och roll, en långsiktig övergripande plan där prioriteringar för övningsverksamheten anges samt inrätta och förvalta ett övningsprogram.
- d) Inrätta och förvalta ett program för erfarenhetsåterföring från civilskyddsinsatser som har genomförts inom ramen för civilskyddsmekanismen, inbegripet aspekter av katastrofhanteringsens samtliga stadier, för att ge en gedigen grund för inlärningsprocesser och kunskapsutveckling. Programmet ska innehålla följande:
- i) Övervakning, analys och utvärdering av alla relevanta civilskyddsåtgärder inom ramen för civilskyddsmekanismen.

- ii) Främjande av genomförandet av tillvaratagna erfarenheter för att uppnå en erfarenhetsgrundad bas för utvecklingen av aktiviteter inom katastrofhanteringsens olika stadier.

- iii) Utveckling av metoder och verktyg för insamling, analys, främjande och tillämpning av erfarenheter.

Programmet ska även vid behov omfatta de erfarenheter som gjorts i samband med insatser utanför unionen, så att kopplingar och synergieffekter mellan bistånd som ges inom ramen för civilskyddsmekanismen och inom ramen för humanitärt bistånd kan utnyttjas.

- e) Utveckla riktlinjer om kunskapsspridning och genomförande av de olika uppgifter som avses i led a-d på medlemsstatsnivå.

- f) Stimulera och främja införande och användning av relevant ny teknik inom ramen för civilskyddsmekanismen.

2. Kommissionen ska, när den utför de uppgifter som fastställs i punkt 1, särskilt beakta behoven och intressena hos de medlemsstater som står inför liknande katastrofrisker.

3. Kommissionen får på begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller Förenta nationerna eller dess organ utstationera en expertgrupp på plats för att ge rådgivning om beredskapsåtgärder.

KAPITEL IV

INSATSER

Artikel 14

Anmälan av katastrofer inom unionen

1. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande effekter eller som påverkar eller kan komma att påverka andra medlemsstater, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till de medlemsstater som kan komma att beröras av katastrofen samt, när effekterna kan bli betydande, till kommissionen.

Första stycket ska inte gälla om anmälningsskyldigheten redan har uppfyllts i enlighet med annan unionslagstiftning eller i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller i enlighet med befintliga internationella överenskommelser.

2. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som sannolikt kommer att leda till att en eller flera medlemsstater begär bistånd, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen, om det kan förväntas att en begäran om bistånd inges via ERCC, så att kommissionen vid behov kan informera övriga medlemsstater och aktivera de behöriga avdelningarna inom kommissionen.

3. Anmälan enligt punkterna 1 och 2 ska, när så är lämpligt, göras via Cecis.

Artikel 15

Insatser vid katastrofer inom unionen

1. När en katastrof inträffar inom unionen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, kan den drabbade medlemsstaten begära bistånd genom ERCC. Begäran ska vara så specifik som möjligt.

2. I exceptionella situationer med förhöjd risk får en medlemsstat även begära bistånd i form av tillfällig förhandsutplacering av insatskapacitet.

3. När kommissionen mottar en begäran om bistånd ska den på lämpligt sätt och utan dröjsmål

- a) vidarebefordra begäran till de övriga medlemsstaternas kontaktpunkter,
- b) i samverkan med den drabbade medlemsstaten samla in kontrollerad information om situationen och sprida denna till medlemsstaterna,
- c) i samråd med den begärande medlemsstaten, utfärda rekommendationer för tillhandahållandet av bistånd genom civilskyddsmekanismen, på grundval av behoven på plats och på eventuella relevanta redan utarbetade planer i enlighet med artikel 10.1, uppmana medlemsstaterna att sätta in specifik kapacitet och underlätta samordningen av det begärda biståndet, och
- d) vidta ytterligare åtgärder för att underlätta samordningen av insatserna.

4. En medlemsstat till vilken en begäran om bistånd riktas genom civilskyddsmekanismen ska omgående avgöra huruvida den har möjlighet att lämna begärt bistånd och underrätta den begärande medlemsstaten om sitt beslut genom Cecis och då ange omfattningen av, villkoren för och, i tillämpliga fall, kostnaden för det bistånd som den kan lämna. ERCC ska hålla medlemsstaterna underrättade.

5. Den begärande medlemsstaten ska ha ansvaret för att leda biståndsinsatserna. Myndigheterna i den begärande medlemsstaten ska fastställa riktlinjer och, vid behov, ramarna för de uppgifter som anförtros modulerna eller annan insatskapacitet. Genomförandets praktiska detaljer ska överlåtas åt den ansvariga person som utses av den medlemsstat som lämnar bistånd. Den begärande medlemsstaten kan även begära att en expertgrupp sätts in för att hjälpa till med bedömningsarbetet, underlätta samordningen på plats mellan medlemsstaternas grupper, eller tillhandahålla teknisk rådgivning.

6. Den begärande medlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder för att underlätta värdnationsstödet till det anländande biståndet.

7. Kommissionens roll enligt denna artikel ska inte påverka medlemsstaternas behörighet och ansvar för sina grupper och

moduler samt annan stödkapacitet, inklusive militär kapacitet. Framför allt får inte kommissionens stöd innebära att kommissionen tar ledningen över medlemsstaternas grupper och moduler samt annat stöd som ska sättas in frivilligt i enlighet med samordningen på ledningsnivå och på plats.

Artikel 16

Främjande av samstämmighet i insatserna vid katastrofer utanför unionen

1. När en katastrof inträffar utanför unionen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, får det drabbade landet begära bistånd genom ERCC. Biståndet får också begäras genom eller av Förenta nationerna och dess organ, eller en relevant internationell organisation.

2. Insatser enligt denna artikel får antingen genomföras som en oberoende biståndsinsats eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation. Unionens samordning ska vara fullt integrerad med den övergripande samordning som tillhandahålls av Förenta nationernas kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) och ska respektera dess ledande roll.

3. Kommissionen ska bidra till att biståndet tillhandahålls på ett samstämmigt sätt genom följande åtgärder:

- a) Upprätthålla en dialog med medlemsstaternas kontaktpunkter för att sörja för att unionens katastrofinsatser på ett effektivt och samstämmigt sätt och genom civilskyddsmekanismen bidrar till det samlade hjälparbetet, särskilt genom
 - i) omedelbar information till medlemsstaterna om begäran om bistånd som helhet,
 - ii) stöd till en gemensam läges- och behovsbedömning, teknisk rådgivning och/eller till underlättande av samordningen av biståndet på plats genom en grupp civilskyddsexperter på plats,
 - iii) utbyte av relevanta bedömningar och analyser med alla berörda aktörer,
 - iv) tillhandahållande av en översikt över det bistånd som erbjuds av medlemsstaterna och andra aktörer,
 - v) rådgivning om den typ av bistånd som krävs för att garantera att det bistånd som lämnas motsvarar behovsbedömningarna, och
 - vi) hjälp med att lösa praktiska svårigheter i samband med tillhandahållandet av biståndet, t.ex. rörande transitering och tullar.

b) Omedelbart utfärda rekommendationer, när så är möjligt i samarbete med det drabbade landet, baserade på behoven på plats och relevanta, redan utarbetade planer, där medlemsstaterna uppmanas att sätta in särskild kapacitet och underlätta samordningen av det begärda biståndet.

c) Hålla kontakt med det drabbade landet om närmare tekniska aspekter, såsom det exakta behovet av bistånd, godtagandet av erbjudanden och de praktiska formerna för mottagandet och fördelningen av biståndet lokalt.

d) Hålla kontakt med eller stödja Ocha och samarbeta med andra relevanta aktörer som bidrar till det samlade hjälparbetet för att maximera synergieffekterna, eftersträva inbördes komplementaritet och undvika dubbelarbete och brister.

e) Hålla kontakt med alla berörda aktörer, särskilt under avslutningsfasen av en biståndsinsats som genomförs inom ramen för civilskyddsmekanismen, för att underlätta ett smidig överlämnande.

4. Utan att det påverkar kommissionens roll såsom denna definieras i punkt 3 och med respekt för kravet att insatserna inom ramen för civilskyddsmekanismen ska sättas in med omedelbar verkan, ska kommissionen så snart civilskyddsmekanismen aktiveras underrätta Europeiska utrikestjänsten, så att det blir möjligt att skapa samstämmighet mellan civilskyddsinsatsen i fråga och unionens förbindelser i stort med det drabbade landet. Kommissionen ska hålla medlemsstaterna fullständigt underrättade i enlighet med punkt 3.

5. På plats ska, om nödvändigt, kontakt hållas med unionens delegation så att denna kan underlätta förbindelserna med det drabbade landets regering. Vid behov ska unionens delegation tillhandahålla logistiskt stöd till den grupp civilskyddsexperter som avses i punkt 3 a led ii.

6. En medlemsstat till vilken en begäran om bistånd riktas genom civilskyddsmekanismen ska omgående avgöra huruvida den har möjlighet att lämna begärt bistånd och underrätta ERCC om sitt beslut genom Cecis, och då ange omfattningen av och villkoren för det bistånd som den skulle kunna lämna. ERCC ska hålla medlemsstaterna underrättade.

7. Civilskyddsmekanismen får även användas för att tillhandahålla civilskyddsstöd till konsulärt bistånd till unionens medborgare vid katastrofer i tredjeländer om detta begärs av de berörda medlemsstaternas konsulära myndigheter.

8. I enlighet med en begäran om bistånd får kommissionen vidta ytterligare nödvändiga stödåtgärder och kompletterande åtgärder i syfte att skapa samstämmighet vid tillhandahållandet av biståndet.

9. Samordningen genom civilskyddsmekanismen får varken påverka de bilaterala kontakterna mellan medlemsstaterna och det drabbade landet eller samarbetet mellan medlemsstaterna och Förenta nationerna och andra relevanta internationella organisationer. Sådana bilaterala kontakter får även användas för att bidra till samordningen genom civilskyddsmekanismen.

10. Kommissionens roll enligt denna artikel får inte påverka medlemsstaternas behörighet och ansvar för sina grupper, moduler och annat stöd, inklusive militär kapacitet. Framför allt får inte kommissionens stöd innebära att kommissionen tar ledningen över medlemsstaternas grupper, moduler och annat stöd som ska sättas in frivilligt i enlighet med samordningen på högkvarternivå och på plats.

11. Synergieffekter med andra unionsinstrument ska eftersträvas, särskilt med åtgärder som finansieras i enlighet med förordning (EG) nr 1257/96. Kommissionen ska sörja för samordning mellan instrumenten och, när så är lämpligt, se till att de av medlemsstaternas civilskyddsåtgärder som bidrar till mer omfattande humanitära insatser så långt möjligt finansieras enligt detta beslut.

12. Närhelst civilskyddsmekanismen är aktiverad ska de medlemsstater som tillhandahåller katastrofbistånd hålla ERCC fullt underrättat om sin verksamhet.

13. Medlemsstaternas grupper och moduler på plats som deltar i ett ingripande inom ramen för civilskyddsmekanismen ska hålla nära kontakt med ERCC och expertgrupperna på plats i enlighet med punkt 3 a led ii.

Artikel 17

Stöd på plats

1. Kommissionen får välja ut, utse och sända ut en expertgrupp bestående av experter som ställs till förfogande av medlemsstaterna

a) om en katastrof inträffar utanför unionen i enlighet med artikel 16.3,

b) om en katastrof inträffar inom unionen i enlighet med artikel 15.5,

c) efter begäran om expertrådgivning i fråga om förebyggande i enlighet med artikel 5.2 eller

d) efter begäran om expertrådgivning i fråga om beredskap i enlighet med artikel 13.3.

Experter från kommissionen och andra enheter inom unionen får ingå i gruppen i syfte att stödja gruppen och underlätta kontakten med ERCC. Experter som sänts ut av Ocha eller andra internationella organisationer får ingå i gruppen i syfte att förstärka samarbetet och underlätta gemensamma bedömningar.

2. Experterna ska väljas ut och utses i enlighet med följande förfarande:

a) Medlemsstaterna ska utse de experter som, under deras ansvar, kan ingå som medlemmar i en expertgrupp.

b) Kommissionen ska välja ut gruppens experter och ledare på grundval av deras kvalifikationer och erfarenhet, inbegripet vilken utbildning de har när det gäller civilskyddsmekanismen, tidigare erfarenhet av uppdrag inom civilskyddsmekanismen och annat internationellt hjälparbete. Urvalet ska även grundas på andra kriterier, däribland språkkunskaper, så att gruppen som helhet förfogar över de kunskaper som krävs i den specifika situationen.

c) Kommissionen ska utnämna experter/gruppleadare för ett uppdrag i samförstånd med den medlemsstat som utsett dem.

3. Om expertgrupper sätts in, ska de underlätta samordningen mellan medlemsstaternas insatsstyrkor och upprätta kontakt med de behöriga myndigheterna i den begärande staten i enlighet med artikel 8 d. ERCC ska hålla nära kontakt med expertgrupperna och ge dem såväl vägledning som logistiskt stöd.

Artikel 18

Transport och utrustning

1. Om en katastrof inträffar, antingen inom eller utanför unionen, får kommissionen ge stöd till medlemsstaterna så att de får tillgång till utrustning eller transportresurser genom att

a) tillhandahålla och utbyta information om utrustning och transportresurser som medlemsstaterna kan ställa till förfogande, i syfte att underlätta sammanförandet i en pool av sådan utrustning eller sådana transportresurser,

b) hjälpa medlemsstater att identifiera, och underlätta deras tillgång till, sådana transportresurser som kan finnas tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden, eller

c) hjälpa medlemsstater att identifiera sådan utrustning som eventuellt är tillgänglig från annat håll, även på den kommersiella marknaden.

2. Kommissionen kan komplettera de transportresurser som medlemsstaterna tillhandahåller genom att tillhandahålla de ytterligare transportresurser som är nödvändiga för att sörja för snabba insatser vid katastrofer.

KAPITEL V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 19

Budgetmedel

1. Finansieringsramen för genomförandet av civilskyddsmekanismen för perioden 2014–2020 ska vara 368 428 000 EUR i löpande priser.

223 776 000 EUR i löpande priser ska härledas från budgetrubrik 3 "Säkerhet och medborgarskap" i den fleråriga budgetramen och beloppet 144 652 000 EUR i löpande priser från budgetrubrik 4 "EU i världen".

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. Anslag som härrör från återbetalningar från mottagare av katastrofinsatser ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 18.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. Det anslag som avses i punkt 1 får också täcka sådana utgifter för förberedande insatser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av civilskyddsmekanismen och uppfyllandet av dess mål.

Det kan särskilt röra sig om utgifter för studier, expertmöten, informations- och kommunikationsinsatser, inbegripet institutionell information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i civilskyddsmekanismen, utgifter som gäller it-nätverk för behandling och utbyte av information, bl.a. sammankoppling med befintliga och framtida sektorsövergripande system för datautbyte och därmed sammanhängande utrustning, samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen har för förvaltningen av programmet.

4. Den finansieringsram som avses i punkt 1 ska under perioden 2014–2020 fördelas i enlighet med de procentandelar och principer som anges i bilaga I.

5. Kommissionen ska se över fördelningen enligt bilaga I mot bakgrund av resultatet av den interimsvärdering som avses i artikel 34.2 a. Kommissionen ska, när så är nödvändigt mot bakgrund av resultaten av den översynen, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att anpassa sifferuppgifterna i bilaga I med mer än 8 procentenheter och mindre än 16 procentenheter. Dessa delegerade akter ska antas senast den 30 juni 2017.

6. Om tvingande skäl till skyndsamhet så kräver ska kommissionen vid en nödvändig revision av de budgetresurser som finns tillgängliga för katastrofinsatser ges befogenhet att anta delegerade akter för att justera sifferuppgifterna i bilaga I med mer än 8 procentenheter och mindre än 16 procentenheter, inom ramen för de tillgängliga budgetanslagen och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 31.

Artikel 20

Allmänna stödberättigande åtgärder

Följande allmänna åtgärder berättigar till finansiellt bistånd för att förbättra verksamheten när det gäller förebyggande av, beredskap för och effektiva insatser vid katastrofer:

a) Studier, undersökningar samt utarbetande av modeller och scenarier i syfte att underlätta utbyte av kunskap, bästa praxis och information.

- b) Utbildning, övningar, workshoppar, personal- och expertutbyte, uppbyggnad av nätverk, presentationsprojekt och tekniköverföring.
- c) Övervaknings-, bedömnings- och utvärderingsåtgärder.
- d) Åtgärder för att informera, utbilda och medvetandegöra allmänheten och därtill hörande informationsverksamhet, för att engagera medborgarna i att förebygga och minska konsekvenserna av katastrofer i unionen och hjälpa dem att skydda sig mer effektivt och på ett hållbart sätt.
- e) Inrättande och drift av ett program som bygger på erfarenheter från ingripanden och övningar inom ramen för civilskyddsmekanismen, bl.a. på de områden som är relevanta när det gäller förebyggande och beredskap.
- f) Kommunikationsåtgärder och kampanjer för att öka medvetenheten om medlemsstaternas och unionens civilskyddsarbete när det gäller områdena förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer.
- g) Planering av insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen, i enlighet med artikel 10.
- h) Stöd till sådan beredskapsverksamhet som beskrivs i artikel 13.
- i) Utveckling av EERC i enlighet med artikel 11, i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.
- j) Fastställande av brister i EERC i enlighet med artikel 12, och stöd till medlemsstaterna så att de kan åtgärda dessa brister genom att samfinansiera ny insatskapacitet upp till högst 20 % av de stödberättigande kostnaderna, förutsatt att
 - i) riskbedömningar bekräftar behovet av nya kapaciteter,
 - ii) den process för identifiering av brister som anges i artikel 12 visar att dessa kapaciteter inte är tillgängliga för medlemsstaterna,
 - iii) dessa kapaciteter utvecklas av medlemsstaterna, antingen var för sig eller genom ett konsortium,
 - iv) dessa kapaciteter står till den frivilliga poolens förfogande under minst en tvåårsperiod, och
 - v) sådan samfinansiering av dessa kapaciteter är kostnadseffektiv.

Artikel 21

Stödberättigande förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder

1. Följande förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder är berättigade till ekonomiskt bistånd:

- a) Samfinansiering av projekt, studier, workshoppar, undersökningar och liknande åtgärder samt verksamheter i enlighet med artikel 5.
- b) Samfinansiering av inbördes utvärderingar i enlighet med artiklarna 6 d och 8 j.
- c) Upprätthållande av funktionerna inom ERCC i enlighet med artikel 8 a.
- d) Förberedelser för mobilisering och utsändning av expertgrupper i enlighet med artiklarna 8 d och 17 samt uppbyggnad och upprätthållande av en snabbinsatsförmåga genom ett nätverk av utbildade experter från medlemsstaterna i enlighet med artikel 8 f.
- e) Upprättande och underhåll av Cecis och verktyg för att möjliggöra kommunikation och informationsutbyte mellan ERCC och medlemsstaternas kontaktpunkter och andra deltagare i civilskyddsmekanismen.
- f) Bidrag till att utveckla transnationella system för detektering och tidig varning samt larmsystem av europeiskt intresse i syfte att göra det möjligt att snabbt sätta in insatser samt för att främja en samverkan mellan de nationella systemen för tidig varning och larm och deras samverkan med ERCC och Cecis. Dessa system ska beakta och bygga vidare på befintliga och framtida källor och system för information, övervakning och detektering.

Vid behov ska företräde ges till konsortier av medlemsstater som samarbetar kring en gemensam risk.

- k) Säkerställande av att logistiskt stöd finns tillgängligt för de expertgrupper som avses i artikel 17.1.
- l) Underlättande av samordningen av medlemsstaternas förhandsutplacering inom unionen av katastrofinsatskapacitet i enlighet med artikel 8 g.
- m) Stöd till rådgivning i frågor som rör förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder genom utsändande av expertgrupper på plats, på begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller Förenta nationerna eller dess organ, i enlighet med artiklarna 5.2 och 13.3.

2. Berättigande till ekonomiskt bistånd för den insats som avses i punkt 1 led i ska begränsas till

- a) kostnader på unionsnivå för inrättande och förvaltning av EERC och därtill hörande processer enligt artikel 11,
- b) kostnader för obligatoriska utbildningskurser, övningar och workshoppar som är nödvändiga för certifieringen av medlemsstaternas insatskapacitet med tanke på EERC (nedan kallade *certifieringskostnader*). Certifieringskostnaderna kan utgöras av enhetskostnader eller schablonbelopp som fastställs för varje typ av kapacitet och omfatta upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna,

- c) engångskostnader som är nödvändiga för att uppgradera medlemsstaternas insatskapacitet från en rent nationell användning till att den är redo och tillgänglig och kan utnyttjas som en del av EERC, i enlighet med kvalitetskraven för den frivilligt sammanslagna kapaciteten och de rekommendationer som har utformats inom ramen för certifieringsprocessen (nedan kallade *anpassningskostnader*). Dessa anpassningskostnader kan inbegripa kostnader som avser modulernas driftskompatibilitet eller annan insatskapacitet, självständighet, fristående arbete, lämplighet för transport, förpackningskostnader och liknande kostnader, liksom kostnader för att utveckla multinationella insatskapaciteter (till exempel workshops, utbildningar, utarbetande av gemensamma metoder, standarder, förfaranden och liknande åtgärder), förutsatt att dessa kostnader särskilt avser kapaciteter som ingår i den frivilliga poolen. De ska inte omfatta kostnader för utrustning eller personal som krävs för inrättande av insatskapaciteten för första gången eller för pågående underhåll eller löpande kostnader. Dessa anpassningskostnader kan utgöras av enhetskostnader eller schablonbelopp som fastställts för varje typ av kapacitet och omfatta upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna, förutsatt att dessa inte överskrider 30 % av den genomsnittliga kostnaden för utvecklingen av kapaciteten, och
- d) kostnader för att upprätta och förvalta ramavtal, ramavtal om partnerskap eller liknande arrangemang för att ta itu med tillfälliga brister vid allvarliga katastrofer, med hänsyn till en multirisikmodell.

Finansieringen enligt led d i denna punkt

- i) får omfatta kostnader eller avgifter som är nödvändiga för att utforma, förbereda, förhandla om, ingå och förvalta avtalen eller arrangemangen, liksom kostnader för att utarbeta standardiserade tillvägagångssätt och övningar för att säkerställa att tillgångarna används effektivt. Sådan finansiering får också omfatta högst 40 % av kostnaderna för att säkerställa snabb åtkomst till dessa tillgångar,
- ii) får inte omfatta kostnader för att köpa in eller utveckla ny insatskapacitet och inte heller kostnader för driften av denna ytterligare kapacitet i en katastrofsituation. De medlemsstater som begär stöd ska stå för driftkostnaderna för dessa ytterligare kapaciteter i en katastrofsituation,
- iii) får inte överskrida 10 % av den finansieringsram som anges i artikel 19.1. I händelse av att taket på 10 % nås före programperiodens slut, och om så krävs för att säkerställa att civilskyddsmekanismen fungerar väl, får det taket på 10 %, genom genomförandeakter, överskridas med upp till fem procentenheter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 22

Stödberättigande insatser

Följande insatser berättigar till ekonomiskt bistånd:

- a) Utsändande av expertgrupper i enlighet med artikel 17.1 tillsammans med logistiskt stöd och utsändande av experter i enlighet med artikel 8 d och 8 e.
- b) Stöd till medlemsstaterna när det vid en katastrof gäller att få tillgång till utrustning och transportresurser i enlighet med artikel 23.
- c) Vidtagande av ytterligare nödvändiga stödåtgärder och kompletterande åtgärder i enlighet med en begäran om bistånd, för att så effektivt som möjligt underlätta samordningen av insatserna.

Artikel 23

Stödberättigande åtgärder när det gäller utrustning och transportresurser

1. Följande åtgärder berättigar till ekonomiskt bistånd med avseende på tillgång till utrustning och transportresurser inom ramen för civilskyddsmekanismen:

- a) Tillhandahållande och utbyte av information om utrustning och transportresurser som medlemsstaterna beslutar att ställa till förfogande, i syfte att underlätta sammanförandet i en pool av denna utrustning och dessa transportresurser.
- b) Hjälp till medlemsstater med att identifiera, och underlätta deras tillgång till, sådana transportresurser som eventuellt är tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden.
- c) Hjälp till medlemsstater med att identifiera sådan utrustning som eventuellt är tillgänglig från andra håll, även på den kommersiella marknaden.
- d) Finansiering av transportresurser som är nödvändiga för att säkerställa snabba insatser vid katastrofer. Dessa åtgärder berättigar till ekonomiskt bistånd endast om följande villkor är uppfyllda:
- i) Det har lämnats en begäran om bistånd inom ramen för civilskyddsmekanismen i enlighet med artiklarna 15 och 16.
- ii) De kompletterande transportresurserna är nödvändiga för att säkerställa att de katastrofinsatser som vidtas inom ramen för civilskyddsmekanismen är effektiva.
- iii) Biståndet svarar mot de behov som identifierats av ERCC och tillhandahålls i enlighet med ERCC:s rekommendationer om tekniska specifikationer, kvalitet, tidsplan och villkor för tillhandahållande.

iv) Biståndet inom ramen för civilskyddsmekanismen har godkänts av det begärande landet, direkt eller via Förenta nationerna eller dess organ, eller någon annan relevant internationell organisation.

v) Biståndet, när det rör sig om en katastrof i ett tredjeland, kompletterar alla unionens samlade humanitära insatser.

2. Unionens finansiella stöd till transportresurser får uppgå till högst 55 % av den totala stödberättigande kostnaden.

3. Unionens finansiella stöd till transporter får därutöver omfatta högst 85 % av den totala stödberättigande kostnaden i följande situationer:

a) Kostnaderna avser transport av sådan kapacitet som på förhand ställs till den frivilliga poolens förfogande i enlighet med artikel 11.

b) Biståndet är nödvändigt för att tillgodose ett kritiskt behov och biståndet är inte, eller inte i tillräcklig utsträckning, tillgängligt i den frivilliga poolen.

4. Unionens finansiella stöd till transportresurser får därutöver omfatta högst 100 % av den totala stödberättigande kostnaden enligt beskrivningen i leden i, ii och iii om detta är nödvändigt för att sammanförandet av medlemsstaternas bistånd i en pool ska fungera effektivt och kostnaderna avser något av följande:

i) Korttidshyra av lagerkapacitet för tillfällig lagring av medlemsstaternas bistånd i syfte att underlätta samordningen av transporter.

ii) Ompackning av medlemsstaternas bistånd för fullt utnyttjande av den tillgängliga transportkapaciteten eller uppfyllande av särskilda operativa krav.

iii) Lokal transport av bistånd från poolen i syfte att säkerställa en samordnad leverans till slutdestinationen i det land som begärt bistånd.

Unionens finansiella stöd enligt denna punkt får inte överskrida 75 000 EUR i löpande priser för varje aktivering av civilskyddsmekanismen. I undantagsfall får det taket, genom genomförandeakter, överskridas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 33.2.

5. I de fall flera medlemsstater sammanför sina transporter i en pool får en medlemsstat agera huvudansvarig medlemsstat genom att begära finansiellt stöd för transporten i dess helhet.

6. När en medlemsstat begär att kommissionen ska ingå ett avtal om transporttjänster ska kommissionen begära delvis återbetalning av kostnaderna i enlighet med de finansieringssatser som anges i punkterna 2, 3 och 4.

7. Följande kostnader berättigar till finansiellt stöd från unionen för transportresurser enligt denna artikel: alla kostnader som avser förflyttning av transportresurser, inbegripet kostnaderna för alla tjänster och avgifter, all logistik och hantering, allt bränsle och eventuella kostnader för inkvartering samt andra indirekta kostnader såsom skatter, allmänna tullar och transiteringskostnader.

Artikel 24

Mottagare

Bidrag enligt detta beslut får beviljas juridiska personer som omfattas av privaträttsliga eller offentligrättsliga bestämmelser.

Artikel 25

Olika slag av finansiell intervention och genomförandeförfaranden

1. Kommissionen ska genomföra unionens ekonomiska bistånd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Ekonomiskt bistånd enligt detta beslut får tillhandahållas i alla de former som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, särskilt bidrag, ersättning av utgifter, offentlig upphandling eller bidrag till förvaltningsfonder.

3. För att genomföra detta beslut ska kommissionen anta årliga arbetsprogram, genom genomförandeakter, utom för sådana åtgärder som faller inom ramen för katastrofinsatser enligt kapitel IV, vilka inte kan förutses. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 33.2. De årliga arbetsprogrammen ska ange eftersträvarde mål, förväntade resultat, genomförandemetod och totalbelopp. De ska även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, vägledande uppgifter om anslagen till varje åtgärd och en vägledande tidsplan för genomförandet. Med avseende på det ekonomiska bistånd som avses i artikel 28.2 ska de årliga arbetsprogrammen beskriva de åtgärder som planeras för de länder som anges däri.

Artikel 26

Komplementaritet och samstämmighet i unionens åtgärder

1. Åtgärder som får ekonomiskt bistånd inom ramen för detta beslut ska inte få bistånd från något annat av unionens finansieringsinstrument.

Kommissionen ska säkerställa att de som ansöker om och de som får finansiellt bistånd enligt detta beslut informerar kommissionen om vilket ekonomiskt bistånd de erhåller från andra källor, inklusive unionens allmänna budget, och om pågående ansökningar om sådant bistånd.

2. Synergieffekter och komplementaritet med andra unionsinstrument ska eftersträvas. Vid insatser i samband med humanitära kriser i tredjeländer ska kommissionen säkerställa komplementaritet och samstämmighet mellan de åtgärder som finansieras enligt detta beslut och de åtgärder som finansieras enligt förordning (EG) nr 1257/96.

3. När bistånd enligt civilskyddsmekanismen bidrar till en humanitär insats från unionens sida, särskilt i komplexa nödsituationer, ska åtgärder som får ekonomiskt bistånd enligt detta beslut grundas på fastställda behov och vara förenliga med de humanitära principerna samt principerna om utnyttjande av civilskyddsresurser och militära resurser enligt det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.

Artikel 27

Skyddet av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt detta beslut, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att granska stödjande handlingar och utföra kontroller på plats hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt detta beslut.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽²⁾, i syfte att utvärdera om bidragsavtal eller bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras inom ramen för detta beslut påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–3 ska samarbetsavtal med tredjeländ och med internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av detta beslut innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2012 av den 11 september 2012 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Tredjeländer och internationella organisationer

1. Civilskyddsmekanismen ska vara öppen för följande länder:

a) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med de villkor som anges i EES-avtalet, samt andra europeiska länder om det finns avtal och förfaranden som tillåter detta.

b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller i liknande arrangemang.

2. Sådant ekonomiskt bistånd som avses i artikel 20 och artikel 21.1 a, b, f och h får även beviljas för kandidatländer och potentiella kandidatländer som inte deltar i civilskyddsmekanismen, samt för länder som är parter i den europeiska grannskapspolitiken i den utsträckning som det ekonomiska biståndet kompletterar finansiering som är tillgänglig från en framtida unionslagstiftningsakt avseende inrättandet av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) och en framtida unionslagstiftningsakt avseende inrättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument.

3. Internationella eller regionala organisationer får medverka i verksamhet inom ramen för civilskyddsmekanismen om det finns ett relevant bilateralt eller multilateralt avtal mellan den berörda organisationen och unionen som tillåter detta.

Artikel 29

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska för tillämpningen av detta beslut utse behöriga myndigheter och informera kommissionen om detta.

Artikel 30

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19.5 och 19.6 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 19.5 och 19.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet uppgör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 19.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 31

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 32

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter om följande:

- a) Samverkan mellan ERCC och medlemsstaternas kontaktpunkter i enlighet med artiklarna 8 b, 15.3 och 16.3 a och de operativa förfarandena för katastrofinsatser inom unionen i enlighet med artikel 15 samt insatser utanför unionen i enlighet med artikel 16, inbegripet identifiering av relevanta internationella organisationer.
- b) Komponenterna i Cecis samt organisationen av informationsutbyte via Cecis i enlighet med artikel 8.
- c) Processen för utplacering av expertgrupper i enlighet med artikel 17.
- d) Fastställande av moduler, annan insatskapacitet och experter i enlighet med artikel 9.1.
- e) De operativa kraven för modulernas funktion och driftskompatibilitet, i enlighet med artikel 9.2, inbegripet uppgifter, kapacitet, huvudkomponenter, fristående arbete och insättande.

f) Kapacitetsmålen, kvalitetskraven och samverkanskraven samt certifierings- och registreringsförfarandet som krävs för att EERC ska fungera väl, i enlighet med artikel 11, liksom de finansiella arrangemangen, i enlighet med artikel 21.2.

g) Identifiering och åtgärdande av brister i EERC i enlighet med artikel 12.

h) Organisationen av ett utbildningsprogram, en ram för övningar och ett program för tillvaratagna erfarenheter i enlighet med artikel 13.

i) Organisationen av stöd för transport av bistånd i enlighet med artiklarna 18 och 23.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 34

Utvärdering

1. Genomförandet av de åtgärder som får ekonomiskt bistånd ska regelbundet kontrolleras.

2. Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av detta beslut och till Europaparlamentet och rådet överlämna följande:

- a) En interimsvärderingsrapport om de resultat som uppnåtts och om de kvalitativa och kvantitativa aspekterna av genomförandet av detta beslut senast den 30 juni 2017.
- b) Ett meddelande om fortsatt tillämpning av detta beslut senast den 31 december 2018.
- c) En utvärderingsrapport efter mekanismens avslutande senast den 31 december 2021.

Interimsvärderingsrapporten och meddelandet som avses i led a respektive b ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Övergångsbestämmelser

1. Åtgärder som inleds före den 1 januari 2014 på grundval av beslut 2007/162/EG, Euratom ska när så är relevant fortsätta att förvaltas i enlighet med det beslutet.
2. Medlemsstaterna ska se till att övergången mellan de åtgärder som genomförs inom ramen för det finansiella instrumentet och de som ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv sker på ett smidigt sätt på nationell nivå.

Artikel 36

Upphävande

Beslut 2007/162/EG, Euratom och beslut 2007/779/EG, Euratom ska upphöra att gälla. Hänvisningar till de upphävda besluten ska anses som hänvisningar till det här beslutet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II till det här beslutet.

Artikel 37

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Artikel 38

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlaments vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

*BILAGA I***Fördelning av finansieringsramen för genomförandet av den unionsmekanism som avses i artikel 19.1 i procent**

Förebyggande: 20 % +/- 8 procentenheter

Beredskap: 50 % +/- 8 procentenheter

Insatser: 30 % +/- 8 procentenheter

Principer

Vid genomförandet av detta beslut ska kommissionen prioritera åtgärder för vilka det i detta beslut fastställs en tidsfrist inom perioden fram till det att beslutet löper ut, med målsättningen att tidsfristen i fråga ska iakttas.

BILAGA II

Jämförelsetabell

Rådets beslut 2007/162/ EG, Euratom	Rådets beslut 2007/779 EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 1.1		—
Artikel 1.2		Artikel 1.4
Artikel 1.3		—
Artikel 1.4	Artikel 1.2	Artikel 2.2
	Artikel 1.1	—
	Artikel 1.2, första stycket	Artikel 1.2
	Artikel 1.2, andra stycket	Artikel 1.5
Artikel 2.1		Artikel 2.1 a
Artikel 2.2		Artikel 2.1 b
Artikel 2.3		Artikel 1.6
	Artikel 2.1	—
	Artikel 2.2	Artikel 13.1 a
	Artikel 2.3	Artikel 20 b
	Artikel 2.4	Artikel 8 d
	Artikel 2.5	Artikel 8 a
	Artikel 2.6	Artikel 8 b
	Artikel 2.7	Artikel 8 c
	Artikel 2.8	Artikel 18.1
	Artikel 2.9	Artikel 18.2
	Artikel 2.10	Artikel 16.7
	Artikel 2.11	—
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4.1		Artiklarna 20 och 21
Artikel 4.2 a		Artikel 22 a
Artikel 4.2 b		Artikel 22 b och Artikel 23.1, leden a, b och c
Artikel 4.2 c		Artikel 23.1 d
Artikel 4.3		Artikel 23.2 och 4
Artikel 4.4		Artikel 32.1 i
	Artikel 4.1	Artikel 9.1

Rådets beslut 2007/162/ EG, Euratom	Rådets beslut 2007/779 EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 5	Artikel 4.2	Artikel 9.3
	Artikel 4.3	Artikel 9.1 och 9.2
	Artikel 4.4	Artikel 9.4
	Artikel 4.5	Artikel 9.5
	Artikel 4.6	Artikel 9.6
	Artikel 4.7	Artikel 9.9
	Artikel 4.8	Artikel 9.7
		Artikel 24
	Artikel 5.1	Artikel 8 a
	Artikel 5.2	Artikel 8 b
	Artikel 5.3	Artikel 8 c
	Artikel 5.4	Artikel 8 d
	Artikel 5.5	Artikel 13.1 a
	Artikel 5.6	—
	Artikel 5.7	Artikel 13.1 d
	Artikel 5.8	Artikel 13.1 f
	Artikel 5.9	Artikel 18
	Artikel 5.10	Artikel 8 e
	Artikel 5.11	Artikel 8 g
Artikel 6.1		Artikel 25.1
Artikel 6.2		Artikel 25.2
Artikel 6.3		Artikel 25.3, tredje och fjärde meningarna
Artikel 6.4		—
Artikel 6.5		Artikel 25.3, första och andra meningarna
Artikel 6.6		—
Artikel 7	Artikel 6	Artikel 14
		Artikel 28.1
	Artikel 7.1	Artikel 15.1
	Artikel 7.2	Artikel 15.3
	Artikel 7.2 a	Artikel 15.3 a
	Artikel 7.2 c	Artikel 15.3 b
	Artikel 7.2 b	Artikel 15.3, leden c och d
	Artikel 7.3, första och tredje meningarna	Artikel 15.4 och Artikel 16.6

Rådets beslut 2007/162/ EG, Euratom	Rådets beslut 2007/779 EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 8	Artikel 7.4	Artikel 15.5
	Artikel 7.5	—
	Artikel 7.6	Artikel 17.3, första meningen
		Artikel 26
	Artikel 8.1, första stycket	Artikel 16.1
	Artikel 8.1, andra stycket	Artikel 16.2, första meningen
	Artikel 8.1, tredje stycket	—
	Artikel 8.1, fjärde stycket	—
	Artikel 8.2	Artikel 16.4
	Artikel 8.3	—
	Artikel 8.4 a	Artikel 16.3 a
	Artikel 8.4 b	Artikel 16.3 c
	Artikel 8.4 c	Artikel 16.3 d
	Artikel 8.4 d	Artikel 16.3 e
	Artikel 8.5	Artikel 16.8
	Artikel 8.6, första stycket	Artikel 17.1 och 17.2 b
	Artikel 8.6, andra stycket	Artikel 17.3, andra meningen
	Artikel 8.7, första stycket	—
	Artikel 8.7, andra stycket	Artikel 16.2, andra meningen
	Artikel 8.7, tredje stycket	Artikel 16.9
	Artikel 8.7, fjärde stycket	Artikel 16.11
	Artikel 8.7, femte stycket	—
	Artikel 8.8	Artikel 16.10
	Artikel 8.9 a	Artikel 16.12
	Artikel 8.9 b	Artikel 16.13
Artikel 9		Artikel 16.2
	Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10		Artikel 19.3

Rådets beslut 2007/162/ EG, Euratom	Rådets beslut 2007/779 EG, Euratom	Detta beslut
	Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11		—
	Artikel 11	Artikel 29
Artikel 12.1		Artikel 27.1
Artikel 12.2		—
Artikel 12.3		—
Artikel 12.4		—
Artikel 12.5		—
	Artikel 12.1	Artikel 32.1 e
	Artikel 12.2	Artikel 32.1 a
	Artikel 12.3	Artikel 32.1 b
	Artikel 12.4	Artikel 32.1 c
	Artikel 12.5	Artikel 32.1 h
	Artikel 12.6	Artikel 32.1 d
	Artikel 12.7	—
	Artikel 12.8	—
	Artikel 12.9	Artikel 32.1 a andra delen
Artikel 13	Artikel 13	Artikel 33
Artikel 14		Artikel 19
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 34
	Artikel 15	Artikel 36
Artikel 16		Artikel 37, andra meningen
Artikel 17	Artikel 16	Artikel 38

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EURATOM) nr 1314/2013

av den 16 december 2013

om Europeiska atomenergigemenskapens forsknings- och utbildningsprogram (2014–2018) som kompletterar Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett av målen med Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallad *gemenskapen*) är att bidra till en högre levnadsstandard i medlemsstaterna inklusive genom att främja och underlätta kärnforskning i medlemsstaterna och komplettera denna med ett forsknings- och utbildningsprogram på gemenskapsnivå.
- (2) Kärnforskning kan bidra till social och ekonomisk välfärd och miljöhållbarhet genom att öka kärnsäkerheten och förbättra strålskyddet. Av lika stor betydelse är kärnforskningens potentiella bidrag till en långsiktig utfasning av fossila bränslen i energisystemet på ett tryggt, effektivt och säkert sätt.
- (3) Genom stödet till kärnforskning för perioden 1 januari 2014 – 31 december 2018 kommer gemenskapens

forsknings- och utbildningsprogram (nedan kallat *Euratomprogrammet*) att bidra till uppfyllandet av målen i det ramprogram för forskning och innovation – Horisont 2020 – (nedan kallat *ramprogrammet Horisont 2020*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽²⁾ och underlätta genomförandet av Europa 2020-strategin samt uppbyggnaden av och verksamheten inom det europeiska forskningsområdet.

- (4) Kärnenergi är visserligen av betydelse för energiförsörjningen och den ekonomiska utvecklingen, men samtidigt kan allvarliga kärntekniska olyckor utgöra fara för människors hälsa. Kärnsäkerhet och, i förekommande fall, andra säkerhetsaspekter som hanteras av det gemensamma forskningscentrumet (JRC) bör därför ges största möjliga vikt i Euratoms program.
- (5) Den europeiska strategiska planen för energiteknik (nedan kallad *SET-planen*), som angavs i slutsatserna från rådets möte den 28 februari 2008 i Bryssel, påskyndar utvecklingen av en uppsättning tekniker med låga koldioxidutsläpp. Europeiska rådet enades vid sitt möte den 4 februari 2011 om att EU och medlemsstaterna skulle främja investeringar i förnybar energi, och säker och hållbar teknik med låga koldioxidutsläpp och rikta in sig på att genomföra de teknikprioriteringar som anges i SET-planen. Det står varje medlemsstat fritt att välja vilken typ av teknik som den vill stödja.
- (6) Eftersom alla medlemsstater har kärntekniska anläggningar eller använder radioaktiva material, särskilt för medicinska ändamål, har rådet, i sina slutsatser från mötet den 1–2 december 2008, erkänt att det finns ett kontinuerligt behov av kompetens på kärnenergiområdet, särskilt genom lämplig utbildning som kopplas till forskning och samordnas på gemenskapsnivå.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (Se sidan 104 i detta nummer av EUT).

- (7) Även om det är upp till varje medlemsstat att avgöra om den vill använda kärnenergi eller inte, kan det även konstateras att kärnenergi fyller olika funktioner i olika medlemsstater.
- (8) Gemenskapen har åtagit sig att delta i uppförandet av ITER och den senare driften av anläggningen genom att underteckna ett avtal om upprättandet av en internationell fusionsenergiorganisation för gemensamt genomförande av ITER-projektet⁽¹⁾. Gemenskapens bidrag administreras av det europeiska gemensamma företaget för ITER och utveckling av fusionsenergi (nedan kallat *Fusion för energi*) som inrättades genom rådets beslut 2007/198/Euratom⁽²⁾. Verksamheten inom det gemensamma företaget, inklusive ITER, kommer att regleras genom en särskild lagstiftningsakt.
- (9) För att fusion ska bli ett trovärdigt alternativ för kommersiell energiproduktion krävs det, för det första, att uppförandet av ITER slutförs enligt tidsschemat på ett framgångsrikt sätt, och att anläggningens verksamhet inleds. För det andra måste man fastställa en ambitiös men ändå realistisk färdplan mot elproduktion senast 2050. Om dessa mål ska kunna uppnås måste det europeiska fusionsprogrammet få en ny inriktning på ett gemensamt verksamhetsprogram för genomförande av denna färdplan. För att säkerställa att målen med pågående fusionsforskning uppnås, liksom att det finns ett långsiktigt engagemang från och samarbete mellan fusionsforskningsintressenter bör man se till att gemenskapsstödet fortsätter. Större fokus bör i första hand läggas på de verksamheter som stöder ITER, men även på utveckling mot en demonstrationsreaktor, med inbegripet, ökat deltagande, beroende på vad som är lämpligt från den privata sektorns sida. Denna rationalisering och omprioritering bör åstadkommas utan att Europas ledande ställning på fusionsenergiområdet äventyras.
- (10) JRC bör också i fortsättningen tillhandahålla oberoende och kundstyrt vetenskapligt och tekniskt stöd vid fastställandet, utvecklingen, genomförandet och övervakningen av gemenskapspolitiken, särskilt på områdena kärnsäkerhet samt forskning och utbildning på säkerhetsområdet. För att optimera användningen av mänskliga resurser och undvika dubbelarbete inom forskning i unionen bör all ny verksamhet som bedrivs av JRC analyseras för att kontrollera dess samstämmighet med redan befintlig verksamhet i medlemsstaterna. Säkerhetsaspekter för ramprogrammet Horisont 2020 bör begränsas till JRC:s direkta åtgärder.
- (11) JRC bör fortsätta att generera extraresurser genom konkurrensinriktad verksamhet, inbegripet deltagande i Euratomprogrammets indirekta åtgärder, tredjepartsrelaterat arbete och, i mindre omfattning, utnyttjande av immateriell egendom.
- (12) Det är unionens uppgift att i alla medlemsstaternas intresse utveckla ett ramverk för att stödja gemensam spetsforskning, kunskapsuppbyggnad och kunskapsbevarande när det gäller kärnklyvningsteknik, med särskilt fokus på säkerhet, strålskydd och icke-spridning. En förutsättning är att man har tillgång till oberoende vetenskapliga belägg, och där kan JRC ge ett avgörande bidrag. Detta påpekades i kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen*, där kommissionen angav att man med hjälp av JRC ville stärka den vetenskapliga grundvalen för olika politikområden. JRC är berett att ta itu med denna utmaning genom att fokusera sin kärnsäkerhetsforskning på unionens prioriterade politikområden.
- (13) Euratomprogrammet bör främja allmänhetens och det civila samhällets kunskaper om och intresse för forskning och innovation genom att främja vetenskaplig utbildning, göra vetenskapliga rön mer tillgängliga, ta fram ansvarsfulla forsknings- och innovationsplaner som motsvarar medborgarnas och det civila samhällets prioriteringar och förväntningar samt underlätta dessa aktörers deltagande i verksamheter under Euratomprogrammet.
- (14) Genomförandet av Euratomprogrammet bör ta fasta på utvecklingen i fråga om möjligheter och behov inom vetenskap, teknik, industri, politik och samhälle. Planeringen bör göras i nära samarbete med intressenter från alla berörda sektorer, och det bör finnas tillräckligt mycket flexibilitet för nya utvecklingstendenser. Man kan under Euratomprogrammets löptid anlita extern rådgivning och även utnyttja relevanta strukturer i form av t.ex. europeiska teknikplattformar.
- (15) Resultatet av debatterna vid symposiet i Bryssel den 26–27 februari 2013, som organiserades av kommissionen och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén tillsammans, om fördelarna och begränsningarna med kärnfissionsforskning för en koldioxidsnål ekonomi, som förberetts genom en tvärvetenskaplig studie med bl.a. experter inom energiområdet, ekonomi och samhällsvetenskap, där man konstaterade behovet av fortsatt kärnforskning på europeisk nivå.

⁽¹⁾ EUT L 358, 16.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Rådets beslut 2007/198/Euratom av den 27 mars 2007 om inrättande av ett europeiskt gemensamt företag för ITER och utveckling av fusionsenergi samt om beviljande av förmåner till detta företag (EUT L 90, 30.3.2007, s. 58).

- (16) Euratomprogrammet bör bidra till att göra forskarkyrket mer attraktivt i unionen. Vederbörlig hänsyn bör tas till den europeiska stadgan för forskare och riktlinjerna för rekrytering av forskare⁽¹⁾, liksom andra tillämpliga referensramar som tagits fram inom det europeiska forskningsområdet. Samtidigt bör det beaktas att dessa normer är av frivillig natur.
- (17) Verksamheten inom Euratomprogrammet bör främja jämställdhet mellan kvinnor och män inom forskning och innovation, särskilt genom att angripa de underliggande orsakerna till obalansen mellan könen, utnyttja både kvinnliga och manliga forskares fulla potential och integrera genusdimensionen i projektinnehållet i syfte att höja forskningens kvalitet och stimulera innovation. Verksamheten bör också syfta till att förverkliga principerna om jämställdhet mellan kvinnor och män i artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (18) Forsknings- och innovationsverksamhet som får stöd genom Euratomprogrammet bör uppfylla grundläggande etiska principer. Yttrandena i energifrågor från Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik bör härvidlag beaktas på lämpligt sätt. Forskningsverksamheten bör även ta hänsyn till artikel 13 i EUF-fördraget och leda till minskad användning av djur i forsknings- och försökssammanhang med målet att till slut ersätta djurförsök med andra metoder. Vid alla typer av verksamhet bör man garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa.
- (19) Det är också troligt att effekten skulle bli större om man kombinerade medel från Euratomprogrammet med sådana från den privata sektorn, inom ramen för offentlig-privata partnerskap på sådana nyckelområden där forskning och innovation kan bidra till unionens bredare mål i fråga om konkurrenskraft. Man bör särskilt ta fasta på deltagandet från små och medelstora företag.
- (20) Euratomprogrammet bör främja samarbete – särskilt på säkerhetsområdet – med tredjeländer utifrån gemensamma intressen och ömsesidig nytta, i synnerhet för att främja en kontinuerlig förbättring av kärnsäkerheten.
- (21) För att behålla likvärdiga förutsättningar för alla företag som verkar på den inre marknaden bör finansieringen från Euratomprogrammet utformas i enlighet med bestämmelserna om statligt stöd, så att man säkerställer att offentliga medel används på avsett sätt och förhindrar marknadsnedvridningar i form av t.ex. utträngning av privat finansiering, skapande av icke ändamålsenliga marknadsstrukturer och bibehållande av ineffektiva företag.
- (22) Europeiska rådet påpekade i sina slutsatser den 4 februari 2011 att det behövs en ny strategi för kontroller och riskhantering inom unionens forskningsfinansiering, och att man måste hitta en ny balans mellan förtroende och kontroll, liksom mellan risktagande och riskförebyggande. I Europaparlamentets resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning⁽²⁾ krävdes en pragmatisk förändring mot administrativ och finansiell förenkling, och där hävdades också att unionens forskningsfinansiering bör baseras mer på förtroende och risktolerans gentemot deltagarna.
- (23) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa påföljder vid behov. En omarbetad kontrollstrategi där fokus flyttats från minimering av felfrekvenser till riskbaserad kontroll och upptäckt av bedrägerier bör minska deltagarnas kontrollbörda.
- (24) Det är viktigt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av Euratomprogrammet, att det genomförs på ett så effektivt och användarvänligt sätt som möjligt och att det samtidigt är rättsligt säkert och tillgängligt för samtliga deltagare. Det är nödvändigt att säkerställa efterlevnaden av de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ och av kraven på förenkling och bättre lagstiftning.
- (25) För att säkerställa ett så effektivt genomförande som möjligt, liksom enkelt tillträde för alla deltagare tack vare förenklade förfaranden, och för att åstadkomma en sammanhängande, omfattande och transparent ram för deltagarna, bör deltagande i Euratomprogrammet och spridning av forskningsresultat regleras genom de bestämmelser som är tillämpliga på ramprogrammet Horisont 2020, enligt vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013, med vissa anpassningar eller undantag.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2005/251/EG av den 11 mars 2005 om den europeiska stadgan för forskare och riktlinjer för rekrytering av forskare (EUT L 75, 22.3.2005, s. 67).

⁽²⁾ EUT C 74E, 13.3.2012, s. 34.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (26) Det är viktigt att också fortsättningsvis underlätta utnyttjandet av immateriell egendom som utvecklats av deltagarna och samtidigt skydda andra deltagares och gemenskapens legitima intressen, i enlighet med kapitel 2 i fördraget.
- (27) Garantifonderna för deltagare, som förvaltas av kommissionen och som inrättats i enlighet med rådets förordning (Euratom) nr 1908/2006 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom) nr 139/2012 ⁽²⁾ har visat sig vara viktiga skyddsmekanismer som minskar riskerna beträffande utestående belopp som inte betalats tillbaka av deltagarna. Den garantifond för deltagare som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 ⁽³⁾ bör också gälla åtgärder enligt förordning (Euratom) nr 1908/2006, förordning (Euratom) nr 139/2012 och den här förordningen.
- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av indirekta åtgärder inom Euratomprogrammet bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att anta arbetsprogram och ett beslut om godkännande av finansiering av de indirekta åtgärderna. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (29) Uppfylldandet av Euratomprogrammets mål på relevanta områden förutsätter att övergripande verksamheter får stöd, både inom Euratomprogrammet och i samband med verksamheten inom ramprogrammet Horisont 2020.
- (30) En effektiv resultatorienterad förvaltning, inklusive utvärdering och övervakning, förutsätter att man tar fram specifika resultatindikatorer som uppfyller följande krav: de ska kunna mätas över tiden, vara både realistiska och återspegla åtgärdens logik, samt vara relevanta för den hierarki av mål och verksamheter som avses. Det bör
- inrättas ändamålsenliga system för samordning mellan, å ena sidan, genomförandet och övervakningen av Euratomprogrammet och, å andra sidan, övervakningen av utveckling, resultat och funktion hos det europeiska forskningsområdet.
- (31) Styrelsen för JRC, vilket inrättades genom kommissionens beslut 96/282/Euratom ⁽⁵⁾, har rådfrågats om det vetenskapliga och tekniska innehållet i JRC:s direkta åtgärder. Med tanke på den rättsliga säkerheten bör följande rättsakter upphävas:
- (32) Med tanke på den rättsliga förutsägbarheten bör följande rättsakter upphävas: rådets beslut av den 16 december 1980 om inrättande av en rådgivande kommitté för fusionsprogrammet ⁽⁶⁾, rådets beslut 84/338/Euratom, EKSG, EEG ⁽⁷⁾, rådets beslut 2006/970/Euratom ⁽⁸⁾, förordning (Euratom) nr 1908/2006, rådets beslut 2006/976/Euratom ⁽⁹⁾, rådets beslut 2006/977/Euratom ⁽¹⁰⁾, förordning (Euratom) nr 1908/2006, rådets beslut 2012/93/Euratom ⁽¹¹⁾, förordning (Euratom) nr 139/2012, rådets beslut 2012/94/Euratom ⁽¹²⁾ och rådets beslut 2012/95/Euratom ⁽¹³⁾.
-
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 1908/2006 av den 19 december 2006 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i Europeiska atomenergigemenskapens sjunde ramprogram och för spridning av forskningsresultat (2007–2011) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 139/2012 av den 19 december 2011 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i indirekta åtgärder inom Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram och för spridning av forskningsresultat (2012–2013) (EUT L 47, 18.2.2012, s. 1).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 17 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (Se sidan 81 i detta nummer av EUT).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽⁵⁾ Kommissionens beslut 96/282/Euratom av den 10 april 1996 om omorganisation av Gemensamma forskningscentret (EGT L 107, 30.4.1996, s. 12).
- ⁽⁶⁾ Rådets dokument 4151/81 (ATO) av den 8 januari 1981, ej offentliggjort i EUT.
- ⁽⁷⁾ Rådets beslut 84/338/Euratom, EKSG, EEG av den 29 juni 1984 om strukturen på och förfarandet vid hanteringen och samordningen av gemenskapens forskning, utveckling och demonstrationer (EGT L 177, 4.7.1984, s. 25).
- ⁽⁸⁾ Rådets beslut 2006/970/Euratom av den 18 december 2006 om sjunde ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2007–2011) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 60).
- ⁽⁹⁾ Rådets beslut 2006/976/Euratom av den 19 december 2006 om det särskilda programmet för genomförande av sjunde ramprogrammet (2007–2011) för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (EUT L 400, 30.12.2006, s. 404).
- ⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 2006/977/Euratom av den 19 december 2006 om det särskilda program som genom direkta åtgärder skall genomföras av Gemensamma forskningscentrumet för genomförande av sjunde ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2007–2011) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 434).
- ⁽¹¹⁾ Rådets beslut 2012/93/Euratom av den 19 december 2011 om ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) (EUT L 47, 18.2.2012, s. 25).
- ⁽¹²⁾ Rådets beslut 2012/94/Euratom av den 19 december 2011 om det särskilda program som ska genomföras genom indirekta åtgärder för genomförande av ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) (EUT L 47, 18.2.2012, s. 33).
- ⁽¹³⁾ Rådets beslut 2012/95/Euratom av den 19 december 2011 om det särskilda program som ska genomföras genom direkta åtgärder av gemensamma forskningscentrumet för genomförande av ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) (EUT L 47, 18.2.2012, s. 40).

- (33) Kommissionen har hört Euratoms vetenskapliga och tekniska kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INRÄTTANDE

Artikel 1

Inrättande

Genom denna förordning inrättas Europeiska atomenergigemenskapens forsknings- och utbildningsprogram för perioden 1 januari 2014 till och med 31 december 2018, (nedan kallat *Euratomprogrammet*), och fastställs regler för deltagande i det programmet, inbegripet deltagande i program som sorterar under finansieringsorgan vilka förvaltar medel som beviljats enligt denna förordning, och i verksamheter som genomförs gemensamt i enlighet med såväl denna förordning som ramprogrammet Horisont 2020 för forskning och innovation (nedan kallat *ramprogrammet Horisont 2020*), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) forsknings- och innovationsverksamhet: hela spektrumet av verksamheter inom forskning, teknisk utveckling, demonstration och innovation, inbegripet främjande av samarbete med tredjeländer och internationella organisationer, spridning och optimering av resultat och stimulerande av utbildning och rörlighet för forskare inom Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallad *gemenskapen*).
- b) direkta åtgärder: forsknings- och innovationsverksamhet som genomförs av kommissionen via gemensamma forskningscentrumet (JRC).
- c) indirekta åtgärder: forsknings- och innovationsverksamhet som unionen eller gemenskapen (nedan kallad *unionen*) ger finansiellt stöd till och som genomförs av deltagare.
- d) offentlig-privat partnerskap: partnerskap där partner från den privata sektorn, gemenskapen och, i förekommande fall, andra partner, såsom offentliga myndigheter, gemensamt åtar sig att stödja utvecklingen och genomförandet av program eller verksamheter för forskning och innovation.
- e) partnerskap mellan offentliga aktörer: partnerskap där lokala, regionala, nationella eller internationella offentliga myndigheter eller organ som anförtrots uppgifter som faller inom offentlig förvaltning tillsammans med gemenskapen gemensamt åtar sig att stödja utvecklingen och genomförandet av program eller verksamheter.

Artikel 3

Mål

1. Euratomprogrammets allmänna mål är att bedriva forsknings- och utbildningsverksamhet på kärnenergiområdet, med tonvikt på en kontinuerlig förbättring av kärnsäkerhet och strålskydd, särskilt för att kunna bidra till den långsiktiga utfasningen av fossila bränslen från energisystemet på ett tryggt, effektivt och säkert sätt. Det allmänna målet ska uppnås genom de verksamheter som anges i bilaga I i form av direkta och indirekta åtgärder som uppfyller de särskilda målen i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. De indirekta åtgärderna i Euratomprogrammet ska ha följande särskilda mål:

- a) Att främja säkerhet i kärnenergisystem.
- b) Att bidra till att ta fram säkra långsiktiga lösningar för hantering av avfall för slutförvaring inbegripet geologisk slutförvaring samt separation och transmutation.
- c) Att främja utveckling och bevarande av expertis och spetskompetens på kärnenergiområdet i Europeiska unionen.
- d) Att främja strålskydd och utveckling av medicinska tillämpningar av strålning, inbegripet bl.a. säker och trygg tillförsel och användning av radioisotoper.
- e) Att främja utvecklingen mot demonstration av genomförbarhet när det gäller fusion som energikälla genom användning av befintliga och framtida fusionsanläggningar.
- f) Att lägga grunden för framtida fusionskraftverk genom utveckling av material, teknik och konstruktionsprinciper.
- g) Att främja innovation och industrins konkurrenskraft.
- h) Att säkerställa tillgänglighet och användning av forskningsinfrastruktur av alleuropeisk betydelse.

3. De direkta åtgärderna i Euratomprogrammet ska ha följande särskilda mål:

- a) Att öka kärnsäkerheten när det gäller bl.a. kärnreaktor- och bränslesäkerhet, avfallshantering, inbegripet geologisk slutförvaring samt separation och transmutation, avveckling och olycksberedskap.
- b) Att öka kärnsäkerheten när det gäller bl.a. kärnämneskontroll, icke-spridning, bekämpning av illegal handel och nukleär kriminalteknik.

- c) Att öka spetskompetensen i kärnvetenskapens bas för standardisering.
- d) Att främja kunskapshantering samt teoretisk och praktisk utbildning.
- e) Att stödja unionens politik för kärnsäkerhet.

All ny tilldelning av uppgifter till JRC ska analyseras av JRC:s styrelse för att kontrollera att tilldelningen av uppgifter är konsekvent med befintlig verksamhet i medlemsstaterna.

4. Euratomprogrammet ska genomföras på ett sätt som säkerställer att de prioriteringar och verksamheter som får stöd är relevanta med tanke på de föränderliga behoven samt ta hänsyn till utvecklingen inom vetenskap, teknik, innovation, politikutformning, marknader och samhälle, med målsättningen att optimera användningen av mänskliga och ekonomiska resurser och undvika dubbelarbete inom forskning och utveckling på kärnenergiområdet i unionen.

5. Inom de särskilda mål som avses i punkterna 2 och 3 får hänsyn tas till nya och oförutsedda behov som uppstår under Euratomprogrammets genomförandeperiod. Detta kan, i vederbörligen motiverade fall, inbegripa reaktioner på nya möjligheter, kriser och hot, reaktioner på behov som rör utvecklingen av ny unionspolitik, och reaktioner på hanteringen av åtgärder som planeras för stöd inom ramen för framtida program.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av Euratomprogrammet ska vara 1 603 329 000 EUR. Beloppet ska fördelas enligt följande:

- a) Indirekta åtgärder för forsknings- och utvecklingsprogrammet för fusion: 728 232 000 EUR.
- b) Indirekta åtgärder för fission, säkerhet och strålskydd: 315 535 000 EUR.
- c) Direkta åtgärder: 559 562 000 EUR.

Vid genomförandet av indirekta åtgärder inom Euratomprogrammet ska kommissionens administrativa utgifter uppgå till högst 7 % i genomsnitt under Euratomprogrammets löptid och högst 6 % under 2018.

2. Finansieringsramen för Euratomprogrammet får omfatta utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är nödvändiga för förvaltningen av programmet och för att dess mål ska kunna uppnås, framför allt undersökningar och sammanträden med experter, i den mån sam-

manhänger med de allmänna målen i denna förordning, och utgifter knutna till it-nät, för informationsbearbetning och -utbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som kommissionen ådragit sig för förvaltningen av Euratomprogrammet. Utgifter för kontinuerliga och återkommande åtgärder, såsom kontroll, revision och it-nät kommer att täckas inom gränserna för kommissionens administrativa utgifter enligt punkt 1.

3. Vid behov och om det är vederbörligen motiverat får anslag föras upp i budgeten efter 2018 för att täcka utgifter för tekniskt och administrativt bistånd, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som ännu inte avslutats den 31 december 2018.

4. Om de direkta åtgärderna bidrar till initiativ som inrättats av enheter som har ålagts genomförandepgifter av kommissionen i enlighet med artiklarna 6.2 och 15 ska detta bidrag inte anses utgöra en del av det finansiella bidrag som avsatts för dessa initiativ.

5. Budgetåtaganden får delas upp i årliga betalningar. Kommissionen ska varje år avsätta medel till de årliga betalningarna med beaktande av framstegen med de åtgärder som får finansiellt stöd, de beräknade behoven och disponibla medel i budgeten.

Artikel 5

Deltagande av tredjeländer

1. Deltagande i Euratomprogrammet är öppet för

- a) anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och villkor för dessa länders deltagande i unionens program som fastställts i respektive ramavtal och i beslut av associeringsråd eller genom liknande arrangemang,
- b) medlemmar i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta), eller länder eller territorier som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken som uppfyller samtliga följande kriterier:
 - i) En god kapacitet i fråga om vetenskap, teknik och innovation.
 - ii) Ett gott renommé som deltagare i unionens forsknings- och innovationsprogram.
 - iii) Rättvis och jämlik behandling av immateriella rättigheter.”
- c) länder och territorier som är associerade till Euratoms sjunde ramprogram.

2. Särskilda villkor för deltagande av associerade länder i Euratomprogrammet, inklusive det finansiella bidraget som ska baseras på de associerade ländernas bruttonationalprodukt, ska fastställas genom internationella avtal mellan unionen och de associerade länderna.

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE

KAPITEL I

Genomförande, förvaltning och stödformer

Artikel 6

Förvaltning och former av gemenskapsstöd

1. Euratomprogrammet ska genomföras genom indirekta åtgärder där man använder sig av en eller flera av de typer av finansiering som föreskrivs i budgetförordningen, särskilt anslag, priser, upphandling och finansieringsinstrument. Gemenskapens stöd ska också bestå av direkta åtgärder i form av forsknings- och innovationsverksamhet som utförs av (JRC).

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 i Euratomfördraget får kommissionen överlåta en del av genomförandet av Euratomprogrammet på de finansieringsorgan som avses i artikel 58.1 c i budgetförordningen.

Kommissionen får också överlåta genomförandet av indirekta åtgärder inom Euratomprogrammet på organ som inrättats genom, eller som avses i, ramprogrammet Horisont 2020.

3. Kommissionen ska, genom genomförandeakter och i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.3, anta beslutet om godkännande av finansieringen av indirekta åtgärder.

Artikel 7

Regler för deltagande och spridning av forskningsresultat

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska deltagandet för alla rättsliga enheter i indirekta åtgärder inom Euratomprogrammet regleras av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013.

2. Vid tillämpning av Euratomprogrammet ska de säkerhetsbestämmelser som avses i artikel 43.2 första stycket i förordning (EU) nr 1290/2013 inbegripa medlemsstaternas försvarsintressen i den mening som avses i artikel 24 i fördraget.

Genom undantag från artikel 41 första stycket i förordning (EU) nr 1290/2013 får kommissionen eller finansieringsorganet, när det gäller resultat som uppnåtts av deltagare som erhållit finansiella bidrag från gemenskapen, invända mot överföringar av ägarskap och mot beviljande av exklusiva eller icke exklusiva

licenser till tredje part som är etablerad i ett tredjeland som inte deltar i Euratomprogrammet, om kommissionen anser att beviljandet eller överföringen inte är förenliga med målet att utveckla konkurrenskraften inom unionens ekonomi eller inte är förenliga med etiska principer eller säkerhetsöverväganden. "Säkerhetsöverväganden" ska inbegripa medlemsstaternas försvarsintressen i den mening som avses i artikel 24 i fördraget.

Genom undantag från artikel 46.1 första stycket i förordning (EU) nr 1290/2013 ska gemenskapen och dess gemensamma företag, i syfte att utveckla, genomföra och övervaka gemenskapens politik och program eller skyldigheter till följd av internationellt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer, ha tillgång till resultaten från en deltagare som erhållit ett finansiellt bidrag från gemenskapen. Denna rätt till tillgång ska inbegripa rätten att tillåta att tredje part använder resultaten vid offentlig upphandling och rätten att bevilja underlicenser, och den ska endast gälla icke-kommersiell och icke-konkurrensmässig användning och ska beviljas utan ersättning.

3. Den garantifond för deltagare som inrättats genom förordning (EU) nr 1290/2013 ska ersätta och efterträda de garantifonder för deltagare som inrättats genom förordning (Euratom) nr 1908/2006 och förordning (Euratom) nr 139/2012.

Alla belopp från de garantifonder för deltagare som inrättats genom förordningarna (Euratom) nr 1908/2006 och (Euratom) nr 139/2012 ska från och med den 31 december 2013 överföras till deltagare i garantifonden som inrättats genom förordning (EU) nr 1290/2013. Deltagare i åtgärder som omfattas av beslut 2012/93/Euratom som undertecknar bidragsavtal efter den 31 december 2013 ska lämna sitt bidrag till garantifonden för deltagarna.

Artikel 8

Övergripande verksamheter

1. För att uppnå Euratomprogrammets mål och ta itu med utmaningar som är gemensamma för Euratomprogrammet och ramprogrammet Horisont 2020 kan verksamheter som är övergripande i förhållande till de indirekta åtgärder som anges i bilaga I och/eller som ingår i genomförandet av det särskilda programmet inom ramprogrammet Horisont 2020, vilket inrättades genom rådets beslut 2013/743/EU ⁽¹⁾, beviljas finansiella bidrag från unionen.

2. De finansiella bidrag som avses i punkt 1 i denna artikel kan utgöras av en kombination av finansiella bidrag för indirekta åtgärder enligt artikel 4 i denna förordning och artikel 6 i förordning (EU) nr 1291/2013 och får genomföras med hjälp av en enda finansieringsmetod.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/743/EU av den 3 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för att genomföra Horisont 2020 – ramprogram för forskning och innovation (2014–2020) (Se sidan 965 i detta nummer av EUT).

*Artikel 9***Jämställdhet mellan kvinnor och män**

Euratomprogrammet ska säkerställa ett effektivt främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män, liksom av genusdimensionen, i forskningens och innovationens innehåll.

*Artikel 10***Etiska principer**

1. All forsknings- och innovationsverksamhet som utförs inom Euratomprogrammet ska uppfylla etiska principer samt tillämplig lagstiftning på nationell, unions- och internationell nivå, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, med tilläggsprotokoll.

Man ska särskilt beakta proportionalitetsprincipen, rätten till integritet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till fysisk och mental integritet för personer, rätten till icke-diskriminering och behovet att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa.

2. Forsknings- och innovationsverksamhet som utförs inom Euratomprogrammet ska uteslutande vara inriktad på civila tillämpningar.

*Artikel 11***Arbetsprogram**

1. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.3 anta arbetsprogram för genomförandet av indirekta åtgärder. Sådana arbetsprogram ska möjliggöra bottom-up-strategier för att uppfylla målen på ett innovativt sätt.

Arbetsprogrammen ska ange de viktigaste komponenterna för att genomföra åtgärderna i enlighet med budgetförordningen, inbegripet åtgärdernas detaljerade mål, dithörande finansiering och en tidtabell, liksom en flerårig strategi och strategiska riktlinjer för genomförandet under kommande år.

2. När det gäller direkta åtgärder ska kommissionen, i enlighet med beslut 96/282/Euratom, upprätta ett flerårigt arbetsprogram som i större detalj beskriver de mål och vetenskapliga och tekniska prioriteringar som anges i bilaga I, liksom en tidtabell för genomförandet.

Detta fleråriga arbetsprogram ska också beakta relevant forskningsverksamhet som bedrivs av medlemsstaterna, associerade länder samt europeiska och internationella organisationer. Det ska uppdateras vid behov.

3. Arbetsprogrammen som avses i punkterna 1 och 2 ska anpassas till det vetenskapliga, tekniska och innovationsmässiga

läget på nationell, unions- och internationell nivå samt till relevant utveckling inom politik, marknad och samhälle. De ska uppdateras vid behov.

4. Arbetsprogrammen som avses i punkterna 1 och 2 ska innehålla ett avsnitt som anger de övergripande verksamheter som avses i artikel 8.

*Artikel 12***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. Kommittén⁽¹⁾ ska sammanträda i två olika konstellationer, som ska behandla fissionsrelaterade respektive fusionsrelaterade aspekter av Euratomprogrammet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska granskningsförfarandet enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

Artikel 13

Kommissionen ska regelbundet informera den kommitté som avses i artikel 12 om den allmänna utvecklingen i fråga om Euratomprogrammets genomförande, och ska i tid förse dem med information om alla indirekta åtgärder som föreslås eller finansieras genom Euratomprogrammet.

*Artikel 14***Extern rådgivning och återkoppling från samhället**

1. Vid genomförandet av Euratomprogrammet ska man beakta råd och synpunkter från, i förekommande fall,

- a) Euratoms vetenskapliga och tekniska kommitté i enlighet med artikel 134 i Euratomfördraget;
- b) av kommissionen upprättade oberoende rådgivande grupper med experter på hög nivå;
- c) strukturer för dialog som skapats genom internationella vetenskapliga och tekniska avtal;
- d) framåtblickande verksamhet;

⁽¹⁾ För att underlätta genomförandet av Euratomprogrammet kommer kommissionen för varje möte i programkommittén enligt dagordningen att i enlighet med fastställda riktlinjer ersätta utgifterna för en företrädare per medlemsstat samt en expert/rådgivare per medlemsstat för sådana punkter på dagordningen där en medlemsstat kräver specialiserad sakkunskap.

- e) riktade offentliga samråd (inklusive, om så är lämpligt, regionala och nationella myndigheter eller intressenter); och
- f) öppna och interaktiva processer som säkerställer stöd till ansvarsfull forskning och innovation.

2. Man ska också fullt ut beakta de forsknings- och innovationsprogram som upprättats genom bl.a. europeiska teknikplattformar, gemensamma initiativ för programplanering och europeiska innovationspartnerskap.

KAPITEL II

Särskilda åtgärdsområden

Artikel 15

Små och medelstora företag

Särskild vikt ska läggas vid att säkerställa lämpligt deltagande av, och innovativa effekter för, små och medelstora företag och den privata sektorn i allmänhet i Euratomprogrammet. Kvantitativa och kvalitativa bedömningar av de små och medelstora företagens deltagande ska göras som en del i utvärderings- och övervakningsförfarandena.

Artikel 16

Offentlig-privata partnerskap och partnerskap mellan offentliga aktörer

För att nå målen i artikel 3 får särskilda verksamheter inom Euratomprogrammet genomföras av

- a) gemensamma företag som inrättats på grundval av kapitel 5 i fördraget,
- b) partnerskap mellan offentliga aktörer som bygger på stödssystemet med medfinansieringsåtgärder för program,
- c) sådana kontraktbaserade offentlig-privata partnerskap som avses i artikel 25 i förordning (EU) nr 1291/2013.

Artikel 17

Internationellt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

1. Enheter som är etablerade i tredjeländer och internationella organisationer ska kunna delta i indirekta åtgärder inom Euratomprogrammet på de villkor som anges i förordning (EU) nr 1290/2013. Undantag från den allmänna principen i detta hänseende anges i artikel 7 i den här förordningen. Internationellt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer ska främjas inom Euratomprogrammet i syfte att

- a) stärka unionens spetskompetens och attraktionskraft inom forskning och innovation, liksom dess ekonomiska och industriella konkurrenskraft,

- b) effektivt ta itu med gemensamma samhällsutmaningar,
- c) stödja målen för unionens externa politik och utvecklingspolitik, som komplement till externa program och utvecklingsprogram. Synergier med unionens övriga politik ska eftersträvas.

2. Riktade åtgärder för att främja samarbete med särskilda tredjeländer eller grupper av tredjeländer ska genomföras på grundval av ett strategiskt tillvägagångssätt samt gemensamma intressen och prioriteringar och ömsesidig nytta, med beaktande av deras vetenskapliga och tekniska nivå och marknadsmöjligheter, samt den förväntade effekten.

Ömsesidig tillgång till program i tredjeländer bör uppmuntras. Samordning och synergieffekter med initiativ i medlemsstater och associerade länder ska främjas för att maximera effekten. Karaktären på samarbetet kan variera beroende på vilka partnerländer det gäller.

Prioriteringarna vid samarbete ska fastställas med hänsyn till utvecklingen av möjligheterna till samarbete med tredjeländer inom ramen för unionens politik och en rättvis och jämlik behandling av immateriella rättigheter.

Artikel 18

Information, kommunikation, utnyttjande och spridning

1. Vid genomförandet av Euratomprogrammet ska spridnings- och kommunikationsverksamhet anses utgöra en integrerad del av de åtgärder som får stöd genom Euratomprogrammet.

2. Kommunikationsverksamhet kan inbegripa följande:

- a) Initiativ som syftar till att öka medvetenheten om och underlätta tillgången till finansiering genom Euratomprogrammet, särskilt för sådana regioner eller typer av deltagare som deltar i relativt låg grad.
- b) Riktat stöd till projekt och konsortier för att ge dem tillgång till nödvändig kompetens för att optimera kommunikation, utnyttjande och spridning av resultat.
- c) Initiativ för att främja dialog och debatt om vetenskapliga, tekniska och innovationsrelaterade frågor med allmänheten, och för att dra nytta av sociala medier och andra innovativa tekniker och metoder.
- d) Information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att de är kopplade till målen för denna förordning, i synnerhet ska kommissionen förse medlemsstaterna med läglig och grundlig information.

3. Om inte annat följer av fördraget och annan relevant unionslagstiftning, får spridningsverksamhet inbegripa följande:

- a) Åtgärder som samlar resultat från flera olika projekt, inbegripet sådana som får finansieras från andra källor, för att tillhandahålla användarvänliga databaser och rapporter som sammanfattar de viktigaste resultaten.
- b) Spridning av resultat till beslutsfattare, inbegripet standardiseringsorgan, för att främja relevanta organs användning av policyrelevanta resultat på internationell, unions-, nationell och regional nivå.

KAPITEL III

Kontroll

Artikel 19

Kontroll och revision

1. Det kontrollsystem som inrättats för genomförande av denna förordning ska utformas så att man kan vara rimligt säker på att åstadkomma en lämplig riskhantering när det gäller operationernas ändamålsenlighet och effektivitet, liksom de underliggande transaktionernas lagenlighet och korrekthet, med beaktande av programmens fleråriga karaktär och typen av betalningar som berörs.

2. Kontrollsystemet ska säkerställa en lämplig balans mellan förtroende och kontroll, med hänsyn till administrativa och andra kostnader för kontroller på alla nivåer, särskilt för deltagare, så att Euratomprogrammets mål kan uppnås och de främsta spetsforskarna och mest innovativa företagen kan lockas att delta i programmet.

3. Revisionsstrategin för utgifter inom de indirekta åtgärderna inom Euratomprogrammet ingår i kontrollsystemet och ska baseras på redovisningsrevisionen av ett representativt urval av utgifter från hela programmet. Ett sådant representativt urval ska kompletteras av ett urval som baseras på en uppskattning av de risker som är förknippade med utgifterna.

För att minimera revisionsbördan för deltagarna ska revision av utgifter i de indirekta åtgärderna inom Euratomprogrammet göras på ett enhetligt sätt och i enlighet med principerna om ekonomi, effektivitet och ändamålsenlighet.

Artikel 20

Skyddet av unionens finansiella intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder

mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska påföljder.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha rätt att utföra granskningar av handlingar och kontroller på plats hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-finansiering enligt denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får kommissionens granskningar utföras upp till två år efter slutbetalningen.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 833/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller avtal som finansieras enligt Euratomprogrammet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredje-länder eller med internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att utföra sådana revisioner och utredningar i överensstämmelse med sina respektive befogenheter.

KAPITEL IV

Övervakning och utvärdering

Artikel 21

Övervakning

1. Kommissionen ska varje år övervaka Euratomprogrammets genomförande, inbegripet dess utveckling och resultat. Kommissionen ska förse den kommitté som avses i artikel 12 med information om detta.

2. Kommissionen ska rapportera och offentliggöra resultaten av övervakningen som avses i punkt 1.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 833/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 22***Utvärdering**

1. Utvärderingar ska utföras i tillräckligt god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.

Kommissionen ska med bistånd av oberoende experter, som valts ut på grundval av ett öppet förfarande, senast den 31 maj 2017 göra en interimsvärdering av Euratoms sjunde ramprogram med avseende på vad som åstadkommit i fråga om resultat och framsteg mot effekter, målen för varje åtgärd och åtgärdernas fortsatta relevans, effektivitet och utnyttjande av resurser, utrymme för ytterligare förenklningar samt europeiskt mervärde; härvid ska beaktas den efterhandsutvärdering av Euratoms sjunde ramprogram upprättat genom beslut 2006/970/Euratom och Euratomprogrammet (2012–2013) upprättat genom beslut 2012/93/Euratom som ska slutföras före utgången av 2015. Utvärderingen ska även beakta åtgärdernas bidrag till unionens prioriteringar för smart och hållbar tillväxt för alla, resultaten på de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder och graden av synergi och interaktion med andra av unionens finansieringsprogram, inbegripet strukturfonderna.

Kommissionen ska med bistånd av oberoende experter, som valts ut på grundval av ett öppet förfarande, senast den 31 december 2022 göra en efterhandsutvärdering av Euratomprogrammet. Denna utvärdering ska omfatta motiven för åtgärderna, deras genomförande och resultat samt deras långsiktiga effekter och hållbarhet och ligga till grund för ett beslut om en eventuell förlängning, ändring eller upphävande av en efterföljande åtgärd.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska direkta och indirekta åtgärder inom Euratomprogrammet bli föremål för separata utvärderingar.

3. De utvärderingar som avses i punkterna 1 och 2 ska bedöma utvecklingen mot de mål som anges i artikel 3 med beaktande av de relevanta resultatindikatorer som anges i bilaga II.

4. När så är lämpligt ska medlemsstaterna förse kommissionen med uppgifter och information som krävs, om sådana finns tillgängliga, för kontroll och utvärdering av de berörda åtgärderna.

5. Kommissionen ska meddela slutsatserna av de utvärderingar som avses i punkterna 1 och 2, tillsammans med sina egna iakttagelser, till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

*AVDELNING III***SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER***Artikel 23***Upphävande och övergångsbestämmelser**

1. Rådets beslut av den 16 december 1980 om inrättande av en rådgivande kommitté för fusionsprogrammet, rådets beslut 84/338/Euratom, EKSG, EEG, beslut 2006/970/Euratom, beslut 2006/976/Euratom, beslut 2006/977/Euratom, förordning (Euratom) nr 1908/2006, beslut 2012/93/Euratom, förordning (Euratom) nr 139/2012, beslut 2012/94/Euratom och beslut 2012/95/Euratom ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

2. Verksamhet som omfattas av gemenskapens finansiella bidrag inom program som fastställts genom de beslut som avses i punkt 1 och motsvarande finansiella åtaganden ska fortsätta att regleras av de regler som gäller för dessa program till dess att de har slutförts.

3. Det finansiella anslag som avses i artikel 4 får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan Euratomprogrammet och de åtgärder som antagits enligt beslut 2012/93/Euratom, beslut 2012/94/Euratom och beslut 2012/95/Euratom.

4. För att säkerställa kontinuiteten för gemenskapsstödet till fusionsforskning ska de utgifter som mottagare av medel från den medfinansieringsåtgärd för programmet som avses i bilaga I punkt i ådrar sig från och med den 1 januari 2014 berättiga till gemenskapsstöd

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2013.

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

BILAGA I

VERKSAMHET

Motivering för Euratomprogrammet – bereda vägen till 2020

Genom att uppnå de mål som anges i artikel 3 kommer Euratomprogrammet att stärka resultaten inom de tre prioriteringarna i ramprogrammet Horisont 2020, nämligen *vetenskaplig spetskompetens, industriellt ledarskap och samhällsutmaningar*.

Kärnenergi ingår i debatten om kampen mot klimatförändringar och minskning av Europas beroende av importerad energi. I det bredare sammanhanget att hitta en hållbar energimix för framtiden kommer Euratomprogrammet också genom sin forskningsverksamhet att bidra till debatten om fördelarna och begränsningarna med kärnfissionsenergi för en koldioxidsnål ekonomi. Genom att garantera en kontinuerlig förbättring av kärnsäkerheten skulle mer avancerad kärnteknik även kunna innebära möjligheter till betydande förbättringar av effektiviteten och användningen av resurser och leda till mindre avfall än nuvarande lösningar. Största möjliga uppmärksamhet kommer att ägnas åt kärnsäkerhetsaspekter.

Euratomprogrammet kommer att stärka forsknings- och innovationsramen på kärnenergiområdet och leda till en samordning av medlemsstaternas forskningsansträngningar och därigenom undvika dubbelarbete och behålla en kritisk massa på nyckelområden samtidigt som det säkerställs att offentliga medel används på bästa möjliga sätt. Denna samordning kommer emellertid inte att utgöra ett hinder för medlemsstaterna när det gäller att genomföra program för att uppfylla nationella behov.

Strategin för att utveckla fusion som ett trovärdigt alternativ för kommersiell koldioxidfri energiproduktion kommer att följa en färdplan med milstolpar på vägen mot målet för elproduktionen 2050. För att genomföra denna strategi ska det ske en omstrukturering av fusionsrelaterat arbete i unionen, inbegripet styrning, finansiering och förvaltning, för att säkerställa en förskjutning av tyngdpunkten från ren forskning till utformning, byggande och drift av framtida anläggningar såsom ITER, demonstrationsreaktorn Demo och deras efterföljare. Detta kommer att kräva ett nära samarbete mellan alla aktörer inom fusionsområdet i unionen, kommissionen och de nationella finansieringsorganen.

För att upprätthålla den expertis som krävs i unionen för att uppnå dessa mål ska Euratomprogrammet ytterligare stärka sin roll i utbildning genom inrättande av utbildningsmöjligheter av alleuropeiskt intresse som kommer att erbjuda särskilda utbildningsprogram. Detta kommer att fortsätta att främja det europeiska forskningsområdet och den fortsatta integreringen av nya medlemsstater och associerade länder.

Verksamhet som är nödvändig för att uppnå programmets mål*Indirekta åtgärder*

För att se till att de indirekta åtgärderna i Euratomprogrammet och forskningsinsatserna i medlemsstaterna och den privata sektorn ömsesidigt förstärker varandra, ska arbetsprogrammets prioriteringar fastställas på grundval av lämplig information från nationella myndigheter och kärnforskningsintressenter samlade i organ eller strukturer såsom teknikplattformar och tekniska forum för kärnkraftssystem och -säkerhet, hantering av avfall för slutförvaring och strålskydd/lågdosrisk, fusionsforskning eller andra relevanta organisationer eller forum av kärntekniska intressenter.

a) Att främja säkerhet i kärnenergisystem; (Samhällsutmaningar, Vetenskaplig spetskompetens, Industriellt ledarskap)

I linje med det allmänna målet, stöd till gemensam forskningsverksamhet om säker drift och avveckling av reaktorsystem (inklusive bränslecykelanläggningar) som används i unionen eller, i den utsträckning det är nödvändigt för att bibehålla en bred kärnsäkerhetsexpertis i unionen, de reaktorer som kan komma att användas i framtiden, med fokus enbart på säkerhetsaspekter, inbegripet alla aspekter av bränslecykeln såsom separation och transmutation.

b) Att bidra till att ta fram säkra långsiktiga lösningar för hantering av avfall för slutförvaring inklusive geologisk slutförvaring samt separation och transmutation. (Vetenskaplig spetskompetens, Samhällsutmaningar)

Gemensam och/eller samordnad forskningsverksamhet om återstående viktiga aspekter av geologisk slutförvaring av utbränt bränsle och långlivat radioaktivt avfall och, om så är lämpligt, demonstration av teknik och säkerhet. Denna verksamhet ska främja utvecklingen av en gemensam unionsståndpunkt i de viktigaste avfallshanteringsfrågorna, från utsläpp av bränsle till deponering.

Forskningsverksamhet som är knuten till hantering av andra radioaktiva avfallsflöden för vilka det för närvarande inte finns industriellt färdigutvecklade processer.

- c) Att främja utveckling och bevarande av expertis och spetskompetens på kärnenergiområdet i unionen (Vetenskaplig spetskompetens)

Främjande av gemensam utbildning och rörlighet mellan forskningscentrum och industri och mellan olika medlemsstater och associerade stater samt stöd för upprätthållande av tvärvetenskaplig kärnteknisk kompetens för att kunna garantera tillgången på kvalificerade forskare, ingenjörer och anställda i kärnenergisektorn i unionen på lång sikt.

- d) Att främja strålskydd och utveckling av medicinska tillämpningar av strålning, inbegripet bl.a. säker och trygg tillförsel och användning av radioisotoper (Vetenskaplig spetskompetens, Samhällsutmaningar)

Gemensam och/eller samordnad forskningsverksamhet, särskilt vad gäller lågdosrisker från industriell, medicinsk eller miljörelaterad exponering, om krishantering vid strålningsolyckor och om radioekologi, för att tillhandahålla en alleuropeisk vetenskaplig och teknisk grund för ett robust, balanserat och socialt godtagbart skyddssystem.

Forskningsverksamhet som avser medicinska tillämpningar av joniserande strålning och hantering av de operativa säkerhetsaspekterna av strålskydd och deras användning.

- e) Att främja utvecklingen mot demonstration av genomförbarhet när det gäller fusion som energikälla genom användning av befintliga och framtida fusionsanläggningar (Industriellt ledarskap, Samhällsutmaningar)

Stödja gemensam forskningsverksamhet som utförs av medlemmar i europeiska avtalet om fusionsutveckling och någon av de enheter som avses i led i för att säkerställa en snabb start av högpresterande drift av ITER, inklusive användning av relevanta anläggningar (bl.a. JET, Joint European Torus), integrerad modellering med hjälp av bland annat högpresterande datorer och utbildningsverksamhet för att förbereda nästa generation forskare och ingenjörer.

- f) Att lägga grunden för framtida fusionskraftverk genom utveckling av material, teknik och konstruktionsprinciper (Industriellt ledarskap, Samhällsutmaningar)

Stödja gemensam verksamhet som utförs av medlemmar i europeiska avtalet om fusionsutveckling och någon av de enheter som avses i led i för att utveckla och kvalificera material för ett demonstrationskraftverk, vilket bland annat innefattar förberedelser för en lämplig materialprovningsanläggning och förhandlingar inför unionens deltagande i en passande internationell ram för denna anläggning. I samband med sådan utveckling och kvalificering ska alla möjliga nivåer av tillgänglig experimentell och teoretisk kapacitet samt beräkningskapacitet utnyttjas.

Stödja gemensam forskningsverksamhet utförd av medlemmar i europeiska avtalet om fusionsutveckling och någon av de enheter som avses i led i som kommer att behandla reaktordriftfrågor och utveckla och demonstrera all relevant teknik för en demonstrationsanläggning för fusionsenergi. Dessa verksamheter omfattar utarbetande av konstruktionsprinciper för ett fullständigt demonstrationskraftverk och undersökning av potentialen hos stellaratorer som en kraftverksteknik.

- g) Att främja innovation och industrins konkurrenskraft (Industriellt ledarskap)

Genomföra eller stödja kunskapshantering och tekniköverföring från forskning som medfinansieras genom Euratomprogrammet till industrin för att utnyttja alla innovativa aspekter av forskningen.

Främja innovation exempelvis genom fri tillgång till vetenskapliga publikationer, en databas för kunskapshantering och spridning och främjande av tekniska ämnen i undervisningsplaner.

På lång sikt ska Euratomprogrammet stödja utarbetande och utveckling av en konkurrenskraftig industrisektor för kärnfusion, och underlätta deltagande från såväl den privata sektorn som små och medelstora företag om så är lämpligt, särskilt genom genomförande av en teknikfärdplan för en fusionskraftanläggning med aktiv medverkan från industrin i utformning och utvecklingsprojekt.

- h) Att säkerställa tillgänglighet och användning av forskningsinfrastruktur av alleuropeisk betydelse (Vetenskaplig spetskompetens)

Verksamhet till stöd för uppförande, renovering, användning och fortsatt tillgång till viktig forskningsinfrastruktur inom ramen för Euratomprogrammet, liksom adekvat tillgång till dessa infrastrukturer och samarbete mellan dem.

i) Europeiska fusionsprogrammet

Ett bidrag (medfinansieringsåtgärd för program) ska tilldelas de juridiska personer som inrättas eller utses av medlemsstaterna och ett tredjeland som deltar i Euratomprogrammet och som kommer att utarbeta ett gemensamt verksamhetsprogram för genomförande av färdplanen för målet för elproduktionen 2050. Bidraget får omfatta resurser in natura från gemenskapen, t.ex. vetenskapligt och tekniskt utnyttjande av JET-anläggningen enligt artikel 10 i fördraget eller utstationering av kommissionens personal.

JRC:s direkta åtgärder

Prioriteringarna för direkta åtgärder ska fastställas genom samråd med de generaldirektorat inom Europeiska kommissionen som utformar politiken och med JRC:s styrelse.

JRC:s kärntekniska verksamhet ska syfta till att stödja genomförandet av rådets direktiv 2009/71/Euratom⁽¹⁾ och 2011/70/Euratom⁽²⁾, liksom rådets slutsatser som prioriterar högsta normer för kärnsäkerhet i unionen och internationellt.

JRC ska särskilt bidra till kärnsäkerhetsforskning som behövs för en säker och fredlig användning av kärnenergi och andra icke-fissionstillämpningar. JRC ska ge en vetenskaplig grund till relevant unionspolitik och, där så är nödvändigt, inom gränserna för sitt uppdrag och kompetens reagera på kärntekniska händelser, incidenter och olyckor. I detta syfte ska JRC bedriva forskning och göra bedömningar, tillhandahålla referenser och standarder och erbjuda särskild utbildning. Synergier med relevanta övergripande initiativ kommer att eftersträvas när så är lämpligt, i syfte att optimera användningen av mänskliga och ekonomiska resurser och undvika dubbelarbete inom forskning och utveckling på kärnenergiområdet i Europeiska unionen. JRC:s verksamhet på dessa områden kommer att bedrivas med beaktande av relevanta initiativ på regional nivå, medlemsstatsnivå och unionsnivå, inom ramen för utformandet av det europeiska forskningsområdet.

- a) Att öka kärnsäkerheten när det gäller t.ex. kärnreaktor- och bränslesäkerhet, avfallshantering, inbegripet geologisk slutförvaring samt separation och transmutation, avveckling och olycksberedskap.

JRC ska bidra till att utveckla verktyg och metoder för att uppnå höga säkerhetsnormer för kärntekniska anläggningar och bränslecykler som är relevanta för Europa. Dessa verktyg och metoder ska omfatta:

1. Analysmodeller för allvarliga olyckor och metoder för bedömning av kärntekniska anläggningars driftsäkerhetsmarginaler; stöd till fastställande av en gemensam europeisk metod för utvärdering av avancerade bränslecykler och konstruktioner; samt kartläggning och spridning av erfarenheter från den operativa verksamheten. JRC ska gå vidare med sin clearingcentral för återkoppling av erfarenheter från drift av kärnkraftverk (European Clearinghouse for Operational Experience Feedback) för att inrikta verksamheten på de utmaningar på kärnsäkerhetsområdet som uppenbarats efter Fukushimaolyckan, varvid man ska vända sig till medlemsstaterna för att ta hjälp av deras kompetens på området.
2. Minimering av den vetenskapliga osäkerheten i prognoser för vad som händer med kärnavfall på lång sikt och för spridning av radionuklider i miljön; och viktiga aspekter av forskning om nedläggning av kärntekniska anläggningar.
3. Utbyte med relevanta intressenter för att stärka unionens förmåga att reagera vid kärntekniska olyckor och incidenter genom forskning om varningssystem och modeller för radioaktiva ämnens spridning i luft, och genom att mobilisera resurser och expertis för analys och modellering av kärntekniska olyckor.

- b) Att öka kärnsäkerheten när det gäller t.ex. kärnämneskontroll, icke-spridning, bekämpning av illegal handel och nukleär kriminalteknik.

Området icke-spridning ska få största möjliga uppmärksamhet. JRC kommer att göra följande:

1. Utveckla bättre metoder och teknik för detektion och kontroll för att stödja gemenskapens skyddsåtgärder och stärka internationella skyddsåtgärder.
2. Utveckla och tillämpa bättre metoder och teknik för att förebygga, upptäcka och reagera på kärntekniska och radioaktiva incidenter, inbegripet kvalificering av detektionsteknik och utveckling av nukleär-kriminaltekniska metoder och tekniker i kampen mot olaglig handel, i samverkan med den globala CBRN-ramen (kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära händelser).

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom av den 25 juni 2009 om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 172, 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/70/Euratom av den 19 juli 2011 om inrättande av ett gemenskapsramverk för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall (EUT L 199, 19.7.2011, s. 1).

3. Stödja genomförandet av fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen och unionsrelaterade strategier genom analysstudier och uppföljning av den tekniska utvecklingen av exportkontrollordningar för att bistå berörda avdelningar inom kommissionen och unionen.

c) Att öka spetskompetensen i kärnvetenskapens bas för standardisering

JRC ska vidareutveckla den vetenskapliga basen för kärnsäkerhet. Tyngdpunkten ska ligga på forskning om grundläggande egenskaper och beteende hos aktinider, strukturella material och kärnmaterial. Till stöd för unionens standardisering, ska JRC tillhandahålla modernaste kärntekniska standarder, referensdata och referensmätningar, inbegripet utveckling och tillämpning av lämpliga databaser och analysverktyg. JRC ska stödja den fortsatta utvecklingen av medicinska tillämpningar, däribland nya cancerbehandlingsmetoder baserade på alfastrålning.

d) Att främja kunskapshantering samt teoretisk och praktisk utbildning

JRC ska hålla sig uppdaterad om ny utveckling inom forskning och instrumentering, säkerhets- och miljöbestämmelser. I detta syfte ska en rullande investeringsplan för den vetenskapliga infrastrukturen genomföras.

För att se till att unionen ligger i framkant när det gäller kärnsäkerhet ska JRC utveckla verktyg för kunskapshantering, övervaka trender för mänskliga resurser i unionen genom sitt observatorium för mänskliga resurser inom kärntekniksektorn och erbjuda särskilda utbildningsprogram som även omfattar utvecklingsaspekter.

e) Att stödja unionens politik för kärnsäkerhet

JRC ska bygga upp sin expertis och spetskompetens i syfte att kunna att ge oberoende vetenskaplig och teknisk information som kan krävas för att stödja unionens politik vad gäller kärnsäkerhet.

Som Euratoms genomförandeorgan för det internationella forumet Generation IV (GIF) ska JRC fortsätta att samordna gemenskapens bidrag till det internationella forumet. JRC ska fullfölja och vidareutveckla det internationella forskningssamarbetet med viktiga partnerländer och internationella organisationer (IAEA, OECD/NEA) i syfte att främja unionens politik för kärnsäkerhet.

Övergripande verksamhet inom Euratomprogrammet

I syfte att uppnå de allmänna målen ska Euratomprogrammet stödja kompletterande verksamheter (direkta och indirekta, samordning och stöd till gemensam programplanering) som skapar synergi inom forskning för att lösa gemensamma utmaningar (t.ex. material, kylmedelsteknik, kärntekniska referensdata, modellering och simulering, fjärrmanövrering, avfallshantering, strålskydd).

Övergripande verksamhet och gränssnitt med ramprogrammet Horisont 2020

För att uppnå målen för Euratomprogrammet ska det säkerställas att lämpliga länkar och gränssnitt, t.ex. gemensamma ansökningsomgångar, finns till det särskilda programmet för ramprogrammet Horisont 2020.

Euratomprogrammet kan bidra till låneinstrumentet och egetkapitalinstrumentet som utvecklats inom ramprogrammet Horisont 2020 och som ska utvidgas för att omfatta de mål som avses i artikel 3.

Internationellt samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

Det internationella samarbetet inom forskning och innovation på kärnenergiområdet, baserat på gemensamma mål och ömsesidigt förtroende, ska fortsätta i avsikt att ge klara och betydande fördelar för unionen och dess omgivning. Som ett bidrag till uppnåendet av de särskilda mål som anges i artikel 3 ska gemenskapen sträva efter att stärka unionens vetenskapliga och tekniska expertis genom internationella samarbetsavtal och underlätta för unionens kärntekniska industri att få tillträde till nya tillväxtmarknader.

Internationellt samarbete ska främjas genom multilaterala ramar (t.ex. IAEA, OECD, ITER, GIF) och genom befintligt eller nytt bilateralt samarbete med länder med stark forskning och utveckling och industriell bas, och med forskningsanläggningar i drift, utformning eller konstruktion.

BILAGA II

BILAGA II – RESULTATINDIKATORER

Denna bilaga presenterar för vart och ett av Euratomprogrammets särskilda mål ett antal nyckelresultatindikatorer för bedömning av resultat och effekter, vilka kan vidareutvecklas under genomförandet av Euratomprogrammet.

1. Indikatorer för indirekta åtgärder

- a) Främja säkerheten i kärnenergisystem
 - Antal projekt (gemensam forskning och/eller samordnade åtgärder) som sannolikt leder till en påvisbar förbättring av kärnsäkerhetspraxis i Europa.
- b) Bidra till att ta fram säkra långsiktiga lösningar för hantering av avfall för slutförvaring inklusive geologisk slutförvaring samt separation och transmutation.
 - Antal projekt som bidrar till att ta fram säkra och långsiktiga lösningar för hantering av avfall för slutförvaring.
- c) Främja utveckling och bevarande av expertis och spetskompetens på kärnenergiområdet i Europeiska unionen
 - Utbildning genom forskning – antal doktorander och postdoktorala forskare som får stöd genom Euratoms fissionsprojekt.
 - Antal stipendiater och praktikanter i Euratoms fusionsprogram.
- d) Främja strålskydd och utveckling av medicinska tillämpningar av strålning, inbegripet bl.a. säker och trygg tillförsel och användning av radioisotoper
 - Antal projekt som sannolikt kommer att ha en påvisbar effekt på lagstiftningspraxis för strålskydd och på utvecklingen av medicinska tillämpningar av strålning.
- e) Att främja utvecklingen mot demonstration av genomförbarhet när det gäller fusion som energikälla genom användning av befintliga och framtida fusionsanläggningar.
 - Antal artiklar i sakkunnigbedömda inflytelserika tidskrifter.
- f) Att lägga grunden för framtida fusionskraftverk genom utveckling av material, teknik och konstruktionsprinciper
 - Procentandel av de i färdplanen för fusion fastställda milstolparna för perioden 2014–2018 som nåtts inom Euratomprogrammet.
- g) Att främja innovation och industrins konkurrenskraft
 - Antal spin-off-effekter från Euratomprogrammets fusionsforskning.
 - Patentansökningar som genererats och patent som beviljas på grundval av forskningsverksamhet som får stöd från Euratomprogrammet
- h) Att säkerställa tillgänglighet och användning av forskningsinfrastruktur av alleuropeisk betydelse
 - Antalet forskare som har tillgång till forskningsinfrastruktur via stöd från Euratomprogrammet.

2. Indikatorer för direkta åtgärder

- a) Indikator för inverkan av JRC:s policystöd
 - Antal tillfällen då det tekniska och vetenskapliga policystödet från JRC haft en påvisbar och specifik inverkan på unionens politik.

b) Indikator för JRC:s vetenskapliga produktivitet

- Antal expertgranskade (*peer reviewed*) artiklar.

Indikatorerna i punkterna a och b kan återges i enlighet med följande gemenskapsmål för direkta åtgärder:

- Att öka kärnsäkerheten när det gäller bl.a. kärnreaktor- och bränslesäkerhet, avfallshantering, inbegripet geologisk slutförvaring samt separation och transmutation, avveckling och olycksberedskap.
 - Att öka kärnsäkerheten när det gäller bl.a. kärnämneskontroll, icke-spridning, bekämpning av illegal handel och nukleär kriminalteknik.
 - Att öka spetskompetensen i kärnvetenskapens bas för standardisering.
 - Att främja kunskapshantering samt teoretisk och praktisk utbildning.
 - Att stödja unionens politik för kärnsäkerhet.
-

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 3 december 2013

om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG

(Text av betydelse för EES)

(2013/743/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 182.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 182.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska ramprogrammet för forskning och innovation 2014–2020 (Horisont 2020), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 ⁽³⁾, genomföras genom ett särskilt program där man bestämmer särskilda mål och regler för dess genomförande, fastställer dess längd och tillhandahåller de medel som bedöms som nödvändiga.

(2) Det övergripande målet för Horisont 2020 bör uppnås genom tre prioriteringar som syftar till att skapa

spetskompetens (Spetskompetens) och industriellt ledarskap (Industriellt ledarskap) samt angripa samhällsproblem (Samhällsutmaningar). Det övergripande målet bör också uppnås genom de särskilda målen Spridning av spetskompetens och bredare deltagande och Vetenskap med och för samhället. Dessa prioriteringar och särskilda mål bör genomföras genom ett särskilt program som innehåller en del för var och en av de tre prioriteringarna, en del för det särskilda målet Spridning av spetskompetens och bredare deltagande, en del för det särskilda målet Vetenskap med och för samhället och en del för det gemensamma forskningscentrumets (JRC) icke-nukleära direkta åtgärder.

(3) Alla prioriteringar och särskilda mål för Horisont 2020 bör inbegripa en internationell dimension. Det internationella samarbetet bör upprätthållas på i varje fall samma nivå som inom Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (nedan kallat *det sjunde ramprogrammet*), som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG ⁽⁴⁾.

(4) I förordning (EU) nr 1291/2013 fastställs det övergripande målet för Horisont 2020 samt prioriteringarna och huvudlinjerna för de särskilda mål och verksamheter som ska uppnås och genomföras, men i det särskilda programmet bör man fastställa de särskilda målen och huvudlinjerna för de verksamheter som är specifika för var och en av delarna. De bestämmelser om genomförande som fastställs i förordning (EU) nr 1291/2013 tillämpas fullt ut i det särskilda programmet, inklusive de som avser etiska principer.

(5) Varje del bör komplettera de andra delarna av det särskilda programmet och genomföras på ett sätt som överensstämmer med dessa.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 - ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (Se sidan 104 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1)

- (6) Det finns ett kritiskt behov av att förstärka, bredda och utöka kompetensen inom unionens vetenskapliga bas och garantera tillgången till världsledande forskning och talanger för att säkra Europas långsiktiga konkurrenskraft och välfärd. Inom prioriteringen Spetskompetens bör man stödja Europeiska forskningsrådets (EFR) verksamhet inom spetsforskning, framtida och framväxande teknik, Marie Skłodowska-Curie-åtgärder och europeisk forskningsinfrastruktur. Denna verksamhet bör syfta till att bygga upp kompetens på lång sikt, med tydligt fokus på nästa generations vetenskap, system och forskare, och stödja nya talanger från hela unionen och associerade länder. Unionens verksamhet till stöd för spetskompetens bör bidra till att konsolidera det europeiska forskningsområdet och göra unionens vetenskapliga system mer konkurrenskraftigt och attraktivt på internationell nivå.
- (7) Forskning som genomförs inom ramen för prioriteringen Spetskompetens bör fastställas enligt vetenskapens behov och möjligheter. Forskningsagendan bör fastställas i nära samarbete med forskarsamfundet. Forskningen bör finansieras på grundval av kompetens.
- (8) EFR bör ersätta och efterträda det europeiska forskningsråd som inrättades genom kommissionens beslut 2007/134/EG ⁽¹⁾. Det bör verka i enlighet med de etablerade principerna om spetskompetens, oberoende, effektivitet och öppenhet.
- (9) För att upprätthålla och öka unionens industriella ledarskap finns det ett akut behov av att stimulera den privata sektorns investeringar i forskning, utveckling och innovation, främja forskning och innovation med en affärsdriven dagordning och påskynda utvecklingen av ny teknik som kommer att ligga till grund för framtida verksamhet och ekonomisk tillväxt. Inom prioriteringen Industriellt ledarskap bör man stödja investeringar i spetsforskning och innovation inom viktig möjliggörande teknik och annan industriell teknik, underlätta tillgången till riskfinansiering för innovativa företag och projekt och ge unionen ett brett stöd för innovation i mikroföretag samt små och medelstora företag.
- (10) Rymdforskning och rymdinnovation, som utgör en delad befogenhet för unionen, bör ingå som en sammanhängande del i prioriteringen Industriellt ledarskap i syfte att maximera de vetenskapliga, ekonomiska och samhällsliga effekterna samt garantera ett effektivt och kostnadseffektivt genomförande.
- (11) För att man ska kunna ta itu med de stora samhällsliga utmaningar som identifierats i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*) krävs stora investeringar i forskning och innovation för att utveckla och distribuera nya och banbrytande lösningar av tillräcklig storlek och omfattning. Dessa utmaningar innebär också stora ekonomiska möjligheter för innovativa företag och bidrar därmed till unionens konkurrenskraft och sysselsättning.
- (12) Prioriteringen Samhällsutmaningar bör skapa effektivare forskning och innovation för att klara av viktiga samhällsutmaningar genom att stödja spetsforsknings- och innovationsverksamhet. Denna verksamhet bör genomföras med hjälp av ett utmaningsbaserat förhållningssätt där man samlar resurser och kunskap från olika områden, teknologier och discipliner. Samhällsvetenskaplig och humanistisk forskning utgör en viktig del när det gäller att bemöta alla typer av utmaningar. Verksamheten bör omfatta hela skalan av forskning och innovation, inbegripet innovativ verksamhet såsom pilotprojekt, demonstration, provbänkar och stöd för offentlig upphandling, standardförberedande forskning och normgivning, samt upptagningen på marknaden av innovationer. Verksamheten bör, i förekommande fall, direkt stödja motsvarande sektorspolitiska befogenheter på unionsnivå. Alla utmaningar bör bidra till det övergripande målet att uppnå hållbar utveckling.
- (13) Det bör råda god balans mellan mindre och större projekt inom prioriteringen Samhällsutmaningar och det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik.
- (14) Det särskilda målet Spridning av spetskompetens och bredare deltagande bör fullt ut utnyttja potentialen hos Europas samlade kompetens och se till att fördelarna med en innovationsdriven ekonomi både maximeras och sprids vida omkring i unionen i enlighet med principen om excellens.
- (15) Det särskilda målet Vetenskap med och för samhället bör bygga upp ett effektivt samarbete mellan forskning och samhälle, främja rekryteringen av nya forskartalanger och förena vetenskaplig spetskompetens med socialt medvetande och ansvarstagande.
- (16) Som en integrerad del av Horisont 2020 bör JRC fortsätta att tillhandahålla oberoende, kundorienterat vetenskapligt och tekniskt stöd för utformning, utveckling, genomförande och övervakning av unionens politik. I syfte att utföra sitt uppdrag bör JRC bedriva forskning på högsta kvalitetsnivå. Vid genomförandet av de direkta åtgärderna i enlighet med sitt uppdrag bör JRC lägga särskild tonvikt på områden av stor betydelse för unionen, nämligen smart och hållbar tillväxt för alla, och rubrikerna Säkerhet och medborgarskap samt Europa i världen i den fleråriga finansieringsramen för 2014-2020.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2007/134/EG av den 2 februari 2007 om inrättande av Europeiska forskningsrådet (EUT L 57, 24.2.2007, s. 14).

- (17) JRC:s direkta åtgärder bör genomföras på ett flexibelt, effektivt och öppet sätt, varvid hänsyn bör tas till JRC-användarnas relevanta behov och behoven för unionens politikområden, samtidigt som målsättningen att tillvarata unionens finansiella intressen beaktas. Denna forskningsverksamhet bör, där så är lämpligt, anpassas till dessa behov och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och bör syfta till uppnåendet av spetskompetens.
- (18) JRC bör fortsätta att skapa ytterligare resurser med hjälp av konkurrensutsatt verksamhet, inbegripet deltagande i Horisont 2020-programmets indirekta åtgärder, arbete utfört av tredje part och, i mindre omfattning, utnyttjande av immateriella rättigheter.
- (19) Det särskilda programmet bör komplettera de verksamheter som genomförs i medlemsstaterna och andra unionsåtgärder som krävs för den övergripande strategiska insatsen för genomförandet av Europa 2020-strategin.
- (20) Enligt rådets beslut 2001/822/EG ⁽¹⁾ kan rättsliga enheter i de utomeuropeiska länderna och territorierna delta i Horisont 2020 med förbehåll för de särskilda villkor som uppställs däri.
- (21) I syfte att säkerställa att de särskilda villkoren för hur finansieringsmöjligheterna utnyttjas speglar marknadsituationen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att anpassa eller vidareutveckla de särskilda villkoren för hur finansieringsmöjligheterna ska användas. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt föreberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt till rådet.
- (22) För att säkerställa att förutsättningarna för genomförande av det särskilda programmet är enhetliga, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta arbetsprogrammen för genomförandet av det särskilda programmet.
- (23) Dessa genomförandebefogenheter avseende arbetsprogrammen för prioriteringarna Vetenskaplig spetskompetens, Industriellt ledarskap och Samhällsutmaningar och för de särskilda målen Spridning av spetskompetens och bredare deltagande samt Vetenskap med och för

samhället utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.

- (24) JRC:s styrelse, som inrättats genom kommissionens beslut 96/282/Euratom ⁽³⁾, har rådfrågats om det vetenskapliga och tekniska innehållet i det särskilda programmet för JRC:s icke-nukleära direkta åtgärder.
- (25) För att öka den rättsliga säkerheten och tydligheten bör rådets beslut 2006/971/EG ⁽⁴⁾, rådets beslut 2006/972/EG ⁽⁵⁾, rådets beslut 2006/973/EG ⁽⁶⁾, rådets beslut 2006/974/EG ⁽⁷⁾ och rådets beslut 2006/975/EG ⁽⁸⁾ upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom detta beslut inrättas det särskilda programmet för genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 och fastställs de särskilda mål för unionens stöd till forsknings- och innovationsverksamhet som anges i artikel 1 i den förordningen samt tillämpningsföreskrifter.

- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽³⁾ 96/282/Euratom: Kommissionens beslut av den 10 april 1996 om omorganisation av Gemensamma forskningscentret (EGT L 107, 30.4.1996, s. 12).
- ⁽⁴⁾ Rådets beslut 2006/971/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Samarbete för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 86).
- ⁽⁵⁾ Rådets beslut 2006/972/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Idéer för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 243).
- ⁽⁶⁾ Rådets beslut 2006/973/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Människor för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 270).
- ⁽⁷⁾ Rådets beslut 2006/974/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Kapacitet för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 299).
- ⁽⁸⁾ Rådets beslut 2006/975/EG av den 19 december 2006 om det särskilda program som genom direkta åtgärder skall genomföras av Gemensamma forskningscentrumet inom ramen för Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 368).

⁽¹⁾ Rådets beslut av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 120, 28.4.2001, s. 1).

Artikel 2

Inrättande av det särskilda programmet

1. Härmed inrättas det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) (nedan kallat *det särskilda programmet*) för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. I enlighet med artikel 5.2, 5.3 och 5.4 i förordning (EU) nr 1291/2013 ska det särskilda programmet bestå av följande delar:

- a) Del I "Vetenskaplig spetskompetens".
- b) Del II "Industriellt ledarskap".
- c) Del III "Samhällsutmaningar".
- d) Del IV "Spridning av spetskompetens och bredare deltagande".
- e) Del V "Vetenskap med och för samhället".
- f) Del VI "Gemensamma forskningscentrumets (JRC) icke-nukleära direkta åtgärder".

Artikel 3

Särskilda mål

1. Del I, "Vetenskaplig spetskompetens", syftar till att stärka den europeiska forskningens kvalitet i enlighet med prioriteringen Vetenskaplig spetskompetens, som fastställs i artikel 5.2 a i förordning (EU) nr 1291/2013, genom att sträva mot följande särskilda mål:

- a) Stärka spetsforskningen genom Europeiska forskningsrådets (EFR) verksamhet (*Europeiska forskningsrådet (EFR)*).
- b) Stärka forskning om framtida och ny teknik (*Framtida och ny teknik (FET)*).
- c) Stärka kompetens, utbildning och karriärutveckling genom Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna (*Marie Skłodowska-Curie-åtgärder*).
- d) Stärka europeiska forskningsinfrastrukturer, inbegripet e-infrastrukturer (*Forskningsinfrastrukturer*).

Huvudlinjerna för verksamheten för dessa särskilda mål anges i del I i bilaga I.

2. Del II, "Industriellt ledarskap", syftar till att stärka det industriella ledarskapet och konkurrenskraften i enlighet med prioriteringen Industriellt ledarskap, som fastställs i artikel 5.2 b i förordning (EU) nr 1291/2013, genom att sträva mot följande särskilda mål:

- a) Stärka Europas industriella ledarskap genom forskning, teknisk utveckling, demonstration och innovation inom följande möjliggörande och industriella teknikområden (*Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik*):
 - i) Informations- och kommunikationsteknik (IKT).
 - ii) Nanoteknik.
 - iii) Avancerade material.
 - iv) Bioteknik.
 - v) Avancerad tillverkning och bearbetning.
 - vi) Rymdteknik.

b) Öka tillgången till riskfinansiering för investeringar i forskning och innovation (*Tillgång till riskfinansiering*).

c) Öka innovationen i små och medelstora företag (*Innovation i små och medelstora företag*).

Huvudlinjerna för verksamheten för dessa särskilda mål anges i del II i bilaga I.

Särskilda villkor för hur finansieringsinstrumenten för det särskilda målet i led b i första stycket ska användas kommer att fastställas. Dessa villkor anges i del II avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 avseende ändringarna av andelen investeringar från egetkapitalinstrumentet i Horisont 2020 i unionens totala investeringar i expansion och tillväxt, vad gäller sådana finansiella instrument som avses i del II avsnitt 2 i bilaga I.

3. Del III, "Samhällsutmaningar", syftar till att bidra till prioriteringen Samhällsutmaningar, som fastställs i artikel 5.2 c i förordning (EU) nr 1291/2013, genom verksamhet inom forskning, teknisk utveckling, demonstration och innovation som bidrar till följande särskilda mål:

- a) Förbättra den livslånga hälsan och välbefinnandet för alla (*Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande*).
- b) Säkerställa tillräcklig försörjning med säkra, hälsosamma och högkvalitativa livsmedel och andra biobaserade produkter, genom utveckling av produktiva, hållbara och resurseffektiva system för primärproduktion, främjande av relaterade ekosystemtjänster och återställande av biologisk mångfald samt konkurrenskraftiga och koldioxidsnåla försörjnings-, bearbetnings- och saluföringskedjor (*Livsmedelstrygghet, hållbart jord- och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomin*).
- c) Övergå till ett pålitligt, allmänt accepterat, hållbart och konkurrenskraftigt energisystem med en rimlig kostnad, vars syfte är att minska beroendet av fossila bränslen, med tanke på de minskande resurserna, det ökande energibehovet och klimatförändringarna (*Säker, ren och effektiv energi*).
- d) Skapa ett europeiskt transportsystem som är resurseffektivt, klimat- och miljövänligt, säkert och sammanhängande, till gagn för alla medborgare, ekonomin och samhället (*Smarta, gröna och integrerade transporter*).
- e) Skapa en ekonomi och ett samhälle som är resurseffektiva, vattensnåla och klimattåliga, skydd och en hållbar förvaltning av naturtillgångar och ekosystem samt en hållbar tillgång på och användning av råvaror för att tillgodose behoven hos en växande global befolkning inom gränsen för vad som är hållbart för jordens naturresurser och ekosystem (*Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror*).
- f) Främja ökad förståelse om Europa, tillhandahålla lösningar och stödja inkluderande, innovativa och reflekterande europeiska samhällen i en tid av oerhörda omvandlingar och växande globala ömsesidiga beroendeförhållanden (*Europa i en föränderlig värld: inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen*).
- g) Främja säkra europeiska samhällen i en tid av oerhörda omvandlingar och växande globala ömsesidiga beroendeförhållanden och hot och samtidigt stärka den europeiska kulturen med frihet och rättvisa (*Säkra samhällen: att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare*).

Huvudlinjerna för verksamheten för dessa särskilda mål anges i del III i bilaga I.

4. Del IV "Spridning av spetskompetens och bredare deltagande" ska bidra till det särskilda målet Spridning av spetskompetens och bredare deltagande, som anges i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1291/2013 genom att fullt ut utnyttja potentialen i Europas samlade kompetens och se till att fördelarna med en innovationsdriven ekonomi både maximeras och sprids vida omkring i unionen i enlighet med principen om excellens.

Huvudlinjerna för verksamheten för detta särskilda mål anges i del IV i bilaga I.

5. Del V "Vetenskap med och för samhället" ska bidra till det särskilda målet Vetenskap med och för samhället, som anges i artikel 5.3 i förordning (EU) nr 1291/2013 genom att bygga upp ett effektivt samarbete mellan vetenskapen och samhället, rekrytera nya vetenskapstalanger och förena vetenskaplig spetskompetens med socialt medvetande och ansvarstagande.

Huvudlinjerna för verksamheten för detta särskilda mål anges i del V i bilaga I.

6. Del VI, "Gemensamma forskningscentrumets (JRC) icke-nukleära direkta åtgärder", ska bidra till alla de prioriteringar som anges i artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1291/2013, med det särskilda målet att ge kundorienterat vetenskapligt och tekniskt stöd till unionspolitiken.

Huvudlinjerna för verksamheten för detta särskilda mål anges i del VI i bilaga I.

7. Det särskilda programmet ska bedömas utifrån hur resultat och effekter överensstämmer med resultatindikatorerna.

Ytterligare uppgifter om de viktiga resultatindikatorerna anges i bilaga II.

Artikel 4

Budget

1. I enlighet med artikel 6.1 i förordning (EU) nr 1291/2013 ska finansieringsramen för genomförandet av det särskilda programmet uppgå till 74 316,9 miljoner EUR.

2. Det belopp som avses i punkt 1 i denna artikel ska fördelas mellan de sex delar som anges i artikel 2.2 i detta beslut i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EU) nr 1291/2013. Den vägledande budgetfördelningen för de särskilda mål som anges i artikel 3 i detta beslut och det högsta totala beloppet för bidrag till JRC:s åtgärder anges i bilaga II till förordning (EU) nr 1291/2013.

3. Högst 5 % av de belopp som avses i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 1291/2013 för delarna I-V i det särskilda programmet får avsättas till kommissionens administrativa utgifter. Kommissionen ska se till att dess administrativa utgifter minskar under programmet, och den ska sträva efter att nå målet på 4,6 % eller mindre 2020. Dessa siffror ska omprövas som en del av den preliminära utvärderingen av Horisont 2020 i enlighet med artikel 32.3 i förordning (EU) nr 1291/2013.

4. Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2020 för att täcka tekniska och administrativa utgifter, i syfte att möjliggöra förvaltning av verksamhet som inte har avslutats den 31 december 2020.

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE

Artikel 5

Arbetsprogram

1. Det särskilda programmet ska genomföras med hjälp av arbetsprogram.

2. Kommissionen ska anta gemensamma eller separata arbetsprogram för genomförandet av delarna I-V i de särskilda program som avses i artikel 2.2 a-e, utom för genomförandet av åtgärder inom det särskilda målet Europeiska forskningsrådet (EFR), som avses i artikel 3.1 a. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.4.

3. Arbetsprogrammen för genomförandet av åtgärderna inom det särskilda målet Europeiska forskningsrådet (EFR), som avses i artikel 3.1 a, vilka har fastställts av EFR:s vetenskapliga råd i enlighet med artikel 7.2 b, ska antas av kommissionen genom en genomförandeakt i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 10.3. Kommissionen ska endast avvika från det arbetsprogram som har fastställts av det vetenskapliga rådet, när den anser att detta inte överensstämmer med bestämmelserna i detta beslut. I sådant fall ska kommissionen anta arbetsprogrammet genom en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.4. Kommissionen ska vederbörligen motivera denna åtgärd.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett separat flerårigt arbetsprogram för del VI i det särskilda program som avses i artikel 2.2 f.

I detta arbetsprogram ska hänsyn tas till det yttrande från JRC:s administrativa råd som avses i beslut 96/282/Euratom.

5. I arbetsprogrammen ska hänsyn tas till läget för vetenskap, teknik och innovation på unionsnivå samt på nationell och internationell nivå samt till relevant utveckling inom politik, marknad och samhälle. De ska i förekommande fall innehålla uppgifter om samordning med forsknings- och innovationsverksamhet som genomförs av medlemsstaterna (inklusive deras regioner), inbegripet på områden där det finns gemensamma initiativ för programplanering. De ska uppdateras efter behov.

6. I arbetsprogrammen för genomförandet av delarna I-V vilka avses i artikel 2.2 a-e i detta beslut ska eftersträvat mål, förväntade resultat, metod för genomförande och totalbelopp anges, i förekommande fall inbegripet preliminära uppgifter om beloppen för klimatrelaterade utgifter. De ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, en uppgift om de belopp som har anslagits för varje åtgärd, en vägledande tidsplan för genomförandet samt en flerårig strategi och strategiska riktlinjer för de efterföljande åren av genomförande. För bidrag ska de innehålla prioriteringar, urvals- och tilldelningskriterier och de olika tilldelningskriteriernas relativa tyngd samt maximal finansieringssats för de totala stödberättigande kostnaderna. De ska också innehålla uppgifter om eventuella extra skyldigheter för deltagarna gällande tillämpning och spridning i enlighet med artikel 43 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013⁽¹⁾. De ska möjliggöra lämpliga strategiska top-down samt bottom-up-strategier som syftar till att uppfylla målen på innovativa sätt.

Dessutom ska arbetsprogrammen innehålla ett avsnitt, där man identifierar de övergripande frågor som avses i artikel 14 i och fältet med övergripande frågor och stödåtgärder i Horisont 2020 i bilaga I till förordning (EU) nr 1291/2013 vilka berör två eller flera särskilda mål, både inom samma prioritet eller inom två eller flera prioriteringar. Dessa åtgärder ska genomföras på ett integrerat sätt.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.4 anta följande åtgärder:

a) Beslutet om godkännande av finansieringen av indirekta åtgärder, om det beräknade beloppet för unionens bidrag enligt det särskilda programmet är lika med eller överstiger 2,5 miljoner EUR, med undantag av åtgärder inom ramen för det särskilda målet Europeiska forskningsrådet (EFR) som avses i artikel 3.1 a i detta beslut och med undantag av åtgärder som finansieras inom ramen för snabbspåret till innovation, som avses i artikel 24 i förordning (EU) nr 1291/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (Se sidan 81 i detta nummer av EUT).

- b) Beslutet om godkännande av finansieringen av sådana åtgärder som inbegriper användning av mänskliga embryon och embryonala stamceller och åtgärder inom ramen för det särskilda målet Säkra samhällen: att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare som avses i artikel 3.3 g.
- c) Beslutet om godkännande av finansieringen av åtgärder, om det beräknade beloppet för unionens bidrag enligt det särskilda programmet är lika med eller överstiger 0,6 miljoner EUR, för åtgärder inom ramen för det särskilda målet Europa i en föränderlig värld: inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen som avses i artikel 3.3 f och för åtgärder inom det ramen för de särskilda målen Spridning av spetskompetens och bredare deltagande och Vetenskap med och för samhället som avses i artikel 3.4 och 3.5.
- d) Upprättandet av direktiv för de utvärderingar som avses i artikel 32 i förordning (EU) nr 1291/2013.

Artikel 6

Europeiska forskningsrådet (EFR)

1. Kommissionen ska inrätta ett europeiskt forskningsråd ("EFR") som ska genomföra de åtgärder i del I, "Vetenskaplig spetskompetens", som avser det särskilda målet "Europeiska forskningsrådet (EFR)" som avses i artikel 3.1 a i detta beslut. EFR ska efterträda det europeiska forskningsråd som inrättades genom beslut 2007/134/EG.

2. EFR ska bestå av ett oberoende vetenskapligt råd i enlighet med artikel 7 och en särskild genomförandestruktur i enlighet med artikel 8.

3. EFR:s ordförande ska väljas bland erfarna och internationellt ansedda forskare.

Ordföranden ska utses av kommissionen genom ett öppet rekryteringsförfarande med en oberoende särskild urvalskommitté och mandatperioden ska vara begränsad till fyra år och kunna förlängas en gång. Rekryteringsförfarandet och den utvalda kandidaten ska godkännas av det vetenskapliga rådet.

Ordföranden ska vara ordförande i det vetenskapliga rådet och stå för dess ledning och dess kontakter med den tillhörande genomförandestrukturen samt representera det i den vetenskapliga världen.

4. EFR ska följa principerna om vetenskaplig spetskompetens, självständighet, effektivitet, ändamålsenlighet, insyn och ansvarsskyldighet. Det ska säkerställa kontinuitet med den verksamhet som EFR utför enligt beslut 2006/972/EG.

5. Verksamheten vid EFR ska stödja forskning som utförs inom alla områden av enskilda och transnationella forskarlag som konkurrerar på europeisk nivå. EFR:s bidrag till spetsforskning ska enbart tilldelas med kompetens som kriterium.

6. Kommissionen ska stå som garant för EFR:s självständighet och integritet och se till att dess uppgifter utförs korrekt.

Kommissionen ska se till att EFR:s verksamhet genomförs i enlighet med principerna i punkt 4 i denna artikel och EFR:s övergripande strategi enligt artikel 7.2 a, som fastställs av det vetenskapliga rådet.

Artikel 7

Vetenskapligt råd

1. Det vetenskapliga rådet ska bestå av vetenskapsmän, ingenjörer och forskare med högsta anseende och lämplig sakkunskap, däribland både kvinnor och män i olika åldersgrupper vilka representerar ett stort antal forskningsområden och agerar i egenskap av individer, oberoende gentemot utomstående intressen.

Kommissionen ska utse det vetenskapliga rådets ledamöter, efter ett oberoende och öppet urvalsförfarande som överenskommit med det vetenskapliga rådet och som inbegriper samråd med forskarsamhället och en rapport till Europaparlamentet och rådet.

Mandatet för ledamöterna i det vetenskapliga rådet ska vara begränsat till fyra år och kunna förnyas en gång enligt ett rotationssystem som ska säkerställa kontinuiteten i det vetenskapliga rådets arbete.

2. Det vetenskapliga rådet ska upprätta följande:

- a) EFR:s övergripande strategi.
- b) Arbetsprogrammet för genomförande av EFR:s verksamhet.
- c) De metoder och förfaranden för inbördes utvärdering och utvärdering av förslag vilka ska ligga till grund för urvalet av de förslag som ska finansieras.
- d) Ståndpunkter i frågor som ur vetenskaplig synvinkel kan förbättra EFR:s resultat och inverkan och kvaliteten på den forskning som bedrivs.
- e) En uppförandekod, som bland annat ska behandla förebyggande av intressekonflikter.

Kommissionen ska endast avvika från de ståndpunkter som har fastställts av det vetenskapliga rådet i enlighet med första stycket a, c, d och e, om den anser att bestämmelserna i detta beslut inte har efterlevts. I sådant fall ska kommissionen anta åtgärder för att bibehålla kontinuiteten i genomförandet av det särskilda programmet och säkerställa att dess mål uppnås samt ange på vilka punkter det vetenskapliga rådets ståndpunkter frångås med vederbörliga motiveringar.

3. Det vetenskapliga rådet ska agera enligt mandatet i del I avsnitt 1.1 i bilaga I.

4. Det vetenskapliga rådet ska uteslutande verka för att uppnå det särskilda målet Europeiska forskningsrådet (EFR) som avses i artikel 3.1 a, enligt principerna i artikel 6.4. Det ska verka med integritet och redlighet och utföra sitt arbete effektivt och med största möjliga öppenhet.

Artikel 8

Den särskilda genomförandestrukturen

1. Den särskilda genomförandestrukturen ska ha ansvar för administrativt genomförande och programgenomförande i enlighet med del I avsnitt 1.2 i bilaga I. Det ska stödja det vetenskapliga rådet i genomförandet av alla dess uppgifter.

2. Kommissionen ska se till att den särskilda genomförandestrukturen exakt, effektivt och med nödvändig flexibilitet följer EFR:s mål och krav och inget annat.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 9

Övervakning och information om genomförande

1. Kommissionen ska årligen övervaka och rapportera om genomförandet av Horisont 2020 i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1291/2013 och bilaga III till detta beslut.

2. Kommissionen ska med jämna mellanrum informera den kommitté som avses i artikel 10 om de övergripande framstegen i genomförandet av de indirekta åtgärderna inom ramen för det särskilda programmet, så att kommittén i god tid kan ge lämpliga bidrag till utarbetandet av arbetsprogrammen, särskilt den fleråriga strategin och de strategiska riktlinjerna, och ska i god tid informera om alla åtgärder som föreslås eller finansieras genom Horisont 2020 i enlighet med bilaga IV.

Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *programkommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. Kommittén ska sammanträda i olika sammansättningar i enlighet med bilaga V, beroende på vilken fråga som ska diskuteras.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

5. Om ett yttrande från kommittén ska erhållas genom skriftligt förfarande ska detta förfarande avslutas utan resultat, om kommitténs ordförande inom tidsfristen för avgivande av ett yttrande beslutar detta eller om en enkel majoritet av kommitténs ledamöter begär detta.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.2 ska ges till kommissionen under den tid som Horisont 2020 pågår.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.2 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.2 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på rådets initiativ.

6. Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och om rådets eventuella invändningar mot dessa eller återkallande av delegeringen av befogenheter.

Artikel 12

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

2. Åtgärder som har inletts enligt de beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och finansiella skyldigheter med anknytning till åtgärder enligt dessa beslut ska emellertid fortsätta att omfattas av dessa beslut tills de avslutas. Vid behov ska återstående uppgifter för de kommittéer som har inrättats genom de beslut som avses i punkt 1 i denna artikel genomföras av den kommitté som avses i artikel 10.

3. Den finansiella tilldelningen för det särskilda programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som behövs för att säkerställa övergången mellan det särskilda programmet och de åtgärder som omfattas av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 december 2013.

På rådets vägnar

E. GUSTAS

Ordförande

BILAGA I

HUVUDDRAGEN FÖR VERKSAMHETEN

Gemensamma faktorer för de indirekta åtgärderna

1. PROGRAMPLANERING

1.1 Allmänt

Förordning (EU) nr 1291/2013 innehåller ett antal principer som syftar till att främja en programinriktad strategi, där verksamheten på ett strategiskt och integrerat sätt bidrar till att uppnå målen och till att garantera en stark komplementaritet med andra berörda politikområden och program i hela unionen.

De indirekta åtgärderna inom ramen för Horisont 2020 kommer att genomföras genom de finansieringsformer som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, särskilt bidrag, priser, upphandling och finansiella instrument. Alla former av finansiering kommer att användas på ett flexibelt sätt för alla allmänna och särskilda mål inom ramen för Horisont 2020 och behoven och särdragen hos varje enskilt mål kommer att avgöra vilken typ av finansiering som ska användas.

Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att garantera en välavvägd strategi för forskning och innovation, som inte är begränsad till utveckling av nya produkter och tjänster på grundval av vetenskapliga och tekniska genombrott, utan också omfattar aspekter såsom användningen av befintlig teknik i nyskapande tillämpningar, kontinuerlig förbättring samt icke-teknisk och social innovation. Endast genom en helhetssyn på innovation kan samhällsutmaningar hanteras, samtidigt som nya konkurrenskraftiga företag och industrier uppkommer.

Särskilt när det gäller prioriteringen Samhällsutmaningar och det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik, kommer vikt att läggas på forsknings- och innovationsinsatser som kompletteras av verksamhet som verkar nära slutanvändarna och marknaden, såsom demonstrationer, pilotprojekt eller koncepttest. Vid behov kommer detta även att omfatta verksamhet till stöd för social innovation och stöd till efterfrågeinriktade insatser, som förstärkning eller förkommersiell upphandling, upphandling av innovativa lösningar, standardisering och andra användarinriktade åtgärder för att påskynda utvecklingen och spridningen av innovativa produkter och tjänster på marknaden. Dessutom kommer det att finnas tillräckligt med utrymme för bottom-up-metoder för förslagsinfordringar och verksamheter inom arbetsprogrammen kommer att fastställas i stora drag. Det kommer att finnas öppna, lätta och snabba system inom varje utmaning och teknik för att ge Europas bästa forskare, entreprenörer och företag möjlighet att lägga fram sina egna banbrytande lösningar.

När prioriteringarna ska fastställas i detalj under genomförandet av Horisont 2020, kommer det att krävas en strategisk metod för programplanering av forskning, med hjälp av styrelseformer som nära följer den politiska utvecklingen, men ändå korsar den traditionella sektorspolitikens gränser. Denna kommer att baseras på välgrundade bevis, analys och framsynhet och framstegen kommer att mätas i förhållande till en gedigen uppsättning resultatindikatorer. Denna övergripande strategi för programplanering och förvaltning kommer att göra det möjligt att effektivt samordna alla särskilda mål inom ramen för Horisont 2020 och ta itu med övergripande utmaningar, som till exempel hållbar utveckling, klimatförändringar, samhällsvetenskap och humaniora eller marin vetenskap och teknik.

Prioriteringarna kommer också att baseras på en mängd olika synpunkter och råd. Vid behov kommer exempelvis grupper av oberoende experter att inrättas för att ge råd om genomförandet av Horisont 2020 eller dess särskilda mål. Medlemmarna i dessa expertgrupper ska besitta en lämplig nivå av expertis och kunskap inom de berörda områdena och företräda en rad olika yrkesbakgrunder, såväl inom den akademiska världen, industrin som det civila samhället. I förekommande fall ska även utlåtanden om de strategiska prioriteringarnas kartläggning och utformning från kommittén för det europeiska forskningsområdet och innovation (Erac), andra grupper med anknytning till det europeiska forskningsområdet och den näringslivspolitiska gruppen beaktas.

Vid fastställandet av prioriteringar kan hänsyn även tas till de europeiska teknikplattformarnas strategiska forskningsagendor, gemensamma initiativ för programplanering eller inlägg från de europeiska innovationspartnerskapen. Om lämpligt kommer också offentlig-offentliga partnerskap och offentlig-privata partnerskap som stöds genom Horisont 2020 att bidra till prioriteringsprocessen och genomförandet, i enlighet med förordning (EU) nr 1291/2013. Regelbundna kontakter med slutanvändare, allmänheten och organisationer i det civila samhället kommer genom lämpliga metoder, t.ex. konsensuskonferenser, deltagande teknikutvärderingar eller direkt engagemang i forsknings- och innovationsprocesser, också att utgöra en hörnsten i fastställandet av prioriteringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

Eftersom Horisont 2020 är ett sjuårigt program, kan programmets ekonomiska, sociala och politiska sammanhang förändras betydligt under dess livstid. Horisont 2020 måste kunna anpassas till dessa förändringar. Inom ramen för varje särskilt mål kommer det därför att finnas möjlighet att inkludera stöd till verksamhet som inte omfattas av de beskrivningar som anges nedan, där detta är motiverat för att hantera stora förändringar, politiska behov eller oförutsedda händelser.

Verksamheter som får stöd genom de olika delarna och deras särskilda mål bör genomföras på ett sådant sätt att de kompletterar och är förenliga med varandra efter behov.

1.2 Tillgång till riskfinansiering

Horisont 2020 kommer att hjälpa företag och andra typer av oenheter att få tillgång till lån, garantier och eget kapital via två instrument.

Låneinstrumentet ska ge lån till enskilda stödmottagare för investering i forskning och innovation, garantier till finansiella mellanhänder som beviljar lån till stödmottagare, kombinationer av lån och garantier samt garantier eller motgarantier för nationella, regionala och lokala lånefinansieringssystem. Det kommer att omfatta ett avsnitt för små och medelstora företag, inriktat på forsknings- och innovationsdrivna företag, som kan få lån som kompletterar den finansiering av små och medelstora företag som ges inom ramen för lånegarantiinstrumentet i programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) (2014-2020).

Egetkapitalinstrumentet ger risk- och/eller mezzaninkapital till enskilda företag på ett tidigt stadium (start-up). Instrumentet kommer också att kunna investera i expansion och tillväxt tillsammans med egetkapitalinstrumentet för tillväxt inom ramen för programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag, inbegripet i fondandelsfonder.

Dessa instrument kommer att vara avgörande för det särskilda målet Tillgång till riskfinansiering men kan vid behov också användas inom de andra särskilda målen för Horisont 2020.

Egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentets del för små och medelstora företag kommer att genomföras som en del av två unionsfinansieringsinstrument som bidrar med eget kapital och lån till stöd för innovation och små och medelstora företags tillväxt, i kombination med egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentet inom programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag.

1.3 Kommunikation, utnyttjande och spridning

Ett viktigt mervärde för forskning och innovation som finansieras på unionsnivå är möjligheten att sprida, utnyttja och kommunicera resultat över hela kontinenten för att öka deras genomslagskraft. Horisont 2020 kommer därför att inom ramen för alla sina särskilda mål omfatta särskilt stöd till åtgärder för spridning (t.ex. genom öppen tillgång till vetenskapliga publikationer), kommunikation och dialog, med stark betoning på att kommunicera resultat till slutanvändare, medborgare, den akademiska världen, det civila samhällets organisationer, näringsliv och beslutsfattare. I detta avseende kan Horisont 2020 dra nytta av nätverk för informationsöverföring. Kommunikationsåtgärder som vidtas inom ramen för Horisont 2020 ska upplysa om att resultaten uppnåddes med stöd av unionsfinansiering och ska också syfta till att öka allmänhetens medvetenhet om vikten av forskning och innovation med hjälp av publikationer, evenemang, kunskapsbanker, databaser, webbplatser eller riktad användning av sociala medier.

2. KOMPLEMENTARITET, ÖVERGRIPANDE FRÅGOR OCH STÖDÅTGÄRDER

Horisont 2020 är strukturerat kring de mål som fastställts för dess tre prioriteringar: Vetenskaplig spetskompetens, Industriellt ledarskap och Samhällsutmaningar. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att garantera tillräcklig samordning mellan dessa prioriteringar och fullt ut utnyttja de synergier som skapas mellan alla särskilda mål, för att maximera deras kombinerade effekter på unionens högre politiska mål. Målen för Horisont 2020 kommer därför att hanteras med starkt fokus på effektiva lösningar som går långt utöver en strategi som enbart bygger på traditionella vetenskapliga och tekniska discipliner och ekonomiska sektorer.

Övergripande åtgärder ska främjas i del I, "Vetenskaplig spetskompetens", del II, "Industriellt ledarskap", del III, "Samhällsutmaningar", del IV "Spridning av spetskompetens och breddat deltagande" och del V "Vetenskap med och för samhället" för gemensam utveckling av ny kunskap, framtida och framväxande teknik, forskningsinfrastruktur och nyckelkompetenser. Forskningsinfrastrukturen ska också få en bredare användning i samhället, till exempel inom offentliga tjänster, främjande av vetenskap, civil säkerhet och kultur. Under genomförandet kommer dessutom fastställandet av prioriteringar för de direkta åtgärder som vidtas av JRC och Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) att samordnas på lämpligt sätt med andra delar av Horisont 2020.

För att man ska kunna bidra effektivt till målen för Europa 2020 och flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen måste man dessutom i många fall utveckla lösningar som är tvärvetenskapliga till sin natur och därför omfattar flera av de särskilda målen för Horisont 2020. Horisont 2020 innehåller särskilda bestämmelser för att uppmuntra sådana övergripande åtgärder, bland annat genom en effektiv paketering av budgetar. Detta omfattar även till exempel möjligheten att utnyttja bestämmelserna för finansiella instrument och det särskilda instrumentet för små och medelstora företag för prioriteringen Samhällsutmaningar och det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriell teknik.

Övergripande åtgärder kommer också att vara avgörande för att stimulera det samspel mellan prioriteringen Samhällsutmaningar och det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriell teknik som behövs för att skapa viktiga tekniska genombrott. Exempel på områden där sådan samverkan kan utvecklas är e-hälsa, smarta nät, intelligenta transportsystem, integrering av klimatåtgärder, nanomedicin, avancerade material för lätta fordon eller utveckling av biobaserade industriella processer och produkter. Kraftfulla synergieffekter kommer därför att kunna skapas mellan prioriteringen Samhällsutmaningar och utveckling av generisk möjliggörande och industriell teknik. Detta kommer särskilt att beaktas vid utvecklingen av fleråriga strategier och prioriteringar för vart och ett av dessa särskilda mål. Det kommer att kräva att intressenter som företräder de olika perspektiven är fullt delaktiga i genomförandet och i många fall kommer det också att kräva åtgärder som sammanför finansiering från det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriell teknik och de relevanta särskilda målen inom ramen för prioriteringen Samhällsutmaningar.

Särskild uppmärksamhet kommer också att ägnas åt samordningen av verksamhet som finansieras genom Horisont 2020 med verksamhet som stöds inom ramen för unionens övriga finansieringsprogram, såsom den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken, Life-programmet, Erasmus+-programmet eller programmet Hälsa för tillväxt och unionens yttre program och program för utvecklingsfinansiering. Detta omfattar en lämplig förbindelse med sammanhållningspolitiken i samband med nationella och regionala forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering, där stöd till kapacitetsuppbyggnad för forskning och innovation på regional nivå kan fungera som en "spetsforskningsstrappa", där inrättandet av regionala kompetenscentrum kan bidra till att överbrygga innovationsklyftan i Europa och där stöd till storskaliga demonstrations- och pilotprojekt kan bidra till att uppnå målet att skapa industriellt ledarskap i Europa.

A. Samhällsvetenskap och humaniora

Forskningen inom samhällsvetenskap och humaniora kommer att vara helt integrerad i vart och ett av de särskilda målen för Horisont 2020. Detta kommer att innefatta stora möjligheter att stödja sådan forskning genom de särskilda målen Europeiska forskningsrådet (EFR), Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna eller Forskningsinfrastruktur.

Samhällsvetenskap och humaniora kommer också att ingå som en viktig del av de åtgärder som behövs för att stärka det industriella ledarskapet och hantera alla samhällsutmaningar. För det sistnämnda omfattar detta förståelse för de avgörande faktorerna för hälsa och optimering av effektiviteten i hälso- och sjukvårdstjänsterna, stöd till politik för att främja landsbygden, forskning och bevarande av Europas kulturarv och dess kulturella rikedom, underlättande för konsumenter att göra upplysta val, skapande av ett inkluderande digitalt ekosystem som bygger på kunskap och information, gediget beslutsfattande om energipolitiken och för att garantera ett konsumentvänligt europeiskt elnät och en övergång till ett hållbart energisystem, stöd till evidensbaserad transportpolitik och framsynhet, stöd till strategier för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna samt resurseffektiva initiativ och åtgärder mot en grön och hållbar ekonomi samt förståelse av kulturella och socioekonomiska aspekter av frågor som rör säkerhet, risk och förvaltning (inbegripet rätts- och människorättsaspekter).

Dessutom kommer det särskilda målet Europa i en föränderlig värld: Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen att stödja den samhällsvetenskapliga och humanistiska forskningen i frågor av övergripande karaktär, såsom att skapa smart och hållbar tillväxt, sociala, kulturella och beteendemässiga omvandlingar i europeiska samhällen, social innovation, innovation inom den offentliga sektorn eller Europas ställning som global aktör.

B. Vetenskap och samhälle

Förhållandet och växelverkan mellan vetenskap och samhälle samt främjande av ansvarsfull forskning och innovation, vetenskaplig utbildning, vetenskaplig kommunikation och kultur ska fördjupas och allmänhetens tillit till vetenskap och innovation förstärkas genom åtgärder inom Horisont 2020 som gynnar ett välinformerat deltagande av och en dialog med medborgarna och civilsamhället om forskning och innovation.

C. Jämställdhet

Att främja jämställdhet mellan könen inom vetenskap och innovation är ett av unionens åtaganden. I Horisont 2020 kommer jämställdhet att behandlas som en övergripande fråga i avsikt att rätta till obalansen mellan kvinnor och män och integrera ett jämställdhetsperspektiv när det gäller programplanering och innehåll för forskning och innovation.

D. *Små och medelstora företag*

Horisont 2020 kommer att uppmuntra och stödja en ökad medverkan av små och medelstora företag på ett integrerat sätt när det gäller alla särskilda mål.

Utöver fastställandet av bättre villkor för små och medelstora företags deltagande i Horisont 2020, i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 1291/2013, ska de riktade åtgärder som fastställs i det särskilda målet Innovation i små och medelstora företag (det särskilda instrumentet för små och medelstora företag) tillämpas inom ramen för det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik och i prioriteringen Samhällsutmaningar. Denna integrerade strategi bör leda till att minst 20 % av deras sammanlagda budgetar går till små och medelstora företag.

Särskild vikt ska läggas vid att små och medelstora företag på lämpligt sätt representeras i offentlig-privata partnerskap enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 1291/2013.

E. *Snabbspåret till innovation*

Snabbspåret till innovation ska förkorta tiden mellan idé och marknads lansering betydligt och förväntas leda till att industrin och förstagångssökande deltar i Horisont 2020 i större utsträckning.

Snabbspåret till innovation i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) nr 1291/2013 kommer att stödja innovations-åtgärder inom det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik och inom prioriteringen Samhällsutmaningar med en logik som följer bottom-up-principen på grundval av ständigt öppna ansökningsomgångar och en handläggningstid för beviljande av stöd på högst sex månader. Snabbspåret till innovation kommer att bidra till innovation i Europa och främja unionens konkurrenskraft.

F. *Utökat deltagande*

Skillnaderna i forsknings- och innovationspotentialen är fortfarande mycket stor mellan medlemsstaterna, trots viss konvergens den senaste tiden, med stora skillnader mellan "innovationsledare" och "måttliga innovatörer". Verksamheten ska bidra till att minska forsknings- och innovationsklyftan i Europa genom att främja synergier med de europeiska struktur- och investeringsfonderna och även genom särskilda åtgärder för att frigöra spetskompetens i lågpresterande regioner när det gäller forskning, utveckling och innovation (FoU och innovation) och därigenom öka deltagandet i Horisont 2020 och bidra till skapandet av det europeiska forskningsområdet.

G. *Internationellt samarbete*

Internationellt samarbete med partner i tredjeland är nödvändigt för att på ett effektivt sätt uppnå många av de särskilda målen i Horisont 2020, i synnerhet de som rör unionens utrikes- och utvecklingspolitik och internationella åtaganden. Detta gäller alla samhällsutmaningar av gemensam karaktär som tas upp i Horisont 2020. Internationellt samarbete är också viktigt för att spets- och grundforskningen ska kunna dra nytta av fördelarna med framväxande vetenskap och tekniska möjligheter. Att främja forskarnas och innovatörernas rörlighet på internationell nivå är därför avgörande för att stärka det globala samarbetet. Åtgärder på internationell nivå är också viktiga för att öka den europeiska industrins konkurrenskraft genom att främja införandet och utbytet av ny teknik, till exempel genom utveckling av globala standarder och riktlinjer för interoperabilitet och genom att främja acceptans för och spridning av europeiska lösningar utanför Europa. All internationell verksamhet bör stödjas av ett effektivt och rättvist ramverk för kunskapsöverföring, vilket är av avgörande betydelse för innovation och tillväxt.

Fokus för det internationella samarbetet inom Horisont 2020 kommer att ligga på samarbete med tre stora grupper av länder:

- (1) 1. Industriländer och tillväxtekonomier.
- (2) 2. Utvidgnings- och grannländer.
- (3) 3. Utvecklingsländer.

Vid behov kommer Horisont 2020 att främja samarbete på biregional eller multilateral nivå. Internationellt samarbete inom forskning och innovation är en viktig aspekt av unionens globala åtaganden och har en viktig roll att spela i unionens partnerskap med utvecklingsländer, t.ex. vad beträffar framsteg i syfte att uppnå Förenta nationernas millennie-utvecklingsmål.

Artikel 27 i förordning (EU) nr 1291/2013 innehåller allmänna principer för deltagande av juridiska enheter från tredjeländer och internationella organisationer. Eftersom forskning och innovation i allmänhet drar stor nytta av öppenheten gentemot tredjeländer, kommer Horisont 2020 att fortsätta med principen om allmän öppenhet och samtidigt uppmuntra ömsesidig tillgång till tredjelandsprogram. I tillämpliga fall, och framför allt för att värna europeiska intressen gällande immateriella rättigheter, kan en försiktigare strategi komma att antas.

Dessutom kommer man att genomföra en rad riktade åtgärder med en strategi för internationellt samarbete på grundval av gemensamt intresse, prioriteringar och ömsesidig nytta samt främja samordning och synergier med medlemsstaternas verksamheter. Detta kommer att innebära en mekanism för att stödja gemensamma ansökningsomgångar och möjligheten att medfinansiera program tillsammans med tredjeländer eller internationella organisationer. Synergier med unionens övriga politik kommer att eftersträvas.

Strategisk rådgivning från Strategiska forumet för internationellt samarbete inom vetenskap och teknik kommer att eftersträvas även i fortsättningen.

Utan att det påverkar andra samarbetsmöjligheter är exempel på områden där ett sådant strategiskt internationellt samarbete kan utvecklas

- a) fortsättningen av Partnerskapet mellan Europa och utvecklingsländerna inom området klinisk prövning (EDCTP2) för kliniska prövningar av medicinska åtgärder mot hiv, malaria, tuberkulos och försummade sjukdomar,
- b) stöd i form av en årlig avgift till Human Frontier Science-programmet (HFSP) för att medlemsstater som inte ingår i G7-gruppen fullt ut ska kunna utnyttja finansieringen från HFSP,
- c) ett internationellt konsortium om sällsynta sjukdomar, med ett antal medlemsstater och tredjeländer; syftet med detta initiativ är att senast 2020 utveckla diagnostiska tester för de flesta sällsynta sjukdomar och 200 nya behandlingsmetoder för sällsynta sjukdomar,
- d) stöd till verksamheten vid det internationella kunskapsbaserade bioekonomiforumet samt EU:s och USA:s gemensamma arbetsgrupp för bioteknisk forskning samt samarbetsförbindelser med relevanta internationella organisationer och initiativ (t.ex. globala forskningsallianser om växthusgaser från jordbruket och djurens hälsa),
- e) bidrag till multilaterala processer och initiativ, t.ex. Mellanstatliga panelen för klimatförändring (IPCC), den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) samt gruppen för jordobservation (GEO),
- f) rymddialogerna mellan unionen och Förenta staterna och Ryssland, de två stora rymdfararnationerna, är mycket värdefulla och utgör grunden för inrättandet av strategisk samarbete i rymdpartnerskap,
- g) genomförandebestämmelser mellan unionen och Förenta staterna för forskningssamarbete på områdena inrikes och civil säkerhet, undertecknat den 18 november 2010,
- h) samarbete med utvecklingsländer, bland annat länder söder om Sahara, inom decentraliserad energiproduktion för fattigdomsbekämpning,
- i) en fortsättning på forskningssamarbetet med Brasilien om den nya generationens biodrivmedel och andra användningar av biomassa.

Dessutom ska särskilda övergripande verksamheter stödjas för att säkerställa en konsekvent och effektiv utveckling av det internationella samarbetet inom hela Horisont 2020.

H. Hållbar utveckling och klimatförändringar

Horisont 2020 kommer att uppmuntra och stödja verksamhet som utnyttjar Europas ledande ställning i kapplöpningen för att utveckla nya processer och ny teknik som främjar hållbar utveckling i vid mening och bekämpar klimatförändringar. Denna horisontella ansats kommer, om den fullt ut integreras i samtliga Horisont 2020-prioriteringar, att bidra till en framgångsrik union i en värld med låga koldioxidutsläpp och begränsade resurser samtidigt som en resurseffektiv, hållbar och konkurrenskraftig ekonomi skapas.

I. Överbryggande av avståndet mellan upptäckt och marknadstillämpning

Syftet med de överbryggande åtgärderna i hela Horisont 2020 är att göra upptäckter redo för marknadstillämpning, vilket om lämpligt ska leda till utnyttjande och saluföring av idéer. Åtgärderna bör grundas på ett brett innovationskoncept och stimulera sektorsövergripande innovation.

J. Övergripande stödåtgärder

De övergripande frågorna kommer att stödjas genom ett antal övergripande stödåtgärder, bland annat stöd till insatser för att göra forskningsyrket mer attraktivt, inbegripet de allmänna principerna i den europeiska stadgan för forskare, som anges i kommissionens rekommendation av den 11 mars 2005 ⁽¹⁾, förstärkning av faktabasen, utvecklingen av och stödet för det europeiska forskningsområdet (bl.a. de fem ERA-initiativen) och flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen, belöning av de bästa stödmottagarna och de Horisont 2020-projekt som gett bäst resultat genom utdelning av symboliska priser inom de olika områdena, bättre ramvillkor till stöd för flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen, inbegripet principerna i kommissionens rekommendation om förvaltningen av immateriella rättigheter ⁽²⁾, och en utredning av möjligheten att inrätta ett valorisationsinstrument för europeiska immateriella rättigheter samt förvaltning och samordning av internationella nätverk för de bästa forskarna och innovatörerna t.ex. det europeiska samarbetet inom vetenskap och teknik (Cost).

3. SAMARBETE

För att vi ska kunna åstadkomma en hållbar tillväxt i Europa måste bidraget från offentliga och privata aktörer optimeras. Detta är mycket viktigt för konsolideringen av det europeiska forskningsområdet och med tanke på Innovationsunionen, den digitala agendan för Europa och andra flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020. Dessutom kräver ansvarsfull forskning och innovation att de bästa lösningarna utvecklas genom samarbete mellan partner som har olika perspektiv men gemensamma intressen.

Horisont 2020 innehåller förutsättningar och tydliga kriterier för inrättandet av offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap. Offentlig-privata partnerskap kan baseras på ett avtal mellan offentliga och privata aktörer och kan i vissa fall vara institutionaliserade offentlig-privata partnerskap, t.ex. gemensamma teknikinitiativ och andra gemensamma företag.

Befintliga offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan få stöd från Horisont 2020, förutsatt att de syftar till att uppnå målen i Horisont 2020, bidrar till förverkligandet av det europeiska forskningsområdet, uppfyller de kriterier som fastställs i Horisont 2020 och kan påvisa betydande framsteg inom det sjunde ramprogrammet.

De initiativ enligt artikel 185 i EUF-fördraget som har fått stöd enligt det sjätte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (nedan kallat *sjätte ramprogrammet*), som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1513/2002/EG ⁽³⁾ och/eller enligt sjunde ramprogrammet, vilka kan ges ytterligare stöd på ovanstående villkor är partnerskapet mellan Europa och utvecklingsländerna inom området klinisk prövning (EDCTP), det gemensamma programmet för IT-stöd i hemmet (AAL), forsknings- och utvecklingsprogrammet för Östersjön (Bonus) samt programmet Eurostars och Europeiska forskningsprogrammet för metrologi. Ytterligare stöd kan också ges till den europeiska alliansen för energiforskning (EERA), som inrättades enligt den strategiska EU-planen för energiteknik (SET-planen). Gemensamma initiativ för programplanering kan stödjas av Horisont 2020 genom de instrument som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 1291/2013, inbegripet genom initiativ enligt artikel 185 i EUF-fördraget.

De gemensamma företag som har inrättats enligt sjunde ramprogrammet i enlighet med artikel 187 i EUF-fördraget vilka kan ges ytterligare stöd på ovanstående villkor är initiativet för innovativa läkemedel (IMI), Clean Sky, Single European Sky ATM Research (Sesar), det gemensamma företaget Bränsleceller och vätgas (FCH) och elektroniska komponenter och system för europeiskt ledarskap och gemensamma tekniska initiativ.

Andra offentlig-privata partnerskap som har fått stöd enligt sjunde ramprogrammet och som kan beviljas ytterligare stöd under ovanstående villkor är fabriker för framtiden, energieffektiva byggnader samt europeiska initiativet för miljövänliga bilar och framtidens internet. Ytterligare stöd kan också ges till de europeiska näringslivsinitiativ som har inrättats i enlighet med SET-planen.

Ytterligare offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan inledas inom ramen för Horisont 2020, om de uppfyller de fastställda kriterierna.

⁽¹⁾ EUT L 75, 22.3.2005, p. 67.

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation om förvaltningen av immateriella rättigheter i samband med kunskapsöverföring och en uppförandekod för universitet och andra offentliga forskningsorganisationer (C(2008) 1329, 10.4.2008).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1513/2002/EG av den 27 juni 2002 om sjätte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet samt innovation (2002–2006) (EGT L 232, 29.8.2002, s. 1).

DEL I

VETENSKAPLIG SPETSKOMPETENS**1. EUROPEISKA FORSKNINGSRÅDET (EFR)**

EFR kommer att främja spetsforskning i världsklass. Forskning vid och bortom gränserna för vårt nuvarande vetande är både av grundläggande betydelse för den ekonomiska och sociala välfärden och ett i grunden riskfyllt projekt som letar sig in på nya och utmanande forskningsområden utan vetenskapliga gränser.

För att stimulera betydande framsteg vid kunskapens gränser kommer EFR att stödja enskilda forskarlag i deras forskning inom vilket område som helst inom vetenskaplig och teknisk grundforskning som faller inom ramen för Horisont 2020, inbegripet ingenjörsvetenskap, samhällsvetenskap och humaniora. Om lämpligt kan hänsyn tas till särskilda målgrupper (t.ex. nya forskare/nya forskarlag), med beaktande av EFR:s mål och behoven av ett effektivt genomförande. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas nytillkomna eller snabbväxande områden vid kunskapens gränser och i gränsområdet mellan olika discipliner.

Fristående forskare från hela världen oavsett ålder eller kön, inbegripet forskare som är på väg att bli oberoende självständiga forskningsledare, kommer att ges stöd för att kunna bedriva sin forskning i Europa.

EFR ska särskilt prioritera stöd till de bästa nya forskarna med de bästa idéerna, för att hjälpa dem att bli självständiga genom att tillhandahålla lämpligt stöd i det kritiska skedet när de ska inrätta eller konsolidera ett eget forskarlag eller forskningsprogram. EFR ska även fortsätta att i tillräcklig grad stödja etablerade forskare.

Ett forskardrivet tillvägagångssättet kommer att tillämpas. Det innebär att EFR kommer att stödja projekt som genomförs av forskare inom ämnen som dessa själva har valt inom ramen för ansökningsomgångar. Förslagen kommer att bedömas genom inbördes utvärdering med kompetens som enda kriterium, med beaktande av nya forskarlags och nya forskares kompetens såväl som kompetensen inom väletablerade forskarlag, och särskild uppmärksamhet kommer att ägnas förslag som i hög grad är nydanande och därför innebär stora vetenskapliga risker.

EFR kommer att verka som en självständig vetenskapsstyrd finansieringskälla, bestående av ett fristående vetenskapligt råd med en rationaliserad och kostnadseffektiv särskild genomförandestruktur.

Det vetenskapliga rådet kommer att upprätta en övergripande vetenskaplig strategi och kommer att ha full kontroll över beslut om vilken typ av forskning som ska finansieras.

Det vetenskapliga rådet kommer att upprätta ett arbetsprogram för EFR:s mål, grundat på dess vetenskapliga strategi enligt nedan. Det kommer att upprätta nödvändiga internationella samarbetsinitiativ i linje med dess vetenskapliga strategi, inbegripet utåtriktad verksamhet för att göra EFR mer synligt för de bästa forskarna från resten av världen.

Det vetenskapliga rådet kommer att kontinuerligt övervaka EFR:s verksamhet och utvärderingsförfaranden och överväga hur dess övergripande mål bäst kan uppnås. Det kommer vid behov att utveckla EFR:s blandning av stödåtgärder för att möta nya behov.

EFR kommer att sikta mot särskild kompetens inom den egna verksamheten. Europeiska forskningsrådets kostnader för administration och personal avseende det vetenskapliga rådet och den särskilda genomförandestrukturen kommer att vara förenliga med principen om en rationaliserad och kostnadseffektiv förvaltning. De administrativa utgifterna kommer att hållas så låga som möjligt, samtidigt som nödvändiga resurser för ett genomförande i världsklass säkerställs i syfte att maximera finansieringen av spetsforskning.

EFR:s priser och anslag kommer att tilldelas enligt enkla, öppna förfaranden, som bibehåller fokus på särskild kompetens, uppmuntrar till initiativ och kombinerar flexibilitet med ansvarsskyldighet. EFR kommer att kontinuerligt leta efter ytterligare sätt att förenkla och förbättra sina förfaranden i syfte att säkerställa att dessa principer följs.

Mot bakgrund av EFR:s unika struktur och roll som en vetenskapsstyrd finansieringskälla kommer EFR:s genomförande och förvaltning av verksamheten att kontinuerligt ses över och utvärderas, med full medverkan av det vetenskapliga rådet, för att bedöma resultaten och anpassa och förbättra förfarandena på grundval av erfarenheter.

1.1 *Det vetenskapliga rådet*

För att utföra sina uppgifter enligt artikel 7 kommer det vetenskapliga rådet att genomföra följande:

1. Vetenskaplig strategi:

- Upprättande av den övergripande vetenskapliga strategin för EFR mot bakgrund av vetenskapliga möjligheter och europeiska vetenskapliga behov.
- Säkerställande av att arbetsprogrammet och de ändringar som är nödvändiga upprättas på permanent basis i enlighet med den vetenskapliga strategin, vilket omfattar ansökningsomgångar och kriterier, samt att särskilda målgrupper (t.ex. startande/nya forskarlag) vid behov fastställs.

2. Vetenskaplig ledning, övervakning och kvalitetskontroll:

- Om lämpligt fastställande av ståndpunkter, ur ett vetenskapligt perspektiv, med avseende på genomförande och handläggning av ansökningsomgångar, utvärderingskriterier, förfaranden för inbördes utvärdering, inbegripet urval av experter och metoder för inbördes utvärdering och förslagsutvärdering, samt nödvändiga regler och riktlinjer för genomförandet. På grundval av detta kommer beslut om det förslag som ska finansieras att fattas under övervakning av det vetenskapliga rådet. Ståndpunkter ska även fastställas i alla andra frågor beträffande resultatet och effekten av EFR:s verksamheter och kvaliteten på den forskning som bedrivs, inklusive de viktigaste bestämmelserna i EFR:s mall för bidragsavtal.
- Övervakning av verksamheternas kvalitet och utvärdering av genomförande och resultat samt rekommendationer om förbättrande eller framtida åtgärder.

3. Kommunikation och spridning:

- Säkerställande av öppen kommunikation med forskarsamhället, de viktigaste berörda aktörerna och allmänheten om EFR:s verksamhet och resultat.
- Regelbunden rapportering till kommissionen om den egna verksamheten.

Det vetenskapliga rådet har full kontroll över beslut om vilken typ av forskning som kommer att finansieras och är garant för verksamhetens kvalitet ur ett vetenskapligt perspektiv.

I tillämpliga fall ska det vetenskapliga rådet samråda med forskarsamhället inom naturvetenskap, teknik, humanvetenskap och samhällsvetenskap, regionala och nationella forskningsfinansieringsorgan och andra intressenter.

Det vetenskapliga rådets ledamöter ska kompenseras för de uppgifter de utför genom honorar och i förekommande fall ersättning för resor och uppehälle.

Ordföranden i EFR kommer att vara bosatt i Bryssel under utnämningens varaktighet och ägna den största delen av sin arbetstid ⁽¹⁾ åt EFR:s angelägenheter. Ordföranden kommer att avlönas på en nivå som motsvarar kommissionens högsta ledning.

Det vetenskapliga rådet ska bland sina ledamöter välja tre vice ordförande, som ska bistå ordföranden vid representationen och organisationen av rådets arbete. De vice ordförandena får också inneha titeln som vice ordförande för EFR.

De tre vice ordförandena kommer att tillhandahålla stöd för att säkerställa att de får lämpligt lokalt administrativt bistånd vid sina heminstitutioner.

1.2 *Den särskilda genomförandestrukturen*

Ansvaret för alla aspekter rörande det administrativa genomförandet och programgenomförandet kommer att ligga på den särskilda genomförandestrukturen, i enlighet med arbetsprogrammet. Den kommer framförallt att genomföra utvärderingsförfarandena, förfarandet för inbördes utvärdering och urvalsförfarandet i enlighet med den strategi som har fastställts av det vetenskapliga rådet och kommer att säkerställa den finansiella och vetenskapliga förvaltningen av bidragen.

Den särskilda genomförandestrukturen kommer att stödja det vetenskapliga rådet i utförandet av alla dess uppgifter enligt ovan, ge tillgång till nödvändiga handlingar och uppgifter i dess ägo och hålla det vetenskapliga rådet informerat om sin verksamhet.

⁽¹⁾ I princip minst 80 %.

För att säkerställa en effektiv samverkan med den särskilda genomförandestrukturen i strategiska och operativa frågor kommer ledningen för det vetenskapliga rådet och direktören för den särskilda genomförandestrukturen att hålla regelbundna samordningsmöten.

Förvaltningen av EFR kommer att skötas av personal som har anställts särskilt för detta ändamål, vilket vid behov innefattar tjänstemän från unionsinstitutionerna, och kommer endast att omfatta de faktiska administrativa behoven för att garantera den stabilitet och kontinuitet som krävs för en effektiv administration.

1.3 Kommissionens roll

För att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 6, 7 och 8 kommer kommissionen att

- säkerställa det vetenskapliga rådets kontinuitet och förnyelse samt tillhandahålla stöd för en stående valberedning för att utse framtida ledamöter i det vetenskapliga rådet,
- säkerställa kontinuiteten hos den särskilda genomförandestrukturen och fastställa dess uppgifter och ansvarsområden med beaktande av det vetenskapliga rådets synpunkter,
- utse den särskilda genomförandestrukturens direktör och högre tjänstemän, med beaktande av det vetenskapliga rådets synpunkter,
- säkerställa att arbetsprogrammet, ståndpunkter när det gäller genomförandemetod samt nödvändiga genomförandebestämmelser antas i tid och i enlighet med EFR:s ansökningsregler och EFR:s mall för bidragsavtal, med beaktande av det vetenskapliga rådets ståndpunkt,
- regelbundet informera och samråda med programkommittén om genomförandet av EFR:s verksamheter.

2. FRAMTIDA OCH NY TEKNIK

Verksamheter som rör framtida och ny teknik (FET) kommer att konkretisera olika sorters interventionslogik, från helt öppna till varierande grader av strukturering av ämnen, grupper och finansiering, strukturerade kring tre pelare: öppna FET-åtgärder, proaktiva FET-åtgärder och flaggskeppsåtgärder inom FET.

2.1 Öppna FET-åtgärder: främjande av nya idéer

Ett stort antal nystartade, visionära högrisksamarbetsprojekt inom vetenskap och teknik måste stödjas för att nya grunder för helt ny framtida vetenskaplig kunskap och teknik med framgång ska kunna utforskas. Eftersom denna verksamhet är uttryckligen ämnesobunden och icke-normativ, möjliggör den nya idéer, när de än uppstår och var de än kommer ifrån, inom ett mycket brett spektrum av teman och discipliner och aktiv stimulans av kreativt tänkande utanför ramarna. För att vårda sådana sköra idéer krävs ett rörligt, riskvänligt och mycket tvärvetenskapligt förhållningssätt till forskning, som går långt utöver strikt tekniska sfärer. Det är även viktigt att nya aktörer med stor potential inom forskning och innovation, såsom unga forskare och små och medelstora högteknologiska företag, lockas och stimuleras att delta, för att framtidens vetenskapliga och industriella ledare ska kunna stiga fram.

2.2 Proaktiva FET-åtgärder: vård av nya teman och samhällen

Nya områden och teman måste färdigutvecklas genom arbete mot strukturering av nya forskarsamhällen och stöd till utformningen och utvecklingen av omvälvande forskningsteman. De huvudsakliga fördelarna med detta strukturerande men ändå utforskande förhållningssätt är uppkomsten av nya områden som ännu inte är redo att ingå i industriforskningsprogram samt uppbyggnaden och struktureringen av forskarsamhällen kring dessa. Detta utgör steget från samarbeten mellan ett litet antal forskare till ett kluster av projekt, som vart och ett behandlar olika aspekter av ett forskningstema och som utbyter resultat. Detta kommer att ske i nära samordning med prioriteringarna Industriellt ledarskap och Samhällsutmaningar.

2.3 Flaggskeppsåtgärder inom FET: hantering av stora tvärvetenskapliga och tekniska utmaningar

Forskningsinitiativen inom denna utmaning är storskaliga, vetenskaps- och teknikdrivna, sektorsövergripande projekt som är uppbyggda kring ett enande visionärt mål. De tacklar stora vetenskapliga och tekniska utmaningar, som kräver samarbete mellan flera discipliner, grupper och program. De vetenskapliga och tekniska framstegen bör ge en solid och bred grund för framtida innovation och ekonomiskt utnyttjande samt nya fördelar för samhället med en potentiellt stor effekt. Deras övergripande natur och storlek innebär att de endast kan förverkligas genom gemensamma, långsiktiga och ihållande insatser.

2.4 Specifika genomförandeaspekter

En rådgivande nämnd för framtida och ny teknik, däribland vetenskapsmän och tekniker med högsta renommé och sakkunskap, kommer att tillhandahålla synpunkter från berörda parter på den övergripande vetenskapliga och tekniska strategin, inklusive råd om fastställande av arbetsprogrammet.

FET kommer att fortsätta att vara vetenskaps- och teknikstyrt med stöd av en lätt och effektiv genomförandestruktur. Enkla administrativa förfaranden kommer att antas för att bibehålla fokus på särskild kompetens inom vetenskapsdriven teknisk innovation, uppmuntra initiativ och kombinera snabba beslut och flexibilitet med ansvarsskyldighet. De lämpligaste angreppssätten kommer att användas för att undersöka forskningslandskapet för FET (t.ex. portföljanalys) och för att involvera grupper av berörda aktörer (t.ex. samråd). Syftet kommer att vara fortsatt förbättring samt sökande efter ytterligare sätt att förenkla och förbättra förfaranden för att säkerställa att dessa principer följs. FET-verksamheternas effektivitet och genomslag kommer att bedömas som ett komplement till bedömningarna på programnivå.

Mot bakgrund av dess uppdrag att främja vetenskapsdriven forskning om ny teknik strävar FET efter att sammanföra aktörer inom vetenskap, teknik och innovation, om lämpligt inbegripet användare och i möjligaste mån från både den offentliga och den privata sektorn. FET bör därför spela en aktiv roll och verka som en katalysator för att stimulera nytänkande, ny praxis och nya samarbeten.

Inom de öppna FET-åtgärderna samlas verksamheter för eftersökning av lovande nya idéer, helt enligt en bottom-up-strategi. Den höga risk som varje sådan idé medför motverkas genom att många av dem utforskas. Utmärkande för dessa verksamheter är effektivitet i fråga om tid och resurser, låga alternativkostnader för förslagsställarna och ovillkorlig öppenhet för icke-konventionella och tvärvetenskapliga idéer. Lovande nya forskningsidéer med hög risknivå kommer att eftersökas genom enkla och snabba ansökningssystem, som alltid är öppna och som erbjuder vägar för nya innovationsaktörer med hög potential, såsom unga forskare och små och medelstora högteknologiska företag. För att komplettera de öppna FET-verksamheterna kan verksamheter inom ramen för prioriteringarna Industriellt ledarskap och Samhällsutmaningar komma att främja helt nya användningar av kunskap och teknik.

Inom den proaktiva FET-verksamheten kommer ansökningsomgångar regelbundet att inledas för flera innovationsteman med hög risknivå och hög potential, vilka finansieras på en sådan nivå att flera projekt kan väljas ut. Dessa projekt kommer att stödjas genom gruppbyggande åtgärder, som främjar verksamheter såsom gemensamma evenemang, utveckling av nya utbildningsplaner och färdplaner för forskning. Urvalet av teman kommer att ske med beaktande av kompetens i vetenskapsdriven forskning om ny teknik, potentialen för uppbyggnad av en kritisk massa och påverkan på vetenskap och teknik.

Ett antal storskaliga riktade initiativ (flaggskeppsåtgärder inom FET) kan komma att genomföras, under förutsättning att de förberedande FET-projekten får positiva resultat. De bör grundas på öppna partnerskap, som gör det möjligt att på frivillig grund kombinera EU-bidrag, nationella bidrag och privata bidrag med en välavvägd förvaltning, som ger programägarna både ett lämpligt inflytande och en hög grad av självständighet och flexibilitet i genomförandet, vilket gör det möjligt för flaggskeppsinitiativet att nära följa en forskningsplan med brett stöd. Urvalet av vilka ämnen som ska genomföras i form av flaggskeppsinitiativ kommer att ske med utgångspunkt i vetenskaplig och teknisk spetskompetens och med beaktande av det enande målet, potentiellt genomslag, integreringen av berörda aktörer och resurser inom ramen för en sammanhängande forskningsplan och i förekommande fall stöd från berörda aktörer och nationella/regionala forskningsprogram. Dessa verksamheter ska förverkligas genom utnyttjande av befintliga finansieringsinstrument.

Verksamheter inom de tre FET-delarna kompletteras av nätverks- och samhällsbaserade åtgärder för att skapa en fruktbar och dynamisk europeisk grund för vetenskapsdriven forskning mot ny teknik. De kommer att stödja FET-verksamheternas framtida utveckling, främja debatten om konsekvenserna av ny teknik samt öka genomslagskraften.

3. MARIE SKŁODOWSKA-CURIE-ÅTGÄRDER

3.1 Främjande av nya färdigheter genom högkvalitativ grundutbildning för forskare

Europa behöver en stark och kreativ bas av mänskliga resurser, som kan röra sig mellan länder och sektorer, med den rätta kombinationen av kompetenser för att kunna förnya och omvandla kunskap och idéer till produkter och tjänster till nytta för ekonomin och samhället.

Detta kommer i första hand att uppnås genom strukturerings och kompetensökning inom en väsentlig del av den högkvalitativa grundutbildningen för forskare i början av sin karriär och doktorander i alla medlemsstater och associerade länder, i förekommande fall med deltagande av tredjeländer. Genom att förse forskare i början av sin karriär med ett stort antal kompetenser som kommer att göra det möjligt för dem att möta aktuella och framtida utmaningar kommer nästa generation forskare att få bättre karriärmöjligheter inom både offentliga och privata sektorer, vilket kommer att locka fler unga människor till karriärer inom forskning.

Åtgärden kommer att genomföras genom stöd till forskarutbildningsprogram i hela unionen, vilka har valts ut på ett konkurrensutsatt sätt och genomförs genom partnerskap mellan universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, näringslivet, små och medelstora företag och andra socioekonomiska aktörer från olika länder i och utanför Europa. Enskilda institutioner som kan tillhandahålla samma berikande miljö kommer också att stödjas. Flexibiliteten i genomförandet av målen måste säkerställas för att de olika behoven ska kunna mötas. Vanligtvis kommer framgångsrika partnerskap att bilda nätverk för forskningsutbildning som kan erbjuda innovativa typer av utbildning såsom gemensamma eller flerfaldiga doktorsexamina eller industriforskardoktorat, medan enskilda institutioner i de flesta fall kommer att vara delaktiga i innovativa doktorandprogram. Industriforskardoktorat är en viktig faktor för att främja en innovativ anda bland forskare och skapa starkare kopplingar mellan industrin och den akademiska världen. Mot bakgrund av detta planeras stöd till de bästa forskarna i början av sin karriär, oavsett vilket land de kommer från, så att de ska kunna delta i dessa förstklassiga program som bland annat kan omfatta mentorsystem för överföring av kunskaper och erfarenheter.

Dessa utbildningsprogram kommer att inriktas på att utveckla och bredda grundläggande forskningskompetens och öka forskarnas kreativitet och företagsamhet och förse dem med färdigheter inom innovation som uppfyller de framtida behoven på arbetsmarknaden. Programmen kommer också att tillhandahålla utbildning i överförbara färdigheter, såsom lagarbete, risktagande, projektledning, standardisering, entreprenörskap, etik, immateriell äganderätt, kommunikation och kontakter mellan forskningen och samhället, vilka kommer att vara nödvändiga för uppkomsten, utvecklingen, kommersialiseringen och spridningen av innovation.

3.2 Främjad spetskompetens genom gräns- och sektorsöverskridande rörlighet

Europa måste vara attraktivt för de bästa forskarna, både europeiska och utomeuropeiska. Detta kommer att uppnås främst genom stöd till attraktiva karriärmöjligheter för erfarna forskare inom både den offentliga och den privata sektorn och genom att de uppmannas att flytta mellan länder, sektorer och discipliner för att öka sin kreativa och innovativa potential.

De bästa eller mest lovande erfarna forskare som vill utveckla sin kompetens genom erfarenhet från gränsöverskridande eller internationell rörlighet kommer att finansieras oavsett nationalitet. De kan få stöd under samtliga etapper av sin karriär, även under den allra första tiden, direkt efter doktorsexamen eller motsvarande erfarenhet. Dessa forskare kommer att finansieras på villkor att de flyttar från ett land till ett annat för att bredda eller fördjupa sina kompetenser vid universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, näringslivet, små och medelstora företag eller andra socioekonomiska aktörer som de själva väljer (t.ex. civilsamhällets organisationer), för arbete med forsknings- eller innovationsprojekt som passar deras personliga behov och intressen. De kommer att uppmuntras att flytta från den offentliga till den privata sektorn eller omvänt genom stöd för tillfälliga befattningar. Detta bör stärka den privata sektorns innovationsförmåga och främja sektorsöverskridande rörlighet. Deltidsmöjligheter som möjliggör kombinerade befattningar inom både den offentliga och den privata sektorn kommer också att stödjas för att förbättra överföringen av kunskap mellan sektorer och främja nyetableringen av företag. Sådana skräddarsydda forskningsmöjligheter kommer att hjälpa lovande forskare att bli helt oberoende och underlätta den yrkesmässiga övergången mellan offentlig och privat sektor.

För att till fullo utnyttja forskares befintliga potential ska man även främja möjligheterna att utbilda sig och förvärva nya kunskaper vid ett forskningsinstitut på hög nivå i ett tredjeland, att återuppta en forskarkarriär efter ett avbrott och (åter)integrera forskare i längre forskartjänster i Europa, även i deras ursprungsland, efter att de dragit erfarenhet av gränsöverskridande/internationell rörlighet inklusive återkomst och återintegrering.

3.3 Stimulerad innovation genom kunskapsutbyte

Samhällsutmaningarna blir mer och mer globala och gräns- och sektorsöverskridande samarbeten är av största vikt för att bemöta dem. Därför är det av yttersta vikt att kunskaper och idéer överförs från forskare till marknaden (och vice versa) – något som bara kan ske om människor förs samman. Detta kommer att främjas genom stöd till flexibla utbyten av högkvalificerad personal inom forskning och innovation mellan sektorer, länder och discipliner.

EU-finansiering kommer att tillhandahållas till stöd för utbyten av personal inom forskning och innovation inom ramen för partnerskap mellan universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, näringslivet, små och medelstora företag och andra socioekonomiska aktörer inom Europa samt mellan Europa och tredjeländer för att stärka det internationella samarbetet. Utbytena kommer att vara öppna för yrkesverksamma inom forskning och innovation, oavsett var de befinner sig i karriären, från nyutexaminerade forskare till chefer, och för administrativ och teknisk personal.

3.4 Ökad strukturell inverkan genom medfinansiering av verksamheterna

Stimulans av regionala, nationella eller internationella program för att främja kompetens och sprida bästa praxis för Marie Skłodowska-Curie-åtgärder i fråga om rörelsemöjligheter över hela Europa för forskarutbildning, karriärutveckling och personalutbyte kommer att öka Marie Skłodowska-Curie-åtgärdernas numeriska och strukturella genomslag. Detta kommer även att öka dragningskraften hos spetsforskningscentrum i hela Europa.

Detta kommer att uppnås genom medfinansiering av nya eller befintliga regionala, nationella och internationella program, både offentliga och privata, för att öppna för och tillhandahålla internationell, intersektoriell och interdisciplinär forskarutbildning samt gräns- och sektorsöverskridande rörlighet för forskare och verksamma inom innovation i alla stadier av karriären.

Detta kommer att göra det möjligt att utnyttja synergier mellan unionens åtgärder och åtgärder på regional och nationell nivå och bekämpa fragmentering av forskarnas mål, utvärderingsmetoder och arbetsvillkor. Inom ramen för medfinansieringsverksamhet kommer användningen av anställningskontrakt att främjas starkt.

3.5 Särskilda stödåtgärder och politiska åtgärder

För att på ett effektivt sätt bemöta denna utmaning kommer det att vara nödvändigt att övervaka framstegen. Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att stödja utvecklingen av indikatorer och analys av data med avseende på forskarnas rörlighet, kompetens, karriär och jämställdhet i syfte att fastställa brister och hinder i dessa åtgärder och öka deras genomslagskraft. Vid genomförandet av dessa verksamheter kommer man att eftersträva synergier och nära samordning med de politiska stödåtgärderna för forskare, deras arbetsgivare och finansiärer som vidtas inom ramen för det särskilda målet Europa i en föränderlig värld: Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen. Särskilda åtgärder kommer att finansieras till stöd för initiativ för att öka medvetenheten om vikten av forskarkarriären och för att sprida forsknings- och innovationsresultat från arbete som stöds av Marie Skłodowska-Curie-åtgärder.

För att ytterligare öka effekten av Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer nätverksarbetet mellan Marie Skłodowska-Curie-forskare (nuvarande och tidigare) att stärkas genom alumnitjänster. Dessa kommer att sträcka sig från stöd till forum för kontakt och utbyte mellan forskare, som tillhandahåller möjligheter att utforska samarbetsmöjligheter och arbetstillfällen, till anordnande av gemensamma evenemang och forskares deltagande i utåtriktad verksamhet, som ambassadörer för Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna och för det europeiska forskningsområdet.

3.6 Specifika genomförandeaspekter

Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att vara öppna för utbildnings- och karriärutvecklingsverksamheter inom alla forsknings- och innovationsområden som tas upp i EUF-fördraget, från grundforskning till marknadsetablering och innovationstjänster. De sökande kommer själva att få välja områden och sektorer för forskning och innovation.

För att kunna dra fördelar av den globala kunskapsbasen kommer Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna att vara öppna för personal inom forskning och innovation samt för universitet, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, näringslivet och andra socioekonomiska aktörer från alla länder, inklusive tredjeländer, på de villkor som fastställs i förordning (EU) nr 1290/2013.

I alla verksamheter som beskrivs ovan kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt att uppmuntra ett starkt deltagande från företag, i synnerhet små och medelstora företag, och andra socioekonomiska aktörer, för att Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna ska kunna genomföras med framgång och få stort genomslag. Alla Marie Skłodowska-Curie-åtgärder främjar ett långsiktigt samarbete mellan högre utbildning, forskningsorganisationer och den offentliga och privata sektorn, med hänsyn till skyddet av immateriella rättigheter.

Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer att utformas i nära synergier med andra program som stöder dessa politiska mål, bland annat Erasmus+-programmet och EIT:s kunskaps- och innovationsgrupper (KI-grupper).

Om särskilda behov skulle uppstå, kommer möjligheten att rikta vissa åtgärder inom Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna att finnas kvar, när det gäller särskilda samhällsutmaningar, typer av forsknings- och innovationsinstitutioner eller geografiska platser, för att möta utvecklingen av Europas krav i fråga om kompetenser, forskarutbildning, karriärutveckling och kunskapsutbyte.

För att öppna för alla typer av talang kommer allmänna åtgärder att vidtas för att överbrygga eventuella snedvridningar i tillgången till bidrag, till exempel genom att främja lika möjligheter för manliga och kvinnliga forskare i alla Marie Skłodowska-Curie-åtgärder och genom riktmärkning för en jämn könsfördelning. Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna kommer dessutom att hjälpa forskare att upprätta en stabilare karriärväg och säkerställa att de kan kombinera arbetsliv och privatliv med hänsyn till sin familjesituation samt att bidra till att göra det lättare att återuppta forskarkarriären efter ett avbrott. Alla deltagare som mottar stöd rekommenderas att godkänna och tillämpa principerna i den europeiska stadgan för forskare och riktlinjerna för rekrytering av forskare, vilka främjar öppen rekrytering och attraktiva arbetsvillkor.

För att ytterligare öka spridningen och allmänhetens delaktighet kan deltagarna i Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna komma att ombedas att planera lämpliga verksamheter för att nå ut till allmänheten. Denna plan kommer att bedömas under utvärderingsförfarandet samt under projektuppföljningen.

4. FORSKNINGSFRASTRUKTUR

Verksamheterna kommer att inriktas på utveckling av en högkvalitativ europeisk forskningsinfrastruktur för 2020 och framåt, främjande av dess innovationspotential och mänskliga resurser samt stärkande av europeisk politik. Samordning med källor för sammanhållningsstöd kommer att eftersträvas för att säkerställa synergier och en enhetlig strategi för utvecklingen av forskningsinfrastrukturerna. Synergier med Marie Skłodowska-Curie-åtgärder kommer att uppmuntras.

4.1 Utveckling av de europeiska forskningsinfrastrukturerna för 2020 och framåt

4.1.1 Utveckling av nya forskningsinfrastrukturer av världsklass

Målet är att underlätta och stödja utformning, genomförande och långsiktig hållbarhet och effektiv drift av de forskningsinfrastrukturer som har fastställts av det europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (Esfri) och andra forskningsinfrastrukturer av världsklass, vilket kommer att hjälpa Europa att möta stora utmaningar inom vetenskap, industri och samhälle. Detta mål kommer särskilt att fokusera på de infrastrukturer som planerar eller håller på att inrätta sin förvaltning eller redan har inrättat den, t.ex. på grundval av ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur eller en motsvarande struktur på europeisk eller internationell nivå.

Unionsmedlen kommer efter behov att bidra till

- a) den förberedande fasen för framtida infrastrukturer (t.ex. detaljerade uppbyggnadsplaner, rättsliga lösningar, flerårig planering, deltagande av industrin på ett tidigt stadium),
- b) genomförandefasen (t.ex. att FoU och ingenjörsvetenskap arbetar tillsammans med industri och användare, utveckling av regionala partnerskapsanläggningar⁽¹⁾ för att uppnå en mer balanserad utveckling av det europeiska forskningsområdet), och/eller
- c) driftsfasen (t.ex. tillträde, datahantering, utåtriktad verksamhet, utbildning och internationella samarbetsverksamheter).

Denna verksamhet kommer även att stödja förberedande studier för nya forskningsinfrastrukturer genom en bottom-up-strategi.

4.1.2 Integrering och öppnande av befintliga nationella och regionala forskningsinfrastrukturer av europeiskt intresse

Syftet är att om lämpligt öppna viktiga nationella och regionala infrastrukturer för alla europeiska forskare, både från den akademiska världen och industrin, för att säkerställa optimal användning och gemensam utveckling av dessa infrastrukturer.

Unionen kommer att stödja nätverk och kluster som på europeisk nivå sammanför och integrerar viktiga nationella forskningsinfrastrukturer. Finansiering kommer i synnerhet att tillhandahållas för att stödja gränsöverskridande och virtuell tillgång för forskare och harmonisering och förbättring av de tjänster som infrastrukturen tillhandahåller.

4.1.3 Utveckling, införande och drift av IKT-baserade e-infrastrukturer⁽²⁾

Målet är att till år 2020 uppnå en världsledande kapacitet inom nätverksbyggande, databehandling och vetenskapliga data i ett enda, öppet europeiskt område för onlineforskning, som erbjuder forskare avancerade, utbredda och pålitliga tjänster för nätverksarbete och databehandling samt sammanhängande och öppen tillgång till e-vetenskapsmiljöer och globala dataresurser.

För att uppnå detta mål kommer stöd att ges till globala forsknings- och utbildningsnätverk som tillhandahåller avancerade, standardiserade och skalbara tjänster mellan domäner på begäran, nät- och molninfrastrukturer som tillhandahåller obegränsad databehandlings- och databearbetningskapacitet, ett ekosystem av superdatoranläggningar som närmar sig exaskala, en programvaru- och tjänsteinfrastruktur, t.ex. för simulering och visualisering, verktyg för samarbete i realtid och en kompatibel, öppen och pålitlig infrastruktur för vetenskapliga data.

⁽¹⁾ En regional partnerskapsanläggning är en forskningsinfrastruktur av nationell eller regional betydelse med avseende på socioekonomisk avkastning, som utbildar och drar till sig forskare och tekniker och som är erkänd som partner i en paneuropeisk Esfri-infrastruktur eller en annan forskningsinfrastruktur av världsklass. Den regionala partnerskapsanläggningens kvalitet, inbegripet nivån på dess vetenskapliga tjänster, förvaltning och tillträdesstrategi måste uppfylla samma standarder som paneuropeiska forskningsinfrastrukturer.

⁽²⁾ I och med att all forskning blir dator- och dataintensiv har tillgång till högteknologiska e-infrastrukturer blivit mycket viktig för alla forskare. Till exempel sammankopplar det europeiska multigigabitnätet för forskning 40 miljoner användare vid mer än 8 000 institutioner i 40 länder, medan den europeiska nätinfrastrukturen är världens största distribuerade databehandlingsinfrastruktur med över 290 platser i 50 länder. De ständiga framstegen inom IKT och vetenskapens allt större behov av databehandling och bearbetning av stora mängder data medför stora finansiella och organisatoriska utmaningar vad gäller säkerställande av sömlösa tjänster för forskare.

4.2 *Främjad innovationspotential vid forskningsinfrastrukturer och bland de anställda*

4.2.1 *Utnyttjande av forskningsinfrastrukturernas innovationspotential*

Målet är att stimulera innovation både inom själva infrastrukturerna och inom industrier som leverantörs- och användar-industri.

Därför kommer stöd att tillhandahållas för

- a) FoU-partnerskap med industrin för att utveckla unionens kapacitet och industriella försörjning inom högteknologiska områden, såsom vetenskapliga instrument eller IKT,
- b) förkommersiell upphandling av aktörer inom forskningsinfrastrukturen för att de ska driva innovationen framåt och fungera som tidiga anammare eller utvecklare av spetsteknik,
- c) stimulans av industrins användning av forskningsinfrastrukturer, t.ex. som experimentella testanläggningar eller kunskapsbaserade centrum, samt
- d) främjande av integreringen av forskningsinfrastrukturer i lokala, regionala och globala innovationsekosystem.

Unionens åtgärder kommer även att öka användningen av forskningsinfrastrukturer, i synnerhet e-infrastrukturer, inom offentliga tjänster, social innovation, kultur och utbildning.

4.2.2 *Stärkande av forskningsinfrastrukturernas humankapital*

Forskningsinfrastrukturernas komplexitet och utnyttjandet av deras fulla potential kräver att förvaltare, ingenjörer, tekniker och användare innehar lämplig kompetens.

Unionsmedlen kommer att stödja utbildningen av den personal som förvaltar och driver forskningsinfrastrukturer av paneuropeiskt intresse, utbyte av personal och bästa praxis mellan anläggningar samt adekvat tillhandahållande av mänskliga resurser inom viktiga discipliner, inbegripet utveckling av särskilda utbildningsplaner. Synergier med Marie Skłodowska-Curie-åtgärder kommer att uppmuntras.

4.3 *En förstärkt europeisk politik för forskningsinfrastruktur och internationellt samarbete*

4.3.1 *Stärkande av den europeiska politiken för forskningsinfrastrukturer*

Målen är att utnyttja synergier mellan nationella initiativ och unionsinitiativ genom att inrätta partnerskap mellan relevanta beslutsfattare, finansieringsorgan eller rådgivande grupper (t.ex. Esfri, reflektionsgruppen för e-infrastruktur, EIROforum-organisationer, nationella myndigheter) för att utveckla kompletterande funktioner och samarbete mellan forskningsinfrastrukturer och verksamheter som genomför annan unionspolitik (såsom regional politik, sammanhållningspolitik, industripolitik, hälsopolitik, miljöpolitik, sysselsättningspolitik eller utvecklingspolitik) samt för att säkerställa samordning mellan EU:s olika finansieringskällor. Unionens åtgärder kommer även att stödja kartläggning, övervakning och bedömning av forskningsinfrastrukturer på unionsnivå samt relevanta politiska studier och kommunikationsuppgifter.

Horisont 2020 kommer att underlätta medlemsstaternas ansträngningar för att optimera sina forskningsanläggningar genom att ge stöd till en unionsomfattande databas över öppet tillgängliga forskningsinfrastrukturer i Europa.

4.3.2 *Underlättande av strategiskt internationellt samarbete*

Målet är att underlätta utvecklingen av globala forskningsinfrastrukturer, d.v.s. forskningsinfrastrukturer som kräver finansiering och avtal på en global nivå. Målet är också att underlätta samarbetet mellan europeiska forskningsinfrastrukturer och deras utomeuropeiska motparter, att säkerställa deras globala driftskompatibilitet och räckvidd samt att eftersträva internationella avtal om ömsesidigt utnyttjande av, öppenhet hos eller medfinansiering av infrastrukturer. I detta avseende kommer rekommendationerna från Carnegies expertgrupp för globala forskningsinfrastrukturer att beaktas. Uppmärksamhet kommer också att riktas mot att säkerställa att unionen har ett lämpligt samarbete med internationella organ som Förenta nationerna (FN) och organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

4.4 *Specifika genomförandeaspekter*

Under genomförandet kommer fristående expertgrupper samt berörda aktörer och rådgivande organ att höras, t.ex. Esfri och reflektionsgruppen för e-infrastruktur.

Genomförandet kommer att följa en tredelad strategi: om projektets exakta innehåll och partnerskap är okänt, ska en botten-up-strategi följas, om de särskilda forskningsinfrastrukturerna och/eller forskningsgrupperna som berörs är väl-definierade, ska en målinriktad strategi följas, och om exempelvis ett bidrag för driftskostnader tillhandahålls en infra-strukturoperatör eller ett konsortium av infrastrukturoperatörer, ska en strategi för namngivna mottagare följas.

Målen med de verksamheter som anges i avsnitt 4.2 och 4.3 ska nås genom riktade åtgärder och om lämpligt inom ramen för de åtgärder som utarbetats enligt avsnitt 4.1.

DEL II

INDUSTRIELLT LEDARSKAP

1. LEDARSKAP INOM MÖJLIGGÖRANDE TEKNIK OCH INDUSTRIOTEKNIK

Allmänt

Att den europeiska industrin behärskar, integrerar och utnyttjar möjliggörande teknik är avgörande för att den europeiska produktiviteten och innovationsförmågan ska stärkas och Europa få en framstående, hållbar och konkurrenskraftig ekonomi, inta en världsledande ställning inom högteknologiska användningsområden och kunna ta fram effektiva och hållbara lösningar på samhällsutmaningar varvid hänsyn ska tas till bland annat användarnas behov. Innovationsverksamhet kommer att kombineras med FoU som en väsentlig del av finansieringen.

En integrerad strategi för viktig möjliggörande teknik

En viktig del av det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande teknik och industrieteknik är viktig möjliggörande teknik, definierad som mikro- och nanoelektronik, fotonik, nanoteknik, bioteknik, avancerade material och avancerade tillverkningsystem. I många innovativa produkter ingår flera av dessa tekniker samtidigt, som enskilda eller integrerade delar. Medan varje enskild teknik möjliggör tekniskt nyskapande, kan den samlade nyttan av de många interaktionerna mellan viktiga möjliggörande tekniker och andra möjliggörande industrietekniker och kombinationerna av dessa också leda till stora tekniska framsteg. Utnyttjande av tvärvetenskaplig viktig möjliggörande teknik ökar produkternas konkurrenskraft och genomslagskraft, stimulerar tillväxt och sysselsättning och ger nya möjligheter att hantera samhällsutmaningar. De otaliga möjligheterna till samverkan mellan dessa tekniker kommer därför att utnyttjas. Särskilt stöd kommer att ges till storskaliga pilot- och demonstrationsprojekt som ska genomföras i flera olika miljöer och under olika förutsättningar.

Detta omfattar viktig möjliggörande teknik och tvärvetenskapliga verksamheter inom viktig möjliggörande teknik som sammanför och integrerar olika enskilda tekniker, där resultatet blir teknikvalidering i en industriell miljö av ett komplett och kvalificerat system, som är färdigt för eller på väg ut på marknaden. En förutsättning kommer att vara ett starkt deltagande av den privata sektorn i sådana verksamheter och demonstration av hur projektresultaten kommer att bidra till unionens marknadsvärde och genomförandet skulle därför kunna ske i form av offentlig-privata partnerskap. I detta syfte och med hjälp av genomförandestrukturen för Horisont 2020 kommer ett gemensamt arbetsprogram för gränsöverskridande åtgärder för viktig möjliggörande teknik att utvecklas. Med beaktande av marknadsbehov och samhällsutmaningar ska arbetsprogrammet tillhandahålla generiska byggstenar för viktig möjliggörande teknik och tvärvetenskaplig viktig möjliggörande teknik inom olika tillämpningsområden, exempelvis samhällsutmaningar. Dessutom kommer synergieffekter i förekommande fall att eftersträvas mellan verksamheter för viktig möjliggörande teknik och verksamheter inom ramen för sammanhållningspolitiken i samband med nationella och regionala forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering samt med EIT, Europeiska investeringsbanken (EIB) och i förekommande fall med verksamheter som medlemsstaterna bedriver inom ramen för gemensamma initiativ för programplanering.

Specifika genomförandeaspekter

Innovationsverksamheten kommer att omfatta integrering av enskilda tekniker, demonstrationer av förmågan att ta fram och leverera innovativa produkter, system, processer och tjänster, användar- och kundpilotprojekt som visar på genomförbarhet och mervärde samt storskaliga demonstrationer som underlättar etableringen av forskningsresultaten på marknaden. Små och medelstora projekt kommer att ägnas vederbörlig uppmärksamhet. Dessutom kommer genomförandet inom ramen för denna del att främja små och medelstora forskargrupperns deltagande och bidra till ett mer aktivt deltagande från de små och medelstora företagens sida.

Olika enskilda tekniker kommer att integreras, vilket kommer att resultera i teknikvalidering i en industriell miljö för att få fram ett komplett och kvalificerat system, färdigt för marknaden. Ett starkt deltagande av den privata sektorn i sådan verksamhet, bland annat genom offentlig-privata partnerskap, kommer att vara en förutsättning.

Efterfrågeåtgärder kommer att komplettera de tekniska framsteg som forsknings- och innovationsinitiativen leder till. Till dessa åtgärder hör att på bästa sätt utnyttja offentlig upphandling av innovation, ta fram lämpliga tekniska standarder och tekniska verksamheter till stöd för standardisering och reglering, påverka den privata efterfrågan och engagera användarna för att utveckla mer innovationsvänliga marknader.

Särskilt när det gäller nanoteknik och bioteknik kommer kontakterna med berörda parter och allmänheten att syfta till att öka medvetenheten om fördelar och risker. Säkerhetsanalyser och hantering av övergripande risker vid spridning av dessa tekniker kommer att utföras systematiskt. I förekommande fall kommer samhällsvetenskap och humaniora att bidra till att användarnas behov, preferenser och acceptans beaktas samt till ökat samhällsdeltagande och välgrundade konsumentval.

Den verksamhet som får stöd genom detta särskilda mål kommer att komplettera stödet till forskning och innovation avseende möjliggörande teknik, vilket kan ges av nationella och regionala myndigheter genom sammanhållningsfonderna, inom ramen för smarta specialiseringsstrategier.

Detta särskilda mål ska som en del av finansieringen av åtgärder också ge stöd till verksamheter för tekniköverföring (både på nationell och regional nivå), bland annat utvecklingen av internationella och regionala innovationskluster, för att främja effektivare kopplingar mellan universitet och industrin.

Strategiska internationella samarbetsinitiativ kommer att fullföljas inom områden där de ledande partnerländerna har ömsesidiga intressen och fördelar. Följande är av särskilt, men inte uteslutande, intresse för möjliggörande teknik och industriteknik:

- Tillgången till världsledande vetenskaplig och teknisk expertis.
- Framtagningen av globala standarder.
- Avlägsnandet av flaskhalsar inom den industriella exploateringen, FoU-samarbeten och handelsvillkor.
- Säkerheten hos produkter baserade på nanoteknik och bioteknik och den långsiktiga inverkan av deras användning.
- Utvecklingen av material och metoder som minskar energi- och resursförbrukningen.
- Industrileda, internationella samarbetsinitiativ bland producenterna.
- Systemens kompatibilitet.

1.1 Informations- och kommunikationsteknik (IKT)

Ett antal åtgärder kommer att riktas mot utmaningar avseende industriellt och tekniskt ledarskap inom IKT längs hela värdekedjan och täcka in generiska forsknings- och innovationsagendor för IKT, vilket särskilt omfattar följande:

1.1.1 En ny generation komponenter och system: konstruktion av avancerade, inbyggda och energi- och resurssnåla komponenter och system

Målet är att upprätthålla och förstärka det europeiska ledarskapet inom teknik som är relaterad till avancerade, inbyggda, energi- och resurssnåla och gedigna komponenter och system. Det innefattar även mikro-, nano- och biosystem, organisk elektronik, integrering över stora ytor, grundläggande teknik för sakernas internet ⁽¹⁾, inklusive plattformar till stöd för leveransen av avancerade tjänster, sensorer, smarta integrerade system, inbyggda och distribuerade system, system av system och teknik för komplexa system.

1.1.2 Nästa generations databehandling: avancerade och säkra system och avancerad teknik för databehandling, inbegripet datormoln

Målet är att öka lönsamheten för de europeiska tillgångarna inom processor- och systemarkitektur, sammankopplings- och datalokaliseringsteknik, datormoln, parallell databehandling, modellerings- och simuleringsprogram för samtliga marknadssegment inklusive ingenjörstekniska tillämpningar (som t.ex. osäkerhetskvantifiering, riskanalys och ingenjörstekniska beslut).

1.1.3 Framtidens internet: Mjukvara, hårdvara, infrastruktur, teknik och tjänster

Målet är att stärka den europeiska industrins konkurrenskraft när det gäller att utveckla, behärska och utforma nästa generations internet, som efter hand kommer att ersätta och överträffa nuvarande webb, fasta och mobila nätverk samt tjänsteinfrastruktur och göra det möjligt att sammankoppla biljoner enheter (sakernas internet) som tillhör många olika operatörer och domäner och förändra vårt sätt att förmedla, samla in och använda kunskap. Detta inbegriper forskning och innovation avseende nätverk, programvara, processer och tjänster, cybersäkerhet, integritet, tillförlitlighet och förtroende, trådlös ⁽²⁾ kommunikation och alla optiska nätverk, omslutande interaktiva multimedia och framtidens anslutna företag.

⁽¹⁾ Sakernas internet kommer att koordineras som en övergripande fråga.

⁽²⁾ Omfattar även rymdbaserade nätverk.

1.1.4 Innehållsteknik och informationshantering: IKT för digitalt innehåll och kulturella och kreativa industrier

Målet är att stärka Europas ställning som leverantör av produkter och tjänster som bygger på enskilda personers och företags kreativitet. Detta ska ske genom att yrkesmän och medborgare förses med nya verktyg för att skapa, få tillgång till, använda, lagra och återanvända alla typer av digitalt innehåll på alla språk och modellera, analysera och visualisera stora mängder information, (behandling av stora datamängder), inklusive kopplade data. Detta innefattar ny teknik för konst, språk, inlärning, samverkan, digital lagring, webbdesign, tillgång till innehåll, analyser och media såväl som intelligenta och anpassningsbara informationshanteringssystem baserade på avancerad datautvinning, maskininlärning, statistisk analys och visuell datorteknik.

1.1.5 Avancerade gränssnitt och robotar: robotteknik och smarta ytor

Målet är att förstärka Europas vetenskapliga och industriella ledarskap avseende industri- och tjänsterobotar, kognitiva och kommunikativa system, avancerade gränssnitt och smarta ytor samt tänkande och kännande maskiner, som bygger på datorer och nätverk med ökad prestanda och framsteg när det gäller förmågan att utforma och bygga självmonterande system som kan lära sig, anpassa sig och reagera eller som optimerar interaktionerna mellan människa och maskin. I förekommande fall ska de system som har utvecklats och de senaste framstegen på området utvärderas i verkliga miljöer.

1.1.6 Mikro- och nanoelektronik samt fotonik: viktig möjliggörande teknik i samband med mikro- och nanoelektronik samt fotonik som även omfattar kvantteknik

Målet är att dra fördel av spetskompetensen i Europa när det gäller dessa viktiga möjliggörande tekniker och ge stöd åt och ytterligare stärka industrins konkurrenskraft och marknadsledande position. Åtgärderna kommer även att omfatta forskning och innovation avseende konstruktion, avancerade processer, pilotprojekt för tillverkning, relaterad tillverkningsteknik och demonstrationsverksamhet för att validera tekniska framsteg och innovativa affärsmodeller liksom nästa generations bakomliggande teknik med utnyttjande av framsteg inom kvantfysiken.

Dessa sex huvudsakliga verksamhetsområden förväntas täcka alla behov, med beaktande av den europeiska industrins konkurrenskraft ur ett globalt perspektiv. De skulle inbegripa industriellt ledarskap inom generiska IKT-baserade lösningar, produkter och tjänster som behövs för att hantera stora samhällsutmaningar samt dagordningar för tillämpningsdriven forskning och innovation inom IKT, som kommer att stödjas tillsammans med relevant samhällsutmaning. Med tanke på teknikens ständigt ökande framsteg på alla områden i människors liv kommer samverkan mellan människan och tekniken att vara en viktig fråga i detta avseende och en del av den ovannämnda tillämpningsdrivna IKT-forskningen. Användarcentrerad forskning kommer att bidra till att utveckla konkurrenskraftiga lösningar.

I vart och ett av dessa sex stora åtgärds paket ingår även infrastruktur för IKT-specifik forskning, bland annat levande laboratorier för försök och infrastruktur för grundläggande viktiga möjliggörande tekniker och integrationen av dessa i avancerade produkter och innovativa smarta system, inklusive utrustning, verktyg, stödtjänster, renrum och tillgång till tillverkningsanläggningar för prototyper.

Genomförandet av detta ska komplettera och vara förenligt med det arbete med det särskilda målet Forskningsinfrastruktur som får stöd genom prioriteringen Vetenskaplig spetskompetens.

Verksamheterna kommer att stödja forskning och utveckling av IKT-system med full hänsyn till människans grundläggande fri- och rättigheter, i synnerhet rätten till integritet.

1.2 Nanoteknik

1.2.1 Utveckla nästa generations nanomaterial, nanokomponenter och nanosystem

Utveckling och integrering av kunskap om fenomen på nanonivå inom tvärvetenskapliga områden, med målet att ta fram fundamentalt nya produkter och system som möjliggör hållbara lösningar inom ett stort antal områden.

1.2.2 Garantera en säker och hållbar utveckling och tillämpning av nanoteknik

Öka den vetenskapligt grundade kunskapen om den möjliga inverkan av nanotekniken på hälsa eller miljö för att åstadkomma en proaktiv, vetenskapligt baserad styrning av nanotekniken och erbjuda validerade vetenskapliga verktyg, metoder och plattformar för analys och hantering av faror, exponering och risker under hela livscykeln för nanomaterial och nanosystem, inbegripet standardiseringsfrågor.

1.2.3 Utveckla nanoteknikens samhällsdimension

Ta itu med de mänskliga och fysiska behov som spridningen av nanoteknik ger upphov till, med fokus på styrning av nanoteknik till nytta för samhället och miljön, bland annat kommunikationsstrategier för att uppnå samhällsengagemang.

1.2.4 Effektiv och hållbar sammanställning och tillverkning av nanomaterial, komponenter och system

Fokusera på nya flexibla, anpassningsbara och upprepningsbara enhetsoperationer, smart integrering av nya och befintliga processer, inbegripet teknisk konvergens, såsom nanobioteknik, såväl som uppgradering för att möjliggöra en hållbar storskalig tillverkning med hög precision av produkter och flexibla anläggningar med flera syften som säkerställer en effektiv kunskapsöverföring till industriell innovation.

1.2.5 Utveckla och standardisera kapacitetshöjande teknik, mätmetoder och utrustning

Fokusera på underliggande teknik som stöder utvecklingen och införandet på marknaden av säkra komplicerade nanomaterial och nanosystem, vilket inbegriper nanometrologi, karakterisering och manipulering av material på nanonivå, modellering, datorbaserad konstruktion och avancerad teknik på atomnivå.

1.3 Avancerade material

1.3.1 Övergripande och möjliggörande materialteknik

Forskning om designade material, funktionella material, multifunktionella material med högre kunskapsinnehåll, nya funktioner och förbättrad prestanda, såsom självreparerande eller biokompatibla material, självmonterande material, nya magnetiska material och strukturella material, för innovationer inom alla industriella områden, särskilt för mer-värdesmarknader, inbegripet kreativa branscher.

1.3.2 Materialutveckling och materialomvandling

Forskning och utveckling för att säkerställa en effektiv, säker och hållbar utveckling och uppgradering som möjliggör industriell tillverkning av framtida designbaserade produkter och en utveckling mot en europeisk materialhantering "utan avfall", till exempel inom metall- och kemiindustrin eller den biotekniska industrin, och öka kunskaperna om förslitningsmekanismer (slitage, korrosion och mekanisk tillförlitlighet).

1.3.3 Hantering av materialkomponenter

Forskning och utveckling för nya och innovativa tekniker för material, komponenter och system, hopfogning, vidhäftning, separering, montering, självmontering och demontering, nedbrytning och avveckling av materialkomponenter och hantering av livscykelkostnader och miljöpåverkan genom nydanande användning av avancerad materialteknik.

1.3.4 Material för en hållbar, resurseffektiv industri med låga utsläpp

Utveckling av nya produkter och tillämpningar, affärsmodeller och ansvarsfulla konsumentbeteenden som ökar användningen av förnybara källor för hållbara tillämpningar, minskar energiefterfrågan under produktens hela livscykel och underlättar produktion med låga utsläpp samt processintensifiering, återanvändning, rening, material för energilagring och material med potential för högt mervärde från avfall och återanvändning.

1.3.5 Material för kreativa industrier, inbegripet kulturarvsindustrin

Använda design och utvecklingen av konvergerande tekniker för att skapa nya affärsmöjligheter, vilket även omfattar att bevara och restaurera europeiskt kulturarv och material med historiskt eller kulturellt värde liksom nya material.

1.3.6 Metrologi, karakterisering, standardisering och kvalitetsstyrning

Främja teknik såsom karakterisering, icke-förstörande utvärderingsmetoder, fortlöpande bedömning och övervakning och prognosmodeller för prestanda för framsteg och genomslag inom materialvetenskapen och materialtekniken.

1.3.7 Optimerad materialanvändning

Forskning och utveckling för att undersöka substitution av och alternativ till användning av material, bland annat hanteringen av råvaruproblemet genom specialanpassade material eller ersättning av sällsynta, kritiska eller farliga material, och innovativa synsätt på affärsmodeller samt fastställande av kritiska resurser.

1.4 Bioteknik

1.4.1 Främjande av nydanande bioteknik som en framtida drivkraft för innovation

Målet är att lägga grunden för att den europeiska industrin ska kunna behålla sin ledande ställning på innovationsområdet, även på medellång och lång sikt. Detta innebär att utveckla nya teknikområden, såsom syntesbiologi, bioinformatik och systembiologi, och att dra fördel av konvergensen med annan möjliggörande teknik, såsom nanoteknik (t.ex. bionanoteknik), IKT (t.ex. bioelektronik) och ingenjörsteknik. Dessa och andra spjutspetsdiscipliner bör omfattas av lämpliga åtgärder i form av forskning och utveckling för att möjliggöra överföring och realisering av nya tillämpningar.

1.4.2 Bioteknikbaserade industriprodukter och industriprocesser

Målsättningen är dubbel: dels att hjälpa europeiska industriföretag (till exempel inom områdena kemi, hälso- och sjukvård, gruvdrift, energi, pappersmassa och papper, fiberbaserade produkter och trä, textil, stärkelse och livsmedelsbearbetning) att utveckla nya produkter och processer som uppfyller industrins och samhällets krav, helst genom miljövänliga och hållbara produktionsmetoder samt konkurrenskraftiga och förbättrade bioteknikbaserade alternativ som kan ersätta vedertagna lösningar, dels att utnyttja bioteknikens potential för upptäckt, övervakning, förebyggande och avlägsnande av föroreningar. Den omfattar forsknings- och innovationsprojekt om nya enzymer med optimerade biokatalysatorfunktioner, enzymatiska och metabola reaktionsvägar, utformning av bioprocesser i industriell skala, integrering av bioprocesser i industriella produktionsprocesser, avancerad fermentering och upp- och nedströmsbearbetning som ger kännedom om mikrobiella samhällens dynamik. Den kommer också att omfatta utvecklingen av prototyper för bedömning av de utvecklade produkternas och processernas teknisk-ekonomiska genomförbarhet och hållbarhet.

1.4.3 Innovativ och konkurrenskraftig plattformsteknik

Målet är att utveckla plattformsteknik (t.ex. genomik, meta-genomik, proteomik, metabolomik, molekylära verktyg, expressionssystem och plattformar för fenotypning och cellbaserade plattformar) för att uppnå ledande positioner och konkurrensfördelar inom flera olika sektorer av ekonomisk betydelse. Däri ingår aspekter såsom att stödja utvecklingen av bioresurser med optimerade egenskaper och tillämpningar som går utöver vedertagna lösningar, möjliggöra en hållbar utforskning, förståelse och exploatering av landbaserad och marin biologisk mångfald för nya tillämpningar, biobaserade produkter och processer samt stödja utvecklingen av hälso- och sjukvårdslösningar baserade på bioteknik (t.ex. diagnostik, biologiska produkter och biomedicinteknisk utrustning).

1.5 Avancerad tillverkning och bearbetning

1.5.1 Teknik för framtidens fabriker

Främja hållbar, industriell tillväxt genom att hjälpa europeiska företag att byta strategi från kostnadsbaserad tillverkning till en verksamhet som grundar sig på framtagning av produkter med högt mervärde och IKT-stödd, intelligent och högpresterande tillverkning i ett integrerat system. Detta kräver att man inriktar sig på utmaningen att producera mer, samtidigt som man förbrukar mindre material, använder mindre energi och genererar mindre avfall och föroreningar och eftersträvar en hög ekologisk effektivitet. Fokus kommer att ligga på att utveckla och införliva framtidens anpassningsbara produktionssystem, med särskild tonvikt på de europeiska små och medelstora företagens behov, för att uppnå avancerade och hållbara tillverkningssystem och tillverkningsprocesser. Fokus ska också läggas på metoder för ökad flexibilitet och säker och smart produktion, där automatisering används i lämplig utsträckning i arbetarvänliga miljöer.

1.5.2 Teknik som möjliggör energieffektiva system och byggnader med låg miljöpåverkan

Minska energiförbrukningen och koldioxidutsläppen genom att utveckla och utnyttja hållbar byggnadsteknik och hållbara byggnadssystem och genom att genomföra och reproducera åtgärder för att öka spridningen av energisnåla system och material till nya byggnader och byggnader som renoveras eller nyutrustas. Livscykelbedömningar och den ökade betydelsen av begrepp som konstruera-bygg-förvalta kommer att vara centrala när det gäller att lösa problemet med en övergång till nära-nollenergibyggnader i Europa senast 2020 och att uppnå energisnåla distrikt genom samarbete med berörda aktörer på alla områden.

1.5.3 Hållbar, resurseffektiv och koldioxidsnål teknik i energiintensiva processindustrier

Öka konkurrenskraften hos processindustrier inom exempelvis kemi, cement, pappersmassa och papper, glas, mineraler eller icke-järnmetall och stål genom att drastiskt öka resurs- och energieffektiviteten och minska sådana industriverksamhetens miljöpåverkan. Fokus kommer att ligga på att utveckla och utvärdera möjliggörande teknik för innovativa ämnen, material och tekniska lösningar för koldioxidsnåla produkter och mindre energikrävande processer och tjänster längs värdekedjan samt på att använda ytterst koldioxidsnåla produktionstekniker och tekniker för att uppnå specifika reduceringar av intensiteten i växthusgasutsläppen.

1.5.4 Nya hållbara affärsmodeller

Sektorsövergripande samarbete när det gäller begrepp och metoder för "kunskapsbaserad", specialiserad produktion kan stärka organisatorisk inlärning, kreativitet och innovation med inriktning på skräddarsydda affärsmodeller som kan anpassas till kraven från globaliserade värdekedjor och nätverk, föränderliga marknader och nya och framtida industrier. Detta innebär en inriktning på hållbara affärsmodeller som omfattar produktens och processens hela livscykel.

1.6 Rymdfrågor

På området rymdforskning kommer åtgärder på unionsnivå att genomföras i anslutning till medlemsstaternas och Europeiska rymdorganisationens (ESA) verksamheter inom rymdforskning, med syftet att bygga upp komplementaritet mellan olika aktörer.

1.6.1 Främjande av den europeiska rymdsektorns konkurrenskraft, oberoende och innovation

Målet är att bibehålla en globalt ledande ställning inom rymdtekniken genom att säkerställa och vidareutveckla en kostnadseffektiv, konkurrenskraftig och innovativ rymdindustri (inbegripet små och medelstora företag) och rymdforskningsorganisation och främja rymdbaserad innovation.

1.6.1.1 Säkerställa och vidareutveckla en konkurrenskraftig, hållbar och entreprenörsinriktad rymdindustri och rymdforskningsorganisation och öka det europeiska oberoendet på området rymdsystem

Europa spelar en ledande roll inom rymdforskningen och utvecklingen av rymdteknik och utvecklar ständigt sin egen operativa infrastruktur i rymden (t.ex. programmen Galileo och Copernicus). Den europeiska industrin har i själva verket etablerat sig som exportör av förstklassiga satelliter och annan rymdrelaterad teknik. Denna ställning hotas emellertid av konkurrens från andra stora rymdmakter. Syftet med denna åtgärd är att utveckla en forskningsbas genom att skapa kontinuitet i programmen för rymdforskning och innovation, till exempel i form av en serie mindre och mer frekventa demonstrationsprojekt i rymden. Detta kommer att göra det möjligt för Europa att utveckla sin industriella bas och rymdorganisation för forskning och teknisk utveckling (FoTU) och därmed bidra till att göra den ännu mer modern och oberoende av import av kritisk teknik.

Standardisering bör främjas för att investeringar ska kunna optimeras och marknadstillträdet utvecklas.

1.6.1.2 Lyfta fram innovationer som berör både rymdtekniken och områden utanför rymdtekniken

Vissa utmaningar inom rymdtekniken har paralleller med landrelaterade utmaningar, till exempel inom områdena flygteknik, energi, miljö, telekommunikation och IKT, exploatering av naturresurser, sensorer, robotteknik, avancerade material, säkerhet samt hälso- och sjukvård. Dessa likheter ger möjligheter, framför allt för små och medelstora företag, till tidig samordning av teknikutveckling som berör organisationer både inom och utanför rymdtekniken, bland annat icke rymdrelaterade branscher, vilket gör att banbrytande innovationer kan åstadkommas snabbare än när de framkommer som sideeffekter i en senare fas. Exploatering av befintlig europeisk rymdinfrastruktur bör stimuleras genom att utvecklingen av innovativa produkter och tjänster baserade på fjärranalys, positionsbestämning eller andra former av satellitbaserade data främjas. Dessutom bör Europa i förekommande fall förstärka den begynnande utvecklingen av en entreprenörssektor inom rymdtekniken genom välriktade åtgärder, bland annat stöd till initiativ inom rymdtekniköverföring.

1.6.2 Möjliggöra framsteg inom rymdteknik

Målet är att utveckla avancerad och möjliggörande rymdteknik och operativa koncept från idé till demonstration i rymden.

Förmågan att bedriva rymdverksamhet och att utveckla, bibehålla och driva rymdsystem i omloppsbana runt jorden och längre bort är avgörande för det europeiska samhällets framtid. Denna förmåga kräver investeringar i forskning och innovation inom en mängd olika rymdtekniker (till exempel bärraketer och andra fordon, satelliter, robotteknik, instrument och sensorer) och strategier för att gå från idéer till demonstrationer i rymden. Europa är för närvarande en av de tre ledande rymdmakterna, vilket huvudsakligen drivs genom medlemsstaternas investeringar via ESA och nationella program, men jämfört med de FoU-investeringar som Förenta staterna gör inom rymdområdet (t.ex. cirka 20 % av NASA:s totala budget) behöver Europas inriktning på framtidens rymdteknik och -tillämpningar förstärkas på alla följande områden:

- Forskning med låg teknisk mognadsgrad, vilken ofta baseras på viktig möjliggörande teknik, med potential att ta fram banbrytande teknik för landrelaterade tillämpningsområden.
- Förbättringar av befintlig teknik, till exempel genom miniatyrisering, ökad energieffektivitet och högre sensorkänslighet.
- Demonstration och validering av ny teknik och nya koncept både i rymden och i motsvarande landmiljöer.

- d) Uppdragets sammanhang, till exempel analys av rymdmiljön, markstationer, skydd av rymdsystem och infrastruktur mot skador eller förstörelse på grund av kollision med rymdskrot eller andra rymdföremål samt mot följder av rymdväder, som exempelvis soleruption (Space Situational Awareness, SSA), främjande av innovativ infrastruktur för insamling och överföring av data och lagring av stickprov.
- e) Satellitkommunikation, avancerad teknik för navigering och fjärranalys, som täcker nödvändig forskning för framtida generationer av unionens rymdsystem (exempelvis Galileo och Copernicus).

1.6.3 Möjliggöra utnyttjande av rymddata

Målet är att säkerställa ett bättre utnyttjande av rymddata från befintliga, arkiverade och framtida europeiska uppdrag inom vetenskapen och den offentliga och privata sektorn.

Rymdsystemen ger information som ofta inte kan erhållas på något annat sätt. Trots att de europeiska uppdragen håller världsklass visar publiceringssiffror att data från europeiska uppdrag inte används lika ofta som data från amerikanska uppdrag. Data från europeiska satelliter (vetenskapliga, offentliga eller kommersiella) skulle kunna utnyttjas i mycket högre grad, om ytterligare ansträngningar gjordes för att bearbeta, lagra, validera och standardisera rymddata från europeiska uppdrag samt ge hållbar tillgång till dessa och för att stödja utvecklingen av nya informationsprodukter och informationstjänster som dessa data ger upphov till, i förekommande fall i kombination med data från markbaserade observationer. Innovationer avseende insamling och bearbetning av data, datafusion samt dataöverföring och kompatibilitet, framför allt främjandet av tillgång till och utbyte av geovetenskapliga data och metadata, även med hjälp av IKT-baserade samarbetsformer, kan säkerställa en högre avkastning på investeringar i rymdinfrastruktur och bidra till att ta itu med samhällsutmaningar. Kalibrering och validering av rymddata (för enskilda instrument, mellan instrument och uppdrag samt med avseende på objekt in situ) är viktiga för att rymddata ska kunna användas på ett effektivt sätt inom alla områden och det finns ett behov av ökad standardisering av data som insamlats från rymden och av referensramar.

Tillgång till data och utnyttjande av rymduppdrag är en fråga som kräver global samordning. För data från jordobservationer fastställs harmoniserade strategier och bästa praxis delvis i samordning med den mellanstatliga arbetsgruppen för jordobservation (GEO), som syftar till att upprätthålla det globala systemet av jordobservationssystem, Geoss, där unionen deltar, genom att utnyttja Copernicus-programmet till fullo. Ett snabbt införande av dessa innovationer i den relevanta tillämpningen och i beslutsprocesser kommer att stödjas. I detta ingår även användningen av data för fortsatta vetenskapliga undersökningar.

1.6.4 Möjliggöra europeisk forskning till stöd för internationella rymdpartnerskap

Målet är att stödja det europeiska bidraget inom forskning och innovation till förmån för långsiktiga internationella partnerskap avseende rymdverksamhet.

Även om rymdinformation ger stora lokala fördelar är rymdverksamheten i grunden en global fråga. Detta är särskilt tydligt när det gäller det kosmiska hotet mot jord- och rymdbaserade system. Förlusten av satelliter till följd av rymdväder och rymdskrot uppskattas kosta cirka 100 miljoner EUR per år. Många projekt inom rymdvetenskap och rymdutforskning har en lika global omfattning. Utvecklingen av ledande rymdteknik äger i allt högre grad rum inom sådana internationella partnerskap, vilket gör tillgången till sådana internationella projekt till en viktig framgångsfaktor för europeiska forskare och industrier. Unionens bidrag till sådan global rymdverksamhet måste bestämmas genom långsiktiga strategiska planer (10 år och längre), som anpassas till unionens prioriteringar inom rymdpolitiken och samordnas med medlemsstaterna och interna europeiska partner, såsom ESA och nationella rymdorganisationer, och i förekommande fall med internationella partner och rymdmakternas rymdorganisationer.

1.6.5 Specifika genomförandeaspekter

Prioriteringarna vid genomförandet av rymdrelaterad forskning och innovation i samband med Horisont 2020 följer riktlinjerna för unionens rymdpolitiska prioriteringar, som de fastställs av rymdrådet och i kommissionens meddelande av den 4 april 2011 med titeln *En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst*. Genomförandet kommer i förekommande fall att baseras på strategiska forskningsagendor som tagits fram i samråd med medlemsstaterna och nationella rymdorganisationer, ESA, intressenter från den europeiska rymdindustrin (inbegripet små och medelstora företag), den akademiska världen, tekniska institut och den rådgivande gruppen i rymdfrågor. Vad gäller deltagandet i internationell verksamhet, kommer agendan för forskning och innovation att bestämmas i samarbete med europeiska intressenter och internationella partner (exempelvis Nasa, Roskosmos och JAXA).

Tillämpningen av rymdteknik ska i förekommande fall stödjas genom de särskilda målen inom prioriteringen Samhällsutmaningar.

2. TILLGÅNG TILL RISKFINANSIERING

Horisont 2020 kommer att leda till att två instrument inrättas (egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentet), med en rad olika avdelningar. Egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentets avdelning för små och medelstora företag ska genomföras i ett ömsesidigt beroendeförhållande till programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag, som en del av två av unionens finansiella instrument som tillhandahåller kapital och lån för att främja forskning och innovation samt tillväxt hos små och medelstora företag.

Genom egetkapitalinstrumentet och låneinstrumentet kan i förekommande fall finansiella medel slås samman med medel från medlemsstater eller regioner som är villiga att bidra med delar av de Europeiska struktur- och investeringsfondsmedel som de tilldelats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽¹⁾.

I stället för att erbjuda exempelvis lån, säkerheter eller kapitalandelar direkt till slutmottagarna kommer kommissionen att låta finansinstituten ge stöd, främst genom riskdelning, garantisystem och investeringar i form av eget kapital och därmed likställt kapital.

2.1 Låneinstrumentet

Låneinstrumentet ska ge lån till enskilda stödmottagare för investering i forskning och innovation, (mot-) garantier till finansförmedlare som beviljar lån till stödmottagare, kombinationer av lån och (mot-) garantier samt garantier eller motgarantier för nationella och regionala lånefinansieringssystem. Låneinstrumentet kommer att stå för verksamhet som förlänger förfallodagen och det kommer att stödja det särskilda instrumentet för små och medelstora företag beroende på nivån på efterfrågan (se avsnitt 3, "Innovation i små och medelstora företag" i del II). Bidrag från låneinstrumentet kan kombineras, med eventuellt tillägg av anslag (även klumpsummor), med bidrag från egetkapitalinstrumentet i ett eller flera integrerade system. Mjuka lån, konvertibler, förlagslån, vinstandelslån, leasinglån och värdepappersfinsiering och kan också komma i fråga.

Förutom att erbjuda lån och garantier på en marknadsstyrd basis enligt principen först till kvarn, kommer låneinstrumentet, under ett antal avdelningar, att inriktas på särskilda politikområden och sektorer. Öronmärkta budgetbidrag till detta ändamål kan i förekommande fall komma från

- a) andra delar av Horisont 2020, i synnerhet del III, "Samhällsutmaningar",
- b) andra ramverk, program och budgetposter i unionens allmänna budget,
- c) särskilda regioner och medlemsstater som vill bidra med resurser som finns tillgängliga från sammanhållningsfonderna, och
- d) särskilda enheter (såsom gemensamma teknikinitiativ) eller initiativ.

Sådana budgetstöd kan när som helst utformas eller läggas till under genomförandet av Horisont 2020.

Riskdelning och andra faktorer kan variera inom politikområden eller sektoravdelningar, förutsatt att deras värden eller tillstånd är förenliga med skuldinstrumentens allmänna regler. Vidare kan avdelningarna ha särskilda kommunikationsstrategier inom låneinstrumentets övergripande säljfrämjande kampanj. Dessutom kan specialiserade finansförmedlare på nationell nivå användas, om det behövs särskild sakkunskap för att bedöma framtida lån inom en särskild avdelningsdomän.

Delen för små och medelstora företag i låneinstrumentet ska vara inriktad på forsknings- och innovationsdrivna små och medelstora företag och små midcap-företag och ge lån på över 150 000 EUR som komplement till finansieringen av sådana företag genom lånegarantiinstrumentet i programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag. Låneinstrumentets del för små och medelstora företag ska också omfatta lån på under 150 000 EUR till forsknings- och innovationsdrivna små och medelstora företag och små midcap-företag.

Låneinstrumentets hävstångseffekt – som definieras som den sammanlagda finansieringen (dvs. unionsfinansiering plus bidrag från andra finansinstitut) dividerad med unionens ekonomiska bidrag – förväntas ligga på mellan 1,5 och 6,5 i genomsnitt, beroende på vilken typ av verksamhet som berörs (risknivå, tänkta mottagare och det särskilda lånefinansieringsinstrumentet i fråga). Multiplikatoreffekten – som definieras som stödmottagarnas sammanlagda investeringskostnad dividerad med unionens ekonomiska bidrag – förväntas bli 5 till 20, återigen beroende på vilken typ av verksamhet som berörs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006. (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

2.2 Egetkapitalinstrumentet

Egetkapitalinstrumentet kommer att inriktas på riskkapitalfonder för nystartade företag och offentliga och privata fondandelsfonder som tillhandahåller riskkapital och/eller mezzaninkapital till portföljbolag. Dessa företag kommer dessutom att kunna söka skuldfinansiering från finansförmedlare som tillämpar låneinstrumentet. Dessutom kommer egetkapitalinstrumentets möjligheter att stödja affärsänglar och andra potentiella källor till egenfinansiering att undersökas. Detta skulle kunna innebära stöd till instrumentet för små och medelstora företag under dess tredje fas, beroende på nivån på efterfrågan samt till tekniköverföring (inbegripet överföring till produktionssektorn av de forskningsresultat som genererats och de innovationer som tagits fram inom den offentliga forskningen, till exempel genom koncepttest).

Egenkapitalinstrumentet ska också kunna investera i utvidgnings- och tillväxtstadiet tillsammans med egetkapitalinstrumentet för tillväxt inom ramen för programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (hit hör även investeringar i fondandelsfonder med en bred investeringsgrund och såväl privata institutioner och strategiska investerare som nationella offentliga och halvoffentliga finansinstitut). I det senare fallet ska investeringarna från egetkapitalinstrumentet i Horisont 2020 inte överstiga 20 % av de sammanlagda unionsinvesteringarna förutom vid flerstegsfonder där finansieringen från egetkapitalinstrumentet för tillväxt och egetkapitalinstrumentet för Horisont 2020 tillhandahålls proportionellt, utifrån fondernas investeringspolitik. Liksom egetkapitalinstrumentet för tillväxt ska egetkapitalinstrumentet undvika kapital avsett för förvärv eller ersättning för nedläggning av uppköpta företag. Kommissionen kan besluta att ändra tröskeln på 20 % mot bakgrund av förändrade marknadsomständigheter.

Unionens egetkapitalinstrument för små och medelstora företags FoU och tillväxt, vilket avses i avsnitt 2 första stycket, bör vara av lämplig storlek och skala för att på ett integrerat sätt kunna stödja innovativa företag redan från de första stadierna och fram till tillväxt och expansion.

Investeringsparametrar kommer att ställas in på ett sådant sätt att särskilda politiska mål, inbegripet inriktning på särskilda grupper av möjliga mottagare, kan uppfyllas, samtidigt som detta instruments marknadsorienterade, behovsstyrd strategi bevaras.

Egetkapitalinstrumentet kan stödjas genom budgetstöd från

- a) andra delar av Horisont 2020,
- b) andra ramverk, program och budgetposter i unionens allmänna budget,
- c) särskilda regioner och medlemsstater, och
- d) särskilda enheter eller insatser.

Egetkapitalinstrumentets hävstångseffekt – som definieras som den sammanlagda finansieringen (dvs. unionsfinansiering plus bidrag från andra finansinstitut) dividerad med unionens ekonomiska bidrag – förväntas vara omkring 6, beroende på marknadsegenheter, med en förväntad multiplikatoreffekt – som definieras som den sammanlagda investering som gjorts av stödmottagare dividerad med unionens ekonomiska bidrag – på i genomsnitt 18.

2.3 Specifika genomförandeaspekter

Genomförandet av de två instrumenten kommer att delegeras till Europeiska investeringsbanksgruppen (EIB och Europeiska investeringsfonden (EIF)) och/eller till andra finansinstitut, som kan få i uppdrag att genomföra finansiella instrument i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Instrumentens uppbyggnad och genomförande kommer att överensstämma med den förordningens allmänna bestämmelser för finansiella instrument och med de mer specifika verksamhetskrav som anges i kommissionens vägledning. Användningen av finansiella instrument måste ge ett tydligt europeiskt mervärde och bör ge en hävstångseffekt och fungera som ett komplement till nationella instrument.

Finansiella intermediärer ska väljas ut av betrodda enheter för genomförandet av finansiella instrument i enlighet med artikel 139.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 genom öppna, proportionella och icke-diskriminerande förfaranden och kan bland annat vara privata finansinstitut och statliga och halvstatliga finansinstitut, nationella och regionala offentliga banker eller nationella och regionala investeringsbanker.

Deras beståndsdelar kan kombineras, med eventuella tillägg av anslag (även klumpsummor), i ett eller flera integrerade system, som stöder särskilda mottagarkategorier eller projekt för särskilda ändamål, såsom små och medelstora företag och medelstora börsnoterade företag med tillväxtpotential eller storskaliga demonstrationer av innovativ teknik.

Genomförandet av de finansiella instrumenten kommer att stödjas av en uppsättning åtföljande åtgärder. Dessa åtgärder kan komma att omfatta tekniskt stöd till finansförmedlare som bedömer låneansökningars berättigande eller värdet av kunskapsstillgångar, system för investeringsberedskap som omfattar stöd, rådgivning och mentorskap till små och medelstora företag och främjande av deras interaktion med möjliga investerare, åtgärder för att öka medvetenheten hos riskkapitalbolag och affärsänglar om tillväxtpotentialen hos de innovativa små och medelstora företag som deltar i unionens finansieringsprogram, system för att locka privata investerare att stödja tillväxten hos innovativa små och medelstora företag och medelstora börsnoterade företag, åtgärder för att förbättra gränsöverskridande och multinationell finansiering genom lån eller eget kapital, system för att uppmuntra filantropiska stiftelser och enskilda individer att stödja forskning och innovation samt system för att främja företags riskkapitalinvesteringar i andra företag och uppmuntra familjeföretags och affärsänglars verksamhet.

Organ såsom regionala myndigheter, sammanslutningar av små och medelstora företag, handelskammare och relevanta finansiella intermediärer får i förekommande fall konsulteras när det gäller planeringen och genomförandet av verksamheterna.

Överensstämmelsen med instrumenten i programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag kommer att säkerställas.

3. INNOVATION INOM SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG

3.1 Integrering av stöd till små och medelstora företag – främst genom ett särskilt instrument

Små och medelstora företag kommer att erhålla stöd under hela Horisont 2020. För detta ändamål ska bättre förutsättningar skapas för små och medelstora företags deltagande i Horisont 2020. Dessutom kommer ett särskilt instrument för små och medelstora företag att riktas mot alla typer av innovativa små och medelstora företag som visar en stark vilja att utvecklas, växa och internationaliseras. Det ska tillhandahållas för all typ av innovation, inbegripet icke-teknisk och social innovation och tjänsteinnovation, förutsatt att varje verksamhet har ett tydligt europeiskt mervärde. Målet är att hjälpa till att åtgärda bristen på finansiering i det tidiga forsknings- och innovationsstadiet med hög risk, stimulera genombrottsinnovationer och öka den privata sektorns kommersialisering av forskningsresultat.

Alla särskilda mål inom prioriteringen Samhällsutmaningar och det särskilda målet Möjliggörande och industriella tekniker ska tillämpa det särskilda instrumentet för små och medelstora företag och överföra lämpliga belopp till det, för att nå målet på minst 20 % av de totala sammanlagda budgetarna för alla de särskilda målen inom prioriteringen Samhällsutmaningar och det särskilda målet "Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik" som är ägnade små och medelstora företag.

Det kommer bara att vara möjligt för små och medelstora företag att ansöka om anslag och stöd. De kan utforma samarbeten enligt sina behov och även lägga ut forsknings- och utvecklingsarbete på underleverantörer. Projekten måste vara av klart intresse och ge möjliga fördelar för små och medelstora företag och ha en tydlig europeisk dimension.

Instrumentet för små och medelstora företag kommer att täcka alla discipliner inom vetenskap, teknik och innovation enligt bottom-up-strategin inom en viss samhällsutmaning eller möjliggörande teknik för att ge tillräckligt utrymme för alla sorters lovande idéer att erhålla finansiering, särskilt sektorsövergripande och tvärvetenskapliga projekt.

Instrumentet kommer att arbeta med en enda centraliserad förvaltningsstruktur, en lätt förvaltning och en gemensam kontaktpunkt. Det ska i huvudsak tillämpas nedifrån och upp genom en ständigt öppen ansökningsomgång.

Instrumentet för små och medelstora företag kommer att ge enkelt utformade och stegvisa stöd. De tre faserna kommer att täcka hela innovationscykeln. Övergången från en fas till en annan kommer att ske utan avbrott, förutsatt att det har påvisats att projektet för små och medelstora företag har gjort sig förtjänt av stödet under en tidigare fas. De ansökande är inte skyldiga att gå igenom alla tre faser i tur och ordning. Samtidigt kommer varje fas att vara öppen för alla små och medelstora företag.

— Fas 1: Koncept och genomförbarhetsbedömning

Små och medelstora företag kommer att få stöd till att undersöka om en ny idé är vetenskapligt och tekniskt genomförbar och om den har kommersiell potential (koncepttest) i syfte att utveckla ett innovationsprojekt. Ett positivt resultat av denna bedömning, vid vilken stor vikt kommer att läggas på kopplingen mellan projektets ämne och potentiella användares/köparens behov, kommer att ge möjlighet till finansiering under en eller flera av de följande faserna.

— Fas 2: Forskning och utveckling, demonstration och marknadsintroduktion

Med vederbörlig hänsyn till begreppet innovationskuponger kommer forskning och utveckling att stödjas med särskild inriktning på demonstrationsverksamhet (provning, prototyp, utvidgningsstudier, konstruktion, nyskapande försöksverksamhet, produkter och tjänster, validering, resultatkontroll osv.) samt marknadsintroduktion som främjar slutanvändares eller potentiella kunders deltagande. Innovationskuponger kommer att främja unga entreprenörers deltagande.

— Fas 3: Kommersialisering

Denna fas kommer inte att erbjuda någon annan direktfinansiering än stödverksamhet, men har som målsättning att underlätta tillgången till privat kapital och nyskapande miljöer. Länkar till finansiella instrument (se avsnitt 2 "Tillgång till riskfinansiering" i del II) planeras, till exempel genom att prioritera små och medelstora företag som framgångsrikt har slutfört fas 1 och/eller 2 inom en öronmärkt volym av finansieringsresurserna. Små och medelstora företag kommer också att dra nytta av nätverksbildning, utbildning, coaching och rådgivning. Dessutom kommer denna fas att ansluta till åtgärder som främjar förkommersiell upphandling och upphandling av innovativa lösningar.

Enhetlig marknadsföring, realisering och kontroll av instrumentet för små och medelstora företag via Horisont 2020 kommer att säkerställa enkel tillgång för små och medelstora företag. Med utgångspunkt i befintliga stödnätverk för små och medelstora företag såsom Enterprise Europe Network och andra som tillhandahåller innovativa tjänster ska ett mentorsystem för de små och medelstora företag som mottar stöd upprättas för att påskynda effekten av det stöd som erhålls. Dessutom kommer kopplingar till relevanta nationella och/eller regionala förmedlare att utforskas för att genomförandet av mentorsystemet ska bli effektivt.

Ett särskilt organ för intressenter och sakkunniga inom små och medelstora företags forskning och innovation kommer att upprättas med tanken att främja och åtfölja de särskilda åtgärderna för små och medelstora företag enligt Horisont 2020.

3.2 Särskilt stöd

3.2.1 Stöd till forskningsintensiva små och medelstora företag

En särskild åtgärd kommer att främja transnationell marknadsriktad innovation hos små och medelstora företag som utför forskning och utveckling. Det riktar sig mot forskningsintensiva små och medelstora företag inom alla sektorer som även behöver visa sin förmåga att utnyttja sina projektresultat kommersiellt.

Åtgärden kommer att omfatta alla de vetenskapliga och tekniska disciplinerna med en bottom-up-strategi för att tillgodose behoven hos de små och medelstora företag som utför forskning och utveckling.

Åtgärden kommer att genomföras genom en insats enligt artikel 185 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som bygger på Eurostars programplanering och omorienteras enligt de riktlinjer som föreskrivs i dess delutvärdering.

3.2.2 Öka de små och medelstora företagens innovationskapacitet

Transnationell verksamhet som stöder genomförande och komplettering av de åtgärder som är specifika för små och medelstora företag under hela Horisont 2020 kommer att få stöd, särskilt för att öka små och medelstora företags innovationsförmåga. Verksamheterna kan omfatta medvetandehöjning, information och spridning, åtgärder för utbildning och rörlighet, nätverksskapande och utbyte av bästa praxis, utveckling av stödmekanismer och tjänster för högkvalitativ innovation med kraftigt mervärde för små och medelstora företag inom unionen (till exempel immateriella rättigheter och innovationshantering, kunskapsöverföring, innovativ användning av informations- och kommunikationsteknik samt digitala färdigheter hos små och medelstora företag), såväl som att hjälpa små och medelstora företag att få kontakt med forsknings- och innovationssamarbetspartners i hela unionen och möjliggöra spin-in-teknik och låta dem utveckla sin innovationsförmåga. Branschorganisationer som representerar grupper av innovativa små och medelstora företag ska inbjudas att leda sektorsövergripande och regionövergripande innovationsverksamhet med små och medelstora företag som har ömsesidiga förstärkande kompetenser i syfte att utveckla nya industriella förädlingskedjor.

Denna verksamhet ska i lämpliga fall samordnas med liknande nationella åtgärder. Ett nära samarbete med nätverket för de nationella kontaktpunkterna planeras. Synergier med unionens sammanhållningspolitik kommer att eftersträvas i samband med nationella och regionala innovationsstrategier för smart specialisering.

En förstärkt koppling till nätverket "Enterprise Europe Network" (inom ramen för Cosme) planeras för att dess samordning med de nationella kontaktpunkterna ska säkerställas. Stödet skulle kunna sträcka sig från förbättrade informations- och rådgivningstjänster till verksamhet som rör mentorskap, coaching och sökning efter samarbetspartner för små och medelstora företag som vill utveckla gränsöverskridande innovationsprojekt för att tillhandahålla innovationsstödjande tjänster. Detta kommer att konsolidera strategin med centrala kontaktpunkter (*one-stop shops*) i nätverket "Enterprise Europe Network" för att stödja små och medelstora företag, tillsammans med en stark regional och lokal närvaro i nätverket.

3.2.3 Stöddja marknadsstyrd innovation

Denna verksamhet kommer att stödja transnationell marknadsstyrd innovation i avsikt att höja små och medelstora företags innovationsförmåga genom att både förbättra ramvillkoren för innovation och ta itu med de särskilda barriärer som hindrar tillväxten hos innovativa små och medelstora företag med potential för snabb tillväxt. Särskilt innovationsstöd (till exempel för att utnyttja immateriella rättigheter, upphandlingsnätverk, stöd till tekniköverföringsorgan och strategisk utformning) och granskningar av offentlig politik med avseende på innovationer kommer att främjas.

DEL III

SAMHÄLLSUTMANINGAR

1. HÄLSA, DEMOGRAFISKA FÖRÄNDRINGAR OCH VÄLBEFINNANDE

Ett effektivt främjande av hälsa, som bygger på en solid faktabas, förebygger sjukdomar och bidrar till välbefinnande och är kostnadseffektivt. För främjande av hälsa, aktivt åldrande, välbefinnande och förebyggande av sjukdomar krävs kännedom om bestämningsfaktorerna för hälsa, effektiva förebyggande verktyg som vacciner, effektiv hälso- och sjukdomsövervakning och -beredskap och effektiva screeningprogram.

För att arbetet med att förebygga, tidigt upptäcka, hantera, behandla och bota sjukdomar, funktionshinder, bräcklighet och funktionsnedsättningar ska bli framgångsrikt krävs grundläggande kunskaper om orsaker, processer och effekter samt om de faktorer som bidrar till god hälsa och välbefinnande. För att kunskaperna om hälsa och sjukdomar ska kunna förbättras krävs nära kopplingar mellan grundläggande klinisk, epidemiologisk och socioekonomisk forskning. Effektivt datautbyte och koppling av data till storskaliga kohortstudier är också av avgörande betydelse, vilket också gäller omsättning av forskningsresultat i kliniska tillämpningar, framför allt genom genomförande av kliniska prövningar.

Anpassningen till de ytterligare krav på hälso- och sjukvården som uppstår på grund av den åldrande befolkningen innebär en samhällsutmaning. För att ett effektivt hälso- och sjukvårdsarbete ska kunna upprätthållas för människor i alla åldrar krävs åtgärder för att förbättra och påskynda beslutsfattandet inom förebyggande och behandlande verksamhet, för att identifiera och stödja spridningen av bästa praxis inom hälso- och sjukvård, för att öka medvetenheten och för att stödja integrerad vård. Bättre kunskaper om åldrande och om hur åldersrelaterade sjukdomar kan förebyggas är av grundläggande betydelse för att Europas medborgare ska kunna förbli friska och aktiva livet ut. Lika viktigt är det med en bred användning av tekniska, organisatoriska och sociala innovationer, som ger äldre personer, personer med kroniska sjukdomar och personer med funktionshinder möjlighet att förbli aktiva och självständiga. Detta kommer att bidra till att öka och förlänga deras fysiska, sociala och mentala välbefinnande.

I alla relevanta verksamheter inom detta särskilda mål bör kroniska tillstånd och bland annat följande sjukdomar tas med: hjärt-kärlsjukdomar, cancer, metabola sjukdomar och riskfaktorer som till exempel diabetes, kronisk smärta, neurologiska och neurodegenerativa sjukdomar, psykiska och missbruksrelaterade störningar, ovanliga sjukdomar, övervikt och fetma, autoimmuna sjukdomar, reumatiska besvär, muskel- och skelettbesvär och olika sjukdomar som påverkar olika organ samt akuta tillstånd och olika funktionsbegränsningar. Även infektionssjukdomar, som bland annat hiv/aids, tuberkulos och malaria, och försummade och fattigdomsrelaterade sjukdomar, sjukdomar som överförs från djur, framväxande epidemier, infektionssjukdomar som kommer tillbaka (inbegripet vattenrelaterade sjukdomar) samt hotet från ökad antimikrobiell resistens och arbetssjukdomar och arbetsrelaterade sjukdomar bör tas med.

Individanpassade läkemedel bör utvecklas för att anpassa förebyggande strategier och behandlingsstrategier till patienternas behov, och de måste understödjas av tidig sjukdomsupptäckt.

Denna verksamhet ska genomföras så att den utgör ett stöd under hela forsknings- och innovationscykeln och stärker den Europabaserade industrins konkurrenskraft och utvecklingen av nya marknadsmöjligheter. Stöd kommer att ges till överbyggande strategier, som integrerar flera steg av innovationsprocessen i hälso- och sjukvårdsindustrin.

Specifika verksamheter beskrivs nedan.

1.1 *Ökade kunskaper om hälsa, välbefinnande och sjukdom*1.1.1 *Förståelse av bestämningsfaktorerna för hälsa – bättre hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder*

Fördjupade kunskaper om bestämningsfaktorerna för hälsa krävs för att påvisa vilka hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder som är effektiva och kommer att göra det möjligt att utarbeta övergripande indikatorer för hälsa och välbefinnande inom unionen med utgångspunkt i befintliga datakällor och indikatorsystem. Miljömässiga, beteendemässiga (inbegripet livsstilsrelaterade), psykologiska, organisatoriska, kulturella, socioekonomiska, biologiska och genetiska faktorer i så vid bemärkelse som möjligt kommer att studeras. Flera olika metoder kommer att användas, bland annat långsiktiga studier av kohorter och deras kopplingar till data från "omikrforskning" och systembiomedicin, inbegripet relevanta tillämpningar av systembiologi och andra metoder.

För en förbättrad förståelse av miljön som bestämningsfaktor för hälsa krävs framför allt en tvärvetenskaplig strategi, som bland annat integrerar molekylärbiologiska, epidemiologiska och toxikologiska metoder som är relevanta för människan och resulterande data för studier av hur olika kemikalier verkar och av kombinerade exponeringar för olika föroreningar och andra miljö- och klimatrelaterade stressorer samt för utförande av integrerad toxikologisk testning och utforskning av

alternativ till djurförsök. Det behövs innovativa metoder för exponeringsbedömning med användning av den nya generationen biologiska indikatorer, som baseras på "-omik" och epigenetik, biologisk övervakning av människor, bedömning av personlig exponering och modellering för att förstå kombinerad, ackumulerad och framväxande exponering, med integrering av socioekonomiska, kulturella, yrkesrelaterade, psykologiska och beteendemässiga faktorer. Bättre kopplingar till miljödata med hjälp av avancerade informationssystem kommer att stödjas.

På så sätt kan befintliga och planerade politiska åtgärder och program bedömas och politiskt stöd tillhandahållas. Dessutom kan förbättrade beteendemässiga interventioner samt förebyggande program och utbildningsprogram utvecklas, bland annat ägnade hälsokunskap inom nutrition, fysisk aktivitet, vaccinationer och andra interventioner inom primärvården.

1.1.2 Ökade kunskaper om sjukdomar

Det finns ett behov av fördjupade kunskaper om hälsa och sjukdom under hela den mänskliga livscykeln, för att nya och förbättrade förebyggande åtgärder, diagnoser, behandlingar och rehabiliteringsåtgärder ska kunna utvecklas. Interdisciplinär, grundläggande och överbryggande forskning om sjukdomars patofysiologi är avgörande för att förbättra förståelsen av alla aspekter av sjukdomsprocesser, inbegripet en omklassificering av normal variation och sjukdom på grundval av uppgifter om molekylärstruktur, samt för validering och användning av forskningsresultat i kliniska tillämpningar.

Den stödjande grundforskningen ska omfatta och uppmuntra utveckling och användning av nya verktyg och arbetssätt för att generera biomedicinska data och innefatta arbete med bio-imaging, "-omik-forskning", high throughput-forskning och systemmedicin. Denna verksamhet förutsätter nära koppling mellan grundforskning och klinisk forskning samt med långsiktiga kohortstudier (och motsvarande forskningsområden) enligt beskrivningen ovan. Nära kopplingar till infrastrukturer för forskning och medicinskt arbete (databaser, biobanker osv.) är också nödvändiga för standardisering, lagring och delning av samt tillgång till data, vilket är en förutsättning för att maximera datanyttan och för att stimulera mer innovativa och effektiva sätt att analysera och kombinera datauppsättningar.

1.1.3 Förbättrad övervakning och beredskap

Olika befolkningsgrupper hotas av nya och nyligen identifierade infektioner, även av zoonotiskt ursprung, samt sådana som orsakas av läkemedelsresistens mot befintliga patogener och andra direkta och indirekta följder av klimatförändringarna och av människors internationella förflyttningar. Det krävs nya eller förbättrade metoder för övervakning och diagnos, nätverk för tidig varning, hälso- och sjukvårdsorganisation och kampanjer för ökad beredskap för modellering av epidemier, effektiva och snabba insatser vid pandemier. Åtgärder för att upprätthålla och förbättra förmågan att bekämpa läkemedelsresistenta infektionssjukdomar är också nödvändiga.

1.2 Förebyggande av sjukdomar

1.2.1 Utveckling av effektiva förebyggande program och screeningprogram och förbättrad bedömning av mottaglighet för sjukdomar

Utvecklingen av förebyggande program och screeningprogram är abhängig av att tidiga biomarkörer (även funktions- och beteendemässiga) för risk och sjukdomsutbrott kan identifieras och deras utformning bör följa internationellt erkända kriterier. Om programmen ska kunna tillämpas, måste screeningmetoder och screeningprogram testas och valideras. Kunskap och metoder bör tas fram för att identifiera enskilda individer och befolkningsgrupper med en kliniskt relevant ökad sjukdomsrisik. Genom att enskilda individer och befolkningsgrupper som löper hög risk att drabbas av sjukdom identifieras kan personanpassade, stratifierade och kollektiva strategier för ändamålsenliga och kostnadseffektiva sjukdomsförebyggande åtgärder utformas.

1.2.2 Förbättrad diagnos och prognos

Det krävs bättre kunskaper om hälsa, sjukdom och sjukdomsprocesser under hela livscykeln för att ett ny, effektivare diagnostik och teranostik ska kunna utvecklas. Innovativa och befintliga metoder, tekniker och verktyg kommer att utvecklas i syfte att avsevärt förbättra sjukdomsutfall genom tidigare och mer korrekta diagnoser och prognoser och genom möjliggörande av tillgängliga och mer patientanpassade behandlingar.

1.2.3 Utveckling av bättre förebyggande och terapeutiska vacciner

Det behövs effektivare förebyggande och terapeutiska åtgärder och vacciner samt evidensbaserade vaccinationsprogram för en utökad uppsättning sjukdomar, inklusive fattigdomsrelaterade sjukdomar som hiv/aids, tuberkulos och malaria och försummade infektionssjukdomar samt andra allvarliga sjukdomar. Detta förutsätter ökade kunskaper om sjukdomar och sjukdomsprocesser och efterföljande epidemier och genomförandet av kliniska prövningar och tillhörande studier.

1.3 Behandling och hantering av sjukdomar

1.3.1 Behandling av sjukdomar, inklusive genom utveckling av regenerativ medicin

Det finns ett behov av att stödja förbättringen av övergripande stödtekniker för läkemedel, bioterapi, vacciner och andra terapeutiska åtgärder, inbegripet transplantation, kirurgi och gen- och cellterapi och nukleärmedicin, att öka framstegen inom utvecklingsprocessen för läkemedel och vacciner (inbegripet alternativa metoder som kan ersätta klassisk säkerhets- och effektivitetstestning (t.ex. utveckling av nya metoder), att utveckla metoder inom regenerativ medicin, inbegripet sådana som innefattar stamceller, att utveckla nya biofarmaceutiska läkemedel, inbegripet terapeutiska vacciner, att utveckla förbättrade medicinska hjälpmedel och hjälpmedelssystem, att förbättra den palliativa terapin, att upprätthålla och förbättra förmågan att bekämpa sjukdomar och genomföra medicinska insatser som är beroende av tillgången till verksamma och säkra antimikrobiella läkemedel samt att utveckla övergripande metoder för att behandla samsjuklighet vid alla åldrar och undvika polyfarmaci. Dessa förbättringar kommer att underlätta utvecklingen av nya och mer effektiva, verksamma, hållbara och individuellt anpassade behandlingar av sjukdomar samt leda till bättre hantering av funktionshinder och sårbarhet, inklusive avancerad terapi och cellterapi för behandling av kroniska sjukdomar.

1.3.2 Omsättning av kunskaper i klinisk praxis och skalbara innovationsåtgärder

Kliniska prövningar är ett viktigt sätt att omsätta biomedicinska kunskaper i praktiska tillämpningar gentemot patienter och stöd till sådana prövningar och till förbättring av deras genomförande kommer att tillhandahållas. Detta kommer bland annat att omfatta utveckling av bättre metoder, så att kliniska prövningar kan inriktas på relevanta befolkningsgrupper, inbegripet de som lider av andra samtidiga sjukdomar och/eller redan genomgår behandling, fastställande av den relativa effektiviteten hos olika insatser och lösningar samt förbättrad användning av databaser och elektroniska patientjournaler som datakällor för prövningar och kunskapsöverföring. Stöd kommer att ges till preklinisk och/eller klinisk utveckling av utsedda särskilda läkemedel. Dessutom kommer stöd att ges för att andra typer av insatser, till exempel självständigt boende, ska kunna överföras till verkliga miljöer.

1.4 Aktivt åldrande och egenvård

1.4.1 Aktivt åldrande och självständigt boende och boende med stöd

Det krävs multidisciplinärt, avancerat och tillämpat forsknings- och innovationsarbete som innefattar såväl socioekonomi, beteendevetenskap, gerontologi och digitalteknik som andra vetenskaper för att skapa kostnadseffektiva, användarvänliga lösningar för ett aktivt, självständigt dagligt liv med assistans (i hemmet, på arbetsplatsen, på allmänna platser osv.) för den äldre befolkningen och för människor med funktionshinder, med beaktande av skillnader mellan könen. Detta gäller i en mängd olika miljöer, samt för tekniker, system och tjänster som förbättrar livskvalitet och funktionsnivåer för människor, inbegripet rörlighet, smarta anpassade stödtekniker, robotteknik för tjänster och sociala funktioner samt IT-stöd i hemmet. Stöd kommer att ges till pilotprojekt inom forskning och innovation för bedömning av lösningars genomförandegrad och allmänna användning. Betoningen kommer att ligga på slutanvändares, användargrupper och formella/informella vårdgivares deltagande.

1.4.2 Individuell medvetenhet och egenmakt för egenvård

Att stärka enskilda individers egenmakt och förmåga att förbättra och sköta sin hälsa genom hela livet leder till mer kostnadseffektiva hälso- och sjukvårdssystem, genom att kroniska sjukdomar kan behandlas utanför vårdinrättningar och resultaten på hälsoområdet förbättras. För detta krävs forskning om socioekonomiska faktorer och kulturella värderingar, beteendemässiga och sociala modeller, attityder och ambitioner i relation till personanpassade hälsotekniker, mobila och/eller bärbara verktyg, nya diagnostiska metoder, sensorer och verktyg för övervakning och personanpassade tjänster, inbegripet men inte begränsat till nanomedicinska verktyg som främjar en hälsosam livsstil, välbefinnande, psykisk hälsa, egenvård, förbättrad interaktion mellan medborgare och hälso- och sjukvårdspersonal, individuellt anpassade program för hantering av sjukdomar och funktionshinder bland annat för att öka patienternas oberoende samt stöd för kunskapsinfrastrukturer. Innovativa plattformar, som exempelvis storskaliga demonstrationer för social innovation och tjänsteinnovation, kommer att användas för att utveckla och testa lösningar.

1.5 Metoder och data

1.5.1 Förbättrad hälsoinformation och användning av hälsodata

Stöd kommer att ges till integrering av infrastrukturer och informationsstrukturer och källor (inbegripet sådana som härletts från kohortstudier, protokoll, datasamlingar, indikatorer, hälsoundersökningar osv.) samt till standardisering, kompatibilitet, lagring, utbyte av och tillgång till data, så att sådana data kan vara hållbara på lång sikt och utnyttjas till fullo. Särskild uppmärksamhet bör ägnas databehandling, kunskapshantering, modellering, visualisering, IKT-säkerhet och integritetsfrågor. Framför allt måste tillgången till information och data om negativa resultat och skadliga verkningar av behandling förbättras.

1.5.2 Förbättrade vetenskapliga verktyg och metoder som underlag för politiskt beslutsfattande och regleringar

Det finns ett behov av att stödja forskningen kring, utvecklingen, integrationen och användningen av vetenskapliga verktyg, metoder och statistiska uppgifter för att det ska gå att göra snabba och korrekta förutsäggande bedömningar av nya hälsoåtgärder och hälsotekniker, som bland annat nya läkemedel, biologiska läkemedel, avancerade terapier och medicintekniska produkter, med avseende på säkerhet, effektivitet och kvalitet. Detta är särskilt relevant för den senaste utvecklingen på områdena biofarmaceutiska läkemedel, vacciner, antimikrobiella läkemedel, cell-/vävnads- och genterapier, organ och transplantationer, specialstillverkning, biobanker, nya medicintekniska produkter, kombinationsprodukter, diagnos-/behandlingsprocedurer, genetisk testning, kompatibilitet och e-hälsa, inbegripet sekretessaspekter. Det behövs också stöd för förbättrade metoder för riskbedömning, ramverk för efterlevnad, testningsmetoder och strategier som rör miljö och hälsa. Dessutom finns det ett behov av att stödja utvecklingen av relevanta metoder som understödjer bedömningen av de etiska aspekterna av ovanstående områden.

1.5.3 Användning av in silico-forskning för förbättrad sjukdomshantering och sjukdomsprognos

Medicinsk utrustning som bygger på datorsimulering med patientspecifika data samt användning av systemmedicinska arbetssätt och fysiologisk modellering kan användas för att förutsäga mottaglighet för sjukdomar, sjukdomars utveckling och sannolikheten för framgångsrik medicinsk behandling. Modellbaserad simulering kan användas som stöd för kliniska prövningar, förutsägelser om behandlingseffekter samt anpassning och optimering av behandlingar.

1.6 Tillhandahållande av hälso- och sjukvård och integrerad vård

1.6.1 Främjande av integrerad vård

Stöd till behandling av kroniska sjukdomar utanför vårdinrättningar, inklusive för patienter med funktionshinder, förutsätter också ett förbättrat samarbete mellan vårdgivare och social omsorg eller informell vård. Stöd kommer att ges till forskning och innovativa tillämpningar för beslutsfattande som baseras på distribuerad information om både fysisk och psykisk hälsa, inklusive psykosociala aspekter, och för tillhandahållande av belägg för storskaliga användningar och marknadsutnyttjande av nya lösningar, inbegripet kompatibla teletjänster för hälso- och sjukvård. Stöd kommer också att ges till forskning och innovation för att förbättra organisationen av långtidsvården samt till politisk och förvaltningsmässig innovation, särskilt mot bakgrund av de demografiska förändringarna. Genomförandet av nya och integrerade vårdlösningar ska sikta mot personlig egenmakt och förbättring av befintlig kompetens och inriktas på att kompensera brister.

1.6.2 Optimerad ändamålsenlighet och effektivitet vid tillhandahållandet av hälso- och sjukvård och minskade ojämlikheter genom evidensbaserat beslutsfattande och spridning av bästa praxis samt innovativa tekniker och arbetssätt

Det finns ett behov av att stödja utvecklingen av en systeminriktad metod för hälsoteknikbedömningar och hälsoekonomi samt av att samla in underlag och sprida bästa praxis och innovativa tekniker och arbetssätt inom vårdsektorn, inbegripet IKT och tillämpningar av e-hälsa. Stöd kommer att ges till komparativa analyser av reformerna inom de offentliga vårdsystemen i Europa och i tredjeländer samt bedömningar av reformernas ekonomiska och sociala effekter på medellång och lång sikt. Stöd ges också till analyser av framtida behov av vårdpersonal, såväl i reella tal som i nödvändig kompetens, i relation till nya vårdmönster. Stöd kommer att ges till studier av ojämlikhetsaspekter inom vården, deras samverkan med andra ekonomiska och sociala ojämlikheter samt effektiviteten hos de politiska åtgärder som vidtas för att minska dessa ojämlikheter inom och utanför Europa. Slutligen finns ett behov av att stödja bedömningar av patientsäkerhetslösningar och system för kvalitetssäkring, inbegripet patienternas roll.

1.7 Specifika genomförandeaspekter

Genomförandet av detta särskilda mål kommer att inbegripa stöd för kunskaps- och tekniköverföring och andra former av spridning, för storskaliga pilot- och demonstrationsverksamheter och för standardisering. Detta kommer att påskynda marknadsspridningen av produkter och tjänster och skalbara lösningar för Europa och resten av världen kommer att valideras. Sådana åtgärder kommer inte bara att främja den europeiska industrins konkurrenskraft och innovativa små och medelstora företags deltagande, utan kommer att kräva att alla berörda aktörer deltar. Synergier med andra relevanta program och verksamheter, såväl offentliga som privata, på unionsnivå, nationell nivå och internationell nivå kommer att eftersträvas. Framför allt kommer synergier med de verksamheter som har utformats i samband med programmet Hälsa för tillväxt att eftersträvas.

Den vetenskapliga styrgruppen för hälsofrågor kommer att vara en vetenskapsstyrd plattform för berörda parter som utarbetar vetenskapliga underlag som rör denna samhällsutmaning. Den kommer att bidra med sammanhängande vetenskapsinriktad analys av flaskhalsarna och möjligheterna för forskning och innovation med koppling till denna samhällsutmaning, bidra till fastställandet av dess forsknings- och innovationsprioriteringar samt uppmuntra unionsomspännande vetenskapligt deltagande i den. Genom aktivt samarbete med berörda parter kommer den att bidra till kapacitetsutbyggnad och till främjande av kunskapsutbyte och av starkare samverkan i unionen på detta område.

Stöd till relevanta gemensamma initiativ för programplanering och relevanta offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan också komma i fråga.

Det kommer även att skapas lämpliga kopplingar till åtgärder inom relevanta europeiska innovationspartnerskap och relevanta aspekter av europeiska teknikplattformars forsknings- och innovationsagendor.

2. LIVSMEDELSTRYGGHET, HÅLLBART JORDBRUK OCH SKOGSBRUK, HAVS-, SJÖFARTS- OCH INLANDSVATTEN-FORSKNING SAMT BIOEKONOMI

2.1 Hållbart jord- och skogsbruk

Lämpliga kunskaper, verktyg, tjänster och innovationer krävs för att främja mer produktiva, miljövänliga, resurseffektiva och motståndskraftiga system för jord- och skogsbruk, som kan leverera tillräckligt med livsmedel, foder, biomassa och andra råmaterial och tillhandahålla ekosystemtjänster, samtidigt som den biologiska mångfalden skyddas och utvecklingen av levande landsbygdsamhällen främjas. Forskning och innovation kommer att ge möjligheter att integrera agronomiska och miljömässiga mål i en hållbar produktion och därigenom öka jordbrukets produktivitet och resurseffektivitet, inbegripet en effektiv vattenanvändning, öka säkerheten vid animalisk och vegetabilisk produktion, minska utsläppen av växthusgaser från jordbruket, minska produktionen av avfall, minska urlakningen av näringsämnen och andra kemiska tillsatser från odlad mark till land- och vattenmiljöer, minska beroendet av internationell import av växtprotein till Europa, öka de primära produktionssystemens mångfald samt främja återställandet av den biologiska mångfalden.

2.1.1 Ökad produktionseffektivitet och förbättrad hantering av klimatförändringar, med bevarad hållbarhet och motståndskraft

Verksamheterna ska förbättra produktiviteten och anpassningsförmågan hos växter, djur och produktionssystem för att hantera snabba förändringar i miljö-/klimatmässiga förutsättningar och den ökande bristen på naturresurser. De innovationer som följer ska bidra till omvandlingen till en ekonomi med låg energiförbrukning, låga utsläpp och mindre avfall och till minskad efterfrågan på naturresurser längs hela försörjningskedjan för livsmedel och foder. Utöver att bidra till livsmedelstrygghet ska nya möjligheter skapas för användning av biomassa och biprodukter från jordbruket för ett stort antal icke-livsmedelsrelaterade tillämpningar.

Multidisciplinära arbetssätt ska eftersträvas för att förbättra kvaliteten på växter, djur och mikroorganismer, samtidigt som en effektiv resursanvändning (vatten, mark, jord, näring, energi och andra bidragande faktorer) och landsbygdens ekologiska integritet säkerställs. Fokus ska läggas på integrerade och olikartade produktionssystem och agronomiska arbetssätt, inbegripet användning av precisionsteknik och ekologisk intensifiering till nytta för såväl konventionellt som ekologiskt jordbruk. Även miljöanpassning av städer kommer att främjas, genom nya former av jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk i stads- och ytterområden. Dessa ska tas fram genom beaktande av nya krav på växtegenskaper, odlingsmetoder, teknik, marknadsföring och stadsplanering i förhållande till människors hälsa och välbefinnande, miljön och klimatförändringarna. Genetiska förbättringar av växter och djur med avseende på anpassning, hälsa och produktivitet kommer att kräva användning av alla tillämpliga konventionella och moderna avels- och odlingsmetoder och bättre bevarande och användning av genetiska resurser.

Vederbörlig uppmärksamhet kommer att ägnas åt markhantering för att öka grödornas avkastning. Växt- och djurhälsa kommer att främjas, med beaktande av det allmänna målet att säkerställa en högkvalitativ och säker livsmedelsproduktion. Verksamhet inom växthälsa och växtskydd kommer att öka kunskaperna och främja utvecklingen av strategier, produkter och verktyg för ett integrerat miljövänligt växtskydd, för att förebygga införandet av patogener, kontrollera skadedjur och sjukdomar och förebygga förluster före och efter skörd. På djurskyddsområdet kommer strategier för att utrota eller effektivt hantera sjukdomar, inbegripet zoonoser, och forskning om antimikrobiell resistens att främjas. Den integrerade kontrollen av sjukdomar, parasiter och skadedjur kommer att skärpas, med början i en ökad kännedom om interaktionen mellan värd och patogen och vidare till övervakning, diagnostik och behandling. Studier av olika arbetssätt och deras effekter på djurens välfärd kommer att bidra till att olika samhällsintressen kan beaktas. De områden som nämns ovan ska baseras på mer grundläggande forskning om relevanta biologiska frågor, som även understödjer utvecklingen och genomförandet av politiska åtgärder inom unionen, och stödjas genom en adekvat bedömning av deras ekonomiska och marknadsmässiga potential.

2.1.2 Tillhandahållande av ekosystemtjänster och kollektiva nyttigheter

Jordbruk och skogsbruk är unika system, som inte bara levererar kommersiella produkter, utan även kollektiva nyttigheter för samhället i stort (inbegripet kultur- och rekreationsvärden) och viktiga ekologiska tjänster, som funktionell biologisk mångfald in situ, pollinering, vattenmagasinering, vattenreglering, markfunktioner, landskapstjänster, minskad erosion, motståndskraft mot översvämning och torka och koldioxidupptagning/begränsning av växthusgasutsläpp. Forskningsverksamheten kommer att bidra till ökade kunskaper om det komplicerade samspelet mellan primära produktionssystem och ekosystemtjänster och kommer att främja tillhandahållandet av sådana kollektiva nyttigheter och tjänster, genom att tillhandahålla förvaltningsmässiga lösningar, verktyg för beslutsfattande och en bedömning av deras marknadsmässiga och

icke marknadsmässiga värde. Bland de specifika frågor som ska behandlas finns identifiering av vilka jordbruks-/skogs-system och landskapsmönster i städer och deras ytterområden som mest sannolikt bidrar till att uppnå dessa mål. Förändringar i den aktiva förvaltningen av jordbrukssystem – inbegripet teknikanvändning och förändrade arbetssätt – kommer att bidra till att begränsa växthusgasutsläppen och öka jordbrukssektorns förmåga att anpassa sig till klimatförändringarnas negativa följder.

2.1.3 Ökad delaktighet för landsbygdssamhällen, stöd för politik samt innovationer på landsbygden

Utvecklingsmöjligheter för landsbygdssamhällen ska främjas genom att stärka samhällenas kapacitet för primär produktion och leverans av ekosystemtjänster samt genom att skapa möjligheter till produktion av nya och mer varierade produkter (inbegripet livsmedel, foder, material och energi), som ett svar på den ökande efterfrågan på korta leveranskedjor med låga koldioxidutsläpp. Socioekonomisk forskning, vetenskapliga studier och samhällsstudier samt utveckling av nya koncept och institutionella innovationer behövs för att säkerställa sammanhållningen i landsbygdsområden och förebygga ekonomisk och social marginalisering, uppmuntra diversifiering av ekonomin (inbegripet tjänstesektorn), säkerställa lämpliga relationer mellan landsbygd och stadsområden samt underlätta kunskapsutbyte, demonstration och innovation och främja deltagande resurshantering. Dessutom finns det ett behov av att granska på vilka sätt kollektiva nyttigheter i landsbygdsområden kan omvandlas till lokala/regionala socioekonomiska fördelar. De fastställda innovationsbehoven på regional och lokal nivå ska kompletteras med tvärvetenskaplig forskningsverksamhet på internationell, interregional och europeisk nivå. Genom att bidra med nödvändiga analytiska verktyg, indikatorer, integrerade modeller och framåtriktad verksamhet ska forskningsprojekten stödja beslutsfattare och andra aktörer i arbetet med att genomföra, övervaka och bedöma relevanta strategier, politiska åtgärder och lagar, både för landsbygdsområden och för hela bioekonomin. Dessutom krävs verktyg och data för att möjliggöra en korrekt bedömning av möjliga utbyten mellan olika typer av resursanvändning (mark, vatten, jord, näringsämnen, energi osv.) och bioekonomiska produkter. Socioekonomiska och komparativa utvärderingar av system för jord- och skogsbruk och deras hållbarhetsprestanda ska genomföras.

2.1.4 Ett hållbart skogsbruk

Målet är att på ett hållbart sätt framställa biobaserade produkter, ekosystem, tjänster (bland annat tjänster med koppling till vatten och begränsning av klimatförändringar) och tillräckligt mycket biomassa, med beaktande av skogsbrukets ekonomiska, ekologiska och sociala aspekter samt regionala skillnader. På det hela taget kommer verksamheterna inom skogssektorn att syfta till att främja multifunktionella skogar med olika ekologiska, ekonomiska och sociala fördelar. Verksamheterna kommer att inriktas på vidareutveckling av hållbara skogsbrukssystem, som kan möta samhällsutmaningar och samhälls krav, inklusive skogsägarnas behov, genom införandet av multifunktionella tillvägagångssätt, som fyller behovet av att tillhandahålla smart, hållbar och inkluderande tillväxt, med beaktande av klimatförändringarna. Sådana hållbara skogsbrukssystem bidrar starkt till att stärka skogarnas motståndskraft och skyddet av den biologiska mångfalden och till att möta den ökade efterfrågan på biomassa. Detta kommer att behöva understödjas av forskning om trädhälsa och om skogsskydd och restaurering av skogar efter bränder.

2.2 En hållbar och konkurrenskraftig jordbruksbaserad livsmedelsindustri för säker och hälsosam kost

Konsumenternas behov av säkra, högkvalitativa och hälsosamma livsmedel till rimliga priser måste tillgodoses, samtidigt som livsmedelsrelaterade konsumtionsbeteendens samt livsmedels- och foderproduktionens inverkan på mänsklig hälsa, miljö och hela ekosystemet beaktas. Livsmedelstrygghet och fodersäkerhet, konkurrenskraften hos den europeiska jordbruksbaserade livsmedelsindustrin samt hållbarhetsaspekter för produktion, försörjning och konsumtion av livsmedel ska behandlas, inbegripet hela livsmedelskedjan och relaterade tjänster, såväl konventionella som ekologiska, från primär produktion till konsumtion. Detta arbetssätt ska bidra till att uppnå livsmedelssäkerhet och tryggad försörjning för alla européer och utrota hungern i världen, minska förekomsten av livsmedels- och kosthållningsrelaterade sjukdomar genom att främja en övergång till en hälsosam, hållbar kosthållning, genom konsumentutbildning och innovationer inom jordbruket och livsmedelsindustrin, minska vatten- och energiförbrukningen inom bearbetning, transport och distribution av livsmedel, minska livsmedelsavfallet med 50 % senast 2030 och tillhandahålla ett rikt urval av hälsosamma, högkvalitativa och säkra livsmedel för alla.

2.2.1 Informerade konsumentval

Konsumenters önskemål, attityder, behov, beteenden, livsstil och utbildning samt den kulturella aspekten av livsmedelskvalitet ska behandlas och kommunikationen mellan konsumenter och den del av forskarsamhället som ägnar sig åt livsmedelskedjan och dess aktörer ska förbättras för att öka allmänhetens kunskaper om livsmedelsproduktion i stort och möjliggöra välgrundade val, hållbar och hälsosam konsumtion samt öka de effekter detta har på produktionen, inbegripet tillväxt och livskvalitet, särskilt för riskgrupper. Samhällsutmaningar ska mötas genom social innovation och innovativa prognosmodeller och metoder inom konsumentvetenskap ska ge jämförbara data och lägga grunden för åtgärder för att uppfylla unionens politiska behov.

2.2.2 Hälsosamma, säkra livsmedel och en god kosthållning för alla

Näringsbehov, en balanserad kost och olika livsmedels inverkan på fysiologiska funktioner samt fysiska och psykiska prestationer, kopplingarna mellan kosthållning, demografiska tendenser (exempelvis åldrande) och kroniska sjukdomar och störningar ska behandlas. Kosthållningsrelaterade lösningar och innovationer som leder till förbättrad hälsa och välfärd ska identifieras. Kemiska och mikrobiella föroreningar av livsmedel och foder, risker och exponeringar samt allergener ska analyseras, bedömas, övervakas, kontrolleras och spåras genom hela leveranskedjan för livsmedel, foder och dricksvatten – från produktion och lagring till bearbetning, paketering, distribution, catering och tillagning i hemmet. Innovationer för livsmedelssäkerhet, förbättrade verktyg för bedömning av risker och förhållandet risk/nytta samt för riskupplysning och förbättrade standarder för livsmedelssäkerhet som genomförs i hela livsmedelskedjan kommer att leda till ökat konsumentförtroende och stärkt konsumentskydd i Europa. Globalt förbättrade standarder för livsmedelstrygghet kommer också att bidra till att stärka den europeiska livsmedelsindustrins konkurrenskraft.

2.2.3 En hållbar, konkurrenskraftig jordbruksbaserad livsmedelsindustri

Livsmedels- och foderindustrins behov av att hantera sociala, miljömässiga, klimatrelaterade och ekonomiska förändringar från lokal till global nivå ska uppmärksammas i alla stadier av produktionskedjan för livsmedel och foder, inbegripet livsmedelsdesign, livsmedelsförädling, förpackning, processkontroll, avfallsreducering, biproduktsvalorisering och säker användning och kassering av animaliska biprodukter. Innovativa och hållbara resurseffektiva tekniker och processer samt diversifierade, säkra, hälsosamma, högkvalitativa produkter till rimliga priser på vetenskaplig grund kommer att bli resultatet. Detta kommer att stärka innovationspotentialen i den europeiska livsmedelsförsörjningskedjan, öka dess konkurrenskraft, skapa ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen och underlätta anpassningar inom den europeiska livsmedelsindustrin. Andra aspekter som ska behandlas är spårbarhet, logistik och tjänster, socioekonomiska och kulturella faktorer, djurskydd och andra etiska frågor, livsmedelskedjans motståndskraft mot miljö- och klimatrelaterade risker samt begränsning av de negativa miljöeffekter som verksamheter inom livsmedelskedjan och förändringar inom kosthållning och produktionssystem kan medföra.

2.3 Frigörande av de levande akvatiska resursernas potential

Ett av de främsta kännetecknen för levande akvatiska resurser är att de är förnybara och ett hållbart utnyttjande av dessa resurser förutsätter ingående kunskaper och hög kvalitet och produktivitet hos de akvatiska ekosystemen. Det allmänna målet är att förvalta de levande akvatiska resurserna för att maximera social och ekonomisk nytta/avkastning från Europas hav och inlandsvatten.

Detta innefattar behovet av att optimera det hållbara bidraget från fiske och vattenbruk till livsmedelstryggheten i ett globalt ekonomiskt sammanhang och att minska unionens stora beroende av skaldjursimport (omkring 60 % av den totala konsumtionen av skaldjur i Europa kommer från import och unionen är världens största importör av fiskeriprodukter) samt främja marin och maritim innovation genom bioteknik och därmed stimulera smart "blå tillväxt". I linje med aktuella politiska ramverk, i synnerhet den integrerade havspolitikerna och ramdirektivet⁽¹⁾ om en marin strategi, ska forskningsinsatser stödja det ekosystemrelaterade arbetssättet för hantering och utnyttjande av naturresurser och samtidigt möjliggöra en hållbar användning av marina varor och tjänster samt ett bättre miljöarbete inom alla berörda sektorer.

2.3.1 Utveckling av ett hållbart och miljövänligt fiske

Genom den nya gemensamma fiskeripolitiken, ramdirektivet om en marin strategi och unionens 2020-strategi för biologisk mångfald eftersträvas ett mer hållbart, konkurrenskraftigt och miljövänligt europeiskt fiske. Övergången till en mer ekosysteminriktad strategi för fiskeriförvaltningen kommer att kräva djupgående kunskaper om marina ekosystem. Nya insikter, verktyg och modeller kommer att utvecklas för att förbättra förståelsen av vad som gör marina ekosystem friska och produktiva och för att bedöma, utvärdera och hantera fiskets inverkan på marina ekosystem (inbegripet djuphavsfiske). Det kommer att utvecklas nya fångststrategier och -tekniker, som bistår samhället samtidigt som de marina ekosystemen hålls friska. De socioekonomiska effekterna av olika förvaltningsalternativ kommer att mätas. Effekterna av och anpassningen till miljöförändringar, inbegripet klimatförändringarna, ska också undersökas, tillsammans med nya verktyg för utvärdering och förvaltning för hantering av risker och osäkerhet. Verksamheten ska stödja forskning om biologi, genetik och dynamik i fiskpopulationer, vad arter av stor betydelse innebär för ekosystemen, fiskeverksamhet och övervakning av sådan verksamhet, beteendemönster inom fiskenäringen samt anpassning till nya marknader (t.ex. eko-märkning) och om fiskeindustrins inflytande på beslutsfattande. Dessutom ska forskningen undersöka det delade utnyttjandet av maritima områden med annan verksamhet, framför allt i kustområden, och dess socioekonomiska effekter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolicens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

2.3.2 Utveckling av ett konkurrenskraftigt och miljövänligt europeiskt vattenbruk

Hållbart vattenbruk har en betydande potential för utveckling av hälsosamma, säkra och konkurrenskraftiga produkter, som är anpassade till konsumenternas behov och önskemål, samt för miljötjänster (biologisk rening, land- och vattenvård osv.) och energiproduktion – men denna potential måste utnyttjas till fullo i Europa. Kunskap och teknik kommer att stärkas inom alla aspekter av domesticering av etablerade arter och diversifiering för nya arter, med beaktande av samverkan mellan vattenbruk och akvatiska ekosystem för att vattenbrukets miljöpåverkan ska kunna minskas, effekterna av klimatförändringar och hur sektorn kan anpassas till dessa. Det behövs fortsatt forskning om framför allt hälsa och sjukdomar hos odlade akvatiska organismer (inbegripet verktyg och metoder för förebyggande och lindring), näringsfrågor (inbegripet utvecklingen av alternativa specialanpassade ingredienser och foder för vattenbruk) och om fortplantning och uppfödning, som tillhör de huvudsakliga hindren för en hållbar utveckling av europeiskt vattenbruk. Innovationer ska också främjas för hållbara produktionssystem i inlandet, i kustområdet och till havs. De specifika egenskaperna hos Europas yttersta randområden kommer också att beaktas. Fokus ska också läggas på förståelse av sektorns sociala och ekonomiska dimensioner för att stödja kostnads- och energieffektiv produktion i samklang med marknadens och konsumenternas krav, samtidigt som konkurrenskraft och attraktiva framtidsutsikter för investerare och producenter säkerställs.

2.3.3 Förstärkta marina och maritima innovationer genom bioteknik

Mer än 90 % av den marina mångfalden är fortfarande outforskad, vilket innebär en enorm potential för upptäckt av nya arter och tillämpningar inom marin bioteknik, vilket förväntas generera en årlig tillväxt på 10 % för denna sektor. Stöd kommer att ges till vidare utforskande och utnyttjande av den stora potential som den marina biologiska mångfalden och den akvatiska biomassan innebär för att skapa nya innovativa och hållbara processer, produkter och tjänster för marknaden, med möjliga tillämpningar i många sektorer, bland annat kemi, material, fiske och vattenbruk, och läkemedel, energiförsörjning och kosmetika.

2.4 En hållbar och konkurrenskraftig bioindustri och stöd till utvecklingen av en europeisk bioekonomi

Det allmänna målet är att öka takten i arbetet med att omvandla den fossilbränslebaserade industrin i Europa till en resurseffektiv, hållbar industri med låga koldioxidutsläpp. Forskning och innovationer ska användas för att minska unionens beroende av fossila bränslen och för att bidra till att uppnå unionens politiska mål för energi och klimatförändringar för år 2020 (10 % av drivmedel från förnybara källor och minskade växthusgasutsläpp med 20 %). Uppskattningar har visat att en övergång till biologiska råmaterial och biologiska förädlingsmetoder kan spara upp till motsvarande 2,5 miljarder ton koldioxid årligen år 2030, vilket innebär att marknaderna för biobaserade råmaterial och nya konsumentprodukter kan flerdubblas. För att denna potential ska kunna realiseras krävs en bred kunskapsbas och utveckling av relevanta (bio)tekniker, med fokus framför allt på tre väsentliga delar: a) omvandlingen av nuvarande fossilbränslebaserade processer till resurs- och energieffektiva bioteknikbaserade processer, b) inrättandet av tillförlitliga, hållbara och lämpliga leveranskedjor för biomassa, biprodukter och avfallsflöden samt ett omfattande nätverk av bioraffinaderier över hela Europa, och c) stöd till marknadsutvecklingen för biobaserade produkter och processer, med beaktande av de relaterade riskerna och fördelarna. Synergieffekter kommer att eftersträvas genom det särskilda målet Ledarskap inom möjliggörande och industriell teknik.

2.4.1 En främjad bioekonomi för biobaserade industrier

Stöd kommer att ges till större framsteg mot resurseffektiva, hållbara industrier med låga koldioxidutsläpp genom upptäckt och användning av terrestra och akvatiska biologiska resurser, samtidigt som negativ miljö- och vattenpåverkan minimeras till exempel genom att skapa ett slutet kretslopp av näringsämnen, även mellan landsbygd och stadsområden. Möjliga utbytesvägar mellan olika typer av biomassaanvändning bör undersökas. Verksamheten bör inriktas på biomassa som inte konkurrerar med livsmedel och bör även ta hänsyn till hållbarheten i relaterade markanvändningssystem. Utveckling av biobaserade produkter och biologiskt aktiva föreningar för industrier och konsumenter med nya egenskaper och funktioner och förbättrad hållbarhet ska eftersträvas. Det ekonomiska värdet av förnybara resurser, bioavfall och biprodukter kommer att maximeras genom nya, resurseffektiva processer inklusive omvandling av bioavfall i stadsområden till insatsvaror i jordbruket.

2.4.2 Utveckling av integrerade bioraffinaderier

Stöd kommer att ges till verksamhet som främjar hållbara bioprodukter, mellanprodukter och bioenergi/-bränslen, med särskilt fokus på kaskadarbetssätt och prioritering av framställningen av produkter med högt mervärde. Tekniker och strategier för att säkerställa leveransen av råmaterial ska utvecklas. Utökade möjligheter att använda biomassa i andra och tredje generationens bioraffinaderier, inbegripet skogsbruk, bioavfall och industriella biprodukter, kommer att bidra till att minska konflikterna mellan mat och bränsle och underlätta ekonomisk och miljövänlig utveckling i landsbygds- och kustområden inom unionen.

2.4.3 Stöd för marknadsutvecklingen för biobaserade produkter och processer

Efterfrågetätheter kan öppna nya marknader för biotekniska innovationer. Standardisering och certifiering på unionsnivå och internationell nivå krävs bland annat för bestämning av biobaserat innehåll, produktfunktionalitet och biologisk nedbrytbarhet. Metoder och arbetssätt för livscykelanalyser behöver vidareutvecklas och anpassas kontinuerligt efter vetenskapliga och industriella framsteg. Forskningsverksamhet som stödjer standardisering av produkter och processer (inbegripet harmonisering av internationella standarder) samt regleringar inom bioteknik anses vara en förutsättning för att stödja skapandet av nya marknader och för att realisera handelsmöjligheter.

2.5 Övergripande havs- och sjöfartsforskning

Målet är att öka inverkan av unionens hav och oceaner på samhället och den ekonomiska tillväxten genom utnyttjande av marina resurser och användning av olika havsenergiällor och de många olika användningsområdena för haven. Verksamheten ska fokusera på övergripande vetenskapliga och tekniska havs- och sjöfartsutmaningar i syfte att frigöra havens och oceanernas potential för hela havs- och sjöfartsindustrin och samtidigt skydda miljön och genomföra anpassningar till klimatförändringarna. Ett strategiskt samordnat angreppssätt för havs- och sjöfartsforskning för alla utmaningar och prioriteringar i Horisont 2020 ska även stödja genomförandet av relevant unionspolitik för att uppfylla viktiga blå tillväxtmål.

På grund av havs- och sjöfartsforskningens ämnesövergripande karaktär kommer nära samordning och gemensam verksamhet med andra delar inom Horisont 2020, i synnerhet det särskilda målet Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror inom prioriteringen Samhällsutmaningar, att eftersträvas.

2.5.1 Klimatförändringarnas inverkan på de marina ekosystemen och havsekonomin

Stöd kommer att ges till verksamhet som förbättrar förståelsen av hur marina ekosystem fungerar och av samspelet mellan hav och atmosfär. Detta kommer att förbättra förmågan att bedöma havens betydelse för klimatet och effekterna av klimatförändringarna och havens förurning på marina ekosystem och kustområden.

2.5.2 Utveckling av de marina resursernas potential genom ett integrerat arbetssätt

Att främja långsiktig, hållbar tillväxt inom sjöfarten och skapa synergier över alla sjöfartssektorer kräver ett integrerat tillvägagångssätt. Forskningen kommer att inriktas på att bevara den marina miljön och på hur sjöfartsverksamhet och sjöfartsprodukter påverkar andra sektorer. Detta kommer att möjliggöra framsteg inom miljöinnovation exempelvis genom nya produkter och processer samt användning av koncept, redskap och åtgärder för att utvärdera och minska effekterna av människans belastning på den marina miljön och på så vis röra sig i riktning mot en hållbar förvaltning av sjöfartsverksamheten.

2.5.3 Sektorsövergripande koncept och tekniker som möjliggör tillväxt inom sjöfarten

Framsteg inom sektorsövergripande möjliggörande teknik (exempelvis IKT, elektronik, nanomaterial, legeringar och bioteknik) samt ny utveckling och nya koncept inom ingenjörskonsten kommer även fortsättningsvis att möjliggöra tillväxt. Verksamheten kommer att möjliggöra viktiga genombrott inom havs- och sjöfartsforskning och havsobservation (exempelvis djuphavsforskning, observationssystem, sensorer, automatiserade system för verksamhetsövervakning, undersökning av den marina biologiska mångfalden, marina geologiska faror och fjärrstyrda fordon m.m.). Syftet är att minska inverkan på den marina miljön (exempelvis via undervattensbuller och införande av invasiva arter samt föroreningar från hav och land) och att minimera koldioxidavtrycket från mänsklig verksamhet. Sektorsövergripande möjliggörande teknik kommer att stödja genomförandet av unionens havs- och sjöfartspolitik.

2.6 Specifika genomförandeaspekter

Utöver de källor som allmänt används för externa sakkunnigutlåtanden kommer specifika samråd med den ständiga kommittén för jordbruksforskning att genomföras i olika frågor, såsom strategiska aspekter, via dess framsynsverksamhet, samt om samordningen av jordbruksforskning mellan nationell nivå och unionsnivå. Det kommer även att skapas lämpliga kopplingar till åtgärder inom relevanta europeiska innovationspartnerskap och relevanta aspekter av europeiska teknikplattformars forsknings- och innovationsagendor.

Forskningsresultatens effekter och spridning kommer att stödjas aktivt genom särskilda åtgärder för kommunikation och kunskapsutbyte och genom att olika aktörer inom alla olika projekt engageras. Genomförandet kommer att kombinera olika verksamheter, även omfattande demonstrations- och pilotverksamhet. Enkel och allmän tillgång till forskningsresultat och bästa praxis kommer att främjas.

Det specifika stödet till små och medelstora företag möjliggör ett ökat deltagande från lantbrukare, fiskare och andra typer av små och medelstora företag inom forsknings- och demonstrationsverksamhet. De specifika behoven inom primärproduktionssektorn för innovationsstödster och strukturer för uppsökande arbete kommer att beaktas. Under genomförandet kommer en mängd olika verksamhetstyper, bland annat kunskapsutbyten, där lantbrukare eller andra primärproducenter och förmedlare deltar, att aktivt säkerställas, så att slutanvändarnas forskningsbehov kan sammanställas. Enkel och allmän tillgång till forskningsresultat och bästa praxis kommer att främjas.

Stöd till standardisering och regleringsaspekter kommer att användas för att bidra till att påskynda marknadsspridningen för nya biobaserade varor och tjänster.

Stöd till relevanta gemensamma initiativ för programplanering och relevanta offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan också komma i fråga.

Synergieffekter för och vidareutveckling av andra unionsfonder som rör denna samhällsutmaning, till exempel Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska havs- och fiskerifonder (EHFF), kommer att eftersträvas.

Framtidsinriktad verksamhet kommer att genomföras inom samtliga bioekonomiska sektorer, inbegripet utveckling av databaser, indikatorer och modeller för globala, europeiska, nationella och regionala dimensioner. Ett europeiskt observationsorgan för bioekonomi ska utvecklas för att kartlägga och övervaka forsknings- och innovationsverksamhet, inbegripet teknikbedömningar, inom unionen och globalt, utveckla nyckelutförandeindikatorer och övervaka innovationspolitik inom bioekonomin.

3. SÄKER, REN OCH EFFEKTIV ENERGI

3.1 Minskning av energiförbrukningen och koldioxidavtrycket genom smart och hållbar användning

Konsumtionsmönstren och de energikällor som används inom Europas industrier, transportsystem, byggnader, distrikt och städer är till stora delar ohållbara, vilket leder till betydande effekter på miljö och klimat. Energiförvaltning i realtid för nya och befintliga byggnader med nära nollutsläpp, nära-nollenergibyggnader och plusenergihus, nyutrustade byggnader och aktiva byggnader, högeffektiva industrier och allmän spridning av energieffektiva strategier till företag, enskilda individer, samhällen, städer och distrikt kommer att kräva såväl tekniska framsteg som icke-tekniska lösningar, som exempelvis tjänster för rådgivning, finansiering och efterfrågehantering, samt bidrag från beteendevetenskap och samhällsvetenskap, samtidigt som frågan om allmänhetens acceptans måste beaktas. Detta innebär att ökad energieffektivitet kan bli ett av de mest kostnadseffektiva sätten att minska energiefterfrågan och därigenom öka säkerheten för energiförsörjningen, minska miljö- och klimateffekter och öka konkurrenskraften. För att möta dessa utmaningar är det viktigt att vidareutveckla förnybara energikällor och utnyttja potentiella energieffektiviseringar.

3.1.1 Införande av att tekniker och tjänster för smart och effektiv energianvändning på massmarknaden

Att minska energiförbrukningen och eliminera energiavfall och samtidigt tillhandahålla de tjänster som behövs för samhället och ekonomin kräver att fler effektiva, kostnadsmässigt konkurrenskraftiga, miljövänliga och smartare verktyg, produkter och tjänster når massmarknaden och dessutom att komponenter och enheter integreras och kombineras på ett sådant sätt att den allmänna energianvändningen i byggnader, tjänster och industri optimeras.

För att säkerställa fullständigt genomförande och största möjliga konsumentnytta (inbegripet möjlighet för konsumenter att övervaka sin egen förbrukning) måste energiprestanda för dessa tekniker och tjänster anpassas och optimeras för och i tillämpningsmiljöerna. För detta krävs forskning, utveckling och testning av innovativ IKT och övervaknings- och styrteknik samt demonstrationsprojekt och förkommersiella åtgärder för att säkerställa kompatibilitet och skalbarhet. Projektet bör syfta till att bidra till en betydande minskning av den totala energiförbrukningen och energikostnaden genom utformning av gemensamma förfaranden för insamling, sammanställning och analys av data om energiförbrukning och utsläpp för att förbättra energianvändningens mätbarhet, transparens, samhällsacceptans, planering och synlighet och dess miljöpåverkan. Säkerhet och inbyggt integritetsskydd ("privacy by design") för att skydda övervaknings- och kontrollteknik bör säkras i dessa förfaranden. Utformning och tillämpning av plattformar för att kontrollera sådana systems stabilitet kommer att bidra till att säkerställa tillförlitlighet.

3.1.2 Tillvaratagande av potentialen i effektiva och förnybara uppvärmnings-/kylsystem

En stor del av den energi som förbrukas inom unionen går till uppvärmning eller kylning och utveckling av kostnadseffektiva, verkliga tekniker och systemintegrationstekniker, till exempel nätverksanslutningar med standardiserat språk och tjänster, inom detta område kan i hög grad bidra till minskad energiefterfrågan. För detta krävs forskning kring och demonstration av ny teknik för utformning och system och komponenter för industri- och bostadstillämpningar och

kommersiella tillämpningar, till exempel för decentraliserad leverans och fjärrleverans av varmvatten, uppvärmning och kylning. Detta bör innefatta olika tekniker, till exempel solvärme, geotermisk energi, biomassa, värmepumpar, kraftvärme och återvinning av avfallsbaserad energi, och uppfylla kraven för byggnader och distrikt med nära nollutsläpp och främja smarta byggnader. Fler genombrott behövs, framför allt inom lagring av termisk energi från förnybara energikällor och för att främja utveckling och spridning av effektiva kombinationer av hybridssystem för uppvärmning och kylning för centraliserade och decentraliserade tillämpningar.

3.1.3 Främjande av smarta städer och samhällen i Europa

Stadsområdena tillhör de största energikonsumenterna inom unionen och står för en motsvarande andel växthusgasutsläpp och ger upphov till stora mängder luftföroreningar. Samtidigt påverkas stadsområdena av den allt sämre luftkvaliteten och klimatförändringarna och särskilda hanterings- och anpassningsstrategier måste utvecklas. För omställningen till ett koldioxidsnålt samhälle är det därför avgörande att skapa innovativa energilösningar (t.ex. energieffektivitet, elektricitet och försörjningssystem för uppvärmning/kylning och integrering av förnybara energikällor i de konstruerade miljöerna), som integreras med transportsystem, smart konstruktion och stadsplanering, avfallshantering och vattenberedning samt IKT-lösningar för stadsmiljöer. Målinriktade initiativ för att främja konvergensen mellan industrins förädlingskedjor inom energi-, transport- och IKT-sektorn för smarta urbana tillämpningar måste planeras. Samtidigt måste nya tekniska och organisatoriska modeller och planerings- och affärsmodeller tas fram och testas i full skala i enlighet med de behov och resurser som städer och samhällen och dess invånare har. Dessutom behövs forskning för att förstå de sociala, miljömässiga, ekonomiska och kulturella aspekterna av denna omvandling.

3.2 Koldioxidsnål elförsörjning till låg kostnad

Elektricitet spelar en avgörande roll i omställningen till en miljömässigt hållbar ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Förnybara energikällor utgör kärnan i denna utveckling. Användningen av elproduktion med låga koldioxidutsläpp ökar alltför långsamt, eftersom den medför höga kostnader. Det finns ett brådskande behov av att hitta lösningar som markant minskar kostnaderna, med förbättrade prestanda, ökad hållbarhet och allmän acceptans, för att öka spridningen på marknaden av billig, tillförlitlig elproduktion med låga koldioxidutsläpp. Verksamheterna ska inriktas på forskning, utveckling och fullskalig demonstration av innovativa förnybara energikällor inklusive energisystem i liten skala och mikroskala, effektiva och flexibla kraftverk med låga utsläpp av koldioxid som drivs med fossila bränslen och teknik för avskiljning och lagring eller återanvändning av koldioxid.

3.2.1 Utveckling av vindkraftens hela potential

Målet för vindenergiproduktionen är att minska kostnaden för elproduktion från land- och havsbaserad vindkraft med upp till ca 20 % år till 2020 jämfört med 2010, att öka andelen havsbaserad vindkraft och att möjliggöra verklig integration i elnätet. Fokus kommer att läggas på utveckling, testning och demonstration av nästa generations storskaliga system för vindenergiomvandling (inbegripet innovativa system för energilagring), förbättrad omvandlingseffektivitet och bättre tillgänglighet för såväl land- som havsbaserade vindkraftverk (även på avlägsna platser och under svåra väderförhållanden) samt nya serietillverkningsprocesser. Miljön och den biologiska mångfalden kommer att beaktas i samband med vindenergiutvecklingen.

3.2.2 Utveckling av effektiva, tillförlitliga och kostnadsmässigt konkurrenskraftiga solenergisystem

Kostnaden för solenergi, inbegripet fotovoltaik och koncentrerad solenergi, ska halveras till år 2020 jämfört med 2010, i syfte att i hög grad öka andelen solenergi på elmarknaden.

För fotovoltaik kräver detta ytterligare forskning om bland annat nya koncept och system samt demonstration och testning av massproduktion för att åstadkomma användning i större skala och integrering av fotovoltaik i byggnader.

För koncentrerad solenergi kommer fokus att läggas på att utveckla sätt att öka effektiviteten och samtidigt minska kostnaderna och miljöpåverkan, för att få upp demonstrerad teknik till industriell skala genom att bygga kraftverk som är de första av sitt slag. Lösningar för att effektivt kombinera elproduktion från solenergi med vattenavsaltning kommer att testas.

3.2.3 Utveckling av konkurrenskraftig, miljömässigt säker teknik för avskiljning, transport, lagring och återanvändning av koldioxid

Avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) är en nyckelmetod, som behöver distribueras i kommersiell skala på global nivå för att senast 2050 möta den utmaning som kraftproduktion utan kol och en industri med låga koldioxidutsläpp utgör. Målet är att minimera extrakostnaden för CCS inom kraftsektorn för kol-, gas och oljeskifferdrivna kraftverk jämfört med likvärdiga kraftverk utan CCS och energiintensiva industriinstallationer.

Stöd kommer främst att ges till demonstration av hela CCS-kedjan för en representativ portfölj med olika tekniska alternativ för avskiljning, transport, lagring och återanvändning. Detta kommer att kompletteras av forskning för vidareutveckling av dessa tekniker och för leverans av konkurrenskraftigare avskiljningstekniker, bättre komponenter, integrerade system och processer, säker geologisk lagring och rationella lösningar för och allmän acceptans av återanvändning av avskild koldioxid, för att möjliggöra en ökad kommersiell användning av CCS-tekniker vid kraftverk som drivs med fossila bränslen och andra koldioxidintensiva industrier som tas i bruk efter 2020. Stöd kommer även att ges till ren kolteknik som kompletterande teknik till CCS.

3.2.4 Utveckling av geotermisk energi, vattenkraft, marin energi och andra förnybara energikällor

Geotermisk energi, vattenkraft och marin energi samt andra förnybara energikällor kan bidra till en mer koldioxidsnål energiförsörjning i Europa, samtidigt som försörjningssystemen blir mer flexibla för olika typer av energiproduktion och -användning. Målet är att vidareutveckla kostnadseffektiva och hållbara tekniker, som möjliggör storskalig användning i industriella sammanhang, inbegripet integrering i elnätet, och få dem klara för marknaden. Förbättrade geotermiska system är en teknik som bör utforskas, utvecklas och demonstreras ytterligare, särskilt inom prospektering, borrhning och värmeproduktion. Havsenergi, som tidvatten, strömmar, vågor och osmotisk energi, erbjuder förutsägbar nollutsläppsenergi och kan även bidra till att hela potentialen hos den havsbaserade vindkraften kan tillvaratas (kombinerad marin energi). Forskningen bör omfatta innovativ forskning på laboratorienivå om billiga och tillförlitliga komponenter och material för den högkorrosiva beväxningsutsatta miljön i havet samt demonstration under de olika villkor som råder i Europas vatten.

3.3 Alternativa bränslen och mobila energikällor

För att Europas energimål och mål för minskade koldioxidutsläpp ska kunna uppnås måste också nya bränslen och mobila energikällor utvecklas. Detta är särskilt viktigt för att möta utmaningen att skapa smarta, gröna och integrerade transportlösningar. Värdekedjorna för dessa tekniker och alternativa bränslen är inte tillräckligt utvecklade och utvecklingen måste drivas på till demonstrationsstadiet.

3.3.1 En mer konkurrenskraftig och hållbar bioenergi

Målet för bioenergin är att göra de mest lovande teknikerna klara för marknaden och möjliggöra en storskalig, hållbar produktion av avancerade biobränslen från olika värdekedjor, genom bioraffinaderier för land-, sjö-, och lufttransport samt högeffektiv kraftvärme och grön gas från biomassa och avfall, inbegripet CCS. Syftet är att utveckla och demonstrera olika bioenergitekniker i olika skalor, med hänsyn till olikartade geografiska och klimatmässiga förhållanden och logistiska begränsningar, samtidigt som negativ påverkan på miljön och samhället med koppling till markanvändning minimeras. Med långsiktig forskning ska utvecklingen av en hållbar bioenergiindustri fram till och efter 2020 stödjas. Denna verksamhet ska komplettera grundforskning (t.ex. råmaterial och bioresurser) och industriell forskning (t.ex. integrering i fordonsbestånd) som genomförs inom andra relevanta särskilda mål inom prioriteringen Samhällsutmaningar.

3.3.2 Snabbare marknadsföring av vätgas- och bränslecellteknik

Bränsleceller och vätgas rymmer en stor potential för att möta de energiutmaningar som Europa står inför. För att få ut denna typ av tekniker på marknaden snabbare krävs markant minskade kostnader. Kostnaden för bränslecellsystem för transporter måste till exempel minskas med en faktor på tio under de närmaste tio åren. För att detta ska bli möjligt kommer stöd att ges till demonstrationer och åtgärder i det förkommersiella stadiet för bärbara, stationära och små stationära tillämpningar samt transporttillämpningar och relaterade tjänster samt till långsiktig forskning och teknisk utveckling för att bygga upp en konkurrenskraftig bränslecellskedja och en hållbar vätgasproduktion och -infrastruktur i hela unionen. Ett omfattande nationellt och internationellt samarbete krävs för att möjliggöra marknadsgenombrott i tillräckligt stor skala, inbegripet utveckling av lämpliga standarder.

3.3.3 Nya alternativa bränslen

Det finns en rad nya alternativ med långsiktig potential, till exempel pulvermetallbränsle, bränsle från fotosyntetiska mikroorganismer (i vatten och på land) samt från artificiell fotosyntes och solbränslen. Dessa nya tekniker kan medföra effektivare energiomvandling och kostnadsmässigt mer konkurrenskraftiga och hållbara tekniker. Stöd kommer framför allt att inriktas på att föra dessa nya och andra tekniker med stor potential från laboratorierna till demonstrationsskala, med sikte på förkommersiell demonstration år 2020.

3.4 Ett enda, smart europeiskt elnät

Elnäten måste svara på tre sammankopplade utmaningar för att möjliggöra ett konsumentvänligt och allt mer koldioxidsnålt elsystem: att skapa en enda europeisk marknad, integrera ett stort antal nya, förnybara energikällor samt hantera samverkan mellan miljontals leverantörer och kunder (där allt fler hushåll kommer att fungera som både och), inbegripet ägare av elfordon. De framtida elnäten kommer att spela en avgörande roll för övergången till ett energisystem med minskade koldioxidutsläpp, samtidigt som konsumenterna ska erbjudas bättre flexibilitet och kostnadsfördelar. Det övergripande målet för år 2020 är att omkring 35 % (!) av elen ska härstamma och distribueras från spridda och koncentrerade förnybara energikällor.

En väl integrerad forsknings- och demonstrationsinsats kommer att stödja utvecklingen av nya komponenter, tekniker och förfaranden för att hantera de särskilda egenskaperna på såväl överförings- som distributionssidan av nätet samt en flexibel utformning av energilagring.

Alla möjliga metoder för att framgångsrikt balansera energiförsörjning och efterfrågan måste beaktas för att minimera utsläpp och kostnader. Det måste utvecklas ny, smart energinätsteknik, reserv- och balanseringsteknik som möjliggör ökad flexibilitet och effektivitet, inbegripet konventionella kraftverk, nya nätkomponenter för att förbättra överföringskapaciteten och överföringskvaliteten och nätens tillförlitlighet. Nya energisystemtekniker och en dubbelriktad digital kommunikationsinfrastruktur måste utforskas och integreras i elnätet och användas för att upprätta smart interaktion med andra energinät. Detta kommer att bidra till bättre planering, övervakning, kontroll och säker drift av näten, inbegripet standardiseringsfrågor, såväl under normala förhållanden som i nödlägen samt till bättre hantering av samverkan mellan leverantörer och kunder och till transport, hantering och handel avseende energiflödet. Vid installationer av framtida infrastrukturer ska energisystemomfattande aspekter beaktas vid utformning av indikatorer och kostnadsnyttoanalyser. Dessutom ska synergieffekterna mellan smarta nät och telekommunikationsnät maximeras för att undvika dubbelinvesteringar och öka säkerheten hos och användningen av smarta energitjänster.

Nya sätt att lagra energi (inbegripet både batterier och storskaliga lagringslösningar, såsom el-till-gas) och fordonssystem ska möjliggöra den flexibilitet som krävs mellan produktion och efterfrågan. Förbättrade IKT-lösningar ska ytterligare öka flexibiliteten i efterfrågan på elektricitet, genom att kunder (industrikunder, kommersiella kunder och bostäder) får tillgång till nödvändiga automatiseringsverktyg. Säkerhet, tillförlitlighet och integritet är viktiga frågor även i detta sammanhang.

Nya planerings- och marknadslösningar samt regelverk ska främja elförsörjningskedjans allmänna ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet och infrastrukturens kompatibilitet samt uppkomsten av en öppen, konkurrensutsatt marknad för smart teknik och smarta produkter och tjänster för energinät. Storskaliga demonstrationsprojekt krävs för att testa och validera lösningar och bedöma fördelarna för systemet och för enskilda intressenter, innan lösningarna börjar användas i hela Europa. Detta bör åtföljas av forskning om hur konsumenter och företag reagerar på ekonomiska incitament, beteendeförändringar, informationstjänster och andra innovativa möjligheter i samband med smarta nät.

3.5 Ny kunskap och teknik

På lång sikt krävs nya, mer effektiva och kostnadsmässigt konkurrenskraftiga samt rena, säkra och hållbara energitekniker. Framstegen bör påskyndas genom multidisciplinär forskning och gemensamt genomförande av alleuropeiska forskningsprogram och anläggningar i världsklass för att åstadkomma vetenskapliga genombrott inom energirelaterade koncept och möjliggörande teknik (t.ex. nanovetenskap, materialkunskap, fasta tillståndets fysik, IKT, biovetenskap, geovetenskap, datalogi och rymd). Säker och miljömässigt hållbar okonventionell prospektering och produktion av gas- och oljeresurser samt utveckling av innovationer i framtida och ny teknik kommer också att stödjas, om det är lämpligt.

Avancerad forskning krävs också för att skapa lösningar för att anpassa energisystemen till de föränderliga klimatförhållandena. Prioriteringarna kan justeras efter nya vetenskapliga eller tekniska behov och möjligheter eller nya fenomen som kan vara tecken på lovande utveckling eller risker för samhället och som kan uppträda under genomförandet av Horisont 2020.

3.6 Stabilt beslutsfattande och allmänhetens engagemang

Energiforskningen ska stödja och vara tydligt anpassad efter energipolitiken. Omfattande kunskap och forskning om lansering och användning av energiteknik och -tjänster, infrastruktur, marknader (inbegripet regelverk) och konsumentbeteenden krävs för att tillhandahålla beslutsfattare gedigna analyser. Stöd kommer att ges, framför allt inom ramen för kommissionens informationssystem för den strategiska EU-planen för energiteknik (SETIS) till utveckling av gedigna och

(!) Kommissionens arbetsdokument SEK(2009) 1295, som åtföljer meddelandet om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen), KOM(2009) 519 slutlig.

transparenta teorier, verktyg, metoder, modeller samt framåtblickande scenarier och perspektivscenarier för bedömning av de huvudsakliga ekonomiska och sociala frågor som rör energi, skapande av databaser och scenarier för en utvidgad union och bedömning av energins och energirelaterade politiska åtgärders inverkan på försörjningssäkerheten, konsumtionen, miljön, naturresurserna och klimatförändringarna, samhället och konkurrenskraften för energiindustrin samt genomförandet av socioekonomisk forskningsverksamhet och studier om vetenskapens roll i samhället.

Med hjälp av de möjligheter som webben och sociala medier innebär ska konsumentbeteenden och beteendeförändringar studeras (även hos sårbara konsumenter såsom personer med funktionshinder) inom öppna innovationsplattformar, som Levande laboratorier, och med storskaliga demonstrationer av tjänsteinnovationer och panelundersökningar, med säkerställande av integritetsskydd.

3.7 Marknadsanvändning av energiinnovationer på grundval av Intelligent energi – Europa

Ökad marknadsanvändning av innovationer och replikationslösningar är nödvändiga för att ny energiteknik ska börja användas i god tid och på ett kostnadseffektivt sätt. Utöver teknikdriven forskning och demonstration kräver detta verksamhet med tydligt europeiskt mervärde, som syftar till att utveckla, tillämpa, dela och kopiera icke-tekniska innovationer med hög hävstångseffekt inom unionens marknader för hållbar energi, oberoende av disciplinränser och styrvåer.

Sådana innovationer ska fokuseras på att skapa gynnsamma marknadsförhållanden på regel-, administrations- och finansieringsnivå för koldioxidsnåla, förnybara och energieffektiva tekniker och lösningar. Stöd kommer att ges till åtgärder som underlättar genomförandet av energipolitiken, bereder marken för genomförande av investeringar, stödjer kapacitetsutvecklingen och ökar allmänhetens acceptans. Även innovation för smart och hållbar användning av befintlig teknik kommer att uppmärksammas.

Forskning och analyser visar ständigt på hur viktig den mänskliga faktorn är för en hållbar energipolitiks framgång eller misslyckande. Innovativa organisationsstrukturer, spridning och utbyte av god praxis och specifika utbildningsåtgärder samt kapacitetsutvecklande åtgärder kommer att uppmuntras.

3.8 Specifika genomförandeaspekter

Prioriteringen för genomförandet av verksamheterna inom denna samhällsutmaning avgörs av behovet att stärka energiforskningen och energiinnovationerna på europeisk nivå. Ett huvudsyfte är att stödja genomförandet av agendan för forskning och innovation för den strategiska EU-planen för energiteknik (SET-planen) ⁽¹⁾ för att uppnå målen i unionens energi- och klimatförändringspolitik. Det innebär att viktig information kan hämtas från färd- och genomförandeplanerna inom SET-planen när arbetsprogrammen utarbetas. Förvaltningsstrukturen för SET-planen används som en principiell bas för den strategiska prioriteringen och samordningen av energiforskning och -innovationer inom hela unionen.

Den icke-tekniska agendan styrs av unionens energipolitik och lagstiftning. Stöd kommer att ges till nödvändiga incitament för massanvändning av demonstrerade teknik- och tjänstelösningar, processer och politiska initiativ för koldioxidsnål teknik och energieffektivitet inom hela unionens. Detta kan innefatta stöd till tekniskt bistånd för utveckling och genomförande av investeringar i energieffektivitet och förnybar energi.

På området marknadsanvändning ska verksamheten bygga vidare på och ytterligare förbättra verksamheterna inom programmet Intelligent energi - Europa.

Partnerskap med europeiska intressenter är viktigt för att dela resurser och för gemensamt genomförande. Det är, efter bedömning från fall till fall, tänkbart att befintliga europeiska näringslivsinitiativ inom SET-planen omvandlas till formaterade offentlig-privata partnerskap, om det anses lämpligt, för att öka nivån på och samordningen av finansiering och för att stimulera gemensamma forsknings- och innovationsåtgärder bland såväl offentliga som privata intressenter. Stöd till allianser med offentliga forskningsutövare kommer att övervägas (inbegripet i samarbete med medlemsstater), framför allt till den europeiska alliansen för energiforskning, som har upprättats inom SET-planen för att samla offentliga forskningsresurser och infrastrukturer för arbete inom viktiga forskningsområden av europeiskt intresse. Internationella samordningsåtgärder ska stödja SET-planens prioriteringar i enlighet med principen om variabel geometri, med beaktande av de aktuella ländernas kapacitet och specifika egenskaper. Det kommer även att skapas lämpliga kopplingar till åtgärder inom relevanta europeiska innovationspartnerskap och till relevanta aspekter av europeiska teknikplattformars forsknings- och innovationsagendor.

⁽¹⁾ KOM(2007) 723.

Stöd till relevanta gemensamma initiativ för programplanering och relevanta offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan också komma i fråga. Verksamheten ska även inriktas på att öka stödet till och främja små och medelstora företags medverkan.

Kommissionens informationssystem för SET-planen (SETIS) ska mobiliseras för att i samarbete med intressenter utveckla nyckelutförandeindikatorer (KPI:er) för att övervaka genomförandeförloppet. Dessa KPI:er ska ses över regelbundet, så att den senaste utvecklingen beaktas. Mer allmänt ska genomförandet under denna samhällsutmaning sträva efter att förbättra samordningen av relevanta program, initiativ och politiska åtgärder inom unionen, till exempel sammanhållningspolitiken, framför allt genom de nationella och regionala strategierna för smart specialisering samt systemet för handel med utsläppsrätter, till exempel rörande stöd till demonstrationsprojekt.

4. SMARTA, GRÖNA OCH INTEGRERADE TRANSPORTER

4.1 Resurseffektiva transporter som respekterar miljön

Europa har fastställt det strategiska målet att minska koldioxidutsläppen med 60 % senast 2050 jämfört med 1990 års nivåer. Målet är att halvera användningen av bilar som drivs med konventionella drivmedel i städer och att stadslogistiken i större stadskärnor ska vara i princip koldioxidfri år 2030. Användningen av bränslen med lågt koldioxidinnehåll inom luftfarten ska ha uppnått 40 % år 2050, och koldioxidutsläppen från bunkerolja från sjöfart ska minska med 40 % fram till 2050 ⁽¹⁾ jämfört med 2005 års nivåer.

Det är viktigt att minska denna miljöpåverkan genom riktade tekniska förbättringar och då komma ihåg att varje transportsätt står inför varierande utmaningar och kännetecknas av specifika integreringscykler för teknik.

Forskning och innovationer ska i hög grad bidra till utveckling och ökande användning av nödvändiga lösningar för samtliga transportsätt, vilket kommer att leda till en kraftig minskning av miljöskadliga transportutsläpp (av till exempel koldioxid, kväve-, svaveloxider och buller), minskat beroende av fossila bränslen inom transportbranschen, minskad inverkan från transporter på den biologiska mångfalden och klimatförändringarna och bevarande av naturresurser.

Detta ska genomföras i form av arbete inom följande särskilda verksamheter:

4.1.1 Renare och tystare luftfartyg, fordon och fartyg förbättrar miljöprestanda och minskar uppfattat buller och vibrationer

Verksamheten inom detta område fokuseras på slutprodukter, men omfattar även bränslefattiga och ekologiska konstruktions- och tillverkningsprocesser, som tar hänsyn till hela livscykelprocessen och där återanvändbarhet har integrerats i konstruktionsfasen. Verksamheten kommer även att omfatta uppgradering av befintliga produkter och tjänster genom integrering av ny teknik.

- a) Det är viktigt att utveckla och påskynda lanseringen av renare och tystare framdrivningsteknik för att minska och förhindra följderna för de europeiska medborgarnas klimat och hälsa, t.ex. koldioxid, buller och föroreningar från transporter. Nya, innovativa lösningar krävs som bygger på elektriska motorer och batterier, bränsleceller eller vätgasdrift, gasdrivna motorer, avancerad arkitektur och teknik i motorer eller hybriddrift. Tekniska genombrott kan också bidra till att förbättra miljöprestanda för traditionella och nya framdrivningssystem.
- b) Utforskande av alternativa möjligheter för användning av alternativa energiformer med låga utsläpp bidrar till att minska förbrukningen av fossila bränslen. Detta innefattar användning av hållbara bränslen och elektricitet från förnybara energikällor inom alla typer av transporter, inbegripet luftfart, minskad bränsleförbrukning genom energitvinning eller diversifierade energileveranskällor och andra innovativa lösningar. Nya holistiska tillvägagångssätt ska eftersträvas vad gäller fordon, energilagring, energiförsörjning, infrastruktur för tankning och laddning, inbegripet gränssnitt mellan fordon och nät och innovativa lösningar för användning av alternativa bränslen.
- c) Förbättrade övergripande prestanda för luftfartyg, fartyg och fordon, genom minskad vikt och minskat aerodynamiskt/hydrodynamiskt motstånd respektive rullmotstånd genom användning av lättare material, jämnare strukturer och innovativ design, kommer att bidra till lägre bränsleförbrukning.

⁽¹⁾ Kommissionen vitbok *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (KOM(2011) 144 slutlig).

4.1.2 Utveckling av smart utrustning och infrastruktur och smarta tjänster

Detta kommer att bidra till optimerade transporter och minskad resursförbrukning. Fokus ligger på lösningar för effektiv planering, utformning, användning och förvaltning av flygplatser, hamnar, logistikplattformar och infrastruktur för ytt-transporter samt på självständiga och effektiva underhålls-, övervaknings- och inspektionssystem. Ny politik, nya affärsmodeller och koncept, ny teknik och nya it-lösningar ska antas för att öka kapaciteten. Särskild vikt kommer att läggas vid utrustnings och infrastrukturers motståndskraft mot klimatförändringar, kostnadseffektiva lösningar, baserade på en livscykelinriktad syn, och bredare användning av nya material och ny teknik för att möjliggöra effektivare underhåll till lägre kostnader. Särskild uppmärksamhet kommer även att ägnas tillgänglighet, användarvänlighet och social integration.

4.1.3 Bättre transporter och rörlighet i stadsområden

Detta kommer att gynna den stora och växande andel av befolkningen som lever och arbetar i städer eller använder dem för tjänster eller rekreation. Nya rörlighetskoncept, transportorganisationsmetoder, multimodala tillgänglighetsmodeller, logistik, tillhandahållande av innovativa fordon och offentliga stadstjänster samt planeringslösningar behöver utvecklas och testas, vilket kommer att bidra till att trafikstockningar, luftföroreningarna och bullret minskar och stadstransporternas effektivitet förbättras. Kollektivtrafik och icke-motordrivna transporter och andra resurseffektiva transportalternativ för passagerare och gods bör utvecklas till reella alternativ till användning av privata motorfordon, med stöd av en utökad användning av intelligenta transportsystem samt innovativ tillgångs- efterfråganshantering. Särskild tonvikt ska läggas på samverkan mellan transportsystemet och andra stadssystem.

4.2 Bättre rörlighet, mindre trafikstockningar, ökad säkerhet och trygghet

Syftet med de relevanta europeiska transportpolitiska målen är att optimera prestanda och effektivitet för att möta den växande efterfrågan på rörlighet, för att göra Europa till det säkraste området för luftfart, järnväg och vattentransport och för att sträva mot visionen om att eliminera dödsolyckorna inom vägtrafiken år 2050 och att halvera antalet trafikskadade till 2020. År 2030 ska 30 % av de godstransporter på väg som är längre än 300 kilometer ha flyttats över till järnväg och sjötransporter. För obehindrade, tillgängliga, överkomliga, användarinriktade och effektiva alleuropeiska transporter av människor och varor, med internalisering av externa kostnader, krävs ett nytt europeiskt system för multimodal transportförvaltning, transportinformation och betalning samt effektiva gränssnitt mellan näten för fjärr- och stadstrafik.

Ett bättre europeiskt transportsystem kommer att bidra till effektivare transportutnyttjande, förbättra allmänhetens livskvalitet och stödja en hälsosammare miljö.

Forskning och innovationer kan i hög grad bidra till dessa ambitiösa politiska mål genom projekt inom följande särskilda verksamheter:

4.2.1 Väsentligt minskad trafikbelastning

Detta kan åstadkommas genom införande av ett intelligent, multimodalt och helt intermodalt "dörr-till-dörr"-transport-system och genom att alla onödiga transporter undviks. Detta innebär förbättrad integration mellan olika transportsätt, optimering av transportkedjor och mer integrerade transporter och transporttjänster. Sådana innovativa lösningar underlättar dessutom tillgängligheten och passagerarnas val, även för den äldre befolkningen och utsatta personer, och ger möjlighet att minska trängseln genom att förbättra incidenthanteringen och utvecklingen av system för trafikoptimering.

4.2.2 Väsentligt förbättrad rörlighet för människor och godstransporter

Detta kan uppnås genom utveckling, demonstration och utbredd användning av intelligenta transporttillämpningar och ledningssystem. Detta innefattar: planering, efterfrågeanalys och efterfrågehantering, informations- och betalningssystem som kan användas inom hela Europa samt fullständig integration av informationsflöden, ledningssystem, infrastrukturnät och rörlighetstjänster i ett nytt, multimodalt ramverk, som bygger på öppna plattformar. Detta säkerställer också flexibilitet och snabba reaktioner på krishändelser och extrema väderförhållanden genom att resor och transporter kan flyttas över till andra transportsätt. Nya positionerings-, navigerings- och tidsplaneringstillämpningar, som möjliggjorts tack vare satellitnavigeringssystemen Galileo och Egnos (European Geostationary Navigation Overlay Service), kommer att vara avgörande för att detta mål ska uppnås.

- a) Innovativ teknik för lufttrafikledning kommer att skapa en milstolpe inom säkerhets- och effektivitetsarbetet när efterfrågan ökar snabbt, och leda till förbättrad punktlighet, minskad tidsåtgång vid reserelaterade procedurer på flygplatser och ökad tålighet i luftfartssystemet. Genomförandet och vidareutvecklingen av det gemensamma europeiska luftrummet ska stödjas av forsknings- och innovationsverksamhet som ger lösningar för ökad automatisering och

självständighet inom flygledning, luftfartsverksamhet och luftfartskontroll, förbättrad integration av luftburna och markbaserade komponenter och nya lösningar för effektiv och smidig hantering av passagerare och gods inom hela transportsystemet.

- b) För sjötransporter bidrar förbättrade planerings- och ledningstekniker till framväxten av ett "Blue Belt" i haven runt Europa, vilket medför förbättrad hamnverksamhet och skapar ett lämpligt ramverk för inlandssjöfart.
- c) För järnvägs- och vägtransporter innebär optimeringen av nätförvaltningen och driftskompatibiliteten en bättre och effektivare användning av infrastrukturen och underlättad gränsöverskridande verksamhet. Omfattande samarbets-system för organisering av och information om vägtrafik kommer att utvecklas, vilka bygger på kommunikation mellan fordon samt mellan fordon och infrastruktur.

4.2.3 Utveckling av nya koncept för godstransport och logistik

Detta kan minska trycket på transportsystemet och miljön och förbättra säkerheten och godstransportkapaciteten. I de nya koncepten kan till exempel högpresterande fordon med låg miljöpåverkan kombineras med smarta, säkra, inbyggda och infrastrukturbaserade system. Detta bör bygga på en integrerad logistikstrategi på transportområdet. Verksamheten ska också stödja utvecklingen av visionen om e-transport: en papperslös fraktprocess, där elektronisk information flödar fritt och tjänster och betalningar är kopplade till fysiska fraktflöden med olika transportsätt.

4.2.4 Minskad olycksfrekvens, färre omkomna och skadade samt förbättrad säkerhet

Detta uppnås genom arbete med inneboende aspekter i organisationen, hanteringen och övervakningen av prestanda och risker inom transportsystem samt genom fokus på konstruktion, tillverkning och drift av luftfartyg, fordon, fartyg, infrastrukturer och terminaler. Tonvikten ligger på passiv och aktiv säkerhet, förebyggande säkerhet och förbättrad automatisering och bättre utbildningsprocesser för att minska risken för och effekten av mänskliga misstag. Särskilda verktyg och tekniker ska utformas för att möjliggöra bättre prognoser, bedömning och hantering av effekterna av väder, naturliga risker och andra krissituationer. Verksamheten fokuseras också på att integrera säkerhetsaspekter i planering och organisation av passagerar- och fraktflöden, på utvecklingen av luftfartyg, fordon och fartyg, på trafik- och systemorganisation samt på utformning av transportinfrastruktur och av gods- och passagerarterminaler. Intelligent tillämpningar för transport och omstigning kan också tillhandahålla användbara redskap för ökad säkerhet. Verksamheten kommer också att inriktas på att förbättra säkerheten för alla trafikanter, särskilt dem som löper störst risk, i synnerhet i stadsområdena.

4.3 Global ledning för den europeiska transportindustrin

Genom att ligga ett steg före i den tekniska utvecklingen och förbättra konkurrenskraften för befintliga tillverkningsprocesser kan forskning och innovationer bidra till tillväxt och högkvalificerade arbeten inom den europeiska transportindustrin för att möta den växande konkurrensen. Det som står på spel är vidareutveckling av konkurrenskraften hos en viktig ekonomisk sektor, som direkt motsvarar 6,3 % av unionens samlade bruttonationalprodukt (BNP) och sysselsätter nästan 13 miljoner människor i Europa. De särskilda målen är bland annat att utveckla nästa generations innovativa och miljövänliga luft-, sjö- och marktransportmedel för att säkerställa hållbar tillverkning av innovativa system och innovativ utrustning och bereda mark för framtida transportmedel, genom att utarbeta ny teknik och nya koncept och former, intelligenta kontrollsystem, effektiva utvecklingsproduktionsprocesser, innovativa tjänster och certifieringsförfaranden. Europa strävar efter att bli världsledande i fråga om effektivitet, miljöprestanda och säkerhet inom alla transportsätt och att stärka sitt ledarskap på de globala marknaderna både för slutprodukter och delsystem.

Forskning och innovation ska koncentreras på följande särskilda verksamheter:

4.3.1 Utveckling av nästa generations transportmedel som ett sätt att säkra marknadsandelar i framtiden

Detta bidrar till att förstärka det europeiska ledarskapet inom luftfartyg, höghastighetståg, konventionell tågtrafik och tågtrafik i städer och förorter, vägfordon, fordon med elektrisk framdrivning, passagerarkryssningsfartyg, färjor och specialiserade högteknologiska fartyg och havsplattformar. Dessutom sporrar konkurrensen mellan europeiska industrier om nya tekniker och system och stöds diversifieringen mot nya marknader, även mot andra sektorer än transportsektorn. Detta innefattar utveckling av innovativa, säkra och miljövänliga luftfartyg, fordon och fartyg med effektiva framdrivningssystem, höga prestanda och intelligenta drifts- och styrsystem.

4.3.2 Inbyggda, smarta styrsystem

Smarta styrsystem krävs för att öka prestanda och förbättra systemintegrationen vid transporter. Lämpliga gränssnitt för kommunikation mellan luftfartyg, fordon, fartyg och infrastrukturer i alla relevanta kombinationer ska utvecklas, med beaktande av effekterna av elektromagnetiska fält, i syfte att fastställa gemensamma driftsmässiga standarder. De kan omfatta tillhandahållande av trafiklednings- och användarinformation direkt till enheter i fordon med hjälp av tillförlitliga realtidstrafikdata om vägförhållanden och trafikstockningar från samma enheter.

4.3.3 Avancerade produktionsprocesser

Avancerade processer möjliggör anpassningar, lägre livscykelkostnader och kortare utvecklingstid och underlättar standardisering och certifiering av luftfartyg, fordon, fartyg, komponenter till dessa, utrustning och relaterad infrastruktur. Verksamheten inom detta område ska utveckla snabba och kostnadseffektiva tekniker för utformning och tillverkning, inbegripet tekniker för montering, konstruktion, underhåll och återvinning, med hjälp av digitala verktyg och automatisering, samt möjligheter till integration av komplexa system. Detta främjar konkurrenskraftiga leveranskedjor, som kan leverera snabbare till marknaden, och lägre kostnader utan att kraven på säker och trygg drift sänks. Även transporttillämpningar med innovativa material är en prioritering, med tanke på såväl miljö- som konkurrenskraftsmål som ökad säkerhet och trygghet.

4.3.4 Utforskning av helt nya transportkoncept

Detta bidrar till att stärka Europas konkurrenskraft i ett längre perspektiv. Strategisk tvärvetenskaplig forskning och koncepttester ska utföras kring innovativa transportsystemlösningar. Detta omfattar helautomatiserade och andra nya typer av luftfartyg, fordon och fartyg med långsiktig potential och höga miljöprestanda samt nya tjänster.

4.4 Socioekonomisk och beteendevetenskaplig forskning och framtidsinriktad verksamhet för beslutsfattande

Verksamhet som stödjer politiska analyser och utvecklingsåtgärder, inklusive insamling av uppgifter för förståelse av beteende inom fysiska, socioekonomiska och bredare sociala aspekter av transport, krävs för att främja innovationer och skapa en gemensam faktabas för att bemöta de utmaningar som finns inom transportväsendet. Verksamheten ska ägnas åt utveckling och genomförande av en europeisk forsknings- och innovationspolitik för transport och rörlighet, framtidsstudier och teknisk framsyn och åt att stärka det europeiska forskningsområdet.

Förståelse av särskilda lokala och regionala förhållanden, användares beteenden och synsätt, samhällelig acceptans, effekter av politiska åtgärder, rörlighet, förändrade behov och mönster, framtida efterfrågeutveckling, affärsmodeller och deras betydelse är av största vikt för utvecklingen av det europeiska transportsystemet. Scenarioutveckling med beaktande av samhälleliga trender, uppgifter om orsakssamband, politiska mål och teknisk framsyn ur ett år 2050-perspektiv ska genomföras. För att åstadkomma en bättre förståelse av kopplingarna mellan territoriell utveckling, social sammanhållning och det europeiska transportsystemet krävs gedigna modeller som grund för sunt politiskt beslutsfattande.

Forskning ska fokuseras på hur social och territoriell ojämlikhet i tillgången till rörlighet kan minskas och på hur oskyddade transportanvändares position kan stärkas. Ekonomiska frågor ska också behandlas, med fokus på olika sätt att internalisera externa effekter från transporter oberoende av transportsätt samt på beskattnings- och prismodeller. Framtidsforskning krävs för att bedöma framtida behov av kompetenser och arbetstillfällen, forsknings- och innovationsutveckling samt transnationellt samarbete.

4.5 Specifika genomförandeaspekter

Verksamheten kommer att organiseras så att en integrerad strategi och en strategi för varje transportslag möjliggörs alltefter behov. Synlighet och kontinuitet kommer att krävas under många år för att beakta särdragen inom varje transportslag och utmaningarnas holistiska karaktär samt relevanta aspekter av de strategiska forsknings- och innovationsagendorna inom ramen för de europeiska teknikplattformarna för transport.

Stöd till relevanta gemensamma initiativ för programplanering och relevanta offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan också komma i fråga. Det kommer även att skapas lämpliga kopplingar till åtgärder inom relevanta europeiska innovationspartnerskap. Verksamheten ska även inriktas på att öka stödet till och främja små och medelstora företag medverkan.

5. KLIMATÅTGÄRDER, MILJÖ, RESURSEFFEKTIVITET OCH RÅVAROR

5.1 Motverkande av och anpassning efter klimatförändringar

Den nuvarande koldioxidkoncentrationen i atmosfären är nästan 40 % högre än vid inledningen av den industriella revolutionen och nivån är den högsta på 2 miljoner år. Andra växthusgaser än koldioxid bidrar också till klimatförändringarna och de spelar en allt större roll. Utan handlingskraftiga åtgärder kan klimatförändringarna kosta världen minst 5 % av BNP per år eller upp till 20 % enligt vissa scenarier. Om tidiga, effektiva åtgärder sätts in, kan nettokostnaden å andra sidan begränsas till omkring 1 % av BNP per år. För att målet om en temperaturökning på 2 °C ska uppnås och de värsta effekterna av klimatförändringarna ska kunna undvikas, måste de utvecklade länderna minska sina utsläpp av växthusgaser med 80-95 % år 2050 jämfört med nivån år 1990.

Syftet med denna verksamhet är därför att utveckla och bedöma innovativa, kostnadseffektiva och hållbara anpassnings- och begränsningsåtgärder och anpassnings- och begränsningsstrategier för såväl koldioxid som andra växthusgaser samt aerosoler och att framhäva såväl tekniska som icke-tekniska gröna lösningar, genom att ta fram underlag för informerade, tidiga och effektiva åtgärder och skapa nätverk för de kompetenser som krävs.

För att åstadkomma detta ska forskning och innovationer fokuseras på följande:

5.1.1 Förbättrad förståelse av klimatförändringar och tillhandahålla tillförlitliga klimatprognoser

Bättre förståelse av orsakerna bakom klimatförändringarna och hur förändringarna utvecklas samt mer exakta klimatprognoser är avgörande för att samhället ska kunna skydda människoliv, varor och infrastrukturer och säkerställa ett effektivt beslutsfattande och adekvata begränsnings- och anpassningsalternativ. Det är viktigt att fortsätta att förbättra den vetenskapliga kunskapsbasen om drivande klimatfaktorer, processer, mekanismer, återkopplingar och gränsvärden med koppling till de terrestra och marina ekosystemens, polarekosystemens och atmosfärens sätt att fungera. Förbättrad förståelse skapar även möjlighet att mer exakt upptäcka klimatförändringar och knyta dem till naturliga och mänskliga orsaker. Stöd kommer att ges till tillförlitligare klimatprognoser i rätt tidsmässig och rumslig skala genom förbättrad mätning och utveckling av mer korrekta scenarier och modeller, inbegripet kompletta jordsystemmodeller som tar hänsyn till paleoklimatets historia.

5.1.2 Bedömning av effekter och sårbarheter och utveckling av innovativa, kostnads-effektiva anpassningsåtgärder, riskförebyggande åtgärder och riskhanteringsåtgärder

Kunskaperna om samhällets, ekonomins och ekosystemens förmåga till anpassning efter klimatförändringar är ofullständig. Effektiva, rättvisa och samhälleligt acceptabla åtgärder för att skapa en klimatsäker miljö och ekonomi och ett klimatsäkert samhälle kräver integrerade analyser av aktuella och framtida effekter, sårbarheter, befolkningsexponeringar, risker och deras hantering, sekundära effekter såsom migration och konflikter, kostnader och möjligheter med koppling till klimatförändringar och -variationer, med beaktande av extrema händelser och relaterade klimatbetingade faror och huruvida de är återkommande. Sådana analyser ska också utvecklas kring de negativa effekter som klimatförändringar medför för biologisk mångfald, ekosystem och ekosystemtjänster, vattenresurser, infrastrukturer, ekonomiska tillgångar och naturtillgångar. Fokus ska placeras på de mest värdefulla naturliga ekosystemen och konstruerade miljöerna, samt viktiga samhälleliga, kulturella och ekonomiska sektorer i hela Europa. Insatserna ska utreda effekterna och de förhöjda riskerna för folkhälsan av klimatförändringar, klimatorsakade faror och de ökade koncentrationerna av växthusgaser i atmosfären. Forskningen ska utvärdera innovativa, rättvist fördelade och kostnadseffektiva åtgärder för anpassning till klimatförändringar, inbegripet skydd och anpassning av naturresurser och ekosystem, samt relaterade effekter, som underlag och stöd för utveckling och genomförande av sådana åtgärder på alla nivåer och i alla skalor. Detta innefattar också möjliga effekter, kostnader, risker och fördelar med s.k. geo-engineering. De komplexa inbördes sambanden, konflikterna och synergieffekterna av politiskt beslutade anpassningsåtgärder och riskförebyggande åtgärder samt andra former av klimat- och sektorspolitik ska undersökas, inbegripet effekter på sysselsättning och levnadsstandard inom riskgrupper.

5.1.3 Stöd till politik för begränsning, inbegripet studier med inriktning på konsekvenserna av annan sektorspolitik

Unionens övergång till en konkurrenskraftig, resurseffektiv och klimatsäker ekonomi och ett resurseffektivt och klimatsäkert samhälle år 2050 kräver utformning av effektiva och långsiktiga strategier för låga utsläpp och betydande framsteg i vår innovationskapacitet. Forskning ska användas för att bedöma de miljömässiga och socioekonomiska riskerna, möjligheter och effekter som följer av bekämpningsåtgärder mot klimatförändringar. Effekterna av annan sektorspolitik ska också bedömas. Forskningen ska stödja utveckling och validering av nya klimat-energi-ekonomi-modeller, med beaktande av ekonomiska instrument och relevanta externa effekter, i syfte att testa olika politiska åtgärder för bekämpning av klimatförändringar och olika typer av koldioxidsnål teknik i olika skalor och för de viktigaste ekonomiska och

samhälleliga sektorerna på unionsnivå och globalt. Insatserna ska underlätta tekniska, institutionella och socioekonomiska innovationer genom att stärka kopplingarna mellan forskning och tillämpningar samt mellan entreprenörer, slutanvändare, forskare, beslutsfattare och kunskapsinstitutioner.

5.2 Skydd av miljön, hållbar förvaltning av naturresurser, vatten, biologisk mångfald och ekosystem

Samhället står inför en stor utmaning: att uppnå en hållbar balans mellan mänskliga behov och miljön. Miljöresurserna, inbegripet vatten, luft, biomassa, fruktbar jord, biologisk mångfald och ekosystem och de tjänster de erbjuder är en förutsättning för hela den europeiska och globala ekonomin och för vår livskvalitet. Globala affärsmöjligheter med koppling till naturresurser förväntas vara värda över 2 biljoner EUR år 2050 ⁽¹⁾. Trots detta skadas ekosystem i Europa och globalt så svårt att naturen inte kan återställa dem och miljöresurser överutnyttjas eller till och med förstörs. Till exempel försvinner varje år 1 000 km² av de mest fruktbara jordytorna och mest värdefulla ekosystemen inom unionen och en fjärdedel av allt färskvatten slösas bort. Dessa mönster måste brytas. Forskningen måste bidra till att vända de trender som skadar miljön och till att säkerställa att ekosystemen kan fortsätta att bidra med de resurser, varor och tjänster som krävs för välbefinnande, ekonomiskt välstånd och hållbar utveckling.

Syftet med denna verksamhet är därför att tillhandahålla kunskap och verktyg för förvaltning och skydd av naturresurser, som leder till en hållbar balans mellan begränsade resurser och nuvarande och framtida samhälleliga och ekonomiska behov.

För att åstadkomma detta ska forskning och innovationer fokuseras på följande:

5.2.1 Fördjupad förståelse av biologisk mångfald och ekosystemens sätt att fungera, deras interaktioner med sociala system och deras roll för att upprätthålla ekonomin och människors välbefinnande

Människors handlingar kan orsaka miljöförändringar som inte kan återställas och som förändrar ekosystemen och den biologiska mångfalden. Det är avgörande att vi kan förutse dessa risker genom att bedöma, övervaka och prognostisera mänskliga verksamheters inverkan på miljön, inbegripet förändrad markanvändning, och miljöförändringarnas inverkan på människors välfärd. Forskning om marina ekosystem (från kustområden till djuphavsområden, inklusive de marina resursernas hållbarhet), polarområdenas och färskvattnets ekosystem samt terrestra ekosystem och ekosystem i städer, inbegripet grundvattenberoende ekosystem, kommer att förbättra vår förståelse av de komplexa interaktionerna mellan naturresurser och sociala, ekonomiska och ekologiska system, inbegripet naturliga jämviktspunkter, samt motståndskraften eller sårbarheten i mänskliga och biologiska system. Forskningen ska undersöka hur biologisk mångfald och ekosystem fungerar och reagerar på antropogen inverkan, hur de kan återställas och hur detta kommer att påverka ekonomier och människors välbefinnande. Dessutom ska lösningar för hantering av resursutmaningar undersökas i ett europeiskt och internationellt sammanhang. Forskningen kommer att bidra till politiska åtgärder och praxis, som säkerställer att samhällelig och ekonomisk verksamhet genomförs inom gränserna för vad den biologiska mångfaldens hållbarhet och anpassningsförmåga tillåter.

5.2.2 Utveckling av integrerade strategier för vattenrelaterade utmaningar och en omläggning till hållbar förvaltning och användning av vattentillgångar och vattentjänster

Tillgången på färskvatten och dess kvalitet har blivit globala angelägenheter med långtgående ekonomiska och sociala följder. Genom den ständigt ökande efterfrågan för olika användningsområden som ofta står i stark kontrast till varandra (t.ex. jordbruk, industri, rekreation, allmän vattenförsörjning, ekosystem och landskapsvård, återställande/förbättring av miljön), resursernas ökade sårbarhet, som förvärras av klimatförändringarna och globala förändringar, urbaniseringen, föroreningarna och överexploateringen av färskvattenresurserna håller upprätthållande och förbättring av vattnets kvalitet och tillgänglighet samt begränsning av färskvattenekosystemens påverkan genom mänsklig verksamhet på att bli en kritisk utmaning för vattenanvändarna i olika sektorer och för de akvatiska ekosystemen.

Forskning och innovation kommer att ta upp dessa påfrestningar och tillhandahålla integrerade strategier, verktyg, teknik och innovativa lösningar för att tillgodose framtidens behov. Syftet kommer att vara att utveckla lämpliga strategier för vattenförvaltning, förbättra vattenkvaliteten, hantera obalansen mellan efterfrågan på vatten och tillgängligheten eller tillgången på olika nivåer och i olika omfattning, sluta vattnets kretslopp, främja ett hållbart beteende hos slutkonsumenterna och ta upp frågan om vattenrelaterade risker och samtidigt upprätthålla de akvatiska ekosystemens integritet, struktur och sätt att fungera i linje med unionens gällande politik.

⁽¹⁾ Uppskattningarna har gjorts av PricewaterhouseCoopers för "sustainability-related global business opportunities in natural resources (including energy, forestry, food and agriculture, water and metals)" samt WBCSD (2010) Vision 2050: The New Agenda for Business, World Business Council for Sustainable Development: Genève. URL: http://www.wbcsd.org/web/projects/BZrole/Vision2050-FullReport_Final.pdf.

5.2.3 Tillhandahållande av kunskap och verktyg för effektivt beslutsfattande och allmänhetens deltagande

Samhällssystemen, de ekonomiska systemen och styrningssystemen måste fortfarande behandla såväl utarmning av resurser som skador på ekosystemen. Forskning och innovationer kommer att ligga till grund för de politiska beslut som krävs för förvaltning av naturresurser och ekosystem för att undvika eller anpassa sig efter svåra klimat- och miljöförändringar och för att främja institutionella, ekonomiska, beteendemässiga och tekniska förändringar som säkerställer hållbarhet. Forskning kommer således att stödja utvecklingen av system som ska värdera biologisk mångfald och ekosystemtjänster, inbegripet förståelse av mängden naturtillgångar och flödet av ekosystemtjänster. Särskild vikt kommer att läggas vid avgörande och politiskt relevanta ekosystem och ekosystemtjänster, som färskvatten, hav och oceaner (inbegripet kustområden), skogar, polarområden, luftkvalitet, biologisk mångfald, markanvändning och jord. Samhällets och ekosystemets motståndskraft mot föroreningsämnen och patogener och mot katastrofer, inbegripet naturrisker (såsom seismiska och vulkaniska risker, översvämningar och torka) och skogsbränder, ska stödjas genom förbättrad kapacitet för prognostisering, tidiga varningar och bedömning av sårbarheter och effekter, inbegripet situationer med flera risker. Forskning och innovationer ska därför bidra med stöd för miljö- och resurseffektivitetspolitik och olika åtgärder för effektiv, evidensbaserad styrning inom gränserna för en säker verksamhet. Innovativa metoder ska utvecklas för att öka konsekvensen i politiken, hantera kompromisser och motstridiga intressen samt öka allmänhetens medvetenhet om forskningsresultat och medborgarnas deltagande i beslutsfattande.

5.3 Säkerställande av hållbar försörjning med råvaror som inte är energi- eller jordbruksbaserade

Bygg-, kemikalie-, fordons-, rymdfarts- samt maskin- och transportmedelsindustrin har ett sammanlagt mervärde på över 1 000 miljarder EUR, sysselsätter omkring 30 miljoner människor och är alla beroende av tillgången på råvaror. Unionen är självförsörjande med byggnadsmineraler. Unionen är ändå nettoimportör av de flesta industriella mineraler, trots att unionen tillhör de världsledande inom produktion av vissa sådana mineraler. Dessutom är unionen i hög grad beroende av import av metalliska mineraler och är helt importberoende av vissa viktiga råvaror.

Aktuella trender visar att efterfrågan på råvaror drivs av utvecklingen i tillväxtekonomier samt av den snabba spridningen av viktig möjliggörande teknik. Europa måste säkerställa en hållbar förvaltning och en hållbar försörjning med råvaror såväl inom som utanför dess gränser för alla sektorer som är beroende av tillgång på råvaror. De politiska målen för viktiga råvaror anges i kommissionens råvaruinitiativ⁽¹⁾.

Syftet med denna verksamhet är därför att förbättra kunskapsbasen om råvaror och att utveckla innovativa lösningar för kostnadseffektiv och miljövänlig prospektering, utvinning, bearbetning, återanvändning och återvinning av råvaror samt för att ersätta råvaror med ekonomiskt attraktiva och miljömässigt hållbara alternativ med lägre miljöpåverkan.

För att åstadkomma detta ska forskning och innovationer fokuseras på följande:

5.3.1 Förbättrad kunskapsbas om tillgänglighet för råmaterial

Bedömningen av tillgängligheten på längre sikt för resurser, globalt och inom unionen, inbegripet tillgången till "urban mines" (deponier och gruvavfall) och kustvattens- och djuphavsrurser (t.ex. gruvdrift på djuphavsbotten efter sällsynta mineraler) och relaterade osäkerheter ska förbättras. Denna kunskap bidrar till en effektivare användning, återvinning och återanvändning av sällsynta eller miljöskadliga råvaror i samhället. Dessutom bidrar den till utvecklingen av globala regler, praxis och standarder, som styr ekonomiskt livskraftig, miljövänlig och samhälleligt acceptabel prospektering, utvinning och bearbetning av resurser, inbegripet praxis för markanvändning och fysisk planering i kust- och havsområden på grundval av ett ekosystemrelaterat arbetssätt.

5.3.2 Främjande av hållbar försörjning och användning av råvaror, inbegripet mineralresurser, från land och hav, omfattande prospektering, utvinning, bearbetning, återanvändning och återvinning

Forskning och innovation krävs under råvarornas hela livscykel, för att säkerställa tillförlitlig och hållbar försörjning och bearbetning till ett rimligt pris när det gäller råvaror som är avgörande för europeiska industrier. Utveckling och spridning av ekonomiskt livskraftiga, miljövänliga och samhälleligt acceptabla tekniker för prospektering, utvinning och bearbetning kommer att främja en effektivare resursanvändning. I detta ingår mineralresurser från land och hav och även potentialen hos s.k. "urban mines" kommer att utnyttjas. Nya och ekonomiskt livskraftiga och resurseffektiva materialåtervinnings-tekniker, affärsmodeller och processer inbegripet processer och system med slutna kretslopp bidrar också till att minska

⁽¹⁾ KOM(2008) 699 final.

unionens beroende av försörjning med primära råvaror. Detta innebär ett behov av längre användningstid och högkvalitativ återvinning samt behov av kraftigt minskat resursspill. En livscykelinriktad syn ska användas, från försörjningen med tillgängliga råvaror till livscykelns slut, med minimala energi- och resurskrav.

5.3.3 Alternativ till viktiga råvaror

För att möta risken för minskad global tillgänglighet för vissa råvaror, på grund av till exempel handelsbegränsningar, ska hållbara ersättningsmöjligheter och alternativ till viktiga råvaror (med liknande sätt att fungera och egenskaper) undersökas och utvecklas. Detta minskar EU:s beroende av primära råvaror och minskar miljöpåverkan.

5.3.4 Ökande samhällelig medvetenhet och kunskap om råvaror

Den nödvändiga övergången till en mer självförsörjande och resurseffektiv ekonomi kommer att kräva kulturella, beteendemässiga, socioekonomiska, systemviktiga och institutionella förändringar. För att åtgärda det växande problemet med kunskapsluckor inom unionens råvarusektor (inbegripet gruvindustrin i Europa) ska mer effektiva partnerskap mellan universitet, geologiska undersökningar, industrin och andra intressenter uppmuntras. Utvecklingen av innovativ, grön kunskap måste också stödjas. Dessutom är den allmänna medvetenheten om egna råvarors betydelse för den europeiska ekonomin fortfarande begränsad. För att underlätta de nödvändiga strukturella förändringarna ska forskning och innovationer syfta till att öka medborgares, politiska beslutsfattaresh, aktörers och institutioners inflytande.

5.4 Möjliggörande av övergången till en grön ekonomi och ett grönt samhälle genom miljöinnovation

Unionen kan inte fungera framgångsrikt i en värld med allt högre resursförbrukning, miljöförsämring och minskad biologisk mångfald. För att tillväxt ska kunna frikopplas från användningen av naturresurser krävs strukturella förändringar av hur vi använder, återanvänder och förvaltar resurser, samtidigt som miljön måste skyddas. Genom miljöinnovationer kan vi minska belastningen på miljön, öka resurseffektiviteten och ta de första stegen på vägen mot en resurs- och energieffektiv ekonomi inom unionen. Miljöinnovationer skapar också goda möjligheter för tillväxt och sysselsättning och ökar den europeiska konkurrenskraften på den globala marknaden, som väntas växa till ett värde på omkring en biljon EUR efter 2015 ⁽¹⁾. Redan i dag har 45 % av företagen infört någon typ av miljöinnovation. Uppskattningar visar att omkring 4 % av miljöinnovationerna har medfört mer än 40 % minskad materialanvändning per utenhet ⁽²⁾, vilket visar på stor framtida potential. Det är dock inte ovanligt att mycket lovande och tekniskt avancerade miljöinnovativa tekniker, processer, tjänster och produkter inte når marknaden på grund av de förkommersiella utmaningarna och att de inte utnyttjar all sin miljörelaterade och ekonomiska potential, eftersom privata investerare anser att skalökningen liksom att introducera dem på marknaden innebär ett alltför stort risktagande.

Syftet med verksamheten är därför att främja alla typer av miljöinnovationer som möjliggör övergången till en grön ekonomi.

För att åstadkomma detta ska forskning och innovationer fokuseras på följande:

5.4.1 Stärkande av miljöinnovativa tekniker, processer, tjänster och produkter, inbegripet utforskning av sätt att minska mängden råvaror i produktionen och konsumtionen och problemlösning i sammanhanget och ökad spridning på marknaden

Stöd kommer att ges till alla typer av miljöinnovation, såväl inkrementell som radikal, som kombinerar tekniska, organisationsrelaterade, samhälleliga, beteendemässiga, affärsrelaterade och politiska innovationer och stärker civilsamhällets deltagande. Detta underlättar en mer cirkulär ekonomi, samtidigt som miljöpåverkan minskas, miljöns motståndskraft förbättras och bieffekter på miljön och eventuellt på andra sektorer beaktas. Detta omfattar användardriven innovation, affärsmodeller, industriell symbios, produktservicesystem, produktdesign, livscykelperspektiv och vagga till vagga-strategier samt utforskning av sätt att minska mängden råvaror i produktionen och konsumtionen och problemlösning i sammanhanget och ökad spridning på marknaden. Potentialen att övergå till mer hållbara konsumtionsmönster kommer att tas

⁽¹⁾ Europaparlamentet, "Policy Department Economic and Scientific Policy, Eco-innovation – putting the EU on the path to a resource and energy efficient economy, Study and briefing notes", mars 2009.

⁽²⁾ Miljöobservationsobservatoriet, "The Eco-Innovation Challenge – Pathways to a resource-efficient Europe – Annual Report 2010", maj 2011.

upp. Syftet är att förbättra resurseffektiviteten genom att (i absoluta termer) minska införsel, spill och utsläpp av skadliga ämnen (t.ex. de som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁽¹⁾) inom värdekedjan och främja återanvändning, återvinning och resurserättning.

Särskild tonvikt ska läggas vid att underlätta övergången från forskning till marknad, med deltagande av industrin, framför allt nystartade företag och innovativa små och medelstora företag, civilsamhällets organisationer och slutanvändare, från utvecklingen av prototyper och demonstration av tekniska, sociala och miljörelaterade prestanda till första tillämpning på marknaden och kopiering av miljöinnovativa tekniker, produkter, tjänster eller praxis av relevans för unionen. Åtgärderna kommer att bidra till att undanröja hindren för att miljöinnovationer utvecklas och börjar tillämpas på bred bas, skapa eller utvidga marknaderna för de berörda lösningarna och förbättra konkurrenskraften för unionens företag, i synnerhet små och medelstora företag, på världsmarknaderna. Nätverk för miljöinnovatörer ska också bildas för att öka spridningen och användningen av kunskap och skapa bättre kopplingar mellan utbud och efterfrågan.

5.4.2 Stöd för innovativa politiska åtgärder och samhällseliga förändringar

Strukturella och institutionella förändringar krävs för att möjliggöra övergången till en grön ekonomi och ett grönt samhälle. Genom forskning och innovationer ska de huvudsakliga hindren för samhällseliga och marknadsrelaterade förändringar åtgärdas och syftet ska vara att främja innovativa, hållbara beteenden hos konsumenter, företagsledare och beslutsfattare, med bidrag från samhällsvetenskap och humaniora. Gedigna och transparenta verktyg, metoder och modeller ska utvecklas för att bedöma och möjliggöra de huvudsakliga ekonomiska, samhällseliga, kulturella och institutionella förändringar som krävs för att åstadkomma ett paradigmskifte mot en grönare ekonomi och ett grönt samhälle. Forskningen ska utforska hur hållbara livsstilar och konsumtionsmönster kan främjas och innefatta socioekonomisk forskning, beteendevetenskap, användardeltagande och allmänhetens acceptans av innovationer samt verksamhet för att förbättra kommunikation och allmän medvetenhet. Demonstrationsåtgärder ska användas i stor utsträckning.

5.4.3 Mätning och bedömning av framsteg mot en grön ekonomi

Tillförlitliga indikatorer måste utvecklas inom alla tillämpliga rumsliga skalor, vilka kompletterar BNP, metoder och system för att stödja och bedöma övergången mot en grön ekonomi och effektiviteten i olika relevanta politiska åtgärder. Forskning och innovation ska bedrivas utifrån ett livscykelperspektiv och ska förbättra kvaliteten och tillgängligheten för data, mätmetoder och system som är relevanta för resurseffektivitet och miljöinnovationer samt underlätta utvecklingen av innovativa kompensationsystem. Socioekonomisk forskning ska leda till en bättre förståelse av de orsaker som ligger till grund för tillverkarens och konsumenters beteende och därigenom bidra till utformning av effektivare politiska instrument för att underlätta övergången till en resurseffektiv och klimatsäker ekonomi. Dessutom ska teknikbedömningsmetoder och integrerade modeller utvecklas för att stödja resurseffektivitet och miljöinnovativa politiska åtgärder på alla nivåer, samtidigt som konsekvensen inom politiken ökas och kompromisser hanteras. Resultatet ska möjliggöra övervakning, bedömning och minskning av de material- och energiflöden som krävs vid tillverkning och konsumtion och dessutom göra det lättare för beslutsfattare och företag att integrera miljökostnader och externa effekter i sina åtgärder och beslut.

5.4.4 Främjad resurseffektivitet med hjälp av digitala system

Innovationer inom informations- och kommunikationsteknik kan vara ett viktigt verktyg för att stödja resurseffektivitet. För att uppnå detta mål ska moderna och innovativa IKT-lösningar bidra till betydande effektivitetsvinster inom produktivitet, framför allt genom automatiserade processer, realtidsövervakning och beslutsstödsystem. Syftet med IKT-användningen ska vara att driva på en successiv dematerialisering av ekonomin, genom att underlätta övergången till digitala tjänster, samt att underlätta ändrade konsumtionsbeteenden och affärsmodeller genom användning av framtidens IKT.

5.5 Utveckling av omfattande och hållbara globala system för miljöobservation och miljöinformation

Omfattande globala system för miljöobservation och -information krävs för att säkerställa leverans av den långsiktiga information som behövs för att åtgärda denna samhällsutmaning. Dessa system ska användas för att övervaka, bedöma och förutsäga tillstånd, status och tendenser för klimatet, naturresurser, inbegripet råvaror, terrestra och marina ekosystem (från kustområden till djuphavsområden) och ekosystemtjänster, samt för att utvärdera politiska åtgärder för koldioxid- och klimatförändringsbegränsande politiska åtgärder och andra åtgärder inom alla ekonomiska sektorer. Information och kunskaper från dessa system ska användas för att stimulera smart användning av strategiska resurser, för att stödja utvecklingen av evidensbaserad politik, för att främja nya miljö- och klimatrelaterade tjänster samt för att utveckla nya möjligheter på globala marknader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

Möjligheter, tekniker och datainfrastrukturer för jordobservation och -övervakning måste bygga på framsteg inom IKT, rymdteknik och aktiva nätverk, fjärravkända observationer, nya in situ-sensorer, mobila tjänster, kommunikationsnätverk, webbtjänstverktyg för deltagande och förbättrade infrastrukturer för beräkningar och modellering, i syfte att kontinuerligt tillhandahålla korrekt information och prognoser i rätt tid. Fri, öppen och obegränsad tillgång till kompatibla data och information samt effektiv och – vid behov – säker lagring, förvaltning och spridning av forskningsresultat ska uppmuntras. Insatserna ska bidra till att fastställa Copernicus-programmets framtida operativa verksamhet och öka användningen av Copernicus-data inom forskningen.

5.6 Kulturarv

Kulturarvets tillgångar är unika och oersättliga både i sin materiella form och genom sitt immateriella värde och sin kulturella betydelse och innebörd. De är viktiga drivkrafter för social sammanhållning, identitet och välbefinnande och bidrar i hög grad till hållbar utveckling och skapande av sysselsättning. Europas kulturarv utsätts för förstörelse och skador, vilket ytterligare förvärras av ökad exponering för mänsklig verksamhet (t.ex. turism) och extremt väder till följd av klimatförändringar och andra naturliga risker och katastrofer.

Syftet med denna verksamhet är att skapa kunskap och innovativa lösningar genom anpassnings- och begränsningsstrategier, metoder, teknik, produkter och tjänster för bevarande och förvaltning av det materiella kulturarv i Europa som hotas av klimatförändringarna.

För att åstadkomma detta ska tvärvetenskaplig forskning och innovation fokuseras på följande:

5.6.1 Fastställande av motståndskraftsnivåer via iakttagelse, övervakning och modellering

Nya och förbättrade skadebedömnings-, övervaknings- och modelleringsteknik kommer att utvecklas för att förbättra den vetenskapliga kunskapsbasen om hur kulturarvet påverkas av klimatförändringarna och andra miljö- och humanrelaterade riskfaktorer. Den kunskap och förståelse som skapas med hjälp av scenarier, modeller och verktyg, inbegripet analys av hur värde uppfattas, kommer att bidra till att skapa en solid vetenskaplig grund för utveckling av strategier, policy och standarder för motståndskraft inom en sammanhållen ram för riskbedömning av förvaltning och kulturarvstillgångar.

5.6.2 Bättre förståelse av hur samhällen uppfattar och reagerar på klimatförändringen och seismiska och vulkaniska risker

Genom integrerade strategier kommer forskning och innovation att utveckla resurseffektiva lösningar för förebyggande, anpassning och begränsning, vilket inbegriper innovativa metoder, tekniker, produkter och tjänster för bevarande av kulturarvstillgångar, kulturlandskap och historiska livsmiljöer.

5.7 Specifika genomförandeaspekter

Verksamheten ska stärka EU:s deltagande och ekonomiska bidrag till multilaterala processer och initiativ, till exempel Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), Mellanstatliga panelen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) och Gruppen för jordobservation (GEO). Samarbete med andra större offentliga och privata forskningsfinansiärer och med större forskningsnätverk kommer att förbättra forskningseffektiviteten såväl globalt som i Europa och bidra till global forskningsstyrning.

Forsknings- och tekniksamarbete kommer att bidra till den globala UNFCCC-teknikmekanismen (Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar) och underlätta teknisk utveckling, innovationer och överföring till stöd för klimatanpassningsåtgärder och hantering av växthusgaser.

En vidareutveckling av resultatet av FN:s Rio+20-konferens är att en mekanism tas fram för att systematiskt samla in, sammanställa och analysera vetenskapliga och tekniska kunskaper om viktig hållbar utveckling och frågor som rör grön ekonomi, inbegripet ett ramverk för att mäta framsteg. Detta kompletterar befintliga vetenskapliga paneler och organ och synergieffekter med dessa ska eftersträvas.

Forskningsverksamhet under denna samhällsutmaning ska bidra till arbetet med Copernicus genom att tillhandahålla en utvecklingsrelaterad kunskapsbas för Copernicus.

Stöd till relevanta gemensamma initiativ för programplanering och relevanta offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan också komma i fråga.

Lämpliga kopplingar kommer också att upprättas till åtgärder inom relevanta europeiska innovationspartnerskap och relevanta aspekter av europeiska teknikplattformars forsknings- och innovationsagendor.

Särskilda åtgärder ska vidtas för att resultat från forskning och innovationer inom unionen kring klimat, resurseffektivitet och råvaror även används i industriell forskning inom andra unionsprogram, till exempel programmet Life +, europeiska struktur- och investeringsfonder samt externa samarbetsprogram.

Verksamheten ska också bland annat bygga vidare på och ytterligare förbättra åtgärderna inom miljöinnovationsprogrammet.

Insatserna ska även tillhandahålla kontinuerliga analyser av vetenskapliga och tekniska framsteg inom unionen och dess större partnerländer och -regioner, tidiga utredningar av marknadsmöjligheter för nya miljötekniker och ny miljöpraxis samt teknisk framsynhet för forsknings- och innovationspolitik.

6. EUROPA I EN FÖRÄNDERLIG VÄRLD: INKLUDERANDE, INNOVATIVA OCH REFLEKTERANDE SAMHÄLLEN

Detta avsnitt innehåller forsknings- och innovationsinsatser som bidrar till att göra samhällen mer inkluderande, innovativa och reflekterande samt särskilda åtgärder som understödjer vissa av de övergripande frågor som nämns i samband med denna samhällsutmaning ⁽¹⁾.

6.1 Inkluderande samhällen

Vissa aktuella trender i europeiska samhällen medför möjligheter till ett mer enat Europa, men även risker och utmaningar. Dessa möjligheter, risker och utmaningar måste förstås och förutses för att Europa ska kunna utvecklas med välfungerande solidaritet och samarbete på samhällelig, ekonomisk, politisk, utbildningsrelaterad och kulturell nivå med beaktande av att världen blir allt tätare sammankopplad och präglad av ömsesidigt beroende.

I detta sammanhang är målet att förstå, analysera och utveckla den sociala, ekonomiska och politiska delaktigheten samt inkluderande arbetsmarknader, bekämpa fattigdom och marginalisering, stärka de mänskliga rättigheterna, digital delaktighet, jämlikhet, solidaritet och interkulturell dynamik genom stöd till spetsforskning, interdisciplinär forskning, utarbetande av indikatorer, tekniska framsteg, organisationsinnovation, utveckling av regionala innovationskluster och nya former av samarbete och gemensamt skapande. Forskning och annan verksamhet ska stödja genomförandet av Europa 2020-strategin samt andra relevanta delar av unionens politik. Den samhällsvetenskapliga och humanistiska forskningen intar en ledande roll i detta sammanhang. För att fastställa, övervaka, utvärdera och arbeta för mål för europeiska strategier och politiska åtgärder krävs fokuserad forskning som gör det möjligt för beslutsfattare att analysera och bedöma effekten och effektiviteten av planerade åtgärder, framför allt när det gäller social integration. Detta förutsätter att alla livsområden och alla åldersgrupper omfattas av fullständig social integration och socialt deltagande.

Följande särskilda mål kommer att eftersträvas i avsikt att förstå och främja eller genomföra:

6.1.1 Mekanismer som främjar smart och hållbar tillväxt för alla

Europa har utvecklat en specifik och ganska unik kombination av ekonomisk utveckling, socialpolitik som siktar på en hög nivå av social sammanhållning, gemensamma humanistiska kulturella värden som omfattar demokrati och rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, respekt för och skydd av mångfalden, samt främjande av utbildning och vetenskap, konst och humaniora som grundläggande drivkrafter för sociala och ekonomiska framsteg och välfärd. Den ständiga strävan efter ekonomisk tillväxt medför ofta mänskliga, sociala, miljömässiga och ekonomiska kostnader. En smart och hållbar tillväxt som bidrar till delaktighet i Europa kräver omfattande förändringar i hur tillväxt och samhälleligt välbefinnande definieras, mäts (inbegripet genom mätning av framsteg utöver de allmänt tillämpade BNP-indikatorerna), skapas och bibehålls över tid.

⁽¹⁾ Utan påverkan på budgeten för denna samhällsutmaning.

Forskningen ska analysera utvecklingen av medborgarnas deltagande, hållbara livsstilar, kulturell förståelse och socioekonomiska beteenden och värderingar och hur de kopplas till paradigmer och politik och till hur institutioner, samhällen, marknader, företag, styr- och trossystem fungerar i Europa och deras relationer med andra regioner och ekonomier. Verktyg ska utvecklas för en bättre utvärdering av kontextuella och ömsesidiga effekter av sådana utvecklingar, och jämförelser göras av offentlig politik mot bakgrund av de många utmaningarna i Europa, och politiska åtgärder och mekanismer analyseras för beslutsfattande inom områden som sysselsättning, beskattning, orättvisor, fattigdom, social integration, utbildning och kunskaper, samhällsutveckling, konkurrenskraft och den inre marknaden i syfte att nå insikter om nya förhållanden och tillfällen till ökad europeisk integration samt om hur dess sociala, kulturella, vetenskapliga och ekonomiska komponenter och synergier ger unionen fördelar jämfört med andra globala aktörer.

Man kommer att analysera följderna för tillväxt, arbetsmarknaden och välbefinnande av demografiska förändringar som beror på åldrande samhällen och migrationsrörelser. För att kunna tackla den utmaning som den framtida tillväxten utgör är det i detta sammanhang viktigt att ta hänsyn till de olika kunskapskomponenterna och inrikta forskningen på lärande- och utbildningsfrågor eller på unga människors roll och plats i samhället. Forskningen kommer dessutom att utveckla bättre verktyg för utvärdering av hållbarhetskonsekvenser av olika typer av ekonomisk politik. Dessutom ska forskningen analysera hur nationella ekonomier utvecklas och vilka typer av styrning på europeisk och internationell nivå som kan bidra till att förhindra makroekonomisk obalans, monetära problem, skattekonkurrens, arbetslöshet och sysselsättningsproblem samt andra typer av samhällseliga, ekonomiska och finansiella problem. Under detta arbete ska det växande ömsesidiga beroendet mellan unionen och globala ekonomier, marknader och finansiella system och de därav följande utmaningarna för institutionell utveckling och offentlig förvaltning beaktas. Mot bakgrund av den europeiska statsskuldskrisen kommer tyngdpunkten även att ligga på forskning för att fastställa ramvillkoren för stabila europeiska finansiella och ekonomiska system.

6.1.2 Betrodda organisationer, metoder, tjänster och strategier som krävs för att skapa motståndskraftiga, inkluderande, deltagande, öppna och kreativa samhällen i Europa, särskilt med beaktande av migration, integration och demografisk förändring

För att förstå de sociala, kulturella och politiska omvandlingarna i Europa krävs en analys av förändrad demokratisk praxis och förändrade förväntningar samt av den historiska utvecklingen av identiteter, mångfald, territorier, religioner, kulturer, språk och värderingar. Detta innefattar en god förståelse av den europeiska integrationens historia. Med forskningens hjälp vill man identifiera olika sätt att anpassa och förbättra de europeiska välfärdssystemen, samhällstjänster och den vidare sociala trygghetsdimensionen i politiska åtgärder, för att åstadkomma sammanhållning och jämlikhet mellan könen, främja participativa, öppna och kreativa samhällen och främja social och ekonomisk jämlikhet och solidaritet mellan generationerna. Forskningen ska analysera hur samhällen och politik kan bli mer europeiska i vidare bemärkelse, genom utveckling av identiteter, kulturer och värderingar, spridning av kunskap, idéer och trosuppfattningar och kombinationer av principer och praxis vad gäller ömsesidighet, enhetlighet och jämlikhet, med särskild uppmärksamhet på migration, integration och demokratisk förändring. Analyser ska också göras av hur utsatta befolkningsgrupper (t.ex. romer) kan delta fullt ut i utbildning, samhället och demokratin, framför allt genom förvärvande av olika typer av kunskaper och genom att mänskliga rättigheter skyddas. Analysen av hur politiska system utvecklas och svarar på ovannämnda sociala utvecklingar och hur de själva utvecklas blir sålunda central. Forskningen ska också behandla utvecklingen av de viktiga system som tillhandahåller grundläggande former av mänskliga och sociala band, till exempel familj, arbete, utbildning och sysselsättning, och bidrar till att bekämpa sociala ojämlikheter, utslagning och fattigdom.

Social sammanhållning och rättvis och tillförlitlig rättvisa, utbildning, demokrati, tolerans och mångfald är faktorer som nog måste övervägas i syfte att identifiera och bättre utnyttja europeiska relativa fördelar på världsnivå och för att ge förbättrat evidensbaserat stöd till politiken. Forskningen ska även ta hänsyn till vikten av rörlighet och migration, inbegripet intraeuropeiska flöden, och demografiska frågor för den framtida politiska utvecklingen i Europa.

Dessutom är det viktigt att förstå vilka utmaningar och möjligheter som spridningen av IKT för med sig, såväl på individuell som kollektiv nivå, för att se nya möjligheter för inkluderande innovationer. Den ökande socioekonomiska betydelsen av digital delaktighet innebär att forskning och innovationsåtgärder ska främja IKT-lösningar som ökar delaktigheten samt effektivt förvärvande av digitala kunskaper som medför ökad egenmakt för medborgare och ökad konkurrenskraft för arbetskraften. Särskild tonvikt ska läggas vid nya tekniska framsteg, som möjliggör stora förbättringar inom personanpassning, användarvänlighet och tillgänglighet tack vare en bättre förståelse av medborgares, konsumenters och användares beteenden och värderingar, också bland personer med funktionshinder. Detta kräver forskning och innovation som arbetar för att möjliggöra största möjliga delaktighet.

6.1.3 Europas roll som global aktör, framför allt i fråga om mänskliga rättigheter och global rättvisa

Europas distinkta historiska, politiska, sociala och kulturella system påverkas i allt högre grad av globala förändringar. För att Europas externa verksamhet inom närområdet och i övriga världen samt rollen som global aktör ska kunna vidareutvecklas måste förmågan att fastställa, prioritera, förklara, utvärdera och främja de europeiska politiska målen i samverkan med övriga regioner och samhällen i världen förbättras, för att främja samarbete eller förhindra eller lösa

konflikter. Dessutom måste den europeiska förmågan att förutse och reagera på utvecklingen och effekterna av globaliseringen förbättras. Detta kräver en förbättrad förståelse och förbättrat lärande av historia, kultur och politiska/ekonomiska system i andra delar av världen samt av internationella aktörers roll och inflytande. Slutligen ska Europa också på ett effektivt sätt bidra till global styrning och global rättvisa på viktiga områden som handel, utveckling, arbete, ekonomiskt samarbete, miljö, utbildning, jämställdhet och mänskliga rättigheter, försvar och säkerhet. Detta förutsätter möjligheter att utveckla ny förmåga i form av till exempel verktyg, tjänster, system och analysinstrument eller i form av diplomati på formella och informella internationella arenor med statliga och icke-statliga aktörer.

6.1.4 Främjande av hållbara och inkluderande miljöer genom innovativ fysisk planering och stadsplanering

I dag bor 80 % av unionens medborgare i och omkring städer och följaktligen kan inadekvat stadsplanering och stadsutformning få enorma konsekvenser för deras liv. Att förstå hur de fungerar för alla medborgare och hur de är konstruerade, hur gynnsam boendemiljö de erbjuder och hur de förmår dra till sig bland annat investeringar och kompetens är därför avgörande för att unionen ska lyckas skapa tillväxt, arbetstillfällen och en hållbar framtid.

Europeisk forskning och innovation bör tillhandahålla verktyg och metoder för en mer hållbar, öppen, innovativ och inkluderande planering och utformning av städer och deras ytterområden, bättre förståelse av dynamiken i stadssamhällen och social förändring och av samspelet mellan energi, miljö, transport och markanvändning, inbegripet samverkan med omkringsliggande landsbygdsområden, förbättrad förståelse av offentliga områdens utformning och användning i städer, även i samband med migration, för förbättrad social integration och utveckling och minskade risker och brottslighet i stadsmiljöer, nya metoder för att minska påfrestningarna på naturresurser och stimulera hållbar ekonomisk tillväxt och samtidigt förbättra livskvaliteten för Europas stadsbefolkning samt en framtidsvision om den samhällsekologiska övergången till en ny modell för stadsutveckling som förstärker unionsstädernas roll som nav för innovation och centrum för skapande av sysselsättning och social sammanhållning.

6.2 Innovativa samhällen

Unionens andel av den globala kunskapsproduktionen är alltså betydande men dess socioekonomiska effekter måste maximeras. Insatser kommer att göras för att öka effektiviteten i forsknings- och innovationspolitiken och dess transnationella politiska synergieffekter och konsekvens. Det rör sig om innovation i vid bemärkelse, inklusive storskaliga politiska, samhälls-, användar- och marknadsdrivna innovationer. Den kreativa industrins och kulturindustrins erfarenhet och innovativa kraft kommer att beaktas. Denna verksamhet ska understödja arbetet med att åstadkomma ett fungerande europeiskt forskningsområde, framför allt i Europa 2020-strategins flaggskeppsiniciativ Innovationsunionen och Digital agenda för Europa.

Följande särskilda mål kommer att eftersträvas:

6.2.1 Stärka evidensbasen och stödet för Innovationsunionen och det europeiska forskningsområdet

För att bedöma och prioritera investeringar och stärka Innovationsunionen och det europeiska forskningsområdet kommer stöd att ges till analys av forsknings-, utbildnings- och innovationsrelaterade policyer, system och aktörer i Europa och tredje land samt till utveckling av indikatorer, data- och informationsinfrastrukturer. Framtidsinriktad verksamhet och pilotinitiativ, ekonomi- och jämställdhetsanalyser, politisk övervakning, ömsesidigt lärande, koordinationsverktyg och -verksamhet samt utveckling av metoder för effektbedömningar och utvärderingar kommer också att behövas, vilka ska dra nytta av de direkta synpunkterna från intressenter, företag, myndigheter, civilsamhällets organisationer och medborgare. Denna analys bör genomföras i överensstämmelse med studier om systemen för högre utbildning i Europa och tredjeländer inom Erasmus+-programmet.

För att åstadkomma en enda marknad för forskning och innovation ska åtgärder vidtas för att uppmuntra beteenden som bidrar till det europeiska forskningsområdet. Stöd kommer att ges till verksamhet som stödjer politiska åtgärder som rör kvaliteten på forskningsutbildning, rörlighet och karriärutveckling, inklusive initiativ för rörlighetstjänster, öppen rekrytering, kvinnors deltagande inom vetenskaperna, forskares rättigheter och kopplingar till globala forskarsamhällen. Denna verksamhet ska genomföras, samtidigt som synergieffekter och ett nära samarbete med verksamheten inom Marie Skłodowska-Curie, under prioriteringen Vetenskaplig spetskompetens ska eftersträvas. Stöd kommer att ges till institutioner som lägger fram innovativa koncept för snabbt genomförande av principerna för det europeiska forskningsområdet, inbegripet den europeiska stadgan för forskare och riktlinjer för rekrytering av forskare och kommissionens rekommendation om förvaltningen av immateriella rättigheter i samband med kunskapsöverföring och en uppförandekod för universitet och andra offentliga forskningsorganisationer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(2008) 1329 slutlig, 10 april 2008.

Vad gäller politisk samordning ska en enhet för politisk rådgivning skapas för att göra expertrådgivning tillgänglig för nationella myndigheter när de fastställer nationella reformprogram och forsknings- och innovationsstrategier.

För att flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen ska kunna genomföras finns det också ett behov av stöd för marknadsdriven innovation, öppen innovation, innovation i offentliga sektorn och social innovation i syfte att stärka innovationskapaciteten hos företag och främja den europeiska konkurrenskraften. Detta kräver förbättringar i de allmänna ramvillkoren för innovation samt hantering av de specifika hinder som förhindrar tillväxt i innovativa företag. Stöd kommer att ges till kraftfulla stödmekanismer för innovation (t.ex. för förbättrad klusterhantering, offentlig-privata partnerskap och nätverkssamarbeten), starkt specialiserade innovationsstödtjänster (t.ex. om förvaltning/utnyttjande av immateriell äganderätt, nätverk av ägare och användare av immateriella rättigheter, innovationsförvaltning, entreprenörskapskompetens och nätverk med inköpare) samt granskningar av offentlig politik i relation till innovationer. Specifika ärenden som rör små och medelstora företag kommer att stödjas under det särskilda målet "Innovation inom små och medelstora företag".

6.2.2 Undersökning av nya former av innovation, med särskild betoning på social innovation och kreativitet, och förståelse av hur alla former av innovation växer fram, blir framgångsrika eller misslyckas

Sociala innovationer skapar nya varor, tjänster, processer och modeller som uppfyller samhällets behov och skapar nya sociala relationer. Eftersom innovationsmetoderna hela tiden förändras behövs det ytterligare forskning om utvecklingen av alla former av innovation och hur samhällets behov tillgodoses genom innovation. Det är viktigt att förstå hur sociala innovationer och kreativitet kan leda till förändringar i befintliga strukturer, metoder och politik och hur de kan uppmuntras och nå större skala. Det är viktigt att bedöma effekterna av medborgare som skapar nätverk på onlineplattformar. Stöd kommer också att ges till användning av design i företag, nätverksarbete och utforskande av IKT-användning för att förbättra inlärningsprocesser samt till nätverk med sociala innovatörer och sociala entreprenörer. Forskningen kommer även att inriktas på innovationsplattformar och på hur de utvecklas, blir framgångsrika eller misslyckas (inbegripet risktagande och olika lagstiftningsmiljöers inverkan).

Det är nödvändigt att stödja innovation för att främja effektiva, öppna och medborgarcentrerade samhällstjänster (t.ex. e-förvaltning). Detta kräver multidisciplinär forskning om ny teknik och storskaliga innovationer, framför allt relaterade till digital integritet, kompatibilitet, personlig elektronisk identifiering, öppna data, dynamiska användargränssnitt, plattformar för livslångt lärande och e-lärande, medborgarcentrerade samhällstjänster och integration och innovation som drivs av användare, bland annat inom samhällsvetenskap och humaniora. Sådan verksamhet ska också inriktas på dynamik i sociala nätverk samt crowdsourcing och smartsourcing för gemensam tillverkning av lösningar för att ta itu med sociala problem som bygger på t.ex. öppna datauppsättningar. De ska bidra till hantering av komplext beslutsfattande, framför allt hantering och analys av mycket stora mängder data för gemensam modellering, simulerat beslutsfattande, visualiseringstekniker, processmodellering och system för deltagande, samt till analys av föränderliga relationer mellan medborgare och offentlig sektor.

Särskilda åtgärder ska utformas för att få med offentliga sektorn som en drivkraft för innovation och förändring på nationell nivå och unionsnivå, särskilt genom policystöd och gränsöverskridande innovationsåtgärder med största möjliga geografiska spridning som möjliggör smart användning av IKT i och av offentlig förvaltning för smidigt tillhandahållande av offentliga tjänster för allmänheten och företagen.

6.2.3 Utnyttjande av alla generationers innovativa, kreativa och produktiva potential

Verksamheten kommer att bidra till att utforska Europas möjlighet till innovativitet i fråga om nya produkter och ny teknik, förbättrade tjänster och nya affärsmodeller och sociala modeller som är anpassade till samhällets förändrade demografiska struktur. Genom verksamheten kommer alla generationers potential att utnyttjas bättre genom att utveckling av en smart policy främjas för att förverkliga aktivt åldrande i ett sammanhang där förhållandet mellan generationerna förändras och genom att stödja integrering av generationerna av unga européer inom alla områden av det sociala, politiska, kulturella och ekonomiska livet med hänsyn till bland annat uppfattningen om möjligheterna till innovation i den aktuella miljön, med hög arbetslöshet i många unionsregioner.

6.2.4 Främjande av konsekvent och effektivt samarbete med tredjeländer

Övergripande verksamheter säkerställer en strategisk utveckling av internationellt samarbete inom Horisont 2020 och behandlar övergripande politiska mål. Verksamheter som stödjer bilaterala, multilaterala och biregionala politiska dialoger inom forskning och innovation med tredjeländer, regioner, inom internationella forum och organisationer ska användas för att underlätta politiska utbyten, ömsesidigt lärande och prioriteringar och främja ömsesidig tillgång till program och övervaka effekterna av samarbeten. Olika typer av nätverk och samverkan ska underlätta optimala kopplingar mellan forsknings- och innovationsaktörer på båda sidor och förbättra kompetenser och samarbetsförmågor i mindre utvecklade

tredjeländer. Verksamheten ska främja samordningen av samarbetspolitik och -program på unionsnivå och nationell nivå samt gemensam verksamhet mellan medlemsländer och associerade länder respektive tredjeländer, för att förbättra dess allmänna effekter. Slutligen ska närvaron av europeisk forskning och innovationer i tredjeländer konsolideras och stärkas, framför allt genom att utforska skapandet av europeiska virtuella "vetenskaps- och innovationshus", tillhandahålla tjänster till europeiska organisationer som utökar sin verksamhet till tredjeländer samt öppnande av forskningscentrum som upprättas gemensamt med tredjeländer för organisationer eller forskare från andra medlemsländer och associerade länder.

6.3 Reflekterande samhällen – kulturarv och europeisk identitet

Syftet är att bidra till förståelse av Europas intellektuella bas, dess historia och de många influenserna från Europa och annat håll som inspirationskälla för dagens människor. Europa kännetecknas av en mängd olika folk (inklusive minoriteter och ursprungsbefolkningar), traditioner och nationella identiteter och dessutom av olika utvecklingsnivåer vad avser ekonomi och samhälle. Migration och rörlighet, media, industri och transporter bidrar till mängden olika synsätt och livsstilar. Denna mångfald och de möjligheter den erbjuder bör erkännas och beaktas.

De europeiska samlingarna i bibliotek, inbegripet digitala samlingar, arkiv, museer, gallerier och andra offentliga institutioner är en skattkammare av riklig, outnyttjad dokumentation och studiemöjligheter. Dessa arkivresurser representerar tillsammans med det immateriella kulturarvet inte bara den enskilda medlemsstatens historia utan även det kollektiva arv som växt fram i unionen under årens lopp. Materialet bör göras tillgängligt för forskare och medborgare, bland annat genom ny teknik, så att det blir möjligt att se framåt med hjälp av arkiven om det förflutna. Kulturarvets tillgänglighet och bevarande i dessa former behövs, om det nuvarande engagemanget inom och mellan europeiska kulturer ska förbli vitalt och bidrar till en hållbar ekonomisk tillväxt.

Verksamheten ska vara inriktad på följande:

6.3.1 Studier av Europas arv, minne, identitet, integration och kulturell samverkan och överföring, inbegripet hur detta återspeglas i kulturella och vetenskapliga samlingar, arkiv och museer, för att skapa ett bättre underlag och en förståelse för nutiden genom rikare tolkningar av det förflutna

Verksamheten ska bidra till kritisk analys av hur ett europeiskt materiellt och immateriellt arv har utvecklats över tid, inbegripet språk, minnen, sedvänjor, institutioner och identiteter. Den kommer att innefatta studier av tolkningen av och metoderna för kulturell samverkan, integration och utestängning.

Genom den intensifierade europeiska integrationsprocessen har det framkommit att det finns en mer omfattande europeisk identitetssfär - en som kompletterar andra typer av identitet i Europa. Ett brett spektrum av uppgifter och vittnesbörd om de europeiska identitetssfärerna finns i vetenskapliga samlingar, arkiv, museer, bibliotek och kulturarvsplatser i och utanför Europa. De erbjuder material och dokument som möjliggör förbättrad förståelse för identitetsskapande processer som ger möjlighet till reflektion över sociala, kulturella eller till och med ekonomiska processer som bidrar till tidigare, nuvarande och framtida former av europeisk identitet. Målet är att utveckla innovationer och att använda och analysera föremål och/eller dokumentation i kulturella och vetenskapliga samlingar, arkiv och museer för att förbättra vår förståelse av hur europeisk identitet kan spåras, konstrueras eller diskuteras.

Flerspråkighet, överföring och spridning av idéer i, till och från Europa och hur de utgör en del av det gemensamma europeiska intellektuella arvet kommer att undersökas.

6.3.2 Forskning om europeiska länders och regioners historia, litteratur, konst, filosofi och religioner och om hur dessa har bildat underlag för den samtida europeiska mångfalden

Kulturell mångfald är en viktig aspekt av Europas särart och en källa till styrka, dynamik och kreativitet. Verksamheten ska ta upp den samtida europeiska mångfalden och hur denna mångfald formas av historien och samtidigt bidra till att analysera hur sådan mångfald leder till nya interkulturella utvecklingstendenser eller till och med spänningar och konflikter. Konst, medier, landskap, litteratur, språk, filosofi och religioner kommer att få en central roll i förhållande till denna mångfald, eftersom de erbjuder olika tolkningar av de sociala, politiska och kulturella förhållandena och påverkar människors och samhällsaktörers synsätt och metoder.

6.3.3 Forskning om Europas roll i världen, om ömsesidiga influenser och band mellan världens regioner och om de europeiska kulturerna betraktade utifrån

Verksamheten kommer att ägnas de komplicerade socioekonomiska och kulturella banden mellan Europa och andra regioner i världen och bedöma potentialen för förbättrat interkulturellt utbyte och dialog, med beaktande av de bredare sociala, politiska och ekonomiska utvecklingstendenserna. Den kommer att bidra till analysen av utvecklingen av olika synsätt i Europa på andra regioner i världen och vice versa.

6.4 Specifika genomförandeaspekter

För att främja en optimal kombination av tillvägagångssätt, ska samarbete mellan denna samhällsutmaning och prioriteringen Industriellt ledarskap upprättas i form av tvärvetenskapliga insatser inriktade på samverkan mellan människa och teknik. IKT-baserad teknisk innovation kommer att ha stor betydelse för att höja produktiviteten och få medborgare ur alla generationer att medverka med sin kreativitet i ett innovationssamhälle.

Genomförandet av denna samhällsutmaning kommer även att få administrativt och samordnande stöd från internationella nätverk för de främsta forskarna och innovatörerna, t.ex. Cost och Euraxess, och bidrar därför också till det europeiska forskningsområdet.

Stöd till relevanta gemensamma initiativ för programplanering och relevanta offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap kan också komma i fråga.

Det kommer även att skapas lämpliga kopplingar till åtgärder inom relevanta europeiska innovationspartnerskap och till relevanta aspekter av europeiska teknikplattformars forsknings- och innovationsagendor.

Forsknings- och innovationsinsatser inom denna samhällsutmaning kommer bidra till genomförandet av unionens internationella samarbetsverksamhet för forskning och innovation, genom att unionen på ett mer strategiskt sätt deltar i vetenskaps-, teknik- och innovationssamarbete med sina viktigaste tredjelandspartner. I detta avseende kommer Strategiska forumet för internationellt samarbete inom vetenskap och teknik (SFIC) att fortsätta med strategisk rådgivning till rådet och kommissionen om den internationella dimensionen av det europeiska forskningsområdet.

7. SÄKRA SAMHÄLLEN: ATT SKYDDA EUROPAS FRIHET, SÄKERHET OCH MEDBORGARE

Unionen, dess medborgare och internationella partner är utsatta för många olika typer av säkerhetshot och utmaningar, som kriminalitet, terrorism och masskrissituationer som beror på mänskliga misstag eller naturkatastrofer. Hoten kan vara gränsöverskridande och vara inriktade på fysiska mål eller cyberrymden. Attacker mot kritisk infrastruktur, nät och offentliga myndigheters eller privata enheters webbplatser på internet underminerar inte bara medborgarnas förtroende, utan kan även allvarligt påverka viktiga sektorer som energi, transport, hälsa, finans eller telekommunikationer.

För att förutse, förebygga och hantera dessa hot krävs utveckling och användning av innovativa tekniker, lösningar, prognosverktyg och kunskaper, stimulans av samarbete mellan leverantörer och användare, nya lösningar för civil säkerhet, förbättrad konkurrenskraft för de europeiska säkerhets- och tjänsteindustrierna, inbegripet IKT, samt förebyggande och motverkande av brott mot integritet och mänskliga rättigheter på internet och annorstädes, samtidigt som europeiska medborgares individuella rättigheter och frihet säkerställs.

Att samordna och förbättra säkerhetsforskningen och säkerhetsinnovationen är sålunda oerhört viktigt och kommer att bidra till en kartläggning av aktuella forskningsinsatser, inklusive prognoser, och till förbättrade relevanta juridiska villkor och förfaranden för samordning, inklusive standardförberedande åtgärder.

Verksamheten inom denna samhällsutmaning ska uteslutande inriktas på civila tillämpningar och kommer att utföras med ett uppdragsinriktat arbetssätt, främja effektivt samarbete mellan slutanvändare, industri och forskare samt integrera alla relevanta samhällseliga dimensioner och samtidigt följa etiska principer. Verksamheten ska stödja unionens politik för inre och yttre säkerhet, inbegripet den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, och förbättra cybersäkerhet, förtroende och integritet på den digitala inre marknaden. Verksamheten kommer också att vara inriktad på forskning och utveckling av nästa generation innovativa lösningar, genom att utarbeta nya koncept och utformning av samt driftskompatibla standarder. Detta ska ske genom utveckling av innovativ teknik och innovativa lösningar som avhjälper luckor i säkerheten och leder till minskade risker vid säkerhetshot.

Följande särskilda mål kommer att eftersträvas:

7.1 Bekämpning av brottslighet, olaglig handel och terrorism, inklusive förståelse och motarbetande av terroristers idéer och uppfattningar

Syftet är såväl att undvika incidenter som att lindra de möjliga konsekvenserna av dem. Det förutsätter ny teknik och ny kapacitet för bekämpning och förebyggande av brottslighet (inbegripet it-brottslighet), olaglig handel och terrorism (inbegripet cyberterrorism), inklusive förståelse av orsakerna bakom och effekterna av radikaliserings och våldsam extremism och motarbetande av terroristers idéer och uppfattningar, även för att undvika luftfartsrelaterade hot.

7.2 Skydd och förbättring av motståndskraften hos kritisk infrastruktur, försörjningskedjor och transportsätt

Ny teknik och nya processer och metoder samt särskilt utvecklade funktioner ska bidra till att skydda kritiska infrastrukturer (även i stadsområden), system och tjänster som krävs för att samhället och ekonomin ska fungera tillfredsställande (inom bland annat kommunikation, transport, finanser, hälsa, livsmedel, vatten, energi, logistik och försörjningskedjor samt miljö). Detta innefattar analyser och säkerställande av att offentliga och privata viktiga nätverksinfrastrukturer och tjänster skyddas mot alla typer av hot, inbegripet luftfartsrelaterade hot. Detta kommer också att omfatta skydd av sjötransportvägar.

7.3 Förstärkt säkerhet genom gränsförvaltning

Tekniker och funktioner krävs också för att förbättra system, utrustning, verktyg, processer och metoder för snabb identifiering för att förbättra land-, sjö- och kustgränssäkerheten och förvaltningen, inbegripet både kontroll- och övervakningsfrågor, samtidigt som hela potentialen i det europeiska gränsovervakningssystemet (Eurosur) utnyttjas. Dessa ska utvecklas och testas med avseende på effektivitet, efterlevnad av juridiska och etiska principer, proportionalitet, samhällelig acceptans och respekt för grundläggande rättigheter. Forskningen ska också stödja förbättringar av den integrerade gränsförvaltningen i Europa, bland annat genom ökat samarbete med kandidatländer, potentiella kandidatländer och länder som innefattas av den europeiska grannskapspolitiken.

7.4 Förbättrad cybersäkerhet

Cybersäkerhet är en förutsättning för att människor, företag och samhällstjänster ska kunna dra nytta av de möjligheter som erbjuds av internet eller andra datanät och annan kommunikationsinfrastruktur. Förbättrad säkerhet måste tillhandahållas för system, nätverk, åtkomstenheter, programvara och tjänster, inbegripet molntjänster, samtidigt som kompatibilitet för olika typer av tekniker ska beaktas. Forskning och innovation kommer att stödjas för att bidra till att förebygga, identifiera och i realtid motverka cyberattacker inom flera områden och jurisdiktioner och för att skydda viktiga IKT-infrastrukturer. Det digitala samhället utvecklas ständigt och internet används och missbrukas på nya sätt. Hela tiden uppstår nya möjligheter till social interaktion och nya mobila och platsbaserade tjänster och ett "sakernas internet" växer fram. För detta krävs en ny typ av forskning, som bör drivas på av de framväxande trenderna inom tillämpningar, användning och samhälle. Snabba forskningsinitiativ ska vidtas, bland annat proaktiva FoU-åtgärder, för att snabbt reagera på nya, moderna utvecklingar inom tillförlitlighet och säkerhet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas skydd av barn, eftersom de är mycket sårbara för de framväxande formerna av it-brottslighet och -övergrepp.

Arbetet bör här bedrivas i nära samordning med IKT-delen av prioriteringen Industriellt ledarskap.

7.5 Ökning av Europas motståndskraft mot kriser och katastrofer

För detta mål krävs utveckling av särskild teknik och kapacitet till stöd för olika typer av krishanteringsåtgärder i kris- och katastrofsituationer (till exempel civilskydd, brandförsvaret, miljökontaminering, havsföroreningar, civilförsvaret, utveckling av medicinska informationsinfrastrukturer för räddningsinsatser och återhämtningsprocesser efter katastrofer) samt brottsbekämpning. Forskningen ska innefatta hela kedjan av krishantering och samhällelig motståndskraft och stödja uppbyggandet av en europeisk insatskapacitet vid nödsituationer.

7.6 Säkerställande av integritet och frihet, inklusive på internet, och förbättrad förståelse av samhälls-, rätts- och etikaspekterna på alla områden inom säkerhet, risk och förvaltning

För att skydda människans rätt till integritet även i det digitala samhället krävs utveckling av ramverk och tekniker som är integritetsskyddande i sin utformning för att stödja nya produkter och tjänster. Det ska utvecklas teknik för att ge användare kontroll över sin personliga information och över hur den får användas av tredje part och verktyg för att identifiera och blockera olagligt innehåll och stoppa databrott samt för att skydda mänskliga rättigheter online och för att förhindra att människors aktiviteter individuellt eller inom grupper begränsas genom olagliga sökningar eller profileringar.

Alla nya säkerhetslösningar och -tekniker måste vara acceptabla för samhället, utformas i enlighet med unionsrätt och internationell rätt samt identifiera och åtgärda säkerhetshot på ett effektivt och proportionerligt sätt. En bättre förståelse av de socioekonomiska, kulturella och antropologiska dimensionerna av säkerhet, orsaker till bristande säkerhet, mediernas och kommunikationens roll samt medborgares uppfattningar är därför avgörande. Etiska och rättsliga frågor och skydd av mänskliga värderingar och grundläggande rättigheter samt risk- och hanteringsfrågor ska behandlas.

7.7 Förbättrad standardisering och driftskompatibilitet, inbegripet för krishantering

Standardförberedande verksamhet och standardiseringsverksamhet ska stödjas på alla uppdragsområden. Uppmärksamhet kommer att ägnas åt standardiseringsbrister och nästa generation av verktyg och teknik. Verksamhet inom alla uppdragsområden ska också behandla integration och kompatibilitet mellan system och tjänster, inbegripet aspekter som kommunikation, distribuerade arkitekturer och mänskliga faktorer, inbegripet för krishantering.

7.8. Stöd till unionens politik för yttre säkerhet, inbegripet konfliktförebyggande och fredsbyggande arbete

Det krävs ny teknik, kompetens och nya lösningar för att stödja unionens politik för yttre säkerhet – från skydd av civila till humanitära insatser, gränsförvaltning eller fredsbevarande insatser och efterkrisstabilisering, inbegripet konfliktförebyggande, fredsbyggande arbete och medling. Det kommer att krävas forskning om konfliktlösning och återupprättande av fred och rättvisa, tidig identifiering av faktorer som leder till konflikter och om effekterna av förfaranden för reparativ rättvisa.

Detta kräver också främjande av samverkansförmåga mellan civil och militär kapacitet i civila uppgifter, vid allt från skydd av civila till humanitära insatser, gränsförvaltning eller fredsbevarande insatser. Detta ska inbegripa teknisk utveckling inom det känsliga området teknik med dubbla användningsområden för bättre kompatibilitet mellan civilskydd och militära styrkor och bland civilskyddsstyrkor över hela världen samt tillförlitlighet, organisationsrelaterade, juridiska och etiska aspekter, handelsfrågor, skydd av konfidentialitet och integritet för information samt spårbarhet för alla transaktioner och processer.

7.9 Specifika genomförandeaspekter

Forsknings- och innovationsverksamheten kommer uteslutande att inriktas på civila tillämpningar, men samordning med verksamheten inom Europeiska försvarsbyrån (EDA) ska aktivt eftersträvas i syfte att stärka samarbetet med EDA, framför allt inom det redan etablerade europeiska ramsamarbetet (European Framework Cooperation), med erkännande av att det finns områden där teknik kan komma till dubbel användning. Samordningsmekanismer med relevanta unionsbyråer, såsom europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa), Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) och Europeiska polisbyrån (Europol), kommer också att stärkas ytterligare i syfte att förbättra samordningen mellan unionsprogram och unionspolitik inom såväl inre som yttre säkerhet samt inom andra unionsinitiativ.

Med beaktande av säkerhetens särskilda krav, kommer specifika arrangemang att inrättas för programmering och ledning, bland annat med den kommitté som avses i artikel 10 i detta beslut. Sekretessbelagda uppgifter och andra typer av känslig information som rör säkerhet kommer att skyddas och särskilda krav och villkor för internationellt samarbete kan anges i arbetsprogrammen. Detta kommer också att återspeglas i organisationen av programplanering och styrning för det särskilda målet Säkra samhällen: att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare (inbegripet kommittéförfaranden).

DEL IV

SPRIDNING AV SPETSKOMPETENS OCH BREDARE DELTAGANDE

Målet är att fullt ut utnyttja potentialen hos Europas samlade kompetens och och se till att fördelarna med en innovationsdriven ekonomi både maximeras och sprids vida omkring i unionen i enlighet med principen om excellens.

Det finns betydande skillnader inom Europa vad gäller forsknings- och innovationsresultat, vilket måste hanteras med särskilda åtgärder. För att möjliggöra högsta kvalitet och innovationer ska distinkta åtgärder vidtas, som om lämpligt ska komplettera och vara utformade i synergi med politik och åtgärder under de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Bland annat ska följande åtgärder vidtas:

- a) Samarbete mellan spetsforskningsinstitutioner och regioner som är lågpresterande när det gäller FoU och innovation: Samarbetet syftar till inrättandet av nya (eller betydande uppgraderingar av befintliga) kompetenscentrum i medlemsstater och regioner som är lågpresterande när det gäller FoU och innovation. Det kommer att inriktas på den förberedande fasen för inrättande eller uppgradering och modernisering av en sådan institution med hjälp av en samarbetsprocess med en ledande motpart i Europa, inbegripet stöd i utarbetandet av en verksamhetsplan. Man förväntar sig ett åtagande från den mottagande regionen eller medlemsstaten (t.ex. stöd via de europeiska struktur- och investeringsfonderna). Beroende på verksamhetsplanens kvalitet kan kommissionen komma att tillhandahålla ytterligare såddfinansiering för de första etapperna av centrumets inrättande.

Kopplingar till innovationskluster och erkännande av kompetens/högsta kvalitet i de institutioner i medlemsstater och regioner som är lågpresterande när det gäller FoU och innovation, bland annat genom kollegiala granskningar och kvalitetsmärkning av de institutioner som uppfyller internationella standarder, ska övervägas.

- b) Partnersamverkan mellan forskningsinstitutioner: Målet med partnersamverkan är en betydande förstärkning av ett visst forskningsområde inom en framväxande institution via kopplingar till minst två internationellt ledande institutioner inom ett visst område. Ett stort antal åtgärder till stöd för dessa kopplingar skulle understödjas (t.ex. personalutbyten, expertbesök, korta utbildningar på plats eller online, workshoppar, deltagande vid konferenser, anordnande av gemensam verksamhet, såsom sommarkurser, informationsspridning och utåtriktad verksamhet).
- c) Lärstolar kopplade till det europeiska forskningsområdet (ERA Chairs): Inrättande av lärstolar kopplade till det europeiska forskningsområdet syftar till att locka framstående akademiker till institutioner med tydlig potential för högsta forskningskvalitet, för att hjälpa institutionerna att realisera så mycket som möjligt av denna potential och därigenom skapa jämlika förhållanden för forskning och innovationer inom det europeiska forskningsområdet. Detta innefattar institutionellt stöd för att skapa en konkurrenskraftig forskningsmiljö och de ramvillkor som krävs för att attrahera, behålla och utveckla stora forskningstalanger inom dessa institutioner. Man bör undersöka möjligheterna till synergier med EFR:s verksamhet.
- d) Enhet för politiskt stöd: Syftet med denna enhet är att förbättra utformningen, genomförandet och utvärderingen av nationell/regionala forsknings- och innovationspolitik. Den ska erbjuda expertrådgivning till nationella eller regionala offentliga myndigheter på frivillig basis och därmed tillgodose behovet av att ha tillgång till relevant kunskap, dra nytta av internationella experters kunskaper, använda de senaste metoderna och verktygen samt få skräddarsydda råd.
- e) Stöd till tillgång till internationella nätverk för enastående forskare och innovatörer som saknar tillräcklig delaktighet i europeiska och internationella nätverk. Detta innefattar stöd via Cost.
- f) Förstärkning av den administrativa och operativa kapaciteten hos transnationella nätverk av nationella kontaktpunkter inbegripet genom utbildning, ekonomiskt och tekniskt stöd och en samtidig förbättring av ramen för samarbete mellan de nationella kontaktpunkterna samt informationsflödet mellan dessa och genomförandeorganen för Horisont 2020 så att dessa på ett bättre sätt kan stödja potentiella deltagare.

DEL V

VETENSKAP MED OCH FÖR SAMHÄLLET

Målet är att bygga upp ett effektivt samarbete mellan vetenskapen och samhället, rekrytera nya vetenskapstalanger och förena vetenskaplig spetskompetens med socialt medvetande och ansvarstagande.

Det europeiska vetenskapss- och teknisksystemets styrka är beroende av det systemets kapacitet att utnyttja talanger och idéer, oavsett var de finns. Detta kan endast uppnås om en givande och rik dialog och ett aktivt samarbete utvecklas mellan vetenskapen och samhället för att garantera en mer ansvarsfull vetenskap och möjliggöra utvecklingen av politik som är mer relevant för medborgarna. De snabba framstegen inom samtida vetenskaplig forskning och innovation har väckt viktiga etiska, rättsliga och sociala frågor som påverkar förhållandet mellan vetenskapen och samhället.

Ett förbättrat samarbete mellan vetenskapen och samhället för att möjliggöra ett bredare socialt och politiskt stöd för vetenskap och teknik i samtliga medlemsstater är i allt högre grad en avgörande fråga som ställts på sin spets i och med den nuvarande ekonomiska krisen. Offentliga vetenskapsinvesteringar kräver en omfattande samhällelig och politisk uppslutning kring vetenskapens värderingar, där man känner till och deltar i vetenskapens processer och vet att inse dess bidrag till kunskap, samhället och ekonomiska framsteg.

Verksamheten ska vara inriktad på följande:

- a) Att göra vetenskaps- och teknikkarriärer attraktiva för unga studenter och främja ett hållbart samspel mellan skolor, forskningsinstitut, näringslivet och civilsamhällets organisationer.
- b) Att främja jämlikhet mellan könen, särskilt genom stöd till strukturella förändringar i organisationen av forskningsinstitut och i forskningsverksamhetens innehåll och utformning.
- c) Att integrera samhällslivet i forsknings- och innovationsfrågor, forsknings- och innovationspolitik och forsknings- och innovationsverksamhet för att ta hänsyn till medborgarnas intressen och värderingar och öka forsknings- och innovationsresultatens kvalitet, relevans, sociala godtagbarhet och hållbarhet på olika verksamhetsområden, från social innovation till områden som bioteknik och nanoteknik.

- d) Att uppmuntra medborgare att engagera sig i vetenskapen genom formell och informell vetenskapsutbildning och främja spridning av vetenskapsbaserad verksamhet i forskningscentrum och genom andra lämpliga kanaler.
- e) Att utveckla tillgången till och användningen av resultaten från offentligt finansierad forskning.
- f) Att utveckla styrningen för främjande av ansvarsfull forskning och innovation från alla intressenters sida (forskare, offentliga myndigheter, näringslivet och civilsamhällets organisationer), med lyhördhet för samhällets behov och krav, och verka för ett etiskt regelverk för forskning och innovation.
- g) Att vidta rimliga och proportionerliga försiktighetsåtgärder när det gäller forsknings- och innovationsverksamhet genom att förutse och bedöma potentiella effekter på miljö, hälsa och säkerhet.
- h) Att förbättra kunskaperna om vetenskaplig kommunikation för att förbättra kvaliteten och effektiviteten i samspelet mellan vetenskapsmän, allmänna medier och allmänheten.

DEL VI

GEMENSAMMA FORSKNINGSCENTRUMETS (JRC) ICKE-NUKLEÄRA DIREKTA ÅTGÄRDER

JRC ska bidra till de övergripande mål och prioriteringar som anges i initiativet Horisont 2020 genom att ge vetenskapligt och tekniskt stöd till unionens politik, om lämpligt i samarbete med berörda nationella och regionala forskningsaktörer. JRC-verksamheten kommer att bedrivas med hänsyn till relevanta initiativ på region-, medlemsstats- eller unionsnivå inom ramen för utformandet av det europeiska forskningsområdet.

1. VETENSKAPLIG SPETSKOMPETENS

Gemensamma forskningscentrumet kommer att bedriva forskning för att stärka den vetenskapliga faktabasen för beslutsfattande och för att undersöka framväxande teknik- och forskningsområden, bland annat genom ett program för förberedande forskning.

2. INDUSTRIELT LEDARSKAP

Gemensamma forskningscentrumet kommer att bidra till innovation och stärka konkurrenskraften genom följande:

- a) Fortsätta bidrag till den strategiska vägledningen och den vetenskapliga agendan för relevanta instrument för indirekt forskning, såsom europeiska innovationspartnerskap, offentlig-privata partnerskap samt offentlig-offentliga partnerskap.
- b) Stöd till överföring av kunskap och teknik genom att fastställa lämpliga ramverk för skyddet av immateriella rättigheter för olika instrument för forskning och innovation och genom att främja samarbete kring överföring av kunskap och teknik mellan stora offentliga forskningsorganisationer.
- c) Bidrag till att förenkla användning, standardisering och validering av rymdteknik och data, i synnerhet i syfte att hantera samhällsutmaningar.

3. SAMHÄLLSUTMANINGAR

3.1 Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande

Gemensamma forskningscentrumet kommer att bidra till en harmonisering av metoder, standarder och förfaranden som stödjer unionslagstiftningen för hälsa och konsumentskydd genom följande:

- a) Utvärdering av risker och möjligheter med ny teknik och kemikalier, vilket innefattar nanomaterial, i livsmedel, foderprodukter och konsumentprodukter; utveckling och validering av harmoniserade metoder för integrerade teststrategier, mätning, identifiering och kvantifiering för toxikologisk farobedömning samt de allra senaste och bästa verktygen för detta, inklusive alternativa metoder till djurförsök, samt utvärdering av hälsoeffekterna från miljöförurening.
- b) Utveckling och kvalitetssäkring av metoder för hälsokontroll och screening, vilket även innefattar metoder för gen-testning och cancerscreening.

3.2

Livsmedelstrygghet, hållbart jordbruk och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomi

Gemensamma forskningscentrumet kommer att stödja utveckling, genomförande och övervakning av den europeiska jordbrukspolitiken och fiskeripolitiken, vilket inbegriper livsmedelssäkerhet och utveckling av bioekonomin, genom följande:

- a) Inrättande av ett integrerat system och verktyg för skördeprognoser och övervakning av avkastning för grödor och tillhandahållande av stöd för att förbättra utsikterna för jordbruksråvaror på kort och medellång sikt, vilket innefattar beaktande av de förväntade effekterna av klimatförändringarna.
- b) Understödjande av biotekniska innovationer och förbättrad resurseffektivitet för att producera mer för mindre kostnad genom framtagande av teknisk-ekonomiska analyser och modeller.
- c) Analysscenario för beslutsfattande inom jordbrukspolitiken och analyser av politikens påverkan på makro-/regional-/mikronivå och analys av den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020 ⁽¹⁾ och dess inverkan på tillväxt- och utvecklingsekonomier.
- d) Vidare utveckling av metoder för kontroll och tillsynsåtgärder inom fisket och spårbarhet för fisk och fiskeriprodukter, utveckling av stabila hälsoindikatorer för ekosystem och bioekonomisk modellering för att bättre förstå de direkta effekterna (t.ex. genom fiske) och de indirekta effekterna (genom klimatförändringar) av mänskliga aktiviteter på dynamiken i fiskbeståndet och den marina miljön samt effekternas socioekonomiska påverkan.

3.3 *Säker, ren och effektiv energi*

Gemensamma forskningscentrumet kommer att fokusera på energi- och klimatmålen 20-20-20, och på unionens övergång till en konkurrenskraftig, koldioxidsnål ekonomi till 2050 genom att bedriva forskning om de tekniska och socioekonomiska aspekterna av följande:

- a) En tryggad energiförsörjning, i synnerhet vad gäller kopplingar till och ömsesidigt beroende av energiförsörjning från källor och överföringssystem utanför Europa och kartläggning av de primära inhemska och externa energikällor och infrastrukturer som Europa är beroende av.
- b) Nätverk för energi-/elkraftsöverföring, särskilt genom modelleringar och simuleringar för transeuropeiska energinätverk, analyser av teknik för smarta nät/supernät och realtidssimuleringar av kraftsystem.
- c) Energieffektivitet, i synnerhet metoder för övervakning och bedömning av resultat för politiska styrmedel för energieffektivitet, teknisk-ekonomiska analyser av nyttjandet av energieffektiva tekniker och instrument och av smarta nät.
- d) Koldioxidsnåla tekniker (vilket innefattar säker kärnenergi i Euratom-programmet), särskilt resultatutvärdering och prenormativ forskning om potentiellt användbar koldioxidsnål teknik, analys och modellering av drivkrafter och hinder för utveckling och användning av sådan teknik, utvärdering av förnybara resurser och av hinder, såsom brist på råvaror av avgörande betydelse i försörjningskedjan för koldioxidsnåla tekniker och fortsatt utveckling av informationssystemet för den strategiska EU-planen för energiteknik (SETIS) och tillhörande verksamheter.

3.4 *Smarta, gröna och integrerade transporter*

Gemensamma forskningscentrumet kommer att stödja 2050-målen för ett konkurrenskraftigt, smart, resurseffektivt och integrerat transportsystem för säkra och trygga transporter av människor och varor, genom laboratoriestudier, modellering och övervakning av strategier för följande:

- a) Strategiska koldioxidsnåla transporttekniker för alla typer av transport, vilket innefattar en elektrifiering av vägtransport och användning av alternativa bränslen för flyg/fartyg/fordon, och vidareutveckling av ett internt samlingsställe som kommissionen kan använda för att samla in och sprida information om relevant teknik samt. tillgänglighet till och kostnad för icke-fossila bränslen och energikällor, vilket innefattar den elektrifierade vägtransportens påverkan på elnät och elproduktion.

⁽¹⁾ KOM(2010) 672 slutlig.

- b) Rena och effektiva fordon, i synnerhet genom definiering av harmoniserade testförfaranden och bedömningar av innovativa tekniker med avseende på utsläpp, konventionell och alternativ bränsleeffektivitet och säkerhet. Utveckling av bättre metoder för mätning av utsläpp och beräkning av miljötryck, samt samordning och harmonisering av utsläppsinventering och bevakning av aktiviteter på Europainivå.
- c) Smarta system för mobilitet för att uppnå säker, intelligent och integrerad mobilitet, vilket innefattar teknisk-ekonomisk bedömning av nya transportsystem och komponenter, tillämpningar för trafikledning och bidrag till utformningen av en integrerad strategi för att hantera efterfrågan på och styrning av transportrelaterade frågor.
- d) Integrerad transportsäkerhet, i synnerhet vad gäller tillhandahållande av verktyg och tjänster för insamling och utbyte av information om och analyser av incidenter och olyckor inom flyg-, sjö- och landtransportsektorerna. Förstärkning av arbetet med förebyggande av olyckor genom analyser och intermodal säkerhetsvägledning samt främjande av kostnadsbesparande åtgärder och effektivitetsvinster.

3.5 Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror

Gemensamma forskningscentrumet kommer att bidra till att göra Europa mer miljövänligt, till att trygga försörjningen av resurser och till en global, hållbar utveckling av naturtillgångar genom följande:

- a) Tillhandahållande av driftskompatibla miljödata och information genom en vidareutveckling av standarder och avtal om driftskompatibilitet, geospatiala verktyg och innovativa infrastrukturer för informations- och kommunikationsteknik, såsom infrastrukturen för rumslig information i gemenskapen (Inspire), och andra globala och unionsomfattande initiativ.
- b) Mätning och bevakning av viktiga miljövariabler och bedömning av tillstånd för och förändringar av naturtillgångar genom att ytterligare utveckla indikatorer och informationssystem som stödjer utvecklandet av miljöinfrastrukturer. Bedömning och värdering av ekosystemtjänster och dessas inverkan på klimatet.
- c) Utveckling av ett integrerat modelleringsramverk för bedömning av hållbarhet, med utgångspunkt i teman som jord, markanvändning, vatten, luftkvalitet, biologisk mångfald, utsläpp av växthusgaser, skogsbruk, jordbruk, energi och transport samt effekterna av klimatförändringar och motåtgärder mot dessa.
- d) Tillhandahållande av stöd för unionens utvecklingspolitiska mål genom främjande av tekniköverföring, övervakning av viktiga tillgångar (såsom skog, mark och livsmedelsförsörjning) och främjande av forskning för att begränsa effekterna av klimatförändringar och miljöeffekterna av resursanvändning och för att avgöra vilka avvägningar som behöver göras i valet mellan att använda mark för livsmedels- eller energiproduktion eller för att t.ex. främja den biologiska mångfalden.
- e) Integrerade bedömningar för riktlinjer för hållbar produktion och konsumtion, vilket innefattar försörjningstrygghet för strategiskt viktiga råvaror, resurseffektivitet, koldioxidsnåla och rena produktionsprocesser och tekniker, utveckling av produkter och tjänster, konsumtionsmönster och handel. Ytterligare utveckling och integration av livscykelanalyser i politiska analyser.
- f) Integrerade konsekvensanalyser av möjliga åtgärder för att mildra klimatförändringar och/eller för en anpassning till klimatförändringarna, baserade på utvecklingen av en uppsättning kvantitativa modeller i regional och global skala, från sektorspecifik till makroekonomisk nivå.

3.6 Europa i en föränderlig värld: Inkluderande, innovativa och reflekterande samhällen

Gemensamma forskningscentrumet kommer att bidra till arbetet med att nå målen för flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen och rubriken Europa i världen (*Global Europe*) i den fleråriga budgetramen för 2014-2020 genom följande:

- a) Omfattande analyser av drivkrafter och hinder för forskning och innovation och utveckling av en plattform för modellering för bedömning av dessas mikro- och makroekonomiska påverkan.
- b) Understödjande av arbetet med att övervaka genomförandet av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen genom resultatavlor, utvecklande av indikatorer och drift av ett system som innehåller relevanta data samt information och underrättelser för allmänheten.

- c) Drift av en plattform med information och underrättelser tillgängliga för allmänheten, som inrättas i syfte att hjälpa nationella och regionala myndigheter med smart specialisering och genomförande av en kvantitativ ekonomisk analys av rumsliga mönster i ekonomiska aktiviteter, i synnerhet för ekonomiska, sociala och territoriella skillnader och förändringar i mönstret vad gäller gensvar på teknisk utveckling.
- d) Genomförande av ekonometriska och makroekonomiska analyser av reformen av det finansiella systemet som ett led i upprätthållandet av ett effektivt unionsomfattande ramverk för hantering av finanskriser och fortsatt tillhandahållande av metodikstöd för övervakning av medlemsstaternas saldon för de offentliga finanserna i relation till målen för stabilitets- och tillväxtpakten.
- e) Övervakning av hur det europeiska området för forskningsverksamhet (ERA) fungerar och genomförande av analyser av drivkrafter och hinder för några av ERA:s nyckelelement (såsom forskarnas möjlighet till rörlighet och öppnandet av nationella forskningsprogram) och framtagande av förslag till relevanta politiska riktlinjer samt en fortsatt viktig roll inom ERA genom nätverkssamarbeten, utbildning och genom att öppna ERA:s lokaler och databaser för användare i medlemsstaterna, kandidatländer och associerade länder.
- f) Utveckling av kvantitativa ekonomiska analyser av den digitala ekonomin, forskning kring hur informations- och kommunikationstekniken påverkar målen för det digitala samhället och studier av hur känsliga säkerhetsfrågor påverkar individens liv (*Digital Living*).

3.7 Säkra samhällen: skydd av Europas frihet, säkerhet och medborgare

Gemensamma forskningscentrumet kommer att bidra till arbetet med att nå målen för rubriken Säkerhet och medborgarskap i den fleråriga budgetramen för 2014-2020 genom följande:

- a) Fokusering på identifiering och utvärdering av sårbarhet hos kritisk infrastruktur (vilket innefattar globala navigations-system och finansmarknader), utveckling av bättre verktyg för att bekämpa bedrägerier riktade mot unionens allmänna budget och för övervakning till sjöss och genomförande av operativ resultatutvärdering av teknik som rör eller påverkar personlig identitet (digital identitet).
- b) Stärkande av unionens kapacitet för katastrofförebyggande och hantering av naturliga katastrofer och katastrofer som orsakats av mänsklig påverkan, särskilt genom utvecklingen av globala informationssystem för förtida varning och riskhantering som täcker olika slags risker, genom användning av teknik för jordobservation.
- c) Fortsatt tillhandahållande av verktyg för utvärdering och hantering av globala säkerhetsproblem, såsom terrorism och icke-spridning (kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär (i Euratom-programmet)) och hot som uppstår till följd av sociopolitisk instabilitet och spridning av smittsamma sjukdomar; nya områden som ska undersökas inbegriper sårbarhet och motståndskraft mot nya hot och olika kombinationer av hot, t.ex. tillgång till råvaror, piratdåd, resursbrist/konkurrens om resurser och klimatförändringarnas inverkan på förekomsten av naturkatastrofer.

4. SPECIFIKA GENOMFÖRANDEASPEKTER

I linje med prioriteringarna för rubriken Europa i världen i den fleråriga budgetramen för 2014-2020 kommer gemensamma forskningscentrumet att stärka det vetenskapliga samarbetet med viktiga internationella organisationer och tredje-länder (t.ex. med FN-organ, OECD, Förenta staterna, Japan, Ryssland, Kina, Brasilien och Indien) inom områden med en stark dimension, såsom klimatförändring, livsmedelssäkerhet och nanoteknik. Detta samarbete kommer att samordnas noga med unionens och medlemsstaternas internationella samarbetsverksamhet.

För att tillhandahålla ett mer omfattande stöd vad gäller utformande av politiska riktlinjer kommer gemensamma forskningscentrumet att ytterligare utveckla sin kapacitet att analysera och tillhandahålla politiska riktlinjer som gäller för flera olika sektorer och att utföra relaterade konsekvensanalyser. Denna kapacitet kommer att stödjas särskilt genom att förstärka följande:

- a) Modellering av viktiga områden (t.ex. energi och transport, jordbruk, klimat, miljö och ekonomi). Fokus kommer att ligga både på sektorsspecifika och integrerade modeller (för hållbarhetsanalyser) och kommer att omfatta vetenskapliga, tekniska och ekonomiska aspekter.
- b) Framtidsorienterade studier, som kommer att tillhandahålla analyser av händelser och trender inom vetenskap, teknik och samhälle och hur dessa kan påverka den offentliga politiken, inverka på innovation och förstärka konkurrenskraft och hållbar tillväxt. Genom detta kommer gemensamma forskningscentrumet att kunna uppmärksamma frågor som kan kräva politiska åtgärder i framtiden och förutse kundernas behov.

Gemensamma forskningscentrumet kommer att stärka stödet till standardiseringsprocessen och till etablerandet av standarder som en övergripande strategi för att stödja den europeiska konkurrenskraften. Verksamheten kommer att innefatta prenormativ forskning, framtagande av referensmaterial och mätningar och harmonisering av metoder. Fem fokusområden har identifierats (energi, transport, flaggskeppsinitiativet den digitala agendan, säkerhet och trygghet (vilket innefattar kärnsäkerhet inom Euratom-programmet) och konsumentskydd). Vidare kommer gemensamma forskningscentrumet att fortsätta att främja spridningen av sina resultat och stödja unionens institutioner och organ i deras hantering av den immateriella äganderätten.

Gemensamma forskningscentrumet kommer att tillsätta resurser inom det beteendevetenskapliga området för att stödja utvecklingen av effektivare lagstiftning, vilket kompletterar gemensamma forskningscentrumets verksamhet inom utvalda områden, som t.ex. näring, energieffektivitet och produktpolitik.

En del av verksamheten inom relevanta områden såsom flaggskeppsinitiativet den digitala agendan, hållbar produktion och konsumtion samt folkhälsa, kommer att utgöras av socioekonomisk forskning.

Det är mycket viktigt att gemensamma forskningscentrumet har tillgång till den senaste och bästa infrastrukturen för att kunna fullgöra uppdraget som referenscentrum för unionen, fortsätta att spela en viktig roll inom ERA och undersöka nya forskningsområden. Gemensamma forskningscentrumet kommer att fortsätta renoveringsprogrammet för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga miljö- och säkerhetsföreskrifter och kommer även att investera i vetenskaplig infrastruktur, vilket inbegriper utvecklandet av plattformar för modellering och investeringar i anläggningar för att bedriva forskning på nya områden, som t.ex. genetisk testning. Sådana investeringar kommer att göras i nära samordning med färdplanen för Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (Esfri) och med beaktande av befintliga anläggningar i medlemsstaterna.

BILAGA II

RESULTATINDIKATORER

Följande tabell innehåller ett antal nyckelindikatorer för de särskilda målen för Horisont 2020 för bedömning av resultat och effekter. Dessa nyckelindikatorer kan vidareutvecklas under genomförandet av Horisont 2020.

1. DEL I. PRIORITERINGEN VETENSKAPLIG SPETSKOMPETENS

Indikatorer för de särskilda målen:

- Europeiska forskningsrådet (EFR)
 - Andel publikationer från EFR-finansierade projekt inom den översta procenten av de mest citerade publikationerna per vetenskapsområde.
- Framtida och ny teknik (FET)
 - Publikationer i fackgranskade inflytelserika tidskrifter.
 - Patentansökningar och godkända patent inom framtida och ny teknik.
 - Marie Skłodowska-Curie-åtgärder
- Rörlighet för forskare, inbegripet doktorander, mellan sektorer och länder.
- Forskningsinfrastrukturer (inbegripet e-infrastruktur)
 - Antalet forskare som har tillgång till forskningsinfrastruktur genom stöd från unionen.

2. DEL II. PRIORITERINGEN INDUSTRIELLT LEDARSKAP

Indikatorer för de särskilda målen:

- Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik
 - Patentansökningar och godkända patent för möjliggörande teknik och industriteknik.
 - Andel deltagande företag som inför innovationer som är nya för företaget eller marknaden (tiden för projektet plus tre år).
 - Antalet gemensamma offentlig-privata publikationer.
- Tillgång till riskfinansiering
 - Totala investeringar mobiliserade via lånefinansiering och riskkapitalinvesteringar.
 - Antalet finansierade organisationer och det privata finansieringsbelopp som genererats.
- Innovation i små och medelstora företag
 - Andel deltagande små och medelstora företag som inför innovationer som är nya för företaget eller marknaden (tiden för projektet plus tre år).
 - Tillväxt och skapande av sysselsättning i deltagande små och medelstora företag.

3. DEL III. PRIORITERINGEN SAMHÄLLSUTMANINGAR

Indikatorer för de särskilda målen:

- För alla samhällsutmaningar:
 - Publikationer i fackgranskade inflytelserika tidskrifter inom de olika samhällsutmaningarnas ämnesområde.

- Patentansökningar och godkända patent på de olika samhällsutmaningarnas områden.
- Antalet prototyper och tester.
- Antalet gemensamma offentlig-privata publikationer.

För varje utmaning ska utvecklingen dessutom bedömas mot bakgrund av bidragen till de särskilda mål som beskrivs närmare i bilaga I till förordning (EU) nr 104/2013

4. DEL VI. GEMENSAMMA FORSKNINGSCENTRUMETS (JRC) ICKE-NUKLEÄRA DIREKTA ÅTGÄRDER

Indikatorer för det särskilda målet:

- Antal förekomster av påtaglig specifik påverkan på europeisk politik till följd av tekniskt och vetenskapligt stöd från JRC.
 - Antal fackgranskade publikationer i inflytelserika tidskrifter.
-

*BILAGA III***ÖVERVAKNING**

Kommissionen ska övervaka genomförandet av Horisont 2020 och särskilt följande:

1. Bidrag till förverkligandet av det europeiska området för forskningsverksamhet.
 2. Utökat deltagande.
 3. Små och medelstora företags deltagande.
 4. Samhällsvetenskap och humaniora.
 5. Vetenskap och samhälle.
 6. Jämställdhet.
 7. Internationellt samarbete.
 8. Hållbar utveckling och klimatförändring, inbegripet information om utgifter kopplade till klimatförändringen.
 9. Överbryggande av avståndet mellan upptäckt och marknadstillämpning.
 10. Den digitala agendan.
 11. Den privata sektorns medverkan.
 12. Finansiering av offentlig-privata och offentlig-offentliga partnerskap.
 13. Kommunikation och spridning.
 14. Oberoende experters deltagandemönster.
-

*BILAGA IV***Information som kommissionen ska lämna i enlighet med artikel 9.2**

1. Information om enskilda projekt som gör det möjligt att övervaka varje förslags hela livstid, särskilt
 - framlagda förslag,
 - utvärderingsresultat för varje förslag,
 - överenskommelser om bidrag,
 - slutförda projekt.
 2. Information om resultatet av varje ansökningsomgång och projektgenomförande, särskilt
 - resultaten av varje ansökningsomgång,
 - resultatet av förhandlingarna om avtal om bidrag,
 - projektgenomförande, inbegripet betalningsuppgifter och projektresultat.
 3. Information om programgenomförandet, inbegripet relevant information om ramprogrammet, det särskilda programmet, varje särskilt mål och aspekter därav och JRC samt synergieffekter med andra relevanta unionsprogram.
 4. Information om genomförandet av Horisont 2020-budgeten, inbegripet information om åtaganden och betalningar för initiativ enligt artiklarna 185 och 187 i EUF-fördraget.
-

BILAGA V

Programkommitténs sammansättningar

Förteckning över olika sammansättningar ⁽¹⁾ av programkommittén i enlighet med artikel 10.2:

1. Strategisk sammansättning: Strategisk översikt över genomförandet av hela programmet, enhetligheten mellan programmetts olika delar samt övergripande frågor, däribland de särskilda målen Spridning av spetskompetens och breddat deltagande och Vetenskap med och för samhället.

Del I — Vetenskaplig spetskompetens

2. Europeiska forskningsrådet (EFR), framtida och ny teknik (FET) och Marie Skłodowska-Curie-åtgärder
3. Forskningsinfrastrukturer

Del II — Industriellt ledarskap

4. Informations- och kommunikationsteknik (IKT)
5. Nanoteknik, avancerade material, bioteknik samt avancerad tillverkning och bearbetning
6. Rymdfrågor
7. Små och medelstora företag och tillgång till riskfinansiering

Del III — Samhällsutmaningar

8. Hälsa, demografiska förändringar och välbefinnande
9. Livsmedelstrygghet, hållbart jordbruk och skogsbruk, havs-, sjöfarts- och inlandsvattenforskning samt bioekonomi
10. Säker, ren och effektiv energi
11. Smarta, gröna och integrerade transporter
12. Klimatåtgärder, miljö, resurseffektivitet och råvaror
13. Europa i en föränderlig värld: Inkluderande innovativa och reflekterande samhällen
14. Säkra samhällen: Att skydda Europas frihet, säkerhet och medborgare

⁽¹⁾ För att underlätta genomförandet av programmet kommer kommissionen för varje möte i programkommittén enligt dagordningen, i enlighet med fastställda riktlinjer, att ersätta utgifterna för en företrädare per medlemsstat och för en sakkunnig/rådgivare per medlemsstat för sådana punkter på dagordningen där en medlemsstat kräver specialiserad sakkunskap.

★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006	281
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006.....	289
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion	303
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006	320
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006	470
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005	487
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008	549
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009	608
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007	671
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006.....	855

★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014	865
★ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020	884

BESLUT

★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1312/2013/EU av den 11 december 2013 om det strategiska innovationsprogrammet för Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT): institutets bidrag till ett mer innovativt Europa ⁽¹⁾	892
★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen ⁽¹⁾	924

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

★ Rådets förordning (Euratom) nr 1314/2013 av den 16 december 2013 om Europeiska atomenergigemenskapens forsknings- och utbildningsprogram (2014–2018) som kompletterar Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation	948
--	-----

BESLUT

2013/743/EU:

★ Rådets beslut av den 3 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG ⁽¹⁾	965
---	-----



⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV